

Holy Bible

Aionian Edition®

Türkçe Bible Revizyon
Turkish Bible

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®
Türkçe Bible Revizyon
Turkish Bible

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2022
Source text: eBible.org
Source version: 1/29/2022
Source copyright: Public Domain
Translator unknown, 2008

Formatted by Speedata Publisher version 4.7.6 on 2/26/2022
100% Free to Copy and Print
<http://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc
<http://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Türkçe at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Table of Contents

OLD TESTAMENT

Yaratılış	11
Misir'Dan Çıkış	35
Levililer	55
Çölde Sayım	70
Yasa'Nin Tekrari	91
Yeşu	109
Hâkimler	122
Rut	135
1.Samuel	137
2.Samuel	154
1.Krallar	168
2.Krallar	184
1.Tarihler	200
2.Tarihler	215
Ezra	233
Nehemya	238
Ester	245
Eyüp	249
Mezmurlar	262
Süleyman'In Özdeyişleri	293
Vaiz	304
Ezgiler Ezgisi	308
Yeşaya	310
Yeremya	335
Ağitlar	363
Hezekiel	366
Daniel	391
Hoşa	399
Yoel	403
Amos	405
Ovadya	408
Yunus	409
Mika	410
Nahum	413
Habakkuk	414
Sefanya	416
Hagay	418
Zekeriya	419
Malaki	424

NEW TESTAMENT

Matta	429
Markos	446
Luka	457
Yuhanna	476
Elçilerin İşleri	490
Romalilar	509
1.Korintililer	517
2.Korintililer	524
Galatyalilar	529
Efesliler	532
Filipililer	535
Koloseliler	537
1.Selanikliler	539
2.Selanikliler	541
1.Timoteos	542
2.Timoteos	544
Titus	546
Filimon	547
İbraniler	548
Yakup	554
1.Petrus	556
2.Petrus	558
1.Yuhanna	560
2.Yuhanna	562
3.Yuhanna	563
Yahuda	564
Vahiy	565

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna
Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.

Yaratılış 3:24

Yaratılış

1 Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. **2** Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde hareket ediyordu. **3** Tanrı, "İşik olsun" diye buyurdu ve ışık oldu. **4** Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. **5** İşığa "Gündüz", karanlığa "Gece" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu. **6** Tanrı, "Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın" diye buyurdu. **7** Ve öyle oldu. Tanrı gökkubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı. **8** Kubbe "Gök" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu. **9** Tanrı, "Gögün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün" diye buyurdu ve öyle oldu. **10** Kuru alana "Kara", toplanan sulara "Deniz" adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. **11** Tanrı, "Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar, türne görə tohumu meyvesinde bulunan meye ağaçları üretsin" diye buyurdu ve öyle oldu. **12** Yeryüzü bitkiler, türne görə tohum veren otlar, tohumu meyvesinde bulunan meye ağaçları yetiştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. **13** Akşam oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu. **14** Tanrı şöyle buyurdu: "Gökkubbeye gündüzü geceden ayıracak, yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstersin." Ve öyle oldu. **16** Tanrı büyüğü gündüze, küçükü geceye egemen olacak iki büyük ışığı ve yıldızları yarattı. **17** Yeryüzünü aydınlatmak, gündüze ve geceye egemen olmak, ışığı karanlıktan ayırmak için onları gökkubbeye yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. **19** Akşam oldu, sabah oldu ve dördüncü gün oluştu. **20** Tanrı, "Sular canlı yaratıklarla dolup taşın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçuşsun" diye buyurdu. **21** Tanrı büyük deniz canavarlarını, sularda kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıklarını yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. **22** Tanrı, "Verimli olun, çoğalın, denizlerizi doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın" diyerek onları kutsadı. **23** Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu. **24** Tanrı, "Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabani hayvan, sürüngen türetsin" diye buyurdu. Ve öyle oldu. **25** Tanrı çeşit çeşit yabani hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. **26** Tanrı, "Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım" dedi, "Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun." **27** Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı. **28** Onları kutsayarak, "Verimli olun, çoğalın" dedi, "Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun." **29** İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meye ağaçını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak. **30** Yabani hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere – soluk alıp veren bütün hayvanlara – yiyecek olarak yesil otları veriyorum." Ve öyle oldu. **31** Tanrı yaratıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.

2 Gök ve yer bütün ögeleriyle tamamlandı. **2** Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten

o gün dinlendi. **3** Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptıği, yaratığı bütün işi bitirip dinlendi. **4** Gögün ve yerin yaratılış öyküsü: RAB Tanrı göğü ve yeri yarattığında, 5 yeryüzünde yabani bir fidan, bir ot bile bitmemiştir. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemiştir. Toprağı işleyecek insan da yoktu. **6** Yerden yükselen buhar bütün toprakları suluyordu. **7** RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam solugunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu. **8** RAB Tanrı doğuda, Aden'de bir bahçe diktı. Yarattığı Adem'i oraya koydu. **9** Bahçede iyi meye veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağaçıyla iyileştirme kötüyü bilme ağaçları vardı. **10** Aden'den bir ırmağın doğuya, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrıldı. **11** İlk ırmağın adı Pişon'dur. Altın kaynakları olan Havila sınırları boyunca akar. **12** Orada iyi altın, reçine ve oniks bulunur. **13** İkinci ırmağın adı Gihon'dur, Kuş sınırları boyunca akar. **14** Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir, Asur'un doğusundan akar. Dördüncü ırmağ ise Fırat'tır. **15** RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem'i oraya koydu. **16** Ona, "Bahçede istediğiniz ağaçın meyvesini yiyebilirsın" diye buyurdu, **17** "Ama iyileştirme kötüyü bilme ağaçından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün." **18** Sonra, "Adem'in yalnız kalması iyi değil" dedi, "Ona uygun bir yardımcı yaratacağım." **19** RAB Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Adem'e getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı. **20** Adem bütün evcil ve yabani hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir yardımcı bulunmadı. **21** RAB Tanrı Adem'e derin bir uykuya verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. **22** Adem'den aldığı kaburga keminden bir kadın yaratarak onu Adem'e getirdi. **23** Adem, "İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, Etimden alınmış ettir" dedi, "Ona 'Kadın' denilecek, Çünkü o adamdan alındı." **24** Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak. **25** Adem de karısı da çiplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.

3 RAB Tanrı'nın yarattığı yabani hayvanların en kurnazı yıldı. Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hicbirinin meyvesini yemeyin' dedi mi?" diye sordu. **2** Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı, **3** "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağaçın meyvesini yemeyin, ona dokummayın; yoksa ölürsün' dedi." **4** Yılan, "Kesinlikle ölmeyiniz" dedi, **5** "Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağaçın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyileştirme kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız." **6** Kadın ağaçın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi. **7** İkisinin de gözleri açıldı. Çiplak olduğunu anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar. **8** Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duyundular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler. **9** RAB Tanrı Adem'e, "Neredesin?" diye seslendi. **10** Adem, "Bahçede sesini duyuncu korktum. Çünkü çiplaktım, bu yüzden gizlendim" dedi. **11** RAB Tanrı, "Çiplak olduğunu sana kim söyledi?" diye sordu, "Sana

meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?" 12 Adem, "Yanına koyduğun kadın ağaçın meyvesini bana verdi, ben de yedim" diye yanıtladı. 13 RAB Tanrı kadına, "Nedir bu yaptığın?" diye sordu. Kadın, "Yılan beni aldıttı, o yüzden yedim" diye karşılık verdi. 14 Bunun üzerine RAB Tanrı yılanla, "Bu yaptığından ötürü Bütün evcil ve yabani hayvanların En lanetlisi sen olacaksın" dedi, "Karnının üzerinde sürünecek, Yaşamın boyunca toprak yiyeceksin. 15 Seninle kadını, onun soyyla senin soyunu Birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, Sen onun topuğuna saldıracağın." 16 RAB Tanrı kadına, "Çocuk doğururken sana Çok acı çektiğecek" dedi, "Ağrı çekerek doğum yapacaksın. Kocana istek duyacaksın, Seni o yönetecek." 17 RAB Tanrı Adem'e, "Karnının sözünü dinlediğin ve sana, Meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için Toprak senin yüzünden lanettendi" dedi, "Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacağın. 18 Toprak sana diken ve çali verecek, Yaban otu yiyeceksin. 19 Toprağa dönünceye dek Ekmeğini alın teri dökerek kazanacağın. Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın Ve yine toprağa doneceksin." 20 Adem karısına Havva adını verdi. Çünkü o bütün insanların annesiymi. 21 RAB Tanrı Adem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi. 22 Sonra, "Adem iyiyle kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu" dedi, "Artık yaşam ağaçına uzanıp meye almasına, yiyp ölümsüz olmasına izin verilmemeli." 23 Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Adem'i Aden bahçesinden çıkardı. 24 Onu kovdu. Yaşam ağaçının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.

4 Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayın'ı doğurdu. "RAB'bin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim" dedi. 2 Daha sonra Kayın'ın kardeşi Habil'i doğurdu. Habil çoban oldu, Kayın ise çiftçi. 3 Günler geçti. Bir gün Kayın toprağın ürünlerinden RAB'be sunu getirdi. 4 Habil de sürüşünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti. 5 Kayın'le sunusunu ise reddetti. Kayın çok öfkelenmiş, suratını astı. 6 RAB Kayın'e, "Niçin öfkelendin?" diye sordu, "Niçin surat astın? 7 Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıdapusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın." 8 Kayın kardeşi Habil'e, "Haydi, tarlaya gidelim" dedi. Tarlada birlikteyken kardeşine saldırdı onu öldürdü. 9 RAB Kayın'e, "Kardeşin Habil nerede?" diye sordu. Kayın, "Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?" diye karşılık verdi. 10 RAB, "Ne yaptı?" dedi, "Kardeşinin kanı topraktan bana sesleniyor. 11 Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti altındasın. 12 İşlediğin toprak bundan böyle sana ürün vermeyecek. Yeryüzünde aylak aylak dolasacağın." 13 Kayın, "Cezam kaldırılamayacağım kadar ağır" diye karşılık verdi, 14 "Bugün beni bu topraklardan kovdun. Artık huzurundan uzak kalacak, yeryüzünde aylak aylak dolasacağım. Kim bulsa ölürecek beni." 15 Bunun üzerine RAB, "Seni kim öldürürse, ondan yedi kez öç alınacak" dedi. Kimse bulup öldürmesin diye Kayın'ın üzerine bir nişan koydu. 16 Kayın RAB'bin huzurundan ayrıldı. Aden bahçesinin doğusunda, Nod topraklarına yerleştii. 17 Kayın karısıyla yattı. Karısı hamile kaldı ve Hanok'u doğurdu.

Kayın o sırada bir kent kurmaktaydı. Kente oğlu Hanok'un adını verdi. 18 Hanok'tan İrat oldu. İrat'tan Mehuyaель, Mehuyaель'den Metuşael, Metuşael'den Lemek oldu. 19 Lemek iki kadınlara evlendi. Birinin adı Ada, öbürüne ise Silla'ydı. 20 Ada Yaval'ı doğurdu. Yaval sürü sahibi göçebelerin atasıydı. 21 Kardeşinin adı Yuval'dı. Yuval lir ve ney çalanların atasıydı. 22 Silla Tuval-Kayın'ı doğurdu. Tuval-Kayın tunç ve demirden çeşitli kesici aletler yapardı. Tuval-Kayın'ın kızkardeşi Naama'ydı. 23 Lemek karılarına söyle dedi: "Ey Ada ve Silla, beni dinleyin, Ey Lemek'in karıları, sözlerime kulak verin. Beni yaraladığı için Bir adam öldürdüm, Beni hırpaladığı için Bir genci öldürdüm. 24 Kayın'ın yedi kez öç alınacaksı, Lemek'in yetmiş yedi kez öç alınmalı." 25 Adem karısıyla yine yattı. Havva bir erkek çocuk doğurdu. "Tanrı Kayın'ın öldürdüğü Habil'in yerine bana başka bir oğul bağışladı" diyerek çocuğu Şit adını verdi. 26 Şit'in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu. O zaman insanlar RAB'bi adıyla çağırmaya başladı.

5 Adem soyunun öyküsü: Tanrı insanı yaratlığında onu kendine benzer kııldı. 2 Onları erkek ve dişi olarak yarattı ve kutsadı. Yaratıldıkları gün onlara "İnsan" adını verdi. 3 Adem 130 yaşındayken kendi suretinde, kendisine benzer bir oğlu oldu. Ona Şit adını verdi. 4 Şit'in doğumundan sonra Adem 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 5 Adem toplam 930 yıl yaşadıktan sonra öldü. 6 Şit 105 yaşındayken oğlu Enoş doğdu. 7 Enoş'un doğumundan sonra Şit 807 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 8 Şit toplam 912 yıl yaşadıktan sonra öldü. 9 Enoş 90 yaşındayken oğlu Kenan doğdu. 10 Kenan'ın doğumundan sonra Enoş 815 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 11 Enoş toplam 905 yıl yaşadıktan sonra öldü. 12 Kenan 70 yaşındayken oğlu Mahalale doğdu. 13 Mahalale'in doğumundan sonra Kenan 840 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 14 Kenan toplam 910 yıl yaşadıktan sonra öldü. 15 Mahalale 65 yaşındayken oğlu Yeret doğdu. 16 Yeret'in doğumundan sonra Mahalale 830 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 17 Mahalale toplam 895 yıl yaşadıktan sonra öldü. 18 Yeret 162 yaşındayken oğlu Hanok doğdu. 19 Hanok'un doğumundan sonra Yeret 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 20 Yeret toplam 962 yıl yaşadıktan sonra öldü. 21 Hanok 65 yaşındayken oğlu Metuşelah doğdu. 22 Metuşelah'in doğumundan sonra Hanok 300 yıl Tanrı yolunda yürüdü. Başka oğulları, kızları oldu. 23 Hanok toplam 365 yıl yaşadı. 24 Tanrı yolunda yürüdü, sonra ortadan kayboldu; çünkü Tanrı onu yanına almıştı. 25 Metuşelah 187 yaşındayken oğlu Lemek doğdu. 26 Lemek'in doğumundan sonra Metuşelah 782 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 27 Metuşelah toplam 969 yıl yaşadıktan sonra öldü. 28 Lemek 182 yaşındayken bir oğlu oldu. 29 "RAB'bin lanetlediği bu toprak yüzünden çektiğimiz eziyeti, harcadığımız emeği bu çocuk hafifletip bizi rahatlatacak" diyerken çocuğu Nuh adını verdi. 30 Nuh'un doğumundan sonra Lemek 595 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 31 Lemek toplam 777 yıl yaşadıktan sonra öldü. 32 Nuh 500 yıl yaşadıktan sonra Sam, Ham, Yafet adlı oğulları doğdu.

6 Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu. 2 İlahi varlıklar insan kızlarının güzellikini görürince beğendikleriyle

evlendiler. 3 RAB, "Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür" dedi, "İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak." 4 İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi. 5 RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, aklı fikri hep kötülükte. 6 İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sizladi. 7 "Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım" dedi, "Çünkü onları yarattığımı pişman oldum." 8 Ama Nuh RAB'bin gözünde lütf buldu. 9 Nuh'un öyküsü şöyledir: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü. 10 Üç oğlu vardı: Sam, Ham, Yafet. 11 Tanrı'nın gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu. 12 Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıktıları. 13 Tanrı Nuh'a, "İnsanlığa son vereceğim" dedi, "Çünkü onlar yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim. 14 Kendine gofer ağacından bir gemi yap. İçini dışını zıftle, içeriye kamaralar yap. 15 Gemiyi şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz, genişliği elli, yüksekliği otuz arşın olacak. 16 Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir arşını bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap. 17 Yeryüzüne tufan göndereceğim. Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim. Yeryüzündeki her canlı ölecek. 18 Ama seninle bir antlaşma yapacağım. Oğulların, karın, gelinlerinle birlikte gemiye bin. 19 Sağ kalabilmeleri için her canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al. 20 Çeşit çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çifter çifter sana gelecekler. 21 Yanına hem kendin, hem onlar için yenebilecek ne versar a, ilerde yemek üzere depola." 22 Nuh Tanrı'nın bütün buyruklarını yerine getirdi.

7 RAB Nuh'a, "Bütün ailenle birlikte gemiye bin" dedi, "Çünkü bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum. 2 Yeryüzünde soyları tükenmesin diye, yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift, kuşlardan yedişer çift al. 4 Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kirk gün kirk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden silip atacağım." 5 Nuh RAB'bin bütün buyruklarını yerine getirdi. 6 Yeryüzünde tufan koptuğunda Nuh altı yüz yaşıdaydı. 7 Nuh, oğulları, karısı, gelinleri tufandan kurtulmak için hep birlikte gemiye bindiler. 8 Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi temiz ve kirli sayılan her tür hayvan, kuş ve sürüngenden erkek ve dişi olmak üzere birer çift Nuh'a gelip gemiye bindiler. 10 Yedi gün sonra tufan koptu. 11 Nuh altı yüz yaşıdayken, o yılın ikinci ayının on yedinci günü enginlerin bütün kaynakları fışkırdı, göklerin kapakları açıldı. 12 Yeryüzüne kırk gün kirk gece yağmur yağdı. 13 Nuh, oğulları Sam, Ham, Yafet, Nuh'un karısıyla üç gelini tam o gün gemiye bindiler. 14 Onlarla birlikte her tür hayvan –evcil hayvanların, sürüngenlerin, kuşların, uçan yaratıkların her türlü– gemiye bindi. 15 Soluk alan her tür canlı çifter çifter Nuh'un yanına gelip gemiye bindi. 16 Gemeye giren hayvanlar Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. RAB Nuh'un ardından kapayı kapadı. 17 Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi yerden yukarı kaldırıldı. 18 Sular

yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; gemi suyun üzerinde yüzmeye başladı. 19 Sular öyle yükseldi ki, yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı. 20 Yükselen sular dağları on beş arşın aştı. 21 Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabani hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü. 23 RAB insanlardan evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuh'la gemidekiler kaldı. 24 Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.

8 Sonra Tanrı Nuh'u ve gemideki evcil ve yabani hayvanları anımsadı. Yeryüzünde bir rüzgar estirdi, sular alçalmaya başladı. 2 Enginlerin kaynakları, göklerin kapakları kapandı. Yağmur dindi. 3 Sular yeryüzünden çekilmeye başladı. Yüz elli gün geçtikten sonra sular azaldı. 4 Gemi yedinci ayın on yedinci günü Ararat dağılarına oturdu. 5 Sular onuncu aya kadar sürekli azaldı. Onuncu ayın birinde dağların doruğu göründü. 6 Kırk gün sonra Nuh yapmış olduğu geminin penceresini açtı. 7 Kuzgunu dışarı gönderdi. Kuzgun sular kuruyuncaya kadar dönmedi, uçup durdu. 8 Bunun üzerine Nuh suların yeryüzünden çekiliş çekildiğini anlamak için güvercini gönderdi. 9 Güvercin konacak bir yer bulamadı, çünkü her yer suyla kaplıydı. Gemiye, Nuh'un yanına döndü. Nuh uzanıp güvercini tuttu ve gemiye, yanına aldı. 10 Yedi gün daha bekledi, sonra güvercini yine dışarı saldı. 11 Güvercin gagasında yeni kopmuş bir zeytin yaprağıyla akşamleyin geri döndü. O zaman Nuh suların yeryüzünden çekilmiş olduğunu anladı. 12 Yedi gün daha bekledikten sonra güvercini yine gönderdi. Bu kez güvercin geri dönmedi. 13 Nuh altı yüz bir yaşıdayken, birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu. Nuh geminin üstündeki kapağı kaldırınca toprağın kurumuş olduğunu gördü. 14 İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak tümüyle kurumuştu. 15 Tanrı Nuh'a, "Karın, oğulların ve gelinlerinle birlikte gemiden çık" dedi, 17 "Kendinle birlikte bütün canlıları, kuşları, hayvanları, sürüngenleri de çıkar. Üresinler, verimli olsunlar, yeryüzünde çoğalsınlar." 18 Nuh karısı, oğulları ve gelinleriyle birlikte gemiden çıktı. 19 Bütün hayvanlar, sürüngenler, kuşlar, yeryüzünde yaşayan her tür canlı da gemiye terk etti. 20 Nuh RAB'be bir sunak yaptı. Orada bütün temiz sayılan hayvanlarla kuşlardan yakmalık sunular sundu. 21 Güzel kokudan hoşnut olan RAB içinden şöyle dedi: "İnsanlar yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim. 22 "Dünya durdukça Ekin ekmeğin, yiyeceklerin, sıcak soğuk, yaz, kış, gece, gündüz hep var olacaktır."

9 Tanrı, Nuh'u ve oğullarını kutsayarak, "Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun" dedi, 2 "Yerdeki hayvanları, gökteki kuşları tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin yönetimiminize verilmiştir. 3 Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum. 4 "Yalnız kanlı et yemeyeceksiniz, çünkü kan canı içerir. 5 Sizin de kanınız dökülürse, hakkınızı kesinlikle arayacağım. Her hayvanдан hesabını soracağım. Her insandan, kardeşinin canına kıyan herkesten hakkınızı arayacağım. 6 "Kim insan kanı dökerse, Kendi kanı da insan tarafından dökülecektir.

Cünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. 7 Verimli olun, çoğalın. Yeryüzünde üreyin, artın.” 8 Tanrı Nuh'a ve oğullarına şöyle dedi: 9 “Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla, sizin birlikteki bütün canlılarla –kuşlar, evcil ve yabani hayvanlar, gemiden çıkan bütün hayvanlarla– antlaşmamı sürdürmek istiyorum. 11 Sizin antlaşmamı südüreceğim: Bir daha tufanla bütün canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak.” 12 Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: “Sizinle ve bütün canlılarla kuşaklar boyu sonsuza dek sürekli antlaşmamın belirtisi şu olacak: 13 Yayımı bulutlara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramındaki antlaşmanın belirtisi olacak. 14 Yeryüzüne ne zaman bulut göndersem, yayım bulutlarının arasında ne zaman görünse, 15 sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak. 16 Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek geçerli antlaşmayı anımsayacağım.” 17 Tanrı Nuh'a, “Kendimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında südürecekim antlaşmanın belirtisi budur” dedi. 18 Gemiden çıkan Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet idi. Ham Kenan'ın babasıydı. 19 Nuh'un üç oğlu bünüldü. Yeryüzüne yayılan bütün insanlar onlardan uredi. 20 Nuh çiftçiydi, ilk bağı o ditti. 21 Şarap içip sarhoş oldu, çadırının içinde çırlıçıplak uzandı. 22 Kenan'ın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıktı iki kardeşine anlattı. 23 Sam'la Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri yürüyerek çıplakbabalarını örttüler. Babalarını çıplak görmemek için yüzlerini öbür yana çevirdiler. 24 Nuh aylınca küçük oğlunun ne yaptığına anlayarak, 25 şöyle dedi: “Kenan'a lanet olsun, Köleler kölesi olsun kardeşlerine. 26 Övgüler olsun Sam'in Tanrısi RAB'be, Kenan Sam'a kul olsun. 27 Tanrı Yafet'e boluk versin, Sam'in çadırlarında yaşasın, Kenan Yafet'e kul olsun.” 28 Nuh tufandan sonra üç yüz elli yıl daha yaşadı. 29 Toplam dokuz yüz elli yıl yaşadıktan sonra öldü.

10 Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet'in ökübü sudur: Tufandan sonra bunların birçok oğlu oldu. 2 Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tîras. 3 Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Rifat, Togarma. 4 Yâvan'ın oğulları: Elişa, Tarış, Kittim, Rodanim. 5 Kiyılarda yaşayan insanların ataları bünüldü. Ülkelerinde çeşitli dillere, uluslararasıda çeşitli boyalara bölündüler. 6 Ham'in oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan. 7 Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka. Raama'nın oğulları: Şeva, Dedan. 8 Kûş'un Nemrut adında bir oğlu oldu. Yigitliğiyle yeryüzüne ün saldı. 9 RAB'bin önünde yiğit bir avcısıydi. “RAB'bin önünde Nemrut gibi yiğit avcı” sözü buradan gelir. 10 İlkın Şinar topraklarında, Babil, Erek, Akat, Kalne kentlerinde krallık yaptı. 11 Sonra Asur'a giderek Ninova, Rehovot-îr, Kalah kentlerini ve Ninova'yla önemli bir kent olan Kalah arasında Resen'i kurdu. 13 Misrayim Ludlular'ın, Anamlilar'ın, Lehavllar'ın, Naftuhular'ın, Patruslular'ın, Filistililer'ın ataları olan Kasluhlular'ın ve Kaftorlular'ın atasıdır. 15 Kenan ilk oğlu olan Sidon'un babası ve Hititler'in, Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaslılar'ın, Hiviller'ın, Arkılıklar'ın, Sinililer'ın, Arvatılıklar'ın, Semarılıklar'ın, Hamallilar'ın atasıdır. Kenan boyları daha sonra dağıldı. 19 Kenan sınırı

Sayda'dan Gerar, Gazze, Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim'e doğru Laşa'ya kadar uzanıyordu. 20 Ülkelerinde ve uluslararasıda çeşitli boyalara ve dillere bölünen Hamoğulları bünüldü. 21 Yafet'in ağabeyi olan Sam'ın da çocukları oldu. Sam bütün Ever soyunun atasıdır. 22 Sam'ın oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram. 23 Aram'ın oğulları: Üs, Hul, Geter, Maş. 24 Arpakşat Şelâh'ın babasıydı. Şelâh'tan Ever oldu. 25 Ever'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'ti; çünkü yeryüzündeki insanlar onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yuktan'dı. 26 Yuktan Almodat'ın, Şelef'in, Hasarmavet'in, Yerah'in, Hadoram'ın, Uzal'in, Dikla'nın, Oval'in, Avimael'in, Şeva'hın, Ofir'in, Havila'nın, Yovav'ın atasıdır. Bunların hepsi Yuktan'ın soyundandır. 30 Doğu'da, Meşa'dan Sefar'a uzanan dağlık bölgede yaşırlardı. 31 Ülkelerinde ve uluslararasıda çeşitli boyalara ve dillere bölünen Samoğulları bünüldü. 32 Tufandan sonra kayda geçen, ulus ulus, boy boy yeryüzüne yayılan bütün bu insanlar Nuh'un soyundan gelmedir.

11 Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı. 2 Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler. 3 Birbirlerine, “Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim” dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar. 4 Sonra, “Kendimize bir kent kuralım” dediler, “Göklere erişeceğim bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız.” 5 RAB insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi. 6 “Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar” dedi, 7 “Gelin, aşağı inip dillerini karıştırıralım ki, birbirlerini anlamasınlar.” 8 Böylece RAB onları yeryüzüne dağitarak kentin yapımını durdurdu. 9 Bu nedenle kente Babil adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı. 10 Sam'ın soyunun ökübü: Tufandan iki yıl sonra Sam 100 yaşındayken oğlu Arpakşat doğdu. 11 Arpakşat'ın doğumundan sonra Sam 500 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 12 Arpakşat 35 yaşındayken oğlu Şelâh doğdu. 13 Şelâh'ın doğumundan sonra Arpakşat 403 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 14 Şelâh 30 yaşındayken oğlu Ever doğdu. 15 Ever'in doğumundan sonra Şelâh 403 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 16 Ever 34 yaşındayken oğlu Pelek doğdu. 17 Pelek'in doğumundan sonra Ever 430 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 18 Pelek 30 yaşındayken oğlu Reu doğdu. 19 Reu'nun doğumundan sonra Pelek 209 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 20 Reu 32 yaşındayken oğlu Seruk doğdu. 21 Seruk'un doğumundan sonra Reu 207 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 22 Seruk 30 yaşındayken oğlu Nahor doğdu. 23 Nahor'un doğumundan sonra Seruk 200 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 24 Nahor 29 yaşındayken oğlu Terah doğdu. 25 Terah'in doğumundan sonra Nahor 119 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 26 Yetmiş yaşından sonra Terah'ın Avram, Nahor ve Haran adlı oğulları oldu. 27 Terah soyunun ökübü: Terah Avram, Nahor ve Haran'ın babasıydı. Haran'ın Lut adlı bir oğlu oldu. 28 Haran, babası Terah henüz sajken, doğduğu ülkede, Kildaniler'in Ur Kenti'nde öldü. 29 Avram'la Nahor evlendiler. Avram'ın karısının

adi Saray, Nahor'unkinin adı Milka'ydı. Milka Yiska'nın babası Haran'ın kızıydı. 30 Saray kışırıcı, çocuğu olmuyordu. 31 Terah, oğlu Avram'ı, Haran'ın oğlu olan torunu Lut'u ve Avram'ın karısı olan gelini Saray'ı yanına aldı. Kenan ülkesine gitmek üzere Kıldaniler'in Ur Kenti'nden ayrıldılar. Harran'a gidip oraya yerleştiler. 32 Terah iki yüz beş yıl yaşadıktan sonra Harran'da öldü.

12 RAB Avram'a, "Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana göstereceğim ülkeye git" dedi, 2 "Seni büyük bir ulus yapacağım, Seni kutsayacak, sana ün kazandıracığım, Bereket kaynağı olacaksın. 3 Seni kutsayanları kutsayacak, Seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki bütün halklar Senin aracılığınla kutsanacak." 4 Avram RAB'bin buyurduğu gibi yola çıktı. Lut da onunla birlikte gitti. Avram Harran'dan ayrıldığı zaman yetmiş beş yaşındaydı. 5 Karısı Saray'ı, yeğeni Lut'u, Harran'da kazandıkları malları, edindikleri usaklıları yanına alıp Kenan ülkesine doğru yola çıktı. Oraya vardılar. 6 Avram ülke boyunca Şekem'deki More meşesine kadar ilerledi. O günlerde orada Kenanlılar yaşıyordu. 7 RAB Avram'a görünerek, "Bu toprakları senin soyuna vereceğim" dedi. Avram kendisine görünen RAB'be orada bir sunak yaptı. 8 Oradan Beytel'in doğusundaki dağlık bölgeye doğru gitti. Çadırını batıdaki Beytel'e doğudaki Ay Kenti'nin arasına kurdu. Orada RAB'be bir sunak yapıp RAB'bi adıyla çağırdı. 9 Sonra kona göçe Negev'e doğru ilerledi. 10 Ülkedeki şiddetli kitlik yüzünden Avram geçici bir süre için Mısır'a gitti. 11 Mısır'a yaklaştıklarında karısı Saray'a, "Güzel bir kadın olduğunu biliyorum" dedi, 12 "Olur ki Mısırlılar seni görüp, 'Bu onun karısı' diyerek beni öldürür, seni sağı bırakırlar. 13 Lütfen, 'Onun kızkardeşiyim' de ki, senin hatırın için bana iyi davransınlar, canıma dokunmasınlar." 14 Avram Mısır'a girince, Mısırlılar karısının çok güzel olduğunu farkettiler. 15 Kadını gören firavunun adamları, güzelliğini firavuna övdüler. Kadın saraya alındı. 16 Onun hatrı için firavun Avram'a iyi davrandı. Avram davar, siğir, erkek ve dişi eşek, erkek ve kadın köle, deve sahibi oldu. 17 RAB Avram'ın karısı Saray yüzünden firavunla ev halkın başına korkunç felaketler getirdi. 18 Firavun Avram'ı çağırarak, "Nedir bana bu yaptığın?" dedi, "Neden Saray'ın karın olduğunu söylemedin? 19 Niçin 'Saray kızkardeşimdir' diyerek onunla evlenmemeye izin verdin? Al karımı, git!" 20 Firavun Avram için adamlarına buyruk verdi. Böylece Avram'la karısını sahip olduğu her şeyle birlikte gönderdiler.

13 Avram, karısı ve sahip olduğu her şeyle birlikte Mısır'dan ayrılp Negev'e doğru gitti. Lut da onunla birlikteydi. 2 Avram çok zengindi. Sürüleri, altınları, gümüşleri vardı. 3 Negev'den başlayıp bir yerden öbürüne göçerek Beytel'e kadar gitti. Beytel'e Ay Kenti arasında daha önce çadırını kurmuş olduğu yere vardi. 4 Önceden yapmış olduğu sunağın bulunduğu yere gidip orada RAB'bi adıyla çağırdı. 5 Avram'la birlikte göçen Lut'un da davarları, sığırları, çadırları vardı. 6 Malları öyle çoktu ki, toprak birlikte yaşamalarına elvermedi; yan yana yaşayamadılar. 7 Avram'ın çobanlarıyla Lut'un çobanları arasında kavga çıktı. –O günlerde Kenanlılarla Perizililer de orada yaşıyorlardı.– 8 Avram Lut'a, "Biz akrabayız" dedi, "Bu yüzden aramızda da çobanlarımız arasında da kavga

çıkmasın. 9 Bütün topraklar senin önünde. Gel, ayrıyalım. Sen sola gidersen, ben sağa gideceğim. Sen sağa gidersen, ben sola gideceğim." 10 Lut çevresine baktı. Şeria Ovası'nın tümü RAB'bin bahçesi gibi, Soar'a doğru giderken Mısır toprakları gibiydi. Her yerde bol su vardı. RAB Sodom ve Gomora kentlerini yok etmeden önce ova böyledi. 11 Lut kendine Şeria Ovası'nın tümünü seçerek doğuya doğru göctü. Birbirlerinden ayrıldılar. 12 Avram Kenan topraklarında kaldı. Lut ovadaki kentlerin arasına yerleşti, Sodom'a yakın bir yere çadır kurdu. 13 Sodom halkı çok kötüydü. RAB'be karşı büyük günah işliyordu. 14 Lut Avram'dan ayrıldıktan sonra, RAB Avram'a, "Bulunduğun yerden kuzeye, güneşe, doğuya, batıya dikkatle bak" dedi, 15 "Görüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim. 16 Soyunu toprağın tozu kadar çoğaltacağım. Öyle ki, biri çıkışta da toprağın tozunu sayabilirse, senin soyunu da sayabilecek. 17 Kalk, sana vereceğim toprakları boydan boya dolaş." 18 Avram çadırını söktü, gidip Hevron'daki Mamre meşelijine yerlesdi. Orada RAB'be bir sunak yaptı.

14 Bu arada Şinar Krallı Amrafel, Ellasar Krallı Aryok, Elam Krallı Kedorlaomer ve Goyim Krallı Tidal 2 Sodom Krallı Ber'a, Gomora Krallı Birşa'ya, Adma Krallı Shinav'a, Sevoym Krallı Şemeve'r'e ve Bala –Soar- Krallı'na karşı savaş açtı. 3 Bu son beş kral bugün Lut Gölü olan Siddim Vadisi'nde güçlerini birleştirmişti. 4 Bu krallar on iki yıl Kedorlaomer'in egemenliği altında yaşamış, üçüncü yıl ona başkaldırılmışlardı. 5 On dördüncü yıl Kedorlaomer'le onu destekleyen öbür krallar gelip Aşterot-Karnayım'de Refalılar'ı, Ham'da Zuzlular'ı, Şave-Kiryatayim'de Emili'leri, çöl kenarındaki El-Paran'a kadar uzanan dağlık Seir bölgesinde Horlular'ı bozguna uğrattılar. 7 Oradan geri dönüp Eyn-Mişpat'a –Kadeş'e– gittiler. Amalekiler'in bütün topraklarını alarak Haseson-Tamar'da yaşayan Amorlular'ı bozguna uğrattılar. 8 Bunun üzerine Sodom, Gomora, Adma, Sevoym, Bala –Soar- kralları yola çıktı. Bu beş kral dört krala –Elam Krallı Kedorlaomer, Goyim Krallı Tidal, Şinar Krallı Amrafel, Ellasar Krallı Aryok'a– karşı Siddim Vadisi'nde savaş düzenine girdiler. 10 Siddim Vadisi zift çukurlarıyla doluydu. Sodom ve Gomora kralları kaçarken adamlarından bazıları bu çukurlara düştü. Sağ kalanlarsa dağlara kaçtı. 11 Dört kral Sodom ve Gomora'nın bütün malını ve yiyeçğini alıp gitti. 12 Avram'ın yeğeni Lut'la mallarını da götürdüler. Çünkü o da Sodom'da yaşıyordu. 13 Oradan kaçip kurtulan biri gelip İbrani Avram'a durumu bildirdi. Avram Eşkol'la Aner'in kardeşi Amorlu Mamre'nin meşelijinde yaşıyordu. Bulunların hepsi Avram'dan yanaydılar. 14 Avram yeğeni Lut'un tutsak alındığını duyunca, evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adamını yanına alarak dört kralı Dan'a kadar kovaladı. 15 Adamlarını gruplara ayırdı, gece saldırıp onları bozguna uğratarak Şam'in kuzeyindeki Hova'ya kadar kovaladı. 16 Yağmalanan bütün mali, yeğeni Lut'la mallarını, kadınları ve halkı geri getirdi. 17 Avram Kedorlaomer'le onu destekleyen kralları bozguna uğratıp dönünce, Sodom Krallı onu karşılaşmak için Kral Vadisi olan Şave Vadisi'ne gitti. 18 Yüce Tanrı'nın kâhini olan Şalem Krallı Melkisedek ekmeke ve şarap getirdi. 19 Avram'ı kutsayarak şöyle dedi: "Yeri göğü yaratyan yüce Tanrı Avram'ı kutsasın, 20 Düşmanlarını onun eline teslim eden yüce Tanrı'ya övgüler olsun." Bunun üzerine Avram her

şeyin ondalığını Melkisedek'e verdi. 21 Sodom Krali Avram'a, "Adamlarımı bana ver, mollar sana kalsın" dedi. 22 Avram Sodom Krali'na, "Yeri göğü yaratatan yüce Tanrı RAB'bin önünde sana ait hiçbir şey, bir iplik, bir çarık bağı bile almayacağima ant içerm" diye karşılık verdi. "Öyle ki, 'Avram'ı zengin ettim" demeyesin. 24 Yalnız, adamlarımın yedikleri bunun dışında. Bir de beni destekleyen Aner, Eşkol ve Mamre paylarına düşeni alsınlar."

15 Bundan sonra RAB bir görümde Avram'a, "Korkma, Avram" diye seslendi, "Senin kalkanın benim. Ödülin çok büyük olacak." 2 Avram, "Ey Egemen RAB, bana ne vereceksin?" dedi, "Çocuk sahibi olamadım. Evin Şamli Eliezer'e kalacak. 3 Bana çocuk vermediğin için evimdeki bir úşak mirasım olacak." 4 RAB yine seslendi: "O mirasım olmayacağı, öz çocuğun mirasım olacak." 5 Sonra Avram'ı dışarı çıkararak, "Göklerde bak" dedi, "Yıldızları sayabilir misin? İşte, soyun o kadar çok olacak." 6 Avram RAB'be iman etti, RAB bunu ona doğruluk saidı. 7 Tanrı Avram'a, "Bu toprakları sana miras olarak vermek için Kildaniler'in Ur Kenti'nden seni çíkarın RAB benim" dedi. 8 Avram, "Ey Egemen RAB, bu toprakları miras alacağımı nasıl bileyceğim?" diye sordu. 9 RAB, "Bana bir dünde, bir keçi, bir de koç getir" dedi, "Hepsi úter yanında olsun. Bir de kumruyla güvercin yavrusu getir." 10 Avram hepsini getirdi, ortadan kesip parçalarını birbirine karşı dizdi. Yalnız kuşları kesmedi. 11 Leşlerin üzerine konan yırtıcı kuşları kovdu. 12 Güneş batarken Avram derin bir uykuya daldı. Üzerine dehşet verici zifiri bir karanlık çıktı. 13 RAB Avram'a şöyle dedi: "Şunu iyi bil ki, senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl kölelik edip baskı görecek. 14 Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım. Sonra soyun oradan büyük mal varlığıyla çıkacak. 15 Sen de esenlik içinde atalarına kavuşacaksın. İleri yaþta ölüp gömüleceksin. 16 Soyunun dördüncü kuşağı buraya geri donecek. Çünkü Amorlular'ın yaptığı kötüükler henüz doruğa varmadı." 17 Güneş batıp karanlık çokunce, dumanlı bir mangalla alevli bir meşale göründü ve kesilen hayvan parçalarının arasından geçti. 18 O gün RAB Avram'la antlaşma yaparak ona söyle dedi: "Mísir Irmağı'ndan büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan bu toprakları –Ken, Keniz, Kadmon, Hittit, Periz, Refa, Amor, Kenan, Girga ve Yevus topraklarını– senin soyuna vereceğim."

16 Karısı Saray Avram'a çocuk verememiþti. Saray'ın Hacer adında Mísırlı bir cariyesi vardı. 2 Saray Avram'a, "RAB çocuk sahibi olmamı engelledi" dedi, "Lütfen, cariyemle yat. Belki bu yoldan bir çocuk sahibi olabilirim." Avram Saray'ın sözünü dinledi. 3 Saray Mísırlı cariyesi Hacer'i kocası Avram'a kari olarak verdi. Bu olay Avram Kenan'da on yil yaşadıktan sonra oldu. 4 Avram Hacer'le yattı, Hacer hamile kaldı. Hacer hamile olduğunu anlayınca, hanımını küçük görmeye başladı. 5 Saray Avram'a, "Bu haksızlık senin yüzünden başıma geldi!" dedi, "Cariyemi koynuna soktum. Hamile olduğunu anlayınca beni küçük görmeye başladı. Seninle benim aramda RAB karar versin." 6 Avram, "Cariyen senin elinde" dedi, "Neyi uygun görürsen yap." Böylece Saray cariyesine sert davranışmayla başladı. Hacer onun yanından kaçtı. 7 RAB'bin meleği Hacer'i

çölde bir pınarın, Þur yolundaki pınarın başında buldu. 8 Ona, "Saray'ın cariyesi Hacer, nereden gelip nereye gidiyorsun?" diye sordu. Hacer, "Hanımım Saray'dan kaçıyorum" diye yanitladı. 9 RAB'bin meleği, "Hanımına dön ve ona boyun eğ" dedi, 10 "Senin soyunu öyle çoğaltacağım ki, kimse sayamayacak. 11 "İste hamilesin, bir oðlu olacak, Adını İsmail koyacaksın. Çünkü RAB sıkıntı içindeki yakarışını istitti. 12 Oðlu yaban eşeþine benzer bir adam olacak, O herkese, herkes de ona karşı çıkacak. Kardeşlerinin hepsiyle çekiþme içinde yaþayacak." 13 Hacer, "Beni gören Tanrı'yı gerçekten gördüm mü?" diyerek kendisiyle konuşan RAB'be "El-Roi" adını verdi. 14 Bu yüzden Kade'le Beret arasındaki o kuyuya Beer-Lahay-Roi adı verildi. 15 Hacer Avram'a bir erkek çocuk doğurdu. Avram çocuğun adını İsmail koydu. 16 Hacer İsmail'i doğurduğunda, Avram seksen altı yaþındaydı.

17 Avram doksan dokuz yaþındayken RAB ona görünerek, "Ben Her Seye Gücü Yeten Tanrı'ym" dedi, "Benim yolumda yürü, kusursuz ol. 2 Seninle yaptığım antlaşmayı sürdürerek, soyunu alabildiğine çoğaltacağım." 3 Avram yüzüstü yere kapandı. Tanrı, 4 "Seninle yaptığım antlaşma şudur" dedi, "Birçok ulusun babası olacaksın. 5 Artık adın Avram değil, İbrahim olacak. Çünkü seni birçok ulusun babası yapacağım. 6 Seni çok verimli kilaćağım. Soyundan uluslar doğacak, krallar çıkacak. 7 Antlaşmamı seninle ve soyunla kuşaklar boyunca, sonsuza dek sürdürceğim. Senin, senden sonra da soyunun Tanrı olacağı. 8 Bir yabancı olarak yaþadığın toprakları, bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülküñüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim. Onların Tanrı olacağı." 9 Tanrı İbrahim'e, "Sen ve soyun kuşaklar boyu antlaşmama bağlı kalmalısınız" dedi, 10 "Seninle ve soyunla yaptığım antlaşmanın koşulu şudur: Aranızdaki erkeklerin hepsi sünnet edilecek. 11 Sünnet olmalıdır. Sünnet aranızdaki antlaşmanın belirtisi olacak. 12 Evinizde doğmuş ya da soyunuzdan olmayan bir yabancıdan satın alınmış köleler dahil sekiz günlük her erkek çocuk sünnet edilecek. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürecek bu. 13 Evinizde doğan ya da satın aldığıñız her çocuk kesinlikle sünnet edilecek. Bedeninizdeki bu belirti sonsuza dek sürecek antlaşmamın simgesi olacak. 14 Sünnet edilmemiþ her erkek halkın arasından atılacak, çünkü antlaşmamı bozmuş demektir." 15 Tanrı, "Karın Sarayı'na gelince, ona artik Saray demeyeceksin" dedi, "Bundan böyle onun adı Sara olacak. 16 Onu kutsayacak, ondan sana bir oðul vereceğim. Onu kutsayacağım, ulusların anası olacak. Halkların kralları onun soyundan çıkacak." 17 İbrahim yüzüstü yere kapandı ve güldü. İçinden, "Yüz yaþında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?" dedi. "Doksan yaþındaki Sara doğurabilir mi?" 18 Sonra Tanrı'ya, "Keşke İsmail'i mirasım kabul etseydin!" dedi. 19 Tanrı, "Hayır. Ama karın Sara sana bir oðul doğuracak, adını İshak koyacaksın" dedi, "Onunla ve soyuya antlaşmamı sonsuza dek sürdürceğim. 20 İsmail'e gelince, seni iştittim. Onu kutsayacak, verimli kilacak, soyunu alabildiğine çoğaltacağım. On iki beyin babası olacak. Soyunu büyük bir ulus yapacağım. 21 Ancak antlaşmamı gelecek yıl bu zaman Sara'nın doğuracağı oðlu İshak'la sürdürceğim." 22 Tanrı İbrahim'le konuşmasını bitirince ondan ayrılp yukarıya

çekildi. 23 İbrahim evindeki bütün erkekleri –oğlu İsmail'i, evinde doğanların, satın aldığı usaklıların hepsini– Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi o gün sünnet etti. 24 İbrahim sünnet olduğunda doksan dokuz yaşındaydı. 25 Oğlu İsmail on üç yaşında sünnet oldu. 26 İbrahim, oğlu İsmail'le aynı gün sünnet edildi. 27 İbrahim'in evindeki bütün erkekler –evinde doğanlar ve yabancılardan satın alınanlar– onunla birlikte sünnet oldu.

18 İbrahim günün sıcak saatlerinde Mamre meşeliğindeki çadırının önünde otururken, RAB kendisine göründü. 2 İbrahim karşısında üç adamın durduğunu gördü. Onları görür görmez karşılaşmaya koştı. Yere kapanarak, 3 "Ey efendim, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen kulunun yanından ayrılm'a dedi, 4 "Biraz su getiriyim, ayaklarınızı yıkayın. Şu ağaçın altında dinlenin. 5 Madem kulunuza konuk geldiniz, bırakın size yiyecek bir şeyler getireyim. Biraz dinlendikten sonra yolunuza devam edersiniz." Adamlar, "Peki, dediğin gibi olsun" dediler. 6 İbrahim hemen çadırı, Sara'nın yanına gitti. Ona, "Hemen üç sea ince un al, yoğurup pide yap" dedi. 7 Ardından sığırlara koştı. Körpe ve besli bir buzağı seçip uşağına verdi. Uşak buzağıyı hemen hazırladı. 8 İbrahim hazırlanan buzağıyı yoğurt ve sütle birlikte götürüp konuklarının önüne koydu. Onlar yerken o da yanlarında, ağaçın altında durdu. 9 Konuklar, "Karın Sara nerede?" diye sordular. İbrahim, "Çadırda" diye yanıldırı. 10 O, "Gelecek yıl bu zamanda kesinlikle yanına döneceğim" dedi, "O zaman karın Sara'nın bir oğlu olacak." Sara onun arkasında, çadırın girişinde durmuş, dinliyordu. 11 İbrahim'le Sara kocamışlardı, yaşıları hayli ileriymi. Sara adetten kesilmişti. 12 İçin içen gülerek, "Bu yaştan sonra bu sevinci tadabilir miyim?" diye düşündü, "Üstelik efendim de yaşlı." 13 RAB İbrahim'e sordu: "Sara niçin, 'Bu yaştan sonra gerçekten çocuk sahibi mi olacağım?' diyerek güldü? 14 RAB için olanaksız bir şey var mı? Belirlenen vakitte, gelecek yıl bu zaman yanına döndüğümde Sara'nın bir oğlu olacak." 15 Sara korktu, "Gülmeydim" diyerek yalan söyledi. RAB, "Hayır, güldürün" dedi. 16 Adamlar oradan ayrılırken Sodom'a doğru baktılar. İbrahim onları yolcu etmek için yanlarında yürüyordu. 17 RAB, "Yapacağım şeyi İbrahim'den mi gizleyeceğim?" dedi, 18 "Kuşkusuz İbrahim'den büyük ve güçlü bir ulus türeyecek, yeryüzündeki bütün uluslar onun aracılığıyla kutsanacak. 19 Doğru ve adil olanı yaparak yolumda yüremeysi oğullarına ve soyuna buyursun diye İbrahim'i seçtim. Öyle ki, ona verdiğim sözü yerine getireyim." 20 Sonra İbrahim'e, "Sodom ve Gomora büyük suçlama altında" dedi, "Günahları çok ağır. 21 Onun için inip bakacağım. Duyduğum suçlamalar doğru mu, değil mi göreceğim. Bunları yapıp yapmadıklarını anlayacağım." 22 Adamlar oradan ayrılp Sodom'a doğru gittiler. Ama İbrahim RAB'bin huzurunda kaldı. 23 RAB'be yaklaşarak, "Haksızla birlikte haklıyı da mı yok edecekse?" diye sordu, 24 "Kentte elli doğru kişi var diyelim. Orayı gerçekten yok edecek misin? İçindeki elli doğru kişinin hatrı için kenti bağıtlamayacak misin? 25 Senden uzak olsun bu. Haklıyı, haksızı aynı kefeye koyarak haksızın yanında haklıyı da öldürmek senden uzak olsun. Bütün dünyayı yargılayan adil olmalı." 26 RAB, "Eğer Sodom'da elli doğru kişi bulursam, onların hatırına bütün kenti bağıtlayacağım" diye karşılık verdi. 27 İbrahim, "Ben toz ve külüm, bir hiçim"

dedi, "Ama seninle konuşma yürekliğini göstereceğim. 28 Kırk beş doğru kişi var diyelim, beş kişi için bütün kenti yok mu edecekse?" RAB, "Eğer kentte kırk beş doğru kişi bulursam, orayı yok etmeyeceğim" dedi. 29 İbrahim yine sordu: "Ya kırk kişi bulursan?" RAB, "O kırk kişinin hatrı için hiçbir şey yapmayacağım" diye yanıldırı. 30 İbrahim, "Ya Rab, öfkelenme ama, otuz kişi var diyelim?" dedi. RAB, "Otuz kişi bulursam, kente dokunmayacağım" diye yanıldırı. 31 İbrahim, "Ya Rab, lütfen konuşma yürekliğimi bağıtsa" dedi, "Eğer yirmi kişi bulursan?" RAB, "Yirmi kişinin hatrı için kenti yok etmeyeceğim" diye yanıldırı. 32 İbrahim, "Ya Rab, öfkelenme ama, bir kez daha konuşacağım" dedi, "Eğer on kişi bulursan?" RAB, "On kişinin hatrı için kenti yok etmeyeceğim" diye yanıldırı. 33 RAB İbrahim'le konuşmasını bitirince oradan ayrıldı, İbrahim de çadırına döndü.

19 İki melek akşamleyin Sodom'a vardılar. Lut kentin kapısında oturuyordu. Onları görür görmez karşılaşmak için ayağa kalktı. Yere kapanarak, 2 "Efendilerim" dedi, "Kulunuzun evine buyurun. Ayaklarınızı yıkayın, geceyi bizde geçirin. Sonra erkenden kalkıp yolunuza devam edersiniz." Melekler, "Olmas" dediler, "Geceyi kent meydanında geçireceğiz." 3 Ama Lut çok diretti. Sonunda onunla birlikte evine gittiler. Lut onlara yemek hazırladı, mayasız ekmek pişirdi. Yediler. 4 Onlar yatmadan, kentin erkekleri –Sodom'un her mahallesinden genç yaşlı bütün erkekler– evi sardı. 5 Lut'a seslenerek, "Bu gece sana gelen adamlar nerede?" diye sordular, "Getir onları da yatalım." 6 Lut dışarı çıktı, arkasından kapıyı kapadı. 7 "Kardeşler, lütfen bu kötülüyü yapmayın" dedi, 8 "Erkek yüzü görmemiş iki kızım var. Size onları getireyim, ne isterseniz yapın. Yeter ki, bu adamlara dokunmayın. Çünkü onlar konuşmudur, çatımin altına geldiler." 9 Adamlar, "Çekil önmüzdən!" diye karşılık verdiler, "Adam buraya dışardan geldi, şimdi yargıçlık taslıyor! Sana daha beterini yaparız." Lut'u ite kaka kapıyı kırmaya davrandılar. 10 Ama içerdeki adamlar uzanıp Lut'u evin içine, yanlarına aldılar ve kapıyı kapadılar. 11 Kapıya dayanan adamları, büyük küçük hepsi kör ettiler. Öyle ki, adamlar kapıyı bulamaz oldu. 12 İçerdeki iki adam Lut'a, "Senin burada başka kimin var?" diye sordular, "Öğullarını, kızlarını, damatlarını, kente sana ait kim varsa hepsi dışarı çıkar. 13 Çünkü burayı yok edeceğiz. RAB bu halk hakkında birçok kötü suçlama duydular, kenti yok etmek için bizi gönderdi." 14 Lut dışarı çıktı ve kızlarıyla evlenecek olan adamlara, "Hemen buradan uzaklaşın!" dedi, "Çünkü RAB bu kenti yok etmek üzere." Ne var ki damat adayları onun şaka yaptığı sandılar. 15 Tan ağarrıken melekler Lut'a, "Karınla iki kızını al, hemen buradan uzaklaş" diye ısteslediler, "Yoksa kent cezasını bulurken sen de canından olursun." 16 Lut ağır davrandı, ama RAB ona acıdı. Adamlar Lut'la karısının ve iki kızının elinden tutup onları kentin dışına çıkardılar. 17 Kent dışına çıkışınca, adamlardan biri Lut'a, "Kaç, canını kurtar, arkana bakma" dedi. "Bu ovanın hiçbir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa ölüm gidersin." 18 Lut, "Aman, efendim!" diye karşılık verdi, 19 "Ben kulunuzzdan hoşnut kaldınız, canımı kurtarmakla bana büyük iyilik yaptınız. Ama dağa kaçamam. Çünkü felaket bana yetişir, ölürem. 20 İşte, şurada kaçabileceğim yakın bir kent

var, küçük bir kent. İzin verin, oraya kaçip canımı kurtarayım. Zaten küçük bir kent." 21 Adamlardan biri, "Peki, dileğini kabul ediyorum" dedi, "O kenti yıkamayacağım. 22 Çabuk ol, hemen kaç! Çünkü sen oraya varmadan bir şey yapamam." Bu yüzden o kente Soar adı verildi. 23 Lut Soar'a vardığında güneş doğmuştu. 24 RAB Sodom ve Gomora'nın üzerine gökten ateşi kükürt yağırdı. 25 Bu kentleri, bütün ovayı, oradaki insanların hepsini ve bütün bitkileri yok etti. 26 Ancak Lut'un peşisirə gelen karısı dönüp geriye bakınca tuz kesildi. 27 İbrahim sabah erkenden kalkıp önceki gün RAB'bin huzurunda durduğu yere gitti. 28 Sodom ve Gomora'ya ve bütün ovaya baktı. Yerden, tüten bir ocak gibi duman yükseliyordu. 29 Tanrı ovadaki kentleri yok ederken İbrahim'i anımsamış ve Lut'un yaşadığı kentleri yok ederken Lut'u bu felaketin dışına çıkarmıştı. 30 Lut Soar'da kalmaktan korkuyordu. Bu yüzden iki kızıyla kentten ayrılarak dağa yerleştii, onlarla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı. 31 Büyük kız küçüğe, "Babamız yaşlı" dedi, "Dünya geleneklerine uygun biçimde burada bizimle yatabilecek bir erkek yok. 32 Gel, babamiza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım." 33 O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız gidip babasıyla yattı. Ancak Lut yatıp kalktığını farkında değildi. 34 Ertesi gün büyük kız küçüğe, "Dün gece babamla yattım" dedi, "Bu gece de ona şarap içirelim. Soyumuzu yaşatmak için sen de onunla yat." 35 O gece de babalarına şarap içirdiler ve küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut yatıp kalktığını farkında değildi. 36 Böylece Lut'un iki kızı da öz babalarından hamile kaldılar. 37 Büyük kız bir erkek çocuk doğurdu, ona Moav adını verdi. Moav bugünkü Moavlular'ın atasıdır. 38 Küçük kızın da bir oğlu oldu, adını Ben-Ammi koydu. O da bugünkü Ammonlular'ın atasıdır.

20 İbrahim Mamre'den Negev'e göçerek Kadeş ve Şur kentlerinin arasına yerleştii. Sonra geçici bir süre Gerar'da kaldı. 2 Karşı Sara için, "Bu kadın kızkardeşimdir" dedi. Bunun üzerine Gerar Kralı Avimelek adam gönderip Sara'yı getirtti. 3 Ama Tanrı gece dışında Avimelek'e görünerek, "Bu kadını aldin için öleceksin" dedi, "Çünkü o evli bir kadın." 4 Avimelek henüz Sara'ya dokunmamıştı. "Ya Rab" dedi, "Suçsuz bir ulusu mu yok edeceksin? 5 İbrahim'in kendisi bana, 'Bu kadın kızkardeşimdir' demedi mi? Kadın da İbrahim için, 'O kardeşimdir' dedi. Ben temiz vicdanla, suçsuz ellerimle yaptım bunu." 6 Tanrı, dışında ona, "Bunu temiz vicdanla yaptığını biliyorım" diye yanıldırı, "Ben de seni bu yüzden bana karşı günah işlemekten alıkoydum, kadına dokunmana izin vermedim. 7 Şimdi kadını kocasına geri ver. Çünkü o bir peygamberdir. Senin için dua eder, ölmeszsin. Ama kadını geri vermezsen, sen de sana ait olan herkes de ölecek, bilesin." 8 Avimelek sabah erkenden kalktı, bütün adamlarını çağırarak olup biteni anlattı. Adamlar dehşete düştü. 9 Avimelek İbrahim'i çayırtarak, "Ne yaptın bize?" dedi, "Sana ne haksızlık ettim ki, beni ve krallığımı bu büyük günaha sürükledin? Bana bu yaptığın yapılacak iş değil." 10 Sonra, "Amacın neydi, niçin yaptın bunu?" diye sordu. 11 İbrahim, "Çünkü burada hiç Tanrı korkusu yok" diye yanıldırı, "Karım yüzünden beni öldürübilirler diye düşündüm. 12 Üstelik, Sara gerçekten kızkardeşimdir. Babamız bir, annemiz ayrıdır. Onunla evlendim. 13 Tanrı beni babamın evinden gurbete gönderdiği zaman karıma, 'Bana sevgini söyle göstereceksin:

Gideceğimiz her yerde kardeşin olduğumu söyle' dedim." 14 Avimelek İbrahim'e karısı Sara'yı geri verdi. Bunun yanı sıra ona davar, siğır, köleler, cariyeler de verdi. 15 İbrahim'e, "İşte ülkem önünde, nereye istersen oraya yerles" dedi. 16 Sara'ya da, "Kardeşine bin parça gümüş veriyorum" dedi, "Yanındakilere karşı senin suçsuz olduğunu gösteren bir kanittır bu. Herkes suçsuz olduğunu bilsin." 17 İbrahim Tanrı'ya dua etti ve Tanrı Avimelek'le karısına, cariyelerine şifa verdi. Çocuk sahibi oldular. 18 Çünkü İbrahim'in karısı Sara yüzünden RAB Avimelek'in evindeki kadınların hamile kalmasını engellemişti.

21 RAB verdiği söz uyarınca Sara'ya iyilik etti ve sözünü yerine getirdi. 2 Sara hamile kaldı; İbrahim'in yaşılık döneminde, tam Tanrı'nın belirttiği zamanda ona bir erkek çocuk doğurdu. 3 İbrahim Sara'nın doğurduğu çocuğa İshak adını verdi. 4 Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi oğlu İshak'ı sekiz günlüğün sünnet etti. 5 İshak doğduğunda İbrahim yüz yaşındaydı. 6 Sara, "Tanrı yüzümü güldürdü" dedi, "Bunu duyan herkes benimle birlikte güloucek. 7 Kim İbrahim'e Sara çocuk emzirecek derdi? Bu yaşında ona bir oğul doğurdum." 8 Çocuk büydü. Süten kesildiği gün İbrahim büyük bir şölen verdi. 9 Ne var ki Sara, Mısırlı Hacer'in İbrahim'den olma oğlu İsmail'in alay ettiğini görünce, 10 İbrahim'e, "Bu cariyeyle oğlunu kov" dedi, "Bu cariyenin oğlu, oğlum İshak'ın mirasına ortak olmasın." 11 Bu İbrahim'İ çok üzdü, çünkü İsmail de öz oğluydu. 12 Ancak Tanrı İbrahim'e, "Oğlunla cariye için üzülme" dedi, "Sara ne derse, onu yap. Çünkü senin soyun İshak'la sürecektir. 13 Cariyenin oğlundan da bir ulus yaratacağım, çünkü o da senin soyun." 14 İbrahim sabah erkenden kalktı, biraz yiyecek, bir tulum da su hazırlayıp Hacer'in omuzuna attı, çocuğunu da verip onu gönderdi. Hacer Beer-Şeva Çölü'ne gitti, orada bir süre dolaştı. 15 Tulumdaki su tükenince, oğlunu bir çalının altına bıraktı. 16 Yaklaşık bir ok atımı uzaklaşıp, "Oğlumun ölümünü görmeyeyim" diyerek onun karşısına oturup hiçkira hiçkira ağladı. 17 Tanrı çocuğun sesini duydı. Tanrı'nın meleği göklerden Hacer'e, "Nen var, Hacer?" diye seslendi, "Korkma! Çünkü Tanrı çocuğun sesini duydı. 18 Kalk, oğlunu kaldır, elini tut. Onu büyük bir ulus yapacağım." 19 Sonra Tanrı Hacer'in gözlerini açtı, Hacer bir kuyu gördü. Gidip tulumunu doldurdu, oğluna içirdi. 20 Çocuk büyürken Tanrı onunlaydı. Çocuk çölde yaşadı ve okçu oldu. 21 Paran Çölü'nde yaşarken annesi ona Mısırlı bir kadın aldı. 22 O sıradı Avimelek'le ordusunun komutanı Fikol İbrahim'e, "Yaptığın her şeye Tanrı seninle" dediler, 23 "Onun için, Tanrı'nın önünde bana, oğluma ve soyuma haksız davranışmayacağına ant iç. Bana ve konuk olarak yaşadığın bu ülkeye, benim sana yaptığım gibi iyi davran." 24 İbrahim, "Ant içerm" dedi. 25 İbrahim Avimelek'İ bir kuyuya zorla ele geçiren adamlarından yakındı. 26 Avimelek, "Bunu kimin yaptığını bilmiyorum" diye yanıldırı, "Sen de bana söylemedi, ilk kez duyuyorum." 27 Daha sonra İbrahim Avimelek'e davar ve siğır verdi. Böylece ikisi bir antlaşma yaptılar. 28 İbrahim sürüsünden yedi dişi kuzu ayırdı. 29 Avimelek, "Bunun anlamı ne, niçin bu yedi dişi kuzuyu ayırdın?" diye sordu. 30 İbrahim, "Bu yedi dişi kuzuyu benim elimden almalısın" diye yanıldırı, "Kuyuyu benim açtığımın kanıt olsun." 31 Bu yüzden oraya Beer-Şeva adı

verildi. Çünkü ikisi orada ant içmişlerdi. 32 Beer-Şeva'da yapılan bu antlaşmadan sonra Avimelek, ordusunun komutanı Fikolla birlikte Filist yörenesine geri döndü. 33 İbrahim Beer-Şeva'da bir ilgin ağaçtı; orada RAB'bi, ölümsüz Tanrı'yı adıyla çağrırdı. 34 Filist yörenesinde konuk olarak uzun süre yaşıdı.

22 Daha sonra Tanrı İbrahim'i denedi. "İbrahim!" diye seslendi. İbrahim, "Buradayım!" dedi. 2 Tanrı, "İshak'ı, sevdığın biricik oğlunu al, Moriya bölgесine git" dedi, "Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun." 3 İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine palan vurdur. Yanına uşaklarından ikisini ve oğlu İshak'ı aldı. Yakmalık sunu için odun yardımından sonra, Tanrı'nın kendisine belirttiği yere doğru yola çıktı. 4 Üçüncü gün gideceği yeri uzaktan gördü. 5 Uşaklarına, "Siz burada, eşeğin yanında kalın" dedi, "Tapınmak için oğulumla birlikte oraya gidip döneceğiz." 6 Yakmalık sunu için kardeşi odunları oğlu İshak'a yükledi. Ateşi ve bıçağı kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahim'e, "Baba!" dedi. İbrahim, "Evet, oğlum!" diye yanıtladı. İshak, "Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?" diye sordu. 8 İbrahim, "Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak" dedi. İkisi birlikte yürümeye devam ettiler. 9 Tanrı'nın kendisine belirttiği yere varınca İbrahim bir sunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı. 10 Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı. 11 Ama RAB'bin meleği göklerden, "İbrahim, İbrahim!" diye seslendi. İbrahim, "İşte buradayım!" diye karşılık verdi. 12 Melek, "Çocuğa dokunma" dedi, "Ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrı'dan korktuşunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemeden." 13 İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalılara takılmış bir koç gördü. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu. 14 Oraya "Yahve yire" adını verdi. "RAB'bin dağında sağlanacaktır" sözü bu yüzden bugündə söyleniyor. 15 RAB'bin meleği göklerden İbrahim'e ikinci kez seslendi: 16 "RAB diyor ki, kendi überime ant içiyorum. Bunu yaptığın için, biricik oğlunu esirgemediğin için 17 seni fazlasıyla kutsayacağım; soyunu göklerin yıldızları, kıyıların kumu kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinecek. 18 Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak. Çünkü sözümüz dinledin." 19 Sonra İbrahim uşaklarının yanına döndü. Birlikte yola çıkıp Beer-Şeva'ya gittiler. İbrahim Beer-Şeva'da kaldı. 20 Bir süre sonra İbrahim'e, "Milka, kardeşin Nahor'a çocuklar doğdur" diye haber verdiler, 21 "ilk oğlu Üs, kardeşi Bûz, Kemuel –Aram'ınbabası– 22 Keset, Hazo, Pildaş, Yidlaf, Betuel." 23 Betuel Rebeka'nın babası oldu. Bu sekiz çocuğu İbrahim'in kardeşi Nahor'a Milka doğdurdu. 24 Reuma adındaki cariyesi de Nahor'a Tevah, Gaham, Tahaş ve Maaka'yı doğdurdu.

23 Sara yüz yirmi yedi yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı. 2 Kenan ülkesinde, bugün Hevron denilen Kiryat-Arba'da öldü. İbrahim yaş tutmak, ağlamak için Sara'nın ölüsünün başına gitti. 3 Sonra karısının ölüsünün başından kalkıp Hititler'e, 4 "Ben aranızda konuk ve yabancıyım" dedi, "Bana mezar yapabileceğim bir toprak satın. Ölümü kaldırıp gömeyim." 5 Hititler, "Efendim, bizi dinle" diye yanıtladılar, "Sen aramızda önemli bir beysin. Ölünü mezarlarmızın en iyisine göm. Ölünü

gömmen için kimse senden mezarını esirgemez." 7 İbrahim, ülke halkı olan Hititler'in önünde eğilerek, 8 "Eğer ölümü gömmemi istiyorsanız, benim için Sohar oğlu Efron'a ricada bulunun" dedi, 9 "Tarlasının dibindeki Makpela Mağarası'ni bana satsın. Fiyatı neyse huzurunuzda eksiksiz ödeyip orayı mezarlık yapacağım." 10 Hititli Efron halkın arasında oturuyordu. Kent kapısında toplanan herkesin duyacağı biçimde, 11 "Hayır, efendim!" diye karşılık verdi, "Beni dinle, mağaraya birlikte tarlayı da sana veriyorum. Halkımın huzurunda onu sana veriyorum. Ölünü göm." 12 İbrahim ülke halkın önünde eğildi. 13 Herkesin duyacağı biçimde Efron'a, "Lütfen beni dinle" dedi, "Tarlanın parasını ödeyeyim. Parayı kabul et ki, ölümü oraya gömeyim." 14 Efron, "Efendim, beni dinle" diye karşılık verdi, "Aramızda dört yüz şekel gümüşün sözü mü olur? Ölünü göm." 16 İbrahim Efron'un önerisini kabul etti. Efron'un Hititler'in önünde sözünü ettığı dört yüz şekel gümüşü tüccarların ağırlık ölçülerine göre tarttı. 17 Böylece Efron'un Mamre yakınında Makpela'daki tarlası, çevresindeki bütün ağaçlarla ve içindeki mağaraya birlikte, kent kapısında toplanan Hititler'in huzurunda İbrahim'in mülkü kabul edildi. 19 İbrahim karısı Sara'yı Kenan ülkesinde Mamre'ye –Hevron'a– yakın Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömdü. 20 Hititler tarlayı içindeki mağaraya birlikte İbrahim'in mezarlık yeri olarak onayladılar.

24 İbrahim kocamış, iyice yaşılmıştı. RAB onu her yönden kutsamıştı. 2 İbrahim, evindeki en yaşlı ve her şeyden sorumlu usağına, "Elini uylugumun altına koy" dedi, 3 "Yerin gün Tanrı RAB'bin adıyla ant içmeni istiyorum. Aralarında yaşadığım Kenanlılar'dan oğluma kız almayacsın. 4 Oğlum İshak'a kız almak için benim ülkem, akrabalarımın yanına gideceksin." 5 Uşak, "Ya kız benimle bu ülkeye gelmek istemezse?" diye sordu, "O zaman oğlunu geldiğin ülkeye götürüyim mi?" 6 İbrahim, "Sakın oğlumu oraya götürme!" dedi, 7 "Beni baba ocağından, doğduğum ülkeyden getiren, 'Bu toprakları senin soyuna vereceğim' diyerek ant içen Göklerin Tanrı RAB senin önünden meleğini gönderecek. Böylece oradan oğluma bir kız alabileceksin. 8 Eğer kız seninle gelmek istemezse, içtiğin ant seni bağlamaz. Yalnız, oğlumu oraya götürme." 9 Bunun üzerine uşak elini efendisi İbrahim'in uylugunun altına koyarak bu konuda ant içti. 10 Sonra efendisinden on deve alarak en iyi eşyalarla birlikte yola çıktı; Aram-Naharayim'e, Nahor'un yaşadığı kente gitti. 11 Develerini kentin dışındaki kuyunun yanına çöktürdü. Akşamüzeriydi, kadınların su almak için dışarı çıkacakları zamandı. 12 Uşak, "Ya RAB, efendim İbrahim'in Tanrı, yalvarırım bugün beni başarılı kil" diye dua etti, "Efendim İbrahim'e iyilik et. 13 İşte, pınarın başında bekliyorum. Kentin kızları su almaya geliyorlar. 14 Birine, 'Lütfen testini indir, biraz su içeyim' diyeceğim. O da, 'Sen iç, ben de develerine içireyim' derse, bileceğim ki o kız kulun İshak için seçtiğin kızdır. Böylece efendime iyilik ettiğini anlayacağım." 15 O duasını bitirmeden, İbrahim'in kardeşi Nahor'la karısı Milka'nın oğlu Betuel'in kızı Rebeka, omuzunda su testisiyle dışarı çıktı. 16 Çok güzel bir genç kızdı. Ona erkek eli değmemiştir. Pınara gitti, testisini doldurup geri döndü. 17 Uşak onu karşılamaya koştu, "Lütfen testinden biraz su ver, içeyim" dedi. 18 Rebeka, "İç, efendim"

diyerek hemen testisini indirdi, içmesi için ona uzattı. **19** Ona su verdikten sonra, "Develerin için de su çekeyim" dedi, "Kanıncaya kadar içsinler." **20** Çabucak suyu hayvanların teknesine boşalttı, yine su çekmek için kuyuya koştu. Adamın bütün develeri için su çekti. **21** Adam RAB'bin yolunu açıp açmadığını anlamak için sessizce genç kızı süzüyordu. **22** Develer su içtikten sonra, adam bir beka ağırlığında altın bir burun halkasıyla on şekel ağırlığında iki altın bilezik çöktü. **23** "Lütfen söyle, kimin kızısin sen?" diye sordu, "Babanın evinde geceyi geçirebileceğimiz bir yer var mı?" **24** Kız, "Milka'yla Nahor'un oğlu Betuel'in kızıyorum" diye karşılık verdi, **25** "Bizde saman ve yem bol, geceyi geçirebileceğiniz yer de var." **26** Adam eğilip RAB'be tapındı. **27** "Efendim İbrahim'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun" dedi, "Sevgisini, sadakatini efendimden esirgemedi. Efendimin akrabalarının evine giden yolu bana gösterdi." **28** Kız annesinin evine koşup olanları anlattı. **29** Rebeka'nın Lavan adında bir kardeşi vardı. Lavan pınarın başındaki adama doğru koştu. **30** Kızkardeşinin burnundaki halkayı, kollarındaki bilezikleri görmüştü. Rebeka adamın kendisine söyledikerini de anlatınca, Lavan adamın yanına gitti. Adam pınarın başında, develerinin yanında duruyordu. **31** Lavan, "Eve buyur, ey RAB'bin kutsadığı adam" dedi, "Niçin dışarıda bekliyorsun? Senin için oda, develerin için yer hazırladım." **32** Böylece adam eve girdi. Lavan develerin kollarını çözdü, onlara saman ve yem verdi. Adamla yanındakilere ayaklarını yıkamaları için su getirdi. **33** Önüne yemek konulunca, adam, "Niçin geldiğimi anlatmadan yemek yemeyeceğim" dedi. Lavan, "Öyleye anlat" diye karşılık verdi. **34** Adam, "Ben İbrahim'in uşağlığım" dedi, **35** "RAB efendimi alabildiğine kutsadı. Onu zengin etti. Ona davar, siğır, altın, gümüş, erkek ve kadın köleler, develer, eşekler verdi. **36** Karısı Sara ileri yaşıta efendime bir oğul doğurdu. Efendim sahip olduğu her şeyi ogluna verdi. **37** 'Ülkelerinde yaşadığım Kenanlılar'dan ogluma kız almayacaksin. Oğluma kız almak için babamın ailesine, akrabalarımın yanına gideceksin' diyerek bana ant içirdi. **39** "Efendime, 'Ya kiz benimle gelmezse?' diye sordum. **40** "Efendim, 'Yolunda yürüdüğüm RAB meleğini seninle gönderecek, yolunu açacak' dedi, 'Akrabalardan, babamın ailesinden ogluma bir kız getireceksin. **41** İçliğin anttan ancak akrabalarımın yanına vardığında sana kızı vermezlerse, evet, ancak o zaman özgür olabilirsins.' **42** "Bugün pınarın başına geldiğimde şöyle dua ettim: 'Ya RAB, efendim İbrahim'in Tanrısı, yalvarırm yolumu aç.' **43** İşte pınarın başında bekliyorum. Su almaya gelen kızlardan birine, lütfen testinden bana biraz su ver, içeyim, diyeceğim. **44** O da, sen iç, develerin için de su çekeyim derse, anlayacağım ki efendimin oğlu için RAB'bin seçtiği kız odur." **45** "Ben içimden dua ederken, Rebeka omuzunda su testisiyle dışarı çıktı. Pınar başına gidip su aldı. Ona, 'Lütfen, biraz su ver, içeyim' dedim. **46** "Rebeka hemen testisini omuzundan indirdi, 'İç efendim' dedi, 'Ben de develerine içireyim.' Ben içtim. Develere de su verdim. **47** "Ona, 'Kimin kızısin sen?' diye sordum. "Milka'yla Nahor'un oğlu Betuel'in kızıyorum" dedi. "Bunun üzerine burnuna halka, kollarına bilezik taktim. **48** Eğilip RAB'be tapındım. Efendimin ogluna kardeşinin torunuunu almak için bana doğru yolu gösteren efendim İbrahim'in Tanrı RAB'be övgüler sundum. **49** Şimdi efendime sevgi ve sadakat

mı göstereceksiniz, yoksa olmaz mı diyeceksiniz, bana bildirin. Öyle ki, ben de ne yapacağımı karar vereyim." **50** Lavan'la Betuel, "Bu RAB'bin işi" diye karşılık verdiler, "Biz sana ne iyi, ne kötü diyebiliriz. **51** İşte Rebeka burada. Al götür. RAB'bin buyurduğu gibi efendinin ogluna karı olsun." **52** İbrahim'in uşağı bu sözleri duyunca, yere kapanarak RAB'be tapındı. **53** Rebeka'ya altın, gümüş takımlar, giysiler, kardeşiyle annesine de değerli eşyalar çıkarıp verdi. **54** Sonra yanındakilerle birlikte yedi, içti. Geceyi orada geçirdiler. Sabah kalkınca İbrahim'in uşağı, "Beni yolcu edin, efendime döneyim" dedi. **55** Rebeka'nın kardeşiyle annesi, "Bırak kız on gün kadar bizimle kalsın, sonra gidersin" diye karşılık verdiler. **56** Adam, "Madem RAB yolumu açtı, beni gectirtmeyin" dedi, "İzin verin, efendime döneyim." **57** "Kızı çağırıp ona soralım" dediler. **58** Rebeka'yı çağırıp, "Bu adamlı gitmek istiyor musun?" diye sordular. Rebeka, "İstiyorum" dedi. **59** Böylece Rebeka'yla dadısını, İbrahim'in uşağıyla adamlarını uğurlamaya çıktılar. **60** Rebeka'yı şöyle kutsadılar: "Ey kızkardeşim, Binlerce, on binlerce kişiye analık et, Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinsin." **61** Rebeka'yla genç hizmetçileri hazırlanıp develere binerek İbrahim'in uşağıını izlediler. Uşak Rebeka'yı alıp oradan ayrıldı. **62** İshak Beer-Lahay-Roi'den gelmişti. Çünkü Negev bölgesinde yaşıyordu. **63** Akşamüzeri düşünmek için tarlaya gitti. Başını kaldırıldığına develerin yaklaştığını gördü. **64** Rebeka İshak'ı görünce deveden indi, **65** İbrahim'in uşağına, "Tarladan bizi karşılamaya gelen şu adam kim?" diye sordu. Uşak, "Efendim" diye karşılık verdi. Rebeka peçesini alıp yüzünü örttü. **66** Uşak bütün yaptıklarını İshak'a anlattı. **67** İshak Rebeka'yı annesi Sara'nın yaşamış olduğu çadırı götürüp onunla evlendi. Böylece Rebeka İshak'ın karısı oldu. İshak onu sevdi. Annesinin ölümünden sonra onunla avunu buldu.

25 İbrahim bir kadına daha evlendi. Kadının adı Ketura'ydı. **2** Ondan Zimran, Yoksan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah adlı çocukları oldu. **3** Yoksan'dan da Şeva, Dedan oldu. Dedan soyundan Aşurlular, Letuşlular, Leumlular doğdu. **4** Midyan'ın Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa adlı oğulları oldu. Bunların hepsi Ketura'nın soyundandı. **5** İbrahim sahip olduğu her şeyi İshak'a bıraktı. **6** Cariyelerinin oğullarına daarmağanlar verdi. Kendisi sağken bu çocukları oğlu İshak'tan uzaklaştıırıp doğuya gönderdi. **7** İbrahim yüz yetmiş beş yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı. **8** Kocamış, yaşama doymuş, iyice yaşılanmış olarak son soluğunu verdi. Ölüm atalarına kavuştu. **9** Oğulları İshak'la İsmail onu Hititli Sohar oğlu Efron'un tarlasında Mamre'ye yakın Makpela Mağarası'na gömüldüler. **10** İbrahim o tarlayı Hititler'den satın almıştı. Böylece İbrahim'le karısı Sara oraya gömüldüler. **11** Tanrı İbrahim'in ölümünden sonra oğlu İshak'ı kutsadı. İshak Beer-Lahay-Roi'de yaşıyordu. **12** Sara'nın cariyesi Mısırlı Hacer'in İbrahim'e doğurduğu İsmail'in öyküsü: **13** Doğum sırasına göre İsmail'in oğullarının adları şunlardır: İlk oğlu Nevayot. Sonra Kedar, Adbeel, Mivsam, **14** Mişma, Duma, Massa, **15** Hadat, Tema, Yetur, Nafış, Kedema gelir. **16** İsmail'in oğulları olan bu on iki bey oymakların atalarıydı. Köylerine, obalarına da bu adları verdiler. **17** İsmail yüz otuz yedi yıl yaşadıktan sonra son soluğunu verdi. Ölüm halkına kavuştu. **18** İsmailogulları

Aşur'a doğru giderken Mısır sınırı yakınında, Havila ile Şur arasındaki bölgeye yerleştiler. Kardeşlerinin yaşadığı yerin doğusuna yerleşmişlerdi. **19** İbrahim'in oğlu İshak'ın öyküsü: **20** İshak Aramî Lavan'ın kızkardeşi, Paddan-Aramî Betuel'in kızı Rebeka'yla evlendiğinde kırk yaşındaydı. **21** İshak karısı için RAB'be yakardı, çünkü karısı kısrırdı. RAB İshak'ın yakarışını yanıtladı, Rebeka hamile kaldı. **22** Çocuklar karnında itişiyordu. Rebeka, "Nedir bu başıma gelen?" diyerek RAB'be danışmaya gitti. **23** RAB onu şöyle yanıtladı: "Rahminde iki ulus var, Senden iki ayrı halk doğacak, Biri öbüründen güçlü olacak, Büyüyü küçüğüne hizmet edecek." **24** Doğum vakti gelince, Rebeka'nın ikiz oğulları oldu. **25** İlk doğan oğlu kırkIRMIZI ve tüylüdü; kırmızı bir cüppei andırıyordu. Adını Esav koydular. **26** Sonra kardeşi doğdu. Elibyle Esav'ın topuğunu tutuyordu. Bu yüzden İshak ona Yakup adını verdi. Rebeka doğum yaptığından İshak altmış yaşındaydı. **27** Çocuklar büyüdü. Esav kırları seven usta bir avcı oldu. Yakup'sa hep çadırda oturan sakin bir adamdı. **28** İshak Esav'ı daha çok severdi, çünkü onun getirdiği av etlerini yerdı. Rebeka ise Yakup'u severdi. **29** Bir gün Yakup çorba pişirirken Esav avdan geldi. Açı ve bitkindi. **30** Yakup'a, "Lütfen şu kızıl çorbadan biraz ver de içeyim. Açı ve bitkinim" dedi. Bu nedenle ona Edom adı da verildi. **31** Yakup, "Önce sen ilk oğulluk hakkını bana ver" diye karşılık verdi. **32** Esav, "Baksana, açlıktan ölmek üzereyim" dedi, "İlk oğulluk hakkının bana ne yararı var?" **33** Yakup, "Önce ant iç" dedi. Esav ant içerek ilk oğulluk hakkını Yakup'a sattı. **34** Yakup Esav'a ekmekle mercimek çorbası verdi. Esav yiyeip içtiğinden sonra kalkıp gitti. Böylece Esav ilk oğulluk hakkını kümsememiş oldu.

26 İbrahim'in yaşadığı dönemdeki kitliktan başka ülkede bir kirtlik daha oldu. İshak Gerar'a, Filist Krali Avimelek'in yanında gitti. **2** RAB İshak'a görünerek, "Mısır'a gitme" dedi, "Sana söyleyeceğim ülkeye yerleş. **3** Orada bir süre kal. Ben seninle olacak, seni kutsayacağım: Bütün bu toprakları sana ve soyuna vereceğim. Baban İbrahim'e ant içerek verdığım sözü yerine getireceğim. **4** Soyunu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Bu ülkelerin tümünü onlara vereceğim. Yeryüzündeki bütün uluslar senin soyun aracılığıyla kutsanacak. **5** Çünkü İbrahim sözümüz dinledi. Uyarılarına, buyruklarına, kurallarına, yasalarına bağlı kaldı." **6** Böylece İshak Gerar'da kaldı. **7** Yöre halkı karısıyla ilgili soru sorunca, "Kızkardeşimdir" diyordu. Çünkü "Karımdır" demekten korkuyordu. Rebeka yüzünden yöre halkı beni öldürübilsin diye düşünüyordu. Çünkü Rebeka güzeldi. **8** İshak orada uzun zaman kaldı. Bir gün Filist Krali Avimelek, pencereden dışarı bakarken, İshak'ın karısı Rebeka'yı okşadığını gördü. **9** İshak'ı çağırarak, "Bu kadın gerçekte senin karın!" dedi, "Neden kızkardeşin olduğunu söyledi?" İshak, "Çünkü onun yüzünden canımdan olurum diye düşündüm" dedi. **10** Avimelek, "Nedir bize bu yaptıgün?" dedi, "Az kaldı halkımdan biri karını yatacaktı. Bize suç işletecektin." **11** Sonra bütün halka, "Kim bu adama ya da karısına dokunursa, kesinlikle öldürülcek" diye buyruk verdi. **12** İshak orada ekin ektil ve o yıl ekitinin yüz katını biçti. RAB onu kutsamıştı. **13** İshak bolluğa kavuştu. Varlığı gittikçe büyüyordu. Çok zengin oldu. **14** Sürülerle davar, siğir ve birçok usak sahibi oldu. Filistiller onu

kıskanmaya başladılar. **15** Babası İbrahim yaşarken kölelerinin kazmış olduğu bütün kuyuları toprakla doldurup kapadılar. **16** Avimelek İshak'a, "Ülkemizden git" dedi, "Çünkü gücün bizim gücümüzü astı." **17** İshak oradan ayrıldı. Gerar Vadisi'nde çadır kurup oraya yerleşti. **18** Babası İbrahim yaşarken kazılmış olan kuyuları yeniden açtırdı. Çünkü Filistiller İbrahim'in ölümünden sonra o kuyuları kapamışlardı. Kuyulara aynı adları, babasının vermiş olduğu adları verdi. **19** İshak'ın köleleri vadide kuyu kazarken bir kaynak buldular. **20** Gerar'ın çobanları, "Su bizim" diyerek İshak'ın çobanlarıyla kavgaya tutuştular. İshak kendisiyle çeküşükleri için kuyuya Esek adını verdi. **21** İshak'ın köleleri başka bir kuyu kazdırıldı. Bu kuyu yüzünden de kavgaya çıkışınca İshak kuyuya Sitna adını verdi. **22** Oradan ayrılp başka bir yerde kuyu kazdırıldı. Bu kuyu yüzünden kavgaya çıktı. Bu nedenle İshak ona Rehovot adını verdi. "RAB en sonunda bize rahatlık verdi" dedi, "Bu ülkede verimli olacağız." **23** İshak oradan Beer-Şeva'ya gitti. **24** O gece RAB kendisine görünerek, "Ben baban İbrahim'in Tanrı'sıyım, korkma" dedi, "Seninle birlilikteyim. Seni kutsayacak, kulum İbrahim'in hatrı için soyunu çoğaltacağım." **25** İshak orada bir sunak yaparak RAB'bi adıyla çağrırdı. Çadırını oraya kurdur. Köleleri de orada bir kuyu kazdı. **26** Avimelek, danışmanı Ahuzzat ve ordusunun komutanı Fikol ile birlikte, Gerar'dan İshak'ın yanına gitti. **27** İshak onlara, "Niçin yanına geldiniz?" dedi, "Benden nefret ediyorsunuz. Üstelik beni ülkenizden kovduğunuz." **28** "Açıkça gördük ki, RAB seninle" diye yanıtladılar, "Onun için, aramızda ant olsun: Biz nasıl sana dokunmadıksa, hep iyi davranarak seni esenlik içinde gönderdirek, sen de bize kötülük etme. Bu konuda seninle anlaşalım. Sen şimdi RAB'bin kutsadığı bir adamsın." **30** İshak onlara bir şölen verdi, yiye içtiler. **31** Sabah erkenden kalkıp karşılıklı ant içtiler. Sonra İshak onları yolcu etti. Esenlik içinde oradan ayrıldılar. **32** Aynı gün İshak'ın köleleri gelip kazdıkları kuyu hakkında kendisine bilgi verdiler, "Su bulduk" dediler. **33** İshak kuyuya Śiva adını verdi. Bu yüzden kent bugüne kadar Beer-Şeva diye anılır. **34** Esav kirk yaşında Hititli Beeri'nin kızı Yudit ve Hititli Elon'un kızı Basemat'la evlendi. **35** Bu kadınlar İshak'la Rebeka'nın başına dert oldular.

27 İshak yaşılanmış, gözleri görmez olmuştu. Büyük oğlu Esav'ı çağrıp, "Oğlum!" dedi. Esav, "Efendim!" diye yanıtladı. **2** İshak, "Artık yaşlandım" dedi, "Ne zaman öleceğimi bilmiyorum. **3** Silahlarını –ok kılıfını, yayını– al, kırlara çırıp benim için bir hayvan avla. **4** Sevdiğim lezzetli bir yemek yap, bana getir yiyeşim. Ölmeden önce seni kutsayım." **5** İshak, oğlu Esav'la konuşurken Rebeka onları dinliyor. Esav avlanmak için kira çıkışınca, **6** Rebeka oğlu Yakup'a söyle dedi: "Dinle, babanın ağabeyin Esav'a söylediklerini duydum. **7** Baban ona, 'Bana bir hayvan avla getir' dedi, 'Lezzetli bir yemek yap, yiyeşim. Ölmeden önce seni RAB'bin huzurunda kutsayım.' **8** Bak oğlum, sana söyleyeceklerimi iyи dinle: **9** Git süründen bana iki seçme oğlak getir. Onlara babanın sevdığı lezzetli bir yemek yapayım. **10** Yemesi için onu babana sen götüreceksin. Öyle ki, ölmeden önce seni kutsasın." **11** Yakup, "Ama kardeşim Esav'ın bedeni killi, benimkiye kilsiz" diye yanıtladı, **12** "Ya babam bana dokunursa? O zaman kendisini aldattığımı anlar. Kutsama yerine üzeme lanet getirmiş olurum." **13** Annesi, "Sana gelecek lanet

bana gelsin, oğlum" dedi, "Sen beni dinle, git oğlakları getir." 14 Yakup gidip oğlakları annesine getirdi. Annesi babasının sevdiliği lezzetli bir yemek yaptı. 15 Büyük oğlu Esav'ın en güzel giysileri o anda evdeydi. Rebeka onları küçük oğlu Yakup'a giydi. 16 Ellerinin üstünü, ensesinin kılısız yerini oğlak derisiyle kapladı. 17 Yaptığı güzel yemekle ekmeği Yakup'un eline verdi. 18 Yakup babasının yanına varıp, "Baba!" diye seslendi. Babası, "Evet, kimsin sen?" dedi. 19 Yakup, "Ben ilk oğlun Esav'ım" diye karşılık verdi, "Söyledığını yaptım. Lütfen kalk, otur da getirdiğim av etini ye. Öyle ki, beni kutsayabilesin." 20 İshak, "Nasıl böyle çabucak buldun, oğlum?" dedi. Yakup, "Tanrı RAB bana yardım etti" diye yanıtlandı. 21 İshak, "Yaklaş, oğlum" dedi, "Sana dokunayım, gerçekten oğlum Esav misin, değil misin anlayıymış." 22 Yakup babasına yaklaştı. Babası ona dokunarak, "Ses Yakup'un sesi, ama eller Esav'ın elleri" dedi. 23 Onu tanımadı. Çünkü Yakup'un elleri ağabeyi Esav'ın elleri gibi killiydi. İshak onu kutsamak üzereyken, 24 bir daha sordu: "Sen gerçekten oğlum Esav misin?" Yakup, "Evet!" diye yanıtlandı. 25 İshak, "Oğlum, av etini getir yiyeşim de seni kutsayayım" dedi. Yakup önce yemeği, sonra şarabı getirdi. İshak yedi, içti. 26 "Yaklaş da beni öp, oğlum" dedi. 27 Yakup yaklaşıp babasını öptü. Babası onun giysilerini kokladı ve kendisini kutsayarak şöyle dedi: "İşte oğlumun kokusu Sanki RAB'bin kutsadığı kırların kokusu. 28 Tanrı sana göklerin çiyinden Ve yerin verimli topraklarından Bol buğday ve yeni şarap versin. 29 Halklar sana kulluk etsin, Uluşlar boyun eğsin. Kardeşlerine egemen ol, Kardeşlerin sana boyun eğsin. Sana lanet edenlere lanet olsun, Seni kutsayanlar kutsansın." 30 İshak Yakup'u kutsadıktan ve Yakup babasının yanından ayrıldıktan hemen sonra kardeşi Esav avdan döndü. 31 Esav da lezzeti bir yemek yaparak babasına götürdü. Ona, "Baba, kalk, getirdiğim av etini ye" dedi, "Öyle ki, beni kutsayabilesin." 32 Babası, "Sen kimsin?" diye sordu. Esav, "Ben ilk oğlun Esav'ım" diye karşılık verdi. 33 İshak'ı bir titreme sardı. Tır tır titreyerek, "Öyleyse daha önce avlanıp bana yemek getiren kimdi?" diye sordu, "Sen gelmeden önce yemeğimi yiyp onu kutsadım. Artık o kutsanmış oldu." 34 Esav babasının anlattıklarını duyunca, acı acı haykırdı. "Beni de kutsa, baba, beni de!" dedi. 35 İshak, "Kardeşin gelip beni kandırdı" diye karşılık verdi, "Senin yerine o kutsandi." 36 Esav, "Ona boşuna mı Yakup diyorlar?" dedi, "İki kezdir beni aldatıyor. Önce ilk oğulluk hakkımı aldı. Şimdi de benim yerime o kutsandı." Sonra, "Kutsamak için bana bir hak ayırmadın mı?" diye sordu. 37 İshak, "Onu sana egemen kıldım" diye yanıtlandı, "Bütün kardeşlerini onun hizmetine verdim. Onu buğday ve yeni şarapla besledim. Senin için ne yapabilirim ki, oğlum?" 38 Esav, "Sen yalnız bir kişiyi mi kutsayabilirsin baba?" dedi, "Beni de kutsa, baba, beni de!" Sonra hıçkırı hıçkırı ağlamaya başladı. 39 Babası şöyle yanıtlandı: "Gökerin çiyinden, Zengin topraklardan Uzak yaşayacaksın. 40 Kılıcınıyla yaşayacak, Kardeşine hizmet edeceksin. Ama özgür olmak isteyince, Onun boyunduruşunu kırıp atacaksın." 41 Babası Yakup'u kutsadığı için Esav kardeşi Yakup'a kin bağıladı. "Nasıl olsa babamın ölümü yaklaştı" diye düşünüyordu, "O zaman kardeşim Yakup'u öldürürüm." 42 Büyük oğlu Esav'ın ne düşündüğü Rebeka'ya bildirilince Rebeka küçük oğlu Yakup'u çağrırttı. "Bak, ağabeyin

Esav seni öldürmeyi düşünerek kendini avutuyor" dedi, 43 "Beni dinle, oğlum. Hemen Harran'a, kardeşim Lavan'ın yanına kaç. 44 Ağabeyinin öfkesi dünip sana kızgınlığı geçinceye, ona yaptığı unutuncaya kadar orada kal. Birini gönderir, seni getirirrim. Niçin bir günde ikinizden de yoksun kalayım?" 46 Sonra İshak'a, "Bu Hitit kadınlar yüzünden canımdan bezdim" dedi, "Eğer Yakup da bu ülkenin kızlarıyla, Hitit kızlarıyla evlenirse, nasıl yaşarım?" 28 İshak Yakup'u çağırdı, onu kutsayarak, "Kenanlı kızlarla evlenme" diye buyurdu, 2 "Hemen Paddan-Aram'a, annenin babası Betuel'in evine git. Orada dayın Lavan'ın kızlarından biriyle evlen. 3 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı seni kutsasın, verimli kilsin, soyunu çoğaltsın; soyundan halklar türesin. 4 İbrahim'i kutsadığı gibi seni ve soyunu da kutsasın. Öyle ki, Tanrı'nın İbrahim'e verdiği topraklara –üzerinde yabancı olarak yaşadığı bu topraklara– sahip olasın." 5 İshak Yakup'u böyle uğurladı. Yakup Paddan-Aram'a, kendisinin ve Esav'ın annesi Rebeka'nın kardeşi Aramlı Betuel oğlu Lavan'ın yanına gitmek üzere yola çıktı. 6 Esav İshak'ın Yakup'u kutsadığını, evlenmek üzere Paddan-Aram'a gönderdiğiğini öğrendi. Ayrıca Yakup'u kutsarken, babasının, "Kenanlı kızlarla evlenme" diye buyurduğunu, Yakup'un da annesiyle babasını dinleyip Paddan-Aram'a gittiğini öğrendi. 8 Böylece babasının Kenanlı kızlarından hoşlanmadığını anladı. 9 İsmail'in yanına gitti. İbrahim oğlu İsmail'in kızı, Nevayot'un kızkardeşi Mahala'la evlenerek onu karılarının üzerine getirdi. 10 Yakup Beer-Şeva'dan ayrılarak Harran'a doğru yola çıktı. 11 Bir yere varıp orada geceledi, çünkü güneş batmıştı. Oradaki taşlardan birini alıp başına altın koyarak yattı. 12 Düşte yeryüzüne bir merdiven dikildiğini, başına göklere eriştiğini gördü. Tanrı'nın melekleri merdivenden çıkıştı iniyorlardı. 13 RAB yanlarında durup, "Atan İbrahim'in, İshak'ın Tanrı RAB benim" dedi, "Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim. 14 Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahib olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığıyla kutsanacak. 15 Seninle birlilikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak ve bu topraklara geri getireceğim. Verdiğim sözü yerine getirinceye kadar senden ayrılmayacağım." 16 Yakup uyanınca, "RAB burada, ama ben farkına varamadım" diye düşündü. 17 Korktu ve, "Ne korkunç bir yer!" dedi, "Bu, Tanrı'nın evinden başka bir yer olamaz. Burası göklerin kapısı." 18 Ertesi sabah erkenden kalkıp başına koyduğu taşı anıt olarak diki, üzerine zeytinyağı döktü. 19 Oraya Beytel adını verdi. Kentin önceki adı Luz'du. 20 Sonra bir adak adayarak şöyle dedi: "Tanrı benimle olur, gittigim yolda beni korur, bana yiyecek, giyecek sağırsa, 21 babamın evine esenlik içinde dönersem, RAB benim Tanrımla olacak. 22 Anıt olarak diktiğim bu taş Tanrı'nın evi olacak. Bana vereceğin her şeyin ondallığını sana vereceğim."

29 Yakup yoluna devam ederek doğu halklarının ülkesine vardi. 2 Kıda bir kuyu gördü. Kuyunun yanlarında üç davar sürüsü yatiyordu. Sürülere o kuyudan su verilirdi. Kuyunun ağızında büyük bir taş vardı. 3 Bütün sürüler oraya toplanınca, çobanlar kuyunun ağızındaki taşı yuvarlar, davarlarını suvardıktan sonra taşı yine yerine, kuyunun ağızına koyarlardı. 4

Yakup çobanlara, "Kardeşler, nerelisiniz?" diye sordu. Çobanlar, "Harranlıyız" diye yanıtladılar. 5 Yakup, "Nahor'un torunu Lavan'ı tanıyor musunuz?" diye sordu. "Tanıyoruz" dediler. 6 Yakup, "İyi midir?" diye sordu. "İyidir. İşte kızı Rahel davarlarla birlikte geliyor." 7 Yakup, "Akşama daha çok var" dedi, "Sürülerin toplanma vakti değil. Davarlarınızı suvarın, götürüp otlatın." 8 Çobanlar, "Bütün sürüler toplanmadan, kuyunun ağızındaki taşı yuvarlamadan olmaz" dediler, "Ancak o zaman davarları suvarabiliriz." 9 Yakup onlarla konuşurken Rahel babasının davarlarını getirdi. Rahel çobanlık yapıyordu. 10 Yakup dayısı Lavan'ın kızı Rahel'i ve davarları görünce, gidip kuyunun ağızındaki taşı yuvarladı, dayısının davarlarını suvardı. 11 Rahel'i öperek hiçkira hiçkira ağladı. 12 Rahel'e baba tarafından akraba oldukları, Rebeka'nın oğlu olduğunu anlattı. Rahel koşup babasına haber verdi. 13 Lavan, yeğeni Yakup'un geldiğini duyunca, onu karşılamaya koştı. Ona sarılıp öptü, evine getirdi. Yakup bütün olanları Lavan'a anlattı. 14 Lavan, "Sen benim etim, kemiğimsin" dedi. Yakup Lavan'ın yanında bir ay kaldıktan sonra, 15 Lavan, "Akrabamsın diye benim için bedava mı çalışacaksın?" dedi, "Şöyle, ne kadar ücret istiyorsun?" 16 Lavan'ın iki kızı vardı. Büyüüğünün adı Lea, küçüğünün adı Rahel'di. 17 Lea'nın gözleri alımıydı, Rahel ise boyu bosu yerinde, güzel bir kızdı. 18 Yakup Rahel'e aştı. Lavan'a, "Küçük kızın Rahel için sana yedi yıl hizmet ederim" dedi. 19 Lavan, "Onu sana vermek başkasına vermekten daha iyidir" dedi, "Yanında kal." 20 Yakup Rahel için yedi yıl çalıştı. Rahel'i sevdigi için, yedi yıl ona birkaç gün gibi geldi. 21 Lavan'a, "Zaman doldu, kızını ver, evleneyim" dedi. 22 Lavan bütün yöre halkını toplayıp bir şölen verdi. 23 Gece kızı Lea'yı Yakup'a götürdü. Yakup onuna yattı. 24 Lavan cariyesi Zilpa'yı kızı Lea'nın hizmetine verdi. 25 Sabah olunca Yakup bir de baktı ki, yanındaki Lea! Lavan'a, "Nedir bana bu yaptığın?" dedi, "Ben Rahel için yanında çalışmadım mı? Niçin beni aldattın?" 26 Lavan, "Bizim buralarda adettir. Büyük kız dururken küçük kız evlendirilmmez" dedi, 27 "Bu bir haftayı tamamla, Rahel'i de sana veririz. Yalnız ona karşılık yedi yıl daha yanındı çalışacaksın." 28 Yakup kabul etti. Lea'yla bir hafta geçti. Sonra Lavan kızı Rahel'i de ona verdi. 29 Cariyesi Bilha'yı Rahel'in hizmetine verdi. 30 Yakup Rahel'le de yattı. Onu Lea'dan çok sevdi. Lavan'a yedi yıl daha hizmet etti. 31 RAB Lea'nın sevilmediğini görünce, çocuk sahibi olmasını sağladı. Oysa Rahel kırıldı. 32 Lea hamile kalıp bir erkek çocuk doğurdu. Adını Ruben koydu. "Çünkü RAB mutsuzluğumu gördü" dedi, "Kuksusuz artık kocam beni sever." 33 Yine hamile kaldı ve bir erkek çocuk daha doğurdu. "RAB sevilmediğimi duyduğum için bana bu çocuğu verdi" diyerek adını Şimon koydu. 34 Üçüncü kez hamile kalıp bir daha erkek çocuk doğurdu. "Artık kocam bana bağlanacak" dedi, "Çünkü ona üç erkek çocuk doğurdum." Onun için çocuğu Levi adı verildi. 35 Dördüncü kez hamile kaldı ve bir erkek çocuk daha doğurdu. "Bu kez RAB'be övgüler sunacağım" dedi. Onun için çocuğu Yahuda adını verdi. Bir süre doğum yapmadı.

30 Rahel Yakup'a çocuk doğuramayınca, ablasını kıskanmaya başladı. Yakup'a, "Bana çocuk ver, yoksa öleceğim" dedi. 2 Yakup Rahel'e öfkeliendi. "Çocuk sahibi olmanın Tanrı engelliyor.

Ben Tanrı değilim ki!" diye karşılık verdi. 3 Rahel, "İşte cariye Bilha" dedi, "Onunla yat, benim için çocuk doğursun, ben de aile kurayım." 4 Rahel cariyesi Bilha'yı eş olarak kocasına verdi. Yakup onunla yattı. 5 Bilha hamile kalıp Yakup'a bir erkek çocuk doğurdu. 6 Rahel, "Tanrı beni haklı çıkardı" dedi, "Yakarışımı duyup bana bir oğul verdi." Bu yüzden çocuğu Dan adını verdi. 7 Rahel'in cariyesi Bilha yine hamile kaldı ve Yakup'a ikinci bir oğul doğurdu. 8 Rahel, "Ablama karşı büyük savaşım verdim ve onu yendim" diyerek çocuğu Naftali adını verdi. 9 Lea artık doğum yapamadığını görünce, cariyesi Zilpa'yı Yakup'a eş olarak verdi. 10 Zilpa Yakup'a bir erkek çocuk doğurdu. 11 Lea, "Uğurum!" diyerek çocuğu Gad adını verdi. 12 Lea'nın cariyesi Zilpa Yakup'a ikinci bir oğul doğurdu. 13 Lea, "Mutluyum!" dedi, "Kadınlar bana 'Mutlu' diyecek." Ve çocuğu Aşer adını verdi. 14 Ruben hasat mevsimi tarlaya gitti. Orada adamotu bulup annesi Lea'ya getirdi. Rahel Lea'ya, "Lütfen oğlunun getirdiği adamotundan bana da ver" dedi. 15 Lea, "Kocamı aldığı yetmez mi? Bir de oğlumun adamotunu mu istiyorsun?" diye karşılık verdi. Rahel, "Öyle olsun" dedi, "Oğlunun adamotuna karşılık kocam bu gece seninle yatsın." 16 Akşamleyin Yakup tarladan dönerken Lea onu karşılamaya gitti. Yakup'a, "Benimle yatacaksın" dedi, "Oğlumun adamotuna karşılık bu gece benimsin." Yakup o gece onuna yattı. 17 Tanrı Lea'nın duasını işitti. Lea hamile kalıp Yakup'a beşinci oğlunu doğurdu. 18 "Cariyemi kocama verdiğim için Tanrı beni ödüllendirdi" diyerek çocuğu İssakar adını verdi. 19 Lea yine hamile kaldı ve Yakup'a altıncı oğlunu doğurdu. 20 "Tanrı bana iyi bir armağan verdi" dedi, "Artık kocam bana değer verir. Çünkü ona altı erkek çocuk doğurdum." Ve çocuğu Zevulun adını verdi. 21 Bir süre sonra Lea bir kız doğurdu ve adını Dina koydu. 22 Tanrı Rahel'i animası, onun duasını işterek çocuk sahibi olmasını sağladı. 23 Rahel hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. "Tanrı utancımı kaldırı. RAB bana bir oğul daha versin!" diyerek çocuğu Yusuf adını verdi. 25 Rahel Yusuf'u doğurduktan sonra Yakup Lavan'a, "Beni gönder, evime, topraklarımı gideyim" dedi, 26 "Hizmetime karşılık karilarımı, çocukların ver de gideyim. Sana nasıl hizmet ettiğimi biliyorsun." 27 Lavan, "Eğer benden hoşnutsan, burada kal" dedi, "Çünkü fala bakarak anladım ki, RAB senin sayende beni kutsadı. 28 Alacağın neye söyle, ödeyeym?" 29 Yakup, "Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürülerine nasıl baktığımı biliyorsun" diye karşılık verdi, 30 "Ben gelmeden önce malin azdı. Sayemde RAB seni kutsadı, malin gitgide arttı. Ya kendi evim için ne zaman çalışacağım?" 31 Lavan, "Sana ne vereyim?" diye sordu. Yakup, "Bana bir şey verme" diye yanıtladı, "Eğer şu önerimi kabul edersen, yine sürünen güder, hayvanlarına bakarım: 32 Bugün bütün sürülerini yoklayıp noktalı veya benekli koyunları, kara kuzuları, benekli veya noktalı keçileri ayırayım. Ücretim bu olsun. 33 İlleride bana verdiklerini denetlemeye geldiğinde, dürüst olup olmadığı kolayca anlayabilirsın. Noktalı ve benekli olmayan keçilerim, kara olmayan kuzularım varsa, onları çalışmam demektir." 34 Lavan, "Kabul, söylediğim gibi olsun" dedi. 35 Ama o gün çizgili ve benekli tekereleri, noktalı ve benekli keçileri, beyaz keçilerin hepsini, bütün kara kuzuları ayırig oğullarına teslim etti. 36 Sonra Yakup'tan üç günlük yol kadar uzaklaştı. Yakup Lavan'ın kalan sürüsünü gitmeye devam

etti. 37 Yakup aselbent, badem, çınar ağaçlarından taze dallar kesti. Dalları soyarak beyaz çentikler açtı. 38 Sodyduyu çubukları koynuların önüne, su içtikleri yalaklıra koydu. Koynular su içmeye gelince çiftleşiyorlardı. 39 Çubukların önünde çiftleşince çizgili, noktalı, benekli yavrular doğuyorlardı. 40 Yakup kuzuları ayırıp sürülerin yüzünü Lavan'ın çizgili, kara hayvanlarına döndürüyordu. Kendi sürülerini ayrı tutuyor, Lavan'ın kilerle karıştırmıyordu. 41 Sürüdeki güçlü hayvanlar kızınsıca, Yakup çubukları onların gözü önüne, yalaklıra koyuyordu ki, çubukların yanında çiftleşsinler. 42 Sürünün zayıf hayvanlarının önuneysse çubuk koymuyordu. Böylece zayıf hayvanları Lavan, güçlülerini Yakup aldı. 43 Yakup alabildiğine zenginleşti. Çok sayıda sürü, erkek ve kadın köle, deve, eşek sahibi oldu.

31 Lavan'ın oğulları, "Yakup babamızın sahip olduğu her şeyi aldı" dediler, "Bütün varlığını babamiza ait şeylerden kazandı." Yakup bu sözleri duyunca, 2 Lavan'ın kendisine karşı tutumunun eskisi gibi olmadığını anladı. 3 RAB Yakup'a, "Atalarının topraklarına, akrabalarının yanına dön" dedi, "Seninle olacağım." 4 Bunun üzerine Yakup Rahel'le Lea'yi sürüsünün bulunduğu kirlara çağırıttı. 5 Onlara, "Bakıorum, babanız bana eskisi gibi davranmıyor" dedi, "Ama babamın Tanrısı benimle birlikte. 6 Var gücümle babanıza hizmet ettiğimi bilirsiniz. 7 Ne yazık ki, babanız beni aldattı, ondan alacağımı on kez değiştirdi. Ama Tanrı bana kötülük etmesine izin vermedi. 8 Babanız, 'Ücret olarak noktalı hayvanları al' deyince, bütün sürü noktalı doğurdu. 'Ücret olarak çizgili olanları al' deyince de bütün sürü çizgili doğurdu. 9 Tanrı babanızın hayvanlarını aldı, bana verdi. 10 "Sürülerin çifteştiği mevsimde bir düş gördüm. Çiftleşen tekeler çizgili, noktalı, kirçıldı. 11 Düşümde Tanrı'nın meleği bana, 'Yakup!' diye seslendi. 'Buyur' dedim. 12 Bana, 'Bak, bütün çifteşen tekeler çizgili, noktalı ve kirçıl' dedi, 'Çünkü Lavan'ın sana yaptıklarının hepsini gördüm. 13 Ben Beytel'in Tanrı'sıym. Hani orada bana anıt dikip meshetmiş, adak adamışın. Kalk, bu ülkeden git, doğduğun ülkeye dön.'" 14 Rahel'le Lea, "Babamızın evinde hâlâ payımız, mirasımız var mı?" dediler, 15 "Onun üzerinde artık yabancı değil miyiz? Çünkü bizi satti. Bizim için ödenen bedelin hepsini yedi. 16 Tanrı'nın babamızdan aldığı varlığın tümü bize ve çocuklara aittir. Tanrı sana ne dediyse öyle yap." 17 Böylece Yakup çocukların, karilarını develere bindirdi. 18 Bütün hayvanları önüne kattı; topladığı mallarla, Paddan-Aram'da kazandığı hayvanlarla birlikte Kenan Ülkesine, babası İshak'ın yanına gitmek üzere yola çıktı. 19 Lavan koynlarını kırkmaya gidince, Rahel babasının putlarını çaldı. 20 Yakup da kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavan'ı kandırdı. 21 Böylece kendisine ait her şeyi alıp kaçtı. Fırat Irmağı'ni geçip Gilat dağlık bölgесine doğru gitti. 22 Üçüncü gün Yakup'un kaçğını Lavan'a bildirdiler. 23 Lavan yakınlarını başına alıp Yakup'un peşine düştü. Yedi gün sonra Gilat dağlık bölgesinde ona yetisti. 24 O gece Tanrı Aramlı Lavan'ın düşüne girerek ona, "Dikkatli ol!" dedi, "Yakup'a ne iyi, ne kötü bir şey söyle." 25 Lavan Yakup'a yetisti. Yakup çadırını Gilat dağlık bölgeseine kurmuştu. Lavan da yakınlarıyla birlikte çadırını aynı yere kurdı. 26 Yakup'a, "Nedir bu yaptığın?" dedi, "Beni aldattın. Kızlarımı alıp savaş tutsağı gibi götürdün. 27 Neden gizlice kaçtım? Neden beni aldattın? Niçin bana söylemedin? Seni

sevinçle, ezgilerle, tefle, lirle yolcu ederdim. 28 Torunlarımla, kızlarımla öpüşüp vedalaşmama izin vermedin. Aptallık ettin. 29 Size kötülük yapacak güçteyim, ama babanın Tanrısi dün gece bana, 'Dikkatli ol!' dedi, 'Yakup'a ne iyi, ne kötü hiçbir şey söyleme.' 30 Babanın evini çok özlediğin için bizden ayrıldın. Ama ilahlarıni niçin çaldın?" 31 Yakup, "Korktum" diye karşılık verdi, "Kızlarını zorla elimden alırsın diye düşündüm. 32 İlahlarıni kimde bulursan, o öldürülecektir. Yakınlarınızın önünde kendin ara, eşyalarının arasında sana ait ne bulursan al." Yakup ilahları Rahel'in çalduğunu bilmiyordu. 33 Lavan Yakup'un, Lea'nın ve iki cariyenin çadırına baktıysa da ilahları bulamadı. Lea'nın çadırından çıkışıp Rahel'in çadırına girdi. 34 Rahel çaldığı putları devesinin semerine koymuş, üzerine oturmuştu. Lavan çadırını didik didik aradıysa da putları bulamadı. 35 Rahel babasına, "Efendim, huzurunda kalkmadığım için kızma, âdet görüyorum da" dedi. Lavan her yeri aradıysa da, putları bulamadı. 36 Yakup kendini tutamadı. Lavan'a çıkışarak, "Suçum ne?" diye sordu, "Ne günah işledim ki böyle öfkeyle peşime takıldım? 37 Bütün eşyalarımı aradin, kendine ait bir şey buldun mu? Varsa onu buraya, yakınlarınızın önüne koy. Onlar ikimiz hakkında karar versinler. 38 Yirmi yıl yanında kaldım. Koynların, keçilerin hiç düşük yapmadı. Sürülerinin içinden bir tek koç yemedim. 39 Yabanlı hayvanların parçaladığını sana göstermedim, zararını ben çektim. Gece ya da gündüz çalınan her hayvanın karşılığını benden istedin. 40 Öyle bir durumdaydım ki, gündüz sıcak, gece kırağı yedi bitirdi beni. Gözüme uyku girmedi. 41 Yirmi yıl evinde böyle yaşadım. İki kızın için on dört yıl, sürün için altı yıl sana hizmet ettim. On kez alacağımı değiştirdim. 42 Babamın ve İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın taptığı Tanrı benden yana olmasaydı, beni eli boş gönderecektin. Tanrı çektığım zorluğu, verdiğim emeği gördü ve dün gece seni uyardı." 43 Lavan, "Kadınlar benim kızlarım, çocukların benim çocukların, sürüler benim sürülerim" diye karşılık verdi, "Burada gördüğün her şey bana ait. Kızlarma ya da doğurdukları çocuklara bugün ne yapabilirim ki? 44 Gel anlaşalım. Aramızda tanık koyalım." 45 Yakup bir taş alıp onu anıt olarak dikti. 46 Yakınlarına, "Taş toplayın" dedi. Adamlar topladıkları taşları bir yere yiğdilar. Orada, yiğinin yanında yemek yediler. 47 Lavan taş yiğimine Yegar-Sahaduta, Yakup ise Galet adını verdi. 48 Lavan, "Bu yiğin bugün aramızda tanık olsun" dedi. Bu yüzden yiğine Galet adı verildi. 49 Mispa diye de anılır. Çünkü Lavan, "Birbirimizden uzak olduğumuz zaman RAB aramızda gözülükseltsin" dedi, 50 "Eğer kızlarına kötü davranış, başka kadınlarla evlenirsen, yanınızda kimse olmasa bile Tanrı tanık olacaktır." 51 Sonra, "İşte taş yiğini, işte aramızda diktiğim anıt" dedi, 52 "Bu yiğin ve anıt birer tanık olsun. Bu yiğinin ötesine geçip sana kötülük etmeyeceğim. Sen de bu yiğini ve anıtını geçip bana kötülük etmeyeceksin. 53 İbrahim'in, Nahor'un ve babalarının Tanrısı aramızda yargış olsun." Yakup babası İshak'ın taptığı Tanrı'nın adıyla ant içti. 54 Sonra dağda kurban kesip yakınlarını yemeğe çağırıldı. Yemeği yiyp geceyi dağda geçirdiler. 55 Lavan sabah erkenden kalktı; torunlarını, kızlarını öpüp kutsadıktan sonra evine gitti.

32 Yakup yoluna devam ederken, Tanrı'nın melekleriyle karşılaştı. 2 Onları görünce, "Tanrı'nın ordugahı bu" diyerek

oraya Mahanayim adını verdi. **3** Yakup Edom topraklarında, Seir ülkesinde yaşayan ağabeyi Esav'a önceden haberciler gönderdi. **4** Onlara şu buyruğu verdi: "Efendim Esav'a şöyle deyin: Kulun Yakup diyor ki, 'Şimdiye kadar Lavan'ın yanında konuk olarak kaldım. **5** Öküzlere, eşeklere, davarlara, erkek ve kadın kölelere sahip oldum. Efendimi hoşnut etmek için önceden haber gönderiyorum." **6** Haberciler geri dönüp Yakup'a, "Ağabeyin Esav'ın yanına gittik" dediler, "Dört yüz adamla seni karşılamaya geliyor." **7** Yakup çok korktu, sıkıldı. Yanındaki adamları, davarları, siğirları, develeri iki gruba ayırdı. **8** "Esav gelir, bir gruba saldırırsa, hiç değilse öteki grup kurtulur" diye düşündü. **9** Sonra şöyle dua etti: "Ey atam İbrahim'in, babam İshak'ın Tanrısı RAB! Bana, 'Ülkene, akrabalarının yanına dön, seni başarılı kilacağım' diye söz verdin. **10** Bana gösterdiğim bunca iyiliğe, güveme layık değilim. Şeria Irmağı'nı geçtiğimde değneğimden başka bir şeyim yoktu. Şimdi iki orduyla döndüm. **11** Yalvarırım, beni ağabeyim Esav'dan koru. Gelip bana, çocukların annelerine saldırmamasından korkuyorum. **12** 'Seni kesinlikle başarılı kilacağım, soyunu denizin kumu gibi söylemeyecek kadar çoğaltacağım' diye söz vermişsin bana." **13** Yakup geceyi orada geçirdi. Birlikte getirdiği hayvanlardan ağabeyi Esav'aarmağan olarak iki yüz keçi, yirmi teke, iki yüz koyun, yirmi koç, yavrularıyla birlikte otuz dişi deve, kirk inek, on boğa, yirmi dişi, on erkek eşek ayırdı. **16** Bunları ayrı sürüler halinde kölelerine teslim ederek, "Önümüzden gidin, sürüler arasında boşluk bırakın" dedi. **17** Birinci köleye buyruk verdi: "Ağabeyim Esav'la karşılaşduğunda, 'Sahibin kim, nereye gitdiyorsun? Önündeki bu hayvanlar kimin?' diye sorarsa, **18** 'Kulun Yakup'un' diyeceksin, 'Efendisi Esav'armağan olarak gönderiyor. Kendisi de arkamızdan geliyor.'" **19** ikinci ve üçüncü köleye, sürülerin peşinden giden herkese aynı buyruğu verdi: "Esav'la karşılaşlığınızda aynı şeyleri söyleyeceksiniz. **20** 'Kulun Yakup arkamızdan geliyor' diyeceksiniz." "Önden göndereceğim armağanı onu yataşırır, sonra kendisini görürüm. Belki beni bağışlar" diye düşünüyordu. **21** Böylece armağanı önden gönderip geceyi konakladığı yerde geçirdi. **22** Yakup o gece kalktı; iki karışımı, iki cariyesini, on bir oğlunu yanına alıp Yabbuk Irmağı'ın sağ yerinden karşılığa geçti. **23** Onları geçirdikten sonra sahib olduğu her şeyi de karşılığa geçirdi. **24** Böylece Yakup arkada yalnız kaldı. Bir adam gün ağarıcaya kadar onunla güreşti. **25** Yakup'u yenemeyeceğini anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakup'un uyluk kemiği çıktı. **26** Adam, "Bırak beni, gün ağarıyor" dedi. Yakup, "Beni kutsamadıkça seni bırakmam" diye yanıtladı. **27** Adam, "Adın ne?" diye sordu. "Yakup." **28** Adam, "Artık sana Yakup değil, İsrail denecek" dedi, "Çünkü Tanrı'yla, insanların güreşip yendin." **29** Yakup, "Lütfen adını söyle misin?" diye sordu. Ama adam, "Neden adımı soruyorsun?" dedi. Sonra Yakup'u kutsadı. **30** Yakup, "Tanrı'yla yüzyüze görüştüm, ama canım bağışlandı" diyerek oraya Peniel adını verdi. **31** Yakup Peniel'den ayrılrken güneş doğdu. Uluğundan ötürü aksiyordu. **32** Bu nedenle İsraililer bugün bile uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler. Çünkü Yakup'un uyluk kemiğinin başındaki sinire çarplılmıştı.

33 Yakup baktı, Esav dört yüz adıyla birlikte geliyor. Çocukları Lea'yla Rahel'e ve iki cariye teslim etti. **2**

Cariyelerle çocuklarını öne, Lea'yla çocuklarını arkaya, Rahel'le Yusuf'u da en arkaya dizdi. **3** Kendisi hepsinin önüne geçti. Ağabeyine yaklaşırken yedi kez yere kapandı. **4** Ne var ki Esav koşarak onu karşıladı, kucaklayıp boynuna sarıldı, öptü. İkişi de ağlamaya başladı. **5** Esav kadınlarla çocuklara baktı. "Kim bu yanındakiler?" diye sordu. Yakup, "Tanrı'nın kuluna lütfettiği çocuklar" dedi. **6** Cariyelerle yanlarındaki çocuklar yaklaşıp eğildiler. **7** Ardından Lea çocuklarıyla birlikte yaklaşıp eğildi. En son da Yusuf'la Rahel yaklaşıp eğildi. **8** Esav, "Karşılaştığım öbür topluluğun anlamı neydi?" diye sordu. Yakup, "Efendimi hoşnut etmek için" diye yanıtladı. **9** Esav, "Benim yeterince malim var, kardeşim" dedi, "Senin malin sana kalsın." **10** Yakup, "Olma, eğer sevgini kazandımsa, lütfen armağanı kabul et" diye karşılık verdi, "Senin yüzünü görmek Tanrı'nın yüzünü görmek gibi. Çünkü beni kabul ettin. **11** Lütfen sana gönderdiğim armağanı al. Tanrı bana öyle iyilik yaptı ki, her şeyim var." Armağanı kabul ettirinceye kadar diretti. **12** Esav, "Haydi yolumuza devam edelim" dedi, "Ben öünsüra gideceğim." **13** Yakup, "Efendim, bilirsın, çocuklar narindir" dedi, "Yanındaki koynuların, sığırların yavruları var. Hayvanları bir gün daha yürümeye zorlasak hepsi ölüür. **14** Efendim, lütfen sen kulunun önden git. Ben hayvanlarla çocuklara ayak uydurarak yavaş yavaş geleceğim. Seir'de efendime yetişirim." **15** Esav, "Yanındaki adamlardan birkaçını yanına vereyim" dedi. Yakup, "Niçin?" diye sordu, "Ben yalnızca seni hoşnut etmek istiyorum." **16** Esav o gün Seir'e dönmek üzere yola koyuldu. **17** Yakup'la Sukkot'a gitti. Orada kendine ev, hayvanlarına barınaklar yaptı. Bu yüzden oraya Sukkot adını verdi. **18** Yakup güvenlik içinde Paddan-Aram'dan Kenan ülkesine, Şekem Kenti'ne vardi. Kentin yakınında konaklıdı. **19** Çadırını kurduğu arsayı Şekem'in babası Hamor'un oğullarından yüz parça gümüşe aldı. **20** Orada bir sunak kurarak El-Elohe-İsrail adını verdi.

34 Lea'yla Yakup'un kızı Dina bir gün yöre kadınlarını ziyarete gitti. **2** O bölgenin beyi Hivli Hamor'un oğlu Şekem Dina'yi görünce tutup ırzına geçti. **3** Yakup'un kızına gönlünü kaptırdı. Dina'yi sevdi ve ona nazik davrandı. **4** Babası Hamor'a, "Bu kızı bana eş olarak al" dedi. **5** Yakup kızı Dina'nın kirletildiğini duyduğunda, oğulları kırda hayvanların başındaydı. Yakup onlar gelinceye kadar konuşmadı. **6** Bu arada Şekem'inbabası Hamor konuşmak için Yakup'un yanına gitti. **7** Yakup'un oğulları olayı duyar duymaz kırda döndüler. Üzüntülü ve çok öfkeliydiler. Çünkü Şekem Yakup'un kızıyla yatarak İsrail'in onurunu kırmıştı. Böyle bir şey olmamalıydı. **8** Hamor onlara, "Oğlum Şekem'in gönlü kızınızda" dedi, "Lütfen onu ogluma eş olarak verin. **9** Bizimle akraba olun. Birbirimize kız verip kız alalım. **10** Bizimle birlikte yaşayın. Ülke özninizde, nereye isterseniz yerleşin, ticaret yapın, mülk edin." **11** Şekem de Dina'nın babasıyla kardeşlerine, "Bana bu iyiliği yapın, ne isterseniz veririm" dedi, **12** "Ne kadar başlık ve armağan isterken isteyin, dileğinizin her şeyi vereceğim. Yeter ki, kızı bana eş olarak verin." **13** Kızkardeşleri Dina'nın ırzına geçildiği için, Yakup'un oğulları Şekem'le babası Hamor'a aldatıcı bir yanıt verdiler. **14** "Olma, kızkardeşimizi sünnetsiz bir adama veremeyiz" dediler, "Bizim için utanç olur. **15** Ancak şu koşulla kabul ederiz: Bütün erkekleriniz bizim gibi sünnet olursa, **16** birbirimize kız verip kız alabiliriz."

Sizinle birlikte yaşıar, bir halk oluruz. 17 Eğer kabul etmez, sünnet olmazsanız, kızımızı alır gideriz.” 18 Bu öneri Hamor’la oğlu Şekem’e iyi göründü. 19 Ailesinde en saygın kişi olan genç Şekem öneriyi yerine getirmekte gecikmedi. Çünkü Yakup’un kızına aşktı. 20 Hamor’la oğlu Şekem durumu kent halkına bildirmek için kentin kapısına gittiler. 21 “Bu adamlar bize dostluk gösteriyor” dediler, “Ülkemizde yaşasınlar, ticaret yapışınlar. Topraklarımıza geniş, onlara da yeter, bize de. Birbirimize kız verip kız alabiliriz. 22 Yalnız, şu koşulla bizimle birleşmeyi, birlikte yaşamayı kabul ediyorlar: Bizim erkeklerin de kendileri gibi sünnet olmasını istiyorlar. 23 Böylece bütün sürüleri, malları, öbür hayvanları da bizim olur, değil mi? Gelin onlarla anlaşalım, bizimle birlikte yaşasınlar.” 24 Kent kapısından geçen herkes Hamor’la oğlu Şekem’in söylediklerini kabul etti ve kentteki bütün erkekler sünnet oldu. 25 Üçüncü gün erkekler daha sünnetin acısını çekerken, Yakup’un oğullarından ikisi –Dina’nın kardeşleri Şimon’la Levi– kılıçlarını kuşanıp kuşku uyandırmadan kente girip bütün erkekleri kılıçtan geçirdiler. 26 Hamor’la oğlu Şekem’i de öldürdüler. Dina’yı Şekem’in evinden alıp gittiler. 27 Sonra Yakup’un bütün oğulları cesetleri soyup kenti yağmaladılar. Çünkü kızkardeşlerini kirletmişlerdi. 28 Kentteki ve kırdaki davarları, sığırları, eşekleri ele geçirdiler. 29 Tüm mallarını, çocuklarını, kadınlarını aldılar, evlerindeki her şeyi yağmaladılar. 30 Yakup, Şimon’la Levi’ye, “Bu ülkede yaşayan Kenanlılarla Perizlileri bana düşman ettiniz, başımı belaya soktunuz” dedi, “Sayıca aziz. Eğer bireşir, bana saldırırlarsa, aileme birlikte yok olurum.” 31 Şimon’la Levi, “Kızkardeşimize bir fahişe gibi mi davranışlıydı?” diye karşılık verdiler.

35 Tanrı Yakup'a, “Git, Beytel'e yerleş” dedi, “Ağabeyin Esav'dan kaçarken sana görünen Tanrı'ya orada bir sunak yap.” 2 Yakup ailesine ve yanındakilere, “Yabancı lahlarınızı atın” dedi, “Kendinizi arındırıp giysilerinizi değiştirin. 3 Beytel'e gidelim. Sıkıntı çektiğim günlerde yakarışımı duyan, gittiğim her yerde benimle birlikte olan Tanrı'ya orada bir sunak yapacağım.” 4 Böylece herkes yabancı lahlarını, kulaklarındaki küpeleri Yakup'a verdi. Yakup bunları Şekem yakınlarında bir yabanıl fistık ağacının altına gömdü. 5 Sonra göctüler. Çevre kentlerde yaşayan halk peşlerine düşmedi, çünkü hepsini Tanrı korkusu sarmıştı. 6 Yakup adamlarıyla birlikte Kenan ülkesindeki Luz –Beytel– Kenti'ne geldi. 7 Bir sunak yaparak oraya El-Beytel adını verdi. Çünkü ağabeyinden kaçarken Tanrı orada kendisine görünmüştü. 8 Rebeka'nınదదası Debora ölünce Beytel'in güneyindeki meşe ağacının altına gömülüdü. Bu yüzden ağaca Allon-Bakut adı verildi. 9 Yakup Paddan-Aram'dan döndünce, Tanrı ona yine görünerek onu kutsadı. 10 “Sana Yakup diyorlar, ama bundan böyle adın Yakup değil, İsrail olacak” diyerek onun adını İsrail koydu. 11 “Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım” dedi, “Verimli ol, çoğal. Senden bir ulus ve uluslar topluluğu doğacak. Kralların atası olacaksın. 12 İbrahim'e, İshak'a verdığım toprakları sana verecek, senden sonra da soyuna bağıslayacağım.” 13 Sonra Tanrı Yakup'tan ayrılarak onunla konuştığı yerden yukarı çekildi. 14 Yakup Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu yere taş bir anıt dikti. Üzerine dökmeliş sunu ve zeytinyağı döküti. 15 Oraya, Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu yere Beytel adını verdi. 16

Sonra Beytel'den göctüler. Efrat'a varmadan Rahel doğum yaptı. Doğum yaparken çok sancı çekti. 17 O sancı çekerken, ebesi, “Korkma!” dedi, “Bir oğlun daha oluyor.” 18 Ama Rahel ölmek üzereydi. Can verirken oğlunun adını Ben-Oni koydu. Babası ise çocuğa Benyamin adını verdi. 19 Rahel öldü ve Efrat –Beytlehem– yolunda gömülüdü. 20 Yakup Rahel'in mezarına bir taş dikti. Bu mezar taşı bugüne kadar kaldı. 21 İsrail yine göctü ve Eder Kulesi'nin ötesinde konakladı. 22 İsrail o bölgede yaşarken Ruben babasının cariyesi Bilha'yla yattı. İsrail bunu duyunca çok kızdı. 23 Yakup'un on iki oğlu vardı. Lea'nın oğulları: Ruben –Yakup'un ilk oğlu– Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun. 24 Rahel'in oğulları: Yusuf, Benyamin. 25 Rahel'in cariyesi Bilha'nın oğulları: Dan, Naftali. 26 Lea'nın cariyesi Zilpa'nın oğulları: Gad, Aşer. Yakup'un Paddan-Aram'da doğan oğulları bunlardır. 27 Yakup, İshak'la İbrahim'in de yabancı olarak kalmış olduğu, bugün Hevron denen Kiryat-Arba yakınlarındaki Mamre'ye, babası İshak'ın yanına gitti. 28 İshak yüz seksen yıl yaşadı. 29 Kocamış, yaşama doymuş olarak son soluğuunu verdi. Ölüm halkına kavuştu. Oğulları Esav'la Yakup onu gömdüler.

36 Esav'in, yani Edom'un öyküsü: 2 Esav şu Kenanlı kızlarla evlendi: Hititli Elon'un kızı Ada; Hivli Sivon'un torunu, Âna'nın kızı Ohlivama; 3 Nevayot'un kızkardeşi, İsmail'in kızı Basemat. 4 Ada Esav'a Elifaz'ı, Basemat Reuel'i, 5 Ohlivama Yeuş, Yalam ve Korah'ı doğurdu. Esav'in Kenan ülkesinde doğan oğulları bunlardır. 6 Esav karılarını, oğullarını, kızlarını, evindeki bütün adamlarını, hayvanlarının hepsini, Kenan ülkesinde kazandığı malların tümünü alıp kardeşi Yakup'tan ayrıldı, başka bir ülkeye gitti. 7 Birlikte yaşayamayacak kadar çok malları vardı. Yabancı olarak yaşadıkları bu topraklar davarlarına yetmiyordu. 8 Esav –Edom– Seir dağlık bölgесine yerlesti. 9 Seir dağlık bölgесine yerleşen Edomluların atası Esav'ın soyu: 10 Esav'ın oğullarının adları şunlardır: Esav'ın karılarından Ada'nın oğlu Elifaz, Basemat'in oğlu Reuel. 11 Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefo, Gatam, Kenaz. 12 Timna Esav'ın oğlu Elifaz'ın cariyesiydi. Elifaz'a Amalek'i doğurdu. Bunlar Esav'ın karısı Ada'nın torunlarıdır. 13 Reuel'in oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Bunlar Esav'ın karısı Basemat'in torunlarıdır. 14 Sivon'un torunu ve Âna'nın kızı olan Esav'ın karısı Ohlivama'nın Esav'a doğduğu oğulları şunlardır: Yeuş, Yalam, Korah. 15 Esav oğulları'nın boy beyleri şunlardır: Esav'ın ilk oğlu Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefo, Kenaz, 16 Korah, Gatam, Amalek. Bunlar Edom ülkesinde Elifaz'ın soyundan beylerdi ve Ada'nın torunlarıydı. 17 Esav oğlu Reuel'in oğulları şunlardır: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Bunlar Edom ülkesinde Reuel'in soyundan gelen beylerdi ve Esav'ın karısı Basemat'in torunlarıydı. 18 Esav'ın karısı Ohlivama'nın oğulları şunlardır: Yeuş, Yalam, Korah. Bunlar Âna'nın kızı olan Esav'ın karısı Ohlivama'nın soyundan gelen beylerdi. 19 Bunların hepsi Esav'ın –Edom'un– oğullarıdır. Yukardakiler de onların beyleridir. 20 Ülkede yaşayan Horlu Seir'in oğulları şunlardır: Lotan, Şoval, Sivon, Âna, 21 Dişon, Eser, Dişan. Seir'in Edom'da beylik eden Horlu oğulları bunlardır. 22 Lotan'ın oğulları: Hori, Hemam. Timna Lotan'ın kızkardeşiydi. 23 Şoval'ın oğulları: Alvan, Manahat, Eval, Şefo, Onam. 24 Sivon'un oğulları: Aya ve Âna. Babası

Sivon'un eşeklerini güderken çölde sıcak su kaynakları bulan Âna'dır bu. 25 Âna'nın çocukları şunlardı: Dişon ve Âna'nın kızı Oholivama. 26 Dişon'un oğulları şunlardı: Hemdan, Eşban, Yitran, Keran. 27 Eser'in oğulları şunlardı: Bilhan, Zaavan, Akan. 28 Dişan'ın oğulları şunlardı: Ús, Aran. 29 Horlu boy beyleri şunlardı: Lotan, Şoval, Sivon, Âna, 30 Dişon, Eser, Dişan. Seir ülkesindeki Horlu boy beyleri bunlardı. 31 İsraililer'i yöneten bir kralın olmadığı dönemde, Edom'u şu krallar yönetti: 32 Beor oğlu Bala Edom Kralı oldu. Kentinin adı Dinhava'ydı. 33 Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav geçti. 34 Yovav ölünce, Temanlılar ülkesinden Huşam kral oldu. 35 Huşam ölünce, Midyan'ı Moav kırlarında bozguna uğratılan Bedat oğlu Hadat kral oldu. Kentinin adı Avit'ti. 36 Hadat ölünce, yerine Masrekali Samla geçti. 37 Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannaharlı Şaul geçti. 38 Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti. 39 Akbor oğlu Baal-Hanan ölünce, yerine Hadat geçti. Kentinin adı Pau'yu. Karısı, Me-Zahav kızı Maret'in kızı Mehetavel'di. 40 Boylarına ve bölgelerine göre Esav'ın soyundan gelen beylerin adları şunlardır: Timna, Alva, Yetet, 41 Oholivama, Ela, Pinon, 42 Kenaz, Teman, Mıvsar, 43 Magdiel, İram. Sahip oldukları ülkede yaşadıkları yerlere adlarını veren Edom beyleri bunlardı. Edomlular'ın atası Esav'dı.

37 Yakup babasının yabancı olarak kalmış olduğu Kenan ülkesinde yaşadı. 2 Yakup soyunun ökübü: Yusuf on yedi yaşında bir gençti. Babasının karıları Bilha ve Zilpa'dan olan üvey kardeşleriyle birlikte sürü güdüyordu. Kardeşlerinin yaptığı kötülükleri babasına ullaştırdı. 3 İsrail Yusuf'u öbür oğullarının hepsinden çok severdi. Çünkü Yusuf onun yaşıllığında doğmuştu. Yusuf'a uzun, renkli bir giysi yaptırmıştı. 4 Yusuf'un kardeşleri babalarının onu kendilerinden çok sevdigini görürse, ondan nefret ettiler. Yusuf'a tatlı söz söylemez oldular. 5 Yusuf bir düş gördü. Bunu kardeşlerine anlatınca, ondan daha çok nefret ettiler. 6 Yusuf, "Lütfen gördüğüm düşü dinleyin!" dedi, 7 "Tarlada demet bağlıyorduk. Ansızın benim demetim kalkıp dikildi. Sizinkilerse, çevresine toplanıp önünde eğildiler." 8 Kardeşleri, "Başımıza kral mı olacaksın? Bizi sen mi yöneteceksin?" dediler. Düşlerinden, söylediklerinden ötürü ondan büsbütün nefret ettiler. 9 Yusuf bir düş daha görüp kardeşlerine anlattı. "Dinleyin, bir düş daha gördüm" dedi, "Güneş, ay ve on bir yıldız önemde eğildiler." 10 Yusuf babasıyla kardeşlerine bu düşü anlatınca, babası onu azarladı: "Ne biçim düş bu?" dedi, "Ben, annen, kardeşlerin gelip önünde yere mi eğileceğiz yani?" 11 Kardeşleri Yusuf'u kıskanıyordu, ama bu olay babasının aklına takıldı. 12 Bir gün Yusuf'un kardeşleri babalarının sürüsünü gütmek için Şekem'e gittiler. 13 İsrail Yusuf'a, "Kardeşlerin Şekem'de sürü güdüyorlar" dedi, "Gel seni de onların yanına göndereyim." Yusuf, "Hazırım" diye yanıtladı. 14 Babası, "Git kardeşlerine ve sürüye bak" dedi, "Her şey yolunda mı, değil mi, bana haber getir." Böylece onu Hevron Vadisi'nden gönderdi. Yusuf Şekem'e vardı. 15 Kırda dolaşırken bir adam onu görüp, "Ne ariyorsun?" diye sordu. 16 Yusuf, "Kardeşlerimi arıyorum" diye yanıtladı, "Buralarda sürü güdüyorlar. Nerede olduklarını biliyor musun?" 17 Adam, "Buradan ayrıldılar" dedi, "Dotan'a gidelim" dediklerini duydum." Böylece Yusuf kardeşlerinin peşinden gitti

ve Dotan'da onları buldu. 18 Kardeşleri onu uzaktan gördüler. Yusuf yanlarına varmadan, onu öldürmek için düzen kurdular. 19 Birbirlerine, "İste düş hastası geliyor" dediler, 20 "Hadi onu öldürüp kuyulardan birine atalım. Yabanlı bir hayvan yedi deriz. Bakalım o zaman düşleri ne olacak!" 21 Ruben bunu duyurca Yusuf'u kurtarmaya çalıştı: "Canına kıymayın" dedi, 22 "Kan dökmeyin. Onu şu issiz yerdeki kuyuya atın, ama kendisine dokunmayın." Amacı Yusuf'u kurtarıp babasına geri götürmektı. 23 Yusuf yanlarına varınca, kardeşleri sırtındaki renkli uzun giysisi çekip çıkardılar 24 ve onu susuz, boş bir kuyuya attılar. 25 Yemek yemek için oturduklarında, Gilat yönünden bir İsmaili kervanının geldiğini gördüler. Develeri kitre, pelesenk, laiden yüklüydi. Mısır'a gidiyorlardı. 26 Yahuda, kardeşlerine, "Kardeşimizi öldürür, suçumuzu gizlersek ne kazanırız?" dedi, 27 "Gelin onu İsmaililer'e satalım. Böylece canına dokunmamış oluruz. Çünkü o kardeşimizdir, aynı kanı taşıyoruz." Kardeşleri kabul etti. 28 Midyanlı tüccarlar oradan geçerken, kardeşleri Yusuf'u kuyudan çekip çıkardılar, yirmi gümüş İsmaililer'e sattılar. İsmaililer Yusuf'u Mısır'a götürdüler. 29 Kuyuya geri dönen Ruben Yusuf'u orada göremeyince üzüntüden giysilerini yırttı. 30 Kardeşlerinin yanına gidip, "Çocuk orada yok" dedi, "Ne yapacağım şimdi ben?" 31 Bunun üzerine bir teke keserek Yusuf'un renkli uzun giysisini kanına buladılar. 32 Giysiyi babalarına götürerek, "Bunu bulduk" dediler, "Bak, bakalım, oğlunun mu, değil mi?" 33 Yakup giysiyi tanıdı, "Evet, bu oğlumun giysisi" dedi, "Onu yabanlı bir hayvan yemiş olmalı. Yusuf'u parçalamış olsa gerek." 34 Yakup üzüntüden giysilerini yırttı, beline çul sardı, oğlu için uzun süre yaş tuttu. 35 Bütün oğulları, kızları onu avutmaya çalışıtlarsa da o avunmak istemedi. "Oğlumun yanına, ölüler diyarına yas tutarak gideceğim" diyerek oğlu için ağlamaya devam etti. (*Sheol h7585*) 36 Bu arada Midyanlılar da Yusuf'u Mısır'da firavunun bir görevlisine, muhafiz birliği komutanı Potifar'a sattılar.

38 O sıralarda Yahuda kardeşlerinden ayrılarak Adullamlı Hira adında bir adamın yanına gitti. 2 Orada Kenanlı bir kızla karşılaştı. Kızın babasının adı Şua'ydı. Yahuda kızla evlendi. 3 Kadın hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Yahuda ona Er adını verdi. 4 Kadın yine hamile kaldı, bir erkek çocuk daha doğurdu, adını Onan koydu. 5 Yine bir erkek çocuk doğurdu, adını Şela koydu. Şela doğduğu zaman Yahuda Keziv'deydi. 6 Yahuda ilk oğlu Er için bir kadın aldı. Kadının adı Tamar'dı. 7 Yahuda'nın ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydi. Bu yüzden RAB onu öldürdü. 8 Yahuda Onan'a, "Kardeşinin karısıyla evlen" dedi, "Kayınbiraderlik görevini yap. Kardeşinin soyunu sürdür." 9 Ama Onan doğacak çocukların kendisine ait olmayacağıını biliyordu. Bu yüzden ne zaman kardeşinin karısıyla yatsa, kardeşine soy yetiştirmemek için menisini yere boşaltıyordu. 10 Bu yaptığı RAB'bin gözünde kötüydi. Bu yüzden RAB onu da öldürdü. 11 Bunun üzerine Yahuda, gelini Tamar'a, "Babanın evine dön" dedi, "Oğlum Şela büyüğünceye kadar orada dul olarak yaşa." Yahuda, "Şela da kardeşleri gibi ölebilir" diye düşünüyordu. Böylece Tamar babasının evine döndü. 12 Uzun süre sonra Şua'nın kızı olan Yahuda'nın karısı öldü. Yahuda yası bitikten sonra arkadaşı Adullamlı Hira'yla birlikte Timna'ya, sürüsünü kirkanların yanına gitti. 13 Tamar'a, "Kayınbaban sürüsünü kırpmak için Timna'ya gidiyor"

diye haber verdiler. 14 Tamar üzerindeki dul giysilerini çıkardı. Peçesini örtti, sarıp Timna yolu üzerindeki Enayim Kapısı'nda oturdu. Çünkü Şela büyüğü halde onunla evlenmesine izin verilmemiğini görmüştü. 15 Yahuda onu görünce fahiş sandı. Çünkü yüzü örtülüydu. 16 Yolun kenarına, ona doğru seğirterek, kendi gelini olduğunu bilmeden, "Hadi gel, seninle yatmak istiyorum" dedi. Tamar, "Seninle yatarsam, bana ne vereceksin?" diye sordu. 17 Yahuda, "Sürümden sana bir oğlak göndereyim" dedi. Tamar, "Oğlağı gönderinceye kadar rehin olarak bana bir şey verebilir misin?" dedi. 18 Yahuda, "Ne vereyim?" diye sordu. Tamar, "Mührünü, kaytanını ve elindeki değneği" diye yanıtladı. Yahuda bunları verip onunla yattı. Tamar hamile kaldı. 19 Gidip peçesini çıkardı, yine dul giysilerini giydi. 20 Bu arada Yahuda rehin bıraktığı eşyaları geri almak için Adullamlı arkadaşıyla kadına bir oğlak gönderdi. Ne var ki arkadaşı kadını bulmadı. 21 O çevrede yaşayanlara, "Enayim'de, yol kenarında bir fahiş vardi, nerede o?" diye sordu. "Burada öyle bir kadın yok" diye karşılık verdiler. 22 Bunun üzerine Yahuda'nın yanına dönerek, "Kadını bulamadım" dedi, "O çevrede yaşayanlar da 'Burada fahiş yok' dediler." 23 Yahuda, "Varsın eşyalar onun olsun" dedi, "Kimseyi kendimize güldürmeyeşim. Ben oğlağı gönderdim, ama sen kadını bulamadın." 24 Yaklaşık üç ay sonra Yahuda'ya, "Gelinin Tamar zina etmiş, şu anda hamile" diye haber verdiler. Yahuda, "Onu dışarıya çıkarıp yakın" dedi. 25 Tamar dışarı çıkarılınca, kayınbabasına, "Ben bu eşyaların sahibinden hamile kaldım" diye haber gönderdi, "Lütfen şunlara bak. Bu mühür, kaytan, değnek kime ait?" 26 Yahuda eşyaları tanıdı. "O benden daha doğru bir kişi" dedi, "Çünkü onu oğlum Şela'ya almamadım." Bir daha onunla yatmadı. 27 Doğum vakti gelince Tamar'ın rahminden ikiz olduğu anlaşıldı. 28 Doğum yaparken ikizlerden biri elini dışarı çıkardı. Ebe çocuğun elini yakalayıp bileğine kırmızı bir iplik bağladı, "Bu önce doğdu" dedi. 29 Ne var ki, çocuk elini içeri çekti, o sırada da kardeşi doğdu. Ebe, "Kendine böyle mi gedik aqtın?" dedi. Bu yüzden çocuğa Peres adı kondu. 30 Sonra bileğine kırmızı iplik bağlı kardeşi doğdu. Ona da Zerah adı verildi.

39 İsmaililer Yusuf'u Mısır'a götürmüştü. Firavunun görevlisi, muhafiz birliği komutanı Mısırlı Potifar onu İsmaililer'den satın almıştı. 2 RAB Yusuf'la birlikteydi ve onu başarılı kılıyordu. Yusuf Mısırlı efendisinin evinde kalmıştı. 3 Efendisi RAB'bin Yusuf'la birlikte olduğunu, yaptığı her işe onu başarılı kıldığını gördü. 4 Yusuftan hoşnut kalarak onu özel hizmetine aldı. Evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu ona verdi. 5 Yusuf'u evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumluslu atadığı andan itibaren RAB Yusuf sayesinde Potifar'ın evini kutsadı. Evini, tarlasını, kendisine ait her şeyi bereketli kıldı. 6 Potifar sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu Yusuf'a verdi; yediği yemek dışında hiçbir seyle ilgilenmedi. Yusuf güzel yapılı, yakışıklıydı. 7 Bir süre sonra efendisinin karısı ona göz koyarak, "Benimle yat" dedi. 8 Ama Yusuf reddetti. "Ben burada olduğum için efendim evdeki hiçbir seyle ilgilenme gereğini duymuyor" dedi, "Sahip olduğu her şeyin yönetimini bana verdi. 9 Bu evde ben de onun kadar yetkiliyim. Senin dışında hiçbir şeyi benden esirgemedi. Sen onun karısın. Nasıl böyle bir kötülük yapar, Tanrı'ya karşı

günah işlerim?" 10 Potifar'ın karısı her gün kendisiyle yatması ya da birlikte olması için direttiye de, Yusuf onun isteğini kabul etmedi. 11 Bir gün Yusuf olağan işlerini yapmak üzere eve gitti. İçerde ev halkından hiç kimse yoktu. 12 Potifar'ın karısı Yusuf'un giysisini tutarak, "Benimle yat" dedi. Ama Yusuf giysisini onun elinde bırakıp evden dışarı kaçtı. 13 Kadın Yusuf'un giysisini bırakıp kaçtığını görünce, 14 uşaklarını çağırdı. "Bakin şuna!" dedi, "Kocamın getirdiği bu İbrani bizi rezil etti. Yanına geldi, benimle yatmak istedı. Ben de bağırdım. 15 Bağırdığımı duyunca giysisini yanımıda bırakıp dışarı kaçtı." 16 Efendisi eve gelinceye kadar Yusuf'un giysisini yanında alıksındı. 17 Ona da aynı şeyleri anlattı: "Buraya getirdiğin İbrani köle yanına gelip beni aşağılamak istedı. 18 Ama ben bağırsınca giysisini yanımıda bırakıp kaçtı." 19 Karısının, "Kölen bana böyle yaptı" diyerek anlattıklarını duyunca, Yusuf'un efendisinin öfkesi tepesine çıktı. 20 Yusufu yakalayıp zindana, kralın tutsaklarının bağlı olduğu yere attı. Ama Yusuf zindandayken 21 RAB onunla birlikteydi. Ona iyilik etti. Zindancıbaşı Yusuf'tan hoşnut kaldı. 22 Bütün tutsakların yönetimini ona verdi. Zindanda olup biten her şeyden Yusuf sorumluydu. 23 Zindancıbaşı Yusuf'un sorumlu olduğu işlerle hiç ilgilenmezdi. Çünkü RAB Yusuf'la birlikteydi ve yaptığı her işte onu başarılı kılıyordu.

40 Bir süre sonra Mısırlı Kralı'nın sakısıyle firincisi efendilerini gücündirdiler. 2 Firavun bu iki görevlisine, baş sakıyla firincıbaşına öfkeliendi. 3 Onları muhafiz birliği komutanının evinde, Yusuf'un tutsak olduğu zindanda göz altına aldı. 4 Muhafiz birliği komutanı Yusuf'u onların hizmetine attı. Bir süre zindanda kaldılar. 5 Firavunun sakısıyle firincisi tutsak oldukları zindanda aynı gece birer düğ gördüler. Düşleri farklı anımlar taşıyordu. 6 Sabah Yusuf yanlarına gittiğinde, onları tedirgin gördü. 7 Efendisinin evinde, kendisiyle birlikte zindanda kalan firavunun görevlilerine, "Niçin suratınız asık bugün?" diye sordu. 8 "Düş gördük ama yorumlayacak kimse yok" dediler. Yusuf, "Yorum Tanrı'ya özgü değil mi?" dedi, "Lütfen düşünüzü bana anlatın." 9 Baş sakı düşünü Yusuf'a anlattı: "Düşümde önmüde bir asma gördüm. 10 Üç çubuğu vardi. Tomurculuklar açar açmaz çiçeklendi, salkım salkım üzüm verdi. 11 Firavunun kâsesi elimdeydi. Üzümleri alıp firavunun kâsesine siktim. Sonra kâseyi ona verdim." 12 Yusuf, "Bu şu anlamla gelir" dedi, "Üç çubuk üç gün demektir. 13 Üç gün içinde firavun seni zindandan çıkaracak, yine eski görevine döneceksin. Geçmişte olduğu gibi yine ona sakilik yapacaksın. 14 Ama her şey yolunda giderse, lütfen beni anımsa. Bir iyilik yap, firavuna benden söz et. Çıkar beni bu zindandan. 15 Çünkü ben İbrani ülkesinden zorla kaçırıldım. Burada da zindana atılacak bir şey yapmadım." 16 Firincıbaşı bu iyi yorumu duyunca, Yusuf'a, "Ben de bir düş gördüm" dedi, "Başımın üstünde üç sepet beyaz ekmek vardı. 17 En üstteki sepette firavun için pişirilmiş çeşitli pastalar vardı. Kuşlar başımın üstündeki sepetten pastaları yiyorlardı." 18 Yusuf, "Bu şu anlamla gelir" dedi, "Üç sepet üç gün demektir. 19 Üç gün içinde firavun seni zindandan çıkarıp ağaca asacak. Kuşlar etini yiyecekler." 20 Üç gün sonra, firavun doğum gününde bütün görevlilerine bir şölen verdi. Görevlilerinin önünde baş sakısıyle firincıbasını zindandan çıkardı. 21 Yusuf'un yaptığı yorumu

uygun olarak baş sakisini eski görevine atadi. Baş saki firavuna şarap sunmaya başladı. Ama firavun fırıncıbasını astırdı. **23** Gelgelelim, baş saki Yusuf'u anımsamadı, unuttu gitti.

41 Tam iki yıl sonra firavun bir düş gördü: Nil Irmağı'nın kıyısında duruyordu. **2** İrmaktan güzel ve semiz yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladilar. **3** Sonra yedi çırkın ve ciliz inek çıktı. Irmağın kıyısında öbür ineklerin yanında durdular. **4** Çırkın ve ciliz inekler güzel ve semiz yedi ineği yiince, firavun uyandı. **5** Yine uykuya daldı, bu kez başka bir düş gördü: Bir spta yedi güzel ve dolgun başak bitti. **6** Sonra, ciliz ve doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi başak daha bitti. **7** Ciliz başaklar, yedi güzel ve dolgun başlığı yuttular. Firavun uyandı, düş gördüğünü anladı. **8** Sabah uyandığında kaygılıydı. Bütün Mısırlı büyüçüler, bilgeleri çağrıldı. Onlara gördüğü düşleri anlattı. Ama hiçbiri firavunun düşlerini yorumlayamadı. **9** Bu arada baş saki firavuna, "Bugün suçumu itiraf etmeliyim" dedi, **10** "Kullarına –bana ve fırıncıbasına– öfkelenince bizi zindana, muhafiz birliği komutanının evine kaptattı. **11** Bir gece ikimiz de düş gördük. Düşlerimiz farklı anamlar taşıyordu. **12** Orada bizimle birlikte muhafiz birliği komutanının kölesi İbrani bir genç vardi. Gördüğümüz düşleri ona anlattık. Bize bir bir yorumladı. **13** Her şey onun yorumladığı gibi çıktı: Ben görevime döndüm, fırıncıbasıysa asıldı." **14** Firavun Yusuf'u çağrıldı. Hemen onu zindandan çıkardılar. Yusuf tıraş olup giysilerini değiştirdikten sonra firavunun huzuruna çıktı. **15** Firavun Yusuf'a, "Bir düş gördüm" dedi, "Ama kimse yorumlayamadı. Duyduğum her düş yorumlayabildiğini iştittim." **16** Yusuf, "Ben yorumlayamam" dedi, "Firavuna en uygun yorumu Tanrı yapacaktır." **17** Firavun Yusuf'a anlatmaya başladı: "Düşümde bir ırmak kıyısında duruyordum. **18** İrmaktan semiz ve güzel yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladilar. **19** Sonra arik, çırkın, ciliz yedi inek daha çıktı. Mısırlıda onlar kadar çırkın inek görmedim. **20** Ciliz ve çırkın inekler ilk çıkan yedi semiz ineği yedi. **21** Ancak kötü görünüşleri değişmedi. Sanki bir şey yememiş gibi görünüyorlardı. Sonra uyandım. **22** "Bir de düşümde bir spta dolgun ve güzel yedi başak bittiğini gördüm. **23** Sonra solgun, ciliz, doğu rüzgarının kavurduğu yedi başak daha bitti. **24** Ciliz başaklar yedi güzel başlığı yuttular. Büyücülere bunu anlattım. Ama hiçbiri yorumlayamadı." **25** Yusuf, "Efendim, iki düş de aynı anlamı taşıyor" dedi, "Tanrı ne yapacağını sana bildirmiş. **26** Yedi güzel inek yedi yıl demektir. Yedi güzel başak da yedi yıldır. Aynı anlamla geliyor. **27** Daha sonra çıkan yedi ciliz, çırkın inek ve doğu rüzgarının kavurduğu yedi solgun başaksa yedi yıl kitlik olacağı anlamına gelir. **28** "Söylediğim gibi, Tanrı ne yapacağını sana göstermiş. **29** Mısırlıda yedi yıl bolluk olacak. **30** Sonra yedi yıl öyle bir kitlik olacak ki, bolluk yılları hiç anımsanmayacak. Çünkü kitlik ülkeyi kasıp kavuracak. **31** Ardından gelen kitlik bolluğu unutturacak, çünkü çok şiddetli olacak. **32** Bu konuda iki kez düş görmemin anlamı, Tanrı'nm kesin kararını verdigini ve en kısa zamanda uygulayacağını gösteriyor. **33** "Şimdi firavunun akıllı, bilgili bir adam bulup onu Mısırlıın başına getirmesi gereklidir. **34** Ülke içinde adamlar görevlendirmeli, bunlar yedi bolluk yılı boyunca ürünlerin beşte birini toplamalı. **35** Gelecek verimli yılların bütün yiyeceğini toplasınlar, firavunun yönetimi altında

kentlerde depolayıp korusunlar. **36** Bu yiyecek, gelecek yedi kitlik yılı boyunca Mısırlıda ihtiyat olarak kullanılacak, ülke kitliktan kırılmayacak." **37** Bu öneri firavunla görevlilerine iyİ göründü. **38** Firavun görevlilerine, "Bu adam gibi Tanrı Ruhu'na sahip birini bulabilir miyiz?" diye sordu. **39** Sonra Yusuf'a, "Madem Tanrı bütün bunları sana açıkladı, senden daha akıllı, bilgili yoktur" dedi, **40** "Sarayımin yönetimini sana vereceğim. Bütün halkım buyruklarına uyacak. Tahttan başka senden üstünlüğüm olmayacak. **41** Seni bütün Mısırlıa yönetici atıyorum." **42** Sonra mührünü parmağından çıkarıp Yusuf'un parmağına taktı. Ona ince ketenden giysi giydirdi. Boynuna altın zincir taktı. **43** Onu kendi yardımcısının arabasına bindirdi. Yusuf'un önünde, "Yol açın!" diye bağırdılar. Böylece firavun ona bütün Mısırlıın yönetimini verdi. **44** Firavun Yusuf'a, "Firavun benim" dedi, "Ama Mısırlıda senden izinsiz kimse elini ayagını oynatmayacak." **45** Yusuf'un adını Safenat-Paneah koydu. On Kenti'nin kâhini Potifera'nın kızı Asenat'ı da ona karı olarak verdi. Yusuf ülkeyi boydan boya dolaştı. **46** Yusuf firavunun hizmetine girdiğinde otuz yaşıydı. Firavunun huzurundan ayrıldıktan sonra bütün Mısırlı dolaştı. **47** Yedi bolluk yılı boyunca toprak çok ürün verdi. **48** Yusuf Mısırlıda yedi yıl içinde yetişen bütün ürünlerin toplayıp kentlerde depoladı. Her kente o kentin çevresindeki tarlalarda yetişen ürünlerini koydu. **49** Denizin kumu kadar çok buğday depoladı; öyle ki, ölçmekten vazgeçti. Çünkü buğday ölçülemeyecek kadar çöktü. **50** Kitlik yılları başlamadan, On Kenti'nin kâhini Potifera'nın kızı Asenat Yusuf'a iki erkek çocuk doğurdu. **51** Yusuf ilk oğlunun adını Manaşşe koydu. "Tanrı bana bütün acılarımlı ve babamın ailesini unutturdu" dedi. **52** "Tanrı sıkıntı çektiğim ülkede beni verimli kıldı" dierek ikinci oğlunun adını Efrayim koydu. **53** Mısırlıda yedi bolluk yılı sona erdi. **54** Yusuf'un söylemiş olduğu gibi yedi kitlik yılı baş gösterdi. Bütün ülkelerde kitlik vardı, ama Mısırlıin her yanında yiyecek bulunuyordu. **55** Misirlılar aç kalınca, yiyecek için firavuna yakardılar. Firavun, "Yusuf'a gidin" dedi, "O size ne derse öyle yapın." **56** Kitlik bütün ülkeyi sarinic, Yusuf depoları açıp Misirlılar'a buğday satmaya başladı. Çünkü kitlik Mısırlı boydan boya kavuruyordu. **57** Bütün ülkelerden insanlar da buğday satın almak için Mısırlıa, Yusuf'a geliyordu. Çünkü kitlik bütün dünyayı sarımıtı ve şiddetlendi.

42 Yakup Mısırlıda buğday olduğunu öğrenince, oğullarına, "Neden birbirinize bakıp duruyorsunuz?" dedi. **2** "Mısırlıda buğday olduğunu duydum. Gidin, satın alın ki, yaşayalım, yoksa öleceğiz." **3** Böylece Yusuf'un on kardeşi buğday almak için Mısırlıa gittiler. **4** Ancak Yakup Yusuf'un kardeşi Benyamin'i onlarla birlikte göndermedi, çünkü oğlunun başına bir şey gelmesinden korkuyordu. **5** Buğday satın almaya gelenler arasında İsrail'in oğulları da vardı. Çünkü Kenan ülkesinde de kitlik hüküm sürüyordu. **6** Yusuf ülkenin yönetici idi, herkese o buğday satıyordu. Kardeşleri gelip onun önünde yere kapandılar. **7** Yusuf kardeşlerini görünce tanıdı. Ama onlara yabancı gibi davranışarak sert konuştu: "Nereden geliyorsunuz?" "Kenan ülkesinden" diye yanıldılar, "Yiyecek satın almaya geldik." **8** Yusuf kardeşlerini tanıdıysa da kardeşleri onu tanımadılar. **9** Yusuf onlara ilgili düşlerini anımsayarak, "Siz casussunuz"

dedi, "Ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiniz." 10 "Aman, efendim" diye karşılık verdiler, "Biz kulların yalnızca yiyecek satın almaya geldik. 11 Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. Biz kulların dürüst insanlarız, casus değiliz." 12 Yusuf, "Hayır!" dedi, "Siz ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiniz." 13 Kardeşleri, "Biz kulların on iki kardeş" dediler, "Hepimiz Kenan ülkesinde yaşayan aynı babanın çocuklarıyız. En küçüğümüz babamızın yanında kaldı, biri de kayboldu." 14 Yusuf, "Söylediğim gibi" dedi, "Casussunuz siz. 15 Sizi sınayacağım. Firavunun başına ant içerim. Küçük kardeşiniz de gelmedikçe, buradan ayrılamazsınız. 16 Aranızdan birini gönderin, kardeşinizi getirsin. Geri kalanlarınız göz altına alınacak. Anlattıklarınız doğru mu, değil mi, sizi sınayacağız. Değilse, firavunun başına ant içерim ki casussunuz." 17 Üç gün onları göz altında tuttu. 18 Üçüncü gün, "Bir koşulla canınızı bağışラım" dedi, "Ben Tanrı'dan korkarım. 19 Dürüst olduğunuzu kanıtlamak için, içinden biri göz altında tutulduğunuz evde kalsın, ötekiler gidip aç kalan ailenize buğday götürsün. 20 Sonra küçük kardeşinizi bana getirin. Böylece anlattıklarınızın doğru olup olmadığı ortaya çıkar, ölümden kurtulursunuz." Kabul ettiler. 21 Birbirlerine, "Besbelli kardeşimize yaptığımızın cezasını çekiyoruz" dediler, "Bize yalvardığında nasıl sıkıntı çektiğini gördük, ama dinlemediğim. Bu sıkıntı onun için başımıza geldi." 22 Ruben, "Çocuğa zarar vermeyin diye sizi uyarmadım mı?" dedi, "Ama dinlemediğim. İşte şimdi kanının hesabı soruluyor." 23 Yusuf'un konuşuklarını anladığını farketmediler, çünkü onunla çevirmen aracılığıyla konuşuyorlardı. 24 Yusuf kardeşlerinden ayrılip ağlamaya başladı. Sonra dönüp onlarla konuştu. Aralarından Şimon'u alarak ötekilerin gözleri önünde bağıladı. 25 Sonra torbalarına buğday doldurulmasını, paralarının torbalarına geri konulmasını, yol için kendilerine azzık verilmesini buyurdu. Bunlar yapıldıktan sonra 26 buğdayları eşeklerine yükleyip oradan ayrıldılar. 27 Konaklıdıkları yerde içlerinden biri eşeğine yem vermek için torbasını açınca parasını gördü. Para torbanın ağızına kommuştu. 28 Kardeşlerine, "Paramı geri vermişler" diye seslendi, "İşte torbamda!" Yürekleri yerinden oynadı. Titreyerek birbirlerine, "Tanrı'nın bize bu yaptığı nedir?" dediler. 29 Kenan ülkesine, babaları Yakup'un yanına varınca, başlarına gelenleri ona anlattılar: 30 "Mısır'ın yöneticiyi bizimle sert konuştu. Bize casusmuş gibi davrandı. 31 Ona, 'Biz dürüst insanlarız' dedik, 'Casus değiliz. 32 Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. On iki kardeş; biri kayboldu, en küçüğü de Kenan ülkesinde, babamızın yanında.' 33 'Ülkenin yöneticiyi, 'Dürüst olduğunuzu söyle anlayabilirim' dedi, 'Kardeşlerinizden birini yanımda bırakın, buğdayı alıp aç kalan ailelerinize götürün. 34 Küçük kardeşinizi de bana getirin. O zaman casus olmadığını, dürüst insanlar olduğunu anlar, kardeşinizi size geri veririm. Ülkede ticaret yapabilirsiniz.'" 35 Torbalarını boşaltınca, hepsi para kesesini torbasında buldu. Para keselerini görünce hem kendileri hem babaları korkuya kapıldı. 36 Yakup, "Beni çocuklardan yoksun bırakıyorsunuz" dedi, "Yusuf yok, Şimon yok. Şimdi de Benyamin'i götürmek istiyorsunuz. Sıkıntı çeken hep benim." 37 Ruben babasına, "Benyamin'i geri getirmezsem, iki oğlumu öldür" dedi, "Onu bana teslim et, ben sana geri getireceğim." 38 Ama Yakup, "Oğlumu sizinle göndermeyeceğim" dedi, "Çünkü

kardeşi öldü, yalnız o kaldı. Yolda ona bir zarar gelirse, bu acıyla ak saçı başımı ölüler diyarına götürürsünüz." (Sheol h7585)

43 Kenan ülkesinde kitlik şiddetlenmişti. 2 Mısır'dan getirilen buğday tükenince Yakup, oğullarına, "Yine gidin, bize biraz yiyecek alın" dedi. 3 Yahuda, "Adam bizi sıkı sıkı uyardı" diye karşılık verdi, "Kardeşiniz sizinle birlikte gelmezse, yüzümü göremezsiniz" dedi. 4 Kardeşimizi bizimle gönderirsen, gider sana yiyecek alırız. 5 Gondermezsen gitmeyiz. Çünkü o adam, 'Kardeşinizi birlikte getirmezsen, yüzümü göremezsiniz' dedi." 6 İsrail, "Niçin adama bir kardeşin daha olduğunu söyleyerek bana bu kötülüğü yaptıncı?" dedi. 7 Şöyle yanıtladılar: "Adam, 'Babanız hâlâ yaşıyor mu? Başka kardeşiniz var mı?' diye sordu. Bizimle ve akrabalarımızla ilgili öyle sorular sordu ki, yanıt vermek zorunda kaldık. Kardeşinizi getirin diyeceğini nereden bileyiblirdik?" 8 Yahuda, babası İsrail'e, "Çocuğu benimle gönder, gidelim" dedi, "Sen de biz de yavrularımız da ölmez, yaşarız. 9 Ona ben kefil oluyorum. Beni sorumlu say. Eğer onu geri getirmez, önüne çıkarmazsam, ömrümce sana karşı suçlu sayılıyim. 10 Çünkü gecikmeseydi, şimdiye dek iki kez gidip gelmiş olurduk." 11 Bunun üzerine İsrail, "Öyleye gidin" dedi, "Yalnız, torbalarınıza ülkenin en iyi ürünlerinden biraz pelesenk, biraz bal, kıtre,laden, fistık, badem koynu, Mısır'ın yöneticiçinearmağan olarak götürün. 12 Yanınıza iki kat para alın. Torbalarınızın ağızına konan parayı geri götürün. Belki bir yanlışlık olmuştur. 13 Kardeşinizi alıp gidin, o adamın yanına dönün. 14 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, adının yüreğine size karşı merhamet koysun da, adam öbür kardeşinizle Benyamin'i size geri versin. Bana gelince, çocuklarınmdan yoksun kalacaksam kalayım." 15 Böylece kardeşler yanlarınaarmağanlar, iki kat para ve Benyamin'i alarak hemen Mısır'a gidip Yusuf'un huzuruna çıktılar. 16 Yusuf Benyamin'i yanlarında göründe, kâhyasına, "Bu adamları eve götür" dedi, "Bir hayvan kesip hazırla. Çünkü öğlen benimle birlikte yemek yiyeceklər." 17 Kâhya Yusuf'un buyurduğu gibi onları Yusuf'un evine götürdü. 18 Ne var ki kardeşleri Yusuf'un evine götürüldükleri için korktular. "İlk gelişimizde torbalarımıza konan para yüzünden götürüülüyörüz galiba!" dediler, "Bize saldırıp egemen olmak, bizi köle edip eşeklerimizi almak istiyor." 19 Yusuf'un kâhyasına yaklaşıp evin kapısında onunla konuşular: 20 "Aman, efendim!" dediler, "Buraya ilk kez yiyecek satın almaya gelmiştim. 21 Konaklılığımız yerde torbalarımıza konan para yüzünden götürüülüyörüz galiba!" dediler, "Bize saldırıp egemen olmak, bizi köle edip eşeklerimizi almak istiyor." 20 Yusuf'un kâhyasına yaklaşıp evin kapısında onunla konuşular: 20 "Aman, efendim!" dediler, "Buraya ilk kez yiyecek satın almaya gelmiştim. 21 Konaklılığımız yerde torbalarımıza konan para yüzünden götürüülüyörüz galiba!" dediler, "Bize saldırıp egemen olmak, bizi köle edip eşeklerimizi almak istiyor." 21 Yusuf'un kâhyasına yaklaşıp evin kapısında onunla konuşular: 20 "Aman, efendim!" dediler, "Buraya ilk kez yiyecek satın almaya gelmiştim. 21 Konaklılığımız yerde torbalarımıza konan para yüzünden götürüülüyörüz galiba!" dediler, "Bize saldırıp egemen olmak, bizi köle edip eşeklerimizi almak istiyor." 22 Ayrıca yeniden yiyecek almak için yanımıza başka para da aldık. Paraları torbalarımıza kimin koymduğunu bilmiyoruz." 23 Kâhya, "Merak etmeyin" dedi, "Korkmaniza gerek yok. Parayı Tanrıınız, babanızın Tanrısı torbalarına koymış. Ben paranızı aldım." Sonra Şimon'u onlara getirdi. 24 Kâhya onları Yusuf'un evine götürüp ayaklarını yıkamaları için su getirdi, eşeklerine yem verdi. 25 Kardeşler öğlene, Yusuf'un geleceği saat'e kadararmağanlarını hazırladılar. Çünkü orada yemek yiyeceklerini duymuşlardı. 26 Yusuf eve gelince, getirdikleriarmağanları kendisine sunup önünde yere kapandılar. 27 Yusuf hatırlarını sorduktan sonra, "Bana sözünü ettiniz yaşı babanız iyi mi?" dedi, "Hâlâ yaşıyor mu?" 28 Kardeşleri, "Babamız kulun iyi" diye

yanıtladılar, "Hâlâ yaşıyor." Sonra saygıyla eğilip yere kapandılar. **29** Yusuf göz gezdirirken kendisiyle aynı anneden olan kardeşi Benyamin'i gördü. "Bana sözünü ettiniz küçük kardeşiniz bu mu?" dedi, "Tanrı sana lütfetsin, oğlum." **30** Sonra hemen oradan ayrıldı, çünkü kardeşini görünce yüreği sizlamişti. Ağlayacak bir yer aradı. Odasına girip orada ağladı. **31** Yüzünü yıkadıktan sonra dışarı çıktı. Kendisini toparlayarak, "Yemeği getirin" dedi. **32** Yusuf'a ayrı, kardeşlerine ayrı, Yusuf'a yemek yiyan Misırılırlar'a ayrı hizmet edildi. Çünkü Misırılırlar İbranilerle birlikte yemek yemez, bunu içeren sayarlardı. **33** Kardeşleri Yusuf'un önünde büyükten küçüğe doğru yaş sırasına göre oturdular. Şaşın şaşın birbirlerine baktılar. **34** Yusuf'un masasından onlara yemek dağıtıldı. Benyamin'in payı ötekilerden beş kat fazlaydı. İçtiler, birlikte hoş vakit geçirdiler.

44 Yusuf kâhyasına, "Bu adamların torbalarına taşıyabilecekleri kadar yiyecek doldur" diye buyurdu, "Her birinin parasını torbasının ağızına koy. **2** En küçüğünün torbasına benim gümüş kâsemi ve buğdayının parasını koy." Kâhya Yusuf'un buyruğini yerine getirdi. **3** Sabah erkenden adamlar eşekleriyle yolcu edildi. **4** Onlar kentten pek uzaklaşmamıştı ki Yusuf kâhyasına, "Hemen o adamların peşine düş" dedi, "Onlara yetişince, 'Niçin iyiliğe karşı kötülük yaptınız?' de, **5** 'Efendimin şarap içmek, fala bakmak için kullandığı kâse değil mi bu? Bunu yapmakla kötülük ettiniz.'" **6** Kâhya onlara yetişip bu sözleri yineledi. **7** Adamlar, "Efendim, neden böyle konuşuyorsun?" dediler, "Bizden uzak olsun, biz kolların böyle şey yapmayız. **8** Torbalarımızın ağızında bulduğumuz paraları Kenan ülkesinden sana geri getirdik. Nasıl efendinin evinden altın ya da gümüş çalarız? **9** Kullarından birinde çıkarsa öldürüsün, geri kalanlar efendimin kölesi olsun." **10** Kâhya, "Peki, dedığınız gibi olsun" dedi, "Kimde çıkarsa kölem olacak, geri kalanlar suçsuz sayılıacak." **11** Hemen torbalarını indirip açtılar. **12** Kâhya büyükten küçüğe doğru hepsinin torbasını aradı. Kâse Benyamin'in torbasında çıktı. **13** Kardeşleri üzüntüden giysilerini yırttılar. Sonra torbalarını eşeklerine yükleyip kente geri döndüler. **14** Yahuda'yla kardeşleri Yusuf'un evine geldiğinde, Yusuf daha evdeydi. Önünde yere kapandılar. **15** Yusuf, "Nedir bu yaptığınız?" dedi, "Benim gibi birinin fala bakabileceği aklınıza gelmedi mi?" **16** Yahuda, "Ne diyelim, efendim?" diye karşılık verdi, "Nasıl anlatalım? Kendimizi nasıl temize çıkaralım? Tanrı suçumuzu ortaya çıkardı. Hepimiz köleniz artık, efendim; hem biz hem de kendisinde kâse bulunan kardeşimiz." **17** Yusuf, "Benden uzak olsun!" dedi, "Yalnız kendisinde kâse bulunan kölem olacak. Siz esenlikle babanızın yanına dönün." **18** Yahuda yaklaşıp, "Efendim, lütfen izin ver konuşayım" dedi. "Kuluna öfkelenme. Sen firavunla aynı yetkiye sahipsin. **19** Efendim, biz kollarına sormuşsun: 'Babanız ya da başka kardeşiniz var mı?' diye. **20** Biz de, 'Yaşlı bir babamız ve onun yaşlılığında doğan küçük bir kardeşiniz var' demiştiğiz, 'O çocuğun kardeşi öldü, kendisi annesinin tek oğlu. Babamız onu çok sever.' **21** "Sen de biz kollarına, 'O çocuğu bana getirin, gözüle göreyim' demiştin. **22** Biz de, 'Çocuk babasından ayrılamaz, ayrılsa babası ölü' diye karşılık vermiştık. **23** Sen de biz kollarına, 'Eğer küçük kardeşiniz sizinle gelmezse,

yüzümü bir daha göremezsiniz' demiştin. **24** "Kulun babamızın yanına döndüğümüzde, söylediklerini ona anlattık. **25** Babamız, 'Yine gidin, bize biraz yiyecek alın' dedi. **26** Ama biz, 'Gidemeyiz' dedik, 'Ancak küçük kardeşimiz bizimle gelirse gideriz. Küçük kardeşimiz bizimle olmazsa o adamın yüzünü göremeyiz.' **27** "Babam, biz kollarına, 'Biliyorsunuz, karım bana iki erkek çocuk doğurdu' dedi, **28** 'Biri yanıldan ayrıldı. Besbelli bir hayvan parçaladı, bir daha göremedim onu. **29** Bunu da götürürseniz ve ona bir zarar gelirse, bu acıyla ak saçlı başımı ölüler diyarına götürürsünüz.' (Sheol h7585) **30** "Efendim, şimdi babam kulunun yanına döndüğümde çocuk yanımızda olmazsa, babam onu görmeyince ölü. Çünkü onu yaşama bağlayan bu çocuktur. **31** Biz kolların da acı içinde babamızın ak saçlı başını ölüler diyarına indiririz. (Sheol h7585) **32** Ben kulun bu çocuğa kefil oldum. Babama, 'Onu sana geri getirmezsem, ömrümce kendimi sana karşı suçlu sayarım' dedim. **33** "Lütfen şimdi çocuğun yerine beni kölen kabul et. Çocuk kardeşleriyle birlikte geri dönsün. **34** O yanında olmadan babamın yanına nasıl dönerim? Babamın başına gelecek kötülüğe dayanamam."

45 Yusuf adamlarının önünde kendini tutamayıp, "Herkesi çıkarın buradan!" diye bağırdı. Kendini kardeşlerine tanıtlığında yanında kimse olmasın istiyordu. **2** O kadar yüksek sesle ağladı ki, Misırılırlar ağlayışını işitti. Bu haber firavunun ev halkına da ulaştı. **3** Yusuf kardeşlerine, "Ben Yusufum!" dedi, "Babam yaşıyor mu?" Kardeşleri donup kaldı, yanıt veremediler. **4** Yusuf, "Lütfen bana yaklaşın" dedi. Onlar yaklaşınca Yusuf söyle devam etti: "Misir'a sattığınız kardeşiniz Yusuf benim. **5** Beni buraya sattığınız için üzülmeyin. Kendinizi suçlamayın. Tanrı insanlığı korumak için beni önde gönderdi. **6** Çünkü iki yıldır ülkede kitlik var, beş yıl daha sürecek. Kimse çift süremeyecek, ekin biçemeyecek. **7** Tanrı yeryüzünde soyunuzu korumak ve harika biçimde canınızı kurtarmak için beni öňünüzden gönderdi. **8** Beni buraya gönderen siz değilsiniz, Tanrı'dır. Beni firavunun başdanışmanı, sarayının efendisi, bütün Misir ülkesinin yöneticiyi yaptı. **9** Hemen babamın yanına gidin, ona oğlun Yusuf söyle diyor deyin: 'Tanrı beni Misir ülkesine yönetici yaptı. Durma, yanına gel.' **10** Gösen bölgese yerlesirsin; çocukların, torunların, davarların, siğirların ve sahib olduğun her şeyle birlikte yakınımda olursun. **11** Orada sana bakarım, çünkü kitlik beş yıl daha sürecek. Yoksa sen de ailen ve sana bağlı olan herkes de perişan olursunuz." **12** "Hepiniz gözlerinize göründürsünüz, kardeşim Benyamin, sen de göründürsün konuşanın gerçekten ben olduğumu. **13** Misir'da ne denli güclü olduğumu ve bütün gördüklerinizi babama anlatın. Babamı hemen buraya getirin." **14** Sonra kardeşi Benyamin'in boynuna sarılıp ağladı. Benyamin de ağlayarak ona sarıldı. **15** Yusuf ağlayarak bütün kardeşlerini öptü. Sonra kardeşleri onunla konuşmaya başladı. **16** Yusuf'un kardeşlerinin geldiği haberî firavunun sarayına ulaşınca, firavunla görevlileri hoşnut oldu. **17** Firavun Yusuf'a söyle dedi: "Kardeşlerine de ki, 'Hayvanlarınızı yükleyip Kenan ülkesine gidin. **18** Babanızı ve ailelerinizi buraya getirin. Size Misir'in en iyi topraklarını vereceğim. Ülkenin kaymayı yiyeceksiniz.' **19** Onlara ayrıca söyle demeni de buyuruyorum: 'Çocuklarınızla karilarınız içiñ

Mısırlıdan arabalar alın, babanızla birlikte buraya gelin. 20 Gözünüz arkada kalmاسın, çünkü Mısırlıda en iyi ne varsa sizin olacak.” 21 İsrail'in oğulları söyleneni yaptı. Firavunun buyruğu üzerine Yusuf onlara araba ve yol için azık verdi. 22 Hepsine birer kat yedek giysi, Benyamin'e ise üç yüz parça gümüşle beş kat yedek giysi verdi. 23 Böylece babasına Mısırlıda en iyi ne varsa hepsiyle yüklü on eşek, yolculuk için buğday, ekmek ve azık yüklü on dişi eşek gönderdi. 24 Kardeşlerini yolcu ederken onlara, “Yolda kavga etmeyin” dedi. 25 Yusuf'un kardeşleri Mısırlıdan ayrıldıken Kenan ülkesine, babaları Yakup'un yanına döndüler. 26 Ona, “Yusuf yaşıyor!” dediler, “Üstelik Mısırlı'nın yöneticiyi olmuş.” Babaları donup kaldı, onlara inanmadı. 27 Yusuf'un kendilerine bütün söylediklerini anlattılar. Kendisini Mısırlı'a götürmek için Yusuf'un gönderdiği arabaları görünce, Yakup'un keyfi yerine geldi. 28 “Tamam!” dedi, “Oğlum Yusuf yaşıyor. Ölmeden önce gidip onu göreceğim.”

46 İsrail sahip olduğu her şeyle birlikte yola çıktı. Beer-Şeva'ya varınca, orada babası İshak'ın Tanrı'sına kurbanlar kesti. 2 O gece Tanrı bir göründü İsrail'e, “Yakup, Yakup!” diye seslendi. Yakup, “Buradayım” diye yanıtladı. 3 Tanrı, “Ben Tanrı'yım, babanın Tanrı'sı” dedi, “Mısırlı'a gitmekten çekinme. Soyunu orada büyük bir ulus yapacağım. 4 Seninle birlikte Mısırlı'a gelecek, soyunu bu ülkeye geri getireceğim. Senin gözlerini Yusuf'un elleri kapayacak.” 5 Yakup Beer-Şeva'dan ayrıldı. Oğulları Yakup'u –İsrail'i– götürmek üzere firavunun gönderdiği arabalara onu, kendi çocuklarıyla karlarını bindirdiler. 6 Yakup, bütün ailesini –oğullarını, kızlarını, torunlarını– hayvanlarını ve Kenan ülkesinde kazandığı malları yanına alarak Mısırlı'a gitti. 8 İsrail'in Mısırlı'a giden oğullarının –Yakup'la oğullarının– adları şunlardır: Yakup'un ilk oğlu Ruben. 9 Ruben'in oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi. 10 Şimon'un oğulları: Yemuel, Yamin, Ohat, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul. 11 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari. 12 Yahuda'nın oğulları: Er, Onan, Şela, Peres, Zerah. Ancak Er'le Onan Kenan ülkesinde ölmüşti. Peres'in oğulları: Hesron, Hamul. 13 Issak'ın oğulları: Tola, Puvva, Yov, Şimron. 14 Zevulun'un oğulları: Seret, Elon, Yahleel. 15 Bunlar Lea'nın Yakup'a doğurduğu oğullardır. Lea onları ve kızı Dina'yı Paddan-Aram'da doğurmuştu. Yakup'un bu oğullarıyla kızları toplam otuz üç kişiydi. 16 Gad'ın oğulları: Sifyon, Hagi, Şuni, Esbon, Eri, Arodi, Areli. 17 Aşer'in çocuklar: Yimna, Yişa, Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah, Beria'nın oğulları: Hever, Malkiel. 18 Bunlar Lavan'ın kızı Lea'ya verdiği Zilpa'nın Yakup'a doğurduğu çocuklardır. Toplam on altı kişiydiler. 19 Yakup'un karısı Rahel'in oğulları: Yusuf, Benyamin. 20 Yusuf'un Mısırlıda On Kenti kâhini Potifera'nın kızı Asenat'tan Manashe ve Efrayim adında iki oğlu oldu. 21 Benyamin'in oğulları: Bala, Beker, Aşbel, Gera, Naaman, Ehi, Roş, Muppim, Huppim, Ard. 22 Bunlar Rahel'in Yakup'a doğurduğu çocuklardır. Toplam on dört kişiydiler. 23 Dan'ın oğlu: Huşim. 24 Naftali'nın oğulları: Yahseel, Guni, Yeser, Şillem. 25 Bunlar Lavan'ın, kızı Rahel'e verdiği Bilha'nın Yakup'a doğurduğu çocuklardır. Toplam yedi kişiydiler. 26 Oğullarının karıları dışında Yakup'un soyundan gelen ve onunla birlikte Mısırlı'a gidenler toplam altmış altı kişiydi. Bunların hepsi Yakup'tan olmuştu. 27 Yusuf'un Mısırlı'da doğan iki oğluyla birlikte Mısırlı'a göçen Yakup ailesi toplam yetmiş

kİŞİYDİ. 28 Yakup Goşen yolunu göstermesi için Yahuda'yı önden Yusuf'a gönderdi. Onlar Goşen'e varınca, 29 Yusuf arabasını hazırlayıp babası İsrail'i karşılamak üzere Goşen'e gitti. Babasını görür görmez boynuna sarılıp uzun uzun ağladı. 30 İsrail Yusuf'a, “Yaşınızı gördüm ya, artık öensem de gam yemem” dedi, “Yaşıyorsun!” 31 Yusuf kardeşleriyle babasının ev halkına şöyle dedi: “Gidip firavuna haber vereyim, ‘Kenan ülkesinde yaşayan kardeşlerimle babamın ev halkı yanıma geldi’ diyeyim. 32 Çoban olduğunuzu, hayvancılık yaptığınızı, bu yüzden davarlarınızla sığırlarınızı ve her şeyinizi birlikte getirdiğinizi anlatayım. 33 Firavun siz çığırıp da, ‘Ne iş yaparsınız?’ diye sorarsa, 34 ‘Atalarımız gibi biz de çocukluktan beri hayvancılık yapıyoruz’ dersiniz. Öyle deyin ki, sizi Goşen bölgесine yerleştirsin. Çünkü Mısırlılar çobanlardan iğrenir.”

47 Yusuf gidip firavuna, “Babamla kardeşlerim davarları, sığırları ve bütün eşyalarıyla Kenan ülkesinden geldiler” diye haber verdi, “Şu anda Goşen bölgесindeler.” 2 Sonra kardeşlerinden beşini seçerek firavunun huzuruna çıkardı. 3 Firavun Yusuf'un kardeşlerine, “Ne iş yapıyorsunuz?” diye sordu. “Biz kolların atalarımız gibi çobanız” diye yanıtладılar, 4 “Bu ülkeye geçici bir süre için geldik. Çünkü Kenan ülkesinde şiddetli kılıtık var. Davarlarımıza için otlak bulamıyoruz. İzin ver, Goşen bölgесine yerleşelim.” 5 Firavun Yusuf'a, “Babanla kardeşlerin yanına geldiler” dedi, 6 “Mısırlı ülkesi senin sayılır. Onları ülkenin en iyi yerine yerleştir. Goşen bölgесine yerleşinler. Sence aralarında becerikli olanlar varsa, davarlarımıza bilmekle görevlendir.” 7 Yusuf babası Yakup'u getirip firavunun huzuruna çıkardı. Yakup firavunu kutsadı. 8 Firavun, Yakup'a, “Kaç yaşındasın?” diye sordu. 9 Yakup, “Gurbet yıllarım yüz otuz yılı buldu” diye yanıtladı, “Ama yıllar çabuk ve zorlu geçti. Atalarım gurbet yılları kadar uzun sürmedi.” 10 Sonra firavunu kutsayıp huzurundan ayrıldı. 11 Yusuf babasıyla kardeşlerini Mısırlı'a yerleştirdi: firavunun buyruğu uyarınca onlara ülkenin en iyi yerinde, Ramses bölgесinde mülk verdi. 12 Ayrıca babasıyla kardeşlerine ve babasının ev halkına, sahip oldukları çocukların sayısına göre yiyecek sağladı. 13 Kitlik öyle şiddetlendi ki, hiçbir ülkede yiyecek bulunmaz oldu. Mısırlı ve Kenan ülkeleri kırıltanı kırılıyordu. 14 Yusuf sattığı büğdaya karşılık Mısırlı ve Kenan'daki bütün paraları toplayıp firavunun sarayına götürdü. 15 Mısırlı ve Kenan'da para tükenince Mısırlılar Yusuf'a giderek, “Bize yiyecek ver” dediler. “Gözünün önünde ölelim mi? Paramız bitti.” 16 Yusuf, “Paranızı bittiysen, davarlarınızı getirin” dedi, “Onlara karşılık size yiyecek vereyim.” 17 Böylece davarlarını Yusuf'a getirdiler. Yusuf atlara, davar ve sığır sürülerine, eşeklere karşılık onlara yiyecek verdi. Bir yıl boyunca hayvanlarına karşılık onlara yiyecek sağladı. 18 O yıl geçince, ikinci yıl yine geldiler. Yusuf'a, “Efendim, gerçeği senden saklayacak değiliz” dediler, “Paramız tükenmiş, davarlarımızı da sana verdik. Canımızdan ve toprağımızdan başka verecek bir şeyimiz kalmadı. 19 Görünün önünde ölelim mi? Toprağımız çöle mi dönsün? Canımıza ve toprağımıza karşılık bize yiyecek sat. Toprağımızla birlikte firavunun kölesi olalım. Bize tohum ver ki ölmeyelim, yaşayalım; toprak da çöle dönmesin.” 20 Böylece Yusuf Mısırlı'daki bütün toprakları firavun için satın aldı. Mısırlılar'ın hepsi tarlalarını

sattılar, çünkü kitlik onları buna zorluyordu. Toprakların tümü firavunun oldu. **21** Yusuf Mısır'ın bir ucundan öbür ucuna kadar bütün halkı köleleştirdi. **22** Yalnız kâhinlerin toprağını satın almadı. Çünkü onlar firavundan aylık alıyor, firavunun bağladığı aylıkla geçiniyorlardı. Bu yüzden topraklarını satmadılar. **23** Yusuf halka, "Sizi de toprağınızı da firavun için satın aldım" dedi, "İşte size tohum, toprağı ekin. **24** Ürün devşirdiğinizde, beşte birini firavuna vereceksiniz. Beşte dördünü ise tohumluk olarak kullanacak ve ailelerinizle, çocuklarınızla yiyeceksiniz." **25** "Canımızı kurtardın" diye karşılık verdiler, "Efendimizin gözünde lütuf bulalım. Firavunun kölesi oluruz." **26** Yusuf ürünün beşte birinin firavuna verilmesini Mısır'da toprak yasası yaptı. Bu yasa bugün de yürürlüktedir. Yalnız kâhinlerin toprağı firavuna verilmedi. **27** İsrail Mısır'da Goşen bölgesine yerleşti. Orada mülk sahibi oldular, çoğalıp arttılar. **28** Yakup Mısır'da on yedi yıl yaşadı. Ömrü toplam yüz kırk yedi yıl sürdü. **29** Ölümü yaklaşınca, oğlu Yusuf'u çağırıp, "Eğer benden hoşnut kaldınsa, lütfen elini uyluğumun altına koy" dedi, "Bana sevgi ve sadakat göstereceğine söz ver. Lütfen beni Mısır'da gömme. **30** Atalarıma kavuştuğum zaman beni Mısır'dan çıkarıp onların yanına göm." Yusuf, "Dediğin gibi yapacağım" diye karşılık verdi. **31** İsrail, "Ant iç" dedi. Yusuf ant içti. İsrail yatağının başı ucunda eğiliP RAB'be tapındı.

48 Bir süre sonra, "Baban hasta" diye Yusuf'a haber geldi. Yusuf iki oğlu Manaş'eyle Efrayim'i yanına alıp yola çıktı. **2** Yakup'a, "Oğlun Yusuf geliyor" diye haber verdiler. İsrail kendini toparlayıp yatağında oturdu. **3** Yusuf'a, "Her Şeye Gücü Yeten Tanrı Kenan ülkesinde, Luz'da bana görünerek beni kutsadı" dedi, **4** "Bana, 'Seni verimli kılacak, çoğaltacağım' dedi. 'Soyundan birçok ulus doğuracağım. Senden sonra bu ülkeyi sonsuza dek mülk olarak senin soyuna vereceğim.' **5** 'Ben Mısır'a gelmeden önce burada doğan iki oğlun benim sayılır. Efrayim'le Manaş benim için Ruben'le Şimon gibidir. **6** Onlardan sonra doğacak çocuklar senin olsun. Efrayim'le Manaş'tan onlara miras gelecek. **7** Ben Paddan'dan dönerken Rahel Kenan ülkesinde, Efrat'a varmadan yolda yanında öldü. Çok üzüldüm, onu orada Efrat'a –Beylehem'e– giden yolun kenarına gömdüm." **8** İsrail, Yusuf'un oğullarını görünce, "Bunlar kim?" diye sordu. **9** Yusuf, "Oğullarım" diye yanıtladı, "Tanrı onları bana Mısır'da verdi." İsrail, "Lütfen onları yanımı getir, kutsayıyım" dedi. **10** İsrail'in gözleri yaşlılığından zayıflamıştı, göremiyordu. Yusuf oğullarını onun yanına götürdü. Babası onları öpüp kucaklıdı. **11** Sonra Yusuf'a, "Senin yüzünü göreceğimi hiç sanmıyorum" dedi, "Ama işte Tanrı bana soyunu bile gösterdi." **12** Yusuf oğullarını babasının kucağınından alıp onun önünde yere kapandı. **13** Sonra Efrayim'i sağına alarak İsrail'in sol eline, Manaş'yi soluna alarak İsrail'in sağ eline yaklaştırdı. **14** İsrail ellerini çapraz olarak uzattı, sağ elini küçük olan Efrayim'in, sol elini Manaş'ının başına koydu. Oysa ilkin Manaş'e doğmuştu. **15** Sonra Yusuf'u kutsayarak şöyle dedi: "Atalarım İbrahim'in, İshak'ın hizmet ettiği, Bugüne dek yaşamam boyunca bana çobanlık eden Tanrı, **16** Beni bütün kötülüklerden kurtaran melek bu gençleri kutsasın! Adım ve atalarım İbrahim'le İshak'ın adları bu gençlerle yaşasın! Yeryüzünde çoğaldıkça çoğalsınlar." **17** Yusuf, babasının sağ

elinini Efrayim'in başına koyduğunu görünce, bundan hoşlanmadı. Babasının elini Efrayim'in başından kaldırıp Manaş'e'nin başına koymak istedii. **18** "Baba, öyle değil" dedi, "İlkin Manaş'e doğdu. Sağ elini onun başına koy." **19** Ancak babası bunu istemedi. "Biliyorum oğlum, biliyorum" dedi, "Manaş'e de büyük bir halk olacak. Ama küçük kardeşi daha büyük bir halk olacak, soyundan birçok ulus doğacak." **20** O gün onları kutsayarak şöyle dedi: "İsraililler, 'Tanrı seni Efrayim ve Manaş'e gibi yapsın' Diyerek sizin adınızla kutsayacaklar." Böylece Yakup Efrayim'i Manaş'e'nin önüne geçirdi. **21** İsrail Yusuf'a, "Ben ölmek üzereyim" dedi, "Tanrı sizinle olacak. Sizi atalarınızın toprağına geri götürecek. **22** Sana kardeşlerinden bir pay fazla veriyorum; onu Amorlular'dan kılıcımla, yayıyla aldım."

49 Yakup oğullarını çağırarak, "Yanıma toplanın" dedi, "Gelecekte size neler olacağımı anlatayım. **2** "Yakupoğulları, toplanın ve dinleyin, Babanız İsrail'e kulak verin. **3** 'Ruben, sen benim ilk oğlum, gücmüşün, Kudretimin ilk ürünüsun, Saygı ve güç bakımdan en üstüsün. **4** Ama su gibi oynaksın, Üstün olmayacaksın artık. Çünkü babanın yatağına girip Onu kirettin. Döşeğimi rezil ettin. **5** 'Şimon'la Levi kardeşir, Kılıçları şiddet kusar. **6** Gizli tasarılarına ortak olmam, Toplantılarına katılmam. Çünkü öfkelenince adam öldürdüler, Canları istedikçe sigıları sakatlardılar. **7** Lanet olsun öfkelerine, Çünkü şiddetlidir. Lanet olsun gazaplarına, Çünkü zalimcedir. Onları Yakup'ta bölecek Ve İsrail'de dağıtanı. **8** "Yahuda, kardeşlerin seni övecek, Düşmanlarının ensesinde olacak elin. Kardeşlerin önünde eğilecek. **9** Yahuda bir aslan yavrusudur. Oğlum benim! Avından dönüp yere çömelir, Aslan gibi, dişi bir aslan gibi yatarsın. Kim onu uyandırmaya cesaret edebilir? **10** Sahibi gelene kadar Krallık asası Yahuda'nın elinden çıkmayacak, Yönetim hep onun soyunda kalacak, Uluslar onun sözünü dinleyecek. **11** Eşegeni bir asmaya, Sıpasını seçme bir dala bağlayacak; Giysilerini şarapta, Kaftanını üzümün kızıl kanında yıkayacak. **12** Gözleri şaraptan kızıl, Dişleri süttün beyaz olacak. **13** "Zevlulen deniz kıyısında yaşayacak, Liman olacak gemilere, Sınıri Sayda'ya dek uzanacak. **14** 'İssakar semerler arasında yatan güçlü eşek gibidir; **15** Ne zaman dirlenecek iyi bir yer, Hoşuna giden bir ülke görse, Yüklenmek için sırtını eğer, Angaryaya katlanır. **16** "Dan kendi halkın yönetecek. Bir İsrail oymağı gibi. **17** Yol kenarında bir yılan, Toprak yolda bir engerek olacak; Atın topuklarını isırıp Atılıyı sırtüstü düşüren bir engerek. **18** "Ben senin kurtarışını bekliyorum, ya RAB. **19** "Gad akıncıların saldırısına uğrayacak, Ama onların topuklarına saldırılacak. **20** "Zengin yemekler olacak Aşer'de, Krallara yaraşır lezzetli yiyecekler yetiştirecek Aşer. **21** "Naftali salıverilmiş geyige benzer, Sevimli yavrular doğurur. **22** "Yusuf meyveli bir dal gibidir, Kaynak kiyısında verimli bir dal gibi, Filizleri duvarların üzerinden aşar. **23** Okçular acımadan saldırdı ona. Düşmanca savurdular oklarını üzerine. **24** Ama onun yayı sağlam, Kolları esnek çıktı; Yakup'un güçlü Tanrı, İsrail'in Kayası, Çobanı olan Tanrı sayesinde. **25** Sana yardım eden babanın Tanrı'sıdır, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'dır seni kutsayan. Yukarıdağı göklerin Ve aşağıdaki denizlerin bereketiyle, Memelerin, rahimlerin bereketiyle O'dur seni kutsayan. **26** Babanın kutsamaları ebedi dağların nimetlerinden, Ebedi tepelerin bolluğuundan daha

yücedir; Yusuf'un başı üzerinde, Kardeşleri arasında önder olanın üstünde olacak. 27 "Benyamin aç kurda benzer; Sabah avını yer, Akşam ganimetini paylaşı." 28 İsrail'in on iki oymağı bunlardır. Babaları onları kutsarken bunları söyledi. Her birini uygun biçimde kutsadı. 29 Sonra Yakup oğullarına şu buyrukları verdi: "Ben ölmek, halkın kavuşmak üzereyim. Beni Kenan ülkesinde atalarımın yanına, Mamre yakınlarında Hititli Efron'un tarlasındaki mağaraya, Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömün. İbrahim o mağarayı mezar yapmak üzere Hititli Efron'dan tarlalarıyla birlikte satın almıştı. 31 İbrahim'le karısı Sara, İshak'la karısı Rebeka oraya gömüldüler. Lea'yı da ben oraya gömdüm. 32 Tarla ile içindeki mağara Hititler'den satın alındı." 33 Yakup oğullarına verdiği buyrukları bitirince, ayaklarını yatağına içine çekti, son soluğunu vererek halkına kavuştu.

50 Yusuf kendini babasının üzerine attı, ağılayarak onu öptü. 2 Babasının cesedini mumyalamaları için özel hekimlerine buyruk verdi. Hekimler İsrail'i mumyaladılar. 3 Bu iş kırk gün sürdü. Mumyalama için bu süre gereklidi. Mısırlılar İsrail için yetmiş gün yas tuttu. 4 Yas günleri geçince, Yusuf firavunun ev halkına, "Eğer benden hoşnut kaldınızsa, lütfen firavunla konuşun" dedi, 5 "Babam bana ant içirdi: 'Ölmek üzereyim. Beni Kenan ülkesinde kendim için kazdırıldığım mezara gömeceksin' dedi. Şimdi lütfen firavuna bildirin, izin versin gideyim, babamı gömüp geleyim." 6 Firavun, "Git, babanı göm, andını yerine getir" dedi. 7 Böylece Yusuf babasını gömmeye gitti. Firavunun bütün görevlileri, sarayın ve Mısırlıların ileri gelenleri ona eşlik etti. 8 Yusuf'un bütün ailesi, kardeşleri, babasının ev halkı da onunla birlikteydi. Yalnız çocukları, davarlarla siğırları Goşen'de bırakıldılar. 9 Arabalarla atılar da onları izledi. Büyük bir alay oluşturdu. 10 Şeria Irmağı'nın doğusunda Atat Harmani'na varınca, yüksek sesle, acı acı ağıt yaktılar. Yusuf babası için yedi gün yas tuttu. 11 O bölgede yaşayan Kenanlılar, Atat Harmani'ndeki yası görünce, "Mısırlılar ne kadar üzünlü yas tutuyor!" dediler. Bu yüzden, Şeria Irmağı'nın doğusundaki bu yere Avel-Misrayim adı verildi. 12 Yakup'un oğulları, babalarının vermiş olduğu buyruğu tam tâmina yerine getirdiler. 13 Onu Kenan ülkesine götürüp Mamre yakınlarında Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömdüler. O mağarayı mezar yapmak üzere tarlayla birlikte Hititli Efron'dan İbrahim satın almıştı. 14 Yusuf babasını gömdükten sonra, kendisi, kardeşleri ve onunla birlikte babasını gömmeye gelenlerin hepsi Mısırlı döndüler. 15 Babalarının ölümünden sonra Yusuf'un kardeşleri, "Belki Yusuf bize kin besliyor" dediler, "Ya ona yaptığımız kötülige karşılık bizden öz almaya kalkarsa?" 16 Böylece Yusuf'a haber gönderdiler: "Babamız ölmeden önce Yusuf'a söyle deyin diye buyurmuştu: 'Kardeşlerin sana kötülük yaptılar, lütfen onların suçunu, günahını bağısla.' Ne olur şimdî günahımızı bağısla. Biz babanın Tanrı'sının kullarıyız." Yusuf bu haberin alıncı ağıladı. 18 Bunun üzerine kardeşleri gidip onun önünde yere kapanarak, "Senin köleniz" dediler. 19 Yusuf, "Korkmayın" dedi, "Ben Tanrı mıyım? 20 Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok halkın yaşamını korumak için o kötüliği iyiliğe çevirdi. 21 Korkmanıza gerek yok, size de çocuklarıniza da bakacağım." Yüreklerine dokunacak güzel

sözlerle onlara güven verdi. 22 Yusufla babasının ev halkı Mısırlı yerlestiler. Yusuf yüz on yıl yaşadı. 23 Efrayim'in üç göbek çocuklarını gördü. Manaşse'nin oğlu Makir'in çocukları onun elinde doğdu. 24 Yusuf yakınlarına, "Ben ölmek üzereyim" dedi, "Ama Tanrı kesinlikle size yardım edecek; sizi İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek söz verdiği topraklara götürecek." 25 Sonra onlara ant içirerek, "Tanrı kesinlikle size yardım edecek" dedi, "O zaman kemiklerimi buradan götürürsünüz." 26 Yusuf yüz on yaşında öldü. Onu mumyalayıp Mısırlı'da bir tabuta koydular.

Misir'Dan Çıkış

1 Yakup'la birlikte aileleriyle Misir'a giden İsrailoğulları'nın adları şunlardır: 2 Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, 3 İssakar, Zevulun, Benyamin, 4 Dan, Naftali, Gad, Aşer. 5 Yakup'un soyundan gelenler toplam yetmiş kişiydi. Yusuf zaten Misir'daydı. 6 Zamanla Yusuf, kardeşleri ve o kuşağın hepsi öldü. 7 Ama soyları arttı; üreyip çoğaldılar, gittikçe büyüdüler, ülke onlarla dolup taştı. 8 Sonra Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Misir'da tahta çıktı. 9 Halkına, "Bakin, İsailliler sayica bidden daha çok" dedi, 10 "Gelin, onlara karşı aklımızı kullanalım, yoksa daha da çoğalarılar; bir savaş çıkarsa, düşmanlarımıza katılıp bize karşı savaşırlar, ülkeyi terk ederler." 11 Böylece Misirlılar İsailliler'in başına onları ağır işlere koşacak angaryacılar atadılar. İsailliler firavun için Pitom ve Ramses adında ambarlı kentler yaptılar. 12 Ama Misirlılar baskın yaptıktan sonra İsailliler daha da çoğalarak bölgeye yayıldılar. Misirlılar korkuya kapilarak 13 İsaillileri amansızca çalıştırıldılar. 14 Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç yapımı gibi ağır işlerle yaşamı onlara zehir ettiler. Bütün işlerinde onları amansızca kullandılar. 15 Misir Kralı, Şifra ve Pua adındaki İbrani ebelere şöyle dedi: 16 "İbrani kadınlarını doğum sandalyesinde doğurturken iyi bakın; çocuk erkekse öldürün, kızsa dokunmayın." 17 Ama ebeler Tanrı'dan korkan kimselerdi, Misir Kralının buyruğuna uymayarak erkek çocukların sağ bırakıltılar. 18 Bunun üzerine Misir Kralı ebeleri çığırıp, "Niçin yaptınız bunu?" diye sordu, "Neden erkek çocukların sağ bırakıltınız?" 19 Ebeler, "İbrani kadınlar Misirli kadınlarla benzemiyor" diye yanıldılar, "Çok güçüler. Daha ebe gelmeden doğuruyorlar." 20 Tanrı ebelere iyilik etti. Halk çoğaldıkça çoğaldı. 21 Ebeler kendisinden korkutukları için Tanrı onları ev bark sahibi yaptı. 22 Bunun üzerine firavun bütün halkına buyruk verdi: "Doğan her İbrani erkek çocuk Nil'e atılacak, kızlar sağ bırakılacak."

2 Levili bir adam kendi oymayılarından bir kızla evlendi. 2 Kadın gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Güzel bir çocuk olduğunu görünce, onu üç ay gizledi. 3 Daha fazla gizleyemeyeceğini anlayınca, hasır bir sepet alıp katran ve ziftle sıvadı. İçine çocuğu yerleştirdi Nil kıyısındaki sazlığa bıraktı. 4 Çocuğun abası kardeşine ne olacağını görmek için uzaktan gözlöyürdü. 5 O sırada firavunun kızı yıkanmak için irmağa indi. Hizmetçileri irmak kıyısında yürüyörlandı. Sazählərin arasındaki sepeti görünce, firavunun kızı onu getirmesi için hizmetçisini gönderdi. 6 Sepeti açınca ağlayan çocuğu gördü. Ona acıiarak, "Bu bir İbrani çocuğu" dedi. 7 Çocuğun abası firavunun kızına, "Gidip bir İbrani sütnine çağırıymı?" diye sordu, "Senin için bebeği emzirsin." 8 Firavunun kızı, "Olur" diye yanıldı. Kız gidip bebeğin annesini çağrırdı. 9 Firavunun kızı kadına, "Bu bebeği al, benim için emzir, ücretin neyse veririm" dedi. Kadın bebeği alıp emzirdi. 10 Çocuk büyüğünde, onu geri getirdi. Firavunun kızı çocuğu evlat edindi. "Onu sudan çıkardım" diyerek adını Musa koydu. 11 Musa büyündükten sonra bir gün soydaşlarının yanına gitti. Yaptıkları ağır işleri seyrederken bir Misirli'nin bir İbrani'yi dövdüğünü gördü. 12 Çevresine göz gezirdi; kimse olmadığını anlayınca, Misirli'yi

oldurup kuma gizledi. 13 Ertesi gün gittiğinde, iki İbrani'nin kavga ettiğini gördü. Haksız olanı, "Niçin kardeşini dövüyorsun?" diye sordu. 14 Adam, "Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?" diye yanıldı, "Mısırlı'yi öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?" O zaman Musa korkarak, "Bu iş ortaya çıkmış" diye düşündü. 15 Firavun olayı duyuncu Musa'yı öldürmek isted. Ancak Musa ondan kaçip Midyan yöresine gitti. Bir kuyunun başında otururken 16 Midyanlı bir kâhinin yedi kızı su çekmeye geldi. Babalarının sürüsünü suvarmak için yalakları dolduruyorlardı. 17 Ama bazı çobanlar gelip onları kovmak isted. Musa kızların yardımına koşup hayvanlarını suvardı. 18 Sonra kızlar babaları Reuel'in yanına döndüler. Reuel, "Nasıl oldu da bugün böyle tez geldiniz?" diye sordu. 19 Kızlar, "Mısırlı bir adam bizi çobanların elinden kurtardı" diye yanıldılar, "Üstelik bizim için su çekip hayvanlara verdi." 20 Babaları, "Nerede o?" diye sordu, "Niçin adamı dışarıda bıraktınız? Gidin onu yemeğe çağırın." 21 Musa Reuel'in yanında kalmayı kabul etti. Reuel de kızı Sippora'yı onunla evlendirdi. 22 Sippora bir erkek çocuk doğurdu. Musa, "Garibim bu yabancılarda" diyecek çocuğa Gerşom adını verdi. 23 Aradan yıllar geçti, bu arada Misir Kralı öldü. İsailliler hâlâ kölelik altında inliyor, feryat ediyorlardı. Sonunda yakarışları Tanrı'ya eristi. 24 Tanrı iniltilerini duydı; İbrahim, İshak ve Yakup'la yaptığı antlaşmayı anımsadı. 25 İsailliler'e baktı ve onlara ilgi gösterdi.

3 Musa kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro'nun sürüsünü güdüyordu. Süryü çölün batısına sürdürdü ve Tanrı Dağı'na, Horev'e vardı. 2 RAB'bin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü. Musa baktı, çalı yanıyor, ama tükenmiyor. 3 "Çok garip" diye düşündü, "Gidip bir bakayım, çalı neden tükenmiyor!" 4 RAB Tanrı Musa'nın yaklaşlığını görünce, çalının içinden, "Musa, Musa!" diye seslendi. Musa, "Buyur!" diye yanıldı. 5 Tanrı, "Fazla yaklaşma" dedi, "Çarıklarını çıkar. Çünkü bastığın yer kutsal topraktır. 6 Ben babanın Tanrısi, İbrahim'in Tanrısi, İshak'ın Tanrısi ve Yakup'un Tanrısi'ym." Musa yüzünü kapadı, çünkü Tanrı'ya baktı ve korkuyordu. 7 RAB, "Halkım Misir'da çektiği sıkıntıyı yakından gördüm" dedi, "Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duyдум. Acılarını biliyorum. 8 Bu yüzden onları Misirli'lар'ın elinden kurtarmak için geldim. O ülkeden çıkarıp geniş ve verimli topraklara, süt ve bal akan ülkeye, Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına götüreceğim. 9 İsailliler'in feryadı bana eristi. Misirli'lар'ın onlara yapmakta olduğu baskıcı görüyorum. 10 Şimdi gel, halkın İsrail'i Misir'dan çıkarmak için seni firavuna göndereyim." 11 Musa, "Ben kimim ki firavuna gidip İsailliler'i Misir'dan çıkarayım?" diye karşılık verdi. 12 Tanrı, "Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım" dedi, "Seni benim gönderdiğim kanıtçı şu olacak: Halkı Misir'dan çıkardığın zaman bu dağda bana tapınacaksınız." 13 Musa şöyle karşılık verdi: "İsailliler'e gidip, 'Beni size atalarınızın Tanrısi gönderdi' dersem, 'Adı nedir?' diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?" 14 Tanrı, "Ben Ben'im" dedi, "İsailliler'e de ki, 'Beni size Ben Ben'im diyen gönderdi.' 15 "İsailliler'e de ki, 'Beni size atalarınızın Tanrısi, İbrahim'in Tanrısi, İshak'ın Tanrısi ve Yakup'un Tanrısi Yahve gönderdi.' Sonsuza dek adım bu olacak. Kuşaklar boyunca böyle anılacağım. 16 Git, İsrail ileri gelenlerini topla, onlara söyle

de: 'Atalarınız İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı Yahve bana görünerek şunları söyledi: Sizinle ve Mısır'da size yapılanlarla yakından ilgileniyorum. 17 Söz verdim, siz Mısır'da çektiğiniz sıkıntından kurtaracağım; Kenan, Hittit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına, süt ve bal akan ülkeye götüreceğim.' 18 'İsrail ileri gelenleri seni dinleyeceklər. Sonra birlikte Mısır Kralı'na gidip, 'İbraniler'in Tanrısı Yahve bizimle görüştü' diyeceksiniz, 'Şimdi izin ver, Tanrıımız Yahve'ye kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım.' 19 Ama biliyorum, güçlü bir el zorlamadıkça Mısır Kralı gitmenize izin vermeyecek. 20 Elimi uzatacak ve aralarında şasılış işler yaparak Mısır'ı cezalandıracağım. O zaman sizi saliverecek. 21 'Halkımın Mısırlıları'nın gözünde lütf bulmasını sağlayacağım. Gittiğinizde eli boş gitmeyeceksiniz. 22 Her kadın Mısırlı komşusundan ya da konuğundan altın ve gümüş takılar, giysiler isteyecek. Oğullarınızı, kızlarınızı bunlarla süsleyeceksiniz. Mısırlıları soyacaksnız."

4 Musa, "Ya bana inanmazlarsa?" dedi, "Sözcümü dinlemez, 'RAB sana göründemi' derlerse, ne olacak?" 2 RAB, "Elinde ne var?" diye sordu. Musa, "Değnek" diye yanıtladı. 3 RAB, "Onu yere at" dedi. Musa değneğini yere atınca, değnek yılan oldu. Musa yıldandan kaçtı. 4 RAB, "Elini uzat, kuyruğundan tut!" dedi. Musa elini uzatıp kuyruğunu tutuna yılan yine değnek oldu. 5 RAB, "Bunu yap ki, ataları İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı RAB'bin sana sana göründüğüne inansınlar" dedi. 6 Sonra, "Elini koynuna koy" dedi. Musa elini koynuna koydu. Çıkardığı zaman eli bir deri hastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu. 7 RAB, "Elini yine koynuna koy" dedi. Musa elini yine koynuna koydu. Çıkardığı zaman eli eski haline dönmüştü. 8 RAB, "Eğer sana inanmaz, ilk belirtiyi önemsemelerse, ikinci belirtiyi inanabilirler" dedi, 9 "Bu iki belirtiye de inanmaz, sözünü dinlemezlerse, Nil'den biraz su alıp kuru toprağa dök. İrmaktan aldığın su toprakta kana dönecek." 10 Musa RAB'be, "Aman, ya Rab!" dedi, "Ben kulun ne geçmişste, ne de benimle konuşmaya başladığından bu yana iyi bir konuşmacı oldum. Çünkü dili ağır, tutuk biriyim." 11 RAB, "Kim ağız verdi insana?" dedi, "İnsanı sağır, dilsiz, görür ya da görmez yapan kim? Ben değil miyim? 12 Şimdi git! Ben konuşmana yardımcı olacağım. Ne söylemen gerektiğini sana öğreteceğim." 13 Musa, "Aman, ya Rab!" dedi, "Ne olur, benim yerime başkasını gönder." 14 RAB Musa'ya öfkeli ve, "Ağabeyin Levili Harun var ya!" dedi, "Bilirim, o iyı konuşur. Hem şu anda seni karşılamaya geliyor. Seni görünce sevinecek. 15 Onunla konuş, ne söylemesi gerektiğini anlat. İkinizin konuşmasına da yardımcı olacak, ne yapacağınızı size öğreteceğim. 16 O sana sözcülük edecek, senin yerine halkla konuşacak. Sen de onun için Tanrı gibi olacaksın. 17 Bu değneği eline al, çünkü belirtileri onunla gerçeklestireceksin." 18 Musa kayınbabası Yitro'nun yanına döndü. Ona, "İzin ver, Mısır'daki soydaşlarımın yanına döneyim" dedi, "Bakayım, hâlâ yaşıyorlar mı?" Yitro, "Esenlikle git" diye karşılık verdi. 19 RAB Midyan'da Musa'ya, "Mısır'a dön, çünkü canını almak isteyenlerin hepsi öldü" demişti. 20 Böylece Musa karısını, oğullarını eşege bindirdi; Tanrı'nın buyurduğu değneği de eline alıp Mısır'a doğru yola çıktı. 21 RAB Musa'ya, "Mısır'a döndüğünde, sana verdığım güçle bütün şasılış işleri firavunun önünde yapmaya bak" dedi, "Ama ben onu inatçı yapacağım. Halkı salivermeyecek. 22

Sonra firavuna de ki, 'RAB şöyle diyor: İsrail benim ilk oğlumdur. 23 Sana, bırak oğlum gitsin, bana tatsın, dedim. Ama sen onu salivermeyi reddettin. Bu yüzden senin ilk oğlunu öldürüreceğim.' 24 RAB yolda, bir konaklama yerinde Musa'yla karşılaştı, onu öldürmek isted. 25 O anda Sippora keskin bir taş alıp oğlunu sünnet etti, derisini Musa'nın ayaklarına dokundurdu. "Gerçekten sen bana kanlı güveysin" dedi. 26 Böylece RAB Musa'yı esirgedi. Sippora Musa'ya sünnetten ötürü "Kanlı güveysin" demişti. 27 RAB Harun'a, "Çöle, Musa'yi karşılamaya git" dedi. Harun gitti, onu Tanrı Dağı'nda karşılayıp öptü. 28 Musa duyurması için RAB'bin kendisine söylediği bütün sözleri ve gerçekleştirmesini buyurduğu bütün belirtileri Harun'a anlattı. 29 Musa'yla Harun varıp İsrail'in bütün ileri gelenlerini topladılar. 30 Harun RAB'bin Musa'ya söylemiş olduğu her şeyi onlara anlattı. Musa da halkın önünde belirtileri gerçekleştirdi. 31 Halk inandı; RAB'bin kendileriyle ilgilendiğini, çektileri sıkıntıyı görmüş olduğunu duyunca, eğiliş tapındılar.

5 Sonra Musa'yla Harun firavuna gidip şöyle dediler: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Halkımı bırak gitsin, çölde bana bayram yapın.' 2 Firavun, "RAB kim oluyor ki, O'nun sözünü dinleyip İsrail halkını salivereyim?" dedi. "RAB'bi tanımıyorum. İsraililer'in gitmesine izin vermeyeceğim." 3 Musa'yla Harun, "İbraniler'in Tanrısı bizimle görüştü" diye yanıtladılar, "İzin ver, Tanrıımız RAB'be kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım. Yoksa bizi salgın hastalık ya da kılıçla cezalandırabilir." 4 Mısır Firavunu, "Ey Musa ve Harun, niçin halkı işinden alıkoymuyorsunuz? Siz de işinizin başına dönün" dedi, 5 "Bakın, halkın Mısırlıları'dan daha kalabalık, oysa siz onların işini engellemeye çalışıyoysunuz." 6 Firavun o gün angaryacılara ve halkınlarındaki görevlilere buyruk verdi: 7 "Kerpiç yapmak için artık halka saman vermeyeceksiniz. Gitsinler, kendi samanlarını kendileri toplasınlar. 8 Önceki gibi aynı sayıda kerpiç yapmalarını isteyin, kerpiç sayısını azaltmayın. Çünkü tembel insanlardır; bu yüzden, 'Gidelim, Tanrıımız'a kurban keselim' diye bağırlıyorlar. 9 İşlerini ağırlaştırın ki, meşgul olsunlar, yalan sözlere kulak asmasınlar." 10 Angaryacılarla görevliler gidip İsraililer'e şöyle dediler: "Firavun diyor ki, 'Artık size saman vermeyeceğim. 11 Gidin, nerede bulursanız oradan kendinize saman alın. Ancak işiniz hiç hafifletilmeyecek.' 12 Böylece halk saman yerine anız toplamak üzere bütün Mısır'a dağıldı. 13 Angaryacılar, "Saman verildiği günlerdeki gibi gündelik görevlerinizi eksiksiz yerine getirin" diyerek onlara baskın yapıyordu. 14 Firavunun angaryacılarının atadığı İsraili görevliler, "Niçin dün ve bugün daha önceki gibi gereken sayıda kerpiç yaptmadınız?" diyerek dövüldüler. 15 Bunun üzerine İsraili görevliler firavunun yanına varıp yakındılar: "Neden kollarına böyle davranıştıysanız? 16 Neden bize saman verilmemişti halde, 'Kerpiç yapın!' deniyor? İşte kolların dövülyör, oysa suçlu senin kendi halkındır." 17 Firavun, "Tembelsiniz siz, tembel" diye karşılık verdi, "Bu yüzden 'Gidip RAB'be kurban keselim' diyorsunuz. 18 Haydi, işinizin başına dönün. Size saman verilmeyecek; yine de aynı sayıda kerpiç üreteceksiniz." 19 Kendilerine, "Her gün üretmeniz gereken kerpiç sayısını azaltmayacaksınız" dendiğinde İsraili görevliler zor durumda olduklarını anladılar. 20 Firavunun yanında

ayrılmış, kendilerini bekleyen Musa'yla Harun'a çıktılar. 21 "RAB yaptığınızı görsün, cezanızı versin!" dediler, "Bizi firavunla görevlilerinin gözünde rezil ettiniz. Bizi öldürmeleri için ellerine bir kılıç verdiniz." 22 Musa RAB'be döndü ve, "Ya Rab, niçin bu halka kötü davrandın?" dedi, "Beni bunun için mi gönderdin? 23 Senin adına firavunla konuşmaya gittim gideli firavun bu halka kötü davranıyor. Sen de kendi halkın kurtarmak için hiçbir şey yapmadın."

6 RAB Musa'ya, "Firavuna ne yapacağımı şimdî göreceksin" dedi, "Güçlü elimden ötürü İsrail halkını saliverecek, güçlü elimden ötürü onları ülkesinden kovacak." **2** Tanrı ayrıca Musa'ya, "Ben Yahve'ym" dedi, **3** "İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a Her Şeye Gücü Yeten Tanrı olarak gördüm, ama onlara kendimi Yahve adıyla tanıtmadım. **4** Yabancı olarak yaşadıkları Kenan ülkesini kendilerine vermek üzere onlara antlaşma yaptım. **5** Misirliların köleleştirildiği İsraililer'in initalerini duydum ve antlaşmamı hep andim. **6** "Onun için İsraililer'e de ki, 'Ben Yahve'ym. Sizi Misirliların boyunduruğundan çıkaracak, onların kölesi olmaktadır kurtaracağım. Onları ağır biçimde yargılayacak ve kudretli elimle sizi özgür kılaceğim. **7** Sizi kendi halkım yapacak ve Tanrıñız olacağım. O zaman sizin Misirliların boyunduruğundan çıkan Tanrıñız Yahve'nin ben olduğunu bileyecəsiniz. **8** Sizi İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a vereceğime ant içtiğim topraklara götüreceğim. Orayı size mülk olarak vereceğim. Ben Yahve'ym." **9** Musa bunları İsraililer'e anlattı, ama umutları kırıldı ve ağır baskın altında oldukları için onu dinlemediler. **10** RAB Musa'ya, "Git, Misir Firavunu'na İsrailileri ülkesinden salivermesini söyle" dedi. **11** Ama Musa, "İsraililer beni dinlemediğten sonra, firavun nasıl dinler?" diye karşılık verdi, "Zaten iyi konuşan biri değilim." **12** RAB Musa ve Harun'la İsraililer ve Misir Firavunu hakkında konuştu. İsrailileri Misir'dan çıkarmalarını buyurdu. **14** İsraililerin aile önderleri şunlardır: Yakup'un ilk oğlu Ruben'in oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi. Ruben'in boyları bunlardır. **15** Şimon'un oğulları: Yemuel, Yamin, Ohat, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul. Şimon'un boyları bunlardır. **16** Kayıtlarına göre Levioğulları'nın adları şunlardır: Gerşon, Kehat, Merari. Levi 137 yıl yaşadı. **17** Gerşon'un oğulları boylarına göre şunlardır: Livni, Şimi. **18** Kehat'in oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. Kehat 133 yıl yaşadı. **19** Merari'nin oğulları: Mahli, Muşı. Kayıtlarına göre Levi boyları bunlardır. **20** Amram halası Yokevet'e evlendi. Yokevet ona Harun'la Musa'yı doğurdu. Amram 137 yıl yaşadı. **21** Yishar'in oğulları: Korah, Nefek, Zikri. **22** Uzziel'in oğulları: Mişael, Elsafan, Sitri. **23** Harun Nahşon'un kızkardeşi ve Amminadav'ın kızı Elişeva'yla evlendi. Elişeva ona Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ı doğurdu. **24** Korah'in oğulları: Assir, Elkana, Aviasaf. Korahlilâr'ın boyları bunlardır. **25** Harun'un oğlu Elazar Putiel'in kızlarından biriyle evlendi. Karısı ona Pinehas'ı doğurdu. Boylarına göre Levî aile önderleri bunlardır. **26** RAB'bin, "İsrailileri ordular halinde Misir'dan çıkarın" dediği Harun ve Musa bunlardır. **27** İsrailileri Misir'dan çıkarmak için Misir Firavunu ile konuşanlar da Musa'yla Harun'dur. **28** RAB Misir'da Musa'yla konuştuğunda, ona, "Ben RAB'birim" dedi, "Sana söylediyim her sevi Misir Firavunu'na ilet." **30** Musa

RAB'bin huzurunda, "Ben iyi konuşan biri değilim" diye karşılık verdi, "Firavun beni nasıl dinler?"

7 RAB, "Bak, seni firavuna karşı Tanrı gibi yaptım" dedi, "Ağabeyin Harun senin peygamberin olacak. **2** Sana buyurduğum her şeyi ağabeyine anlat. O da firavuna İsaillileri ülkesinden salvermesini söylesin. **3** Ben firavunu inatçı yapacağım ki, belirtilerimi ve şasılışları işlerimi Mısır'da artırılabileyim. **4** Ama firavun sizi dinlemeyecek. O zaman elimi Mısır'ın üzerine koyacağım ve onları ağır biçimde cezalandırarak halkım İsrail'i ordular halinde Mısır'dan çıkaracağım. **5** Mısır'a karşı elimi kaldırıdığım ve İsaillileri aralarından çıkardığım zaman Mısırlılar benim RAB olduğumu anlayacak." **6** Musa'yla Harun RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. **7** Firavunla konuşuklarında Musa seksen, Harun seksen üç yaşındaydı. **8** RAB Musa'yla Harun'a söyleye dedi: "Firavun size, 'Bir mucize yapın' dediğinde, söyle Harun'a, değneğini alıp firavunun önüne atsın. Değnek yılan olacak." **10** Böylece Musa'yla Harun firavunun yanına gittiler ve RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. Harun değneğini firavunla görevlilerinin önüne attı. Değnek yılan oluverdi. **11** Bunun üzerine firavun kendi bilgelerini, büyütülerini çağırdı. Mısırlı büyütüler de büyülerileyi aynı şeyi yaptılar. **12** Her biri değneğini attı, değnekler yılan oldu. Ancak Harun'un değneği onların değneklerini yuttu. **13** Yine de, RAB'bin söylediği gibi firavun inattı ve Musa'yla Harun'u dinlemedi. **14** RAB Musa'ya, "Firavun inat ediyor, halkı salivermeyi reddediyor" dedi, **15** "Sabah git, firavun Nil'e inerken onu karşılaşmak için ırnak kiyisında bekle. Yilana dönüşen değneği eline al **16** ve ona de ki, 'Halkımı saliver, çölde bana tapsınlar, demem için İbranilerin Tanrısı RAB beni sana gönderdi. Ama sen şu ana kadar kulak asmadın. **17** Benim RAB olduğumu şundan anla, diyor RAB. İşte, elimdeki değneği ırmağın sularına vuracağım, sular kana dönecek. **18** İrmaktaki balıklar ölecek, ırnak leş gibi kokacak, Mısırlılar artık ırmağın suyunu içemeyecekler." **19** Sonra RAB Musa'ya söyle buyurdu: "Harun'a de ki, 'Değneğini al ve elini Mısır'ın suları üzerine –irmakları, kanalları, havuzları, bütün su birikintileri üzerine– uzat, hepsi kana dönsün. Bütün Mısır'da tahta ve taş kaplardaki sular bile kana dönecek.'" **20** Musa'yla Harun RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. Harun firavunla görevlilerinin gözü önünde değneğini kaldırıp ırmağın sularına vurdu. Bütün sular kana dönsüdü. **21** İrmaktaki balıklar öldü, ırnak kokmaya başladı. Mısırlılar ırmağın suyunu içemez oldular. Mısır'ın her yerinde kan vardı. **22** Mısırlı büyütüler de kendi büyülerileyi aynı şeyi yaptılar. RAB'bin söylediği gibi firavun inattı ve Musa'yla Harun'u dinlemedi. **23** Olanlara alırdımadan sarayına döndü. **24** Mısırlılar içecek su bulmak için ırnak kiyisini kazmaya koyuldular. Çünkü ırmağın suyunu içemiyorlardı. **25** RAB'bin ırmağı vurmasının üzerinden yedi gün geçti.

8 RAB Musa'ya şöyle dedi: "Firavunun yanına git ve ona de
ki, 'RAB söyle diyor: Halkımı saliver, bana tapsınlar. 2 Eğer
halkımı salvermeyi reddedersen, bütün ülkeni kurbağalarla
cezalandıracağım. 3 Irmak kurbağalarla dolup taşacak.
Kurbağalar çıkış sarayına, yatak odana, yatağına, görevlilerinin
ve halkının evlerine, fırınlarına, hamur teknelere girecekler.
4 Senin halkın, bütün görevlilerinin üstüne sızracaklar.'

5 "Harun'a de ki, 'Elindeki değneği ırmakların, kanalların, havuzların üzerine uzatıp kurbağaları çıkart; Mısır'ı kurbağalar kaplasın.'"**6** Böylece Harun elini Mısır'ın suları üzerine uzattı; kurbağalar çıktı Mısır'ı kapladı.**7** Ancak büyüler de kendi büyüleriyle aynı şeyi yaptılar ve ülkeye kurbağaları saldılar.**8** Firavun Musa'yla Harun'u çağırıp, "RAB'be dua edin, benim ve halkınım üzerinden kurbağaları uzaklaştırınsın" dedi, "O zaman halkınizi RAB'be kurban kessinler diye salivereceğim."**9** Musa, "Sen karar ver" diye karşılık verdi, "Bunu sana bırakıyorum. Kurbağalar senden ve evlerinden uzak dursun, yalnız ırmakta kalsınlar diye senin, görevlilerin ve halkın için ne zaman dua edeyim?"**10** Firavun, "Yarın" dedi. Musa, "Peki, dedığın gibi olsun" diye karşılık verdi, "Böylece bileceksin ki, Tanımız RAB gibisi yoktur.**11** Kurbağalar senden, evlerinden, görevlilerinden, halkından uzaklaşacak, yalnız ırmakta kalacaklar."**12** Musa'yla Harun firavunun yanından ayrıldılar. Musa RAB'bin firavunun başına getirdiği kurbağa belası için RAB'be feryat etti.**13** RAB Musa'nın isteğini yerine getirdi. Kurbağalar evlerde, avlularda, tarlalarda öldürlər.**14** Kurbağaları yoğun yoğun topladılar. Ülke kokudan geçilmez oldu.**15** Ancak firavun ülkenin rahatlادığını görünce, RAB'bin söylediğgi gibi inatçılık etti ve Musa'yla Harun'u dinlemedi.**16** RAB Musa'ya şöyle dedi: "Harun'a de ki, 'Değneğini uzatıp yere vur, yerdeki toz sıvrisineğe dönüsün, bütün Mısır' kaplasın.'"**17** Öyle yaptılar. Harun elindeki değneği uzatıp yere vurunca, insanlarla hayvanların üzerine sıvrisineker üzüşü. Mısır'da yerin bütün tozu sıvrisineğe dönüştü.**18** Büyüüler de kendi büyüleriyle tozu sıvrisineğe dönüştürmek istedilerse de başaramadılar. İnsanların, hayvanların üzerini sıvrisinek kapladı.**19** Büyüüler firavuna, "Bu işte Tanrı'nın parmağı var" dediler. Ne var ki, RAB'bin söylediğgi gibi firavun inat etti, Musa'yla Harun'u dinlemedi.**20** RAB Musa'ya şöyle dedi: "Sabah erkenden kalk, firavun Irmağa inerken onu karşıla ve söyle de: 'RAB diyor ki, halkımı saliver, bana tapsınlar.**21** Halkımı salvermemsen senin, görevlilerinin, halkın, evlerinin üzerine at sineği yağıdıracağım. Mısırlılar'ın evleri ve üzerinde yaşadıkları topraklar at sinekleriyle dolup taşacak.**22** Ama o gün halkın yaşadığı Goşen bölgесinde farklı davranacağım. Orada at sineği olmayacak. Böylece bileceksin ki, bu ülkede RAB benim.**23** Kendi halkımla senin halkın arasına fark koyacağım. Yarın bu belirti gerçekleşecek."**24** RAB dedığını yaptı. Firavunun sarayına, görevlilerinin evlerine sürü sürü at sineği gönderdi. Mısır at sineği yüzünden baştan sona harap oldu.**25** Firavun Musa'yla Harun'u çağırıp, "Gidin, bu ülkede Tanrı'nız'a kurban kesin" dedi.**26** Musa, "Bu doğru olmaz" diye karşılık verdi, "Çünkü Mısırlılar Tanımız RAB'be kurban kesmeyi içeren sayıyorlar. İğrenç saylıklar bu şeyi gözlerinin önünde yaparsak bizi taşlamazlar mı?**27** Tanrı'nız RAB'be kurban kesmek için, bize buyurduğun gibi üç gün çölde yol almalyız."**28** Firavun, "Çölde Tanrı'nız RAB'be kurban kesmeniz için sizi saliveriyorum" dedi, "Yalnız çok uzağa gitmeyeceksiniz. Şimdi benim için dua edin."**29** Musa, "Yarın at sineklerini firavunun, görevlilerinin, halkın üzerinde uzaklaştırınsın diye, yanından ayrırlı ayrılmaz RAB'be dua edeceğim" dedi, "Yalnız firavun RAB'be kurban kesmek için halkın gitmesini önlüyor oluyorum." **30** Musa firavunun yanından çıktı RAB'be dua etti.**31** RAB

Musa'nın isteğini yerine getirdi; firavunun, görevlilerinin, halkın üzerinde at sineklerini uzaklaştırdı. Tek sinek kalmadı.**32** Öyleyken, firavun bir kez daha inatçılık etti ve halkı salvermedi.

9 RAB Musa'ya şöyle dedi: "Firavunun yanına git ve ona de ki, 'İbraniler'in Tanrısı RAB söyle diyor: Halkımı saliver, bana tapsınlar.**2** Salivermeyi reddeder, onları tutmakta diretsen,**3** RAB'bin eli kirlardaki hayvanlarınızı –atları, eşekleri, develeri, siğırları, davarları– büyük kirma uğratarak siz cezalandıracak.**4** RAB İsraililer'le Mısırlılar'ın hayvanlarına farklı davranacak. İsraililer'in hayvanlarından hiçbirini ölmeyecek."**5** RAB zamanı da belirleyerek, "Yarın ülkede bunu yapacağım" dedi.**6** Ertesi gün RAB dedığını yaptı: Mısırlılar'ın hayvanları büyük çapta öldü. Ama İsraililer'in hayvanlarından hiçbirini ölmeli.**7** Firavun adam gönderdi, İsraililer'in bir tek hayvanının bile ölmeyeğini öğrendi. Öyleyken, inat etti ve halkı salvermedi.**8** RAB Musa'yla Harun'a, "Yanınızda iki avuç dolusu ocak kurumu alın" dedi, "Musa kurumu firavunun önünde göğe doğru savursun.**9** Kurum bütün Mısır'ın üzerinde ince bir toza dönüşecek; ülkenin her yanındaki insanların, hayvanların bedenlerinde irinli çibanlar çıkacak."**10** Böylece Musa'yla Harun ocak kurumu alıp firavunun önünde durdular. Musa kurumu göğe doğru savurdu. İnsanlarda ve hayvanlarda irinli çibanlar çıktı.**11** Büyüüler çibandan ötürü Musa'nın karşısında duramaz oldular. Çünkü bütün Mısırlılar'da olduğu gibi onlarda da çibanlar çıkmıştı.**12** RAB firavunu inatçı yaptı, RAB'bin Musa'ya söylediğgi gibi, firavun Musa'yla Harun'u dinlemedi.**13** RAB Musa'ya şöyle dedi: "Sabah erkenden kalkıp firavunun huzuruna çık, de ki, 'İbraniler'in Tanrısı RAB söyle diyor: Halkımı saliver, bana tapsınlar.**14** Yoksa bu kez senin, görevlilerinin, halkın üzerine bütün belalarımı yağıdıracağım. Öyle ki, bu dünyada benim gibisi olmadığını öğrenesin.**15** Çünkü elimi kaldırıp seni ve halkını salgın hastalıklara vurmış olsaydım, yeryüzünden silinmiş olurdun.**16** GÜCÜMÜ sana göstermek, adımı bütün dünyaya tanıtmak için seni ayakta tuttum.**17** Hâlâ halkımı salvermiyor, onlara üstünlük taslıyorsun.**18** Bu yüzden, yarın bu saatlerde Mısır'a tarihinde görülmemiş ağır bir dolu yağıdıracağım.**19** Şimdi buyruk ver, hayvanların ve kırda neyin varsa hepsi sıçınakla konsun. Dolu yağınca, eve getirilmeyen, kırda kalan bütün insanlarla hayvanlar ölecek."**20** Firavunun görevlileri arasında RAB'bin uyarısından korkanlar köleleriyle hayvanlarını çabucak evlerine getirdiler.**21** RAB'bin uyarısını önemsemeyenler ise köleleriyle hayvanlarını tarlada bırakıldı.**22** RAB Musa'ya, "Elini göğe doğru uzat" dedi, "Mısır'ın her yerine, insanların, hayvanların, kırdaki bütün bitkilerin üzerine dolu yağsyn."**23** Musa değneğini göğe doğru uzatınca RAB gök gürlemeleri ve dolu gönderdi. Yıldırım düştü. RAB Mısır'a dolu yağdırdı.**24** Şiddetli dolu yağıyor, sürekli şimşek çakıyor. Mısır Mısır olaklı böylesi bir dolu görmemişti.**25** Dolu Mısır'da insandan hayvana dek kırdaki her şeyi, bütün bitkileri mahvetti, bütün ağaçları kirdi.**26** Yalnız İsraililer'in yaşadığı Goşen bölgese dolu düşmedi.**27** Firavun Musa'yla Harun'u çağırarak, "Bu kez günah işledim" dedi, "RAB haklı, ben ve halkım haksızız.**28** RAB'be dua edin, yeter bu gök gürlemeleri ve dolu. Sizi salivereceğim, artık burada kalmayacaksınız."**29** Musa, "Kentten çıkışınca, ellerimi RAB'be uzatabağım" dedi, "Gök gürlemeleri

duracak, artık dolu yağmayaçak. Böylece dünyanın RAB'be ait olduğunu bileyeksin. 30 Ama biliyorum, sen ve görevlilerin RAB Tanrı'dan hâlâ korkmuyorsunuz." 31 Keten ve arpa mahvolmuştu; çünkü arpa başak vermiş, keten çiçek açmıştı. 32 Ama buğday ve kırmızı buğday henüz bitmediği için zarar görmemişti. 33 Musa firavunun yanından ayrılp kentten çıktı. Ellerini RAB'be uzattı. Gök gürlemesi ve dolu durdu, yağmur dindi. 34 Firavun yağmurun, dolunun, gök gürlemesinin kesildiğini görünce, yine günah işledi. Hem kendisi, hem görevlileri inat ettiler. 35 RAB'bin Musa aracılığıyla söylediğimi gibi, firavun inat ederek İsraililer'i salivermedi.

10 RAB Musa'ya, "Firavunun yanına git" dedi, "Belirtlerimi aralarında göstermek için firavunla görevlilerini inatçı yapım. 2 Mısır'la nasıl alay ettiğimi, aralarında gösterdiğim belirtileri sen de çocuklarına, torunlarına anlat ki, benim RAB olduğumu bilesiniz." 3 Musa'yla Harun firavunun yanına varıp şöyle dediler: "İbraniler'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Ne zamana dek alçakgönüllü olmayı reddedeceksin? Halkımı saliver, bana tatsınlar. 4 Halkımı salivermeyi reddedersen, yarın ülkemeye çekirgeler göndereceğim. 5 Yeryüzünü öylesine kaplayacaklar ki, toprak görünmez olacak. Doludan kurtulan ürünlerinizi, kırda biten bütün ağaçlarınızı yiyecekler. 6 Evlerine, bütün görevlilerinin, bütün Mısırlıların evlerine çekirge dolacak. Ne babaların, ne ataların ömürlerince böylesini görmediler.' Sonra Musa dönüp firavunun yanından ayrıldı. 7 Görevlileri firavuna, "Ne zamana dek bu adam bize tuzak kuracak?" dediler, "Bırak gitsinler, Tanrıları RAB'be tatsınlar. Mısır harap oldu, hâlâ anlıamıyor musun?" 8 Böylece, Musa'yla Harun'u firavunun yanına geri getirdiler. Firavun, "Gidin, Tanrıınız RAB'be tapın" dedi, "Ama kimler gidecek?" 9 Musa, "Genç, yaşı hep birlikte gideceğiz" dedi, "Oğullarımızı, kızlarımızı, davarlarını, siğirlarımızı yanımıza alacağız. Çünkü RAB'be bayram yapmalyız." 10 Firavun, "Alın çoluk çocuğunuza, gidin gidebilirseniz, RAB yardımıcınız olsun!" dedi, "Bakin, kötü niyetiniz ne kadar açık. 11 Olmaz. Yalnız erkekler gidip RAB'be tatsın. Zaten istedığınız de bu." Sonra Musa'yla Harun firavunun yanından kovuldular. 12 RAB Musa'ya, "Elini Mısır'ın üzerine uzat" dedi, "Çekirge yağışın; ülkenin bütün bitkilerini, doludan kurtulan her şeyi yesinler." 13 Musa değneğini Mısır'ın üzerine uzattı. Bütün o gün ve gece RAB ülkede doğu rüzgarı estirdi. Sabah olunca da doğu rüzgarı çekirgeleri getirdi. 14 Mısır'ın üzerinde uçuşan çekirgeler ülkeyi boydan boya kapladı. Öyle çoktular ki, böylesi hiçbir zaman görülmedi, kuşaklar boyu da görülmeyecek. 15 Toprağın üzerini öyle kapladılar ki, ülke kapkara kesildi. Bütün bitkiler, dolunun zarar vermediği ağaçlarda kalan meyvelerin hepsini yediler. Mısır'ın hiçbir yerinde, ne ağaçlarda, ne de kirdaki bitkilerde yeşillik kalmadı. 16 Firavun acele Musa'yla Harun'u çağrırttı. "Tanrıınız RAB'be ve size karşı günah işledim" dedi, 17 "Lütfen bir kez daha günahımı bağışlayın ve Tanrıınız RAB'be dua edin; bu ölümcül belayı üzerinden uzaklaştırırsın." 18 Musa firavunun yanından çıkıp RAB'be dua etti. 19 RAB rüzgarı çok şiddetli battı rüzgarına döndürüdü. Rüzgar çekirgeleri sürükleşip Kamiş Denizi'ne döktü. Mısır'da tek çekirge kalmadı. 20 Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsraililer'i salivermedi. 21 RAB Musa'ya, "Elini göge

doğru uzat" dedi, "Mısır'ı hissedilebilir bir karanlık kaplasın." 22 Musa elini göge doğru uzattı, Mısır üç gün koyu karanlığa gömüldü. 23 Üç gün boyunca kimse kimseyi göremez, yerinden kımıldayamaz oldu. Yalnız İsraililer'in yaşadığı yerler aydınlatıldı. 24 Firavun Musa'yi çağrırttı. "Gidin, RAB'be tapın" dedi, "Yalnız davarlarınızla sizlerin alikonacak. Çoluk çocuğunuz sizinle birlikte gidebilir." 25 Musa, "Ama Tanrıımız RAB'be kurban kesmemiz için bize kurbanlık ve yakmak sunular da vermelisin" diye karşılık verdi, 26 "Hayvanlarınıza da yanımıza almaliyiz. Bir tırmak bile kalmamalı burada. Çünkü Tanrıımız RAB'be tapmak için bazı hayvanları kullanacağız. Oraya varmadıkça hangi hayvanları RAB'be sunacağımızı bilemeyeiz." 27 Ancak RAB firavunu inatçı yaptı, firavun İsraililer'i salivermeye yanaşmadı. 28 Musa'ya, "Git başından" dedi, "Sakın bir daha çalışma çıkma. Yüzümü gördüğün gün ölürsün." 29 Musa, "Dediğin gibi olsun" diye karşılık verdi, "Bir daha yüzünü görmeyeceğim."

11 RAB Musa'ya, "Firavunun ve Mısır'ın başına bir bela daha getireceğim" dedi, "O zaman gitmenize izin verecek, sizi buradan adeta kovacak. 2 Halkına söyle, kadın erkek herkes komşusundan altın, gümüş eşya istesin." 3 RAB İsrail halkın Mısırlılar'ın gözünde lütf bulmasını sağladı. Musa da Mısır'da, firavunun görevlilerinin ve halkın gözünde çok büydü. 4 Musa firavuna söyle dedi: "RAB diyor ki, 'Gece yarısı Mısır'ı boydan boya geçeceğim. 5 Tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan, değirmendeki kadın kölenin ilk çocuğuna kadar, hayvanlar dahil Mısır'daki bütün ilk doğanlar oleecek. 6 Bütün Mısır'da benzeri ne görülmüş, ne de görülecek büyük bir feryat kopacak. 7 İsraililer'e ya da hayvanlarına bir köpek bile havlamayacak.' O zaman RAB'bin İsraililer'e Mısırlılar'a nasıl farklı davranışlığını anlaysacaksınız. 8 Bu görevlilerinin hepsi gelip övmünde eğilecek, 'Sen ve seni izleyenler, gidin!' diyecekler. Ondan sonra gideceğim." Musa firavunun yanından büyük bir öfkeyle ayrıldı. 9 RAB Musa'ya, "Mısır'da şaşılışı işlerim çoğalsın" diye firavun sizi dinlemeyecek" demişti. 10 Musa'yla Harun firavunun önünde bütün bu şaşılışı işleri yaptılar. Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsraililer'i ülkesinden salivermedi.

12 RAB Mısır'da Musa'yla Harun'a, "Bu ay sizin için ilk ay, yılın ilk ayı olacak" dedi, 3 "Bütün İsrail topluluğuna bildirin: Bu ayın onunda herkes ailesine göre kendi ev halkına birer kuzu alacak. 4 Eğer bir kuzu bir aileye çok geliyorsa, aile bireylerinin sayısı ve herkesin yiyeceği miktar hesaplanacak ve aile kuzuyu en yakın komşusuyla paylaşabilecek. 5 Koyun ya da keçilerden seçeceğiniz hayvan kusursuz, erkek ve bir yaşında olmalı. 6 Ayın on dördüncü kadar ona bakacaksınız. O akşamüstü bütün İsrail topluluğu hayvanları boğazlayacak. 7 Hayvanın kanını alıp, etin yeneceği evin yan ve üst kapı sövelerine sürecekler. 8 O gece ateşe kızartılmış et mayasız ekmek ve acı otlarla yenmelidir. 9 Eti çiğ veya haşlanmış olarak değil, başı, bacaklıları, bağırsakları ve iştembesiyle birlikte kızartarak yiyeceksiniz. 10 Sabaha kadar bitirmelisiniz. Artakan olursa, sabah ateşe yakacaksınız. 11 Eti söyle yemelisiniz: Beliniz kuşanmış, çarıklarınız ayağınızda, değneğiniz elinizde olmalı. Eti çabuk yemelisiniz. Bu RAB'bin Fisih kurbanıdır. 12 "O gece Mısır'dan geleceğim. Hem insanların hem de hayvanların bütün ilk

doğanlarını ödereceğim. Mısır'ın bütün ilahalarını yargılayacağım. Ben RAB'bim. **13** Bulunduğunuz evlerin üzerindeki kan sizin için belirti olacak. Kani görünce üzerinizden geçeceğim. Mısır'ı cezalandırırken ölüm saçan size hiçbir zarar vermeyecek. **14** Bu gün sizin için anma günü olacak. Bu günü RAB'bin bayramı olarak kutlayacaksınız. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürekli bir kural olarak bu günü kutlayacaksınız." **15** "Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. İlk gün evlerinizden mayayı kaldıracaksınız. Kim bu yedi gün içinde mayalı bir şey yerse, İsrail'den atılacaktır. **16** Birinci ve yedinci günler kutsal toplantı yapacaksınız. O günler hiçbir iş yapılmayacak. Herkes yalnız kendi yiyeceğini hazırlayacak. **17** Mayasız Ekmek Bayramı'nı kutlayacaksınız, çünkü sizi ordular halinde o gün Mısır'dan çıkardım. Bu günü kalıcı bir kural olarak kuşaklarınız boyunca kutlayacaksınız. **18** Birinci ayın on dördüncü gününün akşamından yirmi birinci gününün akşamına kadar mayasız ekmek yiyeceksiniz. **19** Evlerinizde yedi gün maya bulunmayacak. Mayalı bir şey yiyen yerli yabancı herkes İsrail topluluğundan atılacaktır. **20** Mayalı bir şey yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde mayasız ekmek yiyeceksiniz." **21** Musa İsrail'in bütün ileri gelenlerini çağırarak onlara şöyle dedi: "Hemen gidin, aileleriniz için kendinize davalar secip Fisih kurbanı olarak boğazlayın. **22** Bir demet mercanköşkotu alın, leğendeneki kana batırıp kani kapılarınızın yan ve üst sövelerine sürün. Sabaha kadar kimse evinden çıkmamasın. **23** RAB Mısırlılar'ı öldürmek için gelecek, kapılarınızın yan ve üst sövelerindeki kani görünce üzerinden geçecek, ölüm saçanın evlerinize girip sizi öldürmesine izin vermeyecek. **24** "Sen ve çocukların kalıcı bir kural olarak bu olayı kutlayacaksınız. **25** RAB'bin size söz verdiği topraklara girdiğiniz zaman bu töreye uyacaksınız. **26** Çocuklarınız size, 'Bu törenin anlamı nedir?' diye sorduklarında, **27** 'Bu RAB'bin Fisih kurbanıdır' diyeceksiniz, 'Çünkü RAB Mısırlılar'ı öldürürken evlerimizden geçenecək bizi bağıışladı.' İsraililer eğilip tapındılar. **28** Sonra gidip RAB'bin Musa'yla Harun'a verdiği buyruğu eksiksiz uyguladılar. **29** Gece yarısı RAB tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan zindandaki tutsağın ilk çocuğuna kadar Mısır'daki bütün insanların ve hayvanların ilk doğanlarını öldürdü. **30** O gece firavunla görevlileri ve bütün Mısırlılar uyandı. Büyük feryat koptu. Çünkü ölüsü olmayan ev yoktu. **31** Aynı gece firavun Musa'yla Harun'u çağırttı ve, "Kalkın!" dedi, "Siz ve İsraililer halkının arasından çıkarın gidin, istediğiniz gibi RAB'be taptır. **32** Dediğiniz gibi davarlarınızı, sıyırlarınızı da alın götürün. Beni de kutsayın!" **33** İsraililerin ülkeyi hemen terk etmesi için Mısırlılar diretti. "Yoksa hepimiz öleceğiz!" diyorlardı. **34** Böylece halk mayası henüz katılmamış hamurunu aldı, giysilere sarılı hamur teknelerini omuzlarında taşıdı. **35** İsraililer Musa'nın dediğini yapmış, Mısırlılar'dan altın, gümüş eşya ve giysi istemişlerdi. **36** RAB İsraililer'in Mısırlılar'ın gözünde lütf bulmasını sağladı. Mısırlılar onlara istediklerini verdiler. Böylece İsraililer onları soydular. **37** İsraililer kadın ve çocukların dışında altı yüz bin kadar erkekle yaya olarak Ramses'ten Sukkot'a doğru yola çıktılar. **38** Daha pek çok kişi de onlarla birlikte gitti. Yanlarında çok sayıda davar ve sığır vardı. **39** Mısır'dan getirdikleri hamurla mayasız pide pişirdiler. Maya yoktu. Çünkü Mısır'dan kovulmuşlar, kendilerine azık hazırlayacak zaman

bulamamışlardı. **40** İsraililer Mısır'da dört yüz otuz yıl yaşadı. **41** Dört yüz otuz yılın sonuncu günü RAB'bin halkı ordular halinde Mısır'ı terk etti. **42** O gece RAB İsrailileri' Mısır'dan çıkışmak için sürekli bekledi. İsraililer de kuşaklar boyunca aynı gece RAB'bi yüceltmek için ulyanık olmalıdır. **43** RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: "Fisih Bayramı'nın kuralları şunlardır: Hiçbir yabancı Fisih etini yemeyecek. **44** Ama satın aldığınız köleler sünnet edildikten sonra ondan yiyebilir. **45** Konuklar ve ücretli işçiler ondan yemeyecek. **46** Fisih eti evde yemeli, evin dışına çıkarılmamalı. Kemikleri kırmayacaksınız. **47** Büttün İsrail topluluğu Fisih Bayramı'nı kutlayacak. **48** Yanınızdaki yabancı bir konuk RAB'bin Fisih Bayramı'nı kutlamak isterse, önce evindeki bütün erkekler sünnet edilmeli; sonra yerel halktan biri gibi İsrail halkına katılıp bayramı kutlayabilir. Ama sünnetsiz biri Fisih etini yemeyecektir. **49** Ülkede doğan için de, aranızda yaşayan yabancı için de aynı kural geçerlidir." **50** İsraililer RAB'bin Musa'yla Harun'a verdiği buyruğu eksiksiz yerine getirdiler. **51** O gün RAB İsrailileri' ordular halinde Mısır'dan çıktı.

13 RAB Musa'ya, "Bütün ilk doğanları bana adayın" dedi, "İsraililer arasında insan olsun, hayvan olsun her rahmin ilk ürünü bana aittir." **3** Musa halka, "Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden çıktığınız bugünü anımsayın" dedi, "Çünkü RAB güçlü eliyle sizi oradan çıkardı. Mayalı hiçbir şey yenmeyecek. **4** Bugün Aviv ayında buradan ayrılyorsunuz. **5** RAB sizi Kenan, Hitit, Amor, Hiv ve Yevus topraklarına, atalarına vereceğine ant içtiği süt ve bal akan ülkeye götürdüğü zaman bu ay şu trelere uyacaksınız: **6** Yedi gün mayasız ekmek yiyecek, yedinci gün RAB'be bayram yapacaksınız. **7** O yedi gün içinde yalnız mayasız ekmek yiyeceksiniz. Aranızda ve ülkenizin hiçbir yerinde mayalı bir şey görülmeyecek. **8** O gün oğullarınıza, 'Mısır'dan çıktığımızda RAB'bin bizim için yaptıklarından dolayı bunları yapıyorum' diye anlatacaksınız. **9** Bu elinizde bir belirti ve alınızda bir anma işaret olacak; öyle ki, RAB'bin yasası hep ağzınızda olsun. Çünkü RAB güçlü eliyle sizi Mısır'dan çıkardı. **10** Siz de her yıl belirlenen tarihte bu kuralı uygulamalısınız. **11** "RAB size ve atalarınıza ant içerek söz verdiği gibi sizi Kenan topraklarına getirecektir. Orayı size verdiği zaman, **12** ilk doğan erkek çocukların ve hayvanlarınızın hepsini RAB'be adayacaksınız. Çünkü bunlar RAB'be aittir. **13** İlk doğan her sapanın bedelini bir kuzuya ödeyin. Bedelini ödemezseniz, boynunu kırın. Büttün ilk doğan erkek çocukların bedelini ödemelisiniz. **14** "İllerde oğullarınız size, 'Bunun anlamı ne?' diye sorduklarında, 'RAB bizi güçlü eliyle Mısır'dan, köle olduğumuz ülkeden çıkardı' diye yanıtlayınız, **15** 'Firavun bizi salıvermemekte diretince, RAB Mısır'da insanların ve hayvanların bütün ilk doğanlarını öldürdü. İşte bunun için hayvanların ilk doğan erkek yavrularını RAB'be kurban ediyoruz. İlk doğan erkek çocukların bedelini ise bir hayvana ödüyoruz.' **16** Bu uygulama elinizde bir belirti ve alınızda bir anma işaret olacak; RAB'bin bizi Mısır'dan güçlü eliyle çıkardığını anımsatacak." **17** Firavun İsraililer'i salıverdiğinde, Filist yöreni yakınmasına karşın, Tanrı onları oradan götürmedi. Çünkü, "Halk savaşla karşılaşınca, düşüncelerini değiştirdip Mısır'a geri dönebilir" diye düşündü. **18** Halkı çöl yolundan Kamil Denizi'ne doğru dolaştırdı. İsraililer Mısır'dan silahlı çıkmışlardı. **19**

Musa Yusuf'un kemiklerini yanına almıştı. Çünkü Yusuf İsrail'in oğullarına, "Tanrı kesinlikle size yardım edecek, kemiklerimi buradan götürüceksiniz" diye sıkı sıkı ant içirmiştir. **20** Sukkot'tan ayrıılıp çöl kenarında, Etam'da konakladılar. **21** Gece gündüz ilerlemeleri için, RAB gündüzün bir bulut sütunu içinde yol göstererek, geceleyin bir ateş sütunu içinde ışık vererek onlara öncülük ediyordu. **22** Gündüz bulut sütunu, gece ateş sütunu halkın önünden eksik olmadı.

14 RAB Musa'ya, "İsrailliler'e söyle, göndersünler" dedi, "Pi-Hahirot yakınında, Migdol ile deniz arasında, Baal-Sefon'un karşısında deniz kıyısında konaklasınlar. **3** Fıratın şöyle düşünecek: 'İsrailliler ülkede şaşkınlık dolasıyorlardır, çöl onları kuşatmıştır.' **4** Fıratunu inatçı yapacağım. Onların peşine düşecek. Böylece fıratın ordusunu yenerek yücelik kazanacağım. Misirlılar bilecek ki, ben RAB'bim." Israilliler söyleneni yaptılar. **5** Halkın kaçtığı Mısır Fıratını'na bildirilince, fıratın görevlileri onlara ilişkin düşüncelerini değiştirdiler: "Biz ne yaptık?" dediler, "İsrailliler'i salıvermekle kölelerimizi kaybetmiş olduk!" **6** Fıratın savaş arabasını hazırlattı, ordusunu yanına aldı. **7** Seçme altı yüz savaş arabasının yanısında, Mısır'ın bütün savaş arabalarını sorumlu sürücüleriley birlikte yanına aldı. **8** RAB Mısır Fıratını'nu inatçı yaptı. Fıratın zafer havası içinde ilerleyen Israilliler'in peşine düştü. **9** Misirlılar fıratın bütün attarı, savaş arabaları, atlıları, askerleriyle onların ardına düştüler ve deniz kıyısında, Pi-Hahirot yakınında, Baal-Sefon'un karşısında konaklarken onlara yetiştiler. **10** Fıratın yaklaşırken, Israilliler Misirlılar'ın arkalarından geldiğini görünce dehşete kapılarak RAB'be feryat ettiler. **11** Musa'ya, "Mısır'da mezar mı yoktu da bizi çöle ölmeye getirdin?" dediler, "Bak, Mısır'dan çıkarmakla bize ne yapın! **12** Mısır'dayken sana, 'Bırak bizi, Misirlılar'a kulluk edelim' demedik mi? Çölde ölmektense Misirlılar'a kulluk etsek bizim için daha iyi olurdu." **13** Musa, "Korkmayın!" dedi, "Yerinizde durup bekleyin, RAB bugün sizin nasıl kurtaracak görün. Bugün gördüğünüz Misirlılar'ı bir daha hiç görmeyeceksiniz. **14** RAB sizin için savaşacak, siz sakin olun yeter." **15** RAB Musa'ya, "Niçin bana feryat ediyorsun?" dedi, "İsrailliler'e söyle, ilerlesinler. **16** Sen değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat. Sular yarılacak ve Israilliler kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçeceklər. **17** Ben Misirlılar'ı inatçı yapacağım ki, artlarına düşünsünler. Fıratunu, bütün ordusunu, savaş arabalarını, atlılarını yenerek yücelik kazanacağım. **18** Fıratın, savaş arabaları ve atlılarından ötürü yücelik kazandığım zaman, Misirlılar bilecek ki, ben RAB'bim." **19** İsrail ordusunun önünde yürüyen Tanrı'nın meleği yerini değiştirdip arkaya geçti. Önlerindeki bulut sütunu da yerini değiştirdip arkalarına, Mısır ve İsrail ordularının arasına geldi. Gece boyunca bulut bir yanı karartıyor, öbür yanı aydınlatıyordu. Bu yüzden, bütün gece iki taraf birbirine yaklaşamadı. **21** Musa elini denizin üzerine uzattı. RAB bütün gece güçlü doğu rüzgarıyla suları geri itti, denizi karaya çevirdi. Sular ikiye bölündü, **22** Israilliler kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçtiler. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturdu. **23** Misirlılar artlarından geliyordu. Fıratın bütün attarı, savaş arabaları, atlıları denizde onları izliyordu. **24** Sabah nöbetinde RAB ateş ve bulut sütunundan Mısır ordusuna baktı ve onları şaşkına çevirdi. **25** Arabalarının

tekerleklerini çıkardı; öyle ki, arabalarını zorlukla sürdüler. Misirlılar, "İsrailliler'den kaçalım!" dediler, "Çünkü RAB onlar için bizimle savaşıyor." **26** RAB Musa'ya, "Elini denizin üzerine uzat" dedi, "Sular Misirlılar'ın, savaş arabalarının, atlılarının üzerine dönsün." **27** Musa elini denizin üzerine uzattı. Sabaha karşı deniz olağan haline döndü. Misirlılar sulardan kaçarken RAB onları denizin ortasında silkip attı. **28** Geri dönen sular savaş arabalarını, atlıları, Israilliler'in peşinden denize dalan firavunun bütün ordusunu yuttu. Onlardan bir kişi bile sağ kalmadı. **29** Ama Israilliler denizi kuru toprakta yürüyerek geçişlerdi. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturmuştu. **30** RAB o gün Israilliler'i Misirlılar'ın elinden kurtardı. Israilliler deniz kıyısında Misirlılar'ın ölülerini gördüler. **31** RAB'bin Misirlılar'a gösterdiği büyük gücü gören İsrail halkı RAB'den korkup O'na ve kulu Musa'ya güvendi.

15 Musa'yla Israilliler RAB'be şu ezgiyi söylediler: "Ezgiler sunacağım RAB'be, Çünkü yücelikçe yücedi; Atları da, atlıları da denize döktü. **2** Rab gücüm ve ezgimdir, O kurtardı beni. O'dur Tanrı, Övgüler sunacağım O'na. O'dur babamın Tanrı, Yücelteceğim O'nu. **3** Savaş eridir RAB, Adı RAB'dır. **4** Denize attı fıratın ordusunu, Savaş arabalarını. Kamiş Denizi'nde boğuldu seçme subayı. **5** Derin sularda gömüldüler, Taş gibi dibe indiler. **6** "Senin sağ elin, ya RAB, Senin sağ elin korkunç güçe sahiptir. Altında düşmanlar kırılır. **7** Devrilir sana başkaldırınlar büyük görkemini karşısında, Gönderir gazabını anız gibi tüketirsin onları. **8** Burnunun soluğu karşısında, Sular yiğildi bir araya. Kabaran sular duvarlara dönüştü, Denizin göbeğindeki derin sular dondu. **9** Düşman böbürlendi: 'Peşlerine düşüp yakalayacağım onları' dedi, 'Bölüşeceğim çapulu, Dileğimce yağmalayacağım, Kılıcımı çekip yok edeceğim onları.' **10** Üfledin soluğunu, denize gömüldüler, Kurşun gibi engin sularda battılar. **11** "Var mı senin gibisi ilahlar arasında, ya RAB? Senin gibi kutsallıkta görkemli, heybetiyle övgüye değer, Harikalar yaratan var mı? **12** Sağ elini uzattın, Yer yuttu onları. **13** Öncülüklü edecek sin sevginle kurtardığın halka, Kutsal konutunun yolunu göstereceksin gücünle onlara. **14** Uluslar duyup titreyecekler, Filist halkını dehset saracak. **15** Edom beyleri korkuya kapılacak, Moav önderlerini titreme alacak, Kenan'da yaşayanların tümü korkudan eriyerek. **16** Korku ve dehset düşecek üzerlerine, Senin halkın geçinceye dek, ya RAB, Sahip olduğun bu halk geçinceye dek, Bileğinin gücü karşısında taş kesilecekler. **17** Ya RAB, halkın içeri alacaksın. Kendi dağına, yaşamak için seçtiğin yere, Ellerinle kurduğun kutsal yere dikeceksin, ya Rab! **18** RAB sonsuzda dek egemen olacaktır." **19** Fıratın attarı, savaş arabaları, atlıları denize dalınca, RAB suları onların üzerine çevirdi. Ama Israilliler denizi kuru toprakta yürüyerek geçtiler. **20** Harun'un kızkardeşi Peygamber Miryam tefini eline aldı, bütün kadınlar teşfelerle, oynayarak onu izlediler. **21** Miryam onlara şu ezgiyi söyledi: "Ezgiler sunun RAB'be, Çünkü yücelikçe yücedi, Atları, atlıları denize döktü." **22** Musa Israilliler'i Kamiş Denizi'nin ötesine çıktı. Şur Çöltü'ne girdiler. Çölde üç gün yol aldırsa da su bulamadılar. **23** Mara'ya vardılar. Ama Mara'nın suyunu içemediler, çünkü su acıydı. Bu yüzden oraya Mara adı verildi.

24 Halk, "Ne içeceğiz?" diye Musa'ya yakınlama başladı. **25** Musa RAB'be yakardı. RAB ona bir ağaç parçası gösterdi. Musa onu suya atınca sular tatlı oldu. Orada RAB onlar için bir kural ve ilke koydu, hepsini sinadı. **26** "Ben, Tanrıınız RAB'bin sözünü dikkatle dinler, gözümde doğru olanı yapar, buyruklarına kulak verir, bütün kurallarına uyarsanız, Mısırlılar'a verdiğim hastalıkların hiçbirini size vermeyeceğim" dedi, "Çünkü size şifa veren RAB benim." **27** Sonra Elim'e gittiler. Orada on iki su kaynağı, yetmiş hurma ağacı vardı. Su kıyasında konakladılar.

16 Bütün İsrail topluluğu Elim'den ayrıldı. Mısır'dan çıktıktan sonra ikinci ayın on beşinci günü Elim ile Sina arasındaki Sin Çölü'ne vardılar. **2** Çölde hepsi Musa'yla Harun'a yakınlama başladı. **3** "Keşke RAB bizi Mısır'dayken öldürseydi" dediler, "Hiç değilse orada et kazanlarının başına oturur, doyasıya yerdik. Ama siz bütün topluluğu açıktan öldürmek için bizi bu çöle getirdiniz." **4** RAB Musa'ya, "Size gökten ekmek yağıracığım" dedi, "Halk her gün gidip günlük ekmeğini toplayacak. Böylece onları sinayacağım: Benim yasama göre yaşıyorlar mı, yaşamıyorlar mı, göreceğim. **5** Altıncı gün her gün topladıklarının iki katını toplayıp hazırlayacaklar." **6** Musa'yla Harun İsaillilere, "Bu akşam sizi Mısır'dan RAB'bin çıkardığını bileceksiniz" dediler, **7** "Sabah da RAB'bin görkemini göreceksiniz. Çünkü RAB kendisine söylendiğinizi duyu. Biz kimiz ki, bize söyleniyorsunuz?" **8** Sonra Musa, "Akşam size yemek için et, sabah da dilediğiniz kadar ekmek verilince, RAB'bin görkemini göreceksiniz" dedi, "Çünkü RAB kendisine söylendiğinizi duyu. Biz kimiz ki? Siz bize değil, RAB'be söyleniyorsunuz." **9** Musa Harun'a, "Bütün İsrail topluluğuna söyle, RAB'bin huzuruna gelsinler" dedi, "Çünkü RAB söylendiklerini duyu." **10** Harun İsrail topluluğuna bunları anlatırken, çöle doğru baktılar. RAB'bin görkemi bulutta görünenyordu. **11** RAB Musa'ya söyle dedi: **12** "İsaillilere yakınmalarını duydum. Onlara de ki, 'Akşamüstü et yiyeceksiniz, sabah da ekmekle karnınızı doyuracaksınız. O zaman bileceksiniz ki, Tanrıınız RAB benim.' **13** Akşam bildircinler geldi, ordugahı sardı. Sabah ordugahın çevresini çiylaplamıştı. **14** Çiy eriyince, toprakta, çölon yüzeyinde kıraklıya benzer ince pulcuklar göründü. **15** Bunu görünce İsaillilere birbirlerine, "Bu da ne?" diye sordular. Çünkü ne olduğunu anlayamamışlardı. Musa, "RAB'bin size yemek için verdiği ekmektir bu" dedi, **16** "RAB'bin buyruğu şudur: 'Herkes yiyeceği kadar toplasın. Çadırınızdaki her kişi için birer omer alın.' **17** İsaillilere söyleneni yaptılar. Kimi çok, kimi az topladı. **18** Omerle ölütlüklerinde, çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksisi yoktu. Herkes yiyeceği kadar toplamıştı. **19** Musa onlara, "Kimse sabaha bir parça bile bırakmasın" dedi. **20** Ama baziları ona aldırmayıp sabaha bırakırlar. Bıraktıkları kurtlanıp kokmaya başlayınca Musa onlara öfkeliendi. **21** Her sabah herkes yiyeceği kadar topluyordu. Güneş ortalığı ısisinden, yerde kalanlar eriyordu. **22** Altıncı gün kişi başına iki omer, yanı iki kat topladılar. Topluluğun önerileri gelip durumu Musa'ya bildirdiler. **23** Musa, "RAB'bin buyruğu şudur" dedi, "Yarın dinlenme günü, RAB için kutsal Şabat Günü'dür. Pişireceğinizi pişirin, haşlayacağınızı haşlayın. Artakaları bir kenara koyun, sabaha kalsın." **24** Musa'nın buyurduğu gibi artakaları sabaha bırakırlar.

Ne koktu, ne kurtlandı. **25** Musa, "Artakaları bugün yiycin" dedi, "Çünkü bugün RAB için Şabat Günü'dür. Bugün dışarda ekmek bulamayacaksınız. **26** Altı gün ekmek toplayacaksınız, ama yedinci gün olan Şabat Günü ekmek bulunmayacak." **27** Yedinci gün bazıları ekmek toplamak için dışarı çıktı, ama hiçbir şey bulamadılar. **28** RAB Musa'ya, "Ne zamana dek buyruklarına ve yasalarına uymayı reddedeceksiniz?" dedi, **29** "Size Şabat Günü'nu verdim. Bunun için altıncı gün size iki günlük ekmek veriyorum. Yedinci gün herkes neredeysse orada kalsın, dışarı çıkması." **30** Böylece halk yedinci gün dirlendi. **31** İsaillilere o ekmeğe man adını verdiler. Kişini tohumu gibi beyazımsı, tadi ballı yufka gibiyo. **32** Musa, "RAB'bin buyruğu şudur" dedi, "Mısır'dan sizi çıkardığında, gelecek kuşakların çölde size yedirdiğim ekmeği görmesi için, bir omer saklansın." **33** Musa Harun'a, "Bir testi al, içine bir omer man doldur" dedi, "Gelecek kuşaklar için saklanmak üzere onu RAB'bin huzuruna koy." **34** RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi Harun manı saklanmak üzere Antlaşma Levhaları'nın önüne koydu. **35** İsaillilere yerlesikleri Kenan topraklarına varincaya dek kırk yıl man yediler. **36** -Bir omer efanin onda biridir.-

17 RAB'bin buyruğu uyarınca, bütün İsrail topluluğu Sin Çölü'nden ayrıldı, bir yerden öbürtüne göcerek Refidim'de konakladı. Ancak orada içecek su yoktu. **2** Musa'ya, "Bize içecek su ver" diye çıkıştılar. Musa, "Niçin bana çıkıştırsınız?" dedi, "Neden RAB'bi deniyorsunuz?" **3** Ama halk susamıştı. "Niçin bizi Mısır'dan çıkardın?" diye Musa'ya söylendiler, "Bizi, çocukların, hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için mi?" **4** Musa, "Bu halka ne yapamım?" diye RAB'be feryat etti, "Neredeysse beni taşılayacaklar." **5** RAB Musa'ya, "Halkın önüne geç" dedi, "Birkac İsrail ileri gelenini ve Nil'e vurdugun değneği de yanına alıp yürü. **6** Ben Horev Dağı'nda bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, halk içsin diye su fışkıracak." Musa İsrail ileri gelenlerinin önünde denileni yaptı. **7** Oraya Massa ve Meriva adı verildi. Çünkü İsaillilere orada Musa'ya çıkışmış ve, "Acaba RAB aramızda mı, değil mi?" diye RAB'bi denemişlerdi. **8** Amalekliler gelip Refidim'de İsaillilere savaş açtılar. **9** Musa Yesu'ya, "Adam seç, git Amalekliler'le savaş" dedi, "Yarın ben elimde Tanrı'nın değneğiyle tepenin üzerinde duracağım." **10** Yesu Musa'nın buyurduğu gibi Amalekliler'le savaştı. Bu arada Musa, Harun ve Hur tepenin üzerine çıktılar. **11** Musa elini kaldırıkça İsaillilere, indirdikçe Amalekliler kazanıyordu. **12** Ne var ki, Musa'nın elleri yoruldu. Bir taş getirip altına koynular. Musa ıssız oturdu. Bir yanda Harun, öbür yanında Hur Musa'nın ellerini yukarıda tuttular. Güneş batıncaya dek Musa'nın elleri yukarıda kaldı. **13** Böylece Yesu Amalek ordusunu yenip kılıçtan geçirdi. **14** RAB Musa'ya, "Bunu anı olarak kayda geç" dedi, "Yesu'ya da söyle, Amalekliler'in adını yeryüzünden büssbüttün sileceğim." **15** Musa bir sunak yaptı, adını "Yahve nissi" koydu. **16** "Eller Rab'bin tahtına doğru kaldırıldı" dedi, "RAB kuşaklar boyunca Amalekliler'e karşı savaşacak!"

18 Musa'nın kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro, Tanrı'nın Musa ve halkı İsrail için yaptığı her şeyi, RAB'bin İsaillilere Mısır'dan nasıl çıkardığını duydı. **2** Musa'nın kendisine

göndermiş olduğu karısı Sippora'yı ve iki oğlunu yanına aldı. Musa, "Garibim bu yabancı diyarda" diyerek oğullarından birine Gerşom adını vermişti. 4 Sonra, "Babamın Tanrısı bana yardım etti, beni firavunun kılıçından esirgedi" diyerek öbürüne de Eliezer adını koymuştu. 5 Yitro Musa'nın karısı ve oğullarıyla birlikte Tanrı Dağı'na, Musa'nın konakladığı çöle geldi. 6 Musa'ya şu haberi gönderdi: "Ben, kayınbaban Yitro, karin ve iki oğlunla birlikte sana geliyoruz." 7 Musa kayınbabasını karşılamaya çıktı, önünde eğilip onu öptü. Birbirinin hâtırını sorup çadırda girdiler. 8 Musa İsraililer uğruna RAB'bin firavunla Mısırlılar'a bütün yaptıklarını, yolda çektileri sıkıntıları, RAB'bin kendilerini nasıl kurtardığını kayınbabasına bir bir anlattı. 9 Yitro RAB'bin İsraililer'e yaptığı iyiliklere, onları Mısırlılar'ın elinden kurtardığına sevindi. 10 "Sizi Mısırlılar'ın ve firavunun elinden kurtaran RAB'be övgüler olsun" dedi, "Halkı Mısırlıların boyundurduğundan O kurtardı. 11 Artık biliyorum ki, RAB bütün ilahlardan büyüğütür. Çünkü onların gurur duyduğu şeylerin üstesinden geldi." 12 Sonra Tanrı'ya yakmalık sunu ve kurbanlar getirdi. Harun'la bütün İsrail ileri gelenleri, Musa'nın kayınbabasıyla Tanrı'nın huzurunda yemek yemeye geldiler. 13 Ertesi gün Musa halkın davalarına bakmak için yargı kürsüsüne çıktı. Halk sabahtan akşamaya kadar çevresinde ayakta durdu. 14 Kayınbabası Musa'nın halk için yaptıklarını görünce, "Nedir bu, halka yaptığı?" dedi, "Neden sen tek başına yargı olarak oturuyorsun da herkes sabahtan akşamaya kadar çevre rendre bekliyor?" 15 Musa, "Çünkü halk Tanrı'nın istemini bilmek için bana geliyor" diye yanıtladı, 16 "Ne zaman bir sorunları olsa, bana gelirler. Ben de taraflar arasında karar veririm; Tanrı'nın kurallarını, yasalarını onlara bildiririm." 17 Kayınbabası, "Yaptığın iş iyi değil" dedi, 18 "Hem sen, hem de yanındaki halk tükenecesiniz. Bu işi tek başına kaldırılamazsınız. Sana ağır gelir. 19 Beni dinle, sana öğüt vereyim. Tanrı seninle olsun. Tanrı'nın önünde halkı sen temsil etmeli, sorunlarını Tanrı'ya sen iletmelisin. 20 Kuralları, yasaları halka öğret, izlemeleri gereken yolu, yapacakları işi göster. 21 Bunun yanısına halkın arasından Tanrı'dan korkan, yetenekli, haksız kazançtan nefret eden dürüst adamlar seç; onlar biner, üzer, ellişer, onar kişilik toplulukların başına önder ata. 22 Halka sürekli onlar yargıçlık etsin. Büyük davaları sana getirsinler, küçük davaları kendileri çözüsünler. Böylece işini paylaşmış olurlar. Yükün hafifler. 23 Eğer böyle yaparsan, Tanrı da buyurursa, dayanabilirsin. Herkes esentlik içinde evine dörner." 24 Musa kayınbabasının sözünü dinledi. Söylediği her şeyi yerine getirdi. 25 İsraililer arasından yetenekli adamlar seçti. Onları biner, üzer, ellişer, onar kişilik toplulukların başına önder atadi. 26 Halka sürekli yargıçlık eden bu kişiler zor davaları Musa'ya getirdiler, küçük davaları ise kendileri çözdüler. 27 Sonra Musa kayınbabasını uğurladı. Yitro da ülkesine döndü.

19 İsraililer Mısırlıdan çıktıktan tam üç ay sonra Sina Çölü'ne vardılar. 2 Refidim'den yola çıkıp Sina Çölü'ne girdiler. Orada, Sina Dağı'nın karşısında konakladılar. 3 Musa Tanrı'nın huzuruna çıktı. RAB dağdan kendisine seslendi: "Yakup soyuna, İsrail halkına şöyle diyeceksin: 4 Mısırlılar'a ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanına getirdiğimi gördünüz. 5 Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız,

bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir. 6 Siz benim için kâhinler krallığı, kutsal ulus olacaksınız. İsraililer'e böyle söyleyeceksin." 7 Musa gidip halkın ileri gelenlerini çağrırdı ve RAB'bin kendisine buyurduğu her şeyi onlara anlattı. 8 Bütün halk bir ağızdan, "RAB'bin söylediği her şeyi yapacağız" diye yanıldılardı. Musa halkın yanıtını RAB'be ilettı. 9 RAB Musa'ya, "Sana koyu bir bulut içinde geleceğim" dedi, "Öyle ki, seninle konuşurken halk işitsin ve her zaman sana güvensin." Musa halkın söylediğlerini RAB'be ilettı. 10 RAB Musa'ya, "Git, bugün ve yarın halkı arındır" dedi, "Giysilerini yıkasınlar. 11 Üçüncü güne hazır olsunlar. Çünkü üçüncü gün bütün halkın gözü önünde ben, RAB Sina Dağı'na ineceğim. 12 Dağın çevresine sınır çiz ve halka de ki, 'Sakın dağa çıkmayın, dağın eteğine de yaklaşmayın! Kim dağa dokunursa, kesinlikle öldürülecektir. 13 Ya taşlanacak, ya da okla vurulacak; ona insan eli değmeyecek. İster hayvan olsun ister insan, yaşamاسına izin verilmeyecek.' Ancak boru uzun uzun çalınınca dağa çökübilirler." 14 Sonra Musa dağdan halkın yanına inip onları arındırdı. Herkes giysilerini yıkdı. 15 Musa halka, "Üçüncü güne hazır olun" dedi, "Bu süre içinde cinsel ilişkide bulunmayın." 16 Üçüncü gün sabah gök gürledi, şimşekler çıktı. Dağın üzerinde koyu bir bulut vardı. Derken, çok güçlü bir boru sesi duyuldu. Ordugahta herkes titremeye başladı. 17 Musa halkın Tanrı'yla görüşmek üzere ordugahtan çıkışmasına öncülük etti. Dağın eteğinde durdular. 18 Sina Dağı'nın her yanında duman tütiyordu. Çünkü RAB dağın üstüne ateş içinde inmişti. Dağdan ocak dumanı gibi duman çıkarıyor, bütün dağ şiddetle sarsılıyordu. 19 Boru sesi gitgide yükselsence, Musa konuştu ve Tanrı gök gürlemeleriyle onu yanıtlandı. 20 RAB Sina Dağı'nın üzerine indi, Musa'yi dağın tepesine çağırdı. Musa tepeye çıktı. 21 RAB, "Aşağı inip halkı uyar" dedi, "Sakın beni görmek için sınırı geçmesinler, yoksa birçoğu ölü. 22 Bana yaklaşan kâhinler de kendilerini kutsasınlar, yoksa onları şiddetle cezalandırırmı." 23 Musa, "Halk Sina Dağı'na çıkmaz" diye karşılık verdi, "Çünkü sen, 'Dağın çevresine sınır çiz, onu kutsal kıl' diyerek bizi uyardin." 24 RAB, "Aşağı inip Harun'u getir" dedi, "Ama kâhinlerle halk huzuruma gelmek için sınırı geçmesinler. Yoksa onları şiddetle cezalandırırmı." 25 Bunun üzerine Musa aşağı inip durumu halka anlattı.

20 Tanrı şöyle konuştu: 2 "Seni Mısırlıdan, köle olduğun ülkeden çıkarılan Tanrı RAB benim. 3 "Benden başka tanrı olmayacak. 4 "Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. 5 Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrı RAB, kıskanç bir Tanrı'ym. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklılardan sorarım. 6 Ama beni seven, buyruklarına uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm. 7 "Tanrı RAB'bin adını boş yere ağızına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağızına alanları cezasız bırakmayacaktır. 8 "Şabat Günü'nü kutsal sayarak animsa. 9 Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. 10 Ama yedinci gün bana, Tanrı RAB'be Şabat Günü olarak adamıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların,

aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. 11 Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı gündे yarattım, yedinci gün dinnendum. Bu yüzden Şabat Günü'nü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim. 12 "Annene babana saygı göster. Öyle ki, Tanrı'nın RAB'bin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun. 13 "Adam öldürmeyeceksin. 14 "Zina etmeyeceksin. 15 "Çalmayacaksın. 16 "Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin. 17 "Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin." 18 Halk gök gürlemelerini, boru sesini duyup şimşekleri ve dağın arasındaki dumanı görünce korkudan titremeye başladı. Uzakta durarak 19 Musa'ya, "Bizimle sen konuş, dinleyelim" dediler, "Ama Tanrı konuşmasın, yoksa ölüruz." 20 Musa, "Korkmayın!" diye karşılık verdi, "Tanrı sizi denemek için geldi; Tanrı korkusu üzernizde olsun, günah işlemeyeniz diye." 21 Musa Tanrı'nın içinde bulunduğu koyu karanlığa yaklaşırken halk uzakta durdu. 22 RAB Musa'ya şöyle dedi: "İsrailliler'e de ki, 'Göklerden sizinle konuştuğumu gördünüz. 23 Benim yanısırı başka lahlar yapmayacaksınız, altın ya da gümüş lahlar dökmeyeceksiniz. 24 Benim için toprak bir sunak yapacaksınız. Yakmalık ve esenlik sunularınızı, davarlarınızı, sıyırlarınızı onun üzerinde sunacaksınız. Adımı anımsattığım her yere gelip sizi kutsayağım. 25 Eğer bana taş sunak yaparsanız, yontma taş kullanmayın. Çünkü kullanacağınız alet sunağın kutsallığını bozar. 26 Sunağının üzerine basamakla çıkmayacaksınız. Çünkü çiplak yeriniz görünebilir."

21 "İsrailliler'e şu ilkeleri bildir: 2 "İbrani bir köle satın alırsan, altı yıl kölelik edecek, ama yedinci yıl karşılık ödemeden özgür olacak. 3 Bekâr geldiyse, yalnız kendisi özgür olacak; evli geldiyse, karısı da özgür olacak. 4 Efendisi kendisine bir kadın verir ve o kadından çocukları olursa, kadın ve çocuklar efendisinde kalacak, yalnız kendisi gidecek. 5 "Ama köle açıkça, 'Ben efendimi, karımla çocukların seviyorum, özgür olmak istemiyorum' derse, 6 efendisi onu yargıç huzuruna çıkaracak. Kapiya ya da kapı sövesine yaklaştırap kulağını bizele delegecek. Böylece köle yaşam boyu efendisine hizmet edecek. 7 "Eğer bir adam kızını cariye olarak satarsa, kız erkek köleler gibi özgür bırakılmayacak. 8 Efendisi kızla nişanlanır, sonra kızdan hoşlanmazsa, kızın geri alınmasına izin vermelidir. Kızı aldattığı için onu yabancılara satamaz. 9 Eğer cariyeyi oğluna nişanlarsa, ona kendi kızı gibi davranışmalıdır. 10 Eğer ikinci bir kadınla evlenirse, ilk karısını nafakadan, giysiden, karılık haklarından yoksun bırakmamalıdır. 11 Eğer bu üç hakkı ona vermezse, kadın karşılıksız özgür olacaktır." 12 "Kim birini vurup öldürürse, kendisi de kesinlikle öldürülecektir. 13 Ama olayda kasıt yoksa, ona ben izin vermişsem, size adamin kaçacağı yeri bildireceğim. 14 Eğer bir adam komşusuna düzen kurar, kasıt olarak saldırap onu öldürürse, sunağımı bile kaçmış olsa, onu çıkarıp öldürreceksiniz. 15 "Kim annesini ya da babasını döverse, kesinlikle öldürülecektir. 16 "Kim adam kaçırırsa, onu ister satmış olsun, ister elinde tutsun, kesinlikle öldürülecektir. 17 "Annesine ya da babasına lanet eden kesinlikle öldürülecektir. 18 "Kavga çıkar, bir adam komşusuna taşla ya da yumrukla vurur, vurulan adam ölmeyip yatağa düşer, 19 sonra kalkıp değnekle dışarıda gezebilirse, vuran adam suçsuz sayılıcaktır.

Yalnız yaralının kaybettiği zamanın karşılığını ödeyecek ve tümyle iyileşmesini sağlayacaktır. 20 "Bir adam erkek ya da kadın kölesini değnekle döverken öldürse, kesinlikle cezalandırılacaktır. 21 Ama köle hemen ölmez, bir iki gün sonraölürse, köle sahibi ceza görmeyecektir. Çünkü köle onun malı sayılır. 22 İki kişi kavga ederken gebe bir kadına çarpar, kadın erken doğum yapar ama başka bir zarar görmezse, saldırgan, kadının kocasının istediği ve yargıçların onayladığı miktarda para cezasına çarptırılacaktır. 23 Ama başka bir zarar varsa, cana karşılık can, göre karşılık göz, dişe karşılık diş, ele karşılık el, ayağa karşılık ayak, yanışa karşılık yanık, yaraya karşılık yara, bereye karşılık bere ödenecektir. 26 "Bir adam erkek ya da kadın kölesini gözüne vurarak kör ederse, gözüne karşılık onu özgür bırakacaktır. 27 Eğer erkek ya da kadın kölesinin dışını kırarsa, dışine karşılık onu özgür bırakacaktır." 28 "Eğer bir boğa bir erkeği ya da kadını boynuzuyla vurup öldürürse, kesinlikle taşlanacak ve eti yenmeyecektir. Boğanın sahibi ise suçsuz sayılıcaktır. 29 Ama saldırganlığı bilinen bir boğanın sahibi uyarılmasına karşın boğasına sahip çıkmazsa ve boğası bir erkeği ya da kadını öldürürse, hem boğa taşlanacak, hem de sahibi öldürülecektir. 30 Ancak, boğanın sahibinden para cezası istenirse, istenen miktarı ödeyerek canını kurtarabilir. 31 Boğa ister erkek, ister kız çocuğu olduğunu öldürsün, aynı kural uygulanacaktır. 32 Eğer boğa bir erkek ya da kadın köleyi öldürürse, kölenin efendisine otuz şekel gümüş verilecek ve boğa taşlanacaktır. 33 "Bir adam bir çukur açar ya da kazdığı çukurun üzerini örtmezse ve çukura bir boğa ya da bir eşek düşerse, 34 çukuru kazan hayvanın bedelini ödeyecektir. Parayı hayvanın sahibine verecek, ölü hayvan kendisinin olacaktır. 35 "Bir adının boğası komşusunun boğasını yaralar, yaralı boğaölürse, sağ boğayı satıp parasını paylaşacak, ölü hayvanı da bölüseceklerdir. 36 Eğer boğanın saldırgan olduğu ve sahibinin ona sahip çıkmadığı biliniyorsa, boğaya karşılık boğa verecek ve ölü hayvan kendisine kalacaktır."

22 "Bir adam oküz ya da davar çalıp boğazlar ya da satarsa, bir öküze karşılık beş oküz, bir koyuna karşılık dört koyun ödeyecektir. 2 "Bir hırsız bir eve girerken yakalanıp öldürülürse, öldüren kişi suçlu sayılmaz. 3 Ancak olay güneş doğuduktan sonra olmuşsa, kan dökmekten sorumlu sayılır. "Hırsız çaldığının karşılığını kesinlikle ödemelidir. Hiçbir şeyi yoksa, hırsızlık yaptığı için köle olarak satılacaktır. 4 Çaldığı mal –oküz, eşek ya da koyun– sağ olarak elinde yakalanırsa, iki katını ödeyecektir. 5 "Tarlada ya da bağıda hayvanlarını otlatan bir adam, hayvanlarının başkasının tarlasında otlamasına izin verirse, zararı kendi tarlasının ya da bağıının en iyi ürünlerileyődeyecektir. 6 "Birinin yaktığı ateş dikenlere sıçrar, ekin demetleri, tarladaki ekin ya da tarla yanarsa, yangın çıkan kişi zararı ödeyecektir. 7 "Biri komşusuna saklasın diye parasını ya da eşyasını emanet eder ve bunlar komşusunun evinden çalınırsa, hırsız yakalandığında iki katını ödemelidir. 8 Ama hırsız yakalanmazsa, komşusunun eşyasına el uzatıp uzatmadığının anlaşılması için ev sahibi yargıç huzuruna çıkmalıdır. 9 Emanete ihanet edilen konularda, oküz, eşek, koyun, giysi, herhangi bir kayıp eşya için 'Bu benimdir' diyen her iki taraf sorunu yargıcın huzuruna getirmelidir. Yargıcı suçlu bulduğu kişi komşusuna iki

kat ödeyecektir. 10 "Bir adam komşusuna korusun diye eşek, öküz, koyun ya da herhangi bir hayvan emanet ettiğinde, hayvan ölüür, sakatlanır ya da kimse görmeden çalınırsa, 11 komşusu adının malına el uzatmadığına ilişkin RAB'bin huzurunda ant içmelidir. Mal sahibi bunu kabul edecek ve komşusu bir şey ödemeyecektir. 12 Ama mal gerçekten ondan çalınmışsa, karşılığı sahibine ödemelidir. 13 Emanet hayvan parçalanmışsa, adam parçalarını kanıt olarak gösterecektir. Parçalanan hayvan için bir şey ödemeyecektir. 14 "Biri komşusundan bir hayvan ödünç alır, sahibi yokken hayvan sakatlanır ya da ölürse, karşılığını ödemelidir. 15 Ama sahibi hayvanla birlikteyse, ödünç alan karşılığını ödemeyecektir. Hayvan kıralanmışsa, kayıp ödenen kiraya sayılmalıdır." 16 "Eğer biri nişanlı olmayan bir kızı aldattı onunla yatarsa, başlık parasını ödemeli ve onunla evlenmelidir. 17 Babası kızını ona vermeyi reddederse, adam normal başlık parası neyse onu ödemelidir. 18 "Büyükü kadını yaşatmayacaksınız. 19 "Hayvanlarla cinsel ilişki kuran herkes öldürülecektir. 20 "RAB'den başka bir ilahı kurban kesen ölüm cezasına çarptırılacaktır. 21 "Yabancıya haksızlık ve baskı yapmayacaksınız. Çünkü siz de Mısırlı'da yabancıyınız. 22 "Dul ve öksüzün hakkını yemeyeceksiniz. 23 Yerseniz, bana feryat ettiklerinde onları kesinlikle iştirim. 24 Öfkem alevlenir, sizi kılıçtan geçiririm. Kadınlarınız dul, çocuklarınız öksüz kalır. 25 "Halkımı, aranızda yaşayan bir yoksula ödünç para verirseniz, ona tefeci gibi davranışmayacaksınız. Üzerine faiz eklemeyeceksiniz. 26 Komşunuzun abasını rehin alırsanız, gün batmadan geri vereceksiniz. 27 Çünkü tek örtüsü abasıdır, ancak onunla örtünebilir. Onsuz nasıl yatar? Bana feryat ederse işteceğim, çünkü ben iyilikseverim. 28 "Tanrı'ya sóvmeyeceksiniz. Halkınızın onderine lanet etmeyeceksiniz. 29 "Ürününüüz ve şiranızı sunmaka gecikmeyeceksiniz. İlk doğan oğullarınızı bana vereceksiniz. 30 Öküzlerinize, davarlarınıza da aynı şeyi yapacaksınız. Yedi gün analarıyla kalacaklar, sekizinci gün onları bana vereceksiniz. 31 "Benim kutsal halkım olacaksınız. Bunun içindir ki, kırda parçalanmış hayvanların etini yemeyecek, köpeklerin önüne atacaksınız."

23 "Yalan haber taşımayacaksınız. Haksız yere tanıklık ederek kötü kişiye yan çıkmayacaksınız. 2 "Kötülük yapan kalabalığı izlemeyeceksiniz. Bir davada çoğunluktan yana konuşarak adaleti saptırmayacaksınız. 3 Duruşmada yoksulu kayırmayacaksınız. 4 "Düşmanınızın yolunu şarşırılmış öküzüne ya da eşeğine rastlarsanız, onu kendisine geri götüreceksizez. 5 Sizden nefret eden kişinin eşeğini yük altında çökmüş görürseniz, kendi haline bırakıp gitmeyecek, ona yardımcı olacaksınız. 6 "Duruşmada yoksula karşı adaleti saptırmayacaksınız. 7 Yalandan uzak duracak, suçsuz ve doğru kişiyi öldürmeyeceksiniz. Çünkü ben kötü kişiyi aklamam. 8 "Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet göreni kör eder, haklıyı haksız çıkarır. 9 "Yabancıya baskı yapmayacaksınız. Yabancılığın ne olduğunu bilirsiniz. Çünkü siz de Mısırlı'da yabancıyınız. 10 "Toprağınızı altı yıl ekecek, ürününü toplayacaksınız. 11 Ama yedinci yıl nadasa bırakacaksınız; öyle ki, halkın arasındakı yoksullar yiyecek bulabilisin, onlardan artakalarını da yabanlı hayvanlar yesin. Bağınızla ve zeytinliğinizde de aynı şeyi yapın.

12 "Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Böylece hem okyzınızı, eşeğinizi dinlenir, hem de kadın kölenizin oğulları ve yabancılar rahat eder. 13 "Söylediğim her şeyi yerine getirin. Başka ilahların adını anmayın, ağızınıza almayın." 14 "Yilda üç kez bana bayram yapacaksınız. 15 Size buyurduğum gibi, Aviv ayının belirli günlerinde yedi gün mayasız ekmek yiyecek Mayasız Ekmek Bayramı'nı kutlayacaksınız. Çünkü Mısırlı'dan o ay çıktınız. "Kimse huzuruma eli boş çıkmazın. 16 "Tarlaya ektığınız ürünler bitiğinizde ilk ürünlerle Hasat Bayramı'ni kutlayacaksınız. "Yıl sonunda tarladan ürünlerinizi topladığınızda Ürün Devşirme Bayramı'ni kutlayacaksınız. 17 "Bütün erkekleriniz yilda üç kez ben Egemen RAB'bin huzuruna çıkacaklar. 18 "Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz. "Bayramda bana kurban edilen hayvanın yağı sabaha bırakılmamalı. 19 "Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrıınız RAB'bin Tapınağı'na getireceksiniz. "Oğlağı anasının sütünde haslamayacaksınız." 20 "Yolda sizi koruması, hazırladığım yere götürmesi için öünüzdən bir melek gönderiyorum. 21 Ona dikkat edin, sözünü dinleyin, başkaldırmayın. Çünkü beni temsil ettiği için başkaldırınızı bağıtlamaz. 22 Ama onun sözünü dikkatle dinler, bütün söylemeklerimi yerine getirirseniz, düşmanlarınıza düşman, hasımlarınıza hasım olacağım. 23 Meleğim öünüzdən gidecek, sizi Amor, Hitit, Periz, Kenan, Hiv ve Yevus topraklarına götürecek. Onları yok edeceğim. 24 Onların ilahları öünde eğilmeyecek, tapınmayacaksınız; törelerini izlemeyeceksiniz. Tersine, ilahlarını yok edecek, dikişi taşlarını büsbütün parçalayacaksınız. 25 Tanrıınız RAB'be tapacaksınız. Ekmeğinizi, suyunuzu bereketli kılacak, aranızdaki hastalıkları yok edeceğim. 26 Ülkenizde kısır ve çocuk düşüren kadın olmayacak. Size uzun ömür vereceğim. 27 "Dehşetimi öünüzdən gönderecek, karşılaşacağınız bütün halkları şاشkına çevireceğim. Düşmanlarınız öünüzdən kaçacak. 28 Hıvlileri, Kenanlıları, Hititler'i öünüzdən kovmaları için öünüzsüra eşekarşı göndereceğim. 29 Ama onları bir yıl içinde kovmayaçağım. Yoksa ülke vıran olur, yabanlı hayvanlar çoğaldıkça çoğalar, sayıları sizi aşar. 30 Siz çoğalınca, toprağı yurt edininceye de onları azar azar kovacağım. 31 "Sınırlarınızı Kami Denizi'nden Filist Denizi'ne, çölden Fırat Irmağı'na kadar genişleteceğim. Ülke halkını elinize teslim edeceğim. Onları öünüzdən kovacaksınız. 32 Onlarla ya da ilahlarıyla antlaşma yapmayacaksınız. 33 Onları ülkenizde barındırmayacaksınız. Yoksa bana karşı günah işlemene neden olurlar. İlahalarına taparsanız, size tuzak olur."

24 RAB Musa'ya, "Sen, Harun, Nadav, Avihu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi bana gelin" dedi, "Bana uzaktan tapın. 2 Yalnız sen bana yaklaşacaksın. Ötekiler yaklaşmamalı. Halk seninle dağa çıkmamalı." 3 Musa gidip RAB'bin bütün buyruklarını, ilkelere halika anlattı. Herkes bir ağızdan, "RAB'bin her söylediğini yapacağız" diye karşılık verdi. 4 Musa RAB'bin bütün buyruklarını yazdı. Sabah erkenden kalkıp dağın eteğinde bir sunak kurdu, İsrail'in on iki oymağını simgeleyen on iki taş sütn ditti. 5 Sonra İsraili gençleri gönderdi. Onlar da RAB'be yakınlık sunular sundular, esenlik kurbanları olarak boğalar kestiler. 6 Musa kanın yarısını leşenlere doldurdu, öbür yarısını sunağın üzerine döktü. 7 Sonra antlaşma kitabını alıp halka okudu. Halk, "RAB'bin her söylediğini yapacağız, O'nu

dinleyeceğiz" dedi. 8 Musa leğenlerdeki kanı halkın üzerine serpi ve, "Bütün bu sözler uyarınca, RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmanın kanı budur" dedi. 9 Sonra Musa, Harun, Nadav, Avihu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi dağa çakarak 10 İsrail'in Tanrı'sını gördüler. Tanrı'nın ayakları altında laciverttaşını andıran bir döşeme vardı. Gök gibi duruydu. 11 Tanrı İsrail soylularına zarar vermedi. Tanrı'yı gördüler, sonra yiyp içtiler. 12 RAB Musa'ya, "Dağa, yanına gel" dedi, "Burada bekle, halkın öğrenmesi için üzerine yasalarla buyrukları yazdım taş levhaları sana vereceğim." 13 Musa'yla yardımcısı Yeşu hazırlardılar. Musa Tanrı Dağı'na çıkarken, 14 İsrail ileri gelenlerine, "Geri dönünceye kadar bizi burada bekleyin" dedi, "Harun'la Hur aranızda; kimin sorunu olursa onlara başvurusun." 15 Musa dağa çıkışınca, bulut dağı kapladı. 16 RAB'bin görkemi Sina Dağı'nın üzerine indi. Bulut dağı altı gün örttü. Yedinci gün RAB bulutun içinden Musa'ya seslendi. 17 RAB'bin görkemi İsraililer'e dağın doruguunda yakıcı bir ateş gibi görünyordu. 18 Musa bulutun içinden dağa çıktı. Kırk gün kırk gece dağda kaldı.

25 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsraililer'e söyle, bana armağan getirsinler. Gönülden veren herkesin armağanını alın. 3 Onlardan alacağınız armağanlar şunlardır: Altın, gümüş, tunç; 4 lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, 5 deri, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı, 6 kandil için zeytinyağı, mesh yağıyla güzel kokulu buhur için baharat, 7 başkâhinin efoduyla göğüslüğu için oniks ve öbür kakma taşlar. 8 "Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapsınlar. 9 Konutu ve eşyalarını sana göstereceğim örneğe tipatıp uygun yapın." 10 "Akasya ağacından bir sandık yapsınlar. Boyu iki buçuk, eni ve yüksekliği birer buçuk arşın olsun. 11 İçini de dışını da saf altına kapla. Çevresine altın pervaz yap. 12 Dört altın halka döküp dört ayağına tak. İkişi bir yanda, ikisi öbür yanda olacak. 13 Akasya ağacından sıriklar yapıp altına kapla. 14 Sandığın taşınması için sırikları yanlardaki halkalara geçir. 15 Sıriklar sandığın halkalarında kalacak, çıkarılmayacak. 16 Antlaşmanın taş levhalarını sana vereceğim. Onları sandığın içine koy. 17 "Saf altından bir Başılanma Kapası yap. Boyu iki buçuk, eni bir buçuk arşın olacak. 18 Kapının iki kenarına dövme altından birer Keruv yap. 19 Keruvlar'dan birini bir kenara, öbürüne öteki kenara, kapaklı tek parça halinde yap. 20 Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtecek. Yüzleri birbirine dönük olacak ve kapağa bakacak. 21 Kapağı sandığın üzerine, sana vereceğim taş levhaları ise sandığın içine koy. 22 Seninle orada, Levha Sandığı'nın üstündeki Keruvlar arasında, Başılanma Kapası'nın üzerinde görüşeceğim ve İsraililer için sana buyruklar vereceğim." 23 "Akasya ağacından bir masa yap. Boyu iki, eni bir, yüksekliği bir buçuk arşın olacak. 24 Masayı saf altına kapla. Çevresine altın pervaz yap. 25 Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparak altın pervazla çevir. 26 Masa için dört altın halka yap, dört ayak üzerindeki dört köşeye yerleştir. 27 Masanın taşınması için sırikların içinden geçeceği halkalar kenarlığa yakın olmalı. 28 Sırikları akasya ağacından yap, altına kapla. Masa onlara taşınacak. 29 Masa için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelik sunu testileri, tasları yap. 30 Ekmekleri sürekli olarak huzuruma, masanın üzerine koyacsın." 31 "Saf altından bir kandillik yap. Ayağı,

gövdesi dövme altın olsun. Çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri kendinden olsun. 32 Kandillik üç kolu bir yanda, üç kolu öteki yanda olmak üzere altı kollu olacak. 33 Her kolda badem çiçeğini andıran üç çanak, tomurcuk ve çiçek motifi bulunacak. Altı kol da aynı olacak. 34 Kandilliğin gövdesinde badem çiçeğini andıran dört çanak, tomurcuk ve çiçek motifi olacak. 35 Kandillikten yükselen ilk iki kolun, ikinci iki kolun, üçüncü iki kolun altında kendinden birer tomurcuk bulunacak. Toplam altı kol olacak. 36 Tomurcuları, kolları tek parça olan kandillik saf dövme altından olacak. 37 "Kandillik için yedi kandil yap; kandiller karşısını aydınlatacak biçimde yerleştirilsin. 38 Filit maşaları, tablaları saf altından olacak. 39 Bütün takımları dahil kandilliğe bir talant saf altın harcanacak. 40 Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et."

26 "Tanrı'nın Konutu'nu on perdeden yap. Perdeler lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden olsun, üzeri Keruvlar'la ustaca süslensin. 2 Her perdenin boyu yirmi sekiz, eni dört arşın olmalı. Bütün perdeler aynı ölçüde olacak. 3 Perdeler besar besar birbirine eklenerken iki takım perde yapılacak. 4 Birinci takımın kenarına lacivert ilmekler aç. Öbür takımın kenarına da aynı şeyi yap. 5 Birinci takımın ilk perdesiyle ikinci takımın son perdesine elliser ilmek aç. İlmekler birbirine karşı olmalı. 6 Elli altın kopça yap, perdeleri kopçalayarak çadırı bireştir. Böylece konut tek parça haline gelecek. 7 "Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on bir perde yap. 8 Her perdenin boyu otuz, eni dört arşın olacak. On bir perde de aynı ölçüde olmalı. 9 Beş perde birbirine, altı perde birbirine bireştirilecek. Altıncı perdeyi çadırın önünde katla. 10 Her iki perde takımının kenarlarına elliser ilmek aç. 11 Elli tunç kopça yap, kopçaları ilmeklere geçir ki, çadır tek parça haline gelsin. 12 Çadırın perdelerinden artan yarımdan perde konutun arkasından sarkacak. 13 Perdelerin uzun kenarlarından artan kumaş çadırın yanlarından birer arşın sarkarak konutu örtecek. 14 Çadır için kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, onun üstüne de deriden başka bir örtü yap. 15 "Konut için akasya ağacından dikine çerçeveler yap. 16 Her çerçeveyin boyu on, eni bir buçuk arşın olacak. 17 Çerçeveлерin birbirine uyan iki paralel çinkıtı olacak. Konutun bütün çerçevelerini aynı biçimde yapacaksun. 18 Konutun güneyi için yirmi çerçeve yap. 19 Her çerçeveyin altında iki çinkıtı için birer taban olmak üzere, yirmi çerçeveyin altında kırk gümüş taban yap. 20 Konutun öbür yanı, yani kuzeysi için de yirmi çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere kırk gümüş taban yap. 22 Konutun batıya bakacak arka tarafı için altı çerçeve yap. 23 Arkada konutun köşeleri için iki çerçeve yap. 24 Bu köşe çerçevelerinin alt tarafı ayrı kalacak, üst tarafı ise birinci halkayla bireştirilecek. İki köşeyi oluşturan iki çerçeve aynı biçimde olacak. 25 Böylece sekiz çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere on altı gümüş taban olacak. 26 "Konutun bir yanındaki çerçeveler için beş, öbür yanındaki çerçeveler için beş, batıya bakan arka tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya ağacından kirişler yap. 28 Çerçeveлерin ortasındaki kiriş çadırın bir ucundan öbür ucuna geçecek. 29 Çerçeveлерi ve kirişleri altına kapla, kirişlerin geçeceği halkaları da altından yap. 30

"Konutu dağda sana gösterilen plana göre yap. 31 "Lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden bir perde yap; üzerini Keruvlarla ustaca süsle. 32 Dört gümüş taban üzerinde duran akasya ağacından altın kaplı dört direk üzerine as. Çengelleri altın olacak. 33 Perdeyi kopçaların altına asıp Levha Sandığı'nı perdenin arkasına koy. Perde Kutsal Yer'le En Kutsal Yer'i birbirinden ayıracak. 34 Bağışlanma Kapağı'nı En Kutsal Yer'de bulunan Levha Sandığı'nın üzerine koy. 35 Masayı perdenin öbür tarafına, konutun kuzeeye bakan yanına yerleştir; kandilliği masanın karşısına, konutun güney tarafına koy. 36 "Çadırın giriş bölümüne lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden naklı bir perde yap. 37 Perdeyi asmak için akasya ağacından beş direk yap, altına kapla. Çengelleri de altın olacak. Direkler için tunçtan beş taban dök."

27 "Sunağı akasya ağacından kare biçiminde yap. Eni ve boyu beşer arşın, yüksekliği üç arşın olacak. 2 Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak hepsini tunçla kapla. 3 Sunak için yağı ve kül kovaları, kürekler, çanaklar, büyük çatallar, ateş kapıları yap. Tümü tunç olacak. 4 Ağ biçiminde tunç bir izgara da yap, dört köşesine birer tunç halka tak. 5 Izgarayı sunağın kenarının altına koy. Öyle ki, aşağı doğru sunağın yarısına yetişsin. 6 Sunak için akasya ağacından sıriklar yap, tunçla kapla. 7 Sırıklar halkalarla geçirilecek ve sunak taşınırken iki yanında olacak. 8 Sunağı tahtadan, içi boş yapacaksın. Tipki dağda sana gösterildiği gibi olacak." 9 "Konutu bir avlu yap. Avlunun güney tarafı için yüz arşın boyunda, özenle dokunmuş ince keten perdeler yapacaksın. 10 Perdeler için yirmi direk yapılacak; direklerin tabanları tunç, çengelleri ve çengel çemberleri gümüş olacak. 11 Kuzey tarafı için yüz arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direkler için yirmi tunç taban yapılacak. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüşten olacak. 12 "Avlunun battı tarafı için ellî arşın boyunda perde, on direk, on taban yapılacak. 13 Doğuya bakan tarafta avlunun eni ellî arşın olacak. 14 Girişin bir tarafında on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban olacak. 15 Girişin öbür tarafında da on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban olacak. 16 "Avlunun girişinde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yirmi arşın boyunda naklı bir perde olacak. Dört direği ve dört tabanı bulunacak. 17 Avlunun çevresindeki bütün direkler gümüş çemberlerle donatılacak. Çengelleri gümüş, tabanları tunç olacak. 18 Avlunun boyu yüz, eni ellî, çevresindeki perdelerin yüksekliği beş arşın olacak. Perdeleri özenle dokunmuş ince ketenden, tabanları tunçtan olacak. 19 Konutta her türlü hizmet için kullanılacak bütün aletler, konutun ve avlunun bütün kazıkları da tunçtan olacak. 20 "İsrail halkına buyruk ver, kandiliin sürekli yanıp ışık vermesi için saf sıkma zeytinyağı getirsinler. 21 Harun'la oğulları kandilleri benim huzurumda, Buluşma Çadırı'nda, Levha Sandığı'nın önünde perdenin dışında, akşamdan sabaha kadar yanar tutacaklar. İsailliler için kuşaklar boyunca sürekli bir kural olacak bu."

28 "Bana kâhinlik etmeleri için İsailliler arasından ağabeyin Harun'u, oğulları Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ı yanına al. 2 Ağabeyin Harun'a görkem ve saygınlık kazandırmak için

kutsal giysiler yap. 3 Bilgelik verdiğim becerili adamlara söyle, Harun'a giysi yapısınlar. Öyle ki, bana kâhinlik etmek için kutsal kilmiş olsun. 4 Yapacakları giysiler şunlardır: Göyüslük, efod, kaftan, naklılı mintan, sarık, kuşak. Bana kâhinlik etmeleri için ağabeyin Harun'a ve oğullarına bu kutsal giysileri yapacaklar. 5 Altın sırma, lacivert, mor, kırmızı iplik, ince keten kullanacaklar." 6 "Efodu altın sirmayla, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden ustaca yapacaklar. 7 Bağlanabilmesi için iki köşesine takılmış ikişer omuzluğu olacak. 8 Efodun üzerinde efod gibi ustaca dokunmuş bir şerit olacak. Efodun bir parçası gibi lacivert, mor, kırmızı iplikle, altın sirmayla, özenle dokunmuş ince ketenden olacak. 9 İki oniks taşı alacak, İsrailoğulları'nın adlarını, doğu sırasına göre altısını birinin, altısını ötekinin üzerine oyacak. 11 İsrailoğulları'nın adlarını bu iki taşın üzerine usta oyuncuların mühür oyduğu gibi oyacak. Taşları altın yuvalar içine koymaktan sonra İsailliler'in anılması için efodum omuzluklarına tak. Harun, anılmaları için onların adlarını RAB'bin önünde iki omuzunda taşıyacak. 13 Altın yuvalar ve saf altından iki zincir yap. Zincirleri örme kordon gibi yapıp yuvalara yerleştir." 15 "Usta işi bir karar göğüslen yap. Onu da efod gibi, altın sirmayla, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yap. 16 Dört köşe, eni ve boyu birer karış olacak; ikiye katlanacak. 17 Üzerine dört sıra taş yuvası kak. Birinci sırada yakut, topaz, zümrüt; 18 ikinci sırada firuze, laciverttaşı, ayağı; 19 üçüncü sırada gökyakut, agat, ametist; 20 dördüncü sırada sarı yakut, oniks ve yesim olacak. Taşlar altın yuvalara kakılacak. 21 On iki taş olacak. Üzerlerine mühür oyar gibi İsrailoğulları'nın adları bir bir oylanacak. Bu taşlar İsrail'in on iki oyamağını simgeleyecek. 22 "Göğüslen için saf altından örme zincirler yap. 23 İki altın halka yap, göğüslenin üst iki köşesine birer halka koy. 24 İki örme altın zinciri göğüslenin köşelerindeki halkalara tak. 25 Zincirlerin öteki iki ucunu iki yuvanın üzerinden geçirerek efodun ön tarafına, omuzlukların üzerine bağla. 26 İki altın halka daha yap; her birini göğüslenin alt iki köşesine, efoda bitişik iç kenarına tak. 27 İki altın halka daha yap; efodun önündeki omuzluklara alttan, dikişle yakın, ustaca dokunmuş şeridin yukarısına tak. 28 Göyüslüğün halkalarıyla efodun halkaları lacivert kordonla birbirine bağlanacak. Öyle ki, göyüslük efodum ustaca dokunmuş şeridinin yukarısında kalsın ve efoddan ayrılmassis. 29 "Harun Kutsal Yer'e girerken, İsrailoğulları'nın adlarının yazılı olduğu karar göğüslenin yüreğinin üzerinde taşıyacak. Öyle ki, ben, RAB halkımı sürekli anımsayım. 30 Urim'le Tummim'i karar göğüslenin içine koy; öyle ki, Harun ne zaman huzuruma çıksa yüreğinin üzerinde olsunlar. Böylece Harun İsrailoğulları'nın karar vermek için kullandıkları Urim'le Tummim'i RAB'bin huzurunda sürekli yüreğinin üzerinde taşıyacak." 31 "Efodum altına giyilen kaftanı salt lacivert iplikten yap. 32 Ortasında baş geçecek kadar bir boşluk bırak. Yirtılmaması için boşluğun kenarlarını yaka gibi dokuyarak çevir. 33 Kaftanın kenarını çepeçevre lacivert, mor, kırmızı iplikten nar motifleriyle beze, aralarına altın çingiraklar tak. 34 Eteğin ucu bir altın çingirak, bir nar, bir altın çingirak, bir nar olmak üzere çepeçevre kaplanacak. 35 Harun hizmet ederken bu kaftanı giyecek. En Kutsal Yer'e, huzuruma girip çıkarken duyulan çingirak sesi onun ölümediğini

gösterecek. 36 "Saf altından bir levha yap ve üzerine mühür oyar gibi 'RAB'be adamıştır' sözünü oy; 37 lacivert bir kordonla sarılığın ȫ tarafına bağla. 38 Harun onu alnında taşıyacak. İsraililer kutsal bağışlarını getirirken suç işlemişlerse, suçlarını Harun taşıyacak; onlar ȫnümde kabul görsün diye levha sürekli Harun'un alnında bulunacak. 39 "İnce ketenden işlemeli bir mintan doku, ince ketenden bir sarık, bir de nakışlı kuşak yap. 40 "Harun'un oğullarına mintanlar, kuşaklar, görkem ve saygınlık kazandıracak başlıklar yap. 41 Bu giysileri ağabeyin Harun'a ve oğullarına giydir; sonra bana kâhinlik etmeleri için onları meschedip ata ve kutsal kil. 42 "Edeп yerlerini örtmek için onlara keten donlar yap. Boyu belden uyluğa kadar olacak. 43 Harun'la oğulları Buluşma Çadırı'na girdiklerinde ya da Kutsal Yer'de hizmet etmek üzere sunağa yaklaştıklarında, suç işleyip ölmemek için bu donları giyecekler. Harun ve soyundan gelenler için sürekli bir kural olacak bu."

29 "Bana kâhinlik edebilmeleri için, Harun'la oğullarını kutsal kılmak üzere şunları yap: Bir boğa ile iki kusursuz koç al. 2 İnce buğday unundan mayasız ekmek, zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız pideler, üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar yap. 3 Bunları bir sepete koyup boğa ve iki koçla birlikte bana getir. 4 Harun'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde getirip yıka. 5 Giysileri al; mintanı, efodun altına giyilen kaftanı, efodu ve göğüsliği Harun'a giydir. Efodun ustaca dokunuşlu şeridini bağla. 6 Başına sarıgi sar, üzerine de kutsal tacı koy. 7 Sonra mesh yağını al, başına dökerek onu meshet. 8 Harun'un oğullarını öne çıkarıp onlara mintan giydir. 9 Bellerine kuşak bağla, başlarına başlık koy. Kalıcı bir kural olarak kâhinlik onların işi olacak. Böylece Harun'la oğullarını atamış olacaksın. 10 "Boğayı Buluşma Çadırı'nın önüne getir, Harun'la oğulları ellerini boğanın başına koysunlar. 11 Boğayı huzurumda, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde keseceksin. 12 Kanını parmağıyla sunağın boynuzlarına sür, artan kani sunağın dibine dök. 13 Hayvanın bağırsak ve işkembe yağılarını, karaciğer perdesini, böbreklerini ve böbrek yağılarını sunağın üzerinde yakacaksın. 14 Etini, derisini, gübresini de ordugahın dışında yak. Bu günah sunusudur. 15 "Bir koç getir, Harun'la oğulları ellerini koçun başına koysunlar. 16 Koçu sen kes. Kanını sunağın her yanına dök. 17 Koçu parçalara ayırip bağırsaklarını, iştembesini, ayaklarını yıka, başa öteki parçaların yanına koy. 18 Sonra koçun tümünü sunağın üzerinde yak. Bu RAB'be sunulan yakmalık sunu, RAB'bi hoşnut eden koku, O'nun içi yakılan sunudur. 19 "Öteki koçu getir, Harun'la oğulları ellerini koçun başına koysunlar. 20 Koçu sen kes. Kanını Harun'la oğullarının sağ kulak memelerine, sağ el ve ayaklarının baş parmaklarına sür. Artan kani sunağın her yanına dök. 21 Sunağın üzerindeki kani ve mesh yağını Harun'la oğullarının ve giysilerinin üzerine serp. Böylece Harun'la oğulları ve giysileri kutsal kılınmış olacak. 22 "Koçun yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağılarını, karaciğer perdesini, böbreklerini, böbrek yağılarını ve sağ budunu al. –Çünkü bu, biri görevde atanırken kesilen koctur. 23 Huzurumda mayasız ekmek sepetinden bir somun, yağılı pide ve yufka al, 24 hepsini Harun'la oğullarının eline ver. Bunları benim huzurumda sallamalı sunu olarak salla, 25 sonra ellerinden alıp sunakta yakmalık sunuyla birlikte beni

hoşnut eden koku olarak yak. Bu, RAB için yakılan sunudur. 26 "Harun'un atanması için sunulacak koçun döşünü huzurumda sallamalı sunu olarak salla. O döş senin payın olacak. 27 Harun'la oğullarının atanması için kesilen koçun sallanmış olan döşüyle bağış olarak sunulan budunu bana ayir. 28 İsraililer bunları sürekli Harun'la oğullarının payına ayıracak. Bu, İsraililer'in RAB'be sunduğu esenlik kurbanlarından biridir. 29 "Harun'un kutsal giysileri, kendinden sonra oğullarına kalacak. Meshedilip atanırlarken bu giysileri giyecekler. 30 Harun'un yerine kâhin olan oğlu, Kutsal Yer'de hizmet etmek üzere Buluşma Çadırı'na girdiğinde yedi gün bu giysileri giyecek. 31 "Harun'la oğulları görevde atanırken kesilen koçun etini kutsal bir yerde hazırlayacaksın. Haşlanan eti ve sepetteki ekmeği Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde yiyecekler. 33 Atanıp kutsal kılınmaları için günahları bağışlatan bu sunuları yalnız onlar yiyebilir. Yabancı biri yiyemez, çünkü bu sunular kutsaldır. 34 Atanmaları için kesilen kurbanın etinden ya da ekmekten sabaha artan olursa, yakacaksın. Bunlar yenmeyecek, çünkü kutsaldır. 35 "Harun'la oğulları için sana buyurduklarımın hepsini yap. Atanmaları yedi gün sürecek. 36 Günah bağışlatmak için günah sunusu olarak her gün bir boğa sunacaksın. Sunağı arındırmak için günah sunusu sun, kutsal kılmak için de meshet. 37 Yedi gün sunağı arındırarak kutsal kılacaksın. Böylece sunak çok kutsal olacak. Ona dokunan her şey de kutsal sayılacaktır." 38 "Düzenli olarak her gün sunağın üzerinde bir yaşında iki erkek kuzu sunacaksınız. 39 Kuzunun birini sabah, öbürünü akşamüstü sunun. 40 Kuzuyla birlikte dörtte bir hin sıkma zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un ve dökmelik sunu olarak dörtte bir hin şarap sunacaksınız. 41 Öbür kuzuyu akşamüstü, beni hoşnut eden koku, yakılan sunu olarak, sabaklı gibi tahl sunusu ve dökmelik sunulu birlikte bana sunacaksınız. 42 "Bu yakmalık sunu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde, RAB'bin huzurunda, kuşaklar boyu sürekli sunulacaktır. Musa'yla konuşmak için İsrail halkıyla orada buluşacağım. 43 İsraililer'le buluşurken çadır görkemimle kutsal kılınacak. 44 "Buluşma Çadırı'ni ve sunağın kutsal kılacak, Harun'la oğullarını bana kâhinlik etmeleri için görevlendireceğim. 45 İsraililer arasında yaşayacak, onların Tanrısı olacağım. 46 Anlayacakları ki, aralarında yaşamak için onları Mısır'dan çikaran Tanrıları RAB benim. Tanrıları RAB benim."

30 "Üzerinde buhur yakmak için akasya ağaçından bir sunak yap. 2 Kare biçiminde, boyu ve eni birer arşin, yüksekliği iki arşin, boynuzları kendinden olacak. 3 Üstünü, yanlarını, boynuzlarını saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap. 4 İki yandaki pervazın altına iki altın halka yap. Bunlar sunağın taşınması için sırlıkların geçmesine yarayacak. 5 Sırılları akasya ağaçından yap ve altınla kapla. 6 Sunağı Levha Sandığı'nın karşısındaki perdenin, sandığın üzerindeki Bağışlanma Kapası'nın önüne, seninle buluşacağım yere koy. 7 "Harun her sabah kandillerin bakımını yaparken sunağın üzerinde güzel kokulu buhur yakacak. 8 Akşamüstü kandilleri yakarken yine buhur yakacak. Böylece huzurumda kuşaklar boyunca sürekli buhur yanacak. 9 Sunağın üzerinde başka buhur, yakmalık sunu ya da tahl sunusu sunmayacaksınız; üzerinde dökmelik sunu dökmeyeceksiniz. 10 Harun yılda bir kez

sunağın boynuzlarını arındıracak. Kuşaklarınız boyunca yılda bir kez günahları bağıslamak için sunulan sununun kâniyla sunağı arındıracak. Sunak ben RAB için çok kutsaldır.” 11 RAB Musa'ya şöyle dedi: 12 “İsrailliler'in sayımını yaptıgın zaman, herkes canına karşılık bana bedel ödeyecektir. Öyle ki, sayım yapılırken başlarına bela gelmesin. 13 Sayılan herkes armağan olarak bana yarı kutsal yerin şekeli verecektir. – Bir şekel yirmi geradır. – 14 Sayılan yirmi yaşındaki ve daha yukarı yaştaki herkes bana armağan verecektir. 15 Canlarınızın bedeli olarak bu armağanı verdığınızde, zengin yarım şekelden fazla, yoksul yarım şekelden eksik vermeyecek. 16 Israilliler'den bedel olarak verilen paraları toplayacak, Buluşma Çadırı'nın hizmetinde kullanacaksın. Bu paralar canlarınızın bedeli olarak ben, RAB'be Israilliler'i hep anımsatacak.” 17 RAB Musa'ya şöyle dedi: 18 “Yıkanmak için tunç bir kazan yap. Ayaklısı da tunçtan olacak. Buluşma Çadırı ile sunağın arasına koyup içine su doldur. 19 Harun'la oğulları ellerini, ayaklarını orada yıkayacaklar. 20 Buluşma Çadırı'na girmeden ya da RAB için yakılan sunuya sunarak hizmet etmek üzere sunağa yaklaşmadan önce, ölmemek için ellerini, ayaklarını yıkamalılar. Harun'la soyunun bütün kuşakları boyunca sürekli bir kural olacak bu.” 22 RAB Musa'ya şöyle dedi: 23 “Şu nadide baharatı al: 500 şekel sıvı mür, yarısı kadar, yani 250'şer şekel güzel kokulu tarçın ve kâmiş, 24 500 kutsal yerin şekeli hıyarşembe, bir hin de zeytinyağı. 25 Bunlardan itriyatçı ustalığıyla güzel kokulu kutsal bir mesh yağı yap. Ona kutsal mesh yağı denecak. 26 Buluşma Çadırı'nı, Levha Sandığı'nı, masaya takımlarını, kandillikle takımlarını, buhur sunağını, yakmaklı sunu sunağıyla bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını hep bıyağıla meshet. 29 Onları kutsal kil ki, çok kutsal olsunlar. Onlara degen her şey kutsal sayılacaktır. 30 “Bana kâhin olmaları için Harun'la oğullarını meshedip kutsal kil. 31 Israilliler'e de ki, ‘Kuşaklarınız boyunca bu kutsal mesh yağı yalnız benim için kullanılacak. 32 İnsan bedenine dökülmeyecek. Aynı reçeteyle benzeri yapılmayacak. O kutsal olacaktır. 33 Onun benzerini yapan ya da kâhin olmayan birinin üzerine döken herkes halkın arasından atılacaktır.” 34 Sonra RAB Musa'ya şöyle dedi: “Güzel kokulu baharat – kara gümüşük, onika, kasrı ve saf gümüşük- al. Hepsı aynı ölçüde olsun. 35 Bir itriyatçı ustalığıyla bunlardan güzel kokulu bir buhur yap. Tuzlanmış, saf ve kutsal olacak. 36 Birazını çok ince döv, Buluşma Çadırı'nda seninle buluşacağım yere, Levha Sandığı'nın önüne koy. Sizin için çok kutsal olacaktır. 37 Aynı reçeteyle kendinize buhur yapmayıacaksınız. Onu RAB için kutsal sayacaksınız. 38 Kim koklamak için aynısını yaparsa halkın arasından atılacaktır.”

31 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “Bak, Yahuda oymağından özellikle Hur oğlu Uri oğlu Besalel'i seçtim. 3 Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onu ruhumla doldurdum. 4 Öyle ki, altın, gümüş, tunç işleyerek ustaca yapıtlar üretsin; 5 taş kesme ve kakma, ağaç oymacılığından, her türlü sanat dalında çalışsin. 6 Ayrıca Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav' onunla çalışması için görevlendirdim. Sana buyurduğum işlerin hepsini yapabilisinler diye öteki becerikli adamlara üstün yetenek verdim. 7 Buluşma Çadırı'nı, Levha Sandığı'nı, sandığın üzerindeki Bağışlanma Kapağı'nı, çadırın bütün takımlarını,

8 masaya takımlarını, saf altın kandillikle takımlarını, buhur sunağı, 9 yakmalık sunu sunağıyla takımlarını, kazanla kazan ayaklılığını, 10 dokunmuş giysileri –Kâhin Harun'un kutsal giysileriyle oğullarının kâhin giysilerini– 11 mesh yağını, kutsal yer için güzel kokulu buhuru tam sana buyurduğum gibi yapısınlar.” 12 RAB Musa'ya şöyle buyurdu: 13 “İsrailliler'e de ki, ‘Şabat günlerimi kesinlikle tutmalısınız. Çünkü o sizinle benim aramda kuşaklar boyu sürecek bir belirtidir. Böylece anlayacaksınız ki, sizi kutsal kılan RAB benim. 14 “Şabat Günü'nu tutmalısınız, çünkü sizin için kutsaldır. Kim onun kutsallığını bozarsa, kesinlikle öldürülmeli. O gün çalışan herkes halkın arasından atılmalı. 15 Altı gün çalışılacak; ama yedinci gün RAB'be adamış Şabat'tır, dinlenme günüdür. Şabat Günü çalışan herkes kesinlikle öldürülmelidir. 16 Israilliler, sonsuza dek sürecek bir antlaşma gereği olarak, Şabat Günü'nu kuşaklar boyu kutlamaya özen gösterecekler. 17 Bu, Israilliler'le benim aramda sürekli bir belirti olacaktır. Çünkü ben, RAB yeri göğü altı günde yarattım, yedinci gün işe son verip dinlendim.” 18 Tanrı Sina Dağı'nda Musa'yla konuşmasını bitirince, üzerine eliyle antlaşma koşullarını yazdıği iki taş levhayı ona verdi.

32 Halk Musa'nın dağdan inmediğini, gectiğiini görünce, Harun'un çevresine toplandı. Ona, “Kalk, bize öncülük edecek bir ilah yap” dediler, “Bizi Mısır'dan çıkaran adama, Musa'ya ne oldu bilmiyoruz!” 2 Harun, “Karlarınıızın, oğullarınızın, kızlarınızın kulağındaki altın küpeleri çıkarıp bana getirin” dedi. 3 Herkes kulağındaki küpeyi çıkarıp Harun'a getirdi. 4 Harun altınları topladı, oymacı aletiyle buzağı biçiminde dökme bir put yaptı. Halk, “Ey Israilliler, sizi Mısır'dan çıkarılan Tanrıınız budur!” dedi. 5 Harun bunu görünce, buzağının önünde bir sunak yaptı ve, “Yarın RAB'bin onuruna bayram olacak” diye ilan etti. 6 Ertesi gün halk erkenden kalkıp yakmalık sunular sundu, esenlik sunuları getirdi. Yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çığınca eğlendi. 7 RAB Musa'ya, “Aşağı in” dedi, “Mısır'dan çıkardığın halkın baştan çıktı. 8 Buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme bir buzağı yaparak önünde taptınlar, kurban kestiler. ‘Ey Israilliler, sizi Mısır'dan çıkarılan ilahınız budur!’ dediler.” 9 RAB Musa'ya, “Bu halkın ne inatçı olduğunu biliyorum” dedi, 10 “Şimdi bana engel olma, bırak öfkem alevlensin, onları yok edeyim. Sonra seni büyük bir ulus yapacağım.” 11 Musa Tanrı RAB'be yalvardı: “Ya RAB, niçin kendi halkın karşı öfkelenme, vazgeç halkın yapacağına kötülükten. 13 Kulların İbrahim'i, İshak'ı, İsrail'i anımsa. Onlara kendi üzerine ant içtin, ‘Soyunuzu gökteki yıldızlar kadar coğaltacağım. Söz verdiğim bu ülkenin tümünü soyunuza vereceğim. Sonsuza dek onlara miras olacak’ dedin.” 14 Böylece RAB halkın yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti. 15 Musa döndü, elinde antlaşma koşulları yazılı iki taş levhayla dağdan indi. Levhaların ön ve arkası iki yüzü de yazılıydı. 16 Onları Tanrı yapmıştı, üzerlerindeki oyma yazılar O'nun yazısıydı. 17 Yeşu, bağırsan halkın sesini duyunca, Musa'ya, “Ordugahta savaş sesi geliyor!” dedi. 18 Musa şöyle yanıtladı: “Ne yenenlerin, Ne de yenilenerin sesidir

bu; Ezgiler duyuyorum ben." **19** Musa ordugaha yaklaştı, buzağıyı ve oynayan insanları gördü; çok öfkelendi. Elindeki taş levhaları fırlatıp dağın eteğinde parçaladı. **20** Yaptıkları buzağıyı alıp yaktı, toz haline gelinceye dek ezdi, sonra suya serperek İsraililer'e içirdi. **21** Harun'a, "Bu halk sana ne yaptı ki, onları bu korkunç günaha sürükledim?" dedi. **22** Harun, "Öfkelenme, efendim!" diye karşılık verdi, "Bilirsın, halk kötülüğe eğilimlidir. **23** Bana, 'Bize öncülük edecek bir ilah yap. Bizi Mısırdan çıkarın adama, Musa'ya ne oldu bilmiyoruz' dediler. **24** Ben de, 'Kimde altın varsa çıkışın' dedim. Altınlarını bana verdiler. Ateşe atınca, bu buzağı ortaya çıktı!" **25** Musa halkın başıboş hale geldiğini gördü. Çünkü Harun onları dizginlememiş, düşmanlarına alay konusu olmalarına neden olmuştu. **26** Musa ordugahın girişinde durdu, "RAB'den yana olanlar yanına gelsin!" dedi. Bütün Levililer çevresine toplandı. **27** Musa söyle dedi: "İsrail'in Tanrısi RAB diyor ki, 'Herkes kılıcını kuşansın. Ordugahta kapı kapı dolaşarak kardeşini, komşusunu, yakınımı öldürsün.'" **28** Levililer Musa'nın buyruğunu yerine getirdiler. O gün halktan üç bine yakın adam öldürdü. **29** Musa, "Bugün kendinizi RAB'be adamış oldunuz" dedi, "Herkes öz oğluna, öz kardeşine düşman kesildiği için bugün RAB siz kutsadı." **30** Ertesi gün halka, "Korkunç bir günah işlediniz" dedi, "Şimdi RAB'bin huzuruna çıkacağım. Belki günahnızı bağıslatabilirim." **31** Sonra RAB'be dönerek, "Çok yazık, bu halk korkunç bir günah işledi" dedi, "Kendilerine altın put yaptılar. **32** Lütfen günahlarını bağısla, yoksa yazdığın kitaptan adımı sil." **33** RAB, "Kim bana karşı günah işlediyse onun adını sileceğim" diye karşılık verdi, **34** "Şimdi git, halkı sana söylediğim yere götür. Meleğim sana öncülük edecek. Ama zamanı gelince günahlarından ötürü onları cezalandıracağım." **35** RAB halkı cezalandırdı. Çünkü Harun'a buzağı yaptırmışlardı.

33 RAB Musa'ya, "Buradan git" dedi, "Sen ve Mısırdan çekirdiğin halk İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a, 'Orayı senin soyuna vereceğim' diye ant içtiğim topraklara gidin. **2** Süt ve bal akan ülkeye senden önce bir melek gönderecek, Kenan, Amor, Hitit, Periz, Hiv ve Yevus halklarını oradan kovacağım. Ben sizinle gelmeyeceğim, çünkü inatçı insanlarınız. Belki sizi yolda yok ederim." **4** Halk bu kötü haber duyunca yasa büründü. Kimse takı takmadı. **5** Çünkü RAB Musa'ya şöyle demişti: "İsraililer'e de ki, 'Siz inatçı insanlarınız. Bir an aranızda kalsam, sizi yok ederim. Şimdi sizinle takılarım, size ne yapacağımı karar vereyim.'" **6** Böylece Horev Dağı'ndan sonra İsraililer takılarını çıkardı. **7** Musa bir çadır alır, ordugahın dışına, biraz öteye kurardı. Ona 'Buluşma Çadırı' derdi. Kim RAB'be danışmak istese, ordugahın dışındaki Buluşma Çadırı'na giderdi. **8** Musa ne zaman çadıra gitse, bütün halk kalkar, herkes çadırının girişinde durarak Musa içeri girinceye kadar arkasından bakardı. **9** Musa çadıra girince, bulut sütunu aşağı iner, RAB Musa'yla konuştuğu sürece giriş kapardı. **10** Bulut sütununun çadırın girişinde durduğunu gören herkes kalkar, kendi çadırının girişinde tapınırdı. **11** RAB Musa'yla iki arkadaş gibi yüz yüze konusurdu. Sonra Musa ordugaha dönerdi. Ama genç yardımıcısı Nun oğlu Yesu çadırda çıkmazdı. **12** Musa RAB'be söyle dedi: "Bana, 'Bu halka öncülük et' diyorsun, ama kimi benimle göndereceğini

söyledi. Bana, 'Seni adıyla tanıyorum, senden hoşnudum' demiştin. **13** Eğer benden hoşnutsan, lütfen şimdi bana yollarını göster ki, seni daha iyi tanııp hoşnut etmeye devam edeyim. Unutma, bu ulus senin halkındır." **14** RAB, "Varlığım sana eşlik edeceğim" diye yanıtla, "Seni rahata kavuşturacağım." **15** Musa, "Eğer varlığın bize eşlik etmeyecekse, bizi buradan çıkarma" dedi. **16** "Yoksa benden ve halkından hoşnut kaldığın nereden bilinecek? Bize eşlik etmemden, değil mi? Ancak o zaman benimle halkın yeryüzünün öteki halklarından ayırt edilebiliriz." **17** RAB, "Söylediğin gibi yapacağım" dedi, "Çünkü senden hoşnut kaldım, adıyla tanıyorum seni." **18** Musa, "Lütfen görkemini bana göster" dedi. **19** RAB, "Bütün iyiliğimi önünden geçireceğim" diye karşılık verdi, "Adımı, RAB adını senin önünde duyuracağım. Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, acıdımına acıyaçağım. **20** Ancak, yüzüm görmenye izin veremem. Çünkü yüzümü gören yaşayamaz." **21** Sonra, "Yakınında bir yer var" dedi, "Orada, kayanın üzerinde dur. **22** Görkemim oradan geçerken seni kayanın kovuşuna sokup geçinceye kadar elimle örteceğim. **23** Elimi kaldırıldığında, sırtımı göreceksin. Ama yüzüm görülmeyecek."

34 RAB Musa'ya, "Öncekiler gibi iki taş levha kes" dedi, "Kırıldığı levhaların üzerindeki sözleri onlara yazacağım.

2 Sabaha kadar hazırlan, sabah olunca Sina Dağı'na çık; dağın tepesinde, huzurumda dur. **3** Senden başka kimse dağa çıkmıyor, dağın hiçbir yerinde kimse görülmemesin. Dağın eteğinde davar ya da sığır da otlamasın." **4** Musa öncekiler gibi iki taş levha kesti. RAB'bin buyurduğu gibi sabah erkenden kalktı, taş levhaları yanına alarak Sina Dağı'na çıktı. **5** RAB bulutun içinde oraya inip onunla birlikte durdu ve adını RAB olarak duyurdu. **6** Musa'nın önünden geçerek, "Ben RAB'bim" dedi, "RAB, acıyan, lütfeden, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı. **7** Binlercesine sevgi gösterir, suçlarını, isyanlarını, günahlarını bağışlarım. Hiçbir suçu cezasız bırakmam. Babaların işlediği suçun hesabını oğullarından, torunlarından, üçüncü, dördüncü kuşaklılardan sorarım." **8** Musa hemen yere kapanıp tapındı. **9** "Ya Rab, eğer benden hoşnutsan, lütfen bizimle gel" dedi, "Bunlar inatçı insanlardır. Sen suçumuzu, günahumuzu bağısla. Bizi kendi mirasın olarak benimse." **10** RAB, "Senin halkınla bir antlaşma yapıyorum" dedi, "Onların önünde dünyada ve öteki uluslar arasında görülmemiş harikalar yapacağım. Arasında yaşadığın halk neler yapabileceğini görecek. Senin için korkunç şeyler yapacağım. **11** Bugün sana verdığım buyruğu tut. Amor, Kenan, Hitit, Periz, Hiv ve Yevus halklarını senin önünden kovacağım. **12** Gideceğin ülkedeki insanlarla antlaşma yapmaktan kaçın. Çünkü bu senin için bir tuzak olur. **13** Onların sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını keseceksiniz. **14** Başka ilahlara tapmayacaksınız. Çünkü ben adlı Kışkanç bir RAB'bim, kışkanç bir Tanrı'yım. **15** Ülke halkıyla herhangi bir antlaşma yapmayıń. Yoksa onlar başka ilahlara gönül verir, kurban keserken sizi de çağırırlar; siz de gider yersiniz. **16** Kızlarını oğullarını alırsınız. Kızlar başka ilahlara gönül verirken oğullarınızı da artlarından sürükler. **17** "Dökme putlar yapmayacaksınız. **18** "Size buyurduğum gibi, Aviv ayının belirli günlerinde yedi gün mayasız ekmek yiyecek

Mayasız Ekmek Bayramı'nı kutlayacaksınız. Çünkü Mısır'dan Aviv ayında çıktınız. **19** "Bütün ilk doğanlar benimdir; ister siğır, ister davar olsun, ilk doğan erkek hayvanlarınızın tümü bana aittir. **20** İlk doğan sıpanın bedelini bir kuzuyla ödeyin. Bedelini ödemeyecekseniz, sıpanın boynunu kıracaksınız. Bütün ilk doğan oğullarınızın bedelini ödemelisiniz. "Kimse huzuruma eli boş çıkmaz. **21** "Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Ekim, biçim vakti bile olsa dinleneceksiniz. **22** "İlk buğday biçiminde Haftalar Bayramı, yıl sonunda da Ürün Devşirme Bayramı yapacaksınız. **23** Bütün erkekleriniz yilda üç kez İsrail'in Tanrısı ben Egemen RAB'bin huzuruna çıkacaklar. **24** Öteki ulusları önünden kovacak, sınırlarınızı genişleteceğim. Yilda üç kez Tanrıınız RAB'bin önüne çıktıığınız zaman, kimse ülkenize göz dikemeyecek. **25** "Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz. Fisih kurbanı sabaha bırakılmayacak. **26** "Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrıınız RAB'bin Tapınağı'na getireceksiniz. "Oğlağı anasının sütünde haşlamayacaksınız." **27** RAB Musa'ya, "Bunları yaz" dedi, "Çünkü seninle ve İsaillilerle bu sözlerle dayanarak antlaşma yaptım." **28** Musa orada kirk gün kirk gece RAB'le birlikte kaldı. Ağızna ne ekmek koydu, ne de su. Antlaşma sözlerini, on buyruğu taş levhaların üzerine yazdı. **29** Musa elinde iki antlaşma levhasıyla Sina Dağı'ndan indi. RAB'le konuştuğu için yüzü ışılıyordu, ama kendisi bunun farkında değildi. **30** Harun'la İsailliler Musa'nın ışıldayan yüzünü görünce, ona yaklaşmaya korktular. **31** Musa onları yanına çağırıldı. Harun'la İsrail topluluğunun bütün önderleri çevresine toplandılar. Musa onlarla konuştu. **32** Sonra herkes ona yaklaştı. Musa RAB'bin Sina Dağı'nda kendisine bildirdiği bütün buyrukları onlara verdi. **33** Konuşmasını bitirdikten sonra, yüzüne bir peçe taktı. **34** Ama ne zaman konuşmak için RAB'bin huzuruna çıkışa, ayrılmaya kadar peçeyi kaldırırdı. Dönüşe de kendisine verilen buyrukları İsailliler'e bildirir, **35** İsailliler de onun ışıldayan yüzünü görüldü. Sonra Musa içeri girip RAB'le görüşunceyse kadar yine peçeyi takardı.

35 Musa bütün İsrail topluluşunu çağırarak, "RAB'bin yapmanızı buyurduğu işler sunlardır" dedi, **2** "Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün sizin için kutsal Şabat, RAB'be adanmış dinlenme günü olacaktır. O gün çalışan herkes ölüürülecektir. **3** Şabat Günü konutlarınızda ateş yakmayacaksınız." **4** Musa bütün İsrail topluluğuna seslenerek şöyle dedi: "RAB'bin buyruğu sudur: **5** Aranızdaarmağanlar toplayıp RAB'be sunacaksınız. İstekli olan herkes RAB'be altın, gümüş, tunç; lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı armağan etsin. **8** Kandil için zeytinyağı; mesh yağı ve güzel kokulu buhur için baharat; **9** başkâhinin efoduyla göğüslenmesi için oniks ve öbür kakma taşları getirsin. **10** "Aranızdaki bütün becerikli kişiler gelip RAB'bin buyurduğu her şeyi yapın. **11** Konutu, çadırın iç ve dış örtüsünü, kopçalarını, çerçevelerini, kırışlarını, direklerini, tabanlarını; **12** sandığı ve sırankalarını, Bağışlanma Kapağı'ni, bölmeye perdesini, **13** masaya sırankalarını, bütün masa takımlarını, huzura konan ekmekleri; **14** ışık için kandilliği ve takımlarını, kandilleri, kandiller için zeytinyağını; **15** buhur sunağını ve sırankalarını, mesh yağını, güzel kokulu buhuru; konutun giriş bölümündeki perdeyi; **16** yakmalık sunu sunağını

ve tunç izgarasını, sırankalarını, bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklılığını; **17** avlunun çevresindeki perdeleri, direkleri, direk tabanlarını, avlu kapısındaki perdeyi, **18** konutun ve avlunun kazıklarıyla iplerini; **19** kutsal yerde hizmet etmek için dokunmuş giysileri –Kâhin Harun'un giysileriyle oğullarının kâhin giysilerini– yapısınlar." **20** İsrail topluluğu Musa'nın yanından ayrıldı. **21** Her istekli, hevesli kişi Buluşma Çadırı'nın yapımı, hizmeti ve kutsal giysiler için RAB'be armağan getirdi. **22** Kadın erkek herkes istekle geldi, RAB'be her çeşit altın takı, broş, küpe, yüzük, kolye getirdi. RAB'be armağan ettikleri bütün takılar altındı. **23** Ayrıca kimde lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri, kırmızı boyalı koç derisi varsa getirdi. **24** Gümüş ve tunçarmağanlar sunan herkes onları RAB'be adadı. Herhangi bir işe kullanılmak üzere kimde akasya ağacı varsa getirdi. **25** Bütün becerikli kadınlar elleriyle eğirdikleri lacivert, mor, kırmızı ipliği, ince keteni getirdiler. **26** İstekli, becerikli kadınlar da keçi kılı eğirdiler. **27** Önderler efod ve göğüslenmesi için oniks, kakma taşlar, **28** kandil, mesh yağı ve güzel kokulu buhur için baharat ve zeytinyağı getirdiler. **29** Kadın erkek bütün istekli İsailliler RAB'bin Musa aracılığıyla yapmalarını buyurduğu işler için RAB'be gönülden verilen sunu sundular. **30** Musa İsailliler'e, "Bakin!" dedi, "RAB Yahuda oymağından özellikle Hur oğlu Uri oğlu Besalel'i seçti. **31** Beberi, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onu kendi Ruhu'yla doldurdu. **32** Öyle ki, altın, gümüş, tunç işleyerek ustaca yapıtlar üretsin; **33** taş kesme ve kakma, ağaç oymacılığında, her türlü sanat dalında çalışın. **34** RAB ona ve Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'a öğretme yeteneği de verdi. **35** Onlara üstün beceri verdi. Öyle ki, ustalık isteyen her türlü işte, oymacılıkta, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten yapmadı, dokuma ve nakış işlerinde, her sanat dalında yaratıcı olsunlar.

36 "Besalel, Oholiav ve kutsal yerin yapımında gereken işleri nasıl yapacaklarına ilişkin RAB'bin kendilerine bilgelik ve anlayış verdiği bütün becerikli kişiler her iş tam RAB'bin buyurduğu gibi yapacaklar." **2** Musa Besalel'i, Oholiav'ı, RAB'bin kendilerine bilgelik verdiği becerikli adamları ve çalışmaya istekli herkesi iş başına çağırıldı. **3** Gelenler kutsal yerin yapımında gereken işleri yapmak üzere İsailliler'in getirmiş olduğu bütünarmağanları Musa'dan aldılar. İsailliler gönülden verdikleri sunuları her sabah Musa'ya getirmeye devam ettiler. **4** Öyle ki, kutsal yerdeki işleri yapmakta olan ustalar işlerini bırakıp bir bir Musa'nın yanına gelerek, **5** "Halk RAB'bin yapılmasını buyurduğu iş için gereğinden fazla getiriyor" dediler. **6** Bunun üzerinde Musa buyruk verdi: "Ne erkek, ne kadın hiç kimselere armağan olarak artık bir şey vermesin." Buyruk orduغاhta ilan edildi. Böylece halkın daha çok armağan getirmesine engel olundu. **7** Çünkü o ana kadar getirilenler işi bitirmek için yeter de artardı bile. **8** Çalışanlar arasındaki becerikli adamlar konutu on perdeden yaptılar. Besalel onları lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yaptı, üzerini Keruvlarla ustaca süsledi. **9** Her perdenin boyu yirmi sekiz, eni dört arşındı. Bütün perdeler aynı ölçüyeydi. **10** Perdeleri besar besar birbirine ekleyerek iki takım perde yaptı. **11** Birinci takının kenarına lacivert ilmekler açtı. Öbür takının kenarına da aynı şeyi yaptı.

12 Birinci takımın ilk perdesiyle ikinci takımın son perdesine eşişer ilmek açtı; ilmekler birbirine karşıydı. **13** Elli altın kopça yaptı, perdeleri kopçalayarak çadırı birleştirdi. Böylece konut tek parça haline geldi. **14** Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on bir perde yaptı. **15** Her perdenin boyu otuz, eni dört arşındı. On bir perde de aynı ölçüyeydi. **16** Beş perdeyi birbirine, altı perdeyi birbirine bireştirdi. **17** Her iki perde takımının kenarlarına eşişer ilmek açtı. **18** Çadırı bireştirip tek parça haline getirmek için ellî tunç kopça yaptı. **19** Çadır için kırmızı boyalı koç derisinden bir örtü, onun üstüne de deriden başka bir örtü yaptı. **20** Konut için akasya ağacından dikine çerçeveler yaptı. **21** Her çerçevelerin boyu on, eni bir buçuk arşındı. **22** Çerçeveлерin birbirine uyan iki paralel çıkıştı vardi. Konutun bütün çerçevelerini aynı biçimde yaptı. **23** Konutun günü için yirmi çerçeve yaptı. **24** Her çerçevenin altında iki çıkıştı için birer taban olmak üzere, yirmi çerçevenin altında kırk gümüş taban yaptı. **25** Konutun öbür yanı, yani kuzeyi için de yirmi çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere kırk gümüş taban yaptı. **27** Konutun batıya bakacak arka tarafı için altı çerçeve yaptı. **28** Arkada konutun köşeleri için iki çerçeve yaptı. **29** Bu köşe çerçevelerinin alt tarafı ayrı kaldı, üst tarafı ise birinci halkaya bireştirildi. İki köşeyi oluşturan iki çerçeveyi aynı biçimde yaptı. **30** Böylece sekiz çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere on altı gümüş taban yaptı. **31** Konutun bir yanındaki çerçeveler için beş, öbür yanındaki çerçeveler için beş, batıya bakan arka tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya ağacından kırışlar yaptı. **33** Çerçeveлерin ortasındaki kırış konutun bir ucundan öbür ucuna geçirdi. **34** Çerçeveлер kırışları altına kapladı, kırışların geçeceği halkaları da altından yaptı. **35** Lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden bir perde yaptı, üzerini Keruvlarla ustaca süsledi. **36** Perde için akasya ağacından dört direk yaparak altına kapladı. Çengelleri de altındı. Direkler için dört gümüş taban döktü. **37** Çadırın giriş bölümünde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden naklı bir perde yaptı. **38** Perdeyi aşmak için çengelli beş direk yaparak başlıklarını, çemberlerini altına kapladı. Direklere beş tunç taban yaptı.

37 Besalel Antlaşma Sandığı'nı akasya ağacından yaptı. Boyu iki buçuk, eni ve yüksekliği birer buçuk arşındı. **2** İçini de dışını da saf altına kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı. **3** İki bir yanda, ikisi öbür yanda olmak üzere sandığın dört köşesindeki ayaklara takmak için birer altın halka döktü. **4** Akasya ağacından sırlar yapıp altına kapladı. **5** Sandığın taşınması için sırları yanlardaki halkalara geçirdi. **6** Bağışlanma Kapağı'nı saf altından yaptı. Boyu iki buçuk, eni bir buçuk arşındı. **7** Kapağın iki kenarına dövme altından birer Keruv yaptı. **8** Keruvlar'dan birini bir kenara, öbürü öteki kenara koyarak kapağı tek parça halinde yaptı. **9** Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtüyor, yüzleri birbirine dönük kapağa bakıyorlardı. **10** Besalel akasya ağacından bir masa yaptı. Boyu iki, eni bir, yüksekliği bir buçuk arşındı. **11** Masayı saf altına kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı. **12** Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparak altın pervazla çevirdi.

13 Masa için dört altın halka dökerek dört ayak üzerindeki dört köşeye yerleştirdi. **14** Masanın taşınması için sırların içinden geçeceği halkalar kenarlığa yakındı. **15** Sırıları akasya ağacından yaptı, altına kapladı. **16** Masa için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelik sunu testileri, tasları yaptı. **17** Saf altından bir kandillik yaptı. Ayağı, gövdesi dövme altındı. Çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri kendindendi. **18** Üç kolu bir yanda, üç kolu öteki yanda olmak üzere altı kolluydu. **19** Her kolda badem çiçeğini andıran üç çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri vardı. Altı kol da aynıydı. **20** Kandilliğin gövdesinde badem çiçeğini andıran dört çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri bulunuyordu. **21** Kandilliğten yükselen ilk iki kolu, ikinci iki kolu, üçüncü iki kolu altında kendinden birer tomurcuk vardı. Toplam altı koldu. **22** Tomurcuları, kolları tek parça olan kandillik saf dövme altındı. **23** Kandillik için saf altından yedi kandil, fitil maşaları, tablalar yaptı. **24** Bütün takımları dahil kandilliğe bir talant saf altı harcadı. **25** Akasya ağacından bir buhur sunağı yaptı. Kare biçiminde, boyu ve eni birer arşın, yüksekliği iki arşındı. Boynuzları kendindendi. **26** Üstünü, yanlarını, boynuzlarını saf altına kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı. **27** İki yandaki pervazın altına iki altın halka yaptı. Bunlar sunağın taşınması için sırların geçmesine yarıyor. **28** Sırıları akasya ağacından yaparak altına kapladı. **29** İtriyatçı ustalığıyla kutsal mesh yağı ve güzel kokulu saf buhur yaptı.

38 Besalel yakmalık sunu sunağıını akasya ağacından kare biçiminde yaptı. Eni ve boyu beşer arşın, yüksekliği üç arşındı. **2** Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak hepsini tunçla kapladı. **3** Sunağın bütün takımlarını –kovaları, kükreleri, çanakları, büyük çatalları, ateş kaplarını– tunçtan yaptı. **4** Kenarın altında aşağı doğru sunağın yarısına kadar ağı biçiminde tunç bir izgara yaptı. **5** Tunç izgaranın dört köşesine taşıma sırlarını geçirmek için birer halka döktü. **6** Sırıları akasya ağacından yaparak tunçla kapladı. **7** Sunağın taşınması için yan tarafındaki halkalara geçirdi. Sunağı tahtadan, içi boş yaptı. **8** Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde hizmet eden kadınların aynalarından tunç ayaklı tunç bir kazan yaptı. **9** Konuta bir avlu yaptı. Avlunun güney tarafı için yüz arşın boyunda özenle dokunmuş ince keten perdeler yaptı. **10** Perdeler için tabanları tunç, çengelleri ve çengel çemberleri gümüş yirmi direk yaptı. **11** Kuzey tarafı için yüz arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direkler için yirmi tunç taban yapıldı. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüştü. **12** Avlunun batı tarafı için ellî arşın boyunda perde, on direk, on taban yapıldı. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüşü. **13** Doğuya bakan tarafta avlunun eni ellî arşındı. **14** Girişin bir tarafında on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban; **15** öbür tarafında da on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban vardı. **16** Avlunun çevresindeki bütün perdeler özenle dokunmuş ince ketendi. **17** Direklerin tabanları tunç, çengelleriyle çemberleri gümüşü. Başlıklarları da gümüş kaplamadı. Avlunun bütün direkleri gümüş çemberlerle donatılmıştı. **18** Avlunun girişindeki perde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş naklı ince ketenden yapılmıştı. Boyu yirmi, yüksekliği avlunun perdeleri gibi beş arşındı. **19** Tunçtan dört direği ve dört tabanı vardi. Direklerin çengelleri, başlıklarının kaplaması ve çemberleri

gümüşü. 20 Konutun ve konutu çevreleyen avlunun bütün kazıkları tıftıltı. 21 Antlaşma Levhaları'nın bulunduğu konut için kullanılan malzeme miktarının tümü Musa'nın buyruğu uyarınca, Kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimindeki Levîlîler tarafından kaydedildi. 22 RAB'bin Musa'ya buyurduğu bütün işleri Yahuda oymağından Hur oğlu Uri oğlu Besalel yaptı. 23 Dan oymağından oymacı, yaratıcı, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten işlemeye ustâ nakkâş Ahisamak oğlu Oholiav da ona yardım etti. 24 Kutsal yerdeki bütün işler için kullanılan adanmış altın miktarı kutsal yerin sekeliyle 29 talant 730 şekeldi. 25 Topluluğun sayısından elde edilen gümüş, kutsal yerin sekeliyle 100 talant 1 775 şekeldi. 26 Sayımı yapılan yirmi ve daha yukarı yaştaki 603 550 kişiden adam başına bir beka, yani yarınlık kutsal yerin sekeli düşüyordu. 27 Kutsal yer ve perde tabanlarının dökümü için 100 talant gümüş kullanıldı. Her tabana bir talant olmak üzere, 100 tabana 100 talant gümüş harcandı. 28 Direklerin çengelleri, başlıkların Kaplanması ve çemberleri için 1 775 şekel harcandı. 29 Adanan tunç 70 talant 2 400 şekeldi. 30 Bununla Buluşma Çadırı'nın giriş bölümündeki tabanlar, sunakla izgarası ve bütün takımları, avlu çevresindeki ve girişindeki tabanlar, bütün konut kazıklarıyla avlu çevresindeki kazıklar yapıldı.

39 Kutsal yerde hizmet için lacivert, mor, kırmızı iplikten özenle dokunmuş giysiler yaptılar. Ayrıca RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi Harun'a kutsal giysiler yapıldı. 2 Efodun altıncı sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yaptılar. 3 Altın ince tabakalar halinde dövüp lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten arasına ustâ işlemek için tel tel kestiler. 4 Efodun iki kösesine tutturulmuş omuzluklar yaparak bireştirdiler. 5 Efodun üzerindeki ustâ dokunmuş şerit efodun bir parçası gibi altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketendendi; tipki RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibiydi. 6 Altın yuvalar içine kakılmış, üzerine İsrailoğulları'nın adları mühür gibi oyulmuş oniks işleyip 7 İsraililere'rin anılması için efodun omuzluklarına taktılar. Tipki RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 8 Efod gibi altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden ustâ işi bir göğüslüklük yaptılar. 9 Dört köşe, eni ve boyu birer karıştı, ikiye katlanmıştı. 10 Üzerine dört sıra taş yuvası kaktılar. Birinci sıradı yakut, topaz, zümrüt; 11 ikinci sıradı firuze, laciverttaşı, aytazı; 12 üçüncü sıradı gökyakut, agat, ametist; 13 dördüncü sıradı sarı yakut, oniks, yeşim vardi. Taşlar altın yuvalara kakılmıştı. 14 On iki taş vardı. Üzerlerine mühür oyar gibi İsrailoğulları'nın adları bir bir oyulmuştu. Bu taşlar İsrail'in on iki oymağını simgeleyordu. 15 Göğüslüklük için saf altından örme zincirler yaptılar. 16 İkişer tane altın yuva ve halka yaptılar. Göğüslügün üst iki kösesine birer halka koydular. 17 İki örme altın zinciri göğüslügün köşelerindeki halkalara taktılar. 18 Zincirlerin öteki iki ucunu iki yuvanın üzerinden geçirerek efodun ön tarafına, omuzlukların üzerine bağladılar. 19 İki altın halka yaparak göğüslügün alt iki kösesine, efoda bitişik iç kenarına taktılar. 20 İki altın halka daha yaparak efodun önündeki omuzluklara alttan, dikileş yakın, ustâ dokunmuş şeridin yukarısına taktılar. 21 Göğüslügün halkalarıyla efodun

halkalarını lacivert kordonla birbirine bağladılar. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridinin yukarısında kalsın ve efoddan ayrılmassisn. Tipki RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 22 Efodun altına giyilen kaftanı ustaca dokunmuş salt lacivert iplikten yaptılar. 23 Ortasında baş geçecek kadar bir boşluk bırakırlar. Yırtılmaması için boşluğun kenarlarını yaka gibi dokuyarak çevirdiler. 24 Kaftanın kenarını lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nar motifleriyle bezediler. 25 Saf altından çingiraklar yaptılar ve hizmet için kullanılan kaftanın eteğinin ucundaki narların arasına, bir çingirak bir nar, bir çingirak bir nar olmak üzereçe çevrevo koydular. Tipki RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 27 Harun'a oğulları için ince ketenden ustaca dokunmuş mintanlar, sarıklar, süslü başlıklar, ince keten donlar, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden naklılı kuşak yaptılar; tipki RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi. 30 Kutsal tacın levhasını saf altından yaparak üzerine mühür oyar gibi 'RAB'be adanmıştır' sözünü yazdırılar. 31 Üstüne bağlanmak üzere sağa lacivert bir kordon taktılar; tipki RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi. 32 Böylece konutun, yani Buluşma Çadırı'nın bütün işleri tamamlandı. İsraililere her şeyi tipki RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 33 Konutu, çadırda bütün takımlarını, kopçalarını, çerçevelerini, kırışlarını, direklerini, tabanlarını; kırmızı boyalı koç derisinden örtüyü, deri örtüyü, bölme perdesini; Levha Sandığı'yla sıriklarını, Bağıshanma Kapağı'ını; masaya takımlarını, Tanrı'nın huzuruna konan ekmekleri; saf altın kandilliği, üstüne dizilecek kandillerle takımlarını, kandil için zeytinyağını; altın sunağı, mesh yağını, güzel kokulu buhuru, çadırın giriş bölümünün perdesini; tunç sunakla izgarasını, sıriklarını, bütün takımlarını, kazanı, kazan ayaklığını; avlunun perdelarını, iplerini, kazıklarını, konutta, yani Buluşma Çadırı'ndaki hizmet için gerekli bütün aletleri; kutsal yerdeki hizmet için dokunmuş giysileri, Kâhin Harun'un kutsal giysilerini, oğullarının kâhin giysilerini Musa'ya gösterdiler. 42 Her şeyi tipki RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 43 Musa baktı, bütün işlerin RAB'bin buyurduğu gibi yapılmış olduğunu görünce onları kutsadı.

40 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "Konutu, yani Buluşma Çadırı'nı birinci ayın ilk günü kur. 3 Levha Sandığı'ni oraya getirip perdeyle gizle. 4 Masayı içeri getir, gereken her şeyi üzerine diz. Kandilliği getirip kandillerini yak. 5 Altın buhur sunağıni Levha Sandığı'nın önüne koy, konutun giriş bölümünde perdesini tak. 6 Yakmalık sunu sunağıni konutun -Buluşma Çadırı'nın- giriş bölümünde koy. 7 Kazanı çadırda sunak arasına koyup içine su doldur. 8 Çadırın çevresini avluya kapat, avlunun girişine perdesini as. 9 "Sonra mesh yağıyla konutu ve içindeki bütün eşyaları meshederek kutsal kil. Böylece konutla takımları kutsal olacak. 10 Yakmalık sunu sunağıyla takımlarını meshet, sunağı kutsal kil. Sunak çok kutsal olacak. 11 Kazan ve kazan ayaklığını meshederek kutsal kil. 12 "Harun'a oğullarını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde getirip yıka. 13 Harun'a kutsal giysileri giydir, bana kâhinlik etmesi için onu meshederek kutsal kil. 14 Oğullarını getirip mintanları giydir. 15 Bana kâhinlik etmeleri için babaları gibi onları da meshet. Bu mesh onların kuşakları boyu sürekli kâhin olmalarını sağlayacak."

16 Musa her şeyi RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı. **17** Böylece ikinci yılın birinci ayının birinci günü konut kuruldu. **18** Musa konutu kurdu, tabanlarını koydu, çerçevelerini yerleştirdi, kirişlerini taktı, direklerini dikti. **19** Çadırı tipki RAB'bin kendisine buyurduğu gibi konutun üzerine gerdi, çadır örtüsünü üzerine örttü. **20** Antlaşma Levhalarını sandığa koydu, sandık sırlarını taktı, Bağışlanma Kapağı'ni sandığın üzerine yerleştirdi. **21** RAB'bin kendisine buyurduğu gibi Levha Sandığı'ni konuta getirdi, bölme perdesini asarak sandığı gizledi. **22** Masayı Buluşma Çadırı'na, konutun kuzeyine, perdenin dışına koydu. **23** RAB'bin huzurunda, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi üzerine ekmekleri dizdi. **24** Kandilliği Buluşma Çadırı'na, masanın karşısına, konutun güneyine koydu. **25** RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, RAB'bin huzurunda kandilleri yaktı. **26** Altın sunağı Buluşma Çadırı'na, perdenin önüne koydu. **27** RAB'bin kendisine buyurduğu gibi üzerinde güzel kokulu buhur yaktı. **28** Konutun giriş bölümünün perdesini taktı. **29** RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yakmalık sunu sunağı Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne koydu, üzerinde yakmalık sunu ve tahil sunusu sundu. **30** Kazanı Buluşma Çadırı ile sunak arasına koydu, yılanmak için içine su doldurdu. **31** Musa, Harun ve Harun'un oğulları ellerini, ayaklarını orada yıkadılar. **32** Ne zaman Buluşma Çadırı'na girip sunağın yaklaşalar RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi orada yıkadılar. **33** Musa konutla sunağı avluya çevirdi. Avlunun girişine perdeyi asarak işi tamamladı. **34** O zaman bulut Buluşma Çadırı'ni kapladı ve RAB'bin görkemi konutu doldurdu. **35** Musa Buluşma Çadırı'na giremedi; çünkü bulut her yeri kaplamış, RAB'bin görkemi konutu doldurmuştu. **36** İsraililer ancak bulut konutun üzerinden kalkınca göçerlerdi. **37** Bulut durduktan yerlerinden ayrılmaz, kalkacağı günü beklerlerdi. **38** Böylece bütün yolculuklarında konutun üzerinde gündüzün RAB'bin bulutu, gece de ateş İsraililer'e yol gösterdi.

Levililer

1 RAB Musa'yi çağırıp Buluşma Çadırı'ndan ona söyle seslendi: 2 "İsrail halkıyla konuş, onlara de ki, 'İçinden biri RAB'be sunu olarak bir hayvan sunacağı zaman, şiir ya da davar sunmalı. 3 "Eğer yakmalık sunu sırsa, kusursuz ve erkek olmalı. RAB'bin sunuyu kabul etmesi için onu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde sunmalı. 4 Elini yakmalık sununun başına koymalı. Sunu kişinin günahlarının bağışlanması için kabul edilecektir. 5 Boğayı RAB'bin önünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler boğanın kanını getirip Buluşma Çadırı'nın giriş bölümündeki sunağın her yanına dökecekler. 6 Sonra kişi yakmalık sununu yüzüp parçalara ayırmalı. 7 Kâhin Harun'un oğulları sunakta ates yakıp üzerine odun dizecekler. 8 Hayvanın başını, iç yağını, parçalarını sunakta yanan odunların üzerine yerleştirecekler. 9 Kişi hayvanın işkembesini, bağırsaklarını ve ayaklarını yıkayacak. Kâhin de hepsini yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunağın üzerinde yakacaktır. 10 "Eğer kişi yakmalık sunu olarak davar, yani koyun ya da keçi sunmak istiyorsa, sunusu kusursuz ve erkek olmalı. 11 Onu sunağın kuzyeyinde, RAB'bin önünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökecekler. 12 Kişi başını, iç yanına kesip hayvani parçalara ayırmalı. Kâhin bunları sunakta yanan odunların üzerine yerleştirecek. 13 Kişi hayvanın işkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkamalı. Kâhin bunları sunak üzerinde yakarak sunmalı. Bu yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur. 14 "Eğer kişi yakmalık sunu olarak RAB'be kuş sunmak istiyorsa, kumru ya da güvercin sunmalı. 15 Kâhin sunuyu sunağa getirecek, başını ayırip sunağın üzerinde yakacak. Kuşun kanı sunağın yan tarafından akitilacak. 16 Kâhin kuşun kursağını pisliğiyle birlikte çıkarıp sunağın doğusundaki külliğe atacak. 17 Kanatlarını tutarak kuşu ikiye bölecek, ama tümüyle ayırmayacak. Sonra kuşu sunakta yanan odunların üstünde yakmalı. Bu yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur."

2 "Biri RAB'be tahil sunusu getirdiği zaman, sunusu ince undan olmalı. Üzerine zeytinyağı dökerek ve günük koyarak 2 sunuyu Harun soyundan gelen kâhnlere götürmeli. Kâhin avuç dolusu ince un, zeytinyağı ve bütün günüğü alıp sunağın üzerinde anma payı olarak yakacak. Bu yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur. 3 Tahil sunusundan artakalan Harun'la oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok kutsalıdır. 4 "Eğer fırında pişirilmiş tahil sunusu sunuyorsan, zeytinyağıyla yoğrulmuş ince undan yapılmış mayasız pideler ya da üzerine yağı sürülmüş mayasız yufkalar olmalı. 5 Eğer sunu sacda pişirilmiş tahil sunusu ise, zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız ince undan yapılmalı. 6 Onu sunarken parçalara ayırip üzerine zeytinyağı dökeceksin. Bu tahil sunusudur. 7 Eğer sunu tavada pişirilmiş tahil sunusu ise, ince un ve zeytinyağıyla yoğrulmuş olmalı. 8 Böyle yapılmış tahil sunusunu RAB'be sunmak için getirip kâhine vereceksin. Kâhin de onu sunağa götürecek. 9 Anma payı olarak tahil sunusundan bir parça alıp yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunak üzerinde yakacak. 10 Tahil sunusundan artakalan Harun'la

oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok kutsalıdır. 11 "RAB'be sunacağınız tahil sunularının hiçbirine maya katılmamalı. Çünkü RAB için yakılan sunu içinde hiçbir zaman maya ya da bal yakılmamalı. 12 Bunları ilk ürünlerinizin sunusu olarak RAB'be sunabilirisiniz. Ancak RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunak üzerinde sunulmamaları gereklidir. 13 Bütün tahil sunularını tuzlayacaksınız. Tanrı'nın sizinle yaptığı antlaşmayı simgeleyen tuzu tahil sunularından hiç eksik etmeyeceksiniz. Bütün sunularda tuz katacaksınız. 14 "Eğer RAB'be ilk ürünlerin tahil sunusunu getiriyorsan, kavrulup dövülmüş, taze devşirilmiş büğday başıkları sunacaksın. 15 Üzerine zeytinyağı ve günük koyacaksın. Tahil sunusudur bu. 16 Kâhin biraz dövülmüş büğday ve zeytinyağı alıp günüğün tümüyle birlikte anma payı olarak yakacak. RAB için yakılan sunudur bu."

3 "Eğer biri esenlik kurbanı olarak şiir sunmak istiyorsa, RAB'be erkek ya da dişi, kusursuz bir hayvan sunmalı. 2 Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökecekler. 3 Kişi esenlik sunusunun bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunmalı. Sununun bağırsak ve işkembe yağlarını, 4 böbreklerini, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi ayıracak. 5 Harun'un oğulları sunakta yanan odunların üzerinde duran yakmalık sununun üzerinde bunları yakacak. Yakılan sunu, RAB'bi hoşnut eden kokudur. 6 "Eğer kişi esenlik kurbanı olarak RAB'be davar sunmak istiyorsa, erkek ya da dişi, sunusu kusursuz olmalı. 7 Eğer kuzu sunmak istiyorsa, RAB'bin önünde sunmalı. 8 Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesmeli. Harun'un oğulları kanı sunağın her yanına dökecekler. 9 Kişi esenlik kurbanının bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunmalı. Yağını almalı, kuyruk sokumunun dibinden bütün kuyruk yağını kesmeli, bağırsak ve işkembe yağlarını, 10 böbreklerini, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi ayırmalı. 11 Kâhin bunları sunağın üzerinde yakacak. RAB için yakılan yiyecek sunusudur bu. 12 "Eğer sunusu keçi ise, onu RAB'bin önünde sunmalı. 13 Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesmeli. Harun'un oğulları kanı sunağın her yanına dökecekler. 14 RAB için yakılan sunu olarak sunudan şunları ayırip sunmalı: Bağırsak ve işkembe yağlarını, böbrekleri, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi. 16 Kâhin bütün bunları sunağın üzerinde yakacak. Yakılan yiyecek sunusudur bu. Kokusu RAB'bi hoşnut eder. Yağın tümü RAB'be aittir. 17 Hayvan yağı ve kan yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca bu kural hep geçerli olacak."

4 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına söyle: 'Biri buyruklarından birinde yasaklıdım bir şeyi yapar, bilmeden günah işlerse; 3 meshedilmiş kâhin günah işleyerek halkını da suçu kıllarsa, işlediği günahdan ötürü RAB'be günah sunusu olarak kusursuz bir boğa sunmalı. 4 Boğayı Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde, RAB'bin önüne getirip elini onun başına koymalı ve RAB'bin huzurunda onu kesmeli. 5 Meshedilmiş kâhin boğa kanının birazını Buluşma Çadırı'na götürecek. 6 Parmağını kana batırıp En Kutsal Yer'in perdesi önünde, RAB'bin huzurunda

yedi kez serpecek. 7 Sonra çadırda, RAB'bin huzurunda, buhur sunağının boynuzlarına sürecek. Boğanın artakalan kanını çadırın giriş bölümündeki yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. 8 Günah sunusu olarak adanan boğanın bütün yağını alacak. Bağırsak ve iştikme yağılarını, 9 böbrekleri, böbrek üstü yağılarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi, 10 esenlik kurbanı olarak sunulan sığırda olduğu gibi ayıracak. Bunları yakmalık sunu sunağı üzerinde yakacak. 11 Boğanın artakalan parçalarını; derisini, etinin tümünü, başını, ayaklarını, iştikbesini, bağırsaklarını, gübresini ordugahin dışında küllerin döküldüğü temiz bir yere götürerek; küllerin üzerinde odun ateşiyle yakacak. 13 "Eğer bütün İsrail topluluğu bilmenden günah işler, RAB'bin buyruklarından birinde yasaklanmış olanı yaparsa durum gözden kaçsa bile suçlu sayılır. 14 İşlediği günah açığa çıkinca, topluluk günah sunusu olarak bir boğa sunmalı, onu Buluşma Çadırı'nın önüne getirmeli. 15 RAB'bin huzurunda topluluğun ileri gelenleri elliğini boğanın başına koyacak ve boğa RAB'bin huzurunda kesilecek. 16 Meshedilmiş Kâhin boğanın kanını Buluşma Çadırı'na götürecek. 17 Parmağını kana batırıp RAB'bin huzurunda, perdenin önünde yedi kez serpecek. 18 Sonra çadırda RAB'bin huzurunda bulunan sunağın boynuzlarına sürecek. Boğanın artakalan kanını çadırın giriş bölümündeki yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. 19 Boğanın bütün yağını alıp sunağın üzerinde yakacak. 20 Günah sunusu olarak sunulan boğaya yaptığınnen aynısını yapacak. Böylece Kâhin halkın günahlarını başıslatacak ve halk başıslanacak. 21 İlk boğayı yaktığı gibi bunu da ordugahin dışında çıkarıp yakacak. Topluluğun günah sunusudur bu. 22 "Önderlerden biri günah işler, bilmenden Tanrı RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, suçlu sayılır. 23 İşlediği günah kendisine açıklanırsa, sunu olarak kusursuz bir teke getirmeli. 24 Elini tekenin başına koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde RAB'bin huzurunda onu kesmeli. Bu bir günah sunusudur. 25 Kâhin günah sunusunun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan kanı yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. 26 Tekenin bütün yağını esenlik kurbanının yağı gibi sunak üzerinde yakacak. Kâhin kişinin günahını başıslatacak ve kişi başıslanacak. 27 "Eğer halktan biri RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yapar, bilmenden günah işlerse, suçlu sayılır. 28 İşlediği günah kendisine açıklanırsa, günahından ötürü sunu olarak kusursuz bir dişi keçi getirmeli. 29 Elini günah sunusunun başına koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde onu kesmeli. 30 Kâhin sununun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan kanı sunağın dibine dökecek. 31 Kişi keçinin bütün yağını, esenlik kurbanında olduğu gibi ayıracak. Kâhin RAB'bi hoşnut eden koku olarak onu sunakta yakacak, kişinin günahını başıslatacak ve kişi başıslanacak. 32 "Eğer biri günah sunusu olarak bir kuzu getirirse, kuzu dişi ve kusursuz olmalı. 33 Elini günah sunusunun başına koyacak ve yakmalık sunuların kesildiği yerde onu günah sunusu olarak kesecek. 34 Kâhin sununun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan kanı sunağın dibine dökecek. 35 Esenlik kurbanı kuzusunda olduğu gibi kişi sununun bütün yağını ayırmalı. Kâhin RAB için yakılan sunuların üzerinde

hepsini sunakta yakacak. Kâhin kişinin günahını başıslatacak ve kişi başıslanacak.

5 "Lanetleneceğini bile bile gördüğünde ya da bildiğine tanıklık etmeyen kişi günah işlemi olur ve suçunun cezasını çekecektir. 2 "Biri bilmeden kirli sayılan herhangi bir şeye, yabanıl, evcil ya da küçük bir hayvan lesine dokunursa, kırlenmiş olur ve suçlu sayılır. 3 "Biri bilmeden kirli sayılan bir insana ya da insandan kaynaklanan kendisini kirletecek herhangi bir şeye dokunursa, ne yaptığıni anladığı an suçlu sayılacaktır. 4 "Biri hangi konuda olursa olsun, kötüük ya da iyilik yapmak için, düşünmeden ve ne yaptığını bilmeden ant içerse, bunu anladığı an suçlu sayılacaktır. 5 "Kişi bu suçlardan birini işlediği zaman, günahını itiraf etmeli. 6 Günahının bedeli olarak RAB'be bir suç sunusu getirmeli. Bu sunu küçükbaş hayvanlardan olmalı. Dişi bir kuzu ya da keçi olabilir. Kâhin kişinin günahını başıslatacaktır. 7 "Eğer kuzu alacak gücü yoksa, suçuna karşılık biri günah sunusu, öbürü yakmalık sunu olmak üzere RAB'be iki kumru ya da iki güvercin sunmalı. 8 Bunları kâhine getirmeli. Kâhin önce günah sunusunu sunacak. Kuşun boynunu kırmalı, ama başını koparmamalı. 9 Sununun kanından birazını sunağın yan yüzüne serpmeli. Artakalan kan sunağın dibine akitilmalı. Bu günah sunusudur. 10 Kâhin bundan sonra ikinci kuşu yakmalık sunu olarak kurallara göre sunacak. Kâhin kişinin günahını başıslatacak ve kişi başıslanacak. 11 "Eğer iki kumru ya da iki güvercin alacak gücü yoksa, günahına karşılık günah sunusu olarak onda bir efa ince un getirmeli. Üzerine zeytinyağı dökmemeli, günde de koymamalı; çünkü bu günah sunusudur. 12 Onu kâhine vermelii. Kâhin anma payı olarak bir avuç dolusu alıp sunakta, RAB için yakılan sunuların üzerinde yakacak. Bu günah sunusudur. 13 Kâhin kişinin günahını başıslatacak ve kişi başıslanacak. Tahil sunusunda olduğu gibi, artakalan un kâhinin olacaktır." 14 RAB Musa'ya şöyle dedi: 15 "Eğer biri RAB'be adammış nesnelerle el uzatır, bilmenden günah işlerse, suç sunusu olarak RAB'be küçükbaş hayvanlardan kusursuz bir koç getirmeli. Değeri gümüş şekelle, kutsal yerin şekeliyle ölçülmeli. 16 Adamış nesneler konusunda işlediği günahın karşılığını ödemeli ve beşte birini üzerine ekleyip kâhine vermelii. Kâhin suç sunusu olan koçla kişinin günahını başıslatacak ve kişi başıslanacak. 17 "Eğer biri günah işler, RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, bilmenden yapsa bile, suç işlemi olur; suçunun cezasını çekecektir. 18 Kâhine suç sunusu olarak küçükbaş hayvanlardan belli değeri olan kusursuz bir koç getirmeli. Kâhin kişinin bilmenden işlediği günahı başıslatacak ve kişi başıslanacak. 19 Bu suç sunusudur. Kişi gerçekten RAB'be karşı suç işlemiştir."

6 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "Eğer biri günah işler, RAB'be ihanet eder, kendisine emanet edilen, rehin bırakılan ya da çalıntı bir mal konusunda komşusunu aldatır ya da ona haksızlık ederse, 3 kayıp bir eşya bulup yalan söyleyse, yalan yere ant içerse, yanı insanların işleyebileceği bu suçlardan birini işlerse, 4 günah işlemi olur ve suçlu sayılır. Çaldığı ya da haksızlıklı ele geçirdiği şeyi, kendisine emanet edilen ya da bulduğu kayıp eşayı, 5 ya da hakkında yalan yere ant içtiği şeyi, üzerine beşte birini de ekleyerek, suç sunusunu getirdiği gün sahibine

geri vermelii. 6 RAB'be suç sunusu olarak kâhine belli değerii olan kusursuz bir koç getirmeli. 7 Kâhin RAB'bin huzurunda onun günahını bağışlatacak; işlediği suç ne olursa olsun kişi bağışlanacak." 8 RAB Musa'ya şöyle dedi: 9 "Harun'la oğullarına buyruk ver: 'Yakmalık sunu yasası şudur: Yakmalık sunu bütün gece, sabaha kadar sunaktaki ateşin üzerinde kalacak. Sunağın üzerindeki ateş sönmeyecek. 10 Kâhin keten giysisini, donunu giyecek. Sunağın üzerindeki yakmalık sunudan kalan külü toplayıp sunağın yanına koyacak. 11 Giysilerini değiştirdikten sonra külü ordugahın dışında temiz bir yere götürürecek. 12 Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek. Kâhin her sabah ateşe odun atacak, yakmalık sununun parçalarını odunların üzerine dizecek, onun üzerinde de esenlik sunularının yağını yakacak. 13 Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek.'" 14 "Tahil sunusu yasası şudur: Harun'un oğulları onu sunağın önünde RAB'be sunacaklar. 15 Kâhin üzerindeki günkükle birlikte tahil sunusununince unundan ve zeytinyağınından bir avuç alıp anma payı ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunakta yakacak. 16 Artakalani Harun'la oğulları yiyecekler. Onu kutsal bir yerde, Buluşma Çadırı'nın avlusunda mayasız ekmek olarak yemeleri. 17 Mayayla pişirilmemeli. Bunu yakılan sunulardan, kâhînlerin payı olarak verdim. Suç sunusu, günah sunusu gibi bu da çok kutsaldır. 18 Harun soyundan gelen her erkek ondan yiyebilir. RAB için yakılan sunularda onların kuşaklar boyunca sonusa dek payları olacak. Sunulara her dokunan kutsal sayılacak." 19 RAB Musa'ya şöyle dedi: 20 "Harun kâhin olarak meshedildiği gün, Harun'la oğulları tahil sunusu olarak RAB'be yarısı sabah, yarısı akşam olmak üzere, onda bir efa ince un sunacaklar. Bu sürekli bir sunu olacak. 21 Zeytinyağıyla iyice yoğrulup sacda pişirilecek. Tahil sunusunu getirip RAB'bi hoşnut eden koku olarak pişmiş parçalar halinde sunacaklar. 22 Bunu Harun soyundan gelen meshedilmiş kâhin RAB'be sunacak. Sürekli bir kural olacak bu. Sununun tümü yakılacak. 23 Kâhînin sunduğu her tahil sunusu tümüyle yakılmalı, hiç yememeli." 24 RAB Musa'ya şöyle dedi: 25 "Harun'la oğullarına de ki, 'Günah sunusu yasası şudur: Günah sunusu yakmalık sununun kesildiği yerde, RAB'bin huzurunda kesilecek. Çok kutsaldır. 26 Hayvanı sunan kâhin onu kutsal bir yerde, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde yiyecek. 27 Sununun etine her dokunan kutsal sayılacak. Kanı birinin giysisine sıçrasa, giysi kutsal bir yerde yıkanmalı. 28 İçinde etin haşlandıgı çömlek kırılmalı. Ancak tunç bir kaptâ haşlanmışsa, kap iyice ovulup suyla durulanmalı. 29 Kâhînler soyundan gelen her erkek bu sunuyu yiyebilir. Çok kutsaldır. 30 Ama kutsal yerde günah bağışlamak için kanı Buluşma Çadırı'na getirilen günah sunusunun eti yemeyecek, yakılacaktır."

7 "Çok kutsal olan suç sunusunun yasası şudur: 2 Suç sunusu yakmalık sununun kesildiği yerde kesilecek ve kanı sunağın her yanına dökülecek. 3 Hayvanın bütün yağı alınacak, kuyruk yağı, bağırsak ve işkembe yağları, böbrekleri, böbrek üstü yağları, karaciğerden böbreklere uzanan perde ayrıllacak. 5 Kâhin bunların hepsini sunak üzerinde, RAB için yakılan sunu olarak yakacak. Bu suç sunusudur. 6 Kâhînler soyundan gelen her erkek bu sunuyu yiyebilir. Sunu kutsal bir yerde yenecek,

cüntü çok kutsaldır. 7 "Suç ve günah sunuları için aynı yasa geçerlidir. Et, sunuyu sunarak günahı bağışlatan kâhînidir. 8 Yakmalık sununun derisi de sunuyu sunan kâhînidir. 9 Fırında, tavada ya da sacda pişirilen her tahil sunusu onu sunan kâhînin olacak. 10 Zeytinyağıyla yoğrulmuş ya da kuru tahil sunuları da Harunoğulları'na aittir. Aralarında eşit olarak bölüşülecektir." 11 "RAB'be sunulacak esenlik kurbanının yasası şudur: 12 Eğer adam sunusunu RAB'be şükretmek için sunuyorsa, sunusunun yanısına zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız pideler, üzerine zeytinyağı sürülmüş mayasız yufkalar ve iyice karıştırılmış ince undan yağı yoğrulmuş mayasız pideler de sunacak. 13 RAB'be şükretmek için, esenlik sunusunu mayalı ekmek pideleriyle birlikte sunacak. 14 Her sunudan birini RAB'be bağış sunusu olarak sunacak ve o sunu esenlik sunusunun kanını sunağa döken kâhînin olacak. 15 RAB'be şükretmek için sunulan esenlik kurbanının eti, sununun sunulduğu gün yenecek, sabaha bırakılmayacak. 16 "Biri gönülden verilen bir sunu ya da dileği adagi sunmak istiyorsa, kurbanın eti sununun sunulduğu gün yenecek, artakalırsa ertesi güne bırakılabilecek. 17 Ancak üçüncü güne bırakılan kurban eti yakılacak. 18 Esenlik kurbanının eti üçüncü gün yenirse sunu kabul edilmeyecek, geçerli sayılmayacak. Çünkü et kirlenmiş sayılır ve her yiyen suçunun cezasını çekecektir. 19 "Kirli sayılan herhangi bir şeye dokunan et yenmemeli, yakılmalıdır. Öteki etlere gelince, temiz sayılan bir insan o etlerden yiyebilir. 20 Ama biri kirli sayıldığı sürece RAB'be sunulan esenlik kurbanının etini yerse, halkın arasından atılacak. 21 Ayrıca kirli sayılan herhangi bir şeye, insandan kaynaklanan bir kirliliğe, kirli bir hayvana ya da kirli ve iğrenç bir şeye dokunup da RAB'be sunulan esenlik kurbanının etinden yiyen biri halkın arasından atılacak." 22 RAB Musa'ya şöyle dedi: 23 "İsrail halkına de ki, 'İster siğir, ister koyun ya da keçi yağı olsun, hayvan yağı yemeyeceksiniz. 24 Kendiliğinden ölen ya da yabanlı hayvanların parçalandığı bir hayvanın yağı başka şeyle için kullanılabilir, ama hiçbir zaman yenmemeli. 25 Kim yakılan ve RAB'be sunulan hayvanlardan birinin yağını yense, halkın arasından atılacak. 26 Nerede yaşarsanız yaşayın, hiçbir kuşun ya da hayvanın kanını yemeyeceksiniz. 27 Kan yiyen herkes halkın arasından atılacak." 28 RAB Musa'ya şöyle dedi: 29 "İsrail halkına de ki, 'RAB'be esenlik kurbanı sunmak isteyen bire, esenlik kurbanının bir parçasını RAB'be sunmalı. 30 RAB için yakılan sunusunu kendi eliyle getirmeli. Hayvanın yağını döşüyle birlikte getirecek ve döş RAB'bin huzurunda sallamalı bir sunu olarak sallanacak. 31 Kâhin yağı sunağın üzerinde yakacak, ama döş Harun'la oğullarının olacak. 32 Esenlik kurbanlarınızın sağ budunu bağış olarak kâhine vereceksiniz. 33 Harunoğulları arasında esenlik sunusunun kanını ve yağını kim sunuyorsa, sağ but onun payı olacak. 34 İsrail halkın sunduğu esenlik kurbanlarından sallamalı döşü ve bağış olarak sunulan budu aldım. İsrail halkın payı olarak bunları sonsuza dek Kâhin Harun'la oğullarına verdim." 35 Harun'la oğulları kâhin atandıkları gün RAB için yakılan sunulardan paylarına bu düştü. 36 RAB onları meshettiği gün İsrail halkına buyruk vermişti. Adağın bu parçaları gelecek kuşaklar boyunca onların payı olacaktı. 37 Yakmalık, tahil, suç, günah, atanma sunularının ve esenlik kurbanlarının yasası

odus. 38 RAB, bu buyruğu çölde, Sina Dağı'nda İsrail halkından kendisine sunu sunmalarını istediği gün Musa'ya vermişti.

8 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "Harun'la oğullarını, kâhin giysilerini, mesh yağını, günah sunusu olarak sunulacak boğayı, iki koçu ve mayasız ekmeğin sepetini Buluşma Çadırı'nın giriş bölümününe getir. Bütün topluluğu da oraya çağır." 4 Musa RAB'bin buyruğunu yerine getirdi. Herkes Buluşma Çadırı'nın önünde toplandı. 5 Musa topluluğa, "Şimdi RAB'bin buyruğunu yerine getireceğim" dedi. 6 Harun'la oğullarını öne çıkarıp yıkadı. 7 Harun'a mintanı giydi, beline kuşağı bağladı, üzerine kaftanı, onun üzerine de efodu giydirdi. Ustaca dokummuş şeridiyle efodu bağladı. 8 Üzerine göğüslü taktı, göğüslenç içine Urim ile Tummim'i koydu. 9 Başına sarıgi sardı, öne kismına kutsal tacı, altın levhayı koydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı. 10 Sonra mesh yağını aldı, Tanrı'nın Konutu'nu ve içindeki her şeyi meshederek kutsal kıldı. 11 Yağı yedi kez sunağın üzerine serpit; sunağı, sunağın bütün aletlerini, kazanı ve ayaklılarını kutsal kılmak için meshetti. 12 Harun'u kutsal kılmak için başına yağ dökerek meshetti. 13 Harun'un oğullarını öne çıkardı, onlara mintan giydi, bellerine kuşak bağladı, başlarına başlık koydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı. 14 Sonra günah sunusu olarak sunulacak boğayı getirdi. Harun'la oğulları ellerini boğanın başına koydular. 15 Musa boğayı kesti. Sunağı pak kılmak için kanını parmağıyla sunağın boynuzlarına çepçeçvre sürdürdü. Artan kanı sunağın dibine döktü. Böylece sunağı arındırıp kutsal kıldı. 16 Musa hayvanın bağırsak ve işkembe yağılarını, karaciğer perdesini, böbreklerini ve böbrek yağılarını sunağın üzerinde yaktı. 17 Boğanın geri kalan kısmını da –derisini, etini, gübresini– ordugahın dışında yaktı. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı. 18 Sonra yakmalık sunu olarak sunulacak koçu getirdi. Harun'la oğulları ellerini koçun başına koydular. 19 Musa koçu kesti, kanını sunağın her yanına döktü. 20 Koçu parçalara ayırip parçaları, başını ve iç yağını yaktı. 21 Bağırsaklarını, işkembesini, ayaklarını yıkadı ve koçun tümünü sunağın üzerinde yaktı. Bu bir yakmalık sunu, RAB'bi hoşnut eden koku, yakılan sunuydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı. 22 Sonra öteki koçu, atanma sunusu olarak sunulacak koçu getirdi. Harun'la oğulları ellerini koçun başına koydular. 23 Musa koçu kesti. Kanını Harun'un sağ kulak memesiine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmaklarına sürdürdü. 24 Sonra Harun'un oğullarını öne çıkardı. Onların da sağ kulak memelerine, sağ ellerinin ve ayaklarının baş parmaklarına kan sürdürdü. Artan kanı sunağın her yanına döktü. 25 Hayvanın yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağılarını, karaciğer perdesini, böbreklerini, böbrek yağılarını ve sağ budunu aldı. 26 Sonra RAB'bin huzurunda bulunan mayasız ekmeğin sepetinden bir ekmek, yağlı pide ve yufka alıp hayvanın yağılarını ve sağ budunun üzerine koydu. 27 Hepsini Harun'la oğullarının eline verdi. Bunları RAB'bin huzurunda sallamalıksız sunu olarak salladı. 28 Sonra ellerinden alıp sunakta yakmalık sununun üzerinde yaktı. Bunlar atanma sunusu, RAB'bi hoşnut eden koku ve RAB için yakılan sunuydu. 29 Bundan sonra Musa döşü aldı ve sallamalıksız sunu olarak RAB'bin huzurunda salladı. Atanma sunusu olarak sunulan koçtan Musa'nın payına düşen buydu.

Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı. 30 Musa mesh yağını ve sunağın üzerindeki kanı alıp Harun'la oğullarının ve giysilerinin üzerine serpit. Böylece Harun'u, oğullarını ve giysilerini kutsal kılmış oldu. 31 Sonra Harun'la oğullarına, "Eti Buluşma Çadırı'nın giriş bölümündenlaşın" dedi, "Eti Harun'la oğulları yiyecek" diye buyurmuştu. Atanma sunularının bulunduğu sepetteki ekmeğle birlikte onu orada yiye. 32 Etten ve ekmekten artanı yakın. 33 Atanma günleriniz doluncaya kadar, yedi gün boyunca Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünden ayrılmayın. Çünkü atanmanız yedi gün sürecek. 34 Bugün yapılan her şeyi günahlarınızı bağıslatmak için RAB buyurdu. 35 Yedi gün boyunca gece gündüz Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde bekleyecekt, RAB'bin buyruğunu yerine getireceksiniz. Öyle ki, olmeyesiniz. Bana böyle buyruk verildi." 36 Böylece Harun'la oğulları RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği bütün buyruları yerine getirdiler.

9 Sekizinci gün Musa Harun'la oğullarını ve İsrail ileri gelenlerini çağırdı. 2 Harun'a, "Kendin için günah sunusu olarak kusursuz bir erkek buzağı, yakmalık sunu olarak da kusursuz bir koç al, RAB'be sun" dedi, 3 "Sonra İsrail halkına de ki, 'Günah sunusu olarak bir teke, yakmalık sunu olarak da bir yaşında kusursuz bir buzağı ile bir kuzu alın. 4 RAB'bin huzurunda esenlik sunusu olarak kurban edilmek üzere bir sigır ve bir koça birlikte zeytinyağlıyla yoğrulmuş tahil sunusu getirin. Çünkü RAB bugün size görünecektir.'" 5 Musa'ın buyurdukları Buluşma Çadırı'nın önüne getirildi. Herkes yaklaşıp RAB'bin huzurunda toplandı. 6 Musa, "RAB sunları yapmanızı buyuruyor, o zaman RAB'bin yüceliği size görünecektir" dedi. 7 Sonra Harun'a, "Sunağa git, günah ve yakmalık sunularını sun" dedi, "Hem kendinin, hem de halkın günahlarını bağıslat. RAB'bin buyurduğu gibi halkın sunusunu sun, günahlarını bağıslat." 8 Böylece Harun sunağa gidip kendisi için günah sunusu olarak sunulacak buzağı kesti. 9 Oğulları buzağıının kanını ona getirdiler. Harun parmağını kana batırıp sunağın boynuzlarına sürdürdü. Artan kanı sunağın dibine döktü. 10 RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğa uygun olarak günah sunusunun yağını, böbreklerini, karaciğerinin perdesini sunakta yaktı. 11 Etiyle derisini ise ordugahın dışında yaktı. 12 Sonra yakmalık sununu kesti. Oğulları sununun kanını kendisine verdiler. O da kanı sunağın her yanına döktü. 13 Sununun bütün parçalarını ve başını Harun'a verdiler. Harun hepsini sunağın üzerinde yaktı. 14 Sununun işkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkayıp sunakta yakmalık sununun üzerinde yaktı. 15 Bundan sonra Harun halkın sunusunu getirdi. halkın günahları için sunulacak tekeyi kesti ve ilk sunu gibi bunu da günah sunusu olarak sundu. 16 Yakmalık sununu da kurallara uygun biçimde sundu. 17 Sonra tahil sunusunu getirdi. Bir avuç alıp her sabah sunulan yakmalık sunuya ek olarak sunağın üzerinde yaktı. 18 Halk için esenlik kurbanları olarak sunulacak sıyırla koçu da kesti. Oğulları sunuların kanını kendisine verdiler. O da kanı sunağın her yanına döktü. 19 Sığırda koçun yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağılarını, böbreklerini ve karaciğerlerinin perdesini 20 döşelerin üzerine koydular. Harun yağını sunakta yaktı. 21 Musa'ının buyurduğu gibi döşeleri ve sağ budu sallamalıksız sunu olarak RAB'bin huzurunda salladı. 22 Harun günah, yakmalık, esenlik sunularını sunduktan sonra

ellerini halka doğru uzatarak onları kutsadı ve aşağıya indi. 23 Musa'yla Harun Buluşma Çadırı'na girdiler. Dışarı çıkışınca halkı kutsadılar. O zaman RAB'bin yüceliği halka göründü. 24 RAB bir ateş gönderdi. Ateş sunağın üzerindeki yakmalık sunuyu, yağları yakıp küle çevirdi. Bunu gören halkın tümü sevinçle haykırarak yüzüstü yere kapandı.

10 Harun'un oğulları Nadav'la Avihu buhurdanlarını alıp içlerine ateş, ateşin üstüne de buhur koydular. RAB'bin buyruklarına aykırı bir ateş sundular. 2 RAB bir ateş gönderdi. Ateş onları yakıp yok etti. RAB'bin huzurunda öldüler. 3 Musa Harun'a şöyle dedi: "RAB demişti ki, 'Bana hizmet edenler kutsallığımı saygı duyacak Ve halkın tümü beni yüceltecek.'" Harun hiçbir şey söylemedi. 4 Musa Harun'un amcası Uzziel'in oğullarını, Mişael'e Elsafan'ı çağrıldı, "Gelin, kardeşlerinizi kutsal yerin önünden kaldırıp ordugahın dışına çıkarın" dedi. 5 Geldiler ve Musa'nın buyurduğu gibi cesetleri üzerlerindeki mintanlarıyla ordugahın dışına çıkardılar. 6 Sonra Musa Harun'la oğulları Elazar'la İtamar'a, "Saçlarınızı dağıtmayın, giysilerinizi yırtmayın" dedi, "Yoksça ölürsünüz ve RAB bütün topluluğa öfkelenir. Ama kardeşleriniz, bütün İsrail halkı RAB'bin ateşle yok ettiği bu insanlar için yas tutsun. 7 Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünden ayrılmayın, yoksa ölürsünüz. Çünkü RAB'bin mesh yağıyla kutsandınız." Harun'la oğulları Musa'nın dedidine uydular. 8 RAB Harun'a şöyle dedi: 9 "Sen ve oğulların Buluşma Çadırı'na şarap ya da herhangi bir içki içip girmeyin, yoksa ölürsünüz. Kuşaklar boyunca bir kural olsun bu. 10 Kutsalla bayağı olanı, kirliyle temizi birbirinden ayırt etmelisiniz. 11 RAB'bin Musa aracılığıyla İsrail halkına bildirdiği bütün kuralları onlara öğretmelisiniz." 12 Musa Harun'a ve sağ kalan oğulları Elazar'la İtamar'a şöyle dedi: "RAB için yakılan sunulardan artan tahıl sunusunu alın, mayasız ekmeğin yapım sunağın yanında yiye. Çünkü çok kutsaldır. 13 Onu kutsal bir yerde yemelisiniz. Çünkü RAB için yakılan sunulardan senin ve oğullarının payıdır bu. Bana böyle buyruk verildi. 14 Sallamalik döşle bağış olarak sunulan budu ise oğulların ve kızlarında birlikte temiz bir yerde yemelisin. Çünkü bunlar İsrail halkın sunduğu esenlik kurbanlarından senin ve çocukların payı olarak ayrıldı. Bağış olarak sunulan butla sallamalik döşü, yakılacak sunu yağlarıyla birlikte getirip RAB'bin önünde sallamalik sunu olarak sunacaklar. RAB'bin buyruğu uyarınca bunlar sonsuza dek senin ve çocukların payı olacak." 16 Musa günah sunusu olarak sunulacak tekeyi soruşturdu, yakılmış olduğunu öğrenince, Harun'un sağ kalan oğulları Elazar'la İtamar'a çok öfkelendi, "Neden günah sunusunu kutsal bir yerde yemediniz?" diye sordu, "O çok kutsaldır. Topluluğun suçunu üstlenmesi ve günahlarını bağıslatmanız için RAB onu size vermişti. 18 Tekenen kanı kutsal çadırda getirilmemiş. Buyurduğum gibi tekeyi kesinlikle kutsal yerde yemeniz gerekdir." 19 Harun, "Halk bugün RAB'be günah sunusu ve yakmalık sunu sundu" diye yanıtladı, "Benim başıma ise bunlar geldi. Günah sunusunu bugün yemiş olsaydım, RAB bundan hoşnut olur muydu?" 20 Musa yanıt uygundu.

11 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: 2 "İsrail halkına deyin ki, 'Karada yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirisiniz: 3 Çatal ve yarık tırnaklı, gevş getiren hayvanların tümü. 4 Ancak

geviş getiren ve çatal tırnaklı olan hayvanlardan etini yememeniz gerekenler şunlardır: Deve gevş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır. 5 Kaya tavşanı gevş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır. 6 Tavşan gevş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır. 7 Domuz çatal ve yarık tırnaklıdır, ama gevş getirmez. Sizin için kirli sayılır. 8 Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız, sizin için kirlidir. 9 "Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirisiniz: Denizde, akarsularda yaşayan pullu ve yüzgeçli canlıların etini yiyebilirisiniz. 10 Denizdeki ve akarsulardaki bütün pulsuz ve yüzgeçsiz canlılar –suda toplu halde yaşayanlar ve ötekiler– sizin için iğrenç sayılır. 11 Bunlar sizin için iğrenç sayılacak. Etlerini yemeyecek, leşlerinden tiksineceksiniz. 12 Suda yaşayan bütün pulsuz ve yüzgeçsiz canlılar sizin için iğrenç sayılacak. 13 "Tiksindirici kuşların etini yemeyecek, şunları iğrenç sayacaksınız: Kartal, kuzu kartalı, kara akbabası, 14 çaylak, doğan türleri, 15 bütün karga türleri, 16 baykuş, puhu, martı, atmaca türleri, 17 kukumav, karabatak, büyük baykuş, 18 peçeli baykuş, ishakkuşu, akbabası, 19 leylek, balıkçıltürleri, ibibik, yarasası. 20 "Dört ayaklı ve kanatlı böceklerin hepsi sizin için iğrençtür. 21 Ama dört ayaklı ve kanatlı olup ayaklarını sıçramak için kullanan bazalarının etini yiyebilirisiniz. 22 Şunları yiyeceksiniz: Bütün çekirge türleri, küçük çekirge, cırcırboceği, ağustosböceği. 23 Öbür dört ayaklı, kanatlı böceklerin hepsi sizin için iğrenç sayılır. 24 "Sizi kırletecek şeyler şunlardır: Aşağıdaki hayvanların leşine dokunan akşamaya kadar kirli sayılacaktır. 25 Kim aşağıdaki hayvanların leşini taşırsa giysilerini yıkayacak ve akşamaya kadar kirli sayılacaktır. 26 Çatal tırnaklı ama tırnağı yarık olmayan ve gevş getirmeyen her hayvan sizin için kirlidir. Bunlara dokunan da kırlemnmiş sayılır. 27 Dört ayaklı hayvanlardan pençelerini yere basarak yürüyenler sizin için kirlidir. Bunların leşine dokunanlar akşamaya kadar kirli sayılacaktır. 28 Bunların leşini taşıyanlar giysilerini yıkayacak ve akşamaya kadar kirli sayılacaktır. Çünkü bu hayvanlar sizin için kirlidir. 29 "Küçük kara hayvanları içinde sizin için kirli sayılanlar şunlardır: Gelincik, fare, bütün kertenkele türleri – geko, varan, duvar kertenkelesi, düz keler- bukalemun. 31 Sizin için kirli sayılan küçük kara hayvanları bunlardır. Bunların leşine dokunan akşamaya kadar kirli sayılacaktır. 32 Bunlardan birinin leşi neyin üzerine düşerse onu da kırletir. İster tahta kap, ister giysi, ister deri, ister çul olsun suya konmalıdır. Akşama kadar kirli sayılacak ve akşam temizlenmiş olacaktır. 33 Bunlardan biri toprak kabın içine düşerse, kabin içindekiler kirli sayılacaktır. Toprak kap kırılmalıdır. 34 Toprak kaptaki sulu yiyecek ve her içecek kirli sayılacaktır. 35 Bunlardan birinin leşi neyin üzerine düşerse onu da kırletir. Üzerine düşüğü ister fırın olsun, ister ocak, parçalanmalıdır. Çünkü onlar kirlidir ve sizin için kirli sayılacaktır. 36 Ancak kaynak ya da su şarnıcı temiz sayılacaktır; ama bunların leşine dokunan kirli sayılacaktır. 37 Eğer bu hayvanlardan birinin leşi ekin tohumunun üzerine düşerse, o tohum temiz sayılacaktır. 38 Ama suya konmuş tohumun içine düşerse, tohum sizin için kirlidir. 39 "Eti yenen hayvanlardan biri ölse, leşine dokunan akşamaya kadar kirli sayılacaktır. 40 Hayvanın leşinden yiyen giysilerini yıkayacak ve akşamaya kadar kirli sayılacaktır. Leşin taşıyan da giysilerini yıkayacak ve

akşama kadar kirli sayılacaktır. 41 “Bütün küçük kara hayvanları içrençtir. Yenmeyecektir. 42 İster karnı üzerinde sürünen, ister dört ayaklı ya da çok ayaklı canlılar olsun, bunların hiçbirini yemeyeceksiniz. Çünkü bunlar içrençtir. 43 Bunların hiçbirlarıyla kendinizi kirletmeyin, içrenç duruma sokmayın, kirli duruma düşmeyin. 44 Tanrıınız RAB benim. Kendinizi bana adayın ve kutsal olun. Çünkü ben kutsalım. Murdar küçük kara hayvanlarını iyierek kendinizi kirletmeyin. 45 Tanrıınız olmak için sizi Mısır'dan çıkaran RAB benim. Kutsal olun, çünkü ben kutsalım. 46 “Kirli olanı temizden, eti yeneni eti yenmeyenden ayırt edebilmeniz için hayvanlar, kuşlar, suda toplu halde yaşayan bütün canlılar ve küçük kara hayvanlarıyla ilgili yasa budur.”

12 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “İsrail halkına de ki, ‘Bir kadın hamile kalıp erkek çocuk doğurursa, âdet gördüğü günlerde olduğu gibi yedi gün kirli sayılacaktır. 3 Çocuk sekizinci gün sunnet edilmeli. 4 Kadın kanamasından paklanmak için otuz üç gün bekleyecek. Pak yapılması için geçmesi gereken bu günler doluncaya dek kutsal bir şeye dokunmayacak, tapınağa girmeyecek. 5 Ancak, kız çocuk doğurursa, âdet gördüğü günler gibi iki hafta kirli sayılacaktır. Kanamasından paklanmak için altmış altı gün bekleyecektir. 6 “Erkek ya da kız çocuk doğuran kadının temiz sayılması için geçmesi gereken günler dolunca, yakmalık sunu olarak bir yanında bir kuzu, günah sunusu olarak bir güvercin ya da bir kumru getirip Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde kâhine verecektir. 7 Kâhin bunu RAB'bin huzurunda sunacak ve kadını arıtacak. Böylece kadın kanamasından temizlenmiş sayılacak. Erkek ya da kız doğuran kadına ilgili yasa budur. 8 “Eğer kadının kuzu alacak gücü yoksa, biri yakmalık sunu, öbürü günah sunusu olmak üzere, iki kumru ya da iki güvercin yavrusu getirecek. Kâhin kadını arıtacak ve kadın temiz sayılacaktır.”

13 RAB Musa'ya ve Kâhin Harun'a şöyle dedi: 2 “Bedeninde deri hastalığına dönüşebilecek şış, kabuk ya da parlak leke bulunan kişi Harun'a, ya da Harun'un kâhin oğullarından birine götürülecek. 3 Kâhin derideki yaraya bakacak, yarada kıl ağarması varsa ve yara derine inmişse, kişi deri hastalığına yakalanmış demektir. Hastaya bakan kâhin onu kirli ilan edecektir. 4 Derideki parlak leke beyazsa, derine inmemişse, üzerindeki killar ağarmamışsa, kâhin hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacak. 5 Yedinci gün yaraya bakacak; yara ilerlememiş, deri yüzeyine yayılmamışsa, hastayı yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak. 6 Yedinci gün hastaya bir daha bakacak; yara solmuş, deri yüzeyine yayılmamışsa, hastayı temiz ilan edecek. Yara yalnızca kabuktur. Hasta giysilerini yıkayıp temiz sayılacaktır. 7 Ancak temiz sayılmak için kâhine muayene olduktan sonra derisindeki kabuk yayılırsa, yine kâhine görünmelidir. 8 Kâhin kişiye bakacak, derisindeki kabuk yayılmışsa onu kirli ilan edecek. Kişi deri hastalığına yakalanmış demektir. 9 “Deri hastalığına yakalanan kişi kâhine götürülecek. 10 Kâhin ona bakacak. Derideki şış beyazlaşmış, üzerindeki killar ağarmışsa, şişkin yarada kızıl et görünyorsa, 11 bu müzmin bir deri hastalığıdır. Kâhin kişiyi kirli ilan edecek, ama kapalı yerde tutmayacaktır. Çünkü kişi zaten kirlenmiştir. 12 “Eğer deri hastalığı yayılıp kâhinin görebildiği kadarıyla tepeden tırnağa

hastanın bütün bedenini kaplamışsa, 13 kâhin hastaya bakacak ve bedenini hastalık saran kişiyi temiz ilan edecektir. Yaralar beyazaşmış ve temizdir. 14 Ama kızıl et görülüyorsa, kişi kirli sayılacaktır. 15 Kâhin kızıl et görürsse, kişiyi kirli ilan edecektir. Kızıl et kirlidir, deri hastalığıdır. 16 Eğer kızıl et iyileşir, beyazaşırsa, hasta yine kâhine görünmelidir. 17 Kâhin hastaya bakacak, yara beyazaşmışsa, yarayı temiz ilan edecek. Kişi temiz sayılacak. 18 “Derideki çiban iyileşmiş, 19 ama bir süre sonra çibanın yerinde beyaz bir şış, ya da kırmızımsı-beyaz parlak bir leke olmuşsa, kâhine göstermeli. 20 Kâhin hastaya bakacak, görünen yara derine inmiş, üzerindeki killar ağarmışsa, kişiyi kirli ilan edecektir. Çibanda baş gösteren bir deri hastalığıdır bu. 21 Ama kâhin hastaya baktığında yarada beyaz kıl yoksa, yara derine inmemiş ve yara solmuşsa, kişiyi yedi gün kapalı bir yerde tutacaktır. 22 Eğer derideki yara yayılıyorsa, kâhin kişiyi kirli ilan edecektir; çünkü kişi hastalığa yakalanmış demektir. 23 Parlak leke geçmemiş ama yayılmamışsa, bu çiban kabuguğur. Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir. 24 “Deride ateş yanığı varsa ve et kırmızımsı-beyaz ya da beyaz, parlak bir leke haline gelmişse, 25 kâhin yaraya bakmalı. Parlak lekenin üzerindeki killar ağarmış, leke derine inmişse, yanıkta deri hastalığı var demektir. Kâhin kişiyi kirli ilan edecektir, çünkü kişi deri hastalığına yakalanmıştır. 26 Ama parlak lekede kıl ağarması yoksa, leke derine inmemiş ve solmuşsa, kâhin hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacaktır. 27 Yedinci gün kişiye yine bakacak, eğer leke deriye yayılmışsa, onu kirli ilan edecek. Çünkü kişi deri hastalığına yakalanmıştır. 28 Eğer derideki parlak leke geçmemiş, ama yayılmamış ve solmuşsa, yanıkta doğan bir şışluktur. Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir. Çünkü yanık yarasının kabuguğur bu. 29 “Bir erkeğin ya da kadının başında ya da çenesinde yara varsa, 30 kâhin yaraya bakmalı. Yara derine inmişse ve üzerinde ince sarı tüyler varsa, hastayı kirli ilan edecektir. Çünkü hasta uyzdur. Baş ya da çenede görülen bir deri hastalığıdır. 31 Ancak kâhin bu tür bir yaraya baktığı zaman, yara derine inmemişse, üzerinde siyah kıl yoksa, hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacak. 32 Yedinci gün yaraya yine bakacak; uyuş deriye yayılmamışsa, üzerinde sarı kıl yoksa, uyuş derine inmemişse, 33 hasta tıraş olacak, ama uyuş olan yerbere dokunmayacaktır. Kâhin hastayı yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak. 34 Yedinci gün uyuşa yine bakacak; uyuş deriye yayılmamışsa, derine inmemişse, hastayı temiz ilan edecektir. Hasta giysilerini yıkayacak ve temiz sayılacaktır. 35 Ama hasta temiz ilan edildikten sonra uyuş derisine yayılırsa, 36 kâhin ona yeniden bakmalı. Uyuş yayılmışsa, yarada sarı kıl olup olmasına bakılmaksızın kişi kirli sayılacaktır. 37 Ama kâhine göre uyuş ilerlememiş, üzerinde siyah kıl bitmişse, hastalık geçmiş demektir. Kişi temizdir. Kâhin onu temiz ilan edecektir. 38 “Bir erkeğin ya da kadının derisinde beyaz parlak lekeler varsa, 39 kâhin ona bakmalı. Derideki lekeler beyaz ve solgunsa, sadece deride çıkan kırmızı lekelereğir. Kişi temizdir. 40 “Eğer adamın saçı dökülmüşse, sadece keldir. Temiz sayılır. 41 Saçının önü dökülmüşse alnı açılmış demektir. Temiz sayılır. 42 Ama saçı dökülmüş ya da alnı açılmış adamın başında veya alnında kırmızımsı-beyaz yaralar çıkmışsa, adam deri hastalığına yakalanmış demektir. 43

Kâhin adama bakacak. Saçı dökülmüş baş ya da alındıktı şişler deri hastalığının yol açtığı yaralar gibi kırmızımsı-beyazsa, **44** adam deri hastalığına yakalanmıştır. Kırıldı. Başındaki yaradan ötürü kâhin kesinlikle onu kirli ilan edecektir. **45** "Böyle bir hastalığa yakalanan kişinin giysileri yırtık, saçları dağınık olmalı; kişi ağını örtüp, 'Kirliyim! Kirliyim!' diye bağırmalı. **46** Hastalığı devam ettiği sürece kirli sayılıacaktır, çünkü kirlenmiştir. Halktan uzak, ordugahın dışında yaşamalıdır." **47** "Yün ya da keten bir giyside, **48** yün ya da keten bir kumaşta, deri ya da deri eşyada kûf görülsürse, **49** giyside, deride, deri eşyada, örgü ipinde, kumaşta görülen kûf yeşilimsi ya da kırmızımsı bir renk almışsa, kâhine gösterilmelidir. **50** Kâhin ona bakacak ve yedi gün kapalı bir yerde tutacak. **51** Yedinci gün ona yine bakacak. Eğer kumaştaki, giysideki veya herhangi bir amaçla kullanılan deri eşyadaki kûf yayılmışsa, bu tehlili bir küftür. Kirli sayılıacaktır. **52** Üzerinde kûf bulunan yün ya da keten giysi, kumaş ya da her türlü deri eşya kâhin tarafından yakılacaktır. Çünkü öni alınamaz bir küftür ve yakılmalıdır. **53** "Kâhin giyside, kumaşta ya da herhangi bir deri eşyada bulunan kûfun yayılmadığını görürse, **54** buyruk verecek ve küflü eşya yıkanacak. Kâhin onu yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak. **55** Küflü eşya yıkandıktan sonra yeniden kâhine gösterilmeli. Kûf yayılmasa bile rengi değişmemişse, kirli sayılacak. Yakılmalıdır. Gerek iç yüzünü, gerekse dış yüzünü kûf kemirmiştir. **56** "Küflü eşya yıkandıktan sonra, kûfte bir solma varsa, kâhin giysideki, derideki ya da kumaştaki kûflü kısmı yırtacak. **57** Eğer kumaşta, giyside ya da herhangi bir deri eşyada yine kûf görülsürse, kûf yayılıyor demektir; eşyayı yakacaksın. **58** Yikanan giysiden, kumaştan ya da deri bir eşyadan kûf geçmişse, yeniden yıkanacak. Sonra temiz sayılacaktır." **59** Kûfun bulaştığı yün ya da keten giysisi, kumaşı veya deri eşyayı kirli ya da temiz ilan etmenin yasası budur.

14 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "Deri hastasının temiz kılınacağı gün şu yasa geçerlidir: Hasta kâhine götürülecek. **3** Kâhin hastaya ordugahın dışında bakacak. Hastalık iyileşmişse, **4** pak kılınacak kişi için iki temiz, canlı kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu getirilmesini buyuracak. **5** Kâhinin buyruyuyla kuşlardan biri toprak bir kaptı, akarsuyun üzerinde kesilecek. **6** Sonra kâhin canlı kuşu, sedir ağacını, kırmızı ipliği ve mercanköşkotunu akarsuyun üzerinde kesilen kuşun kanına batıracak **7** ve pak kılınacak kişinin üzerine yedi kez serpecek, onu temiz ilan edip canlı kuşu kira salacak. **8** Pak kılınacak kişi giysilerini yıkayacak, bütün killarını tiraş edecek ve yıkanacak. Bundan sonra pak sayılacak. Artık ordugaha girebilir, ama yedi gün çadırının dışında kalmalı. **9** Yedinci gün saçını, sakalını, kaşlarını, bedenindeki bütün kilları tiraş edecek. Giysilerini yıkayacak, kendisi de yıkandıktan sonra temiz sayılacak. **10** "Sekizinci gün kusursuz iki erkek kuzu, bir yanında kusursuz bir dişi kuzu, tahl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa ince un ve bir log zeytinyağı getirecek. **11** Paklama işiyle görevli kâhin bütün bunları ve pak kılacağı kişiyi RAB'bin huzurunda, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde bekletecek. **12** Sonra kâhin erkek kuşlarından birini alıp bir log zeytinyağıyla birlikte RAB'be suç sunusu olarak sunacak. Sallamalık sunu olarak bunları RAB'bin huzurunda sallayacak. **13** Erkek kuzyu

günah sunusunun ve yakmalık sununun kesildiği kutsal yerde kesecek. Çünkü günah sunusu gibi suç sunusu da kâhine aittir. Çok kutsaldır. **14** Kâhin pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına suç sunusunun kanından sürecek. **15** Sonra bir log zeytinyağından biraz alarak kendi sol avucuna dökecek. **16** Sağ elinin parmağını zeytinyağına batırıp RAB'bin huzurunda yedi kez serpecek. **17** Pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanı üzerine avucunda kalan yağıdan sürecek. **18** Ayrıca pak kılınacak kişinin başına avucunda kalan yağı sürerek RAB'bin huzurunda onu arıtacak. **19** Sonra günah sunusunu sunarak pak kılınacak kişiyi kirliliğinden arıtacak ve yakmalık sununu kesecek. **20** Yakmalık sunuya tahl sunusunu sunakta sunacak. Böylece kâhin kişiyi arıtacak ve kişi temiz sayılacaktır. **21** "Eğer kişi yokulsula ve bunları alacak gücü yoksa, arınmak üzere sallamalık suç sunusu olarak bir erkek kuzu, tahl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un ve bir log zeytinyağı alacak. **22** Gücü oranında biri günah sunusu, öbürü yakmalık sunu olmak üzere iki kumru ya da iki güvercin sunacak. **23** Pak kılınmak için sekizinci gün hepsini RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde getirip kâhine verecek. **24** Kâhin suç sunusu olan erkek kuzuyla bir log zeytinyağını alıp sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda sallayacak. **25** Suç sunusu olan kuzuyu kesecek. Sununun kanını pak kılınan kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına sürecek. **26** Sonra kendi sol avucuna biraz zeytinyağı dökecek. **27** Sağ parmağını sol avucundaki yağı batırarak RAB'bin huzurunda yedi kez serpecek. **28** Avucundaki yağıdan pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanını sürdürdüyü yerlere sürecek. **29** RAB'bin huzurunda pak kılınacak kişiyi arıtmak üzere avucunda kalan yağı başına sürecek. **30** Sonra kişinin gücü oranında aldığı kumrulardan ya da güvercinerden birini günah sunusu, öbürüne yakmalık sunu olarak tahl sunusuyla birlikte sunacak. Kâhin böylece pak kılınan kişiyi RAB'bin huzurunda arıtacak." **32** Deri hastası olup da temiz kılınmaya parasal gücü yetmeyen kişiler için bu yasa geçerlidir. **33** RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: **34** "Size mülk olarak vereceğim Kenan ülkesine gittiğiniz zaman, ülkenizdeki bir eve kûf hastalığı gönderirsem, **35** ev sahibi gidip kâhine, 'Evimde kûfe benzer bir hastalık gördüm' diye haber vermelii. **36** Kâhin kûfe bakmaya gitmeden önce, evdeki her şeyin kirli sayılmaması için evin boşaltılmasını buyuracak. Sonra evi görmeye gidecek. **37** Duvarlara yayılan kûfe bakacak. Eğer kûf yeşilimsi ya da kırmızımsı lekeler halindeyse ve duvarın içine işlemisse, **38** kâhin evi terk edecek ve yedi gün süreyle kapalı tutacak. **39** Yedinci gün geri dönecek ve eve yine bakacak. Eğer kûf duvarlara yayılmışsa, **40** kûflü taşları söküp kentin dışına, kirli sayılan bir yere atmaları için buyruk verecek. **41** Evin içindeki bütün sıvayı kazdıracak. Moloz kentin dışına, kirli sayılan bir yere dökülecek. **42** Sökülen taşların yerine başka taşlar koyup evi yeniden sıvayıacaklar. **43** "Taşları sökülp sıvası kazınan evde yeni siva yapıldıktan sonra kûf yine ortaya çıkarsa, **44** kâhin gidip eve bakacak. Kûf yayılmışsa, öni alınamaz demektir. Ev kirli sayılır. **45** Yıkılmalıdır. Taşları, keresteleri, bütün harcı

kent dışına, kirli sayılan bir yere atılmalıdır. 46 Evin kapalı olduğu günlerde, eve giren biri akşamda kadar kirli sayılacak. 47 O evde yatan ya da yemek yiyen biri giysilerini yıkamalı. 48 "Evsivandıktan sonra kâhin eve girip bakacak, kûf yayılmamışsa evi temiz ilan edecek. Çünkü kûf geçmiş demektir. 49 Evi paklamak için iki kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu alacak. 50 Kuşlardan birini toprak bir kaptı, akarsuyun üzerinde kesecék. 51 Sedir ağacını, mercanköşkotunu, kırmızı ipliği, canlı kuşu alıp kesilen kuşun kanına ve akarsuya batıracak. Yedi kez eve serpecek. 52 Böylece kuşun kani, akarsu, canlı kuş, sedir ağacı, mercanköşkotu ve kırmızı iplikle evi paklamış olacak. 53 Sonra canlı kuşu kent dışına, kira salacak. Böylece evin kirliliğini bağıışlatacak ve ev temiz sayılacaktır." 54 Her türlü deri hastalığı, uyuz, giysiye ya da eve bulaşan kûf, şîş, kabuk ya da parlak lekelerle ilgili yasa budur. 57 Bunların ne zaman kirli, ne zaman temiz olduğu bu yasaya göre bilinebilir. Deri hastalığı yasası budur.

15 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: 2 "İsrail halkına deyin ki, 'Adâmin erkeklik organında akıntı varsa, akıntı kirlidir. 3 Akıntı ister devam etsin, ister kesilsin adamı kırletir. Akıntıının neden olduğu kirlilikler şunlardır: 4 Üzerinde yattığı her yatak ve oturduğu her şey kirli sayılacaktır. 5 Kim yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşamda kadar kirli sayılacaktır. 6 Adâmin üzerine oturduğu bir eşyaya oturan da giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşamda kadar kirli sayılacaktır. 7 Kim akıntısı olan adâmin bedenine dokunursa giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşamda kadar kirli sayılacaktır. 8 Eğer akıntısı olan adam temiz bir adama tükürürse, o kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşamda kadar kirli sayılacaktır. 9 Akıntısı olan adâmin bindiği her eyer kirli sayılacaktır. 10 Adâmin üzerine oturduğu ya da yattığı herhangi bir eşyaya dokunan, akşamda kadar kirli sayılacaktır. Bu eşyaları taşıyan herkes giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşamda kadar kirli sayılacaktır. 11 Akıntısı olan adam ellerini yıkamadan kime dokunursa o kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşamda kadar kirli sayılacaktır. 12 Akıntısı olan adâmin dokunduğu toprak kap parçalanacak, tahta kap ise suyla çalkalanacaktır. 13 "Eğer adâmin akıntısı kesilirse, paklanmak için yedi gün bekleyecek. Sonra giysilerini yıkayacak, akarsuda yıkanacak ve temiz sayılacak. 14 Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin alıp RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde gelecek ve bunları kâhîne verecek. 15 Kâhin birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece akıntısı olan adâmi RAB'bin huzurunda arıtacak. 16 "Eğer bir adâmdan meni akarsa, bedeninin tümünü yıkayacak ve akşamda kadar kirli sayılacaktır. 17 Üzerine meni bulaşan her giysi ya da deri eşya yıkanacak, akşamda kadar kirli sayılacaktır. 18 Bir adam kadınla cinsel ilişkide bulunurken menisi akarsa, ikisi de yıkanacak ve akşamda kadar kirli sayılacaklardır. 19 "Âdet gördüğü için kan kaybeden kadın yedi gün kirli sayılacak. Ona dokunan da akşamda kadar kirli sayılacak. 20 Âdet gördüğü günlerde kadının üzerinde yattığı ya da oturduğu her şey kirli sayılacaktır. 21 Kim kadının yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşamda kadar kirli sayılacaktır. 22 Kim kadının üzerine oturduğu herhangi bir şeye dokunursa, o da

giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşamda kadar kirli sayılacaktır. 23 Kadının yatağındaki ya da oturduğu şeyin üzerindeki herhangi bir eşyaya dokunan herkes akşamda kadar kirli sayılacaktır. 24 Âdet gören kadının kirliliği onunla yatan adama da bulaşır. Adam yedi gün kirli kalır ve yattığı her yatak kirli sayılır. 25 "Eğer bir kadının âdet günleri dışında uzun süreli bir kanaması varsa, ya da kanaması âdet günlerinden sonra da devam ediyorsa, kanaması olduğu sürece âdet günlerinde olduğu gibi kirli sayılır. 26 Kanaması olduğu sürece, âdet günlerinde olduğu gibi, yattığı her yatak ve üzerine oturduğu her şey kirli sayılacaktır. 27 Kim bunlara dokunursa kirli sayılacak. Giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşamda kadar kirli kalacaktır. 28 "Ama kanama durursa, kadın yedi gün bekleyecek, sonra temiz sayılacaktır. 29 Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin alıp Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünden getirecek ve bunları kâhîne verecek. 30 Kâhin birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece kadını kanamasından doğan kirlilikten RAB'bin huzurunda arıtacak. 31 "İsrail halkının kirliliğinden arındırıacsın. Öyle ki, aralarında bulunan konutumu kirletip kirlilik içinde olmesinler." 32 Akıntısı olan, boşalarak kirlenen adam, âdet gören kadın, akıntısı olan erkek ya da kadın ve kirli sayılan kadına yatan erkekle ilgili yasa budur.

16 RAB'bin huzuruna yaklaştıkları için ölen Harun'un iki oğlunun ölümünden sonra RAB Musa'ya şöyle dedi: "Ağabeyin Harun'a de ki, perdenin arkasındaki En Kutsal Yer'e ikide bir girmesin, Antlaşma Sandığı'nın üzerindeki Bağışlanma Kapağı'na yaklaşmasın. Yoksa ölü. Çünkü ben kapağın üstünde, bulut içinde görüneniyorum. 3 Harun En Kutsal Yer'e ancak günah sunusu olarak bir boğa, yakmalık sunu olarak da bir koç sunarak girebilir. 4 Kutsal keten mîntan, keten don giyecek, keten kuşak bağlayacak, keten sarık saracak. Bunlar kutsal giysilerdir. Bunları giymeden önce yıkanacak. 5 İsrail topluluğu günah sunusu olarak Harun'a iki teke, yakmalık sunu olarak bir koç verecek. 6 "Harun boğayı kendisi için günah sunusu olarak sunacak. Böylece kendisinin ve ailesinin günahlarını bağıışlatacak. 7 Sonra iki tekeyi alıp RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünden götürürecek. 8 İkişer üzerine kura çekicek. Bir RAB için, biri Azazel için. 9 Harun kurada RAB'be düşen tekeyi getirip günah sunusu olarak sunacak. 10 Azazel'e düşen tekeyi ise halkın günahlarını bağıışlatmak için canlı olarak RAB'be sunacak. Onu çöle salıp Azazel'e gönderecek. 11 "Harun kendisi için günah sunusu olarak boğayı getirecek. Böylece kendisinin ve ailesinin günahlarını bağıışlatacak. Bu günah sunusunu kendisi için kesecek. 12 RAB'bin huzurunda bulunan sunağın üzerindeki korları buhurdana koyup iki avuç dolusu ince öğütülmüş güzel kokulu buhurla perdenin arkasına geçecek. 13 Orada, RAB'bin huzurunda buhuru korları üzerine koyacak; buhurun dumanı Levha Sandığı'nın üzerindeki Bağışlanma Kapağı'ni kaplayacak. Öyle ki, Harun ölmesin. 14 Sonra boğanın kanını alıp parmağıyla kapağın üzerine, doğuya doğru serpecek. Kapağın önünde yedi kez bunu yineleyecek. 15 "Bundan sonra, halk için günah sunusu olarak tekeyi kesecek. Kanını perdenin arkasına götürecek. Boğanın kanyıyla yaptığı gibi tekenin kanını da Bağışlanma Kapağı'nın üzerine ve önüne serpecek. 16 Böylece En Kutsal Yer'i

İsrail halkın kirliliklerinden, isyanlarından, bütün günahlarından arındıracak. Buluşma Çadırı için de aynı şeyi yapacak. Çünkü kırıcı insanların arasında bulunuyor. 17 Harun kendisi, ailesi ve bütün İsrail topluluğunun günahlarını bağışlatmak için En Kutsal Yer'e girdiğinde, dışarı çıķıncaya kadar Buluşma Çadırı'nda hiç kimse bulunmayacak. 18 Harun RAB'bin huzurunda bulunan sunağa çıķıp sunağı arındıracak, boğanın ve tekenin kanını sunağın boynuzlarına çepçevevre sürecek. 19 Kani parmağıyla yedi kez sunağa serpecek. Böylece sunağı İsrail halkın kirliliğinden arındırıp kutsal kılacek. 20 "Harun En Kutsal Yer'i, Buluşma Çadırı'nı, sunağı arındırdıktan sonra, canlı tekeyi sunacak. 21 İki elini tekenin başına koyacak, İsrail halkın bütün suçlarını, isyanlarını, günahlarını açıklayarak bunları tekenin başına aktaracak. Sonra bu iş için atanın bir adamlı tekeyi çöle gönderecek. 22 Teke İsrail halkın bütün suçlarını yüklenerek issız bir ülkeye taşıyacak. Adam tekeyi çöle salacak. 23 "Sonra Harun Buluşma Çadırı'na girecek. En Kutsal Yer'e girerken giydiği keten giysileri çıkarıp orada bırakacak. 24 Kutsal bir yerde yıkanıp kendi giysilerini giyecek. Sonra çıķıp kendisi ve halk için getirilen yakmalık sunuları sunacak, kendisinin ve halkın günahlarını bağışlatacak. 25 Günah sunusunu yağını sunakta yakacak. 26 "Tekeyi Azazel'e gönderen adam giysilerini yakıp kendisi de yıkandıktan sonra ordugaha girecek. 27 Günah sunusu olarak sunulan ve kanları günahları bağışlatmak için En Kutsal Yer'e getirilen boğa ile teke ordugahın dışına çıkarılacak. Derileri, etleri, gübreleri yakılacak. 28 Bunları yakan kişi giysilerini yakıp kendisi de yıkandıktan sonra ordugaha girecek. 29 "Aşağıdakiler sizin için sürekli bir yasa olacak: Yedinci ayın onuncu günü isteklerinizi denetleyeceksiniz. Gerek İsraililer'den, gereke aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse çalışmayaçak. 30 Çünkü o gün, Kâhin Harun sizi pak kılmak için günahlarınızı bağışlatacaktır. RAB'bin huzurunda bütün günahlarınızdan arınacaksınız. 31 O gün Şabat'tır, sizin için dînlernen gündür. İsteklerinizi denetleyeceksiniz. Bu sürekli bir yasadır. 32 Babasının meshedip kendi yerine atadığı kâhin günahları bağışlatacak. Kutsal keten giysileri giyecek. 33 En Kutsal Yer'i, Buluşma Çadırı'ni, sunağı arındıracak; kâhînlerin ve bütün topluluğun günahlarını bağışlatacak. 34 "Bu sizin için sürekli bir yasadır: İsrail halkın bütün günahlarını yılda bir kez bağışlatmak için verildi." Ve Harun RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptı.

17 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "Harun'a oğullarına ve bütün İsrail halkına de ki, 'RAB'bin buyruğu şudur: 3 İsraililer'den kim ordugahın içinde ya da dışında bir sığır, bir kuzu ya da keçi kurban eder 4 ve onu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde, RAB'bin Konutu'nun önüne, RAB'be sunmak üzere getirmezse, kan dökümüş sayılacak ve halkın arasından atılacaktır. 5 Öyle ki, İsraililer açık kırarda kestikleri kurbanları RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde, kâhîne getirsinler ve esenlik sunusu olarak RAB'be kurban etsinler. 6 Kâhin sununun kanını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde RAB'bin sunağı üzerine dökecek, yağına da RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakacak. 7 İsrail halkı taptığı teke ilahlara artık kurban kesmeyecek. Bu yasa kuşaklar boyunca geçerli olacak." 8 "Onlara de ki,

'İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim yakmalık sunu veya kurban sunar da, 9 onu RAB'be sunmak için Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde getirmezse, halkın arasından atılacaktır. 10 "İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim kan yerse, ona öfkeyle bakacağım ve halkın arasından atacağım. 11 Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Ben onu size sunakta kendinizi günahdan bağışlatmanız için verdim. Kan yaşam karşılığı günah bağışlatır. 12 Bundan dolayı İsrail halkına, Sizlerden ya da aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse kan yemeyecek, dedim. 13 "İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim eti yenen bir hayvan veya kuş avlarsa, kanını akitüp toprakla örtecektir. 14 Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Bundan dolayı İsrail halkına, Hiçbir etin kanını yemeyeceksiniz, dedim. Çünkü her canlıya yaşam veren kandır. Onu yiyan halkın arasından atılacaktır. 15 "Yerli olsun, yabancı olsun ölü bulduğu ya da yabani hayvanların parçaladığı bir hayvanın leşini yiyan herkes giysilerini yıkayacak, kendisi de yıkanacak, akşamda kadar kırıcı sayılıcaktır. Ancak bundan sonra temiz sayılıcaktır. 16 Eğer giysilerini yıkamaz ve yıkanmazsa suçunun cezasını çekecektir."

18 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına de ki, 'Tanrıñız RAB benim. 3 Mısır'da bir süre yaşadınız; onların törelerine göre yaşamayacaksınız. Sizleri Kenan ülkesine götürüyorum. Onlar gibi de yaşamayacaksınız. Onların kurallarına uymayacaksınız. 4 Benim kurallarımı yerine getirecek, ilkelerime göre yaşayacaksınız. Tanrıñız RAB benim. 5 Kurallarına, ilkelerime sarılın. Çünkü onları yerine getiren onlar sayesinde yaşayacaktır. RAB benim. 6 "Hiçbiriniz cinsel ilişkide bulunmak için yakın akrabasına yaklaşmayacak. RAB benim. 7 Annenle cinsel ilişkide bulunarak babanın namusuna dokunmayacaksın. O senin annendir. Onunla ilişki kurmayacaksın. 8 Babanın kardeþıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Babanın namusudur o. 9 Annenden ya da babandan olan, ister seninle aynı evde doğmuş olsun, ister olmasın üvey kızkardeşlerinden biriyle cinsel ilişki kurmayacaksın. 10 Kızının ya da oğlunun kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü onların namusu senin namusundur. 11 Babanın evlendiği kadından doğan kızla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o babandan olmadı, senin kızkardeşin sayılır. 12 Halanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o babanın yakın akrabasıdır. 13 Teyzenle cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o annenin yakın akrabasıdır. 14 Amcanın namusuna dokunmayacaksın. Karısına yaklaşmayacaksın, çünkü o senin yengendir. 15 Gelininin cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü oğlunun karısıdır. Onunla ilişki kurmayacaksın. 16 Kardeþinin kardeþıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o kardeşinin namusudur. 17 Bir kadının hem kendisile, hem kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Kadının kızının ya da oğlunun kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü onlar kadının yakın akrabasıdır. Onlara yaklaşmak alçaklıktır. 18 Karın yaşadığı sürece onun kızkardeşini kuma olarak almayacak ve onunla cinsel ilişki kurmayacaksın. 19 "Âdet gördüğü için kırıcı sayılı bir kadına cinsel ilişki kurmayacaksın. 20 Komşunun kardeþıyla cinsel ilişki kurarak kendini kireltmeyeceksin. 21 İlah Molek'e ateþte kurban edilmek üzere çocuklarından hiçbirini vermeyeceksin.

Tanrı'nın adına leke getirmeyeceksin. RAB benim. 22 Kadınlara yatar gibi bir erkekle yatma. Bu iğrençtir. 23 Bir hayvanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Kendini kirletmiş olursun. Kadınlar cinsel ilişki kurmak amacıyla bir hayvana yaklaşmayacak. Sapıkluktur bu. 24 "Bu davranışların hiçbirlarıyla kendinizi kirletmeyin. Çünkü öünüzdən kovacağım uluslar böyle kirlendiler. 25 Onların yüzünden ülke bile kirlendi. Günahından ötürü ülkeyi cezalandırdım. Ülke, üzerinde yaşayan halkı kusuyor. 26 İster yerli olsun, ister aranızda yaşayan yabancılar olsun kurallarına ve ilkelerime göre yaşayacaksınız. Bu iğrençliklerin hiçbirini yapmayacaksınız. 27 Sizden önce bu ülkede yaşayan insanlar bütün bu iğrençlikleri yaparak ülkeyi kirlettiler. 28 Eğer siz de ülkeyi kirletirseniz, ülke sizden önceki uluslara yaptığı gibi sizi de kusar. 29 "Kim bu iğrençliklerden birini yaparsa halkın arasından atılacaktır. 30 Buyruklarımyerine getirin, sizden önceki insanların iğrenç törelerine uyarak kendinizi kirletmeyin. Tanrı'nız RAB benim."

19 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail topluluğuna de ki, 'Kutsal olun, çünkü ben Tanrı'nız RAB kutsalim. 3 "Herkes annesine babasına saygı gösterrsün. Şabat günlerimi tutun. Tanrı'nız RAB benim. 4 "Putlara tapmayın. Kendinize dökme ilahlar yapmayın. Tanrı'nız RAB benim. 5 "RAB için esenlik kurbanı keseceğiniz zaman kabul edilecek biçimde kesin. 6 Kurban eti, kestiğiniz gün ya da ertesi gün yenecek. Üçüncü güne kalan et yakılacak. 7 Üçüncü gün yenirse iğrenç sayılır. Kabul olmayacağındır. 8 Onu yiyen suçunun cezasını çekecektir. Çünkü RAB'bin gözünde kutsal olanı bayağılaşmıştır. Halkın arasından atılacaktır. 9 "Ülkenizdeki ekinleri birerken tarlanızı sınırlarına kadar biçmeyeceksiniz. Artakalan başakları toplamayacaksınız. 10 Bağbozumunda bağıınızı tümüyle devşirmeyecek, yere düşen üzümleri toplamayacaksınız. Onları yoksullara ve yabancılarla bırakacaksınız. Tanrı'nız RAB benim. 11 "Çalmayacaksınız. Hile yapmayacaksınız. Birbirinize yalan söylemeyeceksiniz. 12 Benim adımla yalan yere ant içmeyeceksiniz. Tanrı'nız'ın adını aşağılamış olursunuz. RAB benim. 13 "Komşuna haksızlık etmeyecek, onu soymayacaksın. İşçinin alacağını sabaha bırakmayacaksın. 14 Sağırı lanet etmeyecek, körün önüne engel koymayacaksın. Tanrı'nın korkacaksın. RAB benim. 15 "Yargılarken haksızlık yapmayacaksın. Yoksula ayrıcalık göstermeyecek, güçlüğü kayırmayacaksın. Komşunu adaletle yargılacaksun. 16 Halkının arasında onu bunu çekistirerek dolaşmayacaksın. Komşunun camına zarar vermeyeceksin. RAB benim. 17 "Kardeşine yüreğinde nefret beslemeyeceksin. Komşunun günah işlerse onu uyaracaksın. Yoksa sen de günah işlemiş olursun. 18 Öc almayacaksın. Halkından birine kin beslemeyeceksin. Komşunu kendin gibi seveceksin. RAB benim. 19 "Kuralları uygulayın. Farklı cinsten iki hayvani çitleştirme. Tarlana iki çeşit tohum ekme. Üzerine iki tür iplikle dokunmuş giysi giyme. 20 "Bir adam bir cariyeyle yatarsa, eğer kadın nişanlı, bedeli ödenmemiş ya da azat edilmemişse, ikisi de cezalandırılacak ama öldürilmeyecek. Çünkü kadın özgür değildir. 21 Adam RAB'be, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde, suç sunusu olarak bir koç getirecek. 22 Kâhin bu koçla adamın işlediği günahı RAB'bin önünde bağıtlatacak

ve adam bağıtlanacak. 23 "Kenan ülkesine girdiğinizde bir meyve ağaçları dikenler, ilk yıl meyvesini kırıcı ve yasak sayın, yemeyin. 24 Dördüncü yıl ağaçın bütün meyvesi şükran sunusu olarak RAB için kutsal sayılıacak. 25 Beşinci yıl ağaçın meyvesini yiyebilirsiniz. Böylece ağaç daha bol ürün verir. Tanrı'nız RAB benim. 26 "Kanlı et yemeyeceksiniz. Kehanette bulunmayacak, falcılık yapmayacaksınız. 27 Başınızın yan tarafındaki saçları kesmeyecek, sakalınızın kenarlarına dokunmayacaksınız. 28 Ölüler için bedeninizi yaralamayacak, dövmeyapılmayacaksınız. RAB benim. 29 "Kızını fahişeliğe sürükleyip rezil etme. Yoksa fahişalık yayılır ve ülke ahlaksızlıkla dolup taşar. 30 Şabat günlerimi tutacaksınız. Tapınağıma saygı göstereceksiniz. RAB benim. 31 "Cincilere, ruh çağırınlara yönelmeyin. Onlara danışmayın, kırlenirsınız. Tanrı'nız RAB benim. 32 "Ak saçlı insanların önünde ayağa kalkacak, yaşlıları saygı göstereceksiniz. Tanrı'nın korkacaksın. RAB benim. 33 "Ülkenizde sizinle birlikte yaşayan bir yabancıya kötü davranışmayın. 34 Ona sizden biriymiş gibi davranışacak ve onu kendiniz kadar seveceksiniz. Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız. Tanrı'nız RAB benim. 35 "Yargılarken, uzunluk ve sıvı ölçerken, ağırlık tartarken haksızlık yapmayın. 36 Doğru terazi, ağırlık taşı, efa ve hin kullanın. Mısır'dan sizi çıkaran Tanrı'nız RAB benim. 37 Kurallarım, ilkelerimin tümüne uyacak ve onları yerine getireceksiniz. RAB benim."

20 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına de ki, 'İsraililer'den ya da aranızda yaşayan yabancılardan kim çocukların birini İlah Molek'e sunarsa, kesinlikle öldürülerek. Ülke halkı onu taşlayacak. 3 Kim çocuğunu Molek'e sunarak tapınağımı kırletir, kutsal adıma leke sürerse, ona öfkeyle bakacağım. Onu halkının arasından atacağım. 4 Adam çocuğunu Molek'e sunar da, ülke halkı bunu görmezden gelir, onu öldürmezse, 5 adam ve ailesine öfkeyle bakacağım. Hem onu, hem de bana ihanet edip onu izleyerek Molek'e tapanların hepsini halkının arasından atacağım. 6 "Kim cincilere, ruh çağırınlara danışır, bana ihanet ederse, ona öfkeyle bakacak, halkının arasından atacağım. 7 Kendinizi bana adayın, kutsal olun. Tanrı'nız RAB benim. 8 Kurallarımı uygak, onları yerine getireceksiniz. Sizi kutsal kılan RAB benim. 9 "Annesine ya da babasına lanet eden herkes kesinlikle öldürülerek. Annesine ya da babasına lanet ettiği için ölümü hak etmiştir. 10 "Biri başka birinin karısıyla, yani komşusunun karısıyla zina ederse, hem kendisi, hem de zina ettiği kadın kesinlikle öldürülerek. 11 Babasının karısıyla yatan, babasının namusuna leke sürümuş olur. İki de kesinlikle öldürülerek. Ölümü hak etmişlerdir. 12 Bir adam geliniyle yatarsa, ikisi de kesinlikle öldürülerek. Rezillik etmişler, ölümü hak etmişlerdir. 13 Bir erkek başka bir erkekle cinsel ilişki kurarsa, ikisi de iğrençlik etmiş olur. Kesinlikle öldürülerekler. Ölümü hak etmişlerdir. 14 Bir adam hem bir kızla, hem de kızın annesiyle evlenirse, alçaklıktı etmiş olur. Aranızda böyle alçaklıklar olmasın diye üçü de yakılacaktır. 15 Bir hayvanla cinsel ilişki kuran adam kesinlikle öldürülerek, hayvana kesilecektir. 16 Bir kadın cinsel ilişki kurmak amacıyla bir hayvana yaklaşırsa, kadını da hayvana da kesinlikle öldürrecekler. Ölümü hak etmişlerdir. 17 "Bir adam anne ya da baba tarafından üvey olan kızkardeşle

evlenir, cinsel ilişki kurarsa, utançtır. Açıkça aşağılanıp halkın arasından atılacaklardır. Adam kızkardeşiley iliski kurduğu için suçunun cezasını çekecektir. 18 Âdet gören bir kadının yatıp cinsel ilişki kuran adam kadının akitlini yerini açığa çıkarmış, kadın da buna katılmış olur. İkisi de halkın arasından atılacaktır. 19 “Teyzenle ya da halanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü yakın akrabanın namusudur. İkiniz de suçunuzun cezasını çekeceksiniz. 20 “Amcasının karısıyla cinsel ilişki kuran adam, amcasının namusuna leke sürmüştür. İkisi de günahlarının cezasını çekecek ve çocuk sahibi olmadan öleceklerdir. 21 Kardeşinin karısıyla evlenen adam rezillik etmiş olur. Kardeşinin namusunu lekelemiştir. Çocuk sahibi olmayacaklardır. 22 “Bütün kurallarıma, ilkelere me uyacak, onları yerine getireceksiniz. Öyle ki, yaşamak üzere sizi götürecekim ülke sizi dışarı kusmasın. 23 Önümüzden kovacağım ulusların törelerine göre yaşamayacaksınız. Çünkü onlar bütün bu kötülükleri yaptılar. Bu yüzden onlardan nefret ettim. 24 Oysa, Siz onların topraklarını sahipleneneceksiniz. Bal ve süt akan bu ülkeyi size mülk olarak vereceğim, dedim. Sizi öteki ulusalardan ayrı tutan Tanrı RAB benim. 25 “Temiz hayvanlarla kuşları kirli olanlardan ayırt edeceksiniz. Sizin için kirli olan ettiğim hayvanlarla, kuşlarla, küçük kara hayvanlarıyla kendinizi kirletmeyeceksiniz. 26 Benim için kutsal olacaksınız. Çünkü ben RAB kutsalım. Bana ait olmanız için sizi öbür halklardan ayrı tuttum. 27 “Cincilik yapan ve ruh çağırılan ister erkek olsun, ister kadın olsun kesinlikle öldürülecektir. Onları taşlayacaksınız. Ölümlerinden kendileri sorumludur.”

21 RAB Musa'ya şöyle dedi: “Harun soyundan gelen kâhinlere de ki, ‘Kâhinlerden hiçbir yakını akrabası olan annesi, babası, oğlu, kızı ve kardeşi dışında, halkın birinin ölüsüyle kendini kirletmesin. 3 Yanında kalan evlenmemiş kızkardeşi için kendini kirletebilir. 4 Halkı arasında bir büyük olarak kendini kirletmemeli, adına leke getirmemeli. 5 “Kâhinler yas tutarken başlarını tiraş etmeyecek, sakallarının uçlarını kesmeyecek, bedenlerini yaralamayacaklar. 6 Tanrıları için kutsal olacaklar, Tanrıları'nın adını lekelemeyecekler. Çünkü onlar Tanrıları RAB'be yakılan sunu ve yiyecek sunusu sunuyorlar. Kutsal olmaları gereklidir. 7 Kâhinler fahişelerle, kirletilmiş kadınlarla, boşanmış kadınlarla evlenmeyecek. Çünkü kâhin Tanrı için kutsal olmalıdır. 8 Onu kutsal sayın. Çünkü yiyecek sunusunu Tanrı'nız'a o sunuyor. Sizin için kutsaldır. Çünkü ben kutsalım, sizi kutsal kılan RAB benim. 9 Bir kâhinin kızı fahişelik yaparak kendini kirletirse, hem kendini hem de babasını rezil etmiş olur. Yakılmalıdır. 10 “Öbür kâhinler arasından başına mesh yağı dökülen ve özel giysiler giymek üzere atanan başkâhin, saçlarını dağıtmayacak, giysilerini yırtmayacak. 11 Hiçbir ölüye yaklaşmayıack. Ölen annesi, babası olsa kendini kirletmeyecek. 12 Tapınak hizmetinden ayrılmayacak, Tanrı'nın Tapınağı'ni kirletmeyecek. Çünkü Tanrı'nın buyurduğu mesh yağıyla Tanrı'nı adanmıştır. RAB benim. 13 Başkâhinin evleneceği kadın bakire olmalıdır. 14 Dul, boşanmış, kirletilmiş ya da fahişe bir kadına evlenmeyecek. Yalnız kendi halkından bakire bir kızla evlenebilir. 15 Böylece halkın arasında çocuklarına leke sürmemiş olur. Onu kutsal kılan RAB benim.”

16 RAB Musa'ya şöyle dedi: 17 “Harun'a de ki, ‘Soyundan gelecek kuşaklar boyunca kusurlu olan hiç kimse yiyecek sunusu sunmak üzere Tanrı'na yaklaşmasın. 18 Kusurlu olan, sunağa yaklaşamaz: Kör, topal, yüzü arızalı, organlarından biri aşırı büyümüş, 19 kolu veya ayağı kırık, 20 kambur, cüce, gözü özürlü, uyuş, yarası kabuk bağılmış ya da hadim. 21 Kâhin Harun'un soyundan bu kusurlara sahip hiç kimse RAB için yakılan sununu sunmak üzere sunaşa yaklaşmayacak. Çünkü kusurludur. Tanrı'na yiyecek sunusu sunmak üzere sunaşa yaklaşamaz. 22 Böyle bir adam Tanrı'na sunulan kutsal ve en kutsal yiyecekleri yiyebilir. 23 Ancak perdeye ve sunaşa yaklaşmayacaktır. Çünkü kusurludur. Tapınağımı kirletmesin. Onları kutsal kılan RAB benim.’” 24 Musa Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına bunları anlattı.

22 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “Harun'a ve oğullarına de ki, ‘İsrail halkın bana sunduğu kutsal sunulardan uzak dursunlar. Kutsal adıma leke sürmesinler. RAB benim. 3 Gelecek kuşaklar boyunca soyunuzdan biri İsrail halkın bana sunduğu kutsal sunulara kirli olarak yaklaşırsa, onu huzurumdan atacağım. RAB benim. 4 “Harun soyundan deri hastalığına yakalanmış ya da akıntısi olan biri temiz sayılıncaya kadar kutsal sunuları yemeyecektir. Bir cesede değiştiği için kirli sayılan bir şeye dokunan, menisi akan, 5 insanı kirli kilacak küçük kara hayvanlarından birine ya da herhangi bir nedenle kirli sayılan bir insana dokunan, 6 akşamda kadar kirli sayılıacak, يكنmediği sürece kutsal sunulardan yemeyecektir. 7 Güneş battıktan sonra temiz sayılır, kutsal sunuları yiyebilir. Çünkü bu onun yiyeceğidir. 8 Ölü bulunmuş ya da yabani hayvanlar tarafından parçalanmış bir lesi iyiyerek kendini kirletmeyecektir. RAB benim. 9 “Kâhinler buyruklarına uymalıdır. Yoksa günahlarının cezasını çeker, buyruklarını çiğnedikleri için ölürlər. Onları kutsal kılan RAB benim. 10 “Kâhin ailesi dışında hiç kimse kutsal sununu yemeyecek; kâhinin konuğu ve işçisi bile. 11 Ama kâhinin paraya satın aldığı ya da evinde doğan köle onun yemeğini yiyebilir. 12 Kâhinin kâhin olmayan bir erkekle evlenen kızı bağışlanan kutsal sunuları yemeyecek. 13 Ama dul kalmış ya da boşanmış, çocuğu olmamış ve gençliğinde kaldığı baba evine geri dönmiş kâhin kızı babasının ekmeğini yiyebilir. Aile dışından yabancı biri asla yiyemez. 14 “Bilmenden kutsal sunu yiyen biri, beşte birini üzerine katarak kâhine geri verecek. 15 Kâhinler İsrail halkın RAB'be sunduğu kutsal sunuları bayağılaştırılmayacaklar. 16 Yoksa kutsal sunuları yiyen öbür insanlara büyük suç yüklemiş olurlar. Çünkü sunuları kutsal kılan RAB benim.” 17 RAB Musa'ya şöyle dedi: 18 “Harun'a oğullarına ve bütün İsrail halkına de ki, ‘İster İsraili olsun, ister İsrail'de yaşayan bir yabancı olsun, biriniz RAB'be dilek adağı ya da gönülden verilen sunu olarak yakımalık sunu sunmak istiyorsa, 19 sunusunun kabul edilmesi için kusursuz bir erkek şiir, koyun ya da keçi sunmalı. 20 Kusurlu olanı sunmayacaksınız. Çünkü kabul edilmeyecektir. 21 Kim gönülden verilen bir sununu ya da dilek adağını yerine getirmek için RAB'be esenlik kurbanı olarak şiir veya davar sunmak isterse, kabul edilmesi için hayvan kusursuz olmalı. Hiçbir eksiği bulunmamalı. 22 Kör, sakat, yaralı, yarası irinli, kabuklu ya da uyuz bir hayatı RAB'be

sunmayacaksınız. Yakılan sunu olarak sunak üzerinde RAB'be böyle bir hayvan sunmayıcaksınız. 23 Organlarından biri aşırı büyümüş ya da yeterince gelişmemiş bir sıyıri veya davarı dilek adağı olarak sunabilirsiniz. Ama gönülden verilen bir sunu olarak kabul edilmez. 24 Yumurtaları vurulmuş, ezilmiş, burulmuş ya da kesilmiş hayvanı RAB'be sunmayıacak, ülkenizde buna yer vermeyeceksiniz. 25 Böyle bir hayvanı bir yabancından alıp yiyecek sunusu olarak Tanrınz'a sunmayıcaksınız. Çünkü sakat ve kusurludur. Kabul edilmeyecektir." 26 RAB Musa'ya şöyle dedi: 27 "Bir buzağı, kuzu ya da oğlak doğduğu zaman, yedi gün anasının yanında kalacaktır. Sekizinci günden itibaren yakılan sunu olarak RAB'be sunulabilir. Kabul edilecektir. 28 İster inek, ister davar olsun, hayvanla yavrusunu aynı gün kesmeyeceksiniz. 29 "RAB'be şükrân kurbanı sunduğunuz zaman, kabul edilecek biçimde sunun. 30 Eti aynı gün yenecek, sabaha bırakılmayacak. RAB benim. 31 "Buyruklarına uyacak, onları yerine getireceksiniz. RAB benim. 32 Kutsal adıma leke sürmeyeceksiniz. İsrail halkı arasında kutsal tanınacağım. Sizi kutsal kılan RAB benim. 33 Tanrınz olmak için sizi Mısır'dan çıkardım. RAB benim."

23 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına de ki, 'Kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz bayramlarım, RAB'bin bayramları şunlardır.'" 3 "Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün olan Şabat dinlenme ve kutsal toplantı günüdür. Hiçbir iş yapmayıcaksınız. Yaşadığınız her yerde Şabat'ı RAB'be ayıracaksınız." 4 "Belirli zamanlarda kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RAB'bin bayramları şunlardır: 5 Birinci ayın on dördüncü günü akşamüstü RAB'bin Fisih Bayramı başlar. 6 On beşinci gün RAB'bin Mayasız Ekmek Bayramı'dır. Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. 7 İlk gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayıcaksınız. 8 Yedi gün RAB için yakılan sunu sunacaksınız. Yedinci gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayıcaksınız." 9 RAB Musa'ya şöyle dedi: 10 "İsrail halkına de ki, 'Size vereceğim ülkeye girip ürününü bütçiniz zaman, ilk yetişen ürününüzden bir demet kâhine götürceksiniz. 11 Kabul edilmeniz için, kâhin demeti RAB'bin huzurunda sallayacak. Demet Şabat'tan sonraki gün sallanacak. 12 Demetin sallandığı gün, yakmalık sunu olarak RAB'be bir yanında kusursuz bir erkek kuzu sunacaksınız. 13 Kuzuya birlikte tahlî sunusu olarak yağıla yoğrulmuş bir efa ince unun onda ikisi sunulacak. RAB için yakılan sunu ve O'nun hoşnut eden koku olacak bu. Yakmalık sunuya birlikte dökmelik sunu olarak bir hin şarabıñ dörtte birini sunacaksınız. 14 Tanrınz'a bu sunuyu getireceğiniz güne kadar ekmek, kavrulmuş buğday, taze başak yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu.' 15 "Şabat'tan sonraki gün sallamalık demeti götürdüğünüz günden başlayarak tam yedi hafta sayın. 16 Yedinci Şabat'tan sonraki güne kadar elli gün sayın: O gün RAB'be yeni tahlî sunusu sunacaksınız. 17 Yaşadığınız yerden RAB'be sallamalık sunu olarak iki ekmek getirin. Ekmekler ilk ürünlerden, onde iki efa ince undan yapılacak. Mayaya pişirilip RAB'be öyle sunulacak. 18 Ekmekle birlikte yakmalık sunu olarak RAB'be bir yanında kusursuz yedi kuzu, bir boğa ve iki koç sunacaksınız. Tahlî sunusu ve dökmelik sunuya sunulan bu

sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur. 19 Günah sunusu olarak bir teke, esenlik kurbanı olarak bir yaşında iki kuzu sunacaksınız. 20 Kâhin iki kuzuya ilk ürününden yapılmış ekmekle birlikte sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda sallayacak. RAB için kutsal olan bu sunular kâhînindir. 21 O gün kutsal toplantı ilan edecek ve gündelik işlerinizi yapmayıcaksınız. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu. 22 "Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlalarınızı sınırlarına kadar biçmeyin. Artakalan başakları toplamayın. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Tanrınz RAB benim." 23 RAB Musa'ya şöyle dedi: 24 "İsrail halkına de ki, 'Yedinci ayın birinci günü dinlenme günüdür, boru çalınarak anma ve kutsal toplantı günü olacaktır. 25 O gün gündelik işlerinizi yapmayacak, RAB için yakılan sunu sunacaksınız.' 26 RAB Musa'ya şöyle dedi: 27 "Yedinci ayın onuncu günü günahların bağışlanması günüdür. Kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz. İsteklerinizi denetleyecek, RAB için yakılan sunu sunacaksınız. 28 O gün hiç iş yapmayıcaksınız. Çünkü Tanrınz RAB'bin huzurunda günahlarınızı bağıslatacağınız bağışlanma günüdür. 29 O gün isteklerini denetlemeyen herkes halkın arasından atılacaktır. 30 O gün herhangi bir iş yapanı halkın arasından yok edeceğim. 31 Hiç iş yapmayıcaksınız. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli yasa olacak bu. 32 O gün sizin için Şabat, dinlenme günü olacak. İsteklerinizi denetleyeceksiniz. Ayın dokuzuncu günü, akşamdan ertesi akşamda kadar Şabat'ı kutlayacaksınız." 33 RAB Musa'ya şöyle dedi: 34 "İsrail halkına de ki, 'Yedinci ayın on beşinci günü Çardak Bayramı başlar. Bu bayramı RAB'bin onuruna yedi gün kutlayacaksınız. 35 İlk gün kutsal bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayıcaksınız. 36 Yedi gün RAB için yakılan sunu sunacaksınız. Sekizinci gün kutsal bir toplantı düzenlemeli, RAB için yakılan sunu sunmalısınız. Bu bayramın son toplantısıdır. Gündelik işlerinizi yapmayıcaksınız. 37 "Kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RAB'bin bayramları burlardır. Bayramlarda RAB için yakılan sununu, yakmalık sununu, tahlî sunusunu, kurbanı, dökmelik sunuları günün gereğine uygun biçimde sunacaksınız. 38 Bunlar RAB'bin kutlamانızı istediği Şabat günlerinin, RAB'be sunduğunuz armağanların, bütün dilek adaklarının ve gündilden verilen sunuların dışındadır.- 39 "Yedinci ayın on beşinci günü, topraklarınızın ürünlerini devşirdiğiniz zaman RAB için yedi gün bayram yapacaksınız. Birinci ve sekizinci gün dinlenme günleri olacak. 40 İlk gün meye ağaçlarının güzel meyvelerini, hurma dallarını, sık yapraklı ağaç dallarını, vadî kavaklarını toplayip Tanrınz RAB'bin önünde yedi gün şenlik yapacaksınız. 41 Bunu her yıl yedi gün RAB'bin bayramı olarak kutlayacaksınız. Kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu. Bayramı yedinci ay kutlayacaksınız. 42 Yedi gün çardaklarda kalacaksınız. Bütün yerli İsraililer çardaklarda yaşayacak. 43 Öyle ki, gelecek kuşaklar İsrail halkını Mısır'dan çıkardığım zaman çardaklarda barındırdığımı bilsinler. Tanrınz RAB benim." 44 Böylece Musa İsrail halkına RAB'bin bayramlarını bildirdi.

24 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına buyruk ver, kandilin sürekli yanıp ışık vermesi için saf sıkma zeytinyağı getirsinler. 3 Harun kandilleri benim huzurumda, Buluşma

Çadırı'nda, Levha Sandığı'nın önündeki perdenin dışında, akşamdan sabah kadar sürekli yanar biçimde tutacak. Kuşaklar boyunca sürekli bir kural olacak bu. 4 RAB'bin huzurunda saf altın kandilliğekti kandiller sürekli yanacaktır." 5 "İnce undan on iki pide pişireceksin. Her biri efanın onda ikisi ağırlığında olacak. 6 Bunları RAB'bin huzurunda iki sıra halinde, altışar altışar saf altın masanın üzerine dizeceksin. 7 İki sıra ekmeğin yanına anma payı olarak saf günde koyacaksın. Bu RAB için yakılan sunu olacak ve ekmeğin yerini alacak. 8 Bu ekmek, İsrail halkı adına sonsuza dek sürecek bir antlaşma olarak, her Şabat Günü aksatılmadan RAB'bin huzurunda dizilecek. 9 Ve Harun'la oğullarına ait olacak. Onu kutsal bir yerde yiyecekler. Çünkü çok kutsaldır. RAB için yakılan sunulardan onların sürekli bir payı olacak." 10 İsailliler arasında annesi İsailli babası Mısırlı bir adam vardı. Ordugahta onunla bir İsailli arasında kavga çıktı. 11 İsailli kadının oğlu RAB'be sövdü, lanet etti. Onu Musa'ya getirdiler. Annesi Dan oymağından Divri'nin kızı Şelomitt'i. 12 Adamı göz altına alıp RAB'bin kararını beklediler. 13 RAB Musa'ya şöyle dedi: 14 "Onu ordugahin dışına çıkar. Ettiği laneti duyan herkes elini adamın başına koysun ve bütün topluluk onu taşılasın. 15 İsrail halkına de ki, 'Kim Tanrı'sına lanet ederse günahının cezasını çekecektir. 16 RAB'be söven kesinlikle öldürülecektir. Bütün topluluk onu taşılayacak. İster yerli ister yabancı olsun, RAB'be söven herkes öldürülecektir. 17 "Adam öldüren kesinlikle öldürülecektir. 18 Başkasının hayvanını öldüren, yerine bir hayvan vererek aldığı canın karşılığını canla ödeyecektir. 19 Kim komşusunu yaralarsa, kendisine de aynı şey yapılacaktır. 20 Kırıga karşılık kırık, göze göz, dişe diş olmak üzere, ona ne yaptığı kendisine de aynı şey yapılacaktır. 21 Hayvan öldüren yerine bir hayvan verecek, adam öldüren öldürülecektir. 22 Yerli yabancı herkes için tek bir yasanız olacak. Tanrı'nız RAB benim." 23 Musa bunları İsrail halkına bildirdikten sonra, halk RAB'be lanet eden adamı ordugahin dışına çıkardı ve taşıyarak öldürdü. Böylece İsrail halkı RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğu yerine getirmiş oldu.

25 RAB Sina Dağı'nda Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına de ki, 'Size vereceğim ülkeye girdiğiniz zaman, ülke RAB için Şabat'ı kutlamalı. 3 Altı yıl tarlanı ekeceksin, bağıını budayacaksın, ürününü toplayacaksın. 4 Ama yedinci yıl toprak dinlenecektir. O yıl Şabat Yılı olacak, RAB'be adanacak. Tarlanı ekmemeli, bağıını budamamalısın. 5 Hasadının ardından süreni bitmeyecek, budanmamış asmanın üzümlerini toplayamayacaksın. O yıl ülke için dinlenme yılı olacak. 6 Şabat Yılı'nda ülke ne ürün verirse, sizin için, köleleriniz, cariyeleriniz, yanınızda çalışan ücretçiler ve arazinda yaşayan yabancılar için yiyecek olacak. 7 Ülkede yetişen ürünler kendi hayvanlarınıza da yabanlı hayvanları da doyuracak." 8 "Yedi yılda bir kutlanan Şabat yıllarının yedi kez geçmesini bekleyin. Yedi kez gelecek Şabat yıllarının toplamı kırk dokuz yıldır. 9 Sonra, yedinci yılın onuncu günü, yani günahları bağışlatma günü, bütün ülkede yüksek sesle boru çalınacak. 10 Ellinci yılı kutsal sayacak, bütün ülke halkı için özgürlük ilan edeceksiniz. O yıl sizin için özgürlük yılı olacak. Herkes kendi toprağına, ailesine dönecek. 11 Ellinci yıl sizin için özgürlük yılı olacak. O yıl ekmeyecek, ürünün

ardından süreni bitmeyecek, budanmamış asmanın üzümelerini toplayamayacaksınız. 12 Çünkü o yıl özgürlük yıldır. Sizin için kutsaldır. Yalnız tarlalarда kendiliğinden yetişen yiyebilirsiniz. 13 "Özgürlük yılında herkes kendi toprağına dönecek. 14 Bir komşuna tarla satar ya da ondan tarla alırsan, birbirinize haksızlık yapmayacaksınız. 15 Eğer sen ondan alıyorsan, özgürlük yılından sonraki yılların sayısına göre ödeyeceksin, o da sana ürün yıllarının sayısına göre satacak. 16 Yılların sayısı çoksa fiyatı artıracak, azsa indireceksin. Çünkü sana yıllık ürünlerini satıyor. 17 Birbirinize haksızlık yapmayıacak, Tanrı'nız'dan korkacaksınız. Tanrı'nız RAB benim. 18 "Kurallarıma uyacak, ilkelermi özenle yerine getireceksiniz. Böylece ülkede güvenlik içinde yaşayacaksınız. 19 Ülke de ürün verecek, sizi doyuracak ve orada güvenlik içinde oturacaksınız. 20 Toprağınızı ekmez, ürünümüzü toplayamazsan, yedinci yıl ne yiyeceğiz? diye sorarsanız, 21 altıncı yıl size öyle bir bereket göndereceğim ki, toprak üç yıllık ürün verecek. 22 Sekizinci yıl toprağınızı ekerken, dokuzuncu yıl ürün alincaya kadar eski ürününüzi yiyeceksiniz. 23 "Tarlanız temelli olarak satılamaz. Çünkü bana aittir. Sizse yabancınız, konuğumsunuz. 24 Miras alacağınız ülkenin her yerinde tarlanın asıl sahibine tarlasını geri alma hakkı tanımalsınız. 25 Kardeşlerinizden biri yoksunlaşırsa, toprağının bir parçasını satmak zarunda kalırsa, en yakın akrabası gelip toprağı geri alabilir. 26 Toprağını satın alacak yakın bir akrabası yoksa, sonradan durumu düzeltir, yeterli para bulursa, 27 satış yaptıktan sonra geçen yılları hesaplayacak ve geri kalan parayı toprağını sattığı adama ödeyip toprağına dönecek. 28 Ancak toprağını geri alacak parayı bulamazsa, toprak özgürlük yılına kadar onu satın alan adama ait olacak. O yıl toprağı elinden çıkaracak, satan adam da toprağına kavuşacak. 29 "Surlu bir kente evini satan adının evi sattıktan tam bir yıl sonrasına kadar onu geri alma hakkı olacaktır. 30 Eğer bir yıl içinde evini geri almazsa, ev temelli olarak aliciya geçecek, kuşaklar boyunca yeni sahibinin olacaktır. Özgürlük yılında ev yeni sahibinin elinden alınmayacağı. 31 Ama surlara çevrilmemiş köylerdeki evler tarlalar gibi işlem görecektir. İlk sahibinin evi geri alma hakkı olacak, özgürlük yılında evi satan alan onu geri verecektir. 32 "Ancak Levililer kendilerine ait kentlerde sattıkları evleri her zaman geri alma hakkına sahiptirler. 33 Eğer bir Levili bu kentlerde sattığı evi geri alamazsa, özgürlük yılında ev kendisine geri verilecektir. Çünkü Levililer'in kentlerindeki evler onların İsrail halkın arasındaki mülkleridir. 34 Kentlerinin çevresindeki otlaklar ise satılamaz. Çünkü bunlar onların kalıcı mülküdür. 35 "Bir kardeşin yoksunlaşırsa, muhtaç duruma düşerse, ona yardım etmelisin. Aranızda kalan bir yabancı ya da konuk gibi yaşayacak. 36 Ondan faiz ve kâr alma. Tanrı'nın kork ki, kardeşin yanında yaşamını sürdürübilsin. 37 Ona faizle para vermeyeceksin. Ödünç verdığın yiyecekten kâr almayacaksın. 38 Ben Kenan ülkesini size vermek ve Tanrı'nız olmak için sizleri Mısırlı'dan çıkarılan Tanrı'nız RAB'bm. 39 "Aranızda yaşayan bir kardeşin yoksunlaşırsa, kendini köle olarak sana satarsa, onu bir köle gibi çalışıtmayacaksın. 40 Yanında çalışan bir işçi ya da yabancı gibi davranışacaksın ona. Özgürlük yılına dek yanında çalışacak. 41 Sonra çocuklarıyla birlikte yanından ayrılp ailesinin yanına,

atalarının toprağına donecek. 42 Çünkü İsrailliler benim Mısır'dan çıkardığım kullarımdır. Köle olarak satılamazlar. 43 Ona efendilik etmeyecek, sert davranışmayacaksın. Tanrı'nın korkacaksın. 44 "Köleleriniz, cariyeleriniz çevrelerindeki uluslardan olmalı. Onlardan uşak ve cariye satın alabilirsiniz. 45 Ayrıca aranızda yaşayan yabancıların çocukların, ister ülkenizde doğmuş olsun ister olmasın, satın alıp onlara sahip olabilirsiniz. 46 Onları miras olarak çocuklarına bırakabilirsiniz. Yaşamları boyunca size kölelik edecekler. Ancak bir İsrailli kardeşine efendilik etmeyecek, sert davranışmayacaksın. 47 "Aranızda yaşayan bir yabancı ya da geçici olarak kalan biri zenginleşir, buna karşılık bir İsrailli kardeşin yoksuşluş kendini ona ya da ailesinin bir bireyine köle olarak satarsa, 48 satıldıktan sonra geri alınma hakkı vardır. Kardeşlerinden biri, amcası, amcasının oğlu veya yakın akrabalarından, ailesinden biri onu geri alabilir. Ya da yeterli para bulursa, kendisi özgürlüğünü geri alabilir. 50 Efendisiyle hesap görmeli. Kendisini sattığı yıldan özgürlük yılına kadar geçen yılları sayacaklar. Özgürlüğünün bedeli, kalan yılların sayısına göre bir işçinin gündelik ücreti üzerinden hesap edilecektir. 51 Eğer geriye çok yıl kalyorsa, buna göre özgürlüğünün bedeli olarak satın alındığı fiyatın bir bölümünü ödeyecek. 52 Eğer özgürlük yılına yalnız birkaç yıl kalmışsa, ona göre hesap ederek özgürlüğünün bedelinin ödemesidir. 53 Efendisinin yanında yıllık sözleşmeyle çalışan bir işçi gibi yaşamalıdır. Senin önünde efendisinin ona sert davranışmasını sağlayacaksın. 54 "Bu yollardan özgürlüğüne kavuşamasa bile, özgürlük yılında çocuklarınla birlikte özgür olacaktır. 55 Çünkü İsrailliler benim kullarımdır, Mısır'dan çıkardığım kendi kullarımdır. Tanrı'nız RAB benim."

26 "Put yapmayacaksınız. Oyma put ya da taş sütun dikmeyeceksiniz. Tapmak için ülkenize putları simgeleyen oyma taşlar koymayacaksınız. Çünkü Tanrı'nız RAB benim. 2 Şabat günlerimi tutacak, tapınağıma saygı göstereceksiniz. RAB benim. 3 "Kurallarına göre yaşar, buyruklarını dikkatle yerine getirseniz, 4 yağımurları zamanında yağıdıracağım. Toprak ürün, ağaçlar meye verecek. 5 Bağbozumuna kadar harman dövecek, ekim zamanına kadar bağlarınızdan üzüm toplayacaksınız. Bol bol yiyecek, ülkenizde güvenlik içinde yaşayacaksınız. 6 "Ülkenize barış sağlayacağım. Korku içinde yatmayacaksınız. Tehlikeli hayvanları ülkenizden kovacağım. Savaş yüzü görmeyeceksiniz. 7 Düşmanlarınızı kovalayacaksınız. Kılıç darbeleriyle önlüğünze yere serilecekler. 8 Beşiniz yüz kişinin, yüzünüz on bin kişinin hakkından gelecek. Düşmanlarınız kılıç darbeleriyle önlüğünze yere serilecek. 9 Size iyilikle bakacağım. Sizi verimli kılıp çoqlatacağım. Sizinle yaptığım antlaşmayı sürdürmeyeceğim. 10 Eski ürününüz yemekle tükenmeyecek. Yeni ürune yer bulmak için eskisini boşaltmak zorunda kalacaksınız. 11 Konutumu aranızda kuracak, size sırt çevirmeyeceğim. 12 Aranızda yaşayacak, Tanrı'nız olacağım. Siz de benim halkım olacaksınız. 13 Ben sizi Mısır'da köle olmaktan kurtaran Tanrı'nız RAB'ım. Boyunduruğunuza kırdım. Sizi başı dik yaştattım." 14 "Ama beni dinlemez, bütün bu buyrukları yerine getirmezseniz, cezalandırılacaksınız. 15 Kurallarımı çiğner, ilkelerimden nefret eder, buyruklarına karşı çıkar, antlaşmamı bozarsanız, 16 sizi şöyle cezalandıracağım:

Üzerinize dehşet salacağım. Verem ve sitma gözlerinizi ferini söndürecek, canınızı kemirecek. Boşa tohum ekeceksiniz, çünkü ürünlerinizi düşmanlarınız yiyecek. 17 Size öfkeyle bakacağım. Düşmanlarınız sizi bozguna uğratabilir. Sizden nefret edenler sizi yönetecekl. Kovalayan yokken bile kaçacaksınız. 18 "Bütün bunlara karşın beni dinlemezseniz, günahlarınıza karşılık cezanızı yedi kat artıracağım. 19 İnatçı gururunuza kıracığım. Gök demir, yer bakır olacak. 20 Gücünüz tükenec. Topraklarınız ürün, ağaçlarınız meye vermeyecek. 21 "Eğer karşı çıkmaya devam eder, beni dinlemek istemezsiz, günahlarınıza karşılık cezanızı yedi kat artıracağım. 22 Üzerinize yabanlı hayvanlar göndereceğim. Çocuklarınızı öldürecek, hayvanlarınızı yok edecekler. Sayınız azalacak, yollarınız issız kalacak. 23 "Bununla da yola gelmez, bana karşı çıkmaya devam ederseniz, 24 ben de size karşı çıkacağım, günahlarınıza karşılık sizi yedi kez cezalandıracağım. 25 Bozduğunuz antlaşmanın öcünü almak için başınıza savaş getireceğim. Kentlerinize çekildiğinizde aranıza salgın hastalık göndereceğim. Düşman eline düşeceksiniz. 26 Ekmeğinizi kestiğim zaman, on kadın ekmeğinizi bir firında pişirecek. Ekmeğiniz azar azar, tartıyla verilecek. Yiyecek ama doymayacaksınız. 27 "Bütün bunlardan sonra yine beni dinlemez, bana karşı çikarsanız, 28 bu kez ben de öfkeyle size karşı çıkacağım ve günahlarınıza karşılık sizi yedi kat cezalandıracağım. 29 Açıktan çocukların etini yiyeceksiniz. 30 Tapınma yerlerinizi yıkacak, buhur sunaklarını yok edecekim. Cesetlerinizi devrilen putların üzerine serecek, sizden nefret edeceğim. 31 Kentlerinizi viraneye çevirecek, tapınaklarınızı yıkacağım. Beni hoşnut etmek için sunduğunuz kokuları duymayacağım. 32 Ülkenizi viran edeceğim, oraya yerleşen düşmanlarınız bile şaşkına dönecek. 33 Sizi öteki ulusların arasında dağıtacak, kılıçla peşinize düşeceğim. Ülkeniz viran olacak, kentleriniz harabeye dönecek. 34 Siz düşmanlarınızın ülkesinde yaşarken, ülke issız kaldığı yıllar boyunca Şabatlar'ın sevincini yaşayacak. Ancak o zaman dinlenip Şabatları'nın tadına varacak. 35 Üzerinde yaşadığınız Şabat yıllarda görümediği rahatı issız kaldığı yıllarda görecek. 36 "Düşman ülkelerinde sağ kalaranlarınızın yüreğine öyle bir korku düşürecek ki, rüzgarın sürüklendiği yaprakların sesinden bile kaçacaklar. Savaştan kaçarcasına kaçacaklar. Peşlerinde kovalayan olmadığı halde düşecekler. 37 Kovalayan yokken savaştan kaçarcasına birbirlerinin üzerine yıkılacaklar. Düşmanlarınızın karşısında ayakta duramayacaksınız. 38 Öteki ulusların arasında yok olacaksınız. Düşman ülkeler sizi yutacak. 39 Artakalanlarınız gereklidir, gereksiz atalarının suçlarından ötürü düşman ülkelerde eriyip gidecekler. 40 "Ama işledikleri suçları, atalarının suçlarını, bana karşı geldiklerini, ihanet ettiklerini itiraf eder 41 -bu yüzden onlara karşı çıkip kendilerini düşman ülkelerine sürmüştüm- inadı bırakıp alçakgönüllü olur, suçlarının bedelini öderlerse, 42 ben de Yakup'la, İshak'la, İbrahim'le yaptığım antlaşmayı ve onlara söz verdığım ülkeyi anımsayacağım. 43 Ülke önce issız bırakılacak ve issız kaldığı sürece Şabatlar'ın tadına varacak. Onlar da işledikleri suçların bedelini ödeyecekler; çünkü ilkelerimi reddettiler, kurallarından nefret ettiler. 44 Bütün bunlara karşın, düşman ülkelerindeyken yine de onları reddetmeyecek, onlardan nefret etmeyeceğim.

Böylece hepsini yok etmeyecek, kendileriyle yaptığım antlaşmayı bozmayacağım. Çünkü ben onların Tanrısı RAB'ım. 45 Tanrıları olmak için öteki ulusların önünde Mısır'dan çıkardığım atalarıyla yaptığım antlaşmayı onlar için anımsayacağım. RAB benim." 46 RAB'bin Sina Dağı'nda Musa aracılığıyla kendisiyle İsrail halkı arasına koyduğu kurallar, ilkeler, yasalar bunlardır.

27 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına de ki, 'Eğer bir kimse RAB'be birini adamışsa senin biçeceğin değeri ödeyerek adağını yerine getirebilir. 3 Bu değerler şöyle olacak: Yirmi yaşından altmış yaşına kadar erkekler için ellî kutsal yerin şekeli gümüş, 4 kadınlar için otuz şekel. 5 Beş yaşından yirmi yaşına kadar erkekler için yirmi, kadınlar için on şekel. 6 Bir aylıktan beş yaşına kadar oğlanlar için beş, kızlar için üç şekel gümüş. 7 Eğer altmış ya da daha yukarı yaşta iseler, erkekler için on beş, kadınlar için on şekel. 8 Ancak adakta bulunan kişi belirtilen parayı ödeyemeyecek kadar yokulsula, adadığı kişiyi kâhine götürücek; kâhin adakta bulunan kişinin ödeme gücüne göre ona değer biçecektir. 9 "RAB'be sunulacak adak O'na sunu olarak sunulabilecek hayvanlardan bîriyse, kabul edilecektir. O'na böyle sunulan her hayvan kutsaldır. 10 Adakta bulunan kişi RAB'be sunacağı adağı değiştirmemeli. İyisinin yerine kötüsünü ya da kötüsünün yerine iyisini koymamalı. Eğer hayvanı değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacaktır. 11 Eğer adak RAB'be sunulamayacak kırli sayılın hayvanlardan bîriyse, kâhine götürülecektir. 12 Hayvan iyi ya da kötü olsun, kâhin ona değer biçecek. Biçilen değer neye o geçerli olacak. 13 Ama sahibi hayvanı geri almak isterse, kâhinin biçtiği değerin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir. 14 "Bir kimse kutsal bir sunu olarak evini RAB'be adarsa, evin iyi ya da kötü olduğuna kâhin karar verecektir. Kâhinin biçtiği değer geçerli olacaktır. 15 Eğer kişi adadığı evi geri almak isterse, kâhinin biçtiği değerin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece ev kendisine kalacaktır. 16 "Bir kimse ailesinden kalan tarların bir bölümünü RAB'be adamak isterse, tarlaya eklecek tohum miktarına göre değer biçilecektir. Bir homur arpa tohumu eklebilecek tarların değeri ellî şekel gümüş olacaktır. 17 Eğer tarlasını özgürlük yılından hemen sonra adarsa, bu fiyat geçerli olacaktır. 18 Eğer özgürlük yılından daha sonra adarsa, kâhin bir sonraki özgürlük yılına kadar gececek yılların sayısına göre tarlaya değer biçecektir. Tarlanın fiyatı daha düşük olacaktır. 19 Kişi tarlasını geri almak isterse, tarlayabicilen değerin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece tarla kendisine kalacaktır. 20 Ama tarlayı geri almadan başka birine satarsa, tarla geri alınamaz. 21 Tarla özgürlük yılında serbest kaldığı zaman, RAB'be koşulsuz adanmış bir tarla gibi kutsal sayılacak ve kâhînlere ait olacaktır. 22 "Bir kimse ailesinin mülkü olmayan, sonradan satın aldığı bir tarayı RAB'be adarsa, 23 kâhin özgürlük yılına kadar gececek yıllara göre ona bir değer biçecektir. O gün kişi bicilen değer üzerinden ödeme yapacak ve para RAB'be ait olacak, kutsal sayılacaktır. 24 Özgürlük yılında tarla ilk sahibine geri verilecektir. 25 Değer bicilirken kutsal yerin şekeli esas alınacaktır. Bir şekel yirmi geradir. 26 "ilk doğan hayvan RAB'be aittir. İster sığır, ister davar olsun, kimse onu RAB'be adayamaz. Çünkü o RAB'bindir.

27 Ama ilk doğan hayvan kırli sayılın hayvanlardan bîriyse, kişi kâhinin biçeceği değerin beşte bir fazlasını ödeyerek hayvanı geri alabilir. Geri alınmazsa, hayvanbicilen değer üzerinden başka birine satılacaktır. 28 "İster insan, ister hayvan, ister aileden kalma tarla olsun, RAB'be koşulsuz adanın hic bir şey satılmayacak ve geri alınmayacaktır. Çünkü RAB'be koşulsuz adanın her şey RAB için çok kutsaldır. 29 RAB'be koşulsuz adanın insan para karşılığında kurtarılamayacak, kesinlikle öldürülecektir. 30 "İster toprağın ürünü, ister ağaçın meyvesi olsun, toprakta yetişen her şeyin ondalığı RAB'be aittir. RAB için kutsaldır. 31 Kim ondalığının bir bölümünü geri almak isterse, değerinin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir. 32 Büttün siğirlarla davarların ondalığı, sayımda çoban değneğinin altından geçen her onuncu hayvan RAB için kutsal sayılacaktır. 33 Hayvan sahibi hayvanları iyi, kötü diye ayırmayacak, birini öbürüyle değiştirmeyecektir. Değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacak ve karşılığı ödenip geri alınamayacaktır." 34 RAB'bin Sina Dağı'nda İsrail halkı için Musa'ya bildirdiği buyruklar bunlardır.

Çölde Sayım

1 İsraililer'in Mısır'dan çıkışının ikinci yılı, ikinci ayın birinci günü RAB Sina Çölü'nde, Buluşma Çadırı'nda Musa'ya şöyle seslendi: **2** "Sen ve Harun İsrail topluluğunun bütün boylarıyla ailelerinin sayımını yapın. Bütün erkekleri bir bir sayıp adlarını yazın. İsraililer'den savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaşaklı bütün erkekleri sayıp bölkülere ayırin. **4** Size yardım etmek için yanınızda her oymaktan birer adam bulunsun; bu kişiler aile başı olmalı. **5** Size yardımcı olacak adamların adları şunlardır: "Ruben oymağından: Şedeur oğlu Elisur, **6** Şimon oymağından: Surişadday oğlu Şelumiel, **7** Yahuda oymağından: Amminadav oğlu Nahşon, **8** İssakar oymağından: Suar oğlu Netanel, **9** Zevulun oymağından: Helon oğlu Eliav, **10** Yusufoğulları'ndan Efrayim oymağından: Ammihut oğlu Elişama, Manaşçe oymağından: Pedahsur oğlu Gamliel, **11** Benyamin oymağından: Gidoni oğlu Avidan, **12** Dan oymağından: Ammişadday oğlu Ahiezer, **13** Aşer oymağından: Okran oğlu Pagiel, **14** Gad oymağından: Deuel oğlu Elyasaf, **15** Naftali oymağından: Enan oğlu Ahira." **16** Bunlar İsrail topluluğundan atanmış adamlardı; atalarının soyundan gelen oymak önderleri, İsrail'in boy başlarıydı. **17** Musa'yla Harun adları bildirilen bu adamları getirttiler. **18** RAB'bin buyruğu uyarınca ikinci ayın birinci günü bütün halkı topladılar. Yirmi ve daha yukarı yaşaklıları boylarına, ailelerine göre birer birer sayıp adlarını yazdılar. Böylece Musa Sina Çölü'nde halkın sayımını yaptı. **20** İsrail'in ilk oğlu Ruben'in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaşaklı bütün erkekler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla birer birer kayda geçirildi. **21** Ruben oymağından sayılanlar 46 500 kişiydi. **22** Şimon'un soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaşaklı bütün erkekler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla birer birer belirlenip kayda geçirildi. **23** Şimon oymağından sayılanlar 59 300 kişiydi. **24** Gad'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaşaklıları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **25** Gad oymağından sayılanlar 45 650 kişiydi. **26** Yahuda'nın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaşaklıları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **27** Yahuda oymağından sayılanlar 74 600 kişiydi. **28** İssakar'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaşaklıları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **29** İssakar oymağından sayılanlar 54 400 kişiydi. **30** Zevulun'un soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaşaklıları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **31** Zevulun oymağından sayılanlar 57 400 kişiydi. **32** Yusufoğulları'ndan, Efrayim soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaşaklıları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **33** Efrayim oymağından sayılanlar 40 500 kişiydi. **34** Manaşçe'nin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaşaklıları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **35** Manaşçe oymağından sayılanlar 32 200 kişiydi. **36** Benyamin'in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı

yaşaklıları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **37** Benyamin oymağından sayılanlar 35 400 kişiydi. **38** Dan'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaşaklıları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **39** Dan oymağından sayılanlar 62 700 kişiydi. **40** Aşer'in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaşaklıları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **41** Aşer oymağından sayılanlar 41 500 kişiydi. **42** Naftali'nin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaşaklıları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **43** Naftali oymağından sayılanlar 53 400 kişiydi. **44** Musa, Harun ve İsrail'in on iki önderi tarafından sayılanlar bunlardı. Her önder bağlı olduğu aileyi temsil ediyordu. **45** İsrail'de savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaşaklıların tümü bağlı oldukları aileye göre sayıldılar. **46** Sayılanların toplamı 603 550 kişiydi. **47** Ne var ki, Levi oymağından olanlar öbürleriyle birlikte sayılımadı. **48** Çünkü RAB Musa'ya şöyle demişti: **49** "Ancak Levi oymağını sayıma, öbür İsraililer arasında yaptığın sayına onları katma. **50** Levililer'i Levha Sandığı'nın bulunduğu konuttan, eşyalarдан ve konuta ait her şeyden sorumlu kıl. Konutu ve bütün eşyalarını onlar taşısin; konutun bakımını onlar yapın, çevresinde ordugah kursun. **51** Konut taşınırken onu Levililer toplayacak; konaklanacağı zaman da onlar kuracak. Levililer dışında konuta yaklaşan ölüm cezasına çarptırılacak. **52** İsraililer çadırlarını bölküler halinde kuracaklar. Herkes kendi ordugahında, kendi sancığının altında bulunacak. **53** Ancak İsrail topluluğunu gazabına uğramaması için Levililer Levha Sandığı'nın bulunduğu konutun çevresinde konaklayacak ve konuta bekçilik edecekler." **54** İsraililer bütün bunları tam tamina RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

2 RAB Musa'yla Harun'a, "İsraililer sancaklarının altında, aile bayraklarıyla Buluşma Çadırı'ndan biraz ötede çeveçevre konaklasın" dedi. **3** Doğuda, gündoğusunda konaklayan bölküler Yahuda ordugahının sancajına bağlı olacak. Yahudaoğulları'nın önderi Amminadav oğlu Nahşon olacak. **4** Bölüğünün sayısı 74 600 kişiydi. **5** İssakar oymağı onların bitişliğinde konaklayacak. İssakaroğulları'nın önderi Suar oğlu Netanel olacak. **6** Bölüğünün sayısı 54 400 kişiydi. **7** Sonra Zevulun oymağı konaklayacak. Zevulunoğulları'nın önderi Helon oğlu Eliav olacak. **8** Bölüğünün sayısı 57 400 kişiydi. **9** Yahuda ordugahına ayrılan bölkülerdeki adam sayısı 186 400 kişiydi. Yola ilk çıkacak olanlar bunlardı. **10** Güneyde Ruben ordugahının sancajı dikilecek, Ruben'e bağlı bölküler orada konaklayacak. Rubenoğulları'nın önderi Şedeur oğlu Elisur olacak. **11** Bölüğünün sayısı 46 500 kişiydi. **12** Şimon oymağı onların bitişliğinde konaklayacak. Şimonoğulları'nın önderi Surişadday oğlu Şelumiel olacak. **13** Bölüğünün sayısı 59 300 kişiydi. **14** Sonra Gad oymağı konaklayacak. Gadoğulları'nın önderi Deuel oğlu Elyasaf olacak. **15** Bölüğünün sayısı 45 650 kişiydi. **16** Ruben ordugahına ayrılan bölkülerdeki adam sayısı 151 450 kişiydi. İkinci sirada yola çıkacak olanlar bunlardı. **17** Buluşma Çadırı ve Levililer'in ordugahı göç sırasında öbür ordugahların ortasında yola çıkacak. Herkes konakladığı düzende kendi sancağı altında göç edecek. **18** Batıda Efrayim ordugahının sancajı dikilecek, Efrayim'e bağlı bölküler orada

konaklayacak. Efrayimoğulları'nın önderi Ammihut oğlu Elişama olacak. **19** Bölüğünün sayısı 40 500 kişiydi. **20** Manaşe oymağı onlara bitişik olacak. Manaşeoğulları'nın önderi Pedahsür oğlu Gamliel olacak. **21** Bölüğünün sayısı 32 200 kişiydi. **22** Sonra Benyamin oymağı konaklayacak. Benyaminoğulları'nın önderi Gidoni oğlu Avidan olacak. **23** Bölüğünün sayısı 35 400 kişiydi. **24** Efrayim ordugahına ayrılan bölkülerdeki adam sayısı 108 100 kişiydi. Üçüncü olarak bunlar yola çıkacak. **25** Kuzeyde Dan ordugahının sancağı dikilecek, Dan'a bağlı bölküler orada konaklayacak. Danoğulları'nın önderi Ammişadday oğlu Ahiezer olacak. **26** Bölüğünün sayısı 62 700 kişiydi. **27** Aşer oymağı onların bitişliğinde konaklayacak. Aşeroğulları'nın önderi Okran oğlu Pagiel olacak. **28** Bölüğünün sayısı 41 500 kişiydi. **29** Sonra Naftali oymağı konaklayacak. Naftalioğulları'nın önderi Enan oğlu Ahira olacak. **30** Bölüğünün sayısı 53 400 kişiydi. **31** Dan ordugahına ayrılan adamların sayısı 157 600 kişiydi. Kendi sancakları altında en son onlar yola çıkacak. **32** Ailelerine göre sayılan İsraililer bunlardı. Ordugahlardaki bütün bölkülerin toplamı 603 550 kişiydi. **33** RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Levililer öbür İsraililerle birlikte sayılmadı. **34** Böylece İsraililer RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. Sancakları altında ordugah kurdular. Göç ederken de herkes boyu ve ailesiyle birlikte yola çıktı.

3 RAB Sina Dağı'nda Musa'ya seslendiği sırada Harun'la Musa'nın çocukları şunlardı. **2** Harun'un oğulları: İlk oğlu Nadav, Avihu, Elazar, İtamar. **3** Harun'un kâhin atanıp meschedilen oğulları bunlardı. **4** Nadav'la Avihu Sina Çölü'nde RAB'bin önünde kurallara aykırı bir ateş sunarken öldüler. Oğulları yoktu. Elazar'la İtamar babaları Harun'un yanında kâhinlik ettiler. **5** RAB Musa'ya şöyle dedi: **6** "Kâhin Harun'a yardım etmek üzere Levi oymağını çağırıp görevlendir. **7** Buluşma Çadırı'nda Harun'la bütün topluluk adına konutla ilgili hizmeti yürütsünler. **8** Buluşma Çadırı'ndaki bütün eşyalardan sorumlu olacak, İsraililer adına konuta ilişkin hizmeti yerine getirecekler. **9** Levilileri Harun'la oğullarının hizmetine ver. İsraililer arasında tümüyle onun hizmetine ayrılanlar onlardır. **10** Kâhinlik görevini sürdürmek üzere Harun'la oğullarını görevlendir. Kutsal yere onlardan başka her kim yaklaşırsa öldürülecektir." **11** RAB Musa'ya şöyle dedi: **12** "İşte İsraili kadınların doğdurduğu ilk erkek çocukların yerine İsraililer arasından Levililer'i seçtim. Onlar benim olacaktır. **13** Çünkü bütün ilk doğanlar benimdir. Misir'da ilk doğanların hepsini yok ettiğim gün, İsrail'de insan olsun hayvan olsun bütün ilk doğanları kendime ayırdım. Onlar benim olacaktır. Ben RAB'bim." **14** RAB Musa'ya Sina Çölü'nde şöyle dedi: **15** "Levioğulları'nı ailelerine ve boylarına göre say. Bir aylık ve daha yukarı yaşaklı her erkeği sayacaksın." **16** Böylece Musa RAB'bin buyruğu uyarınca onları saidı. **17** Levi'nin oğullarının adları şunlardı: Gerşon, Kehat, Merari. **18** Gerşon'un boy başı olan oğulları şunlardı: Livni, Şimi. **19** Kehat'in boy başı olan oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. **20** Merari'nin boy başı olan oğulları: Mahli, Muşî. Ailelerine göre Levi boyları bunlardı. **21** Livni ve Şimi boyları Gerşon soyundandı. Gerşon boyları bunlardı. **22** Bir aylık ve daha yukarı yaşaklı bütün erkeklerin sayısı 7 500'dü. **23** Gerşon boyları

batıda konutun arkasında konaklayacaktı. **24** Gerşon'a bağlı ailelerin önderi Lael oğlu Elyasaftı. **25** Buluşma Çadırı'nda Gerşenoğulları konuttan, çadırın örtüsünden, Buluşma Çadırı'nın girişindeki perdeden, **26** konutla sunağı çevreleyen avlunun perdelarından, avlunun girişindeki perdeye iplerden ve bunların kullanımından sorumlu olacaktı. **27** Amram, Yishar, Hevron ve Uzziel boyları Kehat soyundandı. Kehat boyları bunlardı. **28** Bir aylık ve daha yukarı yaşaklı bütün erkeklerin sayısı 8 600'dü. Bunlar kutsal yerden sorumluydular. **29** Kehat boyları konutun güney yanında konaklayacaktı. **30** Kehat boylarına bağlı ailelerin önderi Uzziel oğlu Elisafan'dı. **31** Kehatlılar Antlaşma Sandığı'ndan, masaya kandillikten, sunaklardan, kutsal yerin eşyalarından, perdeden ve bunların kullanımından sorumlu olacaktı. **32** Levili önderlerin başı Kâhin Harun'un oğlu Elazar olacak, kutsal yerden sorumlu olanları o yönetecekti. **33** Mahli ve Muşî boyları Merari soyundandı. Merari boyları bunlardı. **34** Bir aylık ve daha yukarı yaşaklı bütün erkeklerin sayısı 6 200'dü. **35** Merari boylarına bağlı ailelerin önderi Avihayil oğlu Suriel'di. Merari boyları konutun kuzey yanında konaklayacaktı. **36** Merarioğulları konutun çerçevelerinden, kırışlarından, direklerinden, tabanlarından, takımlarından ve bunların kullanımından, **37** konutu çevreleyen avlunun direkleriyle tabanlarından, kazıklarıyla iplerinden sorumlu olacaktı. **38** Musa, Harun ve oğulları konutun önünde, gündoğusu yönünde Buluşma Çadırı'nın önünde konaklayacaklardı. İsraililer adına kutsal yerin bakımından sorumlu olacakları. Kutsal yere başka her kim yaklaşırsa öldürüloucekti. **39** RAB'bin buyruğu uyarınca Musa'yla Harun'un Levili boylardan sayıkları bir aylık ve daha yukarı yaşaklı bütün erkeklerin sayısı 22 000'di. **40** Sonra RAB Musa'ya, "İsraililer'in bir aylık ve daha yukarı yaşaklı ilk doğan bütün erkeklerini say, adlarını yaz" dedi, **41** "İsraililer'in bütün ilk doğanlarının yerine Levililer'i, yine İsraililer'in ilk doğan hayvanlarının yerine Levililer'in hayvanlarını bana ayır. Ben RAB'bim." **42** Böylece Musa, RAB'bin buyurduğu gibi, İsraililer arasında ilk doğanların tümünü saidı. **43** Adlarıyla yazılan, ilk doğan bir aylık ve daha yukarı yaşaklı erkeklerin sayısı 22 273'tü. **44** RAB Musa'ya şöyle dedi: **45** "İsraililer'in ilk doğanları yerine Levilileri, hayvanları yerine de Levililer'in hayvanlarını ayır. Levililer benim olacak. Ben RAB'bim. **46** İsraililer'in ilk doğanlarından olup Levililer'in sayısını aşan 273 kişi için bedel alacaksın. **47** Adam başına beşer şekel al. Kutsal yerin yirmi geradan oluşan şekelini ölçü tut. **48** Levililer'in sayısını aşanlardan bedel olarak alınan parayı Harun'la oğullarına ver." **49** Böylece Musa, bedeli Levililer olanların sayısını aşan İsraililer'den bedel parasını aldı. **50** İsraililer'in ilk doğanlarından 1 365 kutsal yerin şekeli aldı. **51** RAB'bin sözü uyarınca, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, bedel parasını Harun'la oğullarına verdi.

4 RAB Musa'yla Harun'a, "Levi oymağında Kehatoğulları'na bağlı boy ve aileler arasında sayılm yapın" dedi, **3** "Buluşma Çadırı'nda hizmet etmeye gelen otuz ile elli yaş arasındaki adamların hepsini sayın. **4** "Kehatoğulları'nın Buluşma Çadırı'ndaki görevi şudur: En kutsal eşyaları taşımak. **5** Ordugah taşınacağı zaman Harun'la oğulları gelip bölme perdesini

indirecekler ve Levha Sandığı'nı bununla örtecekler. 6 Sonra üzerine deri bir örtü geçirecek, üstüne de salt lacivert bir bez serecek, sıriklarını yerine koyacaklar. 7 "Kutsal masanın üzerine lacivert bir bez serip üzerine tabakları, sahanları, tasları, dökmelik sunu testilerini koyacaklar. Masada sürekli ekmek bulunmasını sağlayacaklar. 8 Bunların üzerine kırmızı bir bez serip deri bir örtüyle örtecek, sıriklarını yerine koyacaklar. 9 "Işık veren kandilliği, kandillerini, fitil maşalarını, tablalarını ve zeytinyağı için kullanılan kaplarını lacivert bir bezle örtecekler. 10 Kandillilike takımlarını deri bir örtüye sarıp sedyenin üzerine koyacaklar. 11 "Altın sunağın üzerine lacivert bir bez serip üzerine deri bir örtü örtecek, sıriklarını yerine koyacaklar. 12 Kutsal yerde kullanılan bütün eşyaları lacivert bir beze sarıp deri bir örtüyle örtecek, sedyenin üzerine koyacaklar. 13 Sunaktan yağı, külü kaldırıacak, sunağı mor bir bezle örtecekler. 14 Sonra üzerine hizmet için kullanılan bütün takımları, ateş kaplarını, büyük çatalları, kükrekləri, çanakları yerleştirip deri bir örtüyle örtecek, sıriklarını yerine koyacaklar. 15 "Ordugah başka yere taşınırken Harun'la oğulları kutsal yere ait bütün eşyaları ve takımları örtmeyi bitirdikten sonra, Kehatoğulları onları taşımaya gelecekelr. Ölmemek için kutsal eşyalara dokunmayacaklar. Buluşma Çadırı'ndaki bu eşyaların taşınması Kehatoğulları'nın sorumluluğu altındadır. 16 "Kâhin Harun oğlu Elazar Işık için zeytinyağınından, güzel kokulu buhurdan, günlük tahlî sunusundan ve mesh yağından –konuttan ve içindeki her şeyden– kutsal yerle eşyalarından sorumlu olacaktır." 17 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: 18 "Kehat boyalarının Levililer'in arasından yok olmasına yol açmayın. 19 En kutsal eşyalara yaklaşıncı ölmemeleri için şöyle yapın: Harun'la oğulları kutsal yere girecek, her adamı göreceği işe atayıp ne taşıyacağini bildirecek. 20 Ancak Kehatoğulları içeri girip bir an bile kutsal eşyalara bakmamalı, yoksa ölürlür." 21 RAB Musa'ya şöyle dedi: 22 "Gerşonoğulları'nı boylarına, ailelerine göre say. 23 Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile ellî yaş arasındaki bütün erkekleri say. 24 "Hizmet etmek ve yük taşımak konusunda Gerşon boyalarının sorumluluğu şudur: 25 Konutun perdelerini, Buluşma Çadırı'ni ve örtüsünü, üzerindeki deri örtüyü, Buluşma Çadırı'nın girişindeki perdeyi, konutu sunağı çevreleyen avlunun perdelerini, girişindeki perdeyi, ipleri ve bu amaçla kullanılan bütün eşyaları taşıyacaklar. Bu konuda gereken her şeyi Gerşonoğulları yapacak. 27 Yapacakları bütün hizmetler –yük taşıma ya da başka bir iş– Harun'la oğullarının yönetimi altında yapılacaktır. Taşıyacakları yükten Gerşonoğulları'nı sorumlu tutacaksınız. 28 Gerşon boyalarının Buluşma Çadırı'yla ilgili görevi budur. Kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimi altında hizmet edecekler." 29 "Boylarına ve ailelerine göre Merarioğulları'nı say. 30 Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile ellî yaş arasındaki bütün erkekleri say. 31 Buluşma Çadırı'nda hizmet ederken şunları yapacaklar: Konutun çerçevelerini, kirişlerini, direklerini, tabanlarını, 32 çadırı çevreleyen avlunun direkleriyle tabanlarını, kazıklarını, iplerini ve bunların kullanımıyla ilgili bütün eşyaları taşıyacaklar. Herkesi yapacağı belirli işe ata. 33 Merari boyalarının Buluşma Çadırı'yla ilgili görevi budur. Kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimi altında hizmet edecekler." 34 Musa, Harun ve topluluğun önderleri, boylarına ve ailelerine

göre Kehatoğulları'nı, Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile ellî yaş arasındaki bütün erkekleri sayıldı. 36 Boylarına göre sayılanlar 2 750 kişiydi. 37 Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Kehat boyalarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Musa'yla Harun onları sayıldı. 38 Gerşonoğulları'ndan boylarına ve ailelerine göre Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile ellî yaş arasındaki bütün erkekleri sayıldı. 40 Boylarına ve ailelerine göre sayılanlar 2 630 kişiydi. 41 Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Gerşon boyalarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin buyruğu uyarınca Musa'yla Harun onları sayıldı. 42 Merari boylarına ve ailelerine göre Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile ellî yaş arasındaki bütün erkekleri sayıldı. 44 Boylarına göre sayılanlar 3 200 kişiydi. 45 Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Merari boyalarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Musa'yla Harun onları sayıldı. 46 Böylece Musa, Harun ve İsrail önderleri, boylarına ve ailelerine göre Levililer'i, Buluşma Çadırı'nda hizmet gören ve yük taşıma işini yapan otuz ile ellî yaş arasındaki bütün erkekleri sayıldı. 48 Sayılanlar 8 580 kişiydi. 49 RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, herkes yapacağı hizmete ve taşıyacağı yüke göre atandı. Böylece RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca yazıldılar.

5 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına de ki, deri hastalığı veya akıntısı olan ya da ölüye dokunduğundan kirli sayılan herkesi ordugahın dışına çıkarsınlar. 3 Erkeği de kadını da çıkaracaksınız. Aralarında yaşadığım ordugahları kirletmemeleri için onları ordugahın dışına çıkaracaksınız." 4 İsrail halkı denileni yaparak RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi onları ordugahın dışına çıkardı. 5 RAB Musa'ya söyle dedi: 6 "İsrail halkına de ki, 'Bir erkek ya da kadın, insanın işleyebileceği günahlardan birini işler, RAB'be ihanet ederse o kişi suçlu sayılır. 7 İşlediği günahı itiraf etmeli. Karşılığını, beşte birini üzerine ekleyerek suç işlediği kişiye ödeyecek. 8 Eğer kişinin işlenen suçun karşılığını alacak bir yakını yoksa, suçun karşılığı RAB'be ait olacak. Günahın bağışlanması için sunulan bağışlamalık koçla birlikte suçun karşılığı da kâhine verilecek. 9 İsrail halkın kâhine sunduğu kutsal armağanların bağış kisimları kâhinin olacak. 10 Herkesin kendine ayırdığı sunular kendinin, ama kâhine verdikleri kâhinin olacaktır.'" 11 RAB Musa'ya söyle dedi: 12 "İsrail halkına de ki, 'Eğer bir adamın karısı yoldan çıkar, ona ihanet eder, 13 başka bir adamlı yatar, kırıldığı halde bu olayı kocasından gizlerse ve tanık olmadığı için kadının yaptığı ortaya çıkmazsa, 14 koca karısını kiskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kadın suçluysa ya da suçlu olmadığı halde kocası onu kiskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, 15 adam karısını kâhine götürecek. Karısı için sunu olarak onda bir efa arpa unu alacak. Üzerine zeytinyağı dökmeyecek, günde koymayacak. Çünkü bu kiskançlık sunusudur. Suçu anımsatma sunusudur. 16 "Kâhin kadını öne çağırıp RAB'bin önünde durmasını sağlayacak. 17 Sonra, toprak bir kabın içine kutsal su koyacak. Konutun kurulu olduğu yerden biraz toprak alıp suya katacak. 18 Kadını RAB'bin önünde durdurduktan sonra onun saçını açacak, anımsatma sunusu, yani kiskançlık sunusunu eline verecek. Kendisi de lanet getiren acı suyu elinde

tutacak. **19** Sonra kadına ant içirtip şöyle diyecek: Eğer başka bir adam seninle yatmadıysa, kocanla evliyken yoldan çıkışın günah işlediyse, lanet getiren bu acı su sana zarar vermesin. **20** Ama kocanla evliyken yoldan çıkışın başka biriyle yatarak günah işlediyse **21** –kâhin kadına lanet andı içirtip şöyle diyecek– RAB sana eriyan kalça, şişen karın versin. RAB halkın arasında seni lanetli ve içgriç duruma düşürsün. **22** Lanet getiren bu su karnına girince karnını şişirsin, kalçanı eritsin. “O zaman kadın, Amin, amin, diyecek. **23** “Kâhin bu lanetleri bir kitaba yazıp acı suda yıkayacak. **24** Lanet getiren acı suyu kadına içirecek. Su kadının içine girince acılık verecek. **25** Kâhin kadının elinden kıskançlık sunusunu alacak, RAB’ın huzurunda salladıkta sonra sunağa getirecek. **26** Kadının anma payı olarak sunudan bir avuç alıp sunakta yakacak. Sonra kadına suyu içirecek. **27** Eğer kadın kocasına ihanet etmiş, kendini kirletmişse, lanet getiren suyu içince acı duyacak; karnı şişip kalçası eriyecek. Halkı arasında lanetli olacak. **28** Ama kendini kirletmemişse, temizse, zarar görmeyecek, çocuk doğurabilecek. **29** “Kıskançlık yasası budur. Bir kadın yoldan çıkar, kocasıyla evliyken kendini kirletirse, **30** ya da bir koca karısını kısanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kâhin kadını RAB’ın önünde durduracak, bu yasayı ona uygulayacak. **31** Kocası herhangi bir suçtan suçsuz sayılıacak, kadınsa suçunun cezasını çekecek.”

6 RAB Musa’ya şöyle dedi: **2** “İsrail halkına de ki, ‘Eğer bir erkek ya da kadın RAB’be adanmış kişi olarak RAB’be özel bir adak adamak, kendini RAB’be adamak isterse, **3** şaraptan ya da herhangi bir içkiden kaçınacak, şaraptan ya da başka içkilerden yapılmış sirke içmeyecek. Üzüm suyu da içmeyecek. Yaş ya da kuru üzüm yemeyecek. **4** RAB’be adanmışlığı süresince çekirdektен kabuğuna dek asmanın ürününden hiçbir şey yemeyecek. **5** “RAB’be adanmışlığı süresince başına ustura değimeyecek. Kendini RAB’be adadığı günler tamamlanıncaya dek kutsal olacak, saçını uzatabilir. **6** Kendini RAB’be adadığı günler boyunca ölüye yaklaşmayacak. **7** Annesi, babası, erkek ya da kız kardeşi olse bile onlar için kendini kirletmeyecek. Çünkü kendini Tanrı’sına adama simgesi başı üzerindeştir. **8** Adanmışlığı süresince RAB için kutsal olacaktır. **9** “Eğer anısızın yanında biri ölü, adamış olduğu başını kirletirse, temizlendiği gün, yedinci gün saçını tiraş edecek. **10** Sekizinci gün Buluşma Çadırı’nın giriş bölümünde kâhine iki kumru ya da iki güvercin sunacak. **11** Kâhin birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece ölüünün yanında bulunmakla kirlenen adam arınacak. O gün başını yeniden adayacak. **12** Adanmışlığı süresince kendini RAB’be yeniden adayacak. Suç sunusu olarak bir yaşında bir erkek kuzu getirecek. Önceki günler sayılmayacak, çünkü adanmışlığı kirlememiş sayıldı. **13** “Adanmış kişi için yasa sudur: Kendini adamış olduğu günler tamamlanıncaya, Buluşma Çadırı’nın giriş bölümünde getirilecek. **14** Orada RAB’be sunularını sunacak: Yakmalık sunu için bir yaşında kusursuz bir erkek kuzu, günah sunusu olarak bir yaşında kusursuz bir dişi kuzu, esenlik sunusu için kusursuz bir koç, **15** tahıl sunusu ve dökmelik sunularla birlikte bir sepet mayasız ekmek, ince undan zeytinyağıyla yoğrulmuş pideLER, üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar. **16** “Kâhin bunları günah

sunusu ve yakmalık sunu olarak RAB’bin önünde sunacak. **17** Esenlik kurbanı olarak da koçu mayasız ekmek sepetiyle birlikte RAB’be sunacak. İlgili tahlil ve dökmelik sunuları da sunacak. **18** “Sonra adanmış kişi Buluşma Çadırı’nın giriş bölümünde adadığı saçını tıraş edecek, saçını alıp esenlik kurbanının altındaki ateşe koyacak. **19** “Adanmış kişi adadığı saçını tıraş ettikten sonra, kâhin koçun haşlanmış budunu, sepetten alacağı mayasız pide ve mayasız yufkayla birlikte adanmış kişinin eline koyacak. **20** Sonra sallamalık sunu olarak RAB’bin huzurunda bunları sallayacak. Bunlar sallanan döş ve bağış olarak sunulan butla birlikte kutsaldır, kâhin için ayrılmaktır. Bundan sonra adanmış kişi şarap içebilir. **21** “Adak adayan adanmış kişiyle ilgili yasa budur. RAB’be sunacağı sunu adadığı uyarınca olacak. Elinden geldiğince daha fazlasını verebilir. Adanmışıyla ilgili yasa uyarınca adadığı adayı yerine getirmelidir.” **22** RAB Musa’ya şöyle dedi: **23** “Harun’la oğullarına de ki, ‘İsrail halkını söyle kutsayacaksınız. Onlara diyeceksiniz ki, **24** RAB sizi kutsasın Ve korusun; **25** RAB aydın yüzünü size göstersin Ve size lütfetsin; **26** RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin.’ **27** “Böylece kâhînler İsrail halkını adımı anarak kutsayacaklar. Ben de onları kutsayacağım.”

7 Musa konutu bitirdiği gün onu meshetti. Onu ve içindeki bütün eşyaları, sunağı ve bütün takımlarını da meshedip adadı. **2** Sonra İsrail ileri gelenleri, sayılılardan sorumlu olan aile ve oymak önderleriarmağanlar sundular. RAB’be armağan olarak üstü kaplı altı araba ve on iki öküz getirdiler: Her iki önder için bir araba, her önder için bir öküz. Bu armağanları konutun önüne getirdiler. **4** Sonra RAB Musa’ya, “Bunları Buluşma Çadırı’ndaki hizmetlerde kullanılmak üzere onlardan alıp yapacakları işe göre Levililer'e ver” dedi. **6** Musa arabaları, öküzleri alıp Levililer'e verdi. **7** Yapacakları işe göre Gerşonoğulları'na iki arabayla dört öküz, **8** Merarioğulları'na da dört arabayla sekiz öküz verdi. Bunlar Kâhin Harun oğlu İtamar'ın sorumluluğu altında yapıldı. **9** Kehatoğulları'na ise bir şey vermedi. Çünkü onların görevi kutsal eşyaları omuzlarında taşıtmaktı. **10** Meshedilen sunağın adanması için önderler armağanlarını sunağın önüne getirdiler. **11** Çünkü RAB Musa’ya, “Sunağın adanması için her gün bir önder kendi armağanını sunacak” demişti. **12** Birinci gün Yahuda oymağından Amminadav oğlu Nahşon armağanlarını sundu. **13** Getirdiğiarmağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekil ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahlil sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **14** buhar dolu on şekil ağırlığında altın bir tabak; **15** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **16** günah sunusu için bir teke; **17** esenlik kurbanı için iki siğir, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Amminadav oğlu Nahşon'un getirdiğiarmağanlar bunlardı. **18** İkinci gün İssakar oymağı önderi Suar oğlu Netanel armağanlarını sundu. **19** Getirdiğiarmağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekil ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahlil sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **20** buhar dolu on şekil ağırlığında altın bir tabak; **21** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **22** günah sunusu için bir teke; **23** esenlik kurbanı için iki siğir, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Suar oğlu Netanel'in getirdiği

armağanlar bunlardı. **24** Üçüncü gün Zevulun oymağı önderi Helon oğlu Eliav armağanlarını sundu. **25** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekil ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **26** buhur dolu on şekil ağırlığında altın bir tabak; **27** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **28** günah sunusu için bir teke; **29** esenlik kurbanı için iki siğir, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Helon oğlu Eliav'ın getirdiği armağanlar bunlardı. **30** Dördüncü gün Ruben oymağı önderi Şedeur oğlu Elisur armağanlarını sundu. **31** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekil ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **32** buhur dolu on şekil ağırlığında altın bir tabak; **33** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **34** günah sunusu için bir teke; **35** esenlik kurbanı için iki siğir, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Şedeur oğlu Elisur'un getirdiği armağanlar bunlardı. **36** Beşinci gün Şimon oymağı önderi Surişadday oğlu Şelumiel armağanlarını sundu. **37** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekil ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **38** buhur dolu on şekil ağırlığında altın bir tabak; **39** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **40** günah sunusu için bir teke; **41** esenlik kurbanı için iki siğir, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Surişadday oğlu Şelumiel'in getirdiği armağanlar bunlardı. **42** Altıncı gün Gad oymağı önderi Deuel oğlu Elyasaf armağanlarını sundu. **43** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekil ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **44** buhur dolu on şekil ağırlığında altın bir tabak; **45** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **46** günah sunusu için bir teke; **47** esenlik kurbanı için iki siğir, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Deuel oğlu Elyasaf'ın getirdiği armağanlar bunlardı. **48** Yedinci gün Efrayim oymağı önderi Ammihit oğlu Elişama armağanlarını sundu. **49** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekil ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **50** buhur dolu on şekil ağırlığında altın bir tabak; **51** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **52** günah sunusu için bir teke; **53** esenlik kurbanı için iki siğir, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Ammihit oğlu Elişama'nın getirdiği armağanlar bunlardı. **54** Sekizinci gün Manaşse oymağı önderi Pedahsur oğlu Gamliel armağanlarını sundu. **55** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekil ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **56** buhur dolu on şekil ağırlığında altın bir tabak; **57** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **58** günah sunusu için bir teke; **59** esenlik kurbanı için iki siğir, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Pedahsur oğlu Gamliel'in getirdiği armağanlar bunlardı. **60** Dokuzuncu

gün Benyamin oymağı önderi Gidoni oğlu Avidan armağanlarını sundu. **61** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekil ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **62** buhur dolu on şekil ağırlığında altın bir tabak; **63** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **64** günah sunusu için bir teke; **65** esenlik kurbanı için iki siğir, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Gidoni oğlu Avidan'ın getirdiği armağanlar bunlardı. **66** Onuncu gün Dan oymağı önderi Ammişadday oğlu Ahiezer armağanlarını sundu. **67** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekil ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **68** buhur dolu on şekil ağırlığında altın bir tabak; **69** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **70** günah sunusu için bir teke; **71** esenlik kurbanı için iki siğir, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Ammişadday oğlu Ahiezer'in getirdiği armağanlar bunlardı. **72** On birinci gün Aşer oymağı önderi Okran oğlu Pagiel armağanlarını sundu. **73** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekil ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **74** buhur dolu on şekil ağırlığında altın bir tabak; **75** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **76** günah sunusu için bir teke; **77** esenlik kurbanı için iki siğir, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Okran oğlu Pagiel'in getirdiği armağanlar bunlardı. **78** On ikinci gün Naftali oymağı önderi Enan oğlu Ahira armağanlarını sundu. **79** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekil ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **80** buhur dolu on şekil ağırlığında altın bir tabak; **81** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **82** günah sunusu için bir teke; **83** esenlik kurbanı için iki siğir, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Enan oğlu Ahira'nın getirdiği armağanlar bunlardı. **84** Sunak meshedildiğinde İsrail önerlerinin adanması için sunduğu armağanlar şunlardı: On iki gümüş tabak, on iki gümüş çanak, on iki altın tabak; **85** her gümüş tabağın ağırlığı 130 şekel, her çanağın ağırlığı yetmiş şekeldi. Bütün gümüş eşyaların toplam ağırlığı 2 400 kutsal yerin şekeliydi. **86** Buhur dolu on iki altın tabağın her birinin ağırlığı on kutsal yerin şekeliydi. Bütün altın tabakların toplam ağırlığı 120 şekeldi. **87** Yakmalık sunu için tahl sunularıyla birlikte sunulan hayvanların sayısı on iki boğa, on iki koç, bir yaşında on iki erkek kuzuydu; günah sunusu için de on iki teke sunuldu. **88** Esenlik kurbanı için sunulan hayvanların sayısı yirmi dört siğir, altmış koç, altmış teke, bir yaşında altmış kuzuydu. Sunak meshedildikten sonra, adanması için verilen armağanlar bunlardı. **89** Musa RAB'le konuşmak için Buluşma Çadırı'na girince, Levha Sandığı'nın Bağışlanma Kapağı'nın üstündeki iki Keruv arasından kendisine seslenen sesi duydu. RAB Musa'yla bu şekilde konuştu.

8 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "Harun'a de ki, yedi kandili kandilliğin önünü aydınlatacak biçimde yerleştirsin." **3** Harun söyleyeneni yaptı. RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, kandilleri

kandilliğin önüne yerleştirdi. 4 Kandillik, ayağından çiçek motiflerine dek dövme altından, RAB'bin Musa'ya gösterdiği örneğe göre yapıldı. 5 RAB Musa'ya şöyle dedi: 6 "Levililer'i İsaillilere'ın arasından ayırip dinsel açıdan arındır. 7 Onları arındırmak için şöyle yapacaksın: Günahtan arındırma suyunu üzerlerine serp; bedenlerindeki bütün kilları tıraş etmelerini, giysilerini yıkamalarını sağla. Böylece arınmış olurlar. 8 Sonra bir boğa ile tahil sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un alsınlar; günah sunusu için sen de başka bir boğa alacaksın. 9 Levililer'i Buluşma Çadırı'nın önüne getir, bütün İsrail topluluğunu da topla. 10 Levililer'i RAB'bin huzuruna getireceksin, İsaillilere ellerini üzerlerine koyacaklar. 11 Harun, RAB'bin hizmetini yapabilmeleri için, İsaillilere'ın arasından adak olarak Levililer'i RAB'be adayacak. 12 "Levililer elliğini boğaların başına koyacaklar; günahlarını bağıışlatmak için boğalardan birini günah sunusu, öbürünü yakmak sunu olarak RAB'be sunacaksın. 13 Levililer Harun'la oğullarının önünde duracaklar. Onları adak olarak RAB'be adayacaksın. 14 Levililer'i öbür İsaillilere'ın arasından bu şekilde ayıracaksın. Levililer benim olacak. 15 "Sen onları arındırıp adak olarak adadıkta sonra, Levililer Buluşma Çadırı'ndaki hizmeti yerine getirmeye başlayacaklar. 16 Çünkü İsaillilere'ın arasından Levililer tümüyle bana verilmiştir. İlk doğanların, İsailli kadınların doğurdukları ilk erkek çocuklarının yerine onları kendime ayırdım. 17 İsaillilere' arasında ilk doğan insan ya da hayvan benimdir. Mısır'da ilk doğanları yok ettiğim gün, onları kendime ayırdım. 18 İsrail'de ilk doğan erkek çocukların yerine Levililer'i seçtim. 19 İsaillilere' kutsal yere yaklaşıklarında belaya uğramamaları için, onların adına Buluşma Çadırı'ndaki hizmeti yerine getirmek ve günahlarını bağıışlatmak üzere, onların arasından Levililer'i Harun'la oğullarına armağan olarak verdim." 20 Musa, Harun ve bütün İsrail topluluğu Levililer için söyleneni yaptılar. İsaillilere RAB'bin Musa'ya Levililer'e ilgili verdiği her buyruğu yerine getirdiler. 21 Levililer kendilerini günahları arındırıp giysilerini yıkadılar. Sonra Harun onları RAB'bin huzurunda adak olarak adadı; onları arındırmak için günahlarını bağıışladı. 22 Bundan sonra Levililer Harun'la oğullarının sorumluluğu altında Buluşma Çadırı'ndaki hizmetlerini yapmaya geldiler. RAB'bin Levililer'e ilişkin Musa'ya verdiği buyrukları yerine getirdiler. 23 RAB Musa'ya şöyle dedi: 24 "Levililer'e ilgili kural şudur: Yirmi beş ve daha yukarı yaşa olanlar Buluşma Çadırı'nda hizmet edecekler. 25 Ancak elli yaşına gelince yaptıkları hizmetten ayrılp bir daha çadırda çalışmayaacaklar. 26 Buluşma Çadırı'nda görev yapan kardeşlerine yardımcı olacaklar, ama kendileri hizmet etmeyecekler. Levililer'in sorumluluklarını böle düzenleyeceksin."

9 İsaillilere'ın Mısır'dan çıkışlarının ikinci yılının birinci ayında RAB Sina Çölü'nde Musa'ya söyle seslendi: 2 "İsaillilere Fisih kurbanını belirlenen zamanda kessinler. 3 Bütün kurallar, ilkelere uyarınca kurbanı belirlenen zamanda, bu ayın on dördüncü gününün akşamüstü keseceksiniz." 4 Böylece Musa İsaillilere' Fisih kurbanını kesmelerini söyledi. 5 Onlar da Sina Çölü'nde birinci ayın on dördüncü gününün akşamüstü Fisih kurbanını kestiler. Her şeyi RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 6

Ancak, ölüye dokunduklarından kirli sayılan bazı kişiler o gün Fisih kurbanını kesemediler. Aynı gün Musa'yla Harun'a gelip 7 Musa'ya, "Ölüye dokunduğumuzdan kirli sayılırlız" dediler, "Ama öbür İsaillilere'le birlikte belirlenen zamanda RAB'bin sunusunu sunmamız neden engellensin?" 8 Musa, "RAB'bin sizinle ilgili bana neler söyleyeceğini duyuncaya dek bekleyin" dedi. 9 RAB Musa'ya söyle dedi: 10 "İsaillilere' de ki, 'Sizlerden ya da soyunuzdan ölüye dokunduğu için kirli sayılırla ya da uzak bir yolculukta bulunan biri RAB'bin Fisih kurbanını kesebilir. 11 İkinci ayın on dördüncü gününün akşamüstü Fisih kurbanını kesip mayasız ekmek ve acı otlarla yiyecek. 12 Sabaha dek kurbandan bir şey bırakmayacak, kemiklerini kırmayacak. Fisih kurbanını bütün kuralları uyarınca kesmeliidir. 13 Ancak, temiz sayılan ve yolculukta olmayan biri Fisih kurbanını kesmeyi savsaklırsa, halkın arasından atılacaktır. Çünkü belirlenen zamanda RAB'bin sunusunu sunmamıştır. Günahının cezasını çekecektir. 14 "Aranızda yaşayan bir yabancı RAB'bin Fisih kurbanını kесmek isterse, Fisih'in kuralları, ilkelere uyarınca kесmelidir. Yerli ya da yabancı için aynı kuralı uygulamalısınız." 15 Konut, yani Levha Sandığı'nın bulunduğu çadır kurulduğu gün üstünü bulut kapladı. Konutun üstündeki bulut akşamdan sabaha dek ateşi andirdi. 16 Bu hep böyle sürüp gitti. Konutu kaplayan bulut gece ateşi andırıyordu. 17 İsaillilere ancak bulut çadırın üzerinden kalkınca göçer, bulut nerede durursa orada konaklardı. 18 RAB'bin buyruğu uyarınca göç eder, yine RAB'bin buyruğu uyarınca konaklardı. Bulut konutun üzerinde durdükça yerlerinden ayrılmazlardı. 19 Bulut konutun üzerinde uzun süre darduğu zaman RAB'bin buyruğuna uyar, yola çıkmazlardı. 20 Bazen bulut konutun üzerinde birkaç gün kalırdı. Halk da RAB'bin verdiği buyruğa göre ya konakladığı yerde kalır ya da göç ederdi. 21 Bazı günler bulut akşamdan sabaha dek kalır, sabah konutun üzerinden kalkar kalmaz halk yola çıktı. Gece olsun, gündüz olsun, bulut konutun üzerinden kalkar kalmaz halk yola çıktı. 22 Bulut konutun üzerinde iki gün, bir ay ya da uzun süre kalsa bile, İsaillilere konakladıkları yerde kalır, yola koyulmazlardır. Ama bulut kalkar kalmaz yola çıkarlardı. 23 RAB'bin buyruğu uyarınca konaklar ya da yola çıkarlardı. Böylece RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruğa uyduklar.

10 RAB Musa'ya söyle dedi: 2 "Dövme gümüştən iki borazan yapacaksın; bunları topluluğu çağırırmak ve halkın yola çıkması için kullanacaksın. 3 İki borazan birden çalınınca, bütün topluluk senin yanında, Buluşma Çadırı'nın girişine önünde toplanacak. 4 Yalnız biri çalınırsa, önderler, İsrail'in oymak başları senin yanında toplanacak. 5 Borazan kısa çalınınca, doğuda konaklayanlar yola çıkacak. Borazanın kısa çalınması oymakların yola çıkması için bir işaretir. 7 Topluluğu toplamak için de borazan çaldırtı, ama kısa olmasın. 8 "Borazanları kahin olan Harunoğulları çalacak. Borazan çalınması sizler ve gelecek kuşaklar için kalıcı bir kural olacak. 9 Sizi sıkıştıran düşmana karşı ülkenizde savaşa çıktığınızda, borazan çalın. O zaman Tanrıınız RAB sizi anımsayacak, sizi düşmanlarınızdan kurtaracak. 10 Sevinçli olduğunuz günler –kutladığınız bayramlar

ve Yeni Ay Törenleri'nde– yakmalık sunular ve esenlik kurbanları üzerine borazan çalacaksınız. Böylelikle Tanrıınız'ın önünde animşanmış olacaksınız. Ben Tanrıınız RAB'bim." 11 İkinci yılın ikinci ayının yirminci günü bulut Levha Sandığı'nın bulunduğu konutun üzerinden kalktı. 12 İsaillilere de Sina Çölü'nden göç etmeye başladılar. Bulut Paran Çölü'nde durdu. 13 Bu, RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruk uyarınca ilk göç edişleri idi. 14 Önce Yahuda sancağı bölgüleriyle yola çıktı. Yahuda bölgüne Amminadav oğlu Nahşon komuta ediyordu. 15 İssakar oymağının bölgüne Suar oğlu Netanel, 16 Zevulun oymağının bölgüne de Helon oğlu Eliav komuta ediyordu. 17 Konut yere indirilince, onu taşıyan Gerşenoğulları'yla Merarioğulları yola koymuldu. 18 Sonra Ruben sancağı bölgüleriyle yola çıktı. Ruben bölgüne Şedeur oğlu Elisur komuta ediyordu. 19 Şimon oymağının bölgüne Surişadday oğlu Şelumiel, 20 Gad oymağının bölgüne de Deuel oğlu Elyasaf komuta ediyordu. 21 Kehatlılar kutsal eşyaları taşıyarak yola koymuldu. Bunlar varmadan konut kurulmuş olurdu. 22 Efrayim sancağı bölgüleriyle yola çıktı. Efrayim bölgüne Ammihut oğlu Elişama komuta ediyordu. 23 Manaş oymağının bölgüne Pedahsur oğlu Gamliel, 24 Benyamin oymağının bölgüne de Gidoni oğlu Avidan komuta ediyordu. 25 En sonunda Dan sancağı ordunun artçı kolu olan bölgüleriyle yola çıktı. Dan bölgüne Ammişadday oğlu Ahiezer komuta ediyordu. 26 Aşer oymağının bölgüne Okran oğlu Pagiel, 27 Naftali oymağının bölgüne de Enan oğlu Ahira komuta ediyordu. 28 Yola koymuluklarında İsaillil bölgüllerin yürüyüş düzeni böyledi. 29 Musa, kayınbabası Midyanlı Reuel oğlu Hovav'a, "RAB'bin, 'Size vereceğim' dediği yere gidiyoruz" dedi, "Bizimle gel, sana iyi davranırız. Çünkü RAB İsrail'e iyilik edeceğine söz verdi." 30 Hovav, "Gelmem" diye yanıtla, "Ülkeme, akrabalarımın yanına döneceğim." 31 Musa, "Lütfen bizi bırakma" diye üsteledi, "Çünkü çölde konaklayacağımız yerleri sen biliyorsun. Sen bize göz olabilirsin. 32 Bizimle gelersen, RAB'bin yapacağı bütün iyilikleri seninle paylaşırız." 33 RAB'bin Dağı'ndan ayrılip üç günlük yol aldılar. Konaklayacakları yeri bulmaları için RAB'bin Antlaşma Sandığı üç gün boyunca önlere sıra gitti. 34 Konakladıkları yerden ayrıldıklarında da RAB'bin bulut gündüzün onların üzerinde duruyordu. 35 Sandık yola çıkışın Musa, "Ya RAB, kalk! Düşmanların dağılsın, Senden nefret edenler öňünden kaçın!" diyordu. 36 Sandık konaklayınca da, "Ya RAB, binlerce, on binlerce İsailli'ye dön!" diyordu.

11 Halk çektiği sıkıntılardan ötürü yakınımaya başladı. RAB bunu duyunca öfkeli oldu, aralarına ateşini göndererek ordugahın kenarlarını yakıp yok etti. 2 Halk Musa'ya yalvardı. Musa RAB'be yakarınca ateş söndü. 3 Bu nedenle oraya Tavera adı verildi. Çünkü RAB'bin gönderdiği ateş onların arasında yanmıştı. 4 Derken, halkın arasındaki yabancılardan başka yiyeceklerle özlem duymaya başladılar. İsaillilere de yine ağlayarak, "Keşke yiyecek biraz et olsaydı!" dediler, 5 "Mısır'da parazis yediğimiz balıkları, salatalıkları, karpuzları, pirasaları, soğanları, sarmısları anımsıyoruz. 6 Şimdiyse yemek yeme isteğimizi yitirdik. Bu mandan başka hiçbir şey gördüğümüz yok." 7 Man kışış tohumuna benzerdi, görünüşü de reçine gibiydi. 8 Halk çikip onu toplar, dejirmende öğretür ya da havanda

döverdi. Çömlekte haşlayıp pide yaparlardı. Tadı zeytinyağında pişirilmiş yiyeceklerle benzerdi. 9 Gece ordugaha çiy düşerken, man da birlikte düşerdi. 10 Musa herkesin, her alenin çadırının önünde ağıladığını duydı. RAB buna çok öfkeli oldu. Musa da üzüldü. 11 RAB'be, "Kuluna neden kötü davranışın?" dedi, "Seni hoşnut etmeyeceğini ne yaptım ki, bu halkın yükünü bana yükleyorsun? 12 Bütün bu halka ben mi gebe kaldım? Onları ben mi doğurdum? Öyleyse neden emzikteki çocuğu taşıyan bir dadı gibi, atalarına ant içerek söz verdigin ülkeye onları kucağında taşımamı istiyorsun? 13 Bütün bu halka verecek eti nereden bulayım? Bana, 'Bize yiyecek et ver' diye sizlaniş duruyorlar. 14 Bu halkı tek başına taşıyamam, bunca yükü kaldırıramam. 15 Bana böyle davranışacsan –eğer gözünde lütfu bulduysam– lütfen beni hemen öldür de kendi yıkımım görmeyeyim." 16 RAB Musa'ya, "Halk arasında önder ve yönetici bildiğin İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi topla" dedi, "Onları Buluşma Çadırı'na getir, yanında dursunlar. 17 Ben inip seninle orada konuşacağım. Senin üzerindeki Ruh'tan alıp onlara vereceğim. Halkın yükünü tek başına taşımaman için sana yardım edecekler. 18 "Halka de ki, 'Yarın için kendinizi kutsayın, et yiyeceksiniz. Keşke yiyecek biraz et olsayıdı, Mısır'da durumumuz iyidi diye ağıladığınızı RAB duydı. Şimdi yemeniz için size et verecek. 19 Yalnız bir gün, iki gün, beş, on ya da yirmi gün değil, 20 bir ay boyunca, burnunuzdan gelinceye dek, tiksine dek yiyeceksiniz. Çünkü aranızda olan RAB'bi reddettiniz. O'nun önünde, Mısır'dan neden çıktıktı diyerek ağıladınız." 21 Musa, "Aralarında bulunduğu halkın 600 000'i yetişkin erkektir" diye karşılık verdi, "Oysa sen, 'Bu halka bir ay boyunca yemesi için et vereceğim' diyorsun. 22 Bütün davranışlar, siğırlar kesilse, onları doyurur mu? Denizdeki bütün balıklar tutulsala, onları doyurur mu?" 23 RAB, "Elim kisaldı mı?" diye yanıtla, "Sana söylediklerimin yerine gelip gelmeyeceğini şimdî göreceksin." 24 Böylece Musa dışarı çıkip RAB'bin kendisine söylediklerini halka bildirdi. Halkın ileri gelenlerinden yetmiş adam toplayıp çadırın çevresine yerleştirdi. 25 Sonra RAB bulutun içinde inip Musa'yla konuştu. Musa'nın üzerindeki Ruh'tan alıp yetmiş ileri gelene verdi. Ruh'u alınca peygamberlik ettilerse de, daha sonra hiç peygamberlik etmediler. 26 Eldat ve Medat adında iki kişi ordugaha kalmıştı. Seçilen yetmiş kişi arasındaki ama çadırı gitmemişlerdi. Ruh üzerlerine konunca ordugah'a peygamberlik ettiler. 27 Bir genç koşup Musa'ya, "Eldat'la Medat ordugah'a peygamberlik ediyor" diye haber verdi. 28 Gençliğinden beri Musa'nın yardımcısı olan Nun oğlu Yesu, "Ey efendim Musa, onlara engel ol!" dedi. 29 Ama Musa, "Sen benim adıma mı kışkırtıyorsun?" diye yanıtla, "Keşke RAB'bin bütün halkı peygamber olsa da RAB'ın üzerlerine Ruhu'nu gönderse!" 30 Sonra Musa'yla İsrail'in ileri gelenleri ordugah'a döndüler. 31 RAB denizden bildircin getiren bir rüzgar gönderdi. Rüzgar bildircinleri ordugahın her yönünden bir günlük yol kadar uzaklığa, yerden iki arşın yüksekliğe indirdi. 32 Halk bütün gün, bütün gece ve ertesi gün durmadan bildircin topladı. Kimse on homerden az toplamadı. Bildircinleri ordugahın çevresine serdiler. 33 Et daha halkın dişleri arasındaki, çiğnemeye vakit kalmadan RAB öfkeli oldu, onları büyük bir yıkımla cezalandırdı. 34 Bu nedenle oraya Kivrot-Hattaava adı verildi. Başka yiyeceklerle

özlem duyanları oraya gömdüler. 35 Halk Kivrot-Hattaava'dan Haserot'a göç edip orada kaldı.

12 Musa Küşü bir kadınla evlenmişti. Bundan dolayı Miryam'la Harun onu yerdiler. 2 "RAB yalnız Musa aracılığıyla mı konuştı?" dediler, "Bizim aracılığımızla da konuşmadı mı?" RAB bu yakınmaları duydular. 3 Musa yeryüzünde yaşayan herkesten daha alçakgönüllüydi. 4 RAB ansızın Musa, Harun ve Miryam'a, "Üçünüz Buluşma Çadırı'na gelin" dedi. Üçü de gittiler. 5 RAB bulut sütununun içinde indi. Çadırın kapısında durup Harun'la Miryam'ı çağrıldı. İkisi ilerlerken 6 RAB onlara seslendi: "Sözlerime kulak verin: Eğer aranızda bir peygamber varsa, Ben RAB görümde kendimi ona tanıtır, Onunla düşte konuşurum. 7 Ama kulum Musa öyle değildir. O bütün evimde sadıktır. 8 Onunla bilmecelerle değil, Açıka, yüzüze konuşurum. O RAB'bin suretini görür. Öyleyse kulum Musa'yı yermekten korkmadınız mı?" 9 RAB onlara öfkelenip oradan gitti. 10 Bulut çadırın üzerinden ayrıldığında Miryam deri hastalığına yakalandı, kar gibi bembeyaz olmuştu. Harun Miryam'a baktı, deri hastalığına yakalandığını gördü. 11 Musa'ya, "Ey efendim, lütfen aksılsızca işlediğimiz günahdan ötürü bizi cezalandırma" dedi, 12 "Miryam etinin yarısı yememiş olarak ana rahminden çıkan ölü bir bebeğe benzesmesin." 13 Musa RAB'be, "Ey Tanrı, lütfen Miryam'ı iyileştir!" diye yakardı. 14 RAB, "Babası onun yüzüne tükürseydi, yedi gün utanç içinde kalmayacak mıydı?" diye karşılık verdi, "Onu yedi gün ordugahtan uzaklaştırın, sonra geri getirilsin." 15 Böylece Miryam yedi gün ordugahtan uzaklaştırıldı, o geri getirilene dek halk yola çıkmadı. 16 Bundan sonra halk Haserot'tan ayrılp Paran Çölü'nde konaklıdı.

13 RAB Musa'ya, "İsrail halkına vereceğim Kenan ülkesini araştırmak için bazı adamlar gönder" dedi, "Ataların her oymağından bir önder gönder." 3 Musa RAB'bin buyruğu uyarınca Paran Çölü'nden adamları gönderdi. Hepsini İsrail halkının önerilerinden. 4 Adları söyleydi: Ruben oymağından Zakkur oğlu Şammua; 5 Şimon oymağından Hori oğlu Safat; 6 Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kaleb; 7 İssakar oymağından Yusuf oğlu Yigal; 8 Efrayim oymağından Nun oğlu Hoşa; 9 Benyamin oymağından Rafu oğlu Palti; 10 Zevulun oymağından Sodi oğlu Gaddiel; 11 Yusuf oymağından -Manaşe oymağından- Susi oğlu Gaddi; 12 Dan oymağından Gemalli oğlu Ammiel; 13 Aşer oymağından Mikael oğlu Setur; 14 Naftali oymağından Vofsi oğlu Nahbi; 15 Gad oymağından Maki oğlu Geuel. 16 Ülkeyi araştırmak üzere Musa'nın gönderdiği adamlar bunlardı. Musa Nun oğlu Hoşa'ya Yesu adını verdi. 17 Musa, Kenan ülkesini araştırmak üzere onları gönderirken, "Negev'e, dağlık bölgeye gidin" dedi, 18 "Nasıl bir ülke olduğunu, orada yaşayan halkın güçlü mü zayıf mı, çok mu az mı olduğunu öğrenin. 19 Yaşadıkları ülke iyi mi kötü mü, kentleri nasıl, surları mu değil mi anlayın. 20 Toprak nasıl? Verimli mi, kiraç mı? Çevre ağaçlı mı, değil mi? Elinizden geleni yapıp orada yetişen meyvelerden getirin." Mevsim üzümün olgunlaşmaya başladığı zamandı. 21 Böylece adamlar yola çıkıp ülkeyi Zin Çölü'nden Levo-Hamat'a doğru Rehov'a dek araştırdılar. 22 Negev'den geçip Anakoğulları'ndan Ahiman, Şesay ve Talmay'ın yaşadığı Hevron'a vardılar. -Hevron Misir'daki Soan Kenti'nden yedi

yıl önce kurulmuştu.- 23 Eşkol Vadisi'ne varınca, üzerinde bir salkım üzüm olan bir asma dalı kestiler. Adamlardan ikisi dalı bir şirkta taşıdılar. Yanlarına nar, incir de aldılar. 24 İsraililer'in kestiği üzüm salkımından dolayı oraya Eşkol Vadisi adı verildi. 25 Kırk gün dolaştıktan sonra adamlar ülkeyi araştırmaktan döndüler. 26 Paran Çölü'ndeki Kadeş'e, Musa'yla Harun'un ve İsrail topluluğunun yanına geldiler. Onlara ve bütün topluluğa gördüklerini anlatıp ülkenin ürünlerini gösterdiler. 27 Musa'ya, "Bizi gönderdiğiniz ülkeye gittik" dediler, "Gerçekten süt ve bal akıyor orada! İşte ülkenin ürünlerini! 28 Ancak orada yaşayan halk güçlü, kentler de surlu ve çok büyük. Orada Anak soyundan gelen insanları bile gördük. 29 Amalekliler Negev'de; Hititler, Yevuslular ve Amorlular dağlık bölgelerde; Kenanlılar da denizin yanında ve Şeria Irmağı'nın kıyısında yaşıyor." 30 Kaleb, Musa'nın önünde halkı susturup, "Oraya gidip ülkeyi ele geçirelim. Kesinlikle buna yeteceğimiz var" dedi. 31 Ne var ki, kendisiyle oraya giden adamlar, "Bu halka saldıramayız, onlar bizden daha güçlü" dediler. 32 Araştırdıkları ülke hakkında İsraililer arasında kötü haber yayarak, "Boydan boyra araştırdığımız ülke, içinde yaşayanları yiyp bitiren bir ülkedir" dediler, "Üstelik orada gördüğümüz herkes uzun boyluydu. 33 Nefiller'i, Nefiller'in soyundan gelen Anakliları gördük. Onların yanında kendimizi çekirge gibi hissettiğimiz, onlara da öyle göründük."

14 O gece bütün topluluk yüksek sesle bağırsız ağıladı. 2 Bütün İsrail halkı Musa'yla Harun'a karşı söylemeye başladı. Onlara, "Keşke Misir'da ya da bu çölde ölseydik!" dediler, 3 "RAB neden bizi bu ülkeye götürüyor? Kılıçtan geçirilelim diye mi? Karılarımız, çocukların tutusak edilecek. Misir'a dönmek bizim için daha iyi değil mi?" 4 Sonra birbirlerine, "Kendimize bir önder seçip Misir'a dönelim" dediler. 5 Bunun üzerine Musa'yla Harun İsrail topluluğunun önünde yüzüstü yere kapandılar. 6 Ülkeyi araştıranlardan Nun oğlu Yeşu'yla Yefunne oğlu Kaleb giysilerini yırttılar. 7 Sonra bütün İsrail topluluğuna söyle dediler: "İçinden geçip araştırdığımız ülke çok iyi bir ülkedir. 8 Eğer RAB bizden hoşnut kalırsa, süt ve bal akan o ülkeye bizi götürecek ve orayı bize verecektir. 9 Ancak RAB'be karşı gelmeyin. Orada yaşayan halktan korkmayın. Onları ekmek yer gibi yiyp bitireceğiz. Koruyucuları onları bırakıp gitti. Ama RAB bizimledir. Onlardan korkmayın!" 10 Topluluk onları taşa tutmayı düşünürken, ansızın RAB'bin görkemi Buluşma Çadırı'nda bütün İsrail halkına göründü. 11 RAB Musa'ya şöyle dedi: "Ne zamana dek bu halk bana saygısızlık edecek? Onlara gösterdiğim bunca belirtiye karşın, ne zamana dek bana iman etmeyecekler? 12 Onları salgın hastalıklara cezalandıracağım, mirastan yoksun bırakacağım. Ama seni onlardan daha büyük, daha güçlü bir ulus kilacağım." 13 Musa, "Misirlilar bunu duyacak" diye karşılık verdi, "Çünkü bu halkı gücünle onların arasından sen çıkarın. 14 Kenan topraklarında yaşayan halka bunu anlatabacaklar. Ya RAB, bu halkın arasında olduğunu, onlara yüz yüze görüştüğünü, bulutunun onların üzerinde durduğunu, gündüz bulut sütunu, gece ateş sütunu içinde onlara yol gösterdiğini duymuşlardır. 15 Eğer bu halkı bir insانmış gibi yok edersen, senin ününü duymuş olan bu uluslar, 'RAB ant içerek söz verdiği ülkeye bu halkı götüremediği için onları çölde yok etti' diyecekler. 17 "Şimdi

göçünü göster, ya Rab. Demiştir ki, **18** 'RAB tez öfkelenmez, sevgisi engindir, suçu ve isyanı bağışlar. Ancak suçluyu cezasız bırakmaz; babaların işlediği suçun hesabını üçüncü, dördüncü kuşak çocuklarından sorar.' **19** Mısır'dan çıkışlarından bugüne dek bu halkı nasıl bağıtladıysan, büyük sevgin uyarınca onların suçunu bağışla." **20** RAB, "Dileğin üzerine onları bağıtladım" diye yanıtladı, **21** "Ne var ki, varlığım ve yeryüzünü dolduran yüceliğim adına ant içerim ki, **22** yüceliğimi, Mısır'da ve çölde gösterdiğim belirtileri görüp de beni on kez sınayan, sözümü dinlemediyen bu kişilerden hiçbiri **23** atalarına ant içerek söz verdiğim ülkeyi görmeyecek. Beni Küçümseyenlerden hiçbiri orayı görmeyecek. **24** Ama kulum Kalev'de başka bir ruh var, o bütün yüreğiyle ardımcı yürüdü. Araştırmak için gittiği ülkeye onu götüreceğim, onun soyu orayı miras alacak. **25** Amaleklilerle Kenanlılar ovada yaşıyorlar. Siz yarın geri dönün, Kâmiş Denizi yolundan çöle gidin." **26** RAB Musa'yla Harun'a da, "Bu kötü topluluk ne zamana dek bana söylenecek?" dedi, "Bana söylenen İsrail halkın yakınlamalarını duydum. **28** Onlara RAB şöyle diyor de: 'Varlığım adına ant içerim ki, söylediklerinizin aynısını size yapacağım: **29** Cesetleriniz bu çöle serilecek. Bana söylenen, yirmi ve daha yukarı yaşıta sayılan herkes çölde ölecek. **30** Sizi yerlestireceğime ant içtiğim ülkeye Yefunne oğlu Kalev'le Nun oğlu Yesu'dan başkası girmeyecek. **31** Ama tutsak edilecek dediğiniz çocukların oraya, sizin reddettiğiniz ülkeye götüreceğim; orayı tamiyacıklar. **32** Size gelince, cesetleriniz bu çöle serilecek. **33** Çocuklarınız, hepiniz ölünceye dek kirk yıl çölde çobanlık edecek ve sizin sadakatsizliğiniz yüzünden sıkıntı çekeceklər. **34** Ülkeyi araştırdığınız günler kadar –kırk gün, her gün için bir yıldan kırk yıl– suçunuzun cezasını çekeceksiniz. Sizden yüz çevirdiğini bileceksiniz!" **35** Ben RAB söylediim; bana karşı toplanan bù kötü topluluğa bunları gerçekten yapacağım. Bu çölde yıkıma uğrayacak, burada ölecekler." **36** Musa'nın ülkeyi araştırmak üzere gönderdiği adamlar geri dönüp ülkeye hakkında kötü haber yayarak bütün topluluğun RAB'be söylemenesine neden oldular. **37** Ülke hakkında kötü haber yayan bu adamlar RAB'bin önünde ölümcül hastalıktan öldüler. **38** Ülkeyi araştırmak üzere gidenlerden yalnız Nun oğlu Yesu'yla Yefunne oğlu Kalev sağı kaldı. **39** Musa bu sözleri İsrail halkına bildirince, halk yasa büründü. **40** Sabah erkenden kalkıp dağın tepesine çıktılar. "Günah işledik" dediler, "Ama RAB'bin söz verdiği yere çıkmaya hazırız." **41** Bunun üzerine Musa, "Neden RAB'bin buyruğuna karşı geliyorsunuz?" dedi, "Bunu başaramazsınız. **42** Savaşa gitmeyin, çünkü RAB sizinle olmayacak. Düşmanlarınızın önünde yenilgiye uğrayacaksınız. **43** Amaleklilerle Kenanlılar sizinle orada karşılaşacak ve sizi kılıçtan geçirecekler. Çünkü RAB'bin ardından gitmekten vazgeçtiniz. RAB de sizinle olmayacak." **44** Öyleyken, kendilerine güvenerek dağlık bölgenin tepesine çıktılar. RAB'bin Antlaşma Sandığı da Musa da ordugahta kaldı. **45** Dağlık bölgедe yaşayan Amaleklilerle Kenanlılar üzerlerine saldırdılar, Horma Kenti'ne dek onları kovalayıp bozguna uğrattılar.

15 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrail halkına de ki, 'Yerleşmek için size vereceğim ülkeye girince, **3** RAB'bi hoşnut eden bir koku yapmak için yakmalık sunu, özel adak kurbanı,

gönülden verilen sunu ya da bayram sunusu gibi yakılan sunu olarak RAB'be sĩğır ya da davar sunacaksınız. **4** Sunu sunan kişi RAB'be tahıl sunusu olarak dörtte bir hin zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un sunacak. **5** Yakmalık sunu ya da kurban için, her kuzuya dökmelik sunu olarak dörtte bir hin şarap hazırla. **6** "Koç sunarken tahıl sunusu olarak üçte bir hin zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa ince un hazırla. **7** Dökmelik sunu olarak da üçte bir hin şarap sun. Bunları RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunacaksın. **8** RAB'be yakmalık sunu, özel adak kurbanı ya da esenlik sunusu olarak bir boğa sunduğunda, **9** boğayla birlikte tahıl sunusu olarak yarım hin zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa ince un sun. **10** Ayrıca dökmelik sunu olarak yarım hin şarap sun. Yakılan bu sunu RAB'bi hoşnut eden bir koku olacak. **11** Şığır, koç, davar –kuzu ya da keçi– böyle hazırlanacak. **12** Kaç hayvan sunacaksan her biri için aynı şeyleri yapacaksın. **13** "Her İsrail yerlisini RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan bir sunu sunarken bunları aynen yapmalıdır. **14** Kuşaklar boyunca aranızda yaşayan bir yabancı ya da yerli olmayan bir konuk, RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan bir sunu sunarken, sizin uyguladığınız kuralları uygulamalıdır. **15** Sizin ve aranızda yaşayan yabancılar için topluluk aynı kuralları uygulamalıdır. Kuşaklar boyunca kalıcı bir kural olacak bu. RAB'bin önünde siz nasılsanız, aranızda yaşayan yabancı da aynı olacak. **16** Size de aranızda yaşayan yabancıya da aynı yasalar ve kurallar uygulanacak." **17** RAB Musa'ya şöyle dedi: **18** "İsrail halkına de ki, 'Sizi götüreceğim ülkeye girip **19** o ülkenin ekmeğinden yediğinizde, bir kısmını bana sunacaksınız. **20** İlk tahilinizden sunu olarak bir pide sunacaksınız; bunu harmanınızdan bir sunu olarak sunacaksınız. **21** İlk tahilinizden yapılmış bu sunuyu kuşaklar boyunca RAB'be sunacaksınız.'" **22** "Eğer bilmeden günah işlediyseniz, RAB'bin Musa'ya verdiği buyruklardan herhangi birini –RAB'bin buyruk verdiği günden başlayarak Musa aracılığıyla size ve gelecek kuşaklara buyurduğu herhangi bir şeyi– yerine getirmiydiyeniz **24** ve bu günah bilmeden işlendiye, bütün topluluk RAB'bi hoşnut eden koku sunmak için yakmalık sunu olarak istenilen tahıl ve dökmelik sunuya birlikte bir boğa, günah sunusu olarak da bir sunacaktır. **25** Kâhin bütün İsrail topluluğunun günahını başlatacak, halk bağışlanacak. Çünkü bilmeyerek günah işlediler. İşledikleri günah yüzünden RAB için yakılan sunu olarak sunularını ve günah sunularını sundular. **26** Bütün İsrail topluluğu da aranızda yaşayan yabancılar da bağışlanacaktır. Çünkü halk bilmeyerek bu günahı işledi. **27** "Eğer biri bilmeden günah işlerse, günah sunusu olarak bir yanında bir dişi keçi getirmeli. **28** Kâhin RAB'bin önünde, bilmeden günah işleyen kişinin günahını başlatacak. Bağışlatma yapılınca kişi bağışlanacak. **29** Bilmeden günah işleyen İsrail yerlisini için de aranızda yaşayan yabancı için de aynı yasayı uygulayacaksınız. **30** "Yerli ya da yabancı biri bilerek günah işlerse, RAB'be saygısızlık etmiştir. Bu kişi halkın arasından atılmalı. **31** RAB'bin sözünü küçümsemiş, buyruklarına karşı gelmiştir. Bu nedenle o kişi halkın arasından kesinlikle atılacak, suçunun cezasını çekecektir." **32** İsraililer çöldeyken, Şabat Günü odun toplayan birini buldular. **33** Odun toplarken adamı bulanlar onu Musa'yla Harun'un ve bütün topluluğun önüne getirdiler. **34** Adama ne yapılacağı

belirlenmediğinden onu gözaltında tuttular. **35** Derken RAB Musa'ya, "O adam öldürülmeli. Bütün topluluk ordugahin dışında onu taşı tatsun" dedi. **36** Böylece topluluk adamı ordugahin dışına çıkardı. RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, onu taşılayarak öldürdüler. **37** RAB Musa'ya şöyle dedi: **38** "İsrail halkına de ki, 'Kuşaklar boyunca giysinizin dört yanına püskül dikeceksiniz. Her püskülün üzerine lacivert bir kordon koyacaksınız. **39** Öyle ki, püsküller gördükçe RAB'bin buyruklarını anımsayacınız. Böylelikle RAB'bin buyruklarına uyacak, yüreğinizin, gözünüzün istekleri ardınca gitmeyecek, hainlik etmeyeceksiniz. **40** Ta ki, bütün buyruklarınızı anımsayıp tutasınız ve Tanrıınız için kutsal olasınız. **41** Tanrıınız olmak için sizi Mısır'dan çıkarılan Tanrıınız RAB benim. Tanrıınız RAB benim."

16 Levi oğlu Kohet oğlu Yishar oğlu Korah, Ruben soyundan Elavoğulları'ndan Daten, Aviram ve Pelet oğlu On toplulukça seçilen, tanınmış iki yüz elli İsraili önderle birlikte Musa'ya başkaldırı. **3** Hep birlikte Musa'yla Harun'un yanına varıp, "Çok ileri gittiniz!" dediler, "Bütün topluluk, topluluğun her bireyi kutsaldır ve RAB onları arasındakidır. Öyleyse neden kendinizi RAB'bin topluluğundan üstün görüyorsunuz?" **4** Bunu duyan Musa yüzüstü yere kapandı. **5** Sonra Korah'la yandaşlarına şöyle dedi: "Sabah RAB kimin kendisine ait olduğunu, kimin kutsal olduğunu açıklayacak ve o kişiyi huzuruna çağıracak. RAB seçeceği kişiyi huzuruna çağıracak. **6** Ey Korah ve yandaşları, kendinize buhurdanlar alın. **7** Yarın RAB'bin huzurunda buhurdanlarınızın içine ateş, ateşin üstüne de buhur koyn. RAB'bin seçeceği kişi, kutsal olan kişidir. Ey Levililer, çok ileri gittiniz!" **8** Musa Korah'la konuşmasını şöyle sürdürdü: "Ey Levililer, beni dinleyin! **9** İsrail'in Tanrısı sizi kendi huzuruna çıkarmak için ayırdı. RAB'bin Konutu'nun hizmetini yapmanız, topluluğun önünde durmanız, onlara hizmet etmeniz için sizi İsrail topluluğunuñ arasından seçti. Sizi ve bütün Levili kardeşlerinizi huzuruna çıkardı. Bu yetmiyormuş gibi kâhinliği de mi istiyorsunuz? **11** Ey Korah, senin ve yandaşlarının böyle toplanması RAB'be karşı gelmekti. Harun kim ki, ona dil uzatıyorsunuz?" **12** Sonra Musa Elavoğulları Daten'la Aviram'ı çağırttı. Ama onlar, "Gelmeyeceğiz" dediler, **13** "Bizi çölde öldürmek için süt ve bal akan ülkeden çıkardın. Bu yetmiyormuş gibi başımıza geçmek istiyorsun. **14** Bizi süt ve bal akan ülkeye götürmedigin gibi mülk olarak bize tarlalar, bağlar da vermedin. Bu adamları kömür sanıyorsun? Hayır, gelmeyeceğiz." **15** Çok öfkelenen Musa RAB'be, "Onların sunularını önemsememe. Onlardan bir eşek bile almadım, üstelik hiçbirine de haksızlık etmedim" dedi. **16** Sonra Korah'a, "Yarın sen ve bütün yandaşların -sen de, onlar da- RAB'bin önünde bulunmak için gelin" dedi, "Harun da gelsin. **17** Herkes kendi buhurdanını alıp içine buhur koysun. İki yüz elli kişi birer buhurdan alıp RAB'bin önüne getirsin. Harun'la sen de buhurdanlarınızı getirin." **18** Böylece herkes buhurdanını alıp içine ateş, ateşin üstüne de buhur koysdu. Sonra Musa ve Harun'la birlikte Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde dardular. **19** Korah bütün topluluğu Musa'yla Harun'un karşısında Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde toplayınca, RAB'bin görkemi bütün topluluğa göründü. **20** RAB, Musa'yla Harun'a, "Bu topluluğun arasından ayrılin da onları bir anda yok edeyim" dedi. **22** Musa'yla Harun yüzüstü yere kapanarak,

"Ey Tanrı, bütün insan ruhlarının Tanrısı!" dediler, "Bir kişi günah işledi diye bütün topluluğa mı öfkeleneneceksin?" **23** RAB Musa'ya, "Topluluğa söyle, Korah'ın, Daten'in, Aviram'ın çadırlarından uzaklaşınlar" dedi. **25** Musa Daten'la Aviram'a gitti. İsrail'in ileri gelenleri onu izledi. **26** Topluluğu uyararak, "Bu kötü adamların çadırlarından uzak durun!" dedi, "Onların hiçbir şeyine dokunmayın. Yoksa onların günahları yüzünden canınızdan olursunuz." **27** Bunun üzerine topluluk Korah, Daten ve Aviram'ın çadırlarından uzaklaştı. Daten'la Aviram çırık karları, küçük büyük çocukların birlikte çadırlarının önünde dardular. **28** Musa şöyle dedi: "Bütün bunları yapmam için RAB'bin beni gönderdiğim, kendiliğimden bir şey yapmadığımı şuradan anlayacaksınız: **29** Eğer bu adamlar herkes gibi doğal bir ölümle ölü, herkesin başına gelen bir olayla karşılaşırlarsa, bilin ki beni RAB göndermemiştir. **30** Ama RAB yepeni bir olay yaratırsa, yer yarılıp onları ve onlara ait olan her şeyi yutarsa, ölüler diyarına diri diri inerlerse, bu adamların RAB'be saygısızlık ettilerini anlayacaksınız." (Sheol h7585) **31** Musa konuşmasını bitirir bitirmez Korah, Daten ve Aviram'ın altındaki yer yarıldı. **32** Yer yarıldı, onları, ailelerini, Korah'ın adamlarıyla mallarını yuttu. **33** Sahip oldukları her şeyle birlikte diri diri ölüler diyarına indiler. Yer onların üzerine kapandı. Topluluğun arasından yok oldular. (Sheol h7585) **34** Çığlıklarını duyan çevredekiler İsraililer, "Yer bizi de yutmasın!" diyerek kaçtılar. **35** RAB'bin gönderdiği ateş buhur sunan iki yüz elli adamı yakıp yok etti. **36** RAB Musa'ya şöyle dedi: **37** "Kâhin Harun oğlu Elazar'a buhurdanları ateşin içinde çıkarmasını, ateş korlarını az öteye dağıtmasını söyle. Çünkü buhurdanlar kutsalıdır. **38** İşledikleri günahdan ötürü öldürülen bu adamların buhurdanlarını levha haline getirip sunağı bunlarla kapla. Buhurdanlar RAB'be sunuldukları için kutsalıdır. Bunlar İsraililer için bir uyarı olsun." **39** Böylece Kâhin Elazar, yanarak ölen adamların getirdiği tunç buhurdanları RAB'bin Musa aracılığıyla kendisine söylediğini gibi alıp döverek sunağı kaplamak için levha haline getirdi. Bu, İsraililer'e Harun'un soyundan gelenlerden başka hiç kimse RAB'bin önüne çırık buhur yakmaması gerektiğini anımsatacaktı. Yoksa o kişi Korah'la yandaşları gibi yok olacaktı. **41** Ertesi gün bütün İsrail topluluğu Musa'yla Harun'a söylemeye başladı. "RAB'bin halkını siz öldürdünüz" diyorlardı. **42** Topluluk Musa'yla Harun'a karşı toplanıp Buluşma Çadırı'na doğru yönelince, çadırı ansızın bulut kapladı ve RAB'bin görkemi göründü. **43** Musa'yla Harun Buluşma Çadırı'nın önüne geldiler. **44** RAB Musa'ya, "Bu topluluğun arasından ayrılin da onları birden yok edeyim" dedi. Musa'yla Harun yüzüstü yere kapandılar. **46** Sonra Musa Harun'a, "Buhurdanını alıp içine sunaktan ateş koy, üstüne de buhur koy" dedi, "Günahlarını bağıslatmak için hemen topluluğa git. Çünkü RAB öfkesini yağırdı. Öldürücü hastalık başlıdı." **47** Harun Musa'nın dediğini yaparak buhurdanını alıp topluluğun ortasına koştı. Halkın arasında öldürücü hastalık başlamıştı. Harun buhur sunarak topluluğun günahını bağıslattı. **48** O ölülerle dirilerin arasında durunca, öldürücü hastalık da dindi. **49** Korah olayında ölenler dışında, öldürücü hastalıkten ölenlerin sayısı 14 700 kişiydi. **50** Öldürücü hastalık dindığından, Harun Musa'nın yanına, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne döndü.

17 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirmesini söyle. Her önderin adını kendi değneğinin üzerine yaz. 3 Levi oymağının değneği üzerine Harun'un adını yazacaksın. Her oymak önderi için bir değnek olacak. 4 Değnekleri Buluşma Çadırı'nda sizinle buluştuğum Levha Sandığı'nın önüne koy. 5 Seçeceğim kişinin değneği filiz verecek. İsrail halkın sizden sürekli yakınlmasına son vereceğim." 6 Musa İsrail halkıyla konuştu. Halkın önderleri, her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirdiler. Harun'un değneği de aralarındaydı. 7 Musa değnekleri Levha Sandığı'nın bulunduğu çadırda RAB'bin önüne koydu. 8 Ertesi gün Musa Levha Sandığı'nın bulunduğu çadırda girdi. Baktı, Levi oymağını temsil eden Harun'un değneği filiz vermiş, tomurculançı çiçek açmış, badem yetiştirmiş. 9 Musa bütün değnekleri RAB'bin önden çıkarıp İsrail halkına gösterdi. Halk değneklerle baktı, her biri kendi değneğini aldı. 10 RAB Musa'ya, "Başkaldırınlara bir uyarı olsun diye Harun'un değneğini saklanmak üzere Levha Sandığı'nın önüne koy" dedi, "Onların benden yakınlarına son vereceksin; öyle ki, ölmesinler." 11 Musa RAB'bin buyruğu uyarınca davrandı. 12 İsraililer Musa'ya, "Yok olacağız! Öleceğiz! Hepimiz yok olacağız!" dediler, 13 "RAB'bin Konutu'na her yaklaşan ölüyor. Hepimiz mi yok olacağız?"

18 RAB Harun'a, "Sen, oğulların ve ailen kutsal yere ilişkin suçtan sorumlu tutulacaksınız" dedi, "Kâhinlik görevinize ilgili suçtan da sen ve oğulların sorumlu tutulacaksınız. 2 Sen ve oğulların Levha Sandığı'nın bulunduğu çadırın önünde hizmet ederken, atanız Levi'nin oymağınından kardeşlerinizin de size katılıp yardım etmelerini sağlayın. 3 Senin sorumluluğun altında çadırda hizmet etsinler. Ancak, siz de onlar da ölmeyesiniz diye kutsal yerin eşyalarına ya da sunağa yaklaşmasınlar. 4 Seninle çalışacak ve Buluşma Çadırı'yla ilgili bütün hizmetlerden sorumlu olacaklar. Levililer dışında hiç kimse bulunduğu yere yaklaşmayacak. 5 "Bundan sonra İsrail halkına öfkelenmemem için kutsal yerin ve sunağın hizmetinden sizler sorumlu olacaksınız. 6 Ben İsraililer arasından Levili kardeşlerizi size bir armağan olarak seçtim. Buluşma Çadırı'yla ilgili hizmeti yapmaları için onlar bana adamıştır. 7 Ama sunaktaki ve perdenin ötesindeki kâhinlik görevini sen ve oğulların üstleneceksiniz. Kâhinlik görevini size armağan olarak veriyorum. Sizden başka kutsal yere kim yaklaşrsa öldürülecektir." 8 RAB Harun'la konuşmasını söyle sürdürdü: "Bana sunulan kutsal sunuların bağış kısımlarını sana veriyorum. Bunları sonsuza dek pay olarak sana ve oğullarına veriyorum. 9 Sunakta tümüyle yakılmayan, bana sunulan en kutsal sunulardan sunlar senin olacak: Tahıl, suç ve günah sunuları. En kutsal sunular senin ve oğullarının olacak. 10 Bunları en kutsal sunu olarak yiyeceksin. Her erkek onlardan yiyebilir. Onları kutsal sayacaksın. 11 "Ayrıca sunlar da senin olacak: İsraililer'in sunduğu sallamalık sunuların bağış kısımlarını sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına veriyorum. Ailende dinsel açıdan temiz olan herkes onları yiyebilir. 12 "RAB'be verdikleri ilk ürünleri –zeytinyağının, yeni şarabın, tâhilin en iyisini– sana veriyorum. 13 Ülkede yetişen ilk ürünlerden RAB'be getirdiklerinin tümü senin olacak. Ailende

dinsel açıdan temiz olan herkes onları yiyebilir. 14 "İsrail'de RAB'be koşulsuz adanan her şey senin olacak. 15 İnsan olsun hayvan olsun RAB'be adanan her rahmin ilk ürünü senin olacak. Ancak ilk doğan her çocuk ve kirli sayılan hayvanların her ilk doğanı için kesinlikle bedel alacaksın. 16 İlk doğanlar bir aylıkken, kendi biçecığının değer uyarınca, yirmi geradan oluşan kutsal yerin şekeline göre beş şekel gümüş bedel alacaksın. 17 "Ancak sıyrıñ, koyunun ya da keçinin ilk doğanı için bedel almayacaksın. Onlar benim için ayrılmıştır. Kanlarını sunağın üzerine dökeceksin, yağını RAB'bi hoşnut eden koku olsun diye yakılan bir sunu olarak yakacaksın. 18 Sallamalık sununun göğüs ve sağ budu senin olduğu gibi eti de senin olacak. 19 İsraililer'in bana sundukları kutsal sunuların bağış kısımlarını sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına veriyorum. Senin ve soyun için bu RAB'bin önünde sonsuza dek sürecek bozulmaz bir antlaşmadır." 20 RAB Harun'la konuşmasını söyle sürdürdü: "Onların ülkesinde mirasın olmayacağı, aralarında hiçbir payın olmayacağı. İsraililer arasında payın ve mirasın benim. 21 "Bulusma Çadırı'yla ilgili yaptıkları hizmete karşılık, İsrail'de toplanan bütün ondalıkları pay olarak Levililer'e veriyorum. 22 Bundan böyle öbür İsraililer Buluşma Çadırı'na yaklaşmamalı. Yoksa günahlarının bedelini canlarıyla öderler. 23 Buluşma Çadırı'yla ilgili hizmeti Levililer yapacak, çadırı karşı işlenen suçtan onlar sorumlu olacak. Gelecek kuşaklarınız boyunca kalıcı bir kural olacak bu. İsraililer arasında onların payı olmayacağı. 24 Bunun yerine İsraililer'in RAB'be armağan olarak verdiği ondalığı miras olarak Levililer'e veriyorum. Bu yüzden Levililer için, 'İsraililer arasında onların mirası olmayacağı' dedim." 25 RAB Musa'ya şöyle dedi: 26 "Levililer' de ki, 'Pay olarak size verdığım ondalıkları İsraililer'den alınca, aldiğiniz ondalığın ondalığını RAB'be armağan olarak sunacaksınız. 27 Armağanınız harmandan tahıl ya da üzüm sıkma çukurundan bir armağan yapılacak. 28 Böylelikle siz de İsraililer'den aldığınız bütün ondalıklardan RAB'be armağan sunacaksınız. Bu ondalıklardan RAB'bin armağanını Kâhin Harun'a vereceksiniz. 29 Aldığınız bütün armağanlardan RAB için bir armağan ayrıcaksınız; hepsinin en iyisini, en kutsalını ayrıcaksınız.' 30 "Levililer'e söyle de: 'En iyisini sundığınızda, geri kalanı harman ya da asma ürünü olarak size可以说acaktır. 31 Siz ve aileniz her yerde ondan yiyebilirsiniz. Buluşma Çadırı'nda yaptığınız hizmete karşılık size verilen ücrettir bu. 32 En iyisini sunarsanız, bu konuda günah işlememiş olursunuz. Ölmemek için İsraililer'in sunduğu kutsal sunuları kırılmayacaksunuz.'"

19 RAB Musa'ya Harun'a söyle dedi: 2 "RAB'bin buyurduğu yasanın kuralı şudur: İsraililer'e size kusursuz, özürsüz, boyunduruk takmamış kızıl bir inek getirmelerini söyleyin. 3 İnek Kâhin Elazar'a verilsin; ordugahın dışına çıkarılıp onun önünde kesilecek. 4 Kâhin Elazar parmağıyla kanından alıp yedi kez Buluşma Çadırı'nın önüne doğru serpecek. 5 Sonra Elazar'ın gözü önünde inek, derisi, eti, kani ve gübresiyle birlikte yakılacak. 6 Kâhin biraz sedir ağacı, mercanköşkü ve kırmızı iplik alıp yanmaka olan ineğin üzerine atacak. 7 Sonra giysilerini yıkacak, yıkanacak. Ancak o zaman ordugaha girebilir. Ama akşamda dek kirli可以说acaktır. 8 İneği yakan kişi de giysilerini

yıkayacak, yıkanacak. O da akşamı dek kirli sayılıacak. **9** "Temiz sayılan bir kişi ineğin külünü toplayıp ordugahın dışında temiz sayılan bir yere koyacak. İsrail topluluğu temizlenme suyu için bu külü saklayacak; bu, gınahtan arınmak içindir. **10** İneğin külünü toplayan adam giysilerini yıkayacak, akşamı dek kirli sayılıacak. Bu kural hem İsaillilere, hem de aralarında yaşayan yabancılar için kalıcı olacaktır. **11** "Herhangi bir insan ölüsüne dokunan kişi yedi gün kirli sayılıacaktır. **12** Üçüncü ve yedinci gün temizlenme suyuyla kendini arındırıracak, böylece paklanmış olacak. Üçüncü ve yedinci gün kendini arındırmazsa, paklanmış sayılılmayacak. **13** Herhangi bir insan ölüsüne dokunup da kendini arındırmayan kişi RAB'bin Konutu'nu kirletmiş olur. O kişi İsrail'den atılmalı. Temizlenme suyu üzerine dökülmeliği için kirli sayılır, kirliliği üzerinde kalır. **14** "Çadırda biri öldüğü zaman uygulanacak kural şudur: Çadırda giren ve çadırda bulunan herkes yedi gün kirli sayılıacaktır. **15** Kapağı iple bağlanmamış, ağızı açık her kap kirli sayılıacaktır. **16** "Kırda kılıçla öldürümüş ya da doğal ölümle ölmüş birine, insan kemiğine ya da mezara her dokunan yedi gün kirli sayılıacaktır. **17** "Kirli sayılan kişi için bir kabin içine yakılan günah sunusunu külünden koyn, üstüne duru su dökeceksiniz. **18** Temiz sayılan bir adam mercanköşkotunu alıp suya batıracak. Sonra çadırın, bütün eşyaların ve orada bulunanların üzerine serpecek. Kemiğe, öldürümüş ya da doğal ölümle ölmüş kişiye ya da mezara dokunanın üzerine de suyu serpecek. **19** Temiz sayılan adam, üçüncü ve yedinci gün kirli sayılarının üzerine suyu serpecek. Yedinci gün onu arındırıracak. Arınan kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak ve akşam temiz sayılıacak. **20** Ancak, kirli sayılan biri kendini arındırmazsa topluluğun arasından atılmalı. Çünkü RAB'bin Tapınağı'ni kirletmiştir. Temizlenme suyu üzerine dökülmeliği için kirli sayılır. **21** Onlar için bu kural kalıcı olacaktır. Temizlenme suyunu serpen kişi de giysisini yıkamalı. Temizlenme suyuna dokunan kişi akşamı dek kirli sayılıacak. **22** Kirli sayılan birinin dokunduğu nesne kirli sayılır; o nesneye dokunan da akşamı dek kirli sayılıyor."

20 İsrail topluluğu birinci ay Zin Çölü'ne vardı, halk Kadeş'te konakladı. Miryam orada öldü ve gömüldü. **2** Ancak topluluk için içeceğin su yoktu. Halk Musa'yla Harun'a karşı toplandı. **3** Musa'ya, "Keşke kardeşlerimiz RAB'bin önünde olduğunda biz de ölseydik!" diye çıktılar, **4** "RAB'bin topluluğunu neden bu çöle getirdiniz? Biz de hayvanlarımız da ölelim diye mi? **5** Neden bizi bu korkunç yere getirmek için Mısır'dan çıkardınız? Ne tahlil, ne incir, ne üzüm ne de nar var. Üstelik içeceğin su da yok!" **6** Musa'yla Harun topluluktan ayrılp Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde gittiler, yüzüstü yere kapandılar. RAB'bin görkemi onlara göründü. **7** RAB Musa'ya, "Değneği al" dedi, "Sen ve ağabeyin Harun topluluğu toplayın. Halkın gözü önünde su fişkirması için kayaya buyruk verin. Onlar da hayvanları da içsin diye kayadan onlara su çıkaracaksınız." **9** Musa kendisine verilen buyruk uyarınca değneği RAB'bin önünden aldı. **10** Musa'yla Harun topluluğu kayanın önüne topladılar. Musa, "Ey siz, başkaldiranlar, beni dinleyin!" dedi, "Bu kayadan size su çıkaralım mı?" **11** Sonra kolunu kaldırıp değneğile kayaya iki kez vurdu. Kayadan bol su fişkirdi, topluluk da hayvanları da içti. **12** RAB Musa'yla Harun'a, "Madem İsaillilere'in önünde bana güvenmediniz ve kutsallığımı

küçümsediniz" dedi, "Bu topluluğu kendilerine vereceğim ülkeye de götürmeyeceksiniz." **13** Bu sulara Meriva suları denildi. Çünkü İsrail halkı orada RAB'be çıkışmış, RAB de aralarında kutsallığını göstermiş. **14** Musa Kadeş'ten Edom Kralı'na ulaklarla şu haberini gönderdi: "Kardeşin İsrail söyle diyor: 'Başımıza gelen güzellikleri biliyorsun. **15** Atalarımız Mısır'a gitmişler. Orada uzun yıllar yaşadık. Mısırlılar atalarımıza da bize de kötü davrandılar. **16** Ama biz RAB'be yakarınca, yakarışımızı istitti. Bir melek gönderip bizi Mısır'dan çıkardı. 'Şimdî senin sınırina yakın bir kent olan Kadeş'teyiz. **17** Izin ver, ülkemden geçelim. Tarlalarдан, bağlardan geçmeyeceğiz, hiçbir kuyudan da su içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye dek, sağa sola sapmadan Kral yolundan yolumuzu devam edeceğiz.' **18** Ama Edom Kralı, "Ülkemden geçmeyeceksiniz!" diye yanıtladı, "Geçmeye kalkışırsanız kılıçla karşınıza çıkarım." **19** İsaillilere, "Yol boyunca geçip gideceğiz" dediler, "Eğer biz ya da hayvanlarımız suyundan içerek karşılığını öderiz. Yürüüp geçmek için senden izin istiyoruz, hepsi bu." **20** Edom Kralı yine, "Geçmeyeceksiniz!" yanıtını verdi. Edomlular İsaillilere saldırmak üzere kalabalık ve güçlü bir orduyla yola çıktılar. **21** Edom Kralı ülkesinden geçmelerine izin vermeyince, İsaillilere dönüp ondan uzaklaştılar. **22** İsrail topluluğu Kadeş'ten ayrılp Hor Dağı'na geldi. **23** RAB, Edom sınırlarındaki Hor Dağı'nda Musa'yla Harun'a şöyle dedi: **24** "Harun ölüm atalarına kavuşacak. İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyecek. Çünkü ikiniz Meriva sularında verdığım buyruğa karşı geldiniz. **25** Harun'a oğlu Elazar'ı Hor Dağı'na çıkar. **26** Harun'un kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp oğlu Elazar'a giydir. Harun orada ölüp atalarına kavuşacak." **27** Musa RAB'bin buyurduğu gibi yaptı. Bütün topluluğun gözü önünde Hor Dağı'na çıktılar. **28** Musa Harun'un kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp oğlu Elazar'a giydi. Harun orada, dağın tepesinde öldü. Sonra Musa'yla Elazar dağdan indiler. **29** Harun'un olduğunu öğrenince bütün İsrail halkı onun için otuz gün yas tuttu.

21 Negev'de yaşayan Kenanlı Arat Kralı, İsaillilere'in Atarim yoluundan geldiğini duyunca, onlara saldırarak bazılarını tatsak aldı. **2** Bunun üzerine İsaillilere, "Eğer bu halkı tümüyle elimize teslim edersen, kentlerini büsbütün yok edeceğiz" dierek RAB'be adak adadılar. **3** RAB İsaillilere'in yalvarısını istitti ve Kenanlılar'ı ellerine teslim etti. İsaillilere onları da kentlerini de büsbütün yok ettiler. Oraya Horma adı verildi. **4** Edom ülkesinin çevresinden geçmek için Kâmiş Denizi yoluyla Hor Dağı'ndan ayrıldılar. Ama yolda halk sabırsızlandı. **5** Tanrı'dan ve Musa'dan yakınarak, "Çölde ölelim diye mi bizi Mısır'dan çıkardınız?" dediler, "Burada ne ekmek var, ne de su. Ayrıca bu içrenç yiyecekten de tiksiniyoruz!" **6** Bunun üzerine RAB halkın arasında zehirli yılanlar gönderdi. Yılanlar içerisinde İsaillilere'den birçok kişi öldü. **7** Halk Musa'ya gelip, "RAB'den ve senden yakınmakla günah işlediği. Yalvar da, RAB aramızdan yılanları kaldırınsın" dedi. Bunun üzerine Musa halk için yalvardı. **8** RAB Musa'ya, "Bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy. Isırılan herkes ona bakınca yaşayacaktır" dedi. **9** Böylece Musa tunc bir yılan yaparak direğin üzerine koydu. Yılan tarafından isırılan kişiler tunc yılanla bakınca yaşadı. **10** İsrail halkı yola koyulup Ovot'ta konakladı. **11** Sonra Ovot'tan ayrılp doğuda Moav'a

bakan çölde, iye- Haavarim'de konakladı. **12** Oradan da ayrılp Zeret Vadisi'nde konakladı. **13** Oradan da ayrılp Amorlular'ın sınırlına dek uzanan çölde, Arnon Vadisi'nin karşı yakasında konakladılar. Arnon Moavla Amorlular'ın ülkesi arasındaki Moav sınırıdır. **14** RAB'bin Savaşları Kitabı'nda şöyle yazılıdır: "... Sufa topraklarında Vahev Kenti, vadiler, Arnon Vadisi, **15** Ar Kenti'ne dayanan ve Moav sınırı boyunca uzanan vadilerin yamaçları ..." **16** Oradan RAB'bin Musa'ya, "Halkı bir araya topla, onlara su vereceğim" dediği kuyuya, Beer'e doğru yol aldılar. **17** O zaman İsailliler şu ezgiyi söylediler: "Suların fışkırsın, ey kuyu! Ezgi okuyun ona. **18** O kuyu ki, onu önderlerle Halkın soyluları Asyla, değnekle kazdır." Bundan sonra çolden Mattana'ya, **19** Mattana'dan Nahaliel'e, Nahaliel'den Bamot'a, **20** Bamot'tan Moav topraklarındaki vadide, çöle bakan Pisga Dağı'nın eteklerine gittiler. **21** İsailliler Amorlular'ın Kralı Sihon'a ulaklarla şu haberi gönderdi: **22** "İzin ver, ülkemden geçelim. Tarlalardan, bağlardan geçmeyeceğiz, hiçbir kuyudan su içmeyeceğiz. Sınırdan geçinceye dek, Kral yolundan yolumuza devam edeceğiz." **23** Ne var ki Sihon, ülkesinden İsailliler'in geçmesine izin vermedi. İsailliler'e savaşmak üzere bütün halkını toplayıp çöle çıktı. Yahesa'ya varınca, İsailliler'e saldırdı. **24** İsailliler onu kılıçtan geçirip Arnon'dan Yabbuk'a, Ammonlular'ın sınırlına dek uzanan topraklarını aldılar. Az Kenti Ammon sınırını oluşturuyordu. **25** İsailliler Heşbon ve çevresindeki köylerle birlikte Amorlular'ın bütün kentlerini ele geçirerek orada yaşamaya başladılar. **26** Heşbon Amorlular'ın Kralı Sihon'un kentiydi. Sihon eski Moav Kralı'na karşı savaşmış, Arnon'a dek uzanan topraklarını elinden almıştı. **27** Bunun için ozanlar şöyle diyor: "Heşbon'a gelin, Sihon'un kenti yeniden kurulsun Ve sağlamlaştırılsın. **28** Heşbon'dan ateş, Sihon'un kentinden alev çıktı; Moav'ın Ar Kenti'ni, Arnon tepelerinin efendilerini yakıp yok etti. **29** Vay sana, ey Moav! İlah Kemoş'un halkı, yok oldu! Kemoş senin oğullarının Amorlular'ın Kralı Sihon'a kaçmasını, Kızlarının ona tutsak olmasını önlüyor. **30** Onları bozguna uğrattıktı; Heşbon Divon'a dek yıkıma uğradı. Medeva'ya uzanan Nofah'a dek onları yıkıma uğrattıktı." **31** Böylece İsrail halkı Amorlular'ın ülkesinde yaşamaya başladı. **32** Musa Yazer'i araştırmak için adamları gönderdi. Sonra İsailliler Yazer çevresindeki köyleri ele geçirerek orada yaşayan Ammonluları kovdular. **33** Bundan sonra dönüp Başan'a doğru ilerlediler. Başan Kralı Og'la ordusu onlara savaşmak için Edrei'de karşılara çıktı. **34** RAB Musa'ya, "ONDAN KORKMA!" dedi, "Çünkü onu da ordusuya ülkesini de senin eline teslim ettim. Amorlular'ın Heşbon'da yaşayan Kralı Sihon'a yaptığından aynısını ona da yapacaksın." **35** Böylece İsrail halkı kimseyi sağı bırakmadan Og'la oğullarını ve ordusunu yok etti, ülkeyi ele geçirdi.

22 İsailliler yollarına devam ederek Moav ovalarında, Şeria Irmağı'nın doğusunda, Eriha karşısında konakladılar. **2** Sippor oğlu Balak İsailliler'in Amorlular'a neler yaptığını duydular. **3** İsrail halkı kalabalık olduğundan, Moavlular onlardan korkarak yıldı. **4** Midyan ileri gelenlerine, "Öküz kırda nasıl otu yiyp tüketirse, bu topluluk da çevremizdeki her şeyi yiyp bitirecek" dediler. O sıradı Sippor oğlu Balak Moav Kralı'ydı. **5**

Balak, Beor oğlu Balam'ı çağırınak için ulaklar gönderdi. Balam Fırat Irmağı kıyısında, Amav ülkesindeki Petor'da yaşıyordu. Balak söyle dedi: "Mısır'dan çırıp yeryüzünü kaplayan bir halk yanباسına yerlesti. **6** Lütfen gel de benden daha güçlü olan bu halka benim için lanet oku. Olur ki, onları yener, ülkeden kovarız. Çünkü senin kutsadığın kişinin kutsanacağını, lanetlediğin kişinin lanetleneceğini biliyorum." **7** Moav ve Midyan ileri gelenleri falçılık ücretini alıp gittiler. Balam'a varınca Balak'ın bildirisini ona ilettiler. **8** Balam onlara, "Geceyi burada geçirin" dedi, "RAB'bin bana söyleyecekleri uyarınca size yanıt vereceğim." Bunun üzerine Moav önderleri geceyi Balam'ın yanında geçirdiler. **9** Tanrı Balam'a gelip, "Evinde kalan bu adamlar kim?" diye sordu. **10** Balam Tanrı'yı söyle yanıtladı: "Sippor oğlu Moav Kralı Balak bana şu bildiriyi gönderdi: **11** 'Mısır'dan çikan halk yeryüzünü kapladı. Gel de benim için onlara lanet oku. Olur ki, onlarla savaşmaya gücüm yeter, onları kovarım.' **12** Ama Tanrı Balam'a, "Onlara gitme! Bu halka lanet okuma, onlar kutsanmış halktır" dedi. **13** Sabah Balam kalktı, Balak'ın önderlerine, "Ülkenize dönün. Çünkü RAB sizinle gelmemeye izin vermiyor" dedi. **14** Moav önderleri dönüp Balak'a, "Balam bizimle gelmedi" dediler. **15** Bunun üzerine Balak ilk gidenlerden daha çok ve daha saygın başka önderler gönderdi. **16** Balam'a gidip söyle dediler: "Sippor oğlu Balak diyor ki, 'Lütfen yanına gelmene engel olan hiçbir şeye izin verme. **17** Çünkü seni fazlaıyla ödüllendireceğim, ne istersem yapacağım. Ne olur, gel, benim için bu halka lanet oku.' **18** Balam Balak'ın ulaklarına şu yanıtı verdi: "Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse bile, Tanrı RAB'bin buyruğundan öte küçük büyük hiçbir şey yapamam. **19** Lütfen siz de bu gece burada kalın, RAB'bin bana başka bir diyeceği var mı öğreneyim." **20** O gece Tanrı Balam'a gelip, "Madem bu adamlar seni çağırılmaya gelmiş, onlara git; ancak sana ne söylesem onu yap" dedi. **21** Balam sabah kalkıp eşeğine palan vurdur, Moav önderleriyle birlikte gitti. **22** Tanrı onun gidişine öfkeliendi. RAB'bin meleği engel olmak için yoluna dikildi. Balam eşeğine binmişti, yanında iki usağı vardı. **23** Eşek, yalın kılıç yolda durmaka olan RAB'bin meleğini görünce, yoldan sapıp tarlaya girdi. Balam yola döndürmek için eşiği dövdü. **24** RAB'bin meleği iki bağın arasında iki yan duvarlı dar bir yolda durdu. **25** Eşek RAB'bin meleğini görünce duvara sıkıştı, Balam'ın ayağını ezdi. Balam eşiği yine dövdü. **26** RAB'bin meleği ilerledi, sağa sola dönüşü olmayan dar bir yerde durdu. **27** Eşek RAB'bin meleğini görünce, Balam'ın altında yıkıldı. Balam öfkeliendi, değneğiyle eşiği dövdü. **28** Bunun üzerine RAB eşiği konuştu. Eşek Balam'a, "Sana ne yaptım ki, üç kez beni böyle dövdün?" diye sordu. **29** Balam, "Benimle alay ediyorsun" diye yanıtladı, "Elimde kılıç olsayı, seni hemen öldürürdüm." **30** Eşek, "Bugüne dek hep üzerine bindiğin eşek değil miyim ben?" dedi, "Daha önce sana hiç böyle davrandım mı?" Balam, "Hayır" diye yanıtladı. **31** Bundan sonra RAB Balam'ın gözlerini açtı. Balam yalın kılıç yolda durmaka olan RAB'bin meleğini gördü, eğilip yüzüstü yere kapandı. **32** RAB'bin meleği, "Neden üç kez eşeğini dövdün?" diye sordu, "Ben seni engellemeye geldim. Çünkü gittiğin yol seni yıkıma götürüyor." **33** Eşek beni gördü, üç kez önemden saptı. Eğer yoldan sapmasaydı, seni öldürür, onu sağ bırakırdım." **34** Balam

RAB'bin meleğine, "Günah işledim" dedi, "Beni engellemek için yolda dikildiğini anlamadım. Uygun görmüyorsan şimdi evime döneyim." 35 RAB'bin meleği, "Adamlarla git" dedi, "Ama yalnız sana söyleyeceklerimi söyleyeceksin." Böylece Balam Balak'ın önderleriyle gitti. 36 Balak Balam'ın geldiğini duyunca, onu karşılamak için Arnon kıyısında, sınırın en uzak köşesindeki Moav Kenti'ne gitti. 37 Balam'a, "Seni çağırmak için adam gönderdiğimde neden gelmedin?" dedi, "Seni ödüllendirmeye gücüm yetmez mi?" 38 Balam, "İşte şimdı geldim" diye yanıtladı, "Ama ne diyebilirim ki? Ancak Tanrı'nın bana buyurduklarını söyleyeceğim." 39 Bundan sonra Balam Balak'la yola çıkarak Kiryat-Husot'a gitti. 40 Balak sığırlar, davalar kurban etti, Balam'la yanındaki önderlere et gönderdi. 41 Sabah Balam Balam'ı Bamot-Baal'a çickardı. Balam oradan İsrail halkın bir kesimini görebildi.

23 Balam Balak'a, "Burada benim için yedi sunak kur ve yedi boğayla yedi koç hazırla" dedi. 2 Balak onun dediğini yaptı. Balak'la Balam her sunağın üstünde birer boğayla koç sundular. 3 Sonra Balam Balak'a, "Ben az öteye gideceğim, sen yakmak sununun yanında bekle" dedi, "Olur ki, RAB çalışma çıkar. Bana ne açıklarsa, sana bildiririm." Sonra çıplak bir tepeye çıktı. 4 Tanrı Balam'a göründü. Balam Tanrı'ya, "Yedi sunak kurdum, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundum" dedi. 5 RAB Balam'a ne söylemesi gerektiğini bildirerek, "Balak'a git, ona şu haberi ilet" dedi. 6 Böylece Balam Balak'ın yanına döndü. Onun Moav önderleriyle birlikte yakmak sunusunun yanında durduğunu gördü. 7 Sonra şu bildiriyo iletti: "Balak beni Aram'dan, Moav Kralı beni doğu dağlarından getirdi. 'Gel, benim için Yakup soyuna lanet oku' dedi, 'Gel, İsrail'in yıkımını dile.' 8 Tanrı'nın lanetlemedigini Ben nasıl lanetlerim? RAB'bin yıkımı istemediği kişinin yıkımını Ben nasıl isteyebilirim? 9 Kayaların doruğundan görüyorum onları, Tepelerden bakıyorum onlara. Tek başına yaşayan, Uluslardan kendini soyutlayan Bir halk görüyorum. 10 Kim Yakup soyunun tozunu Ve İsrail'in dörtte birini sayabilir? Doğru kişilerin ölümüyle öleyim, Sonum onları gibi olsun!" 11 Balak Balam'a, "Bana ne yap틴?" dedi, "Düşmanlarına lanet okuyasin diye seni getirdim. Oysa sen onları kutsadin!" 12 Balam, "Ben ancak RAB'bin söylememi istediği şeyleri söylemeliyim" diye yanıtladı. 13 Bunun üzerine Balak, "Ne olur, benimle gel" dedi, "Onları görebileceğin başka bir yere gidelim. Onların hepsini görmeyeceksin, bir kesimini göreceksin. Oradan onlara benim için lanet oku." 14 Böylece Balak Balam'ı Pisga Dağı'ndaki Gözcüler Yaylası'na götürdü. Orada yedi sunak kurdu, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundu. 15 Balam Balak'a, "Az ötede RAB'be danışacağım, sen burada yakmalık sununun yanında bekle" dedi. 16 RAB Balam'a göründü, ne söylemesi gerektiğini bildirerek, "Balak'a git, ona şu haberi ilet" dedi. 17 Böylece Balam Balak'ın yanına döndü, onun Moav önderleriyle birlikte yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü. Balak, "RAB ne dedi?" diye sordu. 18 Balam şu bildiriyo iletti: "Ey Balak, uyan ve dinle; Ey Sippor oğlu, bana kulak ver. 19 Tanrı insan değil ki, Yalan söylesin; İnsan soyundan değil ki, Düşüncesini değiştirsin. O söyler de yapmaz mı? Söz verir de yerine getirmez mi? 20 Kutsamak için

bana buyruk verildi; O kutsadı, ben değiştiremem. 21 Yakup soyunda suç bulunmadı, Ne de İsrail'de kötülük. Tanrıları RAB aralarındadır, Aralarındaki kral olarak Adina sevinç çığlıklar atıyorlar. 22 Tanrı onları Mısır'dan çekti, O'nun yaban oküzü gibi gücü var. 23 Yakup soyuna yapılan büy tutmaz; İsrail'e karşı falçılık etkili olmaz. Şimdi Yakup ve İsrail için, 'Tanrı neler yaptı!' denecik. 24 İşte halk bir dişi aslan gibi uyanıyor. Avını yiyp bitirmedikçe, Öldürülenlerin kanını içmediğçe rahat etmeye aslan gibi kalkıyor." 25 Bunun üzerine Balak, "Onlara ne lanet oku, ne de onları kutsa!" dedi. 26 Balam, "RAB ne derse onu yapmalyım dememiş miydin sana?" diye yanıtladı. 27 Sonra Balak Balam'a, "Ne olur, gel, seni başka bir yere götürüyim" dedi, "Olur ki, Tanrı oradan benim için onlara lanet okumana izin verir." 28 Böylece Balam'ı çole bakan Peor Dağı'nın tepesine götürdü. 29 Balam, "Burada benim için yedi sunak kurup yedi boğayla yedi koç hazırla" dedi. 30 Balak onun dediğini yaptı, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundu.

24 Balam, RAB'bin İsrail halkını kutsamaktan hoşnut olduğunu anlayınca, önceden yaptığı gibi gidip fala başvurmadı, yüzünü çole çevirdi. 2 Baktı, İsrail'in oymak oymak yerleştiğini gördü. Tanrı'nın Ruhu onun üzerine inince, 3 şu bildiriyo iletti: "Beor oğlu Balam, Gözü açılmış olan, 4 Tanrı'nın sözlerini duyan, Her Şeye Gücü Yeten'in görümlerini gören, Yere kapanan, Tanrı'nın gözlerini açtığı kişi bildiriyor: 5 'Ey Yakup soyu, çadırlarınız, Ey İsrail, konutlarınız ne güzel! 6 Yayıyorlar vadiler gibi, İrmak kıyısında bahçeler gibi, RAB'bin diktığı öd ağaçları gibi, Su kıyısındaki sedir ağaçları gibi. 7 Kovalarından sular akacak, Tohumları bol suyla sulanacak. Kralları Agak'tan büyük olacak, Krallığı yüceltilecek. 8 Tanrı onları Mısır'dan çekti, O'nun yaban oküzü gibi gücü var. Düşmanı olan ulusları yiyp bitirecek, Kemiklerini parçalayacak, Oklarıyla onları desecekler. 9 Aslan gibi, dişi aslan gibi Yere çömelir, yatarlar, Kim onları uyandırmaya cesaret edebilir? Seni kutsayan kutsansın, Seni lanetleyen lanettensin!" 10 Balam'a öfkelenen Balak ellerini birbirine vurarak, "Düşmanlarına lanet okuyasin diye seni çağırdım" dedi, "Oysa üç kez onları kutsadın. 11 Haydi, hemen evine dön! Seni ödüllendireceğimi söylemiştim. Ama RAB seni öldür almakta yoksun bıraktı." 12 Balam şöyle karşılık verdi: "Bana gönderdiğim ulaklara, 'Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse bile, RAB'bin buyruğundan öte iyi kötü hiçbir şey yapamam. Ancak RAB ne derse onu söylem' dememiş miydin? 14 İşte şimdı halkımı dönüyorum. Gel, bu halkın gelecekte halkına neler yapacağını sana bildireyim." 15 Sonra Balam şu bildiriyo iletti: "Beor oğlu Balam, Gözü açılmış olan, 16 Tanrı'nın sözlerini duyan, Yüceler Yücesi'nin bilgisine kavuşan, Her Şeye Gücü Yeten'in görümlerini gören, Yere kapanan, Tanrı'nın gözlerini açtığı kişi bildiriyor: 17 'Onu görüyorum, ama şimdilik değil, Ona bakıyorum, ama yakından değil. Yakup soyundan bir yıldız çıkacak, İsrail'den bir önder yükselicek. Moavlılar'ın alınlarını, Şetoğulları'nın başlarını ezecek. 18 Düşmanı olan Edom ele geçirilecek, Evet, Seir alınacak, Ama İsrail güçlenecektir. 19 Yakup soyundan gelen kişi önderlik edecek, Kentte sağ kalanları yok edecek.'" 20 Balam Amalekiler'i görünce şu bildiriyo iletti: "Amalek halkı uluslar arasında birinciydi, Ama sonu yıkım

olacak." 21 Kenliler'i görünce de şu bildiriyi ilettiler: "Yaşadığınız yer güvenli, Yuvanız kayalarda kurulmuş; 22 Ama, ey Kenliler, Asurlular siz tutsak edince, Yanıp yok olacaksınız." 23 Balam bildirisini iletmeyi sürdürdü: "Ah, bunu yapan Tanrı'ysa, Kim sağ kalabilir? 24 Kittings kıyılarından gemiler gelecek, Asur'la Ever'i dize getirecekler, Kendileri de yıkıma uğrayacak." 25 Bundan sonra Balam kalkıp evine döndü, Balak da kendi yoluna gitti.

25 İsraililer Şittim'de yaşarken, erkekleri Moavlı kadınlarla zina etmeye başladı. 2 Bu kadınlar kendi ilahlarına kurban sunarken İsraililer'i de çağırıldılar. İsrail halkı yiyeceklerden yedi ve onların ilahlarına taptı. 3 Böylece Baal-Peor'a bağlandılar. RAB bu yüzden onlara öfkelendi. 4 Musa'ya, "Bu halkın bütün önderlerini gündüz benim önemde öldür" dedi, "Öyle ki, İsrail halkına öfkem yatırsın." 5 Bunun üzerine Musa İsrail yargıçlarına, "Her biriniz kendi adamlarınız arasında Baal-Peor'a bağlanmış olanları öldürün" dedi. 6 O sırada İsraili bir adam geldi, Musa'nın ve Buluşma Çadırının girişinde ağlayan İsrail topluluğun gözü önünde kardeşine Midyanlı bir kadın getirdi. 7 Bunu gören Kâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas topluluktan ayrılip eline bir mızrak aldı. 8 İsraili'nin ardına düşerek çadırı girdi ve mızrağı ikisine birden sapaladı. Mızrak hem İsraili'nin, hem de Midyanlı kadının karnını delip geçti. Böylece İsrail'i yok eden hastalık dindi. 9 Hastalıkten ölenlerin sayısı 24 000 kişiydi. 10 RAB Musa'ya şöyle dedi: 11 "Kâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas İsrail halkına öfkemin dinmesine neden oldu. Çünkü o, aralarında benim adıma büyük kıskançlık duydur. Bu yüzden onları kıskançlıktan büsbüüt yok etmedim. 12 Ona de ki, 'Onunla bir esenlik antlaşması yapacağım. 13 Kendisi ve soyundan gelenler için kalıcı bir kâhiqlik antlaşması olacak bu. Çünkü o Tanrı' için kıskançlık duydu ve İsrail halkının günahlarını bağıtlattı.'" 14 Midyanlı kadınla birlikte öldürülen İsraili, Şimonoğulları'nın bir aile başıydı ve adı Salu oğlu Zimri'ydı. 15 Öldürülen kadın ise Midyanlı bir aile başı olan Sur'un kızı Kozbi'ydı. 16 RAB Musa'ya, "Midyanlıları düşman say ve yok et" dedi, 18 "Çünkü Peor olayında ve bunun sonucunda ölümcül hastalık çıktıığı gün öldürülen kızkardeşleri Midyanlı önderin kızı Kozbi olayında kurdukları tuzaklarla siz aldatarak düşmanca davrandılar."

26 Ölümcül hastalık son bulunca RAB, Musa'yla Kâhin Harun oğlu Elazar'a, "İsrail topluluğunun ailelerine göre sayınızı yapın" dedi, "Savaşabilecek durumda kırımı ve daha yukarı yaşaklı bütün erkekleri sayın." 3 Bunun üzerine Musa'yla Kâhin Elazar, Şeria Irmağı'nın yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında halka, "RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, kırımı ve daha yukarı yaşaklı erkekleri sayın" dediler. Misir'dan çıkan İsraililer şunlardı: 5 İsrail'in ilk doğanı Ruben'in soyundan gelen Rubenoğulları: Hanok soyundan Hanok boyu, Pallu soyundan Pallu boyu, 6 Hesron soyundan Hesron boyu, Karmi soyundan Karmi boyu. 7 Ruben boyları bunlardı, sayıları 43 730 kişiydi. 8 Pallu'nun oğlu Eliav, 9 Eliav'ın oğulları Nemuel, Datian ve Aviram'dı. Bunlar topluluğun seçtiği, Musa'yla Harun'a, dolayısıyla RAB'be başkaldırarak Korah'in yandaşlarına katılan Datian'la Aviram'dı. 10 Yer yarıp onları Korah'la birlikte yutunca yok oldular. Ateş Korah'in iki yüz elli yandaşını yakıp yok etti.

Böylece başkalarına bir uyarı oldular. 11 Korah'ın oğulları ise ölmeli. 12 Boylarına göre Şimonoğulları şunlardı: Nemuel soyundan Nemuel boyu, Yamin soyundan Yamin boyu, Yakın soyundan Yakın boyu, 13 Zerah soyundan Zerah boyu, Saul soyundan Saul boyu. 14 Şimon boyları bunlardı, sayıları 22 200 kişiydi. 15 Boylarına göre Gadoğulları şunlardı: Sefon soyundan Sefon boyu, Hagi soyundan Hagi boyu, Şuni soyundan Şuni boyu, 16 Ozni soyundan Ozni boyu, Eri soyundan Eri boyu, 17 Arot soyundan Arot boyu, Areli soyundan Areli boyu. 18 Gad boyları bunlardı, sayıları 40 500 kişiydi. 19 Yahuda'nın iki oğlu Er'e Onan Kenan ülkesinde ölmüşlerdi. 20 Boylarına göre Yahudaoğulları şunlardı: Şela soyundan Şela boyu, Peres soyundan Peres boyu, Zerah soyundan Zerah boyu. 21 Peres soyundan gelenler şunlardı: Hesron soyundan Hesron boyu, Hamul soyundan Hamul boyu. 22 Yahuda boyları bunlardı, sayıları 76 500 kişiydi. 23 Boylarına göre İssakaroğulları şunlardı: Tola soyundan Tola boyu, Puvva soyundan Puvva boyu, 24 Yaşuv soyundan Yaşuv boyu, Şimron soyundan Şimron boyu. 25 İssakar boyları bunlardı, sayıları 64 300 kişiydi. 26 Boylarına göre Zevulunoğulları şunlardı: Seret soyundan Seret boyu, Elon soyundan Elon boyu, Yahleel soyundan Yahleel boyu. 27 Zevulun boyları bunlardı, sayıları 60 500 kişiydi. 28 Boylarına göre Yusuf'un oğulları: Manaşse ve Efrayim. 29 Manaşse soyundan gelenler: Makir soyundan Makir boyu – Makir Gilat'ın babasıydı – Gilat soyundan Gilat boyu. 30 Gilat soyundan gelenler şunlardı: İezer soyundan İezer boyu, Helek soyundan Helek boyu, 31 Asriel soyundan Asriel boyu, Şekem soyundan Şekem boyu, 32 Şemida soyundan Şemida boyu, Hefer soyundan Hefer boyu. 33 Hefer oğlu Selofhat'ın oğulları olmadı; yalnız Mahla, Noa, Hogla, Milka ve Tirsa adında kızları vardı. 34 Manaşse boyları bunlardı, sayıları 52 700 kişiydi. 35 Boylarına göre Efrayim soyundan gelenler şunlardı: Şutelah soyundan Şutelah boyu, Beker soyundan Beker boyu, Tahan soyundan Tahan boyu. 36 Şutelah soyundan gelenler şunlardı: Eran soyundan Eran boyu. 37 Efrayim boyları bunlardı, sayıları 32 500 kişiydi. Boylarına göre Yusuf'un soyundan gelenler bunlardı. 38 Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler: Bala soyundan Bala boyu, Aşbel soyundan Aşbel boyu, Ahiram soyundan Ahiram boyu, 39 Şufam soyundan Şufam boyu, Hufam soyundan Hufam boyu. 40 Bala'nın oğulları Ard'la Naaman'dı. Ard soyundan Ard boyu, Naaman soyundan Naaman boyu. 41 Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler bunlardı, sayıları 45 600 kişiydi. 42 Boylarına göre Dan soyundan gelenler şunlardı: Şuham soyundan Şuham boyu. Dan boyu buydu. 43 Hepsi Şuham boyundandı, sayıları 64 400 kişiydi. 44 Boylarına göre Aşer soyundan gelenler: Yimna soyundan Yimna boyu, Yişvi soyundan Yişvi boyu, Beria soyundan Beria boyu. 45 Beria soyundan gelenler: Hever soyundan Hever boyu, Malkiel soyundan Malkiel boyu. 46 Aşer'in Serah adında bir kızı vardı. 47 Aşer boyları bunlardı, sayıları 53 400 kişiydi. 48 Boylarına göre Naftali soyundan gelenler: Yahseel soyundan Yahseel boyu, Guni soyundan Guni boyu, 49 Yeser soyundan Yeser boyu, Şillem soyundan Şillem boyu. 50 Boylarına göre Naftali boyları bunlardı, sayıları 45 400 kişiydi. 51 Sayılan İsraililer'in toplamı 601 730 erkekti. 52 RAB Musa'ya şöyle dedi: 53 "Adlarının sayısına göre ülke bunlara

pay olarak bölüştürülecek. 54 Sayıca çok olana büyük, sayıca az olana küçük pay vereceksin. Her oymağın kişi sayısına göre pay verilecek. 55 Ancak ülke kura ile dağıtılacak. Herkesin payı, ata oymağının adına göre olacak. 56 Küçük, büyük her oymağın payı kurayla dağıtılacak.” 57 Boylarına göre sayılan Levililer şunlardı: Gerşen soyundan Gerşen boyu, Kehat soyundan Kehat boyu, Merari soyundan Merari boyu. 58 Şunlar da Levili boyalı: Livni boyu, Hevron boyu, Mahli boyu, Muşı boyu, Korah boyu. Kehat Amram’ın babasıydı. 59 Amram’ın karısı Mısır’dan doğan, Levi soyundan gelme Yokevet’ti. Amram'a Harun'u, Musa'yu ve kızkardeşleri Miryam'ı doğurdu. 60 Harun Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ın babasıydı. 61 Nadav'la Avihu RAB'bin önünde kurallara aykırı bir ateş sunarken öldüler. 62 Levililer'den sayılan bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler 23 000 kişiydi. Bunlar öbür İsailliler'le birlikte sayılmadılar. Çünkü öbür İsailliler arasında onlara pay verilmemişti. 63 Şeria Irmağı yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında Musa'yla Kâhin Elazar'ın sayıkları İsailliler bunlardı. 64 Ancak, bu sayılanların arasında Musa'yla Kâhin Harun'un Sina Çölü'nde saymış olduğu İsailliler'den kimse yoktu. 65 Çünkü RAB o dönemde sayımı yapılan İsailliler'in kesinlikle çölde öleceğini söylemişti. Onlardan Yefunne oğlu Kalev'e Nun oğlu Yeşu'dan başka kimse sağ kalmamıştı.

27 Yusuf oğlu Manaşşe'nin boyalarından Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilat oğlu Hefer oğlu Selofhat'ın Mahla, Noa, Hogla, Milka, Tırsa adındaki kızları, Buluşma Çadırı'nın girişinde Musa'nın, Kâhin Elazar'ın, önderlerin ve bütün topluluğun önüne gelip şöyle dediler: 3 “Babamız çölde öldü. RAB'be başkaldıran Korah'ın yandaşları arasında değildi. İşlemiş olduğu günde ölümden ötmüştür. Oğulları olmadı. 4 Erkek çocuğu olmadı diye babamızın adı kendi boyu arasından neden yok olsun? Babamızın kardeşleri arasında bize de mülk verin.” 5 Musa onların davasını RAB'be götürdü. 6 RAB Musa'ya şöyle dedi: 7 “Selofhat'ın kızları doğru söylüyor. Onlara amcalarıyla birlikte miras olarak mülk verecek, babalarının mirasını onlara aktaracaksınız. 8 İsailliler'e de ki, ‘Bir adam erkek çocuğu olmadan ölmüşse, mirasını kızına vereceksiniz. 9 Kızı yoksa mirasını kardeşlerine, 10 kardeşleri yoksa amcalarına vereceksiniz. 11 Amcaları da yoksa, mirasını bağlı olduğu boyda kendisine en yakın akrabasına vereceksiniz. Yakını mirası mülk edinsin. Musa'ya verdiğim buyruk uyarınca, İsailliler için kesin bir kural olacak bu.’” 12 Bundan sonra RAB Musa'ya, “Haavarim dağlık bölgelere çık, İsailliler'e vereceğim ülkeye bak” dedi, 13 “Ülkeyi gördükten sonra, ağabeyin Harun gibi sen de ölüp atalarına kavuşturacaksın. 14 Çünkü ikiniz de Zin Çölü'nde buyruğuma karşı çıktınız. Topluluk sularda bana başkaldırdığında, onların önünde kutsallığımı önemsemediniz.” –Bunlar Zin Çölü'ndeki Kadeş'te Meriva sularıdır.– 15 Musa, “Bütün insan ruhlarının Tanrısı RAB bu topluluğa bir önder atasın” diye karşılık verdi, 17 “O kişi topluluğun önünde yürüsun ve topluluğu yönetsin. Öyle ki, RAB'bin topluluğu çobansız koyunlar gibi kalmasın.” 18 Bunun üzerine RAB, “Kendisinde RAB'bin Ruhu bulunan Nun oğlu Yeşu'yu yanına al, üzerine elini koy” dedi, 19 “Onu Kâhin Elazar'la bütün topluluğun önüne çıkar ve hepsinin önünde

görevlendir. 20 Bütün İsrail topluluğu sözünü dinlesin diye ona yetkinden ver. 21 Kâhin Elazar'ın önüne çıkacak; kâhin, Yesu için Urim aracılığıyla RAB'be danışacak. Bu yöntemle Elazar Yesu'yu ve bütün halkı yönlendirecek.” 22 Musa RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı. Yesu'yu Kâhin Elazar'ın ve bütün topluluğun önüne götürdü. 23 RAB'bin buyruğu uyarınca ellerini üzerine koyarak onu görevlendirdi.

28 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “İsailliler'e buyur ve de ki, ‘Bana sunacağınız sunuyu –yakılan sunu ve beni hoşnut eden koku olarak sunacağınız yiyeceği– belirlenen zamanda sunmaya dikkat edeceksiniz.’ 3 Onlara de ki, ‘RAB'be sunacağınız yakılan sunu sudur: Günlük yakmalık sunu olarak her gün bir yaşında kusursuz iki erkek kuzu sunacaksınız. 4 Kuzunun birini sabah, öbürünü akşamüstü sunun. 5 Kuzuya birlikte tahil sunusu olarak dörtte bir hin sıkma zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un sunacaksınız. 6 Günlük yakmalık sunu, Sina Dağı'nda başlatılan, RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan sunudur. 7 Kuzuya birlikte dökmelik sunu olarak dörtte bir hin içki sunacaksınız. Dökmelik sununu RAB için kutsal yerde dökeceksiniz. 8 Öbür kuzuyu akşamüstü, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak, sabahki gibi tahil sunusu ve dökmelik sunuyla birlikte bana sunacaksınız.” 9 “Şabat Günü bir yaşında kusursuz iki erkek kuzuyla birlikte tahil sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa ince un ve onun dökmelik sunusunu sunacaksınız. 10 Günlük yakmalık sunuya dökmelik sunusu dışında, her Şabat Günü sunulan yakmalık sunu budur.” 11 “Her ayın ilk günü, RAB'be yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında kusursuz yedi erkek kuzu sunacaksınız. 12 Her boğayla birlikte tahil sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa ince un; koçla birlikte tahil sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa ince un; 13 her kuzuya da tahil sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un sunacaksınız. Bu, yakmalık sunu, RAB'bi hoşnut eden koku, yakılan sunu olacaktır. 14 Her boğayla dökmelik sunu olarak yarım hin, koçla üçte bir hin, her kuzuya dörtte bir hin şarap sunacaksınız. Yıl boyunca her Yeni Ay'da yapılacak yakmalık sunu budur. 15 Günlük yakmalık sunuya dökmelik sunusu dışında, RAB'be günah sunusu olarak bir teke sunulacak.” 16 “RAB'bin Fisih kurbanı birinci ayın on dördüncü günü kesilmelidir. 17 On beşinci gün bayram olacaktır; yedi gün mayasız ekmeğin yiyeceksiniz. 18 İlk gün kutsal toplantı düzenleyecektir, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. 19 RAB için yakılan sunu, yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı. 20 Her boğayla birlikte tahil sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla onda iki efa, her kuzuya onda bir efa ince un sunacaksınız; 22 günahlarınızı bağışlatmak için de günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız. 23 Her sabah sunacağınız günlük yakmalık sunuya ek olarak bunları da sunacaksınız. 24 Böylece her gün RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan yiyecek sunusunu yedi gün sunacaksınız. Bunu günlük yakmalık sunuya dökmelik sunusuna ek olarak sunacaksınız. 25 Yedinci gün kutsal toplantı düzenleyecektir, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.”

26 “İlk ürünleri kutlama günü, Haftalar Bayramı'nda RAB'be yeni tahl sunusu sunduğunuzda kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. **27** RAB'bi hoşnut eden koku, yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. **28** Her boğayla birlikte tahl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız; **30** günahlarınızı bağıslatmak için de bir teke sunacaksınız. **31** Günlük yakmalık sunuya tahl sunusuna ek olarak bunları dökmeli sunuya birlikte sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı.”

29 “Yedinci ayın birinci günü kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. O gün sizin için boru çalma günü olacak. **2** RAB'bi hoşnut eden koku, yakmalık sunu olarak kusursuz bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. **3** Boğayla birlikte tahl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız. **5** Günahlarınızı bağıslatmak için de günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız. **6** Kurala göre sunacağınız aylık ve günlük yakmalık sunuya dökmeli sunulara, tahl sunularına ek olarak bunları sunacaksınız. Bunlar RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan sunulardır.” **7** “Yedinci ayın onuncu günü kutsal bir toplantı düzenleyeciksiz. O gün isteklerinizi denetleyecek, hiç iş yapmayacaksınız. **8** RAB'bi hoşnut eden koku, yakmalık sunu olarak bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı. **9** Boğayla birlikte tahl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa, **10** her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız. **11** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Günahlarınızı bağıslatmak için sunulan günah sunusu, günlük yakmalık sunuya dökmeli ve tahl sunularına ek olarak bunları da sunacaksınız.” **12** “Yedinci ayın on beşinci günü kutsal bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. Bu bayramı RAB'bin onuruna yedi gün kutlayacaksınız. **13** RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan sunu, yakmalık sunu olarak on üç boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. Bu hayvanlar kusursuz olmalı. **14** Her boğayla birlikte tahl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, her koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız. **16** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuya tahl sunularına ve dökmeli sunulara ek olacak. **17** “İkinci gün kusursuz on iki boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. **18** Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahl sunularını ve dökmeli sunuları sunacaksınız. **19** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuya tahl sunularına ve dökmeli sunulara ek olacak. **20** “Üçüncü gün kusursuz on bir boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. **21** Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahl sunularını ve dökmeli sunuları sunacaksınız. **22** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuya tahl sunularına ve dökmeli sunulara ek olacak. **23** “Dördüncü gün kusursuz on boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. **24**

Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahl sunularını ve dökmeli sunuları sunacaksınız. **25** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuya tahl sunularına ve dökmeli sunulara ek olacak. **26** “Beşinci gün kusursuz dokuz boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. **27** Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahl sunularını ve dökmeli sunuları sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuya tahl sunularına ve dökmeli sunulara ek olacak. **29** “Altıncı gün kusursuz sekiz boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. **30** Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahl sunlarını ve dökmeli sunuları sunacaksınız. **31** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuya tahl sunularına ve dökmeli sunulara ek olacak. **32** “Yedinci gün kusursuz yedi boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. **33** Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahl sunularını ve dökmeli sunuları sunacaksınız. **34** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuya tahl sunularına ve dökmeli sunulara ek olacak. **35** “Sekizinci gün bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. **36** Yakmalık sunu, yakılan sunu, RAB'bi hoşnut eden koku olarak kusursuz bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. **37** Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahl sunularını ve dökmeli sunuları sunacaksınız. **38** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuya tahl sunularına ve dökmeli sunulara ek olacak. **39** “Adadığınız adaklar ve gönülünden verdığınız sunuların yanısıra, bayramlarınızda RAB'be yakmalık, tahl, dökmeli ve esenlik sunularımız olarak bunları sunun.” **40** Musa RAB'bin kendisine buyurduğu her şeyi İsraililer'e anlattı.

30 Musa İsrail'in oymak önderlerine şöyle dedi: “RAB şöyle buyurdu: **2** ‘Eğer bir adam RAB'be adak adar ya da ant içerek kendini yükümlülük altına sokarsa, verdiği sözü bozmayacak, ağızından her çikanı yerine getirecek. **3** “Genç bir kadın babasının evindeyken RAB'be adak adar ya da kendini yükümlülük altına sokarsa, **4** babası da onun RAB'be adadığı adağı ve kendini yükümlülük altına soktuğunu duyar, ona karşı çıkmazsa, kadının adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılacak. **5** Ama babası bunları duyduğu gün engel olursa, kadının adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılmayacak; RAB onu bağışlayacak, çünkü babası ona engel olmuştur. **6** “Eğer kadın adak adadıktañ ya da düşünmeden kendini yükümlülük altına soktuktan sonra evlenirse, **7** kocası da bunu duyar ve aynı gün ona karşı çıkmazsa, adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılacak. **8** Ama kocası bunu duyduğu gün engel olur, kadının adadığı adağı ya da düşünmeden kendini altına soktuğu yükümlülüğü geçerli saymazsa, RAB kadını bağışlayacaktır. **9** “Dul ya da boşanmış bir kadının adadığı adak, kendini yükümlülük altına soktuğu her şey geçerli sayılacak. **10** “Eğer bir kadın evliyken bir adak adar ya da ant içerek kendini yükümlülük altına sokarsa, **11** kocası da bunu duyar, karşı çıkmaz, ona engel olmasa, kadının adadığı bütün adaklar ya da kendini

altına soktuğu her yükümlülük geçerli sayılacak. 12 Ama kocası bunları duyduğu gün engel olursa, kadının adadığı bütün adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılmayacak. Kocası geçersiz kılmıştır, RAB kadını bağışlayacak. 13 Kocası, kadının kendi isteklerini denetlemesi için adadığı adaağı ya da ant içerek kendini altına soktuğu yükümlülüğü onaylayabilir ya da geçersiz kılabilir. 14 Eğer kocası bir gün içinde bu konuda ona karşı çıkmazsa, bütün adaklarını ya da yükümlülüklerini onaylamış olur. Onları duyduğu gün kadına karşı çıkmamakla onaylamış sayılır. 15 Eğer onları duyduktan bir süre sonra engel olursa, kadının suçundan kocası sorumlu olacaktır.” 16 Erkekle karısı, babaya evinde yaşayan genç kızı arasındaki ilişki konusunda RAB'bin Musa'ya buyurduğu kurallar bunlardır.

31 RAB Musa'ya, “Midyanlılar'dan İsraililer'in öcünü al; sonra ölüp atalarına kavuşturacaksın” dedi. 3 Bunun üzerine Musa halka, “Midyanlılar'a karşı savaşmak ve onlardan RAB'bin öcünü almak üzere aranızdan adamlar silahlandırın” dedi, 4 “Savaşa İsrail'in her oymağından bin kişi gönderin.” 5 Böylece İsrail'in her oymağından biner kişi olmak üzere 12 000 kişi seçili savaşa hazırlandı. 6 Musa onları –her oymaktan biner kişiyi– ve Kâhin Elazar oğlu Pinehas'ı savaşa gönderdi. Pinehas yanına kutsal yere ait bazı eşyaları ve çağrı borazanlarını aldı. 7 RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, Midyanlılar'a savaş açıp bütün erkekleri öldürdüler. 8 Öldürükleri arasında beş Midyan kralı –Evi, Rekem, Sur, Hur ve Reva– da vardı. Beor oğlu Balam'ı da kılıçla öldürdüler. 9 Midyanlı kadınlarla çocuklarını tutsak alıp bütün hayvanlarını, sürülerini, mallarını yağmaladılar. 10 Midyanlılar'ın yaşadığı bütün kentleri, obaları ateşe verdiler. 11 İnsanları, hayvanları, yağmalanmış bütün malları yanlarına aldılar. 12 Tutsaklarla yağmalanmış malları Şeria Irmağı'nın yanında, Eriha karşısında, Moav ovalarındaki ordugahta konaklayan Musa'yla Kâhin Elazar'a ve İsrail topluluğuna getirdiler. 13 Musa, Kâhin Elazar ve topluluğun önerileri onları karşılamak için ordugahın dışına çıktılar. 14 Musa savaştan dönen ordu komutanlarına –binbaşılırla, yüzbaşırla– öfkeliendi. 15 Onlara, “Bütün kadınları sağ mı bırakın?” diye çıktı, 16 “Bu kadınlar Balam'ın verdiği öğüde uyarak Peor olayında İsraililer'in RAB'be ihanet etmesine neden oldular. Bu yüzden RAB'bin topluluğu arasında ölümcül hastalık baş gösterdi. 17 Simdi bütün erkek çocukları ve erkekle yatmış kadınları öldürün. 18 Yalnız erkekle yatmadan genç kızları kendiniz için sağ bırakın. 19 “Aranızda birini öldürün ya da öldürülen birine dokunan herkes yedi gün ordugahın dışında kalsın. Üçüncü ve yedinci gün kendinizi de tutsaklarınızı da günde arındırıracaksınız. 20 Her giysiyi, deriden, keçi kilinden, tahtadan yapılmış her nesneyi arındırıracaksınız.” 21 Bundan sonra Kâhin Elazar, savaştan dönen askerlere, “RAB'bin Musa'ya buyurduğu yasanın kuralı sudur” dedi, 22 “Altını, gümüşü, tuncu, demiri, kalayı, kurşunu –ateşe dayanıklı her nesneyi– ateşten geçireceksiniz; ancak bundan sonra temiz sayılacak. Ayrıca temizlenme suyuyla da arındırıracaksınız. Ateşe dayanıklı olmayan nesneleri sudan geçireceksiniz. 24 Yedinci gün giysilerinizi yıkayın. Böylece temiz sayılacaksınız. Sonra ordugaha girebilirsiniz.” 25 RAB Musa'ya şöyle dedi: 26 “Sen, Kâhin Elazar ve topluluğun aile başları ele geçirilen insanlarla

hayvanları sayacaksınız. 27 Ele geçirilenleri savaşa katılan askerlerle topluluğun geri kalanı arasında paylaştıracaksınız. 28 Savaşa katılan askerlere düşen paydan –insan, sığır, eşek, davardan– vergi olarak RAB'be beş yüzde bir pay ayıracaksın. 29 Bu vergiyi askerlere düşen yarı paydan alacak, RAB'be armağan olarak Kâhin Elazar'a vereceksin. 30 Öbür İsraililer'e düşen yaridan, gerek insanlardan, gerek hayvanlardan –sığır, eşek, davardan– ellide birini alıp RAB'bin Konutu'nun hizmetinden sorumlu olan Levililer'e vereceksin.” 31 Musa'yla Kâhin Elazar RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 32 Savaşa katılan askerlerin ele geçirdiklerinden kalanlar şunlardı: 675 000 davar, 33 72 000 sığır, 34 61 000 eşek, 35 erkekle yatmamış 32 000 kız. 36 Savaşa katılan askerlere düşen yarı pay da şuydu: 337 500 davar, 37 bunlardan RAB'be vergi olarak 675 davar verildi; 38 36 000 sığır, bunlardan RAB'be vergi olarak 72 sığır verildi; 39 30 500 eşek, bunlardan RAB'be vergi olarak 61 eşek verildi; 40 16 000 kişi, bunlardan RAB'be vergi olarak 32 kişi verildi. 41 Musa, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, RAB'be ayrılan vergiyi Kâhin Elazar'a verdi. 42 Musa'nın savaşa katılan askerlerden alıp İsraililer'e ayırdığı yarı pay şuydu: 43 Topluluğa düşen yarı pay 337 500 davar, 44 36 000 sığır, 45 30 500 eşek, 46 16 000 kişi. 47 Musa, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, İsraililer'e düşen yarı paydan her elli kişiden ve hayvandan birini alıp RAB'bin Konutu'nun hizmetinden sorumlu olan Levililer'e verdi. 48 Ordu komutanları –binbaşırlar ve yüzbaşırlar– Musa'ya gidiip, 49 “Efendimiz, yönetimiz altındaki askerleri saydık, eksik yok” dediler, 50 “İşte, ele geçirdiğimiz altın eşyaları –pazibentleri, bilezikleri, yüzükleri, küpeleri, kolyeleri– getirdik. Günahlarımıza bağıslatmak için bunları RAB'be sunuyoruz.” 51 Musa'yla Kâhin Elazar altını, her tür işlenmiş altın eşyayı onlardan aldılar. 52 Binbaşı ve yüzbaşılarından alıp RAB'be armağan olarak sundukları altının toplam ağırlığı 16 750 şekeldi. 53 Savaşa katılan her asker kendine yağmalanmış maldan almıştı. 54 Musa'yla Kâhin Elazar binbaşı ve yüzbaşılarından aldığı altın İsraililer için RAB'bin önünde bir anımsatma sunusu olarak Buluşma Çadırı'na getirdiler.

32 Çok sayıda hayvanı olan Rubenliler'le Gadlılar Yazer ve Gilat topraklarının hayvanlar için uygun bir yer olduğunu gördüler. 2 Musa'yla Kâhin Elazar'a ve topluluğun önerilerine giderek, “RAB'bin yardımıyla İsrail halkın ele geçirdiği Atarot, Divon, Yazer, Nimra, Heşbon, Elale, Sevam, Nevo, Beon kentlerini içeren bölge hayvanlar için uygun bir yer” dediler, “Kullarınızın da hayvanları var. 5 Bizden hoşnut kaldıysanız, bu ülkeyi mülk olarak bize verin ki, Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçmek zorunda kalmayalım.” 6 Musa, “İsraili kardeşleriniz savaşa giderken siz burada mı kalacaksınız?” diye karşılık verdi, 7 “RAB'bin kendilerine vereceği ülkeye giden İsraililer'in neden cesaretini kırıyorsunuz? 8 Ülkeyi araştırırsınlar diye Kadeş-Barnea'dan gönderdiğim babalarınız da aynı şeyi yaptılar. 9 Eşkol Vadisi'ne kadar gidip ülkeyi gördükten sonra, RAB'bin kendilerine vereceği ülkeye gitmemeleri için İsraililer'in gözünü korkuttular. 10 O gün RAB öfkelenederek şöyle ant içti: 11 ‘Madem bütün yürekleriyle ardımcı yürümediler, Misi'дан çırkanlardan yirmi ve daha yukarı yaştakilerin hiçbiri İbrahim'e, İshak'a,

Yakup'a ant içerek söz verdığım ülkeyi görmeyecek. **12** Kenaz soyundan Yefunе oğlu Kalev'le Nun oğlu Yes'udan başkası orayı görmeyecek. Çünkü onlar bütün yürekleriyle ardımcı yürüdüler.' **13** İsraililer'e öfkelenen RAB, gözünde kötülük yapan o kuşak büsbütün yok oluncaya dek kırk yıl onları çölde dolaştırdı. **14** "İşte, ey günahkârlar soyu, babalarınızın yerine siz geçtiniz ve RAB'bin Israile' daha çok öfkelenmesine neden oluyorsunuz. **15** Eğer O'nun arasında yürümekten vazgeçerseniz, bütün bu halkı yine çölde bırakacak; siz de bu halkın yok olmasını neden olacaksınız." **16** Gadlılar'la Rubenliler Musa'ya yaklaşıp, "Burada hayvanlarımız için ağıllar yapmamıza, çocuklarınımız için yeniden kentler kurmamıza izin ver" dediler, **17** "Kendimiz de hemen silahlanıp İsraililer'i kendilerinin olacak ülkeye götürürince dek onlara öncülük edeceğiz. Ülke halkı yüzünden çocuklarınımız surlu kentlerde yaşayacak. **18** Her İsraili mülküne kavuşmadan evlerimize dönmeyeceğiz. **19** Şeria Irmağı'nın karşı yakasında onlarla birlikte mülk almayacağız, çünkü bizim payımız Şeria Irmağı'nın doğu yakasına düştü." **20** Musa şöyle yanıtladı: "Bu söylediklerinizi yapar, RAB'bin önünde savaşa gitmek üzere silahlanıp **21** RAB düşmanlarını kovuncaya dek hepiniz O'nun önünde Şeria Irmağı'nın karşı yakasına silahlı olarak geçerseniz, **22** ülke ele geçirildiğinde dönebilir, RAB'be ve İsrail'e karşı yükümlülüğünüzden özgür olursunuz. RAB'bin önünde bu topraklar sizin olacaktır. **23** Ama söylediklerinizi yapmazsanız, RAB'be karşı günah işlemiş olursunuz; günahınızın cezasını çekceğinizi bilmelisiniz. **24** Çocuklarınız için yeniden kentler kurun, davarlarınız için ağıllar yapın. Yeter ki, verdiğiniz sözü yerine getirin." **25** Gadlılar'la Rubenliler, "Efendimiz, bize buyurduğun gibi yapacağız" diye yanıldılar, **26** "Çoluk çocuğumuz, siğirlarımızla öbür hayvanlarımız burada, Gilat kentlerinde kalacak. **27** Ama buyurduğun gibi, silahlanmış olan herkes RAB'bin önünde savaşmak üzere karşı yakaya gelecek." **28** Musa Gadlılar'la Rubenliler hakkında Kâhin Elazar'a, Nun oğlu Yes'u ya ve İsrail oymaklarının aile başlarına buyruk verdi. **29** Şöyledi: "Gadlılar'la Rubenliler'den silahlanmış olan herkes RAB'bin önünde sizinle birlikte Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçerse, ülkeyi de ele geçirirseniz, Gilat bölgesini miras olarak onlara vereceksiniz. **30** Ama silahlanmış olarak sizinle Irmağın karşı yakasına geçmezlerse, Kenan ülkesinde sizinle miras alacaklar." **31** Gadlılar'la Rubenliler, "RAB'bin bize buyurduğunu yapacağız" dediler, **32** "Silahlanmış olarak RAB'bin önünde Kenan ülkesine gideceğiz. Ama alacağımız mülk Şeria Irmağı'nın doğu yakasında olacak." **33** Böylece Musa Gadlılar'la Rubenliler'e ve Yusuf oğlu Manaş'e oymağının yarısına Amorlular'ın Kralı Sihon'un ülkesiyle Başan Kralı Og'un ülkesini ve çevrelerindeki topraklarla kentleri verdi. **34** Gadlılar surlu Divon, Atarot, Aroer, Atrot-Şofan, Yazer, Yoghboha, Beynimra ve Beytharan kentlerini yeniden kurdular, davarları için ağıllar yaptılar. **37** Rubenliler Heşbon, Elale, Kiryatayim, Nevo, Baal-Meon -bu son iki ad değiştirildi- ve Sivma kentlerini yeniden kurdular. Kurdukları kentlere yeni adlar verdiler. **39** Manaş'e oğlu Makir'in soyundan gelenler gidip Gilat'ı ele geçirerek, orada yaşayan Amorlular'ı kovdular. **40** Böylece Musa Gilat'ı Manaş'e oğlu Makir'in soyundan gelenlere verdi; onlar da oraya yerlestiler. **41** Manaş soyundan Yair gidip Amorlular'ın

yerleşim birimlerini ele geçirdi ve bunlara Havvot-Yair adını verdi. **42** Novah da Kenat'la çevresindeki köyleri ele geçirerek oraya kendi adını verdi.

33 Musa'yla Harun önderliğinde birlikler halinde Mısır'dan çıkan İsraililer sırasıyla aşağıdaki yolculukları yaptılar. **2** Musa RAB'bin buyruğu uyarınca sırasıyla yapılan yolculukları kayda geçirdi. Yapılan yolculuklar şunlardır: **3** İsraililer Fısh kurbanının ertesi günü -birinci ayın on beşinci günü- Mısırlılar'ın gözü önünde zafer havası içinde Ramses'ten yola çıktılar. **4** O sırada Mısırlılar RAB'bin yok ettiği ilk doğan çocukların gömüyordu; RAB onların ilahlarını yargılamıştı. **5** İsraililer Ramses'ten yola çııp Sukkot'ta konakladılar. **6** Sukkot'tan ayrıılıp çöl kenarındaki Etam'da konakladılar. **7** Etam'dan ayrıılıp Baal-Sefon'un doğusundaki Pi-Hahirot'a döndüler, Migdol yakınlarında konakladılar. **8** Pi-Hahirot'tan ayrıılıp denizden çole geçtiler. Etam Çölü'nde üç gün yürüdükten sonra Mara'da konakladılar. **9** Mara'dan ayrıılıp on iki su kaynağı ve yetmiş hurma ağacı olan Elim'e giderek orada konakladılar. **10** Elim'den ayrıılıp Kamiş Denizi kıyısında konakladılar. **11** Kamiş Denizi'nden ayrıılıp Sin Çölü'nde konakladılar. **12** Sin Çölü'nden ayrıılıp Dofka'da konakladılar. **13** Dofka'dan ayrıılıp Alu'sta konakladılar. **14** Alu'stan ayrıılıp Refidim'de konakladılar. Orada halk için içecek su yoktu. **15** Refidim'den ayrıılıp Sina Çölü'nde konakladılar. **16** Sina Çölü'nden ayrıılıp Kivrot-Hattaava'da konakladılar. **17** Kivrot-Hattaava'dan ayrıılıp Haserot'ta konakladılar. **18** Haserot'tan ayrıılıp Ritma'da konakladılar. **19** Ritma'dan ayrıılıp Rimmon-Peres'te konakladılar. **20** Rimmon-Peres'ten ayrıılıp Livna'da konakladılar. **21** Livna'dan ayrıılıp Rissa'da konakladılar. **22** Rissa'dan ayrıılıp Kehelata'da konakladılar. **23** Kehelata'dan ayrıılıp Şefer Dağı'nda konakladılar. **24** Şefer Dağı'ndan ayrıılıp Harada'da konakladılar. **25** Harada'dan ayrıılıp Makhelot'ta konakladılar. **26** Makhelot'tan ayrıılıp Tahat'ta konakladılar. **27** Tahat'tan ayrıılıp Terah'ta konakladılar. **28** Terah'tan ayrıılıp Mitka'da konakladılar. **29** Mitka'dan ayrıılıp Haşmona'da konakladılar. **30** Haşmona'dan ayrıılıp Moserot'ta konakladılar. **31** Moserot'tan ayrıılıp Bene-Yaakan'da konakladılar. **32** Bene-Yaakan'dan ayrıılıp Hor-Hagidgat'ta konakladılar. **33** Hor-Hagidgat'tan ayrıılıp Yotvata'da konakladılar. **34** Yotvata'dan ayrıılıp Avrona'da konakladılar. **35** Avrona'dan ayrıılıp Eson-Gever'de konakladılar. **36** Eson-Gever'den ayrıılıp Zin Çölü'nde -Kadeş'te- konakladılar. **37** Kadeş'ten ayrıılıp Edom sınırlarındaki Hor Dağı'nda konakladılar. **38** Kâhin Harun RAB'bin buyruğu uyarınca Hor Dağı'na çıktı. İsraililer'in Mısır'dan çıkışlarının kırkıncı yılı, beşinci ayın birinci günü orada oldu. **39** Hor Dağı'nda olduğunu 123 yaşındaydı. **40** Kenan ülkesinin Negev bölgesinde yaşayan Kenanlı Arat Kralı İsraililer'in geldiğini duydı. **41** İsraililer Hor Dağı'ndan ayrıılıp Salmona'da konakladılar. **42** Salmona'dan ayrıılıp Punon'da konakladılar. **43** Punon'dan ayrıılıp Ovot'ta konakladılar. **44** Ovot'tan ayrıılıp Moav sınırlarındaki İye-Haavarim'de konakladılar. **45** İyim'den ayrıılıp Divon-Gad'da konakladılar. **46** Divon-Gad'dan ayrıılıp Almon-Divlatayma'da konakladılar. **47** Almon-Divlatayma'dan ayrıılıp Nevo yakınlarındaki Haavarim dağlık bölgesinde konakladılar. **48** Haavarim dağlık bölgesinde ayrıılıp Şeria Irmağı yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında konakladılar. **49** Şeria

Irmağı boyunca Beythayesimot'tan Avel-Haşşittim'e kadar Moav ovalarında konakladılar. 50 Orada, Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında RAB Musa'ya şöyle dedi: 51 "İsraillilere de ki, 'Şeria Irmağı'ndan Kenan ülkesine geçince, 52 ülkede yaşayan bütün halkı kovacaksınız. Oyma ve dökme putlarını yok edecek, tapınağı yerlerini yıkacaksınız. 53 Ülkeyi yurt edinecek, oraya yerleşeceksiniz; çünkü mülk edinmesiniz diye orayı size verdim. 54 Ülkeyi boyalarınız arasında kurayla paylaşacaksınız. Büyüklüğü boyaya büyük pay, küçük boyaya küçük pay vereceksiniz. Kurada kime ne çıkarsa, orası onun olacak. Dağıtımları atalarınızın oymaklarına göre yapacaksınız. 55 "Ama ülkede yaşayanları kovmazsanız, orada bırakığınız halk gözlerinizde kanca, böğürlerinizde diken olacak. Yaşayacağınız ülkede size sıkıntı verecekler. 56 Ben de onlara yapmayı tasarladığımı size yapacağım."

34 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsraillilere de ki, 'Mülk olarak size düşecek Kenan ülkesine girince, sınırlarınız şöyle olacak: 3 "Güney sınırınız Zin Çölü'nden Edom sınırı boyunca uzanacak. Doğuda, güney sınırınız Lut Gölü'nün ucundan başlayacak, 4 Akrep Geçidi'nin güneyinden Zin'e geçip Kadeş-Barnea'nın güneyine dek uzanacak. Oradan Hasar-Addar'a ve Asmon'a, 5 oradan da Misir Vadisi'ne uzanarak Akdeniz'de son bulacak. 6 "Batı sınırınız Akdeniz ve kıyısı olacak. Batıda sınırınız bu olacak. 7 "Kuzey sınırınız Akdeniz'den Hor Dağı'na dek uzanacak. 8 Hor Dağı'ndan Levo-Hamat'a, oradan Sedata'a, 9 Zifron'a doğru uzanarak Hasar-Enan'da son bulacak. Kuzeyde sınırınız bu olacak. 10 "Doğu sınırınız Hasar-Enan'dan Şefam'a dek uzanacak. 11 Sınırınız Şefam'dan Ayın'in doğusundaki Rivla'ya dek inecik. Oradan Kinneret Gölü'nün doğu kıyısındaki yamaçlara dek uzanacak. 12 Oradan Şeria Irmağı boyunca uzanacak ve Lut Gölü'nde son bulacak. "Her yandan ülkenizin sınırları bu olacaktır." 13 Musa İsraillilere, "Miras olarak kurayla paylaşıracağınız ülke budur" dedi, "RAB'bin buyruğu uyarınca ülke dokuz oymakla bir yarım oymak arasında paylaşılacak. 14 Çünkü Ruben oymağınına bağlı ailelerle Gad oymağınına bağlı aileler ve Manaşse oymağının öbür yarısı mülklerini aldılar. 15 Bu iki oymakla yarım oymak mülklerini Eriha'nın karşısındaki Şeria Irmağı'nın doğusunda aldılar." 16 RAB Musa'ya şöyle dedi: 17 "Ülkeyi mülk olarak aranızda paylaşılacak adamlar şunlardır: Kâhin Elazar ve Nun oğlu Yesu. 18 Ülkeyi mülk olarak paylaşırımları için her oymaktan birer önder görevlendirin. 19 Şu adamları görevlendireceksiniz: "Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev, 20 Şimon oymağından Ammihut oğlu Şemuel, 21 Benyamin oymağından Kislon oğlu Elidat, 22 Dan oymağından Yogi oğlu önder Bukki, 23 Yusufogulları'ndan: Manaşse oymağından Efot oğlu önder Hanniel, 24 Efrayim oymağından Şiftan oğlu önder Kemuel, 25 Zevulun oymağından Parnak oğlu önder Elisafan, 26 İssakar oymağından Azzan oğlu önder Paltiel, 27 Aşer oymağından Selomi oğlu önder Ahihut, 28 Naftali oymağından Ammihut oğlu önder Pedahel." 29 Kenan ülkesinde İsraillilere mülkü paylaşırımları için RAB'bin görevlendirdiği adamlar bunlardı.

35 RAB Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsraillilere buyruk ver,

alacakları mülktten oturmaları için Levililer'e kentler versinler. Kentlerin çevresinde otlaklar da vereceksiniz. 3 Böylece yaşamasık için Levililer'in kentleri olacak; siğırları, sürüleri, öbür hayvanları için otlakları da olacak. 4 "Levililer'e vereceğiniz kentlerin çevresindeki otlaklar kent surundan bin arşın uzaklıktı olacak. 5 Kent ortada olmak üzere, kent dışından doğuda iki bin arşın, güneyde iki bin arşın, batıda iki bin arşın, kuzeyde iki bin arşın ölçüceksiniz. Bu bölge kentler için otlak olacak." 6 "Levililer'e vereceğiniz kentlerden altısı sığınak kent olacak; öyle ki, adam öldüren biri oraya kaçabilsin. Ayrıca Levililer'e kirk iki kent daha vereceksiniz. 7 Levililer'e otlaklarıyla birlikte toplam kirk sekiz kent vereceksiniz. 8 İsraillilere mülkünden Levililer'e vereceğiniz kentler her oymağa düşen pay oranında olsun. Çok kenti olan oymak çok, az kenti olan oymak az sayıda kent verecek." 9 RAB Musa'yla konuşmasını şöyle sürdürdü: 10 "İsraillilere de ki, 'Şeria Irmağı'ndan geçip Kenan ülkesine girince, 11 sığınak kentler olarak bazı kentler seçin. Öyle ki, istemeyerek birini öldüren kişi oraya kaçabilsin; 12 öncelikle kışından kaçıp sığınacak bir yeriniz olsun. Böylece adam öldüren kişi topluluğun önünde yargılanmadan öldürülmesin. 13 Vereceğiniz bu altı kent sizin için sığınak kentler olacak. 14 Sığınak kentlerin üçünü Şeria Irmağı'nın doğusundan, üçünü de Kenan ülkesinden seçeceksiniz. 15 Bu altı kent İsraillilere ve aralarında yaşayan yabancılarda yerli olmayan konuklar için sığınak kentler olacak. Öyle ki, istemeyerek birini öldüren kişi oraya kaçabilsin. 16 "Eğer biri demir bir aletle başka birine vurur, o kişi de ölürsse, adam katıldı ve kesinlikle öldürülerecektir. 17 Birinin elinde adam öldürülebilcek bir taş varsa, bu taşı başka birine vurursa, o kişi de ölürsse, adam katıldı ve kesinlikle öldürülerecektir. 18 Ya da elinde adam öldürülebilcek tahtadan bir alet varsa, bununla birine vurursa, o kişi de ölürsse, adam katıldı ve kesinlikle öldürülerecektir. 19 Ölenin öcünü alacak kişi, katili öldürrecek; onunla karşılaşınca onu öldürrecek. 20 Eğer biri başka birine beslediği kinden ötürü onu iter ya da bire bile ona bir nesne fırlatırsa, o kişi de ölürsse, 21 ya da beslediği kinden ötürü onu yumrular, o kişi de ölürsse, vuran kişi kesinlikle öldürülerecektir; katildir. Ölenin öcünü alacak kişi katille karşılaşınca onu öldürrecek. 22 "Eğer biri bir başkasına kin beslememiş halde ansızın onu iter ya da istemeyerek ona bir nesne fırlatırsa, 23 ya da onu görmeden üzerine öldürülebilcek bir taş düşürse, o kişi de ölürsse, öldüren ölene kin beslememişinden ve ona zarar vermek istemediğinden, 24 topluluk adam öldürenle kan öcünü alacak kişi arasında şu kurallar uyarınca karar verecek: 25 Topluluk adam öldüreni kan öcü alacak kişinin elinden korumalı ve kaçmış olduğu sığınak kente geri göndermelii. Kişi kutsal yağıla meshedilmiş başkâhının ölümüne dek orada kalmalıdır. 26 "Ama adam öldüren kaçmış olduğu sığınak kentin sınırını geçer, 27 kan öcü alacak kişi de onu sığınak kentin sınırı dışında görür, kan öcü alacak kişi öldüreni öldürürse suçlu sayılmayacaktır. 28 Çünkü adam öldüren, başkâhının ölümüne dek sığınak kente kalmalı. Ancak onun ölümünden sonra kendi toprağına dönebilir. 29 "Bunlar kuşaklar boyunca yaşadığınız her yerde sizin için kesin kural olacaktır. 30 "Adam öldüren, tanıkların tanıklığıyla öldürülerek, bir tek kişinin tanıklığıyla öldürülmeyecektir. 31 "Ölümü hak etmiş

katilin canı için bedel almayacaksınız; o kesinlikle öldürülecektir.

32 “Sığınak kente kaçmış olan birinin başkâhinin ölümünden önce toprağına dönüp yaşaması için bedel almayacaksınız.

33 “İçinde yaşadığınız ülke kirletmeyeceksiniz. Kan dökmek ülkeyi kirletir. İçinde kan dökülen ülke ancak kan dökenin kanyayla bağışlanır. **34** “İçinde oturduğunuz, benim de içinde yaşadığım ülkeyi kirletmeyeceksiniz; çünkü ben İsailliler'in arasında yaşayan RAB'bin."

36 Yusufoğulları boyalarından Manaşे oğlu Makir oğlu Gilat'ın boyunun aile başları gelip Musa'ya ve İsrail'in aile başı olan önerlerine söyle dediler: **2** "RAB ülkeyi mülk olarak kurayla İsailliler arasında paylaştırması için efendimiz Musa'ya buyruk verdi. Kardeşimiz Selofhat'ın mirasının kızlarına verilmesi için de buyruk verildi. **3** Eğer Selofhat'ın kızları başka bir İsrail oymağına bağlı erkeklerle evlenirlerse, mirasları bizim ailelerimizden alınıp kocalarının bağlı oldukları oymağın mirasına eklenecek. Böylece kurayla bize düşen pay eksilecek. **4** İsailliler'in özgürlük yılı kutlandığında, kızların mirası kocalarının bağlı olduğu oymağ'a eklenecek. Böylece onların mirası atalarımızın oymağına düşen mirastan alınacak." **5** Musa, RAB'bin buyruğu uyarınca, İsailliler'e şöyle buyurdu: "Yusuf soyundan gelenlerin söyledikleri doğrudur. **6** RAB Selofhat'ın kızları için söyle diyor: Selofhat'ın kızları babalarının bağlı olduğu oymak ve boydan herhangi bir erkekle evlenmekte özgürdürler. **7** İsrail'de miras bir oymaktan öbür oymağ'a geçmeyecek. Her İsailli atalarının bağlı olduğu oymağın mirasına bağlı kalacak. **8** Herhangi bir İsrail oymağında miras alan kız, babasının bağlı olduğu oymak ve boydan biriyle evlenmelidir. Öyle ki, her İsailli atalarının mirasını sahiplenebilisin. **9** Miras bir oymaktan öbür oymağ'a geçmeyecek. Her İsrail oymağı aldığı mirasa bağlı kalacak." **10** Selofhat'ın kızları Mahla, Tirsa, Hogla, Milka, Noa, RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca davranışarak amcalarının oğullarıyla evlendiler. **11** Böylece Yusuf oğlu Manaşे boyalarından erkeklerle evlendiler, dolayısıyla mirasları da babalarının bağlı olduğu boy ve oymakta kaldı. **12** RAB'bin Musa aracıyla Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında İsailliler'e verdiği buyuklar ve ilkeler bunlardı.

Yasa'Nin Tekrarı

1 Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki çölde, Suf'un karşısında Arava'da, Paran ile Tofel, Lavan, Haserot, Di-Zahav arasında Musa İsaillilereşunları anlattı. **2** Horev'den Seir Dağı yoluyla Kadeş-Barnea'ya gitmek on bir gün sürer. **3** Mısır'dan çıktıktan sonra kırkinci yılın on birinci ayının birinci günü, Musa RAB'bin, kendisi aracılığıyla İsaillilere neler buyurduğunu anlattı. **4** Bu olay Musa Heşbon'da yaşayan Amorlular'ın Krali Sihon'u, Aştarotta ve Edre'i de yaşayan Başarı Kralları Og'u bozguna uğrattıktan sonra oldu. **5** Musa Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki Moav topraklarında bu yayayı söyle açıklamaya başladı: **6** "Tanrıımız RAB Horev'de bize, 'Bu dağda yeteri kadar kaldınız' dedi, **7** 'Haydi kalkın, Arava'da, dağlık bölgede, Şefela'da, Negev'de ve Akdeniz kıyısında yaşayan bütün komşu halklara, Amorlular'ın dağlık bölgесine, büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan Kenanlılar ülkesine ve Lübnan'a gidin. **8** Bu toprakları size verdim. Gidin, atalarınıza, İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ve soylarına ant içerek söz verdiğim toprakları mülk edinin.'"**9** "O sırada size, 'Tek başıma yükünüza taşıyamam' dedim, **10** 'Tanrıınız RAB sizi çoğalttı. Bugün göklerdeki yıldızlar kadar çoğaldınız. **11** Atalarınızın Tanrısı RAB sizi bin kat daha çoğaltsın ve söz verdiği gibi kutsasın! **12** Sorunlarınıza, yükünüze, davalarınıza ben tek başıma nasıl katlanabilirim? **13** Kendinize her oymaktan bilge, anlayışlı, deneyimli adamlar seçin. Onları size önder atayacağım.' **14** "Siz de bunun iyi olduğunu onayladınız. **15** Böylece oymaklarınızın bilge ve deneyimli kişiler olan ileri gelenlerini size önder atadım. Onlara biner, üzer, eşişer, onar kişilik topluluğun sorumluluğunu verdim. Oymaklarınız için de yöneticiler görevlendirdim. **16** Ayrıca yargıçlarınız, 'Kardeşleriniz arasındaki sorunları dinleyin' dedim, 'Bir adamlı İsailli kardeşi ya da bir yabancı arasındaki davalarda adaletle karar verin. **17** Yargılarken kimseyi kayırmayın; küçüğe de, büyüğe de aynı gözle bakın. Hiç kimseden korkmayın. Yargı Tanrı'ya özgüdür. Çözemeyeceğiniz bir sorun olursa bana getirin, ben gerekeni yaparım.' **18** O sırada yapmanız gereken her şeyi size buyurmuşum." **19** "Sonra Tanrıımız RAB'bin bize buyurduğu gibi Horev'den ayrıldık, Amorlular'ın dağlık bölgeseine giden yoldan geçerek gördüğünüz o geniş ve korkunç çölü aşip Kadeş-Barnea'ya vardık. **20** Size, 'Tanrıımız RAB'bin bize vereceği Amorlular'ın dağlık bölgeseine vardınız' dedim, **21** 'İşte, Tanrıınız RAB size ülkeyi verdi. Haydi, atalarınızın Tanrısı RAB'bin size söylediğimi gibi, gidip orayı mülk edinin. Korkmayın, yılmayın.' **22** "O zaman hepiniz bana gelip, 'Ülkeyi araştırmak için önmüzden adamlar gönderelim' dediniz, 'Hangi yoldan gideceğiz, hangi kentlere uğrayacağız? Bilgi versinler.' **23** "Bu düşünceni benimsedim. Her oymaktan birer kişi olmak üzere aranızdan on iki kişi seçtim. **24** Bunlar dağlık bölgeye çıkarak Eşkol Vadisi'ne varıp ülkeyi arastırdılar. **25** Dönüşte orada yetişen meyvelerden getirdiler ve, 'Tanrıımız RAB'bin bize vereceği ülke verimlidir' diye haber verdiler. **26** "Ne var ki, siz oraya gitmek istemediniz. Tanrıınız RAB'bin buyruğuna karşı geldiniz. **27** Çadırlarınızda söylenerek, 'RAB bizden nefret ediyor' dediniz, 'Bizi Amorlular'ın eline verip yok etmek için Mısır'dan

çıktı. **28** Oraya niye gidelim? Kardeşlerimiz yöre halkın bizden daha güçlü, daha uzun boylu olduğunu söyleyerek cesaretimizi kırdılar. Kentler büyükümüş, göğe dek yükselen surlarla çevrilmiş. Orada Anaklıları da görmüşler.' **29** 'Oysa ben size, 'Onlardan korkmayın, yılmayın' dedim, **30** 'Önünüzden giden Tanrıınız RAB sizin için savaşacak. Gözünüzün önünde Mısır'da ve çölde sizler için yaptıklarının aynısını yapacak. Tanrıınız RAB'bin buraya varincaya dek, çocuğunu taşıyan bir adam gibi sizi nasıl yol boyunca taşıdığını gördünüz.' **32** Bütün bunlara karşın Tanrıınız RAB'be güvenmediniz. **33** O RAB ki, çadırlarınızı kurmanız için size yer aramak, gideceğiniz yolu göstermek için geceleyin ateşe, gündüzün bulutta önünüzsüza gitti.' **34** "RAB yakınmalarını duyuncu öfkelendi ve şöyle ant içti: **35** 'Atalarına ant içerek söz verdiğim o verimli ülkeyi, bu kötü kuşaktan Yefunne oğlu Kalev dışında hiç kimse görmeyecek. Yalnız o görecek, ayak bastığı toprakları ona ve soyuna vereceğim. Çünkü o bütün yüreğiyle RAB'bin yolunda yürüdü.' **37** "Sizin yüzünüzden RAB bana da öfkelenerek, 'Sen de o ülkeye girmeyeceksin' dedi, **38** 'Ama yardımcın Nun oğlu Yeşu oraya girecek. Onu yüreklenir. İsaillilere'in ülkeyi mülk edinmesini o sağlayacak. **39** Tutsak olacak dediğiniz küçükleriniz, bugün iyile kötüyü ayırt edemeyen çocukların oraya girecekler. Ülkeyi onlara vereceğim, orayı onlar mülk edinecekler. **40** Ama siz geri dönün, Kamiş Denizi yolundan çöle gidin.' **41** "Bunun üzerine bana, 'RAB'be karşı günah işledik' dediniz, 'Tanrıımız RAB'bin buyruğu uyarınca gidip savasacağız.' Sonra dağlık bölgede savaşmanın kolay olacağını düşünerek her biriniz silahınızı kuşandınız. **42** "Ama RAB bana şöyle dedi: 'Şöyleden onlara, savaşa gitmesinler. Çünkü sizinle olmayacağımdım. Düşmanlarınızın önünde yenilgiye uğrayacaksınız.' **43** "Sizi uyardım, ama dinlemediğiniz. RAB'bin buyruğuna karşı geldiniz. Kendinize güvenerek dağlık bölgeye çıktınız. **44** Dağlık bölgede yaşayan Amorlular size karşı çıktılar. Arılar gibi sizi kovaladılar. Seir'den Horma Kenti'ne dek sizi bozguna uğrattılar. **45** Geri döndünüz ve RAB'bin önünde ağıladınız. Ama RAB ne ağılayışınızı duydu, ne de size kulak astı. **46** Uzun süre Kadeş'te kaldınız."

2 "Sonunda geri dönüp RAB'bin bana buyurduğu gibi Kamiş Denizi yolundan çöle gittik. Uzun süre Seir dağlık bölgesinde dolanıp durduk. **2** "RAB bana, 'Bu dağlık bölgenin çevresinde yeterince dolaştınız' dedi, 'Şimdiki kuzeye gidin.' **4** Sonra halka şu buyrukları vermemi söyledi: 'Seir'de yaşayan kardeşlerinizin, Esavoğulları'nın ülkesinden geçeceksiniz. Sizden korkacaklar. Çok dikkatli davranışın. **5** Onları savaşa kısırtmayın. Size onların ülkesinden hiçbir toprak parçası, ayağını basacak bir yer bile vermeyeceğim. Çünkü Seir dağlık bölgesini mülk olarak Esav'a verdim. **6** Yiyecelerinizi, içeceklerinizi onlardan para karşılığında alacaksınız.' **7** "Tanrıınız RAB el attığınız her işte sizi kutsadı. Bu geniş çölde dolanıp dardığınız sürece sizi korudu. Tanrıınız RAB geçirdiğiniz bu kırk yıl boyunca sizlerleydi ve hiçbir eksikliğiniz olmadı. **8** "Böylece Seir'de yaşayan kardeşlerimizin, Esavoğulları'nın yanından geçtiğ. Eylat ve Eson-Gever'den Arava'ya giden yoldan saparak yolculuguımıza Moav. Çölu yolundan sürdürdük. **9** "RAB bana, 'Moavlılar'a düşman gözüyle bakma, onları savaşa kısırtma' dedi, 'Onların ülkesinden hiçbir

toprak parçasını sana mülk olarak vermeyeceğim. Çünkü Ar Kenti'ni Lut soyuna verdim." 10 –Daha önce orada Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalık olan Emiller yaşıyordu. 11 Emiller Anaklılar gibi Refalılar'dan sayılırdı. Ama Moavlılar onlara Emiller adını takmıştı. 12 Daha önce Seir'de Horlular yaşırdı. Esavoğulları orayı onların elinden aldı. İsraililer'in RAB'bin mülk edinmek için kendilerine verdiği ülkede yaptıkları gibi, Esavoğulları da Horlular'ı yok edip yerlerine yerleştirdiler.— 13 "RAB, 'Haydi kalkın, Zeret Vadisi'nden geçin' dedi. Biz de Zeret Vadisi'nden geçtik. 14 Kadeş-Barnea'dan yola çıkıp Zeret Vadisi'nden geçinceye dek otuz sekiz yıl yol aldık. RAB'bin içtiği ant uyarınca, İsrail halkından o kuşağın bütün savaşçıları yok olmuştu. 15 RAB, ordugahtaki bütün savaşçıları ortadan kaldırıncaya dek onları cezalandırmıştı. 16 "Topluluktaki bütün savaşçılar öldükten sonra, 17 RAB bana şöyle dedi: 18 'Bugün Moav topraklarından ve Ar Kenti'nden geçeceksin. 19 Ammonlular'a yaklaştığında onlara düşman gözüyle bakma, onları savaşa kıskırma. Çünkü mülk edinmen için Ammonlular'ın ülkesinden sana hiçbir toprak parçası vermeyeceğim. O ülkeyi mülk olarak Lut soyuna verdim.' 20 –Bu bölge Refalılar ülkesi diye bilinir. Refalılar önceden orada yaşıyordu. Ammonlular onlara Zamzumlular adını takmıştı. 21 Zamzumlular Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalıktılar. Ama RAB onları Ammonlular'ın önünde yok etti. Ammonlular Zamzumlular'ın topraklarını alıp yerlerine yerleştirdiler. 22 RAB Seir'de yaşayan Esavoğulları için de aynışını yapmış, Horlular'ı onların önünde yok etmişti. Esavoğulları Horlular'ın topraklarını almış, yerlerine yerleşmişlerdi. Bugün de orada yaşıyorlar. 23 Gazze'ye kadar uzanan köylerde yaşayan Avvalılar'ı da Kaftor'dan gelen Kaftorlular yok edip yerlerine yerleştirdiler.— 24 "Haydi kalkın! Arnon Vadisi'nden geçin! İşte Heşbon Kralı Amorlu Sihon'u ve ülkesini elinize teslim ettim. Ona saldırın ve ülkesini mülk edinmeye başlayın. 25 Bugünden başlayarak göğün altındaki uluslara korkunuzu, dehşetınızı salacağım. Haberinizi duyunca korkuya titreyeceklər." 26 "Bundan sonra Kedemot Çölü'nden Heşbon Kralı Sihon'a barış önerileriyle ulaklar gönderdim. Öneriler söyleydi: 27 'İzin ver, ülkemden geçelim. Dosdoğru ana yoldan, sağa sola sapmadan geçeceğiz. 28 Yiyeceğimizi, içeceğimizi para karşılığında bize vereceksin. Yeter ki ülkemden geçelim. Seir'de yaşayan Esavoğulları ile Ar Kenti'nde yaşayan Moavlılar sınırlarından geçmemize izin verdiler. Şeria Irmağı'ndan geçip Tanrıüz RAB'bin bize vereceği ülkeye gitmemize sen de izin ver.' 30 Ne var ki, Heşbon Kralı Sihon ülkesinden geçmememize izin vermek istemedi. Tanrıüz RAB, şimdi olduğu gibi, Sihon'u elinize teslim etmek için yüreğini duygusuzlaştırdı onu inatçı yaptı. 31 "RAB bana, 'İşte Sihon'u ve ülkesini senin eline teslim etmeye başladım. Haydi, ülkeyi ele geçir ve mülk edinmeye başla' dedi. 32 Sihon bizimle savaşmak için Yahesa'da bütün halkıyla karşıma çıktı. 33 Tanrıüz RAB onu elimize teslim etti. Onu, oğullarını ve bütün halkını yok etti. 34 Bütün kentlerini ele geçirdik, hepsini yok etti. Kadın, erkek, çocuk, kimseyi sağ bırakmadık. 35 Hayvanlara ve ele geçirdiğimiz kentlerdeki mallara ise el koyduk. 36 Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den ve vadideki kentten Gilat'a dek, ele geçirmedigimiz hiçbir kent kalmadı. Tanrıüz RAB hepsini elimize teslim etti.

37 Ama Tanrıüz RAB'bin buyruğu uyarınca, Ammonlular'ın ülkesine –Yabbuk Irmağı kıyılara, dağlık bölgedeki kentlere— yaklaştmadınız."

3 "Bundan sonra dönüp Başan'a doğru ilerledik. Başan Kralı Og'la ordusu bizimle savaşmak için Edrei'de karşımıza çıktı. 2 RAB bana, 'Ondan korkma!' dedi, 'Çünkü onu da ordusuya ülkesini de senin eline teslim ettim. Amorlular'ın Heşbon'da yaşayan Kralı Sihon'a yaptığının aynısını ona da yapacaksın.' 3 "Böylece Tanrıüz RAB, Başan Kralı Og'u ve halkın da elimize teslim etti. Hiçbirini sağ bırakmadan hepsini yok etti. 4 Bütün kentlerini ele geçirdik. Ele geçirmedigimiz tek kent kalmadı. Hepsi altmış kenti: Başan'da Og'un ülkesi olan bütün Argov bölgesi. 5 Bütün bu kentler yüksek surlarla, kapılarla, sürgülerle sağlamlaştırılmıştı. Bunlardan başka surla çevrilmemiş birçok köy de vardı. 6 Heşbon Kralı Sihon'a yaptığıımız gibi hepsini yok etti. Her kenti, kadın, erkek ve çocukların birlikte, tümüyle yok etti. 7 Hayvanlara ve kentlerdeki mallara ise el koyduk. 8 "Arnon Vadisi'nden Hermon Dağı'na kadar Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki toprakları iki Amorlu kralın elinden aldık. 9 –Saydalılar Hermon'a Siryon, Amorlular'sa Senir derler.— 10 Ovadaki bütün kentleri, bütün Gilat'ı, Og'un ülkesine ait kentler olan Salka ve Edrei'ye uzanan bütün Başan'ı ele geçirdik." 11 –Refalılar'dan yalnız Başan Kralı Og sağ kalmıştı. Og'un Ammonlular'ın Rabba Kenti'ndeki yatağı demirdendi. O gün kullanılan arşın ölçüsüne göre uzunluğu dokuz, eni dört arşındı.— 12 "O sırada ele geçirdiğimiz topraklardan Arnon Vadisi yakasındaki Aroer Kenti'nin kuzeyini, Gilat dağlık bölgesinin yarısıyla oradaki kentleri Ruben ve Gad oymaklarına verdim. 13 Gilat'ın geri kalan bölümünü ve Og'un ülkesi Başan'ı Manasşe oymağının yarısına verdim. Başan'daki Argov bölgesi Refalılar ülkesi diye bilinirdi. 14 Manasşe soyundan Yair, Geşur ile Maaka sınırına dek uzanan bütün Argov bölgesini aldı. Başan denilen bölgeye kendi adını verdi. Orası bugün de Havvot-Yair diye anılıyor. 15 Makir'e Gilat'ı verdim. 16 Gilat'la Arnon Vadisi arasında kalan toprakları Ruben ve Gad oymaklarına verdim. Vadinin ortası onların sınıriydi; Ammonlular'la sınırları ise Yabbuk Irmağı'ydı. 17 Arava'da da sınır Şeria Irmağı'ydı; Kinneret'ten Arava –Lut– Gölü'ne, doğuda Pisga yamaçlarının aşağısına kadar uzanıyordu. 18 "O zaman size şöyle buyruk verdim: 'Tanrıüz RAB mülk edinmek için bu ülkeyi size verdi. Bütün savaşçılarınız silahlı olarak İsrailli kardeşlerinizin önüşra gitsin. 19 Ancak RAB sizi rahata erdirdiği gibi onları da rahata erdirende ve onlar Tanrıüz RAB'bin Şeria Irmağı'nın karşı yakasında kendilerine vereceği toprakları ele geçirirene kadar, kadınlarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız –biliyorum, birçok hayvanınız var— size verdiğim kentlerde kalsın. Ondan sonra, her biriniz size verdiğim toprağa dönebilir.' 21 "O zaman Yesü'ya, 'Tanrıüz RAB'bin bu iki krala neler yaptığını gözlerin gördün' dedim, 'RAB gideceğin bütün ülkelere aynısını yapacak.' 22 Onlardan korkmayın! Tanrıüz RAB sizin için savaşacak." 23 "Sonra RAB'be yalvardım: 24 'Ey Egemen RAB, büyülüğünü ve güçlü elini bana göstermeye başladın. Gökte ve yerde senin yaptığın yüce işleri yapabilecek başka bir tanrı yok! 25 İzin ver de Şeria Irmağı'ndan geçip karşı yakadaki o verimli ülkeyi, o güzel dağlık

bölgeyi ve Lübnan'ı göreyim.' 26 'Ama RAB sizin yüzünüzden bana öfkeli, yalvarışma kulak asmadı. Bana, 'Yeter artık!' dedi, 'Bir daha bu konudan söz etme bana.' 27 Pisga Dağı'na çıktı. Battya, kuzeye, güneye, doğuya bak. Gözlerinle gör. Çünkü Şeria Irmağı'ndan geçmeyeceksin. 28 Yesù'ya görev ver. Onu güçlendir ve yüreklendir. Çünkü bu halk Şeria Irmağı'ndan onun önderliğinde geçecek. Göreceğin toprakları halka o miras olarak verecek.' 29 Böylece Beytpeor'un karşısındaki vadide kaldık."

4 "Şimdi, ey İsrail, size öğrettiğim kurallara, ilkelere kulak verin. Yaşamak, ülkeye girmek ve atalarınızın Tanrısı RAB'bin size vereceği toprakları mülk edinmek için bunlara uyın. 2 Size verdığım buyrukla hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın. Ama size bildirdiğim Tanrıız RAB'bin buyruklarına uyın. 3 'RAB'bin Baal-Peor'da neler yaptığını kendi gözlerinizle gördünüz. Tanrıız RAB, Baal-Peor'a tapan herkesi aranızdan yok etti. 4 RAB'be bağlı kalan sizler ise hâlâ yaşamaktasınız. 5 'İşte, Tanrıız RAB'bin buyruğu uyarınca size kurallar, ilkelер verdim. Öyle ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede bunlara uyاسınız. 6 Onlara simsiki bağlanın. Çünkü ne denli bilge ve anlayışlı olduğunuzu uluslara bunlar gösterecek. Bu kuralları duyuncaya, uluslar, 'Bu büyük ulus gerçekten bilge ve anlayışlı bir halk!' diyecek. 7 Tanrıız RAB her çağırduğumda bize yakın olur. Tanrıız kendisine böylesine yakın olan başka bir büyük ulus var mı? 8 Bugün size verdığım bu yasa gibi adil kuralları, ilkeleri olan başka bir büyük ulus var mı? 9 'Ancak gördüklerinizi unutmamaya, yaşamınız boyunca aklınızdan çıkarmamaya dikkat edin ve uyanık olun. Bunları çocuklarınıza, torunlarınıza anlatın. 10 Horev'de Tanrıız RAB'bin önünde durduğunuz günü anımsayın. RAB bana şöyle dedi: 'Sözlerimi dinlemesi için halkı topla. Öyle ki, yaşamları boyunca benden korkmay照顧者们, çocuklarına da öğretsinler.' 11 'Yaklaşık dağın eteğinde durdunuz. Dağ göklere dek yükselen alevle tutuşmuştu. Kara bulutlar ve koyu bir karanlık vardı. 12 RAB size ateşin içinden seslendi. Siz konuşulanı duyduınız, ama konuşanı görmediniz. Yalnız bir ses duyduınız. 13 RAB uymanız buyurduğu antlaşmayı, yani On Buyruk'u size açıkladı. Onları iki taş levha üstüne yazdı. 14 Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede uymanız gereken kuralları, ilkeleri size öğretmemi buyurdu.' 15 'RAB Horev'de ateşin içinden size seslendiği gün hiçbir suret görmediniz. Bu nedenle kendinize çok dikkat edin. 16 Öyle ki, kendiniz için erkek ya da kadın, yerde yaşayan hayvan ya da gökte uçan kuş, küçük kara hayvanı ya da aşağıda suda yaşayan balık suretinde, heykel biçiminde put yaparak yoldan sapmayasınız. 19 Gözlerinizi göklere kaldırıp güneş, aylı, yıldızları –gök cisimlerini– görürse sakın aldanmayın; eğiliip onlara tapmayın. Tanrıız RAB bunları günün altındaki halklara pay olarak vermiştir. 20 Size gelince, RAB, bugün olduğu gibi kendi halkı olmanız için, sizi alıp demir eritme ocağından, Misir'dan çıkardı. 21 'RAB sizin yüzünüzden bana öfkeli. Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçmemem ve Tanrıız RAB'bin size mülk olarak vereceği o verimli ülkeye girmemem için ant içti. 22 Ben bu toprakta öleceğim. Şeria Irmağı'ndan geçmeyeceğim. Ama siz karşıya geçeceğin ve o verimli ülkeyi mülk edineceksiniz. 23 Tanrıız RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmayı unutmamaya, kendinize Tanrıız RAB'bin yasaklı olduğu herhangi bir şeyin

suretinde put yapmamaya dikkat edin. 24 Çünkü Tanrıız RAB yakıp yok eden bir ateşir; kışkanç bir Tanrıdır. 25 'Ülkede uzun zaman oturduktan, çocuk ve torun sahibi olduktan sonra yoldan sapar, kendinize herhangi bir şeyin suretinde put yapar, Tanrıız RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak onu öfkelendirirseniz, 26 bugün size karşı yeri göğü tanık gösteririm ki, mülk edinmek için Şeria Irmağı'ndan geçip gideceğiniz ülkede kesinlikle ve çabucak öleceksiniz. Orada uzun süre yaşamayacak, büsbütün yok olacaksınız. 27 RAB sizi başka halkların arasına dağıtacak. RAB'bin sizi süreçte uluslararası arasında sayıca az olacaksınız. 28 Orada görmeyen, duymayan, yemeyen, koku almayan, insan eliyle yapılmış, ağaçtan, taştan tanrıllara tapacaksınız. 29 Ama Tanrıız RAB'bi arayacaksınız. Bütün yüreğinizle, bütün canınız ararsanız, O'nu bulacaksınız. 30 Sıkıntıya düştüğünzdé ve bütün bu olaylar başınıza geldiğinde, sonunda Tanrıız RAB'be donecek, O'nun sözüne kulak vereceksiniz. 31 Çünkü Tanrıız RAB acıyan bir Tanrı'dır. Sizi bırakmaz, yok etmez ve atalarına ant içerek yaptığı antlaşmayı unutmaz. 32 'Siz doğmadan önceki geçmiş günleri, Tanrı'nın yeryüzünde insanı yarattığı günden bu yana geçen zamani soruşturun. Göklerin bir ucundan öbür ucuna sorun. Bu kadar önemli bir olay hiç oldu mu, ya da buna benzer bir olay duyuldu mu? 33 Ateşin içinden seslenen Tanrı'nın sesini sizin gibi duyup da sağ kalan başka bir ulus var mı? 34 Hiçbir tanrı Tanrıız RAB'bin Misir'da gözlerinizin önünde sizin için yaptığı gibi denemelerle, belirtirlerle, şaşılışı işlerle, savaşla, güçlü ve kudretli elle, büyük ve ürkütücü olaylarla gidip başka bir ulustan kendine bir ulus almaya kalkıştı mı? 35 'Bu olaylar RAB'bin Tanrı olduğunu ve O'ndan başkası olmadığını bilesiniz diye size gösterildi. 36 O sizi yola getirmek için gökten size sesini duyurdu. Yeryüzünde size büyük ateşini gösterdi. Ateşin içinden size sözlerini duyurdu. 37 Atalarınızı sevdigi ve onların soyunu seçtiği için sizi büyük gücüyle Misir'dan kendisi çıkardı. 38 Amacı sizden daha büyük, daha güçlü ulusları öňünüzden kovmak, onların ülkelere gitmenizi sağlamak, bugün olduğu gibi mülk edinmeniz için ülkeleri size vermekti. 39 'Bunun için, bugün RAB'bin yukarıda göklerde, aşağıda yeryüzünde Tanrı olduğunu, O'ndan başkası olmadığını bilin ve bunu aklınızdan çıkarmayın. 40 Size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza iyilik sağlaması ve Tanrıız RAB'bin sonsuza dek size vereceği bu topraklarda uzun yıllar yaşamamanız için bugün size bildirdiğim RAB'bin kurallarına, buyruklarına uyın.' 41 Bundan sonra Musa Şeria Irmağı'nın doğusunda üç kent ayırdı. 42 Öyle ki, önceden kin beslemediği bir komşusunu istemeyerek öldüren biri bu kentlerden birine kaçip canını kurtarabilisin. 43 Bu kentler şunlardı: Rubenliler için ovadaki kırsal bölgede Beser, Gadlılar için Gila'taki Ramot, Manaşşeliler için Başan'daki Golan. 44 Musa'nın İsrailliler'e anlattığı yasa budur. 45 Misir'dan çıktıktan sonra Musa'nın İsrailliler'e bildirdiği yasalar, kurallar, ilkelер bunlardır. 46 Musa bunları Şeria Irmağı'nın doğu yakasında, Beytpeor karşısındaki vadide bildirdi. Burası daha önce Heşbon'da oturan Amorlular'ın Kralı Sihon'a ait topraklardı. Musa ile İsrailliler Misir'dan çıktıklarında Sihon'u bozguna uğratmışlardır. 47 Onun ve Başan Kralı Og'un ülkesini, yani Şeria Irmağı'nın doğusunda yaşayan iki Amorlu kralın ülkesini ele geçirmiştir. 48 Bu topraklar, Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer

Kenti'nden Sion, yani Hermon Dağı'na kadar uzanıyor, 49 Pisga Dağı'nın eteğindeki Arava Gölü'ne dek uzanan, Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki bütün Arava'yı kapsıyordu.

5 Musa bütün İsraililer'i bir araya toplayarak şöyle dedi: "Ey İsrail, bugün size bildireceğim kurallara, ilkelere kulak verin! Onları öğrenin ve onlara uymaya dikkat edin! 2 Tanrımız RAB Horev Dağı'nda bizimle bir antlaşma yaptı. 3 RAB bu antlaşmayı atalarımızla değil, bizimle, bugün burada sağ kalan hepimizle yaptı. 4 RAB dağda ateşin içinden sizin yüz yüze konuştu. 5 O zaman RAB'bin sözünü size bildirmek için RAB ile sizin aranızda durdum. Çünkü siz ateşten korkup dağa çıkmadınız. RAB söyle seslendi: 6 "Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrı RAB benim. 7 "Benden başka tanrı olmayacak. 8 "Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sularда yaşayan herhangi bir canıyla benzer put yapmayacaksın. 9 Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrı RAB, kışkaç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklılardan sorarım. 10 Ama beni seven, buyruklarına uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm. 11 "Tanrı RAB'bin adını boş yere ağızına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağızına alanları cezasız bırakmayacaktır. 12 "Tanrı RAB'bin buyruğu uyarınca Şabat Günü'nu tut ve kutsal say. 13 Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. 14 Ama yedinci gün bana, Tanrı RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, öküzungün, eşeğin ya da herhangi bir hayvanın, aranızdaki yabancılardan dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. Öyle ki, senin gibi erkek ve kadın kölelerin de dirlensinler. 15 Mısır'da köle olduğunu ve Tanrı RAB'bin seni oradan güçlü ve kudretli eliyle çıkardığını anımsayacaksın. Tanrı RAB bu yüzden Şabat Günü'nu tutmanı buyurdu. 16 "Tanrı RAB'bin buyruğu uyarınca annene babana saygı göster. Öyle ki, ömrün uzun olsun ve Tanrı RAB'bin sana vereceği ülkede üzerine iyilik gelsin. 17 "Adam öldürmeyeceksin. 18 "Zina etmeyeceksin. 19 "Çalmayacaksın. 20 "Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin. 21 "Komşunun karısına kötü gözle bakmayacaksın. Komşunun evine, tarlasına, erkek ve kadın kölesine, öküzungüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin." 22 "RAB bu sözleri dağda ateşin, bulutun, koyu karanlığın içinden bütün topluluğunuza yüksek sesle söyledi. Başka bir şey eklemedi. Sonra bunları iki taş levha üstüne yazıp bana verdi. 23 "Dağ alev yanarken karanlığın içinden sesi duyduğunuzda bütün oymak başlarınızın ve ileri gelenlerinizle bana yaklaşıniz. 24 'Tanrımız RAB bize yüceliğini ve büyülüğünü gösterdi' dediniz, 'Ateşin içinden sesini duyduk. Bugün Tanrı'nın insanla konuşduğunu ve insanın ölmeyeğini gördük. 25 Neden şimdi ölelim? Bu büyük ateş bizi yakıp yok edecek. Tanrımız RAB'bin sesini bir daha duyarsak öleceğiz. 26 Ateşin içinden seslenen, yaşayan Tanrı'nın sesini bizim gibi duyup da sağ kalan var mı? 27 Sen git, Tanrımız RAB'bin söyleyeceklerini dinle. Sonra Tanrımız RAB'bin bütün söyleliklerini bize anlat. Biz de kulak verip uyaçağız." 28 "RAB benimle yaptığınız konuşmayı duyuncu, söyle dedi: 'Bu halkın sana neler söylediğini duydum. Bütün söylelikleri doğrudur. 29 Keşke benden korksalardı ve bütün

buyruklarına uymak için her zaman yürekten istekli olsalardı! O zaman kendilerine ve çocuklarına sürekli iyilik gelirdi. 30 "Git, çadırlarına dönмелere söyle. 31 Ama sen burada yanında dur. Sana bütün buyrukları, kuralları, ilkeleri vereceğim. Bunları halka sen öğretreceksin. Öyle ki, mülk edinmek için kendilerine vereceğim ülkede hepsine uysunlar." 32 "Tanrısize RAB'bin size buyurduklarına uymaya özen gösterin. Onlardan sağa sola sapmayın. 33 Tanrısize RAB'bin size buyurduğu yollarda yürüyün. Öyle ki, mülk edineceğiniz ülkede sağ kalasınız, başarılı ve uzun ömürlü olasınız."

6 "Tanrısize RAB'bin size öğretmek için bana verdiği buyruklar, kurallar, ilkelер bunlardır. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede onlara uyın. 2 Yaşamınız boyunca siz, çocukların ve torunlarınız, size verdiği tüm kuralara, buyrukla uyarak Tanrısize RAB'den korkun ki, ömrünüz uzun olsun. 3 Kulak ver, ey İsrail! Söz dinleyin ki, üzerinize iyilik gelsin, atalarınızın Tanrısize RAB'bin size verdiği söz uyarınca süt ve bal akan ülkede bol bol çoğalasınız. 4 "Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RAB'dır. 5 Tanrısize RAB'bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz. 6 Bugün size verdiği bu buyrukları akılınızda tutun. 7 Onları çocuklarınıza belletin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yata르ken, kalkarken onlardan söz edin. 8 Bir belirti olarak onları ellerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın. 9 Evlerinizin kapı söylevine, kentlerinizin kapılara yazın." 10 "Tanrısize RAB atalarınız, İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a içtiği ant uyarınca, siz vereceğiniz ülkeye -inşa etmediğiniz büyük ve güzel kentleri, biriktirmediğiniz iyi eşyalarla dolu evleri, siz emek vermeden kazılmış sarnıcıları, dikmediğiniz bağları, zeytinlikleri olan ülkeye- götürürecek. Orada yiyp doyacaksınız. 12 O zaman dikkat edin! Sizi Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden çıkaran RAB'bi unutmayın. 13 "Tanrısize RAB'den korkacaksınız; O'na kulluk edecek ve O'nun adıyla ant içeceksiniz. 14 Başka ilahların, çevrenizdeki ulusların taptuğu hiçbir ilahın ardında gitmeyeceksiniz. 15 Çünkü aranızda olan Tanrısize RAB kışkaç bir Tanrı'dır. Öfkelenirse siz yeryüzünden yok eder. 16 Massa'da olduğu gibi, Tanrısize RAB'bi denemeyeceksiniz. 17 Tanrısize RAB'bin buyruklarına, size verdiği yasalara, kurallara uymaya dikkat edeceksiniz. 18 RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yapacaksınız. Öyle ki, üzerinize iyilik gelsin, RAB'bin atalarınıza ant içerek söz verdiği verimli ülkeyi mülk edinesiniz. 19 RAB de sözü uyarınca bütün düşmanlarınızı önünüzdə kovacak. 20 "Gelecekte çocukların size, 'Tanrımız RAB'bin size verdiği yasaların, kuralların, ilkelerin anlamı nedir?' diye sorunca, 21 onlara söyle diyeceksiniz: 'Mısır'da firavunun köleleriydik. RAB bizi güçlü eliyle oradan çıkardı. 22 Gözlerimizin önünde Mısır'a, firavuna, ailesine karşı belirtiler, büyük ve korkun işler yaptı. 23 Atalarımıza ant içerek söz verdiği ülkeye götmek ve orayı bize vermek için bizi Mısır'dan çıkardı. 24 Sürekli üzerimize iyilik gelmesi ve bugün olduğu gibi sağ kalmamız için Tanrısize RAB bütün bu kurallara uymamızı ve kendisinden korkmamızı buyurdu. 25 Tanrımız RAB'bin önünde, verdiği bu buyrukla uymaya dikkat edersek, bunu bize doğruluk sayacaktır."

7 "Tanrısize RAB mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde, önünüzdə birçok ulusu -Hititler'i, Girgaşılıları,'

göz dikkmeyecek, bunları kendinize ayırmayacaksınız. Öyle ki, tuşa düşmeyeceğiniz. Bu putlar Tanrı'nın RAB'bin gözünde iğrençtir. 26 Bu iğrenç şeyleri evinize getirmeyeceksiniz, yoksa siz de onlar gibi yok olursunuz. Onlardan çok nefret edecek, tiksineceksiniz; çünkü onlar yok olmaya mahkûmdur."

8 "Bugün size bildirdiğim buyrukla tam tâmina uyın ki,
yaşayasınız, çoğalasınız ve gidip RAB'bin atalarınıza ant
içerek söz verdiği ülkeyi mülk edinisiniz. **2** Tanrıınız RAB'bin sizi
kirk yıl boyunca çölde dolaştırdığı uzun yolculuğu anımsayın!
Buyruklarına uyup uymayacağınızı, amacınızın ne olduğunu
öğrenmek için sizi sıkıntılara sokarak sınadı. **3** Sizi aç bırakarak
sıkıntıya soktu. Sonra sizin de atalarınızın da bilmediği man ile
sizi doyurdu. İnsanın yalnız ekmekle yaşamasının, RAB'bin
ağzından çıkan her söyle yaşadığını size öğretmek için yaptı
bunu. **4** Kırk yıl ne giysileriniz eskidi, ne de ayaklarınız şitti.
5 Tanrıınız RAB'bin, çocuğunu eğiten bir baba gibi, sizi nasıl
eğittiğini anlayın. **6** Onun için, Tanrıınız RAB'bin buyruklarına
uyın. Yollarında yürüyün, O'ndan korkun. **7** Tanrıınız RAB sizi
verimli bir ülkeye götürüyor. Öyle bir ülke ki, ırmakları, pınarları,
derelerden tepelerden çıkan su kaynakları vardır; **8** buğdayı,
arpası, üzümü, inciri, narı, zeytinyağı, balı vardır. **9** Sıkıntısız
ekmek yiyebileceğiniz, hiçbir şeye gereksinim duymayacağınız
bir ülkedir. Öyle bir ülke ki, kayaları demirdir, dağlarından
bakır çıkarılabilirsiniz. **10** "Yiyip doyuncu, size verdiği verimli
ülke için Tanrıınız RAB'be övgüler sunun. **11** Tanrıınız RAB'bi
unutmamaya dikkat edin. Bugün size bildirdiğim buyruklarını,
ilkelerini, kurallarını savsaklamayın. **12** Yiyip doydugunuzda,
güzel evler yapıp yerleştinizde, **13** siğirlarınız, davarlarınız
çoğaldığında, altınınız, gümüşünüz ve her şeyiniz arttığında,
14 böbürlenmemeye ve sizi Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden
çıkaran Tanrıınız RAB'bi unutmamaya dikkat edin. **15** RAB
o büyük ve korkunç çölde, zehirli yılanlarla, akreplerle dolu
o kurak, susuz toprakta sizi yürüttü. Size sert kayadan su
çıkardı. **16** Atalarınızın bilmediği man ile sizi çölde doyurdu.
Sizi sıkıntıya soktu, sınadı. Öyle ki, sonunda üzerinize iyilik
gelsin. **17** 'Bu serveti toplayan kendi yeteneğimiz, güclü elimizdir'
diye düşünebilirsiniz. **18** Ancak bu serveti toplama yeteneğini
size verenin Tanrıınız RAB olduğunu anımsayın. Atalarına ant
içerek yaptığı antlaşmayı sürdürmek amacıyla bugün de bunu
yapıyor. **19** "Tanrıınız RAB'bi unutur, başka ilahların ardında
giderseniz, onlara tapar, önlere yere kapanırsanız, bugün size
açıkça belirtirim ki, tamamen yok olacaksınız. **20** Tanrıınız RAB
öneninden ulusları yok ettiği gibi, sözüne kulak vermediğiniz
icin sizi de yok edecek.

9 "Ey İsrail, kulak ver! Bugün sizden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edinmek için Şeria Irmağı'ndan geçeceksiniz. Onların kentleri büyük, surları göze dek yükseliyor.

2 Bu güçlü, uzun boylu halk Anakıllar'dır. Onları biliyorsunuz. 'Kim Anakıllar'a karşı durabilir?' deyişini duydunuz. **3** Bilin ki, yakıp yok eden ateş olan Tanrıınız RAB önlünden gidecek. Onları ortadan kaldırıracak, size boyun eğmelerini sağlayacak. Onları kovacaksınız, RAB'bin verdiği söz uyarınca bir çırpatı yok edeceksiniz." **4** "Tanrıınız RAB bu ulusları önlünden kovunca, 'RAB doğruluğumuzdan ötürü bu ülkeyi mülk edinelim' dive

bizi buraya getirdi' diye düşünmeyin. Çünkü RAB, bu ulusları yaptıkları kötülükler yüzünden öünüüzden kovuyor. 5 Onların topraklarını mülk edinmeye gitmenizin nedeni doğruluğunuza, erdeminiz değildir. Tanrıınız RAB bu ulusları kötülükleri yüzünden ve atalarınız İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek verdiği sözü yerine getirmek için öünüüzden kovacak. 6 Şunu anlayın ki, Tanrıınız RAB'bin bu verimli toprakları mülk edinesiniz diye size vermesinin nedeni doğruluğunuza değil. Çünkü siz dikbaşlı bir halksınız. 7 "Tanrıınız RAB'bi çölde nasıl kızdırıldığınızı anımsayın, hiç unutmayın. Mısır'dan çıktıığınız günden buraya varincaya dek, RAB'be sürekli karşı geldiniz. 8 Horev Dağı'nda RAB'bi öyle kızdırınız ki, sizi yok edecek kadar öfkelendi. 9 Daha önce taş levhaları –RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmanın levhalarını– almak için dağa çıktım; orada kirk gün, kirk gece kaldım. Ne yedim, ne içtim. 10 RAB Tanrı parmağıyla yazmış olduğu iki taş levhayı bana verdi. Bu levhalar, dağda toplandığınız gün RAB'bin ateşin içinden size bildirdiği bütün buyrukları içermekteydi. 11 Kırk gün, kirk gece sonra RAB bana iki taş levhayı, antlaşma levhalarını verdi. 12 "Haydi, buradan hemen in' dedi, 'Çünkü Mısır'dançıktığın halkın yoldan çıktı. Onlara buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme bir put yaptılar.' 13 Sonra RAB bana, 'Bu halkı gördüm' dedi, 'İşte dikbaşlı bir halk! 14 Birak da onları yok edeyim; adlarını da gögün altından sileyim. Seni onlardan daha güçlü, daha büyük bir ulus kılayıf.' 15 "Dönüp dağdan aşağıya indim. Dağ alev alev yanıyordu. Antlaşmanın iki levhası iki elimdeydi. 16 Tanrıınız RAB'be karşı günah işlediğinizi gördüm. Kendinize buzağıya benzer bir dökme put yapmışınız. RAB'bin size buyurduğu yoldan hemen sapmışınız. 17 Bu yüzden iki levhayı fırlatıp attım, gözünüzün önünde parçaladım. 18 Bir kez daha RAB'bin huzurunda bir şey yemeden, içmeden kirk gün kirk gece yere kapanıp kaldım. Çünkü günah işlemiştir; RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak O'nun öfkelendirmiştir. 19 RAB'bin kızgın öfkesi karşısında korktum. Öfkesi sizi yok edecek kadar alevlenmiştir. Ama RAB yakarışımı yine duydı. 20 RAB Harun'a da onu yok edecek kadar öfkelennmişti. O sırada Harun içine yakardım. 21 Yaptığınız günahı nesneyi, o buzağıya benzer dökme putu alıp yaktım. Parçalayıpince toz haline getirince dek ezdim. Sonra tozu dağdan akan dereye attım. 22 "Tavera'da, Massa'da, Kivrot-Hattaava'da da RAB'bi öfkelendirdiniz. 23 RAB sizi Kadeş-Barnea'dan gönderirken, 'Gidin, size vereceğim ülkeyi mülk edinin' diye buyurmuştu. Sizse Tanrıınız RAB'bin buyruğuna karşı geldiniz. O'na güvenmediniz, sözüne kulak vermediniz. 24 Sizi tanrıdımğım günden bu yana RAB'be sürekli karşı geldiniz. 25 "RAB sizi yok edeceğini söylediğin için, kirk gün kirk gece O'nun önünde yere kapanıp kaldım. 26 RAB'be şöyle yakardım: 'Ey Egemen RAB, büyük kudretinle kurtarıp güçlü elinle Mısır'dançıktığın halkın, kendi mirasını yok etme. 27 Kulların İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u anımsa. Bu halkın dikbaşılığını, kötülüğünü, günahını dikkate alma. 28 Yoksa bizi çaktığın ülkenin halkın, 'RAB söz verdiği ülkeye götüremediği, onlardan nefret ettiği için çölde yok etmek amacıyla onları Mısır'dançıktı' diyecek. 29 Oysa onlar, büyük güçle ve kudretli elinle Mısır'dançıktığın kendi halkın ve mirasındır."

10 "O zaman RAB bana, 'Öncekiler gibi iki taş levha kes ve dağa, yanına çık' dedi, 'Ağaçtan bir sandık yap. 2 Parçaladığın önceki levhalara yazılı buyrukları yeni levhalara yazacağım. Sonra onları sandığa koyacaksın.' 3 'Böylece akasya ağacından bir sandık yaptım. Öncekiler gibi iki taş levha kestim. İki levhayı da alıp dağa çıktım. 4 RAB dağda toplandığınız gün ateşin içinden size bildirdiği On Buyruk'u, daha önce yaptığı gibi, bu levhalara yazdı ve bana verdi. 5 Sonra dönüp dağdan indim. RAB'bin buyruğu uyarınca, levhaları yaptığım sandığa koydum. Orada duruyorlar." 6 –İsraililer Yaakanoğulları'na ait kuyulardan ayrılp Mosera'ya gittiler. Harun orada öldü ve gömüldü. Yerine oğlu Elazar kâhin oldu. 7 İsraililer oradan Gudgoda'ya, sonra da akarsular bölgesinde olan Yotvata'ya göç ettiler. 8 O zaman RAB, kendi Antlaşma Sandığı'nı taşıması, kendisine hizmet etmek üzere önünde durması ve O'nun adıyla kutsaması için Levililer oymağını ayırdı. Bugün de aynı görevi yapıyorlar. 9 Bu yüzden Levililer kardeşleri olan öbür oymaklar gibi pay ve mülk almadılar. Tanrıınız RAB'bin onlara verdiği söz uyarınca onların mirası RAB'dır.– 10 "Daha önce yaptığım gibi dağda kirk gün, kirk gece kaldım. RAB yine yakarışımı duydı ve sizi yok etmek istemedi. 11 Sonra, 'Kalk, git' dedi, 'Onları atalarına ant içerek söz verdığım ülkeye götür. Gidip orayı mülk edinsinler.' 12 "Şimdi, ey İsrail halkı, Tanrıınız RAB sizden ne istiyor? Yalnız şunu istiyor: Tanrıınız RAB'den korkun, O'nun yollarında yürüyen, O'nu sevin; bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na kulluk edin; 13 üzerinde iyilik gelsin diye bugün size bildirdiğim buyruklarına, kurallarına uyın. 14 Göklər de, göklerin gökleri de, yeryüzü ve içindeki her şey Tanrıınız RAB'bindir. 15 Öyleyken RAB atalarınızı sevdi, onlara bağılandı. Bugün olduğu gibi, onların soyu olan sizleri bütün halkın arasında seçti. 16 Yüreklerini RAB'be adayın, bundan böyle dikbaşlı olmayın. 17 Çünkü Tanrıınız RAB, tanrılarının Tanrısı, rablerin Rabbi'dir. O kimseyi kayırmayan, rüşvet almayan, ulu, güçlü, heybetli Tanrı'dır. 18 Öksüzlerin, dul kadınların hakkını gözetir. Yabancıları sever, onlara yiyecek, giyecek sağlar. 19 Siz de yabancılari seveceksiniz. Çünkü Mısır'da siz de yabancıyınız. 20 Tanrıınız RAB'den korkun, O'na kulluk edin. O'na bağlı kalın ve O'nun adıyla ant için. 21 O övgünüzdür. Gözlerinizle gördüğünüz o büyük, heybetli belirtileri sizin için gerçekleştiren Tanrıınız'dır. 22 Mısır'a giden atalarınız yetmiş kişiyydi. Şimdiye Tanrıınız RAB sizin göklerdeki yıldızlar kadar çoğallttı."

11 "Tanrıınız RAB'bi sevin. Uyarılarına, kurallarına, ilkelerine, buyruklarına her zaman uyın. 2 Unutmayın ki, Tanrıınız RAB'bin tedibini görüp yaşayanlar çocukların değil, sizsiniz: Büyüklüğünü, güçlü elini, kudretini, 3 belirtilerini, Mısır'da firavuna ve bütün ülkesine yaptıklarını; 4 Mısır ordusuna, atlarına, savaş arabalarına neler yaptılarını; Mısırlılar sizi kovalarken onları nasıl Kami Denizi'nin suları altında bıraktığını, onları nasıl yok ettiğini gördünüz. 5 Buraya varincaya dek RAB'bin çölde sizin için neler yaptığını; 6 Rubenoğulları'ndan Eliav'ın oğulları Datan'la Aviram'a neler ettiğini; bütün İsrail'in gözü önünde yerin nasıl yarıldığını, onları, ailelerini, çadırlarını ve onlara ait her canıyla nasıl yuttuğunu gören çocukların değil, sizsiniz. 7 RAB'bin yaptığı bu büyük işlerin tümünü gören sizsiniz. 8 "Bugün size

bildirdiğim buyukların tümüne uyun ki, güçlü olasınız, mülk edinmek üzere Şeria Irmağı'ndan geçip ülkeyi ele geciresiniz. 9 RAB'bin ant içerek atalarınıza ve soylarına söz verdiği süt ve bal akan ülkede ömrünüz uzun olsun. 10 Mülk edinmek için gideceğiniz ülke, çıkışmış olduğunuz Mısır gibi değildir. Orada tohumunuza eker, sebze bahçesi gibi zorlukla sulardınız. 11 Mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkenin ise dağları, dereleri vardır. Toprağı gökten yağan yağmurla suların. 12 Orası Tanrıınız RAB'bin kayırdığı bir ülkedir. Tanrıınız RAB orayı bütün yıl sürekli gözetir. 13 "Tanrıınız RAB'bi sevmek, bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na kulluk etmek için bugün size bildirdiğim buyuklara iyice kulak verirseniz, 14 RAB ülkenize ilk ve son yağmuru vaktinde yağıdıracak. Öyle ki, tahlilini, yeni şarabınızı, zeytinyağınıizi toplayasınız. 15 RAB tarlalarda hayvanlarınız için ot sağlayacak, siz de yiyp doyacaksınız. 16 Sakının, ayartılıp yoldan çıkmayınız; başka ilahlara tapmayasınız, önlerinde eğilmeyesiniz. 17 Öyle ki, RAB size öfkelenmesin; yağmur yağmasın, toprak ürün vermesin diye gökleri kapamasın; size vereceği verimli ülkede çabucak yok olmasın. 18 "Bu sözlerimi aklınızda ve yüreğinizde tutun. Bir belirti olarak ellerinize bağlayın, alın sargası olarak takın. 19 Onları çocuklarına öğretin. Evinizde otururken, yolda yürüken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin. 20 Evlerinizin kapı söyelerine, kentlerinizin kapılarına yazın. 21 Öyle ki, RAB'bin atalarınıza vermeye söz verdiği topraklar üzerinde sizin de, çocuklarınızın da ömrü uzun olsun ve yeryüzünün üstünde gökler olduğu sürece orada yaşayasınız. 22 "Uymanız için size bildirdiğim bu buyuklara eksiksiz yerine getirir, Tanrıınız RAB'bi sever, yollarında yürüür, O'na bağlı kalırsınız, 23 RAB bu ulusların tümünü öňünüzden kovacak. Sizden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edineceksiniz. 24 Ayak basacağınız her yer sizin olacak. Sınırlarınız çölden Lübnan'a, Fırat Irmağı'ndan Akdeniz'e kadar uzanacak. 25 Hiç kimse size karşı koyamayacak. Tanrıınız RAB, size verdiği söz uyarınca, ayak basacağınız her yere dehşetinizi, korkunuzu saçacaktır. 26 "Bakin, bugün öňünze kutsamayı ve laneti koyuyorum: 27 Bugün size bildirdiğim Tanrıınız RAB'bin buyuklarına uysanız kutsanacaksınız. 28 Ama Tanrıınız RAB'bin buyuklarını dinlemez, bilmediğiniz başka ilahların ardında giderek bugün size buyurduğum yoldan saparsanız, lanete uğrayacaksınız. 29 Tanrıınız RAB mülk edinmek için gideceğiniz ülkeye sizi götürdügünde, Gerizim Dağı'nda kutsama yapacak, Eval Dağı'nda lanet okuyacaksınız. 30 Bu iki dağ Şeria Irmağı'nın karşı yakasında, yolun batısında, Arava'da oturan Kenanlılar ükesinde, Gilgal karşısında, More meşeliği yanındadır. 31 Tanrıınız RAB'bin size vereceği ülkeyi mülk edinmek için Şeria Irmağı'ndan geçmek üzeresiniz. Orayı ele geçirip yerleştiğinizde, 32 bugün size bildirdiğim bütün kuralları, ilkelere uymaya dikkat edin."

12 "Atalarınızın Tanrısı RAB'bin mülk edinmek için size verdiği ülkede yaşamınız boyunca uymanız gereken kurallar, ilkelere şunlardır: 2 Topraklarını alacağınız ulusların ilahlarına taptıkları yüksek dağlardaki, tepelerdeki, bol yapraklı her ağacın altındaki yerleri tümüyle yıkacaksınız. 3 Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını yakacak, öbür putlarını

parça parça edeceksiniz. İlahlarının adlarını oradan sileceksiniz. 4 "Siz Tanrıınız RAB'be bu biçimde tapmamalısınız. 5 Tanrıınız RAB'bin adını yerleştirmek için bütün oymaklarınız arasından seçeceğiniz yere, konutuna yönelmeli, oraya gitmelisiniz. 6 Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, bağışlarınızı, dilek adaklarınızı, gönülden verdığınız sunuları, siğirlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını oraya götürüreceksizez. 7 Orada, sizı kutsayan Tanrıınız RAB'bin huzurunda, siz de aileleriniz de yiyeceksiniz ve el attığınız her işte sevinç bulacaksınız. 8 "Bugün burada yaptığımızı yapmayın; herkes kendi gözünde doğru olanı yapıyor. 9 Çünkü Tanrıınız RAB'bin size vereceği dinlenme yerine, mülke daha ulaşmadınız. 10 Ama Şeria Irmağı'ndan geçip Tanrıınız RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkeye yerleşeceksizez. RAB sizin çevrenizdeki bütün düşmanlarınızdan kurtarıp rahata kavuşturacak. Güvenlik içinde yaşayacaksınız. 11 Tanrıınız RAB adını yerleştirmek için bir yer seçecek. Size buyurduğum her şeyi oraya götürüreceksizez: Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, bağışlarınızı, RAB'be adadiğiniz bütün özel adaklarınızı. 12 Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer Tanrıınız RAB'bin huzurunda sevineceksiniz. Çünkü Leviller'in sizin gibi kendilerine ait payları ve mülkleri yoktur. 13 Yakmalık sunularınızı herhangi bir yerde sunmamaya dikkat edin. 14 Yakmalık sunularınızı RAB'bin oymaklarınızın birinde seçeceğiniz yerde sunacaksınız. Size buyurduğum her şeyi orada yapacaksınız. 15 "Tanrıınız RAB'bin siz kutsadıgi ölçüde, yaşadığınız kentlerde dilediğiniz kadar hayvan kesip etini yiyebilirsiniz. Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi, bu eti ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir. 16 Ancak kan yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa akitacaksınız. 17 Tahlilinizin, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondalığını, siğirlarınızın, davarlarınızın ilk doğanlarını, adadıklarınızın tümünü, gönülden verdığınız sunuları, bağışlarınızı yaşadığınız kentlerde yememelisiniz. 18 Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde oturan Levililer bunları Tanrıınız RAB'bin huzurunda el attığınız her işte sevinç bulacaksınız. 19 Ülkede yaşadığınız sürece Leviller'i yüzüstü bırakmamaya dikkat edin. 20 "Tanrıınız RAB size verdiği söz uyarınca sınırlınızı genişlettiginde, et yemeye istek duyup, 'Et yiyeceğiz' derseniz, dilediğiniz kadar et yiyebilirsiniz. 21 Tanrıınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceğiniz yer sizden uzaksa, buyruğum uyarınca RAB'bin size verdiği siğirlardan, davarlardan kesebilirsiniz. Kentlerinizde dilediğiniz kadar et yiyebilirsiniz. 22 Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi bu eti ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir. 23 Ama kan yememeye dikkat edin. Çünkü ete can veren kandır. Etle birlikte canı yememelisiniz. 24 Kan yememelisiniz; kanı su gibi toprağa akitacaksınız. 25 Kan yemeyeceksiniz. Öyle ki, size ve sizden sonra gelen çocuklarıniza iyilik gelsin. Böylece RAB'bin gözünde doğru olanı yapmış olursunuz. 26 "Kutsal sunularınızı, dilek adaklarınızı alıp RAB'bin seçeceğiniz yere gideceksiniz. 27 Yakmalık sunularınızı, eti ve kanı Tanrıınız RAB'bin sunağında sunacaksınız. Kurbanınızın kanı Tanrıınız RAB'bin sunağına akacak. Ama eti yiyebilirsiniz. 28 Size bildirdiğim bütün bu buyuklara iyice uyun ki, size ve sizden sonra gelen çocuklarıniza sürekli iyilik gelsin. Böylece Tanrıınız

RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yapmış olacaksınız." 29 "Tanrıınız RAB topraklarını alacağınız ulusları öňünüzden yok edecek. Topraklarını miras alıp orada yaşadığınızda 30 ve onları yok ettiinizde, onların tuzaklarına düşmekten sakının. İlahlarına yönelip, 'Bu uluslar ilahlarına nasıl tayıyorlardı? Biz de aynısını yapalım' demeyin. 31 Tanrıınız RAB'be bu biçimde tapınmayacaksınız. Onlar ilahlarına RAB'bin tiksindiği iğrenç şeyler sunuyorlar. Oğullarını, kızlarını bile yakarak ilahlarına kurban ediyorlar. 32 "Size bildirdiğim bütün buyrukla iyice uyun. Bunlara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın.

13 "Aranızdan bir peygamber ya da düş gören biri çıkarsa, bir belirtiyi ya da şaşılısı bir olayı önceden bildirirse, 2 'Bilmediğiniz başka ilahlara yönelik tapınalım' derse, söz ettiği belirti, şaşılısı olay gerçekleşse bile, 3 o peygamberi ya da düş göreni dinlememelisiniz. Tanrıınız RAB kendisini bütün yüreğinizle, bütün canınızla sevüp sevmediğinizi anlamak için sizi sınamaktadır. 4 Tanrıınız RAB'bin ardında yürüyen, O'ndan korkun. Buyruklarına uyun, O'nun sözüne kulak verin. O'na kulluk edin, O'na bağlı kalın. 5 O peygamber ya da düş gören öldürülerek. O, sizi Mısırdan çıkaran, köle olduğunuz ülkeden kurtaran Tanrıınız RAB'be karşı gelmeye kişitti. Tanrıınız RAB'bin yürümenizi buyurduğu yoldan sizi saptırmaya çalıştı. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırılmalıdır. 6 "Öz kardeşin, oğlun, kızın, sevdığın karın ya da en yakın dostun seni gizlice ayartmaya çalışır, senin ve atalarının önceden bilmediğiniz, dünyanın bir ucundan öbür ucuna dek uzakta, yakında, çevrenizde yaşayan halkların ilahları için, 'Haydi gidelim, bu ilahlara tapalım' derse, 8 ona uymayacak, onu dinlemeyeceksin. Ona acımayacak, sevecenlik göstermeyecek, onu korumayacaksın. 9 Onu kesinlikle öldürceksin. Onu önce sen, sonra bütün halk taşa tutsun. 10 Taşlayarak öldürün onu. Çünkü Mısırdan, köle olduğunuz sizi çıkaran Tanrıınız RAB'den sizi saptırmaya çalıştı. 11 Böylece bütün İsrail bunu duyup korkacak. Bir daha aranızda buna benzer kötü bir şey yapmayıacaklar. 12 "Tanrıınız RAB'bin yaşamamanız için size vereceği kentlerin birinde, sizinden kötü kişiler çıktıığını ve, 'Haydi, bilmediğiniz başka ilahlara tapalım' diyerek kentlerinde yaşayan halkı saptırdıklarını duyarsanız, 14 araştıracak,inceleyecek, iyice soruşturacaksınız. Duyduklarınız gerçekse ve bu iğrenç olayın aranızda yapıldığı kanıtlanırsa, 15 o kente yaşayanları kesinlikle kılıçtan geçireceksiniz. Kenti yok edip orada yaşayan bütün halkı ve hayvanları kılıçtan geçireceksiniz. 16 Yağmalanan malların tümünü toplayıp meydanın ortasına yığın. Kenti ve malları Tanrıınız RAB'be tümüyle yakmak sunu olarak yakın. Kent sonsuza dek yıkıntı halinde bırakılacak. Yeniden onarılmayacak. 17 Yok edilecek mallardan hiçbir şey almayın. Böylece RAB'bin kızgın öfkesi yatışacak ve RAB atalarına içtiği ant uyarınca size acıယak, sevecenlik gösterecek, sizi çoğaltacaktır. 18 Çünkü Tanrıınız RAB'bin sözünü dinleyeceksiniz. Böylece bugün size bildirdiğim buyrukla uyup O'nun gözünde doğru olanı yapmış olacaksınız."

14 "Siz Tanrıınız RAB'bin çocuklarınızın. Ölülerle ağıt yakmak için bedenlerinizi yaralamayacaksınız. İki kaş arasındaki tüyleri almayacaksınız. 2 Tanrıınız RAB için kutsal bir halksiniz.

RAB öz halkı olmanız için yeryüzündeki bütün halkların arasından siz seçti. 3 "İğrenç sayılan hiçbir şey yemeyeceksiniz. 4 Şu hayvanların etini yiyebilirsiniz: Siğır, koyun, keçi, 5 geyik, ceylan, karaca, yaban keçisi, gazal, ahu, dağ koyunu. 6 Çatal ve yarık tırnaklı, gevş getiren her hayvanın etini yiyebilirsiniz. 7 Ancak gevş getiren, çatal ve yarık tırnaklı hayvanlardan etini yememeniz gerekenler şunlardır: Deve, tavşan, kaya tavşanı. Bunlar gevş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılırlar. 8 Domuz çatal tırnaklıdır, ama gevş getirmez. Sizin için kirli sayılır. Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız. 9 "Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: Pullu ve yüzgeçli canlıların etini yiyebilirsiniz. 10 Ama pulsuz ve yüzgeçsiz canlıların hiçbirini yemeyeceksiniz. Bunlar sizin için kirli sayılır. 11 "Temiz sayılan bütün kuşları yiyebilirsiniz. 12 Etini yemeyeceğiniz kuşlar şunlardır: Kartal, kuzu kartalı, kara akbabası, 13 çaylak, doğan türleri, 14 bütün karga türleri, 15 baykuş, puhu, martı, atmaca türleri, 16 kukumav, büyük baykuş, peçeli baykuş, 17 ishakkusu, akbabası, karabatak, 18 leylek, balıkçı türleri, ibibik, yarasa. 19 Büttün kanatlı böcekler sizin için kirli sayılır. Hicbirini yemeyeceksiniz. 20 Ama temiz sayılan kanatlı yaratıkların tümünü yiyebilirsiniz. 21 "Kendiliğinden ölen hiçbir hayvanın etini yemeyeceksiniz. Ölü hayvanı yemesi için kentlerinizde yaşayan bir yabanciya verebilir ya da öteki yabancılara satabilirsiniz. Siz Tanrıınız RAB için kutsal bir halksiniz. 'Oğlağı anasının sütünde haşlamayın.' 22 "Her yıl tarlalarınızda yetişen ürünlerin ondalığını bir yana ayıracaksınız. 23 Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağını ondalığını, sıyırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını, Tanrıınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceğiniz yerde O'nun önünde yiyeceksiniz. Bunu yapın ki, her zaman O'ndan korkmayı öğrenesiniz. 24 Tanrıınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceğiniz yer uzaksa, yol Tanrıınız RAB'bin size verimli kıldıgi ürünlerin ondalığını oraya taşıyamayacak kadar uzunsa, 25 ondalığınızı gümüşe çevirin. Gümüşü alıp Tanrıınız RAB'bin seçeceği yere gidin. 26 Gümüşü dilediğiniz şekilde kullanın: Siğır, davar, şarap, içki ya da canınızın istediği başka bir şey alın. Siz ve aileniz orada, Tanrıınız RAB'bin önünde yiyecek ve sevineceksiniz. 27 "Kentlerinizde yaşayan Leviller'i yüzüstü bırakmayın. Onların sizin gibi payları ve mülkleri yoktur. 28 Her üç yılın sonunda, o yılın ürününün bütün ondalığını getirip kentlerinizde toplayın. 29 Öyle ki, sizin gibi payları ve mülkleri olmayan Leviller, kentlerinizde yaşayan yabancılar, öksüzler, dul kadınlar gelsinler, yiyp doysunlar. Bunu yaparsanız, Tanrıınız RAB el attığınız her işte sizi kutsayacaktır."

15 "Her yedi yılın sonunda size borçlu olanları bağıslayacaksınız. 2 Borçları bağıslama işini şöyle yapacaksınız: Her alacaklı, komşusunun borcunu bağıslayacak. Borcun ödemesi için komşusunu ya da kardeşini zorlamayacak. Çünkü RAB'bin borçları bağıslama yılı duyurulmuştur. 3 Yabancıdan borcunu alabilirsin. Ama İsrailî kardeşinin borcunu bağıslayacaksın. 4 "Aranızda yoklus kimse olmayacak. Tanrıınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkede Tanrıınız RAB'bin sözünü can kulağıyla dinler, bugün size bildirdiğim bütün bu buyrukla özenle uyarsanız, O sizi kesinlikle kutsayacaktır. 6

Tanrınız RAB verdiği söz uyarınca siz kutsayacak. Siz birçok ulusa ödünc vereceksiniz, ama siz ödünc almayacaksınız. Siz birçok ulusu yöneteceksizez, ama onlar sizi yönetmeyecek. **7** "Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkenin herhangi bir kentinde yaşayan kardeşlerinizden biri yoksula, yüreğinizi katılaştırmayı, yoksul kardeşinize elisiği davranışmayın. **8** Tersine, eliniz açık olsun; gereksinimlerini karşılayacak kadar ona ödünc verin. **9** 'Yedinci yıl, borçları bağışlama yılı yakındır' diyerek yüreğinizde kötü düşünce barındırmaktan sakının. Öyle ki, yoksul kardeşinize karşı elisiği davranışın ona yardım etmekten kaçınmayaçınız. Yoksul kardeşiniz sizden RAB'be yakınıbilir, siz de günah işlemış olursunuz. **10** Ona bol bol verin, verirken yüreğinizde isteksizlik olmasın. Bundan ötürü Tanrınız RAB bütün işlerinizde ve el attığınız her şeye sizi kutsayacaktır. **11** Ülkede her zaman yoksullar olacak. Bunun için, ülkenizde yaşayan kardeşlerinize, yoksullara, gereksinimi olanlara eliaçık davranışmanızı buyuruyorum." **12** "Eğer İbrani kardeşlerinizden bir erkek ya da kadın size satılırsa, altı yıl size kölelik edecek, yedinci yıl onu özgür bırakacaksınız. **13** Onu özgür bırakırken, eli boş göndermeyin. **14** Ona davarlarınızdan, tahlilinizden, şarabınızdan bol bol verin. Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı oranda ona vereceksiniz. **15** Mısır'da köle olduğunuzu, Tanrınız RAB'bin sizi kurtardığını anımsayın. Bu buyruğu bugün size bunun için veriyorum. **16** "Eğer köleniz sizi ve ailenizi seviyorsa, sizden hoşnutsa, 'Yanınızdan ayrılmak istemiyorum' derse, **17** bir biz alıp kölenin kulak memesinden sokarak kapıya geçirin; o zaman yaşam boyu köleniz olarak kalacaktır. Kadın kölelerinize de aynı şeyi yapın. **18** Kölenizi özgür bırakınca üzülmemelisiniz. Size hizmet ettiği bu altı yıl boyunca ücretli bir işçinden iki kat fazla iş görmüştür. Tanrınız RAB yaptığınız her işte sizi kutsayacaktır." **19** "Şırgı ve davarlarınızın içinde ilk doğan her erkek hayvanı Tanrınız RAB'be ayıracaksınız. Şığırınızın ilk doğan öküzüyle iş yapmayacak, sürüsünün ilk doğan koyunuńu kırmayacaksınız. **20** Siz ve aileniz her yıl Tanrınız RAB'bin önünde, O'nun seçeceği yerde onları yiyeceksiniz. **21** Bir hayvanın özüř varsa, topal ya da körse, herhangi bir ciddi sakatlığı varsa, onu Tanrınız RAB'be kurban etmeyin. **22** Bu durumda hayvanları kentlerinizde yiyebilirisiniz. Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi bunların etini ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir. **23** Ancak kan yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa akitacaksınız."

16 "Aviv ayını tutun ve Tanrınız RAB'bin Fisih Bayramı'ni kutlayın. Tanrınız RAB Aviv ayında geceleyin sizi Mısır'dan çıkardı. **2** Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde davarlardan, sıyırlardan Fisih kurbanlarını keseceksiniz. **3** Kurban etiyle birlikte mayalı ekmēk yemeyeceksiniz. Yedi gün mayasız ekmēk –sıkıntıda yenilen ekmēk– yiyeceksiniz. Siz Mısır'dan aceyleyle çıkışınız. Öyle ki, yaşadığınız sürece Mısır'dan çıktıığınız günü anımsayınız. **4** Yedi gün ülkenizin hiçbir yerinde maysa bulunmasın. Akşam kurban edeceğiniz hayvanların etinden ilk günün sabahına bir şey bırakmayacaksınız. **5** "Fisih kurbanlarını Tanrınız RAB'bin size vereceği kentlerden birinde kesmeyeceksiniz; **6** ancak Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde keseceksiniz. Kurbanı orada

akşam gün batınca, Mısır'dan çıktıığınız saatlerde keseceksiniz. **7** Eti Tanrınız RAB'bin seçeceği yerde pişirip yiyeceksiniz. Sabah dönüşü çadırlarınızna gideceksiniz. **8** Altı gün mayasız ekmēk yiyeceksiniz. Yedinci gün Tanrınız RAB için bir toplantı düzenleyecek ve iş yapmayacaksınız." **9** "Ekin biçme zamanından başlayarak yedi hafta sayacaksınız. **10** Sonra Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı oranda vereceğiniz gününden sunularla O'nun için Haftalar Bayramı'ni kutlayacaksınız. **11** Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde, O'nun önünde, siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer, aranızdaki yabancılar, öksüzler, dular hep birlikte sevineceksiniz. **12** Mısır'da köle olduğunuzu anımsayın ve bu kurallara uymaya dikkat edin." **13** "Tahilinizi ve asmanızın ürünü topladıktan sonra yedi gün Çardak Bayramı'ni kutlayacaksınız. **14** Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer, yabancılar, öksüzler, dular bu bayramda hep birlikte sevineceksiniz. **15** Tanrınız RAB'bin seçeceği yerde O'nun için yedi gün bayramı kutlayacaksınız. Tanrınız RAB ürününüzün tümünü ve el attığınız her işi kutsayacak. Böylece sevinciniz tam olacak. **16** "Bütün erkekleriniz yilda üç kez –Mayasız Ekmēk Bayramı'nda, Haftalar Bayram'ında ve Çardak Bayram'ında– Tanrınız RAB'bin önünde bulunmak üzere O'nun seçeceği yere gitmeli. Kimse RAB'bin önüne eli boş gitmemeli. **17** Her biriniz Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı orandaarmağanlar götürmeli." **18** "Tanrınız RAB'bin size vereceği kentlerde her oynamanız için yargıçlar, yöneticiler atayacaksınız. Onlar halkı gerçek adaletle yargılacaklar. **19** Yargılarken haksızlık yapmayacak, kimseyi kayırmayacaksınız. Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet bilge kişinin gözlerini kör eder, haklı haksız çıkar. **20** Yaşamak ve Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeyi miras almak için doğruluğun, yalnız doğruluğun ardına gidin. **21** "Tanrınız RAB için yapacağınız sunağın yanına ağaçtan bir Aşera putu dikmeyeceksiniz. **22** Tanrınız RAB'bin nefret ettiği dikīli taş dikmeyeceksiniz.

17 "Tanrınız RAB'be herhangi bir özürü, kusuru olan şırgı ya da koyun kurban etmeyeceksiniz. Tanrınız RAB bundan tıksın. **2** "Tanrınız RAB'bin size vereceği kentlerin birinde aranızdan O'nun antlaşmasını çiğneyip gözünde kötü olanı yapan bir erkek ya da kadın çıkar **3** ve buyruklarına aykırı olarak gidip başka ilahlara tapar, onların, güneşin, ayın ya da gök cisimlerinin önünde eğilirse **4** ve bu olay size bildirilirse, duyduklarınızı iyice araştırın. Duyduklarınız doğrusa ve bu içeren olayın İsrail'de yapıldığı kanıtlanırsa, **5** bu kötülüğü yapan erkeği ya da kadını kentinizin kapısına çıkarın ve taşa tutarak öldürün. **6** Ölmesi gereken, iki ya da üç kişinin tanıklığıyla öldürülerek; bir kişinin tanıklığıyla öldürilmeyecek. **7** O kişiyi önce tanıklar, sonra bütün halk taşa tutsun. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırımalısınız. **8** "Eğer kentlerinizde adam öldürme, dava, saldırısı konusunda yargılanmadı sizi aşan sorunlarla karşılaşırsanız, Tanrınız RAB'bin seçeceği yere gidin. **9** Sorunlarınızı Levili kâhinlere ve o dönemde görevli yargıca götürüp soruşturun. Yargı kararını onlar size bildirecekler. **10** RAB'bin seçeceği yerden size bildirilen karara uymalı, size verilen öğüdü tutmaya dikkat etmelisiniz. **11** Size öğretilen yasa ve verilen karar uyarınca davranışın. Size bildirilenin dışına çıkmayın. **12** Orada,

Tanrınız RAB'bin önünde görev yapan kâhini ya da yargıç kim dinlemediyip saygısızlık ederse öldürülmeli. İsrail'den kötülüğü atmalısınız. **13** Bütün halk bunu duyup korkacak, bir daha saygısızlık etmeye kalkışmayacaktır." **14** "Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yerleştinizde ve, 'Çevremizdeki ulusların tümü gibi biz de başımıza bir kral atayalım' dediğinizde, **15** atayacağınız kral Tanrınız RAB'bin seçtiği kişi olmalıdır. Atayacağınız kral kendi kardeşlerinden biri olmalı. Soydaşlarınızdan olmayan birini, bir yabancıyı kral seçmeyeceksiniz. **16** Kral çok sayıda at edinmemeli, daha çok at satın almak için halkı Mısır'a göndermemeli. Çünkü RAB size, 'Bir daha o yoldan dönmeyeceksiniz' dedi. **17** Atayacağınız kral yüreğinin RAB'den sapmaması için çok kadın edinmemeli, büyük ölçüde altın, gümüş biriktirmemeli. **18** "Kral tahtına oturunca, Levili kâhinlerin koruması altındaki Kutsal Yasa'nın bir örneğini kendisi bir kitaba yazacak. **19** Bu yasa örneğini yanında bulunduracak, yaşamı boyunca her gün onu okuyacak. Öyle ki, Tanrısi RAB'den korkmayı, bu yasanın bütün sözlerine ve kurallarına uymayı öğrensin; **20** kendini kardeşlerinden üstün saymasın, yasanın dışına çıkmamasın; kendinin ve soyunun krallığı İsrail'de uzun yıllar sürsün."

18 "Levili kâhinlerin, bütün Levi oymağının öbür İsraililer gibi payı ve mülkü olmayacağı. RAB için yakılan sunularla, RAB'be düşen payla geçinecekler. **2** Kardeşleri arasında mülkleri olmayacağı. RAB'bin onlara verdiği söz uyarınca, RAB'bin kendisi onların mirası olacak. **3** "Halktan siyir ya da koyun kurban edenlerin kâhinelere vereceği pay şu olacak: Kol, çene, iştikmebe. **4** Tahilinizin, yeni şarabınızın, zeytinyağınıñ ilk ürünü ve koyunlarınızdan kırkıgnız ilk yumurta kâhine vereceksiniz. **5** Çünkü Tanrınız RAB, önünde dursunlar, her zaman adıyla hizmet etsinler diye bütün oymaklarınız arasından onu ve oğullarını seçti. **6** "Eğer bir Levili, yaşadığı herhangi bir İsrail kentinden RAB'bin seçeceği yere kendi isteğyle gelirse, **7** orada Tanrısi RAB'bin önünde duran Levili kardeşleri gibi RAB'bin adıyla hizmet edebilir. **8** Aile mülkünün satışından eline geçen para dışında, eşit pay olarak bölüştükler." **9** "Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girdiğinizde, oradaki ulusların iğrenç törelerini öğrenip uygulamayın. **10** Aranızda oğlunu ya da kızını ateşe kurban eden, falcı, büyüğücü, muskacı, medyum, ruh çağırın ya da ölülerin ruhlarına danışan kimse olmasın. **12** Çünkü RAB bunları yapanlardan tiksinir. Tanrınız RAB, bu iğrenç töreleri yüzünden bu ulusları öünüzden kovacaktır. **13** Tanrınız RAB'bin önünde yetkin olun." **14** "Ülkelerini alacağınız uluslar büyüçülerin, falcıların öğüdüne kulak verirler. Ama Tanrınız RAB buna izin vermiyor. **15** Tanrınız RAB size aranızdan, kendi kardeşlerinden benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinleyin. **16** Horev'de toplandığınız gün Tanrınız RAB'den şunu dilemiştiniz: 'Bir daha ne Tanrımız RAB'bin sesini duyalım, ne de o büyük atesi görelim, yoksa ölüruz.' **17** RAB bana, 'Söyledikleri doğrudur' dedi. **18** 'Onlara kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım. Sözlerimi onun ağızından işteceksiniz. Kendisine buyurduklarının tümünü onlara bildirecek. **19** Adıma konuşan peygamberin ilettığı sözleri dinlemeyeni ben cezalandıracağım. **20** Ancak, kendisine buyurmadığım bir sözü benim adıma söylemeye kalkışan ya-

da başka ilahlar adına konuşan peygamber öldürülecektir.' **21** "Bir sözün RAB'den olup olmadığını nasıl bilebiliriz?" diye düşünebilirsiniz. **22** Eğer bir peygamber RAB'bin adına konuşur, ama konuştuğu söz yerine gelmez ya da gerçekleşmezse, o söz RAB'den değildir. Peygamber saygısızca konuşmuştur. Ondan korkmayın."

19 "Tanrınız RAB ülkelerini size vereceği ulusları yok ettiğinde ve siz bu ülkeleri mülk edinip kentlerine ve evlerine yerleştinizde, **2** Tanrınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkenin ortasında kendiniz için üç kent ayıracaksınız. **3** Bu kentlere giden yollar yapacak, Tanrınız RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkeyi üç bölgeye ayıracaksınız. Öyle ki, birini öldüren bu kentlerden birine kaçabsın. **4** "Birini öldürüp de canını kurtarmak için oraya kaçan kişiyle ilgili kural şudur: Biri, önceden kin beslediği komşusunu istemeyerek öldürürse, **5** örneğin odun kesmek üzere komşusuyla ormana gidip ağacı kesmek için baltayı vurduğunda balta demiri saptan çıkar, komşusuna çarpar, komşusu ölüse, ölüme neden olan kişi bu kentlerden birine kaçıp canını kurtarsın. **6** Yoksa ölenin öcünü almak isteyen, öfkeyle öldürenin peşine düşebilir, yol uzunsa yetişip onu öldürebilir. Oysa öldüren kişi, öldürdüğü kişiye karşı önceden bir kını olmadığından, ölümü hak etmemiştir. **7** Kendinize üç kent ayırin dememin nedeni budur. **8** "Tanrınız RAB'bi sevmek, her zaman O'nun yollarında yürümek için bugün size bildirdiğim bütün bu buyrukla uysanız, Tanrınız RAB atalarınıza içtiği ant uyarınca sınırlınızı genişletir ve onlara söz verdiği bütün ülkeyi size verirse, kendinize üç kent daha ayırin. **10** Öyle ki, Tanrınız RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkede suçsuz kanı dökülmesin ve siz de kan dökmekten suçlu olmayasınız. **11** "Komşusuna kin besleyen biri pusuya yatar, saldırıp onu öldürür, sonra da bu kentlerden birine kaçarsa, **12** kentinin ileri gelenleri peşinden adam gönderip onu kaçtığı kentten geri getirecekler. Öldürülmesi için, ölenin öcünü almak isteyen kişiye teslim edecekler. **13** Ona acımayacaksınız. İsrail'i suçsuz kanı dökme günahından arındırmalısınız ki, üzerinize iylilik gelsin. **14** "Tanrınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkede payınıza düşen mirasta komşunuzun önceden belirlenen sınırını değiştirmeyecesisiniz." **15** "Herhangi bir suç ya da günah konusunda birini suçlu çıkarmak için bir tanık yetmez. Her sorun iki ya da üç tanığın tanıklığıyla açılığa kavuşturulacaktır. **16** "Eğer yalancı bir tanık kötü amaçla birini suçlarsa, **17** aralarında sorun olan iki kişi RAB'bin önünde kâhinelere ve o dönemde görevli yargıçların önüne çıkarılmalı. **18** Yargıçlar sorunu içice araştıracaklar. Eğer tanığın kardeşine karşı yalancı tanıklık yaptığı ortaya çıkarsa, **19** kardeşine yapmayı tasarladığını kendisine yapacaksınız. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırımlısınız. **20** Geri kalanlar olup bitenleri duyup korkacaklar; bir daha aranızda buna benzer kötü bir şey yapmayacaklar. **21** Acımayacaksınız: Cana can, gözde göz, dişe diş, ele el, ayaga ayak."

20 "Düşmanlarınızla savaşmaya gittiğinizde, atlar, savaş arabaları ve sizden daha kalabalık bir ordu görürseniz onlardan korkmayın. Sizi Mısır'dan çıkarılan Tanrınız RAB sizinlemdir. **2** Savaşa başlamadan önce kâhin gelip askerlere seslenecek. **3** Onlara söyle diyecek: 'Ey İsraililer, dinleyin!

Bugün düşmanlarınızla savaşmaya gidiyorsunuz. Cesaretinizi yitirmeyin, korkmayın. Onlardan yılmayın, ürkmez. **4** Çünkü siz zaferde kavuşturmak üzere sizinle birlikte düşmanlarınıza karşı savaşmaya gelen Tanrı RAB'dır. **5** "Görevliler askerlere şöyle diyecekler: 'Yeni ev yapıp da içinde oturmayan biri var mı? Evine geri dönsün. Yoksa savaşta ölebilir, evine bir başkası yerleşir. **6** Bağ dikip de üzümünü toplamayan var mı? Evine dönsün. Olur ya, savaşta ölü, üzümü bir başkası toplar. **7** Bir kızla nişanlanıp da evlenmeye var mı? Evine dönsün. Belki savaşta ölü, kızı başka biri alır." **8** "Görevliler konuşmalarını şöyle sürdürerekler: 'Aranızda korkan, cesaretini yitiren var mı? Evine dönsün. Öyle ki, kardeşlerinin yürekleri onunki gibi ürpermeye.' **9** Görevliler askerlere seslenmeye bitirince, orduya komutanlar atayacaklar. **10** "Bir kente saldırmadan önce, kent halkına barış önerin. **11** Barış önerimizi benimser, kapılarını size açarsa, kente yaşayanların tümü sizin için angaryasına çalışacak, size hizmet edecekler. **12** Ama barış önerimizi geri çevirir, sizinle savaşmak isterlerse, kenti kuşatın. **13** Tanrı RAB kenti elinize teslim edince, orada yaşayan bütün erkekleri kılıçtan geçirein. **14** Kadınları, çocukları, hayvanları ve kentteki her şeyi yağmalayabilirsiniz. Tanrı RAB'bin size verdiği düşman malını kullanabilirsiniz. **15** Yakınınzıdaki uluslara ait olmayan sizden çok uzak kentlerin tümüne böyle davranacaksınız. **16** "Ancak Tanrı RAB'bin miras olarak size vereceği bu halkın kentlerinde soluk alan hiçbir canıyla yaşatmayacaksınız. **17** Tanrı RAB'bin size buyurduğu gibi, onları -Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarını -tümüyle yok edeceksiniz. **18** Öyle ki, ilahlarına taparken yaptıkları iğrençliklere uymayı size öğretmesinler, siz de Tanrı RAB'be karşı günah işlemeyesiniz. **19** "Bir kente savasırken, kenti ele geçirmek için kuşatma uzun sürese, ağaçlarına balta vurup yok etmeyeceksiniz. Ağaçların ürünlerini yiyebilirsiniz, ama onları kesmeyeceksiniz. Çünkü kirdaki ağaçlar insan değil ki kuşatma altına alısanız. **20** Yalnız ürün vermediğini bildiğiniz ağaçları kesip yok edebilirsiniz. Sizinle savaşan kenti ele geçirene dek kesilen ağaçları kuşatma içinde kullanabilirsiniz."

21 "Tanrı RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkede, kırda yere düşmüş, kimin öldürdüğü bilinmeyen birini görürseniz, **2** ileri gelenleriniz ve yargılarınız gidip ölüünün çevredeki kentlere olan uzaklığını ölçüsün. **3** Ölüğe en yakın kentin ileri gelenleri işe koşulmamış, boyunduruk takmadış bir duże alacaklar. **4** Düveyi toprağı sürülmemiş, ekilmemiş ve içinde sürekli akan bir dere olan bir vadide getirecekler. Orada, derede duvenin boynunu kıracaklar. **5** Levili kâhinler de oraya gidecek. Çünkü Tanrı RAB, onları kendisine hizmet etsinler. O'nun adıyla kutsasınlar diye seçti. Kavga, saldırıcı davalarına da onlar bakacak. **6** Ölüğe en yakın kentin ileri gelenleri, derede boynu kırılan duvenin üzerinde ellerini yıkayacaklar. **7** Sonra şöyle bir açıklama yapacaklar: 'Bu kani ellerimiz dökmedi, kimin yaptığına gözlerimiz de görmedи. **8** Ya RAB, kurtardığın halkın İsraililer'i bağışla. Halkını dökülen suçsuz kanından sorumlu tutma.' Böylece kan dökme günahından bağılanacaklar. **9** RAB'bin gözünde doğru olanı yapmakla, suçsuz kani dökme günahından arınacaksınız." **10** "Düşmanlarınızla savaşmaya çıktıığınızda

ve Tanrı RAB onları elinize teslim ettiğinde, tutsaklar alır ve **11** aralarında sevdığınız güzel bir kadın görürseniz, onu kendinize eş olarak alabilirsiniz. **12** Onu evinize götürün. Başını tıraş etsin, tırnaklarını kessin. **13** Üzerinden tutsaklı giysilerini çıkarsın. Evinizde otursun. Anne babası için bir ay yas tutsun. Sonra kadını alan kişi onunla yatabilir. Erkek ona koca, kadın da ona karı olacak. **14** Kadından hoşnut kalmazsa, onu özgür bırakın. Kadınla yattığı için onu parayla satmasın, ona köle gibi davranmasın." **15** "Eğer bir adamın iki karısı varsa, birini seviyor, öbüründen hoşlanmıyorsa; iki kadın da kendisine oğullar doğmuşsa; ilk oğul hoşlanmadığı kadının oğluysa; **16** adam malını miras olarak oğullarına böülüştürdüğü gün sevdığı kadının oğlunu kayırıp ona ilk oğulluk hakkını veremez. **17** Hoşlanmadığı kadının oğlunu ilk doğan oğul olarak tanıယacak ve ona bütün malından iki pay verecektir. Çünkü bu oğul babasının gücünün ilk ürünüdür. İlk oğulluk hakkı onun olacak." **18** "Eğer bir adamın dikbaşılı, başkalıdan, annesinin ve babasının sözünü dinlemeyen, onların tedibine alırmayan bir oğlu varsa, **19** annesiyle babası onu tutup kent kapısında görev yapan kent ileri gelenlerine götürecekler. **20** Onlara şöyle diyecekler: 'Oğlumuz dikbaşılı, başkalıdan bir çocuktur. Sözümüzü dinlemiyor. Savurgan ve içkicidir.' **21** Bunun üzerine kentin bütün erkekleri onu taşılayarak öldürecekler. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırıcasınız. Bütün İsraililer bunu duyup korkacaklar." **22** "Eğer bir adam bir günaha ölümlü cezasına çarptırılıp öldürülür ve ölüsü ağaçca asılırsa, **23** ölüyü gece ağaçta asılı bırakmamalısınız. O gün kesinlikle gömmelisiniz. Asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir. Tanrı RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkeyi kirletmeyeceksiniz.

22 "Kardeşinin yolunu yitirmiş sağırını ya da koyunuñ görünce, onları görmezlikten gelme. Sağırı ya da koyunu kesinlikle kardeşine geri götüreceksin. **2** Kardeşin sana uzaksa ya da hayvanın kime ait olduğunu bilmiyorsan evine götür. Kardeşin sağırını ya da koyununu aramaya çıkışcaya dek hayvan evinde kalsın. Sonra ona geri verirsin. **3** Kardeşinin eşegini, giysisini ya da yitirdiği başka bir şeyini gördüğünde, aynı biçimde davranacaksın. Görmezlikten gelmeyeceksin. **4** "Kardeşinin eşegini ya da sağırını yolda düşmüş gördüğünde, görmezlikten gelme. Hayvani ayağa kaldırması için kesinlikle kardeşine yardım edeceksin. **5** "Kadınlar erkek giysisi, erkekler de kadın giysisi giymesin. Tanrı RAB bu gibi şeyler yapanlardan tıksın. **6** "Yolda rastlantıyla ağaçta ya da yerde bir kuş yuvası görürseniz, ana kuş yavruların ya da yumurtaların üzerinde oturuyorsa, anayı yavrularıyla birlikte almayacaksınız. **7** Yavruları kendiniz için alılabırsınız, ama anayı kesinlikle özgür bırakıcasınız. Öyle ki, üzerinize iyilik gelsin ve ömrünüz uzun olsun. **8** "Yeni bir ev yaparken, dama korkuluk yapacaksın. Öyle ki, biri damdan düşüp ölüse ailen sorumlu sayılmasın. **9** "Bağına iki çesit tohum ekmeyeceksin. Yoksa ektiğin tohumun da bağın da ürününü kullanamazsin. **10** "Çift sürmek için eşegi öküze birlikte koşmayacaksın. **11** "Yünle ketenden dokunmuş karışık kumaştan giysi giymeyeceksin. **12** "Giysinin dört yerine püskül dikeceksin." **13** "Bir adam bir kadın alır, yattıktan sonra ondan hoşlanmazsa, **14** ona suç yükler, adını kötüler, 'Bu kadına evlendim ama onunla yatinca erden olmadığını gördüm' derse,

15 Kadının annesiyle babası kızlarının erden olduğunu ilişkin kanıti alıp kapıda görevli kent ileri gelenlerine getirecekler. **16** Kadının babası ileri gelenlere, 'Kızımı bu adamla evlendirdim ama o kızımdan hoşlanmıyorum' diyecek, 'Şimdi kızımı suçluyor, onun erden olmadığını söylüyor. İşte kızımın erden olduğunu kanıtı!' Sonra anne-baba kızlarının erden olduğunu kanıtlayan yatak çarşafını ileri gelenlerin önüne serip gösterecekler. **18** Kent ileri gelenleri de adamı cezalandıracaklar. **19** Ceza olarak ondan yüz gümüş alıp kadının babasına verecekler. Çünkü adam İsraili bir erden kızın adını kötülemiştir. Kadın adamın karısı kalacak ve adam yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır. **20** "Ancak bu sav doğrusa, kızın erden olduğunu ilişkin bir kanıt bulunamazsa, **21** kızı baba evinin kapısına çıkaracaklar. Kent halkı taşlayarak kızı öldürerek. Babasının evindeyken fuhuş yapmakla İsrail'de iğrençlik yapmıştır. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırıacsınız. **22** "Eğer bir adam başka birinin karısıyla yatarken yakalanırsa, hem kadınla yatan adam, hem kadın, ikisi de öldürülecek. İsrail'den kötülüğü atacaksınız. **23** "Eğer bir adam kente başka biriyle nişanlı erden bir kızla karşılaşır ve onunla yatarsa, **24** ikisini de kentin kapısına götürerek, taşılayarak öldürreceksiniz. Çünkü kız kente olduğu halde yardım istemek için bağırmadı; adam da komşusunun karısıyla ilişki kurdu. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırıacsınız. **25** "Eğer bir adam kırda nişanlı bir kızla karşılaşır, onu yakalayıp tecavüz ederse, yalnız tecavüz eden adam öldürülেcek. **26** Kızı hiçbir şey yapmayacaksınız. Çünkü kızın ölümü hak edecek bir günahı yoktur. Bu, komşusuna saldırdı onu öldürden adamın davasına benzer. **27** Adam kızı kırda gördüğünde nişanlı kız bağırmışsa da onu kurtaran olmamıştır. **28** "Eğer bir adam nişanlı olmayan erden bir kızla karşılaşır, tutup onunla yatarsa ve bu ortaya çıkarsa, **29** kızla yatan adam kızın babasına elli gümüş verecek. Kız tecavüz ettiği için onu karı olarak alacak ve yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır. **30** "Kimse babasının karısını almayacak, babasının evlilik yatağına leke sürmeyecektir."

23 "Erkeklik bezi ezmeli ya da erkeklik organı kesilmiş kişi RAB'bin topluluğuna girmeyecek. **2** "Yasa dışı doğan biri RAB'bin topluluğuna girmeyecek. Soyundan gelenler de onuncu kuşağa dek RAB'bin topluluğuna girmeyecektir. **3** "Ammonlu ya da Moavlı biri RAB'bin topluluğuna girmeyecek. Onların soyundan gelenler de onuncu kuşağa dek asla RAB'bin topluluğuna girmeyecek. **4** Mısır'dan çıktıığınızda yolda sizi ekmek ve suyla karşılamadılar. Aram-Naharayim'deki Petor Kenti'nden Beor oğlu Balam'ı size lanet okuması için ücretle tuttular. **5** Ne var ki Tanrı'nız RAB Balam'ı dinlemek istemedi. Sizin için laneti kutsamaya çevirdi. Çünkü Tanrı'nız RAB sizi seviyor. **6** Kuşaklar boyunca onların esenliği ve iyiliği için çalışmayın. **7** "Edomlular'dan iğrenmeyeceksiniz. Onlar kardeşinizdir. Mısırlılar'dan da iğrenmeyeceksiniz. Çünkü onların ülkesinde yabancı olarak yaşadınız. **8** Onlardan doğan üçüncü kuşak çocuklar RAB'bin topluluğuna girebilir." **9** "Düşmanlarınızla savaşmak üzere ordugah kurduğunuzda, her kötüükten sakınacaksınız. **10** Aranızda gece menisi boşaldığı için dinsel açıdan kirli biri varsa, ordugahın dışına çırpı orada kalsın. **11** Akşama doğru yıkansın, gün batımında ordugaha dönsün. **12** "İhtiyaçlarınızı gidermek için ordugahın dışında

bir yeriniz olmalı. **13** Donatımınız arasında yeri kazmak için bir gereç bulunsun. İhtiyacınızı gidereceğiniz zaman bir çukur kazın, sonra da dışkinizi örtün. **14** Tanrı'nız RAB sizi kurtarmak ve düşmanlarınızı elinize teslim etmek için ordugahın ortasında dolaşır. Ordugahınız kutsal olsun ki, RAB aranızda yakıksız bir şey görüp sizden ayrılmamasın." **15** "Efendisinden kaçip size sığınan köleyi efendisine teslim etmeyeceksiniz. **16** Birakin kendi seçeceği yerde, beğendiği bir kentte aranızda yaşasın. Ona baskın yapmayacaksınız. **17** "Putperest törənlərində fuhuş yapan İsraili bir kadın ya da erkek olmasın. **18** Fuhuş yapan kadın ya da erkeğin kazancını adak olarak Tanrı'nız RAB'bin Tapınağı'na götürmeyeceksiniz. İki de Tanrı'nız RAB'bin gözünde iğrençtir. **19** "Kardeşinize para, yiyecek ya da faiz getiren başka bir şey ödünç verdığınızda, ondan faiz almayacaksınız. **20** Yabancıdan faiz alabilirsiniz ama kardeşinizden almayıacaksınız. Böyle yapın ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede el attığınız her işte Tanrı'nız RAB sizi kutsasın. **21** "Tanrı'nız RAB'be bir dilek adağı adadığınızda yerine getirmeyi savaşklamayın. Tanrı'nız RAB sizden kesinlikle bunu isteyecektir. Yerine getirmezseniz size günah sayılacaktır. **22** Ama adak adamaktan çekinirse günah sayılmaz. **23** Ağzınızdan çıkanı yapmaya dikkat edin. Çünkü Tanrı'nız RAB'be adağı gündünden adadınız. **24** "Komşunuzun bağına girdığınızde doyuncaya dek üzüm yiyebilirisiniz, ama torbaniza koymayacaksınız. **25** Komşunuzun ekin tarlasına girdığınızda elinizle başak koparabilirsiniz, ama ekinlere orak salmayacaksınız.

24 "Eğer bir adam evlendiği kadında yakıksız bir şey bulur, bundan ötürü ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıp ona verir ve onu evinden kovarsa, **2** kadın adamın evinden ayrıldıktan sonra başka biriyle evlenirse, **3** ikinci kocası da ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıp verir, onu evinden kovarsa ya da ikinci adam ölüse, **4** kadını boşayan ilk kocası onunla yeniden evlenmez. Çünkü kadın kırlenmiştir. Bu RAB'bin gözünde iğrençtir. Tanrı'nız RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkeyi günaha sürüklemeyein. **5** "Yeni evli bir adam savaşa gitmeyecek, ona herhangi bir görev verilmeyecek. Bir yıl özgürce evinde kalıp karısını mutlu edecek. **6** "Rehin olarak ne değiirmeni, ne de üst taşını alın. Bunu yapmakla adamın yaşamını rehin almış olursunuz. **7** "İsraili kardeşlerinden birini kaçırıp ona kötü davranıştan ya da onu satan adam yakalanırsa ölmeli. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırıacsınız. **8** "Deri hastalığı konusunda, Levili kâhinlerin size bütün öğretiklerini yapmaya çok dikkat edin. Onlara verdiği imbuylarla özenle uyun. **9** Siz Mısır'dan çıktıktan sonra Tanrı'nız RAB'bin yolda Miryam'a neler yaptığıni anımsayın. **10** "Komşuna herhangi bir şey ödünç verdiğinde, vereceği rehini almak için onun evine girmeyeceksin. **11** Dışarıda bekleyeceksin. Ödünç verdiğin kişi rehini kendisi sana getirsin. **12** Eğer yoksul biriyse, onun rehini elinde olduğu sürece yatağa girmeyeceksin. **13** Ondan aldığı giysiye gün batımında ona kesinlikle geri vereceksin ki, onunla yatabilsin. O da seni kutsayacak. Bu yaptığı, Tanrı'nız RAB'bin önünde sana doğruluk sayılacak. **14** "Ücretle çalışan, gereksinimi olan, yoksul bir soydaşınızı ya da kentlerinizin birinde yaşayan bir yabancıyı sövmeyeceksiniz. **15** Ücretini her gün, güneş batmadan ödeyeceksiniz. Yoksul olduğu için güvencesi odur. Yoksula sana

karşı RAB'be haykırır ve sen de günah işlemiş sayılırsın. 16 "Ne babalar çocukların günahından ötürü öldürülecek, ne de çocukların babalarının. Herkes kendi günahı için öldürülecek. 17 "Yabancıya ya da öksüze haksızlık etmeyeceksiniz. Dul kadının giysisini rehin almayacaksınız. 18 Mısır'da köle olduğunuzu, Tanrıınız RAB'bin sizi oradan kurtardığını anımsayın. Bunun için böyle davranışınızı buyuruyorum. 19 "Tarlanızdaki ekini biçtiğinizde, gözden kaçan bir demet olursa, almak için geri dönmeyin. Onu yabancıya, öksüze, dul kadına bırakın. Öyle ki, Tanrıınız RAB el attığınız her işte sizi kutsasın. 20 Zeytin ağaçlarınızı dövüp ürününü topladığınızda, dallarda kalanı toplamak için geri dönmeyeceksiniz. Kalanları yabancıya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız. 21 Bağbozumunda artakalan üzümleri toplamak için geri dönmeyeceksiniz. Yabancıya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız. 22 Mısır'da köle olduğunuzu anımsayın. Bunun için böyle davranışınızı buyuruyorum.

25 "Kişiler arasında bir sorun çıktığında, taraflar mahkemeye gitmişinde, yargıçlar davaya bakacak; suçsuz aklayacak, suçluyu cezaya çarptıracaklar. 2 Eğer suçlu kişi kamçılanmayı hak ettiye, yargıç onu yere yatırtacak ve önünde suçu oranında sayıyla kamçılatacak. 3 Suçluya kırk kirbaçtan fazla vurulmamalı. Kirbaç sayısını kirki aşarsa, kardeşiniz gözünüzde aşağılanabilir. 4 "Harman döven öküzün ağını bağlamayacaksın. 5 "Birlikte oturan kardeşlerden biri oğlu olmadan olursa, ölenin dulu aile dışından biriyle evlenmemeli. Ölenin kardeşi dül kalan kadına gidecek. Onu kendine kari olarak alacak, ona kayınbiraderlik görevini yapacak. 6 Kadının doğuracağı ilk oğul, ölen kardeşin adını sürdürürsin. Öyle ki, ölenin adı İsrail'den silinmesin. 7 Ama adam kardeşinin dül karısıyla evlenmek istemiyorsa, dül kadın kent kapısında görev yapan ileri gelenlere gidip şöyle diyecek: 'Kayınbiraderim İsrail'de kardeşinin adını yaşatmayı kabul etmiyor. Bana kayınbiraderlik görevini yapmak istemiyor.' 8 Kentin ileri gelenleri adamı çağırıp onunla konuşacaklar. Eğer adam, 'Onunla evlenmek istemiyorum' diye üstlerse, 9 kardeşinin dül karısı ileri gelenlerin önünde adamın yanına gidecek, onun ayağındaki çarşıyı çıkaracak, yüzüne tükürecek ve, 'Kardeşine soy yetiştirmek istemeyen adama böyle yapılır' diyecek. 10 Adamın soyu İsrail'de 'Çarşıyı çıkarılanın soyu' diye bilinecek. 11 "Eğer iki adam kavgaya tutuşur da birinin karısı kocasını dövenin elinden kurtarmak için gelip elini uzatır, öbür adamın erkeklik organını tutarsa, 12 kadının elini keseciksiz; ona acımayacaksınız. 13 "Torbanızda biri ağır, öbürü hafif iki türlü tartsı olmayacağı. 14 Evinizde biri büyük, öbürü küçük iki türlü ölçü olmayacağı. 15 Tارتınız da ölçünüz de eksiksiz ve doğru olacak. Öyle ki, Tanrıınız RAB'bin size vereceği ülkede ömrünüz uzun olsun. 16 Tanrıınız RAB bunları yapandan da, haksızlı edenden de tiksinir. 17 "Siz Mısır'dan çıktıktan sonra Amalekliler'in yolda size neler yaptığıni anımsayın. 18 Siz yorgun ve bitkinken yolda size saldırdılar; geride kalan bütün güçsüzleri öldürdüler. Tanrı'dan korkmadılar. 19 Tanrıınız RAB mülk edinmek için miras olarak size vereceği ülkede sizi çevrenizdeki bütün düşmanlardan kurtarıp rahata kavuşturunca, Amalekliler'in anısını gökler altından sileceksiniz. Bunu unutmayın!"

26 "Tanrıınız RAB'bin miras olarak size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yerleştiginizde, 2 Tanrıınız RAB'bin size vereceği ülkenin topraklarından topladığınız bütün ürünlerin ilk yetişenlerini alıp sepete koyacaksınız. Sonra Tanrıınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceğiniz yere gideceksiniz. 3 O dönemde görevli kâhine gidip, 'RAB'bin bize ant içerek atalarımıza söz verdiği ülkeye geldiğimi Tanrı RAB'be bugün bildiriyorum' diyeceksiniz. 4 Kâhin sepeti elinizden alıp Tanrıınız RAB'bin sunağının önüne koyacak. 5 Sonra Tanrıınız RAB'bin önünde şu açıklamayı yapacaksınız: 'Atam göçebe bir Aramî'ydı. Sayıca az kişiyle Mısır'a gidiplorada yaşamaya başladı. Orada büyük, güçlü, kalabalık bir ulus oldu. 6 Mısırlılar bize kötü davranışarak baskı yaptılar. Bizi ağır işlere zorladılar. 7 Atalarımızın Tanrısı RAB'be yakardı. RAB yakarışımızı duydu; çektiğimiz sıkıntı, emeği, bize yapılan baskıcı görüldü. 8 Bunun üzerine güçlü elle, kudretle, büyük ve ürkütücü olaylarla, belirtilerle, şansları işlerle bizi Mısır'dan çıkardı. 9 Bizi buraya getirdi; bu toprakları, süt ve bal akan ülkeyi bize verdi. 10 Şimdi, ya RAB, bize verdığın toprağın ürününün ilk yetişenini getiriyorum.' Sonra sepeti Tanrıınız RAB'bin önüne koyup O'nun önünde yere kapanacaksınız. 11 Sizler, Levililer ve aranızda yaşayan yabancılar Tanrıınız RAB'bin size ve ailene verdığı bütün iyi şeyler için sevineceksiniz. 12 "Üçüncü yıl, ondalığı verme yılı, bütün ürününüz ondalığını bir yana ayıran. Ayırma işini bitirdiğinizde, ondalığı Levililer'e, yabancılarla, öksüzler ve dül kadınlarla vereceksiniz. Öyle ki, onlar da kentlerinizde iyiy doysunlar. 13 Sonra Tanrıınız RAB'be, 'Bana buyurduğun gibi, RAB'be ayırdıklarımı evden çıkarıp Levililer'e, yabancılarla, öksüzler ve dül kadınlarla verdim' diyeceksiniz, 'Buyruklarından ayrılmadım, hiç birini unutmadım. 14 Ne yas tutarken ayırdıklarımдан yedin, ne dinsel açıdan kirliyken onlara dokundum, ne de ötlülere sundum. Tanrı RAB'bin sözüne kulak verdim. Bana bütün buyurduklarını yaptım. 15 Kutsal konutundan, göklerden aşağıya bak! Halkın İsrail'i ve atalarımıza içtiğin ant uyarınca bize verdiği ülkeyi, süt ve bal akan ülkeyi kutsa.'" 16 "Bugün Tanrıınız RAB bu kurallara, ilkelere uymazsan buyuruyor. Onlara bütün yüreğinizle, canınızla uymaya dikkat edin. 17 Bugün RAB'bin Tanrıınız olduğunu, O'nun yollarında yürüyeceğinizi, kurallarına, buyruklarına, ilkelere uyacağınızı, O'nun sözünü dinleyeceğiniizi açıkladınız. 18 Bugün RAB, size verdiği söz uyarınca, öz halkı olduğunuzu açıkladı. Bütün buyruklarına uycaksınız. 19 Tanrıınız RAB sizi övgüde, ünde, onurda yaratığın bütün uluslardan üstün kilacığını, verdiği söz uyarınca kendisi için kutsal bir halk olacağını açıkladı."

27 Musa ile İsrail ileri gelenleri halka şöyle dediler: "Bugün size ilettığım bütün buyrukla uyun. 2 Şeria Irmağı'ndan Tanrıınız RAB'bin size vereceği ülkeye geçince, büyük taşlar dikip kireçleyeceksiniz. 3 Atalarınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği söz uyarınca O'nun size vereceği ülkeye, süt ve bal akan ülkeye girince, bu yasanın bütün sözlerini taşlara yazacaksınız. 4 Şeria Irmağı'ndan geçince, bugün size buyurduğum gibi, bu taşları Eval Dağı'na dikip kireçleyeceksiniz. 5 Orada Tanrıınız RAB'be taşlardan bir sunak yapacaksınız. Bu taşlara demir alet uygulamayacaksınız. 6 Tanrıınız RAB'bin sunağını yontulmamış taşlardan yapacak, üzerinde Tanrıınız RAB'be yakmalık sunular

sunacaksınız. 7 Esenlik sunularını orada kesip yiyecek ve Tanrıınız RAB'bin önünde sevineceksiniz. 8 Taşlara bu yasanın bütün sözlerini okunkaklı bir biçimde yazacaksınız.” 9 Sonra Musa ile Levili kâhînler bütün İsrailîler'e, “Ey İsrail, sus ve kulak ver!” diye seslendiler, “Bugün Tanrıınız RAB'bin halkı oldunuz. 10 Tanrıınız RAB'bin sözüne kulak verin, bugün size ilettiğim buyruklarına, kurallarına uyın.” 11 O gün Musa halka şöyle dedi: 12 “Şeria Irmağı'ndan geçince, halkı kutsamak için Gerizim Dağı'nda duracak oymaklar şunlardır: Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Yusuf, Benyamin. 13 Lanetlemek için Eval Dağı'nda şu oymaklar duracak: Ruben, Gad, Aşer, Zevulun, Dan, Naftali. 14 Levililer bütün İsrail halkına yüksek sesle söyle diyecekler: 15 “RAB'bin tihsindiği el işi oyma ya da dökme put yapana ve onu gizlice dikene lanet olsun!” “Bütün halk, ‘Amin!’ diye karşılık verecek. 16 “Annesine, babasına saygısızca davranışına lanet olsun!” “Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 17 “Komşusunun sınırını değiştirene lanet olsun!” “Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 18 “Kör olanı yoldan sapırına lanet olsun!” “Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 19 “Yabancıya, öksüze, dul kadına haksızlık edene lanet olsun!” “Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 20 “Babasının karısıyla yatana lanet olsun! Çünkü o babasının evlilik yatağına leke sürmüştür.” “Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 21 “Herhangi bir hayvanla cinsel ilişki kurana lanet olsun!” “Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 22 “Annesinden ya da babasından olan kızkardeşleyle yatana lanet olsun!” “Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 23 “Kaynanasıyla yatana lanet olsun!” “Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 24 “Komşusunu gizlice öldürrene lanet olsun!” “Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 25 “Suçsuz birini öldürmek için rüşvet alana lanet olsun!” “Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 26 “Bu yasanın sözlerine uymayan ve onları onaylamayana lanet olsun!” “Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.”

28 “Eğer Tanrıınız RAB'bin sözünü iyice dinler ve bugün size ilettiğim bütün buyruklarına uyarsanız, Tanrıınız RAB sizi dünyinizdeki bütün uluslardan üstün kilacak. 2 Tanrıınız RAB'bin sözünü dinlerseniz, şu bereketler üzerinize gelecek ve sizinle olacak: 3 “Kentte de tarlada da kutsanacaksınız. 4 “Rahminizin meyvesi kutsanacak. Toprağınızın ürünü, hayvanlarınızın döülü –sığırlarınızın buzağıları, sürülerinizin kuzuları– bereketli olacak. 5 “Sepetiniz ve hamur tekneniz bereketli olacak. 6 “İçeri girdiğinizde dışarı çıktıığınızda da kutsanacaksınız. 7 “RAB size saldıran düşmanlarınızı önünden bozguna uğratabilir. Onlar size bir yoldan saldıracak, ama öňünden yedi yoldan kaçacaklar. 8 “RAB'bin buyruğuyla ambarlarınız dolu olacak. El attığınız her işte RAB sizi kutsayacak. Tanrıınız RAB size vereceği ülkede sizi kutsayacak. 9 “Tanrıınız RAB'bin buyruklarına uyar, O'nun yollarında yürüseniz, RAB size içtiği ant uyarınca sizi kendisi için kutsal bir halk olarak koruyacaktır. 10 Yeryüzündeki bütün uluslar RAB'be ait olduğunu görecek, sizden korkacaklar. 11 RAB atalarınıza ant içerek size söz verdiği ülkede bolluk içinde yaşamınızı sağlayacak: Rahminizin meyvesi kutsanacak; hayvanlarınızın yavruları, toprağınızın ürünü verimli olacak. 12 RAB ülkenize yağmurunu zamanında yağdırarak ve bütün emeğinizi verimli kılmak için göklerdeki zengin hazinesini açacak. Birçok ulusa ödünç vereceksiniz; siz ödünç almayacaksınız. 13 RAB sizi

kuyruk değil baş yapacak. Eğer bugün size ilettiğim Tanrıınız RAB'bin buyruklarını dinler, onlara iyice uyarsanız, alta değil, her zaman üstte olacaksınız. 14 Bugün size ilettiğim buyrukların dışına çıkmayacak, başka ilahaların ardında gitmeyecek, onlara tapmayacaksınız.” 15 “Ama Tanrıınız RAB'bin sözünü dinlemez, bugün size ilettiğim buyrukların, kuralların hepsine uymazsanız, şu lanetler üzerinize gelecek ve size ulaşacak: 16 “Kentte de tarlada da lanetli olacaksınız. 17 “Sepetiniz ve hamur tekneniz lanetli olacak. 18 “Rahminizin meyvesi, toprağınızın ürünü, sığırlarınızın buzağıları, sürülerinizin kuzuları lanetli olacak. 19 “İçeri girdiğinizde lanetli olacaksınız; dışarı çıktıığınızda da lanetli olacaksınız. 20 “RAB'be sırt çevirmekle yaptığınız kötülükler yüzünden el attığınız her işte O sizi lanete uğratabilir, şaşkına çevirecek, paylayacak. Sonunda üzerinize yıkım gelecek ve çabucak yok olacaksınız. 21 RAB, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede sizi yok edinceye dek salgın hastalıkla cezalandıracak. 22 Veremle, sıtmayla, iltihapla, yakıcı sıcaklıkla, kuraklığa, samiyeliyle, küfle cezalandıracak. Siz yok oluncaya dek bunlar sizi kovalayacak. 23 Başınızın üstündeki gök tunç, ayagınızın altındaki yer demir olacak. 24 RAB siz yok oluncaya dek gökten yağmur yerine ülkenize toz ve kum yağdıracağ. 25 “RAB sizi düşmanlarınızın önünde bozguna uğratabilir. Onlara bir yoldan saldıracak, ama önlereinden yedi yoldan kaçacaksınız. Yeryüzündeki bütün uluslar için dehşet verici bir örnek olacaksınız. 26 Ölüleriniz bütün kuşlara, yabani hayvanlara yem olacak; onları korkutup kaçırın kimse olmayacak. 27 RAB sizi iyileşmeyeceğiniz Misir çibanıyla, urlarla, kaşıntıyla, uyzula vuracak. 28 RAB sizi delilikle, körlükle, şaşkınlıkla cezalandıracak. 29 Öğle vakti körlerin karanlıkta el yordamıyla yürüdügü gibi yürüyeceksiniz. Yaptığınız her şeide başarısız olacak, sürekli sıkıştırılacak, yağmalanacaksınız. Sizi kurtaran olmayacak. 30 “Bir kızla nişanlanacaksınız, ama başka biri onuna yatacak. Ev yapacak ama içinde oturmayaçaksınız. Bağ dikecek ama üzümünü toplamayaçaksınız. 31 Öküzungün gözünüzün önünde kesilecek ama etini yemeyeceksiniz. Eşegeniz zorla sizden alınacak, geri getirilmeyecek. Davarlarınız düşmanlarına verecek. Sizi kurtaran olmayacağı. 32 Oğullarınız, kızlarınız gözlerinizin önünde başka bir ulusa vereilecek. Her gün onları gözlemekten gözlerinizin gücü tükenecik. Elinizden bir şey gelmeyecek. 33 Tanımadığınız bir halk toprağınızın ürününe ve bütün emeğinizi yiyecek. Sürekli sıkıştırılacak, ezileceksiniz. 34 Gözlerinizle gördüklerinizi sizi çıldırtacak. 35 RAB dizlerinizi, bacaklarınızı tepeden tırnağa iyileşmeyen ağrılı çibanlarla vuracak. 36 “RAB sizi ve başınıza atayacağınız kralı sizin de atalarınızın da bilmediği bir ulusa sürecek. Orada ağaçtan, taştan yapılmış başka ilahlara tapacaksınız. 37 RAB'bin sizi sürecekliği bütün uluslar başınıza gelenlerden dehşete düşecek; sizi aşağılayacak, sizinle eğlenecekler. 38 “Çok tohum ekecek, ama az toplayacaksınız. Çünkü ürününüüzü çekirge yiyecek. 39 Bağlar dikecek, bakımını yapacak, ama şarap içmeyecek, üzüm toplamayacaksınız. Onları kurt yiyecek. 40 Ülkenizin her yerinde zeytinlikleriniz olacak, ama zeytinyağı sürünmeyeceksiniz. Zeytin ağaçlarınız ürünü yere dökecek. 41 Oğullarınız, kızlarınız olacak, ama sizinle kalmayacaklar, sürgüne gönderilecekler. 42 Bütün ağaçlarınızı, toprağınızın ürününe çekirgeler yiyecek. 43

"Aranızdaki yabancılar yükseldikçe yükselecek, sizse alçaldıkça alçalacaksınız. 44 O sana ödüñün verecek, ama sen ona ödüñün vermeyeceksin. O baş, sen kuyruk olacaksın. 45 "Bütün bu lanetler başınıza yağacak. Yok oluncaya dek sizi kovalayacak ve size erişecektir. Çünkü Tanrıñız RAB'bin sözünü dinlemediñiz, size verdiği buyrukları, kuralları yerine getirmediniz. 46 Bu lanetler siz ve soyunuz için sonsuza dek bir belirti, şâşılısı bir olay olarak kalacak. 47 Madem bolluk zamanında Tanrıñız RAB'be sevinçle, hoşnuttulka kulluk etmediniz, 48 RAB'bin üzerinize göndereceği düşmanlara kölelik edeceksiniz. Aç, susuz, çiplak kalacaksınız; her şeye gereksinim duyacaksınız. RAB sizi yok edinceye dek boynunuza demir boyunduruk vuracak. 49 "RAB uzaktan, dünyanın öðür ucundan bir ulusu –dilini bilmediñiz bir ulusu, yaþıllara saygı, küçükkle sevgi beslemeyen acımasız bir ulusu– birden çullanan bir kartal gibi başınıza getirecek. 51 Siz yok oluncaya dek hayvanlarınızın yavrularını, toprağıınızın ürününü yiþip bitirecekler. Size ne tahlîl, ne şarap, ne zeytinyağı, ne siyirlarınızın buzağılarını, ne de sürülerinizin kuzularını bırakacaklar; ta ki, siz ortadan kalkıncaya dek. 52 Gündemiñiz yüksek, dayanıklı surlar yerle bir oluncaya dek ülkenizdeki bütün kentlerde sizi kuþatacaklar. Tanrıñız RAB'bin size verdiği ülkedeki bütün kentleri kuþatacaklar. 53 "Kuþatma sırasında düşmanınızın vereceği sıkıntıdan rahminizin meyvesini, Tanrıñız RAB'bin size verdiği oğulların, kızların etini yiyeceksiniz. 54 Aranızdaki en yumuşak, en duyarlı adam bile öz kardeþine, sevdigi karisına, sağ kalan çocuklarına acımayacak; 55 yediþi çocukların etini onların hicbirile paylaþmayacak. Çünkü düşmanın kuþatma sırasında sizi sıkıştırması yüzünden kentlerinizde hiç yiyecek kalmayacak. 56 Aranızda en yumuşak, en duyarlı kadın –yumuþaklıðından ve duyarlılığından ayaðının tabanını yere basmak istemeyen kadın– bile sevdigi kocasından, öz oglundan, kizindan, plasentayı ve doğuracağı çocuklar esirgeyecek. Çünkü kuþatma sırasında düşmanın kentlerinizde size vereceği sıkıntından, yokluktan onları gizlice yiyecek. 58 "Bu kitapta yazılı yasanın bütün sözlerine uymaz, Tanrıñız RAB'bin yüce ve heybetli adından korkmazsanız, 59 RAB sizi ve soyunuzu korkunç belalarla, büyük ve sürekli belalarla, ağır, iyilesmez hastalıklarla vuracak. 60 Sizi ürkütmen Misir'in bütün hastalıklarını yeniden başınıza getirecek; size yapısacaklar. 61 Siz yok oluncaya dek RAB bu Yasa Kitabı'nda yazılmamış her türlü hastalığı ve belayı da başınıza getirecek. 62 Gökteki yıldızlar kadar çok olan sizler, sayica az bırakılacaksınız. Çünkü Tanrıñız RAB'bin sözüne kulak vermediniz. 63 Size iyilik yapmak, sizi çögaltmak RAB'bi nasıl sevindirdiyse, sizi yıkmak ve yok etmek de öyle sevindirecektir. Mük edinmek için gideceginiz ülkeden söküþlü atılacaksiniz. 64 "RAB sizi dünyanın bir ucundan öðür ucuna, bütün halklar arasına dağıtacak. Orada sizin de atalarınızın da tanımıðdı, aþaþtan ve taþtan yapılmış başka ilahlara tapacaksınız. 65 Bu uluslar arasında ne esenliğiniz ne de dinlenecek bir yeriniz olacak. Orada RAB size titreyen yürekler, umutsuzluk ve bakmaktan yorulmuş gözler verecek. 66 Sürekli can kaygısı içinde yaþayacaksınız. Gece gündüz dehset içinde olacaksınız. Yaþaminizin güvenliği olmayacak. 67 Yüreğinizi kaplayan dehset ve gözlerinizin gördüğü olaylar yüzünden, sabah, 'Keþke akşam olsa!', akşam, 'Keþke sabah

olsa!' diyeceksiniz. 68 Bir daha görmeyeceksiniz dedığım yoldan RAB sizi gemilerle Misir'a geri gönderecek. Orada erkek ve kadın köle olarak kendinizi düşmanlarına satmaya kalkışacaksınız; ama satın alan olmayacak."

29 RAB'bin İsraililer'le Horev Dağı'nda yaptığı antlaşmaya ek olarak, Moav'da Musa'ya onlara yapmayı buyurduðu antlaşmanın sözleri bunlardır. 2 Musa bütün İsraililer'i bir araya toplayarak söyle dedi: "RAB'bin Misir'da gözlerinizin önünde firavuna, görevlilerine, ülkesine yaptıklarını gördünüz. 3 Büyük denemeleri, belirtileri, o büyük ve şâşılıþ işleri gözlerinizle gördünüz. 4 Ne var ki, RAB bugüne dek size kavrayan yürek, gören göz, duyan kulak vermedi. 5 RAB, 'Sizi kırk yıl çölde dolaştırdım; ne üzerindeki giysi eskidi, ne ayaðınızdaki çarık. 6 Ekmek yemediniz, şarap ya da başka içki içmediniz. Bütün bunları Tanrıñız RAB'bin ben olduğumu anlaysınız diye yaptım' diyor. 7 "Buraya ulaþığınızda, Heþbon Krali Sihon ile Baþan Krali Og bizimle savaþa tutuþular. Ama onları bozguna uğrattık. 8 Ülkelerini ele geçirerek mülk olarak Rubenliler'e, Gadilar'a, Manaþe oymağının yarısına verdik. 9 El attığınız her işe başarılı olmak için bu antlaşmanın sözlerini yerine getirmeye dikkat edin. 10 "Bugün hepiniz –önderleriniz, oymak başlarınız, ileri gelenleriniz, görevlileriniz, bütün öðür İsraili erkekler, çocukların, karıllarınız, aranızda yaþayan ve odununuzu kesen, suyunuzu taşıyan yabancılar– Tanrıñız RAB'bin önünde duruyorsunuz. 12 Bugün Tanrıñız RAB'bin ant içerek sizinle yaptığı bu antlaşmayı geçerli kılmak için burada duruyorsunuz. 13 Öyle ki, bugün sizi kendi halkı olarak belirlesin ve size söylediði gibi, atalarınız İbrahim'e, İshak'a, Yaküp'a iþtiþi ant uyarınca Tanrıñız olsun. 14 Antla yapılan bu antlaşmayı yalnız sizinle, bugün burada bizimle birlikte Tanrıñız RAB'bin önünde duranlarla değil, yanımızda olmayanlarla da yapıyorum. 16 "Misir'da nasil yaþadığımızı, öteki ulusların ortasından geçerek buraya nasil geldiðimizi kendiniz de biliyorsunuz. 17 Onların arasında iþrenç suretleri, aþaþtan, taþtan, altından, gümüþten yapılmış putları gördünüz. 18 Dikkat edin, bugün aranızda bu ulusların ilahlarına tapmak için Tanrıñız RAB'den sapan erkek ya da kadın, boy ya da oymak olmasın; aranızda acılık, zehir veren kök olmasın. 19 "Bu andın sözlerini duyup da kimse kendi kendini kutlamasıñ ve, 'Kendi isteklerim uyarınca yaþasam da güvenlikte olurum' diye düşünenmesin. Bu herkese yikım getir. 20 RAB böyle birini baþışlamak istemez. RAB'bin öfkesi ve kiskançlığı o kişiye karşı alevlenecek. Bu kitapta yazılı bütün lanetler başına yaþacak ve RAB onun adını gün altından silecektir. 21 Bu Yasa Kitabı'nda yazılı antlaşmada yer alan bütün lanetler uyarınca, RAB onu felakete uğraması için İsrail'in bütün oymakları arasından ayıracaktır. 22 "Sizden sonraki kuþak, çocukların ve uzak ülkeden gelen yabancılar üzleniz uğradığı belaları, RAB'bin ülkeye gönderdiği hastalıkları görecekler. 23 Bütün ülke yanacak, tuz ve kükürle örtülecek; tohum ekilmeyecek, filiz sürmeyecek, ot bitmeyecek. Ülke RAB'bin kızgın öfkesiyle yerle bir ettiði Sodom, Gomora, Adma ve Sevöym gibi yıkıma uğrayacak. 24 Bütün uluslar, 'RAB bu ülkeye neden bunu yaptı?' diye soracaklar, 'Bu büyük öfke neden alevlendi?' 25 "Yanıt söyle olacak: 'Atalarının Tanrısi RAB

kendilerini Mısır'dan çıkardığında onlarla yaptığı antlaşmayı bırakıtlar. **26** Tanımadıkları, RAB'bin kendilerine pay olarak vermediği başka ilahlara yöneldiler; onlara tapip öncelerde eğildiler. **27** İşte bu yüzden RAB'bin öfkesi bu ülkeye karşı alevlendi; bu kitapta yazılı bütün lanetleri oraya yağıdırdı. **28** RAB büyük kızgınlıkla, şiddetli öfkeyle onları ülkelerinden söküp attı; bugün olduğu gibi başka ülkeye sürdü.' **29** "Gizlilik Tanrıımız RAB'be özgüdür. Ama bu yasanın bütün sözlerine uymamız için açığa çıkarılanlar sonsuza dek bize ve çocuklara aittir."

30 "Bütün bu olaylar –onونے serdiğim kutsama ve lanetler- başınıza geldiğinde, Tanrıınız RAB'bin sizi dağıttığı uluslar arasında bunları anımsayacaksınız. **2** Bugün size ilettığım buyruklar uyarınca siz ve çocukların Tanrıınız RAB'be döner, bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na uyarsanız, **3** Tanrıınız RAB size acıယا, sizi sürgünden geri getirecek. Sizi dağıttığı ulusların arasından yeniden toplayacak. **4** Dünyanın öbür ucuna sürülmüş olsanız bile, Tanrıınız RAB sizleri toplayıp geri getirecek. **5** Sizi atalarınızın mülk edindiği ülkeye ulaşırıacak. Orayı miras alacaksınız. Tanrıınız RAB üzerinde iyilik getirecek ve siz atalarınızdan daha çok çoğaltacak. **6** Sizin ve çocuklarınızın yüreğini değiştirecek. Öyle ki, O'nun bütün yüreğinizle, bütün canınızla sevesiniz ve yaşayınız. **7** Tanrıınız RAB bütün bu lanetleri sizden nefret edenlerin, size baskın yapan düşmanlarınızın üzerine yağıdırıacak. **8** Siz yine RAB'bin sözüne kulak verecek, bugün size ilettığım buyrukların hepsine uyacaksınız. **9** Tanrıınız RAB el attığınız her işte sizi başarılı kilacak; çok sayıda çocuğunuz olacak, hayvanlarınızın yavruları, toprağınızın ürünü bol olacak. RAB atalarınızdan nasıl hoşnut kaldıysa, sizden de öyle hoşnut kalacak ve sizin başarılı kilacak. **10** Yeter ki, Tanrıınız RAB'bin sözünü dinleyin, bu Yasa Kitabı'nda yazılı buyruklarına, kurallarına uyun ve bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na dönün. **11** "Bugün size ilettığım bu buyruk ne tutamayacağınız kadar zor, ne de ulaşamayacağınız kadar uzaktır. **12** O göklerde değil ki, 'Kim bizim için göge çıkaracak? Kim yerine getirmemiz için onu alıp yayacak?' diyesiniz. **13** Denizin ötesinde değil ki, 'Kim bizim için denizin ötesine gidecek? Kim yerine getirmemiz için onu alıp yayacak?' diyesiniz. **14** Tanrı sözü size çok yakındır; uymanız için ağzınızda ve yüreğinizdedir. **15** "İşte bugün onونے yaşamla iyiliği, ölümlü kötülüğü koyuyorum. **16** Bugün size Tanrıınız RAB'bi sevmeyi, yollarında yürümemi, buyruklarına, kurallarına, ilkelerine uymayı buyuruyorum. Öyle ki, yaşayınızı, çoğalasınız ve mülk edinmek için gideceğiniz ülkede Tanrıınız RAB tarafından kutsanısanız. **17** "Eğer yoldan döner, kulak vermezseniz, ayartılır, başka ilahlara eğilip taparsanız, **18** bugün size kesinlikle yok olacağınızı bildiriyorum. Şeria Irmağı'ndan geçip mülk edinmek için gideceğiniz ülkede uzun yaşamayacaksınız. **19** "Onونے yaşamla ölümü, kutsamıyla laneti koyduğuma bugün yeri göğü size karşı tanık gösteriyorum. Yaşamı seçin ki, siz de çocuklarınız da yaşayınız. **20** Tanrıınız RAB'bi sevin, sözüne uyup O'na bağlanın. RAB yaşamınızdır; kendilerine vereceğine ilişkin atalarınız İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a söz verdiği ülkede uzun yaşammanızı sağlayacaktır."

31 Musa İsraililer'e söyle dedi: **2** "Yüz yirmi yaşıdayım. Bundan böyle size önderlik edemem. Üstelik RAB bana, 'Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçmeyeceksin' dedi. **3** Tanrıınız RAB öňünüzden geçecektir. Bu ulusları öňünüzden yok edecek. Ülkelerini mülk edineceksiniz. RAB'bin sözü uyarınca Yesu size önderlik edecek. **4** RAB Amorlular'ın kralları Sihon'u ve Og'u yok edip ülkelerine yaptığına aynısını bu uluslara da yapacak. **5** RAB onları size teslim edecek. Onlara size verdigim buyruklar uyarınca davrimalısınız. **6** Güçlü ve yürekli olun! Onlardan korkmayın, yılmayın. Çünkü sizinle birlikte giden Tanrıınız RAB'dır. O sizi terk etmeyecek, sizi yüzüstü bırakmayacaktır." **7** Sonra Musa Yesu'yu çağırıp bütün İsraililer'in gözü önünde ona söyle dedi: "Güçlü ve yürekli ol! Çünkü RAB'bin, atalarına ant içerek söz verdiği ülkeye bu halkla birlikte sen gideceksin. Ülkeyi miras olarak onlara sen vereceksin. **8** RAB'bin kendisi sana öncülük edecek, seninle birlikte olacak. Seni terk etmeyecek, seni yüzüstü bırakmayacak. Korkma, yılma." **9** Musa bu yasayı yazıp RAB'bin Antlaşma Sandığı'ni taşıyan Levili kâhînlere ve bütün İsrail ileri gelenlerine verdi. **10** Sonra onlara söyle buyurdu: "Her yedi yılın sonunda, borçları bağıslama yılında, Çardak Bayramı'nda, **11** bütün İsraililer Tanrıınız RAB'bin önünde bulunmak üzere seçeceği yere geldiğinde, bu yasayı onlara okuyacaksınız. **12** Halkı –erkekleri, kadınları, çocukları ve kentlerinizde yaşayan yabancıları– toplayın. Öyle ki, herkes duyup ögrensin, Tanrıınız RAB'den korksun. Bu yasanın bütün sözlerine uymaya dikkat etsin. **13** Yasayı bilmeyen çocuklar da duysunlar, mülk edinmek için Şeria Irmağı'ndan geçip gideceğiniz ülkede yaşadığınız sürece Tanrıınız RAB'den korkmayı ögrensinler." **14** RAB Musa'ya, "Ölümüne az kaldı" dedi, "Yesu'yu çağır. Ona buyruk牢ını bildirmem için Buluşma Çadırı'nda hazır olun." Böylece Musa ile Yesu gidip Buluşma Çadırı'nda beklediler. **15** Sonra RAB çadırda bulut sütununun içinde göründü; bulut çadırın kapısı üzerinde durdu. **16** RAB Musa'ya söyle seslendi: "Yakında ölü atalarına kavuşacaksın. Bu halk da gideceği ülkenin ilahlarını bağlanıp bana hainlik edecek. Beni bırakacak, kendileriyle yaptığım antlaşmayı bozacaklar. **17** O gün onlara öfkeleneceğim, onları terk edeceğim. Yüzümü onlardan çevreceğim. Başkalarına yem olacaklar, başlarına sayısız kötülükler, sıkıntılar gelecek. O gün, 'Tanrıımız bizimle olmadığı için bu kötülükler başımıza geldi' diyecekler. **18** Başka ilahlara yönelikle yaptıkları kötülük yüzünden o gün kesinlikle onlardan yüzümü çevreceğim. **19** "Şimdi kendiniz için şu ezgiyi yazın ve İsraililer'e öğretin; onu okusunlar. Öyle ki, bu ezgi İsraililer'e karşı benim tanımım olsun. **20** Onları atalarına ant içerek söz verdigim süt ve bal akan ülkeye getirdiğimde yiyp doyacaklar; semirince başka ilahlara yönelik onlara tapacaklar. Beni tepecek, antlaşmamı bozacaklar. **21** Başlarına sayısız kötülükler, sıkıntılar geldiğinde, bu ezgi onlara karşı tanıklık edecek. Çünkü çocuklar bu ezgiyi unutmayacak. Ant içerek söz verdigim ülkeye onları getirmeden önce neler tasarladıklarını biliyorum." **22** O gün Musa bu ezgiyi yazıp İsraililer'e öğretti. **23** RAB Nun oğlu Yesu'ya şu buyruğu verdi: "Güçlü ve yürekli ol! Çünkü İsraililer'i, ant içerek söz verdigim ülkeye sen götüreceksin ve ben seninle birlikte olacağım." **24** Musa yasanın sözlerini eksiksiz olarak kitaba

yazmayı bitirince, 25 RAB'bin Antlaşma Sandığı'ni taşıyan Levililer'e şu buyruğu verdi: 26 "Bu Yasa Kitabı'nı alın, Tanrıınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın yanına koyn. Orada size karşı bir tanık olarak kalsın. 27 Çünkü sizin başkaldırın, dikbaşlı kişiler olduğunuza biliyorum. Bugün ben sağken, aranızdayken bile RAB'be karşı geliyorsunuz; ölümünden sonra daha ne kadar çok başkaldıracaksınız. 28 Oymaklarınızın bütün ileri gelenlerini, görevilerinizi bana getirin. Bu sözleri onlara duyuracağım. Yeri göğü onlara karşı tanık tutacağım. 29 Ölümünden sonra büsbütün yozlaşacağınızı, size buyurduğum yoldan sapacağınızı biliyorum. Son günlerde kötülüklerle karşılaşacağınız. Çünkü RAB'bin gözünde kötü olanı yapacak ve yaptıklarınızla O'nu öfkeli direceksiniz." 30 Musa şu ezzinin sözlerini eksiksiz olarak bütün İsrail topluluğuna okudu:

32 "Ey gökler, kulak verin, sesleneyim; Ey dünya, ağızmdan çıkan sözleri işit! 2 Öğretişim yağmur gibi damlasın; Sözlerim çığ gibi düşsün, Çimen üzerine çiseleyen yağmur gibi, Bitkilere yağan sahanak gibi. 3 RAB'bin adını duyuracağım. Ululuğu için Tanrıımızı övün! 4 O Kaya'dır, işleri kusursuzdur, Bütün yolları doğrudur. O haksızlık etmeyen güvenilir Tanrı'dır. Doğru ve adıldır. 5 Bu eğri ve sapık kuşak, O'na bağlı kaldı. O'nun çocukları değiller. Bu onların utancıdır. 6 RAB'be böyle mi karşılık verilir, Ey akılsız ve bilgelikten yoksun halk? Sizi yaratın, size biçim veren, Babanız, Yaratıcınız O değil mi? 7 "Eski günleri anımsayı; Çoktan geçmiş çağları düşünün. Babaniza sorun, size anlatınsın, Yaşlılarınız size açıklasın. 8 Yüceler Yücesi uluslara paylarına düşeni verip İnsanları böldüğünde, Ulusların sınırlarını İsrailoğulları'nın sayısına göre belirledi. 9 Çünkü RAB'bin payı kendi halkıdır Ve Yakup soyu O'nun payına düşen mirastr. 10 "Onu kurak bir ülkede, İssiz, uluyan bir çölde buldu, Onu kuşattı, kayırdı, Gözbebeği gibi korudu. 11 Yuvasında yavrularını uçmaya kıskırtan, Onların üzerinde kanat çırpan bir kartal gibi, Kanatlarını gerip onları aldı Ve kanatları üzerinde taşıdı. 12 Ona yalnız RAB yol gösterdi, Yanında yabancı ilah yoktu. 13 "Onu yeryüzünün yüksekliklerinde gezdirdi, Tarlada yetişen ürünlerde döyürdü. Onu kayadan akan balla, Çakmaktaşından çıkardığı yağla besledi. 14 İneklerin yağıyla, Koyunların sütüyle, Besili kuzularla, Başan cinsi en iyi koçlarla, tekelerle, En iyi buğdayla onu besledi. Halk üzümün kırmızı kanını içti. 15 "Yeşurun semirdi ve sahibini tepti; Doyunca yağ bağılayıp ağırlaştı, Kendisini yaratan Tanrı'ya sırt çevirdi, Kurtarıcısını, Kaya'yı kücümsedi. 16 Yabancı ilahlarla Tanrı'yi kıskandırıp içgencilikleriyle O'nu öfkeli dirdiler. 17 Tanrı olmayan cinlere, Tanımadıkları ilahlara, Atalarınızın korkmadıkları, Son zamanlarda ortaya çıkan Yeni ilahlara kurban kestiler. 18 Seni oluşturan Kaya'yı savsaklıdin, Seni yaratan Tanrı'yi unuttun. 19 "RAB bunu görünce onları reddetti; Çünkü oğulları, kızları O'nu öfkeli dirdiler. 20 'Yüzümüz onlardan çevirecek Ve sonlarının ne olacağını göreceğim' dedi, 'Çünkü onlar sapık bir kuşak Ve güvenilmez çocukların. 21 Tanrı olmayan ilahlara Beni kıskandırdılar; Değersiz putllarıyla beni öfkeli dirdiler. Ben de halk olmayan bir halkla Onları kıskandıracagım. Anlaysız bir ulusa Onları öfkeli direceğim. 22 Çünkü size karşı öfkem ateş gibi tutuşup Ölüler diyarının derinliklerine dek yanacak.

Yeryüzünü ve ürününü yutup yok edecek Ve dağların temellerini tutuşturacak. (Sheol h7585) 23 "Üzerlerine kötülükler yığacağım, Oklarımı onlara karşı kullanacağım. 24 Kavurucu kırılık, tüketici hastalık, Öldürücü salgın vuracak onları. Gönderdiğim canavarlar dişleriyle onlara saldıracak, Toprakta sürünen zehirli yılanlar onları isıracak. 25 Sokakta kılıç onları çocusuz bırakacak; Evlerinde dehşet egemen olacak. Delikanlısı, genç kızı, Emzikteki çocuğu, aksaçısı ölecek. 26 Onları darmadağın etmemi, İnsanlar arasından anılarını silmeyi düşündüm. 27 Ama düşmanın alay etmesinden çekindim. Öyle ki, düşman yanlış anlayıp da, Bütün bunları yapan RAB değil, Başarı kazanan biziz, demesin." 28 "Onlar anlaysız bir ulustur, Onlarda sezgi yoktur. 29 Keşke bilge kişiler olsalar, anlasalar, Sonlarının ne olacağını düşünseüler! 30 Onların Kayası kendilerini satmamış Ve RAB onları ele vermemiş olsayıdı, Nasıl bir kişi bin kişiyi kovar, İki kişi on bin kişiyi kaçırırı? 31 Çünkü bizim Kayamız onların kayasına benzemez, Düşmanlarımız bu konuda yargıç olabilir. 32 Onların asması Sodom asmasından, Gomora bağlarındandır. Üzümleri zehirle dolu, Salkımları acıdır. 33 Şarapları yılan zehiri, Kobraların öldürücü zehiridir. 34 "Bu kötülükleri yazmadım mı? Hazinelerimde mührlemedim mi? 35 Öc benimdir, karşılığımı ben vereceğim, Zamanı gelince ayakları kayacak, Onların yıkım günü yakındır, Ceza günü hızla yaklaşıyor." 36 "RAB kendi halkın hakını koruyacak, Onların gücünün tükendiğini, Ülkede genç yaşı kimsenin kalmadığını görürse, Kullarına acıယaktır. 37 'Hani sizindiniz kaya, Hani ilahlarınız nerede?' diyecek, 38 'Kurbanlarınızın yağını yiyen, Dökmeliğ sununuza içen ilahlarınız hani nerede? Kalkışınlar da size yardım etsinler! Size barınak olsunlar! 39 "Artık anlayın ki, ben, evet ben O'yum, Benden başka tanrı yoktur! Öldüren de, yaşatan da, Yaralayan da, iyileştiren de benim. Kimse elimden kurtaramaz. 40 Elimi göze kaldırır Ve sonsuzluk boyunca varlığım hakkı için derim ki, 41 Parlayan kılıcımı bileyip Yargılamaç için elime alınca, Düşmanlarımdan öç alacağım, Benden nefret edenlere karşılığımı vereceğim. 42 Oklarımı kanla sarhoş edeceğim, Kılıcım vurulanların, tutsacların kanyıyla, Düşman önderlerinin başlarıyla Ve etle beslenecek." 43 "Ey uluslar, O'nun halkını kutlayın, Çünkü O kullarının kanının öcünü alacak, Düşmanlarından öç alacak, Ülkesinin ve halkın günahını bağıslayacak." 44 Musa, Nun oğlu Hoşa ile birlikte gelip bu ezzinin sözlerini halka okudu. 45 Musa sözlerini bitirince, İsraililer'e şöyle dedi: "Bugün size bildirdiğim bu uyarıcı sözlerin tümünü benimseyin. Bu yasanın bütün sözlerine dikkat etmeleri ve yerine getirmeleri için çocuklara buyruk verin. 47 Bunlar sizin için boş sözler değildir, sizin yaşamınızdır. Şeria Irmağı'ndan geçerek mülk edineceğiniz ülkede ömrünüz bu sözler sayesinde uzun olacaktır." 48 RAB aynı gün Musa'ya söyle seslendi: 49 "Haavaram dağlık bölgесine, Eriha karşısında Moav ülkesindeki Nevo Dağı'na çok. Mülk olarak İsraililer'e vereceğim Kenan ülkesine bak. 50 Ağabeyin Harun Hor Dağı'nda ölüp atalarına kavuştuğu gibi, sen de çıkışağın dağda ölüp atalarına kavuşacaksın. 51 Çünkü ikiniz de Zin Çölü'nde, Meriva-Kadeş sularında, İsraililer'in önünde bana ihanet ettiniz, kutsallığımı önemsemediniz. 52 Bu nedenle ülkeyi ancak uzaktan göreceksin. Ama oraya, İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyeceksin."

33 Tanrı adamı Musa, ölümünden önce İsraililer'i kutsadı.

2 Şöyledi: "RAB Sina Dağı'ndan geldi, Halkına Seir'den doğdu Ve Paran Dağı'ndan parladı. On binlerce kutsalıyla birlikte geldi, Sağ elinde halkı için alev yanan ateş vardı. 3 Ya RAB, halkları gerçekten seversin, Bütün kutsallar elinin altındadır. Ayaklarına kapanır, Sözlerini dinlerler. 4 Yakup'un topluluğuna miras olarak, Musa bize yasayı verdi. 5 İsrail'in oymaklarıyla Halkın önderleri bir araya geldiğinde RAB Yeşurun'un kralı oldu. 6 "Ruben yaşasın, ölmesin, Halkının sayısı az olmasın." 7 Musa Yahuda için de şunları söyledi: "Ya RAB, Yahuda'nın yakarışını duy Ve onu kendi halkına getir. Kendisi için ellerile savاشtı. Düşmanlarına karşı ona yardımcı ol." 8 Levi için de şöyle dedi: "Ya RAB, senin Tummim'in ve Urim'in Sadık kulun içindir. Onu Massa'da denedim, Meriva sularında onunla tartışın. 9 O annesi ve babası için, 'Onları saymıyorum' dedi. Kardeşlerini tanımadı, Çocuklarını bilmedi. Ama senin sözünü tuttu Ve antlaşmama bağlı kaldı. 10 İlkelerini Yakup soyuna, Yasanı İsrail'e öğreticekler. Senin önünde buhur, Sunağında tümüyle yakmalık sunular sunacaklar. 11 Ya RAB, onları el attıkları her işte kutsa, Yaptıklarından hoşnut ol. Ona karşı ayaklananların Ve ondan nefret edenlerin belini kır, Bir daha ayağa kalkmasınlar!" 12 Benyamin için de şöyle dedi: "RAB'bin sevgilisi, O'nun yanında güvenlikte yaşasın; RAB bütün gün onu korur, O da RAB'bin kucağında oturur." 13 Yusuf için de şöyle dedi: "RAB onun ülkesini Gökten yağan değerli çiyle Ve yeraltındaki derin su kaynaklarıyla kutsasın. 14 Ülkesi güneş altında yetişen ürünlerin en iyisiyle, Her ay yetişen en iyi meyvelerle, 15 Yaşlı dağların en seçkin armağanlarıyla, Kalıcı tepelerin bolluğuyla, 16 Yerin en değerli ürünü ve doluluğuyla, Çalıda oturanın lütfıyla bereketli olsun. Yusuf'un başı üzerine, Kardeşlerinden ayrı olanın başı üzerine bereket yaşınsın. 17 İlk doğan bir boğa kadar Gökemlidir o; Boynuzları yaban öküzünün boynuzları gibidir. Bu boynuzlarla ulusları, Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları yaralayacak. İşte böyledir Efrayim'in on binleri, İşte bunlardır Manaşse'hin binleri." 18 Zevulun için de şöyle dedi: "Ey Zevulun, sevinç duy yola çıkışınla, Ve sen, İssakar, çadırlarında sevin! 19 Ulusları dağa çağıracak, Orada doğruluk kurbanları kesecekler. Denizlerin bolluğuyla Ve kumlarda saklı hazırlarla doyacaklar." 20 Gad için de şöyle dedi: "Gad'ın sınırını genişleten kutsansın; Gad orada kol ve baş parçalanın Bir aslan gibi oturuyor. 21 Kendine ilk toprağı seçti; Önderlik payı ona verilmiştir. Halkın önderleri bir araya geldiğinde, RAB'bin doğru isteğini Ve İsrail'e ilişkin ilkelerini, O yerine getirdi." 22 Dan için de şöyle dedi: "Dan Başan'dan sıçrayan Aslan yavrusudur." 23 Naftali için de şöyle dedi: "Ey sen, RAB'bin lütfu ve Kutsamasıyla dolu olan Naftali! Sen batıyu ve güneyi mülk edineceksin." 24 Aşer için de şöyle dedi: "Oğullar arasında en çok kutsanan Aşer olsun, Kardeşlerinin beğenisini kazanan o olsun. Ayağını zeytinyağına batırsın. 25 Kapı sürgülerin demir ve tunç olacak Ve gücün yaşamın boyunca sürecektil." 26 "Ey Yeşurun, sana yardım için Göklere ve bulutlara görkemle binen, Tanrı'ya benzer biri yok. 27 Siğnağın çığları boyu var olan Tanrı'dır, Seni taşıyan O'nun yorulmaz kollarıdır. Düşmanı önünden kovacak Ve sana, 'Onu yok et!' diyecek. 28 Böylece İsrail güvenlik içinde yaşayacak; Tahıl ve yeni şarap ülkesinde, Yakup'un pınarı güvenlikte

kalacak. Gökler oraya çiy damlatacak. 29 Ne mutlu sana, ey İsrail! Var mı senin gibisi? Sen RAB'bin kurtardığı bir halsin. RAB seni koruyan kalkan Ve şanlı kılıcındır. Düşmanların senin önünde küçülecek Ve sen onları çiğneyeceksin."

34 Bundan sonra Musa Moav ovalarından Nevo Dağı'na giderken Eriha Kenti karşısındaki Pisga Dağı'na çıktı. RAB ona bütün ülkeyi gösterdi: 2 Dan'a kadar uzanan Gilatı, bütün Naftali'yı, Efrayim ve Manashe bölgelerini, Akdeniz'e kadar uzanan bütün Yahuda bölgesini, 3 Negev'i, hurma kenti Eriha Vadisi'nin Soar'a kadar uzanan ovasını. 4 Sonra Musa'ya şöyle dedi: "İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a, 'Senin soyuna vereceğim' diye ant içtiğim ülke budur. Ülkeyi sana gösterdim, ama oraya gitmeyeceksin." 5 Böylece RAB'bin sözü uyarınca RAB'bin kulu Musa orada, Moav ülkesinde öldü. 6 RAB onu Moav ülkesinde, Betypeor karşısındaki vadide gömdü. Bugün de mezarının nerede olduğunu kimse bilmiyor. 7 Musa öldüğünde yüz yirmi yaşındaydı; ne gözleri zayıflamıştı, ne de gücü tükenmişti. 8 İsraililer Moav ovalarında Musa için otuz gün yas tuttular. Sonra Musa için ağlama ve yas tutma günleri sona erdi. 9 Nun oğlu Yesu bilgelik ruhuyla doluydu. Çünkü Musa ellerini üzerine koymuştu. İsraililer onu dinliyor ve RAB'bin Musa'ya verdiği buyruklar uyarınca davranışıyorlardı. 10 O günden bu yana İsrail'de Musa gibi RAB'bin yüz yüze görüştüğü bir peygamber çıkmadı. 11 RAB onu Mısır'da firavuna, görevlilerine ve bütün ülkesine bir sürü beriltiler, şaşılışla işler yapması için gönderdi. 12 Musa İsraililer'in gözleri önünde güçlü, büyük ve ürkütücü işler yapmıştır.

Yeşu

1 RAB, kulu Musa'nın ölümünden sonra onun yardımcısı Nun oğlu Yeşu'ya şöyle seslendi: **2** "Kulum Musa öldü. Şimdi kalk, bütün halkla birlikte Şeria Irmağı'ni geç. Size, İsrail halkına vereceğim ülkeye girin. **3** Musa'ya söylediğim gibi, ayak basacağınız her yeri size veriyorum. **4** Sınırlarınız çolden Lübnan'a, büyük Fırat Irmağı'ndan –bütün Hittit ülkesi dahil– batıdaki Akdeniz'e kadar uzanacak. **5** Yaşamın boyunca hiç kimse sana karşı koyamayacak; nasıl Musa ile birlikte oldumsa, seninle de birlikte olacağım. Seni terk etmeyeceğim, seni yüzüstü bırakmayacağım. **6** "Güçlü ve yürekli ol. Çünkü halkı, atalarına vereceğime ant içtiğim ülkeyi miras almaya sen götüreceksin. **7** Yeter ki, güçlü ve yürekli ol. Kulum Musa'nın sana buyurduğu Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmeye dikkat et. Gittiğin her yerde başarılı olmak için bu yasadan ayrılmaya, sağa sola sapma. **8** Yasa Kitabı'nda yazılanları dilinden düşürme. Tümünü özene yerine getirmek için gece gündüz onu düşün. O zaman başarılı olacak ve amacına ulaşacaktır. **9** Sana güçlü ve yürekli ol demedim mi? Korkma, yılma. Çünkü Tanrı RAB gideceğin her yerde seninle birlikte olacak." **10** Bunun üzerine Yeşu, halkın görevlilerine şöyle buyurdu: **11** "Ordugahın ortasından geçip halka şu buyruğu verin: 'Kendinize kumanya hazırlayın. Çünkü Tanrı RAB'bin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinmek için üç gün sonra Şeria Irmağı'nı geçeceksiniz.'" **12** Yeşu, Ruben ve Gad oymaklarına ve Manaşşe oymağının yarısına da şöyle dedi: **13** "RAB'bin kulu Musa'nın, 'Tanrı RAB bu ülkeyi size verip siz rahata erdirecek' dediğini animsayın. **14** Kadınlarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız Şeria Irmağı'nın doğusunda, Musa'nın size verdiği topraklarda kalsın. Ama sizler, bütün yiğit savaşçılar, silahlı olarak kardeşlerinizden önce Irmağı geçip onlara yardım edin. **15** RAB sizi rahata erdirdiği gibi, onları da rahata erdirecek. Onlar Tanrı RAB'bin vereceği ülkeyi mülk edindikten sonra siz de mülk edindiğinizin topraklara, RAB'bin kulu Musa'nın Şeria Irmağı'nın doğusunda size verdiği topraklara dönüp oraya yerleşin." **16** Önderler Yeşu'ya, "Bize ne buyurduysan yapacağız" diye karşılık verdiler, "Bizi nereye gönderirsen gideceğiz. **17** Her durumda Musa'nın sözünü dinlediğimiz gibi, senin sözünü de dinleyeceğiz. Yeter ki, Musa'yla birlikte olmuş olan Tanrı RAB seninle de birlikte olsun. **18** Sözünü dinlemeyen, buyruklarına karşı gelip başkalırdan ölümlle cezalandırılacaktır. Yeter ki, sen güçlü ve yürekli ol."

2 Nun oğlu Yeşu Şittim'den gizlice iki casus gönderdi. "Gidip ülkeyi, özellikle de Eriha'yı araştırın" dedi. Böylece yola çıkan casuslar, Rahav adında bir fahişenin evine gidip geceyi orada geçirdiler. **2** Bu arada Eriha Kralı'na, "Ülkemizi araştırmak üzere bu gece İsrail halkından buraya adamlar geldi" diye haber verildi. **3** Bunun üzerine Eriha Kralı, Rahav'a, "Sana gelip evinde kalan o adamları dışarı çıkar" diye haber gönderdi, "Çünkü onlar ülkemizi araştırmak için geldiler." **4** İki adamı saklamış olan Rahav, "Adamların bana geldikleri doğru" dedi, "Ama ben nereye olduklarını bilmiyordum. **5** Karanlık basar basmaz, kentin kapısı kapanmak üzereyken çıktılar. Nereye gittiklerini bilmiyorum. Hemen peşlerinden giderseniz yetişirsiniz." **6**

Aslında kadın onları dama çıkarmış, oraya sermiş olduğu keten saplarının altına gizlemiştir. **7** Kralın adamlarıysa casusları Şeria Irmağı'nın geçitlerine giden yol boyunca kovaladılar. Onlar kentten çıkar çıkmaz kapı sürgülenmiştir. **8** Damdaki adamlar yatmadan önce kadın yanlarına çıktı. **9** "RAB'bin bu ülkeyi size verdığını biliyorum" dedi, "Sizden ötürü dehşete kapıldı; ülkede yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü. **10** Çünkü Mısır'dan çıktığınızda RAB'bin Kamiş Denizi'ni önenizde nasıl kuruttugunu, Şeria Irmağı'nın ötesindeki Amorlu iki krala –Sihon ve Og'a– neler yaptığınızı, onları nasıl yok ettığınızı duyduk. **11** Bunları duyduğumuzda korkudan dizlerimizin bağı çözüldü. Sizin korkunuzdan kimsede derman kalmadı. Çünkü Tanrı RAB hem yukarıda göklerde, hem de aşağıda yeryüzünde Tanrı'dır. **12** Size iyilik ettiğim gibi, siz de aileme iyilik edeceklerinize lütfen RAB adına ant için. Annemi, babamı, erkek ve kız kardeşlerimle ailelerini ölümden kurtarıp hepimizi sağ bırakacağınızla ilişkin bana güvenilir bir işaret verin." **14** Adamlar, "Eğer bu yaptıklarımızı açığa vurmazsanız, yerinize ölmeye hazırız" dediler, "RAB bu ülkeyi bize verdiğinde sana iyilik edip sözümüzü tutacağız." **15** Kent surlarında bir evde oturan Rahav, adamları iyle pencereden aşağı indirdi. **16** Onlara, "Dağa çıkışın, yoksa siz kovalayanlarla karşılaşabilirsiniz" dedi, "Onlar dönené kadar üç gün orada saklanın. Sonra yolumuza devam edersiniz." **17** Adamlar Rahav'a, "Bize içirdiğin andı tutmasına tutarız" dediler, **18** "Ama ülkeye girdiğimizde şu kırmızı ipi bizi indirdiğin pencereye bağla. Anneni, babanı, kardeşlerinle babanın bütün ev halkını yanına, kendi evine topla. **19** Evinin kapısından dışarıya çıkan, kendi kanından sorumlu olacak; böyle biri için sorumluluk kabul etmeyez. Ama seninle birlikte evinde olan herhangi birine gelecek zarardan biz sorumluyuz. **20** Ancak bu yaptıklarımızı açığa vurursan, içirdiğin ant bizi bağlamaz." **21** Kadın, "Dediğiniz gibi olsun" diye karşılık verdi. Onları yola çıkarıp uğurladıktan sonra kırmızı ipi pencereye bağladı. **22** Adamlar ayrılp dağa çıktılar; kendilerini kovalayanlar da olsalar da bulamadılar. **23** İki adam geri dönmek üzere dağdan indi. Irmağı geçip Nun oğlu Yeşu'nun yanına vardılar ve başlarından geçen her şeyi ona anlattılar. **24** Yeşu'ya, "RAB gerçekten bütün ülkeyi elimize teslim etti" dediler, "Orada yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü."

3 Sabah erkenden kalkan Yeşu, bütün İsrail halkıyla birlikte Şittim'den yola çıkıp Şeria Irmağı'na kadar geldi. Irmağı geçmeden orada konakladılar. **2** Üçüncü günün sonunda ordugahı baştan başa geçen görevliler **3** halka, "Levili kâhinlerin Tanrı RAB'bin Antlaşma Sandığı'ni yüklen diklerini gördüğünüzde siz de yerinizden kalkıp sandığı izleyin" diye buyurdular, **4** "Böylece hangi yöne gideceğinizi bileyeceleriz. Çünkü daha önce bu yoldan hiç geçmediniz. Ama Antlaşma Sandığı'na yaklaşmayın; sandıkla aranızda iki bin arşın kadar bir aralık kalsın." **5** Yeşu halka, "Kendinizi kutsayın" dedi, "Çünkü RAB yarın aranızda mucizeler yaratacak." **6** Yeşu kâhinlere, "Antlaşma Sandığı'ni yüklenip halkın önüne geçin" dedi. Böylece kâhinler sandığı yüklenip halkın önünde yürümeye başladılar. **7** Bu arada RAB Yeşu'ya şöyle dedi: "Musa'yla birlikte olduğum gibi, seninle de birlikte olduğumu anlamaları için bugün seni

bütün İsrail halkın gözünde yüceltmeye başlayacağım. **8** Antlaşma Sandığı'ni taşıyan kâhinlere, 'Şeria Irmağı'nın kiyisina varınca suda biraz ilerleyip durun' diye buyruk ver." **9** Yesù İsrail halkına, "Yaklaşın, Tanrıınız RAB'bin söylediıklerini dinleyin" dedikten sonra ekledi: **10** "Yaşayan Tanrı'nın aranızda olduğunu, Kenan, Hitit, Hiv, Periz, Girgaş, Amor ve Yevus halklarını kesinlikle önenüzden sürecekini şundan anlayacaksınız: **11** Bütün yeryüzünün Egemeni'ne ait olan Antlaşma Sandığı, sizden önce Şeria Irmağı'ni geçecektir. **12** Şimdi her oymaktan birer kişi olmak üzere İsrail oymalarından kendinize on iki adam seçin. **13** Bütün yeryüzünün Egemeni RAB'bin Antlaşma Sandığı'ni taşıyan kâhinlerin ayakları Şeria Irmağı'nın sularına değerdeğmez, yukarıdan aşağıya akan sular kesilip bir yığın halinde birikecektir." **14** Halk Şeria Irmağı'ni geçmek üzere konakladığı yerden yola çıktı. Antlaşma Sandığı'ni taşıyan kâhinler önden gidiyorlardı. **15** Sandığı taşıyan kâhinler Irmağın kiyisine varıp suya ayak bastıklarında –Şeria Irmağı, ekin biçme zamanında kabarır, kiyilerini basar– **16** ta yukarıdan gelen sular durdu, çok uzaklarda, Saretan yakınında bulunan Adam Kenti'nde bir yığın halinde yükselmeye başladı. Öyle ki, Arava –Lut-Gölü'ne akan sular tümüyle kesildi. Halk Eriha'nın karşısından Irmağı geçti. **17** RAB'bin Antlaşma Sandığı'ni taşıyan kâhinler, halkın tamamı Irmağı geçinceye dek kurumuş ırmak yatağının ortasında kırıdamaдан dardular. Böylece bütün İsrail halkı kurumuş ırmak yatağından geçti.

4 Halkın tümü Şeria Irmağı'ni geçtikten sonra RAB Yesù'ya söyle seslendi: **2** "Her oymaktan birer kişi olmak üzere halktan on iki adam seçin. **3** Onlara şunu buyurun: 'Buradan, Şeria Irmağı'nın ortasından, kâhinlerin ayaklarını sağlam biçimde bastıkları yerden birer taş alın. Bu taşları yanınızda götürüp geceyi geçireceğiniz yere koyun.'" **4** Böylece Yesù İsrail'in her oymaından birer kişi olmak üzere seçtiği on iki adamı çağırıldı. **5** Onlara, "Irmağın ortasına, Tanrıınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'na kadar gideń" diye buyurdu, "İsrail halkın oymak sayısına göre her biriniz omuzuna birer taş alsın. **6** Bunlar sizin için bir anı olacak. Çocuklarınız ilerde, 'Bu taşların sizin için anlamı ne?' diye sorduklarında, **7** onlara diyeceksiniz ki, 'Şeria Irmağı'nın suları RAB'bin Antlaşma Sandığı'nn önünden kesildi. Antlaşma Sandığı ırmaktan geçenken akan sular durdu. Bu taşlar sonsuza dek İsrail halkı için bu olayın anısı olacak.'" **8** İsraililer Yesù'nun buyruğunu yerine getirdiler. RAB'bin Yesù'ya söylediği gibi, İsrail oymalarının sayısına göre Şeria Irmağı'nın ortasından alındıkları on iki taşı konaklayacakları yere götürüp bir araya yıldılar. **9** Yesù ayrıca Şeria Irmağı'nın ortasına, Antlaşma Sandığı'ni taşıyan kâhinlerin darduğu yere on iki taş dikti. Bu taşlar bugün de oradadır. **10** Böylece RAB'bin Yesù'ya, halka iletilmek üzere buyurduğu her şey yerine getirilinceye dek, sandığı taşıyan kâhinler Şeria Irmağı'nın ortasında dardular. Her şey Musa'nın Yesù'ya buyurduğu gibi yapıldı. Halk da çabucak Irmağı geçti. **11** Halkın tümü geçtikten sonra kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'yla birlikte halkın önüne geçtiler. **12** Ruben ve Gad oymalarıyla Manaşçe oymağının yarısı, Musa'nın kendilerine buyurduğu gibi, silahlı olarak İsrail halkın önüne geçtiler. **13** Böylece kırk bin kadar silahlı adam savaşmak üzere

RAB'bin önünde Eriha ovalarına girdi. **14** RAB o gün Yesù'yu bütün İsrail halkın gözünde yücelti. Musa'ya yaşamı boyunca nasıl saygı gösterdilerse, Yesù'ya da öyle saygı göstermeye başladilar. **15** RAB Yesù'ya, "Levhâ Sandığı'ni taşıyan kâhinlerin Şeria Irmağı'ndan çıkışlarını buyur" dedi. **17** Yesù da kâhinlere, "Şeria Irmağı'ndan çıkışın" diye buyurdu. **18** RAB'bin Antlaşma Sandığı'ni taşıyan kâhinler Şeria Irmağı'nın ortasından ayrılp karaya ayak basar basmaz Irmağın suları eskisi gibi akmaya ve kiyileri basmaya başladı. **19** Halk Şeria Irmağı'ni birinci ayın onuncu günü geçip Gilgal'da, Eriha'nın doğu sınırında konakladı. **20** Yesù ırmaktan alınan on iki taşı Gilgal'a diktı. **21** Sonra İsrail halkına söyle dedi: "Çocuklarınız bir gün size, 'Bu taşların anlamı nedir?' diye soracak olurlarsa, **22** onlara, 'İsrail halkı Şeria Irmağı'nın kurumuş yatağından geçti' diyeceksiniz. **23** 'Tanrıınız RAB Kamiş Denizi'ni geçmişiz boyunca önenüzde nasıl kuruttuysa, Şeria Irmağı'ni da geçmişiz boyunca önenüzde kuruttu. **24** Öyle ki, yeryüzünün bütün halkları RAB'bin ne denli güçlü olduğunu anlasın; siz de Tanrıınız RAB'den her zaman korkasınız!"

5 RAB'bin Şeria Irmağı'nın sularını İsraililer'in önünde, halkın geçişi boyunca nasıl kuruttuğunu duyan batı yakasındaki Amorlu krallarla Akdeniz kıyısındaki Kenanlı krallar, İsraililer'den ötürü can derdine düştüler; korkudan dizlerinin bağı çözüldü. **2** Bu arada RAB, Yesù'ya söyle seslendi: "Kendine taştan bıçaklar yap ve İsraililer'i eskisi gibi sünnet et." **3** Böylece Yesù taştan yaptığı bıçaklarla İsraililer'i Givat-Haaralot'ta sünnet etti. **4** Bunu yapmasının nedeni şuydu: İsraililer Mısır'dan çıktıklarında savaşabilecek yaştaki bütün erkekler, Mısır'dan çıktıktan sonra çölden geçenken ölmüşlerdi. **5** Mısır'dan çıkan erkeklerin hepsi sünnetiydi. Ama Mısır'dan çıktıktan sonra yolda, çölde doğan erkeklerin hiçbirini sünnet olmamıştı. **6** İsraililer Mısır'dan çıktıklarında savaşacak yaşta olanların tümü ölüncede dek çölde kırk yıl dolaştılar. Çünkü RAB'bin sözünü dinlememişlerdi. RAB bize verilmek üzere atalarımıza söz verdiği süt ve bal akan ülkeyi onlara göstermeyeceğine ant içimişti. **7** RAB onların yerine çocuklarını yaşıttı. Sünnetsiz olan bu çocukların Yesù sünnet etti. Çünkü yolda sünnet olmamışlardı. **8** Bütün erkekler sünnet edildikten sonra yaraları iyileşinceye dek ordugahta kaldılar. **9** RAB Yesù'ya, "Mısır'da uğradığınız utancı bugün sizin üzerinden kaldırımdım" dedi. Bugün de oraya Gilgal denmesinin nedeni budur. **10** Gilgal'da, Eriha ovalarında konaklamış olan İsrail halkı, ayın dördüncü gününün akşamı Fisih Bayramı'ni kutladı. **11** Bayramın ertesi günü, tam o gün, ülkenin ürünlerinden mayasız ekmek yaptılar ve kavrulmuş başak yediler. **12** Ülkenin ürünlerinden yemelei üzerine ertesi gün man kesildi. Man kesilince İsraililer o yıl Kenan topraklarının ürünüyle beslendiler. **13** Yesù Eriha'nın yakınındaydı. Başını kaldırınca önünde, kilicini çekmiş bir adam gördü. Ona yaklaşarak, "Sen bizden misin, karşı tarafın mı?" diye sordu. **14** Adam, "Hiçbir!" dedi, "Ben RAB'bin ordusunun komutanıyım. Şimdi geldim." O zaman Yesù yüzüstü yere kapanıp ona tapındı. "Efendimin kuluna buyruğu nedir?" diye sordu. **15** RAB'bin ordusunun komutanı, "Çarığını çıkar" dedi, "Çünkübastığın yer kutsaldır." Yesù söyleneni yaptı.

6 Eriha Kenti'nin kapıları İsailliler yüzünden sımsıkı kapatılmıştı. Ne giren vardı, ne de çıkan. **2** RAB Yes'ya, "İşte Eriha'yı, kralını ve yiğit savaşçılarını senin eline teslim ediyorum" dedi, **3** "Siz savaşçılar, kentin çevresini günde bir kez olmak üzere altı gün dolanacaksınız. **4** Koç boynuzundan yapılmış birer boru taşıyan yedi kâhin sandığın önünden gitsin. Yedinci gün kentin çevresini yedi kez dolanın; bu arada kâhinler borularını çalsınlar. **5** Kâhinlerin koç boynuzu borularını uzun uzun çaldıklarını işittiğinizde, bütün halk yüksek sesle bağırsın. O zaman kentin surları çökecek ve herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girecek." **6** Nun oğlu Yesu kâhînleri çağrıp, "RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı alın" dedi, "Yedi kâhin, elliñerinde koç boynuzu borularla sandığın önünde yürüsun." **7** Sonra halka, "Kalkın, kentin çevresini dolanmaya başlayın" dedi. "Silahlı öncüler RAB'bin Sandığı'nın önünden gitsin." **8** Yesu'nun bunları halka söylemesinden sonra, koç boynuzu birer boru taşıyan yedi kâhin borularını çalarak RAB'bin önünde ilerlemeye başladilar. Onları RAB'bin Antlaşma Sandığı izliyordu. **9** Silahlı öncüler boru çalan kâhînlerin önünden, artçılar da sandığın arkasından ilerliyor, bu arada borular çalınıyordu. **10** Yesu halka şu buyruğu verdi: "Savaş naraları atmayın, sesinizi yükseltmeyin. 'Bağırin' diyeceğim güne dek ağızınızdan tek bir söz çıkmayın. Buyruğumu duyunca bağırin." **11** Halk RAB'bin Sandığı'yla birlikte kentin çevresini bir kez dolandı, sonra ordugaha döntüp geceyi orada geçirdi. **12** Ertesi sabah Yesu erkenden kalktı. Kâhînler de RAB'bin Sandığı'nı yüklediler. **13** Koç boynuzu borular taşıyan yedi kâhin RAB'bin Sandığı'nın önünde ilerliyor, bir yandan da borularını çalıyorlardı. Silahlı öncüler onların önünden gidiyor, artçılar da RAB'bin Sandığı'nı izliyordu. Bu arada borular sürekli çalınıyordu. **14** Böylece ikinci gün de kentin çevresini bir kez dolanıp ordugaha döndüler. Aynı şeyi altı gün yinelediler. **15** Yedinci gün erkenden, şafak sökerken kalkıp kentin çevresini aynı şekilde yedi kez dolandılar. Kentin çevresini yalnız o gün yedi kez dolandılar. **16** Kâhînler yedinci turda borularını çalınca, Yesu halka, "Bağırin! RAB kenti size verdi" dedi, **17** "Kent, içindeki her şeyle birlikte, RAB'be koşulsuz adanmıştır. Yalnız gönderdiğimiz ulakları saklamış olan fahişé Rahav'la evindekiler sañ bırakılacak. **18** Sakın RAB'be adanın herhangi bir şeye el sürmeyin. Adadığınız şeylerin alırsanız İsrail'in ordugahını felakete ve yıkıma sürüklersiniz. **19** Bütün altına gümüş, tunç ve demir eşya RAB'be ayrılmıştır. Bunlar RAB'bin hazinesine girecek." **20** Halk bağırmaya başladı, kâhînler de borularını çaldılar. Boru sesini işten halk daha yüksek sesle bağırdı. Kentin surları çöktü. Herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girdi. Böylece kenti ele geçirdiler. **21** Kadın erkek, genç yaşlı, küçük ve büyük baş hayvanlardan eşeklere dek, kente ne kadar canlı varsa, hepsini kılıçtan geçirip yok ettiler. **22** Yesu ülkeye casus olarak gönderdiği iki adamı, "O fahişenin evine gidin, ant içtiğiniz gibi, kadını ve bütün yakınlarını dışarı çıkarın" dedi. **23** Eve giren genç casuslar Rahav'ı, annesini, babasını, erkek kardeşleriyle bütün akrabalarını ve kendisine ait olan her şeyi alıp İsrail ordugahının yakınına getirdiler. **24** Sonra kenti içindekilerle birlikte ateşe verdiler. Ancak altın ve gümüşü, tunç ve demir eşayı RAB'bin Tapınağı'nın hazinesine koydular. **25** Yesu fahişé Rahav'a, babasının ev halkıyla yakınlarına dokunmadı. Yesu'nun

Eriha'yı araştırmak için gönderdiği ulakları saklayan Rahav, bugün de İsailliler'in arasında yaşıyor. **26** Bundan sonra Yesu söyle ant içti: "Bu kenti, Eriha'yı yeniden kurmaya kalkışan, RAB'bin lanetine uğrasın. Buna kalkışan kişi büyük oğlunu kaybetme pahasına temel atacak, en küçük oğlunu kaybetme pahasına da kentin kapılarını yerine takacak." **27** RAB Yesu'yla birlikteydi. Yesu'nun ünü ülkenin her yanına yayıldı.

7 Ne var ki, İsailliler adanan eşyalar konusunda RAB'be ihanet ettiler. Yahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu, Karmi oğlu Akan adanmış eşyaların bazılarını alıncá, RAB İsailliler'e öfkeli. **2** Yesu, Eriha'dan Beytel'in doğusunda, Beytaven yakınındaki Ay Kenti'ne adamlar göndererek, "Gidip ülkeyi araştırır" dedi. Adamlar da gidip Ay Kenti'ni araştırdılar. **3** Sonra Yesu'hun yanına dönerek ona, "Bütün halkın oraya gidip yorulmasına gerek yok" dediler, "Sayısı az olan Ay halkın yemeye iki üç bin kişi yeter." **4** Kentin üzerine yürüyen üç bin kadar İsailli, Ay halkın önünde kaçmaya başladı. **5** Ay halkı onlardan otuz altı kadarını öldürdü, sağ kalanları da kentin kapısından Şevarim'e dek kovaladı. Bayırdan aşağı kaçanları öldürdü. Korkudan İsailliler'in dizlerinin bağı çözüldü. **6** Bunun üzerine Yesu giysilerini yırtarak İsrail'in ileri gelenleriyle birlikte başından aşağı toprak döküp RAB'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere kapandı ve akşamı dek bu durumda kaldı. **7** Ardından söyle dedi: "Ey Egemen RAB, bizi Amorlular'ın eline teslim edip yok etmek için mi Şeria Irmağı'ndan geçirdin? Keşke halimize razı olup irmagın ötesinde kalsaydık. **8** Ya Rab, İsrail halkı dönüp düşmanlarının önünden kaçtıktan sonra ben ne diyebilirim! **9** Kenanlılar ve ülkede yaşayan öbür halklar bunu duyunca çevremizi kuşatacak, adımızı yeryüzünden silecekler. Ya sen, ya Rab, kendi yüce adın için ne yapacaksın?" **10** RAB Yesu'ya söyle karşılık verdi: "Ayağa kalk! Neden böyle yüzüstü yere kapanıyorsun? **11** İsailliler günah işlediler. Onlarla yaptığım ve yerine getirmelerini buyurduğum antlaşmayı bozdular. Koşulsuz adanmış eşyaların bir kısmını çalıp kendi eşyaları arasına gizlediler ve yalan söylediler. **12** İşte bu yüzden İsailliler düşmana karşı tutunamıyor, arkalarını dönüp düşmanlarının önünden kaçıyor. Çünkü lanete uğradılar. Sizde bulunan adanmış eşyaları yok etmemesiniz, artık sizinle birlikte olmayacağımdır. **13** Kalk, halkı kutsa ve onlara de ki, 'Kendinizi yarın için kutsayın. Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB söyle diyor: Ey İsrail, adanmış eşyaların bir kısmını aldınız. Bunları yok etmedikçe düşmanlarınızın karşısında dayanamazsınız.' **14** Sabah olunca oymak oymak dizilip sırayla öne çıkacaksınız. RAB'bin belirleyeceği boy, aile aile öne çıkacak. RAB'bin belirleyeceği boy, aile aile öne çıkacak. Yine RAB'bin belirleyeceği ailenin erkekleri teker teker öne çıkacak. **15** Adanmış eşyaları aldığı belirlenen kişi, kendisine ait her şeyle birlikte ateşe atılacak. Çünkü RAB'bin Antlaşması'ni bozup İsrail'de iğrenç bir günah işledi." **16** Sabah erkenden kalkan Yesu, İsrail halkını oymak oymak öne çıkardı. Bunalardan Yahuda oymağı belirlendi. **17** Yahuda boylarını teker teker öne çıkardığında, Zerah boyu belirlendi. Zerahlilar aile aile öne çıkarıldığında Zavdi ailesi belirlendi. **18** Zavdi ailesinin erkekleri teker teker öne çıkarıldığında Yahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu,

Karmi oğlu Akan belirledi. **19** O zaman Yesu Akan'a, "Oğlum" dedi, "İsrail'in Tanrısi RAB'bin hakkı için doğruya söyle, ne yaptın, söyle bana, benden gizleme." **20** Akan, "Doğru" diye karşılık verdi, "İsrail'in Tanrısi RAB'be karşı günah işledim. Yaptığım şu: **21** Ganimetin içinde Şınar işi güzel bir kaftan, iki yüz şekel gümüş, elli şekel ağırlığında bir külçe altın görünce dayanamayıp aldım. En alta gümüş olmak üzere, tümünü çadırının ortasında toprağa gömdüm." **22** Yesu'nun görevlendirdiği adamlar hemen çadıra koştular. Gömülümlü eşyaları orada buldular. Gümüş en alttáydi. **23** Tümünü çadırından çıkardılar, Yesu'ya ve İsrail halkına getirip RAB'bin önünde yere serdiler. **24** Yesu ile İsrail halkı, Zerah oğlu Akan'ı, gümüşü, altın külçeyi, kaftanı, Akan'ın oğullarıyla kızlarını, sığır ve davarlarıyla eşegini, çadırıyla bütün eşyalarını alıp Akor Vadisi'ne götürdüler. **25** Yesu Akan'a, "Bizi neden bu felakete sürüklede?" dedi, "RAB de bugün seni felakete sürükleyecek." Ardından bütün İsrail halkı Akan'ı taşı tuttu; kendisine ait ne varsa taşlayıp yaktı. **26** Akan'ın üzerine taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Bu yığın bugün de duruyor. Bunun üzerine RAB'bin öfkesi dindi. Oranın bugün de Akor Vadisi diye anılmasının nedeni budur.

8 RAB Yesu'ya, "Korkma, yıılma" dedi, "Bütün savaşçılarını yanına alıp Ay Kenti'nin üzerine yürü. Ay Kralı'ni, halkını ve kenti bütün topraklarıyla birlikte sana teslim ediyorum. **2** Eriha'ya ve kralına ne yaptıysan, Ay Kenti'ne ve kralına da aynısını yap. Ama mal ve hayvanlardan oluşan ganimeti kendinize ayırin. Kentin gerisinde pusu kur." **3** Böylece Yesu bütün savaşçılarıyla birlikte Ay Kenti'nin üzerine yürümeye hazırlandı. Seçtiği otuz bin yiğit savaşçıyı geceleyin yola çıkarırken **4** onlara şöyle buyurdu: "Gidip kentin gerisinde pusuya yatın. Kentin çok uzağında durmayın. Hepiniz her an hazır olun. **5** Ben yanındaki halkla birlikte kente yaklaşacağım. Bir önceki gibi, düşman kentten çıkıştır üzermeye gelince, önlerinde kaçar gibi yapıp **6** onları kentten uzaklaştırıncaya dek arımızdan sürükleyeceğiz. Önceki gibi onlardan kaçtığımızı sanacaklar. Biz kaçar gibi yaparken, **7** siz de pusu kurdugunuz yerden çıkış kenti ele geçirirsiniz. Tanımız RAB orayı elinize teslim edecek. **8** Kenti ele geçirince ateşe verin. RAB'bin buyruğuna göre hareket edin. İşte buyruğum budur." **9** Ardından Yesu onları yolcu etti. Adamlar gidip Beytel ile Ay Kenti arasında, Ay Kenti'nin batısında pusuya yattılar. Yesu ise geceyi halkla birlikte geçirdi. **10** Yesu sabah erkenden kalkarak halkı topladı. Sonra kendisi ve İsrail'in ileri gelenleri önünde olmak üzere Ay Kenti'ne doğru yola çıktılar. **11** Yesu, yanındaki bütün savaşçılarla kentin üzerinde yürüdü. Yaklaşık kentin kuzeyinde ordugah kurdular. Kentle aralarında bir vadî vardı. **12** Yesu beş bin kişi kadar bir güçle Beytel ile Ay Kenti arasında, kentin batısında pusu kurdurdu. **13** Ardından hem kuzyede ordugah kurulanlar, hem batıda pusuya yatanlar savaş düzenine girdiler. Yesu o gece vadide ilerledi. **14** Bunu gören Ay Kralı, kent halkıyla birlikte sabah erkenden kalktı. Zaman yitirmeden, İsraililer'e karşı savaşmak üzere Arava bölgesinin karşısında belirlenen yere çıktı. Ne var ki, kentin gerisinde kendisine karşı kurulan pusudan habersizdi. **15** Yesu ile yanındaki İsraililer, kent halkı önünde bozguna uğramış gibi, çöle doğru kaçmaya başladılar. **16** Kentteki bütün halk

İsraililer'i kovalamaya çağrırdı. Ama Yesu'yu kovalarken kentten uzaklaştılar. **17** Ay Kenti'yle Beytel'den İsraililer'i kovalamaya çikmayan tek kişi kalmamıştı. İsraililer'i kovalamaya çikarlarken kent kapılarını açık bıraktılar. **18** RAB Yesu'ya, "Elindeki palayı Ay Kenti'ne doğru uzat; orayı senin eline teslim ediyorum" dedi. Yesu elindeki palayı kente doğru uzattı. **19** Elini uzatır uzatmaz, pusudakiler yerlerinden fırlayıp kente girdiler; kenti ele geçirip hemen ateşe verdiler. **20** Kentliler arkalarına dönüp bakınca, yanın kentten göklere yükselen dumanı gördüler. Çöle doğru kaçan İsraililer de geri dönüp onlara saldırınca artık kaçacak hiçbir yerleri kalmadı. **21** Pusuya yatmış olanların kenti ele geçirdiğini, kentten dumanlar yükseldiğini görünen Yesu ile yanındaki İsraililer, geri dönüp Ay halkına saldırdılar. **22** Kenti ele geçirilenler de çıkıştı saldırya katılınca, kent halkı iki yönden gelen İsraililer'in ortasında kaldı. İsraililer tek canlı bırakmadan hepsini öldürdüler. **23** Sağ olarak tutsak aldıkları Ay Kralı'ni Yesu'nun önüne çıkardılar. **24** İsraililer Ay Kenti'nden çıkıştı kendilerini kırsal alanlarda ve çölde kovalayanların hepsini kılıçtan geçirdikten sonra kente dönüp geri kalanları da kılıçtan geçirdiler. **25** O gün Ay halkının tümü öldürüldü. Öldürülenlerin toplamı, kadın erkek, on iki bin kişiydi. **26** Yesu kente yaşayanların tümü yok edilinceye dek pala tutan elini indirmedi. **27** İsraililer, RAB'bin Yesu'ya verdiği buyruk uyarınca, kentin yalnız hayvanlarıyla mallarını yaşımadılar. **28** Ardından Yesu Ay Kenti'ni ateşe verdi, yakıp yıkıp viraneye çevirdi. Yıkıntıları bugün de duruyor. **29** Ay Kralı'ni ağaçta asıp akşamda dek orada bırakın Yesu, güneş batarken cesedi ağaçtan indirerek kent kapısının dışına attırdı. Cesedin üzerine taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Bu yığın bugün de duruyor. **30** Bundan sonra Yesu Eval Dağı'nda İsrail'in Tanrısi RAB'be bir sunak yaptı. **31** Sunak, RAB'bin kulu Musa'nın İsrail halkına verdiği buyruk uyarınca, Musa'nın Yasa Kitabı'nda yazıldığı gibi yontulmamış, demir alet değmemiş taşlardan yapıldı. RAB'be orada yakmalık sunular sundular, esenlik kurbanları kestiler. **32** Yesu Musa'nın İsrail halkın önünde yazmış olduğu Kutsal Yasa'nın kopyasını orada taş levhalara yazdı. **33** Bütün İsraililer, ileri gelenleriyle, görevlileriyle ve hâkimleriyle birlikte –yabancılar dahil– RAB'bin Antlaşma Sandığı'ñın iki yanında, yüzleri, sandığa taşıyan Levili kâhinlere dönük olarak dizildiler. Halkın yarısı sırtını Gerizim Dağı'na, öbür yarısı da Eval Dağı'na verdi. Çünkü RAB'bin kulu Musa kutsanmaları için bu şekilde durmalarını daha önce buyurmuştu. **34** Ardından Yesu yasanın tümünü, kutsama ve lanetle ilgili bölmeleri Yasa Kitabı'nda yazılı olduğu gibi okudu. **35** Böylece Yesu'nun, yabancılardan da aralarında bulunduğu kadınları, çocukları bütün İsrail topluluğuna, Musa'nın buyruklarından okumadığı tek bir söz kalmadı.

9 Şeria Irmağı'nın ötesinde, dağlık bölgede, Şefela'da ve Lübnan'a kadar uzanan Akdeniz kıyısındaki bütün krallar – Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevüs kralları– olup bitenleri duyunca, **2** Yesu'ya ve İsrail halkına karşı hep birlikte savaşmak için bir araya geldiler. **3** Givon halkı ise Yesu'nun Eriha ve Ay kentlerine yaptıklarını duyunca **4** hiley'e başvurdu. Kendilerine elçi süsü vererek eşeklerinin sırtına yıpranmış heybeler, eski, yırtık ve yamalı şarap tulumları yüklediler. **5** Ayaklarında

yıpranmış, yamalı çarıklar, sırtlarında da eski püskü giysiler vardi. Azık torbalarındaki bütün ekmekler kurumuş, küflenmişti. **6** Adamılar Gilgal'daki ordugaha, Yesu'nun yanına gittiler. Ona ve İsrail halkına, "Uzak bir ülkeden geldik" dediler, "Bizimle bir barış antlaşması yapmanızı istiyoruz." **7** Ama İsaillilere, "Sizinle neden antlaşma yapalım?" diye karşılık verdiler, "Belki de yakınımızda yaşıyorsunuz." **8** Givonlular Yesu'ya, "Biz senin kollarınız" dediler. Yesu, "Kimsiniz, nereden geliyorsunuz?" diye sordu. **9** Onlar da, "Çok uzak bir ülkeden kalkıp geldik" dediler. "Çünkü Tanrı RAB'bin ününü duyduk. Tanrı'yla ilgili haberleri, Mısır'da yaptığı her şeyi, **10** Şeria Irmağı'nın ötesindeki Amorlu iki krala, Heşbon Kralı Sihon'a ve Aştarot'ta egemenlik süren Başan Kralı Og'a neler yaptığını da duyduk. **11** Bunun üzerine önderlerimiz ve ülkemizin bütün halkı bize şöyle dediler: 'Onları karşılamak için yanımıza yiyecek alıp yola çıkmak ve onlara, biz sizin kollarınız; bunun için bizimle bir barış antlaşması yapmanızı istiyoruz deyin.' **12** Size gelmek için yola çıktığımız gün azık olarak evden aldığımız su ekmekler sıcaktı. Bakın şimdî, kurumuş, küflenmişler. **13** Şarap doldurduğumuz su tulumlar yeniydi, bakın nasıl sıyrılıp yırtılmış. Bunca yol geldiğimiz için giysilerimiz ve çarıklarımız yıprandı." **14** İsaillilere, RAB'be danışmadan Givonlular'ın sunduğu yiyecekleri aldılar. **15** Yesu da onları sağ bırakacağına söz verip onlara bir barış antlaşması yaptı. Topluluğun önderleri de antlaşmaya bağlı kalacaklarına ant içtiler. **16** Ne var ki, antlaşmadan üç gün sonra Givonlular'ın yakında, komşu topraklarda yaşadıklarını öğrendiler. **17** Bunun üzerine yola çıkip üç gün sonra onların kentlerine vardılar. Bu kentler Givon, Kefira, Beerot ve Kiryat-Yearim'di. **18** Ancak İsaillilere bunlara dokunmadılar. Çünkü topluluğun önderleri, İsrail'in Tanrısı RAB adına ant içmişlerdi. Bu yüzden topluluk önderlere karşı söylenmeye başladı. **19** Önderler ise, "Biz İsrail'in Tanrısı RAB adına ant içtık; bu yüzden onlara el suremeyez" diye karşılık verdiler, **20** "Ant içtiğimiz için onları sağ bırakacağız; yoksa Tanrı'nın gazabına uğrazır." **21** Sonra halka, "Onları sağ bırakalım" dediler, "Ama bütün topluluk için odun kesip su çekmekle görevlendirilsinler." Böylece önderler vermiş oldukları sözü tuttular. **22** Ardından Yesu Givonlular'ı çağrıp, "Yakınınızda yaşadığınız halde neden çok uzaktan geldiğinizi söyleyip bizi aldıattınız?" dedi, **23** "Bunun için artık lanetlisiniz. Hep köle kalacaksınız. Tanrı'mın Tapınağı için odun kesip su çekenksiniz." **24** Givonlular, "Efendimiz, Tanrı RAB'bin kulu Musa'ya verdiği buyruğu duyduk" diye karşılık verdiler, "Musa'ya bütün ülkeyi size vermesini, ülkede yaşayanların hepsini yok etmenizi buyurduğunu duyduk. Sizden çok korktuk, can korkusuyla böyle davrandık. **25** Şimdi senin elindeyiz. Sana göre adil ve doğru olanı yap." **26** Bunun üzerine Yesu onları İsaillilere'lin elinden kurtardı, öldürülmemelerine izin vermedi. **27** O gün onları topluluk için ve gelecekte RAB'bin seçeceği yerde yapılacak RAB'bin sunağı için odun kesip su çekmekle görevlendirdi. Bugün de bu işi yapıyorlar.

10 Yeruşalim Kralı Adoni-Sedek, Yesu'nun Eriha'yi ele geçirip kralını ortadan kaldırdığı gibi, Ay Kenti'ni de ele geçirip tümüyle yıktığını, kralını öldürdüğünü, Givon halkınla birlikte İsaillilere'le bir barış antlaşması yapıp onlarla birlikte yaşadığını duyunca, **2** büyük korkuya kapıldı. Çünkü Givon, kralların

yaşadığı kentler gibi büyük bir kentti; Ay Kenti'nden de büyüğü ve yiğit bir halkı vardı. **3** Bu yüzden Yeruşalim Kralı Adoni-Sedek, Hevron Kralı Hoham, Yarmut Kralı Piram, Lakiş Kralı Yafia ve Eglon Kralı Devir'e şu haberi gönderdi: **4** "Gelin bana yardım edin, Givon'a saldıralım. Çünkü Givon halkı Yesu ve İsrail halkıyla bir barış antlaşması yaptı." **5** Böylece Amorlu beş kral –Yeruşalim, Hevron, Yarmut, Lakiş ve Eglon kralları– ordularını topladılar, hep birlikte gidip Givon'un karşısında ordugah kurdular; sonra saldırıyla geçtiler. **6** Givonlular Gilgal'da ordugahta bulunan Yesu'ya şu haberi gönderdiler: "Biz kollarını yalnız bırakma. Elini çabuk tutup yardımımıza gel, bizi kurtar. Çünkü dağlık bölgedeki bütün Amorlu krallar bize karşı birleşti." **7** Bunun üzerine Yesu bütün savaşçıları ve yiğit adamlarıyla birlikte Gilgal'dan yola çıktı. **8** Bu arada RAB Yesu'ya, "Onlardan korkma" dedi, "Onları eline teslim ediyorum. Hiçbir sana karşı koyamayacak." **9** Gilgal'dan çıkışın bütün gece yol alan Yesu, Amorlular'a ansızın saldırdı. **10** RAB Amorlular'ı İsaillilere'lin önünde şaşkına çevirdi. İsaillilere de onları Givon'da büyük bir bozguna uğrattılar; Beythonor'a çıkan yol boyunca, Azeka ve Makkeda'ya dek kovalayıp öldürdüler. **11** RAB İsaillilere'lin kaçan Amorlular'ın üzerinde Beythonor'dan Azeka'ya inen yol boyunca gökten iri iri dolu yağdırdı. Yağan dolunun altında can verenler, İsaillilere'lin kılıçla öldürdüklerinden daha çoktu. **12** RAB'bin Amorlular'ı İsaillilere'lin karşısında bozguna uğrattığı gün Yesu halkın önünde RAB'be şöyle seslendi: "Dur, ey güneş, Givon üzerinde Ve ay, sen de Ayalon Vadisi'nde." **13** Halk, düşmanlarından ötürü alıncaya dek güneş durdu, ay da yerinde kaldı. Bu olay Yaşar Kitabı'nda da yazılır. Güneş, yaklaşık bir gün boyunca göğün ortasında durdu, batmakta gecidi. **14** Ne bundan önce, ne de sonra RAB'bin bir insanın dileğini işittiği o günkü gibi bir gün olmamıştır. Çünkü RAB İsrail'den yana savaştı. **15** Yesu bundan sonra İsrail halkıyla birlikte Gilgal'daki ordugaha döndü. **16** Amorlu beş kral kaçip Makkeda'daki bir mağarada gizlenişlerdi. **17** Yesu'ya, "Beş kral Makkeda'daki bir mağarada gizlenirken bulundu" diye haber verildi. **18** Yesu, "Mağaranın ağzına büyük taşlar yuvarlayın, orayı korumak için adamlar görevlendirin" dedi, **19** "Ama siz durmayın, düşmanı kovalayın; arkadan saldırıp kentlere ulaşmalarına engel olun. Tanrıınız RAB onları elinize teslim etmiştir." **20** Yesu ve İsaillilere düşmanı çok ağır bir yenilgiye uğratıp tamamını yok ettiler. Kurtulabilenler surlu kentlere sığındı. **21** Sonra bütün halk güvenlik içinde Makkeda'daki ordugaha, Yesu'nun yanına döndü. Hiç kimse ağzını açıp İsaillilere' karşı bir şey söyleyemedi. **22** Sonra Yesu adamlarına, "Mağaranın ağzını açın, beş kralı çıkarıp bana getirin" dedi. **23** Onlar da beş kralı –Yeruşalim, Hevron, Yarmut, Lakiş ve Eglon krallarını– mağaradan çıkarıp Yesu'ya getirdiler. **24** Krallar getirilince, Yesu bütün İsrail halkın topladı. Savaşta kendisine eşlik etmiş olan komutanlara, "Yaklaşın, ayaklarınızı bu kralların boyunları üzerine koyun" dedi. Komutanlar yaklaşınca ayaklarını kralların boyunları üzerine koydular. **25** Yesu onlara, "Korkmayın, yılmayın; güçlü ve yürekli olun" dedi, "RAB savasaçağınız düşmanlarını hepsi bu duruma getirecek." **26** Ardından beş kralı vurup öldürdü ve her birini bir ağaçca astı. Akşama dek öylece ağaçlara asılı kaldılar. **27** Yesu'nun buyruğu üzerine gün batımında kralların cesetlerini

ağaçlardan indirdiler, gizlendikleri mağaraya atıp mağaranın ağını büyük taşlarla kapadılar. Bu taşlar bugün de orada duruyor. **28** Yesu aynı gün Makkeda'yı aldı, kralını ve halkını kılıçtan geçirdi. Kentte tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. Makkeda Kralı'na da Eriha Kralı'na yaptığıнın aynısını yaptı. **29** Yesu İsrail halkıyla birlikte Makkeda'dan Livna'nın üzerine yürüyüp kente saldırdı. **30** RAB kenti ve kralını İsailliler'in eline teslim etti. Yesu kentin bütün halkını kılıçtan geçirdi. Tek canlı bırakmadı. Kentin kralına da Eriha Kralı'na yaptığıнın aynısını yaptı. **31** Bundan sonra Yesu İsrail halkıyla birlikte Livna'dan Lakiş üzerine yürüdü. Kentin karşısında ordugah kurup saldırıyla geçti. **32** RAB Lakiş'i İsailliler'in eline teslim etti. Yesu ertesi gün kenti aldı. Livna'da yaptığı gibi, halkı ve kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirdi. **33** Bu arada Gezer Kralı Horam Lakiş'e yardıma geldi. Yesu onu ve ordusunu yenilgiye uğrattı; kimseyi sağ bırakmaksızın hepsini öldürdü. **34** İsrail halkıyla birlikte Lakiş'ten Eglon üzerine yürüyen Yesu, kentin karşısında ordugah kurup saldırıyla geçti. **35** Kenti aynı gün ele geçirdiler. Lakiş'te yaptığı gibi, halkı ve kentteki bütün canlıları o gün kılıçtan geçirip yok ettiler. **36** Ardından Yesu İsrail halkıyla birlikte Eglon'dan Hevron üzerine yürüyüp saldırıyla geçti. **37** Kenti aldılar, kralını, halkını ve köylerindeki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler. Eglon'da yaptıkları gibi, herkesi öldürdüler; kimseyi sağ bırakmadılar. **38** Bundan sonra Yesu İsrail halkıyla birlikte geri dönüp Devir'e saldırdı. **39** Kralıyla birlikte Devir'i ve köylerini alıp bütün halkı kılıçtan geçirdi; tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. Hevron'a, Livna'ya ve kralına ne yaptıysa, Devir'e ve kralına da aynısını yaptı. **40** Böylece Yesu dağlık bölge, Negev, Şefela ve dağ yamaçları dahil, bütün ülkeyi ele geçirip buralardaki kralların tümünü yenilgiye uğrattı. Hiç kimseyi esirgemedi. İsrail'in Tanrısı RAB'bin buyruğu uyarınca kimseyi sağ bırakmadı, hepsini öldürdü. **41** Kadeş-Barnea'dan Gazze'ye kadar, Givon'a kadar uzanan bütün Goşen bölgesini egemenliği altına aldı. **42** Bütün bu kralları ve toprakları tek bir savaşta ele geçirdi. Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB İsrail'den yana savaşmıştı. **43** Ardından Yesu İsrail halkıyla birlikte Gilgal'daki ordugaha döndü.

11 Olup bitenleri duyan Hasor Kralı Yavin, Madon Kralı Yovav'a, Şimron ve Akşaf krallarına, 2 dağlık kuzey bölgesinde, Kinneret Gölü'nün güneyindeki Arava'da, Şefela'da ve batıda Dor Kenti sırtlarındaki krallara, 3 doğu ve batı bölgelerindeki Kenan, Amor, Hittit, Periz halklarına ve dağlık bölgedeki Yevuslular'a Hermon Dağı'nın eteğindeki Mispa bölgesinde yaşayan Hivliler'e haber gönderdi. **4** Bu krallar bütün ordularıyla, kiyıların kumu kadar sayısız askerileyile, çok sayıdaki at ve savaş arabalarıyla yola çıktılar. **5** Bütün bu krallar İsailliler'e karşı savaşmak üzere birleşerek Merom suları kıyısına gelip hep birlikte ordugah kurdular. **6** Bu arada RAB Yesu'ya, "Onlardan korkma" diye seslendi, "Onların hepsi yarın bu saatlerde İsrail'in önünde yere sereceğim. Atlarını sakatlayıp savaş arabalarını ateşe ver." **7** Böylece Yesu bütün ordusuya birlikte Merom suları kıyısındaki kralların üzerine beklenmedik bir anda yürüyüp onlara saldırdı. **8** RAB onları İsailliler'in eline teslim etti. Onları bozguna uğratınca İsailliler, kaçanları Büyük Sayda'ya, Misrefot-Mayim'e ve doğuda Mispe Vadisi'ne

kadar kovalayıp öldürdüler; kimseyi sağ bırakmadılar. **9** Yesu, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı, atlarını sakatladı, savaş arabalarını ateşe verdi. **10** Yesu bundan sonra geri dönüp Hasor'u ele geçirdi, Hasor Kralı'ni kılıçla öldürdü. Çünkü Hasor eskiden bütün bu krallıkların başydı. **11** İsailliler kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirip yok ettiler. Soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler. Ardından Yesu Hasor'u ateşe verdi. **12** Böylece bütün bu kentlerle krallarını ele geçirdi. RAB'bin kulu Musa'nın buyruğu uyarınca hepsini kılıçtan geçirip yok etti. **13** Ancak, İsailliler, Yesu'nun ateşe verdiği Hasor dışında, tepe üzerinde kurulu kentlerden hicibinizi ateşe vermediler. **14** Bu kentlerdeki bütün mal ve hayvanları ganimet olarak aldılar, insanların tümünü ise kılıçtan geçirip öldürdüler; soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler. **15** RAB'bin kulu Musa RAB'den aldığı buyrukları Yesu'ya aktarmıştı. Yesu bunlara uydu ve RAB'bin Musa'ya buyurduklarını eksiksiz yerine getirdi. **16** Böylece Yesu, dağlık bölge, bütün Negev ve Goşen bölgesi, Şefela, Arava ve İsrail dağlarıyla bu dağların etekleri, Seir yönünde yükselen Halak Dağı'ndan Hermon Dağı'nın altındaki Lübnan Vadisi'nde bulunan Baal-Gat'a varıncaya dek bütün toprakları ele geçirdi. Buraların krallarını yakalayıp öldürdü. **18** Yesu bu krallarla uzun süre savaştı. **19** Givon'da yaşayan Hivliler dışında, İsailliler'le barış antlaşması yapan bir kent olmadı. İsailliler öbür kentlerin hepsini savaşarak aldılar. **20** Çünkü onları İsrail'e karşı savaşmaya kararlı yapan RAB'bin kendisiydi. Böylece RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, İsailliler onlara acımadı, hepsini öldürüp yok ettiler. **21** Yesu bundan sonra Anaklıları'ın üzerine yürüdü. Onları dağlık bölgeden, Hevron, Devir ve Anav'dan, Yahuda ve İsrail'in bütün dağlık bölgelerinden söküp attı. Kentleriyle birlikte onları tümüyle yok etti. **22** İsailliler'in elindeki topraklarda hiç Anaklı kalmadı. Yalnız Gazze, Gat ve Aşdot'ta sağ kalanlar oldu. **23** RAB'bin Musa'ya söylediği gibi, Yesu bütün ülkeyi ele geçirdi ve İsrail oymakları arasında mülk olarak bölüştürdü. Böylece savaş sona erdi, ülke barışa kavuştu.

12 İsailliler'in bozguna uğrattığı, Şeria Irmağı'nın doğusunda, Arava'nın bütün doğusu ile Arnon Vadisi'nden Hermon Dağı'na kadar topraklarını ele geçirdiği krallar şunlardır: **2** Heşbon'da oturan Amorlular'ın Kralı Sihon: Krallığı Arnon Vadisi kıyasındaki Aroer'den –vadinin ortasından– başıyor, Ammonlular'ın sınırı olan Yabbuk Irmağı'na dek uzanıyor, Gilat'ın yarısını içine alıyordu. Arava bölgesinin doğusu da ona aitti. Burası Kinneret Gölü'nden Arava –Lut– Gölü'ne uzanıyor, doğuda Beytyeşimota, güneyde de Pisga Dağı'nın yamaçlarına varıyordu. **4** Sağ kalan Refalilar'dan, Aştarot ve Edreî'de oturan Başan Kralı Oğ: **5** Kral Oğ, Hermon Dağı, Salka, Geşurlular'la Maakkalilar'ın sınırına kadar bütün Başan'ı ve Heşbon Kralı Sihon'un sınırına kadar uzanan Gilat'ın yarısını yönetiyordu. **6** RAB'bin kulu Musa'nın ve İsailliler'in yenilgiye uğrattığı krallar bunlardı. RAB'bin kulu Musa bunların topraklarını Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşse oymağının yarısına mülk olarak verdi. **7** Lübnan Vadisi'ndeki Baal-Gat'tan, Seir yönünde yükselen Halak Dağı'na kadar Şeria Irmağı'nın batısında bulunan toprakların kralları –Yesu ve İsailliler'in yenilgiye uğrattığı kralları– şunlardır: –Yesu, Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarına ait dağlık bölgeyi, Şefela'yı, Arava bölgesini, dağ yamaçlarını, çölü

ve Negevi İsrail oymakları arasında mülk olarak bölüştürdü.— 9 Eriha Kralı, Beytel yakınındaki Ay Kenti'nin Kralı, 10 Yeruşalim Kralı, Hevron Kralı, 11 Yarmut Kralı, Lakiş Kralı, 12 Eglon Kralı, Gezer Kralı, 13 Devir Kralı, Geder Kralı, 14 Horma Kralı, Arat Kralı, 15 Livna Kralı, Adullam Kralı, 16 Makkeda Kralı, Beytel Kralı, 17 Tappuah Kralı, Hefer Kralı, 18 Afek Kralı, Şaron Kralı, 19 Madon Kralı, Hasor Kralı, 20 Şimron-Meron Kralı, Akşaf Kralı, 21 Taanak Kralı, Megiddo Kralı, 22 Kedeş Kralı, Karmel'deki Yokneam Kralı, 23 Dor sırtlarındaki Dor Kralı, Gilgal'daki Goyim Kralı 24 ve Tırsa Kralı. Toplam otuz bir kral.

13 Yesu kocamış, yaşı hayli ilerlemiştir. RAB ona, "Artık yaşlandıñ, yaşıñ hayli ilerledi" dedi, "Ama mülk olarak alınacak daha çok toprak var. 2 Alınacak topraklar şunlardır: Bütün Filist ve Geşur bölgeleri; 3 -Mısır'ın doğusundaki Şihor Irmağı'ndan, kuzeyde Ekron sınırlarına kadar uzanan bölge Kenanlılar'a ait sayılrı.— Gazze, Aşdot, Aşkelon, Gat ve Ekron adlı beş Filist beyliği ve Avlilar'ın toprakları; 4 güneyde bütün Kenan toprakları; Afek'e, yanı Amor sınırına kadar, Saydallar'a ait olan Meara; 5 Gevallilar'ın toprakları; Hermon Dağı eteğindeki Baal-Ga'ttan Levo-Hamat'a kadar doğu yönündeki bütün Lübnan toprakları. 6 Lübnan'dan Misrefot-Mayim'e dek uzanan dağlık bölgede yaşayanları, bütün Saydallar'ı İsraililer'in öbünden söküp atacağım. Sana buyurduğum gibi, buraları kura ile İsraililer arasında mülk olarak bölüştür. 7 Bu toprakları şimdiden dokuz oymakla Manaşse oymağının yarısı arasında mülk olarak bölüştür." 8 Manaşse oymağının öbür yarısı ile Ruben ve Gad oymakları, RAB'bin kulu Musa'nın Şeria Irmağı'nın doğusundaki toprakları kendilerine vermesiyle mülkten paylarını almışlardır. 9 Bu topraklar şunlardır: Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den vadinin ortasındaki kente Divon'a kadar uzanan Medeva Yaylası; 10 Heşbon'da egemenlik sürdürmüş olan Amor Kralı Sihon'un Ammon sınırına kadar uzanan bütün kentleri; 11 Gilat, Geşur ve Maaka toprakları, Hermon Dağı'yla Salka'ya kadar bütün Başan; 12 sağ kalan Refalılar'dan biri olup Aştarot ve Edrei'de egemenlik sürdürmüş olan Kral Og'un Başan'da kalan topraklarının tümü. Musa'nın, krallarını yenilgiye uğratıp ele geçirdiği topraklar bunlardı. 13 İsraililer Geşurlular'ı ve Maakalılar'ı topraklarından sürmediler; bunlar bugün de İsraililer arasında yaşıyorlar. 14 Musa, yalnız Levi oymağına topraktan pay vermedi. RAB'den aldığı buyruğa göre, Levililer'in payı İsrail'in Tanrısı RAB için yakılan sunulardı. 15 Musa'nın boy sayısına göre Ruben oymağına verdiği topraklar şunlardır: 16 Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den vadinin ortasındaki kente kadar uzanan bölgeyle Medeva'nın çevresindeki yayılanın tümü; 17 Heşbon ve buna bağlı yayladaki bütün kentler; Divon, Bamot-Baal, Beytbaal-Meon, 18 Yahsa, Kedemot, Mefaat, 19 Kiryatayim ve Sivma, vadideki tepede kurulu Seret-Şahar, 20 Beytpeor, Pisga yamaçları, Beyteşimot, 21 yayladaki kentlerle Heşbon'da egemenlik sürdürmiş olan Amor Kralı Sihon'un bütün ülkesi. Musa Sihon'u ve Sihon'un egemenliği altındaki topraklarda yaşayan Midyan beylerini -Evi, Rekem, Sur, Hur ve Reva'yı- yenilgiye uğratmıştır. 22 Öldürülenler arasında İsraililer'in kılıçtan geçirdiği Beor oğlu falci Balam davardı. 23 Rubenoğulları'nın sınırı Şeria Irmağı'na dayanıyordu. Rubenoğulları'na, boy sayısına göre köyleriyle

birlikte mülk olarak verilen kentler bunlardı. 24 Musa Gad oymağına da boy sayısına göre miras verdi. 25 Verdiği topraklar şunlardı: Yazer bölgesi, bütün Gilat kentleri, Rabba yakınındaki Aroer'e kadar uzanan Ammonlular'a ait toprakların yarısı; 26 Heşbon'dan Ramat-Mispe'ye ve Betonim'e, Mahanayim'den Devir sınırına kadarki bölge; 27 Şeria Ovası'ndaki Beytharam, Beynimra, Sukkot, Safon, Heşbon Kralı Sihon'un topraklarından geri kalan bölüm, Kinneret Gölü'nün güney ucuna kadar uzanan Şeria Irmağı'nın doğu yakası. 28 Gadoğulları'na, boy sayısına göre köyleriyle birlikte mülk olarak verilen kentler bunlardı. 29 Musa, Manaşse oymağının yarısına boy sayısına göre topraktan miras vermişti. 30 Bu topraklar Mahanayim'den başlıyor, Başan Kralı Og'un ülkesini –bütün Başan'ı– ve Yair'in Başan'daki yerleşim birimlerinin tümünü, yanı toplam altmış kenti, 31 Gilat'ın yarısını, Başan Kralı Og'un egemenliğindeki Aştarot ve Edrei kentlerini içine alıyordu. Buralar, Manaşse oğlu Makir'in soyuna, boy sayısına göre Makiroğulları'nın yarısına ayrılmıştı. 32 Musa'nın, Eriha'nın doğusunda, Şeria Irmağı'nın ötesinde kalan Moav ovalarındayken bölüştürüldüğü topraklar bunlardır. 33 Ama Levi oymağına topraktan pay vermedi. Söz verdiği gibi, onların mirası İsrail'in Tanrısı RAB'bin kendisidir.

14 İsraililerin Kenan'da mülk edindiği topraklara gelince, bu topraklar Kâhin Elazar, Nun oğlu Yesu ve İsrail oymaklarının boy başları tarafından miras olarak İsraililer arasında bölüştürülmüştür. 2 RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi, paylar dokuz oymakla bir oymağın yarısı arasında kura ile bölüştürüldü. 3 Çunku Musa iki oymakla yarı oymağın payını Şeria Irmağı'nın doğusunda vermişti. Ama onlarla birlikte Levililer'e mülkten pay vermemiştir. 4 Yusuf'un soyundan gelenler, Manaşse ve Efrayim diye iki oymak oluşturuyordu. Levililer'e de yerlesenecekleri kentler ve bu kentlerin çevresinde büyük ve küçük baş hayvanlarına ayrılan otaklar dışında topraktan pay verilmedi. 5 İsraililer, RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğa göre hareket edip ülkeyi paylaştılar. 6 Bu arada Yahudaoğulları Gilgal'da bulunan Yesu'hun yanına geldiler. Kenizli Yefunne oğlu Kaled Yesu'ya şöyle dedi: "RAB'bin Kadeş-Barnea'da Tanrı adımı Musa'ya senin ve benim hakkımda neler söylediğini biliyorsun. 7 RAB'bin kulu Musa ülkeyi araştırmak üzere beni Kadeş-Barnea'dan gönderdiğimde kırk yaşındaydım. Gördüklerimi ona açık yürekliyle ilettim. 8 Ne var ki, benimle gelmiş olan soydaşlarım halkı korkuya düşürdüler. Ama ben tümüyle Tanrı RAB'bin yolundan gittim. 9 Bu nedenle Musa o gün, 'Tümüyle Tanrı RAB'bin yolundan gittiğin için ayak bastığın topraklar sonsuza dek sana ve oğullarına mülk olacak' diye ant içti. 10 RAB sözünü tuttu, beni yaşattı. İsraililer çölden geçerken RAB'bin Musa'ya bu sözleri söylediğinden bu yana kırk beş yıl geçti. Şimdi seksen beş yaşıdayım. 11 Bugün de Musa'nın beni gönderdiği günkü kadar güçlüyüm. O günkü gibi hâlə savaşa girip gelecek güçteyim. 12 RAB'bin o gün söz verdiği gibi, bu dağlık bölgeyi şimdî bana ver. Orada Anaklılar'ın yaşadığıni ve surlarla çevrili büyük kentleri olduğunu o gün sen de duymuşsun. Belki RAB bana yardım eder de, O'nun dediği gibi, onları oradan süresem." 13 Yesu Yefunne oğlu Kaled'i kutsadı ve Hevron'u ona mülk olarak verdi. 14 Böylece Hevron bugün de Kenizli Yefunne oğlu Kaled'in mülküdür. Çünkü o,

tümüyle İsrail'in Tanrısı RAB'bin yolundan gitti. 15 Hevron'un eski adı Kiryat-Arba'ydı. Arba, Anaklılar'ın en güçlü adamının adıydı. Böylece savaş sona erdi ve ülke barışa kavuştu.

15 Boy sayısına göre Yahuda oymağına verilen bölge, güneyde Edom sınırına, en güneyde de Zin Çölü'ne kadar uzanıyordu. 2 Güney sınırları, Lut Gölü'nün güney ucundaki körfezden başlayıp 3 Akrep Geçidi'nin güneyine, oradan da Zin Çölü'ne geçiyor, Kadeş-Barnea'nın güneyinden Hesron'a ve Addar'a çıkıyor, oradan da Karka'ya kıvrılıyor, 4 Asmon'u aşip Misir Vadisi'ne uzanıyor ve Akdeniz'de son buluyordu. Güney sınırları buydu. 5 Doğu sınırı, Lut Gölü kıyısı boyunca Şeria Irmağı'nın ağızına kadar uzanıyordu. Kuzey sınırı, Şeria Irmağı'nın göl ağızındaki körfezden başlıyor, 6 Beythogla'ya ulaşıp Beytarava'nın kuzeyinden geçiyor, Ruben oğlu Bohan'ın taşına varıyordu. 7 Sınır, Akor Vadisi'nden Devir'e çıkıyor, vadinin güneyinde Adummim Yokuşu karşısındaki Gilgal'a doğru kuzeye yöneliyor, buradan Eyn-Şemeş sularına uzanarak Eyn-Rogel'e dayanıyordu. 8 Sonra Ben-Hinnom Vadisi'nden geçerek Yevus Kenti'nin –Yeruşalim'in– güney sırtlarına çıkıyor, buradan Refaim Vadisi'nin kuzey ucunda bulunan Hinnom Vadisi'nin batısındaki dağın doruguна yükseliyor, 9 oradan da Neftoah sularının kaynağına kıvrılıyor, Efron Dağı'ndaki kentlere uzanarak Baala'ya –Kiryat-Yearim'e– dönüyor. 10 Baala'dan batıya, Seir Dağı'na yönelen sınır, Yearim –Kesalon– Dağı'nın kuzey sırtları boyunca uzanarak Beytsemeş'e iniyor, Timna'ya varıyordu. 11 Sonra Ekron'un kuzey sırtlarına uzanıyor, Şikeron'a doğru kıvrılarak Baala Dağı'na ulaştıktan sonra Yavneel'e çıkıyor, Akdeniz'de son buluyordu. 12 Batı sınırı Akdeniz'in kıyılarıydı. Yahudaoğulları'ndan gelen boyaların cepeçevre sınırları buydu. 13 Yesù, RAB'den aldığı buyruk uyarınca, Yahuda bölgesindeki Kiryat-Arba'yı –Hevron'u– Yefunne oğlu Kalev'e miras olarak verdi. Arba, Anaklılar'ın atasıydı. 14 Kalev, Anak'ın üç torunuunu, onun soyundan gelen Şeşay, Ahiman ve Talmayı oradan sürdürdü. 15 Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir Kenti halkınin üzerine yürüdü. 16 Kalev, "Kiryat-Sefer halkını yenip orayı ele geçirene kızım Aksa'yı eş olarak vereceğim" dedi. 17 Kenti Kalev'in kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel ele geçirdi. Bunun üzerine Kalev kızı Aksa'yı ona eş olarak verdi. 18 Kız Otniel'in yanına varınca, onu babasından bir tarla istemeye zorladı. Kalev, eşiğinden inen kızına, "Bir isteğin mi var?" diye sordu. 19 Kız, "Bana bir armağan ver" dedi, "Madem Negev'deki toprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver." Böylece Kalev yukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi. 20 Boy sayısına göre Yahudaoğulları oymağının payı buydu. 21 Yahudaoğulları oymağının Edom sınırlarına doğru en güneyde kalan kentleri şunlardı: Kavseel, Eder, Yagur, 22 Kina, Dimona, Adada, 23 Kedeş, Hasor, Yitnan, 24 Zif, Telem, Bealot, 25 Hasor-Hadatta, Keriyot-Hesron –Hasor– 26 Amam, Şema, Molada, 27 Hasar-Gadda, Heşmon, Beytpelet, 28 Hasar-Şual, Beer-Şeva, Bizeyota, 29 Baala, İyim, Esem, 30 Eltolat, Kesil, Horma, 31 Ziklak, Madmannा, Sansanna, 32 Levaot, Şilhim, Ayin ve Rimmon; köyleriyle birlikte yirmi dokuz kent. 33 Şefela'dakiler, Eştaol, Sora, Aşna, 34 Zanoah, Eyn-Gannim, Tappuah, Enam, 35 Yarmut, Adullam, Soko, Azeka, 36 Şaarayim, Aditayim, Gedera ve Gederotayim; köyleriyle birlikte

on dört kent. 37 Senan, Hadaşa, Migdal-Gad, 38 Dilan, Mispe, Yokteel, 39 Lakiş, Boskat, Eglon, 40 Kabbon, Lahmas, Kitliş, 41 Gederot, Beytdagon, Naama ve Makkeda; köyleriyle birlikte on altı kent. 42 Livna, Eter, Aşan, 43 Yiftah, Aşna, Nesiv, 44 Keila, Akziv ve Mareşa; köyleriyle birlikte dokuz kent. 45 Kasaba ve köyleriyle birlikte Ekron; 46 Ekron'un batısı, Aşdot'un çevresindeki bütün köyler, 47 kasaba ve köyleriyle birlikte Aşdot; Misir Vadisi'ne ve Akdeniz'in kıyısına kadar kasaba ve köyleriyle birlikte Gazze. 48 Dağlık bölgede Şamir, Yattir, Soko, 49 Danna, Kiryat-Sanna –Devir– 50 Anav, Eştemo, Aanim, 51 Goşen, Holon ve Gilo; köyleriyle birlikte on bir kent. 52 Arav, Duma, Eşan, 53 Yanum, Beytappuah, Afeka, 54 Humita, Kiryat-Arba –Hevron– ve Sior; köyleriyle birlikte dokuz kent. 55 Maon, Karmel, Zif, Yutta, 56 Yizreel, Yokdeam, Zanoah, 57 Kayin, Giva ve Timna; köyleriyle birlikte on kent. 58 Halhul, Beytsur, Gedor, 59 Maarat, Beytanot ve Eltekon; köyleriyle birlikte altı kent. 60 Kiryat-Baal –Kiryat-Yearim– ve Rabba; köyleriyle birlikte iki kent. 61 Çölde Beytarava, Middin, Sekaka, 62 Nivşan, Tuz Kenti ve Eyn-Gedi; köyleriyle birlikte altı kent. 63 Yahudaoğulları Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'ı oradan çıkartmadılar. Yevuslular bugün de Yeruşalim'de Yahudaoğulları'yla birlikte yaşıyorlar.

16 Kurada Yusufoğulları'na düşen toprakların sınırları, doğuda Eriha sularının doğusundan, Eriha'daki Şeria Irmağı'ndan başlayarak çöle geçiyor, Eriha'dan Beytel'in dağlık bölgesine çıkıyor, 2 Beytel'den Luz'a geçerek Arklilar'ın sınırına, Atarot'a uzanıyordu. 3 Sınır batıda Yafteliler'in topraklarına, Aşağı Beython bölgесine, oradan da Gezer'e iniyor ve Akdeniz'de son buluyordu. 4 Böylece Yusuf'un soyundan gelen Manaşşe ve Efrayim paylarını almış oldular. 5 Boy sayısına göre Efrayimoğulları'na pay olarak verilen toprakların sınırları, doğuda Atrot-Addar'dan yukarı Beython'a kadar uzanarak 6 Akdeniz'e varıyordu. Sınır kuzeyde Mikmetat'ta doğuya, Taanat-Şilo'ya dönüyor, kentin doğusundan geçip Yanoah'a uzanıyor, 7 buradan Atarot ve Naara'ya iniyor, Eriha'yı aşarak Şeria Irmağı'na ulaşıyordu. 8 Sınır Tappuah'tan batıya, Kana Vadisi'ne uzanıp Akdeniz'de son buluyordu. Boy sayısına göre Efrayimoğulları oymağının payı buydu. 9 Ayrıca Manaşeoğulları'na düşen payda da Efrayimoğulları'na ayrılan kentler ve bunlara bağlı köyler vardı. 10 Ne var ki, Efrayimoğulları Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı buradan sürmediler. Kenanlılar bugüne kadar Efrayimoğulları arasında yaşayıp onlara ücretsiz hizmet etmek zorunda kaldılar.

17 Yusuf'un büyük oğlu Manaşşe'nin oymağı için kura çekildi. –Gilat ve Başan, Manaşşe'nin ilk oğlu Makir'e verilmişti. Çünkü Gilatlıların atası olan Makir büyük bir savaşçıydı. – 2 Manaşşe soyundan gelen öbürleri –Aviezir, Helek, Asriel, Şekem, Hefer ve Şemidaoğulları– bu kur'anın içindedi. Bunlar boyalarına göre Yusuf oğlu Manaşşe'nin erkek çocuklarıydı. 3 Bunlardan Manaşşe oğlu, Makir oğlu, Gilat oğlu, Hefer oğlu Selofhat'ın erkek çocuğu olmadı; yalnız Mahla, Noa, Hogla, Milka ve Tırsa adında kızları vardı. 4 Bunlar, Kâhin Elazar'a, Nun oğlu Yesù'ya ve önderlere gidip şöyle dediler: "RAB, Musa'ya erkek akrabalarımızla birlikte bize de mirastan pay verilmesini buyurdu." RAB'bin bu buyruğu üzerine Yesù, amcalaryla birlikte

onlara da mirastan pay verdi. 5 Böylece Manaşşe oymağına Şeria Irmağı'nın doğusundaki Gilat ve Başan bölgelerinden başka on pay verildi. 6 Çünkü Manaşşe'nin kız torunları da erkek torunların yanısıra mirastan pay almışlardı. Gilat bölgesi ise Manaşşe'nin öbür oğullarına verilmişti. 7 Manaşşe sınırı Aşer sınırından Şekem yakınındaki Mikmetat'a uzanıyor, buradan güneye kıvrılarak Eyn-Tappuah halkın topraklarına varıyordu. 8 Tappuah Kenti'ni çevreleyen topraklar Manaş'e'nindi. Ama Manaşşe sınırındaki Tappuah Kenti Efrayimoğulları'na aitti. 9 Sonra sınır Kana Vadisi'ne iniyordu. Vadinin güneyinde Manaşşe kentleri arasında Efrayim'e ait kentler de vardı. Manaşşe sınırları vadinin kuzeyi boyunca uzanarak Akdeniz'de son buluyordu. 10 Güneydeki topraklar Efrayim'in, kuzeydeki topraklarsa Manaş'e'nindi. Böylece Manaşşe bölgesi Akdeniz'le, kuzeyde Aşer'le ve doğuda İssakar'la sınırlanmıştı. 11 İssakar ve Aşer'e ait topraklardaki Beytsean ve köyleri, Yivleam'la köyleri, Dor, yani Dor sırtları halkıyla köyleri, Eyn-Dor halkıyla köyleri, Taanak halkıyla köyleri, Megiddo halkıyla köyleri Manaşşe'ye aitti. 12 Ne var ki, Manaşeoğulları bu kentleri tümüyle ele geçiremediler. Çünkü Kenanlılar buralarda yaşamaya kararlıydı. 13 İsraililer güvenince, Kenanlıları' sürecek yerde, onları angaryasına çalıştırılmaya başladılar. 14 Yusufoğulları Yesu'ya gelip, "Mülk olarak bize neden tek kurayla tek pay verdin?" dediler, "Çok kalabalıkız. Çünkü RAB bizi bugüne dek alabildiğine çoğalttı." 15 Yesu, "O kadar kalabalıksınız ve Efrayim'in dağlık bölgesi size dar geliyorsa, Perizliler'in ve Refaililer'in topraklarındaki ormanlara çıkıp kendinize yer açın" diye karşılık verdi. 16 Yusufoğulları, "Dağlık bölge bize yetmiyor" dediler, "Ancak hem Beytsean ve köylerinde, hem de Yizreel Vadisi'nde oturanların, ovada yaşayan bütün Kenanlılar'ın demirden savaş arabaları var." 17 Yesu Yusufoğulları'na, Efrayim ve Manaşşe oymaklarına söyle dedi: "Kalabalıksınız ve çok güçlüğünüz. Tek kuraya kalmayacaksınız. 18 Dağlık bölge de sizin olacak. Orası ormanlıktır, ama ağaçları kesip açacağınız bütün topraklar sizin olur. Kenanlılar güçlüdür, demirden savaş arabalarına sahiptirler ama, yine de onları sürersiniz."

18 Ülkenin denetimini eline geçiren İsrail topluluğu Şilo'da bir araya geldi. Orada Buluşma Çadırı'nı kurdular. 2 Ne var ki, mülkten henüz paylarını almamış yedi İsrail oymağı vardı. 3 Yesu İsraililer'e, "Bu uyuşukluğu sizin zannedin ne zaman atacaksınız, atalarınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği toprakları ele geçirmek için daha ne kadar bekleyeceksiniz?" dedi. 4 "Her oymaktan üçer adam seçin. Onları, ülkeyi incelemeye göndereceğim. Mülk edinecekleri yerlerin sınırlarını belirleyip kayda geçirerek yanına dönsünler. 5 Bu toprakları yedi bölgeye ayırsınlar. Yahuda güney bölgesinde, Yusufoğulları kuzey bölgesinde kalsın. 6 Yedi bölgeyi belirleyip kayda geçirdikten sonra, sonucu bana getirin. Burada, Tanrımız RAB'bin önünde aranızda kura çekeceğim. 7 Levilliler'e gelince, onların aranızda pay yoktur; mirasları RAB için kâhinlik yapmaktr. Gad ve Ruben oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısı ise RAB'bin kulu Musa'nın Şeria Irmağı'nın doğusunda kenderilerine verdiği mülkü almış bulunuyorlar." 8 Yesu, toprakları kayda geçirmek için yola çıkmak üzere olan adamlara, "Gidip toprakları inceleyin, kayda geçirip yanına dönün" diye

buyurdu, "Sonra burada, Şilo'da, RAB'bin önünde sizin için kura çekeceğim." 9 Adamlar yola çıkıp ülkeyi dolaştılar; kent kent, yedi bölge halinde kayda geçirdikten sonra Şilo'da, ordugahta bulunan Yesu'nun yanına döndüler. 10 Yesu Şilo'da RAB'bin önünde onlar için kura çekti ve toprakları İsrail oymakları arasında bölüştürdü. 11 Boy sayısına göre Benyaminogulları oymağı için kura çekildi. Paylarına düşen bölge Yahudaoğulları'yla Yusufoğulları'nın toprakları arasında kalyordu. 12 Topraklarının sınırı kuzeyde Şeria Irmağı'ndan başlıyor, Eriha'nın kuzey sırtlarına doğru yükselserek batıda dağlık bölgeye uzanıyor, Beytaven kırlarında son buluyordu. 13 Sınır oradan Luz'a – Beytel'e – Luz'un güney sırtlarına geçiyor, Aşağı Beythonur'un güneyindeki dağın üzerinde kurulu Atrot-Addar'a iniyor, 14 bölgenin batısında Beythonur'un güneyindeki dağdan güneye dönüyor ve Yahudaoğulları'na ait Kiryat-Baal – Kiryat-Yearim-Kenti'nde son buluyordu. Bu batı tarafydı. 15 Güney tarafı Kiryat-Yearim'in batı varoşlarından başlıyor, Netfoah sularının kaynağına uzanıyordu. 16 Sınır buradan Refaim Vadisi'nin kuzeyindeki Ben-Hinnom Vadisi'ne bakan dağın yamaçlarına varıyor, Hinnom Vadisi'ni geçip Yevus'un güney sırtlarına, oradan da Eyn-Rogel'e iniyordu. 17 Kuzeye kıvrılan sınır Eyn-Şemeş ve Adummim Yuşusu'nun karşısındaki Gelilot'a çıkarıyor, Ruben oğlu Bohan'ın taşına iniyor, 18 sonra Arava Vadisi'nin kuzey sırtlarından geçip Aravaya sarkıyor, 19 buradan Beythogla'hın kuzey yamaçlarına geçiyor, Lut Gölü'nün kuzey körfezinde, Şeria Irmağı'nın güney ağzında bitiyordu. Güney sınırı buydu. 20 Şeria Irmağı doğu sınırını oluşturuyordu. Boy sayısına göre Benyaminogulları'nın payına düşen mülkün sınırları cepeçevre buydu. 21 Boy sayısına göre Benyaminogulları oymağının payına düşen kentler şunlardır: Eriha, Beythogla, Emek-Kesis, 22 Beytarava, Semarayim, Beytel, 23 Avvim, Para, Ofra, 24 Kefar-Ammoni, Ofni, Geva; köyleriyle birlikte on iki kent. 25 Givon, Rama, Beerot, 26 Mispe, Kefira, Mosa, 27 Rekem, Yirpeel, Tarala, 28 Sela, Haelef, Yevus – Yeruşalim– Givat ve Kiryat; köyleriyle birlikte on dört kent. Boy sayısına göre Benyaminogulları'nın payı buydu.

19 ikinci kura Şimon'a, boy sayısına göre Şimonoğulları oymağına düştü. Onların payı Yahudaoğulları'na düşen payın sınırları içinde kalyordu. 2 Bu pay Beer-Şeva ya da Şeva, Molada, 3 Hasar-Şual, Bala, Esem, 4 Eltolat, Betul, Horma, 5 Ziklak, Beytmarkavot, Hasar-Susa, 6 Beytlevaot ve Şaruhen'i içeriyyordu. Köyleriyle birlikte toplam on üç kent. 7 Ayin, Rimmon, Eter ve Aşan; köyleriyle birlikte dört kent. 8 Baalat-Beer, yani Negev'deki Rama'ya kadar uzanan bu kentlerin çevresindeki bütün köyler de Şimonoğulları'na aitti. Boy sayısına göre Şimonoğulları oymağının payı buydu. 9 Şimonoğulları'na verilen pay Yahudaoğulları'ının payından alınmıştı. Çünkü Yahudaoğulları'nın payı ihtiyaçlarından fazlaydı. Böylece Şimonoğulları'nın payı Yahuda oymağının sınırları içinde kalyordu. 10 Üçüncü kura boy sayısına göre Zevulunoğulları'na düştü. Topraklarının sınırı Sarit'e kadar uzanıyordu. 11 Sınır batıda Marala'ya doğru çıktı, Dabbeşet'e erişip Yokneam karşısındaki vadide uzanıyor, 12 Sarit'ten doğuya, gün doğusuna, Kislot-Tavor sınırına dönüyor, oradan Daverat'a dayanıyor ve

Yafia'ya çıkıyordu. 13 Buradan yine doğuya, Gat-Hefer ve Et-Kasın'a geçiyor, Rimmon'a uzanıyor, Nea'ya kıvrılıyordu. 14 Kuzey sınırı buradan Hannaton'a dönüyor ve Yiftahel Vadisi'nde son buluyordu. 15 Kattat, Nahalal, Şimron, Yıldala ve Beytlemeh; köyleriyle birlikte on iki kentti. 16 Boy sayısına göre Zevulunoğulları'nın payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi. 17 Dördüncü kura İssakar'a, boy sayısına göre İssakaroğulları'na düştü. 18 Yizreel, Kesullot, Şunem, 19 Hafarayim, Şion, Anaharat, 20 Rabbit, Kişyon, Eves, 21 Remet, Eyn-Gannim, Eyn-Hadda ve Beytpasses bu sınırların içinde kalmıştı. 22 Sınır Tavor, Şahasima ve Beytşemeş boyunca uzanarak Şeria Irmağı'nda son buluyordu. Köyleriyle birlikte on altı kentti. 23 Boy sayısına göre İssakaroğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi. 24 Beşinci kura boy sayısına göre Aşeroğulları oymağına düştü. 25 Sınırları içindeki kentler Helkat, Hali, Beten, Akşaf, 26 Allammelek, Amat ve Mişal'dı. Sınır batıda Karmel ve Şihor-Livnat'a erişiyordu. 27 Buradan doğuya, Beytdagon'a dönüyor, Zevulun sınırı ve Yiftahel Vadisi boyunca uzanarak kuzeye Beytemek ve Neiel'e ulaşıyordu. Kavul'un kuzeyinden, 28 Evron, Rehov, Hammon ve Kana'ya geçerek Büyük Sayda'ya kadar çıktı. 29 Buradan Rama'ya dönüyor, sonra surlarla çevrili Sur Kenti'ne uzanıyor, Hosa'ya dönerken Akziv yöresinde, Akdeniz'de son buluyordu. 30 Umma, Afek ve Rehov; köyleriyle birlikte yirmi iki kent, 31 boy sayısına göre Aşeroğulları oymağına verilen payın içinde kalmıştı. 32 Altıncı kura Naftali'ye, boy sayısına göre Naftalioğulları'na düştü. 33 Sınırları Helef ve Saanannim'deki büyük meşe ağacından başlayarak Adami-Nekev ve Yavneel üzerinden Lakkum'a uzanıyor, Şeria Irmağı'nda son buluyordu. 34 Sınır buradan batıya yöneliyor, Aznot-Tavor'dan geçerek Hukok'a erişiyordu. Güneyde Zevulun toprakları, batıda Aşer toprakları, doğuda ise Şeria Irmağı vardı. 35 Surlu kentler şunlardı: Siddim, Ser, Hammat, Rakkat, Kinneret, 36 Adama, Rama, Hasor, 37 Kedeş, Edrei, Eyn-Hasor, 38 Yiron, Migdal-El, Horem, Beytanat; Beytşemeş; köyleriyle birlikte toplam on dokuz kent. 39 Boy sayısına göre Naftalioğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi. 40 Yedinci kura boy sayısına göre Danoğulları oymağına düştü. 41 Mülklerinin sınırı içinde kalan kentler şunlardı: Sora, Eştaol, İr-Semeş, 42 Şaalabbin, Ayalon, Yitla, 43 Elon, Timna, Ekon, 44 Elteke, Gibbeton, Baalat, 45 Yehut, Bene-Berak, Gat-Rimmon, 46 Me-Yarkon ve Yafa'nın karşısındaki topraklarla birlikte Rakkon. 47 Topraklarını yitiren Danoğulları gidip Leşem'e saldırdılar. Kenti alıp halkın kılıçtan geçirdikten sonra tümüyle işgal ederek oraya yerlestiler. Ataları Dan'in anısına buraya Dan adını verdiler. 48 Boy sayısına göre Danoğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi. 49 İsraililer bölgelere göre toprakları bölüştürme işini bitirdikten sonra, kendi topraklarından Nun oğlu Yesu'ya pay verdiler. 50 RAB'bin buyruğu uyarınca, ona istediği kenti, Efrayim'in dağlık bölgesindeki Timnat-Serah'ı verdiler. Yesu kenti onarıp oraya yerleştirdi. 51 Kâhin Elazar, Nun oğlu Yesu ve İsrail oymaklarının boy başları tarafından Şilo'da RAB'bin önünde, Buluşma Çadırı'nın kapısında kura ile pay olarak bölüştürülen topraklar bunlardı. Böylece ülkeyi bölüştürme işini tamamladılar.

20 Bundan sonra RAB Yesu'ya, "Musa aracılığıyla size bururduğum gibi, İsraililer'e kendileri için sığınak olacak kentler seçmelerini söyle" dedi. 3 "Öyle ki, istemeyerek, kazaya birini öldürün oraya kaçın. Sizin de öç alacak kişiden kaçip sığınacak bir yeriniz olsun. 4 "Bu kentlerden birine kaçan kişi, kentin kapısına gidip durumunu kent ileri gelenlerine anlatınsın. Onlar da onu kente, yanlarına kabul edip kendileriyle birlikte oturacağı bir yer versinler. 5 Öc almak isteyen kişi adam öldürenin peşine düşerse, kent ileri gelenleri onu teslim etmesinler. Çünkü adam öldüren öldürdüğü kişiye önceden kin beslemiyordu, onu istemeyerek öldürdü. 6 Bu kişi topluluğun önüne çırık yargılanıncaya ve o dönemde görevli başkâhin ölünceye dek o kente kalmalıdır. Ondan sonra kaçip geldiği kente, kendi evine dönebilir." 7 Böylece Naftali'nin dağlık bölgesinde bulunan Celile'deki Kedeş'i, Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem'i ve Yahuda'nın dağlık bölgesindeki Kiryat-Arba'yı –Hevron'u- seçtiler. 8 Ayrıca Şeria Irmağı'nın kıyısındaki Eriha'nın doğusunda, Ruben oymağının sınırları içindeki kırsal bölgede bulunan Beser Kenti'ni, Gad oymağının sınırları içinde Gilat'taki Ramot'u, Manaşçe oymağı sınırları içinde de Başan'daki Golan'ı belirlediler. 9 Birini kazaya öldürüp kaçan bir İsraili'nin ya da İsraililer arasında yaşayan bir yabancının, topluluğun önünde yargılanmadan öc almak isteyenlerce öldürülmesini önlemek için belirlenen kentler bunlardı.

21 Levili boy başları, Kenan topraklarında, Şilo'da, Kâhin Elazar, Nun oğlu Yesu ve İsrail oymaklarının boy başlarına giderek, "RAB, Musa aracılığıyla bize oturmak için kentler, hayvanlarımız için de otlaklar verilmesini buyurmuştu" dediler. 3 Bunun üzerine İsraililer RAB'bin buyruğu uyarınca kendi paylarından Levilliler'e otlaklarıyla birlikte şu kentleri verdiler: 4 İlk kura Kehat boylarına düştü. Levililer'den olan Kâhin Harun'un oğullarına kurayla Yahuda, Şimon ve Benyamin oymaklarından on üç kent verildi. 5 Geri kalan Kehatoğulları'na Efrayim, Dan ve Manaşçe oymağının yarısına ait boylardan alınan on kent kurayla verildi. 6 Gerşenoğulları'na kurayla İssakar, Aşer, Naftali oymaklarına ait boylardan ve Başan'da Manaşçe oymağının yarısından alınan on üç kent verildi. 7 Merarioğulları'na boy sayılara göre Ruben, Gad ve Zevulun oymaklarından alınan on iki kent verildi. 8 Böylece RAB'bin Musa aracılığıyla bururduğu gibi, İsraililer otlaklarıyla birlikte bu kentleri kuraya Levililer'e verdiler. 9 Yahuda, Şimon oymaklarından alınan ve aşağıda adları verilen kentler, 10 ilk kurayı çeken Levili Kehat boylarından Harunoğulları'na ayrıldı. 11 Yahuda'nın dağlık bölgesinde, Anaklılar'ın atası Arba'nın adıyla anılan Kiryat-Arba'yla –Hevron'la- çevresindeki otlaklar onlara verildi. 12 Kentin tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kalev'e mülk olarak verilmişti. 13 Kâhin Harun'un oğullarına kazaya adam öldürenler için sığınak kent seçilen Hevron, Livna, 14 Yattir, Eştemoa, 15 Holon, Devir, 16 Ayin, Yutta ve Beytşemeş kentleriyle bunların otlakları –iki oymaktan toplam dokuz kent– verildi. 17 Benyamin oymağından da Givon, Geva, 18 Anatot, Almon ve bunların otlakları, toplam dört kent verildi. 19 Böylece Harun'un soyundan gelen kâhînlere otlaklarıyla birlikte verilen kentlerin toplam sayısı on üçü buldu. 20 Kehatoğulları'ndan geri kalan Levili ailelere gelince, kurada onlara düşen kentler Efrayim oymağından

almıştı. 21 Bunlar, Efrayim dağlık bölgesinde bulunan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Şekem, Gezer, 22 Kivsaim ve Beython olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kentti. 23 Dan oymağından Elteke, Gibbeton, Ayalon ve Gat-Rimmon olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; 25 Manaşşe oymağının yarısından da Taanak, Gat-Rimmon ve otlakları olmak üzere iki kent alındı. 26 Böylece Kehatoğulları'ndan geri kalan boylara otlaklarıyla birlikte verilen kentlerin toplam sayısı onu buldu. 27 Levili boylardan Gerşonoğulları'na, Manaşşe oymağının yarısına ait Başan'da kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Golan ve Beeştera, otlaklarıyla birlikte iki kent; 28 İssakar oymağından alınan Kişyon, Daverat, Yarmut ve Eyn-Gannim olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; 30 Aşer oymağından alınan Mişal, Avdon, Helkat ve Rehov olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; 32 Naftali oymağından alınan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Celile'deki Kedeş, Hammot-Dor, Kartan ve otlakları olmak üzere toplam üç kent. 33 Boy sayısına göre Gerşonoğulları'na otlaklarıyla birlikte verilen kentlerin toplam sayısı on üçü buldu. 34 Merarioğulları boylarına, geri kalan Levililer'e, Zevulun oymağından alınan Yokneam, Karta, 35 Dimna ve Nahalal olmak üzere otlaklarıyla birlikte toplam dört kent; 36 Ruben oymağından alınan Beser, Yahsa, Kedemot ve Mefaat olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; 38 Gad oymağından alınan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Gilat'taki Ramot, Mahanayim, Heşbon ve Yazer olmak üzere otlaklarıyla birlikte toplam dört kent verildi. 40 Boy sayısına göre Merarioğulları'na, yani Levili boyların geri kalanlarına kurayla verilen kentlerin sayısı on ikiydi. 41 İsraililer'in toprakları içinde olup otlaklarıyla birlikte Levililer'e verilen kentlerin toplamı kırk sekizi buluyordu. 42 Bu kentlerin hepsinin çevresinde otlakları vardı. Otlaksız kent yoktu. 43 Böylece RAB atalarına vermeye ant içtiği bütün ülkeyi İsraililer'e vermiş oldu. İsraililer de ülkeyi mülk edinip buraya yerleştiler. 44 RAB atalarına ant içtiği gibi, onları her yönden rahata erdirdi. Düşmanlarından hiçbirini onların önünde tutunamadı. RAB hepsini onların eline teslim etti. 45 RAB'bin İsrail halkına verdiği sözlerden hiçbirini boş çıkmadı; hepsi yerine geldi.

22 Bundan sonra Yesù, Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısını topladı. 2 Onlara, "RAB'bin kulu Musa'nın size buyurduğu her şeyi yapınız" dedi, "Benim bütün buyruklarımı da yerine getirdiniz. 3 Bugüne dek, bunca zaman kardeşlerinizi yalnız bırakmadınız; Tanrıınız RAB'bin sizyi yükümlü saydığı buyruğu yerine getirdiniz. 4 Görüyorsunuz, Tanrıınız RAB, kardeşlerinize söylediğimi gibi, onları rahata kavuşturdu. Şimdi kalkın, RAB'bin kulu Musa'nın, Şeria Irmağı'nın ötesinde size mülk olarak verdiği topraklardaki evlerinize dönün. 5 RAB'bin kulu Musa'nın size verdiği buyrukları ve Kutsal Yasa'yı yerine getirmeye çok dikkat edin. Tanrıınız RAB'bi sevin, tümüyle gösterdiği yolda yürüyün, buyruklarını yerine getirin, O'na bağlı kalın, O'na candan ve yürekten hizmet edin." 6 Sonra onları kutsayıp yolcu etti. Onlar da evlerine döndüler. 7 Musa Manaşşe oymağının yarısına Başan'da toprak vermişti. Yesù da oymağın öbür yarısına Şeria Irmağı'nın

batisında, öbür kardeşleri arasında toprak vermişti. Bu oymakları kutsayıp evlerine gönderirken, 8 "Evlerinize büyük servetle, çok sayıda hayvanla, altın, gümüş, tunc, demir ve çok miktarda giysiyle dönün" dedi, "Düşmanlarınızdan elde ettinizin ganimetini kardeşlerinize paylaşın." 9 Böylece Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Kenan topraklarındaki Şilo'dan, İsraililer'in yanından ayrıldılar; RAB'bin buyruğu uyarınca, Musa aracılığıyla yurt edindikleri Gilat topraklarına –kendi mülkleri olan topraklara– dönmek üzere yola çıktılar. 10 Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Şeria Irmağı'nın Kenan topraklarında kalan kesimine varınca, ırmak kıyısında büyük ve gösterişli bir sunak yaptılar. 11 Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısının Kenan sınırında, Şeria Irmağı kıyısında, İsraililer'e ait topraklarda bir sunak yaptıklarını 12 duyan İsrail topluluğu, onlara karşı savaşmak üzere Şilo'da toplandı. 13 Ardından İsraililer Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas'ı Gilat bölgесine, Rubenliler'le Gadlılar'a ve Manaşşe oymağının yarısına gönderdiler. 14 İsrail'in her oymağından birer temsilci olmak üzere on oymak önerini de onunla birlikte gönderdiler. Bunların her biri bir İsrail boyunun başydı. 15 Gilat topraklarına, Rubenliler'le Gadlılar'a ve Manaşşe oymağının yarısına gelen temsilciler şunu bildirdiler: 16 "RAB'bin topluluğu, 'Bugün kendinize bir sunak yaparak RAB'be başkaldırınız, O'nu izlemekten vazgeçiniz' diyor, İsrail'in Tanrı'sına karşı bu hainliği nasıl yaparsınız? 17 Peor'un günahı bize yetmedi mi? RAB'bin topluluğu onun yüzünden felakete uğradı. Bugüne dek kendimizi bu günahdan temizleyebilmiş değiliz. 18 Bugün RAB'bi izlemekten vaz mı geçiyorsunuz? Eğer bugün RAB'be isyan ederseniz, O da yarın bütün İsrail topluluğuna öfkelenir. 19 Eğer size ait olan topraklar murdarسا, RAB'bin Tapınağı'nın bulunduğu RAB'be ait topraklara gelip aramızda mülk edinin. Kendinize, Tanrıımız RAB'bin sunağından başka bir sunak yaparak RAB'be ve bize karşı isyan etmeyin. 20 Zerah oğlu Akan RAB'be adanın ganime ihanet ettiğinde, bütün İsrail topluluğu RAB'bin öfkesine uğramadı mı? Akan'ın günahı yalnız kendisini ölüme götürmekle kalmadı!" 21 Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, İsrail boy başlarına şöyle karşılık verdiler: 22 "Tanrıların Tanrısı RAB, tanrıların Tanrısı RAB her şeyi biliyor; İsrail de bilecek. Eğer yaptığımızı, RAB'be isyan etmek ya da O'na ihanet etmek için yapıysak, ya RAB, bugün bizi esirgeme! 23 Eğer sunağı, RAB'bi izlemekten vazgeçip yakmalık sunular ve tâhil ya da esenlik sunuları sunmak için yapıysak, RAB bizden hesap sorsun. 24 Bunu yaparken kaygımız şuydu: Öğullarınız ilerde bizim oğullarımıza, İsrail'in Tanrı'sı RAB ile ne ilginiz var? 25 Ey Rubenliler ve Gadlılar, RAB Şeria Irmağı'nı sizinle bizim aramızda sınır yaptı. Sizin RAB'de hiçbir payınız yoktur" diyebilir, oğullarımıza RAB'be tapmaktan alıkoyabilirler. 26 Bu nedenle, kendimize bir sunak yapalım dedik. Yakmalık sunu ya da kurban sunmak için değil, 27 yalnız sizinle bizim aramızda ve bizden sonra gelecek kuşaklar arasında bir tanık olması için yaptık. Böylece RAB'bin Tapınağı'nda yakmalık sunularla, kurbanlarla ve esenlik sunularıyla RAB'be tapınacağız. Öğullarınız da ilerde bizim oğullarımıza, 'RAB'de hiçbir payınız yok' diyemeyecekler. 28 Şöyleden düşündük: İlerde bize ya da gelecek kuşaklarımıza böyle bir şey diyecek olurlarsa, biz de,

'Atalarımızın RAB için yaptığı sunağın örneğine bakın' deriz. 'Yakmalık sunu ya da kurban sunmak için değildir bu. Sizinle bizim aramızdaki birliliğin tanığıdır.' 29 RAB'be isyan etmek, bugün RAB'bi izlemekten vazgeçmek, yakmalık sunu, tahlil sunusu ya da kurban sunmak için Tanrıımız RAB'bin sunağından, tapınağının önündeki sunaktan başka bir sunak yapmak bidden uzak olsun." 30 Kâhin Pinehas ve onunla birlikte olan topluluk önderleri, yani İsrail'in boy başları, Rubenliler'le Gadlılar'ın ve Manaşşeliler'in söylediklerini duyuncu hoşnut kaldılar. 31 Bunun üzerine Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas, Rubenliler'le Gadlılar'a ve Manaşşeliler'e, "Şimdî RAB'bin aramızda olduğunu biliyoruz" dedi, "Çünkü O'na ihanet etmediniz. Böylece İsraililer'i O'nun elinden kurtardınız." 32 Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas ve önderler, Rubenliler'le Gadlılar'ın bulunduğu Gilat topraklarından Kenan topraklarına, İsraililer'in yanında dönüp olan biteni anlattılar. 33 Anlatılanlardan hoşnut kalan İsraililer Tanrı'ya övgüler sundular. Rubenliler'le Gadlılar'ın yaşadıkları toprakların üzerine yürüyüp savaşmaktan ve orayı yakıp yıkmaktan bir daha söz etmediler. 34 Rubenliler'le Gadlılar, "Bu sunak RAB'bin Tanrı olduğuna sizinle bizim aramızda tanıktır" diyerek sunağa "Tanık" adını verdiler.

23 RAB İsrail'i çevresindeki bütün düşmanlarından kurtarıp esenliğe kavuşturdu. Aradan uzun zaman geçmişti. Yesù kocamış, yaşı hayli ilerlemiştir. 2 Bu nedenle ileri gelenleri, boy başlarını, hâkimleri, görevlileri, bütün İsrail halkını topladı. Onlara, "Kocadım, yaşam hayli ilerledi" dedi, 3 "Tanrıınız RAB'bin sizin yararınıza bütün bu uluslara neler yaptığını gördünüz. Çünkü sizin için savaşan Tanrıınız RAB'di. 4 İşte Şeria Irmağı'ndan gün batisındaki Akdeniz'e dek yok ettiğim bütün bu uluslarla birlikte, geri kalan ulusların topraklarını da kurayla oymaklarınıza mülk olarak böldüm. 5 Tanrıınız RAB bu ulusları önünden püskürtüp sürecektil. Tanrıınız RAB'bin size söz verdiği gibi, onların topraklarını mülk edineceksiniz. 6 Musa'nın Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi korumak ve yerine getirmek için çok güçlü olun. Yazılanlardan sağa sola sapmayıń. 7 Aranızda kalan uluslarla hiçbir ilişkiniz olmasın; ilahlarının adını anmayın; kimseye onların adıyla ant içirmeyin; onlara kulluk edip tapmayın. 8 Bugüne dek yaptığınız gibi, Tanrıınız RAB'be sımsıksı bağlı kalın. 9 Çünkü RAB büyük ve güçlü ulusları önünden sürdürdü. Bugüne dek hiçbirini önünden tutunamadı. 10 Biriniz bin kişiyi kovalayacak. Çünkü Tanrıınız RAB, size söylediğgi gibi, yerinize savaşacak. 11 Bunun için Tanrıınız RAB'bi sevmeye çok dikkat edin. 12 Çünkü O'na sırt çevirir, sağ kalıp aranızda yaşayan bu uluslarla birlik olur, onlara kız verip onlardan kız alır, onlara oturup kalkarsanız, 13 iyi bilin ki, Tanrıınız RAB bu ulusları artık önünden söylemeyecek. Ve sizler Tanrıınız RAB'bin size verdiği bu güzel topraklardan yok oluncaya dek bu uluslar sizin için tuzak, kapan, sırtınızda kirbaç, gözlerinizde diken olacaklar. 14 "İste her insan gibi ben de bu dünyadan göçüp gitmek üzereyim. Bütün varlığınızla ve yüreğinizle biliyorsunuz ki, Tanrıınız RAB'bin size verdiği sözlerden hiçbirini boş çıkmadı; hepsi gerçekleşti, boş çikan olmadı. 15 Tanrıınız RAB'bin size verdiği sözlerin tümü nasıl gerçekleştiyse, Tanrıınız RAB verdiği bu güzel topraklardan sizi yok edene dek sözünü ettığı bütün kötülükleri de öylece başınıza

getirecektir. 16 Tanrıınız RAB'bin size buyurduğu antlaşmayı bozarsanız, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, RAB'bin öfkesi size karşı alevlenecektir; RAB'bin size verdiği bu güzel ülkeden çabucak yok olup gideceksiniz."

24 Yesù İsrail oymaklarının tümünü Şekem'de topladıktan sonra, İsrail'in ileri gelenlerini, boy başlarını, hâkimlerini, görevlilerini yanına çağrırdı. Hepsi gelip Tanrı'nın önünde durdular. 2 Yesù bütün halka, "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor" diye söyle başladı, "İbrahim'in ve Nahor'unbabası Terah ve öbür atalarınız eski çağlarda Fırat Irmağı'nın ötesinde yaşı, başka ilahlara kulluk ederlerdi. 3 Ama ben atanız İbrahim'i Irmağın öte yakasından alıp bütün Kenan topraklarında dolaştırdım; soyunu çoğalttım, ona İshak'ı verdim. 4 İshak'a da Yakup ve Esa'ı verdim. Esa'ı mülk edinmesi için Seir dağlık bölgesini bağışladım. Yakup'la oğulları ise Mısır'a gittiler. 5 Ardından Musa ile Harun'u Mısır'a gönderdim. Orada yaptıklarımla Mısırlılar'ı felakete uğrattım; sonra sizi Mısır'dan çıkardım. 6 Evet, atalarınızı Mısır'dan çıkardım; gelip denize dayandılar. Mısırlılar savaş arabalarıyla, atıllarıyla atalarınızı Kamiş Denizi'ne dek kovaladılar. 7 Atalarınız bana yakarınca, onlarla Mısırlılar'ın arasına karanlık çıktırdım. Mısırlılar'ı deniz sularıyla örttüm. Mısır'da yaptıklarımı gözlerinize gördünüz. "Uzun zaman içinde yaşadınız. 8 Sonra sizi Şeria Irmağı'nın ötesinde yaşayan Amorlular'ın topraklarına götürdüm. Size karşı savaşlıklarında onları elinize teslim ettim. Topraklarını yurt edindiniz. Onları önünden yok ettim. 9 Moav Krali Sippor oğlu Balak, İsrail'e karşı savaşmaya hazırlandığında, haber gönderip Beor oğlu Balam'ı size lanet etmeye çağrırdı. 10 Ama ben Balam'ı dinlemeyi reddettim. O da sizi tekrar tekrar kutsadı; böylece sizi onun elinden kurtardım. 11 Sonra Şeria Irmağı'ni geçip Eriha'ya geldiniz. Size karşı savaşan Erihalılar', Amor, Periz, Kenan, Hittit, Girgaş, Hiv ve Yevus halklarını elinize teslim ettim. 12 Önden gönderdiğim eşekarısı Amorlular'ı krali önünden kovdu. Bu işi kılıcınız ya da yayınız yapmadı. 13 Böylece, emek vermediğiniz toprakları, kurmadığınız kentleri size verdim. Buralarda yaşıyor, dikmediğiniz bağlardan, zeytinliklerden yiyorsunuz." 14 Yesù, "Bunun için RAB'den korkun, içtenlik ve bağıllılıkla O'na kulluk edin" diye devam etti, "Atalarınızın Fırat Irmağı'nın ötesinde ve Mısır'da kulluk ettikleri ilahları atın, RAB'be kulluk edin. 15 İçinizden RAB'be kulluk etmek gelmiyorsa, atalarınızın Fırat Irmağı'nın ötesinde kulluk ettikleri ilahaları mı, yoksa topraklarında yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına mı kulluk edeceksiniz, bugün karar verin. Ben ve ev halkım RAB'be kulluk edeceğiz." 16 Halk, "RAB'bi bırakıp başka ilahlara kulluk etmek bizden uzak olsun!" diye karşılık verdi, 17 "Çünkü bizi ve atalarımızı Mısır'da kölelikten kurtarıp oradan çıkarılan, gözümüzün önünde o büyük mucizeleri yaratılan, bütün yolculuğumuz ve uluslar arasında geçişimiz boyunca bizi koruyan Tanrıımız RAB'dır. 18 RAB bu ülkede yaşayan bütün ulusları, yani Amorlular'ı önumüzden kovdu. Biz de O'na kulluk edeceğiz. Çünkü Tanrıımız O'dur." 19 Yesù, "Ama sizler RAB'be kulluk edemeyeceksiniz" dedi, "Çünkü O kutsal bir Tanrı'dır, kıskanç bir Tanrı'dır. Günahlarınızı, suçlarınızı bağışlamayacak. 20 RAB'bi bırakıp yabancı ilahlara kulluk ederseniz, RAB daha önce size iyilik etmişken, bu kez

size karşı döner, sizi felakete uğratıp yok eder.” 21 Halk, “Hayır! RAB’be kulluk edeceğiz” diye karşılık verdi. 22 O zaman Yesu halka, “Kulluk etmek üzere RAB’bi seçtiğinize siz kendiniz tanıkınız” dedi. “Evet, biz tanığız” dediler. 23 Yesu, “Öyleyse şimdî aranızdaki yabancı lahlâları atın. Yüreğinizi İsrail’în Tanrısı RAB’be verin” dedi. 24 Halk, “Tanrıımız RAB’be kulluk edip O’nun sözünü dinleyeceğiz” diye karşılık verdi. 25 Yesu o gün Şekem’de halk adına bir antlaşma yaptı. Onlar için kurallar ve ilkeler belirledi. 26 Bunları Tanrı’ının Yasa Kitabı’na da geçirdi. Sonra büyük bir taş alıp oraya, RAB’bin Tapınağı’nın yanındaki yabani fistik ağacının altına ditti. 27 Ardından bütün halka, “İşte taş bize tanık olsun” dedi, “Çünkü RAB’bin bize söylediği bütün sözleri işitti. Tanrıınız’ı inkâr ederseniz bu taş size karşı tanıklık edecek.” 28 Bundan sonra Yesu halkı mülk aldıkları topraklara gönderdi. 29 RAB’bin kulu Nun oğlu Yesu bir süre sonra yüz on yaşında öldü. 30 Onu Efrayim’în dağlık bölgesindeki Gaaş Dağı’nın kuzeyine, kendi mülkünün sınırları içinde kalan Timnat-Serah’â gömdüler. 31 Yesu yaşadıkça ve Yesu’dan sonra yaşayan ve RAB’bin İsrail için yaptığı her şeyi bilen ileri gelenler durduktça İsrail halkı RAB’be kulluk etti. 32 İsraililer Mısır’dan çıkarken Yusuf’un kemiklerini de yanlarında getirmişlerdi. Bunları Yakup’ün Şekem’deki tarlasına gömdüler. Yakup bu tarlayı Şekem’în babası Hamor’un torunlarından yüz parça gümüşe satın almıştı. Burası Yusuf soyundan gelenlerin mülkü oldu. 33 Harun’un oğlu Elazar ölünce, onu Efrayim’în dağlık bölgesinde oğlu Pinehas’a verilen tepeye gömdüler.

Hâkimler

1 İsaillililer, Yesù'nun ölümünden sonra RAB'be, "Bizim için Kenanlılar'la savaşmaya ilk kim gidecek?" diye sordular. **2** RAB, "Yahuda oymağı gidecek" dedi, "Kenan ülkesini onun eline teslim ediyorum." **3** Yahudaoğulları, kardeşleri Şİmonoğulları'na, "Kenanlılar'la savaşmak için payımıza düşen bölgeye bize birlikte gelin" dediler, "Sonra biz de payınıza düşen bölgeye sizinle geliriz." Böylece Şİmonoğulları Yahudaoğulları'yla birlikte gitti. **4** Yahudaoğulları saldırlıya geçti. RAB Kenanlılar'la Periziller'i ellerine teslim etti. Bezek'te onlardan on bin kişiyi öldürdüler. **5** Adoni-Bezek'le orada karşılaşış savaşa tutuştular, Kenanlılar'la Periziller'i yenilgiye uğrattılar. **6** Adoni-Bezek kaçtı, ama peşine düşüp onu yakaladılar; elleriley ayaklarının basparmaklarını kestiler. **7** O zaman Adoni-Bezek söyle dedi: "Elleriyle ayaklarının basparmakları kesilmiş yetmiş kral, soframdan düşen kirintıları toplayıp yerdı. Tanrı bana onlara yaptıklarımın karşılığını veriyor." Adoni-Bezek'İ Yeruşalim'e götürdürlər; orada öldü. **8** Yahudaoğulları Yeruşalim'e saldırlı kenti aldılar; halkı kılıçtan geçirerek kenti ateşe verdiler. **9** Sonra dağlık bölgede, Negev'de ve Şefela'da yaşayan Kenanlılar'la savaşmak üzere güneye yöneldiler. **10** Eski adı Kiryat-Arba olan Hevron'da yaşayan Kenanlılar'ın üzerine yürüyerek Şeşay, Ahiman ve Talmayı' yenilgiye uğrattılar. **11** Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir Kenti halkın üzerine yürüdüler. **12** Kaled, "Kiryat-Sefer halkın yenip orayı ele geçirene kızım Aksa'yı eş olarak vereceğim" dedi. **13** Kenti Kaled'in küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel ele geçirdi. Bunun üzerine Kaled kızı Aksa'yı ona eş olarak verdi. **14** Kız Otniel'in yanına varınca, onu babasından bir tarla istemeye zorladı. Kaled, eşeğinden inen kızına, "Bir isteğin mi var?" diye sordu. **15** Kız, "Bana bir armağan ver" dedi, "Madem Negev'deki toprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver." Böylece Kaled yukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi. **16** Musa'nın kayınbabasının torunları olan Kenililer, Yahudaoğulları'yla birlikte Hurma Kenti'nden ayrıılıp Arat'ın güneyindeki Yahuda Çölü'nde yaşamaya gittiler. **17** Bundan sonra Yahudaoğulları, kardeşleri Şİmonoğulları'yla birlikte gidip Sefat Kenti'nde oturan Kenanlılar'ı yenilgiye uğrattılar. Kenti tümüyle yıkıtlar ve oraya Horma adını verdiler. **18** Yahudaoğulları Gazze'yi, Aşkelon'u, Ekron'u ve bunlara bağlı toprakları da ele geçirdiler. **19** RAB Yahudaoğulları'yla birlikteydi. Yahudaoğulları dağlık bölgeyi ele geçirdilerse de ovada yaşayan halkı kovamadılar. Çünkü bunların demirden savaş arabaları vardı. **20** Musa'nın sözü uyarınca Hevron'u Kaled'e verdiler. Kaled de Anak'ın üç torunuńu oradan sürdü. **21** Bununla birlikte Benyaminoğulları Yeruşalim'de yaşayan Yevusluları' kovmadılar. Yevuslular bugün de Yeruşalim'de Benyaminoğulları'yla birlikte yaşıyorlar. **22** Yusuf'un soyundan gelenler Beytel'in üzerinde yürüdüler. RAB onlarla birlikteydi. **23** Eski adı Luz olan Beytel Kenti hakkında bilgi toplamak için gönderdikleri casuslar Kenten çıkan bir adam gördüler. Ona, "Kentin girişini bize gösterirsen, sana iyi davranışırız" dediler. **25** Kentin girişini gösteren adamla ailesini serbest bırakıltılar, kent halkını ise kılıçtan geçirildiler. **26** Adam Hitit topraklarına

göç ederek Luz adında bir kent kurdu; kent bugün de bu adla anılıyor. **27** Manaşeoğulları Beytşean, Taanak, Dor, Yivleam, Megiddo ve bunların çevre köylerindeki halkı kovmadı. Çünkü Kenanlılar bu topraklarda kalmakta kararlıydı. **28** İsaillililer Kenan halkını tümüyle kovmadılar; ama zamanla güçlenince onları angaryasına çalıştırıldılar. **29** Efrayimoğulları Gezer'de yaşayan Kenanlıları buradan sürmediler. Kenanlılar Gezer'de İsaillililer'ın arasında yaşadılar. **30** Zevlun da Kitron ve Nahalol halklarını kovmadı. İsaillililer arasında yaşayan bu Kenanlılar angarya işler yaptılar. **31** Aşeroğulları'na gelince, onlar da Akko, Sayda, Ahlav, Akziv, Helba, Afek ve Rehov halklarını kovmadılar. **32** Bu topraklardaki Kenanlıları' kovmayıp onlarla birlikte yaşadılar. **33** Naftali Beytşemeş ve Beytanat halkını kovmadı. Buraların halkı olan Kenanlılar'la birlikte yaşayıp onları angaryasına çalıştırıldı. **34** Amorlular Danoğulları'nı ovaya inmekten alıkoyarak dağlık bölgelerde tuttular. **35** Amorlular Heres Dağı'nda, Ayalon'da ve Şaalvim'de kalmakta kararlıydılar. Yusuf'un torunları güçlenince onları angaryasına çalıştmaya başladılar. **36** Amorlular'ın sınırı Akrep Geçidi'nden Sela'ya ve ötesine uzanıyordu.

2 RAB'bin meleği Gilgal'dan Bokim'e gitti ve İsaillilere söyle dedi: "Sizi Mısır'dan çıkarıp atalarınıza söz verdığım toprağa getirdim. 'Sizinle yaptığım antlaşmayı hiçbir zaman bozmayacağım' dedim. **2** Dedim ki, 'Bu topraklarda yaşayanlarla antlaşma yapmayın; sunaklarını yıkın.' Ama sözümü dinlemediiniz. Bunu neden yaptınız? **3** Onun için şimdi, 'Bu halkları öncünüzden kovmayacağım; onlar böğürünzde diken, ilahları da size tuzak olacak' diyyorum." **4** RAB'bin meleği sözlerini bitirince bütün İsrail halkı hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. **5** Bu yüzden oraya Bokim adını verdiler ve orada RAB'be kurban sundular. **6** Bundan sonra Yesù halkı gönderdi. İsaillililer paylarına düşen toprakları miras edinmek için yola çıktılar. **7** Yesù yaşıdıkça ve RAB'bin İsrail için yaptığı büyük işleri görmüş olup Yesù'dan sonra sağ kalan ileri gelenler durduktan halk RAB'be kulluk etti. **8** RAB'bin kulu Nun oğlu Yesù yüz on yaşında öldü. **9** Onu Efrayim'in dağlık bölgesindeki Gaaş Dağı'nın kuzeyine, kendi mülküntün sınırları içinde kalan Timnat-Heres'e gömdüler. **10** Bu kuşaktan olanların hepsi ölüp atalarına kavuştuksen sonra, RAB'bi tanımayan ve O'nun İsrail için yaptıklarını bilmeyen yeni bir kuşak yetişti. **11** İsaillililer RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar, Baallar'a taptılar. **12** Kendilerini Mısır'dan çikan atalarının Tanrısi RAB'bi terk ettiler. Çevrelerinde yaşayan ulusların değişik ilahlarına bağlanıp onlara taparak RAB'bi öfkelendirdiler. **13** Çünkü RAB'bi terk edip Baal'a ve Aşturetler'e taptılar. **14** Bunun üzerine RAB İsrail'e öfkelendi. Onları, her şeylerini alan yağmacıların eline teslim etti; artık karşı koyamadıkları çevredekiler düşmanlarının kölesi yaptı. **15** RAB söylediğine ve ant içtiği gibi, onlara karşı olduğundan, savaşa her gittiklerinde yenilgiye uğradılar. Büyük sıkıntı içindeydiler. **16** Sonra RAB onları yağmacıların elinden kurtaran hâkimler çıktı. **17** Ama hâkimlerini de dinlemediiler. RAB'be vefasızlık ederek başka ilahıla taptılar. RAB'bin buyruklarını yerine getiren ataları gibi davranışmadılar, onların izlediği yoldan çabucak saptılar. **18** RAB onlar için ne zaman bir hâkim çıkardıysa, onunla birlikte oldu; hâkim yaşadığı sürece onları düşmanlarının elinden kurtardı.

Baskı ve zulüm altında inledikleri zaman RAB onlara acıyordu. **19** Ne var ki, hâkimleri ölürlmez yine başka ilahlara bağlanıyor, onlara kulluk edip tâpiyorlardı. Bu yolda atalarından beter oldular. Yaptıkları kötüüklerden ve inatçılıktan vazgeçmediler. **20** RAB bu yüzden İsrail'e öfkelenerek şöyle dedi: "Madem bu ulus atalarının uymasını buyurduğum antlaşmayı bozdu ve sözümü dinlemedi, **21** ben de Yesù olduğunu bu topraklarda bıraktığı ulusların hiçbirini artık önlereinden kovmayağım. **22** Ataları gibi özenle RAB'bin yolundan gidip gitmeyeceklerini görmek için onları bu uluslarla sınayacağım." **23** RAB o ulusları hemen kovmamış, Yesù'nun eline teslim etmeyerek ülkelerinde kalmalarına izin vermişti.

3 Kenan'daki savaşların hiçbirine katılmamış olan İsailliler'i sinamak ve hiç savaş deneyimi olmayan yeni kuşaklıavaş eğitimi vermek için RAB'bin dokunmadığı uluslar şunlardır: **3** Beş Filist Beyliği, bütün Kenanlılar, Saydalilar, Baal-Hermon Dağı'ndan Levo-Hamat'a kadar uzanan Lübnan dağlarında yaşayan Hiviller. **4** RAB İsailliler'i sinamak, Musa aracılığıyla atalarına verdiği buyrukları yerine getirip getirmeyeceklerini görmek için bu ulusları ülkelerinde bıraktı. **5** Böylece İsailliler Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus halkları arasında yaşıdalar. **6** Onlardan kız alırlar, kızlarını onların oğullarına verdiler ve onların ilahlarına taptılar. **7** RAB'bin gözünde kötü olanı yapan İsailliler Tanrıları RAB'bi unutup Baallar'a ve Aşera putlarına taptılar. **8** Bunun üzerine RAB İsrail'e öfkeli ve onları Aram-Naharayim Kralı Kuşan-Riştatayim'in eline teslim etti. İsailliler sekiz yıl Kuşan-Riştatayim'in boyunduruğunda kaldılar. **9** Ama RAB'be yakarmaları üzerine RAB onlara Otniel adında bir kurtarıcı çıktı. Kalev'in küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel onları kurtardı. **10** RAB'bin Ruhu Otniel'in üzerine indi. Otniel İsaillileri yöneltti, onlar için savaştı. RAB Aram-Naharayim Kralı Kuşan-Riştatayim'i onun eline teslim etti. Artık Otniel ondan daha güçlüydi. **11** Ülke Kenaz oğlu Otniel'in ölümüne dek kırk yıl barış içinde yaşadı. **12** Sonra İsailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB gözünde kötü olanı yaptıkları için Moav Kralı Eglon'u onlara karşı güçlendirdi. **13** Kral Eglon Ammonlularla Amalekiler'i kendi tarafına çekerek İsrail'e saldırdı. Onları bozguna uğratarak Hurma Kenti'ni ele geçirdi. **14** İsailliler on sekiz yıl Moav Kralı Eglon'un boyunduruğu altında kaldılar. **15** Ama RAB'be yakarmaları üzerine RAB onlar için Ehut adında bir kurtarıcı çıktı. Benyaminli Gera'nın oğlu Ehut solaktı. İsailliler Ehut'un eliyle Moav Kralı Eglon'a haraç gönderdiler. **16** Ehut kendine bir artış uzunluğunda iki ağızlı bir kama yaptı ve bunu sağ kalçası üzerine, giysisinin altına sakladı. **17** Varıp haracı Moav Kralı Eglon'a sundu. Eglon çok şışman bir adamdı. **18** Ehut haracı sunduktan sonra, haracı taşımiş olan adamlarını saliverdi. **19** Ama kendisi Gilgal yakınındaki taş putlardan geri döndü. "Ey kral, sana gizli bir haberim var" dedi. Kral ona, "Sus" diyerek yanındaki adamların hepsini dışarı çıktı. **20** Ehut, üst kattaki serin odasında yalnız kalan krala yaklaşarak, "Tanrı'dan sana bir haber getirdim" deyince kral tahtından kalktı. **21** Ehut sol eliyle sağ kalçası üzerindeki kamayı çekti ve kralın karnına sapladı. **22** Kamannı ucu kralın sırtından çıktı. Birçagiñ ardından kabza daete saplanmıştı. Ehut

kamayı çekmeyince kama kralın yağı karnına gömüldü. **23** Ehut sofa çıktı, üst kattaki odanın kapısını ardından çekip kilitledi. **24** O çıktıktan sonra, geri gelen kralın hizmetkarları üst kattaki odanın kapılarını kilitli buldular. Birbirlerine, "Su döküyör olmalı" dediler. **25** Uzun süre bekledilerse de kral odanın kapılarını açmadı. Bunun üzerine bir anahtar bulup kapıyı açtılar. Efendilerinin ölüsü yerde yatıyordu. **26** Onlar beklerken Ehut kaçmış, taş putları geçerek Seira'ya yönelmiş. **27** Oraya varınca Efrayim'in dağlık bölgésine çıkıp boru çaldı. İsailliler onunla birlikte dağlardan indiler. Ehut önden gidiyordu. **28** Onlara, "Beni izleyin" dedi, "RAB düşmanlarınızı, Moavlıları elinize teslim etti." Ehut'u izleyen İsailliler, Moav'a giden Şeria geçitlerini tuttular, kimseyi geçirmediler. **29** Moav'ın güçlü yiğitlerinden on bin kadarnı vurup öldürdüler; hiç kurtulan olmadı. **30** Moav o gün İsailliler'in boyunduruğuna girdi. Ülke seksen yıl barış içinde yaşadı. **31** Ehut'tan sonra Anat oğlu Şamgar başa geçti. Şamgar Filistililer'den altı yüz kişiyi üvendireyle öldürerek İsailliler'i kurtardı.

4 Ehut'un ölümünden sonra İsailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. **2** RAB de İsailliler'i Hasor'da egemenlik süren Kenanlı kral Yavin'in eline teslim etti. Yavin'in Sisera adında bir ordu komutanı vardı; Haroşet-Goyim'de yaşardı. **3** Dokuz yüz demir savaş arabasına sahip olan Yavin, yirmi yıldır İsailliler'i acımasızca eziyordu. Bu yüzden İsailliler RAB'be yakardılar. **4** O sırada İsrail'i Lappidot'un karısı Peygamber Debora yönetiyordu. **5** Debora Efrayim'in dağlık bölgesinde, Rama ile Beytel arasındaki hurma ağacının altında oturur, kendisine gelen İsailliler'in davalarına bakardı. **6** Debora bir gün adam gönderip Avinoam oğlu Barak'ı Kedeş-Naftali'den çağırttı. Ona, "İsrail'in Tanrısı RAB, yanına Naftali ve Zevulunoğulları'ndan on bin kişi alıp Tavor Dağı'na gitmeni buyuruyor" dedi, **7** "RAB, 'Kral Yavin'in ordu komutanı Sisera'yi, savaş arabalarını ve ordusunu Kişon Vadisi'ne, senin yanına çekip eline teslim edeceğim' diyor." **8** Barak Debora'ya, "Eğer benimle gelirse giderim" dedi, "Benimle gelmezsen gitmem." **9** Debora, "Seninle gelmesine gelirim, ama böyle bir yol tuttuğum için onurlandırılmayacaksın" dedi, "Çünkü RAB Sisera'yi bir kadının eline teslim etmiş olacak." Böylece Debora kalkıp Barak'la birlikte Kedeş'e gitti. **10** Barak Zevulun ve Naftali oğullarını Kedeş'te topladı. Ardında on bin kişi vardı. Debora da onunla birlikte gitti. **11** Kenililer'den Hever, Musa'nın kayınbiraderi Hovav'ın torunlarından, yani Kenililer'den ayrılmış, çadırını Kedeş yakınında Saanannim'deki meşe ağacının yanına kurmuştu. **12** Avinoam oğlu Barak'ın Tavor Dağı'na çıktığını duyan Sisera, **13** dokuz yüz demir savaş arabasını ve yanındaki halkı Haroşet-Goyim'den çıkarıp Kişon Vadisi'nde topladı. **14** Debora Barak'a, "Haydi kalk! Çünkü RAB'bin Sisera'yi senin eline teslim ettiği gün bugündür" dedi, "RAB senin önden gidiyor." Bunun üzerine Barak arasında on bin kişiyle Tavor Dağı'ndan indi. **15** RAB, Sisera'yi, savaş arabalarını sürenleri ve ordusunu Barak'ın önünde şaşkına çevirerek bozguna uğrattı. Sisera savaş arabasından indi ve yaya olarak kaçtı. **16** Barak savaş arabalarını ve orduyu Haroşet-Goyim'e kadar kovaladı. Sisera'nın bütün ordusu kılıçtan geçirildi, tek kişi bile kurtulmadı. **17** Yaya olarak kaçan Sisera ise Kenililer'den Hever'in karısı Yael'in çadırına sığındı. Çünkü Hasor Kralı Yavin'le Kenililer'den

Hever'in arası iyidi. **18** Yael Sisera'yı karşılamaya çıktı. Ona, "Korkma, efendim, gel çadırına sağın" dedi. Çadırına sıçanın Sisera'nın üzerine bir yorgan örttü. **19** Sisera, "Susadım, lütfen biraz su ver de içeyim" dedi. Yael süt tulumunu açıp ona içirdikten sonra üzerini yine örttü. **20** Sisera kadına, "Çadırın kapısında dur" dedi, "Biri gelir de çadırda kimse var mı diye sorarsa, yok de." **21** Hever'in karısı Yael eline bir çadır kazığı ile tokmak aldı. Yorgunluktan derin bir uykuya dalmış olan Sisera'ya sessizce yaklaşarak kazığı şakağına dayadı ve yere saplanıncaya dek çıktı. Sisera hemen öldü. **22** Yael Sisera'yı kovalayan Barak'ı karşılamaya çıktı. "Gel, aradığın adamı sana sana göstereyim" dedi. Barak kadını izledi ve şakağına kazık çakılmış Sisera'yi ölü buldu. **23** Böylece Tanrı o gün Kenanlı kral Yavin'i İsraililer'in önünde bozguna uğrattı. **24** Giderek güçlenen İsraililer sonunda Kenanlı kral Yavin'i ortadan kaldırdılar.

5 Debora ile Avinoam oğlu Barak o gün şu ezgiyi söylediler: **2** "İsrail'in önderleri başı çekince, Halk gönüllü olarak savaşınca RAB'be övgüler sunun. **3** Dinleyin, ey krallar! Ey yönetenler, kulak verin! RAB'be ezgiler söyleyip İsrail'in Tanrısı RAB'bi ilahilerle öveceğim. **4** Seir'den çıktığında, ya RAB, Edom kırlarından geçtiğinde, Yer sarsıldı, göklerden yağmur boşandı, Evet, bulutlar yağmur yağdırdı. **5** Sina Dağı'nda olan RAB'bin, İsrail'in Tanrısı RAB'bin önünde Dağlar sarsıldı. **6** Anat oğlu Şamgar zamanında, Yael zamanında kervanların ardı kesildi. Yolcular sapa yollardan gider oldu. **7** Bomboştu İsrail'in köyleri, Ben İsrail'de ana olarak ortaya çıkıncaya dek, Ben Debora ortaya çıkıncaya dek İsrail'in köyleri bomboştu. **8** Yeni ilahalar seçikleri zaman Savaş kentin kapılarına dayandı. İsrail'deki kirk bin askerin elinde Ne kalkan ne de mızrak vardı. **9** Yüreğim İsrail'i yönetenlerle Ve halkın arasındaki gönüllülerledir. RAB'be övgüler sunun! **10** Ey semerleri pahali boz eşeklere binenler, Ey yoldan yaya gidenler, dinleyin! **11** Kuyularındaki kalabalıklar RAB'bin zaferlerini, İsrail savaşçılarının zaferlerini anlatıyorlar. Ardından RAB'bin halkı kent kapılarına Akin etmeye başladı. **12** Uyan, uyan Debora, uyan uyan! Söyle, ezgiler söyle! Ey Avinoam oğlu Barak, Kalk, götür tutsaklarını. **13** Geriye kalanlar soyluların yanına geldi, RAB'bin halkı yiğitleriyle bana geldi. **14** Amalek kökünden olanlar Efrayim'den geldi, Benyaminiler de seni izleyenlerin arasındaydı. Yöneticiler Makir'den, Başbuğ asasını taşıyanlar Zevulun'dan geldi. **15** Debora'yla birlikteydi İssakar'ın beyleri. Evet, İssakaroğulları da Barak'ın ardından Hızla ovaya indi. Ama Ruben oymağının böülükle Büyük bir kararsızlık içindeydi. **16** Sürülerine kaval çalan çobanları Dinlemek için neden ağıllarda kaldılar? Evet, Ruben oymağının böülükle Büyük bir kararsızlık içindeydi. **17** Gilatlılar Şeria Irmağı'nın ötesinde kaldı, Dan oymağıysa gemilerde oyalandı. Aşer oymağı deniz kıyısında dinlendi, Koylarda yan gelip oturdu. **18** Ama Zevulun ve Naftali halkları Tehlikeye attılar canlarını savaş alanında. **19** Taanak'ta ve Megiddo sularının kıyısında Krallar gelip savaştılar. Kenan kralları da savaştı. Ancak ne gümüş ne ganimet aldılar. **20** Yıldızlar göklerden savaşa katıldı. Göğü bir baştan öbür başa geçenken, Sisera'ya karşı savaştı. **21** Kişon Irmağı, o eski ırmak, Süpürüp götürdü onları. Yürü, ey ruhum, üzerlerine güçle yürü! **22** O zaman atlar dörtnala koştu. Güçlü atların toynakları yerde

izler bıraktı. **23** RAB'bin meleği, 'Meroz Kenti'ni lanetleyin' dedi, 'Halkına lanetler yağdırın. Çünkü RAB'bin yardımına, Zorbalara karşı RAB'bin yardımına koşmadılar.' **24** Kenililer'den Hever'in karısı Yael Kadınlar arasında alabildiğine kutsansın. Çadırında yaşayan kadınlar arasında Alabildiğine kutsansın. **25** Sisera su istedi, Yael ona süt verdi. Soylulara yaraşır bir çanakla ayran sundu. **26** Sol eline çadır kazığını, Sağ eline işçi tokmağını aldı. Vurdu, Sisera'nın başına ezdi. Şakağına çıktı kazığı, deldi geçirdi. **27** Ayaklarının dibine çıktı, Yere serildi Sisera. Düşüp yiğildi Yael'in ayakları dibine, Yiğildiği yerde cansız kaldı. **28** Sisera'nın annesi parmaklıkların ardından, Pencereden bakıp feryat etti: 'Oğlumun savaş arabası Neden bu kadar geciktii, Nal sesleri neden duyulmuyor?' **29** Bilge kadınlar onu yanıtladılar. O da söyle düşündü: **30** 'Ganimeti bulmuş, paylaşıyor olmalıdır. Her yiğide bir ya da iki kız, Sisera'ya ganimet olarak rengarenk giysiler, Evet, işlemeli, rengarenk giysiler. Yağmacıların boyunları için iki yanı işlemeli renkli giysiler, Hepsi ganimet.' **31** Ya RAB, bütün düşmanların böyle yok olsun. Seni sevenlerse, Bütün gücüyle doğan güneş gibi olsunlar." Bundan sonra ülke kırk yıl barış içinde yaşadı.

6 İsraililer yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları yedi yıl süreyle Midyanlılar'ın eline teslim etti. **2** Midyan boyunduruğu İsraililer'e öyle ağır geldi ki, dağlarda kendilerine sıçnaklar, mağaralar, kaleler yaptılar. **3** Ekin ektikleri vakıt, Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar topraklarına girip **4** ordugah kurardı. Gazze'ye dek ekinleri yok eder, koyun, sıçır, eşek gibi geçim kaynağı olan her şeyi alırlardı. **5** Hayvanları ve çadırlarıyla birlikte çekirge sürüsü gibi gelirlerdi. Adamları, develeri saymak olanaksızdı. Yakıp yıkmak amacıyla toprakları işgal ederlerdi. **6** Midyanlılar İsrail'i öyle yoksul düzürdüler ki, İsraililer RAB'be yakarmaya başladılar. **7** İsraililer Midyanlılar'dan ötürü RAB'be yakarınca, **8** RAB onlara bir peygamber gönderdi. Peygamber onlara şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Sizi Mısırdan ben çıkardım, köle olduğunuz ülkeden ben getirdim. **9** Mısırlılar'ın elinden, size baskı yapanların hepsinin elinden sizi ben kurtardım. Onları öünüüzden kovdum, topraklarını size verdim. **10** Size dedim ki, Ben Tanrıñız RAB'bim. Topraklarında yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına tapmayın. Ama sözümüz dinlemediniz.'" **11** RAB'bin meleği gelip Aviezeleri Yoaş'ın Ofra Kenti'ndeki yabanlı fistık ağacının altında oturdu. Yoaş'ın oğlu Gidyon, buğdayı Midyanlılar'dan kurtarmak için üzüm sıkma çukurunda dövüyordu. **12** RAB'bin meleği ona görünerek, "Ey yiğit savaşçı, RAB seninledir" dedi. **13** Gidyon, "Ey Efendim, eğer RAB bizimleyse bütün bunlar neden bağımsız geli?" diye karşılık verdi, "Atalarımız RAB'bin bizi Mısırdan çıkardığını söylemediler mi? Bize anıtlarları RAB'bin bütün o harikaları nerede? RAB bizi terk etti, Midyanlılar'ın eline teslim etti." **14** RAB Gidyon'a dönüp, "Kendi gücünle git, İsrail'i Midyanlılar'ın elinden kurtar" dedi, "Seni ben gönderiyorum." **15** Gidyon, "Ey Efendim, ben İsrail'i nasıl kurtarabilirim?" diye karşılık verdi, "Ait olduğum boy Manaşše oymağının en zayıf boyudur. Ben de ailemin en genç adamıyım." **16** RAB, "Ben seninle olacağım" dedi, "Midyanlılar'ı tek bir adamı yener gibi bozguna uğratıcasın." **17** Gidyon, "Benden hoşnutsan, benimle konuşanın sen olduğuna

dair bana bir belirti göster" dedi, 18 "Lütfen gelip sana adağımı sununcaya, önüne koyuncaya dek buradan ayrılma." RAB, "Sen döñünçeye dek kalırım" diye yanıtladı. 19 Gidyon eve gidip bir oğlak kesti, bir efa undan mayasız pide yaptı. Eti sepete, et suyunu tencereye koydu; bunları getirip yabanıl fistık ağacının altında meleğe sundu. 20 Tanrı'nın meleği, "Eti ve mayasız pideleri al, şu kayanın üzerine koy. Et suyunu ise dök" dedi. Gidyon söyleneni yaptı. 21 RAB'bin meleği elindeki değneğin ucuya ete ve mayasız pidelere dokununca kayadan ateş fışkırdı. Ateş eti ve mayasız pideleri yakıp kül etti. Sonra RAB'bin meleği gözden kayboldu. 22 Gidyon, gördüğü kişinin RAB'bin meleği olduğunu anlayınca, "Eyvah, Egemen RAB! Meleğinin yüzünü gördüm" dedi. 23 RAB ona, "Sana esenlik olsun. Korkma, ölmeyeceksin" dedi. 24 Gidyon orada RAB için bir sunak yaptı. Sunağa "Yahve şalom" adını verdi. Sunak bugün de Aviezilerler'in Ofra Kenti'nde duruyor. 25 Aynı gece RAB, Gidyon'a, "Babanın boğasını, yedi yaşındaki ikinci boğayı al" dedi, "Sonra babanın Baal için yaptırdığı sunağı yık. Sunağın yanındaki Aşera putunu kes. 26 Tanrı'nın RAB için bu höyügün üzerinde uygun bir sunak yap. İkinci boğayı al, keseceğin Aşera putunun odunlarıyla yakmalık sunu olarak sun." 27 Gidyon adamlarından onunu yanına alarak RAB'bin kendisine buyurduklarını yerine getirdi. Ne var ki, ailesinden ve kent halkından korktuğu için bunu gündüz yerine gece yaptı. 28 Sabah erkenden kalkan kent halkı, Baal'a ait sunağın yıkıldığını, yanındaki Aşera putunun kesildiğini, ikinci boğanın yeni yapılan sunak üzerinde sunulduğunu gördü. 29 Birbirlerine, "Bu işi kim yaptı?" diye sordular. Araştırıp soruşturuktan sonra, bu işi Yoaş oğlu Gidyon'un yaptığını anladılar. 30 Bunun üzerine Yoaş'a, "Oğlunu dışarı çıkar" dediler, "Ölmesi gerek. Çünkü Baal'in sunağını yıktı, yanındaki Aşera putunu kesti." 31 Yoaş çevresindeki öfkeli kalabalıkça, "Baal'ı savunmak size mi düştü?" dedi, "Siz mi onu kurtaracaksınız? Onu savunan şafak sökmeden ölecek. Baal tanrıysa, bırakın kendini savunsun. Yıkılan sunak onun!" 32 O gün Yoaş, "Baal kendini savunsun, yıkılan sunak onun sunağıdır" diyecek Gidyon'a Yerubbaal adını verdi. 33 Bu arada Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar bireleşerek Şeria Irmağı'nı geçtiler, gidip Yizreel Vadisi'nde ordugah kurdular. 34 RAB'bin Ruhu Gidyon'u yönlendirmeye başladı. Gidyon borusunu çalınca Aviezilerler onun çevresinde toplandı. 35 Gidyon bütün Manaşse'ye ulaklar göndererek oranın halkını topladı. Aşer, Zevulun ve Naftali'ye de ulaklar gönderdi. Onlar da onu karşılamaya çıktılar. 36 Gidyon Tanrı'ya şöyle seslendi: "Söz verdiğim gibi İsrail'i benim aracılığımla kurtaracağım doğruya, 37 çiy yalnızca harman yerine koyduğum yün yapağının üzerine düşsün, topraksa kuru kalsın. Böylece, söylediğim gibi İsrail'i benim aracılığımla kurtaracağımı bileyecim." 38 Ve öyle oldu. Ertesi gün erkenden kalkan Gidyon yapağıyı alıp sitti. Yapağıdan bir tas dolusu çiy süzüldü. 39 Bunun üzerine Gidyon Tanrı'ya şöyle seslendi: "Bana kızma, bir istekte daha bulunmak istiyorum. Yapağıyla bir deneme daha yapmama izin ver. Lütfen bu kez yalnızca yapağı kuru kalsın, topraksa çiyle İslansın." 40 Tanrı o gece Gidyon'un dediğini yaptı. Yapağı kuru kaldı, toprağın her yanıysa çiyle kaplandı.

7 Yerubbaal –Gidyon– ile yanındaki halk erkenden kalkıp

Harot Pınarı'nın başında ordugah kurdular. Midyanlılar'ın ordugahıysa onların kuzeyinde, More Tepesi'nin yanındaki vadideydi. 2 RAB Gidyon'a şöyle dedi: "Yanında fazla adam var; Midyan'ı onların eline teslim etmem. Yoksa İsraililer, 'Kendi gücümüzle kurtulduk' diyerken bana karşı övünebilirler. 3 Şimdi halka şunu söyle: 'Korkudan titreyen dönsün, Gilat Dağı'ndan geri gitsin.' Bunun üzerine halktan yirmi iki bin kişi döndü, on bin kişi orada kaldı. 4 RAB Gidyon'a, "Adamların sayısı hâlâ fazla" dedi, "Kalanları suyun başına götür, onları orada senin için sırayım. 'Bu seninle gidecek' dediğim adam seninle gidecek; 'Bu seninle gitmeyecek' dediğim gitmeyecek." 5 Gidyon halkı suyun başına götürdü. RAB Gidyon'a, "Köpeğ gibi diliyle su içenleri bir yana, su içmek için dizleri üzerine çökenleri öbür yana ayır" dedi. 6 Ellerini ağızlarına götürerek dilleriyle su içenlerin sayısını üç yüz buldu. Geri kalanların hepsi su içmek için dizleri üzerine çöktüler. 7 RAB Gidyon'a, "Sizi diliyle su içen üç yüz kişinin eliyle kurtaracağım" dedi, "Midyanlılar'ı senin eline teslim edeceğim. Öbürleri yerlerine dönsün." 8 Gidyon yalnız üç yüz kişiyi alıkoyarak geri kalan İsraililer'i çadırlarına gönderdi. Bu üç yüz kişi, gidenlerin kumanyalarıyla borularını da aldılar. Midyanlılar'ın ordugahı Gidyon'un aşağısında, vadideydi. 9 RAB aynı gece Gidyon'a, "Kalk, ordugaha saldır" dedi, "Çünkü orayı senin eline teslim ediyorum. 10 Ordugaha yalnız gitmekten korkuyorsan, uşağın Pura'yı da yanına al. 11 Midyanlılar'ın söylediklerine kulak kabart. O zaman ordugahlarına saldırmaya cesaret bulursun." Böylece Gidyon uşağı Pura ile ordugahının yanına kadar sokuldu. 12 Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar çekirge sürüsü gibi vadide yayılmışlardı. Kıyıların kumu kadar çok, sayısız develeri vardı. 13 Gidyon ordugahının yanına vardığında, adamlardan biri arkadaşına gördüğü düşü anlatıyordu. "Bir düş gördüm" diyordu, "Arpa unundan yapılmış bir somun ekmeğin, Midyan ordugahına doğru yuvarlanarak çadırı kadar geldi, çadırı çarpar onu devirdi, altüst etti. Çadır yerle bir oldu." 14 Adamın arkadaşı şöyle karşılık verdi: "Bu, İsraili Yoaş oğlu Gidyon'un kılıcından başka bir şey değildir. Tanrı Midyan'ı ve bütün ordugahı onun eline teslim edecek." 15 Gidyon düşü ve yorumunu duyuna Tanrı'ya tapındı. İsrail ordugahına döndü ve adamlarına, "Kalkın! RAB Midyan ordugahını elinize teslim etti" dedi. 16 Sonra üç yüz adamını üç bölge ayırdı. Hepsine borular, boş testiler ve testilerin içinde yakılmak üzere çıraları verdi. 17 Onlara, "Gözünüz bende olsun" dedi, "Ben ne yaparsam siz de onu yapın. Ordugahın yanına vardığında ne yaparsam siz de aynısını yapın. 18 Ben ve yanındakiler borularımızı çalınca, siz de ordugahın çevresinde durup borularınızı çalın ve, 'RAB için ve Gidyon için!' diye bağırsın." 19 Gidyon ile yanındaki yüz kişi gece yarısından az önce, nöbetçi değişiminden hemen sonra ordugahın yanına vardılar; borularını çalışmaya başlayıp ellerindekı testileri kıldılar. 20 Üç bölük de borularını çalıp testileri kıldı. Çalacakları boruları sağ ellerde, çıralarıysa sol ellerde tutuyorlardı. "Yaşasın RAB'bin ve Gidyon'un kılıcı!" diye bağırdılar. 21 Onlar ordugahın çevresinde dururken, orduga takilerin hepsi koşmaya, bağırap kaçışmaya başladı. 22 Üç yüz boru birden çalınca RAB orduga takilerin hepsini kılıçla birbirlerine saldırttı. Midyan ordusu Serera'ya doğru, Beytitta'ya,

Tabbat yakınındaki Avel-Mehola sınırına dek kaçtı. **23** Naftali, Åşer ve bütün Manaşşe'den çağrılan İsraililer Midyanlıları' kovalamaya başladılar. **24** Gidyon, Efrayim'in dağlık bölgésine gönderdiği ulaklar aracılığıyla, "İnip Midyanlılar'a saldırın" dedi, "Önlerini kesmek için Şeria Irmağı'nın Beytbara'ya kadar uzanan bölümünü tutun." Efrayimoğulları Şeria Irmağı'nın Beytbara'ya kadarki bölümünü ele geçirdiler. **25** Midyanlı iki önderi, Orev ile Zeev'i tutsak aldılar. Orev'i Orev Kayası'nda, Zeev'i ise Zeev'in üzüm sıkma çukurunda öldürerek Midyanlıları' kovalamaya devam ettiler. Orev'le Zeev'in kesik başlarını Şeria Irmağı'nın karşı yakasından Gidyon'a getirdiler.

8 Efrayimoğulları Gidyon'a, "Midyanlılar'la savaşmaya gittiğinde bizi çoğarmadın; bize neden böyle davrandın?" diyecek onu sert bir dille eleştirdiler. **2** Gidyon, "Sizin yaptığıınızın yanında benim yaptığım ne ki?" diye karşılık verdi, "Efrayim'in baþbozumundan artakalan üzümler, Aviezer'in bütün baþbozumu ürününden daha iyi değil mi? **3** Tanrı Midyan önderlerini, Orev'i ve Zeev'i elinize teslim etti. Sizin yaptıklarınıza kıyasla ben ne yapabildim ki?" Gidyon'un bu sözleri onların öfkesini yaşırtırdı. **4** Gidyon bitkin olmalarına karşın Midyanlıları' kovalamayı sürdürünç yüz adamıyla Şeria Irmağı'na ulaşır parçağa geçti. **5** Sukkot'a vardıklarında kent halkına, "Lütfen ardimdaki adamlara ekmek verin, bitkin haldeler" dedi, "Ben Midyan kralları Zevah ve Salmunna'yı kovalıyorum." **6** Sukkot önderleri, "Zevah ile Salmunna'yı tutsak aldin mı ki, orduna ekmek verelim?" dediler. **7** Gidyon, "Öyle olsun!" diye karşılık verdi, "RAB Zevah ile Salmunna'yı elime teslim edince, bedenlerinizi çöl dikenleriyle, çalılarla yaracağım." **8** Gidyon oradan Penuel'e gitti ve oranın halkından da aynı şeyi istedi. Penuel halkı da Sukkot halkın verdiği yanıtın aynısını verdi. **9** Gidyon onlara, "Esenlik içinde döndüğüm zaman bu kuleyi yıkacağım" dedi. **10** Zevah ile Salmunna doğulu halkların ordularından artakalan yaklaşık on beþ bin kişilik bir orduya birlikte Karkor'daydilar. Eli kılıç tutan yüz yirmi bin savaşçı olmuştu. **11** Gidyon Novah ve Yogboha'nın doğusundan, göçebelerin yolundan geçerek düşman ordugahına saldırdı. Adamlar hazırlıksız yakalandılar. **12** Zevah ile Salmunna kaçışa da Gidyon peşlerine düştü. Bu iki Midyan kralını, Zevah ile Salmunna'yı yakalayıp bütün ordularını bozguna uğrattı. **13** Yoaş oðlu Gidyon Heres Geçidi yoluyla savaştan döndü. **14** Yolda Sukkot'tan genç bir adamı yakalayıp sorguya çekti. Adam Sukkot önderleriyle ileri gelenlerinin adlarını, toplam yetmiş yedi kişinin adını yazıp Gidyon'a verdi. **15** Gidyon Sukkot'a gidip halka söyle dedi: "Zevah ile Salmunna'yı tutsak aldin mı ki bitkin adamlarına ekmek verelim" diyecek beni aşağıladınız. İşte Zevah ile Salmunna!" **16** Sonra kentin ileri gelenlerini topladı; Sukkot halkını çöl dikenleriyle, çalılarla döverek cezalandırdı. **17** Ardından Penuel Kulesi'ni yıkıp kent halkını kılıçtan geçirdi. **18** Sonra Zevah ile Salmunna'ya, "Tavor'da öldürükleriniz nasıl adamlardı?" diye sordu. "Tipki senin gibiydiler, hepsi kral oðullarına benzıyordu" yanıtını verdiler. **19** Gidyon, "Onlar kardeşlerimdi, öz annemin oðullarydı" dedi, "Yaşayan RAB'bin adıyla ant içermi ki, onları saç bırakısayınız sizi öldürmezdim." **20** Sonra büyük oðlu Yeter'e, "Haydi, öldür onları" dedi. Ne var ki, henüz genç olan Yeter korktu, kılıçını çekmedi. **21** Bunun

üzerine Zevah ile Salmunna Gidyon'a, "Sen öldür bizi" dediler, "Erkegin işini ancak erkek yapar." Böylece Gidyon varıp Zevah ile Salmunna'yı öldürdü. Develerin boyunlarındaki hilal biçimli süsleri de aldı. **22** İsraililer Gidyon'a, "Sen, oğlun ve torunun bize önderlik edin" dediler. "Çünkü bizi Midyanlılar'ın elinden sen kurtardın." **23** Ama Gidyon, "Ben size önderlik etmem, oğlum da etmez" diye karşılık verdi, "Size RAB önderlik edecek." **24** Sonra, "Yalnız sizden bir dileğim var" diye sözünü sürdürdü, "Ele geçirdiğiniz ganimetin içindeki küpeleri bana verin." -İsmaililer altın küpler takarlardı.- **25** İsraililer, "Seve seve veririz" diyerek yere bir üstlük serdiler. Herkes ele geçirdiği küpleri üstlüğüne attı. **26** Hilaller, kolyeler, Midyan krallarının giydiği mor giysiler ve develerin boyunlarından alınan zincirler dışında, Gidyon'un aldığı altın küplerin ağırlığı bin yedi yüz şekel tuttu. **27** Gidyon bu altından bir efod yaparak onu kendi kenti olan Ofra'ya yerleştirdi. Bütün İsraililer bu put yüzünden RAB'be vefasızlık ettiler. Böylece efod Gidyon ile ailesi için bir tuzak oldu. **28** İsraililer'e yenilen Midyanlılar bir daha toparlanmadılar. Ülke Gidyon zamanında kirk yıl barış içinde yaşadı. **29** Yoaş oðlu Yerubbaal dönüp kendi evinde yaşamını sürdürdü. **30** Çok sayıda kadınla evlendi ve yetmiş oðlu oldu. **31** Ayrıca Şekem'de bir cariyesi vardı. Bundan da bir oðlu oldu, adını Avimelek koydu. **32** Yoaş oðlu Gidyon iyice yaþanıp öldü. Aviezeriler'e ait Ofra Kenti'nde, babası Yoaş'ın mezarına gömüldü. **33** Gidyon ölünce İsraililer yine RAB'be vefasızlık ettiler. Baallar'a taptılar. Baal-Berit'i ilah edinerek **34** kendilerini çevrelerindeki düşmanlarının elinden kurtaran Tanrıları RAB'bi unuttular. **35** İsrail'e büyük iþilikler yapan Yerubbaal'ın -Gidyon'un- ev halkına vefasızlık ettiler.

9 Yerubbaal'ın oðlu Avimelek, dayalarının bulunduğu Şekem Kenti'ne giderek onlara ve annesinin boyundan gelen herkese söyle dedi: **2** "Şekem halkına şunu duyurun: 'Sizin için hangisi daha iyi? Gidyon'un yetmiş oðlu tarafından yönetilmek mi, yoksa bir kişi tarafından yönetilmek mi?' Unutmayın ki ben sizinle aynı etten, aynı kandanım." **3** Dayları Avimelek'in söylediklerini Şekem halkına ilettiler. Halkın yüreği Avimelek'ten yanındı. "O bizim kardeşimizdir" dediler. **4** Ona Baal-Berit Tapınağı'ndan yetmiş parça gümüş verdiler. Avimelek bu parayla kiraladığı belalı serserileri peşine taktı. **5** Sonra Ofra'ya, babasının evine dönüp kardeşlerini, Yerubbaal'ın yetmiş oðlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdü. Yalnız Yerubbaal'ın küçük oðlu Yotam kaçip gizlendiği için sağ kaldı. **6** Şekem ve Beytmillo halkları toplanarak hep birlikte Şekem'de dikili taþ meşesinin olduğu yere gittiler; Avimelek'i orada kral ilan ettiler. **7** Olup biteni Yotam'a bildirdiklerinde Yotam Gerizim Dağı'nın tepesine çöküp yüksek sesle halka söyle dedi: "Ey Şekem halkı, beni dinleyin, Tanrı da sizi dinleyecektir. **8** Bir gün ağaçlar kendilerine bir kral meshetmek istediler; Zeytin ağacına gidip, 'Gel kralımız ol' dediler. **9** "Zeytin ağacı, 'İlahları ve insanları onurlandırmak için kullanılan yaðımı bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?' diye yanıldır. **10** "Bunun üzerine ağaçlar incir ağacına, 'Gel sen kralımız ol' dediler. **11** "İncir ağacı, 'Tatlılığımı ve güzel meyvemi bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?' diye yanıldır. **12** "Sonra ağaçlar asmaya, 'Gel sen bizim kralımız ol' dediler. **13** Asma, 'İlahılarla insanlara zevk veren yeni şarabımı bırakıp

ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?" dedi. **14** "Sonunda ağaçlar karaçalıya, 'Gel sen kralımız ol' dediler. **15** "Karaçalı, 'Eğer gerçekten beni kendinize kral meshetmek istiyorsanız, gelin gölgeme siğının' diye karşılık verdi, 'Eğer sığınmazsanız, karaçalıdan çıkan ateş Lübnan'ın bütün sedir ağaçlarını yakıp kül edecektir.' **16** "Şimdi siz Avimelek'i kral yapmakla içten ve dürüst davrandığınızı mı sanıyorsunuz? Yerubbaal'a ailesine iylilik mi ettiniz? Ona hak ettiği gibi mi davrandınız? **17** Oysa babam sizi Midyanlılar'ın elinden kurtarmak için canını tehlkiye atarak sizin için savaştı. **18** Ama bugün siz babamın ailesine karşı ayaklandınız, yetmiş oğlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdünüz. Cariyesinden doğan Avimelek kardeşiniz olduğu için onu Şekem'e kral yapınız. **19** Eğer bugün Yerubbaal'a ailesine içten ve dürüst davrandığınıza inanıyorsanız, Avimelek'le sevinin, o da sizinle sevinsin! **20** Ama öyle değilse, dilerim, Avimelek ateş olsun, Şekem ve Beytmillo halkını yakıp kül etsin. Ya da Şekem ve Beytmillo halkı ateş olsun, Avimelek'i yakıp kül etsin." **21** Ardından Yotam kardeşi Avimelek'ten korktuğu için kaçtı, gidip Beer'e yerleşti. **22** Avimelek İsrail'i üç yıl yönetti. **23** Sonra Tanrı Avimelek'le Şekem halkını birbirine düşürdü; halk Avimelek'e başkaldırıldı. **24** Tanrı bunu Avimelek'i Yerubbaal'ın yetmiş oğluna yapılan zorbalığın aynısına uğratmak, kardeşlerini öldüren Avimelek'ten ve onu bu kırama isteklendiren Şekem halkından akıttıkları kanın öcünü almak için yaptı. **25** Şekem halkı dağ başlarında Avimelek'e pusu kurdu. Oradan geçen herkesi soyuyorlardı. Bu durum Avimelek'e bildirildi. **26** Ebet oğlu Gaal kardeşleriyle birlikte gelip Şekem'e yerleşti. Şekem halkı ona güvendi. **27** Bağlara çıkıp üzümleri topladıktan, ezip şarap yaptıktan sonra bir şenlik düzenlediler. İlahlarının tapınağına gittiler; orada yiyp içerken Avimelek'e lanetler yağdırdılar. **28** Ebet oğlu Gaal kalkıp şöyle dedi: "Avimelek kim ki, biz Şekem halkı ona hizmet edelim? Yerubbaal'ın oğlu değil mi o? Zevul da onun yardımcısı değil mi? Şekemliler'inbabası Hamor'un soyundan gelenlere hizmet edin. Neden Avimelek'e hizmet edelim? **29** Keşke bu halkı ben yönetseydim! Avimelek'i uzaklaştırır ve, 'Ordunu güçlendir de öyle ortaya çık!' derdim." **30** Kentin yöneticisi olan Zevul, Ebet oğlu Gaal'ın sözlerini duyunca öfkeli oldu. **31** Avimelek'e gizlice gönderdiği ulaklar aracılığıyla şöyle dedi: "Ebet oğlu Gaal ve kardeşleri Şekem'e geldiler. Kenti sana karşı ayaklandırıyorlar. **32** Gel, adamlarınla birlikte gece kırda pusuya yat. **33** Sabah güneş doğar doğmaz kalk, kenti bas. Gaal ile adamları sana saldırdığında onlara yapacağını yap." **34** Böylece Avimelek'le adamları gece kalkıp dört bölgük halinde Şekem yakınında pusuya yattılar. **35** Ebet oğlu Gaal çıkışın kentin giriş kapısında durunca, Avimelek'le yanındakiler pusu yerinden fırladılar. **36** Gelenleri gören Gaal, Zevul'a, "Dağların tepesinden inip gelenlere bak!" dedi. Zevul, "Adam sandığın aslında dağların gölgeleridir" diye karşılık verdi. **37** Ama Gaal İsrar etti: "Bak, topraklarımızın ortasında ilerleyenler var. Bir kısmı da Falcılar Melesi yoldan geliyor." **38** Bunun üzerine Zevul, "Avimelek kim ki, ona hizmet edelim" diye övünen sen değil miydin?" dedi, "Küçümsediğin halk bu değil mi? Haydi şimdi git, onlarla savaşı!" **39** Şekem halkına öncülük eden Gaal, Avimelek'le savaşa tutuştu. **40** Ama tutunamayip kaçmaya başladı. Avimelek ardına düştü. Kentin giriş kapısına

değ çok sayıda ölü yerde yatıyordu. **41** Avimelek Aruma'da kaldı. Zevul ise Gaal'ı ve kardeşlerini Şekem'den kovdu, kente yaşamalarına izin vermedi. **42** Savaşın ertesi günü Avimelek Şekemliler'in tarlalarına gittiklerini haber aldı. **43** Adamlarını üç bölge ayırip kırda pusuya yattı. Halkın kentten çıktıığını görünce saldırıp onları öldürdü. **44** Sonra yanındaki bölküle hızla ilerleyerek kentin giriş kapısına dayandı. Öbür iki bölküse tarlalarakilere saldırıp onları öldürdü. **45** Avimelek gün boyu kente karşı savaştı; kenti ele geçirdikten sonra halkını kılıçtan geçirdi. Kenti yıkıp üstüne tuz serpti. **46** Şekem Kulesi'ndeki halk olup biteni duyunca, El-Berit Tapınağı'nın kalesinesgiındı. **47** Onların Şekem Kulesi'nde toplandığını haber alan Avimelek, **48** yanındaki halkla birlikte Salmon Dağı'na çıktı. Eline bir balta alıp ağaçtan bir dal kesti, dalı omuzuna atarak yanındakilere, "Ne yaptığımı gördünüz" dedi, "Çabuk olun, siz de benim gibi yapın." **49** Böylece hepsi birer dal kesip Avimelek'i izledi. Dalları kalenin dibinde yiyp ateşe verdiler. Şekem Kulesi'ndeki bin kadar kadın, erkek yanarak öldü. **50** Bundan sonra Avimelek Teves üzerine yürüdü, kenti kuşatıp ele geçirdi. **51** Kentin ortasında sağlam bir kule vardi. Kadın erkek bütün kent halkı orayasgiındı. Kapıları kapayıp kulenin damına çıktılar. **52** Avimelek gelip kuleyi kuşattı. Ateşe vermek için kapısına yaklaştığında, **53** bir kadın değirmenin üst taşını Avimelek'in üzerine atıp başına yarlı. **54** Avimelek hemen silahlarını taşıyan usağıını çağırıldı ve, "Kılıcını çek, beni öldür" dedi, "Hiç kimse, 'Avimelek'i bir kadın öldürdü' demesin." Uşak kılıcını Avimelek'e saplayıp onu öldürdü. **55** Avimelek'in olduğunu görünce İsailliler evlerine döndüler. **56** Böylece Tanrı yetmiş kardeşini öldürerek babasına büyük kötülük eden Avimelek'i cezalandırdı. **57** Tanrı Şekem halkını da yaptıkları kötülüklerden ötürü cezalandırdı. Yerubbaal'ın oğlu Yotam'ın lanetine uğradılar.

10 Avimelek'in ölümünden sonra İsrail'i kurtarmak için İssakar oymağından Dodo oğlu Pua oğlu Tola adında bir adam ortaya çıktı. Tola Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şamir'de yaşırdı. **2** İsrail'i yirmi üç yıl yönettiğinden sonra öldü, Şamir'de gömüldü. **3** Ondan sonra Gilatlı Yair başa geçti. Yair İsrail'i yirmi iki yıl yönetti. **4** Otuz oğlu vardı. Bunlar otuz eşeğe biner, otuz kenti yönetirlerdi. Gilat yöresindeki bu kentler bugün de Havvot-Yair diye anılıyor. **5** Yair önce Kamon'da gömüldü. **6** İsailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar; Baallar'a, Aşotreler'e, Aram, Sayda, Moav, Ammon ve Filistil ilahlarına kulluk ettiler. RAB'bi terk ettiler, O'na kulluk etmediler. **7** Bu yüzden İsailliler'e öfkelenen RAB, onları Filistilere ve Ammonlular'a tatsak etti. **8** Bunlar o yıldan başlayarak İsailliler'i baskı altında ezdiler; Şeria Irmağı'nın ötesinde, Gilat'taki Amorlular ülkesinde yaşayan bütün İsailliler'i on sekiz yıl baskı altında tuttular. **9** Ammonlular Yahuda, Benyamin ve Efrayim oymaklarıyla savaşmak için Şeria Irmağı'nın ötesine geçtiler. İsrail büyük sıkıntı içindeydi. **10** İsailliler RAB'be, "Sana karşı günah işledik" diye seslendiler, "Seni, Tanrı'mız' terk edip Baallar'a kulluk ettim." **11** RAB, "Sizi Mısırlılar'dan, Amorlular'dan, Ammonlular'dan, Filistililer'den kurtaran ben değil miyim?" diye karşılık verdi, **12** "Saydalılar, Amalekliler, Maonlular size baskı yaptıklarında bana yakardınız, ben de siz onların elinden kurtardım. **13** Sizse beni terk

ettiniz, başka ilahlara kulluk ettiniz. Bu yüzden sizi bir daha kurtarmayacağım. **14** Gidin, seçtiğiniz ilahlara yakarın; sıkıntıya düşüğünüzde sizi onlar kurtarsın." **15** İsailliler, "Günah işledik" dediler, "Bize ne istersen yap. Yalnız bugün bizi kurtar." **16** Sonra aralarındaki yabancı putları atıp RAB'be tapındılar. RAB de onların daha fazla acı çekmesine dayanamadı. **17** Ammonlular toplanıp Gilat'ta ordugah kurunca İsailliler de toplanarak Mispa'da ordugah kurdular. **18** Gilat halkının önderleri birbirlerine, "Ammonlular'a karşı ilk saldırımı başlatan kişi, bütün Gilat halkının önderi olacak" dediler.

11 Yiftah adında yiğit bir savaşçı vardı. Bir fahişenin oğlu olan Yiftah'in babasının adı Gilat'tı. **2** Gilat'ın karısı da ona erkek çocuklar doğurmıştı. Bu çocuklar büyütüncé Yiftah'ı kovmuşlardı. Ona, "Babamızın evinden miras almayacaksın. Çünkü sen başka bir kadının oğlusun" demişlerdi. **3** Yiftah kardeşlerinden kaçıp Tov yöresine yerleştii. Çevresinde toplanan serserilere önderlik etmeye başladı. **4** Bir süre sonra Ammonlular İsailliler'e savaş açtı. **5** Savaş patlak verince Gilat ileri gelenleri Yiftah'ı almak için Tov yöresine gittiler. **6** Ona, "Gel, komutanimiz ol, Ammonlular'a savaşalım" dediler. **7** Yiftah, "Benden nefret eden, beni babamın evinden kovan siz değil miydiniz?" diye yanıtla, "Sıkıntıya düşünce neden bana geldiniz?" **8** Gilat ileri gelenleri, "Sana başvuruyoruz; çünkü bizimle gelip Ammonlular'a savaşmanı, bize, Gilat halkına önderlik etmeni istiyoruz" dediler. **9** Yiftah, "Ammonlular'a savaşmak için beni götürürseniz, RAB de onları elime teslim ederse, sizin önderiniz olacak mıyım?" diye sordu. **10** Gilat ileri gelenleri, "RAB aramızda tanık olsun, kesinlikle dediğin gibi yapacağız" dediler. **11** Böylece Yiftah Gilat ileri gelenleriyle birlikte gitti. Halk onu kendine önder ve komutan yaptı. Yiftah bütün söylediklerini Mispa'da, RAB'bin önünde yineledi. **12** Sonra Ammon Kralı'na ulaklar göndererek, "Aramızda ne var ki, ülkem saldırmaya kalkıyorsun?" dedi. **13** Ammon Kralı, Yiftah'ın ulaklarına şu karşılığı verdi: "İsailliler Mısır'dan çıktıktan sonra Arnon Vadisi'nden Yabbuk ve Şeria ırmaklarına kadar uzanan topraklarını aldılar. Şimdi buraları bana savaşsız geri ver." **14** Yiftah yine Ammon Kralı'na ulaklar göndererek **15** şöyle dedi: "Yiftah diyor ki, İsailliler ne Moav ülkesini, ne de Ammon topraklarını aldı. **16** Mısır'dan çıktıktan zaman Kamiş Denizi'ne kadar çölde yürüyerek Kadeş'e ulaştılar. **17** Sonra Edom Kralı'na ulaklar göndererek, 'Lütfen topraklarından geçmemize izin ver' dediler. Edom Kralı kulak asmadı. İsailliler Moav Kralı'na da ulaklar gönderdi, ama o da izin vermedi. Bunun üzerine Kadeş'te kaldılar. **18** "Çölu izleyerek Edom ile Moav topraklarının çevresinden geçtiler; Moav bölgesinin doğusunda, Arnon Vadisi'nin öbür yakasında konakladılar. Moav sınırlarından içeri girmediler. Çünkü Arnon Vadisi sınırdı. **19** Sonra Heşbon'da egemenlik süren Amorlular'ın Kralı Sihon'a ulaklar göndererek, "Ülkenden geçip topraklarımıza ulaşmamıza izin ver" diye rica ettiler. **20** Ama Sihon İsailliler'in topraklarından geçip gideceklerine inanmadı. Bu nedenle bütün halkını toplayıp Yahesa'da ordugah kurdu ve İsailliler'le savaşa tutuştu. **21** "İsrail'in Tanrısi RAB, Sihon'u ve bütün halkını İsailliler'in eline teslim etti. İsailliler Amorlular'ı yenip o yöredeki halkın bütün topraklarını ele geçirdiler. **22** Arnon Vadisi'nden Yabbuk

Irmağı'na, çölden Şeria Irmağı'na kadar uzanan bütün Amor topraklarını ele geçirdiler. **23** "İsrail'in Tanrısi RAB Amorlular'ı kendi halkı İsrail'in öndünden kovduktan sonra, sen hangi hakla buraları geri istiyorsun? **24** İlahin Kemoş sana bir yer verse oraya sahip çıkmaz misin? Biz de Tanrıımız RAB'bin önumüzden kovduğu halkın topraklarını sahipleneceğiz. **25** Sen Moav Kralı Sippor oğlu Balak'tan üstün müsün? O hiç İsailliler'le çekişti mi, hiç onlarla savaşmaya kalkıştı mı? **26** İsailliler üç yüz yıldır Heşbon'da, Aroer'de, bunların çevre köylerinde ve Arnon kıyısındaki bütün kentlerde yaşarken neden buraları geri almaya çalışmadınız? **27** Ben sana karşı suç işledim. Ama sen benimle savaşmaya kalkışmakla bana haksızlık ediyorsun. Hâkim olan RAB, İsaillilerle Ammonlular arasında bugün hakemlik yapsın." **28** Ne var ki Ammon Kralı, Yiftah'ın kendisine ilettiği bu sözlerle kulak asmadı. **29** RAB'bin Ruhu Yiftah'ın üzerine indi. Yiftah, Gilat ve Manashe'den geçti, Gilat'taki Mispa'dan geçerek Ammonlular'a doğru ilerledi. **30** RAB'bin önünde ant içerek şöyle dedi: "Gerçekten Ammonlular'ı elime teslim edersen, **31** onları yenip sağ salım döndüğümde beni karşılamak için evimin kapısından ilk çıkan, RAB'be adanacaktır. Onu yakmak sunu olarak sunacağım." **32** Yiftah bundan sonra Ammonlular'a savaşmaya gitti. RAB onları Yiftah'ın eline teslim etti. **33** Yiftah, başta Avel-Keramim olmak üzere, Aroer'den Minnîte kadar yirmi kenti yakıp yıkarak Ammonlular'a çok büyük kayıplar verdirdi. Böylece Ammonlular İsailliler'in boyunduruğuna girdi. **34** Yiftah Mispa'ya, kendi evine döndüğünde, kızı tef çalıp dans ederek onu karşılamaya çıktı. Tek çocuğu oyu, ondan başka ne oğlu ne de kızı vardı. **35** Yiftah, kızını görünce giysilerini yırtarak, "Eyvahlar olsun, kızım!" dedi, "Beni perişan ettin, umarsız bıraktın! Çünkü RAB'be verdiğim sözden dönenem." **36** Kız, "Baba, RAB'be ant içtin" dedi, "Madem RAB düşmanların olan Ammonlular'dan senin öcünü aldı, ağızından ne çiktigısa bana öyle yap." **37** Sonra ekledi: "Yalnız bir dileğim var: Beni iki ay serbest bırak, gidip arkadaşlarla kirlarda gezineyim, kızlığıma ağılayamım." **38** Babası, "Gidebilirsin" diyerek onu iki ay serbest bıraktı. Kız arkadaşlarıyla birlikte kirlara çıkıp erdenliğine agładı. **39** İki ay sonra babasının yanına döndü. Babası da içtiği andı yerine getirdi. Kızı erkek eli değiemişti. Bundan sonra İsrail'de bir gelenek oluştu. **40** İsrail kızları her yıl kirlara çıkıp Gilatlı Yiftah'ın kızı için dört gün yas tutar oldular.

12 Efrayimli erkekler toplanıp Safon'a geçtiler. Yiftah'a, "Ammonlular'a savaşmaya gittiğinde bizi neden çağırmadın?" dediler, "Seni de evini de yakacağız." **2** Yiftah, "Halkımla ben Ammonlular'a karşı amansız bir savaşa tutuşmuştuk" diye yanıtla, "Sizi çağrıdım, ama gelip beni onların elinden kurtarmadınız. **3** Beni kurtarmak istemediğinizin görünce canımı dışime takip Ammonlular'a karşı harekete geçtim. Sonunda RAB onları elime teslim etti. Neden bugün benimle savaşmaya kalkışıyorsunuz?" **4** Bundan sonra Yiftah Gilat erkeklerini toplayarak Efrayimoğullarıyla savaşa girdi. Gilatlılar Efrayimoğulları'na saldırdılar. Çünkü Efrayimoğulları onlara, "Ey Efrayim ve Manashe halkları arasında yaşayan Gilatlılar, siz Efrayim'den kaçan döneklersiniz!" demişlerdi. **5** Şeria Irmağı'nın Efrayim'e yol veren geçitlerini tutan Gilatlılar, geçmek isteyen Efrayimli kaçaklırla, "Efrayimli misin?" diye sorarlardı. Adamlar,

"Hayır" derlerse, **6** o zaman onlara, "Şibboleth' deyin bakalım" derlerdi. Adamlar "Şibboleth" derdi. Çünkü "Şibboleth" sözcüğünü doğru söyleyemezlerdi. Bunun üzerine onları yakalayıp Şeria İrmağı'nın geçitlerinde öldürülerdi. O gün Efrayimiler'den kirk iki bin kişi öldürüldü. **7** Gilatlı Yiftah İsrail'i altı yıl yönetti. Ölünce Gilat kentlerinden birinde gömüldü. **8** Ondan sonra İsrail'in başına Beytlehemli İvsan geçti. **9** İvsan'ın otuz oğlu, otuz kızı vardı. İvsan kızlarını başka boylara verdi, oğullarına da başka boylardan kızlar aldı. İsrail'i yedi yıl yönetti. **10** Ölünce Beytlehem'de gömüldü. **11** Ondan sonra İsrail'in başına Zevulun oymağından Elon geçti. Elon İsrail'i on yıl yönetti. **12** Ölünce Zevulun topraklarında, Ayalon'da gömüldü. **13** Onun ardından İsrail'in başına Piratonlu Hillel oğlu Avdon geçti. **14** Avdon'un kırk oğlu, otuz torunu ve bunların bindiği yetmiş eşiği vardı. İsrail'i sekiz yıl yönetti. **15** Piratonlu Hillel oğlu Avdon ölümce Amalekiler'e ait dağlık bölgenin Efrayim yoresindeki Piraton'da gömüldü.

13 Israilliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları kırk yıl süreyle Filistililer'in boyunduruşuna terk etti. **2** Dan oymağından Soralı bir adam vardı. Adı Manoah'tı. Karısı kırıldı ve hiç çocuğu olmamıştı. **3** RAB'bin meleği kadına görünerek, "Kısır olduğun, çocuk doğurmadiğin halde gebe kalıp bir oğul doğuracaksın" dedi, **4** "Bundan böyle şarap ya da içki içmemeye dikkat et, murdar bir şey yeme. **5** Çünkü gebe kalıp bir oğul doğuracaksın. Onun başına ustura dejmeyecek. Çünkü o daha rahmindeyken Tanrı'ya adanmış olacak. İsrail'i Filistililer'in elinden kurtarmaya başlayacak olan odur." **6** Kadın kocasına gidip, "Yanıma bir Tanrı adamı geldi" dedi, "Tanrı'nın meleğine benzer görkemli bir görünüşü vardı. Nereden geldiğini sormadım. Bana adını da söylemedi. **7** Ama, 'Gebe kalıp bir oğul doğuracaksın' dedi, 'Bundan böyle şarap ve içki içme, murdar bir şey yeme. Çünkü çocuk ana rahmine düştüğü andan önceği güne dek Tanrı'nın adanmış olacak.'" **8** Manoah RAB'be şöyle yakardı: "Ya Rab, gönderdiğin Tanrı adanının yine gelmesini, doğacak çocuk için ne yapmamız gerektiğini bize öğretmesini dilerim." **9** Tanrı Manoah'ın yakarışını duydur. Kadın tarladayken Tanrı'nın meleği yine ona göründü. Ne var ki, Manoah karısının yanında değildi. **10** Kadın haber vermek için koşa koşa kocasına gitti. "İşte geçen gün yanıma gelen adam yine bana göründü!" dedi. **11** Manoah kalkıp karısının ardısına gitti. Adamin yanına varınca, "Karimla konuşan adam sen misin?" diye sordu. Adam, "Evet, benim" dedi. **12** Manoah, "Söylediklerin yerine geldiğinde, çocuğun yaşamı ve göreviyle ilgili yargı ne olacak?" diye sordu. **13** RAB'bin meleği, "Karın kendisine söylediğim her şeyden sakinsın" diye karşılık verdi, **14** "Asmanın ürününden üretilen hiçbir şey yemesin, şarap ve içki içmesin. Murdar bir şey yemesin. Buyurduklarımın hepsini yerine getirsin." **15** Manoah, "Seni alıkoymak, onuruna bir oğlak kesmek istiyoruz" dedi. **16** RAB'bin meleği, "Beni alıkoysan da hazırlayacağın yemeği yemem" dedi, "Yakmalık bir sunu sunacaksan, RAB'be sunmalısın." Manoah onun RAB'bin meleği olduğunu anlamamıştı. **17** RAB'bin meleğine, "Adım ne?" diye sordu, "Bilelim ki, söylediklerin yerine geldiğinde seni onurlandıralım." **18** RAB'bin meleği, "Adımı niçin soruyorsun?" dedi, "Adım tanımlanamaz." **19** Manoah

bir oğlakla tahl sunusunu aldı, bir kayanın üzerinde RAB'be sundu. O anda Manoah'la karısının gözü önünde şaşılacak şeyler oldu: **20** RAB'bin meleği sunaktan yükselen alevle birlikte göze yükseldi. Bunu gören Manoah'la karşı yüzüstü yere kapandılar. **21** RAB'bin meleği Manoah'la karısına bir daha görünmeyeince, Manoah onun RAB'bin meleği olduğunu anladı. **22** Karısına, "Kesinlikle öleceğiz" dedi, "Çünkü Tanrı'yı gördük." **23** Karısı, "RAB bizi öldürmek isteseydi, yakmalık sunuyu ve tahl sunusunu kabul etmezdi" diye karşılık verdi, "Bütün bunları bize göstermezdi. Bugün söylediklerini de işitmeydik." **24** Ve kadın bir erkek çocuk doğurdu. Adını Shimşon koydu. Çocuk büyüp gelişti. RAB de onu kutsadı. **25** RAB'bin Ruhu Sora ile Eştaol arasında, Mahane-Dan'da bulunan Shimşon'u yönlendirmeye başladı.

14 Shimşon bir gün Timna'ya gitti. Orada Filistili bir kadın gördü. **2** Geri döñünce annesiyle babasına, "Timna'da Filistili bir kadın gördüm" dedi, "Onu hemen bana eş olarak alın." **3** Annesiyle babası, "Akrabalarının ya da halkımızın kızları arasında kimse yok mu ki, sünnetsiz Filistililer'den kız almaya kalkıyorsun?" diye karşılık verdiler. Ama Shimşon babasına, "Bana o kadını al, ondan hoşlanıyorum" dedi. **4** Shimşon'un annesiyle babası bunu isteyenin RAB olduğunu anlamadılar. Çünkü RAB o sırada Israilliler'e egemen olan Filistililer'e karşı fırsat kolluyordu. **5** Böylece Shimşon annesi ve babasıyla Timna'ya doğru yola koyuldu. Timna bağlarına vardıklarında, genç bir aslan kükreyerek Shimşon'un karşısına çıktı. **6** Shimşon üzerine inen RAB'bin Ruhu'yla güçlendi ve aslanı bir oğlak parçalar gibi çiplak elle parçaladı. Ama yaptığıne ne annesine ne de babasına bildirdi. **7** Sonra gidip kadınla konuştu ve ondan çok hoşlandı. **8** Bir süre sonra kadınla evlenmek üzere yine Timna'ya giderken, aslanın leşini görmek için yoldan saptı. Bir arı sürüsünün aslanın leşini kovana çevirdiğini gördü. **9** Kovandaki bali avuçlarına doldurdu, yiye yiye oradan uzaklaştı. Annesiyle babasının yanına varınca baldan onlara da verdi, onlar da yedi. Ama bali aslanın leşinden aldığıni söylemedi. **10** Babası kadını görmeye gidince, Shimşon da damat geleneğine uyarak orada bir şolen düzenledi. **11** Filistililer onu görünce ona eşlik etmek üzere otuz genç getirdiler. **12** Shimşon onlara, "Size bir bilmecə sorayım" dedi, "Şölenin yedi günü içinde kesin yanıt bulup bana bildirirseniz, size otuz keten mintan, otuz takım da üst giysi vereceğim." **13** Ama bilmeceyi çözemezseniz, o zaman da siz bana otuz keten mintanla otuz takım üst giysi vereceksiniz." Ona, "Seni dinliyoruz" dediler, "Söyle bakalım bilmeceni." **14** Shimşon, "Yiyenden yiyecek, Güçlüden tatlı çıktı" dedi. Üç gün geçtiğinde bilmeceyi çözemediler. **15** Dördüncü gün gençler Shimşon'ın karısına, "Kocanı kandır da bize bilmecenin yanıtını versin" dediler, "Yoksa, seni de babanın evini de yakarız. Bizi soymak için mi buraya çağırıldınız?" **16** Shimşon'un karısı ağlayarak ona, "Benderi nefret ediyorsun" dedi, "Beni sevmiyorsun. Soydaşlarımı bir bilmecə sordum, yanıtını bana söylemedin." Shimşon karısına, "Bak" dedi, "Anneme babama bile söylemedim, sana mi söyleyeceğim?" **17** Kadın şolen boyunca yedi gün ağlayıp durdu. Kadının sürekli sıkıştırması üzerine Shimşon yedinci gün bilmecenin yanıtını ona söyledi. Kadın da

yanıtı soydaşlarına iletti. 18 Yedinci gün, gün batmadan kentli gençler Şimşon'a geldiler. "Baldan tatlı, Aslanдан güçlü ne var?" dediler. Şimşon, "Düvemle çifte sürümüs olmasaydınız, bilmecimi çözmezdiniz" diye karşılık verdi. 19 RAB'bin Ruhu üzerine inince güçlenen Şimşon Aşkelon'a gitti; otuz kişi vurup mallarını yağmaladı, giysilerini de bilmeciyi çözenlere verdi. Öfkeden kudurmuş bir halde babasının evine döndü. 20 Şimşon'un karısı ise Şimşon'a eşlik eden sağıdıcı verildi.

15 Bir süre sonra, buğday biçiminde sırasında Şimşon bir oğlak alıp karısını ziyarete gitti. "Karımın odasına girmek istiyorum" dedi. Ama kızın babası Şimşon'un girmesine izin vermedi. 2 "Ondan gerçekten nefret ettiğini sanıyorum" dedi, "Bu nedenle onu senin sağdicına verdim. Küçük kızkardeşinden daha güzel değil mi? Ablasının yerine onu al." 3 Şimşon, "Bu kez Filistilere kötülük etsem de buna hakkım var" dedi. 4 Kira çıkip üç yüz çakal yakaladı. Sonra çakalları çifter çifter kuyruk kuyruğa bağladı. Kuyruklarının arasına da birer çira sıkıştırıldı. 5 Çırıları tutuşturup çakalları Filistilere inkinlerinin arasına salıverdi. Böylece demetleri, inkinleri, bağıları, zeytinlikleri yaktı. 6 Filistilere, "Bunu kim yaptı?" dediler, "Yapsa yapsa, Timnali'nin damadı Şimşon yapmıştır. Çünkü Timnali karısını elinden alıp sağdicına verdi." Sonra gidip kadınına babasını yaktılar. 7 Şimşon onlara, "Madem böyle yaptınız, sizden öcümü almadan duramam" dedi. 8 Onlara acımasızca saldırarak çوغunu öldürdü, sonra Etam Kayalığı'na çekiliп bir mağaraya siğindi. 9 Filistilere gidip Yahuda'da ordugah kurdular, Lehi yöresine yayıldılar. 10 Yahudalar, "Neden bizimle savaşmaya geldiniz?" diye sorunca, Filistilere, "Şimşon'u yakalamaya geldik, bize yaptığından aynısını ona yapmak için buradayız" diye karşılık verdiler. 11 Yahudalar'dan üç bin kişi, Etam Kayalığı'ndaki mağaraya giderek Şimşon'a, "Filistilere in bize egemen olduklarıını bilmiyor musun? Nedir bu bize yaptığı?" dediler. Şimşon, "Onlar bana ne yaptırsa ben de onlara öyle yaptım" diye karşılık verdi. 12 "Seni yakalayıp Filistilere teslim etmek için geldik" dediler. Şimşon, "Beni öldürmeyeceğinize ant için" dedi. 13 Onlar da, "Olur, ama seni sıkıca bağlayıp onlara teslim edeceğiz" dediler, "Söz veriyoruz, seni öldürmeyeceğiz." Sonra onu iki yeni urganla bağlayıp mağaradan çıkardılar. 14 Şimşon Lehi'ye yaklaşınca, Filistilere bağırrarak ona yöneldiler. RAB'bin Ruhu büyük bir güçle Şimşon'un üzerine indi. Şimşon'un kollarını saran urganlar yanın keten gibi dağıldı, elindeki bağlar çözüldü. 15 Şimşon yeni olmuş bir eşeğin çene kemiğini eline alıp bununla bin kişiyi öldürdü. 16 Sonra şöyle dedi: "Bir eşeğin çene kemiğiyle, iki eşek yiğimi yaptim, Eşeğin çene kemiğiyle bin kişiyi öldürdüm." 17 Bunları söylediğinden sonra çene kemiğini elinden attı. Oraya Ramat-Lehi adı verildi. 18 Şimşon ölesiye susamıştı. RAB'be şöyle yakardı: "Kulunun eliyle büyük bir kurtuluş sağladın. Ama şimdı susuzluktan ölüp sünnetsizlerin eline mi düşeceğim?" 19 Bunun üzerine Tanrı Lehi'deki çukuru yardı. Çukurdan su fışkırdı. Şimşon suyu içince canlanıp güçlendi. Suyun çıktıığı yere Eyn-Hakkore adını verdi. Pınar bugün de Lehi'de duruyor. 20 Şimşon Filistilere in egemenliği sırasında İsraililer'e yirmi yıl önderlik yaptı.

16 Şimşon bir gün Gazze'ye gitti. Orada gördüğü bir fahişenin evine girdi. 2 Gazzeliler'e, "Şimşon buraya geldi" diye haber verilince çevreyi kuşattılar. Bütün gece kentin kapısında pusuya yattılar. "Gün ağarınca onu öldürürüz" dierek gece boyunca yerlerinden kimildamadılar. 3 Şimşon gece yarısına dek yattı. Gece yarısı kalktı, kent kapısının iki kanadıyla iki direğini tutup sürgüyle birlikte yerlerinden söktü. Hepsini omuzlayıp Hevron'un karşısındaki tepeye çıktı. 4 Bir süre sonra Şimşon Sorek Vadisi'nde yaşayan Delila adında bir kadına aşık oldu. 5 Filist beyleri kadına gelip, "Şimşon'un üstün gücünün kaynağı nedir, onu kandırıp öğrenmeye bak" dediler, "Böylece belki onu bağlar, etkisiz hale getirip yenebiliriz. Her birimiz sana bin yüz parça gümüş vereceğiz." 6 Bunun üzerine Delila Şimşon'a, "Lütfen, söyle bana, bu üstün gücü nereden alıyorsun?" diye sordu, "Seni bağlayıp yemek olası mı?" 7 Şimşon, "Beni kurumamış yedi taze sırimla bağlarlarsa sıradan bir adam gibi güçsüz olurum" dedi. 8 Bunun üzerine Filist beyleri Delila'ya kurumamış yedi taze sırim getirdiler. Delila bunlarla Şimşon'u bağladı. 9 Adamları bitişik odada pusuya yatmıştı. Delila, "Şimşon, Filistilere geldi!" dedi. Şimşon sırmaları ateş deðdeğinde dağılıveren kendir lifleri gibi koparıp attı. Güçünün sırrını vermemiştir. 10 Delila, "Beni kandırdın, bana yalan söyledin" dedi, "Lütfen söyle bana, seni neyle bağlamalı?" 11 Şimşon, "Beni hiç kullanılmamış yeni urganla sımsıkı bağlarlarsa sıradan bir adam gibi güçsüz olurum" dedi. 12 Böylece Delila yeni urgan alıp Şimşon'u bağladı. Sonra, "Şimşon, Filistilere geldi!" dedi. Adamlar hâlâ bitişik odada pusu kurmuş bekliyorlardı. Şimşon urganları iplik koparır gibi koparıp kollarından sıyırıldı. 13 Delila ona, "Şimdiden kadar beni hep kandırdın, bana yalan söyledin" dedi, "Söyledi bana, seni neyle bağlamalı?" Şimşon, "Başındaki yedi örگюyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burarsan sıradan bir adam gibi güçsüz olurum" dedi. 14 Şimşon uyurken Delila onun başında yedi örگюyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burdu. Sonra, "Şimşon, Filistilere geldi!" dedi. Şimşon uykusundan uyandı, saçını tezgah kazığından ve kumaştan çekip kurtardı. 15 Delila, "Bana güvenmiyorsun nasıl olur da, 'Seni seviyorum' diyorsun?" dedi, "Üç kezdir beni kandırıyorsun, üstün gücünün nereden geldiğini söylemiyorsun." 16 Bu sözlerle Şimşon'u sıkıştırıp günlerce başını ağırttı. Sonunda Şimşon dayanamayıp 17 yüreğini kadına tümüyle açtı. "Başına hiç ustura deðmedi" dedi, "Çünkü ben ana rahmimdeyken Tanrı'ya adamışım. Tıraş olursam gücüm yitiririm. Sıradan bir adam gibi güçsüz olurum." 18 Delila Şimşon'un gerçeği söylediğini anlayınca haber gönderip Filist beylerini çağırıttı. "Bir kez daha gelin" dedi, "Şimşon bana gerçeği söyledi." Kadının yanına gelen Filist beyleri gümüşü de birlikte getirdiler. 19 Delila Şimşon'u dizleri üzerinde uyuttuktan sonra adamlardan birini çağırıp başındaki yedi örگюyü kesti. Sonra alay ederek onu dürtüklemeye başladı. Çünkü Şimşon gücünü yitirmiştir. 20 Delila, "Şimşon, Filistilere geldi!" dedi. Şimşon uyandı ve, "Her zamanki gibi kalkıp silkinirim" diye düşündü. RAB'bin kendisinden ayrıldığını bilmiyordu. 21 Filistilere onu yakalayıp gözlerini oydu. Gazze'ye götürüp tunç zincirlerle bağladılar, cezaevinde deðirmen taşına koştular. 22 Bu arada Şimşon'un kesilen saçları uzamaya

başladı. 23 Filist beyleri lahlaları Dagon'un onuruna çok sayıda kurban kesip eğlenmek içintoplardılar. "İlahımız, düşmanımız Şimşon'u elimize teslim etti" dediler. 24 Halk Şimşon'u görünce kendi lahlalarını övmeye başladı. "İlahımız ülkemizi yakıp yılan, Birçögümüzü öldüren Düşmanımızı elimize teslim etti" diyorlardı. 25 İyice coşunca, "Şimşon'u getirin, bizi eğlendirsün" dediler. Şimşon'u cezaevinden getirip oynatmaya başladılar, sonra sütunların arasında durdurdular. 26 Şimşon, elinden tutan gence, "Beni tapınağın damını taşıyan sütunların yanına götür de onlara yaslanayım" dedi. 27 Tapınak erkeklerle, kadınlarla doluydu. Bütün Filist beyleri de oradaydı. Üç bin kadar kadın erkek Şimşon'un oynayışını damdan seyredivordu. 28 Şimşon RAB'be yakarmaya başlıdı: "Ey Egemen RAB, lütfen beni anımsa. Ey Tanrı, bir kez daha beni güclendir; Filistiler'den bir vuruşta iki gözümün öcünü alayım." 29 Sonra tapınağın damını taşıyan iki ana sütunun ortasında durup sağ eliyle birini, sol eliyle ötekini kavradı. 30 "Filistiler'le birlikte öleym" diyerek bütün gücüyle sütunlara yükledi. Tapınak Filist beylerinin ve bütün içindekilerin üzerine çıktı. Böylece Şimşon ölürenken, yaşamı boyunca öldürdüğünden daha çok insan öldürdü. 31 Şimşon'un kardeşleriyle babası Manoah'in bütün ailesi onun ölüsünü almaya geldiler. Şimşon'u götürüp babasının Sora ile Eştaol arasındaki mezarına gömdüler. Şimşon İsrail'i yirmi yıl süreyle yönetmişti.

17 Efrayim'in dağlık bölgesinde Mika adında bir adam vardı.

2 Mika annesine, "Senden çalınan, lanetlediğini duydugum bin yüz parça gümüş var ya, işte o gümüşler bende, onları ben çaldım" dedi. Annesi, "RAB seni kutsasın, oğlum!" dedi. 3 Mika bin yüz parça gümüşü annesine geri verdi. Annesi, "Oğlumun bir oyma put, bir de dökme put yapabilmesi için gümüşün tamamını RAB'be adıyorum" dedi, "Gümüşü sana geri veriyorum." 4 Gümüşü Mika'dan geri alan kadın, iki yüz parçasını ayırıp kuyumcuya verdi. Kuyumcu bundan bir oyma, bir de dökme put yaptı. Putlar Mika'nın evine götürüldü. 5 Mika'nın bir tapınma yeri vardı. Özel aile putları ve bir efod yaptırmış, oğullarından birini de kâhinliğe atamıştı. 6 O dönemde İsrail'de kral yoktu. Herkes kendince doğru olanı yapıyordu. 7 Yahuda'nın Beytlem Kenti'nde, Yahudalı bir ailennin yanında geçici olarak yaşayan genç bir Levili vardı. 8 Adam yerleşecek başka bir yer bulmak üzere Yahuda'nın Beytlem Kenti'nden ayrıldı. Efrayim'in dağlık bölgessinden geçerken Mika'nın evine geldi. 9 Mika, "Nereden geliyorsun?" diye sorunca adam, "Yahuda'nın Beytlem Kenti'nden geliyorum, Levili'yim, yerleşecek yer arıyorum" dedi. 10 Mika, "Benimle kal" dedi, "Bana danışmanlık ve kâhinlik yap. Seni doyurur, yılda bir takım giysi, on parça da gümüş veririm." Levili kabul etti. 11 Mika ile kalmaya razı oldu. Mika da ona oğlu gibi davrandı. 12 Genç Levili'yi kâhinliği atayarak evine aldı. 13 Mika, "Şimdi biliyorum ki, RAB bana iyi davranacak" dedi, "Çünkü bir Levili kâhinim var."

18 O dönemde İsrail'de kral yoktu ve Dan oymağından olanlar yerleşecek yer arıyorlardı. Çünkü İsrail oymakları arasında kendilerine düşen payı henüz almamışlardı. 2 Böylece kendi boyalarından, Sora ve Eştaol kentlerinden beş cesur savaşçıyı toprakları araştırp bilgi toplamak üzere yola çıktılar.

Onlara, "Gidin, toprakları araştırın" dediler. Adamlar Efrayim'in dağlık bölgesinde bulunan Mika'nın evine gelip geceyi orada geçirdiler. 3 Mika'nın evinin yanındayken genç Levili'nin sesini tanıdıklarını. Eve yaklaşarak ona, "Seni buraya kim getirdi? Burada ne yapıyorsun? Burada ne işin var?" diye sordular. 4 Levili Mika'nın kendisi için yaptıklarını anlattı. "Bana verdiği ücrette karşılık ona kâhinlik ediyorum" dedi. 5 Adamlar, "Lütfen Tanrı'ya danış, bu yolculuğumuz başarılı olacak mı, bileyim" dediler. 6 Kâhin, "Esenlikle gidin, Tanrı yolculığınızı onaylıyor" diye yanıtladı. 7 Böylece beş adam yola çıkıp Layı'e vardılar. Kent halkının Saydalılar gibi kayıdan uzak, esenlik ve güvenlik içinde yaşadığını gördüler. Yörede onlara egemen olan, baskı yapan kimse yoktu. Saydalılar'dan uzaktaydalar, başka kimseyle de ilişkileri yoktu. 8 Sonra adamlar Sora ve Eştaol'a, soydaşlarının yanına döndüler. Soydaşları, "Ne öğrendiniz?" diye sordular. 9 Adamlar, "Haydi, onlara saldıralım" dediler, "Ülkeyi gördük, toprağı çok güzel. Ne duruyorsunuz? Gecikmeden gidip ülkeyi sahiplenin. 10 Oraya vardığınızda halkın her şeyden habersiz olduğunu göreceksiniz. Tanrı'nın elinize teslim ettiği bu ülke çok geni; öyle bir yer ki, hiçbir eksiği yok." 11 Bunun üzerine Dan oymağından altı yüz kişi silahlardını kuşanıp Sora ve Eştaol'dan yola çıktı. 12 Gidip Yahuda'nın Kiryat-Yearim Kenti yakınında ordugah kurdular. Bu nedenle Kiryat-Yearim'in batisındaki bu yer bugün de Mahane-Dan diye anılıyor. 13 Buradan Efrayim'in dağlık bölgessine geçip Mika'nın evine gittiler. 14 Layı' yörüsini araştırmaya gitmiş olan beş adam soydaşlarına, "Bu evelerden birinde bir efod, özel aile putları, bir oyma, bir de dökme put olduğunu biliyor musunuz?" dediler, "Ne yapacağınızda siz karar verin." 15 Bunun üzerine halk genç Levili'nin kaldığı Mika'nın evine yoldeldi. Eve girip Levili'ye hal hatır sordular. 16 Silahlarını kuşanmış altı yüz Danlı dış kapının önüne yiğilmişti. 17 Yöreyi araştırmış olan beş adam içeri girip efodu, özel putları, oyma ve dökme putları aldılar. Kâhinle silah kuşanmış altı yüz kişiyse dış kapının önünde duruyordu. 18 Adamların Mika'nın evine girip efodu, özel putları, oyma ve dökme putları aldığıni gören kâhin, "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu. 19 Adamlar, "Sus, sesini çıarma" dediler, "Bizimle gel. Bize danışmanlık ve kâhinlik yap. Bir adamın evinde kâhinlik etmek mi iyi, yoksa İsrail'in bir boyuna, bir oymağına kâhinlik etmek mi?" 20 Kâhinin yüreği sevinçle doldu. Efodu, özel putları, oyma putu alıp topluluğun ortasında yürümeye başladı. 21 Topluluk çocukların, hayvanlarını, değerli eşyalarını alıp yola çıktı. 22 Danoğulları Mika'nın evinden biraz uzaklaştıktan sonra, Mika'nın komşuları toplanıp onlara yetiştiler. 23 Bağırıp çağırılmaya başladılar. Danoğulları dönüp Mika'ya, "Ne oldu, neden adamlarını toplayıp geldin?" dediler. 24 Mika, "Kâhinimi, yaptırdığım putları alıp gittiniz" dedi, "Bana ne kaldi ki? Bir de, 'Ne oldu?' diye soruyorsunuz." 25 "Kes sesini!" dediler, "Yoksa öfkeli adamlarımız saldırıp seni de, ailene de öldürür." 26 Sonra yollarına devam ettiler. Mika onların kendisinden daha güçlü olduğunu görünce dönüp evine gitti. 27 Danoğulları Mika'nın yaptırdığı putları ve kâhin yanlarına alarak Layı' üzerine yürüdüler. Barışçıl ve her şeyden habersiz olan kent halkını kılıçtan geçirip kenti ateşe verdiler. 28 Beytrehov yakınındaki vadide bulunan Layı Kenti'nin yardımına gelen olmadı. Çünkü kent Sayda'dan uzaktı, başka bir kentle de ilişkisi

yoktu. Danoğulları kenti yeniden inşa ederek oraya yerleştiler. 29 Yakup'un oğlu olan ataları Dan'ın anısına kente Dan adını verdiler. Kentin eski adı Layısti. 30 Oyma putu oraya diktiler. Musa oğlu Gerşom oğlu Yonatan ile oğulları sürgüne kadar onlara kâhiilik ettiler. 31 Tanrı'nın Tapınağı Şilo'da olduğu sürece Mika'nın yaptırdığı puta taptılar.

19 İsrail'in kralısız olduğu o dönemde Efrayim'in dağlık bölgesinin ücra yerinde yaşayan bir Levili vardı. Adam Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden kendisine bir cariye almıştı. 2 Ama kadın onu başka erkeklerle aldı. Sonra adamı bırakıp Yahuda'ya, babasının Beytlehem'deki evine döndü. Kadın dört ay orada kaldıktan sonra kocası kalkıp onun yanına gitti. Gönlünü hoş edip onu geri getirmek istyordu. Yanında usağı ve iki de eşek vardı. Kadın onu babasının evine götürdü. Kayınbaba damadını görünce onu sevinçle karşıladı. 4 Yanında alkoydu. Adam onların evinde üç gün kaldı, onlara birlikte yedi, içti ve orada geceledi. 5 Dördüncü günün sabahı erkenden kalktılar. Kızın babası gitmeye hazırlanan damadına, "Rahatına bak, bir lokma ekmek ye, sonra gidersiniz" dedi. 6 İki oturup birlikte yiüp içtiler. Kayınbaba, "Lütfen bu gece de kal, keyfine bak" dedi. 7 Damat gitmek üzere ayağa kalkınca kayınbabası israrla kalmasını istedi; damat da geceyi orada geçirdi. 8 Beşinci gün gitmek üzere erkenden kalktı. Kayınbaba, "Rahatına bak, bir şeyler ye; öğleden sonra gidersiniz" dedi. İki birlikte yemek yediler. 9 Damat, cariyesi ve usağıyla birlikte gitmek için ayağa kalkınca, kayınbaba, "Bak, akşam oluyor, lütfen geceyi burada geçirin" dedi, "Gün batmak üzere. Geceyi burada geçirin, keyfinize bakın. Yarın erkenden kalkıp yola çıkar, evine gidersin." 10 Ama adam orada gecelemek istemedi. Cariyesini alıp palan vurulmuş iki eşekle yola çıktı. Yevus'un -Yeruşalim'in- karşısında bir yere geldiler. 11 Yevus'a yaklaştıklarında gün batmak üzereydi. Uşak efendisine, "Yevusluların bu kentine girip geceyi orada geçirelim" dedi. 12 Efendisi, "İsrailliler'e ait olmayan yabancı bir kente girmeyeceğiz" dedi, "Giva'ya gideceğiz." 13 Sonra ekledi: "Haydi Giva'ya ya da Rama'ya ulaşmaya çalışalım. Bunalıdan birinde geceleriz." 14 Böylece yollarına devam ettiler. Benyaminliler'in Giva Kenti'ne yaklaştıklarında güneş batmıştı. 15 Geceyi geçirmek için Giva'ya giden yola saptılar. Varıp kentin meydanında konakladılar. Çünkü hiç kimse onları evine almadı. 16 Akşam saatlerinde yaşlı bir adam tarladaki işinden dönüyordu. Efrayim'in dağlık bölgesindeki Giva'da oturuyordu. Kent halkı ise Benyaminliydi. 17 Yaşlı adam kent meydanındaki yolcuları görünce Leviliye, "Nereden geliyor, nereye gidiyorsunuz?" diye sordu. 18 Levili, "Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden geliyor, Efrayim'in dağlık bölgesinde uzak bir yere gidiyoruz" dedi, "Ben oralıyorum. Beytlehem'e gitmiştim. Şimdi RAB'bin evine dönüyorum. Ama kimse bizi evine almadı. 19 Eşeklerimiz için yem ve saman, kendim, cariye ve usağım için ekmek ve şarap var. Hepimiz sana hizmet etmeye hazırız. Hiçbir eksiyimiz yok." 20 Yaşlı adam, "Gönlün rahat olsun" dedi, "Her ihtiyacını ben karşılayacağım. Geceyi meydanda geçirmeyin." 21 Onları evine götürdü, eşeklerine yem verdi. Konuklar ayaklarını yıkadıktan sonra yiüp içtiler. 22 Onlar dinlenirken kentin serserileri evi kuşattı. Kapıya var güçleriyle vurarak yaşlı ev sahibine, "Evine

gelen o adamı dışarı çıkar, onuna yatalım" diye bağırdılar. 23 Ev sahibi dışarıya çıkıp onların yanına gitti. "Hayır, kardeşlerim, rica ediyorum böyle bir kötülük yapmayın" dedi, "Madem adam evime gelip konuğum oldu, böyle bir alçaklı yapmayın. 24 Bakın, daha erkek eli değimemiş kızımı adamın cariyesi içerde. Onları dışarı çıkarayıp, onlara yatin, onlara dileğinizi yapın. Ama adama bu kötülüğü yapmayın." 25 Ne var ki, adamlar onu dinlemedi. Bunun üzerine Levili cariyesini zorla dışarı çıkarıp onlara teslim etti. Adamlar bütün gece, sabaha dek kadınlara yattılar, onun irzına geçtiler. Şafak sokerken onu saliverdiler. 26 Kadın gün ağarırken efendisinin kaldığı evin kapısına geldi, düşüp yere yiğildi. Ortalık aydınlanıncaya dek öylece kaldı. 27 Sabahleyin kalkan adam, yoluna devam etmek üzere kapayı açtı. Elleri eşinin üzerinde, yerde boylu boyunca yatan cariyesini görünce, 28 kadına, "Kalk, gidelim" dedi. Kadın yanıt vermedi. Bunun üzerine adam onu eşege bindirip evine doğru yola çıktı. 29 Eve varınca eline bir bıçak aldı, cariyesinin cesedini on iki parçaya bölüp İsrail'in on iki oymağına dağıttı. 30 Bunu her gören, "İsrailliler Mısır'dan çıktılarından beri böyle bir şey olmamış, görülmemiştir" dedi, "Düşünün taşının, ne yapmamız gereklidir, söyleyin."

20 Gilat başta olmak üzere Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar, bütün İsrail halkı yola çıkıp Mispa'da, RAB'bin önünde tek beden gibi toplandı. 2 Tanrı halkı İsrail'in bütün oymak önerileri bu toplantıda hazır bulundular. Eli kılıç tutan dört yüz bin yayadılar. 3 -Bu arada Benyaminoğulları İsrailliler'in Mispa'da toplantılığını duydular.- İsrailliler, "Anlatın bize, bu korkunç olay nasıl oldu?" diye sordular. 4 Öldürülen kadının Levili kocası şöyle yanıtladı: "Cariyemle birlikte geceyi geçirmek üzere Benyamin bölgесinin Giva Kenti'ne girdik. 5 Giva'dan bazı adamlar gece beni öldürmeyi tasarlayarak gelip evi kuşattılar. Cariyemin irzına geçtiler, ölümüne neden oldular. 6 Onun ölüsünü alıp parçaladım, her bir parçasını İsrail'in mülk aldığı bir bölgeye gönderdim. Çünkü bu alçakça rezalet İsrail'de işlendi. 7 Ey İsrailliler! İşte hepiniz buradasınız. Düşünceniz, kararınız nedir, söyleyin." 8 Oradakilerin hepsi ağız birliği etmişcesine, "Bizden hiç kimse çadırına gitmeyecek, evine dönmeyecek" dediler, 9 "Yapacağımız şu: Giva'ya kura ile saldıracagız. 10 Halka yiyecek sağlamak için bütün İsrail oymaklarından nüfuslarına göre, her yüz kişiden on, bin kişiden yüz, on bin kişiden bin kişi seçeceğiz. Bunlar Benyamin'in Giva Kenti'ne geldiklerinde kentlilerden İsrail'de yaptıkları bu alçaklılığın öncünü alsınlar." 11 Giva'ya karşılenmiş olan İsrailliler tam bir birlik içindeydi. 12 İsrail oymakları, Benyamin oymağına adamlar göndererek, "Aranızda yapılan bu alçaklı nedir?" diye sordular, 13 "Giva'daki o serserileri bize hemen teslim edin. Onları öldürüp İsrail'deki kötülüğün kökünü kazıyalım." Ama Benyaminoğulları İsrailli kardeşlerini dinlemedi. 14 İsraillilerle savaşmak üzere öbür kentlerden akın akın Giva'ya geldiler. 15 Giva halkından olan yedi yüz seçme adam dışında, öbür kentlerden gelen ve eli kılıç tutan Benyaminoğulları'nın sayısı o gün yirmi altı bini buldu. 16 Solak olan yedi yüz seçme adam da bunların arasındaydı. Hepsi de bir kılıç sap兰a vuracak kadar iyi nişancıydı. 17 Benyaminoğulları'nın yanısıra İsrailliler de sayıldı. Eli kılıç tutan dört yüz bin askerleri vardı. Hepsi de yaman savaşçılardı. 18

Beytel'e çıkan İsailliler Tanrı'ya, "Benyaminoğulları'na karşı önce hangimiz savaşacak?" diye sordular. RAB, "Önce Yahudaoğulları savaşacak" dedi. 19 İsailliler sabah kalkıp Giva'nın karşısında ordugah kurdular. 20 Benyaminoğulları'yla savaşmak üzere ilerleyip Giva'da savaş düzenine girdiler. 21 Giva'dan çıkan Benyaminoğulları, o gün İsailliler'den yirmi iki bin kişiyi yere serdiler. 22 Ama İsailliler birbirlerini yüreklenirerek önceki gün savaş düzenine girdikleri yerde mevzilendiler. 23 Sonra Beytel'de RAB'bin önünde akşamda dek azähliler. RAB'be, "Kardeşlerimiz olan Benyaminoğulları'yla yine savaşmaya çıkalım mı?" diye sordular. RAB, "Evet, onlara savaşın" dedi. 24 Bunun üzerine İsailliler ikinci gün yine Benyaminoğulları'na yaklaştılar. 25 Benyaminoğulları da aynı gün Giva'dan onların üzerine yürüyerek on sekiz bin kişiyi daha yere serdiler. Ölenlerin hepsi eli kılıç tutan savaşçılardı. 26 Bütün İsailliler, bütün halk çekiliп Beytel'e döndü. Orada, RAB'bin önünde durup azähliler, o gün akşamda dek oruç tuttular. RAB'be yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular. 27 Tanrı'nın Antlaşma Sandığı o sırada Beytel'deydi. Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas o sırada sandığın önünde görev yapıyordu. İsailliler RAB'be, "Kardeşim Benyaminoğulları'yla savaşmaya devam edelim mi, yoksa vazgeçelim?" diye sordular. RAB, "Savaşın" dedi, "Çünkü onları yarın elinize teslim edeceğim." 29 İsailliler dört bir yandan Giva'nın çevresinde pusuya yattılar. 30 Üçüncü gün Benyaminoğulları'na karşı harekete geçerek önceki gibi kentin karşısında savaş düzenine girdiler. 31 Saldırıya geçen Benyaminoğulları kentten epey uzaklaştılar. Beytel'e ve Giva'ya giden ana yollarda, kırlarda önceki çarşımalarda olduğu gibi İsailliler'e kayıplar verdirmeye başladılar; otuz kadarını öldürdüler. 32 "Geçen seferki gibi onları yine bozguna uğratıyoruz" dediler. İsailliler ise birbirlerine, "Kaçalım da onları kentten uzağa, ana yollara çekelim" diyerek bulundukları yerden çırıp Baal-Tamar'da savaş düzenine girdiler. Giva'nın batısında pusuya yatanlar da birden yerlerinden fırladı. 34 Böylece bütün İsrail'den seçme on bin kişi Giva'ya cepheDEN saldırdı. Savaş iyice kızışmıştı. Benyaminoğulları başlarına gelecek felaketten habersizdi. 35 RAB onları İsrail'in önünde bozguna uğrattı. İsailliler o gün Benyaminoğulları'ndan eli kılıç tutan yirmi beş bin yüz kişiyi öldürdüler. 36 Benyaminoğulları yenildiklerini anladılar. İsailliler onların geçmesine izin verdiler; çünkü Giva çevresinde pusuda yatanlara güveniyorlardı. 37 Pusudakiler ansızın Giva'ya saldırdılar. Bütün kente dağılar halki kılıçtan geçirdiler. 38 Pusuya yatanlara öbür İsailliler arasında bir işaret kararlaştırılmıştı: Kenti ateşe verip büyük bir duman bulutu oluşturacaklardı. 39 O zaman savaş alanındaki İsailliler birden geri dönecekti. Bu arada Benyaminoğulları İsailliler'e kayıplar verdirmeye başlamış, otuz kadarını vurmuşlardı. Daha önceki savaşta olduğu gibi, İsailliler'i kesin bir bozguna uğratıklarını sandılar. 40 Ama dönüp kente baktıklarında orada hortum gibi göge yükselen duman bulutunu gördüler. Yanan kentin dumanı göğü kaplamıştı. 41 İsailliler'in döndüğünü gören Benyaminoğulları paniğe kapıldı. Çünkü başlarına gelecek felaketi sezmişlerdi. 42 İsailliler'in önsüra kırlara doğru yöneldilerse de savaştan kaçamadılar. Çeşitli kentlerden çıkışegelen İsailliler onları kuşatıp yok etti. 43 Geri kalan Benyaminoğulları'ni kovaladılar. Giva'nın doğusunda

konakladıkları yere dek onları yol boyunca vurup yere serdiler. 44 Benyaminoğulları'ndan on sekiz bin kişi vuruldu. Hepsi de yiğit savaşçılardı. 45 Sağ kalanlar dönüp kırlara, Rimmon Kayalığı'na doğru kaçmaya başladı. İsailliler yol boyunca bunlardan beş bin kişi daha öldürdü. Gidom'a kadar onları adım adım izleyerek iki binini daha vurup yere serdiler. 46 O gün Benyaminoğulları'ndan öldürülenlerin toplam sayısı yirmi beş bin kişiyi buldu. Hepsi de eli kılıç tutan yiğit savaşçılardı. 47 Kırlara kaçip Rimmon Kayalığı'na sıçınanların sayısı altı yüzdü. Kayalıkta dört ay kaldılar. 48 İsailliler Benyamin kentlerine döndüler; insanları, hayvanları ve oradaki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler, rastladıkları bütün kentleri ateşe verdiler.

21 İsailliler Mispa'da, "Bizden hiç kimse Benyaminoğulları'na kız vermeyecek" diye ant içmişlerdi. 2 Halk Beytel'e geldi. Akşama dek orada, Tanrı'nın önünde oturup hiçkira hiçkira azähliler. 3 "Ey İsrail'in Tanrısı RAB!" dediler, "Bugün İsrail'den bir oymağın eksilmesine yol açan böyle bir şey neden oldu?" 4 Ertesi gün erkenden kalkıp bir sunak yaptılar, orada yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular. 5 İsailliler, "RAB'bin önüne çıkmak üzere toplantıımızda İsrail oymaklarından bize kimler katılmadı?" diye sordular. Çünkü Mispa'da, RAB'bin önünde toplantılarında kendilerine katılmayanların kesinlikle öldürülüğe dair ant içmişlerdi. 6 İsailliler Benyamin'in kardeşleri için çok üzülüyordu. "İsrail bugün bir oymağını yitirdi" dediler, 7 "Sağ kalanlara eş olacak kızları bulmak için ne yapsağ? Çünkü kızlarımızdan hiçbirini onlara eş olarak vermeyeceğimize RAB'bin adına ant içtik." 8 Sonra, "Mispa'ya, RAB'bin önüne İsrail oymaklarından kim çıktı?" diye sordular. Böylece Yaveş-Gilat'tan toplantıya, ordugaha kimsenin gelmediği ortaya çıktı. 9 Çünkü gelenler sayılığında Yaveş-Gilat'tan kimsenin olmadığı anlaşılmıştı. 10 Bunun üzerine topluluk Yaveş-Gilat halkın üzerinde on iki bin yiğit savaşçı gönderdi. "Gidin, Yaveş-Gilat halkını, kadın, çoluk çocuk demeden kılıçtan geçirin" dediler, 11 "Yapacağınız şu: Her erkeği ve erkek eli geçmiş her kadını öldürmeksiniz." 12 Yaveş-Gilat halkı arasında erkek eli geçmiş dört yüz kız bulup Kenan topraklarında bulunan Şilo'daki ordugaha getirdiler. 13 Ardından bütün topluluk Rimmon Kayalığı'ndaki Benyaminoğulları'na araçlar göndererek barış yapmayı önerdi. 14 Bunun üzerine Benyaminoğulları döndü. Topluluk Yaveş-Gilat halkından sağ bırakılan kızları onlara eş olarak verdi. Ama kızların sayısı Benyaminoğulları için yine de yeterli değildi. 15 İsrail halkı Benyaminoğulları'nın durumuna çok üzülüyordu. Çünkü RAB İsrail oymakları arasında birliği bozmuştu. 16 Topluluğun ileri gelenleri, "Benyaminoğulları'nın kadınları öldürülüğüne göre, kalan erkeklerle eş bulmak için ne yapsağ?" diyorlardı, 17 "İsrail'den bir oymağın yok olup gitmemesi için sağ kalan Benyaminoğulları'nın mirasçıları olmalı. 18 Biz onlara kızlarımızdan eş veremeyiz. Çünkü Benyaminoğulları'na kız veren her İsailli lanetlenecek diye ant içtik." 19 Sonra, "Bakın, Şilo'da her yıl RAB adına bir şölen düzenleniyor" diye eklediler. Şilo Beytel'in kuzeyinde, Beytel'den Şekem'e giden yolu doğusunda, Levona'nın güneyindedir. 20 Böylece Benyaminoğulları'na, "Gidip bağlırla gizlenin" diye öğüt verdiler, 21 "Gözünüzü açık tutun. Şilolu kızlar dans etmeye

kalkınca bağıldan fırlayıp onlardan kendinize birer eş kapın ve Benyamin topraklarına götürün. **22** Kızların babaları ya da erkek kardeşleri bize yakılmaya gelirse, 'Benyaminoğulları'nı hatırlımız için bağışlayın' diyeceğiz, 'Savaşarak aldığımız kızlar hepsine yetmedi. Siz de kendi kızlarınızı isteyerek vermediğinize göre suçu sayılmazsınız.'" **23** Benyaminoğulları da böyle yaptılar. Kızlar dans ederken her erkek bir kız kapıya götürdü. Kendi topraklarına gittiler, kentlerini onarıp yerleştiler. **24** Ardından İsraililer de oradan ayrılp kendi topraklarına, oymaklarına, ailelerine döndüler. **25** O dönemde İsrail'de kral yoktu. Herkes kendince doğru olanı yapıyordu.

Rut

1 Hâkimlerin egemenlik sürdüğü günlerde İsrail'de kitlik başladı. Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden bir adam, karısı ve iki oğluyla birlikte geçici bir süre kalmak üzere Moav topraklarına doğru yola çıktı. 2 Adamın adı Elimelek, karısının adı Naomi, oğullarının adları da Mahlon ve Kilyon'du. Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden, Efrat boyundan olan bu kişiler, Moav topraklarına gidip orada yaşamaya başladilar. 3 Naomi, kocası Elimelek ölünce iki oğluyla yalnız kaldı. 4 İki oğlu Moav kızlarından kendilerine birer eş aldılar. Kızlardan birinin adı Orpa, ötekinin adı Rut'tu. Orada on yıl kadar yaşadıktan sonra, 5 Mahlon da, Kilyon da öldü. Böylece kocasıyla iki oğlunu yitiren Naomi yapayalnız kaldı. 6 Naomi, Moav topraklarındayken RAB'bin kendi halkının yardımına yetişip yiyecek sağladığını duyunca gelinleriyle oradan dönmeye hazırlandı. 7 Onlarla birlikte bulunduğu yerden ayrıldı ve Yahuda ülkesine dönmek üzere yola koyuldu. 8 Yolda onlara, "Analarınızın evine dönün" dedi. "Ölmüşlerimize ve bana nasıl iyilik ettiniz, RAB de size iyilik etsin. 9 RAB her birinize evinde rahat edeceğiniz birer koca versin!" Sonra onları öptü. İki gelin hiçkira hiçkira ağlayarak, 10 "Hayır, seninle birlikte senin halkına döneceğiz" dediler. 11 Naomi, "Geri dönün, kızlarınız" dedi. "Niçin benimle gelesiniz? Size koca olacak oğullarım olabilir mi bundan sonra? 12 Dönen kızlarım, yolunuza gidin. Ben kocaya varamayacak kadar yaşlandım. Umudum var desem, bu gece kocaya varıp oğullar doğursam, 13 onlar büyüğene kadar bekler miydim, kocaya varmaktan vazgeçer miydim? Hayır, kızlarınız! Benim acım sizinkinden de büyuktur. Çünkü RAB beni felakete uğrattı." 14 Gelinler yine hiçkira hiçkira ağlamaya başladı. Sonunda Orpa kaynanasını öpüp vedalaştı, Rut'sa ona sarılıp yanında kaldı. 15 Naomi Rut'a, "Bak, eltin kendi halkına, kendi ilahına dönüyor. Sen de onun ardından git" dedi. 16 Rut şöyle karşılık verdi: "Seni bırakıp geri dönmemi isteme! Sen nereye gidersen ben de oraya gideceğim, sen nerede kalırsan ben de orada kalacağım. Senin halkın benim halkım, senin Tanrı benim Tanrımlı olacak. 17 Sen nerede ölürsen ben de orada öleceğim ve orada gömüleceğim. Eğer ölümden başka bir nedenle senden ayrırlısam, RAB bana daha kötüsünü yapsın." 18 Naomi, Rut'un kendisiyle gitmeye kesin kararlı olduğunu görünce üstelemekten vazgeçti. 19 Böylece ikisi Beytlehem'e kadar yola devam ettiler. Dönüşleri bütün kenti ayağa kaldırıldı. Kadınlar birbirlerine, "Naomi bu mu?" diye sordular. 20 Naomi onlara, "Beni, Naomi değil, Mara diye çağırın" dedi. "Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Tanrı bana çok acı verdi. 21 Giderken her şeyim vardı, ama RAB beni eli boş döndürdü. Beni niçin Naomi diye çağırısınız ki? Görüyorsunuz, RAB beni sıkıntıya soktu, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı başına felaket getirdi." 22 İşte Naomi, Moavlı gelini Rut'la birlikte Moav topraklarından böyle döndü. Beytlehem'e gelişleri, arpanın biçimlere başlandığı zamana rastlamıştı.

2 Naomi'nin Boaz adında bir akrabası vardı. Kocası Elimelek'in boyundan olan Boaz, ileri gelen, varlıklı bir adamdı. 2 Bir gün Moavlı Rut, Naomi'ye şöyle dedi: "İzin ver de tarlalara gideyim, iyiliksever bir adamın arasında başak devşireyim."

Naomi, "Git, kızım" diye karşılık verdi. 3 Böylece Rut gidip tarlalarda, orakçıların arasında başak devşirmeye başladı. Bir rastlantı sonucu, kendini Elimelek'in boyundan Boaz'in tarlasında buldu. 4 Bu arada Beytlehem'den gelen Boaz orakçılara, "RAB sizinle olsun" diye seslendi. Onlar da, "RAB seni kutsasin" karşılığını verdiler. 5 Boaz, orakçıların başında duran adamina, "Kim bu genç kadın?" diye sordu. 6 Orakçıların başında duran adam şu karşılığı verdi: "Naomi ile birlikte Moav topraklarından gelen Moavlı genç kadın budur. 7 Bana gelip, 'İzin ver de başak devşireyim, orakçıların ardından gidip demetlerin arasındaki artıkları toplayayım' dedi. Sabahtan şimdiden tarlada çalışıp durdu, çardağından altında pek az dinlendi." 8 Bunun üzerine Boaz Rut'a, "Dindle, kızım" dedi, "Başak devşirmek için başka tarlaya gitme; buradan ayrılma. Burada, benim hizmetçi kızlarla birlikte kal. 9 Gözün, orakçıların birliği tarlada olsun; kızların ardından git. Sana ilşemesinler diye adamlarına buyruk verdim. Susayıncı var git, kuyudan çektilerleri suyla doldurdukları testilerden iç." 10 Rut eğilip yüzüstü yere kapandı. Boaz'a, "Bir yabancı olduğum halde bana neden yakınlık gösteriyor, bu iyiği yapıyorsun?" dedi. 11 Boaz söyle karşılık verdi: "Kocanın ölümünden sonra kaynanan için yaptığı her şey bana bir bir anlatıldı. Anneni babanı, doğduğu ülkeyi bırakın; önceden hiç tanımadığın bir halkın arasına geldin. 12 RAB yaptıklarının karşılığını versin. Kanatları altına siğınmak için kendisine geldiğin İsrail'in Tanrısı RAB seni cömertçe ödüllendirdi." 13 Rut, "Bana çok iyi davrandın, efendim" dedi. "Kölelerinden biri olmadığı halde, söylediğin sözlerle beni teselli ettin, yüreğimi okşadın." 14 Yemek vakti gelince Boaz Rut'a, "Buraya yaklaş, ekmek al, pekmeze batırıp ye" dedi. Rut varıp orakçıların yanına oturdu. Boaz ona kavrulmuş başak verdi. Rut bir kısmını yedikten sonra döyüd, birazını da artırdı. 15 Başak devşirmek için kalkınca, Boaz adamlarına, "Demetler arasında da başak devşirsin, ona dokunmayın" diye buyurdu. 16 "Hatta onun için demetlerden başak ayırip yere bırakın da devşirsin. Sakın onu azarlamayın." 17 Böylece Rut akşamı dek tarlada başak devşirdi. Devşirdiği başakları dövünce bir efa kadar arpası oldu. 18 Bunu yüklenip döndü. Devşirdiklerini gören kaynanasına ayrıca, tarlada döydükten sonra artırdığı başakları da çıkarıp verdi. 19 Naomi, "Bugün nerede başak devşirdin, nerede çalışın?" diye sordu. "Sana bunca yakınılık göstermiş olan her kimse, kutsansın!" Rut tarlasında çalıştığı adamdan söz ederek kaynanasına, "Bugün tarlasında çalıştığım adının adı Boaz" dedi. 20 Naomi gelinine, "RAB, sağ kalanlardan da ölmüşlerden de iyiliğini esirgemeyen Boaz'ı kutsasın" dedi. Sonra ekledi: "O adam akrabalarımızdan, yakın akrabalarımızdan biridir." 21 Moavlı Rut söyle konuştu: "Üstelik bana, 'Adamlarım bütün biçme işini bitirinceye kadar onlara birlikte kal' dedi." 22 Naomi, gelini Rut'a, "Kızım, onun kızlarıyla gitmen daha iyi. Başka bir tarlada sana zarar gelebilir" dedi. 23 Böylece Rut arpa ile buğday biçimli sonuna kadar Boaz'ın hizmetçi kızlarından ayrılmadı; başak devşirip kaynanasıyla oturmaya devam etti.

3 Kaynanası Naomi bir gün Rut'a, "Kızım, iyiliğin için sana rahat edecek bir yer aramam gerekmek mi?" dedi. 2 "Hizmetçileriyle birlikte bulunduğu Boaz akrabamız değil mi?

Bak şimdi, bu akşam Boaz harman yerinde arpa savuracak. **3** Yılan, kokular sürüp, giyinip harman yerine git. Ama adam yemeyi içmeyi bitirene dek orada olduğunu belli etme. **4** Adam yatıp uyuduğunda, nerede yattığını belle; sonra gidip onun ayaklarının üzerindeki örtüyü kaldır ve oracıkta yat. Ne yapmanın gerektiğini o sana söyley." **5** Rut ona, "Söylediğin her şeyi yapacağım" diye karşılık verdi. **6** Harman yerine giderek kaynanaşının her dediğini yaptı. **7** Boaz yiye içti, keyfi yerine geldi. Sonra harman yiğininin dibinde uyumaya gitti. Rut da gizlice yaklaştı, onun ayaklarının üzerindeki örtüyü kaldırıp yattı. **8** Gece yarısı adam ürküdü; yattığı yerde dönenunce ayaklarının dibinde yatan kadını ayrımsadı. **9** Ona, "Kimsin sen?" diye sordu. Kadın, "Ben kölen Rut'um" diye yanıtladı. "Kölenle evlen. Çünkü sen yakın akrabamızsun" dedi. **10** Boaz, "RAB seni kutsasın, kızım" dedi. "Bu son iyiliğin, ilkinden de büyük. Çünkü yoksul olsun, zengin olsun, gençlerin peşinden gitmedin. **11** Ve şimdi, korkma kızım; her istedığını yapacağım. Bütün kent halkı senin erdemli bir kadın olduğunu biliyor. **12** Yakın akrabanız olduğum doğrudur. Ama benden daha yakın biri var. **13** Geceyi burada geçir. Sabah olduğunda eğer adam senin için akrabalık görevini yaparsa ne âlâ, varsın yapsın. Ama o, akrabalık görevini yapmak istemezse, yaşayan RAB'be ant içermi ki, bu görevi ben üstlenirim. Sen sabaha kadar yat." **14** Böylece Rut sabaha kadar Boaz'ın ayakları dibinde yattı. Ama ortalık insanların birbirini seçebileceği kadar aydınlanmadan önce kalktı. Çünkü Boaz, 'Harman yerine kadın geldiği bilinmemeli' demişti. **15** Boaz Rut'a, "Sırtındaki şalı çıkar, aç" dedi. Rut şalı ayrıca Boaz içine altı ölçük arpa boşaltıp onun sırtına yükledi. Sonra Rut kente döndü. **16** Rut geri dönenunce kaynanaş, "Nasıl geçti kızım?" diye sordu. Rut, Boaz'ın kendisi için yaptığı her şeyi anlattı. **17** Sonra ekledi: "Kaynanana eli boş dönme" diyerek bana bu altı ölçek arpayı da verdi." **18** Naomi, "Kızım, bu işin ne olacağını öğreninceye kadar evde kal" dedi. "Çünkü Boaz bugün bu işi bitirmeden rahat edemeyecek."

4 Bu arada Boaz kent kapısına gidip oturdu. Sözünü ettiği yakın akraba oradan geçerken ona, "Arkadaş, gel şuraya otur" diye seslendi. Adam da varıp Boaz'ın yanına oturdu. **2** Sonra Boaz kentin ileri gelenlerinden on adam topladı. Onlara, "Siz de gelin, oturun" dedi. Adamlar da oturdular. **3** Boaz, yakın akrabadan olan adama şöyle dedi: "Moav topraklarından dönmüş olan Naomi, akrabamız Elimelek'in tarlasını satıyor. **4** Ben de burada oturanların ve halkın ileri gelenlerinin önünde bunu satın alman için durumu sana açayıp dedim. Yakın akrabalık görevini yapmak istiyorsan, yap. Ama sen akrabalık görevini yerine getirmeyeceksen, söyle de bileyim. Çünkü bu görevi yapmak önce sana düşer. Senden sonra ben gelirim." Adam, "Yakın akrabalık görevini ben yaparım" diye karşılık verdi. **5** Bunun üzerine Boaz, "Yalnız, tarlayı Naomi'den satın aldığı gün, ölen Mahlon'un adının bıraktığı mirasla sürmesi için dul eşi Moavlı Rut'u da almalısın" dedi. **6** Adam, "Bu durumda yakın akrabalık görevini yapamam; yaparsam kendi mirasımı tehlkiye atmış olurum" dedi. "Bana düşen akrabalık görevini sen yüklen. Çünkü ben yapamam." **7** Eskiden İsrail'de akrabalık görevinin yerine getirildiğini ve mülk alım satımının onaylandığını göstermek için taraflardan biri çarlığını çıkarıp ötekine verirdi. Alışveriş

yasallaştırmayan yolu buydu. **8** Bu nedenle yakın akrabadan olan adam, "Sen kendin satın al" diyerek çarlığını çıkarıp Boaz'a verdi. **9** Boaz, ileri gelenlere ve bütün halka, "Elimelek'in, Kilyon ile Mahlon'un bütün mülkünü Naomi'den satın aldığıma bugün siz tanık oldunuz" dedi. **10** "Mahlon'un dul karısı Moavlı Rut'u da kendime eş olarak alıyorum. Öyle ki, ölen Mahlon'un adı bıraktığı mirasla birlikte sürsün; kardeşlerinin arasından ve yaşadığı Kentten adı silinmesin. Bugün siz buna tanık oldunuz." **11** Kent kapısında bulunan bütün halk ve ileri gelenler, "Evet, biz tanıız" dediler. "RAB senin evine gelen kadını, İsrail soyunun o iki ana direğine -Rahel ve Lea'ya- benzer kilsin. Efrat boyunda varlıklı, Beytlemeh'de ünlü olasın. **12** RAB'bin bu genç kadından sana vereceği çocuklarla senin soyun, Tamar'ın Yahuda'ya doğurduğu Peres'in soyu gibi olsun." **13** Böylece Boaz, Rut'u kendine eş olarak aldı ve onunla bireleşti. RAB'bin kutsamasıyla gebe kalan Rut bir oğul doğurdu. **14** O zaman kadınlar Naomi'ye, "Bugün seni yakın akrabasız bırakmadan RAB'be övgüler olsun. Doğan çocuğunünü İsrail'de yayılsın" dediler. **15** "O seni yaşama döndürecek, yaşılığında doyuracak. Çünkü onu, seni seven ve senin için yedi oğuldan bile daha değerli olan gelinin doğurdu." **16** Naomi çocuğu alıp bağırına bastı ve ona dadılık yaptı. **17** Komşu kadınlar, "Naomi'nin bir oğlu oldu" diyerek çocuğu ad koydular; ona, Ovet adını verdiler. Ovet, İsay'ın babası; İsay ise Davut'unbabasıdır. **18** Peres'in soyu şöyledir: Peres Hesron'unbabası, **19** Hesron Ram'ınbabası, Ram Amminadav'ınbabası, **20** Amminadav Nahşon'unbabası, Nahşon Salmon'unbabası, **21** Salmon Boaz'ınbabası, Boaz Ovet'inbabası, **22** Ovet İsay'ınbabası, İsay da Davut'unbabasıdır.

1.Samuel

1 Efrayim dağlık bölgesindeki Ramatayim Kasabası'nda yaşayan, Efrayim oymaşının Suf boyundan Yeroham oğlu Elihu oğlu Tohu oğlu Suf oğlu Elkana adında bir adam vardı. **2** Elkana'nın Hanna ve Peninna adında iki karısı vardı. Peninna'nın çocukları olduğu halde, Hanna'nın çocuğu olmuyordu. **3** Elkana Her Şeye Egemen RAB'be tapınıp kurban sunmak üzere her yıl kendi kentinden Şilo'ya giderdi. Eli'nin RAB'bin kâhinleri olan Hofni ve Pinehas adındaki iki oğlu da oradaydı. **4** Elkana kurban sunduğu gün karısı Peninna'ya ve oğullarıyla kızlarına etten birer pay verirken, **5** Hanna'ya iki pay verirdi. Çünkü RAB Hanna'nın rahmini kapamasına karşın, Elkana onu severdi. **6** Ama RAB Hanna'nın rahmini kapadığından, kuması Peninna Hanna'yi öfkelendirmek için ona sürekli sataşırı. **7** Bu yıllarca böyle sürdürdü. Hanna RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde kuması ona sataşırı. Böylece Hanna ağlar, yemek yemezdı. **8** Kocası Elkana, "Hanna, neden ağlıyorsun, neden yemek yemiyorsun?" derdi, "Neden bu kadar üzgünsün? Ben senin için on oğuldan daha iyi değil miyim?" **9** Bir gün onlar Şilo'da yiyp içtikten sonra, Hanna kalktı. Kâhin Eli RAB'bin Tapınağı'nın kapı sövesi yanındaki sandalyede oturuyordu. **10** Hanna, gönlü buruk, acı acı ağlayarak RAB'be yakardı. **11** ve şu adağı adadı: "Ey Her Şeye Egemen RAB, kulunun üzüntüsüne gerçekten bakıp beni animsar, kulunu unutmayıp bana bir erkek çocuk verirsen, yaşamı boyunca onu sana adayağım. Onun başına hiç ustura dezmeyecek." **12** Hanna RAB'be yakarışını sürdürürken, Eli onun dudaklarını gözetliyordu. **13** Hanna içinden yakarıyor, yalnız dudakları kimildiyor, sesi duyulmuyordu. Bu yüzden Eli, Hanna'yı sarhoş sanarak, **14** "Sarhoşluğunumu ne zamana dek sürdürceksin? Artık şarabı bırak" dedi. **15** Hanna, "Ah, öyle değil efendim!" diye yanıtladı, "Ben yüreği açılarla dolu bir kadınım. Ne şarap içtim, ne de başka bir içki. Sadece yüreğimi RAB'be döküyordum. **16** Kulunu kötü bir kadın sanma. Yakarışımı şimdije dek sürdürmemin nedeni çok kaygılı, üzüntülü olmamdır." **17** Eli, "Öyleyse esenlikle git" dedi, "İsrail'in Tanrısı dileğini yerine getirsin." **18** Hanna, "Senin gözünde lütuf bulayım" deyip yoluna gitti. Sonra yemek yedi. Artık üzgün değildi. **19** Ertesi sabah erkenden kalkıp RAB'be tapındılar. Ondan sonra Rama'daki evlerine döndüler. Elkana karısı Hanna'yla birleşti ve RAB Hanna'yı animsadi. **20** Zamanı gelince Hanna gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. "Onu RAB'den diledim" diyerek adını Samuel koydu. **21** Elkana RAB'be yıllık kurbanını ve adağını sunmak üzere ev halkıyla birlikte Şilo'ya gitti. **22** Ama Hanna gitmedi. Kocasına, "Çocuk süttén kesildikten sonra onu RAB'bin hizmetinde bulunmak üzere götüreceğim. Yaşamı boyunca orada kalacak" dedi. **23** Kocası Elkana, "Nasıl istersem öyle yap" diye karşılık verdi, "Çocuk süttén kesilinceye dek burada kal. RAB sözünü yerine getirsin." Böylece Hanna oğlu süttén kesilinceye dek evde kalıp onu emzirdi. **24** Küçük çocuk süttén kesildikten sonra Hanna üç yaşında bir boğa, bir efa un ve bir tulum şarap alarak onu kendisiyle birlikte RAB'bin Şilo'daki tapınağına götürdü. **25** Boğayı kestikten sonra çocuğu Eli'ye getirdiler. **26** Hanna, "Ey efendim, yaşamın hakkı için derim ki,

burada yanında durup RAB'be yakaran kadının ben" dedi, **27** "Bu çocuk için yakarımışım; RAB dileğimi yerine getirdi. **28** Ben de onu RAB'be adıyorum. Yaşamı boyunca RAB'be adamış kalacaktır." Sonra orada RAB'be tapındılar.

2 Hanna şöyle dua etti: "Yüreğim RAB'de bulduğum sevinçle coşuyor; Gümümü yükseltsen RAB'dır. Düşmanlarımın karşısında övünüyor, Kurtarışınla seviniyorum! **2** Kutsallıkta RAB'bin benzeri yok, Evet, senin gibisi yok, ya RAB! Tanrıız gibi dayanak yok. **3** Artık büyük konuşmayın, Ağzınızdan küstahça sözler çıkmazın. Çünkü RAB her şeyi bilen Tanrı'dır; O'dur davranışları tartan. **4** Güçlülerin yayları kırılır; Güçsüzlerse güçle donatılır. **5** Toklar yiyecek uğruna gündelikçi olur, Aşlar doyurulur. Kısır kadın yedi çocuk doğururken, Çok çocuklu kadın kimsesiz kalır. **6** RAB öldürür de dirili de, Ölüler diyarına indirir ve çıkarır. (**Sheol h7585**) **7** O kimini yoksul, kimini varsıl kılar; Kimini alçaltır, kimini yükseltir. **8** Düşkünen yerden kaldırır, Yoksulu çöplükten çıkarır; Soylularla oturtsun Ve kendilerine onur tahtını miras olarak bağılaşın diye. Çünkü yeryüzünün temelleri RAB'bindir, O dünyayı onların üzerine kurmuştur. **9** RAB sadık kollarının adımlarını korur, Ama kötüler karanlıkta susturulur. Çünkü güçle zafer ulaşamaz insan. **10** RAB'be karşı gelenler paramparça olacak, RAB onlara karşı gökleri gürletecek, Bütün dünyayı yargılayacak, Kralını güçle donatacak, Meshettiği kralın gücünü yükseltecek." **11** Sonra Elkana Rama'ya, evine döndü. Küçük Samuel ise Kâhin Eli'nin gözetiminde RAB'bin hizmetinde kaldı. **12** Eli'nin oğulları degersiz kişilerdi. RAB'bi ve kâhinlerin halkla ilgili kurallarını önemsemeyordular. Biri sunduğu kurbanın etini haşlarken, kâhinin hizmetkâri elinde üç dişli büyük bir çatalla gelir, **14** çatalı kap, tencere, tava ya da kazana daldırırdı. Çatalla çıkarılan her şey kâhin için ayrırlırdı. Şilo'ya gelen İsailliler'in hepsine böyle davranışlarırdı. **15** Üstelik kurbanın yağları yakılmadan önce, kâhinin hizmetkâri gelip kurban sunan adama, "Kâhine kizartmalık et ver. Senden haşlanmış et değil, çığ et alacak" dedi. **16** Kurban sunan, "Önce hayvanın yağları yakılmalı, sonra dilediğin kadar al" diyecek olsa, hizmetkâr, "Hayır, şimdi vereceksin, yoksa zorla alırım" diye karşılık verirdi. **17** Gençlerin RAB'be karşı işledikleri günah çok büyüğündür; çünkü RAB'be sunulan sunuları küçümsüyorlardı. **18** Bu arada genç Samuel, keten efod giymiş, RAB'bin önünde hizmet ediyordu. **19** Yıllık kurbanı sunmak için annesi her yıl kocasıyla birlikte oraya gider, diktüğü cüppei ogluna getirirdi. **20** Kâhin Eli de, Elkana ile karısına iyi dilekte bulunarak, "Dilediği ve RAB'be adadığı çocuğun yerine RAB sana bu kadından başka çocukların versin" derdi. Bundan sonra evlerine dönerlerdi. **21** RAB'bin lütfuna eren Hanna gebe kalıp üç erkek, iki kız daha doğurdu. Küçük Samuel ise RAB'bin hizmetinde büydü. **22** Eli artık çok yaşlanmıştı. Oğullarının İsailliler'e bütün yaptıklarını, Buluşma Çadırı'nın girişinde görevli kadınlarla düşüp kalkıklarını duymuştu. **23** Onlara, "Neden böyle şeyler yapıyorsunuz?" dedi, "Yaptığınız kötülükleri herkesten işitiyorum. **24** Olmaz bu, oğullarım! RAB'bin halkı arasında yayıldığından duyduğum haber iyi değil. **25** İnsan insana karşı günah işlerse, Tanrı onun için aracılık eder. Ama RAB'be karşı günah işleyeni kim savunacak?" Ne var ki, onlar babalarının sözünü dinlemediler. Çünkü RAB onları öldürmek

istiyordu. **26** Bu arada giderek büyüğen genç Samuel RAB'bin de halkın da beğenisini kazanmaktaydı. **27** O sıralarda bir Tanrı adamı Eli'ye gelip şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Atan ve soyu Misir'da firavunun halkına kölelik ederken kendimi onlara açıkça göstermedim mi?" **28** Sunağıma çıkışması, buhur yakıp önümde efod giymesi için bütün İsrail oymakları arasından yalnız atanı kendime kâhin seçtim. Üstelik İsraililer'in yakılan bütün sunularını da atanın soyuna verdim. **29** Öyleyse neden konutum için buyurduğum kurbanı ve sunuyu küçümseyorsunuz? Halkım İsrail'in sunduğu bütün sunuların en iyi kişimlarıyla kendinizi semirterek neden oğullarını benden daha çok önemsiyorsun?" **30** "Bu nedenle İsrail'in Tanrısı RAB söyle diyor: 'Gerçekten, ailən ve atanın soyu sonsuza dek bana hizmet edecekler demiştim.' Ama şimdî RAB söyle buyuruyor: 'Bu benden uzak olsun! Beni onurlandırın ben de onurlandırırmı. Ama beni saymayan küçük düşürecek. **31** Soyundan hiç kimsenin yaşlanacak kadar yaşamaması için senin ve atanın soyunun gücünü kıracağım günler yaklaşıyor. **32** İsrail'e yapılacak bütün iyiliğe karşın, sen konutumda sıkıntı göreceksin. Artık soyundan hiç kimse yaşlanacak kadar yaşamayacak. **33** Sunağımдан bütün soyunu yok edeceğim, yalnız bir kişiyi esirgeyeceğim. Gözleri ağlamaktan kör olacak, yüreği yanacak. Ama soyundan gelenlerin hepsi kılıçla ölecekler. **34** İki oğlu Hofni ile Pinehas'ın başına gelecek olay senin için bir belirti olacak: ikisi de aynı gün ölecek. **35** İsteklerimi ve amaçlarımı yerine getirecek güvenilir bir kâhin çıkaracağım kendime. Onun soyunu südürecekşim; o da meshettiğim kişinin önünde sürekli hizmet edecek. **36** Ailenden sağ kalan herkes bir parça gümüş ve bir somun ekmek için gelip ona boyun eğecek ve, Ne olur, karin tokluğuna beni herhangi bir kâhinlik görevine ata! diye yalvaracak."

3 Genç Samuel Eli'nin yönetimi altında RAB'be hizmet ediyordu. O günlerde RAB'bin sözü seyreklilikle geliyordu; görümler de azalmıştı. **2** Bir gece Eli yatağında uyuyordu. Gözleri öyle zayıflamıştı ki, güçlükle görebiliyordu. **3** Samuel ise RAB'bin Tapınağı'nda, Tanrı'nın Sandığı'nın bulunduğu yerde uyuyordu. Tanrı'nın kandili daha sönmemiştir. **4** RAB Samuel'e seslendi. Samuel, "Buradayım" diye karşılık verdi. **5** Ardından Eli'ye koşup, "Beni çağırın, işte buradayım" dedi. Ama Eli, "Ben çağrımadım, döñ yat" diye karşılık verdi. Samuel de dönüp yattı. **6** RAB yine, "Samuel!" diye seslendi. Samuel kalkıp Eli'ye gitti ve, "İşte, buradayım, beni çağırın" dedi. Eli, "Çağırmadım, oğlum" diye karşılık verdi, "Döñ yat." **7** Samuel RAB'bi daha tanımadı; RAB'bin sözü henüz ona açıklanmamıştı. **8** RAB yine üçüncü kez Samuel'e seslendi. Samuel kalkıp Eli'ye gitti. "İşte buradayım, beni çağırın" dedi. O zaman Eli genç Samuel'e RAB'bin seslendigini anladı. **9** Bunun üzerine Samuel'e, "Git yat" dedi, "Sana yine seslenirse, 'Konuş, ya RAB, kulun dinliyor' dersin." Samuel gidip yerine yattı. **10** RAB gelip orada durdu ve önceki gibi, "Samuel, Samuel!" diye seslendi. Samuel, "Konuş, kulun dinliyor" diye yanıtladı. **11** RAB Samuel'e söyle dedi: "Ben İsrail'de her duyanı şaşkına çevirecek bir şey yapmak üzereyim. **12** O gün Eli'nin ailesine karşı söylediğim her şeyi baştan sona dek yerine getireceğim. **13** Çünkü farkında olduğu günahdan ötürü ailesini sonsuza dek yargılayacağımı Eli'ye

bildirdim. Oğulları Tanrı'ya saygısızlık ettiler. Eli de onlara engel olmadı. **14** Bu nedenle, 'Eli'nin ailesinin günühi hiçbir zaman kurban ya da sunuya bile bağışlanmayacaktır' dierek Eli'nin ailesi hakkında ant içtim." **15** Samuel sabaha kadar yattı, sonra RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını açtı. Gördüğü görümü Eli'ye söylemekten çekinmedi. **16** Ama Eli ona, "Oğlum Samuel!" diye seslendi. Samuel, "İşte buradayım" diye yanıtla. **17** Eli, "RAB sana neler söyledi?" diye sordu, "Lütfen benden gizleme. Sana söylediklerinden birini bile benden gizlersen, Tanrı sana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!" **18** Bunun üzerine Samuel hiçbir şey gizlemeden ona her şeyi anlattı. Eli de, "O RAB'dır, gözünde iyi olanı yapsın" dedi. **19** Samuel büyürken RAB onunla birlikteydi. RAB ona verdiği sözlerin hiçbirinin boşça çıkışmasına izin vermedi. **20** Samuel'in RAB'bin bir peygamberi olarak onaylandığını Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar bütün İsrail anladı. **21** RAB Şilo'da görünmeyi sürdürdü. Orada sözü aracılığıyla kendisini Samuel'e tanıttı.

4 Samuel'in sözü bütün İsrail'de yayıldı. İsraililer Filistiller'e savaşmak üzere yola çıktılar. İsraililer Even-Ezer'de, Filistiller de Afek'te ordugah kurdu. **2** Filistiller İsrail'e karşı savaş düzeneğine girdiler. Savaş her yere yayılınca, Filistiller İsraililer'i bozguna uğrattı. Savaş alanında dört bine yakın İsraili'yi öldürdüler. **3** Askerler ordugaha dönünce, İsrail'in ileri gelenleri, "Neden bugün RAB bizi Filistiller'in önünde bozguna uğrattı?" diye sordular, "RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı Şilo'dan buraya getirelim ki, aramiza geldiğinde bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın." **4** Halk Şilo'ya adamlar gönderdi. Keruvlar arasında taht kurmuş, Her Şeye Egemen RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı oradan getirdiler. Eli'nin iki oğlu, Hofni ile Pinehas da Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nın yanındaydılar. **5** RAB'bin Antlaşma Sandığı ordugaha varınca, bütün İsraililer öyle yüksek sesle bağırıldılar ki, yer yerinden oynadı. **6** Filistiller bağırmaları duyunca, "İbraniler'in ordugahındaki bu yüksek bağırmaların anlamı ne?" diye sordular. RAB'bin Sandığı'nın ordugaha getirildiğini öğrenince, **7** korkarak, "Tanrılar ordugaha gelmiş" dediler, "Vay başımız! Daha önce buna benzer bir olay olmamıştı. **8** Vay başımız! Bu güçlü tanrıların elinden bizi kim kurtarabilir? Çölde Misirliları' her tür belaya çarptıran tanrılar bunlar. **9** Güçlü olan, ey Filistiller! Yügitçe davranışın! Yoksa, İbraniler size nasıl boyun eğdirese, siz de onlara öyle boyun eğeceksiniz. Bu yüzden yügitçe davranışın ve savaşın!" **10** Böylece Filistiller savaşıp İsraililer'i bozguna uğrattılar. İsraililer'in hepsi evlerine kaçtı. Yenilgi öyle büyütükti ki, İsraililer otuz bin yaya asker yitirdi, **11** Tanrı'nın Sandığı alındı, Eli'nin iki oğlu, Hofni ile Pinehas öldü. **12** Benyaminli bir adam savaş alanından koşarak aynı gün Şilo'ya ulaştı. Giysileri yırtılmış, başı toz toprak içindeydi. **13** Adam Şilo'ya vardığında, Tanrı'nın Sandığı için yüreği titreyen Eli, yol kenarında bir sandalyeye oturmuş, kaygıyla bekliyordu. Adam kente girip olup bitenleri anlatınca, kenttekilerin tümü haykırdı. **14** Eli haykırıları duyunca, "Bu gürültünün anlamı ne?" diye sordu. Adam olanları Eli'ye bildirmek için hemen onun yanına geldi. **15** O sıradı Eli doksan sekiz yaşındaydı. Gözleri zayıflamış, görmemişti. **16** Adam Eli'ye, "Ben savaş alanından geliyorum" dedi, "Savaştan bugünden kaçtım." Eli, "Ne oldu, oğlum?"

diye sordu. 17 Haber getiren adam şöyle yanıtladı: "İsraililer Filistililer'in öünden kaçtı. Askerler büyük bir yenilgiye uğradı. İki oğlun, Hofniyle Pinehas öldü. Tanrı'nın Sandığı da ele geçirildi." 18 Adam Tanrı'nın Sandığı'ndan söz edince, Eli sandalyeden geriye, kapının yanına düştü. Yaşılı ve şışman olduğundan boynu kırılıp öldü. İsrail halkını kırk yıl süreyle yönetmişti. 19 Eli'nin gelini –Pinehas'ın karısı– gebeydi, doğurmak üzereydi. Tanrı'nın Sandığı'nın ele geçirildiğini, kayınbabasıyla kocasının olduğunu duyurdu birden sancıları tuttu, yere çömelip doğurdu. 20 Ölmek üzereyken ona yardım eden kadınlar, "Korkma, bir oğlun oldu" dediler. Ama o almadı, karşılık da vermedi. 21 Tanrı'nın Sandığı ele geçirilmiş, kayınbabasıyla kocası ölmüşü. Bu yüzden, "Yücelik İsrail'den ayrıldı!" diyerek çocuğa ikavot adını verdi. 22 "Yücelik İsrail'den ayrıldı!" dedi, "Çünkü Tanrı'nın Sandığı ele geçirildi."

5 Filistiller, Tanrı'nın Sandığı'ni ele geçirdikten sonra, onu Even-Ezer'den Aşdot'a götürdüler. 2 Tanrı'nın Sandığı'ni Dagon Tapınağı'na taşıyıp Dagon heykelinin yanına yerleştirdiler. 3 Ertesi gün erkenden kalkan Aşdotlular, Dagon'u RAB'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Dagon'u alıp yerine koydular. 4 Ama ertesi sabah erkenden kalktıklarında, Dagon'u yine RAB'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Bu kez Dagon'un başında iki eli kırılmış, eşigin üzerinde duruyordu; yalnızca gövdesi kalmıştı. 5 Dagon kâhinleri de, Aşdot'taki Dagon Tapınağı'na bütün gelenler de bu yüzden bugün de tapınağın eşiğine basmıyorlar. 6 RAB Aşdotlular'ı ve çevrelerindeki halkı ağır biçimde cezalandırdı; onları urlarla cezalandırıp sıkıntıya soktu. 7 Aşdotlular olup bitenleri görünce, "İsrail Tanrı'sının Sandığı yanımızda kalmamalı; çünkü O bizi de, ilahımız Dagon'u da ağır bir biçimde cezalandırıyor" dediler. 8 Bunun üzerine ulaklar gönderip bütün Filist beylerini çağırırlar ve, "İsrail Tanrı'sının Sandığı'ni ne yapalım?" diye sordular. Filist beyleri, "İsrail Tanrı'sının Sandığı Gat'a götürünsün" dediler. Böylece İsrail Tanrı'sının Sandığı'ni Gat'a götürdüler. 9 Ama sandık oraya götürüldükten sonra, RAB o kenti de cezalandırdı. Kenti çok büyük bir korku sardı. RAB kent halkını, büyük küçük herkesi urlarla cezalandırdı. 10 Bu yüzden Tanrı'nın Sandığı'ni Ekron'a gönderdiler. Tanrı'nın Sandığı kente girer girmez Ekronlular, "Bizi ve halkımızı yok etmek için İsrail Tanrı'sının Sandığı'ni bize getirdiler!" diye bağırdılar. 11 Bütün Filist beylerini toplayarak, "İsrail Tanrı'sının Sandığı'ni buradan uzaklaştırın" dediler, "Sandık yerine geri gönderebilisin; öyle ki, bizi de halkımızı da yok etmesin." Çünkü kentin her yanını ölüm korkusu sarmıştı. Tanrı'nın onlara verdiği ceza çok ağırdı. 12 Sağ kalanlarda ular çıktı. Kent halkın haykırışı góklere yükseldi.

6 RAB'bin Sandığı Filist ülkesinde yedi ay kaldıktan sonra, 2 Filistiller kâhinlerle falcıları çağırıp, "RAB'bin Sandığı'ni ne yapalım? Onu nasıl yerine göndereceğimizi bize bildirin" dediler. 3 Kâhinlerle falcılar, "İsrail Tanrı'sının Sandığı'ni geri göndereceksiniz, boş göndermeyin" diye yanıtladılar, "O'na bir suç sunusu sunmalısınız. O zaman iyileşecék ve O'nun sizi neden sürekli cezalandırdığını anlayacaksınız." 4 Filistiller, "Ona suç sunusu olarak ne göndermeliyiz?" diye sordular. Kâhinlerle falcılar, "Suç sununuz Filist beylerinin sayısına

göre beş altın ur ve beş altın fare olsun" diye yanıtladılar, "Çünkü aynı bela hepinizin de, beylerinizin de üzerindedir. 5 Onun için, urların ve ülkeyi yikan farelerin benzerlerini yapın. Böylelikle İsrail'in Tanrı'sını onurlandırın. Belki sizin, ilahlarınızın ve ülkenizin üzerindeki cezayı hafifletir. 6 Neden Mısırlılar'ın ve firavunun yaptığı gibi inat ediyorsunuz? Tanrı Mısırlılar'ı alaya aldıktan sonra, İsrail halkın Mısır'dan çıkışması için onları serbest bırakmadılar mı? 7 "Şimdi yeni bir arabaya boyunduruk vurulmamış, süt veren iki inek hazırlayın. İnekleri arabaya koşun; buzağılarını artlarından ayırip ahıra götürün. 8 RAB'bin Sandığı'ni alıp arabaya koyn; suç sunusu olarak O'na göndereceğiniz altın eşyaları da bir kutuya koyp yanına yerleştirin. Sonra bırakın arabayı yoluna gitsin. 9 Ama ardından gözetleyin. Eğer kendi ülkesine, Beytsemeş'e giden yoldan ilerlerse, demek ki, üzerimize bu büyük yıkımı getiren O'dur. Yoksa bu yıkımın O'ndan gelmediğini, bize bir rastlantı olduğunu anlayacağız." 10 Adamlar denileni yaptılar. Süt veren iki inek getirip arabaya koştular, buzağılarını da ahıra kapadılar. 11 İçinde farelerle urların altın benzerlerinin bulunduğu kutuyu RAB'bin Sandığı'yla birlikte arabaya koydular. 12 İnekler dosdoğru Beytsemeş yolundan gittiler. Saşa sola sapmadan, böğüre böğüre ana yoldan ilerlediler. Filist beyleri onları Beytsemeş sınırina dek izledi. 13 O sırada Beytsemeşliler vadide bugday biçiyorlardı. Gözlerini kaldırıp sandığı görünce sevindiler. 14 Beytsemeşli Yesu'nun tarlasına giren araba oradaki büyük bir taşın yanında durdu. Beytsemeşliler arabanın odunuunu yardılar, inekleri de RAB'be yakmalık sunu olarak sundular. 15 Levililer RAB'bin Sandığı'ni ve içinde altın eşyaların bulunduğu yanındaki kutuyu indirip büyük taşın üzerine koymuşlardır. O gün Beytsemeşliler RAB'be yakmalık sunular sunup kurbanlar kestiler. 16 Filistillerin beş beyi olup bitenleri gördükten sonra aynı gün Ekron'a döndüler. 17 Filistiller Aşdot, Gazze, Aşkelon, Gat ve Ekron kentleri için RAB'be suç sunusu olarak ur biçiminde birer altın gönderdiler. 18 Altın farelerse, surlu kentlerle çevre köyler dahil beş Filisti beye ait kentlerin sayısı kadardı. Beytsemeşli Yesu'nun tarlasında RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın üzerinde konduğu büyük taş tanık olarak bugün de duruyor. 19 RAB'bin Antlaşma Sandığı'hın içine baktıkları için, RAB Beytsemeşliler'den bazlarını cezalandırıp yetmiş kişiyi yok etti. Halk RAB'bin başlarına getirdiği bu büyük yıkımdan dolayı yas tuttu. 20 Beytsemeşliler, "Bu kutsal Tanrı'nın, RAB'bin önünde kim durabili?" Bizzat sonra kime gidecek?" diyorlardı. 21 Sonunda Kiryat-Yearim'de oturanlara ulaklar göndererek, "Filistiller RAB'bin Sandığı'ni geri getirdiler; gelin, onu alıp götürün" dediler.

7 Bunun üzerine Kiryat-Yearim halkı varıp RAB'bin Sandığı'ni aldı. Onu Avinadav'ın tepedeki evine götürdüler. RAB'bin Antlaşma Sandığı'na bakması için Avinadav oğlu Elazar'ı görevlendirdiler. 2 Sandık uzun bir süre, yirmi yıl boyunca Kiryat-Yearim'de kaldı. Bu arada bütün İsrail halkı RAB'bin özlemiňe çekti. 3 Samuel İsrail halkına şöyle dedi: "Eğer bütün yüreğinizle RAB'be dönmeye istekliyiseniz, yabancı ilahları ve Aştoret'in putlarını aranızdan kaldırın. Kendinizi RAB'be adayıp yalnız O'na kulluk edin. RAB de siz Filistiller'in elinden kurtaracaktır." 4 Bunun üzerine İsraililer Baal'ın ve Aştoret'in putlarını atıp

yalnızca RAB'be kulluk etmeye başladılar. 5 O zaman Samuel, "Bütün İsrail halkını Mispa'da toplayın, ben de sizin için RAB'be yakaracağım" dedi. 6 Mispa'da toplanan İsaillilere kuyudan su çekip RAB'bin önüne döktüler. O gün oruç tuttular ve, "RAB'be karşı günah işledik" dediler. Samuel Mispa'da İsrail halkına önderlik etti. 7 Filistiler İsrail halkın Mispa'da toplandığını duydukları. Filist beyleri İsaillilere karşı savaşmaya çıktılar. İsaillilere bunu duyunca Filistilerden korktular. 8 Samuel'e, "Bizi Filistiler'in elinden kurtarması için Tanrıımız RAB'be yakarmayı bırakma" dediler. 9 Bunun üzerine Samuel bir süt kuzusu alıp RAB'be tümüyle yakmalık sunu olarak sundu ve İsaillilere adına RAB'be yakardı. RAB de ona karşılık verdi. 10 Samuel yakmalık sununu sunarken, Filistiler, İsaillilere saldırmak üzere yaklaşmışlardı. Ama RAB o an korkunç bir sesle gürleyerek Filistiler'i öyle şaşkına çevirdi ki, İsaillilere önündeki bozguna uğradılar. 11 Mispa'dan çıkan İsaillilere Beytkar'ın altına kadar kovalayıp öldürdüler. 12 Samuel bir taş alıp Mispa ile Şen arasına ditti. "RAB buraya kadar bize yardım etmiştir" diyerek taşa Even-Ezer adını verdi. 13 Yenilgiye uğrayan Filistiler bir daha İsrail topraklarına saldırmadılar. Samuel yaşadığı sürece RAB Filistiler'in saldırmasını engelledi. 14 Ekon'dan Gat'a kadar Filistiler'in ele geçirdiği kentler İsrail'e geri verildi. Bunun yanısıra İsrail'in sınır toprakları da Filistiler'in elinden kurtarıldı. İsaillilere Amorlular arasında ise barış vardı. 15 Samuel yaşadığı sürece İsrail'e önderlik yaptı. 16 Her yıl gidip Beytel'i, Gilgal'ı, Mispa'yı dolası, bu kentlerden İsrail'i yönetti. 17 Sonra Rama'daki evine döner, İsrail'i oradan yönetti. Orada RAB'be bir sunuk yaptı.

8 Samuel yaşılanınca oğullarını İsrail'e önder atadı. 2 Beer-Şeva'da görev yapan ilk oğlunun adı Yoel, ikinci oğlunun adıysa Aviya'ydı. 3 Ama oğulları onun yolunda yürümediler. Tersine, haksız kazanca yönelik rüşvet alır, yargıda yan tutarlardı. 4 Bu yüzden İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanıp Rama'ya, Samuel'in yanına vardılar. 5 Ona, "Bak, sen yaşalandın" dediler, "Oğulların da senin yolunda yürümüyor. Şimdi, öteki uluslarda olduğu gibi, bizi yönetecek bir kral ata." 6 Ne var ki, "Bizi yönetecek bir kral ata" demeleri Samuel'in hoşuna gitmedi. Samuel RAB'be yakardı. 7 RAB, Samuel'e şu karşılığı verdi: "Halkın sana bütün söylemeklerini dinle. Çünkü reddettikleri sen değilsin; kralları olarak beni reddettiler. 8 Onları Mısır'dan çıkardığım günden bu yana bütün yaptıklarının aynısını sana da yapıyorum. Beni bırakıp başka lahlara kulluk ettiler. 9 Şimdi onları dinle. Ancak onları açıkça uyar ve kendilerine krallık yapacak kişinin onları nasıl yöneteceğini söyle." 10 Samuel kendisinden kral isteyen halka RAB'bin bütün söylemeklerini bildirdi: 11 "Size krallık yapacak kişinin yönetimi şöyle olacak: Oğullarını alıp savaş arabalarında ve atlı birlüklerinde görevlendirecek. Onun savaş arabalarının önünde koşacaklar. 12 Bazlarını biner, bazlarını efişer kişilik birliklere komutant atayacak. Kimisini toprağını sürüp ekinin biçmek, kimisini de silahların ve savaş arabalarının donatmasını yapmak için görevlendirecek. 13 Kızlarınızı itriyatçı, aşçı, fırıncı olmak üzere alacak. 14 Seçkin tarlalarınızı, başlarınızı, zeytinliklerinizi alıp hizmetkârlarına verecek. 15 Tahillarınızın, üzümlerinizin ondalığını alıp saray

görevlileriyle öbür hizmetkârlarına dağıtanacak. 16 Kadın erkek kölelerini, seçkin boğalarını, eşeklerini alıp kendi içinde çalıştıracak. 17 Sürülerinizin ondalığını alacak. Sizler ise onun köleleri olacaksınız. 18 Bunlar gerçekleştikinde, seçtiğiniz kral yüzünden feryat edeceksiniz. Ama RAB o gün size karşılık vermeyecek." 19 Ne var ki, halk Samuel'in sözünü dinlemek istemedi. "Hayır, bizi yönetecek bir kral olsun" dediler, 20 "Böylece biz de bütün uluslar gibi olacağız. Kralımız bizi yönetecek, önumüzden gidip savaşlarımızı sürdürerek." 21 Halkın bütün söylemeklerini dinleyen Samuel, bunları RAB'be aktardı. 22 RAB Samuel'e, "Onların sözünü dinle ve başlarına bir kral ata" diye buyurdu. Bunun üzerine Samuel İsaillilere, "Herkes kendi kentine dönsün" dedi.

9 Benyamin oymağından Afiyah oğlu Bekorat oğlu Seror oğlu Aviel oğlu Kiş adında bir adamvardı. Benyaminin Kiş sözü geçen biriydi. 2 Saul adında genç, yakışıklı bir oğlu vardı. İsrail halkı arasında ondan daha yakışıklısı yoktu. Boyu herkesten bir baş daha uzundu. 3 Bir gün Saul'un babası Kiş'in eşekleri kayboldu. Kiş, oğlu Saul'a, "Hizmetkârlardan birini yanına al da git, eşekleri ara" dedi. 4 Saul Efrayim dağlık bölgessinden geçip Salışa topraklarını dolaştı. Ama eşekleri bulamadılar. Şaalim bölgесine geçtiler. Eşekler orada da yoktu. Sonra Benyamin bölgessinden geçtiler de, hayvanları bulamadılar. 5 Suf bölgесine varınca, Saul yanındaki hizmetkârına, "Haydi dönelim! Yoksa babam eşekleri düşünmekten vazgeçip bizim için kayıtlanmaya başlar" dedi. 6 Hizmetkâr, "Bak, bu kente saygın bir Tanrı adamı vardır" diye karşılık verdi, "Bütün söylemekler bir bir yerine geliyor. Şimdi ona gidelim. Belki gideceğimiz yolu o bize göster." 7 Saul, "Gidersek, adama ne götüreceğiz?" dedi, "Torbalarımızdaki ekmek tükendi. Tanrı adamina götürecek bir armağanımız yok. Neyimiz kaldı ki?" 8 Hizmetkâr, "Bak, bende çeyrek şekel gümüş var" diye karşılık verdi, "Gideceğimiz yolu bize göstermesi için bunu Tanrı adamina vereceğim." 9 –Eski İsrail'de biri Tanrı'ya bir şey sormak istediği, "Haydi, bilciye gidelim" derdi. Çünkü bugün peygamber denilene o zaman bilici denirdi. 10 Saul hizmetkârına, "İyi, haydi gidelim" dedi. Böylece Tanrı adadının yaşadığı kente gittiler. 11 Yokuştan kente doğru çıkarlarken, kuyudan su çekmeye giden kızlarla karşılaştılar. Onlara, "Bilici burada mı?" diye sordular. 12 Kızlar, "Evet, ilerde" diye karşılık verdiler, "Şimdi çabuk davranışın. Kentimize bugün geldi. Çünkü halk bugün tapınma yerinde bir kurban sunacak. 13 Kente girer girmez, yemek için tapınma yerine çıkmadan önce onu bulacaksınız. Kurbanı o kutsayacağı için, kendisi gelmeden halk yemek yemez. Çağrılı olanlar o geldikten sonra yemeye başlar. Şimdi gidi, onu hemen bulursunuz." 14 Saul'a hizmetkârı kente gittiler. Kente girdiklerinde, tapınma yerine çıkmaya hazırlanan Samuel onlara doğru ilerliyordu. 15 Saul gelmeden bir gün önce RAB Samuel'e şunu açıklamıştı: 16 "Yarın bu saatlerde sana Benyamin bölgessinden birini göndereceğim. Onu hakim İsrail'in önderi olarak meshedeceksin. Halkımı Filistiler'in elinden o kurtaracak. Halkımın durumuna baktım; çünkü haykırışları bana ulaştı." 17 Samuel Saul'u görünce, RAB, "İşte sana sözünü ettiğim adam!" dedi, "Halkımı o önderlik edecek." 18 Saul kent kapısında duran Samuel'e yaklaştı. "Bilicinin evi nerede, lütfen

söyler misin?" dedi. 19 Samuel, "Bilici benim" diye yanıtla, "Önümüz tapınma yerine çıkışın. Bugün benimle birlikte yemek yiyeceksiniz. Yarın sabah düşündüğün her şeyi sana bildirip seni geri gönderirim. 20 Üç gün önce kaybolan eşeklerin için kaygılanma. Onlar bulundu. İsrail'in özlemi kime yönelik? Sana ve babanın ailesine değil mi?" 21 Saul şu karşılığı verdi: "Ben İsrail oymaklarının en küçüğü olan Benyamin oymağından değil miyim? Ait olduğum boy da Benyamin oymağına bağlı bütün boyaların en küçüğü değil mi? Bana neden böyle şeyler söylüyorsun?" 22 Samuel Saul ile hizmetkârını alıp yemek odasına götürdü; yaklaştıktan sonra ilk sırayı onlara verdi. 23 Sonra aşçıya, "Sana verdığım ve bir kenara ayırmamı söylediğim payı getir" dedi. 24 Aşçı budu getirip Saul'un önüne koydu. Samuel, "İşte senin için ayrılan parça, buyur ye!" dedi, "Çünkü bunu belirtilen gün çağırduğum halkla birlikte yemen için sakladım." O gün Saul Samuel'le yemek yedi. 25 Tapınma yerinden kente indikten sonra Samuel evinin damında Saul'la konuştu. 26 Sabah erkenden, şafak sökerken kalktılar. Samuel, damdan Saul'u çağırıp, "Hazırlan, seni göndereceğim" dedi. Saul kalktı. Samuel'le birlikte dışarı çıktılar. 27 Kentin sınırlarına yaklaşırken Samuel Saul'a, "Hizmetkâra önumüzden gitmesini söyle" dedi. Hizmetkâr öne geçince, Samuel, "Ama sen dur" diye ekledi, "Sana Tanrı'nın sözünü bildireceğim."

10 Sonra Samuel yağ kabını alıp yağı Saul'un başına döktü. Onu öpüp şöyle dedi: "RAB seni kendi halkına önder olarakmeshetti. 2 Bugün benden ayrıldıktan sonra Benyamin sınırlarında, Selsah'taki Rahel'in mezarı yanında iki kişiyle karşılaşacaksin. Sana, 'Aramaya çıktığın eşekler bulundu' diyecekler, 'Baban eşekleri düşünmekten vazgeçti, oğlum için ne yapsam diye sizin için kayıtlanmaya başladı.' 3 Oradan daha ilerleyip Tavor'daki meşe ağacına varacaksın. Orada biri üç oğlak, biri üç somun ekmek, öbürü de bir tulum şarapla Tanrı'nın huzuruna, Beytel'e çıkan üç adamlı karşılaşacaksin. 4 Seni selamlayıp iki somun ekmek verecekler. Sen de kabul edeceksin. 5 Sonra Filist ordugahının bulunduğu Givat-Elohim'e varacaksın. Kente girince, önlerinde çenek, tef, kaval ve lir çalanlarla birlikte peygamberlik ederek tapınma yerinden inen bir peygamber topluluğuyla karşılaşacaksin. 6 RAB'bin Ruhu senin üzerine güçlü bir biçimde inecik. Onlarla birlikte peygamberlikle bulunacak ve başka bir kişiliğe bürünecesin. 7 Bu belirtiler gerçekleştikinde, duruma göre gerekeni yap. Çünkü Tanrı seninledir. 8 Şimdi benden önce Gilgal'a git. Yakmalık sunuları sunmak ve esenlik kurbanlarını kesmek için ben de yanına geleceğim. Ancak, ben yanına gelip ne yapacağımı bildirene dek yedi gün beklemen gerekecek." 9 Saul, Samuel'ın yanından ayrılmak üzere ona sırtını döner dönmez, Tanrı ona başka bir kişilik verdi. O gün bütün bu belirtiler gerçekleşti. 10 Giva'ya varınca, Saul'u bir peygamber topluluğu karşıladı. Tanrı'nın Ruhu güçlü bir biçimde üzerine indi ve Saul onlarla birlikte peygamberlikle bulunmaya başladı. 11 Onu önceden tanıyanların hepsi, peygamberlerle birlikte peygamberlikle bulunduğu görünce, birbirlerine, "Ne oldu Kiş oğluna? Saul da mı peygamber oldu?" diye sordular. 12 Orada oturanlardan biri, "Ya onların babası kim?" dedi. İşte, "Saul da mı peygamber oldu?" sözü buradan gelir. 13 Saul peygamberlikle

bulunduktan sonra tapınma yerine çıktı. 14 Amcası, Saul ile hizmetkârına, "Nerede kaldınız?" diye sordu. Saul, "Eşekleri arıyorum" diye karşılık verdi, "Onları bulamayınca, Samuel'e gittik." 15 Amcası, "Samuel sana neler söyledi, lütfen bana da anlat" dedi. 16 Saul, "Eşeklerin bulunduğu bize açıkça bildirdi" diye yanıtla. Ama Samuel'in krallıklarla ilgili sözlerini amcasına açıklamadı. 17 Sonra Samuel, İsrail halkını Mispa'da RAB için bir araya getirip şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Ben İsraililer'i Misir'dan çıkardım. Misirlilar'ın ve size baskı yapan bütün krallıkların elinden sizi kurtardım.' 19 Ama siz bugün bütün zorluk ve sıkıntılardan sizi kurtaran Tanrı'nız'a sırt çevirdiniz ve, 'Hayır, bize bir kral ata' dediniz. Şimdi RAB'bin önünde oymak oymak, boy boy dizilin.' 20 Samuel bütün İsrail oymaklarını bir bir öne çıkardı. Bunlardan Benyamin oymağı kurayla seçildi. 21 Sonra Benyamin oymağını boy boy öne çağırdı. Matri'nin boyu seçildi. En sonunda da Matri boyundan Kişi oğlu Saul seçildi. Onu aradılar da bulamadılar. 22 Yine RAB'be, "O daha buraya gelmedi mi?" diye sordular. RAB de, "O burada, eşyaların arasında saklanıyor" dedi. 23 Bunun üzerine koşup Saul'u oradan getirdiler. Saul halkın arasına geldi. Boyu hepsinden bir baş uzungu. 24 Samuel halka, "RAB'bin seçtiği adamı görüyor musunuz?" dedi, "Bütün halkın arasında bir benzeri yok." Bunun üzerine halk, "Yaşasın kral!" diye bağırdı. 25 Samuel krallığını ilkelerini halka açıkladı. Bulanları kitap haline getirip RAB'bin önüne koydu. Sonra herkesi evine gönderdi. 26 Saul da Giva'ya, kendi evine döndü. Tanrı'nın isteklendirdiği yiğitler ona eşlik ettiler. 27 Ama bazı kötü kişiler, "O bizi nasıl kurtarabilir?" diyerek Saul'u küçümsediler ve onaarmağan vermediler. Saul ise buna aldırmadı.

11 Ammon Kralı Nahaş Yaveş-Gilat üzerine yürüyüp kenti kuşattı. Bütün Yaveşiller, Nahaş'a, "Bizimle bir antlaşma yap, sana kulluk ederiz" dediler. 2 Ama Ammonlu Nahaş, "Ancak bir koşulla sizinle antlaşma yaparım" diye karşılık verdi, "Bütün İsrail halkını küçük düşürmek için her birinizin sağ gözünü oyup çıkaracağım." 3 Yaveş Kenti'nin ileri gelenleri ona, "İsrail'in her bölgesinde ulaklar göndermemiz için bize yedi günlük bir süre tanı" dediler, "Eğer bizi kurtaracak kimse çıkmazsa o zaman sana teslim oluruz." 4 Ulaklar Saul'un yaşadığı Giva Kenti'ne gelip onları halka bildirince, herkes hıckira hıckira ağlamaya başladı. 5 Tam o sırada Saul, okuyucularının arasında, tarladan dönüyordu. "Halka ne oldu? Neden böyle ağlıyorlar?" diye sordu. Yaveşillerin söylediğini ona anlattılar. 6 Saul bu sözleri duyunca, Tanrı'nın Ruhu güçlü bir biçimde onun üzerine indi. Saul çok öfkeli oldu. 7 Bir çift oküz alıp parçaladı. Ulaklar aracılığıyla İsrail'in her bölgesinde bu parçaları gönderip şöyle dedi: "Saul ile Samuel'lin ardından gelmeye herkesin okuyucularına de aynı şey yapılmaktır." Halk RAB korkusuyla sarsıldı ve tek beden halinde yola çıktı. 8 Saul onları Bezek'te topladı. İsrail halkı üç yüz bin, Yahudalar ise otuz bin kişiydi. 9 Oraya gelen Yaveşli ulaklara söyle dediler: "Yaveş-Gilat halkına, 'Yarın öğleye doğru kurtarılacaksınız' deyin." Ulaklar gidip bu haberle Yaveşiller sevindi. 10 Ammonlular'a, "Yarın size teslim olacağız" dediler, "Bize ne dilerseniz yapın." 11 Ertesi gün Saul adamlarını üç bölgeye ayırdı. Adamlar sabah nöbetinde Ammonlular'ın ordugahına girdi. Kırımların en sıcak zamanına dek sürdürdü.

Sağ kalanlar dağıldı; iki kişi bile bir arada kalmadı. 12 Bundan sonra halk Samuel'e, "Saul mu bize krallık yapacak?" diyenler kimdi? Getirin onları, öldürülüm" dedi. 13 Ama Saul, "Bugün hiç kimse öldürmeyecek" diye yanıtla, "Çünkü RAB bugün İsrail halkına kurtuluş verdi." 14 Samuel halka, "Haydi, Gilgal'a gidip orada krallığı yeniden onaylayalım" dedi. 15 Böylece bütün halk Gilgal'a gidip RAB'bin önünde Saul'un kral olduğunu onayladı. Orada, RAB'bin önünde esenlik kurbanları kestiler; Saul da bütün İsraililer de büyük bir sevinç yaşıdalar.

12 Bundan sonra Samuel İsrail halkına şöyle dedi: "Bana söylediğiniz her şeye kulak verdim: Size bir kral atadım. 2 Şimdi size önderlik yapan bir kralınız var. Bense yaşlandım, saçım ağardı. Oğullarım da sizlerle birlikte. Gençliğimden bu güne dek size önderlik yaptım. 3 İşte karşınızda duruyorum. Hanginizin öküzünü aldım? Kimin eşeğine el koydum? Kimi dolandırdım? Kime baskın yaptım? Göz yummak için kimden rüşvet aldım? RAB'bin ve O'nun meshettiğinin önünde bana karşı tanıklık edin de size karşılığını vereyim." 4 Halk, "Bizi dolandırmadın" diye karşılık verdi, "Bize baskın da yapmadın. Kimsenin elinden hiçbir şey almadın." 5 Samuel, "Bana karşı bir şey bulmadığınıza bugün hem RAB, hem de O'nun meshettiği kral tanıkta" dedi. "Evet, tanıkta" dediler. 6 Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: "Musa ile Harun'u görevlendiren, atalarınızı Mısır'dan çıkaran RAB'dır. 7 Şimdi burada durun, RAB'bin önünde, O'nun sizi ve atalarınızı tekrar tekrar nasıl kurtardığını dair kanıtlar göstereyim size. 8 "Yakup Mısıra'ya gittikten sonra, atalarınız RAB'be yakardı. O da atalarınızı Mısır'dan çıkarıp burada yerleşmelerini sağlayan Musa ile Harun'u gönderdi. 9 Ama atalarınız Tanrıları RAB'bi unuttular. Bu yüzden RAB onları Hasor ordusunun komutanı Sisera'nın, Filistililer'in ve Moav Kralı'nın eline teslim etti. Bunlar atalarınıza karşı savaştılar. 10 Atalarınız RAB'be, 'Günah işledik; RAB'bi bırakıp Baal'ın ve Aşoreti'nin putlarına kulluk ettik. Ama şimdi bizi düşmanlarınızın elinden kurtarı, sana kulluk edeceğiz' diye seslendiler. 11 RAB de Yerubbaal', Bedan'i, Yiftah'ı ve ben Samuel'i gönderdi. Güvenlik içinde yaşamanız için sizi saran düşmanlarınızın elinden kurtardı. 12 "Ama siz Ammon Krallı Nahş'ın üzerine yürüdüğünү görünce, Tanrıınız RAB kralınız olduğu halde bana, 'Hayır, bize bir kral önderlik yapacak' dediniz. 13 İşte sevginiz, dilediğiniz kral! Evet, RAB size bir kral verdi. 14 Eğer RAB'den korkar, O'na kulluk ederseniz, O'nun sözünü dinleyip buyruklarına karşı gelmezseniz, hem siz hem de önderiniz olacak kral Tanrıınız RAB'bin ardında giderseniz, ne âlâ! 15 Ama RAB'bin sözünü dinlemez, buyruklarına karşı gelerseniz, RAB kralınızı cezalandırıldığı gibi siz de cezalandıracaktı. 16 "Şimdi olduğunuz yerde durun ve RAB'bin gözlerinizin önünde yapacağınız olağanüstü olayı görün. 17 Bugün buğday biçme zamanı değil mi? Göğü gürletsin, yağmur yağdırınsın diye RAB'be yalvaracağım. Böylece bir kral istemekle yaptığınız kötüluğun RAB'bin üzerinde ne denli büyük olduğunu iyice anlayacaksınız." 18 Samuel RAB'be yalvardı ve RAB o gün göğü gürletti, yağmur yağdırdı. Halk RAB'den de Samuel'den de çok korktu. 19 Bunun üzerine Samuel'e, "Yok olmayalım diye, biz kolların için Tanrı RAB'be yakar" dediler, "Çünkü bütün günahlarımıza

kendimize bir kral istemek kötüüğünü de ekledik." 20 Samuel halka, "Korkmayın" dedi, "Siz bu büyük kötülüğü yaptınız, ama yine de RAB'bin ardında gitmekten vazgeçmeye; tersine, bütün yüreğinizle RAB'be kulluk edin. 21 Kimseyi kurtaramayan yararsız putların ardında gitmeyin; çünkü onlar degersizdir. 22 RAB görkemli adının hatırlına halkını bırakmayacak. Çünkü sizi kendi halkı kılmaktan hoşnut kaldı. 23 Bana gelince, sizin için RAB'be yalvarmaktan vazgeçip O'na karşı günah işlemek benden uzak olsun! Ancak size iyi ve doğru yolu öğreteceğim. 24 Yalnız RAB'den korkun, O'na bağlılıkla ve bütün yüreğinizle kulluk edin. O'nun sizler için ne görkemli işler yaptığını bir düşünün! 25 Ama kötülik yapmayı sürdürürseniz, hem siz yok olacaksınız, hem de kralınız."

13 Saul İsrail'de iki yıl krallık yaptıktan sonra 2 halktan üç bin kişi seçti. Bunlardan iki binini Mikmas ve Beytel'in dağlık bölgesinde yanına aldı. Binini de Benyamin oymağına ait Giva Kenti'nde Yonatan'ın yanına bıraktı. Halktan geri kalanları evlerine gönderdi. 3 Yonatan Giva'daki Filist birliğini yendi. Filistililer bunu duydular. Saul, bütün ülkede boru çaldırarak, "İbraniler bu haber duysun" dedi. 4 Böylece İsraililerin hepsi Saul'un Filist birliğini yendiğini ve Filistililer'in İsraililer'den içrendiğini duydular. Bunun üzerine halk Gilgal'da Saul'un çevresinde toplandı. 5 Filistililer İsraililer'e savaşmak üzere toplandılar. Otuz bin savaş arabası, altı bin atlı asker ve kiyılardaki kum kadar kalabalık bir orduya sahiptiler. Gidip Beytaven'in doğusundaki Mikmas'ta ordugah kurdular. 6 Durumlarının tehlikeli olduğunu ve askerlerinin sıkıştırıldığılığını gören İsraililer, mağaralarda, çalılıklarda, kayalıklarda, çukurlarda, sarnıçarda gizlendiler. 7 Bazı İbraniler de Şeria Irmağı'ndan Gad ve Gilat bölgесine geçti. Ama Saul daha Gilgal'daydı. Bütün askerler onu titreyerek izliyordu. 8 Saul, Samuel tarafından belirlenen süreye uyarak, yedi gün bekledi. Ama Samuel Gilgal'a gelmeyeince, halk Saul'un yanından dağılmaya başladı. 9 Saul, "Yakmalık sunuları ve esenlik sunularını bana getirin" dedi. Sonra yakmalık sununu sundu. 10 Saul yakmalık sununun sunulmasını bitirir bitirmez Samuel geldi. Saul selamlamak için onu karşılamaya çıktı. 11 Samuel, "Ne yaptın?" diye sordu. Saul, "Halk yanıldım dağlıyordu" diye karşılık verdi, "Sen de belirlenen gün gelmedi. Üstelik Filistililer Mikmas'ta toplandılar. Bunları görünce, 12 'Şimdi Filistililer Gilgal'da üzerime yürüyecek; oysa ben RAB'bin yardımını dilememiştüm' diye düşündüm. Bu nedenle, yakmalık sununu sunma gerekliliğini duydum." 13 Samuel, "Akılsızca davrandın" dedi, "Tanrı RAB'bin sana verdiği buyruğa uymadın; yoksa, RAB İsrail üzerinde senin krallığının sonsuza dek sürmesini sağlayacaktı. 14 Ama artık krallığın sürdürmeyecek. RAB kendi gönlüne uygun birini arayıp onu kendi halkına önder olarak atamaya kararlı. Çünkü sen RAB'bin buyruğunu tutmadın." 15 Bundan sonra Samuel Gilgal'dan ayrılarak Benyaminogulları'nın Giva Kenti'ne gitti. Saul yanında kalan halkı saidı; yaklaşık altı yüz kişiydi. 16 Saul, oğlu Yonatan ve yanlarındaki halk Benyaminogulları'nın bölgesindeki Giva'da kalyorlardı. Filistililer ise Mikmas'ta ordugah kurumuşlardı. 17 Akıncılar üç koldan Filistililer'in ordugahından çıktılar. Kollardan biri Şual bölgesindeki Ofra'ya, 18 biri Beython'a, öbürü ise çole, Sevöym Vadisi'ne bakan sınıra doğru ilerledi. 19 Bütün İsrail

ülkesinde bir tek demirci yoktu. Filistiler, "İbraniler kılıç, mızrak yapmasın" demişlerdi. 20 Bu nedenle bütün İsailliler saban demirlerini, kazma, balta ve oraklarını bilmek için Filistiler'e gitmek zorundaydılar. 21 Saban demiriyle kazmanın bileme fiyatı, şekelin üçte ikisi kadardı. Beller, baltalar, üvendireler için istenilen fiyat ise şekelin üçte biriydi. 22 İşte bu yüzden, savaş sırasında Saul ile Yonatan dışında, yanlarındaki hiç kimse in elinde kılıç, mızrak yoktu. 23 O sırada Filistiler'in bir kolu Mikmas Geçidi'ne çıktı.

14 Bir gün Saul oğlu Yonatan, silahını taşıyan genç hizmetkârına, "Gel, karşı taraftaki Filist ordugahına geçelim" dedi. Ama bunu babasına haber vermedi. 2 Saul, Giva Kenti yakındaki Migron'da bir nar ağacının altında oturmaktaydı. Yanında altı yüz kadar asker vardı. 3 Efod giymiş olan Ahiya da aralarındaydı. Ahiya Şilo'da RAB'bin kâhini olan Eli oğlu Pinehas oğlu ikavot'un erkek kardeşi Ahituv'un oğluydu. Halk Yonatan'ın gittiğini farketmemiştir. 4 Yonatan'ın Filist ordugahına ulaşmak için geçmeyi tasarladığı geçidin her iki yanında iki sıvı kaya vardı; birine Boses, öbürüne Sene denirdi. 5 Kayalardan biri kuzeyde Mikmas'a, öbürü güneyde Giva'ya bakardı. 6 Yonatan silahını taşıyan genç hizmetkârına, "Gel, şu sünnetsizlerin ordugahına gidelim" dedi, "Belki RAB bizim için bir şeyler yapar. Çünkü gerek çoklukta, gerekse azlıktı RAB'bin zafere ulaştırmamasına engel yoktur." 7 Silahını taşıyan genç, "Ne düşünüyorsan söyle yap" diye yanıtladı, "Haydi yürü! Düşündüğün her seyde seninleyim." 8 Yonatan, "Bu adamlara gidelim, bizi görsünler" dedi, 9 "Eğer bize, 'Yanınızda gelene dek bekleyin' derlerse, olduğumuz yerde kalırız, gitmeyez. 10 Ama, 'Yanımıza gelin' derlerse, gideriz. Çünkü bu, RAB'bin Filistiler'i elimize teslim ettiğine ilişkin bir belirti olacak bizim için." 11 Böylece ikisi de Filistiler'in askerlerine göründüler. Filistiler, "Bakın! İbraniler gizlendikleri çukurlardan çıkmaya başlıyor!" dediler. 12 Sonra Yonatan'la silahını taşıyan gence, "Buraya, yanımıza gelin, size bir şey söyleyeceğiz" diye seslendiler. Bunun üzerine Yonatan silahını taşıyana, "Ardımdan gel" dedi, "RAB onları İsailliler'in eline teslim etti." 13 Yonatan elleriyle ayaklarını kullanarak yukarıya tırmandı; silahını taşıyan genç de onu izledi. Yonatan Filistiler'i yenilgiye uğrattı. Silahını taşıyan genç de onu izliyor ve Filistiler'i öldürdüyordu. 14 Yonatan'la silahını taşıyan genç bu ilk saldırırda iki dönümük bir alanda yirmi kadar asker öldürdü. 15 Ordugahta ve kırsal alanda bütün Filist halkı arasında dehşet hüküm sürüyordu. Askerlerle akıncılar bile titriyordu. Derken yer sarsıldı; sanki Tanrı'dan gelen bir titremeye benzerdi. 16 Benyamin topraklarındaki Giva Kenti'nde Saul'un nöbetçileri büyük bir kalabalığın oraya buraya dağıldığını gördüler. 17 Bunun üzerine Saul yanındaki adamlara, "Yoklama yapın da aramızdan kimin ayrıldığını görün" dedi. Yoklama yapılınca Yonatan'la silahını taşıyan gencin orada olmadığını anladılar. 18 Saul Ahiya'ya, "Tanrı'ının Sandığı'nı getir" dedi. O sırada Tanrı'nın Sandığı İsrail halkındaydı. 19 Saul kâhinle konuşurken, Filistiler'in ordugahındaki kargaşa da giderek artmaktadır. Bunun üzerine Saul kâhine, "Elini çek" dedi. 20 Saul'la yanındaki askerlerin tümü toplanıp savaş alanına gittiler. Orada büyük bir kargaşa vardı. Herkes birbirine

kılıç çekiyordu. 21 Daha önce Filistiler'in yanında yer alıp onların ordugahına katılan İbraniler bile saf değiştirerek Saul'la Yonatan'ın yanındaki İsaillî birliliklerine katıldılar. 22 Efrayim dağlık bölgesinde gizlenen İsailliler de Filistiler'in kaçtığını duyuncu onları savaş alanında kovalamaya başladılar. 23 Böylece RAB İsrail'i o gün zafere ulaştırdı. Savaş Beytaven'in ötesine dek yayıldı. 24 O gün İsailliler bitindi. Çünkü Saul, "Ben düşmanlarımдан ölçüncaya kadar, akşamda dek kim yemek yerse laneti olsun!" diye halka ant içirmiştir. Bu yüzden de kimse bir şey yememişti. 25 Derken, her yanı bal dolu bir ormana vardılar. Askerler ormana girince, toprakta akan balları gördüler. Ne var ki, içükleri anttan korkutkları için hiçbir bala dokunmadı. 27 Yonatan babasının halka ant içirdiğini duymamıştı. Elindeki değneği uzatıp ucunu bal gümecine batırdı. Biraz bal tadar tatmad gözleri parladı. 28 Bunun üzerine oradakilerden biri Yonatan'a, "Baban askerlere, 'Bugün kim yemek yerse laneti olsun' diye ant içirdi" dedi, "Askerlerin bitkin düşmesi de bundan." 29 Yonatan, "Babam halka sıkıntı verdi" diye yanıtladı, "Bakin, bu baldan biraz tadınca gözlerim nasıl da parladi! 30 Bugün halk düşmanlarından yağmaladığı yiyeceklerden özgürce yeseydi, çok daha iyi olurdı! O zaman Filistiler'in yenilgisi de daha ağır olmaz mıydı?" 31 O gün İsailliler, Filistiler'i Mikmas'tan Ayalon'a kadar yenilgiye uğrattılar. Ama İsrail askerleri o kadar bitindi ki, 32 yaşımaladıkları mallara saldırdılar; davranışları, siğırları, buzağıları yakaladıkları gibi hemen oracıkta kesip kanını akıtmadan yediler. 33 Durumu Saul'a bildirerek, "Bak, askerlerin kanlı eti yemekle RAB'be karşı günah işliyor!" dediler. Bunun üzerine Saul, "Hainlik ettiniz!" dedi, "Hemen büyük bir taş yuvarlayın bana." 34 Sonra ekledi: "Halkın arasına varıp herkesin öküzungü, koynunu bana getirmesini söyleyin. Onları burada kesip yesinler. Eti kaniyla birlikte yiyecek RAB'be karşı günah işlemeyin." O gece herkes öküzungü getirip orada kesti. 35 O sırada Saul RAB'be bir sunak yaptı. RAB'be yaptığı ilk sunaktı bu. 36 Saul adamlarına, "Haydi, bu gece Filistiler'e saldıralım" dedi, "Tan ağarınca dek mallarını yağmalayalım, onlardan bir tekini bile sağ bırakmayalım." Adamlar, "Sence uygun olan neyse onu yap" diye karşılık verdiler. Ama kâhin, "Burada Tanrı'ya danışalım" dedi. 37 Bunun üzerine Saul Tanrı'ya, "Filistiler'e saldırmaya gideyim mi? Onları İsailliler'in eline teslim edecek misin?" diye sordu. Ama Tanrı o gün yanıt vermedi. 38 Bunun için Saul, "Ey halkın önderleri! Buraya yaklaşın da bugün işlenen bu günahın nasıl işlendiğini ortaya çıkaralım" dedi, 39 "İsrail'i kurtaran yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, bu günaha yol açan ölüm Yonatan bile olsa kesinlikle öldürülecektir." Ama kimse bir şey söylemedi. 40 Bunun üzerine Saul halka, "Siz bir yanda durun, ölüm Yonatan'la ben öbür yanda duracağınız" dedi. Halk, "Sence uygun olan neyse onu yap" diye karşılık verdi. 41 Saul İsrail'in Tanrı RAB'be, "Bana doğru yanıt ver" dedi. Kura Yonatan'la Saul'a düştü, halk aklanı. 42 Saul bu kez, "Benimle ölüm Yonatan arasında kura çekin" dedi. Kura Yonatan'a düştü. 43 Bunun üzerine Saul Yonatan'a, "Söyle bana, ne yaptın?" diye sordu. Yonatan, "Ben yalnızca elimdeki değneğin ucuya biraz bal alıp tattım. Şimdi ölmem mi gereklidir?" diye karşılık verdi. 44 Saul, "Yonatan, eğer seni öldürmezsem, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!" dedi. 45 Ama halk Saul'a,

"İsrail'i bu büyük zaferle ulaştıran Yonatan'ı mı öldürceksin?" dedi, "Asla! Yaşıyan RAB'bin adıyla deriz ki, saçının bir teline bile zarar gelmeyecektir. Çünkü bugün o ne yaptıysa Tanrı'nın yardımıyla yapmıştır." Böylece halk Yonatan'ı öldürülmekten kurtardı. **46** Bundan sonra Saul Filistililer'i kovalamakta vazgeçti. Filistililer de yerlerine döndüler. **47** Saul İsrail'e kral atandıktan sonra, her yandaki düşmanlarına –Moav, Ammon, Edom halkları, Sova kralları ve Filistililer'e– karşı savaşı. Gittiği her yerde zafer kazandı. **48** Yiğitçe savaşarak Amalekliler'i yenilgiye uğrattı, İsailliler'i düşmanın yağmasından kurtardı. **49** Saul'un oğulları Yonatan, Yişvi ve Malkışua idi. İki kızından büyüğünün adı Merav, küçüğünün adı Mikal'dı. **50** Karısı, Ahimaas'ın kızı Ahinoam'dı. Ordusunun başkomutanı amcası Ner oğlu Avner'di. **51** Saul'un babası Kişi Avner'in babası Ner, Aviel'in oğullarıydı. **52** Saul yaşamı boyunca Filistililer'le kıyasıya savaşı. Nerede yığıt, güçlü birini görse kendi ordusuna kattı.

15 Samuel Saul'a şöyle dedi: "RAB seni kendi halkı İsrail'in Kralı olarak meshetmek için beni gönderdi. Şimdi RAB'bin sözlerine kulak ver. **2** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'İsailliler'e yaptıkları kötülükten ötürü Amalekliler'i cezalandıracağım. Çünkü Mısır'dan çıkan İsailliler'e karşı koydular. **3** Şimdi git, Amalekliler'e saldır. Onlara ait her şeyi tümüyle yok et, hiçbir şeyi esirgeme. Kadın erkek, çoluk çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini öldür.' **4** Bunun üzerine Saul askerlerini toplayıp Telaim Kenti'nde saydı. İki yüz bin yaya askerin yanısıra Yahudalar'dan da on bin kişi vardı. **5** Saul Amalek Kenti'ne varıp vadidepusu kurdu. **6** Sonra Kenliler'e şu uyarıyı gönderdi: "Haydi gidin, Amalekliler'i bırakın; öyle ki, sizi de onlara birlikte yok etmeyeyim. Çünkü siz Mısır'dan çıkan İsrail halkına iyilik ettiniz." Bunun üzerine Kenliler Amalekliler'den ayrıldılar. **7** Saul Havila'dan Mısır'ın doğusundaki Şur'a dek Amalekliler'i yenilgiye uğrattı. **8** Amalek Kralı Agak'ı sağ olarak yakaladı. Halkının tümünü de kılıçtan geçirdi. **9** Ne var ki, Saul ile adamları Agak'ı ve en iyi koyunları, siğirları, besili danaları, kuzuları –iyi olan ne varsa hepsini– esirgediler. Bunları tümüyle yok etmek istemeleri. Ancak degersiz ve zayıf ne varsa hepsini yok ettiler. **10** RAB Samuel'e şöyle seslendi: **11** "Saul'u kral yaptığımı pişmanım. Beni izlemekten vazgeçti. Buyrukumu yerine getirmedi." Samuel öfkeli ve bütün geceyi RAB'be yakılmakla geçirdi. **12** Ertesi sabah Samuel Saul'la görüşmek için erkenden kalktı. Saul'un Karmel Kenti'ne gittiğini, orada kendisine bir anıt diktilken sonra aşağı inip Gilgal'a döndüğünü öğrendi. **13** Saul kendisine gelen Samuel'e, "RAB seni kutsasin! Ben RAB'bin buyruğunu yerine getirdim" dedi. **14** Samuel, "Öyleyse nedir kulağıma gelen bu koyun melemesi? Nedir bu duyduğum sırrı böğürmesi?" diye sordu. **15** Saul söyle yanıldırı: "Halk bunları Amalekliler'den getirdi. Tanrı RAB'be kurban sunmak üzere davarların, siğirların en iyilerini esirgediler. Ama geri kalanları tümüyle yok ettim." **16** Samuel, "Dur da bu gece RAB'bin bana neler söylediğini sana bildireyim" dedi. Saul, "Söyle" diye karşılık verdi. **17** Samuel konuşmasını söyle sürdürdü: "Kendini ömensiz saydığın halde, sen İsrail oymaklarının önderi olmadın mı? RAB seni İsrail'e kral meshetti. **18** RAB seni bir görevde gönderip, 'Git, o günahlı Amalekliler'i tümüyle yok et; hepsini ortadan kaldırınca dek onlara savaş' dedi. **19** Öyleyse neden RAB'bin sözüne

kulak asmadın? Neden yağmalanan mallara saldırarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptın?" **20** Saul, "Ama ben RAB'bin sözüne kulak verdim!" diye yanıldırı, "RAB'bin beni gönderdiği yere gittim. Amalekliler'i tümüyle yok ettim, Amalek Kralı Agak'ı da buraya getirdim. **21** Ne var ki askerler, Gilgal'da Tanrı RAB'be kurban sunmak üzere yağmalanmış bazı malları, yok edilmeye adamış en iyi davarlarla siğirları aldılar." **22** Samuel şöyle karşılık verdi: "RAB kendi sözünün dinlenmesinden hoşlandığı kadar Yakıtmak sunulardan, kurbanlardan hoşlanır mı? İşte söz dinlemek kurbandan, Sözü önemsemek de koçların yağlarından daha iyidir. **23** Çünkü başkalırma, falcılık kadar.gunahtar Ve dikbaşılık, putperestlik kadar kötüdür. Sen RAB'bin buyruğunu reddettiğin için, RAB de senin kral olmayı reddetti." **24** Bunun üzerine Saul, "Günah işledim! Evet, RAB'bin buyruğunu da, senin sözlerini de çiğnedim" dedi, "Halktan korktuğum için onların sözünü dinledim. **25** Ama şimdi yalvarırım, günahimi bağıla ve benimle birlikte dön ki, RAB'be tapınayım." **26** Samuel, "Seninle dönmem" dedi, "Çünkü sen RAB'bin buyruğunu reddettin, RAB de İsrail Kralı olmayı reddetti!" **27** Samuel dönüp gitmeye davranışında, Saul onun cüppesinin eteğini tuttu. Cüppe yırtıldı. **28** Samuel, "Bugün RAB İsrail Krallığı'ni elinden aldi ve senden daha iyi birine verdi" dedi, **29** "İsrail'in yüce Tanrısi yalan söylemez, düşüncesini de değiştirmez. Çünkü O insan değil ki, düşüncesini değiştirirsın." **30** Saul, "Günah işledim!" dedi, "Ama ne olur halkın ileri gelenleri ve İsailliler karşısında beni onurlandır. Tanrı RAB'be tapınmam için benimle dön." **31** Böylece Samuel Saul'la birlikte geri döndü ve Saul RAB'be tapındı. **32** Samuel, "Amalek Kralı Agak'ı bana getirin" diye buyurdu. Agak güvenle geldi. Çünkü, "Ölüm tehlikesi kesinlikle geçti" diye düşünüyordu. **33** Ama Samuel, "Kılıçın kadınları nasıl çocuksuz bırakıtsa Senin annen de kadınlar arasında Çocuksuz bırakılacak" diyeerek Agak'ı Gilgal'da RAB'bin önünde kılıçla parçaladı. **34** Samuel Rama'ya, Saul da Giva'daki evine gitti. **35** Samuel ölümüne dek Saul'u bir daha görmemiye de, onun için üzüldü. RAB de Saul'u İsrail Kralı yaptığına pişmandı.

16 RAB Samuel'e, "Ben Saul'un İsrail Kralı olmasını reddettim" diye sen daha ne zamana dek onun için üzüleceksin?" dedi, "Yağ boynuzuyla yağıla doldurup yola çıktı. Seni Beytlehemli İsay'ın evine gönderiyorum. Çünkü onun oğullarından birini kral seçtim." **2** Samuel, "Nasıl gidebilirim? Saul bunuuyarsa beni öldürür!" dedi. RAB söyle yanıldırı: "Yanına bir düve al ve, 'RAB'be kurban sunmak için geldim' de. **3** İsay'ı kurban törenine çağır. O zaman ne yapman gerektiğini ben sana bildireceğim. Sana belirteceğim kişiyi benim adıma kral olarak meshedeceksin." **4** Samuel RAB'bin sözüne uyarak Beytlehem Kenti'ne gitti. Kentin ileri gelenleri onu titreyerek karşıladılar ve, "Barış için mi geldin?" diye sordular. **5** Samuel, "Evet, barış için" diye yanıldırı, "RAB'be kurban sunmaya geldim. Kendinizi kutsayıp benimle birlikte kurban törenine gelin." Sonra İsay ile oğullarını kutsayıp kurban törenine çağırıldı. **6** İsay ile oğulları gelince Samuel Eliav'ı gördü ve, "Gerçekten RAB'bin önünde duran bu adam O'nun meshettiği kişidir" diye düşündü. **7** Ama RAB Samuel'e, "Onun yakışıklı ve uzun boylu olduğuna bakma" dedi, "Ben onu reddettim. Çünkü RAB insanın gördüğü gibi

görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar." 8 İşay, oğlu Avinadav'ı çağırıp Samuel'in öňünden geçirdi. Ama Samuel, "RAB bunu da seçmedi" dedi. 9 Bunun üzerine İşay Şamma'yı da geçirdi. Samuel yine, "RAB bunu da seçmedi" dedi. 10 Böylece İşay yedi oğlunu da Samuel'in öňünden geçirdi. Ama Samuel, "RAB bunlardan hiçbirini seçmedi" dedi. 11 Sonra İşay'a, "Oğullarının hepsi bunlar mı?" diye sordu. İşay, "Bir de en küçüğü var" dedi, "Sürüyü güdüyor." Samuel, "Birini gönder de onu getirsün" dedi, "O buraya gelmeden yemege oturmayaçğız." 12 İşay birini gönderip oğlunu getirtti. Çocuk kızıl saçlı, yakışıklı, gözleri pırıl pırıl bir delikanlıydı. RAB Samuel'e, "Kalk, onu meshet. Seçtiğim kişi odur" dedi. 13 Samuel yağ boynuzunu alıp kardeşlerinin önünde çocuğu meshattı. O günden başlayarak RAB'bin Ruhu Davut'un üzerine güçlü bir biçimde indi. Bundan sonra Samuel kalkıp Rama'ya döndü. 14 Bu sıralarda RAB'bin Ruhu Saul'dan ayrılmıştı. RAB'bin gönderdiği kötü bir ruh ona sıkıntı çektiyoruydu. 15 Hizmetkârları Saul'a, "Bak, Tanrı'nın gönderdiği kötü bir ruh sana sıkıntı çektiyor" dediler, 16 "Efendimiz, biz hizmetkârlarına buyruk ver, iyi lir çalan birini bulalım. Öyle ki, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh üzerine gelince, o lir çalar, sen de rahatlarsın." 17 Saul hizmetkârlarına, "İyi lir çalan birini bulup bana getirin" diye buyurdu. 18 Hizmetkârlardan biri, "Beytlemeli İşay'ın oğullarından birini gördüm" dedi, "İyi lir çalar. Üstelik yürekli, güçlü bir savaşçıdır; akıllıca konuşur, yakışıklıdır. RAB de onunlardır." 19 Bunun üzerine Saul İşay'a ulaklar göndererek, "Sürüyü güven oğlun Davut'u bana gönder" dedi. 20 İşay ekmek yüklü bir eşek, bir tulum şarap, bir de oğlak alıp oğlu Davut'la birlikte Saul'a gönderdi. 21 Davut Saul'un yanına varıp onun hizmetine girdi. Saul Davut'u çok sevdi ve ona silahlarını taşıma görevini verdi. 22 Saul İşay'a şu haberini gönderdi: "İzin ver de Davut hizmetimde kalsın; ondan hoşnudum." 23 O günden sonra, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh ne zaman Saul'un üzerine gelse, Davut liri alıp çalar, Saul rahatlayıp kendine gelirdi. Kötü ruh da ondan uzaklaşırı.

17 Savaşmak üzere ordularını bir araya getiren Filistililer, Yahuda'nın Soko Kenti'nde toplandılar. Soko ile Azeka Kenti arasındaki Efes-Dammim'de ordugah kurdular. 2 Saul ile İsailliler de toplandılar. Ela Vadisi'nde ordugah kurup Filistililer'e karşı savaş düzeni aldılar. 3 Filistililer tepenin bir yanında, İsailliler de karşi tepede yerlerini aldı. Aralarında vadî vardı. 4 Filist ordugahından Gatlı Golyat adında usta bir dövüşçü ortaya çıktı. Boyu altı arşın bir kardeþti. 5 Başına tunç miþfer takmış, pullu bir zırh kuþanmıştı. Tunç zırhın ağırlığı beþ bin sekeldi. 6 Baldırları zırhlarla korumuþtu. Omuzları arasında tunç bir pala asılıydi. 7 Mizraðının sapi dokumacı tezgahının sırığı gibiydi. Mizraðın demir başının ağırlığı altı yüz sekeldi. Golyat'ın önsüra kalkanını taşıyan bir adam yürüyordu. 8 Golyat durup İsrail ordusuna, "Neden savaş düzeni aldınız?" diye haykırdı, "Ben Filistiliyim, sizse Saul'un köleleriniz. Aranzdan karşımıza çıkacak birini seçin. 9 Dövüste beni yenip öldürbilirse, biz sizin köleniz oluruz. Ama ben üstün gelip onu yok edebilsem, siz bizim kölemez olur, bize kulluk edersiniz." 10 Filistili Golyat konuşmasını söyle sürdürdü: "Bugün İsrail ordusuna meydan okuyorum! Benimle dövüþecek birini çıkarın karşımı!" 11 Filistili'nin bu sözlerini duyunca, Saul da İsailliler de çok korkup dehset içinde

kaldılar. 12 Davut Yahuda'nın Beytlemem Kenti'nden Efratlı İşay adında bir adamın oðluydu. İşay'in sekiz oðlu vardı. Saul'un krallığı döneminde İşay'ın yaşı oldukça ilerlemiþti. 13 İşay'in üç büyük oðlu Saul'la birlikte savaşa katılmıştı. Savaşa giden en büyük oðlunun adı Eliav, ikincisinin adı Avinadav, üçüncüsünün adıysa Şamma'ydi. 14 Davut en küçükleriydi. Üç büyük oðlu Saul'un yanındaydı. 15 Davut ise babasının sürüsüne bilmak için Saul'un yanından ayrılp Beytlemem'e gider gelirdi. 16 Filistili Golyat kirk gün boyunca sabah akşam ortaya çıkip meydan okudu. 17 Bir gün İşay, oðlu Davut'a şöyle dedi: "Kardeþlerin için şu kavrulmuş bir efa bugðayla on somun ekmeði al, çabucak ordugaha, kardeşlerinin yanına git. 18 Şu on parça peyniri de birlik komutanına götür. Kardeþlerinin ne durumda olduğunu öğren ve iyi olduklarına ilişkin bir belirti getir. 19 Kardeþlerin Saul ve öðür İsaillilerle birlikte Ela Vadisi'nde Filistililer'e karşı savaþyorlar." 20 Ertesi sabah Davut erkenden kalktı. Sürüyü bir çobana bırakı. İşay'ın buyurduğu gibi erzaðı alıp yola koyuldu. Ordugaha vardığı sırada askerler savaş naraları atarak savaş düzenine giriyorlardı. 21 İsaillilerle Filistililer karþı karþıya savaş düzeni almışlardı. 22 Davut getirdiklerini levazım görevlisine bırakıp cepheye koþtu; kardeşlerinin yanına varıp onları selamladı. 23 Davut onlarla konuşurken, Gatlı Filistili, Golyat adındaki dövüşçü Filist cepheden ileri çikarak daha önce yaptığı gibi meydan okudu. Davut bunu duydı. 24 İsailliler Golyat'ın görünce büyük korkuya öňünden kaçıştılar. 25 Birbirlerine, "İsrail'e meydan okumak için ortaya çıkan şu adamı görüyorsunuz ya!" diyorlardı, "Kral onu öldürenee büyük bir armaðanın yanısına kızını da verecek. Babasının ailesini de İsrail'e vergi ödemekten muaf tutacak." 26 Davut yanındakilere, "Bu Filistiliyi öldürüp İsrail'den bu utancı kaldıracak kişiye ne verilecek?" diye sordu, "Bu sünnetsiz Filistili kim oluyor da yaþayan Tanrı'nın ordusuna meydan okuyor?" 27 Adamlar daha önce verilmiş olan söyle göre Golyat'ı öldürmeyecek kişiye neler vereleceğini anlattılar. 28 Ağabeyi Eliav Davut'un adamlarla konuþtuðunu duyunca öfkeliendi. "Ne işin var burada?" dedi, "Çöldeki üç beþ koyunu kime bırakın? Ne kadar kendini beğenmiş ve ne kadar kötü yürekli olduğunu biliyorum. Sadece savaşa görmeye geldin." 29 Davut, "Ne yaptım ki?" dedi, "Bir soru sordum, o kadar." 30 Sonra başka birine dönüp aynı soruyu sordu. Adamlar öncekine benzer bir yanıt verdiler. 31 Davut'un söylediklerini duyanlar Saul'a itettiler. Saul onu çagırkı. 32 Davut Saul'a, "Bu Filistili yüzünden kimse yılmasın! Ben kulun gidip onunla dövüþeceğim!" dedi. 33 Saul, "Sen bu Filistili'yle dövüþemezsün" dedi, "Çünkü daha gençsin, o ise gençliğinden beri savaşçıdır." 34 Ama Davut, "Kulun babasının sürüsünü güber" diye karşılık verdi, "Bir aslan ya da aylı gelip sürüden bir kuzu kaþırınca, 35 peşinden gidip ona saldırır, kuzuyu ağızından kurtarırım. Eğer aslan ya da aylı üzerine gelirse, boðazından tuttuðum gibi vurur öldürürüm. 36 Kulun, aslan da aylı da öldürmüştür. Bu sünnetsiz Filistili de onlar gibi olacak. Çünkü yaþayan Tanrı'nın ordusuna meydan okudu. 37 Beni aslanın, ayının pençesinden kurtaran RAB, bu Filistili'nin elinden de kurtaracaktır." Saul, "Öyleye git, RAB seninle birlikte olsun" dedi. 38 Sonra kendi giysilerini Davut'a verdi; başına tunç miþfer taktı, ona bir zırh giydirdi. 39 Davut giysilerinin üzerine kılıcını

kuşanıp yürümeye çalıştı. Çünkü bu giysilere alışık değildi. Saul'a, "Bunlarla yürüyemiyorum" dedi, "Çünkü alışık değilim." Sonra giysileri üzerinden çıktı. 40 Değneğini alıp dereden beş çakıl taşı seçti. Bunları çoban dağarcığının cebine koyduktan sonra sapanını alıp Filistili Golyat'a doğru ilerledi. 41 Filistili de, önünde kalkan taşıyıcısı, Davut'a doğru ilerliyordu. 42 Davut'u tepeden tırnağa süzdü. Kızıl saçlı, yakışıklı bir genç olduğu için onu küçümsedi. 43 "Ben köpek miyim ki, üzerime değnekle geliyorsun?" diyerek kendi ilahlarının adıyla Davut'ı lanetledi. 44 "Bana gelsene! Bedenini gökteki kuşlara ve kirdaki hayvanlara yem edeceğimi!" dedi. 45 Davut, "Sen kılıçla, mızrakla, palayla üzerime geliyorsun" diye karşılık verdi, "Bense meydan okuduğun İsrail ordusunun Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla senin üzerine geliyorum. 46 Bugün RAB seni elime teslim edecek. Seni vurup başını gövdenden ayıracığım. Bugün Filistili askerlerin işlerini gökteki kuşlara yerdeki hayvanlara yem edeceğim. Böylece bütün dünya İsrail'de Tanrı'nın var olduğunu anlayacak. 47 Bütün bu topluluk RAB'bin kılıçla, mızrakla kurtarmadığını anlayacak. Çünkü savaş zaten RAB'bindir! O sizi elimize teslim edecek." 48 Golyat saldırmak amacıyla Davut'a doğru ilerledi. Davut da onunla dövüşmek üzere hemen Filist cephesine doğru koştu. 49 Elini dağarcığına sokup bir taş çiğirdi, sapanla fırlattı. Taş Filistili'nin aynına çarpıp saplandı. Filistili yüzükoyun yere düştü. 50 Böylece Davut Filistili Golyat'ı sapan ve taşla yendi. Elinde kılıç olmaksızın onu yere serdi. 51 Sonra koşup üzerine çıktı. Golyat'ın kılıcını tutup kininden çektiği gibi onu öldürdü ve başına kesti. Kahraman Golyat'ın öldüğünü gören Filistiller kaçtılar. 52 İsraililer'e Yahudalar kalkıp Gat'ın girişine ve Ekron kapılarına kadar nara atarak onları kovaladılar. Filistiller'in ölüleri Gat'a, Ekron'a kadar Şaarayim yolunda yerlere serildi. 53 Filistiller'i kovaladıktan sonra geri dönen İsraililer Filist ordugahını yağımadılar. 54 Davut Filistili Golyat'ın başına alıp Yeruşalâm'ı götürdü, silahlarını da kendi çadırına koydu. 55 Saul, Davut'un Golyat'la dövüşmeye çıktığını görünce, ordu komutanı Avner'e, "Ey Avner, kimin oğlu bu genç?" diye sormuştı. Avner de, "Yaşamın hakkı için, ey kral, bilmiyorum" diye yanıtlamıştı. 56 Kral Saul, "Bu gencin kimin oğlu olduğunu öğren" diye buyurmuştu. 57 Davut Golyat'ı öldürüp ordugaha döner dönmez, Avner onu alıp Saul'a götürdü. Golyat'ın kesik başı Davut'un elindeydi. 58 Saul, "Kimin oğlusun, delikanlı?" diye sordu. Davut, "Kulun Beytlemeli İşay'ın oğluğum" diye karşılık verdi.

18 Saul'la Davut'un konuşması sona erdiğinde, Saul oğlu Yonatan'ın yüreği Davut'a bağlandı. Yonatan onu canı gibi sevdi. 2 O günden sonra Saul Davut'u yanında tuttu ve babasının evine dönmesine izin vermedi. 3 Yonatan, Davut'a beslediği derin sevgiden ötürü, onunla bir dostluk antlaşması yaptı. 4 Üzerinden kaftanını çıkarıp zırhi, kılıcı, yayı ve kuşağıyla birlikte Davut'a verdi. 5 Davut Saul'un kendisini gönderdiği her yere gitti ve başarılı oldu. Bu yüzden Saul ona ordusunda üstün bir rütbe verdi. Bu olay bütün halkı, Saul'un görevlilerini bile hoşnut etti. 6 Davut'un Filistili Golyat'ı öldürmesinden sonra, askerler geri dönerken, İsrail'in bütün kentlerinden gelen kadınlar, tef ve çeşili çalgılar çalarak, sevinçli ezgiler söyleyip oynayarak Kral Saul'u karşılamaya çıktılar. 7 Bir yandan oynuyor, bir yandan da

su ezgisi söylüyorlardı: "Saul binlercesini öldürdü, Davut'sa on binlercesini." 8 Bu sözlerde gücenen Saul çok öfkelendi. "Davut'a on binlercesini, banaya ancak binlercesini verdiler. Artık kral olmaktan başka onun ne eksiği kaldı ki?" diye düşündü. 9 Böylece o günden sonra Saul Davut'u kıskanmaya başladı. 10 Ertesi gün Tanrı'nın gönderdiği kötü bir ruh Saul'un üzerine güçlü bir biçimde indi. Saul evinde söyleklamaya başladı. Davut her zamanki gibi yine lir çalıyordu. Saul'un elinde bir mızrak vardı. 11 "Davut'u vurup duvara çakacağım" diye düşünerek mızrağı ona fırlattı. Ama Davut iki kez ondan kurtuldu. 12 Saul Davut'tan korkuyordu. Çünkü RAB Davut'ı laydı, oysa kendisinden ayrılmıştı. 13 Bu yüzden Saul Davut'ı yanından uzaklaştırdı. Onu bin kişilik birlikte komutan atadı. Davut askerlere öncülük yapıyordu. 14 RAB onuyla birlikte olduğundan, yaptığı her işte başarılıydı. 15 Davut'un büyük başarısını gördükçe Saul'un korkusu daha da artıyordu. 16 Ne var ki, bütün İsrail ve Yahuda halkı Davut'u seviyordu; çünkü Davut onlara öncülük ediyordu. 17 Saul Davut'a, "İşte büyük kızım Merav" dedi, "Onu sana eş olarak vereceğim. Yalnız hatırım için yiğitçe davranış ve RAB'bin savaşlarını sürdür." Çünkü, "Davut'un ölümü benim elimden değil, Filistiller'in elinden olsun" diye düşünüyordu. 18 Davut, "Ben kim oluyorum, İsrail'de ailem ve babamın oymağım ne ki, krala damat olayım?" diye karşılık verdi. 19 Ne var ki, Saul'un kızı Merav'in Davut'a verileceği zaman geldiğinde, kız Davut yerine Meholali Adriel'e eş olarak verildi. 20 Bu arada Saul'un öbür kızı Mikal Davut'a gönü'l vermişti. Bunu duyan Saul sevindi. 21 "Davut'a Mikal'ı veririm" diye düşündü, "Öyle ki, Mikal Davut'u tuzağa düşürür; Filistiller de onu öldürür." Davut'a, "Bugün damadım olmak için yine fırsatın var" dedi. 22 Sonra görevlilerine, Davut'a gizlice sunuları söylemelerini buyurdu: "Bak, kral senden hoşnut, bütün görevlileri de seni seviyor. Kralın damadı olmanın zamanı geldi." 23 Saul'un görevlileri bu sözleri Davut'a ilettiler. Davut, "Yoksul ve öenisiz biryiken kralın damadı olmak sizce küçük bir şey mi?" diye karşılık verdi. 24 Görevliler Davut'un dediklerini Saul'a bildirdiler. 25 Saul şöyle buyurdu: "Davut'a deyin ki, 'Kral düşmanlarından öz almak için başlık parası olarak yüz Filistili'nin sünnet derisinden başka bir şey istemiyor.' " Davut'un Filistiller'in eline düşüp öleceğini tasarlıyordu. 26 Görevliler Saul'un söylediklerini Davut'a ilettiler. Davut, kralın damadı olacagına sevindir. Tanınan süre dolmadan 27 Davut'la adamları gidip iki yüz Filistili öldürdüler. Kralın damadı olabilmek için Davut, öldürulen Filistillerin sünnet derilerini tam tamina getirip krala sundu. Saul da buna karşılık kızı Mikal'ı eş olarak ona verdi. 28 Saul, RAB'bin Davut'la birlikte olduğunu ve kızı Mikal'ın onu sevdigini apaçık gördü. 29 Bu yüzden Davut'tan daha çok korktu ve yaşamı boyunca ona düşmanlık besledi. 30 Filistili komutanlar saldırdıkça Davut Saul'un öbür komutanlarından daha başarılı oluyordu. Bu yüzden büyük bir üne kavuştu.

19 Saul, oğlu Yonatan'a ve bütün görevlilerine Davut'u öldürmeleri için buyruk verdi. Ama Davut'u çok seven Yonatan ona, "Babam Saul seni öldürmek için fırsat kolluyor" diye haber verdi, "Lütfen yarın sabah dikkatli ol, gizlenebileceğin bir yere gidip saklan. 3 Ben de saklandığın tarlaya gidip babamın

yanında duracağım ve onunla senin hakkında konuşacağım. Bir şey öğrenirsem, sana bildiririm." 4 Yonatan babası Saul'a Davut'u övereş şunları söyledi: "Kral kulu Davut'a haksızlık etmesin. Çünkü o sana hiç haksızlık etmedi ve yaptığı her şeide sana büyük yararı dokundu. 5 Yaşamını tehlíkeye atarak Filistiliyi öldürdü. RAB de bütün İsrail'i büyük bir zaferle ulaştırdı. Sen de bunu görüp sevindin. Öyleyse neden Davut'u yok yere öldürerek suçsuz birine haksızlık edesin?" 6 Saul Yonatan'ın söylediğlerinden etkilenerek ant içti: "Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, Davut öldürilmeyecektir." 7 Bunun üzerine Yonatan Davut'u çığırıp ona her şeyi anlattı. Sonra Davut'u Saul'un yanına getirdi. Davut da önceden olduğu gibi kralın hizmetine girdi. 8 Savaş yine patlak verdi. Davut gidip Filistilere karşı savاشtı. Onları öyle büyük bir bozguna uğrattı ki, öünden kaçtılar. 9 Bir gün Saul, mızrağı elinde evinde oturuyor, Davut da lir çalıyordu. Derken RAB'bin gönderdiği kötü bir ruh Saul'u yakaladı. 10 Saul mızrağıyla Davut'u duvara çakmaya çalıştı. Ancak Davut yana kaçınca Saul'un mızrağı duvara saplandı. O gece Davut kaçip kurtuldu. 11 Saul, Davut'u gözetlemeleri, ertesi sabah da öldürmeleri için evine ulaklar gönderdi. Ama karısı Mikal Davut'a, "Bu gece kaçip kurtulamazsan, yarın öldürülceksin" dedi. 12 Sonra Davut'u pencereden aşağıya indirdi. Böylece Davut kaçip kurtuldu. 13 Mikal aile putunu alıp yatağa koydu, üstüne yorganı örttü, baş tarafına da keçi kilinden bir yastık yerleştirdi. 14 Saul'un gönderdiği ulaklar Davut'u yakalamaya geldiğinde, Mikal, "Davut hasta" dedi. 15 Saul Davut'u görmeleri için ulakları yeniden göndererek, "Onu yatağıyla buraya getirin de ölüreyim" diye buyurdu. 16 Ulaklar eve girince, yataktakı başında keçi kilinden yastık olan putu gördüler. 17 Saul Mikal'a "Neden beni böyle kandırıp düşmanının kaçmasını sağladın?" diye sordu. Mikal, "Davut bana, 'Bırak beni gideyim, yoksa seni öldürürüm' dedi" diye yanıtladı. 18 Kaçip kurtulan Davut, Rama'da yaşayan Samuel'in yanına gitti. Saul'un kendisine bütün yaptıklarını ona anlattı. Sonra Samuel'le birlikte Nayot Mahallesi'ne gidip orada kaldı. 19 Davut'un Rama'nın Nayot Mahallesi'nde olduğu haberini Saul'a ulaştırdı. 20 Bunun üzerine Saul Davut'u yakalamaları için ulaklarını oraya gönderdi. Ulaklar Samuel'in önderliğinde bir peygamber topluluğunun oynayıp coştuğunu gördüler. İşte o zaman Tanrı'nın Ruhu Saul'un ulaklarının üzerine indi. Onlar da oynayıp coşmaya başladılar. 21 Saul olup bitenleri duyunca, başka ulaklar gönderdi. Onlar da oynayıp coştular. Saul'un üçüncü kez gönderdiği ulaklar da öncekiler gibi yaptı. 22 Sonunda Saul kendisi Rama'ya doğru yola çıktı. Seku'daki büyük sarnıcı varınca, "Samuel'le Davut neredeler?" diye sordu. Biri, "Rama'nın Nayot Mahallesi'nde" dedi. 23 Saul Rama'daki Nayot'a doğru ilerlerken, Tanrı'nın Ruhu onun üzerine de indi. Nayot'a varincaya dek yol boyunca oynayıp coştu. 24 Gıysilerini de çıkarıp Samuel'İN öünden oynayıp coştu. Bütün gün ve gece çıplak yattı. Halkın, "Saul da mı peygamber oldu?" demesi bundandır.

20 Davut Rama'nın Nayot Mahallesi'nden kaçtıktan sonra Yonatan'a gitti. Ona, "Ne yaptım? Suçum ne?" diye sordu, "Babana karşı ne günah işledim ki, beni öldürmek istiyor?" 2

Yonatan, "Bu senden uzak olsun, ölmeyeceksin!" diye yanıldırı, "Babam bana bildirmeden ister büyük, ister küçük olsun hiçbir iş yapmaz. Neden bunu benden gizlesin? Olmaz öyle şey!" 3 Ancak Davut ant içerek, "Senin beni sevdığını baban çok iyi biliyor" diye yanıldırı, "Yonatan ne yapacağımı bilmemeli, yoksa üzülrür" diye düşünmüştür. RAB'bin ve senin yaşamın hakkı için derim ki, ölüm ile aramda yalnız bir adım var." 4 Yonatan Davut'a, "Ne dilersem dile, senin için yaparım" diye karşılık verdi. 5 Davut Yonatan'a, "Bak, yarın Yeni Ay Töreni" dedi, "Kralla birlikte yemeğe oturmam gereklidir. Ama izin ver, ertesi günün akşamına dek tarlada gizleneyim. 6 Eğer baban yokluğumu sezerse ona, 'Davut aceleyle kendi kenti Beytlemeh'e gitmek için benden ısrarla izin isted; orada bütün ailenen yıllık kurban töreni var' dersin. 7 Baban, 'İyi' derse, kulun güvenlikte demektir. Ama öfkelenirse, bil ki, bana kötülük yapmaya karar vermiştir. 8 Sana gelince, bana yardım et; çünkü RAB'bin önünde benimle antlaşma yaptın. Şuçluysam, beni sen öldür! Neden beni babana teslim edesin?" 9 Yonatan, "Olmaz öyle şey!" diye yanıldırı, "Babamın sana kötülük yapmaya karar verdiği bilsem, sana söylemez miydim?" 10 Davut, "Baban sana sert bir karşılık verirse, kim bana bildirecek?" diye sordu. 11 Yonatan, "Gel, tarlaya gidelim" dedi. Böylece ikisi tarlaya gittiler. 12 Yonatan Davut'la konuşmasını sürdürdü: "İsrail'in Tanrısı RAB tanık olsun! Yarın ya da öbür gün bu saatde kadar babamın ne düşündüğünü araştıracağım. Babamın sana karşı tutumu olumluysa, sana haber göndereceğim. 13 Ama babam seni öldürmeyi tasarlıyorsa, bunu sana bildirip güvenlik içinde gitmeni sağlamazsam, RAB bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın! RAB önceden babamla olduğu gibi seninle de birlikte olsun! 14 Ama sen yaşamı boyunca RAB'bin iyiliğini bana göster ki ölmeyeyim. 15 RAB Davut'un bütün düşmanlarını yeryüzünden yok edeceğini zaman bile, sen soyuma iyiliklerini sonsuza dek esirgeme." 16 Böylece Yonatan Davut soyuyla bir antlaşma yaptı ve, "RAB Davut'un düşmanlarını cezalandırsın" dedi. 17 Davut'a beslediği sevgiden ötürü Yonatan ona bir daha ant içirtti. Çünkü onu canı kadar seviyordu. 18 Yonatan Davut'a, "Yarın Yeni Ay Töreni" dedi, "Yerin boş kalacağından, yokluğun anlaşılacak. 19 Öbür gün, geçen sefer gizlendijin yere çubucak git. Ezel Taşının yanında bekle. 20 Ben hedefe atar gibi taşın bir yanında üç ok atacağım. 21 Sonra hizmetkârimi gönderip, 'Git okları bul' diye buyruk vereceğim. Eğer özellikle ona, 'Bak, oklar senin bu yanında, onları alıp buraya getir' dersem, gel. Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, güvenliktesin, tehlike yok. 22 Ama hizmetkâra, 'Bak, oklar önde' dersem, git; çünkü RAB seni uzaklaştırılmıştır. 23 Birbirimize yaptığımız antlaşmaya gelince, RAB sonsuza dek seninle benim aramda tanık olsun." 24 Böylece Davut tarlada gizlendi. Yeni Ay Töreni başlayınca, Kral Saul gelip yemeğe oturdu. 25 Her zamanki gibi duvarın yanındaki yerine oturmuştu. Yonatan karşısında, Avner de yanında yerlerini aldılar. Davut'un yeriye boş kaldı. 26 Ama Saul o gün bir şey söylemedi. "Davut'un başına bir şey gelmiş olmalı. Dinsel açıdan kirli olsa gerek, evet dinsel açıdan temiz değil" diye düşündü. 27 Ertesi gün, ayın ikinci günü, Davut'un yeri yine boştu. Bunun üzerine Saul, oğlu Yonatan'a, "İşay'ın oğlu neden dün de, bugün de yemeğe gelmedi?" diye sordu. 28 Yonatan,

"Davut Beytlehem'e gitmek için benden israrla izin istedî" diye karşılık verdi, 29 "Lütfen izin ver. Çünkü ailemizin kentte bir kurbanı var, ağabeyim orada bulunmamı buyurdu. Gözünde lütuf bulduysam gidip kardeşlerimi göreyim" dedi. İşte bu yüzden kralın sofrasına gelemedi." 30 Saul Yonatan'a öfkelenerek, "Seni sapık ve dikbaşlı kadının oğlu!" diye bağırdı, "İşay'in oğlunu desteklediğini bilmiyor muyum? Bu kendin için de, seni doğuran annen için de utanç verici. 31 Çünkü İşay'in oğlu yeryüzünde yaşadıkça ne sen güvenlikte olabilirsin, ne de krallığın. Şimdi adam gönder, onu bana getir. O ölmeli!" 32 Yonatan babası Saul'a, "Neden ölmeli? Ne yaptı ki?" diye karşılık verdi. 33 Ama Saul Yonatan'ı öldürmek amacıyla mızrağını ona fırlattı. Böylece Yonatan babasının Davut'u öldürmeye kararlı olduğunu anladı. 34 Büyük bir öfkeyle sofradan kalktı ve ayın ikinci günü hiç yemek yemedi. Babasının Davut'u böyle aşağılamasına üzüldü. 35 Sabahleyin Yonatan Davut'la buluşmak üzere tarlaya gitti. Yanına bir uşak almıştı. 36 Uşaka, "Haydi koş, atacağım okları bul" dedi. Uşak koşarken, Yonatan onun ötesine bir ok attı. 37 Uşak Yonatan'ın attığı okun düştüğü yere varınca, Yonatan, "Ok ötende!" diye seslendi, 38 "Çabuk ol! Koş, yerinde durma!" Yonatan'ın uşağı oku alıp efendisine getirdi. 39 Olup bitenden habersizdi. Olanları yalnız Yonatan'la Davut biliyordu. 40 Yonatan, silahlarını yanındaki uşağa vererek, "Al bunları kente götür" dedi. 41 Uşak gider gitmez, Davut taşın güney yanından ayağa kalktı ve yüzüstü yere kapanarak üç kez eğildi. İki arkadaş birbirlerini öpüp ağladılar; ancak Davut daha çok ağladı. 42 Yonatan, "Esenlikle yoluna git" dedi, "İkimiz RAB'bin adıyla ant içmişik. RAB seninle benim aramda ve soylarımız arasında sonsuza dek tanık olsun." Bundan sonra Davut yoluna gitti. Yonatan da kente döndü.

21 Davut Nov Kenti'ne, Kâhin Ahimelek'in yanına gitti. Ahimelek titreyerek Davut'u karşılamaya çıktı. "Neden yalnızsınız? Neden yanında kimse yok?" diye sordu. 2 Davut şöyle yanıtladı: "Kral bana bir görev verdi. 'Sana verdığım görevden ve buyruklardan kimsenin haberi olmasın' dedi. Adamlarına gelince, belli bir yere gitmelerini söyledi. 3 Şu an elinde ne var? Bana beş somun ekmek ya da başka ne varsa ver." 4 Kâhin, "Taze ekmeğim yok" diye karşılık verdi, "Ama adamların kadından uzak kaldıllarsa kutsanmış ekmek var." 5 Davut, "Yola çıktığımızdan her zaman olduğu gibi, kadından uzak kaldı" dedi, "Sıradan bir yolculuğa çıktığımızda bile adamlarım kendilerini temiz tutarlar; özellikle bugün ne kadar daha çok temiz olacaklar." 6 Bunun üzerine kâhin ona kutsanmış ekmek verdi; çünkü orada huzura konsan ekmekten başka ekmek yoktu. Bu ekmek RAB'bin huzurundan alındığı gün yerine sıcak ekmek konurdu. 7 O gün Saul'un görevlilerinden Edomlu Doek adındaki baş çoban RAB'bin önünde dinsel görevini yerine getirmek üzere orada bulunuyordu. 8 Davut Ahimelek'e, "Yanında mızrak ya da kılıç yok mu?" diye sordu, "Kralın işi acele olduğundan, yanına ne kılıcımı aldım, ne de başka bir silah." 9 Kâhin, "Ela Vadisi'nde öldürdüğün Filistili Golyat'ın kılıcı var" diye karşılık verdi, "Efodun arkasında beze sarılı duruyor. Burada başka silah yok. İstersen onu alabilirsin." Davut, "Onun gibisi yoktur, onu bana ver" dedi. 10 Saul'dan kaçan Davut o gün Gat Kralı

Akiş'e gitti. 11 Akiş'in görevlileri, "Bu İsrail Kralı Davut değil mi?" dediler, "Çalıp oynarken, 'Saul binlercesini öldürdü, Davut'sa on binlercesini' diye hakkında ezgiler okudukları kişi bu değil mi?" 12 Bu sözler Davut'u derin derin düşündürdü. Gat Kralı Akiş'ten çok korkan Davut, onların önünde tutumunu değiştirerek deli gibi davrandı. Kentin kapılarını tırmaladı, salyasını sakalına akitti. 14 Akiş görevlilerine, "Şu adama bakın!" dedi, "Delinin bir! Onu neden bana getirdiniz? 15 Bizde deliler eksik mi ki, önmüde delilik yapısın diye bu adamı getirdiniz? Bu adamın sarayima girmesi şart mı?"

22 Davut Gat'tan ayrılp Adullam Mağarası'na kaçtı. Bunu duyan kardeşleri ve ailesinin öteki bireyleri yanına gittiler. 2 Sikintısı, borcu, hoşnutsuzluğu olan herkes Davut'un çevresinde toplandı. Davut sayısı dört yüzे varan bu adamlara önderlik yaptı. 3 Davut oradan Moav'daki Mispa Kenti'ne gitti. Moav Kralı'ndan, "Tanrı'nın bana ne yapacağı belli oluncaya dek annemle babamın gelip yanınızda kalmasına izin verir misin?" diye bir istekte bulundu. 4 Böylece Davut annesiyle babasını Moav Kralı'ının yanına bıraktı. Davut sığınakta kaldığı sürece onlar da Moav Kralı'ının yanında kaldılar. 5 Ne var ki, Peygamber Gad Davut'a, "Sığınakta kalma. Yahuda ülkesine git" dedi. Bunun üzerine Davut oradan ayrılp Heret Ormanı'na gitti. 6 Bu sırada Saul Davut'la yanındakilerin nerede olduklarını öğrendi. Saul elinde mızrağıyla Giva'da bir tepedeki ilgin ağacının altında oturuyordu. Askerleri de çevresinde duruyordu. 7 Saul onlara söyle dedi: "Ey Benyaminliler, şimdi dinleyin! İşay'ın oğlu her birinize tarlalar, bağlar mı verecek? Her birinizi binbaşı, yüzbaşı mı yapacak? 8 Hepiniz bana karşı düzen kurdunuz. Çünkü oğulum İşay'ın oğluyla antlaşma yaptığında bana haber veren olmadığından bana acıyan tek kişi çıkmadı. Bugün olduğu gibi, bana pusu kurması için oğlumun kulum Davut'u kıskırttığını bana bildiren olmadı." 9 Bunun üzerine Saul'un askerlerinin yanında duran Edomlu Doek, "İşay oğlu Davut'un Nov Kenti'ne, Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'in yanına geldiğini gördüm" dedi, 10 "Ahimelek Davut için RAB'be danıştı. Ona hem yiyecek sağladı, hem de Filistili Golyat'ın kılıcını verdi." 11 Kral Saul, Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'i ve babasının ailesinden Nov'da yaşayan bütün kâhinleri çağrımak için ulaklar gönderdi. Hepsi kralın yanına geldi. 12 Saul Ahimelek'e, "Ey Ahituv oğlu, beni dinle!" dedi. Ahimelek, "Buyur, efendim" diye yanıtladı. 13 Saul, "Neden sen ve İşay oğlu bana karşı düzen kurdunuz?" dedi, "Çünkü ona ekmek, kılıç verdin ve onun için Tanrı'ya danıştin. O da bana karşı ayaklandı ve bugün yaptığı gibi pusu kurdu." 14 Ahimelek, "Bütün görevlilerin arasında Davut kadar sana bağlı biri var mı?" diye karşılık verdi, "Davut senin damادın, muhafiz birliği komutanın ve ailende saygın biridir. 15 Ben Davut için Tanrı'ya danışmaya o gün mü başladım? Kesinlikle hayır! Kral ben kulunu ve babasının ailesini suçlamasın. Çünkü kulun bu konuda hiçbir şey bilmiyor." 16 Ama Saul, "Ey Ahimelek, sen de bütün ailene de kesinlikle öleceksiniz" dedi. 17 Sonra yanında duran nöbetçi askerlere, "Gidin ve Davut'u destekleyen RAB'bin kâhinlerini öldürün!" dedi, "Çünkü onun kaçtığını bildikleri halde bana haber vermediler." Ne var ki, kralın görevlileri el kaldırıp RAB'bin kâhinlerini öldürmek istemediler. 18 Bunun üzerine kral,

Doek'e, "Sen git, kâhinleri öldür" diye buyurdu. Edomlu Doek de gidip kâhinleri öldürdü. O gün Doek keten efod giymiş seksen beş kişi öldürdü. 19 Kadın erkek, çocuk çocuk demeden kâhinler kenti Nov'un halkını kılıçtan geçirdi. Siğırları, eşekleri, koyunları da öldürdü. 20 Yalnız Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'in oğullarından Aviyatar adında biri kurtulup Davut'a kaçtı. 21 Aviyatar Saul'un RAB'bin kâhinlerini öldürdüğüne Davut'a söyledi. 22 Davut Aviyatar'a, "O gün orada bulunan Edomlu Doek'in olup biteni Saul'a bildireceğini anlamıştim zaten" dedi, "Babanın bütün aile bireylerinin ölümüne ben neden oldum. 23 Yanımda kal ve korkma! Seni öldürmek isteyen beni de öldürmek istiyor. Yanımda güvenlikte olursun."

23 Davut'a, "Filistililer Keila Kenti'ne saldırip harmanları yağmalyorlar" diye haber verdiler. 2 Davut RAB'be, "Gidip şu Filistililer'e saldırıymı mı?" diye danişti. RAB, "Git, Filistililer'e saldır ve Keila Kenti'nı kurtar" diye yanıtladı. 3 Ama adamları Davut'a, "Bak, biz burada Yahuda'dayken korkuyoruz" dediler, "Keila'ya Filist ordusuna karşı savaşmaya gidersek büsbütün korkarız." 4 Bunun üzerine Davut RAB'be bir kez daha danişti. RAB ona yine, "Kalk, Keila'ya git! Çünkü Filistilileri senin eline ben teslim edeceğim" dedi. 5 Böylece Davut'la adamları Keila'ya gidip Filistililer'e karşı savaştılar. Davut onların hayvanlarını ele geçirdi. Filistililer'i ağır bir yenilgiye uğratarak Keila halkını kurtardı. 6 Ahimelek'in oğlu Aviyatar kaçip Keila'da bulunan Davut'a gittiğinde, efodu da birlikte götürmüştü. 7 Saul, Davut'un Keila Kenti'ne gittiğini duyunca, "Tanrı Davut'u elime teslim etti" dedi, "Davut sürgülü kapıları olan bir kente girmekle kendini hapsetmiş oldu." 8 Böylece Saul, Keila'ya yürüyüp Davut'la adamlarını kuşatmak amacıyla bütün halkı savaşa çağırıldı. 9 Davut, Saul'un kendisine bir düzen kurduğunu duyunca, Kâhin Aviyatar'a, "Efodu getir" dedi. 10 Sonra şöyle yakardı: "Ey İsrail'in Tanrısı RAB! Ben kulun yüzünden Saul'un gelip Keila'yı yıkmayı tasarladığına dair kesin haber aldım. 11 Keila halkı beni onun eline teslim eder mi? Kulunun duymuş olduğu gibi Saul gelecek mi? Ey İsrail'in Tanrısı RAB, yalvarırım, kuluna bildir!" RAB, "Saul gelecek" yanıtını verdi. 12 Davut RAB'be, "Keila halkı beni ve adamlarımı Saul'un eline teslim edecek mi?" diye sordu. RAB, "Teslim edecek" dedi. 13 Bunun üzerine Davut ile yanındaki altı yüz kadar kişi Keila'dan ayrılp oradan oraya yer değiştirmeye başladılar. Davut'un Keila'dan kaçtığını öğrenen Saul oraya gitmekten vazgeçti. 14 Davut kırsal bölgelerdeki siğınaklarda ve Zif Çölü'nün dağlık kesiminde kaldı. Saul her gün Davut'u aradığı halde, Tanrı onu Saul'un eline teslim etmedi. 15 Davut Zif Çölü'nde, Horeş'teyken, Saul'un kendisini öldürmek için yola çıktığını öğrendi. 16 Bu arada Saul oğlu Yonatan kalkıp Horeş'e, Davut'un yanına gitti ve onu Tanrı'nın adıyla yüreklandırdı. 17 "Korkma!" dedi, "Babam Saul sana dokunmayacak. Sen İsrail Kralı olacaksın, ben de senin yardımıcın olacağım. Babam Saul da bunu biliyor." 18 İkisi de RAB'bin önünde aralarındaki antlaşmayı yenilediler. Sonra Yonatan evine döndü, Davut ise Horeş'te kaldı. 19 Zif fileri Giva'ya gidip Saul'a, "Davut aramızda" dediler, "Yeşimon'un güneyinde, Hakila Tepesi'ndeki Horeş siğınaklarında gizleniyor. 20 Ey kral, ne zaman gelmek istersen gel! Davut'u kralın eline

teslim etmeye ise bize bırak." 21 Saul, "RAB sizi kutsasın! Bana acıdınız" dedi, 22 "Gidin ve bir daha araştırın; Davut'un genellikle nerelerde gizlendiğini, orada onu kimin gördüğünü iyice öğrenin. Çünkü onun çok kurnaz olduğunu söylüyorlar. 23 Gizlendiği yerlerin hepsini öğrenip bana kesin bir haber getirin. O zaman ben de sizinle gelirim. Eğer Davut o bölgedeyse, bütün Yahuda boyları içinde onu arayıp bulacağım." 24 Böylece Zif fileri kalkıp Saul'dan önce Zif'e gittiler. O sırada Davut'la adamları Yeşimon'un güneyindeki Arava'da, Maon Çölü'ndeydiler. 25 Saul ile adamlarının kendisini aramaya geldiklerini öğrenince Davut aşağıya inip Maon Çölü'ndeki kayalığa sıçradı. Saul bunu duyunca Davut'un ardından Maon Çölü'ne gitti. 26 Saul dağın bir yanından, Davut'la adamları ise öbür yanından ilerliyordu. Davut Saul'dan kaçip kurtulmaya çalışıyordu. Saul'la askerleri Davut'la adamlarını yakalamak üzere yaklaşıırken, 27 bir ulak gelip Saul'a söyle dedi: "Çabuk gel! Filistililer ülkeye saldırıyor." 28 Bunun üzerine Saul Davut'u kovalamayı bırakıp Filistililer'le savaşmaya gitti. Bu yüzden oraya Sela-Hammahlek adı verildi. 29 Davut oradan ayrılp Eyn-Gedi bölgesindeki siğınaklara gizlendi.

24 Saul Filistililer'i kovalamaktan dönünce, Davut'un Eyn-Gedi Çölü'nde olduğu haberini aldı. 2 Saul da Davut'la adamlarını Dağ Keçisi Kayalığı dolaylarında arayıp bulmak için, bütün İsrail'den üç bin seçme asker alıp yola çıktı. 3 Yolda koynu ağıllarına rastladı. Yakında bir de mağara vardı. Saul ihtiyacını gidermek için mağaraya girdi. Davut'la adamları mağaranın en iç bölümünde kalmışlardı. 4 Adamları, Davut'a, "İşte RAB'bin sana, 'Dilediğini yapabilmen için düşmanını eline teslim edeceğim' dediği gün bugündür" dediler. Davut kalkıp Saul'un cüppesinin eteğinden gizlice bir parça kesti. 5 Ama sonradan Saul'un eteğinden bir parça kestiği için kendini suçlu buldu. 6 Adamlarına, "Efendime, RAB'bin meshettiği kişiye karşı böyle bir şey yapmaktan, el kaldırılmaktan RAB beni uzak tutsun" dedi, "Çünkü o RAB'bin meshettiği kişidir." 7 Davut bu sözlerle adamlarını engelledi ve Saul'a saldırılmasına izin vermedi. Saul mağaradan çıkış yoluna koyuldu. 8 O zaman Davut da mağaradan çıktı. Saul'a, "Efendim kral!" diye seslendi. Saul arkasına bakınca, Davut eğilip yüzüstü yere kapandı. 9 "Davut sana kötülık yapmak istiyor" diyenlerin sözlerini neden önemsiyorsun?" dedi, 10 "Bugün RAB'bin mağarada seni elime nasıl teslim ettiğini gözümle görüyorsun. Bazıları seni öldürmemi istediler. Ama ben seni esirgeyip, 'Efendime el kaldırırmayacağım, çünkü o RAB'bin meshettiği kişidir' dedim. 11 Ey baba, cüppenin eteğinden kesilmiş, elimdeki şu parçaya bak; evet, bak! Cüppenden bir parça kestim, ama seni öldürmedim. Bundan ötürü içinde kötülük ve başkalırma düşüncesi olmadığını iyice bilesin. Sana kötülik yapmadığım halde seni öldürmeye çalışıyorum. 12 RAB aramızda yargıcı olsun ve benim öcmü senden O alsın. Ama ben elimi sana karşı kaldırırmayacağım. 13 Eskilerin şu, 'Kötülük kötü kişilerden gelir' deyişi uyarınca elim sana karşı kalkmayacaktır. 14 İsrail Kralı kime karşı çıkmış? Sen kimi kovalıyorsun? Ölüm bir köpek mi? Bir pire mi? 15 RAB yargıcı olsun ve hangimizin haklı olduğuna O karar versin. RAB davama baksın ve beni savunup senin elinden kurtarsın." 16 Davut söyleliklerini bitirince, Saul, "Davut oğlum, bu senin sesin

mi?" diye sordu ve hiçkira hiçkira ağlamaya başladı. 17 Sonra, "Sen benden daha doğru bir adamsın" dedi, "Sana kötülük yaptığım halde sen bana iyilikle karşılık verdin. 18 Bugün bana iyi davrandığını kanıtladın: RAB beni eline teslim ettiği halde beni öldürmedin. 19 Düşmanını yakalayan biri onu güvenlik içinde saliverir mi? Bugün bana yaptığın iyiliğe karşılık RAB de seni iyileştirir. 20 Şimdi anladım ki, sen gerçekten kral olacaksın ve İsrail Krallığı senin egemenliğinin altında sürecek. 21 Benden sonra soyumu ortadan kaldırırmayacağına, babamın ailesinden adımı silmeyeceğine dair RAB'bin önünde ant iç." 22 Davut Saul'un istediği gibi ant içti. Sonra Saul evine döndü. Davut'la adamları da sırgına gittiler.

25 Bu sirada Samuel öldü. Bütün İsailliler toplanıp onun için yas tuttular. Onu Rama'daki evine gömdüler. Bundan sonra Davut Maon Çölü'ne gitti. 2 Maon'da çok varlıklı bir adam vardı; işi Karmel'deydi. Üç bin koyunu, bin keçisi vardı. O sirada Karmel'de koyunlarını kırıkmaktaydı. 3 Adamin adı Naval, karısının adı da Avigayıl'dı. Kadın sağırlılık ve güzeldi. Ama Kalev soyundan gelen kocası kaba, kötü huylu biriydi. 4 Davut kırdayken, Naval'ın koyunlarını kırkığını duydu. 5 On uşağı şu buyrukla ona gönderdi: "Karmel'de Naval'in yanında gidin. Benden ona selam söyleyip 6 şöyle deyin: 'Ömrün uzun olsun! Sana, ailene ve sana bağlı olan herkese esenlik olsun! 7 Şimdi koyunlarını kırıma zamanı olduğunu duydum. Çobanların bizimle birlikteyken, onları incitmediğim. Karmel'de kaldıkları sürece hiçbir kayıpları olmadı. 8 Uşaklarına sor, sana söyleyecekler. Bunun için adamlarına yakınlık göster. Çünkü sana şenlik zamanında geldik. Lütfen kollarına ve oğlun Davut'a elinden geleni ver.' 9 Davut'un adamları varıp Davut adına bu sözleri Naval'a ilettiler ve beklemeye başladilar. 10 Ne var ki, Naval Davut'un adamlarına şu karşılığı verdi: "Bu Davut da kim? İsay'ın oğlu da kim oluyor? Bu günlerde birçok köle efendilerini bırakıp kaçıyor. 11 Ekmeğimi, suyumu, kırkıcılarım içinkestigim hayvanların etini alıp nereden geldiklerini bilmediğim kişilere mi vereyim?" 12 Davut'un adamları geldikleri yoldan döndüler ve Naval'ın bütün söylediklerini Davut'a bildirdiler. 13 Davut adamlarına, "Herkes kılıçını kuşansın!" diye buyruk verdi. Davut da, adamları da kılıçlarını kuşandılar. Yaklaşık dört yüz adam Davut'la birlikte gitti; iki yüz kişi de erzağının yanında kaldı. 14 Naval'ın uşaklarından biri, Naval'ın karısı Avigayıl'e, "Davut efendimiz Naval'a esenlik dilemek için kıldan ulaklar gönderdi" dedi, "Ama Naval onları tersledi. 15 Oysa adamlar bize çok iyi davrandılar. Bizi incitmediler. Kırda onlarla birlikte kaldıgımız sürece hiçbir şeyimiz kaybolmadı. 16 Koyunlarımızı güderken, yanlarında kaldığımız sürece gece gündüz bizi korudular. 17 Şimdi ne yapman gerektiğini iyi düşün. Çünkü efendimize ve bütün ailesine kötülük yapmayı tasarlıyorlar. Üstelik efendimiz o kadar kötü ki, kimse ona bir şey söyleyemiyor." 18 Bunun üzerine Avigayıl, hiç zaman yitirmeden, iki yüz ekmek, iki tulum şarap, hazırlanmış beş koyun, beş sea kavrulmuş büğday, yüz salkım kuru üzüm ve iki yüz parça incir pestili alıp eşeklere yükledi. 19 Sonra uşaklarına, "Önümüzden gidin, ben arkanızdan geliyorum" dedi. Kocası Naval'a hiçbir şey söylemedi. 20 Avigayıl eşege binmiş, dağın öbür yolundan inerken, Davut'a

adamları da ona doğru ilerliyorlardı. Avigayıl onlara karşılaştı. 21 Davut, "Bu adamin kıldaki malını doğrusu boş yere korudum" demişti, "Onun mallarından hiçbir şey eksilmedi. Öyleyken bana iyilik yapacağına kötülükle karşılık verdi. 22 Eğer sabaha dek adamlarından tek birini bile sağ bırakırsam, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapısın!" 23 Avigayıl Davut'u görünce hemen eşekten indi; Davut'un önünde eğilip yüzüstü yere kapandı. 24 Onun ayaklarına kapanarak şöyle yalvardı: "Efendim, suçu ben, yalnız ben üstüme alıyorum. İzin ver, ben kölen seninle konuşsun, onun söyleyeceklerini dinle. 25 Yalvarırmı, efendim, o kötü adam Naval'a alırdırma. Çünkü kişiliği tipki adı gibidir. Adı akılsız anlamına gelir; kendisi de akılsızın biridir. Ben kulun, efendim Davut'un gönderdiği ulakları görmedim. 26 "Ama şimdî, ey efendim, RAB senin kan dökmene ve kendi elinle öç almana engel oldu. Yaşayan RAB'bin adı ve senin yaşamın hakkı için yalvarırmı, düşmanların ve efendime kötülük tasarlayanların tümü Naval gibi olsun. 27 Ben kölenin efendime getirdiği buarmağan, seni izleyen adamlarına verilsin. 28 Lütfen kölenin suçunu bağısla. RAB kesintikle efendimin soyunu sürdürerek; çünkü efendim RAB'bin savaşlarını sürdürüyor. Yaşadığın sürece sende hiçbir haksızlık bulunmasın. 29 Biri kalkıp seni öldürmek amacıyla ardına düşerse, yaşamını Tanrı RAB güven altında tutacaktır; düşmanlarını sapanla taş atar gibi fırlatıp atacaktır. 30 RAB, efendime söz verdiği bütün iyilikleri yerine getirip onu İsrail'e önder atadığında, 31 kendi öcünü almak uğruna boş yere kan dökmediğin için pişmanlık ve üzüntü duymayacaksın. RAB efendimi başarıya ulaştırdığında köleni animsası." 32 Davut, "Bugün seni karşıma çıkarılan İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun!" diye karşılık verdi, 33 "Anlayışını kutularım! Bugün kan dökmemi ve öcümü elime almamı engellediğin için seni kutularım. 34 Doğrusu sana kötülük etmemi önleyen İsrail'in Tanrısı yaşıyan RAB'bin adıyla derim ki, beni karşılamak için hemen gelmemiş olsaydım, gün doğuncaya dek Naval'in adamlarından hiçbirini sağ kalmayacaktı." 35 Avigayıl'ın kendisine getirdiklerini kabul eden Davut, "Esenlikle evine dön. Sözlerine kulak verip dileğini kabul ettim" dedi. 36 Avigayıl Naval'ın yanına döndü. Naval evinde krallara yaraşır bir şölen düzenlemiştir. Çok sarhoş olduğundan neşeliydi. Bu yüzden Avigayıl sabaha dek ona bir şey söylemedi. 37 Ama ertesi sabah Naval ayılıncı karısı ona olup bitenleri anlattı. İşte o an Naval'ın kalbi sıkıştı ve felç oldu. 38 Yaklaşık on gün sonra da RAB Naval'ı cezalandırıp öldürdü. 39 Davut, Naval'ın ölümünü duyurdu, "Beni küfürmeyen Naval'a karşı davama bakan, kulunu kötülük etmekten alıkoyan RAB'be övgüler olsun!" dedi, "RAB Naval'ın kötülüğünü onun başına döndürdü." Sonra Davut Avigayıl'e evlenme teklifinde bulunmak için ulaklar gönderdi. 40 Davut'un ulakları Karmel'e, Avigayıl'ın yanına varıp, "Davut sana evlenme teklifinde bulunmak için bizi gönderdi" dediler. 41 Avigayıl yüzüstü yere kapanarak, "Ben kölen sana hizmet etmeye ve efendimin ulaklarının ayaklarını yıkamaya hazırlıım" diye yanıtlandı. 42 Hemen kalkıp eşege bindi. Yanına beş hizmetçisini alıp Davut'un ulaklarını izleyerek yola koymuldu. Sonra Davut'un karısı oldu. 43 Davut Yizreelli Ahinoam'ı da eş olarak almıştı. Böylece ikisi de onun karısı oldular. 44 Bu arada Saul, Davut'un karısı olan kızı Mikal'ı Gallimli Layış oğlu Palti'ye vermişti.

26 Zifliler Giva'ya, Saul'un yanına gidiip, "Davut Yeşimon'a bakan Hakila Tepesi'nde gizleniyor" dediler. 2 Bunun üzerine Saul üç bin seçme İsrailî askerle Zif Çölü'nde Davut'u aramaya çıktı. 3 Yeşimon'a bakan Hakila Tepesi'nde, yol kenarında ordugah kurdu. Kırda bulunan Davut, Saul'un peşine düştüğünü anlayınca, 4 gözü gönderdi. Böylece Saul'un oraya geldiğini saptadı. 5 Bunun üzerine Davut, Saul'un ordugah kurdugu yere gitti ve Saul'la ordusunun başkomutanı Ner oğlu Avner'in nerede yattıklarını gördü. Saul ordugahın ortasında, askerler de çevresinde yatıyordu. 6 O zaman Davut, Hititli Ahimelek ile Yoav'ın kardeşi, Seruya oğlu Avişay'a, "Kim benimle ordugaha, Saul'un yanına gelecek?" diye sordu. Avişay, "Ben seninle geleceğim" diye karşılık verdi. 7 Davut'la Avişay o gece ordugaha girdiler. Saul, mızrağı başucunda yere saplanmış, ordugahın ortasında uyuyordu. Avner'le askerler de çevresinde uyuyorlardı. 8 Avişay Davut'a, "Bugün Tanrı düşmanını senin eline teslim etti" dedi, "Şimdî bırak da, onu kendi mızrağıyla bir atışta yere çakayım. İkinci kez vurmama gerek kalmayacak." 9 Ne var ki Davut, "Onu öldürmeli" dedi, "RAB'bin meshettiği kişiye kim el uzatırsa, suçu çıkar. 10 Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, RAB kendisi onu öldürürsektir; ya günü gelince ölecek, ya da savaşta vurulup yok olacak. 11 Ama RAB'bin meshettiği kişiye el uzatmaktan RAB beni uzak tutsun! Haydi, Saul'un başucundaki mızrakla su matarasını al da gidelim." 12 Böylece Davut Saul'un başucundan mızrağını ve su matarasını aldı. Sonra oradan uzaklaştılar. Onları gören olmadı. Kimse olup bitenin farkına varmadı, uyanan da olmadı. Hepsi uyuyorlardı, çünkü RAB onlara derin bir uyku vermişti. 13 Davut karşı yakaya geçip tepenin üstünde, onlardan uzak bir yerde dardu. Aralarında epeyce mesafe vardı. 14 Davut askerlere ve Ner oğlu Avner'e, "Ey Avner, bana yanıt vermeyecek misin?" diye seslendi. Avner, "Sen kimsin ki krala sesleniyorsun?" diye karşılık verdi. 15 Davut, "Sen yiğit biri değil misin?" dedi, "İsrail'de senin gibisi var mı? Öyleyse neden efendin kralı korumadın? Çünkü biri onu öldürmek için ordugaha girdi. 16 Görevini iyi yapmadın. Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, hepiniz ölüüm hak ettiniz; çünkü efendinizin, RAB'bin meshettiği kişiyi korumadınız. Bak bakalım, kralın başucundaki mızrağıyla su matarası nerede?" 17 Davut'un sesini tanıyan Saul, "Davut, oğlum, bu senin sesin mi?" diye sordu. Davut, "Evet, efendim kral, benim sesim" diye karşılık verdi, 18 "Efendim, ben kulunu neden kovalıyorum? Ne yaptım? Ne suç işledim? 19 Lütfen, efendim kral, kulunun sözlerine kulak ver. Eğer seni bana karşı kıskırtan RAB ise, bir sunu O'nun yataştırır. Ama bunu yapan insanlarda, RAB'bin önünde laneti olsunlar! Çünkü, 'Git, başka ilahlara kulluk et' diyerek, RAB'bin mirasından bana düşen paydan bugün beni uzaklaştırdılar. 20 Ne olur, kanım RAB'den uzak topraklara dökülmesen. İsrail Kralı, dağlarda keklik avlayan avcı gibi, bir pireyi avlamaya çıkmış!" 21 Bunun üzerine Saul, "Günah işledim" diye karşılık verdi, "Davut, oğlum, geri dön. Bugün yaşamıma değer verdığın için sana bir daha kötülük yapmayaçağım. Gerçekten akılsızca davrandım, çok büyük yanlışlık yaptım." 22 Davut, "İşte kralın mızrağı!" dedi, "Adamlarından biri gelip alsın. 23 RAB herkesi doğruluğuna ve bağlılığını göre ödüllendirir. Bugün RAB seni elime teslim ettiği halde, ben RAB'bin meshettiği kişiye elimi uzatmak istemedim.

24 Bugün ben senin yaşamına nasıl değer verdiysem, RAB de benim yaşamıma öyle değer versin ve beni her sıkıntıdan kurtarsın." 25 Saul, "Davut, oğlum, RAB seni kutsasın!" dedi, "Sen kesinlikle büyük işler yapacak, başarılı olacaksın!" Bundan sonra Davut yoluna koyuldu, Saul da evine döndü.

27 Davut, "Bir gün Saul'un eliyle yok olacağım" diye düşündü, "Benim için en iyisi hemen Filist topraklarına kaçmak. O zaman Saul İsrail'in her yanında beni aramaktan vazgeçer; ben de onun elinden kurtulmuş olurum." 2 Böylece Davut'la yanındaki altı yüz kişi kalkıp Gat Kralı Maok oğlu Akiş'in tarafına geçtiler. 3 Aileleriyle birlikte Gat'ta Akiş'in yanına yerleştiler. İki karısı Yizreelli Ahinoam'la Karmelli Naval'ın dul karısı Avigail de Davut'un yanındaydı. 4 Saul Davut'un Gat'a kaçtığını duyunca, artık onu aramaktan vazgeçti. 5 Davut Akiş'e, "Benden hoşnut kaldıysan, çevre kentlerden birinde bana bir yer versinler de orada oturayım" dedi, "Çünkü ben kulunun seninle birlikte kentinde yaşamasına gerek yok." 6 Akiş o gün ona Ziklak Kenti'ni verdi. Bundan ötürü Ziklak bugün de Yahuda krallarına aittir. 7 Davut Filist topraklarında bir yıl dört ay yaşadı. 8 Bu süre içinde Davut'la adamları gidip Geşurlular'a, Giriziller'e ve Amalekliler'e baskınlar yaptılar. Bunlar uzun zamandan beri Şur'a, hatta Misir'a dek uzanan topraklarda yaşıyorlardı. 9 Davut bir bölgeye saldırdığında kadın erkek demez, kimseyi sağ bırakmadı; yalnız davranışları, sıyırları, eşekleri, develeri ve giysileri alıp Akiş'e dönerdi. 10 Akiş, "Bugün nerelere baskın düzenlediniz?" diye sorardı. Davut da, "Yahuda'nın güneyine, Yerahmeelliler'in ve Kenililer'in güney bölgесine saldırdık" derdi. 11 Davut, kendisile Gat'a kimseyi götürmemek için kadın erkek kimseyi sağ bırakmadı. Çünkü, "Gat'a gidip, 'Davut şöyle yaptı, böyle yaptı' diyerek bize karşı bilgi aktarmasınlar" diye düşünürdü. Davut, Filist topraklarında yaşadığı sürece bu yöntemi uyguladı. 12 Akiş Davut'a güven duymaya başladı. "Davut kendi halkı olan İsraililer'in nefretine uğradı. Bundan böyle benim hizmetimde kalacak" diye düşünüyordu.

28 O sırada Filistiler İsrail'e savaşmak için askeri birliklerini topladılar. Akiş Davut'a, "Adamlarınla birlikte benim yanında savasaçığını bilmelisin" dedi. 2 Davut, "O zaman sen de kulunun neler yapabileceğini göreceksin!" diye karşılık verdi. Akiş, "İyi!" dedi, "Yaşadığın sürece seni kendime koruma görevlisini atayacağım." 3 Samuel ölmüş, bütün İsrail halkı onun için yas tutmuştu. Onu kendi kenti Ramada görmüşlerdi. Saul da cincilerle ruhlara danişanları ülkeden kovmuştu. 4 Filistiler toplanıp Şunem'e gittiler ve orada ordugah kurdular. Saul da bütün İsraililer'i toplayıp Gilboa Dağı'nda ordugah kurdı. 5 Saul Filist ordusunu görüp korkup büyük dehşete kapıldı. 6 RAB'be daniştiysa da, RAB ona ne düşerle, ne Urim, ne de peygamberler aracılığıyla yanıt verdi. 7 Bunun üzerine Saul görevlilerine, "Bana bir cinci kadın bulun da varıp ona danişayım" diye buyruk verdi. Görevliler, "Eyn-Dor'da bir cinci kadın var" dediler. 8 Böylece Saul başka giysilere bürünüp kılığını değiştirdi. Geceleyin yanına iki kişi alıp kadının yaşadığı yere gitti. Kadına, "Lütfen benim için ruhlara daniş ve sana söyleyeceğim kişiyi çağır" dedi. 9 Ama kadın ona şu karşılığı verdi: "Saul'un neler yaptığı, cincilerle ruhlara danişanları

ülkeden kovduğunu biliyorsun. Öyleyse neden beni öldürmek için tuzak kuruyorsun?" 10 Saul, "Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, bundan sana bir kötülük gelmeyecek" diye ant içti. 11 Bunun üzerine kadın, "Sana kim çağırıymış?" diye sordu. Saul, "Bana Samuel'ı çağır" dedi. 12 Kadın, Samuel'ı görünce çıplık atarak, "Sen Saul'sun! Neden beni kandırıldın?" dedi. 13 Kral ona, "Korkma!" dedi, "Ne görürorsun?" Kadın, "Yerin altından çıkan bir ilah görüyorum" diye karşılık verdi. 14 Saul, "Neye benziyor?" diye sordu. Kadın, "Cüppé giymiş yaşlı bir adam yukarıya çıkıyor" dedi. O zaman Saul onun Samuel olduğunu anladı; eğilip yüzüstü yere kapandı. 15 Samuel Saul'a, "Neden beni çağırıp rahatsız ettin?" dedi. Saul, "Büyük sıkıntı içindeyim" diye yanıtlandı, "Filistiler bana karşı savaşıyor ve Tanrı da beni terk etti. Artık bana ne peygamberler aracılığıyla, ne de düşülerle yanıt veriyor. Bu yüzden, ne yapmam gerektiğini bana bildirmen için seni çağırttım." 16 Samuel, "RAB seni terk edip sana düşman olduğuna göre, neden bana daniştorsun?" dedi, 17 "RAB benim aracıyla söylediğini yaptı, krallığı senden alıp soydaşın Davut'a verdi. 18 Çünkü sen RAB'bin buyruğuna uymadın, O'nun alevlenen öfkesini Amalekliler'e uygulamadın. RAB bugün bunları bu yüzden başına getirdi. 19 RAB seni de, İsrail halkını da Filistiler'in eline teslim edecek. Yarın sen ve oğulların bana katılacağınız. RAB İsrail ordusunu da Filistiler'in eline teslim edecek." 20 Saul birden boylu boyunca yere düştü. Samuel'ın sözlerinden ötürü büyük korkuya kapıldı. Gücü de kalmamıştı; çünkü bütün gün, bütün gece yemek yememişti. 21 Kadın Saul'a yaklaştı. Onun büyük şaşkınlık içinde olduğunu görünce, "Bak, kölen sözünü dinledi" dedi, "Canımı tehlkiye atarak benden istedığını yaptım. 22 Şimdi lütfen kölenin söyleyeceğini dinle. İzin ver de, önüne biraz yemek koyayım. Yoluna devam edecek gücün olması için yemek yemelisin." 23 Ama Saul, "Yemem" dierek reddetti. Ancak hizmetkarlarıyla kadın zorlayınca, onların dediğini yaptı. Yerden kalkıp yatağına üzerinde oturdu. 24 Kadının evinde besili bir dana vardı. Kadın onu hemen kesti. Un alıp yoğurdu ve mayasız ekmek pişirdi. 25 Sonra Saul'la görevlilerinin önüne koydu. Onlar da yediler. Sonra o gece kalkıp gitti.

29 Filistiler bütün ordularını Afek'te topladılar. İsraililer ise Yizreel'deki pınarın yanına kurdukları ordugahta kalyorlardı. 2 Filist beyleri üzericalı ve biner kişilik birliklerle ilerliyorlardı. Davut'a adamlarıysa Akiş'le birlikte geriden geliyorlardı. 3 Filistli komutanlar, "Bu İbraniler'in burada ne işi var?" diye sorunca, Akiş şu karşılığı verdi: "Bu, İsrail Kralı Saul'un görevlisi Davut'tur. Bir yıldan uzun süredir yanında kalyor. Bana geldiğinden beri kendisinde hiçbir kötülük bulamadım." 4 Ama Filistli komutanlar Akiş'e öfkeli dilerler. "Adamı geri gönder, kendisine verdığın yere dönsün" dediler, "Bizimle birlikte savaşa gelmesin; yoksa savaş sırasında bize karşı çıkar. Efendisinin beğenisini nasıl kazanabilir? Adamlarımızın başını ona vermekte daha iyi bir yol bulabilir mi? 5 Çalıp oynarken, 'Saul binlercesini öldürdü, Davut'sa on binlercesini' diye hakkında ezbilər okudukları Davut değil mi bu?" 6 Bunun üzerine Akiş, Davut'u çağırıp, "Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, sen dürüst bir kişisin" dedi, "Benimle birlikte savaşa katılmamı istedim. Yanıma geldiğin günden bu yana ters bir davranışını görmedim. Ama

Filist beyleri seni uygun görmedi. 7 Şimdi geri dön ve esenlikle git. Filist beylerinin gözünde ters bir davranışta bulunma." 8 Davut, "Ama ben ne yaptım?" diye sordu, "Yanına geldiğimden bu yana bende ne buldun ki, gidip efendim kralın düşmanlarına karşı savaşmayı?" 9 Akiş, "Biliyorum, sen benim gözümde Tanrı'nın bir meleği gibi iyişin" diye yanıtladı, "Ne var ki Filistli komutanlar, 'Bizimle savaşa gelmesin' diyorlar. 10 Seninle gelmiş olan efendin Saul'un kullarıyla birlikte sabah erkenden kalkın ve tan ağarır ağarmaz gidin." 11 Böylece Davut'la adamları Filist ülkesine dönmek üzere sabah erkenden kalktılar. Filistiler ise Yizreel'e gittiler.

30 Davut'la adamları üçüncü gün Ziklak Kenti'ne vardılar. Bu arada Amalekliler Negev bölgesiyle Ziklak'a baskın yapmış, Ziklak Kenti'ni yakıp yıkmışlardı. 2 Kimseyi öldürmemişlerdi, ama kadınlarla orada yaşayan genç, yaşlı herkesi tatsak etmişlerdi. Sonra onları da yanlarına alıp yollarına gitmişlerdi. 3 Davut'la adamları oraya varınca kentin ateşe verildiğini, karlarının, oğullarının, kızlarının tatsak alındığını anladılar. 4 Güçleri tükeninceye dek hiçkira hiçkira ağladılar. 5 Davut'un iki karısı, Yizreelli Ahinoam ile Karmelli Naval'ın dulu Avigayil de tatsak edilmişti. 6 Davut büyük sıkıntı içindeydi. Çünkü herkes oğulları, kızları için acı çekiyor ve, "Davut'u taşlaşyalım" diyordu. Ama Davut, Tanrı RAB'de güç bularak, 7 Ahimelek oğlu Kâhin Aviyatar'a, "Bana efodu getir" dedi. Aviyatar efodu getirdi. 8 Davut RAB'be danışarak, "Bu akıncıların ardına düşersem, onlara yetişir miyim?" diye sordu. RAB, "Artlarına düş, kesintile onlara yetişip tatsakları kurtaracaksın" diye yanıtladı. 9 Bunun üzerine Davut yanındaki alt yüz kişiyle yola çıktı. Besor Vadisi'ne geldiler. Vadıyi geçemeyecek kadar bitkin düşen iki yüz kişi orada kaldı. Davut dört yüz kişiyle akıncıları kovalamayı sürdürdü. 11 Kırdı bir Misırlı bulup Davut'a getirdiler. Yiyp içmesi için ona yiyecek, içecek verdiler. 12 Bir parça incir pestili ile iki salkım kuru üzüm de verdiler. Adam yiynice canlandı. Üç gün üç gecedir yiyp içmemiştir. 13 Davut ona, "Kime bağlılsın? Nerelisin?" diye sordu. Genç adam, "Misır'ım, bir Amalekli'nin kölesiym" diye yanıtladı, "Üç gün önce hastalanınca, efendim beni bıraktı. 14 Keretiler'in güney sınırlarına, Yahuda topraklarına, Kalevin güneyine baskınlar düzenlemiş, Ziklak Kenti'ni de ateşe vermişik." 15 Davut, "Beni bu akıncılar götürübilir misin?" diye sordu. Misırı genç, "Beni öldürmeyeceğime ya da efendimin eline teslim etmeyeceğime dair Tanrı'nın önünde ant içersen, seni akıncıların olduğu yere götürürüm" diye karşılık verdi. 16 Böylece Misırı Davut'u götürdü. Akıncılar dört bir yana dağılmışlardı. Filist ve Yahuda topraklarından topladıkları büyük yağmadan yiyp içiyor, eğlenip oynuyorlardı. 17 Davut ertesi gün tan vaktinden akşamaya dek onları öldürdü. Develere binip kaçan dört yüz genç dışında içlerinden kurtulan olmadı. 18 Davut Amalekliler'in ele geçirdiği her şeyi, bu arada da iki karısını kurtardı. 19 Gençler, yaşlılar, oğullar, kızlar, yağmalanan mallar, kısacası Amalekliler'in alındıklarından hiçbir şey eksik kalmadı. Davut tümünü geri aldı. 20 Bütün koynularla sığurları da aldı. Adamları, bunları öbür hayvanların öünden sürerek, "Bunlar Davut'un yaşımladıkları" diyorlardı. 21 Bundan sonra Davut, daha ileriye gidemeyecek kadar bitkin düşüp Besor

Vadisi'nde kalan iki yüz kişinin bulunduğu yere vardı. Onlar da Davut'la yanındakileri karşılamaya çıktılar. Davut yaklaşınca onlara esenlik diledi. **22** Ama Davut'la giden adamlardan kötü ve deðersiz olanların tümü, "Madem bizimle birlikte gitmediler, geri alðımız yaðmadan onlara hiçbir pay vermeyeceðiz" dediler, "Her biri yalnız karısıyla çocuklarını alıp gitsin." **23** Ama Davut, "Hayır, kardeþlerim!" dedi, "RAB'bin bize verdikleri konusunda böyle davranamayız! O bizi korudu ve bize saldiran akıncıları elimize teslim etti. **24** Sizin bu söylediklerinizi kim kabul eder? Savaşa gidenle eşyanın yanında kalanın payı aynıdır. Her şey esit paylaþılacak!" **25** O günden sonra Davut bunu ïsrail için bugüne dek geçerli bir kural ve ilke haline getirdi. **26** Davut Ziklak'a dönünce, dostları olan Yahuda ileri gelenlerine yaðma mallardan göndererek, "İste RAB'bin düşmanlarından yaðmalanan mallardan size bir armâðan" dedi. **27** Sonra Beytel, Negev'deki Ramot, Yattir, **28** Aroer, Sifmot, Estemoa, **29** Rakal, Yerahmeelliler'in, Kenliler'in kentlerinde, **30** Horma, Bor-Aşan, Atak, **31** Hevron'da oturanlara ve adamlarıyla birlikte sık sık uğradığı yerlerin tümüne yaðmalanan mallardan gönderdi.

31 Filistiler İsailliler'le savaşa tutuþtu. İsailliler Filistiler'in öðünden kaçtı. Birçoðu Gilboa Dağı'nda ölüp yere serildi. **2** Filistiler Saul'la oðullarının ardına düştüler. Saul'un oðulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkiþua'yı yakalayıp öldürdüler. **3** Saul'un çevresinde savaş kızısti. Derken Saul Filistli okçular tarafından vuruldu ve ağır yaralandı. **4** Saul, silahını taşıyan adama, "Kılıcını çek de bana sapla" dedi, "Yoksa bu sünnetsizler gelip bana kılıc saplayacak ve benimle alay edecekler." Ama silah taşıyıcı büyük bir korkuya kapilarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı. **5** Saul'un öldüğünü görüp, silah taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine attı ve Saul'la birlikte öldü. **6** Böylece Saul, üç oðlu, silah taşıyıcısı ve bütün adamları aynı gün öldüler. **7** Vadinin öðür tarafında ve Şeria Irmaðı'nın karþı yakasında oturan İsailliler, ïsrail ordusunun kaçtığını, Saul'la oðullarının öldüğünü anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladilar. Filistiler gelip bu kentlere yerlesтиler. **8** Ertesi gün Filistiler, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saul'la üç oðlunun Gilboa Dağı'nda öldüğünü gördüler. **9** Saul'un baþını kesip silahlarını aldilar. Sonra bu iyi haberin putlarının tapınaðında ve halk arasında duyurulması için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler. **10** Saul'un silahlarını Aþtoðet'in tapınağına koyup cesedini Beyþean Kenti'nin suruna çaktılar. **11** Yaveþ-Gilat halkı Filistiler'in Saul'a yaptıklarını duydular. **12** Bütün yiðitler geceleyin yola koyularak Beyþean'a gittiler. Saul'la oðullarının cesetlerini Beyþean surundan indirip Yaveþ'e götürdüler, orada yaktılar. **13** Sonra kemiklerini toplayıp Yaveþ'teki iltin ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular.

2.Samuel

1 Saul'un ölümünden sonra Amalekliler'e karşı kazandığı zaferden dönen Davut Zıtlak'ta iki gün kaldı. **2** Üçüncü gün, Saul'un ordugahından giysileri yırtılmış, başı toz toprak içinde bir adam geldi. Adam Davut'a yaklaştıcağı önde yere kapandı. **3** Davut, "Nereden geliyorsun?" diye sordu. Adam, "İsrail ordugahından kaçıp kurtuldum" dedi. **4** Davut, "Ne oldu? Bana anlat" dedi. Adam askerlerin savaş alanından kaçtığını, birçoğunu düşüp öldügünü, Saul'la oğlu Yonatan'ın da ölüler arasında olduğunu anlattı. **5** Davut, kendisine haber veren genç adama, "Saul'la oğlu Yonatan'ın öldüğünü nereden biliyorsun?" diye sordu. **6** Genç adam şöyle yanıtladı: "Bir rastlantı sonucu Gilboa Dağı'ndaydım. Saul mızrağına dayanmıştı. Atılırla savaş arabaları ona doğru yaklaşıyordu. **7** Saul arkasına dönüp beni görünce seslendi. Ben de, 'Buyrun, buradayım' dedim. **8** "Saul, 'Sen kimsin?' diye sordu. "Ben bir Amalekli'yim" diye yanıtladım. **9** "Saul, 'Ne olur üstüme var ve beni öldür!' dedi, 'Çünkü çektiğim acılardan kurtulmak istiyorum.' **10** Bu yüzden varıp onu öldürdüm. Çünkü yere düşükten sonra yaşayamayacağını biliyordum. Başındaki taçla kolundaki bileziği aldım ve onları buraya, efendime getirdim." **11** Bunun üzerine Davut'la yanındakiler giysilerini yırttılar. **12** Kılıçtan geçirilen Saul, oğlu Yonatan ve RAB'bin halkı olan İsraililer için akşamda dek yas tutup ağladılar, oruç tuttular. **13** Davut, kendisine haber getiren genç adama, "Nerelisin?" diye sordu. Adam, "Ben yabancıyım, bir Amalekli'nin oğluyum" dedi. **14** Davut, "RAB'bin meshettiği kişiye el kaldırıp onu yok etmekten korkmadın mı?" diye sordu. **15** Sonra adamlarından birini çağırıp, "Git, öldür onu!" diye buyurdu. Böylece adam Amalekliyi vurup öldürdü. **16** Davut Amalekli'ye, "Kanından sen kendin sorumlusun" demişti, "Çünkü 'RAB'bin meshetiği kişiyi ben öldürdüm" demekle kendine karşı ağızınla tanıklıkta bulundundu." **17** Davut Saul'la oğlu Yonatan için ağıt yaktı. **18** Sonra Yaşar Kitabı'nda yazılan Yay adındaki ağıtin Yahuda halkına öğretilemesini buyurdu: **19** "Ey İsrail, senin yüceliğin yüksek tepelerinde yok oldu! Güçlüler nasıl da yere serildi! **20** Haberi ne Gat'a duyurun, Ne de Aşkelon sokaklarında yayın. Öyle ki, ne Filistiller'in kızları sevinsin, Ne de sünnetsizlerin kızları coşsun. **21** Ey Gilboa dağları, Üzerinize ne çiy ne de yağmur düşsün. Ürün veren tarlalarınız olmasın. Çünkü gülcünün kalkanı, Bir daha yaşı sürülmeyecek olan Saul'un kalkanı Orada bir yana atıldı! **22** Yonatan'ın yayı yere serilmişlerin kanından, Yiğitlerin bedenlerinden hiç geri çekilmedi. Saul'un kılıcı hiç boş savrulmadı. **23** Saul'la Yonatan tatlı ve sevimliydiler. Yaşamda da ölümde de ayrılmadılar. Kartallardan daha çevik, Aslanlardan daha güçlüydüler. **24** Ey İsrail kızları! Sizi al renkli, süslü giysilerle donatan, Giysinizi altın süslerle bezeyen Saul için ağlayın! **25** Güçlüler nasıl da yere serildi savaşta! Yonatan senin yüksek tepelerinde ölü yatıyor. **26** Senin için üzgünüm, kardeşim Yonatan. Benim için çok değerliydim. Sevgin kadın sevgisinden daha üstündü. **27** Güçlüler nasıl da yere serildi! Savaş silahları yok oldu!"

2 Bundan sonra Davut RAB'be, "Yahuda kentlerinden birine gideyim mi?" diye sordu. RAB, "Git" dedi. Davut, "Nereye

gideyim?" diye sorunca, RAB, "Hevron'a" diye karşılık verdi. **2** Bunun üzerine Davut, iki eşiyle -Yizreelli Ahinoam ve Karmelli Naval'ın dulu Avigail'e- birlikte oraya gitti. **3** Alleleriyle birlikte adamlarını da götürdü. Hevron'a bağlı kentlere yerleştiler. **4** Yahudalılar Hevron'a giderek orada Davut'u Yahuda Kralı olarak meshettiler. Saul'u gömenerlerin Yaveş-Gilatlılar olduğu Davut'a bildirdi. **5** Davut onlara ulaklar göndererek şöyle dedi: "Efendiniz Saul'u gömmekle ona yaptığınız iyilikten dolayı RAB sizi kutsasın. **6** RAB şimdî size bağlılıkla, iyilikle davransın. Bunu yaptığınız için ben de size aynı şekilde iyilik yapacağım. **7** Şimdi gücü ve yürekli olun, çünkü efendiniz Saul öldü. Yahuda halkı beni kralları olarak meshetti." **8** Saul'un ordu komutanı Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşet'i yanına alıp Mahanayim'e götürmüştü. **9** Avner onu orada Gilat, Aşurlular, Yizreel, Efrayim, Benyamin ve bütün İsrail'in kralı yaptı. **10** Saul oğlu İş-Boşet kırk yaşında kral oldu ve İsrail'de iki yıl krallık yaptı. Ancak Yahuda halkı Davut'u destekledi. **11** Davut Hevron'da Yahuda halkına yedi yıl altı ay krallık yaptı. **12** Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşet'in adamlarıyla birlikte Mahanayim'den Givon'a gitti. **13** Seruya oğlu Yoav'la Davut'un adamları varıp Givon Havuzu'nun yanında onları karşıladılar. Taraflardan biri havuzun bir yanına, öteki öbür yanına oturdu. **14** Avner Yoav'a, "Ne olur gençler kalkıp önmüzde dövüşsünler" dedi. Yoav, "Olur, kalkıp dövüşsünler" diye karşılık verdi. **15** Böylece Benyamin oymağından Saul oğlu İş-Boşet'ten yana olanlardan on iki kişiyle Davut'un adamlarından on iki kişi kalkıp ileri atıldı. **16** Her biri karşısının başından tuttuğu gibi kılıcını böğrüne sapladı; birlikte yere serildiler. Bu yüzden Givon'daki o yere Helkat-Hassurim adı verildi. **17** O gün savaş çok çetin oldu. Davut'un adamları Avner'e İsrailileri yenilgiye uğrattılar. **18** Seruya'nın üç oğlu - Yoav, Avışay ve Asahel- de oradaydılar. Bir kır ceylanı kadar hızlı koşan Asahel **19** sağa sola sapmadan Avner'i kovaladı. **20** Avner arkasına bakınca, "Asahel sen misin?" diye sordu. Asahel, "Evet, benim" diye karşılık verdi. **21** Avner, "Sağa ya da sola dön. Gençlerden birini yakala ve kendin için silahlarını al" dedi. Ama Asahel Avner'i kovalamaktan vazgeçmek istemedi. **22** Avner Asahel'i bir daha uyardı: "Beni kovalamaktan vazgeç! Neden seni yere sereyim? Sonra kardeşin Yoav'ın yüzüne nasıl bakarım?" **23** Asahel peşini bırakmayı reddedince Avner mızrağının arka ucuya onu karnından vurdu. Mızrak Asahel'in sırtından çıktı. Asahel orada düşüp öldü. Asahel'in düşüp olduğu yere varanların tümü orada durup beklediler. **24** Ama Yoav'la Avışay Avner'i kovalamayı sürdürdüler. Güneş batarken Givon kırsal bölgесine giden yolun üzerindeki Giah'a bakan Amma Tepesi'ne vardılar. **25** Benyaminliler Avner'in çevresinde toplanarak bir birlilik oluşturdu. Bir tepenin başında durup beklediler. **26** Avner Yoav'a, "Kılıç sonsuza dek mi insanları yok etsin?" diye seslendi, "Bu olayın acıyla sona ereceğini anlımiyor musun? Kardeşlerini kovalamaktan vazgeçmeleri için askerlere ne zaman buyruk vereceksin?" **27** Yoav şöyle karşılık verdi: "Yaşayan Tanrı'nın adıyla derim ki, seslenmeseydin askerler sabaha dek kardeşlerini kovalamaktan vazgeçmeyecekti." **28** Sonra Yoav boru çaldı. Herkes durdu. Bundan böyle İsrail halkını ne kovaladılar, ne de onlara savaştılar. **29** Avner'le adamları bütün gece Arava Vadisi'nde yürüdüler. Şeria Irmağı'ni

geçerek Bitron yolundan Mahanayim'e vardılar. 30 Yoav Avner'i kovalamaktan döndükten sonra orduyu topladı. Asahel'den başka, Davut'un adamlarından on dokuz kişi eksikti. 31 Oysa Davut'un adamları Avner'i destekleyen Benyaminliler'i bozguna uğratıp üç yüz altmış kişiyi öldürmüştülerdi. 32 Yoav'la adamları Asahel'i götürüp Beytlemeh'de babasının mezarına gömdüler. Sonra bütün gece yürüyerek gün doğumunda Hevron'a vardılar.

3 Saul'un soyyla Davut'un soyu arasındaki savaş uzun sürdü. Davut giderek güçlenirken, Saul'un soyu gitgide zayıf düşüyordu. 2 Davut'un Hevron'da doğan oğulları şunlardı: İlk oğlu Yizreelli Ahinoam'dan Amnon, 3 ikinci Karmelli Naval'ın dulu Avigail'den Kilav, üçüncü Geşur Kralı Talmay'ın kızı Maaka'dan Avşalom, 4 dördüncüsü Hagi'ten Adoniya, beşincisi Avital'ın oğlu Şefatya, 5 altıncısı Davut'un eşi Eglal'dan Yitream. Davut'un bu oğullarının hepsi Hevron'da doğdular. 6 Saul'un soyyla Davut'un soyu arasındaki savaş sürerken, Avner Saul'un soyu arasında güçleniyordu. 7 Saul'un Aya kizi Rispa adında bir cariyesi vardı. Bir gün İş-Boşet Avner'e, "Neden babamın cariyesiyle yattın?" diye sordu. 8 İş-Boşet'in sorusuna çok öfkelenen Avner şu karşılığı verdi: "Ben Yahuda tarafına geçen bir köpek başı mıymış? Bugün bile baban Saul'un ailesine, kardeşlerine, dostlarına bağlıyım. Seni Davut'un eline teslim etmedim. Ama bugün bu kadın yüzünden beni suçluyorsun. 9 RAB krallığı Saul'un soyundan alıp Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar uzanan İsrail ve Yahuda'da Davut'un krallığını kuracağımı ant içti. Ben de bunu Davut için yapmazsam Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapısın!" 11 İş-Boşet Avner'den korktuğu için ona başka bir şey söyleyemedi. 12 Avner kendi adına Davut'a ulaklar gönderip şöyle dedi: "Ülke kimin ülkesi? Benimle bir antlaşma yap; o zaman İsrail'in tümünün sana bağlanması için ben de senden yana olurum." 13 Davut, "İyi" diye yanıtladı, "Seninle bir antlaşma yaparım. Yalnız senden şunu istiyorum: Beni görmeye geldiğinde Saul'un kizi Mikal'ı da getir. Yoksa beni görmeyeceksin." 14 Öte yandan Davut Saul oğlu İş-Boşet'e de ulaklar aracılığıyla şu haberi gönderdi: "Yüz Filistili'nin sünnet derisi karşılığında nişanlandığım karım Mikal'ı bana ver." 15 Bunun üzerine İş-Boşet, kadının kocası Laiyış oğlu Paltiel'den alınıp getirilmesi için adamlar gönderdi. 16 Kocası kadını ağlaya ağlaya Bahurim'e kadar izledi; sonra Avner ona, "Geri dön" deyince döndü. 17 Avner İsrail'in ileri gelenleriyle görüşüp onlara şöyle demişti: "Siz bir süredir Davut'un kralınız olmasını istiyorsunuz. 18 Şimdi bunu gerçekleştiretin! Çünkü RAB, Davut hakkında, 'Halkım İsrail'i kulum Davut aracılığıyla Filistiller'in ve bütün düşmanlarının elinden kurtaracağım' demiştir." 19 Avner Benyaminliler'le de görüştü, İsrail'in ve bütün Benyamin halkın uygun gördüğü her şeyi Davut'a bildirmek üzere Hevron'a gitti. 20 Avner yirmi kişiyle birlikte Hevron'a, Davut'un yanında vardi. Davut Avner'le yanındakilere bir şölen verdi. 21 Avner Davut'a, "Hemen gidip bütün İsrail halkını efendim kralın yanına toplayayım" dedi, "Öyle ki, seninle bir antlaşma yapısınlar. Sen de dileğin her yeri yönetebilesin." Bunun üzerine Davut Avner'i yoluna gönderdi. O da esenlikle gitti. 22 Tam o sırada Davut'un adamlarıyla Yoav, bir baskından dönmüş, yanlarında birçok yağmalanmış mal getirmişlerdi. Ama Avner Hevron'da Davut'un

yanında değildi. Çünkü Davut onu göndermiş, o da esenlikle gitmişti. 23 Yoav'la yanındaki bütün askerler Hevron'a vardığında, Ner oğlu Avner'in krala geldiğini, kralın onu gönderdiğiini, onun da esenlikle gittiğini Yoav'a bildirdiler. 24 Yoav krala gidip, "Ne yaptın?" dedi, "Baksana Avner ayağına kadar gelmiş! Neden onu saliverdin? Çoktan gitmiş!" 25 Ner oğlu Avner'i tanırsın; seni kandırmak, nereye gidip geldiğini, neler yaptığına öğrenmek için gelmiştir." 26 Davut'un yanından çıkan Yoav, Avner'in arkasından ulaklar gönderdi. Ulaklar Avner'i Sira Sarnıcı'ndan geri getirdiler. Davut ise bundan habersizdi. 27 Avner Hevron'a dönünce, Yoav onunla özel bir görüşme yapmak bahanesiyle, onu kent kapısına çektı. Kardeşi Asahel'in kanını döktüğü için, Avner'i orada karnından vurup öldürdü. 28 Davut bu haberi işitince şöyle dedi: "RAB'bin önünde ben de, krallığım da Ner oğlu Avner'in kanından sonsuza dek suçsuz. 29 Bu suçun sorumlusu Yoav'la babasının bütün soyu olsun. Yoav'ın soyundan irinli, deri hastalığına yakalandı, koltuk değneğine dayanan, kılıçla öldürülün, açlık çeken kişiler hiç eksik olmasın!" 30 Böylece Yoav'la kardeşi Avişay, Givon'daki savaşta kardeşleri Asahel'i öldürün Avner'i öldürdüler. 31 Sonra Davut Yoav'la yanındakilere şu buyruğu verdi: "Giysilerinizi yırtıp çula sarının ve Avner'in ölüsü önünde yas tutun!" Kral Davut da cenazenin ardısına yürüdü. 32 Avner'i Hevron'da gömdüler. Kral, Avner'in mezarı başında hıçkırı hıçkırı ağladı. Oradaki herkes de ağladı. 33 Sonra kral, Avner için şu ağıtı yaktı: "Avner, bir budala gibi mi ölmeliydi? 34 Ellerin bağı değil, ayaklarına zincir vurulmamıştı. Ama sen kötülerin önünde düşen biri gibi düştün!" Herkes Avner için yine ağladı. 35 Halk Davut'un yanına varıp akşam olmadan bir şeyler yemesi için üstelediyse de, Davut ant içerek şöyle dedi: "Güneş batmadan ekmeğin ya da başka herhangi bir şey tatmayıacağım. Yoksa Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapısın!" 36 Herkes bunu benimsedi ve kralın yaptığı her şeyden hoşnut oldukları gibi, bundan da hoşnut oldular. 37 Ner oğlu Avner'in öldürülmesinde kralın parmağı olmadığı o gün bütün İsrail halkı anladı. 38 Kral adamlarına, "Bugün İsrail'de bir önderin, büyük bir adamın olduğunu bilmiyor musunuz?" dedi, 39 "Meschedilmiş bir kral olduğum halde bugün gücsüzüm. Seruya'nın oğulları benden daha zorlu. RAB kötülik edene yaptığı kötülüğe göre karşılık versin!"

4 Avner'in Hevron'da öldürülüğünü duyan Saul oğlu İş-Boşet korkuya kapıldı. Bütün İsrail halkı da dehset içindeydi. 2 Saul oğlu İş-Boşet'in iki akıncı önderi vardi; bunlar Benyamin oymağından Beerotlu Rimmon'un oğullarıydı. Birinin adı Baana, öbürününki Rekav'dı. -Beerot Benyamin oymağından sayılırdı. 3 Beerotlular Gittayim'e kaçmışlardı. Yabancı olan bu halk bugün de orada gurbette yaşıyor.- 4 Saul oğlu Yonatan'ın Mefiboset adında bir oğlu vardi; iki ayağı da topaldı. Saul'la Yonatan'ın ölüm haberi Yizreel'den ulaştığında, Mefiboset beş yaşındaydı. Dadısı onu alıp kaçmıştı. Ne var ki, aceleyle kaçmaya çalışırken çocuk düşüp sakatlanmıştı. 5 Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav'la Baana yola koyuldular. Öğle sicağında İş-Boşet'in evine vardıklarında İş-Boşet uzanmış dinlenmekteydi. 6 Buğday alacakmış gibi yaparak eve girdiler. O sırada İş-Boşet yatak odasında yatağında uzanıyordu. Adamlar İş-Boşet'in karnını

deşip öldürdüler. Başını gövdesinden ayırip yanlarına aldılar. Rekav'la kardeşi Baana kaçip bütün gece Arava yolundan ilerlediler. 8 İş-Boşet'in başını Hevron'da Kral Davut'a getirip, "İşte seni öldürmek isteyen düşmanın Saul'un oğlu İş-Boşet'in başlı!" dediler, "RAB bugün Saul'dan ve onun soyundan efendimiz kralın öcünü aldı." 9 Ama Davut Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav'la kardeşi Baana'ya şöyle karşılık verdi: "Beni her türlü sıkıntından kurtaran yaşayan RAB adıyla derim ki, iyi haber getirdiğini sanarak bana Saul'un olduğunu bildiren adamı yakalayıp Ziklak'ta yaşamına son verdim. Getirdiği iyi haber için verdığım ödül buydu! 11 Doğru birinievinde, yatağında öldüren kötü kişilerin ölümü çok daha kesindir! Şimdi sizi yeryüzünden yok ederek onun öcünü sizden almayacak mıyım?" 12 Sonra adamlarına buyruk verdi. İki kardeşi öldürüp ellerini, ayaklarını kestiler ve Hevron'daki havuzun yanına astılar. İş-Boşet'in başını ise götürüp Hevron'da Avner'in mezarına gömdüler.

5 İsrail'in bütün oymakları Hevron'da bulunan Davut'a gelip şöyle dediler: "Biz senin etin, kemiğiniz. 2 Geçmişte Saul kralımızken, savaşta İsrail'e komuta eden sendin. RAB sana, 'Halkım İsrail'i sen güdecek, onlara sen onder olacaksın' diye söz verdi." 3 İsrail'in bütün ileri gelenleri Hevron'a, Kral Davut'un yanına gelince, kral RAB'bin önünde orada onlara bir antlaşma yaptı. Onlar da Davut'u İsrail Kralı olarak meshettiler. 4 Davut otuz yaşında kral oldu ve kırk yıl krallık yaptı. 5 Hevron'da yedi yıl altı ay Yahuda'ya, Yeruşalim'de otuz üç yıl bütün İsrail'e ve Yahuda'ya krallık yaptı. 6 Kral Davut'la adamları Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'a saldırmak için yola çıktılar. Yevuslular Davut'a, "Sen buraya gitmemesin, körlere topallar bile seni geri püskürtebilir" dediler. "Davut buraya gitmez" diye düşünüyordular. 7 Ne var ki, Davut Siyon Kalesi'ni ele geçirdi. Daha sonra bu kaleye "Davut Kenti" adı verildi. 8 Davut o gün adamlarına şöyle demişti: "Yevuslular'ı kim yenilgiye uğratırsa Davut'un nefret ettiği şu 'Topallarla körlere' su kanalından ulaşmalı!" "Körlere topallar saraya gitmeyecek" denmesinin nedeni işte budur. 9 Bundan sonra Davut "Davut Kenti" adını verdiği kalede oturmaya başladı. Çevredeki bölgeyi, Milli'dan içeriye doğru uzanan bölümü inşa etti. 10 Davut giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen Tanrı RAB onunlaydı. 11 Sur Kralı Hiram Davut'a ulaklar, sedir kütükleri, marangozlar ve taşçılar gönderdi. Bu adamlar Davut için bir saray yaptılar. 12 Böylece Davut RAB'bin kendisini İsrail Kralı atadığını ve halkı İsrail'in hatrı için krallığını yücelttiğini anladı. 13 Davut Hevron'dan ayrıldıktan sonra Yeruşalim'de kendine daha birçok cariye ve karı aldı. Davut'un erkek ve kız çocukları oldu. 14 Davut'un Yeruşalim'de doğan çocukların adları şunlardı: Şammua, Şovav, Natan, Süleyman, 15 Yivhar, Elişa, Nefek, Yafia, 16 Elişama, Elyada ve Elifelet. 17 Filistiler Davut'un İsrail Kralı olarak meschedildiğini duyuncu, bütün Filist ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut kaleye siındı. 18 Filistiler gelip Refaim Vadisi'ne yayılmışlardı. 19 Davut RAB'be danişti: "Filistiller'e saldırıyorum mı? Onları elime teslim edecek misin?" RAB Davut'a, "Saldır" dedi, "Onları kesinlikle eline teslim edeceğim." 20 Bunun üzerine Davut Baal-Perasim'e gidip orada Filistiler'i bozguna uğrattı. Sonra, "Her şeyi yarıp geçen sular gibi, RAB düşmanları öňümden yarıp geçti"

dedi. Bundan ötürü oraya Baal-Perasim adı verildi. 21 Davut'la adamları, Filistiler'in orada bıraktığı putları alıp götürdüler. 22 Filistiler bir kez daha gelip Refaim Vadisi'ne yayıldılar. 23 Davut RAB'be danişti. RAB söyle karşılık verdi: "Buradan saldırma! Onları arkadan çevirip pelesenk ağaçlarının önünden saldır. 24 Pelesenk ağaçlarının tepesinden yürüyüş sesi duyarsa, acele et. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna uğratmak için öňünsüza gitmişim demektir." 25 Davut RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filistiler'i Geva'dan Gezer'e kadar bozguna uğrattı.

6 Davut İsrail'deki bütün seçme adamları topladı. Sayıları otuz bin kişiydi. 2 Böylece Davut'la ordusu, sandığın üzerindeki Keruvlar arasında taht kuran Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla anılan Tanrı'nın Sandığı'ni getirmek için Baale-Yahuda'ya gittiler. 3 Tanrı'nın Sandığı'ni Avinadav'ın tepedeki evinden alıp yeni bir arabaya koydular. Tanrı'nın Sandığı'ni taşıyan yeni arabayı Avinadav'ın oğulları Uzza'yla Ahyo sürüyordu. Ahyo sandığın öňünden yürüyordu. 5 Bu arada Davut'la bütün İsrail halkı da RAB'bin önünde lir, çenek, tef, çingirak ve ziller eşliğinde ezgiler okuyarak var güçleriyle bu olayı kutluyorlardı. 6 Nakon'un harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle Uzza elini uzatıp Tanrı'nın Sandığı'ni tuttu. 7 RAB Tanrı saygısızca davranan Uzza'ya öfkelenerek onu orada yere çalıdı. Uzza Tanrı'nın Sandığı'nın yanında öldü. 8 Davut, RAB'bin Uzza'yi cezalandırmamasına öfkelendi. O günden bu yana oraya Peres-Uzza denilir. 9 Davut o gün RAB'den korkarak, "RAB'bin Sandığı nasıl olur da bana gelir?" diye düşündü. 10 RAB'bin Sandığı'ni Davut Kenti'ne götürmek istemedi. Bunun yerine sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evine götürdü. 11 RAB'bin Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı. RAB Ovet-Edom'u ve bütün ailesini kutsadı. 12 "Tanrı'nın Sandığı'ndan ötürü RAB Ovet-Edom'un ailesini ve ona ait her şeyi kutsadı" diye Kral Davut'a bildirildi. Böylece Davut gidip Tanrı'nın Sandığı'ni Ovet-Edom'un evinden Davut Kenti'ye sevinçle getirdi. 13 RAB'bin Sandığı'ni taşıyanlar altı adım atınca, Davut bir boğaya besili bir dana kurban etti. 14 Keten efod kuşanmış Davut, RAB'bin önünde var gücüyle oynuyordu. 15 Davut'la bütün İsrail halkı, sevinç naraları ve boru sesi eşliğinde RAB'bin Sandığı'ni getiriyorlardı. 16 RAB'bin Sandığı Davut Kenti'ne varınca, Saul'un kızı Mikal pencereden baktı. RAB'bin önünde oynayıp zıplayan Kral Davut'u görünce, onu küçümsedi. 17 RAB'bin Sandığı'ni getirip Davut'un bu amaçla kurduğu çadırın içindeki yerine koydular. Davut RAB'be yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu. 18 Yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla halkı kutsadı. 19 Ardından kadın erkek herkese, bütün İsrail topluluğuna birer somun ekmekle birer hurma ve üzüm pestili dağıttı. Sonra herkes evine döndü. 20 Davut ailesini kutsamak için eve döndüğünde, Saul'un kızı Mikal onu karşılaşmaya çıktı. Davut'a şöyle dedi: "İsrail Kralı bugün ne güzel bir ün kazandırdı kendine! Değersiz biri gibi, kollarının cariyeleri öňünde soyundun." 21 Davut, "Baban ve bütün soyu yerine beni seçen ve halkı İsrail'e önder atanay RAB'bin öňünde oynamadım!" diye karşılık verdi, "Evet, RAB'bin öňünde oynayacağım. 22 Üstelik kendimi bundan daha da

küçük düşüreceğim, hiçe sayacağım. Ama sözünü ettiğin o cariyeler beni onurlandıracaklar." 23 Saul'un kızı Mikal'ın ölene dek çocuğu olmadı.

7 Kral sarayına yerleşmişti. RAB de onu çevresindeki bütün düşmanlarından koruyarak rahata kavuşturdu. 2 O sırada kral, Peygamber Natan'a, "Bak, ben sedir ağacından yapılmış bir saraya oturuyorum. Oysa Tanrı'nın Sandığı bir çadırda duruyor!" dedi. 3 Natan, "Git, tasarladığın her şeyi yap, çünkü RAB seninledir" diye karşılık verdi. 4 O gece RAB Natan'a şöyle seslendi: 5 "Git, kulum Davut'a şöyle de: 'RAB diyor ki, oturmam için bana sen mi tapınak yapacaksın? 6 İsrail halkını Mısır'dan çıkardığım günden bu yana konutta oturmadım. Bir çadırda orada burada konaklayarak dolaşıyordum. 7 İsraililerle birlikte dolaştığım yerlerin herhangi birinde, halkım İsrail'i gütmesini buyurduğum İsrail önderlerinden birine, neden bana sedir ağacından bir konut yapmadınız diye hiç sordum mu?' 8 "Şimdi kulum Davut'a şöyle diyeceksin: 'Her Şeye Egemen RAB diyor ki, halkım İsrail'e önder olasın diye seni otatlardan ve koynu gütmekten aldim. 9 Her nereye gittiyse seninleydim. Önünden bütün düşmanlarını yok ettim. Adını dünyadaki büyük adamların adı gibi büyük kılacağım. 10 Halkım İsrail için bir yurt sağlayıp onları oraya yerlestireceğim. Bundan böyle kendi yurtlarında otursunlar, bir daha rahatsız edilmesinler. Kötü kişiler de halkım İsrail'e hâkimler atadığım günden bu yana yaptıkları gibi, bir daha onlara baskın yapmasınlar. Seni bütün düşmanlarından kurtarıp rahata kavuşturacağım.' 11 RAB senin için bir soy yetiştireceğini belirtiyor: 12 Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim. 13 Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onun krallığının tahtını sonsuza dek südüreceğim. 14 Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Kötülük yapınca, onu insanların değneğiyle, insanların vuruşlarıyla yola getireceğim. 15 Ama senin önünden kaldırdığım Saul'dan esirgediğim sevgiyi hiçbir zaman esirgemeyeceğim. 16 Soyun ve krallığın sonsuza dek önlümde duracak; tahtın sonsuza dek sürecek." 17 Böylece Natan bütün bu sözleri ve görümleri Davut'a aktardı. 18 Bunun üzerine Kral Davut gelip RAB'bin önünde oturdu ve şöyle dedi: "Ey Egemen RAB, ben kimim, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin? 19 Ey Egemen RAB, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun geleceği hakkında da söz verdin. Ey Egemen RAB, insanlarla hep böyle mi ilgilenevsem? 20 Ben sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü, ey Egemen RAB, kulunu tanıyorum. 21 Sözünün hatırlı için ve isteğin uyarınca bu büyülüyü gösterdin ve kuluna bildirdin. 22 "Yücesin, ey Egemen RAB! Bir benzerin yok, senden başka Tanrı da yok! Bunu kendi kulaklarımıza duyduk. 23 Halkın İsrail'e benzer tek bir ulus yok dünyada. Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Çünkü onlar için de, ülken için de büyük ve görkemli işler yapmakla ün saldın. Mısır'dan kendin için kurtardığın halkın önünden ulusları ve tanrılarını kovdun. 24 Halkın İsrail'e sonsuza dek kendi halkın olarak benimsedin ve sen de, ya RAB, onların Tanrısı oldun. 25 "Şimdi, ya RAB Tanrı, kuluna ve onun soyuna ilişkin verdığın sözü sonsuza dek tut, sözünü yerine getir. 26 Öyle ki, insanlar, 'Her Şeye Egemen RAB İsrail'in Tanrı'sıdır!' diyerek adını sonsuza dek yüceltsinler

ve kulun Davut'un soyu da önünde sürsün. 27 "Ey Her Şeye Egemen RAB, İsrail'in Tanısı! 'Senin için bir soy çıkaracağım' diye kuluna açıkladın. BUNDAN DOLAYI KULUN SANA BU DUAYI ETME YÜREKLİLİĞİNİ BULDU. 28 EY EGEMEN RAB, SEN TANRı'SIN! SÖZLERİN GERÇEKTİR VE KULUNA BU İYİKLİKLERİ SÖZ VERDİN. 29 ŞİMDİ ÖNÜNDE SONSUZA DEK SÜRMESİ İÇİN KULUNUN SOYUNU KUTSAMANI DİLİYORUM. ÇÜNKÜ, EY EGEMEN RAB, SEN BÖYLE SÖZ VERDİN VE KULUNUN SOYU KUTSAMANLA SONSUZA DEK KUTLU KILINACAK."

8 Bir süre sonra Davut Filistililer'i yenip boyunduruğu altına aldı ve Meteg-Amma'yı Filistililer'in yönetiminden çıkardı. 2 Moavlilar'ı da bozguna uğrattı. Onları yere yatırıp iple öldürdü. Ölçtüği iki sırayı öldürdü, bir bütün sırayı sağ bıraktı. Moavlilar Davut'un haraç ödeyen köleleri oldular. 3 Davut Fırat'a kadar krallığını yeniden kurmaya giden Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezer'i de yendi. 4 Bin yedi yüz atlısıyla yirmi bin yaya askerini ele geçirdi. Yüz savaş arabası için gerekten atların dışındaki bütün atları da sakatladı. 5 Sova Kralı Hadadezer'e yardımına gelen Şam Aramları'ndan yirmi iki bin kişiyi öldürdü. 6 Sonra Şam Aramları'nın ülkesine askeri birlilikler yerleştirdi. Onlar da Davut'un haraç ödeyen köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zaferle ulaştırdı. 7 Davut Hadadezer'in komutanlarının taşıdığı altın kalkanları alıp Yeruşalim'e götürdü. 8 Ayrıca Hadadezer'in yönetimindeki Betah ve Berotay kentlerinden bol miktarda tunç aldı. 9 Hama Kralı Toi, Davut'un Hadadezer'in bütün ordusunu bozguna uğrattığını duydular. 10 Toi Kral Davut'u selamlamak ve Hadadezer'le savaşıp yendiği için onu kutlamak üzere oğlu Yoram'ı ona gönderdi. Çünkü Toi Hadadezer'le sürekli savaşmıştı. Yoram Davut'a altın, gümüş, tunç armağanlar getirdi. 11 Kral Davut bu armağanları yendiği bütün uluslararası –Aram, Moav, Ammonlular, Filistililer ve Amalekliler'den– ele geçirdiği altın ve gümüşle birlikte RAB'be adadı. Bunun yanısıra Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezer'den yağmalanan altınla gümüşü de RAB'be adadı. 13 Davut Tuz Vadisi'nde on sekiz bin Edomlu öldürüp ölmüş once kavuştı. 14 Edom'un her yanına askeri birlilikler yerleştirdi. Edomlular'ın tümü Davut'un köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zaferle ulaştırdı. 15 Bütün İsrail'de krallık yapan Davut halkına doğruluk ve adalet sağladı. 16 Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi. 17 Ahituv oğlu Sadok'la Aviyatar oğlu Ahimelek kâhin, Seraya yazmandı. 18 Yehoyada oğlu Benaya Keretiler'le Peletiler'in komutaniydi. Davut'un oğullarıysa kâhindi.

9 Davut, "Saul'un ailesinden daha sağlam, Yonatan'ın hatırlı için iyilik edebileceğim kimse var mı?" diye sordu. 2 Saul'un ailesinin Siva adında bir hizmetkâri vardı. Onu Davut'un yanına çağırıldılar. Kral, "Siva sen misin?" diye sordu. Siva, "Evet, ben kulunum" diye yanıtla. 3 Kral, "Saul'un ailesinden sağlam kalan kimse yok mu?" diye sordu, "Tanrı'nın iyiliğini ona göstereyim." Siva, "Yonatan'ın iki ayağı sakat bir oğlu var" diye yanıtla. 4 Kral, "Nerede o?" diye sordu. Siva, "Ammiel oğlu Makir'in Lo-Devar'daki evinde" diye karşılık verdi. 5 Böylece Kral Davut, Lo-Devar'dan Ammiel oğlu Makir'in evinden onu yanına getirtti. 6 Saul oğlu Yonatan oğlu Mefiboşet, Davut'un yanına gelince, onun önünde yere kapandı. Davut, "Mefiboşet!" diye seslendi. Mefiboşet, "Evet, ben kulunum" diye yanıtla. 7 Davut ona,

"Korkma!" dedi, "Çünkü baban Yonatan'ın hayatı için, sana kesinlikle iyilik edeceğim. Atan Saul'un bütün toprağını sana geri vereceğim. Ve sen her zaman soframda yemek yiyeceksin." **8** Mefiboşet yere kapanıp şöyle dedi: "Kulun ne ki, benim gibi ölmüş bir köpekle ilgileniyorsun?" **9** Kral Davut, Saul'un hizmetkârı Siva'yı çağrıştıp, "Önceden efendin Saul ile ailesine ait her şeyi torunu Mefiboşet'e verdim" dedi, **10** "Sen, oğulların ve kölelerin onun için toprağı işleyip ürünü getireceksiniz. Öyle ki, efendinizin torununun yiyecek gereksinimi sağlanır. Efendinin torunu Mefiboşet her zaman benim soframda yemek yiyecektir." Siva'nın on beş oğlu ve yirmi kölesi vardı. **11** Siva, "Efendim kralın buyurduğu her şeyi yapacağım" dedi. Mefiboşet kralın çocuklarından biri gibi onun sofrasında yemek yedi. **12** Mefiboşet'in Mika adında küçük bir oğlu vardı. Siva'ya bağlı herkes Mefiboşet'e hizmet ediyordu. **13** İki ayağı sakat Mefiboşet hep kralın sofrasında yemek yediğinden Yeruşalim'de oturuyordu.

10 Bir süre sonra Ammon Krallı öldü, yerine oğlu Hanun kral oldu. **2** Davut, "Babası bana iyilik ettiği gibi ben de Nahaş oğlu Hanun'a iyilik edeceğim" diye düşünerek, babasının ölümünden dolayı baş sağlığı dilemek için Hanun'a görevliler gönderdi. Davut'un görevlileri Ammonlular'ın ülkesine varınca, **3** Ammon önderleri, efendileri Hanun'a şöyle dediler: "Davut sana bu adamları gönderdi diye babana saygı duyduğunu mu sanıyorsun? Davut, kenti araştırmak, casusluk etmek, yıkmak için adamlarını sana gönderdi." **4** Bunun üzerine Hanun Davut'un görevlilerini yakalattı. Sakallarının yarısını tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi. **5** Davut bunu duyunca, onları karşılaşmak üzere adamlar gönderdi. Çünkü görevliler çok utanıyorlardı. Kral, "Sakalınız uzayincaya dek Eriha'da kalın, sonra dönün" diye buyruk verdi. **6** Ammonlular, Davut'un nefretini kazandıklarını anlayınca, haber gönderip Beytrehov ve Sova'dan yirmi bin Aramli yaya asker, Maaka Krallı'yla bin adamını ve Tov halkından on iki bin adamı kiraladılar. **7** Davut bunu duyunca, Yoav'ı ve güçlü adamlardan oluşan bütün ordusunu onlara karşı gönderdi. **8** Ammonlular çıkışık kent kapısında savaş düzeni aldılar. Aramli Sova'yla Rehov, Tov halkı ve Maaka'nın adamları da kırda savaş düzenebine girdiler. **9** Önde, arkada düşman birliklerini görünen Yoav, İsrail'in içi askerlerinden bazlarını seçerek Aramlılar'a karşı yerleştirdi. **10** Geri kalan birlikleri de kardeşi Avişay'ın komutasına vererek Ammonlular'a karşı yerleştirdi. **11** Yoav, "Aramlılar benden güçlü çıkarsa, yardımına gelirsin" dedi, "Ama Ammonlular senden güçlü çıkarsa, ben sana yardıma gelirim." **12** Güçlü ol! Halkımızın ve Tanrıımızın kentleri uğruna yürekli olalım! RAB gözünde iyi olanı yapsun." **13** Yoav'la yanındakiler Aramlılar'a karşı savaşmak için ileri atılıncı, Aramlılar onlardan kaçtı. **14** Onların kaçışlığını görünen Ammonlular da Avişay'dan kaçarak kente girdiler. Bunun üzerine Yoav Ammonlular'la savaşmaktan vazgeçerek Yeruşalim'e gitti. **15** İsraililer'in önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılar bir araya geldiler. **16** Hadadezer, haber gönderip Fırat Irmağı'nın karşı yakasındaki Aramlılar'I çağrıştı. Aramlılar Hadadezer'in ordu komutanı Şovak'ın komutasında Helam'a gittiler. **17** Davut

bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağı'ni geçerek Helam'a vardılar. Aramlılar Davut'a karşı düzel alarak onunla savaştılar. **18** Ne var ki, Aramlılar İsraililer'in önünden kaçtılar. Davut onlardan yedi yüz savaş arabası sürücüsü ile kırk bin atlı asker öldürdü. Hadadezer'in ordu komutanı Şovak'I vurdu. Şovak savaş alanında öldü. **19** Hadadezer'in buyruğundaki kralların hepsi bozguna uğradıklarını görünce, İsraililer'le barış yaparak onlara boyun eğdiler. Aramlılar bundan böyle Ammonlular'a yardım etmekten kaçındılar.

11 İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde, Davut kendi subaylarıyla birlikte Yoav'ı ve bütün İsrail ordusunu savaşa gönderdi. Onlar Ammonlular'I yenilgiye uğratıp Rabba Kenti'ni kuşatırken, Davut Yeruşalim'de kalmıştı. **2** Bir akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayına damına çıkışıp gezinmeye başladı. Damdan yükselen bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi. **3** Davut onun kim olduğunu öğrenmek için birini gönderdi. Adam, "Kadın Eliam'ın kızı Hititti Uriya'nın karısı Bat-Şeva'dır" dedi. **4** Davut kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. Kadın Davut'un yanına geldi. Davut aybaşı kırılığinden yeni arınmış olan kadınla yattı. Sonra kadın evine döndü. **5** Gebe kalan kadın Davut'a, "Gebe kaldım" diye haber gönderdi. **6** Bunun üzerine Davut Hititti Uriya'yı kendisine göndermesi için Yoav'a haber yolladı. Yoav da Uriya'yı Davut'a gönderdi. **7** Uriya yanına varınca, Davut Yoav'ın, ordunun ve savaşın durumunu sordu. **8** Sonra Uriya'ya, "Evine git, rahatına bak" dedi. Uriya saraydan çıkışınca, kral ardından bir armağan gönderdi. **9** Ne var ki, Uriya evine gitmedi, efendisinin bütün adamlarıyla birlikte sarayına kapısında uyudu. **10** Davut Uriya'nın evine gitmediğini öğrenince, ona, "Yolculuktan geldin. Neden evine gitmedin?" diye sordu. **11** Uriya, "Sandık da, İsraililer'le Yahudalar da çardaklarda kalmıyor" diye karşılık verdi, "Komutanim Yoav'la efendimin adamları kırlarda konaklıyor. Bu durumda nasıl olur da ben yiyp içmek, karımla yatmak için evime giderim? Yaşamın hakkı için, böyle bir şeyi kesinlikle yapmayağım." **12** Bunun üzerine Davut, "Bugün de burada kal, yarın seni göndereceğim" dedi. Uriya o gün de, ertesi gün de Yeruşalim'de kaldı. **13** Davut Uriya'yı çağrıldı. Onu sarhoş edene dek yedirip içirdi. Akşam olunca Uriya efendisinin adamlarıyla birlikte uyumak üzere yattığı yere gitti. Yine evine gitmedi. **14** Sabahleyin Davut Yoav'a bir mektup yazıp Uriya aracılığıyla gönderdi. **15** Mektupta şöyle yazdı: "Uriya'yı savaşın en şiddetli olduğu cepheye yerleştir ve yanından çekil ki, vurulup ölsün." **16** Böylece Yoav kenti kuşatırken Uriya'yı yiğit adamların bulunduğu yere yerleştirdi. **17** Kent halkı çıkışık Yoav'ın askerleriyle savaştı. Davut'un askerlerinden ölenler oldu. Hititti Uriya da ölenler arasında dayandı. **18** Yoav savaşla ilgili ayrıntılı haberleri Davut'a iletmek üzere bir ulak gönderdi. **19** Ulağı söyle uyardı: "Sen savaşla ilgili ayrıntılı haberleri krala iletmemi bitirdikten sonra, **20** kral öfkelenip sana şunu sorabilir: 'Onlarla savaşmak için kente neden o kadar çok yaklaştınız? Surdan ok atacaklarını bilmiyor muydunuz?' **21** Yerubbeset oğlu Avimelek'i kim öldürdü? Teves'te surun üstünden bir kadın üzerine bir değirmen üst taşıtı atıp onu öldürmedi mi? Öyleyse niçin sura o kadar çok yaklaştınız?' O zaman, 'Kulun Hititti Uriya da öldü' dersin." **22** Ulak yola koyuldu. Davut'un yanına

varınca, Yoav'ın kendisine söylediklerinin tümünü ona ilettiler. 23 "Adamlar bizden üstün çıktılar" dedi, "Kentten çıkış bizimle kırda savaştılar. Ama onları kent kapısına kadar geri püskürttük. 24 Bunun üzerine okçular adamlarına surdan ok attılar. Kralın adamlarından bazıları öldü; kuluń Hitti Uriya da öldü." 25 Davut ulağa şöyle dedi: "Yoav'a de ki, 'Bu olay seni üzmesin! Savaşta kimin geleceği belli olmaz. Kente karşı saldırınızı güçlendirin ve kenti yerle bir edin!' Bu sözlerle onu yürekledi." 26 Uriya'nın karısı, kocasının olduğunu duyuncaya, onun için yas tuttu. 27 Yas süresi geçince, Davut onu sarayına getirtti. Kadın Davut'un karısı oldu ve ona bir oğul doğurdu. Ancak, Davut'un bu yaptığı RAB'bin hoşuna gitmedi.

12 RAB Natan'ı Davut'a gönderdi. Natan Davut'un yanına gelince ona, "Bir kente biri zengin, öbürü yoksul iki adam vardi" dedi, 2 "Zengin adamın birçok koyunu, sığırı vardi. 3 Ama yoksul adamın satın alıp beslediği küçük bir dişi kuzadan başka bir hayvani yoktu. Kuzu adının yanında, çocuklarınla birlikte büydü. Adamın yemeğinden yer, tasından içer, koynunda uyurdu. Yoksulun kızı gibiydi. 4 Derken, zengin adama bir yolcu uğradı. Adam gelen konuğa yemek hazırlamak için kendi koynlarından, sığırlarından birini almaya kiyamadığından yoksulun kuzusunu alıp yolcuya yemek hazırladı." 5 Zengin adama çok öfkelenen Davut Natan'a, "Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, bunu yapan ölümü hak etmiştir!" dedi, 6 "Bunu yaptığı ve acımadığı için kuzuya karşılık dört katını ödemeli." 7 Bunun üzerine Natan Davut'a, "O adam sensin!" dedi, "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Ben seni İsrail'e kral olarak meshettim ve Saul'un elinden kurtardım. 8 Sana efendinin evini verdim, karlarını da koynuna verdim. İsrail ve Yahuda halkını da sana verdim. Bu az gelseyi, sana daha neler neler verirdim! 9 Öyleyse neden RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak, O'nun sözünü küçümsedin? Hitti Uriya'yı kılıçla öldürdün, Ammonlular'ın kılıcıyla canına kıydın. Karısını da kendine eş olarak aldın. 10 Bundan böyle, kılıç senin soyundan sonsuza dek eksik olmayacak. Çünkü beni küçümsedin ve Hitti Uriya'nın karısını kendine eş olarak aldın.' 11 'RAB söyle diyor: 'Sana kendi soyundan kötülük getireceğim. Senin gözünün önünde karlarını alıp bir yakınına vereceğim; güpegündüz karlarının koynuna girecek. 12 Evet, sen o işi gizlice yapın, ama ben bunu bütün İsrail halkın gözü önünde güpegündüz yapacağım!'" 13 Davut, "RAB'be karşı günah işlemidim" dedi. Natan, "RAB günahını bağıtladı, ölmeyeceksin" diye karşılık verdi, 14 "Ama sen bunu yapmakla, RAB'bin düşmanlarının O'nu küfürümsemesine neden oldun. Bu yüzden doğan çocuğun kesinlikle ölecek." 15 Bundan sonra Natan evine döndü. RAB Uriya'nın karısının Davut'tan doğan çocuğun hastalanmasına neden oldu. 16 Davut çocuk için Tanrı'ya yalvarıp oruç tuttu; evine gidip geCELERini yerde yatarak geçirdi. 17 Sarayın ileri gelenleri onu yerden kaldırılmaya geldiler. Ama Davut kalkmak istemedi, onlarla yemek de yemedi. 18 Yedinci gün çocuk öldü. Davut'un görevlileri çocuğun olduğunu Davut'a bildirmekten çekindiler. Çünkü, "Çocuk daha yaşarken onunla konuşulup ama bizi dinlemedi" diyorlardı, "Şimdi çocuğun olduğunu ona nasıl söyleziz? Kendisine zarar verebilir!" 19 Davut görevlilerinin fısıldaştığını görünce, çocuğun olduğunu anladı.

Onlara, "Çocuk öldü mü?" diye sordu. "Evet, öldü" dediler. 20 Bunun üzerine Davut yerden kalktı. Yıkandı, güzel kokular sürüp giysilerini değiştirdi. RAB'bin Tapınağı'na gidip tapındı. Sonra evine döndü ve yemek istedi. Önune konan yemeği yedi. 21 Hizmetkarları, "Neden böyle davranıştı?" diye sordular, "Çocuk yaşarken oruç tuttu, ağladın; ama ölünce kalkıp yemek yemeye başladın." 22 Davut şöyle yanlıtladı: "Çocuk yaşarken oruç tutup ağladım. Çünkü, 'Kim bilir, RAB bana lütfeder de çocuk yaşar' diye düşünüyordum. 23 Ama çocuk öldü. Artık neden oruç tutayım? Onu geri getirebilir miyim ki? Ben onun yanına gideceğim, ama o bana geri dönmeyecek." 24 Davut karısı Bat-Şeva'yı avuttu. Yanına girip onunla yattı. Bat-Şeva bir oğul doğurdu. Çocuğun adını Süleyman koydu. Çocuğu seven RAB Peygamber Natan aracılığıyla haber gönderdi ve hatırı için çocuğun adını Yedidyah koydu. 26 Bu sırada Ammonlular'ın Rabba Kenti'ne karşı savaşı sürdüren Yoav, saray semtini ele geçirdi. 27 Sonra Davut'a ulaklar göndererek, "Rabba Kenti'ne karşı savaşıp su kaynaklarını ele geçirdim" dedi, 28 "Şimdiden ordunun geri kalanlarını topla, kenti kuşatıp ele geçir; öyle ki, kenti ben ele geçirmeyeyim ve kent adımla anıltasın." 29 Davut bütün askerlerini toplayıp Rabba Kenti'ne gitti, kente karşı savaşıp ele geçirdi. 30 Ammon Kralı'nın başındaki tacı aldı. Değerli taşlarla süslü, ağırlığı bir talant altını bulan tacı Davut'un başına koydular. Davut kentten çok miktarda mal yağımalayıp götürdü. 31 Orada yaşayan halkı dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla yapılan işlerde, tuğla yapımında çalışırdı. Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı. Sonra bütün ordusuyla birlikte Yeruşalim'e döndü.

13 Davut'un oğlu Avşalom'un Tamar adında güzel bir kızkardeşti vardi. Davut'un başka bir oğlu, Amnon Tamar'a gönül verdi. 2 Amnon üvey kızkardeşti Tamar yüzünden yatağa düşecek kadar üzüntüye kapıldı. Çünkü Tamar erden bir kızdı ve Amnon ona bir şey yapmayı olanaksız görüyordu. 3 Amnon'un Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonadav adında çok akıllı bir arkadaşı vardı. 4 Yonadav Amnon'a, "Ey kral oğlu, neden böyle her sabah üzgün görünyorsun?" diye sordu, "Bana anlatamaz misin?" Amnon, "Üvey kardeşim Avşalom'un kızkardeşti Tamar'a gönüldürdüm" diye yanıtlandı. 5 Yonadav, "Yatağa yat ve hastamış gibi yap" dedi, "Baban seni görmeye gelince ona söyle dersin: 'Lütfen kızkardeşim Tamar gelip bana yiyecek versin. Yemeği önemde hazırlasın ki, ona bakayım, elinden yiyeşim.'" 6 Böylece Amnon yatağa yatıp hastamış gibi yaptı. Kral onu görmeye gelince, Amnon, "Lütfen kızkardeşim Tamar gelip önemde iki gözleme hazırlasın da elinden yiyeşim" dedi. 7 Davut, sarayda yaşayan Tamar'a, "Haydi kardeşin Amnon'un evine gidip ona yiyecek hazırla" diye haber gönderdi. 8 Tamar yatakmakta olan kardeşi Amnon'un evine gitti. Hamur alıp yoğurdu, önünde gözleme yapıp pişirdi. 9 Tavayı alıp gözlemediyi önüne koydusaya da Amnon yemek istemedi. "Yanımdan herkesi çıkarın" diye buyruk verdi. Herkes çıktı. 10 Sonra Amnon Tamar'a, "Yemeği yatak odama getir de, elinden yiyeşim" dedi. Tamar hazırladığı gözlemleri kardeşi Amnon'un yatak odasına götürdü. 11 Yesin diye yemeği ona yaklaştıracı, Amnon Tamar'ı yakalayarak, "Gel, benimle yat, kızkardeşim" dedi. 12 Ama

Tamar, "Hayır, kardeşim, beni zorlama!" dedi, "İsrail'de böyle şey yapılmamalıdır! Bu iğrençliği yapma! 13 Sonra ben utancımı nasıl üstümden atarım? Sense İsrail'de alçak biri durumuna düşersin. Ne olur krala söyle; o beni senden esirgemez." 14 Ne var ki, Amnon Tamar'ı dinlemek istemedi. Daha güçlü olduğu için onunla zorla yattı. 15 Bundan sonra Amnon Tamar'dan öylesine nefret etti ki, ona duyduğu nefret, beslemiş olduğu sevgiden daha güclüydü. Amnon Tamar'a, "Kalk, git!" dedi. 16 Tamar, "Hayır" dedi. "Çünkü beni kovman, bana yaptığın öbür kötülükten daha büyük bir kötülüğtür." Ama Amnon onu dinlemek istemedi. 17 Hizmetindeki usağı çağırıp, "Bu kadını yanından dışarı çıkar, ardından da kapayı sürgüle" dedi. 18 Uşak Tamar'ı dışarı çıkarıp ardından kapayı sürgüledi. Tamar uzun kollu bir giysi giymişti. Kralın erden kızları böyle giyinirlerdi. 19 Tamar başına kül saçılı sırtındaki uzun kollu giysiyi yırttı. Elini başına koyp ağılaya ağılaya gitti. 20 Kardeşi Avşalom ona, "Seninle birlikte olan kardeşin Amnon muydu?" diye sordu, "Haydi, kızkardeşim, sesini çıkarma. O senin üvey kardeşindir. Bu olayın üzerinde durma." Böylece Tamar, kardeşi Avşalom'un evinde yalnız ve üzgün yaşıdı. 21 Kral Davut olup bitenleri duyunca çok öfkeliydi. 22 Avşalom ise Amnon'a iyi kötü hiçbir şey söylemedi. Kızkardeşi Tamar'a tecavüz ettiği için Amnon'dan nefret ediyordu. 23 Tam iki yıl sonra, Avşalom kralın bütün oğullarını kendi koynu kırkıclarının bulunduğu Efrayim Kenti yakınındaki Baal-Hasor'a çağırıldı. 24 Avşalom krala gelip, "Koyunlarımı kırktırıyorum" dedi, "Lütfen kral ve görevlileri de kuluna katılsın." 25 Kral Davut, "Hayır, oğlum, hepimiz gelmeyeelim, sana yük oluruz" diye yanıtladı. Avşalom üstelediyse de kral gitmek istemedi, ama onu kutsadı. 26 Bunun üzerine Avşalom, "Öyleye izin ver de kardeşim Amnon bizimle gelsin" dedi. Kral, "Amnon neden seninle gelsin?" diye sordu. 27 Ancak Avşalom üsteleyince, kral Amnon'u ve bütün öbür oğullarını onunla gönderdi. 28 Avşalom hizmetkârlarına şöyle buyurdu: "Dinleyin! Amnon'un şaraptan iyice keyiflendiği anı bekleyin. Size 'Amnon'u vurun' dediğim an onu öldürün. Korkmayın! Size buyruğu ben veriyorum. Güçlü ve yürekli olun!" 29 Hizmetkârlar Avşalom'un buyruğuna uyarak Amnon'u öldürdüler. Kralın öbür oğulları katırlarına atlayıp kaçtılar. 30 Onlar yoldayken, Avşalom'un kralın bütün oğullarını öldürdüğü, hiçbirinin sağ kalmadığı söylentisi Davut'a ulaştı. 31 Kral kalkıp giysilerini yırttı, yere kapandı. Büttün görevlileri de, giysileri yırtılmış, yanına dayadılar. 32 Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonadav şöyle dedi: "Efendim kral bütün oğullarının öldürülüğünü sanmasın; yalnız Amnon öldü. Çünkü o üvey kızkardeşi Tamar'a tecavüz ettiği günden bu yana, Avşalom buna kararlıydı. 33 Onun için, ey efendim kral, bütün oğullarının ölümü haberini dikkate alma; çünkü yalnız Amnon öldü." 34 Bu arada Avşalom kaçtı. Nöbetçi tepenin yamacındaki batı yoldan büyük bir kalabalığın geldiğini gördü. 35 Yonadav krala, "İste oğulların geliyor! Kulunun dediği gibi oldu" dedi. 36 O konuşmasını bitirir bitirmez, kralın oğulları oraya varıp hiçkira hiçkira ağlamaya başladılar. Kral ve görevlileri de acı acı ağladılar. 37 Avşalom Geşur Kralı Ammihut oğlu Talmay'ın yanında kaçtı. Davut ise oğlu Amnon için sürekli yas tutuyordu. 38 Geşur'a kaçan Avşalom orada üç yıl kaldı. 39 Kral Davut

Avşalom'un yanına gitmeyi çok istiyordu. Çünkü Amnon'un ölümü konusunda avuntu bulmuştu.

14 Kral Davut'un Avşalom'u özlediğini anlayan Seruya oğlu Yoav, birini gönderip Tekoa'da yaşayan bilge bir kadını getirtti. Yoav kadına, "Lütfen yasa bürün" dedi, "Yas giysilerini giy. Yağ sürme ve ölü için günlerdir yas tutan bir kadın gibi davranış. 3 Krala git ve ona söyleyeceklerimi ilet." Sonra kadına neler söyleyeceğini bildirdi. 4 Tekoali kadın krala gitti. Önünde yüzüstü yere kapanarak, "Ey kral, yardım et!" dedi. 5 Kral, "Neyin var?" diye sordu. Kadın, "Ben zavallı dul bir kadının" diye yanıtladı, "Kocam öldü. 6 Ben kölenin iki oğlu vardı. İkisi tarlada kavgaya tutuştular. Orada onları ayıracak kimse yoktu. Biri öbürünü vurup öldürdü. 7 Şimdi bütün boy halkı carieneye karşı çıktı, 'Karşesini öldüreni bize teslim et' diyor, 'Öldürdüğüm kardeşinin canına karşılık onu öldürsem' Böylece mirasçıyı da ortadan kaldırılmış oluruz.' İşte geri kalan közümüz de söndürücekler; yeryüzünde kocamın adını südürecek soy kalmayacak." 8 Kral, "Evine dön, ben davamlı ilgili buyruk vereceğim" dedi. 9 Tekoali kadın, "Efendim kral, bu olayın suçlusunu ben ve babamın ev halkı olsun" dedi, "Kral ve tahtı suçsuz olsun." 10 Kral, "Kim sana bir şey derse, onu bana getir" dedi, "Bir daha canını sıkmasın." 11 Kadın, "Öyleyse kral Tanrı RAB'bin adına ant içsin de kanın öcünü alacak kişi yıkımı büyütmesin" diye karşılık verdi, "Yoksa oğlumu yok edecekler." Kral, "Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, oğlunun saçının bir teline bile zarar gelmeyecektir" dedi. 12 Kadın, "İzin ver de, efendim krala bir söz daha söyleyeyim" dedi. Kral, "Söyle" dedi. 13 Kadın konuşmasını söyle sürdürdü: "Neden Tanrı'nın halkına karşı böyle bir şey tasarladın? Kral böyle konuşmakla sanki kendini suçlu çikarıyor. Çünkü sürgüne gönderdiği kişiyi geri getirmedи. 14 Hepimizin önceki kesin, toprağa dökülüp yeniden toplanamayan su gibiyiz. Ama Tanrı can almaz; sürgüne gönderilen kişi kendisinden uzak kalmasına diye çözüm yolları düşünür. 15 'Halk beni korkuttuğu için efendim krala bunları söylemeye geldim. 'Kralla konuşayım, belki kölesinin dileğini yerine getirir' diye düşündüm, 16 'Belki kral oğlumla beni öldürüp Tanrı'nın halkından yoksun bırakmak isteyen elinden kurtarmayı kabul eder.' 17 Efendim kralın sözü beni rahatlatsın dedim. Çünkü efendim kral iyi, kötüyü ayırt etmeye Tanrı'nın meleği gibidir. Tanrı RAB seninle olsun!" 18 Kral, "Sana bir soru soracağım, benden gerçeği saklama" dedi. Kadın, "Efendim kral, buyur" diye karşılık verdi. 19 Kral, "Bütün bunları seninle birlikte tasarlayan Yoav mı?" diye sordu. Kadın söyle yanıtladı: "Yaşamın hakkı için derim ki, ey efendim kral, hiçbir sorunu yanıtlamaktan kaçamam. Evet, bana buyruk veren ve kölene bütün bunları söyleten kulun Yoav'dır. 20 Kulun Yoav duruma bir çözüm getirmek için yaptı bunu. Efendim, Tanrı'nın bir meleği gibi bilgedir. Ülkede olup biten her şeyi bilir." 21 Bunun üzerine kral Yoav'a, "İstediğini yapacağım" dedi, "Git, genç Avşalom'u geri getir." 22 Yoav yüzüstü yere kapanarak onu kutsadı ve, "Ey efendim kral, bugün benden hoşnut olduğunu biliyorum, çünkü kulunun isteğini yaptım" dedi. 23 Yoav hemen Geşur'a gidip Avşalom'u Yeruşalim'e getirdi. 24 Ne var ki, kral, "Avşalom evine gitsin, yanına gelmesin" diye buyruk verdi. Bu yüzden Avşalom evine gitti; kralı görmedti. 25 Bütün İsrail'de

Avşalom kadar yakınlılığı için övülen kimse yoktu; tepeden tırnağa kusursuz biriydi. **26** Avşalom saçını kestiirdiği zaman tartardı. Saçı ona ağırlık verdiği için her yıl kestirirdi. Saçının ağırlığı krallık ölçüsüne göre iki yüz şekel çekerdi. **27** Avşalom'un üç oğlu ve Tamar adında çok güzel bir kızı vardı. **28** Avşalom kralı görmeden Yeruşalim'de iki yıl yaşıdı. **29** Sonra Yoav'ı krala göndermek için ona haber saldı. Ama Yoav gelmek istemedi. Avşalom ikinci kez haber gönderdi, Yoav yine gelmek istemedi. **30** Avşalom kullarına, "Bakin, Yoav'ın arpa tarlası benimkine bitişiktir" dedi, "Gidin, tarlayı ateşe verin." Bunun üzerine gidip tarlayı ateşe verdiler. **31** Yoav kalkıp Avşalom'un evine gitti. "Kulların neden tarlamı ateşe verdi?" diye sordu. **32** Avşalom şöyle yanıldırı: "Bak, sana, 'Buraya gel, seni krala göndereyim' diye haber yolladım. Ona şunları söylemeni isteyecektim: 'Neden Geşur'dan geldim? Orada kalsaydım benim için daha iyi olurdu. Artık krali görmek istiyorum. Bir suçum varsa, beni öldürsün.' **33** Bunun üzerine Yoav gidip Avşalom'un söylediklerini krala ilettili. Kral Avşalom'u çağrırttı. Avşalom kralın yanına gelip önünde yüzüştü yere kapandı. Kral da onu öptü.

15 Bundan sonra Avşalom kendisine bir savaş arabası, atlar ve önünde koşacak ellî kişi hazırladı. **2** Sabah erkenden kalkıp kent kapısına giden yoluñ kenarında durdurdu. Davasına baktırmak için krala gelen herkese seslenip, "Nerelisin?" diye sorardı. Adam hangi İsrail oymağından geldiğini söylerdi. **3** Avşalom ona şöyle derdi: "Bak, ileri sürdüğün savlар doğru ve haklı. Ne var ki, kral adına seni dinleyecek kimse yok." **4** Sonra konuşmasını şöyle sürdürdü: "Keşke kral beni ülkeye yargılusatı! Davası ya da sorunu olan herkes bana gelse, ben de ona hakkını versem!" **5** Biri önünde yüzüştü yere kapanmak üzere yaklaştı mı, Avşalom elini uzatıp adamı tutar, öperdi. **6** Davasına baktırmak için krala gelen İsraililer'in hepsine böyle davrandı. Böylelikle İsraililer'in gönlünü çeldi. **7** Dört yıl sonra Avşalom krala, "İzin ver de Hevron'a gidip RAB'be adağımı yerine getireyim" dedi, **8** "Çünkü ben kulun Aram'ın Geşur Kenti'nde yaşarken, 'RAB beni Yeruşalim'e geri getirirse, O'na Hevron'da tapınacağım" diye tepenin doruğuna varınca, Arkılı Huşay giysisi yırtılmış, başı toz toprak içinde onu karşıladı. **33** Davut ona, "Benimle birlikte gelersen, bana yük olursun" dedi, **34** "Ama kente döner ve Avşalom'a, 'Ey kral, senin kulun olacağım; geçmişte babana nasıl kulluk ettiysem, şimdi de sana öyle kulluk edeceğim' dersen, Ahitofel'in öğünden benim için boş çıkarırsın. **35** Kâhin Sadok ile Kâhin Aviyatar orada seninle birlikte olacaklar. Kralın sarayında duydugun her şeyi onlara bildir. **36** Sadok oğlu Ahimaas ile Aviyatar oğlu Yonatan da oradalar. Bütün duyduklarınızı onların aracılığıyla bana iletebilirsiniz." **37** Böylece Davut'un dostu Huşay Yeruşalim'e gitti. Tam o sırada Avşalom da kente giriþordu.

Keretiliplerle Peletiller kralın yanından geçtiler. Ga'l'tan ardısira gelmiş olan altı yüz Gatlı asker de kralın önünden geçti. **19** Kral Gatlı İttay'a, "Neden sen de bizimle geliyorsun?" dedi, "Geri dön ve yeni kralla kal. Çünkü sen yurdundan sürülmüş bir yabancısın. **20** Daha dün geldin. Bugün nereye gideceğimi kendim bilmezken, seni de bizimle birlikte mi dolaştırayım? Kardeşlerinle birlikte geri dön. Tanrı'nın sevgisi ve sadakati üzerinde olsun!" **21** Ama İttay şöyle yanıldırı: "Efendim kral, yaşayan RAB'bin adıyla ve yaşamın hakkı için derim ki, ister yaşam, ister ölüm için olsun, sen neredeyesen kulun ben de orada olacağım." **22** Davut İttay'a, "Yürü, geç!" dedi. Böylece Gatlı İttay yanındaki bütün adamları ve çocuklarıyla birlikte geçti. **23** Halk geçerken, bütün yöre halkı hıçkıra hıçkıra ağılıyordu. Kral Kidron Vadisi'ni geçti. Halk da kırlara doğru ilerledi. **24** Kâhin Sadok'la Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'ni taşıyan Levililer de oradaydı. Tanrı'nın Sandığı'ni yere koydular. Bütün halk kentten çıkışa dek Aviyatar sunular sundu. **25** Sonra kral, Sadok'a, "Tanrı'nın Sandığı'ni kente geri götür" dedi, "RAB benden hoşnut kalırsa, beni geri getir, sandığını ve konduğu yeri bana gösterir. **26** Ama, 'Senden hoşnut değilim' derse, işte buradayım, bana uygun gördüğünü yapsın." **27** Kral Kâhin Sadok'la konuşmasını söyle sürdürdü: "Sen bilici değil misin? Oğlun Ahimaas'ı ve Aviyatar oğlu Yonatan'ı yanına al; Aviyatar'la birlikte esenlikle kente dönün. **28** Sizden aydınlatıcı bir haber alana dek ben kırda, ırmağın siyah yerinde bekleyeceğim." **29** Böylece Sadok'la Aviyatar Tanrı'nın Sandığı'ni Yeruşalim'e geri götürüp orada kaldılar. **30** Davut ağlaya ağlaya Zeytin Dağı'na çıktı. Başı örtülüydü, yalınayak yürüyordu. Yanındaki herkesin başı örtülüydü ve ağlayarak dağa çıktı. **31** O sırada biri Davut'a, "Ahîtofîl Avşalom'dan yana olan suikastçilerin arasında" diye bildirdi. Bunun üzerine Davut, "Ya RAB, Ahîtofîl'in öğünden boşça çıkar" diye dua etti. **32** Davut Tanrı'ya tapılan tepenin doruğuna varınca, Arkılı Huşay giysisi yırtılmış, başı toz toprak içinde onu karşıladı. **33** Davut ona, "Benimle birlikte gelersen, bana yük olursun" dedi, **34** "Ama kente döner ve Avşalom'a, 'Ey kral, senin kulun olacağım; geçmişte babana nasıl kulluk ettiysem, şimdi de sana öyle kulluk edeceğim' dersen, Ahitofel'in öğünden benim için boş çıkarırsın. **35** Kâhin Sadok ile Kâhin Aviyatar orada seninle birlikte olacaklar. Kralın sarayında duydugun her şeyi onlara bildir. **36** Sadok oğlu Ahimaas ile Aviyatar oğlu Yonatan da oradalar. Bütün duyduklarınızı onların aracılığıyla bana iletebilirsiniz." **37** Böylece Davut'un dostu Huşay Yeruşalim'e gitti. Tam o sırada Avşalom da kente giriþordu.

16 Davut tepenin doruğunu biraz geçince, Mefiboşet'in hizmetkâri Siva palan vurulmuş ve üzerlerine iki yüz ekmeð, yüz salkım kuru üzüm, yüz tane taze meyeve ve bir tulum şarap yüklü iki eşekle onu karşıladı. **2** Kral, Siva'ya, "Bunları niçin getirdin?" diye sordu. Siva, "Eşekler kral ailesinin birmesi, ekmekle taze meyeve hizmetkârların yemesi, şarapsa kırda yorgun düşenlerin içmesi için" diye yanıldırı. **3** Kral, "Efendin Saul'un torunu nerdedir?" diye sordu. Siva, "Yeruşalim'de kalyor" diye yanıldırı, "Çünkü İsrail halkı bugün atamın krallığını bana geri verecek" diye düşünüyor." **4** Kral, "Mefiboşet'in her şeyi senindir" dedi. Siva, "Önünde eğilirim, efendim kral!

Dilerim her zaman benden hoşnut kalırsın" dedi. 5 Kral Davut Bahurim'e vardığında, Saul ailesinin geldiği boydan Gera oğlu Şimi adında biri lanetler okuyarak ortaya çıktı. 6 Bütün askerler ve koruyucular Kral Davut'un sağında, solunda olmasına karşın, Şimi Davut'a askerlerini taşıyordu. 7 Şimi lanetler okuyarak, "Çekil git, ey eli kanlı, alçak adam!" diyordu, 8 "RAB, yerine kral olduğun Saul ailesinin dökülen kanlarının karşısını sana verdi. RAB krallığı oğlun Avşalom'a verdi. Sen eli kanlı bir adam olduğun için bu yıkımı uğradın!" 9 Seruya oğlu Avışay krala, "Bu ölü köpek neden efendim krala lanet okusun?" dedi, "İzin ver de gidip başını uçurayım." 10 Ama kral, "Bu sizin işiniz değil, ey Seruya oğulları!" dedi, "RAB ona, 'Davut'a lanet oku' dediği için lanet okuyorsa, kim, 'Bunu neden yapıyorsun' diye sorabilir?" 11 Sonra Davut Avışay'la askerlerine, "Öz oğlum beni öldürmeye çalışırken, şu Benyaminli'nin yaptığına şaşmamalı" dedi, "Bırakın onu, lanet okusun, çünkü ona böyle yapmasını RAB buyurmuştur. 12 Belki RAB sıkıntımı görür de, bugün okunan lanetlerin karşılığını iyilikle verir." 13 Davut'la adamları yollarına devam ettiler. Davut'un karşısında, dağın yamacında yürüyen Şimi, giderken ona lanet okuyor, taş, toprak atıyordu. 14 Gidecekleri yere yorgun argın varan kralla yanındaki halk orada dinlendiler. 15 Avşalom'la İsrail halkı Yeruşalim'e girmişlerdi. Ahitofel de Avşalom'la birlikteydi. 16 Davut'un dostu Arkli Huşay, Avşalom'un yanına varınca, "Yaşasın kral! Yaşasın kral!" diye bağırdı. 17 Avşalom Huşay'a, "Dostuna bağılılığın bu mu? Neden dostunla gitmedin?" diye sordu. 18 Huşay, "Hayır" diye yanıtladı, "Ben RAB'bin, bu halkın ve bütün İsailliler'in seçtiği kişiden yana olacağım, onun yanında kalacağım. 19 Üstelik Davut oğlu Avşalom'dan başka kime hizmet edeceğim? Babana nasıl hizmet ettiysem, sana da öyle hizmet edeceğim." 20 Avşalom Ahitofel'e, "Ne yapmalıyız, bize öğüt ver" dedi. 21 Ahitofel, "Babanın saraya bakmak için bıraktığı cariyelerle yat" diye karşılık verdi, "Böylece bütün İsrail babanın nefretini kazandığını duyacak ve seni destekleyenlerin tümü kendilerini daha da güçlenmiş bulacaklar." 22 Sarayın damında Avşalom için bir çadır kurdular. Avşalom bütün İsailliler'in gözü önünde babasının cariyelerinin yanına girdi. 23 O günlerde Ahitofel'in verdiği öğüt, Tanrı sözünü iletlen bir adaminki gibiydi. Davut da, Avşalom da onun öğündünü öyle kabul ederlerdi.

17 Ahitofel Avşalom'a şöyle dedi: "İzin ver de on iki bin kişi seçeyim, bu gece kalkıp Davut'un peşine düşeyim. 2 Davut yorgun ve güçsüzken ona saldırip gözünü korkutayım. Yanındakilerin hepsi kaçacaktır. Ben de yalnız Kral Davut'u öldürürüm. 3 Sonra bütün halkı sana geri getiririm. Halkın dönmesi, öldürmek istediği adamın ölümüne bağlıdır. Böylece halk da esenlikte olur." 4 Bu öğüt Avşalom'u ve İsrail ileri gelenlerini hoşnut etti. 5 Avşalom, "Arkli Huşay'ı da çağırın, neler söyleyeceğini duyalım" dedi. 6 Huşay gelince Avşalom, "Ahitofel bu öğüdü verdi" dedi, "Onun öğüdünde uyalımlı mı? Yoksa, sen öğüt ver." 7 Huşay Avşalom'a, "Bu kez Ahitofel'in verdiği öğüt iyi değil" dedi, 8 "Baban Davut'la adamlarının güçlü savaşçıları olduklarını biliyorsun. Kırda yavrularından yoksun bırakılmış bir ayı gibi öfkeliler. Baban deneyimli bir savaşçıdır, geceyi askerlerle geçirmez. 9 Şu anda ya bir mağarada ya

da başka bir yerde gizlenmiştir. Davut askerlerine karşı ilk saldırısı yapınca, bunu her duyan, 'Avşalom'u destekleyenler arasında kırıvar' diyecek. 10 O zaman aslan yürekli yiğitler bile korkuya kapılacak. Çünkü bütün İsailliler babanın güçlü, yanındakilerin de yiğit olduğunu bilir. 11 "Onun için sana öğendum şu: Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar, kıyıların kumu kadar olan İsailliler çevrene toplansın, sen de savaşa katıl. 12 O zaman gizlendiği yerlerden birinde Davut'un üstüne yürüruz; yeryüzüne düşen çiy gibi üzerine gideriz. Onu da, yanındakilerin hiçbirini de yaşıtmayız. 13 Eğer bir kente çekilirse, İsailliler o kente halatlar getirir, tek bir taş kalmayincaya dek kenti vadiye indiririz." 14 Avşalom'la İsailliler, "Arkli Huşay'ın öğüdü Ahitofel'in öğündünden daha iyi" dediler. Çünkü RAB, Avşalom'u yıkıma uğratmak için, Ahitofel'in iyi öğündünü boşça çıkarmayı tasarlamıştı. 15 Huşay Kâhin Sadok'la Kâhin Aviyatar'a söyle dedi: "Ahitofel Avşalom'a ve İsrail'in ileri gelenlerine böyle öğüt verdi, bense söyle öğüt verdim. 16 Şimdi siz Davut'a hemen şu haberini gönderin: 'Geceyi kirdaki irmağın sığ yerinde geçirme, duraksamadan karşı yakaya geç; yoksa kral da yanındakilerin tümü de yok olabilir.'" 17 Bu sırada Yonatan'la Ahimaas Eyn-Rogel'de kalyorlardı. Bir hizmetçi kız gidip onlara olup bitenleri haber veriyor, onlar da gidip duyduklarını Kral Davut'a bildiriyorlardı. Çünkü kendileri kente girerken görünmeyi göze alamıyorlardı. 18 Ama bir genç onları görüp Avşalom'a bildirdi. Bunun üzerine Yonatan'la Ahimaas hemen oradan ayrılp Bahurim'de bir adamın evine gittiler. Evin avlusunda bir kuyu vardı. Yonatan'la Ahimaas kuyuya indiler. 19 Adamın karısı bir örtü alıp kuyunun ağızına serdi. Bir şey belli olmasın diye örtünün üstüne başak yaydı. 20 Avşalom'un görevlileri eve, kadının yanına varınca, "Ahimaas'la Yonatan nerede?" diye sordular. Kadın, "İrmağın karşı yakasına geçtiler" diye yanıldırı. Avşalom'un görevlileri onları aramaya gittiler; bulamayınca Yeruşalim'e döndüler. 21 Adamlar gittikten sonra, Ahimaas'la Yonatan kuyudan çıktılar ve olup bitenleri bildirmek üzere Kral Davut'a gittiler. Ona, "Haydi, hemen irmağı geçirin" dediler, "Çünkü Ahitofel size karşı böyle öğüt verdi." 22 Bunun üzerine Davut'la yanındaki bütün halk Seria Irmağı'ni çabucak geçti. Şafak söktüğünde Seria Irmağı'ni geçmeyen bir kişi bile kalmamıştı. 23 Ahitofel, verdiği öğüde uyulmadığını görünce, eşeğine palan vurdu; yola koymulup kentine, evine döndü. İşlerini düzene koymuktan sonra kendini astı. Ölüsünü babasının mezarına gömdüler. 24 Davut Mahanayim'e vardığı sırada Avşalom'la yanındaki İsrail askerleri Seria Irmağı'na geçtiler. 25 Avşalom Yoav'ın yerine Amasa'yı ordu komutanı atamıştı. Amasa Yitra adında bir İsmaili'nin oğluydu. Annesi Nahş'in kızı Avigail'i; Yoav'ın annesi Seruya'nın kızkardeşiydi. 26 Avşalom'la İsailliler Gilat bölgesinde ordugah kurdular. 27 Davut Mahanayim'e vardığında, Ammonlular'ın Rabba Kenti'nden Nahş oğlu Şovi, Lo-Devarlı Ammiel oğlu Makir ve Rogelim'den Gilatlı Barzillay ona yataklar, taslar, toprak kapları getirdiler. Ayrıca Davut'la yanındakilerin yemesi için buğday, arpa, un, kavrulmuş buğday, bakla, mercimek, bal, tereyağı, inek peyniri ve koynu da getirdiler. "Halk kırda yorulmuştur, aç ve susuzdur" diye düşünmüşlerdi.

18 Davut kendini destekleyen askerleri bir araya topladı. Onlara binbaşılar ve yüzbaşılar atadı. 2 Sonra ordugu

Seruya oğlu Yoav'ın, kardeşi Avışay'ın ve Gatlı İttay'ın denetiminde üç kol halinde gönderdi. Kral askerlere, "Ben de sizinle birlikte gideceğim" dedi. 3 Ancak askerler, "Bizimle gelmemelisin" diye karşılık verdiler, "Çünkü kaçmak zorunda kalırsak düşmanlarımız bizi umursamaz; yarımız olse bile umursamazlar. Sen bizim gibi on bin adama değersin. Sen kentten bize yardım et, daha iyi." 4 Kral, "Gözünüzde iyi olanı yapacağım" dedi. Adamları yüzey ve biner kişilikler halinde kentten çıkarken kral kapının yanında duruyordu. 5 Kral, Yoav'a, Avışay'a ve İttay'a, "Benim hatırlım için genç Avşalom'a sert davranışmayın" diye buyurdu. Bütün askerler kralın komutanlara Avşalom'a ilişkin buyruk verdiğiğini duydu. 6 Davut'un ordusu İsraililerle savaşmak üzere tarlalara çıktı. Savaş Efrayim Ormanı'nda başladı. 7 İsrail ordusu Davut'un adamları önünde yenilgiye uğradı. Büyük bir kırımdı. O gün yirmi bin kişi öldü. 8 Savaş her yana yayıldı. O gün ormanda yok olanların sayısı kılıçtan geçirilenlerin sayısından daha çoktu. 9 Avşalom ansızın Davut'un adamlarıyla karşılaştı. Avşalom katırın binmişti. Katır büyük bir yabanıl fistık ağacının sık dalları altından geçerken, Avşalom'un başı dallara takıldı. Katır yoluna devam edince, Avşalom havada asılı kaldı. 10 Adamlardan biri bunu gördü. Yoav'a, "Avşalom'u bir yabanıl fistık ağacına asılı gördüm" diye bildirdi. 11 Yoav, haberini verene, "Onu gördün mü? Neden onu orada öldürmedin? Sana on parça gümüşle bir kemeri verirdim" dedi. 12 Ama adam, "Elime bin parça gümüş saysan bile, kralın oğluna elimi kaldırırmam" diye yanıtladı, "Çünkü kralın sana, Avışay'a ve İttay'a, 'Benim hatırlım için genç Avşalom'u koruyun' diye buyruk verdiğiğini duydum. 13 Oysa Avşalom'u öldürseydim –hiçbir şey kraldan gizli kalmaz– o zaman sen de beni savunmazdın." 14 Yoav, "Seninle böyle vakit kaybedemem" dedi. Üç kargı aldı, yabanıl fistık ağacında asılı duran ve hâlâ sağ olan Avşalom'un yüreğine sapladı. 15 Bunun üzerine Yoav'ın silahlarını taşıyan on genç Avşalom'un çevresini sarıp onu öldürdüleri. 16 Yoav boru çaldırınca, askerler İsraililer'i kovalamayı bırakıp geri döndüler. Yoav onların savaştı sürdürmelerine engel oldu. 17 Yoav'ın askerleri Avşalom'u alıp ormanda derin bir çukura attılar; üzerine büyük bir taş yığını yaptılar. Bütün İsraililer evlerine kaçtılar. 18 Avşalom daha sağıken bir direk alıp kendisi için Kral Vadisi'ne dikmişti. Çünkü, "Adımı anımsatacak bir oğlum yok" diye düşünmüştü. Direğe kendi adını vermişti. Bu direk bugün de Avşalom Anıtı diye bilinir. 19 Sadok oğlu Ahimaas Yoav'a, "izin ver de koşup krala RAB'bin onu düşmanlarının elinden kurtardığını haber vereyim" dedi. 20 Yoav, "Olmasın, bugün haberi götürem sen olmayacaksın" dedi, "Başka bir zaman haber götürürsün, ama bugün değil. Çünkü kralın oğlu öldü." 21 Sonra bir Küşlu'ya, "Sen git, gördüklerini krala bildir" dedi. Küşlu Yoav'ın önünde yere kapandı, sonra koşmeye başladı. 22 Ama Sadok oğlu Ahimaas yine, "Ne olursa olsun, izin ver, ben de Küşlu'nun ardısına koşayım" dedi. Yoav, "Oğlum, neden koşmak istiyorsun?" dedi, "Sana ödül kazandıracak bir haberin yok ki!" 23 Ahimaas, "Ne olursa olsun koşacağım" diye karşılık verdi. Yoav, "Koş öyleyse" dedi. Böylece Ahimaas Şeria Ovası yolundan koşarak Küşlu'yu geçti. 24 Davut kentin iç ve dış kapıları arasında oturuyordu. Nöbetçi surun yanındaki kapının tepesine çıktı. Çevreye göz

gezdirince, tek başına koşan birini gördü. 25 Krala seslenerek gördüğünü bildirdi. Kral, "Tek başına geliyorsa, iyi haber getiriyor demektir" dedi. Adam gitgide yaklaşıyordu. 26 Nöbetçi koşan başka birini görünce, kapıcıya, "İşte tek başına koşan bir adam dahası" diye seslendi. Kral, "O da iyi haber getiriyor" dedi. 27 Nöbetçi, "Sanırım birinci adamın koşusu Sadok oğlu Ahimaas'ın koşusuna benzıyor" dedi. Kral, "Ahimaas iyi adamdır" diye karşılık verdi, "İyi haberle gelir." 28 Ahimaas krala, "Her şey yolunda!" diye seslendi. Kralın önünde yüzüstü yere kapanarak, "Efendimiz krala el kaldırımları teslim eden Tanrı RAB'be övgüler olsun!" dedi. 29 Kral, "Genç Avşalom güvenlikte mi?" diye sordu. Ahimaas söyle yanıtladı: "Yoav kralın hizmetkâri Küşlu'yla beni gönderdiği sırada büyük bir karşılıklık gördüm, ama ne olduğunu anlayamadım." 30 Kral, "Bir yana çekilipli burada bekle" dedi. Ahimaas da çekilipli beklemeye başladı. 31 Tam o sırada Küşlu geldi. "Efendimiz krala müjde!" dedi, "Bugün RAB sana karşı bütün ayaklananların elinden seni kurtardı." 32 Kral Küşlu'ya, "Genç Avşalom güvenlikte mi?" diye sordu. Küşlu, "Efendimiz kral!" diye yanıtladı, "Düşmanlarının ve kötü amaçla sana karşı ayaklananların hepsinin sonu bu gencin sonu gibi olsun." 33 Kral sarsıldı. Giriş kapısının üstündeki odaya çok ip ağıladı. Giderken, "Ah oğlum Avşalom! Ah oğlum, oğlum Avşalom!" diye inliyordu, "Keşke senin yerine ben ölseydim, oğlum! Ah oğlum Avşalom!"

19 Yoav'a, "Kral Davut Avşalom için ağlayıp yas tutuyor" diye bildirdiler. 2 O gün zafer ordu için yasa dönüştü. Çünkü kralın oğlu için acı çektiğini duymuşlardı. 3 Bu yüzden askerler, savaş kaçakları gibi, o gün kente utanarak girdiler. 4 Kral ise yüzünü örtmüs, yüksek sesle, "Ah oğlum Avşalom! Avşalom, oğlum, oğlum!" diye bağıryordu. 5 Yoav kralın bulunduğu odaya giderek ona söyle dedi: "Bugün senin canını, oğullarının, kızlarının, eşlerinin, cariyelerinin canlarını kurtaran adamlarının hepsini utandırın. 6 Çünkü senden nefret edenleri seviyor, seni sevenlerden nefret ediyorsun: Bugün komutanlarının ve adamlarının senin gözünde dezersiz olduğunu gösterdin. Evet, bugün anladım ki, Avşalom sağ kalıp hepimiz ölüseydik senin için daha iyi olurdu! 7 Haydi kalk, gidip adamlarını yürekleştir! RAB'bin adıyla ant içermi ki, gitmezsen bu gece bir kişi bile seninle kalmayacak. Bu da, gençliğinden şimdiden dek başına gelen yıkımların tümünden daha kötü olacak." 8 Bunun üzerine kral gidip kentin kapısında oturdu. Bütün askerlere, "İşte kral kentin kapısında oturuyor" diye haber salındı. Onlar da kralın yanına geldiler. Bu arada İsraililer evlerine kaçmışlardı. 9 İsrail oymaklarından olan herkes birbirlarıyla tartışıyor ve, "Kral bizi düşmanlarınızın elinden kurtardı" diyordu, "Bizi Filistiller'in elinden kurtaran da odur. Şimdiden Avşalom yüzünden ülkeyi bırakıp kaçtı. 10 Bizi yönetmesi içinmeshettigimiz Avşalom'sa savaşta öldü. Öyleyse neden kralı geri getirme konusunda susup duruyorsunuz?" 11 Kral Davut Kâhin Sadok'a Kâhin Aviyatar'a şu haberini gönderdi: "Yahuda'nın ileri gelenlerine deyin ki, 'Bütün İsrail'de konuşulanlar kralın konutuna dek ulaştığına göre, kralı sarayına geri getirmekte siz neden sonuncu oluyorsunuz? 12 Siz kardeşlerimsiniz; etim, kemiğimsiniz! Kralı geri getirmekte neden en son siz davranıyorsunuz?' 13 'Amasa'ya da söyle deyin: 'Sen etim, kemiğimsin! Seni Yoav'ın yerine ordunun sürekli

komutani atamazsam, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsin!" 14 Böylece Davut bütün Yahudalıları derinden etkiledi. Yahudalılar krala, "Bütün adamlarınla birlikte dön!" diye haber gönderdiler. 15 Kral dönüp Şeria Irmağı'na vardi. Yahudalılar kralı karşılamak ve Şeria Irmağı'ndan geçirmek için Gilgal'a geldiler. 16 Bahurim'den Benyaminli Gera oğlu Şimi de Kral Davut'u karşılamak için Yahudalılarla birlikte çıktı. 17 Yanında Benyamin oymağından bin kişi vardı. Saul evinin hizmetkâri Siva da on beş oğlu ve yirmi kölesiyle birlikte hemen Şeria Irmağı'na, kralın yanına geldi. 18 Kralın ev halkını karşıya geçirmek ve onun istediğini yapmak için irmâğın sıç yerinden karşı yakaya geçtiler. Kral Şeria Irmağı'ni geçmek üzereydi ki, Gera oğlu Şimi kendini onun önüne attı. 19 Krala, "Efendim, beni suçu sayma" dedi, "Ey efendim kral, Yeruşalim'den çıktığın gün işlediğim suçu anımsama, göz önünde tutma. 20 Çünkü kulun günah işlediğini biliyor. Efendim kralı karşılamak için bugün bütün Yusuf soyundan ilk gelen benim." 21 Seruya oğlu Avışay, "Şimi öldürülmeli, çünkü RAB'bin meshettiği kişiye lanet okudu" dedi. 22 Davut, "Ey Seruya oğulları, bu sizin işiniz değil!" dedi, "Bugün bana düşman oldunuz. İsrail'de bugün bir tek kişi öldürülmeyecek! İsrail'in Kralı olduğumu bilmiyor muyum?" 23 Sonra ant içerek Şimi'ye, "Ölmeyeceksin!" dedi. 24 Saul'un torunu Mefiboset de kralı karşılamaya gitti. Kralın gittiği günden esenlikle geri döndüğü güne dek ayaklarını da, giysilerini de yıkamamış, biyigini kesmemiştir. 25 Kralı karşılamak için Yeruşalim'den geldiğinde, kral, "Mefiboset, neden benimle gelmedin?" diye sordu. 26 Mefiboset şöyle yanıtladı: "Ey efendim kral! Kulun topal olduğundan, kulum Siva'ya, 'Eşeğe palan vur da binip kralla birlikte gideyim' dedim. Ama o beni kandırıldı. 27 Ayrıca efendim kralın önünde kuluna kara çaldı. Ama sen, ey efendim kral, Tanrı'nın bir meleği gibisin; gözünde doğru olanı yap. 28 Çünkü atamın ailesinin bütün bireyleri ölümü hak etmişken, kuluna sofrandakilerle birlikte yemek yeme ayrıcalığını tanıdın. Artık senden daha başka bir şey dilemeye ne hakkım var, ey kral?" 29 Kral, "İşlerin hakkında daha fazla konuşmama gerek yok" dedi, "Sen ve Siva toprakları paylaşın diye buyruk veriyorum." 30 Mefiboset, "Madem efendim kral sarayına esenlikle döndü, bütün toprakları Siva alınsın" diye karşılık verdi. 31 Gilatlı Barzillay da Şeria Irmağı'ni geçişte krala eşlik edip onu uğurlamak üzere Rogelim'den gelmişti. 32 Barzillay çok yaşıydi, seksen yaşındaydı. Kral Mahanayim'de kaldığı sürece, geçimini o sağlamıştı. Çünkü Barzillay çok varlıklıydı. 33 Kral Barzillay'a, "Benimle karşıya geç, Yeruşalim'de ben senin geçimini sağlayacağım" dedi. 34 Ama Barzillay, "Kaç yıl ömrüm kaldı ki, seninle birlikte Yeruşalim'e gideyim?" diye karşılık verdi, 35 "Şu anda seksen yaşındayım. İyi ile kötüyü ayırt edebilir miyim? Yediğimin, içtiğimin tadını alabilir miyim? Kadın erkek şarkıcıların sesini duyabilir miyim? Öyleyse neden efendim krala daha fazla yük olayım? 36 Kulun Şeria Irmağı'ni kralla birlikte geçerek sana birazlık eşlik edecek. Kral beni neden böyle ödüllendirsins? 37 Izin ver de döneyim, kentimde, annemin babamın mezarı yanında öleyim. Ama kulun Kimham burada; o seninle karşıya geçsin. Uygun gördüğünü ona yaparsın." 38 Kral, "Kimham benimle karşıya gelecek ve ona senin uygun gördüğünü yapacağım" dedi, "Benden ne

dilersen yapacağım." 39 Bundan sonra kralla bütün halk Şeria Irmağı'ni geçti. Kral Barzillay'ı öpüp kutsadı. Sonra Barzillay evine döndü. 40 Kral Gilgal'a geçti. Kimham da onunla birlikte gitti. Bütün Yahudalılarla İsraililer'in yarısı krala eşlik ettiler. 41 Sonra İsraililer krala varıp şöyle dediler: "Neden kardeşimiz Yahudalılar seni çaldı? Neden seni, aile bireylerini ve bütün adamlarını Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçirdiler?" 42 Bunun üzerine Yahudalılar İsraililer'e, "Çünkü kral bizden bir!" dediler, "Buna neden kızdzınız? Kralın yiyeceklerinden bir şey yedik mi? Kendimize bir şey aldı mı?" 43 İsraililer, "Kralda on payımız var" diye yanıldalar, "Davut'ta sizden daha çok hakkımız var. Öyleyse neden bizi küçümsüyorsunuz? Kralımızı geri getirmekten ilk söz eden biz değil miydik?" Ne var ki, Yahudalılar'ın tepkisi İsraililer'inkinden daha sert oldu.

20 O sırada Benyamin oymağından Bikri oğlu Şeva adında kötü bir adam bir rastlantı sonucu Gilgal'daydı. Şeva boru çalıp, "İşay oğlu Davut'la ne ilgimiz Ne de payımız var" dedi, "Ey İsraililer, herkes kendi evine dönsün!" 2 Bunun üzerine bütün İsraililer Davut'u bırakıp Bikri oğlu Şeva'nın ardından gitti. Yahudalılar ise krallarına bağlı kalıp Şeria Irmağı'ndan Yeruşalim'e dek ona eşlik ettiler. 3 Kral Davut Yeruşalim'deki sarayına varınca, saraya bakmak için biraktığı on cariyeyi gözetim altına aldı, onların geçimini sağladı. Ancak yataklarına girmedi. Onlar da ölünceye dek göz altında dul kadınlar gibi yaşadılar. 4 Davut Amasa'ya, "Üç gün içinde Yahudalılar'ı yanına çağır. Sen de burada ol" dedi. 5 Amasa Yahudalılar'ı çağırılmaya gitti. Ama belirlenen zamanda dönmedi. 6 Bunun üzerine Davut Avışay'a, "Şimdi Bikri oğlu Şeva bize Avşalom'dan daha büyük kötülük yapacak" dedi, "Efendinin adamlarını al ve onu kovala. Yoksa kendine surlu kentler bulup bizden kaça." 7 Böylece Yoav'ın adamları, Keretiler'le Peletiler ve bütün koruyucular Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için Avışay'ın komutasında Yeruşalim'den çıktılar. 8 Givon'daki büyük kayanın yanına varınca, Amasa onları karşılamaya geldi. Yoav savaş giysisini giymişti. Giysisinin üzerine bir kemeri kuşanmış, kemere kininda duran bir kılıç bağlamıştı. Yoav ilerlerken kılıç kininden çıktı. 9 Yoav Amasa'ya, "İyi misin, kardeşim?" diye sordu. Onu öpmek için sağ eliyle Amasa'nın sakalından tuttu. 10 Amasa Yoav'ın elindeki kılıcı farketmedi. Yoav kılıcı karnına saplayınca, Amasa'nın bağırsakları yere döküldü. İkinci vuruşa gerek kalmadan Amasa öldü. Bundan sonra Yoav'la kardeşi Avışay, Bikri oğlu Şeva'yı kovalamayı sürdürdüler. 11 Yoav'ın adamlarından biri, Amasa'nın ölüsü yanında durup, "Yoav'ı tutan ve Davut'tan yana olan herkes Yoav'ın ardından gitsin" dedi. 12 Amasa'nın ölüsü yolu ortasında kanlar içinde duruyordu. Yoav'ın adamı, ölüye yaklaşan herkesin orada durduğunu görünce, Amasa'yı yoldan sürükleyip tarlaya götürdü ve üzerine bir örtü attı. 13 Ölü yoldan kaldırıldıktan sonra herkes Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için Yoav'ın ardından gitti. 14 Şeva bütün İsrail oymaklarından ve Berliler'in bölgesinden geçip Avel-Beytmaaka'ya geldi. Berliler de toplanıp onu izleyerek kente girdiler. 15 Yoav'la bütün adamları varıp Avel-Beytmaaka Kenti'nde Şeva'yı kuşattılar. Topraktan kentin suruna bitişik bir yığın yapıtlar ve suru devirmek için yıkamaya başladılar. 16 O

sırada bilge bir kadın kentin içinden seslendi: "Dinleyin! Dinleyin! Yoav'a buraya gelmesini söyleyin, onunla konuşacağım." 17 Yoav kadına yaklaştı. Kadın, "Yoav sen misin?" diye sordu. Yoav, "Benim" diye yanıtladı. Kadın, "Kölenin sözlerini dinle" dedi. Yoav, "Dinliyorum" dedi. 18 Kadın konuşmasını şöyle sürdürdü: "Eski den, 'Avel Kenti'ne danişin' derlerdi ve sorunları böyle çözerlerdi. 19 Biz İsrail'in esenliğini isteyen güvenilir kişileriz. Sense İsrail'e ana gibi kucak açan kentlerden birini yıkmaya çalışıyorsun. Neden RAB'bin halkını yok etmek istiyorsun?" 20 Yoav, "Asla!" diye yanıtladı, "Ne yıkmak, ne de yok etmek istiyorum. 21 Durum öyle değil. Efrayim dağlık bölgelerinden Bikri oğlu Şeva adındaki adam Kral Davut'a başkaldırdı. Yalnız onu verin, ben de kentten geri çekileyim." Kadın, "Onun başı surun üzerinden sana atılacak" dedi. 22 Sonra kadın bilgece öğüdüyle bütün halka gitti. Halk Bikri oğlu Şeva'nın başını kesip Yoav'a attı. Bunun üzerine Yoav boru çaldı. Adamları kenti bırakıp evlerine gittiler. Yoav da Yeruşalımla, kralın yanına döndü. 23 Yoav İsrail ordusunun komutanlığıydı. Yehoyada oğlu Benaya ise Keretilerle Peletiler'in komutanlığıydı. 24 Adoram angaryasına çalışanlardan sorumluydu. Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi. 25 Şeva yazman, Sadok'a Aviyatar kâhindi. 26 Yairlı İra ise Davut'un kâhiniydi.

21 Davut'un döneminde, üç yıl art arda kitlik oldu. Davut RAB'be danişti. RAB şöyle yanıtladı: "Buna kan dökene Saul ile ailesi neden oldu. Çünkü Saul Givonluları öldürdü." 2 Kral Givonluları çağırıp onlarla konuştu. —Givonlular İsrail soyundan değildi. Amorlular'dan sağ kalan bir halktı. İsraililer onları sağ bırakacaklarına ant içmişlerdi. Ne var ki, İsrail ve Yahuda halkı için büyük gayret gösteren Saul onları yok etmeye çalışmıştı.— 3 Davut Givonlular'a, "Sizin için ne yapabilirim? RAB'bin halkını kutsamanız için bu suçu nasıl bağıtlatabilirim?" diye sordu. 4 Givonlular ona şöyle karşılık verdi: "Saul'la ailesinden ne altın ne de gümüş isteriz; İsrail'de herhangi birini öldürmek de istemeyiz." Davut, "Ne isteresen yaparım" dedi. 5 Şöyle karşılık verdiler: "Bizi yok etmeye çalışan ve İsrail ülkesinin hiçbir yerinde yaşamamamız için bizi ortadan kaldırmayı tasarlayan adamin oğullarından yedisi bize verilsin. RAB'bin seçilmişsi Saul'un Giva Kenti'nde RAB'bin önünde onları asalım." Kral, "Onları vereceğim" dedi. 7 Kral, Saul oğlu Yonatan'la RAB'bin önünde içtiği anttan ölü, Yonatan oğlu Mefiboşet'i esrigedi. 8 Onun yerine, Aya kızı Rispa'nın Saul'dan doğurduğu Armoni ve Mefiboşet adındaki iki oğlunu ve Saul kızı Merav'in Meholah Barzillay oğlu Adriel'den doğurduğu beş oğlunu aldı. 9 Davut onları Givonlular'ın eline teslim etti. Givonlular onları dağda, RAB'bin önünde astılar. Yedisi de aynı anda öldüler. Biçme zamanının ilk günlerinde,arpa biçme zamanının başlangıcında öldürdüler. 10 Aya kızı Rispa bir çul alıp kendisi için bir kayanın üzerine serdi. Biçme zamanının ilk günlerinden cesetlerin üzerine gökten yağmur yağana dek Rispa orada kaldı; cesetleri gündüzün yurtnı kuşlardan, geceleyin yabanıl hayvanlardan korudu. 11 Saul'un cariyesi Aya kızı Rispa'nın yaptıkları Davut'a bildirildi. 12 Davut gidip Saul'un ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini Yaveş-Gilatlılar'dan aldı. Filistililer Gilboa Dağı'nda Saul'u öldürdükleri gün, onun ve

oğunun cesetlerini Beytsean alanında asmışlardır. Yaveş-Gilat halkı da cesetleri gizlice oradan almıştı. 13 Davut Saul'un ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini oradan getirdi. Asılmış yedi kişisinin kemikleri de toplandı. 14 Saul'la oğlu Yonatan'ın kemiklerini Benyamin bölgesindeki Sel'a'da Saul'un babası Kiş'in mezarına gömdüler. Kralın bütün buyruklarını yerine getirdiler. Bundan sonra Tanrı ülkeyle ilgili yakarışları yanıtladı. 15 Filistililerle İsraililer arasında yeniden savaş çıktı. Davut'la adamları gidip Filistililer'e karşı savaştılar. O sıralarda Davut bitkin düştü. 16 Ucu üç yüz şekel ağırlığında bir tunç mızrak taşıyan ve yeni kılıç kuşanan Rafaoğulları'ndan Filistili Yişbi-Benov Davut'u öldürmeyi amaçlıyordu. Ama Seruya oğlu Avişay Davut'un yardımına koştu; saldırdı onu öldürdü. Bundan sonra Davut'un adamları ant içerek, Davut'a, "İsrail'in işğini söndürmemek için bir daha bizimle birlikte savaşa gelmeyeceksin" dediler. 18 Bir süre sonra Filistililerle Gov'da yine savaş çıktı. Bu savaş sırasında Huşalı Sibbekay Rafa soyundan Saf adındaki adamı öldürdü. 19 İsraililerle Filistililer arasında Gov'da bir savaş daha çıktı. Beylehemli Yareoregim'in oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ı öldürdü. Golyat'ın mızrağının sapi dokumacı tezgahının sırtı gibiydi. 20 Gat'ta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı. 21 Adam İsraililer'e meydan okuyunca, Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonatan onu öldürdü. 22 Bunların dördü de Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'a adamları tarafından öldürülürdüler.

22 RAB, Davut'u bütün düşmanlarının ve Saul'un elinden kurtardığı gün Davut RAB'be şu ezygi okudu. 2 Şöyle dedi: "RAB benim kayam, siğnağım, kurtarıcımdır, 3 Tanrı, kayamdır, O'na siğnırıım, Kalkanım, güçlü kurtarıcım, Korunağım, siğnacak yerimdir. Kurtarıcım, zorbalıktan beni sen kurtarırsın! 4 Övgüye değer RAB'be seslenir, Kurtulurum düşmanlarından. 5 Çünkü ölüm dalgaları beni kuşattı, Yıkım selleri bastı, 6 Ölüler diyarının bağları sardı, Ölüm tuzakları çıktı karşıma. (**Sheol h7585**) 7 Sıkıntı içinde RAB'be yakardım, Tanrıma seslendim. Tapınağımın sesimi duydum, Haykırışım kulaklarına ulaştı. 8 O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı, Titreyip sarsıldı göklerin temelleri, Çünkü RAB öfkelenmişti. 9 Burnundan duman yükseldi, Ağızından kavurucu ateş ve korla fışkırdı. 10 Kara buluta basarak Göklerde yarıştı. 11 Bir Keruv'a binip uçtu, Rüzgarın kanatları üstünde belirdi. 12 Karanlığı örtündü, Kara bulutları kendine çardak yaptı. 13 Varlığının parıltısından Korlar savruluyordu. 14 RAB göklerden gürledi, Duyurdu sesini Yüceler Yücesi. 15 Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı, Şimşek çaktırarak onları şaşkına çevirdi. 16 RAB'bin azarlamasından, Burnundan çıkan güçlü soluktan, Denizin dibini göründü, Yeryüzünün temelleri açığa çıktı. 17 RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu, Çıkarıcı beni derin sulardan. 18 Beni zorlu düşmanımdan, Benden nefret edenlerden kurtardı, Çünkü onlar benden daha güçlündü. 19 Felaket günümde karmaşık dikildiler, Ama RAB bana destek oldu. 20 Beni huzura kavuşturdu, Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı. 21 RAB doğruluğumun karşılığını verdi, Beni temiz ellerime göre öldürdü. 22 Çünkü RAB'bin yolunda yürüdüm, Tanrı'mdan ve uzaklaşarak kötülük yapmadım. 23 O'nun bütün ilkelerini göz önünde tuttum, Kurallarından ayrılmadım. 24 O'nun önünde

kusursuzdum, Suç işlemekten sakındım. 25 Bu yüzden RAB beni doğruluğuma Ve gözünde pak yaşayışma göre ödüllendirdi. 26 Sadık kuluna sadakat gösterir, Kusursuz olana kusursuz davranırsın. 27 Pak olanla pak olur, Eğriye eğri davranırsın. 28 Alçakgönüllüler kurtarır, Gururları gözler, gururunu kirarsın. 29 Ya RAB, işığım sensin! Karanlığımı aydınlatırsın. 30 Desteğinle akıncılara saldırır, Seninle surları aşarım, Tanrıım. 31 Tanrı'nın yolu kusursuzdur, RAB'bin sözü arıdır. O kendisine siğınan herkesin kalkanıdır. 32 Var mı RAB'den başka tanrı? Tanrıımızdan başka kaya var mı? 33 Sığınağım Tanrı'dır, Yolumu doğru kilan O'dur. 34 Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi, Doruklarda tutar beni. 35 Bana savaşmayı öğretti, Kollarımla tunç bir yayı gereym diye. 36 Bana zafer kalkanını bağışlarsın, Alçakgönüllülüğün beni yüceltir. 37 Bastığım yerleri genişletırsın, Burkulmaz bileklerim. 38 Düşmanları kovalayıp yok ettim, Hepsi yok olmadan geri dönmedim. 39 Onları ezip yok ettim, kalkamaz oldular, Ayaklarının altına serildiler. 40 Savaş için beni güçle donattın, Bana başkaldırınları önemde yere serdin. 41 Düşmanları kaçmak zorunda bıraktın, Benden nefret edenleri yok ettim. 42 Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı; RAB'bi çağırıldır, ama O yanıt vermedi. 43 Yerin tozu gibi onları ezdim, Sokak çamuru gibi ayağımın altında çöşnedim. 44 Halkının çekişmelerinden beni kurtardın, Uluslara Önder olarak beni korudun, Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor. 45 Yabancılar bana boyun eğiyor, Duyar duymaz sözümü dinliyorlar. 46 Yabancıların beteri benizleri attı, Titreyerek çıkışıyorlar kalelerinden. 47 RAB yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun! Yücelsin kurtarıcım, Kayam Tanrı! 48 O'dur öcümü alan, Halkları bana bağımlı kılan. 49 Düşmanımdan kurtarır, Başkaldırınlardan üstün kilar beni, Zorbaların elinden alır. 50 Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB, Adını ilahilerle öveceğim. 51 RAB kralını büyük zaferlere ullaştırır, Meshettiği krala, Davut'a ve soyuna Sonsuza dek sevgi gösterir."

23 Davut'un son sözleri şunlardır: "İşay oğlu Davut, Tanrı'nın yükselttiği adam, Yakup'un Tanrı'sının meshettiği, İsrail'in sevilen ezgi okuyucusu söyle diyor: 2 RAB'bin Ruhu benim aracıyla konuşuyor, Sözü dilimin ucundadır. 3 İsrail'in Tanrı konusu, İsrail'in kayası bana dedi ki, 'İnsanları doğrulukla Ve Tanrı korkusyla yöneten kişi, 4 Bulutsuz bir sabah, Şafakta görünen gün ışığı gibidir, Parlaklılığı yağımdan sonra topraktan ot bitirir. 5 Soyun da Tanrı'yla böyle değil mi? O benimle sonsuza dek kalıcı, Her yönüyle düzenli ve güvenilir bir antlaşma yaptı. Kesin kurtuluşa ve her dileğime kavuşmamı O sağlanamayacak mı? 6 Kötülere gelince, Elle tutulamayan dikenler gibi Tümü bir yana atılacak. 7 Dikenlere dokunan kişi, Demir bir araçla Ya da mızrağın sapiyla dokunur. Dikenler oldukları yerde bütünüyle yakılacak." 8 Davut'un yiğit askerlerinin adları şunlardır: Esnili Adino diye de bilinen üç kişinin önderi Tahkemonlu Yoşeb-Başşevet bir saldırında sekiz yüz kişiyi öldürdü. 9 ikincisi, Ahohlu Dodo oğlu Elazar. Pas-Dammim'de savaşmak için toplanan Filistiller'e meydan okuyan Davut'un yanındaki üç yiğitten biriydi. İsraililer o sırada geri çekilmişlerdi. 10 Ama Elazar yerinde durdu; eli yorulup kılıca yapışınca dek Filistilleri öldürdü. O gün RAB büyük bir zafer sağladı. İsraililer yalnız yere

serilenleri yağmalamak üzere Elazar'a döndüler. 11 Üçüncüsü, Hararlı Age oğlu Şamma'ydı. Filistiler Lahay'daki bir mercimek tarlasının yanında toplandıklarında, İsraili askerler onların önünden kaçmıştı. 12 Ama Şamma tarlanın ortasında durup orayı savunmuş, Filistiler'i öldürmüştü. RAB büyük bir zafer sağlamıştı. 13 Biçme zamanı Otuzlar'dan üçü Davut'un yanına, Adullam Mağarası'na gittiler. Bir Filist birliği Refaim Vadisi'nde ordugah kurmuştu. 14 Bu sırada Davut hisarda, ikinci Filist birliğiye Beytlehem'deydi. 15 Davut özlemle, "Keşke biri Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan bana su getirse!" dedi. 16 Bu Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan su çekip Davut'a getirdiler. Ama Davut içmek istemedi; suyu yere dökerek RAB'be sundu. 17 "Ya RAB, bunu yapmak benden uzak olsun!" dedi, "Canlarını tehlkiye atıp giden bu üç kişisinin kanını mı içeyim?" Bu yüzden suyu içmek istemedi. Bu üç kişinin yiğitliği işte böyledi. 18 Yoav'ın kardeşi, Seruya oğlu Avişay Üçler'in önderiydi. Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi. 19 Üçler'in en saygın kişisiydi ve onların önderi oldu. Ama Üçler'den sayılmadı. 20 Yehoyada oğlu Kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı. Büyük işler başardı. Aslan yürekli iki Moavlıyı öldürdü. Ayrıca karlı bir gün çukura inip bir aslan öldürdü. 21 İri yarı bir Misirlı'yı da öldürdü. Misirlı'nın elinde mızrak vardı. Benaya sopayla onun üzerine yürüdü. Mızrağı elinden kaptığı gibi onu kendi mızrağıyla öldürdü. 22 Yehoyada oğlu Benaya'nın yaptıkları bunlardı. Bu sayede o da üç yiğitler kadar ünlendi. 23 Benaya Otuzlar arasında saygın bir yer edindiye de, Üçler'den sayılmadı. Davut onu muhafiz birliği komutanlığına atadı. 24 Otuzlar'ın arasında sayılan ötekiler şunlardır: Yoav'ın kardeşi Asahel, Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan, 25 ikisi de Harotlu olan Şamma ve Elika, 26 Paletli Heles, Tekoalı İkkeş oğlu İra, 27 Anatolu Aviezer, Huşalı Mevunnay, 28 Ahohlu Salmon, Netofali Mahray, 29 Netofali Baana oğlu Helev, Benyaminogulları'ndan Givili Rivay oğlu İttay, 30 Piratonlu Benaya, Gaas vadilerinden Hidday, 31 Arvali Avialvon, Barhumlu Azmavet, 32 Saalbonlu Elyahba, Yaşan'ın oğulları ve Yonatan, 33 Hararlı Şamma, Hararlı Şarar oğlu Ahiam, 34 Maakalı Ahasbay oğlu Elifelet, Gilolu Ahitofel oğlu Eliam, 35 Karmelli Hesray, Aravlı Paaray, 36 Sovalı Natan oğlu Yigal, Gatlı Bani, 37 Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyczısı Beerotlu Nahray, 38 Yattırılı İra ve Garev, 39 Hititli Uriya. Tümü otuz yedi kişiydi.

24 RAB İsrail halkına yine öfkeliendi. Davut'u onlara karşı kıskırtarak, "Git, İsrail ve Yahuda halkını say" dedi. 2 Kral, yanında bulunan ordu komutanı Yoav'a şu buyruğu verdi: "Dan'dan Beer-Şeva'ya dek İsrail'in bütün oymaklarına gidip halkı sayın ki, halkın sayısını bileyim." 3 Ama Yoav, "RAB Tanrı'nı yüz kat daha coğaltsın, efendim kralım da bunu görsün!" diye karşılık verdi, "Ancak, efendim kralım neden bunu istiyor?" 4 Gelgelelim kralın sözü Yoav'la birlik komutanlarının sözünden baskın çıktı. Böylece kralın yanından ayrırlı İsrail'de sayılmaya gitti. 5 Şeria Irmağı'ndan geçerek Aroer yakınında, vadinin ortasındaki kentin güneyinde konakladılar. Oradan Gat'ı, Yazer'ı, Gilat'ı, Tahtüm-Hodşî topraklarını, Dan-Yaan'ı geçip Sayda'ya vardılar. 7 Sonra Sur Kalesi'ne, Hiviler'le Kenanlılar'ın

bütün kentlerine uğradılar. Sonunda Yahuda ülkesinin Negev bölgesindeki Beer-Şeva'ya ulaştılar. **8** Dokuz ay yirmi gün ülkeyi baştan başa dolaştıktan sonra Yeruşalim'e döndüler. **9** Yoav sayımın sonucunu krala bildirdi: İsrail'de kılıç kuşanabilen sekiz yüz bin, Yahuda'daysa beş yüz bin kişi vardı. **10** Davut sayım yaptıktan sonra kendisini suçlu buldu ve RAB'be, "Bunu yapmakla büyük günah işledim!" dedi, "Ya RAB, lütfen kulunun suçunu bağıشا. Çünkü çok akılsızca davrandım." **11** Ertesi sabah Davut uyandığında, RAB Davut'un bilicisi Peygamber Gad'a şöyle dedi: "Gidip Davut'a de ki, 'RAB şöyle diyor: Önüne üç seçenek koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.'" **12** Gad Davut'a gidip durumu anlattı ve şöyle dedi: "Ülkende yedi yıl kitlik mi olsun? Yoksa seni kovalayan düşmanlarının önünden üç ay kaçmak mı istersin? Ya da ülkende üç gün salgın hastalık mı olsun? Beni gönderene ne yanıt vereyim, şimdi iyice düşün." **13** Davut, "Sıkıntı büyük" diye yanıtladı, "İnsan eline düşmektense, RAB'bin eline düşelim. Çünkü O'nun acıması büyütür." **14** Bunun üzerine RAB o sabahdan berilernen zamana dek İsrail ülkesine salgın hastalık gönderdi. Dan'dan Beer-Şeva'ya dek halktan yetmiş bin kişi öldü. **15** Melek Yeruşalim'i yok etmek için elini uzatınca, RAB göndereceği yıkımdan vazgeçti. Halkı yok eden meleğe, "Yeter artık! Elini çek" dedi. RAB'bin meleği Yevuslu Aravna'nın harman yerinde duruyordu. **16** Davut, halkı öldüren meleği görünce, RAB'be, "Günah işleyen benim, ben suç işledim" dedi, "Bu koynular ne yaptı ki? Ne olur beni ve babamın soyunu cezalandır." **17** O gün Gad Davut'a gitti. Ona, "Gidip Yevuslu Aravna'nın harman yerinde RAB'be bir sunak kur" dedi. **18** Davut Gad'in sözü uyarınca RAB'bin buyurduğu gibi gitti. **19** Aravna bakınca kralla görevlilerinin kendisine doğru yaklaştıklarını gördü. Varıp kralın önünde yüzüstü yere kapandı. **20** Sonra, "Efendim kral niçin kulunun yanına geldi?" diye sordu. Davut, "RAB'be bir sunak kurmak üzere harman yerini senden satın almak için" diye yanıtladı, "Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalksin." **21** Aravna, "Efendim kral uygun gördüğünü alıp RAB'be sunsun" dedi, "İşte yakmalık sunu için öküzler ve odun için düvenlerle öküzlerin takımları! **22** Ey kral, Aravna bütün bunları sana veriyor." Sonra ekledi: "RAB Tanrı'nın senden hoşnut olsun!" **23** Ne var ki kral, "Olmaz!" dedi, "Senden malını kesinlikle bir ücret karşılığında satın alacağım. Çünkü Tanrı RAB'be karşılığını ödededen yakmalık sunular sunmam." Böylece Davut harman yerini ve öküzleri eli şekel gümüş karşılığında satın aldı. **24** Davut orada RAB'be bir sunak kurup yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sundu. RAB de ülkeyle ilgili yakarıyı yanıtladı ve salgın hastalık İsrail'den kaldırıldı.

1.Krallar

1 Yıllar geçmiş, Kral Davut yaşılmıştı. Üstünü örtülerle örtmelerine karşın isinamıyordu. 2 Görevliler, "Efendimiz kral!" dediler, "Yanında kalıp sana bakacak, koynunda yatıp seni isıtacak genç bir kız arayalım." 3 Görevliler bütün İsrail'i aradılar; sonunda Şunemli Avışak adında genç ve güzel bir kız bulup krala getirdiler. 4 Çok güzel olan genç kız, krala bakıp hizmet etti. Ama kral ona hiç dokunmadı. 5 Hagit'in oğlu Adoniya kral olmayı düşünüyordu. Bu amaçla ortaya çıkıp kendine savaş arabaları, atlıklar ve önünde koşacak eli muhafiz buldu. 6 Babası Davut hiçbir zaman, "Neden söyle ya da böyle davranışıyorsun?" diye ona karşı çıkmamıştı. Avşalom'dan sonra dünyaya gelen Adoniya çok yakışıklıydı. 7 Adoniya, Seruya oğlu Yoav ve Kâhin Aviyatar'la görüşüp onların desteğini sağladı. 8 Ama Kâhin Sadok, Yehoyada oğlu Benaya, Peygamber Natan, Şimi, Rei ve Davut'un muhafizleri ona katılmadılar. 9 Adoniya, Eyn-Rogel yakınılarında Sohelet Kayası denilen yerde davar, şıgır ve besili buzağılar kurban edip bütün kardeşlerini, yanı kralın oğullarını ve krala hizmet eden bütün Yahudaları' çağırıldı. Ama Peygamber Natan'ı, Benaya'yı, muhafizleri ve kardeşi Süleyman'ı çağırmadı. 11 Bunun üzerine Natan, Süleyman'ın annesi Bat-Şeva'ya, "Hagit oğlu Adoniya efendimiz Davut'un haberi olmadan kendini kral ilan etmiş, duymadın mı?" dedi, 12 "Şimdi izin ver de sana kendi canının oğlu Süleyman'ın canını nasıl kurtaracağına ilişkin öğüt vereyim. 13 Git Kral Davut'a söyle, 'Efendim kral, benden sonra oğlu Süleyman kral olacak ve tahtımı o oturacak diye bana ant içmedin mi? O halde neden Adoniya kral oldu?' 14 Sen kralla konuşmanızı bitirmeden ben içeri girip sözlerini doğrulayacağım." 15 Bat-Şeva yaşı çok ilerlemiş olan kralın odasına girdiğinde Şunemli Avışak ona hizmet ediyordu. 16 Bat-Şeva, kralın önünde diz çöküp yere kapandı. Kral, "Ne istiyorsun?" diye sordu. 17 Bat-Şeva söyle karşılık verdi: "Efendim, 'Benden sonra oğlu Süleyman kral olacak ve tahtımı oturacak' diye bana Tanrı RAB adıyla ant içtin. 18 Efendim kral, şu anda senin haberin olmadan Adoniya krallığını ilan etti. 19 Sayısız şıgır, davar ve besili buzağı kurban edip kralın bütün oğullarını, Kâhin Aviyatar'ı ve ordu komutanı Yoav'ı çağırdı, ama kulun Süleyman'ı çağırmadı. 20 Efendim kral, bütün İsrail'in gözü sende. Senden sonra tahtına kimin geleceğini öğrenmek istiyorlar. 21 Yoksa sen ölüp atalarına kavuşunca, ben ve oğlum Süleyman suçu sayılacağız." 22 Bat-Şeva daha kralla konuşurken Peygamber Natan geldi. 23 Krala, "Peygamber Natan geldi" dediler. Natan kralın huzuruna çıkıp yüzüştü yere kapandı. 24 Sonra, "Efendim kral, senden sonra Adoniya'nın kral olup tahtına geleceğini söylediñ mi?" dedi, 25 "Adoniya bugün gidip sayısız şıgır, davar ve besili buzağı kurban etmiş, kralın bütün oğullarını, ordu komutanlarını ve Kâhin Aviyatar'ı çağırmış. Şu anda hepsi onun önünde yiyip içiyor ve, 'Yaşasın Kral Adoniya!' diye bağırrıyor. 26 Ama Adoniya beni, Kâhin Sadok'u, Yehoyada oğlu Benaya'yı ve kulun Süleyman'ı çağırmadı. 27 Efendim ve kralım, gerçekteki bütün bunlara sen mi karar verdin? Yoksa senden sonra tahtına kimin geleceğini biz kollarına bildirmeden mi bunu yaptıñ?" 28 Kral Davut, "Bana Bat-

Şeva'yı çağırın!" dedi. Bat-Şeva kralın huzuruna çıkış önde durdu. 29 Kral Bat-Şeva'ya, "Beni bütün sıkıntılarından kurtaran, yaşayan RAB'bin adıyla ant içiyorum" dedi, 30 "Benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtımı gelecek" diye İsrail'in Tanrı RAB'bin adıyla içtiğim andı bugünkü yerine getireceğim." 31 O zaman Bat-Şeva kralın önünde diz çöküp yüzüştü yere kapandı ve, "Efendim Kral Davut sonsuza dek yaşasın!" dedi. 32 Kral Davut, "Kâhin Sadok'u, Peygamber Natan'ı ve Yehoyada oğlu Benaya'yı bana çağırın" dedi. Hepsi önüne gelince, 33 kral onlara şöyle dedi: "Efendinizin görevlilerini yanınızda alın ve oğlum Süleyman'ı benim katırma bindirip Gihon'a götürün. 34 Orada Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu İsrail Kralı olarak meshesetsinler. Boru çalıp, 'Yaşasın Kral Süleyman!' diye bağırın. 35 Onun ardından gidin; çünkü o gelip tahtımı oturacak ve yerime kral olacak. Onu İsrail ve Yahuda'ya yönetici atadım." 36 Yehoyada oğlu Benaya, "Amin" diye karşılık verdi, "Efendim kralın Tanrı RAB de bu kararı onaylasın. 37 RAB, efendim kralla birlikte olduğu gibi Süleyman'la da birlikte olsun ve onun krallığını Davut'un krallığından daha başarılı kilsin." 38 Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya, Keretilerle Peletiler gidip Süleyman'ı Kral Davut'un katırına bindirdiler ve Gihon'a kadar ona eşlik ettiler. 39 Kâhin Sadok, Kutsal Çadır'dan yağ dolu boynuz kabı alıp Süleyman'ı meshesetti. Boru çalınca bütün halk "Yaşasın Kral Süleyman!" diye bağırıldı. 40 Herkes kaval çalarak Süleyman'ın ardından yürüdü. Öyle sevinçliyidiler ki, seslerinden adeta yer sarsılıyordu. 41 Adoniya ve yanındaki konuklar yemeklerini bitirirken kalabalığın gürültüsünü duydukları. Boru sesini duyan Yoav, "Kentten gelen bu gürültü de ne?" diye sordu. 42 Yoav daha sorusunu tamamlamadan, Kâhin Aviyatar oğlu Yonatan çakageldi. Adoniya ona, "İçeri gir, sen yiğit bir adamsın. İyi haberler getirmiş olmalısın" dedi. 43 Yonatan, "Hayır, bu kez farklı" diye karşılık verdi, "Efendimiz Kral Davut, Süleyman'ı kral atadı. 44 Kral, Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya ve Keretilerle Peletiler'in Süleyman'ı kendi katırına bindirip götürmelerini istediler. 45 Gihon'a götürülen Süleyman orada Kâhin Sadok'la Peygamber Natan tarafından kral olarak meshedildi. Oradan sevinçle döndüler ve sesleri kente yankılanmaya başladı. Duyduğunuz sesler onların sesleridir. 46 Üstelik Süleyman krallık tahtına oturdu bile. 47 Ayrıca efendimiz Kral Davut'u kutlamaya gelen görevlileri, 'Tanrı, Süleyman'ın adını senin adından daha yüce, krallığını senin krallığından daha başarılı kilsin' diyorlar. Kral yatağının üzerine kapanarak, 48 'Henüz gözlerim açıkken bugün tahtımı oturacak birini veren İsrail'in Tanrı RAB'be övgüler olsun' diyor." 49 Bunun üzerine Adoniya'nın bütün konukları korkuya kapılıp kalktılar, her biri kendi yoluna gitti. 50 Adoniya ise, Süleyman'dan korktuğu için, gidip sunağın boynuzlarına sarıldı. 51 Durumu Süleyman'a anıtlılar. "Adoniya senden korkuyor" dediler, "Sunağın boynuzlarına sarılmış ve 'ilk önce Kral Süleyman ben kulunu kılıçla öldürmeyeceğine dair ant içsin' diyor." 52 Süleyman, "Eğer bana bağlı kalırsa, saçının bir teline bile zarar gelmez" diye yanıtla, "Ama içinde bir kötüük varsa öldürülür." 53 Sonra Kral Süleyman'ın gönderdiği adamlar Adoniya'yı sunaktan indirip getirdiler. Adoniya gelip önde yere kapanınca, ona, "Evine dön!" dedi.

2 Davut'un ölümü yaklaşınca, oğlu Süleyman'a şunları söyledi: **2** "Herkes gibi ben de yakında bu dünyadan ayrılaceğim. Güçlü ve kararlı ol. **3** Tanrı'nın RAB'bin verdiği görevleri yerine getir. Onun yollarında yürü ve Musa'nın yasasında yazıldığı gibi Tanrı'nın kurallarına, buyruklarına, ilkelere ve öğütlerine uy ki, yaptığı her şeide ve yaptığı her yerde başarılı olasın. **4** O zaman RAB bana verdiği şu sözü yerine getirecektir: 'Eğer soyun nasıl yaşadığını dikkat eder, candan ve yürekten bana bağlı kalarak yollarında yürütse, İsrail tahtından senin soyunun ardi arkası kesilmeyecektir.' **5** "Seruya oğlu Yoav'ın bana ve İsrail ordusunun iki komutanı Ner oğlu Avnerle Yeter oğlu Amasa'ya neler yaptığıni biliyorsun. Sanki savaş varmış gibi onları öldürerek barış döneminde kan döktü. Belindeki kemerle ayağındaki çarıklara kan bulaştırdı. **6** Sen aklına uyanı yap, ama onun ak saçlı başının esenlik içinde ölüler diyarına gitmesine izin verme. (Sheol h7585) **7** "Gilatlı Barzillay'ın oğullarına iyi davranış, sofranda yemek yiyeşlerin arasında onlara da yer ver. Çünkü ben ağabeyin Avşalom'un öňünden kaçtığım zaman onlar bana yardım etmişlerdi. **8** "Mahanayim'e gittiğim gün beni çok ağır biçimde lanetleyen Benyamin oymağından Bahurimli Gera'nın oğlu Şimi de yanında. Beni Seria Irmağı kıyısında karşılamaya geldiğinde, 'Seni kılıçla öldürmeyeceğim' diye RAB'bin adıyla ona ant içiştim. **9** Ama sen sakin onu cezasız bırakma. Ona ne yapacağını bilecek kadar akıllısın. Onun ak saçlı başını ölüler diyarına kanlar içinde gönder." (Sheol h7585) **10** Davut ölüp atalarına kavuşunca, kendi adıyla bilinen kentte gömülüdü. **11** Yedi yıl Hevron'da, otuz üç yıl Yeruşalim'de olmak üzere toplam kırk yıl İsrail'de krallık yaptı. **12** Babası Davut'un tahtına geçen Süleyman'ın krallığı çok sağlam temellere oturmuştu. **13** Hagit oğlu Adoniya, Süleyman'ın annesi Bat-Şeva'nın yanına gitti. Bat-Şeva ona, "Dostça mı geldin?" diye sordu. Adoniya, "Dostça!" diye karşılık verdi. **14** Ve ekledi: "Sana söyleyeceklerim var." Bat-Şeva, "Söyle!" dedi. **15** Adoniya, "Bildiğin gibi, daha önce krallık benim elimdeydi" dedi, "Bütün İsrail benim kral olmamı bekliyordu. Ancak her şey değişti ve krallık kardeşimin eline geçti. Çünkü RAB'bin isteği buydu. **16** Ama benim senden bir dileğim var. Lütfen geri çevirme." Bat-Şeva, "Söyle!" dedi. **17** Adoniya, "Kral Süleyman seni kırmaz" dedi, "Lütfen ona söyle, Şunemli Avışak'ı bana eş olarak versin." **18** Bat-Şeva, "Peki, senin için kralla konuşacağım" diye karşılık verdi. **19** Bat-Şeva, Adoniya'nın dileğini iletmek üzere Kral Süleyman'ın yanına gitti. Süleyman annesini karşılamak için ayağa kalkıp önünde eğildikten sonra tahtına oturdu. Annesi için de sağ tarafına bir taht koydurdu. **20** Tahtına oturan annesi, "Senden küçük bir dileğim var, lütfen beni boş çevirme" dedi. Kral, "Söße anne, seni kırmam" diye karşılık verdi. **21** Bat-Şeva, "Şunemli Avışak ağabeyin Adoniya'ya eş olarak verilsin" dedi. **22** Kral Süleyman, "Neden Şunemli Avışak'ın Adoniya'ya verilmesini istiyorsun?" dedi, "Krallığı da ona vermemi iste bari! Ne de olsa o benim büyüğüm. Üstelik Kâhin Aviyatar'la Seruya oğlu Yoav da ondan yana." **23** Bu olay üzerine Kral Süleyman RAB'bin adıyla ant içti: "Eğer Adoniya bu dileğini hayatıya ödemezse, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın! **24** Beni güçlendirip babam Davut'un tahtına oturtan, verdiği sözü tutup bana bir hanedan kuran, yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim ki, Adoniya

bugün öldürülecek!" **25** Böylece Kral Süleyman Yehoyada oğlu Benaya'yı Adoniya'yi öldürmekle görevlendirdi. Benaya da gidip Adoniya'yı öldürdü. **26** Kral, Kâhin Aviyatar'a, "Anato'taki tarlana dön" dedi, "Aslında ölümü hak ettin. Ama seni şimdi öldürmeyeceğim. Çünkü sen babam Davut'un önünde Egemen RAB'bin Antlaşma Sandığı'ni taşıdin ve babamın çektigi bütün sıkıntıları onunla paylaştın." **27** Eli'nin ailesi hakkında RAB'bin Şilo'da söylediği sözün gerçekleşmesi için, Süleyman Aviyatar'ı RAB'bin kâhinliğinden uzaklaştırdı. **28** Haber Yoav'a ulaştı. Yoav daha önce ayaklanan Avşalom'u desteklemediği halde Adoniya'yı destekledi. Bu nedenle RAB'bin Çadırı'na kaçtı ve sunağın boynuzlarına sarıldı. **29** Yoav'ın RAB'bin Çadırı'na kaçip sunağın yanında olduğu Kral Süleyman'a bildirildi. Süleyman, Yehoyada oğlu Benaya'ya, "Git, onu vur!" diye buyruk verdi. **30** Benaya RAB'bin Çadırı'na gitti ve Yoav'a, "Kral dışarı çıkmayı buyuruyor!" dedi. Yoav, "Hayır, burada ölmek istiyorum" karşılığını verdi. Benaya gidip Yoav'ın kendisini nasıl yanıtladığını krala bildirdi. **31** Kral, "Onun istediği gibi yap" dedi, "Onu orada öldür ve göm. Yoav'ın boş yere döktüğü kanın sorumluluğunu benim ve babamın soyu üstünden kaldırılmış olursun. **32** RAB döktüğü kandan ötürü onu cezalandıracaktır. Çünkü Yoav babam Davut'un bilgisi dışında, kendisinden daha iyi ve doğru olan iki kişiyi –İsrail ordusunun komutanı Ner oğlu Avnerle Yahuda ordusunun komutanı Yeter oğlu Amasa'yı– kılıçla öldürdü. **33** Böylece dökülen kanlarının sorumluluğu sonsuza dek Yoav'ın ve soyunun üstünde kalacaktır. Ama RAB, Davut'a, soyuna, ailesine ve tahtına sonsuza dek esenlik verecektir." **34** Yehoyada oğlu Benaya gidip Yoav'ı öldürdü. Onu issiz bir bölgede bulunan kendi evine gömdüler. **35** Kral, Yoav'ın yerine Yehoyada oğlu Benaya'yı ordu komutanı yaptı. Aviyatar'ın yerine de Kâhin Sadok'u attı. **36** Sonra kral haber gönderip Şimi'yi çağırttı. Ona, "Yeruşalim'de kendine bir ev yap ve orada otur" dedi, "Hiçbir yere gitme. **37** Oradan ayrılp Kidron Vadisi'nden öteye geçtiğin gün bil ki oleeceksin. Sorumluluk sana ait." **38** Şimi krala, "Efendim kral, peki" diye karşılık verdi, "Kulun olarak söylediklerini aynen yapacağım." Şimi Yeruşalim'de uzun süre yaşıdı. **39** Aradan üç yıl geçmişti, Şimi'nin iki kölesi Gat Kralı Maaka oğlu Akiş'in yanına çıktı. Kölelerin Gat'a kaçtığını Şimi'ye haber verdiler. **40** Bunun üzerine Şimi kalkıp eşeğine palan vurdur ve kölelerini aramak üzere Gat'a Akiş'in yanına gitti. Kölelerini bulup Gat'tan geri getirdi. **41** Şimi'nin Yeruşalim'den Gat'a gidip döndüğü Süleyman'a anlatılınca, **42** Süleyman Şimi'yi çağırttı. "Sana RAB'bin adıyla ant içirmemi mi?" dedi, "Kalkıp herhangi bir yere gittiğin gün oleeceğini bil!" diye seni uyarmadım mı? Sen de bana: 'Peki, sözünü dinleyeceğim' demedin mi? **43** Öyleyse neden RAB'bin adına içtiğin anda ve buyruğuma uymadın?" **44** Kral, Şimi'ye karşı sözlerini söyle sürdürdü: "Babam Davut'a yaptığın bütün kötülükleri çok iyi biliyorsun. Bu yaptıklarından dolayı RAB seni cezalandıracak. **45** Ama Kral Süleyman kutsanacak ve Davut'un tahtı RAB'bin önünde sonsuza dek kurulu kalacaktır." **46** Kral, Yehoyada oğlu Benaya'ya buyruk verdi. O da gidip Şimi'yi öldürdü. Böylece Süleyman'ın krallığı iyice pekişti.

3 Süleyman, Mısır Firavunu'nun kızıyla evlendi. Böylece firavunla müttefik oldu. Eşini Davut Kenti'ne götürdü.

Kendi sarayı, RAB'bin Tapınağı ve Yeruşalim'in çevre surları tamamlanıncaya kadar orada yaşıdilar. **2** Halk, hâlâ çeşitli tapınma yerlerinde RAB'be kurban sunuyordu. Çünkü o güne dek RAB'bin adına yapılmış bir tapınak yoktu. **3** Süleyman babası Davut'un kurallarına uyarak RAB'be olan sevgisini gösterdi. Ancak hâlâ çeşitli tapınma yerlerinde kurban sunuyor, buhur yakıyordu. **4** Tapınma yerlerinin en ünlüsı Givon'daydı. Kral Süleyman oraya giderek sunakta bin yakmalık sunu sundu. **5** RAB Tanrı, Givon'da o gece rüyada Süleyman'a görünüp, "Sana ne vermemi istersin?" diye sordu. **6** Süleyman, "Kulun babam Davut'a büyük iyilikler yaptın" diye karşılık verdi, "O sana bağlı, doğru, bütün yüreğiyle dürüst biri olarak yolunda yürüdü. Bugün tahtına oturacak bir oğul vermekle ona büyük bir iyilik daha yapmış oldun. **7** Ya RAB Tanrım! Ben henüz çocuk denecek bir yaşta, yöneticilik nedir bilmezken bu kulunu babam Davut'un yerine kral atadin. **8** İşte kulun kendi seçtiği kalabalık halkın, söylemeyecek kadar büyük bir kalabalığın ortasındadır. **9** Bu yüzden bana öyle sezgi dolu bir yürek ver ki, iyi ile kötüyü ayırt edip halkını yönetebileyim. Başka türlü senin bu büyük halkını kim yönetebilir!" **10** Süleyman'ın bu isteği Rab'bi hoşnut etti. **11** Tanrı ona şöyle dedi: "Madem kendin için uzun ömür, zenginlik ve düşmanlarının ölümünü istemedin, bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yerine getireceğim. Sana öyle bir bilgelik ve sezgi dolu bir yürek vereceğim ki, benzeri ne senden öncekilerde görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir. **13** Sana istemediklerini de vereceğim: Yaşadığın sürece öbür kralların erişemeyeceği bir zenginlik ve onura ulaşacaksın. **14** Eğer sen de baban Davut gibi kurallarına ve buyruklarına uyup yollarında yürürsen, sana uzun ömür de vereceğim." **15** Süleyman uyanınca bunun bir rüya olduğunu anladı. Sonra Yeruşalim'e gitti, Rab'bin Antlaşma Sandığı'nın önünde durup yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu. Ayrıca bütün görevlilerine de bir şölen verdi. **16** Bir gün iki fahiş gelip kralın önünde durdu. **17** Kadınlardan biri krala şöyle dedi: "Efendim, bu kadınlı ben aynı evde kahiyoruz. Birlitke kaldığımız sirada ben bir çocuk doğurdum. **18** İki gün sonra da o doğurdu. Evde yalnızdım, ikimizden başka kimse yoktu. **19** Bu kadın geceleyin çocuğunu üzerine yattığı için çocuk olmuş. **20** Gece yarısı, ben kulun uyurken, kalkıp çocuğumu almış, koynuna yatırılmış, kendi ölü çocuğunu da benim koynuma koymuş. **21** Sabahleyin oğlumu emzirmek için kalktımda, onu olmuş buldum. Ama sabah aydınlığında dikkatle bakınca, onun benim doğurduğum çocuk olmadığını anladım." **22** Öbür kadın, "Hayır! Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin!" diye çıktı. Birinci kadın, "Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan çocuk benim!" diye diretti. Kralın önünde böyle tartışıp durdular. **23** Kral, "Biri, 'Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin' diyor, öbürü, 'Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan benim' diyor. **24** O halde bana bir kılıç getirin!" dedi. Kılıç getirilince, **25** kral, "Yaşayan çocuğu ikiye böülüp yarısını birine, yarısını öbürüne verin!" diye buyurdu. **26** Yüreği oğlunun acısıyla sıslayan, çocuğun gerçek annesi krala, "Aman efendim, sakın çocuğu öldürmeyin! Ona verin!" dedi. Öbür kadınsa, "Çocuk ne benim, ne de senin olsun, onu ikiye bölsünler!" dedi. **27** O zaman kral kararını verdi: "Sakın çocuğu öldürmeyin! Birinci kadına verin, çünkü gerçek annesi odur." **28**

Kralın verdiği bu kararı duyan bütün İsailliler hayranlık içinde kaldı. Herkes adil bir yönetim için Süleyman'ın Tanrı'dan gelen bilgeliğe sahip olduğunu anladı.

4 Süleyman bütün İsrail'in kraliydi. **2** Görevlileri ise şunlardı:
Kâhin: Sadok oğlu Azarya. **3** Yazmanlar: Şîşa'nın oğulları Elihoref ve Ahiya. Devlet tarihçisi: Ahilut oğlu Yehoşafat. **4** Ordu komutanı: Yehoyada oğlu Benaya. Kâhinler: Sadok ve Aviyatar. **5** Baş vali: Natan oğlu Azarya. Kralın özel danışmanı: Natan oğlu Kâhin Zavut. **6** Saray sorumlusu: Ahişar. Angaryacıların başı: Avda oğlu Adoniram. **7** Süleyman'ın İsrail'de on iki bölge valisi vardı. Bunlar kralın ve sarayın yiyecek içecek gereksinimini karşıladı. Her vali yılda bir ay bu gereksinimleri karşılamakla yükümlüydü. **8** Bu valiler şunlardı: Efrayim'in dağlık bölgesinde Ben-Hur; **9** Makaz, Şaalgivim, Beytsemeş ve Elon-Beythanın bölgelerinde Ben-Deker; **10** Arubbot, Soko ve bütün Hefer bölgesinde Ben-Heset; **11** Nafat-Dor bölgesinde Süleyman'ın kızı Tafat'la evli olan Ben-Avinadav; **12** Taanak, Megiddo, Yizreel'in altında Saretan'ın yanındaki bütün Beytsean ve Beytsean'dan Avel-Mehola ve Yokmoam'ın ötelerine kadar uzanan bölgede Ahilut oğlu Baana; **13** Ramot-Gilat, Gilat'ta Manaşse oğlu Yair'in yerleşim birimleri ve Başkan'daki Argov yöresinde surlar ve tunç sürgülerle güçlendirilmiş altmış büyük kentin başında Ben-Gever; **14** Mahanayim bölgesinde İddo oğlu Ahinadav; **15** Naftali bölgesinde Süleyman'ın kızı Basemat'la evlenen Ahimaas; **16** Aşer ve Bealot bölgelerinde Huşay oğlu Baana; **17** İssakar bölgesinde Paruah oğlu Yehoşafat; **18** Benyamin bölgesinde Ela oğlu Shim'i; **19** Gilat bölgesinde, yani Amorlular'ın Krali Sihon'la Başkan Krali Og'un eski topraklarında Uri oğlu Gever. Ayrıca Yahuda bölgesinin tek valisi vardi. **20** Yahuda ve İsrail halkı kiyaların kumu kadar kalabalıktı. Herkes yiyp içip sevinç içinde yaşıyordu. **21** Süleyman, Fırat Irmağı'ndan Filist'e, oradan Misir sınırlına kadar bütün ülkelere egemendi. Bu ülkeler Süleyman'ın yaşamı boyunca ona haraç ödeyip hizmet ettiler. **22** Süleyman'ın sarayının bir günlüğü yiyecek gereksinimi şunlardı: Otuz kor ince, altmış kor kepeklı un; **23** onu ahırda, yirmisi çayırda yetişirilmiş sığır ve yüz koyun; ayrıca geyikler, ceylanlar, karacalar ve semiz kuşlar. **24** Tıfsah'tan Gazze'ye kadar, Fırat Irmağı'nın batısındaki bütün krallıkları Süleyman yönetiyordu. Her tarafta barış vardi. **25** Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar Yahuda ve İsrail halkın her bireyi Süleyman'ın yaşamı boyunca kendi asması ve incir ağacı altında güvenlik içinde yaşadı. **26** Süleyman'ın savaş arabalarının atlari için dört bin ahırı ve on iki bin atılısı vardi. **27** Bölge valilerinin her biri kendine düşen bir ay boyunca, Kral Süleyman'a sofrasına oturan herkese yiyecek saqlar, hiçbir şeyi eksik etmezdi. **28** Her vali kendisine verilen buyruk uyarınca, savaş arabalarının atlaryla öbür atlar için belirli bir yere arpa ve saman getirirdi. **29** Tanrı, Süleyman'a bilgelik, derin bir sezgi, kıylardaki kum kadar anlayış verdi. **30** Süleyman'ın bilgeligi, bütün doğuluların ve Misiriler'in bilgeligidinden daha üstündü. **31** O, Ezrahı Etan, Mahol'un oğulları Heman, Kalkol ve Darda dahil herkesten daha bilgeydi. Ünү çevredekiler bütün uluslara yayılmıştı. **32** Üç bin özdeyişi ve bin beş ezbizi vardi. **33** Lübnan sedir ağacından duvarlarda biten mercanköşkotuna kadar bütün ağaçlardan söz ettiği gibi, hayvanlar, kuşlar, sürüngenler ve

balıklardan da söz edebiliyordu. 34 Süleyman'ın bilgeliğini duyan dünyanın bütün kralları ona adamlarını gönderirdi. Bütün uluslardan insanlar gelir, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlerdi.

5 Sur Krali Hiram, Süleyman'ın babası Davut'un yerine kral olarakmeshedildiğini duyunca, elçilerini Süleyman'a gönderdi. Çünkü Davut'la hep dostça geçinmişti. 2 Süleyman Hiram'a şu haberî gönderdi: 3 "Bildiğin gibi, babam Davut çevresindeki savaşlar yüzünden Tanrı RAB'bin adına bir tapınak yapamadı. Bu savaşlarda RAB, Davut'un düşmanlarını onun ayakları altına serdi. 4 Oysa şimdi Tanrı RAB her yönden bana rahatlık verdi. Ne bir düşmanım var, ne de kötü bir olay. 5 RAB, babam Davut'a, 'Tahtına oturtacağım oğlun benim adıma bir tapınak yapacak' diye söz verdi. Ben de Tanrı RAB'bin adına bir tapınak yapmaya karar verdim. 6 "Şimdi bana Lübnan'dan sedir ağaçları kesmeleri için adamlarına buyruk ver. Benim adamlarım da seninkilerle birlikte çalışın. Adamların için istedığın ücreti vereceğim. Aramızda Saydalılar kadar ağaç kesmede ustâ adamlar olmadığını biliyorsun." 7 Hiram, Süleyman'dan bu haberî alınca çok sevindi ve, "Bugün, o büyük ulusu yönetmek üzere Davut'a bilge bir oğul veren RAB'be övgüler olsun!" dedi. 8 Sonra Hiram Süleyman'a şu haberî gönderdi: "Gönderdiğiniz haberî aldım. Sedir ve çam ağaçlarıyla ilgili bütün dileklerini yerine getireceğim. 9 Adamlarım tomrukları Lübnan'dan denize indirecekler, ben de onları sallar halinde bağılatır belirteceğin yere kadar yüzdüreceğim. Orada adamlarım onları çözer, sen de alıp götürürsün. Sarayının yiyecek gereksinimini karşılamakla, sen de benim dileğimi yerine getirmiş olursun." 10 Hiram Süleyman'a istediği kadar sedir ve çam tomruğu sağladı. 11 Süleyman her yıl Hiram'a sarayının yiyecek gereksinimi olarak yirmi bin kor bügday, yirmi kor saf zeytinyağı verirdi. 12 RAB, verdiği söz uyarınca, Süleyman'a bilgelik verdi. Süleyman'la Hiram arasında barış vardı. Aralarında bir antlaşma yaptılar. 13 Kral Süleyman angaryasına çalışıtmak üzere bütün İsrail'den otuz bin adam topladı. 14 Sırayla her ay on binini Lübnan'a gönderiyordu. Bir ay Lübnan'da, iki ay evlerinde kalyorlardı. Angaryasına çalışan adamların başında Adoniram vardı. 15 Süleyman'ın yük taşıyan 70 000, dağlarda taş kesen 80 000 adımı vardı. 16 Ayrıca, işin yürümesini sağlayan ve işçileri yöneten 3 300 görevlisini vardı. 17 İşçiler, kralın buyruğu uyarınca, tapınağın temelini yontma taşlarla atmak üzere ocaktan büyük ve kaliteli taşlar kesip çıkardılar. 18 Süleyman'ın ve Hiram'ın yapıcılarıyla Gevallılar, tapınağın yapımı için taşlarla keresteleri kesip hazırladılar.

6 İsrail halkı Mısır'dan çıktıktan dört yüz seksen yıl sonra, Süleyman, krallığının dördüncü yılının ikinci ayı olan Ziv ayında RAB'bin Tapınağı'nın yapımına başladı. 2 Kral Süleyman'ın RAB için yaptığı tapınağın uzunluğu altmış, genişliği yirmi, yüksekliği otuz arşındı. 3 Tapınağın ana bölümünün önündeki eyvan tapınağın genişliğinde olup yirmi arşındı. Eyvan tapınağın önünden ileriye doğru on arşındı. 4 Süleyman tapınakta dışa doğru daralan kafesli pencereler yaptırdı. 5 Tapınağın dış cephesine bitişik, ana bölümün ve iç odanın çevresindeki duvarlara bitişik, odalardan oluşan katlar yaptırdı. 6 Alt kat beş arşın, orta kat altı arşın, üst kat yedi arşın genişliğindedeydi.

Kırıslar tapınağın duvarlarına girmesin diye duvarların çevresinde dışarıya doğru çıkışlılar bıraktı. 7 Tapınağın yapımında kullanılan taşlar taş ocaklarında yontulmuştu. Onun için yapım halindeki tapınakta çekiç ve balta dahil hiçbir demir aletin sesi duyulmadı. 8 Aşağı yan katın girişi tapınağın güneyindeydi. Döner bir merdivenle orta kata, oradan da üçüncü kata çıktırdı. 9 Süleyman tapınağı yapıp tamamladı. Üstünü sedir ağaçından direklerle, kalın tahtalarla kapattı. 10 Dış duvarlara bitişik katlar tapınağın çevresini kapsıyordu. Her birinin yüksekliği beş arşındı. Bunlar sedir ağaçından kırıslarla tapınağa eklendi. 11 RAB, Süleyman'a şöyle seslendi: 12 "Bu tapınağı yapmactasın. Kurallarına, ilkelerime ve bütün buyruklarına uyup onlara bağlı kalırsan, baban Davut'a verdığım sözü senin aracılıqla yerine getireceğim." 13 Halkım İsrail'in arasında yaşayıp onları hiç terk etmeyeceğim." 14 Süleyman tapınağı yapıp bitirdi. 15 Tapınağın iç duvarlarının yüzeyini sedir ağaçlarıyla döşeyip üstlerini tabandan tavana kadar tahtalarla kapladı. Tapınağın zeminini ise çam tahtalarla döşetti. 16 En Kutsal Yer olarak adlandırılan iç oda, tapınağın arka bölümünde yapıldı. Tabandan tavana kadar sedir tahtasından oluşan bir duvara öbür böülümlerden ayrıldı. Bu bölümün uzunluğu yirmi arşındı. 17 Bu iç odanın önündeki ana bölümün uzunluğu ise kırk arşındı. 18 Taşlar görünmesin diye tapınağın içi, üzerine sukabağı ve çiçek motifleri oyulmuş sedir tahtalarıyla kaplandı. 19 Tapınağın içinde RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın konacağı iç oda hazırlandı. 20 Bu odanın içten içe uzunluğu, genişliği ve yüksekliği yirmi arşındı. Süleyman odayı saf altına kaplattı. Sunağı da sedir tahtalarla döşetti. 21 Tapınağın içini saf altına kaplattı; iç odanın önüne altın zincirler asılı orayı da altına kaplattı. 22 Böylece iç odadaki sunak dahil, tapınağın içini tamamen altına kaplamış oldu. 23 İç odada her biri on arşın yüksekliğinde, iğde ağaçından iki Keruv yaptı. 24 Her kanadı besar arşın olan Keruv'un açık kanatları bir uçtan öbür uca toplam on arşındı. 25 Öbür Keruv'un kanat açılığı da on arşındı. Her iki Keruv'un da ölçüsü ve görünüşü aynıydı. 26 İkisinin de yüksekliği on arşındı. 27 Süleyman Keruvları tapınağın iç odasına yerleştirdi. Keruvlar'dan birinin açık kanadı bir duvara, ötekisinin kanadı karşı duvara erişirken, öbür kanatları da odanın ortasında birbirine dehyordu. 28 Süleyman Keruvları da altına kaplattı. 29 Tapınağın iç ve dış odalarının bütün duvarlarını kabartma Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleriyle süsletti. 30 Tapınağın hem iç, hem de dış odasının dösemelerini altına kaplattı. 31 İç odanın girişine iğde ağaçından iki kanatlı söveli bir kapı yaptırdı. Söveli kapının genişliği tapınağın genişliğinin beşte biriydi. 32 İğde ağaçından yapılan iki kapı kanadının üstüne kabartma Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleri oydu. Keruvlar ve hurma ağaçlarını altına kaplattı. 33 Aynı biçimde ana bölümün girişine de iğde ağaçından kapı söveleri yaptırdı. Bu söveli kapı tapınağın genişliğinin dörte biriydi. 34 Ayrıca, çam ağaçından, her biri iki kanatlı, katlanabilen iki kapı yaptırdı. 35 Bunların da üstüne Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleri oydu. Oymaların üzerini düzgün biçimde altına kaplattı. 36 İç avlunun duvarlarını üç sıra yontma taş ve bir sıra sedir ağaçları kırıslarla yaptırdı. 37 RAB'bin Tapınağı'nın temeli dördüncü yılın Ziv ayında atıldı. 38 On birinci yılın sekizinci ayı olan Bul ayında tapınak tasarlantı

birimde bütün ayrıntılarıyla tamamlandı. Tapınağın yapımı Süleyman'ın yedi yılını almıştı.

7 Süleyman kendine, yapımı on üç yıl süren bir saray yaptırdı.

2 Uzunluğu yüz, genişliği elli, yüksekliği otuz arşin olan Lübnan Ormanı adında bir saray daha yaptırdı. Saray sedir kırıslar yerleştirilmiş dört sıra halindeki sedir sütunların üzerine yapılmıştı. 3 Sütunların üstündeki kırk beş kırısların üstü sedir tahtalarıyla kaplanmıştı. Bir sıra on beş kırıslar olmuştu. 4 Kafesli pencelerler üç sıra halinde birbirine bakacak biçimde yapılmıştı. 5 Kapılar ve kapı söyleleri dört köşeliydi. Penceler ise üç sıra halinde birbirine bakacak biçimde yapılmıştı. 6 Süleyman elli arşin uzunluğunda otuz arşin genişliğinde sütunlu bir eyvan yaptırdı. Eyvanın önündeki sütunlarla desteklenmiş asma tavan vardı. 7 Taht Eyvan'ı, yanı kararların verileceği Yargı Eyvanı'rı da yaptırdı. Bu eyvan da baştan aşağı sedir tahtalarıyla kaplıydı. 8 Eyvanın arkasında öbür avludaki kendi oturacağı saray da aynı biçimde yapılmıştı. Süleyman, karısı olan firavunun kızı için de bu eyvanın benzeri bir saray yaptırdı. 9 Dışarıdan büyük avluya, temelden çatıya kadar bütün bu yapılar kaliteli taşlarla yapılmıştı. Taşlar testereyle kesilmiş, ön ve arka yüzleri yontulmuş, belirli ölçülere göre hazırlanmıştı. 10 Temeller sekiz ve on arşin uzunluğunda büyük, seçme taşlardan atılmıştı. 11 Üstlerinde belirli ölçülere göre kesilmiş kaliteli taşlar ve sedir kırıslar vardı. 12 Büyük avlu üç sıra yontma taş ve bir sıra sedir kırıslarından oluşan bir duvarla çevrilmişti. RAB'bin Tapınağı'nın iç avlusuya eyvanın duvarları da aynı yapıdaydı. 13 Kral Süleyman haber gönderip Sur'dan Hiram'ı getirtti. 14 Hiram'ın annesi Naftali oymaşından dul bir kadın, babası ise Surlu bir tunç işçiydi. Hiram tunç işlemede bilgili, deneyimli, usta biriydi. Gelip Kral Süleyman'ın bütün işlerini yaptı. 15 Hiram her birinin yüksekliği on sekiz arşin ve çevresi on iki arşin olan iki tunç sütun döktü. 16 Sütunların üzerine koymak için büyük bir arşin yüksekliğinde dökme tunçtan iki sütun başlığı yaptı. 17 Sütun başlıklarının her biri ağa kaplanmıştır. Ağın üzeri yedi sıra örgülü zincirle ve iki sıra nar motifiyle bezenmiştir. 19 Eyyvanda bulunan dört arşin yüksekliğindeki sütun başlıkları da nilüfer biçimindeydi. 20 Her iki sütun başlığında, örgülü ağa yakın çekintisinin yukarısında çepeçevre diziler halinde iki yüz nar motifi vardı. 21 Hiram sütunları tapınağın eyvanına dikip sağdakine Yakin, soldakine Boaz adını verdi. 22 Sütun başlıkları nilüfer biçimindeydi. Böylece sütunların işi tamamlanmış oldu. 23 Hiram dökme tunçtan on arşin çapında, beş arşin derinliğinde, çevresi otuz arşin yuvarlak bir havuz yaptı. 24 Havuz, kenarlarının altındaki iki sıra sukabağı motifiyle birlikte dökülmüştü. Her yanında onar tane olan bu motifler havuzu çepeçevre kuşatıyordu. 25 Havuz üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü de doğuya bakan on iki boğa heykeli üzerine oturtulmuştur. Boğaların sağırları içe dönüktü. 26 Havuzun çeperi dört parmak kalınlığındaydı; kenarları kâse kenarlarını, nilüferleri andırıyordu. İki bin bat su alıyordu. 27 Hiram her biri dört arşin uzunluğunda, dört arşin genişliğinde ve üç arşin yüksekliğinde on adet tunç ayaklı yaptı. 28 Ayaklılar aynalıkla döşenmiş, aynalıkla da çerçeveye içine alınmıştı. 29 Aynalıkla aslan, boğa, Keruv motifleriyle süslenmişti. Çerçeveveler

de böyledi, yalnız aslanlarla boğaların üstünde ve altında sarkık çelenk işlemeleri vardı. 30 Her bir ayaklıın dört tunç tekerleği ve dingilleri vardı. Dört köşeye de kazan için destekler yapılmıştı. Her dökme destek çelenklerle süslenmişti. 31 Ayaklıların üst yüzeyinde kazan için bir arşin yüksekliğinde yuvarlak çerçeveli bir boşluk vardı. Boşluğun tabanı bir buçuk arşin genişliğindedi. Çevresinde oymalar vardı. Ayaklıların aynalıkla yuvarlak değil, kareydi. 32 Aynalıkla altındaki dört tekerlein dingilleri ayaklıklara bağlıydı. Her tekerlein çapı bir buçuk arşindi. 33 Tekerlekler savaş arabalarının tekerlekleri gibiydi. Dingilleri, jantları, parmakları ve göbeklerinin hepsi dökümdü. 34 Her ayaklıın dört köşesinde de kendinden dört destek vardı. 35 Ayaklıların üzerinde yarım arşin yüksekliğinde yuvarlak birer halka vardı. Ayaklıların başında dayanıklar ve yan aynalıkla da ayaklıklara bitişti. 36 Hiram dayanıkların ve aynalıklarının genişliği oranında her birinin yüzeyine Keruvlar, aslanlar, hurma ağaçları, çevrelerine de çelenkler oydu. 37 Böylece on ayaklıyı yaptı; hepсинin dökümü, ölçüsü ve biçimü aynıydı. 38 Hiram ayrıca on ayaklıının üzerine oturan dörder arşin genişliğinde on tunç kazan yaptı. Her kazan kırk bat su alıyordu. 39 Ayaklıların beşini tapınağın gündeine, beşini kuzeye yerleştirdi. Havuzu ise tapınağın gündeğeri kösesine yerleştirdi. 40 Hiram kazanlar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için üstenmiş olduğu RAB'bin Tapınağı'yla ilgili bütün işleri tamamlaşmış oldu: 41 İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıklarla süslenen iki örgülü ağ. 42 Sütunların yuvarlak başlıklarını süslenen iki örgülü ağın üzerinde ikişer sıra halinde süslenen dört yüz nar motifi, 43 On kazan ve ayaklıları, 44 Havuz ve havuzu taşıyan on iki boğa heykeli, 45 Kovalar, kürekler, çanaklar. Hiram'ın Kral Süleyman için RAB'bin Tapınağı'na yaptığı bütün bu eşyalar parlak tunçtanı. 46 Kral bunları Şeria Ovası'nda, Sukkot ile Saretan arasındaki killi topraklarda döktürmüştü. 47 Eşyalar o kadar çoktu ki, Süleyman hepini tartmadı. Kullanılan tunçun hesabı tutulmadı. 48 Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyalar şunlardır: Sunak, ekmeklerin Tanrı'nın huzuruna konduğu masa, 49 İç odanın girişine, beşi sağa, beşi sola yerleştirilen saf altın kandillikler, çiçek süslemeleri, kandiller, masalar, 50 Saf altın taslar, fitil maşaları, çanaklar, tabaklar, buhurdanlar. Tapınaktaki iç odanın, yanı En Kutsal Yer'in ve ana bölümün kapı menteşeleri de altındandı. 51 RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanınca Kral Süleyman, babası Davut'un adadığı altın, gümüş ve öbür eşyaları getirip tapınağın hazine odalarına yerleştirdi.

8 Kral Süleyman RAB'bin Antlaşma Sandığı'ni Davut Kenti olan

Siyon'dan getirmek üzere İsrail halkın ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını Yeruşalim'e çağırıldı. 2 Hepsini yedinci ay olan Etanim ayındaki bayramda Kral Süleyman'ın önünde toplandı. 3 İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanınca, bazı kâhinler Antlaşma Sandığı'ni yerden kaldırdılar. 4 Sandığı, Buluşma Çadırı'ni ve çadırındaki bütün kutsal eşyaları kâhinlerle Levililer tapınağa taşıdırılar. 5 Kral Süleyman ve bütün İsrail topluluğu Antlaşma Sandığı'nın önünde sayısız davar ve şiir kurban etti. 6 Kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'ni tapınağın iç odasına, En Kutsal Yer'e taşıyıp Keruvlar'ın kanatlarının altına yerleştirdiler.

7 Keruvlar'ın kanatları sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sıriklarını da örtüyordu. **8** Sırıklar öyle uzunlu ki, uçları iç odanın önündeki Kutsal Yer'den görünecekti. Ancak dışarıdan görülmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır. **9** Sandığın içinde Mîsa'nın Horev Dağı'nda koyduğu iki taş levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mîsîr'dan çıkışlarında RAB'bin İsraililerle yaptığı antlaşmanın taş levhalarıydı. **10** Kâhinler Kutsal Yer'den çıkışa, RAB'bin Tapınağı'nı bir bulut doldurdu. **11** Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdürmediler. Çünkü RAB'bin görkemi tapınağı doldurmuştu. **12** O zaman Süleyman söyle dedi: "Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiştin. **13** Senin için görkemli bir tapınak, sonsuza dek yaşayacağın bir konut yapdım." **14** Kral ayakta duran bütün İsrail topluluğuna dönerek onları kutsadıktan sonra söyle dedi: **15** "Babam Davut'a verdiği sözü tutan İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! RAB demişti ki, **16** 'Halkım İsrail'i Mîsîr'dan çıkardığım günden bu yana, içinde bulunacağım bir tapınak yaptmak için İsrail oymaklarına ait kentlerden hicibinirini seçmedim. Ancak halkım İsrail'i yönetmesi için Davut'u seçtim.' **17** 'Babam Davut İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına bir tapınak yapmayı yürekten istiyordu. **18** Ama RAB, babam Davut'a, 'Adıma bir tapınak yapmayı yürekten istemen iyi bir şey' dedi, **19** 'Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınağı sen değil, öz oğlun yapacak.' **20** "RAB verdiği sözü yerine getirdi. RAB'bin sözü uyarınca, babam Davut'tan sonra İsrail tahtına ben geçtim ve İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına tapınağı ben yaptırdım. **21** Ayrıca, RAB'bin atalarımızı Mîsîr'dan çıkardığında onlarla yaptığı antlaşmanın içinde korunduğu sandık için tapınakta bir yer hazırladım." **22** Süleyman RAB'bin sunağının önünde, İsrail topluluğunun karşısında durup ellerini göklere açtı. **23** "Ya RAB, İsrail'in Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer başka tanrı yoktur" dedi, "Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kollarıyla yaptığı antlaşmaya bağlı kalırsın. **24** Ağızınla kulun babam Davut'a verdiği sözü bugün ellerinle yerine getirdim. **25** 'Şimdi, ya RAB, İsrail'in Tanrısı, kulun babam Davut'a verdiği öbür sözü de tutmanı istiyorum. Ona, 'Senin soyundan İsrail tahtına oturacakların ardi arkası kesilmeyecektir; yeter ki, çocukların önünde senin gibi dikkatle yürüsünler' demiştin. **26** Ey İsrail'in Tanrısı, şimdi kulun babam Davut'a verdiği sözleri yerine getirmeni istiyorum. **27** 'Tanrı gerçekten yeryüzünde yaşar mı? Sen göklere, göklerin göklerine bile sızmazsun. Benim yaptığım bu tapınak ne ki!' **28** Ya RAB Tanrım, kulunun bugün ettiği duayı, yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver. **29** Gözlerin gece gündüz, 'Orada bulunacağım!' dediğin bu tapınağın üzerinde olsun. Kulunun buraya yönelik olarak ettiği duayı işit. **30** Buraya yönelik dua eden kulunun ve halkın İsrail'in yalvarışını işit. Göklerden, oturduğum yerden kulak ver; duyunca başı şılla. **31** "Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorunda kaldığında, gelip bu tapınakta, senin sunağının önünde ant içerse, **32** göklerden kulak ver ve gereğini yap. Suçlunun cezasını vererek, suçsuzu haklı çıkararak kollarını yargıla. **33** "Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen halkın İsrail yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip yakararak önüne çıkarسا, **34** göklerden kulak ver, halkın İsrail'in günahını başı şılla. Onları atalarına verdiği ülkeye yine kavuştur. **35** "Halkın sana karşı günah işlediği için gökler kapanıp yağmur

yağmazsa, sıkıntıya düşen halkın buraya yönelik dua eder, adını anar ve günahlarından dönerse, **36** göklerden kulak ver; kollarının, halkın İsrail'in günahlarını başı şılla. Onlara doğru yolda yürümeyi öğret, halkına mülk olarak verdığın ülkene yağmurlarını gönder. **37** "Ülkeyi kitlik, salgın hastalık, samyeli, kûf, tirtil ya da çekirgeler kavurduğunda, düşmanlar kentlerden birinde halkını kuşattığında, herhangi bir felaket ya da hastalık ortaklısı sardığında, **38** halkın bir kişi ya da bütün halkın İsrail başına gelen felaketi ayırmalar, dua edip yakararak ellerini bu tapınağa doğru açarsa, **39** göklerden, oturduğum yerden kulak ver ve başı şılla. İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin. Onlara yaptıklarına göre davranışları, **40** atalarımıza verdiği bu ülkede yaşadıkları sürece senden korksunlar. **41** "Halkın İsrail'den olmayan, ama senin yüce adını, **42** gücünü, kudretini duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu tapınağa gelip dua ederlerse, **43** göklerden, oturduğum yerden kulak ver, yalvarışlarını yanıtlı. Öyle ki, dünyanın bütün ulusları, halkın İsrail gibi, senin adını bilsin, senden korksun ve yaptığım bu tapınağın sana ait olduğunu öğreşsin. **44** "Halkın düşmanlarına karşı gösterdiğim yoldan savaşa giderken sana, seçtiğin bu kente ve adına yaptığım bu tapınağa yönelik dua ederse, **45** dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar. **46** "Sana karşı günah işlediklerinde –günah işlemeyen tek kişi yoktur– sen öfkelenip onları yakın ya da uzak bir ülkeye tatsak olarak götürürecek düşmanlarının eline teslim edersen, **47** onlar da tatsak oldukları ülkede pişmanlık duyup günahlarından döner, 'Günah işledik, yoldan sapıp kötülik yaptık' diyerek sana yakarırlarsa, **48** tatsak oldukları ülkede candan ve yürekten sana dönerlerse, atalarına verdiği ülkelerine, seçtiğin kente ve adına yaptığım tapınağına yönelik dua ederlerse, **49** göklerden, oturduğum yerden dualarına, yakarışlarına kulak ver, onları kurtar. **50** Sana karşı günah işlemiş olan halkın ve işledikleri bütün suçları başı şılla. Düşmanlarının onlara acısını sağla. **51** Çünkü onlar demir eritme ocağından, Mîsîr'dan çıkardığın kendi halkın, kendi mirasındır. **52** "Sana her yalvarışlarında onlara kulak ver, bu kulunun ve halkın İsrail'in yalvarışlarını dinle. **53** Ey Egemen RAB, atalarımıza Mîsîr'dan çıkardığında kulun Musa aracılığıyla dediğin gibi, onları dünyanın bütün halkları arasından kendine miras olarak seçtin." **54** Süleyman, RAB'be duasını ve yalvarışını bitirince, elleri göklere açık, dizleri üzerine çökmüş olduğu RAB'bin sunağının önünde kalktı. **55** Ayakta durup bütün İsrail topluluğunu yüksek sesle söyle kutsadı: **56** "Sözünü tutup halkın İsrail'e esenlik veren RAB'be övgüler olsun. Kulun Musa aracılığıyla verdiği iyi sözlerin hicibiri boşça çıkmadı. **57** Tanrımız RAB atalarımızla olduğu gibi bizimle de olsun ve bizi hiç bırakmasın, bizden ayrılmassisn. **58** Bütün yollarını izlememiz, atalarımıza verdiği buyruklara, kurallara, ilkelere uymanız için RAB yüreklerimizi kendine yöneltsin. **59** Ya RAB Tanrımız, önünde yalvarırken söylediğim bu sözleri gece gündüz animsa. Kulunu ve halkın İsrail'i her durumda koru. **60** Sonunda dünyanın bütün ulusları bilsinler ki, tek Tanrı RAB'dır ve O'ndan başka Tanrı yoktur. **61** Bugünkü gibi O'nun kurallarına göre yaşamak ve buyruklarına uymak için bütün yüreğinizi Tanrımız RAB'be adayın." **62** Kral ve bütün halkın RAB'bin önünde kurban kestiler. **63** Süleyman, esenlik kurbanı

olarak RAB'be yirmi iki bin sığır, yüz yirmi bin davar kurban etti. Böylece kral ve bütün İsrail halkı, RAB'bin Tapınağı'ni adama işini tamamlamış oldu. **64** Aynı gün kral, tapınağın önündeki avlunun orta kısmını da kutsadı. Yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve esenlik sunularının yağlarını orada sundu. Çünkü RAB'bin önündeki tunç sunak yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve esenlik sunularının yağlarını alamayacak kadar küçüktü. **65** Süleyman, Levo-Hamat'tan Misir Vadisi'ne kadar her yerden gelen İsraililer'in oluşturduğu büyük toplulukla birlikte Tanrıımız RAB'bin önünde art arda yedişer gün, toplam on dört gün bayram yaptı. **66** Kral sekizinci gün halkı evlerine gönderdi. Onlar da kralı kutsayıp RAB'bin, kulu Davut ve halkı İsrail için yapmış olduğu bütün iyiliklerden dolayı sevinç duyarak mutluluk içinde evlerine döndüler.

9 Süleyman RAB'bin Tapınağı'ni, sarayı ve yapmayı istediği bütün işleri bitirince, **2** RAB daha önce Givon'da olduğu gibi ona yine görünürek **3** şöyle dedi: "Duanı ve yakarışını duyдум. Adım sürekli orada bulunsun diye yaptığın bu tapınağı kutsal kıldım. Gözlerim onun üstünde, yüreğim her zaman orada olacaktır. **4** Sana gelince, baban Davut'un yaptığı gibi, bütün yüreğinle ve doğrulukla yollarımı izler, buyurduğum her şeyi yapar, kurallarıma ve ilkelerime uyarsan, **5** baban Davut'a, 'İsrail tahtından senin soyunun ardi arkası kesilmeyecektir' diye verdiğim sözü tutup krallığını sonsuza dek pekiştireceğim. **6** "Ama siz ya da çocuklarınız yollarından sapar, buyruklarına ve kurallarına uymaz, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, **7** size verdiğim bu ülkeden sizi söküp atacağım, adıma kutsal kıldığım bu tapınağı terk edeceğim; İsrail bütün uluslar arasında aşağılanıp alay konusu olacak. **8** Bu gösterişli tapınağın önünden geçenler, hayret ve dehşet içinde, 'RAB bu ülkeyi ve tapınağı neden bu duruma getirdi?' diye soracaklar. **9** Ve, diyecekler ki, 'İsrail halkı, atalarını Misir'dan çıkaran Tanrıları RAB'bi terk etti; başka ilahlارın ardından gitti, onlara tâtip kulluk etti. RAB bu yüzden bütün bu kötütlükleri başlarına getirdi.'" **10** Süleyman iki yapıyı –RAB'bin Tapınağı'yla kendi sarayını– yirmi yılda bitirdi. **11** Bu yapılar için istediği sedir ve çam ağaçlarıyla altını sağlayan Sur Kralı Hiram'a Celiile bölgesinde yirmi kent verdi. **12** Hiram gidip Süleyman'ın kendisine verdiği kentleri görünce onları beğenmedi. **13** Süleyman'a, "Bunlar mı bana verdigin kentler, kardeşim!" dedi. Bu yüzden o bölge bugün de "Kavul" diye bilinir. **14** Oysa Hiram, Kral Süleyman'a yüz yirmi talant altın göndermişti. **15** Kral Süleyman RAB'bin Tapınağı'ni, kendi sarayını, Mill'yu ve Yeruşalim'in surlarını yaptmak; ayrıca Hasor, Megiddo ve Gezer kentlerini onarıp güçlendirmek amacıyla angaryacılari toplamıştı. **16** Misir Firavunu gidip Gezer'i ele geçirmiş ve ateş vermişti. Orada yaşayan Kenanlılar'ı öldürerek kenti Süleyman'la evlenen kızına armağan etmiştir. **17** Süleyman Gezer'i, Aşağı Beython'u, **18** Baalat'ı ve kırsal bir bölgede bulunan Tamar'la birlikte **19** bütün ambarlı kentleri, ayrıca savaş arabalarıyla atların bulunduğu kentleri de onarıp güçlendirdi. Böylece Yeruşalim'de, Lübnan'da, yönetimi altındaki bütün topraklarda her istediğini yaptırmış oldu. **20** İsrail halkından olmayan Amorlular, Hititler, Periziller, Hiviler ve Yevuslular'dan artakalanlara gelince, **21** Süleyman İsrail halkının tamamen yok edemediği bu insanların

suyundan gelip ülkede kalanları angaryaya koştı. Bu durum bugün de sürüyor. **22** Ancak Süleyman İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptırmadı. Onlar savaşçı, görevli, komutan, subay, savaş arabalarıyla atlıkların komutanı olarak görev yaptılar. **23** Süleyman'ın yapılan işlerin başında duran ve çalışanları denetleyen beş yüz eli görevlisi vardı. **24** Firavunun kızı, Davut Kenti'nden Süleyman'ın kendisi için yaptırdığı saraya taşındıktan sonra, Süleyman Mill'yu yaptırdı. **25** Süleyman RAB için yaptırdığı sunakta yılda üç kez yakmalık sunular ve esenlik sunuları sunardı. Ayrıca RAB'bin önündeki sunağın üstünde buhur da yakardı. Böylece Süleyman tapınağın yapımını tamamlamış oldu. **26** Kral Süleyman Edomlular'ın ülkesinde, Kamiş Denizi kıyısında Eylat yakınlarındaki Eşyon-Gever'de gemiler yaptırdı. **27** Hiram denizi bilen gemicilerini Süleyman'ın adamlarıyla birlikte Ofir'e gönderdi. **28** Ofir'e giden bu gemiciler, Kral Süleyman'a 420 talant altın getirdiler.

10 Saba Kralıçesi, RAB'bin adından ötürü Süleyman'ın artan ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamaya geldi. **2** Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde Yeruşalim'e gelen kralıçesi, aklından geçen her şeyi Süleyman'la konuştu. **3** Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı. **4** Süleyman'ın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkarlarının özel giysileriyle yaptığı hizmeti, sakilerini ve RAB'bin Tapınağı'nda sunduğu yakmalık sunuları gören Saba Kralıçesi hayranlık içinde kaldı. **5** Krala, "Ülkemdeyken yaptıklarını ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım doğruymuş" dedi, **7** "Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek inanmamışım. Bunların yarısı bile bana anlatılmadı. Bilgeliğin de, zenginliğin de duyduklarımdan kat kat fazla. **8** Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar. **9** Senden hoşnut kalan, seni İsrail tahtına oturtan Tanrı RAB'be övgüler olsun! RAB İsrail'e sonusuz sevgi duyduğundan, adaleti ve doğruluğu sağlaman için seni kral yaptı." **10** Saba Kralıçesi krala 120 talant altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala o kadar baharat armağan etti ki, bir daha bu kadar çok baharat görülmeli. **11** Bu arada Hiram'ın gemileri Ofir'den altın ve büyük miktarda alımlı kerestesiyle değerli taşlar getirdiler. **12** Kral, RAB'bin Tapınağı'yla sarayın tıraşlanmasını, çalgıcıların lırılıriyle çenklərini bu alımlı kerestesinden yaptırdı. Bugüne dek o kadar alımlı ağaç ne gelmiş, ne de görülmüşür. **13** Kral Süleyman Saba Kralıçesi'nin her isteğini, her dileğini yerine getirdi. Ayrıca ona gündünden kopan birçok armağan verdi. Bundan sonra kralıçesi adamlarıyla birlikte oradan ayrılp kendi ülkesine döndü. **14** Süleyman'a bir yılda gelen altının miktarı 666 talanti buluyordu. **15** Alım satımla uğraşanlarla tüccarların kazançlarından ve Arabistan'ın bütün krallarıyla İsrail valilerinden gelenler bunun dışındaydı. **16** Kral Süleyman her biri altı yüz şekel ağırlığında dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptırdı. **17** Ayrıca her biri üç mina ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu. **18** Kral fildişiinden büyük bir taht yaptıır saf altına kaplattı. **19** Tahtın altı basamağı, arka kısmında yuvarlak bir başlığı vardı.

Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu. 20 Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı. 21 Kral Süleyman'ın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleyman'ın döneminde gümüşün değeri yoktu. 22 Hiram'ın gemilerinin yanısıra, kralın da denizde ticaret gemileri vardı. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildiği ve türlü maymunlarla yüklu olarak dönerlerdi. 23 Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi. 24 Tanrı'nın Süleyman'a verdiği bilgeligi dinlemek için bütün dünya onu görmek istedir. 25 Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi. 26 Süleyman savaş arabalarıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş arabası, on iki bin at vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi. 27 Krallığı döneminde Yeruşalim'de gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefela'daki yabanlı incir ağaçları kadar bollaştı. 28 Süleyman'ın atları Mısır ve Keve'den getirilirdi. Kralın tüccarları atları Keve'den satın aldı. 29 Mısır'dan bir savaş arabası altı yüz, bir at yüz elli şekel gümüşe getirilirdi. Bunları bütün Hitit ve Aram krallarına satardı.

11 Kral Süleyman firavunun kızının yanısıra Moavlı, Ammonlu, Edomlu, Saydalu ve Hititli birçok yabancı kadın sevdi. 2 Bu kadınlar RAB'bin İsrail halkına, "Ne siz onların arasına girin, ne de onlar sizin aranızı gişinler; çünkü onlar kesinlikle sizi kendi ilahlarının arasında yürümek üzere saptıracaklardır" dediği uluslardandı. Buna karşın, Süleyman onlara sevgiyle bağlandı. 3 Süleyman'ın kral kızlarından yedi yüz karısı ve üç yüz cariyesi vardı. Karları onu yolundan saptırdılar. 4 Süleyman yaşlandıkça, karları onu başka ilahların arasında yürümek üzere saptırdılar. Böylece Süleyman bütün yüreğini Tanrısı RAB'be adayan babası Davut gibi yaşamadı. 5 Saydalılar'ın tanrıçası Aşotre'e ve Ammonlular'ın iğrenç ilahi Molek'e taptı. 6 Böylece RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı, RAB'bin yolunda yürüyen babası Davut gibi tam anlamıyla RAB'bi izledi. 7 Yeruşalim'in doğusundaki tepede Moavlilar'ın iğrenç ilahi Kemoşa' ve Ammonlular'ın iğrenç ilahi Molek'e tapmak için bir yer yaptırdı. 8 İlahlarına buhur yakıp kurban kesen bütün yabancı karları için de aynı şeyleri yaptı. 9 İsrail'in Tanrısı RAB, kendisine iki kez görünüp, "Başka ilahlara tapmal" demesine karşın, Süleyman RAB'bin yolundan saptı ve O'nun buyruğuna uymadı. Bu yüzden RAB Süleyman'a öfkelenerek, 11 "Seninle yaptığım antlaşmaya ve kurallarıma bilerek uymadığın için krallığı elinden alacağım ve görevlilerinden birine vereceğim" dedi, 12 "Ancak baban Davut'un hatrı için, bunu senin yaşadığın sürede değil, oğlun kral olduktan sonra yapacağım. 13 Ama oğlunun elinden bütün krallığı almayacağım. Kulum Davut'un ve kendi seçtiğim Yeruşalim'in hatrı için oğluna bir oymak bırakacağım." 14 RAB kral soyundan gelen bir düşmanı, Edomlu Hadat'ı Süleyman'a karşı ayaklandırdı. 15 Daha önce, Davut Edomlularla savaşırken, ölüleri gömmeye giden ordu komutanı Yoav Edom'daki bütün erkekleri öldürmüştü. 16 Yoav ile İsraililer Edom'daki erkeklerin hepsini yok edinceye dek, altı ay orada

kalmışlardı. 17 Ancak genç Hadat, babasının görevlilerinden bazı Edomlularla birlikte Mısır'a kaçmıştı. 18 Sonra Midyan'dan ayrılp Paran'a gitmişler, oradan bazı Paranlıcalar'ı da yanlarına alıp Mısır'a, firavunun yanına gelmişlerdi. Firavun Hadat'a barınak, yiyecek ve toprak sağlamişti. 19 Hadat firavunun dostluğunu kazandı. Bunun üzerine firavun, kendi karısı Kralice Tahpenes'in kızkardeşini Hadat'a evlendirdi. 20 Tahpenes'in kızkardeşi Hadat'a Genuvat adlı bir oğul doğdurdu. Tahpenes çocuğu sarayda firavunun çocuklarıyla birlikte büyütüdü. 21 Hadat Davut'la ordu komutanı Yoav'ın ölüm haberini Mısır'da duydı. Firavuna, "İzin ver, kendi ülkeme döneyim" dedi. 22 Firavun, "Bir eksigin mi var, neden ülkemde dönmek istiyorsun?" diye sordu. Hadat, "Hayır, ama lütfen gitmemi izin ver" diye yanıtladı. 23 Tanrı, efendisi Sova Kralı Hadadezer'den kaçan bir düşmanı, Elyada oğlu Rezon'u Süleyman'a karşı ayaklandırdı. 24 Davut Sovallar'a saldırdığında, Rezon çevresine haydutları toplayıp onlara önderlik etmiştir. Birlikte Şam'a gitmişler, orada kalıp yönetimi ele geçirmişlerdi. 25 Hadat'ın yaptığı kötülüğün yanısıra, Rezon Süleyman yaşadığı sürece İsrail'in düşmanı oldu; Aram'da krallık yaparak İsrail'den nefret etti. 26 Efrayim oymağından Nevat oğlu Seredali Yarovam Kral Süleyman'a karşı ayaklandı. Yarovam Süleyman'ın görevlilerindendi. Annesi Serua adlı dul bir kadındı. 27 Yarovam'ın krala karşı ayaklanmasıının öyküsü söyleyi: Süleyman Millo'yu yaptırap babası Davut'un Kenti'ndeki surların gediğini kapatmıştır. 28 Yarovam çok yetenekli biriydi. Süleyman bu genç adamın ne denli çalışkan olduğunu görünce, Yusuf soyunun bütün ağır işlerinin sorumluluğunu ona verdi. 29 Bir gün Yarovam Yeruşalim'in dışına çıktı. Yolda Şilolu Peygamber Ahiya ile karşılaştı. Ahiya yeni giysisini giymişti. İki kent dışında yalnızdılar. 30 Ahiya üzerindeki giysisi yırtıp on iki parçaya ayırdı 31 ve Yarovam'a, "On parçayı kendine al" dedi, "Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Ben, Süleyman'ın elinden krallığı alıp on oymağı sana vereceğim. 32 Ama kulum Davut'un ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasında seçtiğim Yeruşalim Kenti'nin hatrı için bir oymağı onda bırakacağım. 33 Çünkü Süleyman bana sırt çevirip Saydalılar'ın tanrıçası Aşotre'e, Moavlilar'ın ilahi Kemoşa' ve Ammonlular'ın ilahi Molek'e taptı. Kurallarımı, ilkelerime uyup gözümde doğru olanı yapan babası Davut gibi yollarımı izledi. 34 Ama buyrukluğumu, kurallarımı bağlı kalan, seçtiğim kulum Davut'un hatrı için Süleyman'ın elinden bütün krallığı almayacağım. Yaşamı boyunca onu önder yapacağım. 35 Ancak krallığı oğlunun elinden alıp on oymağı sana vereceğim. 36 Adımı yerleştirmek için kendime seçtiğim Yeruşalim Kenti'nde kulum Davut için öömde sönmeye bir ışık olmak üzere Süleyman'ın oğluna bir oymak vereceğim. 37 Sana gelince, seni İsrail Kralı yapacağım. İsrail'i dilediğin gibi yöneteceksin. 38 Kulum Davut gibi isteklerimi yerine getirir, kurallarımı ve buyrukluğumu uyar, gözümde doğru olanı yapar, yollarımı izlersen, seninle birlikte olacağım. Davut'a yaptığım gibi senin için de güçlü bir hanedan kurup İsrail'i sana vereceğim. 39 Süleyman'ın günahından ötürü Davut soyunun gururunu kıracağım, ancak sonsuza dek değil." 40 Süleyman Yarovam'ı öldürmeye çalıştı. Ama Yarovam Mısır'a kaçıp Mısır Kralı Şışak'a sığındı. Süleyman'ın ölümüne kadar orada kaldı. 41 Süleyman'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar,

bütün yaptıkları ve bilgeliği Süleyman'ın tarihinde yazıldır. 42 Süleyman kırk yıl süreyle bütün İsrail'i Yeruşalim'den yönetti. 43 Süleyman ölüp atalarına kavuşunca babası Davut'un Kenti'nde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

12 Rehavam Şekem'e gitti. Çünkü bütün İsailliler kendisini kral ilan etmek için orada toplanmışlardı. 2 Kral Süleyman'dan kaçırılmış'a yerleşen Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca Mısır'da kalmaya karar verdi. 3 İsrail topluluğu Yarovam'ı çağırtı. Birlikte gidip Rehavam'a söyle dediler: 4 "Baban üzerimize ağır bir boyunduruk koydu. Ama babanın üzerimize yüklediği ağır yükü ve boyunduruğu hafifletirsen sana kul köle oluruz." 5 Rehavam, "Şimdi gidin, üç gün sonra yine gelin" yanıtını verince halk yanından ayrıldı. 6 Kral Rehavam, babası Süleyman'a sağlığında danışmanlık yapan ileri gelenlere, "Bu halka nasıl yanıt vermemi öğütlersiniz?" diye sordu. 7 İleri gelenler, "Bugün bu halka hizmet eder, olumlu yanıt verirsen, sana her zaman kul köle olurlar" diye karşılık verdiler. 8 Ne var ki, Rehavam ileri gelenlerin öğündünü reddederek birlikte büyülü genç görevlilerine danişti: 9 "Siz ne yapmamı öğütlersiniz? Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen bu halka nasıl bir yanıt verelim?" 10 Birlikte büyülü gençler ona şu karşılığı verdiler: "Sana 'Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen halka de ki, 'Benim küçük parmağım babamın belinden daha kalındır. 11 Babam size ağır bir boyunduruk yüklediyse, ben boyunduruğunuza daha da ağırlaştıracığım. Babam sizi kırbaçla yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.' 12 Yarovam'la bütün halk, kralın, 'Üç gün sonra yine gelin' sözü üzerine, üçüncü gün Rehavam'ın yanına geldiler. 13 İleri gelenlerin öğündünü reddeden Kral Rehavam, gençlerin öğündüne uyarak halka sert bir yanıt verdi: "Babamın size yüklediği boyunduruğu ben daha da ağırlaştıracığım. Babam sizi kırbaçla yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim." 15 Kral halkı dinlemedi. Çünkü Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovam'a verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı düzenlemiştir. 16 Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütün İsailliler, "İşay oğlu, Davut'la ne ilgimiz, Ne de payımız var!" diye bağırdılar, "Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim! Davut'un soyu başının çaresine baksın." Böylece herkes evine döndü. 17 Rehavam da yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayan İsailliler'e krallık yapmaya başladı. 18 İsailliler Kral Rehavam'ın gönderdiği angaryacıbaşı Adoram'ı taşa tutup öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam savaş arabasına atlayıp Yeruşalim'e kaçtı. 19 İsrail halkı, Davut soyundan gelenlere hep başkaldırdı. 20 Yarovam'ın Mısır'dan döndüğünü duyunca, bütün İsailliler haber gönderip kendisini toplantıya çağırıldılar ve onu İsrail Kralı ilan ettiler. Yahuda oymağından başka hiç kimse Davut soyunu izledi. 21 Süleyman oğlu Rehavam Yeruşalim'e varınca, İsrail oymaklarıyla savaşıp onları yeniden egemenliği altına almak amacıyla bütün Yahuda ve Benyamin oymaklarından yüz seksen bin seçkin savaşçı topladı. 22 Bu arada Tanrı adımı Şemaya'ya Tanrı söyle seslendi: 23 "Süleyman oğlu Yahuda Kralı Rehavam'a, bütün Yahudalılar'a, Benyaminliler'e ve orada yaşayan öteki insanlara şunu söyle: 24 'RAB diyor ki, İsaillili kardeşlerinize saldırmayın, onlara savaşmayın. Herkes evine dönsün! Çünkü

bu olayı ben düzenledim.'" RAB'bin bu sözlerini duyan halk O'nun buyruğuna uyup evine döndü. 25 Yarovam Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem Kenti'ni onarip orada yaşamaya başladı. Daha sonra oradan ayrılp Penuel Kenti'ni onardı. 26 Yarovam, "Şimdiki krallık yine Davut soyunun eline gelebilir" diye düşündü, 27 "Eğer bu halk Yeruşalim'e gidip RAB'bin Tapınağı'nda kurbanlar sunarsa, yürekleri efendileri, Yahuda Kralı Rehavam'a döner. Beni öldürüp yeniden Rehavam'a bağlanırlar." 28 Kral, danışmanlarına danıştıktan sonra, iki altın buzağı yaptıp halkına, "Tapınmak için artık Yeruşalim'e gitmenize gerek yok" dedi, "Ey İsrail halkı, işte siz Mısır'dan çıkarılan ilahlarınız!" 29 Altın buzağılardan birini Beytel, ötekini Dan Kenti'ne yerleştirdi. 30 Bu günü taşı. Böylece halk buzağıya tapmak için Dan'a kadar gitmeye başladı. 31 Yarovam ayrıca tapınma yerlerinde tapınaklar yaptırdı. Levililer'in dışında her türlü insanlardan kâhinler atadı. 32 Yarovam sekizinci ayın on beşinci günü Yahuda'daki bayrama benzer bir bayram başlattı. Dan'daki sunakta ve Beytel'de yaptığı altın buzağılara kurbanlar sundu; orada kurmuş olduğu tapınma yerlerine kâhinler yerleştirdi. 33 Kendi kendine uydurduğu sekizinci ayın on beşinci günü, Beytel'de yaptığı sunağa gitti, kurban sunup buhur yaktı. Ve o günü İsrail halkı için bayram ilan etti.

13 Yarovam buhur yakmak için sunağın yanında dururken, bir Tanrı adımı RAB'bin buyruğu üzerine Yahuda'dan Beytel'e geldi. 2 RAB'bin buyruğu uyarınca sunağa karşı söyle seslendi: "Sunak, ey sunak! RAB diyor ki, 'Davut'un soyundan Yoşa adında bir erkek çocuk doğacak. Buhur yakan, tapınma yerlerinde görevli kâhinleri senin üstünde kurban edecek. Üstünde insan kemikleri yakılacak.'" 3 Aynı gün Tanrı adımı bir belirti göstererek konuşmasını söyle sürdürdü: "RAB'bin bana akladığı belirti şudur: Bu sunak parçalanacak, üstündeki küller çevreye savrulacak." 4 Kral Yarovam, Tanrı adının Beytel'de sunağa karşı söylediğini duyunca, elini ona doğru uzatarak, "Yakalayın onu!" diye buyruk verdi. Ancak Tanrı adamina uzattığı eli felç oldu ve düzeldi. 5 Tanrı adamina RAB'bin buyruğuya gösterdiği belirti uyarınca, sunak parçalandı, üstündeki küller çevreye savruldu. 6 O zaman Kral Yarovam, Tanrı adamina, "Lütfen benim için dua et, Tanrı RAB'be yalvar ki, elim eski halini alsın" dedi. Tanrı adımı RAB'be yalvarınca kralın eli iyileşip eski halini aldı. 7 Kral, Tanrı adamina, "Benimle eve kadar gel de bir şeyler ye" dedi, "Sana bir armağan vereceğim." 8 Tanrı adımı, "Varlığının yarısını bile versen, seninle gelm" diye karşılık verdi, "Burada ne yer, ne de içерim. 9 Çünkü RAB bana, 'Orada hiçbir şey yiyp içme ve gittiğin yoldan dönme' diye buyruk verdi." 10 Böylece Tanrı adımı, Beytel'e gelmiş olduğu yoldan değil, başka bir yoldan gitti. 11 O sıralarda Beytel'de yaşayan yaşlı bir peygamber vardı. Çocukları gelip o gün Tanrı adının Beytel'de yaptıklarını ve krala söylediğini babalarına anlattılar. 12 Yaşlı baba, "Tanrı adımı hangi yoldan gitti?" diye sordu. Çocuklar Yahuda'dan gelen Tanrı adının hangi yoldan gittiğini ona gösterdiler. 13 Bunun üzerine yaşlı baba, "Eşeğimi hazırlayın" dedi. Çocuklar eşeğe palan vurunca, binip 14 Tanrı adının ardına düştü. Onun bir yabanıl fistik ağacının altında oturduğunu görünce, "Yahuda'dan gelen Tanrı

adımı sen misin?" diye sordu. Adam, "Evet, benim" diye karşılık verdi. **15** Yaşı peygamber, "Gel benimle eve gidelim, bir şeyler ye" dedi. **16** Tanrı adamı şöyle karşılık verdi: "Yolumdan dönüp seninle gelemem. Burada ne yer, ne de içерim. **17** Çünkü RAB bana, 'Orada hiçbir şey yiyp içme ve gittiğin yoldan dönme' diye buyruk verdi." **18** Bunun üzerine yaşlı peygamber, "Ben de senin gibi peygamberim" dedi, "RAB'bin buyruğu üzerine bir melek bana, 'Onu evine götür ve yiyp içmesini sağla' dedi." Ne var ki yalan söyleyerek Tanrı adamını kandırdı. **19** Böylece Tanrı adamı onunla birlikte geri döndü ve evinde yiyp içmeye başladı. **20** Sofrada otururlarken, RAB, Tanrı adamını yolundan döndüren peygambere seslendi. **21** O da Yahuda'dan gelen Tanrı adamına şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Madem RAB'bin sözünü dinlemedi, Tanrı'nın RAB'bin sana verdiği buyruğa uymayıp **22** yolundan döndün; sana yiyp içme dediği yerde yiyp içtin, cesedin atalarının mezarlığını gömülümeyecek.' **23** Tanrı adamı yiyp içtikten sonra yaşlı peygamber onun için eşegi hazırladı. **24** Tanrı adamı giderken yolda bir aslanla karşılaştı. Aslan onu oracıkta öldürdü. Eşekle aslan yere serilen cesedin yanında duruyordu. **25** Yoldan geçenler yerde yatan cesetle yanında duran aslanı gördüler. Gidip yaşlı peygamberin yaşadığı kentte gördüklerini anlattılar. **26** Tanrı adamını yolundan döndüren yaşlı peygamber olanları duyunca, şöyle dedi: "RAB'bin sözünü dinlemediğin Tanrı adamı budur. Bu yüzden RAB, sözü uyarınca, onun üzerine bir aslan gönderdi. Aslan onu parçalayıp öldürdü." **27** Peygamber, çocuklarına, "Eşegi hazırlayın!" dedi. Çocukların hazırladığı eşege binip gitti. Eşekle aslanı yerde yatan Tanrı adamının cesedi başında buldu. Ancak aslan cesedi yemediği gibi eşege de dokunmamıştı. **29** Yaşı peygamber Tanrı adamının cesedini eşeğin sırtına attı ve ona ağıt yakıp gömmek için kendi kentine götürdü. **30** Cesedi kendi mezarına gömdü. "Ah kardeşim!" diyerek ardından ağıt yaktılar. **31** Tanrı adamını gömdükten sonra, yaşlı peygamber çocuklarına söyle dedi: "Ben ölünce beni tu Tanrı adamının yanına gömün, kemiklerimi de onun kemiklerinin yanına koyn. **32** Çünkü onun Beytel'deki sunağ ve Samiriye kentlerindeki tapınma yerlerinde bulunan bütün tapınaklara karşı RAB'bin buyruğuyla yaptığı uyarılar kesinlikle yerine gelecektir." **33** Bu olaya karşın Yarovam yaptığı kötü yoldan ayrılmadı. Yine her türlü insanı tapınma yerlerine kâhin olarak atadi ve buralara kâhin olmak isteyen herkese görev verdi. **34** Yarovam'ın soyu günah işledi. Bu günahlar onların yeryüzünden silinip yok edilmesine neden oldu.

14 O sırıldarda İsrail Kralı Yarovam'ın oğlu Aviya hastalandı. **2** Yarovam, karısına, "Kalk, Yarovam'ın karısı olduğunu anlamamaları için kılığını değiştirip Şilo'ya git" dedi, "Bu halkın kralı olacağımı bana bildiren Peygamber Ahiya orada oturuyor. **3** Ona on ekmek, birkaç çörek, bir tulum bal götür. Çocuğa ne olacağını o sana bildirecektir." **4** Yarovam'ın karısı denileni yaptı; kalkıp Şilo'ya, Ahiya'nın evine gitti. Ahiya'nın gözleri yaşlılığından görmez olmuştu. **5** RAB, Ahiya'ya söyle dedi: "Şimdi Yarovam'ın kardeşi gelecek. Hastalanın oğlunun durumunu senden soracak. Onu söylediğin gibi yanıtlayacaksın. O geldiğinde kendini sana başka biriymiş gibi gösterecek." **6** Ahiya, kapıdan içeri giren kadının ayak seslerini duyunca, "Gel, Yarovam'ın kardeşi!" dedi, "Neden başka kılığa giriyorsun? Sana kötü haberlerim

var. **7** Git Yarovam'a de ki, 'İsrail'in Tanrısı RAB, Ben seni halkın arasından seçip kendi halkıma, İsraililer'e önder yaptım, diyor, **8** Krallığı Davut'un soyundan alıp sana verdim. Ama sen buyruklarına uyan, gözümde yalnız doğru olanı yapan ve bütün yüreğeyle yollarımı izleyen kulum Davut'a benzemedin. **9** Senden önce yaşayanların hepsinden çok kötülük yaptı. Beni reddettin; kendine başka ilahlar bulduñ, dökme putlar yaparak beni öfkelendirdin. **10** "Bundan dolayı Yarovam'ın ailesini sıkıntılara sokup İsrail'de onun soyundan gelen genç yaşlı bütün erkekleri öldürüreceğim. Yarovam'ın ailesini gübre yakarcasına kökünden kurutacağım. **11** Yarovam'ın ailesinden kente ölenleri köpekler, kırda ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek." RAB böyle konuştu. **12** "Sana gelince, kalk, evine dön. Kente ayak basar basmadan çocuk ölce. **13** Bütün İsrail halkı ağıt yakıp onu göremecek. Yarovam'ın ailesinden yalnız o gömülecek. Çünkü Yarovam ailesi içinde İsrail'in Tanrısı RAB'bi hoşnut eden nitelikler yalnız onda bulundu. **14** "RAB İsrail'e bir kral atayacak. Bu kral aynı gün Yarovam'ın ailesine son verecek. Ne zaman mı? Hemen şimdi. **15** RAB İsrail halkını cezalandıracak. İsrail halkı suda sallanan bir kâma dönecek. RAB onları atalarına vermiş olduğu bu iyi topraklardan söküp Fırat Irmağı'nın ötelere dağıtacak. Çünkü Aşera putlarını dikerek RAB'bi öfkelendirdiler. **16** Yarovam'ın işlediği ve İsrail halkın sürüklediği günahlar yüzünden RAB İsrail'i terk edecek." **17** Yarovam'ın karısı oradan ayrılp Tırsa'ya döndü. Evinin eşiğine varınca çocuk öldü. **18** Bütün İsrail halkı, RAB'bin kulu Peygamber Ahiya aracılığıyla söylediğisi söz uyarınca, çocuğu gömüp onun için ağıt yaktı. **19** Yarovam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, nasıl savaşıtı, ülkesini nasıl yönettiği İsrail krallarının tarihinde yazılır. **20** Yarovam yirmi iki yıl krallık yaptı. Ölüm atalarına kavuşunca, yerine oğlu Nadav kral oldu. **21** Süleyman oğlu Rehavam Yahuda Kralı olduğunda kırk bir yaşındaydı. RAB'bin adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasında seçtiği Yeruşalim Kenti'nde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi Ammonlu Naama'ydı. **22** Yahudalılar RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak, işledikleri günahlarla Tanrı'yı atalarından daha çok öfkelendirdiler. **23** Ayrıca kendilerine her yüksek tepenin üstüne ve bol yapraklı her ağacın altına tapınma yerleri, dikili taşlar ve Aşera putları yaptılar. **24** Ülkedeki putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkekler bile vardı. Yahudalılar RAB'bin İsrail halkın önden kovduğu ulusların yaptığı bütün içrençlikleri yaptılar. **25** Rehavam'ın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı Şışak Yeruşalim'e saldırdı. **26** Süleyman'ın yaptırmış olduğu altın kalkanlar dahil RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü. **27** Kral Rehavam bunların yerine tunç kalkanlar yaptılarak sarayın kapı muhafizlerinin komutanlarına emanet etti. **28** Kral RAB'bin Tapınağı'na her yaptığınde, muhafizler bu kalkanları taşırl, sonra muhafiz odasına götürürlerdi. **29** Rehavam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yapıtları Yahuda krallarının tarihinde yazılır. **30** Rehavam'la Yarovam arasında sürekli savaş vardı. **31** Rehavam ölü atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Annesi Ammonlu Naama'ydı. Rehavam'ın yerine oğlu Aviyam kral oldu.

15 Nevat oğlu İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının on sekizinci yılında Aviyam Yahuda Kralı oldu. **2** Yeruşalim'de üç yıl krallık yaptı. Annesi Avşalom'un kızı Maaka'ydı. **3** Babasının kendisinden önce işlemiş olduğu bütün günahlara Aviyam da katıldı. Bütün yüreğini Tanrısi RAB'be adayan atası Davut gibi değildi. **4** Buna karşın Tanrısi RAB, Davut'un hatırlına Yeruşalim'i güçlendirmek için kendisinden sonra oğlunu kral atayarak ona Yeruşalim'de bir ışık verdi. **5** Çünkü RAB'bin gözünde doğru olanı yapan Davut, Hititli Uriya olayı dışında, yaşamı boyunca RAB'bin buyruklarının hiçbirinden sapmamıştı. **6** Rehavam'la Yarovam arasındaki savaş Aviyam'ın yaşamı boyunca sürüp gitti. **7** Aviyam'ın krallığı döneminin öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Aviyam'la Yarovam arasındaki savaş sürüp gitti. **8** Aviyam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü, yerine oğlu Asa kral oldu. **9** İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının yirminci yılında Asa Yahuda Kralı oldu. **10** Yeruşalim'de kirk bir yıl krallık yaptı. Büyükkennesi Avşalom'un kızı Maaka'ydı. **11** Atası Davut gibi RAB'bin gözünde doğru olanı yapan Asa, **12** putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkekleri ülkeden kovdu. Atalarının yapmış olduğu bütün putları yok etti. **13** Kral Asa annesi Maaka'nın kraliçeliğini elinden aldı. Çünkü o Aşera için iğrenç bir put yaptırmıştı. Asa bu iğrenç putu kesip Kidron Vadisi'nde yaktı. **14** Ancak puta tapılan yerleri kaldırdı. Ama yaşamı boyunca yüreğini RAB'be adadı. **15** Babasının ve kendisinin adadığı altın, gümüş ve eşyaları RAB'bin Tapınağı'na getirdi. **16** Asa'yla İsrail Kralı Baaşa arasındaki savaş yaşamları boyunca sürüp gitti. **17** İsrail Kralı Baaşa Yahuda'ya saldırma hazırlıyor. Yahuda Kralı Asa'nın topraklarına giriş çıkışı engellemek amacıyla, Rama Kenti'ni güçlendirmeye başladı. **18** Bunun üzerine Asa, Şam'da oturan Hezyon oğlu Tavrımmón oğlu Aram Kralı Ben-Hadat'a, RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın hazinelerindeki bütün altın ve gümüşü görevlileri aracılığıyla şu haberle birlikte gönderdi: **19** "Babamla baban arasında olduğu gibi seninle benim aramızda da bir antlaşma olsun. Sana armağan olarak gönderdiğim bu altınlara, gümüşlere karşılık, sen de İsrail Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz, topraklarından askerlerini çeksin." **20** Kral Asa'nın önerisini kabul eden Ben-Hadat, komutanlarını İsrail kentlerinin üzerine gönderdi. İyon'u, Dan'ı, Avel-Beytmaaka'yı ve bütün Naftali bölgesiyle birlikte Kinrot'u ele geçirdi. **21** Baaşa bunu duyunca Rama'nın yapımını durdurup Tırsa'ya çekildi. **22** Kral Asa ıstısnasız bütün Yahudilərlə kapsayan bir çağrı yaptı. Baaşa'nın Rama'nın yapımında kullandığı taşlarla keresteleri alıp götürdüler. Kral Asa bunlarla Benyamin bölgesindeki Geva ve Mispa kentlerini onardı. **23** Asa'nın krallığı döneminin öteki olaylar, başarıları, bütün yaptıkları ve kurduğu kentler Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yaşlılığında ayaklarından hastalanınca, ölüp atalarına kavuşunca, atası Davut'un Kenti'nde atalarının yanına gömüldü; yerine oğlu Yehoşafat kral oldu. **25** Yahuda Kralı Asa'nın krallığının ikinci yılında Yarovam oğlu Nadav İsrail Kralı oldu ve İsrail'de iki yıl krallık yaptı. **26** O da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Babasının yolunu izledi ve babasının İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı. **27** Nadav ve İsrail ordusu Filistililer'in Gibbeton Kenti'ni kuşatırken, issakar

oymağından Ahiya oğlu Baaşa, Nadav'a düzen kurup onu Gibbeton'da öldürdü. **28** Yahuda Kralı Asa'nın krallığının üçüncü yılında Nadav'ı öldüren Baaşa, onun yerine kral oldu. **29** Baaşa kral olur olmaz, Yarovam'ın bütün ailesini ortadan kaldırdı. RAB'bin, kulu Şilolu Ahiya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yarovam'ın bütün ailesi yok edildi; sağ kalan olmadı. **30** Bütün bunlar İsrail'in Tanrısi RAB'bi öfkelenen Yarovam'ın istediği ve İsrail'i sürüklediği günahlar yüzünden oldu. **31** Nadav'ın krallığı döneminin öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **32** Yahuda Kralı Asa ile İsrail Kralı Baaşa arasındaki savaş yaşamları boyunca sürüp gitti. **33** Yahuda Kralı Asa'nın krallığının üçüncü yılında Ahiya oğlu Baaşa Tırsa'da bütün İsrail'in Kralı oldu ve yirmi dört yıl krallık yaptı. **34** Baaşa, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Yarovam'ın yolunu izledi ve onun İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı.

16 RAB Hanani oğlu Yehu aracılığıyla İsrail Kralı Baaşa'ya şunları bildirdi: **2** "Sen ömensiz biryken, ben seni halkın İsrail'e önder yaptım. Ama sen Yarovam'ın yolunu izleyip halkın İsrail'i günaha sürükledin. Günahlarınız beni öfkelenirdi. **3** Onun için Nevat oğlu Yarovam'a yaptığım gibi, senin ve ailenin kökünü kurutacağım. **4** Baaşa'nın ailesinden kente ölenleri köpeklər, kırda ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek." **5** Baaşa'nın krallığı döneminin öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **6** Baaşa ölüp atalarına kavuşunca, Tırsa'da gömüldü ve yerine oğlu Ela kral oldu. **7** Baaşa'nın RAB'bin gözünde yaptığı her kötülüğten ötürü RAB, Hanani oğlu Peygamber Yehu aracılığıyla ona ve ailesine karşı yargısını bildirdi. Baaşa yaptığı kötülüklerle RAB'bi öfkelenmiş, Yarovam'ın ailesine benzemiş ve bu aileyi ortadan kaldırmıştı. **8** Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi altıncı yılında Baaşa oğlu Ela Tırsa'da İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı. **9** Savaş arabalarının yarısına komuta eden Zimri adındaki bir görevlisini ona düzen kurdu. Ela o sırada Tırsa'da sarayının sorumlusu Arsa'nın evinde içip sarhoş olmuştu. **10** Zimri içeri girip Ela'yı öldürdü ve onun yerine kral oldu. Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi yedinci yılıydı. **11** Zimri İsrail Kralı olup tahta geçince, Baaşa'nın bütün ailesini yok etti. Dost ve akrabalarından hiçbir erkeği sağ bırakmadı. **12** Baaşa'yla oğlu Ela, degersiz putlara taptıkları için İsrail'in Tanrısi RAB'bi öfkelenmişlerdi. Onların istediği ve İsrail'i sürükledikleri günahlardan dolayı RAB'bin Peygamber Yehu aracılığıyla Baaşa'ya karşı söyledişi söz uyarınca, Zimri Baaşa'nın bütün ailesini ortadan kaldırdı. **14** Ela'nın krallığı döneminin öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **15** Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi yedinci yılında Zimri Tırsa'da yedi gün krallık yaptı. İsrail ordusu Filistililer'in Gibbeton Kenti yakınlarında ordugah kurmuştu. **16** Ordugahta bulunan İsraililer, Zimri'nin düzen kurup kralı olduğunu duyunca, ordu komutanı Omri'yi o gün orada İsrail Kralı yaptılar. **17** Omri ve yanındaki bütün İsraililer Gibbeton'dan çıkış Tırsa'yi kuşattılar. **18** Zimri kentin alındığını görünce, sarayın kalesine girip sarayı ateşe verdi ve orada öldü. **19** Çünkü o RAB'bin gözünde kötü olanı yapmış, Yarovam'ın yolunu izlemiş, onun istediği ve İsrail'i sürüklediği günahlara katılmıştı. **20** Zimri'nin krallığı döneminin öteki

olaylar ve krala kurduğu düzen İsrail krallarının tarihinde yazılır. 21 İsrail halkı ikiye bölündü. Halkın yarısı Ginat'ın oğlu Tivni'yi kral yapmak isterken, öbür yarısı Omri'yi destekliyordu. 22 Sonunda Omri'yi destekleyenler Ginat oğlu Tivni'yi destekleyenlerden daha güçlü çıktı. Tivni öldü, Omri kral oldu. 23 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz birinci yılında Omri İsrail Kralı oldu ve altı yılı Tırs'a'da olmak üzere toplam on iki yıl krallık yaptı. 24 Omri, Şemer adlı birinden Samiriye Tepesi'ni iki talant gümüşe satın alıp üstüne bir kent yaptırdı. Tepeňin eski sahibi Şemer'in adından dolayı kente Samiriye adını verdi. 25 RAB'bin gözünde kötü olanı yapan Omri, kendisinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı. 26 Nevat oğlu Yarovam'ın bütün yollarını izledi ve onun İsrail'i sürüklediği günahlara katılıp degersiz putlara taparak İsrail'in Tanrısi RAB'bi öfkeliyordu. 27 Omri'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. 28 Omri ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de gömülü ve yerine oğlu Ahav kral oldu. 29 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz sekizinci yılında Omri oğlu Ahav İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de yirmi iki yıl krallık yaptı. 30 RAB'bin gözünde kötü olanı yapan Omri oğlu Ahav, kendisinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı. 31 Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarını izlemek yetmezmiş gibi, bir de Sayda Kralı Etbaal'ın kızı İzebel'le evlendi. Gidip Baal'a hizmet ederek ona taptı. 32 Baal için Samiriye'de yaptırdığı tapınağın içine bir sunak kurdur. 33 Ayrıca bir Aşera putu yaptırdı. Ahav İsrail'in Tanrısi RAB'bi kendisinden önceki bütün İsrail krallarından daha çok öfkeliyordu. 34 Ahav'ın krallığı döneminde, Beytelli Hiel Eriha Kenti'ni yeniden inşa etti. RAB'bin Nun oğlu Yesu aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Hiel ilk oğlu Aviram'ı kaybetme pahasına kentin temelini attı; en küçük oğlu Seguv'u kaybetme pahasına da kentin kapılarını taktı.

17 Gilat'ın Tişbe Kenti'nden olan İlyas, Ahav'a şöyle dedi: "Hizmet ettiğim İsrail'in Tanrısi yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, ben söylemedikçe önumüzdeki yıllarda ne yağmur yağacak, ne de çiy düşecekt." 2 O zaman RAB, İlyas'a şöyle seslendi: 3 "Buradan ayrıl, doğuya git. Şeria Irmağı'nın doğusundaki Kerit Vadisi'nde gizlen. 4 Dereden su içecksin ve buyruk verdiğim kargaların getirdiklerini yiyeceksin." 5 RAB'bin söylediğlerini yapan İlyas, gidip Şeria Irmağı'nın doğusundaki Kerit Vadisi'ne yerleşti. 6 Dereden su içiyor, kargaların sabah akşam getirdiği et ve ekmekle besleniyordu. 7 Ancak ülkede yağmur yağmadığı için bir süre sonra dere kurudu. 8 O zaman RAB, İlyas'a, 9 "Şimdi kalk git, Sayda yakınlarındaki Sarefat Kenti'ne yerleş" dedi, "Orada sana yiyecek sağlamaş için dul bir kadına buyruk verdim." 10 Sarefat'a giden İlyas kentin kapısına varınca, orada dul bir kadının odun topladığını gördü. Kadına: "Bana içmek için biraz su verebilir misin?" dedi. 11 Kadın su getirmeye giderken İlyas yine seslendi: "Lütfen bir parça da ekmek getir." 12 Kadın, "Senin Tanrısi yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim, hiç ekmeğim yok" diye karşılık verdi, "Yalnız küpte bir avuç un, çömlekten dibinde de azıçık yağı var. Görüyorsun, bir iki parça odun topluyorum. Götürüp oğlumla kendim içen bir şeyler hazırlayacağım. Belki de son yemeğimiz olacak, ölüp gitdeceğiz." 13 İlyas kadına, "Korkma, git yiyeğini hazırla" dedi, "Yalnız

önce bana küçük bir pide yapıp getir. Sonra oğluna kendin için yaparsın. 14 İsrail'in Tanrısi RAB diyor ki, 'Toprağa yağmur düşünceye dek küpten un, çömlekten yağı eksilmeyecek.'"¹⁵ Kadın gidip İlyas'ın söylediğlerini yaptı. Hep birlikte günlerce yiyp içtiler. 16 RAB'bin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca, küpten un, çömlekten yağı eksilmedi. 17 Bir süre sonra ev sahibi dul kadının oğlu gittikçe ağırlaşan kötü bir hastalığa yakalandı, sonunda öldü. 18 Kadın İlyas'a, "Ey Tanrı adımı, alıp veremediğim nedir?" dedi, "Günahlarımı Tanrı'ya anımsatıp oğlumun ölümüne neden olmak için mi buraya geldin?" 19 İlyas, "Oğlunu bana ver" diyerek çocuğu kadının kucağından aldı, kaldığı yukarı odaya çıkardı ve yatağına yatırıldı. 20 Sonra RAB'be şöyle yalvardı: "Ya RAB Tanrıım, neden yanında kaldığım dul kadının oğlunu öldürerek ona bu kötülüğünü yaptı?" 21 İlyas üç kez çocuğun üzerine kapanıp RAB'be şöyle dua etti: "Ya RAB Tanrıım, bu çocuğa yeniden can ver." 22 RAB İlyas'ın yalvarmasını duydur. Çocuk diriliş yeniden yaşama döndü. 23 İlyas çocuğu yukarı odadan indirip annesine verirken, "İşte oğlun yaşıyor!" dedi. 24 Bunun üzerine kadın, "Şimdi anladım ki, sen Tanrı adamısın ve söylediğin söz gerçekten RAB'bin sözüdür" dedi.

18 Uzun bir süre sonra kuraklığın üçüncü yılında RAB İlyas'a, "Git, Ahav'ın huzuruna çık" dedi, "Toprağı yağmursuz bırakmayağacım." 2 İlyas Ahav'ın huzuruna çıkmaya gitti. Samiriye'de kitlik şiddetlenmişti. 3 Ahav sarayının sorumlusu Ovadya'yı çağırdı. –Ovadya RAB'den çok korkardı. 4 İzebel RAB'bin peygamberlerini öldürdüğünde, Ovadya yüz peygamberi yanında alıp ellişer ellişer mağaralara gizlemiş ve yiyecek, içecek gereksinimlerini karşılamıştı. – 5 Ahav, Ovadya'ya, "Haydi gidip ülkeyedeki bütün su kaynaklarıyla vadilere bakalım" dedi, "Belki atılarla katırların yaşamاسını sağlayacak kadar ot buluruz da onları ölüme terk etmemiş oluruz." 6 Ahav'la Ovadya, araştırma yapmak üzere ülkeyi aralarında bölüşükten sonra, her biri yalnız başına bir yöne gitti. 7 Ovadya giderken yolda İlyas'la karşılaştı. İlyas'ı tanıyınca yüzüştü yere kapanarak, "Efendim İlyas sen misin?" diye sordu. 8 İlyas, "Evet, benim. Git efendine, 'İlyas burada' de" diye karşılık verdi. 9 Ovadya, "Ne günah işledim ki, beni öldürsün diye Ahav'a gönderiyorsun?" dedi ve ekledi: 10 "Tanrısi yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, efendimin seni aramak için adam göndermediği ulus ve krallık kalmadı. Ahav ülkelerinde olmadığını söyleyen herkese, seni bulamadıklarına dair ant içirdi. 11 Oysa sen şimdî, 'Git, efendine İlyas burada de' diyorsun. 12 Ben senin yanından ayrıldığında, RAB'bin Ruhu seni bilmediğim bir yere götürebilir. Durumu Ahav'a bildirince, gelip seni bulamazsa beni öldürür. Ben kulun genelğimden beri RAB'den korkan biriyim. 13 Efendim, İzebel RAB'bin peygamberlerini öldürdüğünde yaptıklarımı duymadın mı? RAB'bin peygamberlerinden yüzünü ellişer ellişer iki mağaraya saklayıp onların yiyecek, içecek gereksinimlerini karşıladım. 14 Ama sen şimdî, 'Git, efendine İlyas burada de' diyorsun. O zaman beni öldürür!" 15 İlyas şöyle karşılık verdi: "Hizmetinde bulunduğum yaşayan ve Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla diyorum, bugün Ahav'ın huzuruna çıkacağım." 16 Ovadya gidip Ahav'ı gördü, ona durumu anlattı. Bunun üzerine Ahav İlyas'ı karşılaşmaya gitti. 17 İlyas'ı görünce, "Ey

İsrail'i sıkıntıya sokan adam, sen misin?" diye sordu. **18** İlyas, "İsrail'i sıkıntıya sokan ben değilim, seninle babanın ailesi İsrail'i sıkıntıya soktunuz" diye karşılık verdi, "RAB'bin buyruklarını terk edip Baalların ardında gittiniz. **19** Şimdi haber sal: Bütün İsrail halkı, İzebel'in soframışında yiyp içen Baal'ın dört yüz elli peygamberi ve Aşera'nın dört yüz peygamberi Karmel Dağı'na gelip önumde toplansın." **20** Ahav bütün İsrail'e haber salarak peygamberlerin Karmel Dağı'nda toplanmalarını sağladı. **21** İlyas halka doğru ilerleyip, "Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız?" dedi. "Eğer RAB Tanrı'ysa, O'nu izleyin; yok eğer Baal Tanrı'ysa, onun ardında gidin." Halk İlyas'a hiç karşılık vermedi. **22** İlyas konuşmasını söyle sürdürdü: "RAB'bin peygamberi olarak sadece ben kaldım. Ama Baal'ın dört yüz elli peygamberi var. **23** Bize iki boğa getirin. Birini Baal'ın peygamberleri alıp kessinler, parçalayıp odunların üzerine koysunlar; ama odunları yakmasınlar. Öbür boğayı da ben kesip hazırlayacağım ve odunların üzerine koyacağım; ama odunları yakmayıacağım. **24** Sonra siz kendi ilahınızı adıyla çağırın, ben de RAB'bi adıyla çağırayım. Hangisi ateşle karşılık verirse, Tanrı odur." Bütün halk, "Peki, öyle olsun" dedi. **25** İlyas, Baal'ın peygamberlerine, "Kalabalık olduğunuz için önce siz boğalardan birini seçip hazırlayın ve ilahınızı adıyla çağırın" dedi, "Ama ateş yakmayın." **26** Kendilerine verilen boğayı alıp hazırlayan Baal'ın peygamberleri sabahın öğlene kadar, "Ey Baal, bize karşılık ver!" diye yalvardılar. Ama ne bir ses vardı, ne de bir karşılık. Yaptıkları sunağın çevresinde ziplayıp oynadılar. **27** Öğleyin İlyas onlara alay etmeye başladı: "Bağırın, yüksek sesle bağırın! O tanrıymış. Belki dalgındır, ya da heladadır, belki de yolculuk yapıyor! Yahut uyuyordur da uyanırmak gereklidir!" **28** Böylece yüksek sesle bağırıldılar. Adetleri uyarınca, kılıç ve mızraklarla kanlarını akitinctaya dek bedenlerini yaraladılar. **29** Öğlenden akşam sunusun saatine kadar kıvrandılar. Ama hâlâ ne bir ses, ne ilgi, ne de bir karşılık vardı. **30** O zaman İlyas bütün halka, "Bana yaklaşın" dedi. Herkes onun çevresinde toplandı. İlyas RAB'bin yıkılan sunağını onarmaya başladı. **31** On iki taşı aldı. Bu sayı RAB'bin Yakup'a, "Senin adın İsrail olacak" diye bildirdiği Yakupoğulları oymaklarının sayısı kadardı. **32** İlyas bu taşlarla RAB'bin adına bir sunak yaptırdı. Çevresine de iki sea tohum alacak kadar bir hendeğ kazdı. **33** Sunağın üzerine odunları dizdi, boğayı parça parça kesip odunların üzerine yerleştirdi. "Dört küp su doldurup yakmalık sunuya odunların üzerine dökün" dedi. **34** Sonra, "Bir daha yapın" dedi. Bir daha yaptılar. "Bir kez daha yapın" dedi. Üçüncü kez aynı şeyi yaptılar. **35** O zaman sunağın çevresine akan su hendeğ doldurdu. **36** Akşam sunusun saatinde, Peygamber İlyas sunağa yaklaşıp şöyle dua etti: "Ey İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı olan RAB! Bugün bilinsin ki, sen İsrail'in Tanrı'sın, ben de senin kulunum ve bütün bunları senin buyruklarını yaptım. **37** Ya RAB, bana yanıt ver! Yanıt ver ki, bu halk senin Tanrı olduğunu anlasın. Onların yine sana dönümlerini sağla." **38** O anda gökten RAB'bin ateşi düştü. Düşen ateş yakmalık sunuyu, odunları, taşları ve toprağı yakıp hendekteki suyu kuruttu. **39** Halk olanları görünce yüzüstü yere kapandı. "RAB Tanrı'dır, RAB Tanrı'dır!" dediler. **40** İlyas, "Baal'ın peygamberlerini yakalayın, hiçbirini kaçırın" diye onlara buyruk verdi. Peygamberler

yakalandı, İlyas onları Kışon Vadisi'ne götürüp orada öldürdü. **41** Sonra İlyas, Ahav'a, "Git, yemene içmene bak; çünkü güçlü bir yağmur sesi var" dedi. **42** Ahav yiyp içmek üzere oradan ayrılinca, İlyas Karmel Dağı'nın tepesine çıktı. Yere kapanarak başını dizlerinin arasına koydu. **43** Sonra uşağına, "Haydi git, denize doğru bak!" dedi. Uşağı gidip denize baktı ve, "Hiçbir şey görmedim" diye karşılık verdi. İlyas, uşağına yedi kez, "Git, bak" dedi. **44** Yedinci kez gidip bakan usak, "Denizden avuç kadar küçük bir bulut çıkıyor" dedi. İlyas söyle dedi: "Git, Ahav'a, 'Yağmura yakalanmadan arabanı al ve geri dön' de." **45** Tam o sırada gökyüzü bulutlarla karardı, rüzgar çıktı, şiddetli bir yağmur başladı. Ahav hemen arabasına binip Yizreel'e gitti. **46** Üzerine RAB'bin gücü inen İlyas kemerini kuşanıp Yizreel'e kadar Ahav'in önünde koştı.

19 Ahav, İlyas'ın bütün yaptıklarını, peygamberleri nasıl kılıçtan geçirdiğini İzebel'e anlattı. **2** İzebel, İlyas'a, "Yarın bu saatte kadar senin peygamberlere yaptığını ben de sana yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın" diye haber gönderdi. **3** İlyas can korkusuyla Yahuda'nın Beer-Şeva Kenti'ne kaçıp uşağını orada bıraktı. **4** Bir gün boyunca çölde yürüdü, sonunda bir retem çalışısının altına oturdu ve ölmek için dua etti: "Ya RAB, yeter artık, canımı al, ben atalarımдан daha iyi değilim." **5** Sonra retem çalışısının altına yatıp uykuya daldı. Ansızın bir melek ona dokunarak, "Kalk yemek ye" dedi. **6** İlyas çevresine bakınca yanlarında, kızın taşların üstünde bir pideyle bir testi su gördü. Yiyp içtiğinden sonra yine uzandı. **7** RAB'bin meleği ikinci kez geldi, ona dokunarak, "Kalk yemeğini ye. Gideceğin yol çok uzun" dedi. **8** İlyas kalktı, yiyp içti. Yediklerinden aldığı güçle kırk gün kırk gece Tanrı Dağı Horev'e kadar yürüdü. **9** Geceyi orada bulunan bir mağarada geçirdi. RAB, "Burada ne yapıyorsun, İlyas?" diye sordu. **10** İlyas, "RAB'be, Her Şeye Egemen Tanrı'ya büyük bir istekle kulluk ettim" diye karşılık verdi, "Ama İsrail halkı senin antlaşmanızı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar." **11** RAB, "Dağa çok ve önumde dur, yanından geçeceğim" dedi. RAB'bin önünde çok güçlü bir rüzgar dağları yarip kayaları parçaladı. Ancak RAB rüzgarın içinde değildi. Rüzgarın ardından bir deprem oldu, RAB depremin içinde de değildi. **12** Depremden sonra bir ateş çıktı, ancak RAB ateşin içinde de değildi. Ateşten sonra ince, yumuşak bir ses duyuldu. **13** İlyas bu sesi duyunca, cüppesiyle yüzünü örttü, çıpık mağaranın girişinde durdu. O sırada bir ses, "Burada ne yapıyorsun, İlyas?" dedi. **14** İlyas, "RAB'be, Her Şeye Egemen Tanrı'ya büyük bir istekle kulluk ettim" diye karşılık verdi, "Ama İsrail halkı senin antlaşmanızı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar." **15** RAB, "Geldiğin yoldan geri dön, Şam yakınındaki kirlara git" dedi, "Oraya vardığında, Hazaëlî Aram Krallı olarak, Nişî oğlu Yehu'yu İsrail Krallı olarak, Avel-Meholâlı Şafat'ın oğlu Elişâ'yı da kendi yerine peygamber olarak meshedeceksin. **17** Hazaël'in kılıcından kurtulanı Yehu, Yehu'nun kılıcından kurtulanı Elişâ öldürücek. **18** Ancak İsrail'de Baal'ın önünde diz çöküp onu öpmemiş yedi bin kişiyi sağ bırakacağım." **19** İlyas oradan

ayrılıp gitti, Şafat oğlu Eliş'a buldu. Eliş, on iki çift öküzle saban sürenlerin ardından on ikinci çifti sürüyordu. İlyas Eliş'in yanından geçerek kendi cüppesini onun üzerine attı. **20** Eliş öküzleri bırakıp İlyas'ın ardından koştu ve, "İzin ver, annemle babamı öpeyim, sonra seninle geleyim" dedi. İlyas, "Geri dön, ben sana ne yaptım ki?" diye karşılık verdi. **21** Böylece Eliş gidip sürdürdüğü çiftin öküzlerini kesti. Boyunduruklarıyla ateş yakıp etleri pişirdikten sonra, yesinler diye halka dağıtı. Sonra, İlyas'ın ardından gidip ona hizmet etti.

20 Aram Krallı Ben-Hadat bütün ordusunu topladı. Atları, savaş arabaları ve kendisini destekleyen otuz iki kralla birlikte Samiriye'nin üzerine yürüyerek kenti kuşattı. **2** Ben-Hadat, kente bulunan İsrail Krallı Ahav'a haberciler göndererek şöyle buyruk verdi: **3** "Ben-Hadat diyor ki, 'Altınını, gümüşünü, karlarını ve en gürbüz çocukların bana teslim et.'" **4** İsrail Krallı, "Efendim kralın dediklerini kabul ediyorum" diye karşılık verdi, "Beni ve sahip olduğum her şeyi alabilirsin." **5** Haberciler yine gelip Ahav'a şöyle dediler: "Ben-Hadat diyor ki, 'Sana altınını, gümüşünü, karlarını ve çocukların bana vereceksin diye haber gönderdim.' **6** Ayrıca yarın bu saatlerde sarayında ve görevlilerinin evlerinde arama yapmak üzere kendi görevlilerimi göndereceğim. Değerli olan her şeyini alıp getirecekler." **7** İsrail Krallı ülkenin bütün ileri gelenlerini toplayarak, "Bakın, bu adam nasıl bela arıyor!" dedi, "Bana haber gönderip altınızı, gümüşünüzü, karlarınızı, çocukların istedi, reddetmedi." **8** Bütün ileri gelenler ve halk, "Onu dinleme, isteklerini de kabul etme" diye karşılık verdiler. **9** Böylece Ahav, Ben-Hadat'ın habercilerine, "Efendimiz krala ilk isteklerinin hepsini kabul edeceğimi, ama ikincisini kabul edemeyeceğimi söyleyin" dedi. Haberciler gidip Ben-Hadat'a durumu bildirdiler. **10** O zaman Ben-Hadat Ahav'a başka bir haber gönderdi: "O kadar çok adamlı senin üstüne yüryeceğim ki, Samiriye'yi yerle bir edeceğim. Kentin tozları askerlerimin avuçlarını bile dolduramayacak. Eğer bunu yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapısın!" **11** İsrail Krallı şöyle karşılık verdi: "Kralınızın deyin ki, 'Zırhını kuşanmadan önce değil, kuşandıktan sonra övünsün.'" **12** Ben-Hadat bunu duyduğunda, kendisini destekleyen krallarla birlikte çadırda içki içiyordu. Hemen adamlarına buyruk verdi: "Saldırıya hazırlınan." Böylece Samiriye'ye karşı saldırısı hazırlıklarına girdiler. **13** O sırada bir peygamber gelip İsrail Krallı Ahav'a şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Bu büyük orduyu görüyor musun? Onları bugün senin eline teslim edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.'" **14** Ahav, "Kimin aracıyla olacak bu?" diye sordu. Peygamber şu karşılığı verdi: "RAB diyor ki, 'İlçe komutanlarının genç askerleri bunu başarácak.'" Ahav, "Savaşa kim başlayacak?" diye sordu. Peygamber, "Sen başlayacaksın" dedi. **15** Ahav İlçe komutanlarının genç askerlerini çağırıp saidı. İki yüz otuz iki kişiydiler. Sonra bütün İsrail ordusunu toplayıp saidı, onlar da yedi bin kişiydiler. **16** Öyleyin Ben-Hadat ile kendisini destekleyen otuz iki kral çadırlarda içip sarhoş olmuşken İsrail saldırısı başladı. **17** Önce genç askerler saldırısı geçti. Ben-Hadat'ın gönderdiği gözcüler, "Samiriyeliler geliyor" diye ona haber getirdiler. **18** Ben-Hadat, "İster barış, ister savaş için gelsinler, onları canlı yakalayın" dedi. **19** Genç askerler arkalarındaki İsrail

ordusuyla birlikte kentten çıkıştı. **20** Herkes önüne geleni öldürdü. Aramlılar kaçmaya başlayınca, İsailliler peşlerine düştü. Ama Aram Krallı Ben-Hadat, atına binerek atılarla birlikte kaçıp kurtuldu. **21** İsrail Krallı atalarla savaş arabalarına büyük zararlar vererek Aramlıları ağır bir yenilgiye uğrattı. **22** Daha sonra peygamber gelip İsrail Krallı'na, "Git, gücünü pekiştir ve neler yapman gereğini iyi düşün" dedi, "Çünkü öümüzdeki İlkbaharda Aram Krallı sana yine saldıracak." **23** Bu arada görevlileri Aram Krallı'nın kendisine, "İsrail'in ilahi dağ ilahıdır" dediler, "Bu nedenle bizden güçlü çiktılar. Ama ovada savaşırsak, onları kesinlikle yeneriz." **24** Şimdi bütün kralları görevlerinden al, onların yerine yeni komutanlar ata. **25** Kaybettığın kadar at ve savaş arabası toplayarak kendine yeni bir ordu kur. İsaillilerle ovada savaşalım. O zaman onları kesinlikle yeneriz." Aram Krallı Ben-Hadat bütün söylenenleri kabul edip yerine getirdi. **26** İlkbaharda Aramlıları toplayıp İsaillilerle savaşmak üzere Afek Kenti'ne gitti. **27** İsrail halkı da toplanıp yiyeceğini hazırladı. Aramlılarla savaşmak üzere yola çıkıştılar. **28** Bir Tanrı adımı gidip İsrail Krallı Ahav'a şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Aramlılar, RAB dağlarının Tanısıdır, ovaların değil, dedikleri için bu güçlü ordunun tümünü senin eline teslim edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.'" **29** Birbirlerine karşı ordugah kuran Aramlılarla İsailliler yedi gün beklediler. Yedinci gün savaş başladı. İsailliler bir gün içinde yüz bin Aramlı yaya asker öldürdü. **30** Sağ kalanlar Afek Kenti'ne kaçtılar. Orada da yirmi yedi bin kişinin üstüne surlar yıkıldı. Ben-Hadat kentin içine kaçip bir iç odaya saklandı. **31** Görevlileri Ben-Hadat'a şöyle dediler: "Duyduğumuza göre, İsrail kralları iyi yürekli krallarmış. Haydi bellerimize çul kuşanıp başlarımıza ip saralım ve İsrail Krallı'nın huzuruna çıkalım. Belki senin canını bağışlar." **32** Bellerine çul kuşanıp başlarına da ip bağladılar ve İsrail Krallı'nın huzuruna çıkarak, "Kulun Ben-Hadat 'Canımı bağışla' diye yalvarıyor" dediler. Ahav, "Ben-Hadat hâlâ yaşıyor mu? O benim kardeşim sayılır" diye karşılık verdi. **33** Adamlar bunu olumlu bir belirti sayarak hemen sözü ağızından aldılar ve, "Evet, Ben-Hadat kardeşin sayılır!" dediler. Kral, "Gidin, onu getirin" diye buyruk verdi. Ben-Hadat gelince, Ahav onu kendi savaş arabasına aldı. **34** Ben-Hadat, "Babamın babandan almış olduğu kentleri geri vereceğim" dedi, "Babam nasıl Samiriye'de çarşılardan kurduya, sen de Şam'da çarşılardan kurbalırsın." Bunun üzerine Ahav, "Ben de bu şartlara dayanarak sana özgürlüğünü veriyorum" dedi. Böylece onunla bir anlaşma yaparak gitmesine izin verdi. **35** Peygamberlerden biri, RAB'bin sözüne uyarak arkasına, "Lütfen, beni vur!" dedi. Ama arkadaşı onu vurmak istemedi. **36** O zaman peygamber arkadaşına söyle dedi: "Sen RAB'bin buyruğunu dinlemediğin için, yanıldım ayrılmaz bir aslan seni öldürrecek." Adam oradan ayrıldıktan sonra aslan onu yakalayıp öldürdü. **37** Bunun üzerine aynı peygamber, başka bir adama giderek, "Lütfen beni vur!" dedi. Adam da onu vurup yaraladı. **38** Peygamber gitti, kılığını değiştirmek için gözlerini bağladı. Yol kenarında kralın geçmesini beklemeye başladı. **39** Kral oradan geçerken, peygamber ona şöyle seslendi: "Ben kulun, tam savaşın içindeyken, askerin biri bana bir tutsak

getirip, 'Bu adamı iyi koru' dedi, 'Kaçacak olursa, karşıslığını ya canıyla, ya da bir talant gümüşle ödersin.' 40 Ama ben oraya buraya bakarken, adam kayboldu." İsrail Kralı, "Sen kendini yargılanmış oldun" diye karşılık verdi, "Cezanı çekeceksin." 41 Peygamber, hemen gözlerindeki sargıcı çıkardı. O zaman İsrail Kralı onun bir peygamber olduğunu anladı. 42 Bunun üzerine peygamber krala şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Ölüme mahkûm ettiğim adamı saliverdiğim için onun yerine sen olceksin. Onun halkın başına gelecekler senin halkın başına gelecek.'" 43 Keyfi kaçan İsrail Kralı öfkeyle Samiriye'deki sarayına döndü.

21 Yizreel'de Samiriye Kralı Ahav'in sarayının yanında Yizreelli Navot'un bir bağı vardı. Bir gün Ahav, Navot'a şunu önerdi: "Bağını bana ver. Sarayma yakın olduğu için orayı seze bahçesi olarak kullanmak istiyorum. Karşılığında ben de sana daha iyi bir bağ vereyim, ya da istersen değerini gümüş olarak ödeyeceym." 3 Ama Navot, "Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermekten RAB beni esirgesin" diye karşılık verdi. 4 "Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermem" diyen Yizreelli Navot'un bu sözlerine sıkılıp öfkelenen Ahav sarayına döndü. Asık bir yüzle yatağına uzanıp hiçbir şey yemedi. 5 Karısı İzebel yanına gelip, "Neden bu kadar sıkılıyorsun? Neden yemek yemiyorsun?" diye sordu. 6 Ahav karısına şöyle karşılık verdi: "Yizreelli Navot'a, 'Sen bağınyı gümüş karşılığında bana sat, istersen ben de onun yerine sana başka bir bağ vereyim' dedim. Ama o, 'Hayır, bağımyı sana vermem' dedi." 7 İzebel, "Sen İsrail'e böyle mi krallık yapıyorsun?" diye, "Kalk, yemeğini ye, keyfini bozma. Yizreelli Navot'un bağınyı sana ben vereceğim." 8 İzebel Ahav'in mührünü kullanarak onun adına mektuplar yazdı, Navot'un yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soylularına gönderdi. 9 Mektuplarda şunları yazdı: "Oruç ilan edip Navot'u halkın önüne oturtun. 10 Karşısına da, 'Navot Tanrı'ya ve krala sövdü' diyen iki yalancı tanık koyn. Sonra onu dışarı çıkarıp taşlayarak öldürün." 11 Navot'un yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soyluları İzebel'in gönderdiği mektuplarda yazdıklarını uyguladılar. 12 Oruç ilan edip Navot'u halkın önüne oturttular. 13 Sonra iki kötü adam gelip Navot'un karşısına oturdu ve halkın önünde: "Navot, Tanrı'ya ve krala sövdü" diyerek yalan yere tanıklık etti. Bunun üzerine onu kentin dışına çıkardılar ve taşlayarak öldürdüler. 14 Sonra İzebel'e, "Navot taşlanarak öldürüldü" diye haber gönderdiler. 15 İzebel, Navot'un taşlanıp öldürüldüğünü duyar duymaz, Ahav'a, "Kalk, Yizreelli Navot'un sana gümüş karşılığında satmak istemediği bağınyı sahiplen" dedi, "Çünkü o artık yaşamıyor, öldü." 16 Ahav, Yizreelli Navot'un olduğunu duyuncu, onun bağınyı almaya gitti. 17 O zaman RAB, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi: 18 "Kalk, Samiriyeli İsrail Kralı Ahav'ı karşılamaya git. Şu anda Navot'un bağındadır. Orayı almaya gitti. 19 Ona de ki, RAB şöyle diyor: 'Hem adamı öldürdün, hem de bağınyı aldın, değil mi? Navot'un kanını köpekler nerede yaladıysa, senin kanını da orada yalayacak.'" 20 Ahav, İlyas'a, "Evet, buldum. Çünkü sen RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak kendini sattin. 21 RAB diyor ki, 'Seni sıkıntılarla sokacak ve yok edeceğim. İsrail'de senin soyundan gelen genç yaşı bütün erkeklerin kökünü kurutacağım. 22 Beni öfkeliendirip İsrail'i günaha sürüklediğin içün

senin ailén de Nevat oğlu Yarovam'ın ve Ahiya oğlu Baaşa'nın ailelerinin akibetine uğrayacak.' 23 "RAB İzebel için de, 'İzebel'i Yizreel Kenti'nin surları dibinde köpekler yiyecek' diyor. 24 'Ahav'ın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırda ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.' 25 –Ahav kadar, RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak kendini satan hiç kimse olmadı. Karısı İzebel onu her konuda kıskırtıyordu. 26 Ahav RAB'bin İsrail halkın önünden kovduğu Amorlular'ın her yaptığına uyarak putların ardınca yürüdü ve içeren işler yaptı.– 27 Ahav bu sözleri dinledikten sonra, giysilerini yırttı, çula sarınıp oruç tutmaya başladı. Çul içinde yatıp kalkarak, alçakgönüllü bir yol tuttu. 28 RAB, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi: 29 "Ahav'ın önumde ne denli alçakgönüllü davrandığını gördün mü? Bu alçakgönüllülüğünden ötürü yaşamı boyunca ben de onu sıkıntıya sokmayacağım. Ama oğlunun zamanında ailesine sıkıntı vereceğim."

22 Üç yıl boyunca Aram ile İsrail arasında savaş çıkmadı. 2 Üçüncü yıl Yahuda Kralı Yehoşafat, İsrail Kralı'nı görmeye gitti. 3 İsrail Kralı Ahav, görevlilerine, "Ramot-Gilat'ın bize ait olduğunu bilmiyor musunuz?" dedi, "Biz onu Aram Kralı'ndan geri almak için bir şey yapmadık." 4 Sonra Yehoşafat'a, "Ramot-Gilat'a karşı benimle birlikte savaşmış misin?" diye sordu. Yehoşafat, "Beni kentin, halkımı halkın, atlarmı atların say" diye yanıtladı, 5 "Ama önce RAB'be danışalım" diye ekledi. 6 İsrail Kralı dört yüz kadar peygamberi toplayıp, "Ramot-Gilat'a karşı savaşım mı, yoksa vaz mı geçeyim?" diye sordu. Peygamberler, "Savaş, çünkü Rab kenti senin eline teslim edecek" diye yanıldır. 7 Ama Yehoşafat, "Burada danışabileceğimiz RAB'bin başka peygamberi yok mu?" diye sordu. 8 İsrail Kralı, "Yılmla oğlu Mikaya adında biri daha var" diye yanıtladı, "Onun aracılığıyla RAB'be danışabilirim. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü benimle ilgili hiç iyi peygamberlik etmez, yalnız kötü şeyler söyler." Yehoşafat, "Böyle konuşmaman gereklidir, ey kral!" dedi. 9 İsrail Kralı bir görevli çağırıp, "Hemen Yılmla oğlu Mikaya'yı getir!" diye buyurdu. 10 İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral giysileriyle Samiriye Kapısı'nın girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu. 11 Kenaana oğlu Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Aramlıları' yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksın.'" 12 Öteki peygamberlerin hepsi de aynı seyi söylediler: "Ramot-Gilat'a saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek." 13 Mikaya'yı çağırılmaya giden görevli ona, "Bak! Peygamberler bir ağızdan kral için olumlu şeyler söylüyorlar" dedi, "Rica ederim, senin sözün de onlارinkine uygun olsun; olumlu bir şey söyle." 14 Mikaya, "Yaşayan RAB'bin hakkı için, RAB bana ne derse onu söyleyeceğim" diye karşılık verdi. 15 Mikaya gelince kral, "Mikaya, Ramot-Gilat'a karşı savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçelim?" diye sordu. Mikaya, "Saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek" diye yanıtladı. 16 Bunun üzerine kral, "RAB'bin adına bana gerçeğin dışında bir şey söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?" diye sordu. 17 Mikaya şöyle karşılık verdi: "İsrailliler'i dağlara dağılmış çobansız koyunlar gibi gördüm. RAB, 'Bunların sahibi yok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün'

dedi." 18 İsrail Kralı Yehoşafat'a, "Benimle ilgili iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler dememiş miydim?" dedi. 19 Mikaya konuşmasını sürdürdü: "Öyleye RAB'bin sözünü dinle! Gördüm ki, RAB tahtında oturuyor, bütün göksel varlıklar da sağında, solunda duruyordu. 20 RAB sordu: 'Ramot-Gilat'a saldırip ölsün diye Ahav'ı kim kandıracak?' 'Kimi söyle, kimi böyle derken, 21 bir ruh çokip RAB'bin önünde durdu ve, 'Ben onu kandıracağım' dedi. 'RAB, 'Nasıl?' diye sordu. 22 'Ruh, 'Aldatıcı ruh olarak gidip Ahav'in bütün peygamberlerine yalan söyleyeceğim' diye karşılık verdi. 'RAB, 'Onu kandırmayı başaracaksın!' dedi, 'Git, dediğini yap.' 23 'İşte RAB bütün bu peygamberlerin ağızına aldatıcı bir ruh koydu. Çünkü sana kötülük etmeye karar verdi.' 24 Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yüzüne bir tokat attı. "RAB'bin Ruhu nasıl benden çokip da seninle konuştu?" dedi. 25 Mikaya, "Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin gün göreceksin" diye yanıtladı. 26 Bunun üzerine İsrail Kralı, "Mikaya'yı kentin yöneticiisi Amon'a ve kralın oğlu Yoşa' götürün" dedi, 27 "Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı cezaevinde tutmalarını, ona su ve ekmekten başka bir şey vermemeğini söyleyin!" 28 Mikaya, "Eğer sen güvenlik içinde dönersen, RAB benim aracıyla konuşmamış demektir" dedi ve, "Herkes bunu duysun!" diye ekledi. 29 İsrail Kralı Ahav'la Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot-Gilat'a saldırmak için yola çıktılar. 30 İsrail Kralı, Yehoşafat'a, "Ben kılık değiştirip savaşa öyle gireceğim, ama sen kral giysilerini giy" dedi. Böylece İsrail Kralı kılığını değiştirdip savaşa girdi. 31 Aram Kralı, savaş arabalarının otuz iki komutanına, "İsrail Kralı dışında, büyük küçük hiç kimseye saldırmayın!" diye buyruk vermişti. 32 Savaş arabalarının komutanları Yehoşafat'ı görünce, İsrail Kralı sanıp saldırmak için ona döndüler. Yehoşafat yakarmaya başladı. 33 Komutanlar onun İsrail Kralı olmadığını anlayınca peşini bırakılar. 34 O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralı'nı zırhının parçalarının birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına, "Dönüp beni savaş alanından çıkar, yaralandım" dedi. 35 Savaş o gün şiddetlendi. İsrail Kralı, arabasında Aramlılar'a karşı akşamaya kadar dayandı ve akşamleyin öldü. Yarasından akan kanlar arabasının içinde kaldı. 36 Güneş batarken ordugahta, "Herkes kendi kentine, ülkesine dönsün!" diye bağırdılar. 37 Kral ölmüşü. Onu Samiriye'ye getirip orada gömdüler. 38 Arabası fahişelerin yıkandığı Samiriye Havuzu'nun kenarında temizlenirken RAB'bin sözü uyarınca köpekler kanını yaladı. 39 Ahav'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, yaptırdığı fildişi süslemeli saray ve bütün kentler İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. 40 Ahav ölüp atalarına kavuşunca yerine oğlu Ahazya kral oldu. 41 İsrail Kralı Ahav'ın krallığının dördüncü yılında Asa oğlu Yehoşafat Yahuda Kralı oldu. 42 Yehoşafat otuz beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesi Şilhi'nin kızı Azuva'ydı. 43 Babası Asa'nın bütün yollarını izleyen ve bunlardan sapmayan Yehoşafat RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak alışlagelen tapınma yerleri kaldırılmıştı. Halk hâlâ oralarda kurban kesip buhur yakıyordu. 44 Yehoşafat İsrail Kralı ile barış yaptı. 45 Yehoşafat'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, başarıları ve savaşları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 46 Yehoşafat babası Asa'nın döneminden kalan, putperest törenlerinde fuhuş

yapan kadın ve erkeklerin hepsini ülkeden süpürüp attı. 47 Edom'da kral yoktu, yerine bir vekil bakıyordu. 48 Yehoşafat altın almak için Ofir'e gitmek üzere ticaret gemileri yaptırdı. Ancak gemiler oraya gidermeden Esyon-Gever'de parçalandı. 49 O zaman Ahav oğlu Ahazya, Yehoşafat'a, "Benim adamlarım gemilerde seninkilerle birlikte gitsinler" dedi. Ama Yehoşafat kabul etmedi. 50 Yehoşafat ölüp atalarına kavuştu ve atası Davut'un Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu. 51 Yahuda Kralı Yehoşafat'ın krallığının on yedinci yılında Ahav oğlu Ahazya Samiriye'de İsrail Kralı oldu. İki yıl krallık yaptı. 52 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Babasının, annesinin ve İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın yolunda yürüdü. 53 Baal'a hizmet edip taptı. Babasının her yaptığına uyarak İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirdi.

2.Krallar

1 İsrail Kralı Ahav'in ölümünden sonra Moavlilar İsrail'e karşı ayaklandı. **2** İsrail Kralı Ahazya Samiriye'de yaşadığı sarayın üst katındaki kafesli pencereden düşüp yaralandı. Habercilerine, "Gidin, Ekron ilahi Baalzevuv'a danışın, yaralarımın iyileşip iyileşmeyeceğini öğrenin" dedi. **3** Ama RAB'bin meleği, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi: "Kalk, Samiriye Kralı'nın habercilerini karşısında ve onlara de ki, 'İsrail'de Tanrı yok mu ki Ekron ilahi Baalzevuv'a danışmaya gidiyorsunuz?' **4** Kralına deyin ki, 'RAB, Yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin! diyor.' Böylece İlyas oradan ayrıldı. **5** Haberciler kralın yanına döndüler. Kral, "Neden geri döndünüz?" diye sordu. **6** Şöyleden karşılık verdiler: "Yolda bir adamlı karşılaştık. Bize dedi ki, 'Gidin, sizi gönderen krala RAB söyle diyor deyin: İsrail'de Tanrı yok mu ki Ekron ilahi Baalzevuv'a danışmak için haberciler gönderdin? Bu yüzden yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin!'" **7** Kral, "Sizi karşılayıp bu sözleri söyleyen nasıl bir adamdı?" diye sordu. **8** "Üzerinde tüylü bir giysi, belinde deri bir kuşak vardı" diye yanıtlandılar. Kral, "O Tişbeli İlyas'tır" dedi. **9** Sonra bir komutanla birlikte elli adamını İlyas'a gönderdi. Komutan tepenin üstünde oturan İlyas'ın yanına çırık ona, "Ey Tanrı adımı, kral aşağı inmeni istiyor" dedi. **10** İlyas, "Eğer ben Tanrı adamıysam, şimdî göklerden ateş yağacak ve seninle birlikte elli adamını yok edeceğim!" diye karşılık verdi. O anda göklerden ateş yağıdı, komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti. **11** Bunun üzerine kral, İlyas'a başka bir komutanla birlikte elli adam daha gönderdi. Komutan İlyas'a, "Ey Tanrı adımı, kral hemen aşağı inmeni istiyor!" dedi. **12** İlyas, "Eğer ben Tanrı adamıysam, göklerden ateş yağacak ve seninle birlikte elli adamını yok edeceğim!" diye karşılık verdi. O anda göklerden ateş yağıdı, komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti. **13** Kral üçüncü kez bir komutanla elli adam gönderdi. Üçüncü komutan çırık İlyas'ın önünde diz çöktü ve ona söyle yalvardı: "Ey Tanrı adımı, lütfen bana ve adamlarına acı, canımızı bağısla! **14** Gölülerden yağan ateş daha önce gelen iki komutanla ellişer adamını yakıp yok etti, ama lütfen bana acı." **15** RAB'bin meleği, İlyas'a, "Onunla birlikte aşağı in, korkma" dedi. İlyas kalkıp komutanla birlikte kralın yanına gitti **16** ve ona söyle dedi: "RAB diyor ki, 'İsrail'de danışacak Tanrı yok mu ki Ekron ilahi Baalzevuv'a danışmak için haberciler gönderdin? Bu yüzden yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin!'" **17** RAB'bin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca Kral Ahazya öldü. Oğlu olmadığı için yerine kardeşi Yoram geçti. Bu olay Yahuda Kralı Yehoşafat oğlu Yehoram'ın krallığının ikinci yılında oldu. **18** Ahazya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılır.

2 RAB İlyas'ı kasırgaya göklere çıkarmadan önce, İlyas ile Elişa Gilgal'dan ayrılp yola çıktıları. **2** İlyas Elişa'ya, "Lütfen sen burada kal, çünkü RAB beni Beytel'e gönderdi" dedi. Elişa, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içermi ki, senden ayrılmam" diye karşılık verdi. Böylece Beytel'e birlikte gittiler. **3** Beytel'deki peygamber topluluğu Elişa'nın yanına geldi. "RAB bugün efendini senin başından alacak, biliyor musun?"

diye ona sordular. Elişa, "Evet, biliyorum, konuşmayın!" diye karşılık verdi. **4** İlyas, "Elişa, lütfen burada kal, çünkü RAB beni Eriha'ya gönderdi" dedi. Elişa, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içermi ki, senden ayrılmam" diye karşılık verdi. Böylece birlikte Eriha'ya gittiler. **5** Eriha'daki peygamber topluluğu Elişa'nın yanına geldi. "RAB efendini bugün senin başından alacak, biliyor musun?" diye ona sordular. Elişa, "Evet, biliyorum, konuşmayın" diye karşılık verdi. **6** Sonra İlyas, "Lütfen, burada kal, çünkü RAB beni Şeria Irmağı kıyısına gönderdi" dedi. Elişa, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içermi ki, senden ayrılmam" diye karşılık verdi. Böylece ikisi birlikte yollarına devam etti. **7** Elli peygamber de onları Şeria Irmağı'na kadar izledi. İlyas ile Elişa Şeria Irmağı'nın kıyısında durdular. Peygamberler de biraz ötede, onların karşısında durdu. **8** İlyas cüppesini dürüp sulara vurunca, sular ikiye ayrıldı. Elişa ile İlyas kuru toprağın üzerinden yürüyerek karşıya geçtiler. **9** Karşı yakaya geçtikten sonra İlyas Elişa'ya, "Şöyleden, yanından alınmadan önce senin için ne yapabilirim?" dedi. Elişa, "İzin ver, senin ruhundan iki pay miras alayım" diye karşılık verdi. **10** İlyas, "Zor bir şey istedİN" dedi, "Eğer yanından alındığımı görürsen olur, yoksa olmaz." **11** Onlar yürüyüp konuşturularken, ansızın ateşten bir atlı araba göründü, onları birbirinden ayırdı. İlyas kasırgaya göklere alındı. **12** Olanları gören Elişa şöyle bağırdı: "Baba, baba, İsrail'in arabası ve atılları!" İlyas'ı bir daha göremedi. Giysilerini yırtıp parçaladı. **13** Sonra İlyas'ın üzerinde düşen cüppeyi alıp geri döndü ve Şeria Irmağı'nın kıyısında dardı. **14** İlyas'ın üzerinde düşen cüppeyi sulara vurarak, "İlyas'ın Tanrı RAB nerede?" diye seslendi. Cüppeyi sulara vurunca ırmak ikiye ayrıldı, Elişa karşı yakaya geçti. **15** Erihalı peygamberler tarafından Elişa'yi görünce, "İlyas'ın ruhu Elişa'nın üzerinde!" dediler. Sonra onu karşılaşmaya giderek önünde yere kapandılar. **16** "Yanımızda elli güçlü adam var" dediler, "İzin ver, gidip efendini arayalım. Belki RAB'bin Ruhu onu dağlarını ya da vadilerin birine atmıştır." Elişa, "Hayır, onları göndermeyin" dedi. **17** Ama o kadar direttiler ki, sonunda Elişa dayanamadı. "Peki, gönderin" dedi. elli adam gidip üç gün İlyas'ı aradılarsa da bulamadılar. **18** Sonra Eriha'ya, Elişa'nın yanına döndüler. Elişa onlara, "Ben size gitmeyin dedemdim mi?" dedi. **19** Erihalılar Elişa'ya, "Efendimiz, gördüğün gibi bu kentin yeri iyi ama suyu kötü, toprağı da verimsiz" dediler. **20** Elişa, "Yeni bir kabın içine tuz koyup bana getirin" dedi. Kap getirilince, **21** Elişa suyun kaynağına çıktı, tuzu suya atıp şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Bu suyu paklıyorum, artık onda ölüm ve verimsizlik olmayacak.'" **22** Elişa'nın söylediği gibi, su bugüne dek temiz kaldı. **23** Elişa oradan ayrılp Beytel'e giderken kentin çocukları yola döküldüler. "Defol, defol, kel kafal!" diyerek onunla alay ettiler. **24** Elişa arkasına dönüp çocuklara baktı ve RAB'bin adıyla onları lanetledi. Bunun üzerine ormandan çıkan iki dişi aya çocuklardan kırk ikisini parçaladı. **25** Elişa oradan Karmel Dağı'na gitti, sonra Samiriye'ye döndü.

3 Yahuda Kralı Yehoşafat'ın krallığının on sekizinci yılında Ahav oğlu Yoram Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on iki yıl krallık yaptı. **2** Yoram RAB'bin gözünde kötü olanı yaptırsa da annesiyle babası kadar kötü değildi. Çünkü babasının yaptırdığı Baal'ı simgeleyen dikili taşı kaldırırp attı. **3** Bununla

birlikte Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklendiği günahlara o da katıldı ve bu günahlardan ayrılmadı. 4 Moav Kralı Meşa koyn yetiştiirirdi. İsrail Kralı'na her yıl yüz bin kuzu, yüz bin de koç yünlü sağlamak zorundaydı. 5 Ama Ahav'in ölümünden sonra, Moav Kralı İsrail Kralı'na karşı ayaklandı. 6 O zaman Kral Yoram Samiriye'den ayrıldı ve bütün İsaillileri bir araya topladı. 7 Yahuda Kralı Yehoşafat'a da şu haberi gönderdi: "Moav Kralı bana başkaldırı, benimle birlikte Moavlilar'a karşı savaşır misin?" Yehoşafat, "Evet, savaşırım. Beni kendin, halkımı halkın, atlarımı atların say" dedi. 8 Sonra, "Hangi yönden saldıralım?" diye sordu. Yoram, "Edom kırlarından" diye karşılık verdi. 9 İsrail, Yahuda ve Edom kralları birlikte yola çıktılar. Dolambaçlı yollarda yedi gün ilerledikten sonra suları tükendi. Askerler ve hayvanlar susuz kaldı. 10 İsrail Kralı, "Eyvah!" diye bağırdı, "RAB, Moavlilar'ın eline teslim etmek için mi üçümüzü bir araya topladı?" 11 Yehoşafat, "Burada RAB'bin peygamberi yok mu? Onun aracılığıyla RAB'be danişalım" dedi. İsrail Kralı'nın adamlarından biri, "Şafat oğlu Elişa burada. İlyas'ın ellerine o su dökerdi" diye yanıtladı. 12 Kral Yehoşafat, "O, RAB'bin ne düşündüğünü bilir" dedi. Bunun üzerine Yehoşafat, İsrail ve Edom kralları birlikte Elişa'nın yanına gittiler. 13 Elişa İsrail Kralı'na, "Ne diye bana geldin?" dedi, "Git, annenle babanın peygamberlerine danış." İsrail Kralı, "Olmas! Demek RAB üçümüzü Moavlilar'ın eline teslim etmek için bir araya toplamış" diye karşılık verdi. 14 Elişa şöyle dedi: "Hizmetinde olduğum, Her Şeye Egemen, yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, Yahuda Kralı Yehoşafat'a saygım olmasaydı, sana ne bakardım, ne de ilgilenirdim. 15 Şimdi bana lır çalan bir adam getirin." Getirilen adam lır çalarken, RAB'bin gücü Elişa'nın üzerine indi. 16 Elişa şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Bu vadinin başından sonuna kadar hendekler kazın.' 17 Ne rüzgar göreceksiniz, ne yağmur. Öyleyken vadi suyla dolup taşacak. Sizler, sürüleriniz ve öteki hayvanlarınız doyasıya içeceksiniz. 18 RAB için bunu yapmak kolaydır. O, Moavlilar'ı da sizin elinize teslim edecek." 19 Onların önemli surlu kentlerin tümünü ele geçiriceksiniz. Meyve ağaçlarının hepsini kesecek, su kaynaklarını kurutacak, verimli tarlalarına taş dolduracaksınız." 20 Ertesi sabah, sununun sunulduğu saatte, Edom yönünden akan sular her yeri doldurdu. 21 Moavlilar kralların kendilerine saldırımık üzere yola çıktılarını dudular. Genç, yaşı eli silah tutan herkes bir araya toplanıp sınırda beklemeye başladı. 22 Ertesi sabah erkenden kalktılar. Güneş işinlerinin kızılaştırdığı suyu kan sanarak, 23 "Kan bul!" diye haykırdılar, "Krallar kendi aralarında savaşır birbirlerini öldürmiş olsalar gerek. Haydi, Moavlilar, yaşıyın!" 24 Ama Moavlilar İsrail ordugahına vardıklarında, İsailliler saldırdı onları püskürttü. Moavlilar kaçmaya başladı. İsailliler peşlerine düşüp onları öldürdüler. 25 Kentlerini yaktılar. Her İsailli verimli tarlalara taş attı. Bütün tarlalar taşla doldu. Su kaynaklarını kuruttular, meyve ağaçlarınıkestiler. Yalnız Kır-Hereset'in taşları yerinde kaldı. Sapancılar kenti kuşatıp saldırıyla geçti. 26 Moav Kralı, savaşçı kaybettğini anlayınca, yanına yedi yüz kılıçlı adam aldı; Edom kuvvetlerini yarıp kaçmak istediyse de başaramadı. 27 Bunun üzerine tahtına geçecek en büyük oğlunu surların üzerine götürüp yakmalık sunu olarak sundu. İsailliler bu olaydan doğan büyük öfke karşısında oradan ayrılp ülkelerine döndüler.

4 Bir gün, peygamber topluluğundan bir adamın karısı gidip Elişa'ya şöyle yakardı: "Efendim, kocam öldü! Bildiğin gibi RAB'be tapınırı. Şimdi bir alacaklı geldi, iki oğlumu benden alıp köle olarak götürmek istiyor." 2 Elişa, "Senin için ne yapsam?" diye karşılık verdi, "Söyle bana, evinde neler var?" Kadın, "Azıcık zeytinyağı dışında, kulunun evinde hiçbir şey yok" dedi. 3 Elişa, "Bütün komşularına git, ne kadar boş kapıları varsa iste" dedi, 4 "Sonra oğullarını birlikte eve git. Kapıya üzerinize kapayın ve bütün kapıları yağıla doldurun. Doldurduklarınızı bir kenara koyn." 5 Kadın oradan ayrılp oğullarıyla birlikte evine gitti, kapıyı kapadı. Oğullarının getirdiği kapıları doldurmaya başladı. 6 Bütün kapılar dolunca oğullarından birine, "Bana bir kap daha getir" dedi. Oğlu, "Başka kap kalmadı" diye karşılık verdi. O zaman zeytinyağının akışı durdu. 7 Kadın gidip durumu Tanrı adımı Elişa'ya bildirdi. Elişa, "Git, zeytinyağını sat, borcunu öde" dedi, "Kalan parayla da oğullarına birlikte yaşamını sürdür." 8 Elişa bir gün Şunem'e gitti. Orada zengin bir kadın vardı. Elişa'yı yemeğe alkıydı. O günden sonra Elişa ne zaman Şunem'e gitse, yemek için oraya uğradı. 9 Kadın kocasına, "Bize sık sık gelen bu adamin kutsal bir Tanrı adımı olduğunu anladım" dedi, 10 "Gel, damda onun için küçük bir oda yapalım; içine yatak, masa, sandalye, bir de kandil koymalım. Bize geldiğinde orada kalsın." 11 Bir gün Elişa geldi, yukarı odaya çıkıp uzandı. 12 Uşağı Gehazi'ye, "Şunemli kadını çağır" dedi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelince, 13 Elişa Gehazi'ye şöyle dedi: "Ona de ki, 'Bizim için katıldığın bunca zahmetlere karşılık ne yapabilirim? Senin için kralla ya da ordu komutanıyla konuşuyam mı?' Kadın, 'Ben halkimin arasında mutlu yaşıyorum" diye karşılık verdi. 14 Elişa, "Öyleyse ne yapabilirim?" diye sordu. Gehazi, "Kadının oğlu yok, kocası da yaşı" diye yanıtladı. 15 Bunun üzerine Elişa, "Kadını çağır" dedi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelip kapının eşliğinde durdu. 16 Elişa, kadına, "Gelecek yıl bu zaman kucağında bir oğlu olacak" dedi. Kadın, "Olamaz, efendim!" diye karşılık verdi, "Sen ki bir Tanrı adamısın, lütfen kuluna yalan söyleme!" 17 Ama kadın gebe kaldı ve bir yıl sonra, Elişa'nın söylediği günlerde bir oğul doğurdu. 18 Çocuk büydü. Bir gün orakçıların başında bulunan babasının yanına gitti. 19 "Başım ağrıyor, başım" diye bağırmaya başladı. Babası uşağına, "Onu annesine götür" dedi. 20 Uşak çocuğu alıp annesine götürdü. Çocuk öglene kadar annesinin dizlerinde yattıktan sonra öldü. 21 Annesi onu yukarı çıkardı, Tanrı adamanın yatağına yatırdı, sonra kapıyi kapayıp dışarıya çıktı. 22 Kocasını çağırıp şöyle dedi: "Lütfen bir eşekle birlikte usaklılarından birini bana gönder. Tanrı adamanın yanına gitmeliyim. Hemen dönerim." 23 Kocası, "Neden bugün gidiyorsun?" dedi, "Ne Yeni Ay, ne de Şabat bugün." Kadın, "Zarar yok" karşılığını verdi. 24 Eşege palan vurup uşağına, "Haydi yürü, ben sana söylemedikçe yavaşlama" dedi. 25 Karmel Dağı'na varıp Tanrı adamanın yanına çıktı. Tanrı adımı, kadını uzaktan görünce, uşağı Gehazi'ye, "Bak, Şunemli kadın geliyor!" dedi, 26 "Haydi koş, onu karşıla, 'Nasilsın, kocanla oğlu nasıllar?' diye sor." Kadın Gehazi'ye, "Herkes iyİ" dedi. 27 Kadın dağa çıkıp Tanrı adamanın yanına varınca, onun ayaklarına sarıldı. Gehazi kadını uzaklaştmak istediyse de Tanrı adımı, "Kadını rahat bırak!" dedi, "Çünkü acı çekiyor. RAB bunun nedenini benden gizledi, açıklamadı." 28 Kadın

ona, "Efendim, ben senden çocuk istedim mi?" dedi, "Beni umutlandırma demedim mi?" 29 Eliş Gehazi'ye, "Hemen kemerini kuşan, değneğini al, koş!" dedi, "Biryle karşılaşırsan selam verme, biri seni selamlarsa karşılık verme. Git, değneğini çocuğun yüzüne tut." 30 Çocuğun annesi, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmayacağım" dedi. Sonra Gehazi'yle birlikte yola çıktı. 31 Gehazi önden gidip değneği çocuğun yüzüne tuttu, ama ne bir ses vardi, ne de bir yanıt. Bunun üzerine Gehazi geri dönüp Eliş'yi karşıladı ve ona, "Çocuk dirilmedi" diye haber verdi. 32 Eliş eve vardığında, çocuğu yatağında ölü buldu. 33 İçeri girdi, kapıyı kapayıp RAB'be yalvarmaya başladı. 34 Sonra ağızı çocuğun ağızının, gözleriyle elleri de çocuğun gözleriyle ellerinin üzerine gelecek biçimde yatağa, çocuğun üzerine kapandı. Çocuğun bedeni isinmeye başladı. 35 Eliş kalkıp odanın içinde sağa sola gezindi, sonra yine dönüp çocuğun üzerine kapandı. Çocuk yedi kez aksırdı ve gözlerini açtı. 36 Eliş Gehazi'ye, "Şunemli kadını çağır" diye seslendi. Gehazi kadını çağırıldı. Kadın gelince, Eliş, "Al oğlunu" dedi. 37 Kadın Eliş'in ayaklarına kapandı, yerlere kadar eğildi, sonra çocuğunu alıp gitti. 38 Eliş Gilgal'a döndü. Ülkede kitlik vardi. Eliş bir peygamber topluluğuyla otururken usağına, "Büyük tencereyi ateşe koy, peygamberlere çorba pişir" dedi. 39 Biri ot toplamak için tarlaya gitti ve yabanlı bir bitki buldu. Bitkiden bir etek dolusu yaban kabağı topladı, getirip tencereye doğradı. Bunların ne olduğunu kimse bilmiyordu. 40 Çorba yemek üzere boşaltıldı. Ama adamlar çorbayı tadar tatmadı, "Ey Tanrı adamı, zehirli bu!" diye bağırdılar ve yiyeceklerini. 41 Eliş, "Biraz un getirin" dedi. Unu tencereye atıp, "Koy öncülerine, yesinler" dedi. Tencerede zararlı bir şey kalmadı. 42 Baal-Şalisha'dan bir adam geldi. Tanrı adamina o yıl ilk biçimle arpadan yapılmış yirmi ekmekle taze buğday başlığı getirdi. Eliş usağına, "Bunları halka dağıt, yesinler" dedi. 43 Uşak, "Nasıl olur, bu yüz kişinin önüne konur mu?" diye sordu. Eliş, "Halka dağıt, yesinler" diye karşılık verdi, "Çünkü RAB diyor ki, 'Yiyecekler, birazı da artacak.'" 44 Bunun üzerine uşak yiyecekleri halkın önüne koydu. RAB'bin sözü uyarınca halk yedi, birazı da arttı.

5 Aram Kralı'nın ordu komutanı Naaman efendisinin gözünde saygın, değerli bir adamdı. Çünkü RAB onun aracılığıyla Aramlıları zaferle ulaştırmıştı. Naaman yiğit bir askerde, ama bir deri hastalığına yakalanmıştı. 2 Aramlılar düzenledikleri akınlar sırasında İsrail'den küçük bir kızı tutruk almışlardı. Bu kız Naaman'ın karısının hizmetine verilmişti. 3 Bir gün hanımına, "Keşke efendim Samiriye'deki peygamberin yanında gitse! Peygamber onu deri hastalığından kurtarırdı" dedi. 4 Naaman gidip İsraili kızın söylediklerini efendisi krala anlattı. 5 Aram Kralı şöyle karşılık verdi: "Kalk git, seninle İsrail Kralı'na bir mektup göndereceğim." Naaman yanına on talant gümüş, altı bin şekel altın ve on takım giysi alıp gitti. 6 Mektubu İsrail Kralı'na verdi. Mektupta şunlar yazılıydı: "Bu mektupla birlikte sana kulum Naaman'ı gönderiyorum. Onu deri hastalığından kurtarmamı dilerim." 7 İsrail Kralı mektubu okuyunca giysilerini yırtıp şöyle haykırdı: "Ben Tanrı mıym, can alıp can vereyim? Nasıl bana bir adam gönderip onu deri hastalığından kurtar der? Görüyor musunuz, açıkça benimle kavga çıkarmaya çalışıyor!"

8 İsrail Kralı'nın giysilerini yırttığını duyan Tanrı adamı Eliş ona şu haberini gönderdi: "Neden giysilerini yırttin? Adam bana gelsin, İsrail'de bir peygamber olduğunu anlasın!" 9 Böylece Naaman atları ve savaş arabalarıyla birlikte gidip Eliş'in evinin kapısı önünde durdu. 10 Eliş ona şu haberini gönderdi: "Git, Şeria Irmağı'nda yedi kez yıkın. Tenin eski halini alacak, tertemiz olacaksın." 11 Gelgelelim Naaman oradan öfkeyle ayrıldı. "Sandım ki dışarı çıkip yanına gelecek, Tanrı RAB'bi adıyla çağırarak eliyle hastalıklı derime dokunup beni iyileştirecek" dedi, 12 "Şam'ın Avana ve Farpar ırmakları İsrail'in bütün ırmaklarından daha iyi değil mi? Oralarda yıkın paklanamaz mıydım sanki?" Naaman öfkeyle dönüp gitti. 13 Naaman'ın görevlileri yanına varıp, "Efendim, peygamber senden daha zor bir şey istemiş olsayıdı, yapmaz mıydın?" dediler, "Oysa o sana sadece, 'Yıkın, temizlen' diyor." 14 Bunun üzerine Naaman Tanrı adamının sözü uyarınca gidip Şeria Irmağı'nda yedi kez suya daldı. Teni eski haline döndü, bebek teni gibi tertemiz oldu. 15 Naaman adamlarıyla birlikte Tanrı adamının yanına döndü. Onun önünde durup şöyle dedi: "Şimdî anladım ki, İsrail dışında dünyanın hiçbir yerinde Tanrı yoktur. Lütfen, bu kulunun armağanını kabul et." 16 Eliş, "Hizmetinde olduğum yaşayan RAB'bin adıyla ant içermi ki, hiçbir şey alamam" diye karşılık verdi. Naaman direktiyi de, Eliş almaktan istemedi. 17 Bunun üzerine Naaman, "Madem armağan istemiyorsun, öyleye buradan iki katır yükü toprak almama izin ver" dedi, "Çünkü bu kulun artık RAB'bin dışında başka ilahlara yakılmak sunu ve kurban sunmayıacaktır. 18 Ama RAB kulunu bir konuda bağışlasın. Efendim tapınmak için Rimmon Tapınağı'na girip kendisine eşlik etmemi isteyince, tapınakta onunla birlikte yere kapandığında RAB bu kulunu bağışlasın." 19 Eliş ona, "Esenlikle git" dedi. Naaman oradan ayrılp biraz uzaklaşınca, 20 Tanrı adımı Eliş'in usağı Gehazi, "Efendim, Aramlı Naaman'a çok yumuşak davranıştı; getirdiği armağanları kabul etmedi" dedi, "Yaşayan RAB'bin hakkı için, peşinden koşup ondan bir şey alacağım." 21 Böylece Gehazi Naaman'ın pesine düştü. Naaman ardından birinin koşturduğunu görünce, arabasından inip onu karşıladı ve, "Ne oldu?" diye sordu. 22 Gehazi, "Bir şey yok" dedi, "Yalnız efendimin bir ricası var. Biraz önce Efrayim'in dağlık bölgesinden iki genç peygamber geldi. Efendim onlara bir talant gümüşle iki takım giysi vermen için beni gönderdi." 23 Naaman, "Lütfen iki talant al!" dedi ve İsrarla iki talant gümüşü iki torbaya koyup bağladı. Ayrıca iki usağına da birer takım giysi verdi. Uşaklar Gehazi'nin önüra bunları taşıdilar. 24 Tepeye varınca Gehazi eşyaları ellерinden alıp eve koydu, adamları da geri gönderdi. 25 Sonra gidip efendisi Eliş'in huzuruna çıktı. Eliş, "Neredeydin, Gehazi?" diye sordu. Gehazi, "Kulun hiçbir yere gitmedi" diye karşılık verdi. 26 Bunun üzerine Eliş, "O adam arabasından inip seni karşılarken ruhum seninle değil miydi?" diye sordu, "Şimdî gümüş ya da giysi, zeytinlik, bağı, koyun, siğır, erkek ve kadın köle almanın zamanı mı?" 27 Bu yüzden Naaman'ın deri hastalığı sonsuza dek senin ve soyunun üzerinde kalacak." Böylece Gehazi Eliş'in huzurundan kar gibi beyaz bir deri hastalığıyla ayrıldı.

6 Bir gün peygamber topluluğu Eliş'ya, "Bak, yaşadığımız yer bize küçük geliyor" dedi, 2 "Lütfen izin ver, Şeria

Irmağı kıyısına gidelim, ağaç kesip kendimize ev yapalım." **Eliş**, "Gidin" dedi. **3** Peygamberlerden biri, "Lütfen kollarınla birlikte sen de gel" dedi. **Eliş**, "Olur, gelirim" diye karşılık verdi **4** ve onlarla birlikte gitti. **Şeria Irmağı** kıyısına varınca ağaç kesmeye başladılar. **5** Biri ağaç keserken balta demirini suya düşürdü. "Eyvah, efendim! Onu ödüncün almışım" diye bağırdı. **6** Tanrı adamı, "Nereye düştü?" diye sordu. Adam ona demirin düştüğü yeri gösterdi. **Eliş** bir dal kesip oraya atınca, balta demiri su yüzüne çıktı. **7** **Eliş**, "Al onu!" dedi. Adam elini uzatıp balta demirini aldı. **8** Aram Kralı **İsrail**'le savaş halindeydi. Görevlilerine daniştuktan sonra, "Ordugahımı kuracak bir yer seçtim" dedi. **9** Tanrı adamı **Eliş**, **İsrail** Kralı'na şu haberi gönderdi: "Sakın oradan geçmeyin, çünkü Aramlılar oraya doğru iniyorlar." **10** **İsrail** Kralı adam gönderip oradaki durumu denetledi. Böylece Tanrı adamı **İsrail** Kralı'ni birkaç kez uyardı. Kral da önlem aldı. **11** Bu durum Aram Kralı'ni çok öfkelendirdi. Görevlilerini çağırıp, "İçinizden hanginizin **İsrail** Kralı'ndan yana olduğunu söylemeyecek misiniz?" dedi. **12** Görevlilerden biri, "Hiçbirimiz, efendimiz kral" diye karşılık verdi, "Yalnız **İsrail**'de yaşayan Peygamber **Eliş** senin yatak odanda söylediklerini bile **İsrail** Kralı'na bildiriyor." **13** Aram Kralı şöyle buyurdu: "Gidip onun nerede olduğunu öğrenin. Adam gönderip onu yakalayacağım." **Eliş**'ın Dotan'da olduğu bildirilince, **14** kral oraya atıldılar, savaş arabaları ve büyük bir kuvvet gönderdi. Geceleyin varip kenti kuşattılar. **15** Tanrı adının usağı erkenden kalktı. Dışarıya çıkışınca kentin askerler, atları ve savaş arabalarında kuşatıldığını gördü. Dönüp **Eliş**'ya, "Eyvah, efendim, ne yapacağınız?" diye sordu. **16** **Eliş**, "Korkma, çünkü bizim yandaşlarımız onlارından daha çok" diye karşılık verdi. **17** Sonra şöyle dua etti: "Ya RAB, lütfen onun gözlerini aç, görsün!" RAB uşağın gözlerini açtı. Uşak **Eliş**'ının çevresindeki dağların atlarıla, ateşten savaş arabalarıyla dolu olduğunu gördü. **18** Aramlılar kendisine doğru ilerleyince **Eliş** RAB'be şöyle yalvardı: "Ya RAB, lütfen bu halkı kör et." RAB **Eliş**'ının yalvarışını duydı ve onları kör etti. **19** Bunun üzerine **Eliş** onlara, "Yanlış yoldasınız" dedi, "Aradığınız kent bu değil. Beni izleyin, sizi aradığınız adama götürüyorum." Sonra onları Samiriye'ye götürdü. **20** Samiriye'ye girdiklerinde **Eliş** şöyle dua etti: "Ya RAB, bu adamların gözlerini aç, görsünler." RAB gözlerini açınca adamlar Samiriye'nin ortasında olduklarını anladılar. **21** **İsrail** Kralı adamları görünce **Eliş**'a, "Onları öldürmem mi? Öldürüyüm mi, baba?" dedi. **22** **Eliş**, "Hayır, öldürme" diye karşılık verdi, "Kendi kılıç ve yayıyla tutsak aldiğiniz insanları nasıl öldürürsün. Önlerine yiyecek içecek bir şeyler koy, yiyp içiktiken sonra izin ver, krallarına dönsünler." **23** Bunun üzerine **İsrail** Kralı adamlara büyük bir şölen verdi, yedirip içirdikten sonra da onları krallarına gönderdi. Aramlı akıncılar bir daha **İsrail** topraklarına ayak basmadılar. **24** Bir süre sonra, Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunu toplayıp **İsrail**'e girdi ve Samiriye'yi kuşattı. **25** Samiriye'de büyük bir kılık oldu. Kuşatma sonunda bir eşek kellesinin fiyatı seksen şekel gümüşe, dörtte bir kav güvercin gübresinin fiyatı ise beş şekel gümüşe çıktı. **26** **İsrail** Kralı surların üzerinde yürüken, bir kadın, "Efendim kral, bana yardım et!" diye seslendi. **27** Kral, "RAB sana yardım etmiyorsa, ben nasıl yardım edebilirim ki?" diye

karşılık verdi, "Buğday mı, yoksa şarap mı istersin? **28** Derdin ne?" Kadın şöyle yanıtladı: "Geçen gün şu kadın bana dedi ki, 'Oğlunu ver, bugün yiylim, yarın da benim oğlumu yeriz.' **29** Böylece oğlumu pişirip yedik. Ertesi gün ona, 'Oğlunu ver de yiylim' dedim. Ama o, oğlunu gizledi." **30** Kadının bu sözlerini duyan kral giysilerini yırttı. Surların üzerinde yürüken, halk onun giysilerinin altına çul giydiğiini gördü. **31** Kral, "Eğer bugün Şafat oğlu **Eliş**'nın başı yerinde kalırsa, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!" dedi. **32** **Eliş** o sırada halkın ileri gelenleriyle birlikte evinde oturuyordu. Kral önden bir haberci gönderdi. Ama daha haberci gelmeden, **Eliş** ileri gelenlere, "Görüyor musunuz canı?" dedi, "Kalkmış, başımı kestirmek için adam gönderiyor! Haberci geldiğinde kapıyı kapayın, onu içeri almayın. Çünkü ardından efendisi kral da gelecek." **33** **Eliş** konuşmasını bitirmeden, haberci yanına geldi ve, "Bu felaket RAB'dendir" dedi, "Neden hâlâ RAB'bi bekleyeyim?"

7 **Eliş**, "RAB'bin sözüne kulak verin!" dedi, "RAB diyor ki, 'Yarın bu saatlerde Samiriye Kapısı'nda bir sea ince un da, iki sea arp da birer sekelle satılacak.'" **2** Kralın özel yardımcısı olan komutan, Tanrı adamina, "RAB göklerin kapaklarını açsa bile olacak şey değil bu!" dedi. **Eliş**, "Sen her şeyi gözlerinle göreceksin, ama onlardan hiçbir şey yiyemeyeceksin!" diye karşılık verdi. **3** Kent kapısının girişinde deri hastalığına yakalanmış dört adam vardı. Birbirlerine, "Ne diye ölene dek burada kalalım?" diyorlardı, **4** "Kente girelim desek, orada kılık var, ölüür; burada kalsak da öleceğiz. Bari gidip Aram ordugahına teslim olalım. Canımızı bağışlarsa yaşarız, ölüdürlerse de öldürsüner." **5** Akşam karanlığında kalkıp Aram ordugahına doğru gittiler. Ordugaha yaklaştıklarında, orada kimseyi göremediler. **6** Çünkü Rab Aram ordugahında savaş arabalarıyla, atlarıyla yaklaşan büyük bir ordunun çırkıduğu seslerin duyulmasını sağlamıştı. Aramlılar da birbirlerine, "Bakin, **İsrail** Kralı bize saldırmak için Hitit ve Misir krallarını kıralamış!" demişerdi. **7** Böylece, gün batarken çadırlarını, atlarını, eşeklerini bırakıp kaçmışlar, canlarını kurtarmak için ordugahı olduğu gibi bırakmışlardır. **8** Deri hastalığına yakalanmış adamlar ordugaha varıp çadırların birine girdiler. Yiyp içiktiken sonra oradaki altın, gümüş ve giysileri götürüp gizlediler. Sonra dönüp başka bir çadıra girdiler, orada bulduklarını da götürüp gizlediler. **9** Ardından birbirlerine, "Yaptığımız doğru değil" dediler, "Bugün müjde günü. Oysa biz susuyoruz. Gün doğuncaya kadar beklersek, cezaya çarptırılacağımız kesin. Haydi saraya gidip durumu bildirelim." **10** Böylece gidip kent kapısındaki nöbetçilere seslendiler. "Aram ordugahına gittik" dediler, "Hiç kimseyi göremedik; ne de bir insan sesi duyduk. Yalnızca bağlı atlar, eşekler vardı. Çadırları da olduğu gibi bırakıp gitmişler." **11** Kapı nöbetçileri haberi duyurdu. Haber kralın sarayına ulaştırıldı. **12** Kral gece kalkıp görevlilerine, "Aramlılar'ın ne tasarladığını size söyleyeyim" dedi, "Aç kalduğumuzu biliyorlar. Onun için ordugahlarını bırakıp kırda gizlenmişler. Kentin dışına çıktığımızda, bizi canlı yakalayıp kenti ele geçirmeye düşündüler." **13** Görevlilerden biri, "Kentte kalan beş atla birkaç adam gönderelim, o zaman durumu anlarız" dedi, "Nasıl olsa gideceğini olanlar da burada, kentte kalan nice İsraili gibi ölümü mahkûm!" **14** Adamlar yanlarına iki atlı araba aldılar. Kral,

"Gidin, ne olduğunu öğrenin" diyerek onları Aram ordusunun ardından gönderdi. **15** Adamlar Şeria Irmağı'na kadar Aram ordusunu izlediler. Yol baştan sona kadar Aramlıların kaçarken attıkları giysi ve eşyalarla doluydu. Haberciler dönüp krala durumu bildirdiler. **16** Bunun üzerine halk kentten çıkış Aram ordugahını yağımaladı. RAB'bin dediği gibi, bir sea ince unun da, iki sea arpanın da fiyatı bir şekele düştü. **17** Kral özel yardımcısı olan komutanı kentin kapısında bırakmıştı. Halk onu kapının ağzında çığnayerek öldürdü. Kral Eliş'a'nın evine gittiğinde, Tanrı adamı ona olacakları önceden bildirmiştir. **18** Her şey Tanrı adamanın krala dediği gibi oldu. "Yarın bu saatlerde Samiriye Kapısı'nda bir sea ince un da, iki sea arpa da birer şekele satılacak" demişti. **19** Komutan da Tanrı adamanına şöyle karşılık vermişti: "RAB göklerin kapaklarını açsa bile, olacak şey değil bu!" Eliş, "Sen her şeyi gözlerin görecek, ama onlardan hiçbir şey iyiyemeceksin!" demişti. **20** Tam dediği gibi oldu. Komutan kentin kapısında halk tarafından çığnenerek öldü.

8 Eliş, oğlunu diriltmiş olduğu Şunemli kadına şöyle demişti: "Kalk, ailenle birlikte buradan git, geçici olarak kalabileceğin bir yer bul. Çünkü RAB ülkeye yedi yıl sürecek bir kıtlık göndermeye karar verdi." **2** Kadın Tanrı adamanın öğüdünde uyarak ailesiyle birlikte kalkıp Filist ülkesine gitti ve orada yedi yıl kaldı. **3** Yedi yıl sonra Filist'ten döndü. Evini, tarlasını geri almak için kraldan yardım istemeye gitti. **4** O sırada kral Tanrı adamanın usağı Gehazi'yle konuşuyor, "Bana Eliş'a'nın yaptığı bütün mucizeleri anlat" diyordu. **5** İşte Gehazi tam Eliş'a'nın ölüyü nasıl dirittiğini krala anlatırken, oğlu diriltilen kadın eviyle tarlasını geri almak için kraldan yardım istemeye geldi. Gehazi krala, "Efendim kral, sözünü ettığım kadın budur. Yanındaki oğlu da Eliş'a'nın dirittiği çocuktur" dedi. **6** Kral kadına sorunca kadın her şeyi anlattı. Bunun üzerine kral bir görevli çığrtıp şu buyruğu verdi: "Bu kadına her şeyini, ülkeden ayrıldığı günden bugüne kadar biriken bütün gelriyle birlikte tarlasını geri verin." **7** Aram Kralı Ben-Hadat hastalandığı sıradı Eliş Şam'a gitti. Tanrı adamanın Şam'a geldiği krala bildirildi. **8** Kral, Haza'e, "Bir armağan al, Tanrı adamını karşılamaya git" dedi, "Onun aracılığıyla RAB'be danış, bu hastalıktan kurtulup kurtulamayacağımı sor." **9** Hazael, Şam'in en iyi mallarından oluşan kırk deve yükü armağanı yanına alarak, Tanrı adamını karşılamaya gitti. Eliş'a'nın önünde durup şöyle dedi: "Kulun Aram Kralı Ben-Hadat, hastalığından kurtulup kurtulamayacağını sormam için beni gönderdi." **10** Eliş, "Git ona, 'Kesinlikle iyileşeceksin' de; ama RAB bana onun kesinlikle öleceğini açıkladı" diye karşılık verdi. **11** Tanrı adamı, Haza'e'yi utandırıcaya kadar dik dik yüzüne baktı. Ardından ağlamaya başladı. **12** Hazael, "Efendim, niçin ağlıyorsun?" diye sordu. Eliş, "Senin İsrail halkına yapacağın kötüükleri biliyorum" diye yanıtladı, "Kalelerini ateşe verecek, gençlerini kılıçtan geçirerek, çocukların yere çalıp öldürecek, gebe kadınlarının karınlarını deseceksin." **13** Hazael, "Bir köpekten farksız olan bu kulun, bütün bu işleri nasıl yapabilir?" dedi. Eliş, "RAB bana senin Aram Kralı olacağını gösterdi" diye yanıtladı. **14** Bunun üzerine Hazael Eliş'dan ayrılp efendisi Ben-Hadat'ın yanına döndü. Ben-Hadat ona, "Eliş sana ne söyledi?" diye sordu. Hazael, "Kesinlikle iyileşeceğini söyledi" diye yanıtladı.

15 Gelgelelim ertesi gün Hazael İslattiği bir örtüyü kralın yüzüne kapatıp onu boğdu. Böylece kral öldü, yerine Hazael geçti. **16** İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'ın krallığının beşinci yılında, Yehoşafat'ın Yahuda Kralı olduğu sirada, Yehoşafat'ın oğlu Yehoram Yahuda'yı yönetmeye başladı. **17** Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de sekiz yıl krallık yaptı. **18** Karşı Ahav'in kızı olduğu için, o da Ahav'in ailesi gibi İsrail krallarının yolunu izledi ve RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **19** Ama RAB kulu Davut'un hatırları için Yahuda'yı yok etmek istemedi. Çünkü Davut'a ve soyuna sönmeyen bir işık vereceğine söz vermişti. **20** Yehoram'ın krallığı döneminde Edomlular Yahudililer'a karşı ayaklanarak kendi krallıklarını kurdular. **21** Yehoram bütün savaş arabalarıyla Saï'e gitti. Edomlular onu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. Ama Yehoram gece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı. Askerleri de kaçarak evlerine döndü. **22** O sırada Livna Kenti ayaklandı. Edomlular'ın Yahuda'ya karşı başkaldırması bugün de sürüyor. **23** Yehoram'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **24** Yehoram ölüm atalarına kavuştu ve Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahazya kral oldu. **25** İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'ın krallığının on ikinci yılında Yehoram oğlu Ahazya Yahuda Kralı oldu. **26** Ahazya yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de bir yıl krallık yaptı. Annesi İsrail Kralı Omri'nin torunu Atalya'ydı. **27** Ahazya evlilik yoluya Ahav'a akraba olduğu için Ahav ailesinin yolunu izledi ve onlar gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **28** Ahazya, Aram Kralı Haza'e'le savaşmak üzere Ahav oğlu Yoram'la birlikte Ramot-Gilat'a gitti. Aramlılar Yoram'ı yaraladılar. **29** Kral Yoram Ramot-Gilat'ta Aram Kralı Haza'e'le savaşırken aldığı yaraların iyileşmesi için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya da yaralanan Ahav oğlu Yoram'ı görmek için Yizreel'e gitti.

9 Peygamber Eliş, peygamberler topluluğundan bir adam çağırıp, "Kemerini kuşan, bu yağ kabını alıp Ramot-Gilat'a git" dedi, **2** "Oraya varınca Nimsi oğlu, Yehoşafat oğlu Yehu'yu ara. Onu kardeşlerinin arasından alıp başka bir odaya götür. **3** Zeytinyağını başına dök ve ona RAB şöyle diyor de: 'Seni İsrail Kralı olarak meshettim.' Sonra kapıyı aç ve koş, oyalanma!" **4** Böylece peygamberin usağı Ramot-Gilat'a gitti. **5** Oraya vardığında ordu komutanlarının bir arada oturduklarını gördü. "Komutanım, sana bir haberim var" dedi. Yehu, "Hangimize söyleyorsun?" diye sordu. Uşak, "Sana, efendim" diye yanıtladı. **6** Yehu kalkıp eve girdi. Uşak yağı Yehu'nun başına döküp ona şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Seni halkın İsrail'in kralı olarak meshettim.' **7** Efendin Ahav'in ailesini öldürceksin. Bana hizmet eden peygamberlerin ve bütün kollarımın dökülen kanının öcünü İzebel'den alacağım. **8** Ahav'ın bütün soyu ortadan kalkacak. İsrail'de genç yaşlı Ahav'ın soyundan gelen bütün erkeklerin kökünü kurutacağım. **9** Nevat oğlu Yaroram'la Ahiya oğlu Baaşalın ailelerine ne yaptırımsa, Ahav'ın ailesine de aynısını yapacağım. **10** Yizreel topraklarında İzebel'in ölüsünü köpeklər yiyecek ve onu gömen olmayacak." Uşak bunları söyledikten sonra kapıyı açıp kaçtı. **11** Yehu komutan arkadaşlarının yanına döndü. İçerinden biri, "Her şey yolunda mı? O delinin seninle ne işi vardı?" diye sordu.

Yehu, "Onu tanıyorsunuz, neler saçmaladığını bilirsiniz" diye karşılık verdi. **12** "Hayır, bilmiyoruz, ne söyledi? Anlat bize!" dediler. Yehu şöyle yanıtladı: "Bana RAB söyle diyor dedi: 'Seni İsrail Kralı olarak meshattim.' **13** Bunun üzerine hepsi hemen cüppelerini çıkarıp merdivenin başında duran Yehu'nun ayaklarına serdi. Boru çalarak, "Yehu kraldır!" diye bağırdılar. **14** Nimşî oğlu Yehoşafat oğlu Yehu Yoram'a karşı bir düzen kurdu. O sıralarda Yoram ile İsrail halkı Aram Kralı Hazael'e karşı Ramot-Gilat'ı savunuyordu. **15** Ancak Kral Yoram, Aram Kralı Hazael'le savaşıırken Aramlılar onu yaraladı. Yoram da yaraların iyileşmesi için Yizreel'e dönmüştü. Yehu arkadaşlarına, "Eğer siz de benimle aynı görüşteyseñiz, hiç kimseyin kentten kaçmasına ve gidip durumu Yizreel'e bildirmesine izin vermeyin" dedi. **16** Yehu savaş arabasına binip Yizreel'e gitti. Çünkü Yoram orada hasta yatıyordu. Yahuda Kralı Ahazya da Yoram'ı görmek için oraya gitmişti. **17** Yizreel'de kulede nöbet tutan gözcü, Yehu'nun ordusuya yaklaştığını görünce, "Bir kalabalık görüyorum!" diye bağırdı. Yoram, "Bir atlı gönder, onu karşılaşın, barış için gelip geldiğini sorsun" dedi. **18** Atlı Yehu'yu karşılamaya gitti ve ona, "Kralımız, 'Barış için mi geldin?' diye soruyor" dedi. Yehu, "Barıştan sana ne! Sen beni izle" diye karşılık verdi. Gözcü durumu krala bildirdi: "Ulak onlara vardi, ama geri dönmedi." **19** Bu kez ikinci bir atlı gönderildi. Atlı onlara varıp, "Kralımız, 'Barış için mi geldin?' diye soruyor" dedi. Yehu, "Barıştan sana ne! Sen beni izle" diye karşılık verdi. **20** Gözcü durumu krala bildirdi: "Ulak onlara vardi, ama geri dönmedi. Komutanları savaş arabasını Nimşî oğlu Yehu gibi delicesine sürüyor." **21** Kral Yoram, "Arabamı hazırlayın!" diye buyruk verdi. Arabası hazırlandı. İsrail Kralı Yoram ile Yahuda Kralı Ahazya arabalarına binip Yehu'yu karşılamaya gittiler. Yizreelli Navot'un topraklarında onunla karşılaşlardır. **22** Yoram Yehu'yu görünce, "Barış için mi geldin?" diye sordu. Yehu, "Annen İzebel'in yaptığı bunca putperestlik ve büyülüksürüp giderken barıştan söz edilir mi?" diye karşılık verdi. **23** Yoram, "Hainlik bu, Ahazya!" diye bağırdı ve arabasının dizginlerini çevirip kaçtı. **24** Yehu var gücüyle yayını çekip Yoram'ı sırtından vurdu. Ok Yoram'ın kalbinin delip geçti. Yoram arabasının içine yığılıp kaldı. **25** Yehu yardımcısı Bildkar'a, "Onun cesedini al, Yizreelli Navot'un toprağına at" dedi. "Animsa, senle ben birlikte Yoram'ın babası Ahav'ın ardından savaş arabasıyla giderken, RAB Ahav'a, **26** 'Dün Navot'l'a oğullarının kanını gördüm. Seni de bu topraklarda cezalandıracağım' demiştir. Şimdi RAB'bin sözü uyarınca, Yoram'ın cesedini al, Navot'un toprağına at!" **27** Yahuda Kralı Ahazya olanları görünce Beythaggan'a doğru kaçmaya başladı. Yehu ardına takılıp, "Onu da öldürün!" diye bağırdı. Ahazya'yı Yivleam yakınlarında, Gur yolunda, arabasının içinde vurdular. Yaralı olarak Megiddo'ya kadar kaçip orada öldü. **28** Adamları Ahazya'nın cesedini bir savaş arabasına koyup Yeruşalim'e götürdüler. Onu Davut Kenti'nde atalarının yanına, kendi mezarına gömdüler. **29** Ahazya Ahav oğlu Yoram'ın krallığının on birinci yılında Yahuda Kralı olmuştu. **30** Sonra Yehu Yizreel'e gitti. İzebel bunu duyuncu, gözlerine sürme çetti, saçlarını tarayıp pencereden dışarıyı gözlemeye başladı. **31** Yehu kentin kapısından içeri girince, İzebel, "Ey efendisini öldürün Zimri, barış için mi geldin?" diye seslendi. **32** Yehu

pencereye doğru bakıp, "Kim benden yana?" diye bağırdı. İki üç görevli yukarıdan ona baktı. **33** Yehu, "Atın onu aşağı!" dedi. Göreviller İzebel'i aşağıya attılar. Kanı surların ve bedenini çiçeyen atların üzerine sıçradı. **34** Yehu içeri girip yedi, içti. Sonra, "O lanet olası kadını alıp gömün, ne de olsa bir kral kızıdır" dedi. **35** Ama İzebel'i gömmeye giden adamlar başından, ayaklarından, ellerinden başka bir şey bulamadılar. **36** Geri dönüp durumu Yehu'ya bildirdiler. Yehu onlara şöyle dedi: "Kulu Tişbeli İlyas aracılığıyla konuşan RAB'bin sözü yerine geldi. RAB, 'Yizreel topraklarında İzebel'in ölüsünü köpekler yiyecek' demiştir. **37** İzebel'in leşi Yizreel topraklarına gübre olacak ve kimse, bu İzebel'dir, diyemeyecek."

10 Ahav'ın Samiriye'de yetmiş oğlu vardı. Yehu mektuplar yapıp Samiriye'ye gönderdi. Yizreel'in yöneticilerine, ileri gelenlere ve Ahav'ın çocuklarını koruyanlara yazdığı mektuplarda Yehu şöyle diyordu: **2** "Efendinizin oğulları sizinle birliktedir. Savaş arabalarınız, atlarınız, silahlarınız var. Surlu bir kente yaşıyorsunuz. Bu mektup size ulaşır ulaşmadır, **3** efendinizin oğullarından en iyi ve en uygun olanı seçip babasının tahtına oturtun. Ve efendinizin ailesini korumak için savaşın." **4** Ama onlar dehşete düşüller. "İki kral Yehu'yla başa çıkmadı, biz nasıl çıkarız?" dediler. **5** Saray sorumlusu, kent valisi, ileri gelenler ve Ahav'ın çocuklarını koruyanlar Yehu'ya şu haberini gönderdi: "Biz senin kullarınız, söyleyeceğin her şeyi yapmaya hazırız. Kimseyi kral yapmaya niyetimiz yok. Kendin için en iyi olan neyse onu yap." **6** Yehu onlara ikinci bir mektup yazdı: "Eğer siz benden yana ve bana bağlısanız, efendinizin oğullarının başını kesip yarın bu saatlerde Yizreel'e, bana getirin." Kral Ahav'ın yetmiş oğlu, onları yetiştirmekle görevli kent ileri gelenlerinin koruması altındaydı. **7** Yehu'nun mektubu kent ileri gelenlerine ulaşınca, Ahav'ın yetmiş oğlunu öldürüp başlarını küfeler koydular ve Yizreel'e, Yehu'ya gönderdiler. **8** Ulak gelip Yehu'ya, "Kral oğullarının başlarını getirdiler" diye haber verdi. Yehu, "Onları iki yığın halinde kent kapısının girişine bırakın, sabaha kadar orada kalsınlar" dedi. **9** Ertesi sabah Yehu halkın önüne çırpı şöyledi: "Efendime düzen kurup onu öldürün benim, sizin suçunuz yok. Ama bunları kim öldürdü? **10** Bu olay gösteriyor ki, RAB'bin Ahav'ın ailesine ilişkin söylediği hiçbir söz boşça çıkmayacaktır. RAB, kulu İlyas aracılığıyla verdiği sözü yerine getirdi." **11** Sonra Yizreel'de Ahav'ın öteki akrabalarının hepsini, bütün yüksek görevlilerini, yakın arkadaşlarını ve kâhinlerini öldürdü. Sağ kalan olmadı. **12** Yehu Yizreel'den ayrılp Samiriye'ye doğru yola çıktı. Yolda çobanların Beyteket adını verdiği yerde, **13** Yahuda Kralı Ahazya'nın akrabalarıyla karşılaştı. Onlara, "Siz kimsiniz?" diye sordu. "Biz Ahazya'nın akrabalarız" diye karşılık verdiler, "Kralın ve ana kralice İzebel'in çocuklarını saygılarımı sunmaya gidiyoruz." **14** Yehu adamlarına, "Bunları diri yakalayın!" diye buyruk verdi. Onları diri yakalayıp Beyteket Kuyusu yakınında kılıçtan geçirdiler. Öldürülenler kırk iki kişiydi. Sağ kalan olmadı. **15** Yehu oradan ayrıldı. Yolda kendisine doğru gelen Rekav oğlu Yehonadavla karşılaştı. Ona selam vererek, "Ben sana karşı iyi duygular besiliyorum, sen de aynı duygulara sahip misin?" diye sordu. Yehonadav, "Evet" diye yanıtladı. Yehu, "Öyleyse elini ver" dedi. Yehonadav elini

uzattı. Yehu onu arabasına alarak, 16 "Benimle gel ve RAB için nasıl çaba harcadığımı gör" dedi. Sonra onu arabasıyla Samiriye'ye götürdü. 17 Samiriye'ye varınca Yehu RAB'bin İlyas aracılığıyla söylediğii söz uyarınca, Ahav'in orada kalan akrabalarının hepsini öldürdü. 18 Yehu, bütün halkı toplayarak, "Ahav Baal'a az kulluk etti, ben daha çok edeceğim" dedi, 19 "Baal'ın bütün peygamberlerini, kâhinlerini, ona tapan herkesi çağırın. Hiçbirini gelmemezlik etmesin. Çünkü Baal'a büyük bir kurban sunacağım. Kim gelmezse öldürülecek." Gerçekte Yehu Baal'a tapanları yok etmek için bir düzen kurdumaktaydı. 20 Yehu, "Baal'ın onuruna bir toplantı yapılacağını duyurun" dedi. Duyuru yapıldı. 21 Yehu bütün İsrail'e haber saldı. Baal'a tapanların hepsi geldi, gelmeyen kalmadı. Baal'ın tapınağı hincahinç doldu. 22 Yehu, kutsal giysiler görevlisine, "Baal'a tapanların hepsine giysi çıkar" diye buyruk verdi. Görevli herkese giysi getirdi. 23 O zaman Yehu Rekav oğlu Yehonadav'la birlikte Baal'ın tapınağına girdi. İçerdeklilere, "Çevrenize iyi bakın" dedi, "Aranızda RAB'be tapanlardan kimse olmasın, sadece Baal'a tapanlar olsun." 24 Ardından Yehu'yla Yehonadav kurban ve yakmalık sunu sunmak üzere içeri girdiler. Yehu tapınağının çevresine seksen kişi yerleştirmiş ve onlara şu buyruğu vermişti: "Elinize teslim ettiğim bu adamlardan biri kaçarsa, bunu canınızla ödersiniz!" 25 Yakmalık sununun sunulması biter bitmez, Yehu muhafizlerla komutanlara, "İçeriye girin, hepsiń öldürün, hiçbirini kaçmasın!" diye buyruk verdi. Muhafizlerla komutanlar hepsini kılıçtan geçip ölümlerini dışarı attılar. Sonra Baal'ın tapınağının iç bölümünü girdiler. 26 Baal'ın tapınağındaki dikili taşları çıkarıp yaktılar. 27 Baal'ın dikili taşını ve tapınağını ortadan kaldırıldılar. Halk orayı helaya çevirdi. Orası bugüne kadar da öyle kaldı. 28 Böylece Yehu İsrail'de Baal'a tapmaya son verdi. 29 Ne var ki, Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürükledeği günahlardan –Beytel ve Dan'daki altın buzağılara tapmaktan– vazgeçmedi. 30 RAB Yehu'ya, "Gözümde doğru olanı yaparak başarılı oldun" dedi, "Ahav'ın ailesine istediği her şeyi yaptin. Bunun için senin soyun dört kuşak İsrail tahtında oturacak." 31 Gelgelelim Yehu İsrail'in Tanrısı RAB'bin yasasını yürekten izlememi, önemsememi. Yarovam'ın İsrail'i sürükledeği günahlardan ayrılmadı. 32 RAB o günlerde İsrail topraklarını küçültmeye başlandı. Aram Kralı Hazael Şeria Irmağı'nın doğusunda Gadlıları, Rubeniler ve Manaşelleri'ni yaşadığı bütün Gilat bölgesini, Arnon Vadisi'ndeki Aroer'den Gilat ve Başan'a kadar bütün İsrail topraklarını ele geçirdi. 34 Yehu'nun krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. 35 Yehu ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de gömüldü. Yerine oğlu Yehoahaz kral oldu. 36 Yehu Samiriye'de yirmi sekiz yıl İsrail krallığı yaptı.

11 Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldürülüğünü duyunca, kral soyunun bütün bireylerini yok etmeye çalıştı. 2 Ne var ki, Kral Yehoram'ın kızı, Ahazya'nın üvey kızkardeşi Yehoşeva, Ahazya oğlu Yoşa'ı kralın öldürülmem istenen öteki oğullarının arasından alıp kaçındı ve dadısıyla birlikte yatak odasına gizledi. Çocuğu Atalya'dan gizleyerek kurtarmış oldu. 3 Atalya ülkeyi yönetirken, çocuk altı yıl boyunca RAB'bin Tapınağı'nda dadısıyla birlikte gizlendi. 4 Yedinci yıl Yehoyada haber gönderip

Karyalılar'ın ve muhafizlerin yüzbaşlarını çağırttı. Onları RAB'bin Tapınağı'nda toplayarak onlara bir antlaşma yaptı. Hepsine RAB'bin Tapınağı'nda ant içirdikten sonra kralın oğlu Yoşa'ı kendilerine gösterdi. 5 Onlara şu buyrukları verdi: "Şabat Günü görevde gidenlerin üçte biri kral sarayını koruyacak, 6 üçte biri Sur Kapısı'nda, üçte biri de muhafizlerin arkasındaki kapıda bulunacak. Sirayla tapınak nöbeti tutacaksınız. 7 Şabat Günü görevleri biten öbür iki bölükteki askerlerin tümü RAB'bin Tapınağı'nın çevresinde durup kralı koruyacak. 8 Herkes yalnız kılıç kralın çevresini sarsın, yaklaşan olursa öldürün. Kral nereye giderse, ona eşlik edin." 9 Yüzbaşilar Kâhin Yehoyada'nın buyruklarını tam tamına uyguladılar. Şabat Günü görevde gidenlerle görevi biten adamlarını alıp Yehoyada'nın yanına gittiler. 10 Kâhin RAB'bin Tapınağı'ndaki Kral Davut'tan kalan mızraklarla kalkanları yüzbaşılara dağıttı. 11 Kralı korumak için sunağın ve tapınağın çevresine tapınağın güneyinden kuzeyine kadar silahlı muhafizler yerleştirildi. 12 Yehoyada kralın oğlu Yoşa'ı dışarı çıkarıp başına taç koydu. Tanrı'nın Yasası'na da ona verip krallığını ilan ettiler. Onu meshedip alkışlayarak, "Yaşasın kral!" diye bağırdılar. 13 Atalya muhafizlerla halkın çıraklıği gürültüyü duyuncu, RAB'bin Tapınağı'nda toplananların yanına gitti. 14 Baktı, kral geleneğe uygun olarak sütunun yanında duruyor; yüzbaşilar, borazan çalanlar çevresine toplanmış. Ülke halkı sevinç içindeydi, borazanlar çalınıyordu. Atalya giysilerini yırtarak, "Hainlik! Hainlik!" diye bağırdı. 15 Kâhin Yehoyada yüzbaşılara, "O kadını aradan çıkarın. Ardından kim giderse kılıçtan geçirin" diye buyruk verdi. Çünkü kadının RAB'bin Tapınağı'nda öldürülmesini istemiyordu. 16 Atalya yakalandı ve sarayın At Kapısı'na götürülp öldürülüdü. 17 Yehoyada RAB'bin halkı olmaları için RAB ile kral ve halk arasında bir antlaşma yaptı. Ayrıca halkla kral arasında da bir antlaşma yaptı. 18 Ülke halkı gidip Baal'ın tapınağını yıktı. Sunaklarını, putlarını parçaladılar; Baal'ın Kâhini Mattan'ı da sunaklarını önünde öldürdüler. Kâhin Yehoyada RAB'bin Tapınağı'na nöbetçiler yerleştirdi. 19 Sonra yüzbaşları, Karyalılar'ı, muhafizleri ve halkı yanına aldı. Kralı RAB'bin Tapınağı'ndan getirdiler. Muhafizler Kapısı'ndan geçerek sarayına götürdüler, kral tahtına oturttular. 20 Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu. Çünkü Atalya sarayda kılıçla öldürülmüştü.

12 İsrail Kralı Yehu'nun krallığının yedinci yılında Yoşa Yahuda Kralı oldu. Yedi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de kırk yıl krallık yaptı. Annesi Beer-Şevalı Sivya'ydı. 2 Yoşa Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Çünkü Kâhin Yehoyada ona yol gösteriyordu. 3 Ancak alışılagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu. 4 Yoşa kâhînlere şöyle dedi: "RAB'bin Tapınağı için yapılan bağışları: Nüfus sayımından elde edilen geliri, kişi başına düşen vergisi ve halkın gönüllü olarak RAB'bin Tapınağı'na sunduğu paraları toplayın. 5 Her kâhin bunları hazine görevlilerinden alsın. Tapınağın neresinde yıkık bir yer varsa, onarılsın." 6 Yoşa'ın krallığının yirmi üçüncü yılında kâhinler tapınağı hâlâ onarmamışlardı. 7 Bunun üzerine Kral Yoşa, Kâhin Yehoyada ile öbür kâhinleri çağırıp, "Neden RAB'bin Tapınağı'ni onarmıyorsunuz?" diye

sordu, "Hazine görevlilerinden artık para almayın. Aldığınız paraları da RAB'bin Tapınağı'nın onarımına devredin." 8 Böylece kâhinler halktan para toplamamayı ve tapınağın onarım işlerine karışmamayı kabul ettiler. 9 Kâhin Yehoyada bir sandık aldı. Kapağına bir delik açıp sunağın yanına, RAB'bin Tapınağı'na girenlerin sağına yerleştirdi. Kapıda görevli kâhinler RAB'bin Tapınağı'na getirilen bütün paraları sandığa atıyorlardı. 10 Sandıkta çok para birliğiğini görünce kralın yazmanıyla başkâhin RAB'bin Tapınağı'na getirilen paraları sayıp torbalara koyarlardı. 11 Sayılan paralar RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan adamlara veriliirdi. Onlar da paraları RAB'bin Tapınağı'nda çalışan marangozlara, yapıcılara, 12 duvarcılara, taşçılara öder, tapınağı onarmak için kereste ve yontma taş alanında kullanır ve onarım için gereken öbür malzemelere harcarlardı. 13 RAB'bin Tapınağı'nda toplanan paralar, tapınak için gümüş tas, filit maşaları, çanak, borazan, altın ya da gümüş eşya yapımında kullanılmıştı. 14 Bu para yalnız işçilere ödendi ve tapınağın onarımına harcandı. 15 Tapınakta çalışanlara para ödemekle görevli kişiler öyle dürüst insanlardı ki, onlara hesap bile sorulmazdı. 16 Suç ve günah sunusu olarak verilen paralarla RAB'bin Tapınağı'na getirilmzedi; bunlar kâhinlere aitti. 17 O sırada Aram Kralı Hazael, Gat Kenti'ne saldırdı kenti ele geçirdi. Sonra Yeruşalim'e saldırmaya karar verdi. 18 Yahuda Kralı Yoaş, ataları olan öbür Yahuda krallarından Yehoşafat'ın, Yehoram'ın, Ahazyâ'nın ve kendisinin RAB'be adamış olduğu bütün kutsalarmağanları, RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayın hiznelerinde bulunan bütün altınları Aram Kralı Hazael'e gönderdi. Bunun üzerine Hazael Yeruşalim'e saldırmaktan vazgeçti. 19 Yoaş'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yapıtları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 20 Kral Yoaş'ın görevlileri düzen kurup onu Silla'ya inen yolda, Beytmillö'da öldürdüler. 21 Yoaş'ı öldürenler, görevlilerinden Şimat oğlu Yozakar'la Şomer oğlu Yehozavat'tı. Yoaş Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

13 Yahuda Kralı Ahazyâ oğlu Yoaş'ın krallığının yirmi üçüncü yılında Yehu oğlu Yehoahaz Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on yedi yıl krallık yaptı. 2 Yehoahaz RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklendiği günahlara katıldı. Bu günahlardan ayrılmadı. 3 İşte bu yüzden RAB'bin İsrail'e karşı öfkesi alevlendi ve RAB onları uzun süre Aram Kralı Hazael'le oğlu Ben-Hadat'ın egemenliği altına soktu. 4 Bunun üzerine Yehoahaz RAB'be yakardı. RAB onun yakarışını kabul etti. Çünkü İsrail'in çektiği sıkıntı, Aram Kralı'nın onlara neler yaptığını görüyordu. 5 RAB İsrail'e bir kurtarıcı gönderdi. Böylece halk Aramlılar'ın egemenliğinden kurtuldu ve önceki gibi evlerinde yaşamaya başladı. 6 Ne var ki Yarovam ailesinin İsrail'i sürüklendiği günahları izlediler, bu günahlardan ayrılmadılar. Aşera putu da Samiriye'de dikili kaldı. 7 Yehoahaz'ın eli atlı, on savaş arabası, on bin de yaya asker dışında gücü kalmamıştı. Çünkü Aram Kralı ötekileri harman tozu gibi ezip yok etmişti. 8 Yehoahaz'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yapıtları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. 9 Yehoahaz ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de gömüldü ve yerine oğlu Yehoşa kral oldu. 10 Yahuda Kralı Yoaş'ın krallığının otuz yedinci yılında Yehoahaz oğlu Yehoşa Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on

altı yıl krallık yaptı. 11 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklendiği günahlardan ayrılmadı; onun yolunu izledi. 12 Yehoşa'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yapıtları, Yahuda Kralı Amatsya ile savaşırken gösterdiği başarılar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. 13 Yehoşa ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de İsrail krallarının yanına gömüldü ve tahtına Yarovam geçti. 14 Elişa ölümcül bir hastalığa yakalandı. İsrail Kralı Yehoşa gidip onu ziyaret etti, "Baba, baba, İsrail'in arabası ve atıları!" diyerek ağladı. 15 Elişa ona, "Bir yayla birkaç ok al" dedi. Kral yayla okları aldı. 16 Elişa, "Yayı hazırla" dedi. Kral yayı hazırlayınca, Elişa ellerini kralın elleri üzerine koydu. 17 "Doğuya bakan pencereyi aç" dedi. Kral pencereyi açtı. Elişa, "Oku at!" dedi. Kral oku atınca, Elişa, "Bu ok Aramlılar'a karşı sizi zaferle ulaşırıacak RAB'bin kurtarış okudur" dedi, "Afek'te onları kesin bozguna uğratacağınız." 18 Sonra, "Öbür okları al" dedi. İsrail Kralı okları alınca, Elişa, "Onları yere vur" dedi. Kral okları üç kez yere vurdu ve durdu. 19 Buna öfkelenen Tanrı adamı Elişa, "Beş altı kez vurmaliydin, o zaman Aramlılar'a karşı kesin bir zafer kazanırdın" dedi, "Ama şimdî Aramlılar'ı ancak üç kez bozguna uğratacağınız." 20 Elişa öldü ve gömüldü. Her ilkbaharda Moav akıncıları İsrail topraklarına girerlerdi. 21 Bir keresinde İsraililer, ölü gömerken akıncıların geldiğini görünce, ölüyü Elişa'nın mezarına atıp kaçtılar. Ölü Elişa'nın kemiklerine dokununca dirilipayağa kalktı. 22 Aram Kralı Hazael Yehoahaz'ın krallığı boyunca İsraililer'e baskısı yaptı. 23 Ama RAB, İbrahim, İshak ve Yakup'la yaptığı antlaşmadan ötürü, İsraililer'e iyilik etti. Onlara acıyi yardım etti. Yok olmalarına izin vermedi. Onları şimdî kadar huzurundan atmadi. 24 Aram Kralı Hazael ölünce yerine oğlu Ben-Hadat kral oldu. 25 Bunun üzerine İsrail Kralı Yehoşa, babası Yehoahaz'ın krallığı döneminde Hazael oğlu Ben-Hadat'ın savaşta ele geçirmiş olduğu kentleri geri aldı. Onu üç kez bozguna uğratıp İsrail kentlerine yeniden sahip oldu.

14 İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoşa'nın krallığının ikinci yılında Yoaş oğlu Amatsya Yahuda Kralı oldu. 2 Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yehoaddan'dı. 3 Amatsya RAB'bin gözünde doğru olanı yaptıysa da atası Davut gibi değildi. Her konuda babası Yoaş'ı örnek aldı. 4 Ancak alışışlagen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halkın oralarla hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu. 5 Amatsya krallığını güçlendirdikten sonra, babasını öldüren görevlileri ortadan kaldırdı. 6 Ancak Musa'nın Kitabı'ndaki yasaaya uyararak katillerin çocuklarını öldürdü. Çünkü RAB, "Ne babalar çocukların yerine öldürülecek, ne de çocuklar babalarının yerine. Herkes kendi günde için öldürülecek" diye buyurmuştu. 7 Amatsya Tuz Vadisi'nde on bin Edomlu asker öldürdü. Savaşarak Sela'yı ele geçirdi ve oraya Yokeel adını verdi. Orası hâlâ aynı adla anılmaktadır. 8 Bundan sonra Amatsya, Yehu oğlu Yehoahaz oğlu İsrail Kralı Yehoşa'a, "Gel, yüz yüze görüşelim" diye haber gönderdi. 9 İsrail Kralı Yehoşa da karşılık olarak Yahuda Kralı Amatsya'ya şu haberi gönderdi: "Lübnan'da dikenli bir çalı, sedir ağaçına, 'Kızını oğluma eş olarak ver' diye haber yollar. O sırada oradan geçen yabanlı bir hayvan basıp çalayı çiğner. 10 Edomlular'

bozguna uğrattın diye böbüreniyorsun. Bu zafer sana yeter. Otur evinde! Niçin bela arıyorsun? Kendi başını da, Yahuda halkının başını da derde sokacaksın.” **11** Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Derken İsrail Kralı Yehoş Yahuda Kralı Amatsya'nın üzerine yürüdü. İki ordu Yahuda'nın Beytşemeş Kenti'nde karşılaştı. **12** İsraililer'in önünde bozguna uğrayan Yahudalılar evlerine kaçtı. **13** İsrail Kralı Yehoş, Ahazyah oğlu Yoaş oğlu Yahuda Kralı Amatsya'yı Beytşemeş'te yakaladı. Sonra Yeruşalim'e girip Efrayim Kapısı'ndan Köşe Kapısı'na kadar Yeruşalim surlarının dört yüz arşinlik bölümünü yıktırdı. **14** RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayın hazinelerinde bulduğu altını, gümüşü ve bütün eşyaları aldı. Ayrıca bazı adamları da rehine olarak yanına alıp Samiriye'ye döndü. **15** Yehoş'un krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve Yahuda Kralı Amatsya ile savaşırken gösterdiği başarılar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **16** Yehoş ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de İsrail krallarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yarovam kral oldu. **17** Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoş'un ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı. **18** Amatsya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **19** Yeruşalim'de Amatsya'ya bir düzen kurulmuştu. Amatsya Lakiş'e kaçtı. Ardından adam göndererek onu öldürdürlüler. **20** Ölüsü at sırtında Yeruşalim'e getirildi, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. **21** Yahuda halkı Amatsya'nın yerine on altı yaşındaki oğlu Azarya'yi kral yaptı. **22** Babası Amatsya ölüp atalarına kavuştuktan sonra Azarya Eylat Kenti'ni onarıp Yahuda topraklarına kattı. **23** Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya'nın krallığının on beşinci yılında Yehoş oğlu Yarovam Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve kirk bir yıl krallık yaptı. **24** Yarovam RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklendiği günahlardan ayrılmadı. **25** İsrail'in Tanrısı RAB'bin, kulu Gat-Heferli Amitay oğlu Yunus Peygamber aracılığıyla söylediğii söz uyarınca, Yarovam Levo-Hamat'tan Arava Gölü'ne kadar İsrail topraklarına yeniden ele geçirdi. **26** RAB İsrail'in çektiği sıkıntıyı görmüştü. Genç yaşı herkes acı içinde kırvariyyordu. İsrail'e yardım edecek kimse yoktu. **27** RAB İsrail'in adını yeryüzünden silmek istemiyordu. Onun için, Yehoş oğlu Yarovam aracılığıyla onları kurtardı. **28** Yarovam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, askeri başarıları, eskiden Yahuda'ya ait olan Şam ve Hama kentlerini yeniden İsrail topraklarına katışı İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **29** Yarovam ölüp ataları olan İsrail krallarına kavuştu. Yerine oğlu Zekeriya kral oldu.

15 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının yirmi yedinci yılında Amatsya oğlu Azarya Yahuda Kralı oldu. **2** Azarya on altı yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli iki yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalımlı Yekolya'ydı. **3** Babası Amatsya gibi, Azarya da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. **4** Ancak alışlagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halkın oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu. **5** RAB Kral Azarya'yı cezalandırdı. Kral ölünceye kadar deri hastalığından kurtulmadı. Bu yüzden ayrı bir evde yaşadı. Sarayı ve ülke halkın oğlu Yotam yönetti. **6** Azarya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **7** Azarya ölüp atalarına

kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yotam kral oldu. **8** Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz sekizinci yılında Yarovam oğlu Zekeriya Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve altı ay krallık yaptı. **9** Ataları gibi, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklendiği günahlardan ayrılmadı. **10** Yaveş oğlu Şallum Zekeriya'ya bir düzen kurdu; halkın önünde saldırip onu öldürdü, yerine kendisi kral oldu. **11** Zekeriya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **12** Böylece RAB'bin Yehu'ya, “Senin soyun dört kuşak İsrail tahtında oturacak” diye verdiği söz yerine gelmiş oldu. **13** Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz dokuzuncu yılında Yaveş oğlu Şallum İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de bir ay krallık yaptı. **14** Gadi oğlu Menahem Tirs'a'dan Samiriye'ye gelip Yaveş oğlu Şallum'a saldırdı. Onu öldürüp yerine kendisi kral oldu. **15** Şallum'un krallığı dönemindeki öteki olaylar ve kurduğu düzen İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **16** O sırada Menahem, Tirs Kenti'nden başlayarak, Tifsah Kenti'ne ve çevresinde yaşayan herkese saldırdı. Çünkü kentin kapısını kendisine açmamışlardı. Herkesi öldürüp gebe kadınların karılarını bile yardı. **17** Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz dokuzuncu yılında Gadi oğlu Menahem İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de on yıl krallık yaptı. **18** RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve yaşamı boyunca Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklendiği günahlardan ayrılmadı. **19** Asur Kralı Tiglat-Pileser İsrail'e saldırdı. Menahem, Tiglat-Pileser'in desteğini sağlayıp krallığını güçlendirmek için, ona bin talant gümüş verdi. **20** İsrail'deki bütün zenginleri adambaşı eelli sekel gümüş ödemekle yükümlü kılarak Asur Kralı'na verilen gümüşü karşıladı. Böylece Asur Kralı İsrail topraklarından çekiliş ülkesine döndü. **21** Menahem'in krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **22** Menahem ölü atalarına kavuşunca, yerine oğlu Pekahya kral oldu. **23** Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının ellinci yılında Menahem oğlu Pekahya Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı. **24** Pekahya RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklendiği günahlardan ayrılmadı. **25** Komutanlarından biri olan Remalya'nın oğlu Pekah kendisine düzen kurdu. Argov ve Arey'in işbirliğiyle yanına Gilatlı elli adam alarak Pekahya'yı Samiriye'deki sarayın kalesinde öldürdü, yerine kendisi kral oldu. **26** Pekahya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **27** Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının elli ikinci yılında Remalya oğlu Pekah Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve yirmi yıl krallık yaptı. **28** RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklendiği günahlardan ayrılmadı. **29** İsrail Kralı Pekah'in krallığı sırasında, Asur Kralı Tiglat-Pileser İsrail'in Iyon, Avel-Beytmaaka, Yanoah, Kedeş, Hasor kentleriyle Gilat, Celile ve Naftali bölgelerini ele geçirerek halkın Asur'a sordu. **30** Yahuda Kralı Azarya oğlu Yotam'ın krallığının yirminci yılında Ela oğlu Hoşa, Remalya oğlu Pekah'a düzen kurdu ve onu öldürüp yerine kendisi kral oldu. **31** Pekah'in krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **32** İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'in krallığının ikinci yılında Azarya oğlu Yotam Yahuda Kralı oldu. **33** Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. Annesi

Sadok'un kızı Yeruşa'ydı. 34 Babası Azarya gibi, Yotam da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 35 Ancak alışlagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmıştı ve halkın orallarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu. Yotam RAB'bin Tapınağı'nın Yukarı Kapısı'nı onardı. 36 Yotam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yapıtları Yahuda krallarının tarihinde yazıldı. 37 RAB işte o günlerde Aram Kralı Resin'le İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ı Yahuda üzerine göndermeye başladı. 38 Yotam ölün atalarına kavuşunca, atası Davut'un Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

16 İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ın krallığının on yedinci yılında Yotam oğlu Ahaz Yahuda Kralı oldu. 2 Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. Tanrı RAB'bin gözüne doğru olanı yapan atası Davut gibi davranışmadı. 3 İsrail krallarının yolunu izledi; hatta RAB'bin İsrail halkın önden kovmuş olduğu ulusların içeren törelerine uyarak oğlunu ateşe kurban etti. 4 Puta yapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacın altında kurban kesip buhur yaktı. 5 Aram Kralı Resin'le İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah Yeruşalim'e yürüdü. Kenti kuşattılsa da Ahaz'ı yenemediler. 6 O sırada Aram Kralı Resin Eylat'ı geri alıp Yahudililer'i oradan sürdü. Edomlular Eylat'a yerlesti. Bugün de orada yaşıyorlar. 7 Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pileser'e: "Senin kulun kölenim; gel, bana saldıran Aram ve İsrail krallarının elinden beni kurtar" diye ulaklar gönderdi. 8 RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayın hazinelerinde bulunan altın ve gümüşü armağan olarak Asur Kralı'na gönderdi. 9 Asur Kralı Ahaz'ın isteği onlulu karşıladı, saldırıp Şam'ı ele geçirdi. Kent halkını Kır'e sürüp Resin'i öldürdü. 10 Kral Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pileser'i karşılaşmak için Şam'a gittiğinde, oradaki sunağı gördü. Aynısını yaptırırmak için sunağın bütün ayrıntılarını gösteren bir planı ve maketi Kâhin Uriya'ya gönderdi. 11 Kâhin Uriya, Kral Ahaz Şam'dan dönençeye kadar, onun göndermiş olduğu maketin tipkisi bir sunak yaptı. 12 Kral Şam'dan dönençeye sunağı gördü, yaklaşım üzerinde sunular sundu. 13 Yakmalık sunuları ve tahl sunularını sundu, dökmelik sunuyu boşalttı, esenlik sunusunun kanını sunağın üzerine döktü. 14 RAB'bin huzurundaki tunç sunağı tapınağın önden, yeni sunakla tapınağın arasındaki yerinden getirtip yeni sunağın kuzeyine yerleştirdi. 15 Kral Ahaz Kâhin Uriya'ya şu buyrukları verdi: "Sabahın yakmalık sunusuya akşamın tahl sunusunu, kralın yakmalık ve tahl sunusunu, ayrıca ülke halkın yakmalık, tahl ve dökmelik sunularını bu büyük sunağın üzerinde sun; yakmalık sunuların ve kurbanların kanını onun üzerine dök. Ama tunç sunağı geleceği bilmek için kendim kullanacağım." 16 Kâhin Uriya Kral Ahaz'ın bütün buyruklarını yerine getirdi. 17 Kral Ahaz tapinaktaki kazanların üzerine oturduğu ayaklıların yan aynalıklarını söküp kazanları kaldırdı. Havuzu tunç boğalarının üzerinden indirip taş bir döşeme üzerine yerleştirdi. 18 Asur Kralı'nı hoşnut etmek için RAB'bin Tapınağı'na konan kral kürsüsünün setini kaldırıp kralın tapınağa girmek için kullandığı özel kapayı kapattı. 19 Ahaz'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yapıtları Yahuda krallarının tarihinde yazıldı. 20 Ahaz ölün atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

17 Yahuda Kralı Ahaz'in krallığının on ikinci yılında Ela oğlu Hoşa Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve dokuz yıl krallık yaptı. 2 RAB'bin gözüne kötü olanı yaptı, ama kendisinden önceki İsrail kralları kadar kötü değildi. 3 Asur Kralı Şalmaneser Hoşa'ya savaş açtı. Hoşa teslim olup haraç ödemeye başladı. 4 Ancak Asur Kralı Hoşa'nın hainlik yaptığını öğrendi. Çünkü Hoşa Misir Firavunu So'nun desteğini sağlamak için ona ulaklar göndermiş, üstelik her yıl ödemesi gereken haraçları da Asur Kralı'na ödememiştir. Bunun üzerine Asur Kralı onu yakalayıp cezaevine kapadı. 5 Asur Kralı İsrail topraklarına saldırdı. Samiriye'yi kuşattı. Kuşatma üç yıl sürdü. 6 Hoşa'nın krallığının dokuzuncu yılında Asur Kralı Samiriye'yi ele geçirdi. İsrail halkını Asur'a sürdü. Onları Halah'a, Habur Irmağı kıyısındaki Gozan'a ve Med kentlerine yerleştirdi. 7 Bütün bunlar kendilerini Misir Firavunu'nun boyunduruğundan kurtarıp Misir'dan çıkan Tanrıları RAB'be karşı günah işledikleri için İsraililer'in başına geldi. Çünkü başka ilahlara tapmışlar, 8 RAB'bin İsrail halkın önden kovmuş olduğu ulusların törelerine ve İsrail krallarının koyduğu kurallara göre yaşamışlardı. 9 Tanrıları RAB'bin onaylamadığı bu işleri gizlilik içinde yapmışlar, gözü kulelerinden surlu kentlere kadar her yerde tapınma yerleri kurmuşlardır. 10 Her yüksek tepenin üzerine, bol yapraklı her ağacın altına dikili taşlar, Aşera putları diktiller. 11 RAB'bin onların önden kovmuş olduğu ulusların yaptığı gibi, bütün tapınma yerlerinde buhur yaktılar. Yaptıkları kötülüklerle RAB'bi öfkeliştirdiler. 12 RAB'bin, "Bunu yapmayacaksınız" demiş olmasına karşın putlara taptılar. 13 RAB İsrail ve Yahuda halkını bütün peygamberler ve biliciler aracılığıyla uyarmış, onlara, "Bu kötü yollarınızdan dönün" demişti, "Atalarınıza buyurdugum ve kullarım peygamberler aracılığıyla size gönderdiğim Kutsal Yasa'nın tümüne uyarak buyrukları, kurallarımı yerine getirin." 14 Ama dinlemediler, Tanrıları RAB'be güvenmeyen ataları gibi inat ettiler. 15 Tanrı'nın kurallarını, uyarılarını ve atalarıyla yaptığı antlaşmayı hiçe sayarak degersiz putların ardına gittiler, böylece kendi değerlerini de yitirdiler. Çevrelerindeki uluslar gibi yaşamamaları için RAB kendilerine buyruk verdiği halde, uluslararası törelerine göre yaşadılar. 16 Tanrıları RAB'bin bütün buyruklarını terk ettiler. Tapınmak için kendilerine iki dökme buzağı ve Aşera putu yaptırdılar. Gök cisimlerine taptılar. Baal'a kulluk ettiler. 17 Oğullarını, kızlarını ateşe kurban ettiler. Falcılık, büyülüklük yaptılar. RAB'bin gözüne kötü olanı yaptılar, kendilerini kötülüğe adayarak O'nu öfkeliştirdiler. 18 RAB İsraililer'e çok kızdı, Yahuda oymaşı dışında hepsini huzurundan kovdu. 19 Yahudililer bile Tanrıları RAB'bin buyruklarına uymadılar. İsraililer'in benimsediği törelere göre yaşadılar. 20 Bundan dolayı RAB İsrail soyundan olan herkesi reddetti. Çapulcuların eline teslim ederek onları cezalandırdı. Hepsinin huzurundan kovdu. 21 RAB İsrail'i Davut soyunun elinden aldıktan sonra, İsraililer Nevat oğlu Yarovam'ı kral yaptılar. Yarovam İsraililer'i RAB'bin yolundan sapıtarak büyük günaha sürüklendi. 22 İsraililer Yarovam'ın istediği bütün günahlara katıldılar ve bunlardan ayrılmadılar. 23 Sonunda RAB kulları peygamberler aracılığıyla uyarmış olduğu gibi, onları huzurundan kovdu. İsraililer kendi topraklarından Asur'a sürüldüler. Bugün de orada yaşıyorlar. 24 Asur Kralı İsraililer'in yerine Babil, Kuta, Avva, Hama ve

Sefarvayim'den insanlar getirtip Samiriye kentlerine yerleştirdi. Bunlar Samiriye'yi mülk edinip oradaki kentlerde yaşamaya başladılar. **25** Oralara ilk yerleşiklerinde RAB'be tapınmadılar. Bu yüzden RAB aslanları göndererek bazlarını öldürdü. **26** Asur Kralı'na, "Sürdüğün ve Samiriye kentlerine yerleştirdiğin uluslar Samiriye ilahının yasasını bilmiyorlar. O da üzerlerine aslanlar gönderiyor" diye haber salındı, "Bu yüzden aslanlara yem oluyorlar. Çünkü ülke ilahının yasasından haberleri yok." **27** Bunun üzerine Asur Kralı şu buyruğu verdi: "Samiriye'den sürülen kâhinlerden birini geri gönderin, gidip orada yaşasın ve ülke ilahının yasasını onlara öğretsin." **28** Samiriye'den sürülen kâhinlerden biri gelip Beytel'e yerleştı ve RAB'be nasıl tapınacaklarını onlara öğretmeye başladı. **29** Gelgelelim Samiriye kentlerine yerleşen her ulus kendi ilahalarını yaptı. Samiriyeliler'in yapmış olduğu tapınma yerlerindeki yapılara bu ilahaları koydular. **30** Babil halkı Sukkot-Benot, Kuta halkı Nergal, Hama halkı Aşima, **31** Avva halkı ise Nivhzaz ve Tartak adındaki ilahalarını yaptılar. Sefarvayim halkı ise oğullarını ilahaları Adrammelek ve Anammelek'e yakarak kurban ettiler. **32** Bir yandan RAB'be tapınıyor, öte yandan tapınma yerlerindeki yapılarda görev yapmak üzere aralarından rasgele kâhinler seçiyorlardı. **33** Böylece hem RAB'be tapınıyorlar, hem de aralarından geldikleri ulusların törelerine göre kendi ilahalarına kulluk ediyorlardı. **34** Bugün de eski törelerine göre yaşıyorlar. Ne RAB'be tapınıyorlar, ne de RAB'bin İsrail adını verdiği Yakup'un oğulları için koymuş olduğu kurallara, ilkelere, yasalara, buyrukla uyuyorlar. **35** RAB Yakupoğullarıyla antlaşma yapmış ve onlara şöyle buyurmuştu: "Başka ilahlara tapmayacak, önlerinde eğilmeyecek, onlara kulluk etmeyecek, kurban kesmeyeceksiniz. **36** Yalnızca ulu gücüyle her yere erişen eliyle sizleri Mısır'dan çıkaran RAB'be tapınacaksınız. O'nun önünde eğilip O'na kurban keseceksiniz. **37** Sizler için yazmış olduğu kuralları, ilkeleri, yasaları, buyrukları her zaman yerine getirmeye özen gösterecek ve başka ilahlara tapmayacaksınız. **38** Sizinle yaptığım antlaşmayı unutmayacak ve başka ilahlara tapmayacaksınız. **39** Yalnız Tanrıınız RAB'be tapacaksınız. O sizi bütün düşmanlarınızın elinden kurtaracak." **40** Ne var ki Samiriye'ye yerleşenler buna kulak asmadılar ve eski törelerine göre yaşamaya devam ettiler. **41** Bu uluslar aynı zamanda hem RAB'be, hem de putalarına tapiroldular. Çocukları ve torunları da bugüne dek ataları gibi yaşıyorlar.

18 İsrail Kralı Ela oğlu Hoşa'nın krallığının üçüncü yılında Ahaz oğlu Hizkiya Yahuda Kralı oldu. **2** Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Zekeriya'nın kızı Aviya'ydı. **3** Atası Davut gibi, o da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. **4** Alışlagelen tapınma yerlerini kaldırdı, dikili taşları, Aşera putlarını parçaladı. Musa'nın yapmış olduğu Nahuştan adındaki tunç yılancı da parçaladı. Çünkü İsraililer o güne kadar ona buhur yakıyorlardı. **5** Hizkiya İsrail'in Tanrısı RAB'be güvendi. Kendisinden önceki ve sonraki Yahuda kralları arasında onun gibisi yoktu. **6** RAB'be çok bağlıydı, O'nun yolundan ayrılmadı, RAB'bin Musa'ya vermiş olduğu buyrukları yerine getirdi. **7** RAB onunla birketkeydi. Yaptığı her işte başarılı oldu. Asur Kralı'na karşı ayaklandı ve ona kulluk etmedi. **8** Gazze ve çevresine, gözcü kulelerinden surlu kentlere kadar her yerde Filistililer'i bozguna uğrattı. **9** Hizkiya'nın

krallığının dördüncü yılında –İsrail Kralı Ela oğlu Hoşa'nın krallığının yedinci yılı– Asur Kralı Şalmaneser Samiriye'ye yürüyerek kenti kuşattı. **10** Kuşatma üç yıl sürdü. Sonunda Samiriye'yi ele geçirdiler. Hizkiya'nın krallığının altıncı yılı, İsrail Kralı Hoşa'nın krallığının dokuzuncu yılında Samiriye alındı. **11** Asur Kralı İsraililer'i Asur'a sürerek Halah'a, Habur Irmağı kıyısındaki Gozan'a ve Med kentlerine yerleştirdi. **12** Çünkü Tanrıları RAB'bin sözünü dinlememişler, O'nun antlaşmasını ve RAB'bin kulu Musa'nın buyruklarını çiğnemişlerdi. Ne kulak asmışlar, ne de buyrukları yerine getirmişlerdi. **13** Hizkiya'nın krallığının on dördüncü yılında Asur Kralı Sanherib, Yahuda'nın surlu kentlerine saldırdı ve hepsini ele geçirdi. **14** Yahuda Kralı Hizkiya, Lakiş Kenti'ndeki Asur Kralı'na şu haberi gönderdi: "Suçluyum, üzerimden kuvvetlerini çek, ne istersen ödeyeceğim." Asur Kralı Yahuda Kralı Hizkiya'yı üç yüz talant gümüş ve otuz talant altın ödemeyle yükümlü kıydı. **15** Hizkiya RAB'bin Tapınağı'nda ve kral sarayının hazinehelerinde bulunan bütün gümüşü ona verdi. **16** Daha önce yapmış olduğu RAB'bin Tapınağı'nın kapılarıyla kapı pervazlarının üzerindeki altın kaplamaları da çıkarıp Asur Kralı'na verdi. **17** Asur Kralı başkomutan, askeri danışman ve komutanını büyük bir orduyla Lakiş'ten Yeruşalim'e, Kral Hizkiya'ya gönderdi. Yeruşalim'e varan ordu Çırçıpçı Tarlası yolunda, Yukarı Havuz'un su yolunun yanında durdu. **18** Haber gönderip Kral Hizkiya'yı çağırıldılar. Saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah Asurluları'na karşılamaya çıktı. **19** Komutan onlara söyle dedi: "Hizkiya'ya söyleyin. 'Büyük kral, Asur Kralı' diyor ki: GÜVENDİĞİN şey ne, neye güveniyorsun? **20** Savaş tasarılarının ve gücün olduğunu söylüyorsun, ama bunlar boş sözler. Kime güveniyorsun da bana karşı ayaklanıyorsun? **21** İşte sen şu kırık kamış değneğe, Mısır'a güveniyorsun. Bu değnek kendisine yaslanan herkesin eline batar, deler. Firavun da kendisine güvenenler için böyledir. **22** Yoksa bana, Tanrıımız RAB'be güveniyoruz mu diyeceksiniz? Hizkiya'nın Yahuda ve Yeruşalim halkına, yalnız Yeruşalim'de, bu sunağın önünde tapınacaksınız diyerek tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldırıldığı Tanrı değil mi bu?" **23** "Haydi, efendim Asur Kralı'yla bahse giriş. Binicileri sağlayabilirsen sana iki bin at veririm. **24** Mısır'ın savaş arabalarıyla atları sağlayacağına güvensen bile, efendimin en küçük rütbeli komutanlarından birini yenemezsin! **25** Dahası var: RAB'bin buyruğu olmadan mı saldırdı burayı yıkmak için yola çıktığımı sanıyorsun? RAB, 'Git, o ülkeyi yık' dedi." **26** Hilkiya oğlu Elyakim, Şevna ve Yoah, "Lütfen biz kollarını Aramice konuş" diye karşılık verdiler, "Çünkü biz bu dili anlarız. Yahudi dilinde konuşma. Surların üzerindeki halk bizi dinliyor." **27** Komutan, "Efendim bu sözleri yalnız size ve efendinize söyleyeyim diye mi gönderdi beni?" dedi, "Surların üzerinde oturan bu halka, sizin gibi dışkınızı yemek, idrarını içmek zorunda kalacak olan herkese gönderdi." **28** Sonra ayağa kalkıp Yahudi dilinde bağırdı: "Büyük kralın, Asur Kralı'nın söylediğini dinleyin! **29** Kral diyor ki, 'Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi benim elimden kurtaramaz. **30** RAB bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralı'nın eline geçmeyecek diyen Hizkiya'ya kanmayın, RAB'be güvenmeyin. **31** Hizkiya'yı dinlemeyin." Çünkü Asur Kralı diyor ki, 'Teslim olun, bana gelin. Böylece

ben gelip sizi zeytinyağı ve bal ülkesi olan kendi ülkeniz gibi bir ülkeye –tahil ve yeni şarap, ekmek ve üzüm dolu bir ülkeye– götürüne kadar herkes kendi asmasından, kendi incir ağacından yiyecek, kendi sarnıcından içecektir. Yaşamı seçin, ölümü değil. RAB bizi kurtaracak diyerek sizi aldatmaya çalışan Hizkiya'yi dinlemezin. 33 Ulusların ilahları ülkelerini Asur Kralı'nın elinden kurtarabildi mi? 34 Hani nerede Hama'nın, Arpat'in ilahları? Sefarvayımlının, Hena ve İvva'nın ilahları nerede? Samiriye'yi elimden kurtarabildiler mi? 35 Bütün ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimden kurtardı ki, RAB Yeruşalımlı elimden kurtarabilsin?" 36 Halk sustu, komutana tek söyle bile karşılık veren olmadı. Çünkü Kral Hizkiya, "Karşılık vermeyin" diye buyurmuştu. 37 Sonra saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidip komutanın söylediklerini Hizkiya'ya bildirdiler.

19 Kral Hizkiya olanları duyuncu giysilerini yırttı, çul kuşanıp RAB'ın Tapınağı'na girdi. 2 Saray sorumlusu Elyakim'i, Yazman Şevna'yı ve ileri gelen kâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi. Hepsi çul kuşanmıştı. 3 Yeşaya'ya söyle dederler: "Hizkiya diyor ki, 'Bugün sıkıntı, azar ve utanç günü. Çünkü çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok. 4 Yaşayan Tanrı'yı aşağılamak için efendisi Asur Kralı'nın gönderdiği komutanın söylediklerini belki Tanrı'nın RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarımıza için dua et.' " 5 Yeşaya, Kral Hizkiya'dan gelen görevlilere söyle dedi: "Efendinize şunları söyleyin: 'RAB diyor ki, Asur Kralı'nın adamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma. 7 Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki, bir haber üzerine kendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıçla öldürteceğim.'" 8 Komutan, Asur Kralı'nın Lakiş'ten ayrıılıp Livna'ya karşı savaştığını duydular. Krala danışmak için oraya gitti. 9 Kûş Kralı Tîrhaka'nın kendisiyle savaşmak üzere yola çıktığını haber alan Asur Kralı, Hizkiya'ya yine ulaklar göndererek söyle dedi: 10 "Yahuda Kralı Hizkiya'ya deyin ki, 'Güvendiğin Tanrı, Yeruşalımlı Asur Kralı'nın eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın. 11 Asur krallarının bütün ülkelerde neler yaptığını, onları nasıl yerle bir ettiğini duymusundur. Sen kurtulacağınızı mı sanıyorsun?' 12 Atalarımın yok ettiği ulusları –Gozanlılar', Harranlılar', Resefilleri', Telassar'da yaşayan Edenlileri– ilahları kurtarabildi mi? 13 Hani nerede Hama ve Arpat kralları? Lair, Sefarvayımlı, Hena, İvva kralları nerede?" 14 Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonra RAB'ın Tapınağı'na çıktı. RAB'ın önünde mektubu yere yayarak 15 söyle dua etti: "Ey Keruvlar arasında taht kuran İsrail'in Tanrısı RAB, bütün dünya krallıklarının tek Tanrı sensin. Yeri, göğü sen yaratın. 16 Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör, ya RAB; Sanherib'in söylediklerini, yaşayan Tanrı'yı nasıl aşağıladığını duy. 17 Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları birçok ulusu ve ülkelerini viraneye çevirdiler. 18 İlahlarını yakıp yok ettiler. Çünkü onlar tanrı değil, insan eliyle biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı. 19 Ya RAB Tanrıımız, şimdi bizi Sanherib'in elinden kurtar ki, bütün dünya krallıkları senin tek Tanrı olduğunu anlasın." 20 Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya şu haberi gönderdi: "İsrail'in Tanrısı RAB söyle diyor: 'Asur Kralı

Sanherib'le ilgili olarak bana yalvardığın için diyorum ki, "Erden kız Siyon seni hor görür, Alay ediyor seninle. Yeruşalımlı kızı ardından alayla baş salıyor. 22 Sen kimi aşağıladın, kime küfrettin? Kime sesini yükselttin? İsrail'in Kutsalı'na tepeden baktın! 23 Ulakların aracılığıyla Rab'bi aşağıladın. Bir sürü savaş arabamla dağların tepesine, Lübnan'ın doruklarına çıktım, dedin. Yüksek sedir ağaçlarını, seçme çamlarınıkestim, Lübnan'ın en iç noktalarına, Gür ormanlarına ulaştım. 24 Yabancı ülkelerde kuyular kazdım, sular içtim, Misir'in bütün kanallarını ayağımın tabanıyla kuruttum, dedin. 25 "Bütün bunları çöktan yaptığımı, Çok önceden tasarladığımı duymadın mı? Surlu kentleri enkaz yiğinlarına çevirmeni Simdi ben gerçeklestirdim. 26 O kentlerde yaşayanların kolu kanadı kırıldı. Yılgınlık ve utanç içindeydiler; Kir otuna, körpe filizlere, Damlarda büyümeden kavrulup giden ota döndüler. 27 Senin oturuşunu, kalkışını, Ne zaman gidip geldiğini, Bana nasıl öfkelendiğini biliyorum. 28 Bana duyduğum öfkeden, Kulağıma erişen küstahlığından ötürü Halkamı burnuna, gemimi ağızına takacak, Seni geldiğin yoldan geri çvereceğim. 29 "Senin için belirti şu olacak, ey Hizkiya: Bu yıl kendiliğinden yetişen yiyeceksiniz, ikinci yıl ise ardından biteni. Üçüncü yıl ekip biçin, Bağlar dikip ürünü yiyin. 30 Yahudalılar'ın kurtulup sağ kalanları Yine aşağıya doğru kök salacak, Yukarıya doğru meyve verecek. 31 Çünkü sağ kalanlar Yeruşalımden, Kurtulanlar Siyon Dağı'ndan çıkacak. Her Şeye Egemen RAB'ın gayretille olacak bu." 32 "Bundan dolayı RAB Asur Kralı'na ilişkin söyle diyor: 'Bu kente girmeyecek, ok atmayacak. Kente kalkanla yaklaşmayacak, Karşısında rampa kurmayacak. 33 Geldiği yoldan-donecek ve kente girmeyecek' diyor RAB, 34 'Kendim için ve kulum Davut'un hatrı için Bu kenti savunup kurtaracağım' diyor." 35 O gece RAB'ın meleği gidip Asur ordugahında yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt cesetlerle karşılaşlardır. 36 Bunun üzerine Asur Kralı Sanherib ordugahını bırakıp çekildi. Ninova'ya döndü ve orada kaldı. 37 Bir gün İlahi Nisrok'un tapınağında tapınırken, oğullarından Adrammelek'le Şareser, onu kılıçla öldürüp Ararat ülkesine kaçtılar. Yerine oğlu Esarhaddon kral oldu.

20 O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalandı. Amots oğlu Peygamber Yeşaya ona gidip söyle dedi: "RAB diyor ki, 'Ev işlerini düzene sok. Çünkü iyileşmeyecek, öleceksin.'" 2 Hizkiya yüzünü duvara dönüp RAB'be yalvardı: 3 "Ya RAB, yürekten bir sadakatle önünde nasıl yaşadığımı, gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa lütfen." Sonra acı acı ağlamaya başladı. 4 Yeşaya sarayı orta avlusundan çıkmadan önce RAB ona söyle dedi: 5 "Geri döñ ve halkımı yöneten Hizkiya'ya şunu söyle: 'Atan Davut'un Tanrısı RAB diyor ki: Duanı işittim, gözyaşlarını gördüm, seni sağlığını kavuşturacağım. Üç gün içinde RAB'ın Tapınağı'na çıkacaksın. 6 Ömrünü on beş yıl daha uzatacağım. Seni de kenti de Asur Kralı'nın elinden kurtaracağım. Kendim için ve kulum Davut'un hatrı için bu kenti savunacağım.'" 7 Sonra Yeşaya, "İncir pestili getirin" dedi. Getirip çibanına koydular ve Hizkiya iyileşti. 8 Hizkiya Yeşaya'ya, "RAB'bin beni iyileştireceğine ve üç gün içinde RAB'ın Tapınağı'na çıkacağımı ilişkin belirti nedir?" diye sormuştı. 9 Yeşaya söyle karşılık vermişti: "RAB'bin verdiği sözü tutacağına ilişkin belirti

şu olacak: Gölge on basamak uzasın mı, kısalsın mı?" 10 Hizkiya, "Gölgenin on basamak uzaması kolaydır, on basamak kısalsın" demişti. 11 Bunun üzerine Peygamber Yesaya RAB'be yakardı ve RAB Ahaz'ın merdiveninden aşağı düşmüş olan gölgeyi on basamak kısaltmıştı. 12 O sırada Hizkiya'nın hastalandığını duyan Baladan oğlu Babil Kralı Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi. 13 Hizkiya elçileri kabul etti. Deposundaki bütün değerli eşyaları –altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunu ve hazine odalarındaki her şeyi– elçilere gösterdi. Sarayında da krallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı. 14 Peygamber Yesaya Kral Hizkiya'ya gidiş, "Bu adamlar sana ne dediler, nereden gelmişler?" diye sordu. Hizkiya, "Uzak bir ülkeden, Babil'den gelmişler" diye karşılık verdi. 15 Yesaya, "Sarayında ne gördüler?" diye sordu. Hizkiya, "Saraymdaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı" diye yanıtladı. 16 Bunun üzerine Yesaya şöyle dedi: "RAB'bin sözüne kulak ver. 17 RAB diyor ki, 'Gün gelecek, sarayındaki her şey, atalarının bugüne kadar bütün birektirdikleri Babil'e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak. 18 Soyundan gelen bazı çocukların alınıp götürülecek, Babil Kralı'nın sarayında hadim edilecek.'" 19 Hizkiya, "RAB'den ilettığın bu söz iyİ" dedi. Çünkü, "Nasıl olsa yaşadığım sürece barış ve güvenlik olacak" diye düşünüyordu. 20 Hizkiya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün başarıları, bir havuz ve tünel yaparak suyu kente nasıl getirdiği, Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 21 Hizkiya ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Manaşे kral oldu.

21 Manaşे on iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de ellî beş yıl krallık yaptı. Annesinin adı Hefsivah'tı. 2 RAB'bin İsrail halkın öünden kovmuş olduğu ulusların içeren törelerine uyarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 3 Babası Hizkiya'nın yok ettiği puta tapılan yerleri yeniden yaptırdı. İsrail Kralı Ahav gibi, Baal için sunaklar kurdu, Aşera putu yaptı. Gök cisimlerine taparak onlara kulluk etti. 4 RAB'bin, "Yeruşalim'de bulunacağım" dediği RAB'bin Tapınağı'nda sunaklar kurdu. 5 Tapınağın iki avlusunda gök cisimlerine tapmak için sunaklar yaptırdı. 6 Oğlunu ateşe kurban etti; falcılık ve büyülüçük yaptı. Medyumlara, ruh çağırınlara danişti. RAB'bin gözünde çok kötülık yaparak O'nu öfkelendirdi. 7 Manaşे yaptırdığı Aşera putunu RAB'bin Tapınağı'na yerleştirdi. Oysa RAB tapınağa ilişkin Davut'la oğlu Süleyman'a söyle demişti: "Bu tapınakta ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yeruşalim'de adım sonsuza dek anılacak. 8 Buyrukmasını dikkatle yerine getirir ve kulum Musa'nın kendilerine verdiği Kutsal Yasa'yı tam uygularlarsa, İsrail halkın ayagını bir daha atalarına vermiş olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım." 9 Ama halk kulak asmadı. Manaşे onları öylesine yoldan çıkardı ki, RAB'bin İsrail halkın öünde yok ettiği uluslardan daha çok kötülik yaptırlar. 10 RAB,ulları peygamberler aracılığıyla söyle dedi: 11 "Yahuda Kralı Manaşे bu içeren işleri yaptı, kendisinden önceki Amorlular'dan ve daha çok kötülük ettiği, putlar dikerek Yahudalılar'ın günaha sürüklendiği için İsrail'in Tanrısı RAB, 'Yeruşalim'in ve Yahuda'nın başına öyle bir felaket getireceğim ki, duyanların hepsi şaşkına dönecek' diyor, 13 'Samiriye'yi ve Ahav'in soyunu

nasıl cezalandırdımsa, Yeruşalim'i cezalandırırken de aynı ölçü ipini, aynı çekülu kullanacağım. Bir adam tabağını nasıl temizler, silip yüzüstü kapatırsa, Yeruşalim'i de öyle silip süpureceğim. 14 Halkımdan sağ kalanları terk edeceğim ve düşmanlarını eline teslim edeceğim. Yeruşalim halkı yağmalanıp ganimet olarak götürülecek. 15 Çunku gözümüzde kötü olanı yaptılar. Atalarının Mısırdan çıktıığı günden bugüne kadar beni öfkelendirdiler." 16 Manaşे RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak Yahudalılar'ın günaha sürüklerek kalmadı, Yeruşalim'i bir uçtan öbür uca dolduracak kadar çok sayıda suçsuzun kanını döktü. 17 Manaşе'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve işlediği günahlar Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 18 Manaşе ölüp atalarına kavuşunca, sarayının Uzza adındaki bahçesine gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu. 19 Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de iki yıl krallık yaptı. Annesi Yotvali Harus'un kızı Meşulletmet'ti. 20 Amon da babası Manaşе gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 21 Babasının yürüdüğü yollarda yürüdü, aynı putlara taptı ve hizmet etti. 22 Atalarının Tanrısı RAB'bi terk etti, O'nun yolunda yürümedi. 23 Kral Amon'un görevlileri düzen kurup onu sarayında öldürdüler. 24 Ülke halkı Amon'a düzen kuranların hepsini öldürdü. Yerine oğlu Yoşa'yı kral yaptı. 25 Amon'un krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 26 Amon Uzza bahçesinde kendi mezarnı gömüldü. Yerine oğlu Yoşa kral oldu.

22 Yoşa sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de otuz bir yıl krallık yaptı. Annesi Boskatlı Adaya'nın kızı Yedida'ydı. 2 Yoşa RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Saşa sola sapmadan atası Davut'un bütün yollarını izledi. 3 Kral Yoşa, krallığının on sekizinci yılında Meşullam oğlu Asalya oğlu Yazman Şafan'ı RAB'bin Tapınağı'na gönderirken ona söyle dedi: 4 "Başkâhin Hilkiya'nın yanına çık. Kapı nobetçilerinin halktan toplayıp RAB'bin Tapınağı'na getirdikleri paraları sayın. 5 RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan denetçilere versin. Onlar da paraları RAB'bin Tapınağı'ndaki çatıtlarını onaranlara, marangozlara, yapıcılara, duvarcılarla ödesinler. Tapınağın onarımı için gerekli keresteyi, yontma taşı da bu paraya alsınlar. 7 Onlara verilen paranın hesabı sorulmasın, çünkü dürüstçe çalışıyorlar." 8 Başkâhin Hilkiya Yazman Şafan'a, "RAB'bin Tapınağı'nda Yasa Kitabı'ni buldum" diyerek kitabı ona verdi. Şafan kitabı okudu. 9 Sonra krala giderek, "Görevlilerin tapınaktaki paraları alıp RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan adamlara verdiler" diye durumu bildirdi. 10 Ardından, "Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi" diyerek kitabı krala okudu. 11 Kral Kutsal Yasa'daki sözleri duyunca giysilerini yırttı. 12 Kâhin Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mikaya oğlu Akbor'a, Yazman Şafan'a ve kendi özel görevlisi Asaya'ya söyle buyurdu: "Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, bütün Yahuda halkı için de RAB'be danışın. RAB'bin bize karşı alevlenen öfkesi büyütür. Çünkü atalarımız bu kitabın sözlerine kulak asmadılar, bizler için yazılan bu sözlere uymadılar." 14 Kâhin Hilkiya, Ahikam, Akbor, Şafan ve Asaya varıp tapınaktaki giysilerin nöbetçisi Harhas oğlu Tikva oğlu Şallum'un karısı Peygamber Hulda'ya daniştilar. Hulda Yeruşalim'de, ikinci

Mahalle'de oturuyordu. **15** Hulda onlara şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısi RAB, 'Sizi bana gönderen adama şunları söyleyin' diyor: **16** 'Yahuda Kralı'nın okuduğu kitapta yazılı olduğu gibi, buraya da, burada yaşayan halkın başına da felaket getireceğim. **17** Beni terk ettikleri, elliyeyle yaptıkları başka ilahlara buhur yakıp beni kızdırdıkları için buraya karşı öfkem alevlenecek ve sönmeyecek.' **18** 'RAB'be danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralı'na şöyle deyin: 'İsrail'in Tanrısi RAB duyduğun sözlerle ilişkin diyor ki: **19** Madem yıkılıp lanetle anılacak olan burası ve burada yaşayanlarla ilgili sözlerimi duyunca yüreğin yumuşadı, önumde kendini alçaltın, giysilerini yırtıp huzurunda ağladın, ben de yalvarısını işittim. **20** Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik içinde mezarına gömüleceksin. Buraya getireceğim büyük felaketi görmeyeceksin.' Hilkiya ile yanındakiler bu sözleri krala ilettiler.

23 Kral Yoşa haber gönderip Yahuda ve Yeruşalim'in bütün ileri gelenlerini yanına topladı. **2** Sonra Yahudililer, Yeruşalim'de yaşayanlar, kâhinler, peygamberler, büyük küçük herkesle birlikte RAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin Tapınağı'nda bulunmuş olan Antlaşma Kitabı'nı baştan sona kadar herkesin duyacağı biçimde okudu. **3** Sütunun yanında durarak RAB'bin yolunu izleyeceğine, buyruklarını, öğütlərini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RAB'bin huzurunda antlaşma yaptı. Bütün halk bu antlaşmayı onayladı. **4** Kral Yoşa Baal, Aşera ve gök cisimleri için yapılmış olan bütün eşyaları RAB'bin Tapınağı'ndan çıkarmak üzere Başkâhin Hilkiya'ya, kâhin yardımcılarına ve kapı nöbetçilere buyruk verdi. Bunları Yeruşalim'in dışına çıkarıp Kidron Vadisi'nde yaktı, küllerini Beytel'e götürdü. **5** Yahuda krallarının kentlerde ve Yeruşalim'in çevresindeki tapınma yerlerinde buhur yaksınlar diye atamış olduğu putperest kâhinleri, Baal'a, güneşe, aya, takımıyıldızlara – bütün gök cisimlerine– buhur yakanları ortadan kaldırdı. **6** Aşera putunu RAB'bin Tapınağı'ndan çıkarıp Yeruşalim'in dışında Kidron Vadisi'nde yaktı, ezip toza çevirdi. Bu tozu sıradan halkın mezarlara serpti. **7** Fuhuş yapan kadın ve erkeklerin RAB'bin Tapınağı alanındaki odalarını yaktı. Kadınlar orada Aşera için kumaş dokurlardi. **8** Yoşa Yahuda kentlerinden bütün kâhinleri getirtti. Geva'dan Beer-Şeva'ya kadar kâhinlerin buhur yaktıkları tapınma yerlerini kirletti. Adını kent yöneticisinden alan Yesù Kapısı'nın girişinde, kentin ana kapısının solunda kalan kapıldakı tapınma yerlerini de yaktı. **9** Tapınma yerlerinin kâhinleri, Yeruşalim'deki RAB'bin sunağına çıkmaz, ancak öbür kâhinlerle birlikte mayasız ekmek yerlerdi. **10** Yoşa, kimse oğlunu ya da kızını ilah Molek için ateşe kurban etmesin diye, Ben-Hinnom Vadisi'ndeki Tofet'i kirletti. **11** Yahuda krallarının güneşe adamış olduğu atlari RAB'bin Tapınağı'nın girişinden kaldırdı. Atlar tapınağın avlusunda, hadim Natan-Melek'in odasının yanındaydı. Yoşa güneşe adanmış savaş arabalarını da ateşe verdi. **12** Ahaz'in yukarı odasının damında Yahuda krallarının yaptırdığı sunakları da, RAB'bin Tapınağı'nın iki avlusunda Manaş'e'nin yaptırdığı sunakları da yaktı; onları kırıp parçalayarak tozlarını Kidron Vadisi'ne saçtı. **13** Yeruşalim'in doğusunda, Yıkım Dağı'nın güneyinde İsrail Kralı Süleyman'ın

Saydalılar'ın içrenç putu Aşoret, Moavlilar'ın içrenç putu Kemoş ve Ammonlular'ın içrenç putu Molek için yaptırmış olduğu tapınma yerlerini kirletti. **14** Dikili taşları, Aşera putlarını parçaladı; yerlerini insan kemikleriyle doldurdu. **15** Bundan başka İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın yaptırdığı Beytel'deki tapınma yerini ve sunağı bile yıktı. Tapınma yerini ateşe verip toz duman etti. Aşera putunu yaktı. **16** Yoşa çevresine bakındı. Tepedeki mezarları görünce, adamlarını gönderip mezarlardaki kemikleri çıkarttı. Olacakları önceden bildiren Tanrı adamının açıkladığı RAB'bin sözü uyarınca, kemikleri sunağın üzerinde yakarak sunağı kirletti. **17** Kral, "Orada görünen anıt nedir?" diye sordu. Kent halkı, "Orası Yahuda'dan gelen ve senin Beytel'deki sunağa yaptıklarını bildiren Tanrı adamının mezarıdır" diye yanıtladı. **18** Kral, "Ona dokunmayın" dedi, "Kimse onun kemiklerini rahatsız etmesin." Böylece Tanrı adamının kemiklerine de, Samiriye'den gelmiş olan peygamberin kemiklerine de dokunmadılar. **19** Yoşa Beytel'de yaptığı gibi, İsrail krallarının Samiriye kentlerinde yaptırdığı RAB'bi öfkelendiren tapınma yerlerindeki bütün yapıları ortadan kaldırdı. **20** O kentlerdeki tapınma yerlerinin bütün kâhinlerini sunakların üzerinde kurban etti. Sunakların üzerinde insan kemikleri yaktıktan sonra Yeruşalim'e döndü. **21** Kral, "Tanrıınız RAB için Fısh Bayramı'nu bu Antlaşma Kitabı'nda yazılanlara uygun biçimde kutlayın" diye halka buyruk verdi. **22** İsrail'e önderlik etmiş olan häkimler döneminden bu yana, ne İsrail, ne de Yahuda kralları döneminde, böyle bir Fısh Bayramı kutlanmamıştı. **23** RAB için düzenlenen bu Fısh Bayramı Kral Yoşa'nın krallığının on sekizinci yılında Yeruşalim'de kutlandı. **24** Bundan başka Yoşa, Kâhin Hilkiya'nın RAB'bin Tapınağı'nda bulduğu kitapta yazılı yasanın ilkelerini yerine getirmek amacıyla, cincilleri, ruhçuları, aile putlarını, öteki putları, ayrıca Yahuda ve Yeruşalim'de görülen bütün içrençlikleri silip süpürdü. **25** Ne ondan önce, ne de sonra onun gibi candan ve yürekten var gücüyle RAB'be yönelen ve Musa'hın yasasına uyan bir kral çıktı. **26** Oysa Manaş'e işlediği suçlarla RAB'bi öyle öfkelendirmiştir ki, RAB Yahuda'ya karşı alevlenen öfkesinden vazgeçemedi **27** ve "İsrail'i nasıl huzurumdan attımsa, Yahuda'yı da öyle atacağım" dedi. "Seçtiğim bu kenti, Yeruşalim'i ve 'Orada bulunacağım' dediğim tapınağı kendimden uzaklaştıracağım." **28** Yoşa'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılır. **29** Yoşa'nın krallığı sırasında Mısır Firavunu Neko Asur Krallı'na yardım etmek üzere Fırat'a doğru yola çıktı. Kral Yoşa da Neko'nun üzerine yürüdü. Megiddo'da karşılaştılar. Neko Yoşa'yı öldürdü. **30** Görevlileri Yoşa'nın cesedini savaş arabasıyla Megiddo'dan Yeruşalim'e getirip mezarına gömdüler. Yahuda halkı Yoşa'hın oğlu Yehoahaz'ı meshederek babasının yerine kral yaptı. **31** Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı. **32** Yehoahaz ataları gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **33** Yeruşalim'de krallık yapmasın diye, Firavun Neko, Hama ülkesinde, Rivla'da Yehoahaz'ı zincire vurdu. Ülke halkını yüz talant gümüş ve bir talant altın ödemekle yükümlü kıydı. **34** Firavun Neko Yoşa'nın oğlu Elyakim'i babasının yerine kral yaptı ve adını değiştirdip Yehoyakim koydu. Sonra Yehoahaz'ı alıp

Mısır'a döndü. Yehoahaz orada öldü. 35 Yehoyakim firavunun istediği altın ve gümüşü ödedi. Bu parayı bulmak için firavunun buyruğuna uyarak ülkeyi vergiye bağladı. Firavun Neko'ya verilmek üzere Yahuda halkından herkesin gücü oranında altın ve gümüş topladı. 36 Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. Annesi Rumali Pedaya'nın kızı Zevuda'ydı. 37 Yehoyakim ataları gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

24 Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığı döneminde Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda'ya saldırdı. Yehoyakim üç yıl ona boyun eğdiye de sonradan fikrini değiştirerek Nebukadnessar'a başkaldırdı. 2 RAB, kulları peygamberler aracılığıyla söyledişi söz uyarınca, Yahuda'yi yok etmek üzere Kildani, Aramî, Moavî ve Ammonlu akincılar ona karşı gönderdi. 3 Bütün bunlar RAB'bin buyruğuyla Yahudalılar'ın başına geldi. Manaş'e'nin işlediği bütün günahlar, döktüğü suçsuz kan yüzünden RAB Yahudalıları huzurundan atmak istedî. Çünkü Manaş Yeruşalim'i suçsuzların kanyonu doldurmuştu ve RAB bunu bağıtlamak niyetinde değildi. 5 Yehoyakim'in krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 6 Yehoyakim ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Yehoyakin kral oldu. 7 Mısır Kralı bir daha ülkesinden dışarı çıkamadı. Çünkü Babil Kralı Mısır Vadisi'nden Fırat'a kadar daha önce Mısır Firavunu'na ait olan bütün toprakları ele geçirmiştir. 8 Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Elnatan'ın kızı Nehuştâ'ydı. 9 O da babası gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 10 O sırada Babil Kralı Nebukadnessar'ın askerleri Yeruşalim'in üzerine yürüyüp kenti kuşattı. 11 Kuşatma sürerken Nebukadnessar geldi. 12 Yahuda Kralı Yehoyakin, annesi, görevlileri, yöneticileri ve hadımlarıyla birlikte, Nebukadnessar'a teslim oldu. Babil Kralı krallığının sekizinci yılında Yehoyakin'i tutsak etti. 13 RAB'bin sözü uyarınca, Nebukadnessar RAB'bin Tapınağı'nın ve kral sarayının bütün hazinelarını boşalttı, İsrail Kralı Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyaların tümünü parçaladı. 14 Bütün Yeruşalim halkını, komutanları, yiğit savaşçıları, zanaatçıları, demircileri, toplam on bin kişiyi sürgün etti. Yahuda halkın en yoksul kesimi dışında kimse kalmadı. 15 Babil Kralı Nebukadnessar Yehoyakin'i tutsak olarak Babil'e götürdü. Onunla birlikte annesini, karılarını, hadımlarını ve ülkenin ileri gelenlerini de Yeruşalim'den Babil'e sürdürdü. Ayrıca yedi bin deneyimli yiğit savaşçıyı ve bin zanaatçıyla demirciyi Babil'e sürgün etti. 17 Yehoyakin'in yerine amcası Mattanya'yı kral yaptı ve adını değiştirdip Sidkiyâ koydu. 18 Sidkiyâ yirmi bir yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı. 19 Yehoyakim gibi Sidkiyâ da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 20 RAB Yeruşalim'le Yahuda'ya öfkeli olduğu için onları huzurundan attı. Sidkiyâ Babil Kralı'na karşı ayaklandı.

25 Sidkiyâ'nın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim önlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresine rampa yaptılar. 2 Kral Sidkiyâ'nın krallığının on birinci yılina kadar kent kuşatma altında kaldı. 3 Dördüncü ayın dokuzuncu günü

kente kitlik öyle şiddetlendi ki, halk bir lokma ekmeğ bulamaz oldu. 4 Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler kenti çevre çevre kuşatmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapidan kaçarak Arava yoluna çıktılar. 5 Ama Kildani ordusu kralın ardına düşerek Eriha ovalarında ona yetişti. Sidkiyâ'nın bütün ordusu dağıldı. 6 Kral Sidkiyâ yakalanıp Rivla'da Babil Kralı'nın huzuruna çıkarıldı ve hakkında karar verildi. 7 Sidkiyâ'nın gözü önünde oğullarını öldürdüler; kendisinin de gözlerini oydular, zincire vurup Babil'e götürdüler. 8 Babil Kralı Nebukadnessar'ın krallığının on dokuzuncu yılında, beşinci ayın yedinci günü muhafiz birliği komutanı, Babil Kralı'nın görevlisi Nebuzaradan Yeruşalim'e girdi. 9 RAB'bin Tapınağı'ni, sarayı ve Yeruşalim'deki bütün evleri ateşe verip önemli yapıları yaktı. 10 Muhafiz birliği komutanı önerliğindeki Kildani ordusu Yeruşalim'i çevreleyen surları yıktı. 11 Komutan Nebuzaradan kente sağlam kalanları, Babil Kralı'nın safina geçen kaçakları ve geri kalan halkı sürgün etti. 12 Ancak bağıcılık, çiftçilik yapsınlar diye bazı yoksulları orada bıraktı. 13 Kildaniler RAB'bin Tapınağı'ndaki tunç sütnülleri, ayaklıları, tunç havuzu parçalayıp tunçları Babil'e götürdüler. 14 Tapınak törenlerinde kullanılan kovaları, kurekleri, fitil машalarını, tabakları, bütün tunç eşyaları aldılar. 15 Muhafiz birliği komutanı saf altın ve gümüş buhurdanları, çanakları alıp götürdü. 16 RAB'bin Tapınağı için Süleyman'ın yaptırmış olduğu iki sütun, havuz ve ayaklılar için hesapsız tunç harcanmıştı. 17 Her sütun on sekiz arşın yüksekliğindeydi, üzerlerinde tunç birer başlık vardı. Başlığın yüksekliği üç arşındı, çevresi tunçtan ağ ve nar motifleriyle bezenmişti. Öbür sütun da ağ motifleriyle süslenmişti ve ötekine benzıyordu. 18 Muhafiz birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Seraya'yı, Başkâhin Yardımcısı Sefanya'yı ve üç kapı nöbetçisini tutsak aldı. 19 Kentte kalan askerlerin komutanını, kralın beş danışmanını, ayrıca ülke halkını askere yayan ordu komutanının yazmanını ve ülke halkından kente bulunan altmış kişiyi tutsak etti. 20 Hepsini Rivla'ya, Babil Kralı'nın yanına götürdü. 21 Babil Kralı Hama ülkesinde, Rivla'da onları idam etti. Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu. 22 Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda'da kalan halkın üzerine Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalyâ'yi vali atadı. 23 Ordu komutanlarıyla adamları, Babil Kralı'nın Gedalyâ'yi vali atadığını duyuncu, Mispa'ya, Gedalyâ'nın yanına geldiler. Gelenler Netanya oğlu İsmail, Kareah oğlu Yohanân, Netofâl Tanhumet oğlu Seraya, Maakai oğlu Yaazanya ve adamlarıydı. 24 Gedalyâ onlara ve adamlarına ant içerek, "Kildani yetkililerden korkmayın" dedi, "Ülkeye yerleşip Babil Kralı'na hizmet edin. Böyleles sizin için daha iyi olur." 25 O yılın yedinci ayında kral soyundan Elişâma oğlu Netanya oğlu İsmail on adımıyla birlikte Mispa'ya gidip Gedalyâ'yı öldürdü. Ayrıca, Gedalyâ'yı destekleyen Yahudileri ve Kildanileri de kılıçtan geçirdi. 26 Bunun üzerine büyük küçük bütün halk ordu komutanlarıyla birlikte Misra' kaçı. Çünkü Kildaniler'den korkuyorlardı. 27 Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgündeki otuz yedinci yılı Evil-Merodak Babil Kralı oldu. Evil-Merodak o yılın on ikinci ayının yirmi yedinci günü, Yahuda Kralı Yehoyakin'i cezaevinde çıktı. 28 Kendisiyle tatlı konuştu ve ona Babil'deki öteki sürgün krallardan daha üstün bir yer verdi. 29 Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı.

Yaşadığı sürece Babil Kralı'nın sofrasında yer aldı. 30 Yaşamı boyunca kral tarafından günlük yiyeceği sürekli karşılandı.

1.Tarihler

1 Adem, Şit, Enoş, **2** Kenan, Mahalalel, Yeret, **3** Hanok, Metuşelah, Lemek, **4** Nuh. Nuh'un oğulları: Sam, Ham, Yafet. **5** Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yávan, Tuval, Meşek, Tiras. **6** Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Difat, Togarma. **7** Yávan'ın oğulları: Elişa, Tarşış, Kittim, Rodanim. **8** Ham'in oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan. **9** Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka. Raama'hın oğulları: Şeva, Dedan. **10** Kûş'un Nemrut adında bir oğlu oldu. Yiğitliğine yeryüzüne ün saldı. **11** Misrayim Ludlular'ın, Anamlılar'ın, Lehavlılar'ın, Naftuhlular'ın, Patruslular'ın, Filistililer'in ataları olan Kasluhlular'ın ve Kaftorlular'ın atasıydı. **13** Kenan ilk oğlu Sidon'un babası ve Hitler'in, Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın, Hiviller'in, Arkılıklar'ın, Sinililer'in, Arvatlılar'ın, Semarlılar'ın, Hamalılar'ın atasıydı. **17** Sam'in oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram, Üs, Hul, Geter, Meşek. **18** Arpakşat Şelah'ın babasıydı. Şelah'tan Ever oldu. **19** Ever'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'ti, çünkü yeryüzündeki insanlar onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yotkan'dı. **20** Yotkan Almodat'ın, Şelevin, Hasarmavet'in, Yerah'in, Hadoram'ın, Uzal'ın, Dikla'nın, Eval'ın, Avimael'ın, Şeva'nın, Ofir'ın, Havila'hın, Yovav'ın atasıydı. Bunların hepsi Yotkan'ın soyundandı. **24** Sam, Arpakşat, Şelah, **25** Ever, Pelek, Reu, **26** Seruk, Nahor, Terah, **27** Avram –İbrahim–. **28** İbrahim'in oğulları: İshak, İsmail. **29** İsmailoğulları'nın soyu: İsmail'in ilk oğlu Nevayot. Sonra Kedar, Adbeel, Mıvsam, **30** Mişma, Duma, Massa, Hadat, Tema, **31** Yetur, Nafış, Kedema gelir. Bunlar İsmail'in oğullarıydı. **32** İbrahim'in cariyesi Ketura'hın oğulları: Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah. Yokşan'ın oğulları: Şeva, Dedan. **33** Midyan'ın oğulları: Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa. Bunların hepsi Ketura'nın soyundandı. **34** İshak İbrahim'in oğluysu. İshak'ın oğulları: Esav, İsrail. **35** Esav'ın oğulları: Elifaz, Reuel, Yeş, Yalam, Korah. **36** Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenaz ve Timna'dan doğan Amalek. **37** Reuel'in oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. **38** Seir'in oğulları: Lotan, Şoval, Sivon, Âna, Dişon, Eser, Dişan. **39** Lotan'ın oğulları: Hori, Homam. Timna Lotan'ın kızkardeşiydi. **40** Şoval'ın oğulları: Alyan, Manahat, Eval, Sefi, Onam. Sivon'ın oğulları: Aya, Âna. **41** Âna'nın oğlu: Dişon. Dişon'un oğulları: Hamran, Eşban, Yitran, Keran. **42** Eser'in oğulları: Bilhan, Zaavan, Yaakan. Dişan'ın oğulları şunlardı: Üs, Aran. **43** İsraililer'i yöneten bir kralın olmadığı dönemde, Edom'u şu krallar yönetti: Beor oğlu Bala. Kentinin adı Dinhava'ydı. **44** Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav geçti. **45** Yovav ölünce, Temanlılar ülkesinden Huşam kral oldu. **46** Huşam ölünce, Midyan'ı Moav kırlarında bozguna uğratınan Bedat oğlu Hadat kral oldu. Kentinin adı Avit'i. **47** Hadat ölünce, yerine Masrekali Samla geçti. **48** Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannanharlı Şaul geçti. **49** Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti. **50** Baal-Hanan ölünce, yerine Hadat geçti. Kentinin adı Pai'ydı. Karısı, Me-Zahav kızı Matret'in kızı Mehetavel'di. **51** Sonunda Hadat da öldü. Edom beyleri şunlardır: Timna, Alva, Yetet, **52** Oholivama, Ela, Pinon, **53** Kenaz, Teman, Mıvsar, **54** Magdiel, İram. Edom beyleri bunlardır.

2 İsrail'in oğulları şunlardır: Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevlun, **2** Dan, Yusuf, Benyamin, Naftali, Gad, Aşer. **3** Yahuda'nın oğulları: Er, Onan, Şela. Bu üç oğulu Yahuda'ya Kenanlı Şua'nın kızı doğurdu. Yahuda'nın ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü. **4** Yahuda'nın gelini Tamar ona Peres ve Zerah'ı doğurdu. Yahuda'nın toplam beş oğlu vardı. **5** Peres'in oğulları: Hesron, Hamul. **6** Zerahoğulları: Zimri, Etan, Heman, Kalkol, Darda. Toplam beş kişiyydi. **7** Karmi'nin oğlu: Yok edilmeye adanmış eşyalar konusunda RAB'be ihanet etmekle İsrail'i yıkıma sürükleyen Akan. **8** Etam'ın oğlu: Azarya. **9** Hesron'un oğulları: Yerahmeel, Ram, Kalev. **10** Amminadav Ram'ın oğluysu. Yahudalılar'ın önderi Nahşon Amminadav'ın oğluysu. **11** Salma Nahşon'un oğluysu. Boaz Salma'nın, **12** Ovet Boaz'ın, İşay Ovet'in oğluysu. **13** İşay'ın yedi oğlu oldu: Birincisi Eliav, ikincisi Avinadav, üçüncüsü Şima, **14** dördüncüsü Netanel, beşincisi Radday, **15** altıncısı Osem, yedincisi Davut. **16** Kızkardeşleri Seruya ile Avigail'dı. Seruya'hın üç oğlu vardı: Avışay, Yoav, Asahel. **17** İsmaili Yeter'le evlenen Avigail Amasa'yı doğurdu. **18** Hesron oğlu Kalev'in, karısı Azuva'dan ve Yeriot'tan oğulları oldu. Karısından doğan oğullar şunlardır: Yeşer, Şovav, Ardon. **19** Azuva ölünce, Kalev kendisine Hur'u doğuran Efrat'a evlendi. **20** Uri Hur'un oğluysu, Besalel Uri'nin oğluysu. **21** Daha sonra Hesron, Gilat'ın babası Makir'in kızıyla yattı. Altmış yaşındayken evlendiği bu kadın ona Seguv'u doğurdu. **22** Yair Seguv'un oğluysu; Gilat ülkesinde yirmi üç kenti vardi. **23** Ama Gesur'a Aram Havvot-Yair'i ve Kenat ile çevresindeki köyleri, toplam altmış kenti ele geçirdiler. Buralarda yaşayan bütün halk Gilat'ın babası Makir'in soyundandı. **24** Hesron Kalev-Efrata'da öldükten sonra, karısı Aviya Tekoa'nın kurucusu olan Aşhur'u doğurdu. **25** Hesron'un ilk oğlu Yerahmeel'in oğulları: İlk oğlu Ram, Buna, Oren, Osem, Ahiya. **26** Yerahmeel'in Atara adında başka bir karısı vardı; O da Onam'ın annesiydi. **27** Yerahmeel'in ilk oğlu Ram'ın oğulları: Maas, Yamin, Eker. **28** Onam'ın oğulları: Şammay, Yada. Şammay'ın oğulları: Nadav, Avışur. **29** Avışur'un Avihayı adında bir karısı vardı; ona Ahban'ı ve Molit'i doğurdu. **30** Nadav'ın oğulları: Selet, Appayim. Selet çocukşız öldü. **31** Appayim'in oğlu: Yişi. Yişi'nin oğlu: Şesan. Şesan'ın oğlu: Ahlay. **32** Şammay'ın kardeşi Yada'nın oğulları: Yeter ve Yonatan. Yeter çocukşız öldü. **33** Yonatan'ın oğulları: Pelet, Zaza. Bunlar Yerahmeel'in soyundan geliyordu. **34** Şesan'ın oğlu olmadıysa da kızları vardı. Şesan'ın Yarha adında Misrlı bir usağı vardı. **35** Şesan kızını usağı Yarha'yla evlendirdi. Kadın ona Attay'ı doğurdu. **36** Natan Attay'ın oğluysu. Zavat Natan'ın, **37** Eflal Zavat'ın, Ovet Eflal'ın, **38** Yehu Ovet'ın, Azarya Yehu'nun, **39** Heles Azarya'nın, Elasa Heles'in, **40** Sismay Elasa'nın, Şallum Sismay'ın, **41** Yekamyा Şallum'un, Elişama Yekamyा'nın oğluysu. **42** Yerahmeel'in kardeşi Kalev'in oğulları: İlk oğlu Zif'in kurucusu Meşa ve Hevron'un kurucusu Meraş. **43** Hevron'un oğulları: Korah, Tappuah, Rekem, Şema. **44** Raham Şema'nın oğluysu. Yorkoam Raham'ın, Şammay Rekem'in, **45** Maon Şammay'ın oğluysu. Beytsur'un kurucusu Maon'du. **46** Kalev'in cariyesi Efa ona Haran'ı, Mosa'yı ve Gazez'i doğurdu. Gazez Haran'ın oğluysu. **47** Yahday'ın oğulları: Regem, Yotam, Geşan, Pelet, Efa, Şaaf. **48** Kalev'in öbür cariyesi Maaka ona Şever'i ve

Tirhana'yı doğurdu. **49** Maaka Madmanna'nın kurucusu Şaaflı, Makbena ve Giva'nın kurucusu Şeva'yı da doğurdu. Kaled'in Aksa adında bir de kızı oldu. **50** Kaled'in soyundan gelenler: Efrat'ın ilk oğlu Hur'un oğulları: Kiryat-Yearim'in kurucusu Şoval, **51** Beytlehem'in kurucusu Salma, Beytgader'in kurucusu Haref. **52** Kiryat-Yearim'in kurucusu Şoval, Haroeliler'in ve Menuhot'ta yaşayan halkın yarısının atasıdır. **53** Kiryat-Yearim'in boyları: Yeterliler, Pütlular, Şumatlılar, Mişralılar. Soralılar'la Eştaollular da bu boyaların soyundan geldi. **54** Salma'nın soyundan gelenler: Beytlemililer, Netofailar, Atrot-Beytyoavlilar, Manahatlılar'ın yarısı ve Sorlular. **55** Yabes'te yaşayan yazmanların boyları: Tiratlılar, Şimatlılar, Sukatlılar. Bunlar Rekav halkının atası Hammat'in soyundan gelen Kenliler'dir.

3 Davut'un Hevron'da doğan oğulları şunlardı: İlk oğlu Yizreelli Ahinoam'dan Ammon, ikincisi Karmelli Avigail'den Daniel, **2** üçüncüsü Geşur Krali Talmay'ın kızı Maaka'dan Avşalom, dördüncüsü Hagit'ten Adoniya, **3** beşinci Avital'dan Şefatyा, altıncısı karısı Eglad'ın Yitream. **4** Davut'un bu altı oğlu Hevron'da doğdular. Davut orada yedi yıl altı ay, Yeruşalim'de de otuz üç yıl krallık yaptı. **5** Davut'un Yeruşalim'de doğan oğulları: Şima, Şoval, Natan, Süleyman. Bu dördü Ammiel'in kızı Bat-Şeva'dan doğdular. **6** Öbür oğulları: Yivhar, Elişama, Elifelet, **7** Nogah, Nefek, Yafia, **8** Elişama, Elyada, Elifelet. Toplam dokuz kişiydiler. **9** Bütün bunlar, Davut'un carielerinden doğanlar dışındaki oğullarıydı. Tamar onların kızkardeşidir. **10** Rehavam Süleyman'ın oğluydu. Aviya Rehavam'ın, Asa Aviya'nın, Yehoşafat Asa'nın, **11** Yehoram Yehoşafat'ın, Ahazya Yehoram'ın, Yoaş Ahazya'nın, **12** Amatsya Yoaş'ın, Azarya Amatsya'nın, Yotam Azarya'nın, **13** Ahaz Yotam'ın, Hizkiya Ahaz'ın, Manaşse Hizkiya'nın, **14** Amon Manaşse'nin, Yoşa Amon'un oğluydu. **15** Yoşa'nın oğulları: İlk oğlu Yohanana, ikincisi Yehoyakim, Üçüncüsü Sidkiya, Dördüncüsü Şallum. **16** Yehoyakim'in oğulları: Yehoyakin ve Sidkiya. **17** Sürgün edilen Yehoyakin'in torunları: Şealtiel, **18** Malkiram, Pedaya, Şenassar, Yekamyा, Hoşama, Nedavya. **19** Pedaya'nın oğulları: Zerubbabil, Şimi. Zerubbabil'in çocukları: Meşullam, Hananya ve kızkardeşleri Selomit. **20** Zerubbabil'in beş oğlu daha vardi: Haşuva, Ohel, Berekyā, Hasadya, Yuşav-Heset. **21** Hananya'nın oğulları: Pelatya, Yeşaya. Yeşaya Refaya'nın, Refaya Arnan'ın, Arnan Ovadya'nın, Ovadya Şekanya'hın babasıydı. **22** Şekanya'nın oğlu: Semaya. Semaya'nın oğulları: Hattuş, Yigal, Bariah, Nearya, Şafat. Toplam altı kişiyydi. **23** Nearya'nın oğulları: Elyoenay, Hizkiya, Azrikam. Toplam üç kişiyydi. **24** Elyoenay'ın oğulları: Hodavya, Elyaşiv, Pelaya, Akkuv, Yohanana, Delaya, Anani. Toplam yedi kişiyydi.

4 Yahuda oğulları: Peres, Hesron, Karmi, Hur, Şoval. **2** Şoval oğlu Reaya Yahat'in babasıydı. Yahat Ahumay'ın ve Lahat'in babasıydı. Soralı boyalar bunlardı. **3** Etam'ın oğulları: Yizreel, Yişma, Yıdbaş. Kızkardeşlerinin adı Haselelpioni'dir. **4** Penuel Gedor'un babasıydı. Ezer Huşa'nın babasıydı. Bunlar Beytlem'in kurucusu ve Efrat'ın ilk oğlu Hur'un torunlarıydı. **5** Tekoa'nın kurucusu Aşşur'un Helah ve Naara adında iki karısı vardı. **6** Naara ona Ahuzzam, Hefer, Temeni ve Haahaştari'yı doğurdu. Bunlar Naara'nın oğullarıydı. **7** Helah'in oğulları: Seret,

Yishar, Etnan **8** ve Anuv'la Hassoveva'nın babası Kos. Kos Harum oğlu Aharhel boyalarının atasıdır. **9** Yabes kardeşlerinden daha saygın biriydi. Annesi, "Onu acı çekerek doğurdum" dierek adını Yabes koymuştur. **10** Yabes, İsrail'in Tanrı'sına, "Ne olur, beni kutsa, sınırlarımı genişlet!" diye yakardı, "Elin üzerimde olsun, beni kötülükten koru. Öyle ki, acı çekmeyeşim." Tanrı onun yakarışını duydu. **11** Şuha'nın kardeşi Keluv, Eşton'un babası Mehir'in babasıydı. **12** Eşton Beytrafa'nın, Paseah'in ve İr-Nahas'ın kurucusu Tehinna'hın babasıydı. Bunlar Rekalılar'dır. **13** Kenaz'ın oğulları: Otniel, Seraya. Otniel'in oğulları: Hatat ve Meonotay. Meonotay Ofra'nın babasıydı. Seraya Ge-Haraşım'in kurucusu Yoav'in babasıydı. Bunlar el işlerinde becerikli kişilerdi. **15** Yefunne oğlu Kaled'in oğulları: İru, Ela, Naam. Ela'nın oğlu: Kenaz. **16** Yehallele'in oğulları: Zif, Zifa, Tirya, Asarel. **17** Ezra'nın oğulları: Yeter, Meret, Efer, Yalon. Meret'in karılarından biri Miryam'ı, Şamma'yı ve Eştemoa'nın kurucusu Yişbah'ı doğurdu. **18** Bunlar Meret'in evlendiği firavunun kızı Bitya'hın doğduğu çocuklardır. Meret'in Yahudali karısı, Gedor'un kurucusu Yeret'i, Soko'nun kurucusu Hever'i, Zanoah'in kurucusu Yekutieli doğrdu. **19** Hodiya Naham'in kızkardeşile evlendi. Ondan doğan oğulları Keila'da yaşayan Garm ve Eştemoa'da yaşayan Maaka boyalarının atasıdır. **20** Şimon'un oğulları: Amnon, Rinna, Ben-Hanan, Tilon. Yişi'nin torunları: Zohet ve Ben-Zohet. **21** Yahuda oğlu Sela'nın oğulları: Leka'nın kurucusu Er, Mareşa'nın kurucusu Lada, Beytaşbe'a'daince keten içinde çalışanların boyları, **22** Yokim, Kozevalılar, Moavlı kadınlarla evlenen Yoşa'la Saraf ve Yaşuve-Lehem. Bu kayıtlar eskidir. **23** Netayım ve Gedera'da oturur, çömlekçilik yapar ve kral için çalışırlardı. **24** Şimonoğulları: Nemuel, Yamin, Yariv, Zerah, Saul. **25** Şallum Şaul'un oğluydu. Mıvsam Şallum'un, Mışma da Mıvsam'ın oğluydu. **26** Mışma'nın torunları: Hammuel Mışma'nın oğluydu. Zakkur Hammuel'in, Şimi de Zakkur'un oğluydu. **27** Şimi'nin on altı oğlu, altı kızı vardi. Ancak kardeşlerinin çok sayıda çocukları yoktu. Bu yüzden Şimon oymağı, sayıca Yahuda oymağı kadar artmadı. **28** Şimonoğulları Beer-Şeva, Molada, Hasar-Şual, Bilha, Esem, Tolat, Betuel, Horma, Ziklak, Beytmarkavot, Hasar-Susim, Beytbiri ve Şaaratim kentlerinde yaşadılar. Davut dönemine dek kentleri bndlardı. **32** Ayrıca şu beş ilçede de yaşadılar: Etam, Ayin, Rimmon, Token, Aşan. **33** Baalat'a kadar uzanan bu kentlerin çevresindeki bütün köyler Şimonoğulları'na aitti. Ailelerinin soy kutüğünü de tuttular. **34** Meşovav, Yamlek, Amatsya oğlu Yoşa, **35** Yoel, Asiel oğlu Seraya oğlu Yoşivya oğlu Yehu, **36** Elyoenay, Yaakov, Yeşohaya, Asaya, Adiel, Yesimiel, Benaya. **37** ve Semaya oğlu Şimri oğlu Yedaya oğlu Allon oğlu Şifi oğlu Zisa. **38** Yukarıda adı geçenlerin her biri, ait olduğu boyun başıydı. Aileleri sayıca çoğaldılar. **39** Sürülerine otlak aramak için Gedor yakınlarına, vadinin doğusuna kadar gittiler. **40** Orada çok zengin otlaklar buldular. Ülke geniş, rahat ve huzur doluydu. Eskiden orada Ham'in soyundan gelenler yaşırdı. **41** Yukarıda adı yazılı olanlar, Yahuda Krali Hizkiya döneminde geldiler. Hamlıları'ın cadılarına ve orada yaşayan Meunlular'a saldırdı tümünü öldürdü. Sonra ülkemelerine yerlesitler. Bugün de oradalar. Çünkü orada sürüleri için otlak vardı. **42** Yişi'nin oğulları Pelatya, Nearya, Refaya, Uzziel önderliğinde Şimon oymağından beş yüz kişi Seir dağlık

bölgесine gidip 43 Amalekliler'den sağ kalanları öldürdüler. Bugün de orada yaşıyorlar.

5 İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları. –Ruben ilk doğandır. Babasının yatağına yatıp onu kirlettiği için ilk oğulluk hakkı İsrail oğlu Yusuf'un oğullarına verildi. Bu yüzden Ruben soy kütüğüne ilk oğulluk hakkına göre yazıldı. 2 Yahuda kardeşleri arasında en güçlü olandı, önderlik hep onun soyundan çıktı. Ama ilk oğulluk hakkı Yusuf'a aitti.– 3 İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi. 4 Yoel'in soyu: Şemaya Yoel'in, Gog Şemaya'nın, Şimi Gog'un, Mika Şimi'nin, Reaya Mika'nın, Baal Reaya'nın, Beera Baal'ın oğluydu. Asur Krali Tiglat-Pileser'in sürgünе gönderdiği Beera Rubenliler'in önderiydi. 7 Boylarına göre aile soy kütüğüne yazılan akrabaları şunlardır: Önder Yeiil, Zekeriya, 8 Yoel oğlu Şema oğlu Azaz oğlu Bala. Bunlar Aroer'de, Nevo ve Baal-Meon'a kadar uzanan topraklarda yaşadılar. 9 Doğuda Fırat'tan çöle kadar uzanan topraklara yayıldılar. Çünkü Gilat bölgesinde siyirları çoğalmıştı. 10 Rubenliler Saul döneminde Hacerliler'e karşı savaş açtı. Onları yenilgiye uğratıp Gilat'ın doğusunda kalan topraklardaki çadırlarını ele geçirdiler. 11 Gadlılar, Başan'da, Selka'ya kadar uzanan topraklarda Rubenliler'in karşısında yaşadılar. 12 Önderleri Yoel'di; ikinci derecede önemli Şafam, Başan'da ise Yanay ve Şafat'tı. 13 Boylarına göre akrabaları şunlardır: Mikael, Meşullam, Şeva, Yoray, Yakan, Zia, Ever. Toplam yedi kişiydi. 14 Bunlar Büz oğlu Yahdo oğlu Yeşışay oğlu Mikael oğlu Gilat oğlu Yaroah oğlu Huri oğlu Avihayil'in oğullarıydı. 15 Guni oğlu Aviel oğlu Ahi bu boyların başydı. 16 Gadlılar Gilat'ta, Başan'da, çevredekı köylerde ve Sharon'un bütün otlaklarında yaşadılar. 17 Bunların hepsi Yahuda Krallı Yotam'ın ve İsrail Krallı Yarovam'ın döneminde soy kütüğüne yazıldılar. 18 Rubenliler'in, Gadlılar'ın ve Manaşse oymağının yarısının kalkan ve kılıç kullanabilecek, ok atabilecek, savaş için eğitilmiş 44 760 yiğit askeri vardı. 19 Hacerliler'e, Yetur'a, Nafis'e, Nodav'a karşı savaş açtılar. 20 Onlarla savaşırken yardım gördüler. Tanrı Hacerliler'i ve onlarla birlikte olanları ellerine teslim etti. Çünkü savaş sırasında Tanrı'ya yalvarmışlar, O'na güvenmişlerdi. Bu yüzden Tanrı yalvarışlarını yanıtladı. 21 Hacerliler'in hayvanlarını ele geçirdiler: Elli bin deve, iki yüz ellî bin davar, iki bin eşek. Tutsak olarak da yüz bin kişi aldılar. 22 Savaş Tanrı'nın isteğiyle olduğu için düşmandan birçok kişiyi öldürdüler. Sürgün dönemine dek Hacerliler'in topraklarında yaşadılar. 23 Manaşse oymağının yarısı Başan'dan Baal-Hermon'a, Senir, yani Hermon Dağı'na kadar uzanan topraklarda yaşadı ve sayıca çoğaldı. 24 Boy başları şunlardı: Efer, Yişi, Eliel, Azriel, Yeremya, Hodavya, Yahdiel. Bunlar yiğit savaşçılar, ünlü kişiler ve boy başlarıydı. 25 Ne var ki atalarının Tanrı'sına bağı kalmadılar. Tanrı'ya ihanet ederek öncülerinden yok ettiği ulusların ilahlarına yöneldiler. 26 Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Tiglat-Pileser diye bilinen Asur Krallı Pül'u harekete geçirdi. Asur Krallı Rubenliler'i, Gadlılar', Manaşse oymağının yarısını tutsak edip Halah'a, Habur'a, Hara'ya, Gozan Irmağı'na sürdü. Onlar bugün de oralarda yaşıyorlar.

6 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari. 2 Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. 3 Amram'ın çocukları: Harun, Musa, Miryam. Harun'un oğulları: Nadav, Avihu, Elazar, İtamar. 4

Pinehas Elazar'ın oğluydu. Avişa Pinehas'ın, 5 Bukki Avişa'nın, Uzzi Bukki'nin, 6 Zerahya Uzzi'nin, Merayot Zerahya'nın, 7 Amarya Merayot'un, Ahituv Amarya'nın, 8 Sadok Ahituv'un, Ahimaas Sadok'un, 9 Azarya Ahimaas'ın, Yohanan Azarya'nın, 10 Azarya Yohanan'ın oğluydu. –Süleyman'ın Yeruşalim'de yaptığı tapınakta kâhinlik eden oydu.– 11 Amarya Azarya'nın, Ahituv Amarya'nın, 12 Sadok Ahituv'un, Şallum Sadok'un, 13 Hilkiya Şallum'un, Azarya Hilkiya'nın, 14 Seraya Azarya'nın, Yehosadak Seraya'nın oğluydu. 15 RAB Nebukadnessar aracılığıyla Yahuda ve Yeruşalim halkını sürdürüğünde Yehosadak da sürgünе gitmiştir. 16 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari. 17 Gerşon'un oğulları: Livni, Şimi. 18 Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. 19 Merari'nin oğulları: Mahli, Muşı. Soylarına göre yazılmış Levi oymağının boyları şunlardır: 20 Gerşon'un soyu: Livni Gerşon'un, Yahat Livni'nin, Zimma Yahat'in, 21 Yoah Zimma'nın, İddo Yoah'ın, Zerah İddo'nun, Yeateray Zerah'in oğluydu. 22 Kehat'ın soyu: Amminadav Kehat'in, Korah Amminadav'ın, Assir Korah'in, 23 Elkana Assir'in, Eyyasaf Elkana'nın, Assir Eyyasaf'ın, 24 Tahat Assir'in, Uriel Tahat'in, Uzziya Uriel'in, Şaul Uzziya'nın oğluydu. 25 Elkana'nın öbür oğulları: Amasay, Ahimot. 26 Elkana Ahimot'un, Sofay Elkana'nın, Nahat Sofay'in, 27 Eliav Nahat'in, Yeroham Eliav'in, Elkana Yeroham'in, Samuel Elkana'nın oğluydu. 28 Samuel'in oğulları: İlk oğlu Yoel, ikinci Aviya. 29 Merari'nin soyu: Mahli Merari'nin, Livni Mahli'nin, Şimi Livni'nin, Uzza Şimi'nin, 30 Şima Uzza'nın, Hagiya Şima'nın, Asaya Hagiya'nın oğluydu. 31 Antlaşma Sandığı RAB'bin Tapınağı'na taşındıktan sonra Davut'un orada görevlendirdiği ezgiciler şunlardır. 32 Bunlar Süleyman Yeruşalim'de RAB'bin Tapınağı'ni kurana dek Buluşma Çadır'ında ezgi okuyarak hizmet eder, belirlenmiş kurallar uyarınca görevlerini yerine getirirlerdi. 33 Oğullarıyla birlikte görev yapan kişiler şunlardır: Kehatoğulları'ndan: Ezgici Heman, Heman, İsrail oğlu Levi oğlu Kehat oğlu Yishar oğlu Korah oğlu Eyyasaf oğlu Assir oğlu Tahat oğlu Sefanya oğlu Azarya oğlu Yoel oğlu Elkana oğlu Amasay oğlu Mahat oğlu Elkana oğlu Suf oğlu Toah oğlu Eliel oğlu Yeroham oğlu Elkana oğlu Samuel oğlu Yoel'in oğluydu. 39 Heman'ın sağ yanında görev yapan akrabası Asaf. Asaf, Levi oğlu Gerşon oğlu Yahat oğlu Şimi oğlu Zimma oğlu Etan oğlu Adaya oğlu Zerah oğlu Etni oğlu Malkiya oğlu Baaseya oğlu Mikael oğlu Şima oğlu Berekyâ'nın oğluydu. 44 Heman'ın solunda görev yapan kardeşleri Merarioğulları'ndan: Etan, Etan, Levi oğlu Merari oğlu Muşı oğlu Mahli oğlu Şemer oğlu Bani oğlu Amsi oğlu Hilkiya oğlu Amatsya oğlu Haşavya oğlu Malluk oğlu Avdi oğlu Kiyşi'nin oğluydu. 48 Bunların Levili akrabaları, çadırın, Tanrı'nın Tapınağı'nın bütün görevlerini yerine getirmek üzere atandılar. 49 Ancak, Tanrı kulu Musa'nın buyruğu uyarınca, yakmalık sunu sunağında ve buhur sunağında sunu sunanlar Harun'la oğullarıydı. En Kutsal Yer'de yapılan hizmetlerden ve Israilliler'in bağışlanması için sunulan kurbanlardan onlar sorumluydu. 50 Harunoğulları şunlardır: Harun'un oğlu Elazar, onun oğlu Pinehas, onun oğlu Avişa, 51 onun oğlu Bukki, onun oğlu Uzzi, onun oğlu Zerahya, 52 onun oğlu Merayot, onun oğlu Amarya, onun oğlu Ahituv, 53 onun oğlu Sadok, onun oğlu Ahimaas. 54 İlk kurayı çeken Kehat boyundan Harunoğulları'nın sınırlarına göre yerleşim yerleri şunlardır: 55

Yahuda topraklarındaki Hevron'a çevresindeki otlaklar onlara verildi. **56** Kentin tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kalev'e verildi. **57** Sığınak kent seçilen Hevron, Livna, Yattir, Eştemoa, Hilen, Devir, Aşan, Yutta, Beytsemeş kentleriyle bunların otlakları Harunoğulları'na verildi. **60** Benyamin oymağından da Givon, Geva, Alemet, Anatot ve bunların otlakları verildi. Kehat boylarına verilen bu kentlerin toplam sayısı on üçtü. **61** Geri kalan Kehatoğulları'na Manaşçe oymağının yarısına ait boylardan alınan on kent kurayla verildi. **62** Gerşenoğulları'na boy sayısına göre İssakar, Aşer, Naftali ve Başan'daki Manaşçe oymağından alınan on üç kent verildi. **63** Merarioğulları'na boy sayısına göre Ruben, Gad ve Zevulun oymaklarından alınan on iki kent kurayla verildi. **64** İsraililer bu kentleri otlaklarıyla birlikte Levililer'e verdiler. **65** Yahuda, Şimon, Benyamin oymaklarından alınan ve yukarıda adları sayılan kentler kurayla verildi. **66** Kehat boyundan bazı aileler Efrayim oymağından alınan kentler verildi. **67** Efrayim dağlık bölgesinde sırgınak kent seçilen Şekem, Gezer, Yokmoam, Beython, Ayalon, Gat-Rimmon ve bunların otlakları verildi. **70** İsraililer Manaşçe oymağının yarısından alınan Aner, Bilam ve bunların otlaklarını Kehat boyunun öbür ailelerine verdiler. **71** Aşağıdaki kentler Gerşenoğulları'na verildi: Manaşçe oymağının yarısına ait Başan'daki Golan, Aştarot ve bunların otlakları. **72** İssakar oymağından Kedeş, Daverat, Ramot, Anem ve bunların otlakları. **74** Aşer oymağından Maşal, Avdon, Hukok, Rehov ve bunların otlakları. **76** Naftali oymağından Celile'deki Kedeş, Hammon, Kiryatayim ve bunların otlakları. **77** Merarioğulları'na –geri kalan Levililer'e– aşağıdaki kentler verildi: Zevulun oymağından Rimmono, Tavor ve bunların otlakları. **78** Ruben oymağından Eriha'nın ötesinde, Şeria Irmağı'nın doğusundaki kırda bulunan Beser, Yahsa, Kedemot, Mefaat ve bunların otlakları. **80** Gad oymağından Gilat'taki Ramot, Mahanayim, Heşbon, Yazer ve bunların otlakları.

7 İssakar'ın dört oğlu vardı: Tola, Pua, Yaşuv, Şimron. **2** Tola'nın oğulları: Uzzi, Refaya, Yeriel, Yahmay, Yıvsam, Samuel. Bunlar Tola boyunun başlarıydı. Soy kütüğüne göre yiğit savaşçıları. Davut döneminde sayıları 22 600'dü. **3** Uzzi'nin oğlu: Yızrahyा. Yızrahyा'nın oğulları: Mikael, Ovadya, Yoel, Yişşa. Beşi de boy başlığıydı. **4** Soy kütüğüne göre, aralarında savaşa hazır 36 000 kişi vardı. Hepsinin çok sayıda karısı ve çocuğu vardı. **5** Soy kütüğüne göre İssakar boylarına bağlı akrabalarından savaşacak durumda olanların sayısı 87 000'di. **6** Benyamin'in üç oğlu vardı: Bala, Beker, Yediael. **7** Bala'nın beş oğlu vardı: Esbon, Uzzi, Uzziel, Yerimot, İyri. Bunlar boy başlığı. Soy kütüğüne kayıtlı yiğit savaşçıların sayısı 22 034 kişiydi. **8** Beker'in oğulları: Zemira, Yoaş, Eliezer, Elyoenay, Omri, Yeremot, Aviya, Anatot, Alemet. Hepsini Beker'in oğullarıydı. **9** Bunların soy kütüğüne kayıtlı aile başlarının ve yiğit savaşçıların sayısı 20 200'dü. **10** Yediael'in oğlu: Bilhan. Bilhan'ın oğulları: Yeuş, Benyamin, Ehut, Kenaana, Zetan, Tarşış, Ahişahar. **11** Yediael'in bütün oğulları boy başlarıydı. Aralarında savaşa hazır 17 200 yiğit savaşçı vardı. **12** Şuppim ve Huppim İr'in, Huşim ise Aher'in oğluyu. **13** Naftali'nin oğulları: Yahasiel, Guni, Yeser, Şallum. Bunlar Bilha'nın soyundandı. **14** Manaşçe'nin oğulları: Aramli cariyanın doğurduğu Asriel, Makir. Makir Gilat'ın babasıydı. **15** Makir Huppim'le Şuppim'in kızkardeşi Maaka'yı

kari olarak aldı. Makir'in ikinci oğlunun adı Selofhat'tı. Selofhat'ın yalnız kızları oldu. **16** Makir'in karısı Maaka, Pereş ve Şereş adında iki oğul doğurdu. Şereş'in de Ulam ve Rekem adında iki oğlu oldu. **17** Ulam'ın oğlu: Bedan. Manaşçe oğlu Makir oğlu Gilat'ın oğulları bunlardır. **18** Gilat'ın kızkardeşi Hammoleket İshot'u, Aviezir'i, Mahla'yı doğurdu. **19** Şemida'nın oğulları: Ahyan, Şekem, Likhi, Aniam. **20** Efrayim'in oğulları: Şutelah, Ezer ve Elat. Beret Şutelah'ın, Tahat Beret'in, Elada Tahat'ın, Tahat Elada'nın, Zavat Tahat'ın, Şutelah da Zavat'ın oğluyu. Ülkede doğup büyüyen Gatlılar Ezer'le Elat'ı öldürdüler. Çünkü onların sürülerini çalmaya gitmişlerdi. **22** Babaları Efrayim günlerce yas tuttu. Akrabaları onu avutmaya geldiler. **23** Efrayim kardelarıyla yine yattı. Kadın gebe kalıp bir oğul doğurdu. Evinde talihsizlik var diye babası oglana Beria adını verdi. **24** Kızı Aşağı ve Yukarı Beython'ı, Uzzen-Seera'yı kuran Seera'ydı. **25** Beria'nın Refah adında bir oğlu vardı. Refah Beria'nın, Reşef Refah'ın, Telah Reşef'in, Tahan Telah'ın, Ladan Tahan'ın, Ammihut Ladan'ın, Elişama Ammihut'un, Nun Elişama'nın, Yeşu da Nun'un oğluyu. **28** Efrayimlerin yerleşikleri topraklar Beytel'i ve çevresindeki köyleri, doğuda Naaran'ı, batıda Gezer'i ve köylerini, Şekem, Aya ve köylerini kapsıyordu. **29** Manaşçe oymağının sınırında Beytşean, Taanak, Megiddo, Dor ve bunlara ait köyler vardı. İsrail oğlu Yusuf'un soyu buralarda yaşadı. **30** Aşer'in oğulları: Yimna, Yişşa, Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah. **31** Beriaogulları: Hever ve Birzayıt'in kurucusu Malkiel. **32** Hever Yaflet, Şomer, Hotam ve kızkardeşleri Şua'nınbabasıydı. **33** Yafletoğulları: Pasak, Bimhal, Aşvat. Yaflet'in oğulları bunlardı. **34** Şomeroğulları: Ahi, Rohga, Yehubba, Aram. **35** Kardeşi Helem'in oğulları: Sofah, Yimna, Şeleş, Amal. **36** Sofahoğulları: Suah, Harnefer, Şual, Beri, Yimra, **37** Beser, Hod, Şamma, Şılışa, Yitran, Beera. **38** Yeteroğulları: Yefunne, Pispa, Ara. **39** Ulla'nın oğulları: Arah, Hanniel, Risya. **40** Bunların hepsi Aşer soyundandı. Boy başları, seçkin kişiler, yiğit savaşçılar ve tanınmış önderlerdi. Soy kütüğüne kayıtlı savaşa hazır olanların sayısı yirmi altı bindi.

8 Benyamin'in ilk oğlu Bala, ikinci oğlu Aşbel, Üçüncü oğlu Ahrah, **2** Dördüncü oğlu Noha, Beşinci oğlu Rafa'ydı. **3** Bala'nın oğulları: Addar, Gera, Avihut, **4** Avişa, Naaman, Ahoah, **5** Gera, Şefufan, Huram. **6** Ehutoğulları Geva'da yaşayan ailelerin başlarıydı. Oradan Manahat'a sürüldüler. Adları şunlardır: **7** Naaman, Ahiya ve onları sürgüne gönderen Gera. Gera Uzza'yla Ahihut'un babasıydı. **8** Şaharayim, karıları Huşim'le Baara'yı boşadıkten sonra, Moav kırrında çocuk sahibi oldu. **9** Yeni karısı Hodeş'ten doğan oğulları şunlardır: Yovav, Siyyva, Meşa, Malkam, **10** Yeus, Sakeya, Mırma. Bunlar Şaharayim'in oğullarıydı. Hepsini de boy başlarıydı. **11** Şaharayim'in karısı Huşim'den de Avituv ve Elpaal adında iki oğlu vardı. **12** Elpaal'in oğulları: Ever, Mişam, Ono ve Lod kentleriyle çevrelerindeki köyleri yeniden kurulan Şemet, Beria, Şema. Beria'yla Şema Ayalon'da yaşayan halkın boy başlarıydı. Bunlar Ga'a yaşıyan halkı sürdürüler. **14** Ahyo, Şaşak, Yeremot, **15** Zevadya, Arat, Eder, **16** Mikael, Yişşa ve Yoha Beria'nın oğullarıydı. **17** Zevadya, Meşullam, Hızkı, Hever, **18** Yişmeray, Yizilya ve Yovav Elpaal'in oğullarıydı. **19** Yakim, Zikri, Zavdi, **20** Elienay, Silletay, Eiel, **21** Adaya,

Beraya ve Şimrat Şimi'nin oğullarıydı. 22 Şaşak'ın oğulları: Yişpan, Ever, Eliel, 23 Avdon, Zikri, Hanan, 24 Hananya, Elam, Antotiya, 25 Yıfdeya, Penuel. 26 Yeroham'ın oğulları: Şamşeray, Şeharya, Atalya, 27 Yaareşa, Eliya, Zikri. 28 Bunların hepsi soy kütüğüne göre boy başları ve önderlerdi. Yeruşalim'de yaşıdilar. 29 Givon'un kurucusu Yeiel Givon'da yaşadı. Karısının adı Maaka'ydı. 30 Yeiel'in ilk oğlu Avdon'du. Öbürleri şunlardır: Sur, Kiş, Baal, Ner, Nadav, 31 Gedor, Ahyo, Zeker 32 ve Şima'nın babası Miklot. Bunlar Yeruşalim'deki akrabalarının yanında yaşıarlardı. 33 Ner Kiş'in, Kişi Saul'un babasıydı. Saul Yonatan, Malkiışua, Avinadav ve Eşbaal'ın babasıydı. 34 Yonatan Merib-Baal'ın, Merib-Baal Mika'nın babasıydı. 35 Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tarea, Ahaz. 36 Ahaz Yehoadda'nın babasıydı. Yehoadda Alemet, Azmavet, Zimri'nin, Zimri Mosa'hın, 37 Mosa Binea'nın, Binea Rafa'hın, Rafa Elasa'hın, Elasa da Asel'in babasıydı. 38 Asel'in altı oğlu vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail, Şearya, Ovadya, Hanan. Bütün bunlar Asel'in oğullarıydı. 39 Asel'in kardeşi Esek'in oğulları: ilk oğlu Ulam, ikinciye Yesus, üçüncüye Elifelet. 40 Ulamoğulları ok atmakta ustaya, yigit savaştılar. Ulam'in birçok oğlu, torunu vardı. Sayıları yüzelli kişiydi. Hepsi Benyamin soyundandı.

9 Bütün İsraililer soylarına göre kaydedilmiştir. Bu kayıtlar İsrail krallarının tarihinde yazılmıştır. Yahudalılar RAB'be ihanet ettikleri için Babil'e sürüldüler. 2 Kentlerindeki mülklerine dönüp ilk yerleşenler bazı İsraililer, kâhinler, Levililer ve tapınak görevlileriydi. 3 Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manaşşe soyundan Yeruşalim'de yaşayanlar şunlardır: 4 Yahuda oğlu Peres soyundan Bani oğlu İmri oğlu Omri oğlu Ammihut oğlu Utay. 5 Şelaoğulları'ndan: ilk oğlu Asaya ve oğulları. 6 Zerahoğulları'ndan: Yeuel. Yahudalılar'ın toplamı 690 kişiyydi. 7 Benyamin soyundan gelenler: Hassenua oğlu Hodavya oğlu Meşullam oğlu Sallu, 8 Yeroham oğlu Yivneya, Mikri oğlu Uzzi oğlu Ela, Yivniya oğlu Reuel oğlu Şefatya oğlu Meşullam. 9 Soylarına göre kaydedilenlerin toplamı 956 kişiyydi. Bunların hepsi aile başlarıydı. 10 Kâhiner: Yedaya, Yehoyariv, Yakin, 11 Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu Meşullam oğlu Hilkiya oğlu tapınak baş görevlisi Azarya, 12 Malkiya oğlu Paşdur oğlu Yeroham oğlu Adaya, imber oğlu Meşillemiç oğlu Meşullam oğlu Yahzera oğlu Adiel oğlu Maasay. 13 Aile başları olan kâhin kardeşlerinin toplamı 1 760'tı. Tanrı'nın Tapınağı'ndaki hizmetçilerden sorumlu yetenekli kişilerdi. 14 Levililer: Merarioğulları'ndan Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşuv oğlu Şemaya, 15 Bakbakkar, Hereş, Galal, Asaf oğlu Zikri oğlu Mika oğlu Mattanya, 16 Yedutun oğlu Galal oğlu Şemaya oğlu Ovadya ve Netofalilar'ın köylerinde yaşayan Elkana oğlu Asa oğlu Berekyah. 17 Tapınak kapı nöbetçileri: Şallum, Akkuv, Talmon, Ahiman ve kardeşleri. Şallum başlarıydı. 18 Bugüne kadar doğuya bakan Kral Kapısı'nda görevlidirler. Levili bölgelere bağlı kapı nöbetçileri bunlardı. 19 Korah oğlu Evyasaf oğlu Kore oğlu Şallum ve ailesinden –Korahoğulları'ndan– olan çalışma arkadaşları Çadır'ın giriş kapısının nöbetçileriydi. Bunların ataları da RAB'bin ordugahının giriş kapısının nöbetçileriydi. 20 Önceleri Elazar oğlu Pinehas onların başıydı. RAB onunlaydı. 21 Buluşma Çadır'ının kapısında Meşeleyma oğlu Zekeriya nöbet tutardı. 22 Giriş kapısına nöbetçi seçilenlerin toplamı 212'ydı. Bunlar, köylerinde bağlı oldukları

soy kütüğüne yazılıdır. Davut'la Bilici Samuel tarafından bu görevre atanmışlardır. 23 Oğullarıyla birlikte RAB'bin Tapınağı'nın, yani Çadır'ın kapılarında nöbet tutardı. 24 Nöbetçiler dört yanda –doğu, batıda, kuzeyde ve güneyde– nöbet tutardı. 25 Köylerdeki kardeşleri zaman zaman gelir, yedi günlük bir süre için görevi onlarla paylaşırdı. 26 Dört kapının baş nöbetçileri Levili'ydi. Bunlar Tanrı'nın Tapınağı'ndaki odalardan ve hazinelelerden sorumluydu. 27 Geceyi Tanrı'nın Tapınağı'nın çevresinde geçirirlerdi. Çünkü tapınağı koruma ve her sabah kapılarını açma görevi onlarıydı. 28 Bazıları da tapınak hizmetinde kullanılan eşyalardan sorumluydu. Eşyaları sayarak içeri alır, sayarak dışarıya çıkarırlardı. 29 Öbürleri eşyalardan, kutsal yere ait nesnelerden, ince undan, şaraptan, zeytinyağından, günükten, baharattan sorumluydu. 30 Ancak baharatı karıştırıp hazırlama görevi kâhinlerindi. 31 Korahoğulları'ndan Şallum'un ilk oğlu Levili Mattitya sacda pide pişirme görevine atanmıştı. 32 Kardeşleri Kehatoğulları'ndan bazıları da her Şabat Günü adak ekmeklerini hazırlamakla görevliydi. 33 Levililer'in boy başları olan ezgiciler tapınağın odalarında yaşırdı. Başka iş yapmazlardı. Çünkü yapıtları işten gece gündüz sorumluydular. 34 Bunların hepsi soy kütüğüne göre Levililer'in boy başları, önderleri ve Yeruşalim'de yaşırlardı. 35 Givon'un kurucusu Yeiel, Givon'da yaşadı. Karısının adı Maaka'ydı. 36 Yeiel'in ilk oğlu Avdon'du. Öbürleri şunlardır: Sur, Kişi, Baal, Ner, Nadav, 37 Gedor, Ahyo, Zekeriya, Miklot. 38 Miklot Şimam'in babasıydı. Bunlar Yeruşalim'de akrabalarının yanında yaşırlardı. 39 Ner Kiş'in, Kişi Saul'un babasıydı. Saul Yonatan, Malkiışua, Avinadav ve Eşbaal'ın babasıydı. 40 Yonatan Merib-Baal'ın, Merib-Baal Mika'nın babasıydı. 41 Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tahrea, Ahaz. 42 Ahaz Yada'nın babasıydı. Yada Alemet, Azmavet ve Zimri'nin, Zimri Mosa'hın, 43 Mosa Binea'nın, Binea Refaya'nın, Refaya Elasa'hın, Elasa da Asel'in babasıydı. 44 Asel'in altı oğlu vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail, Şearya, Ovadya, Hanan. Bütün bunlar Asel'in oğullarıydı.

10 Filistiller İsraililer'le savaşa tutuştı. İsraililer Filistiller'in önünden kaçtı. Birçoğu Gilboa Dağı'nda ölüp yere serildi. 2 Filistiller Saul'la oğullarının ardına düştüler. Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkiışua'yı yakalayıp öldürdüler. 3 Saul'un çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistili okçular tarafından vuruldu ve yaralandı. 4 Saul silahını taşıyan adama, "Kılıcını çek de bana sapla" dedi, "Yoksa bu sünnetsizler gelip benimle alay edecekler." Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarağan bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı. 5 Saul'un ölümüne görünce, silah taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine atıp öldü. 6 Böylece Saul, üç oğlu ve bütün ev halkı birlikte öldüler. 7 Vadide oturan İsraililer, İsrail ordusunun kaçtığını, Saul'la oğullarının ölümünü anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladılar. Filistiller gelip bu kentlere yerlestiler. 8 Ertesi gün Filistiller, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saul'la oğullarının Gilboa Dağı'nda olduğunu gördüler. 9 Saul'u soyduktan sonra başına kesip silahlarını aldılar. Sonra bu iyi haberı putlarına ve halka duyurmaları için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler. 10 Saul'un silahlarını ilahlarının tapınağına koyup başını Dagon Tapınağı'na çaktılar. 11 Yaveş-Gilat halkı Filistiller'in Saul'a

yaptıklarını duydular. **12** Bütün yiğitler gidip Saul'la oğullarının cesetlerini Yaveş'e getirdiler. Sonra kemiklerini Yaveş'teki yabani fistik ağaçının altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular. **13** Saul RAB'be ihanet ettiğinden dolayı ölüdü. RAB'bin sözünü yerine getirmemi. Yol göstermesi için RAB'be danışacağına bir cincİYE danıştı. Bu yüzden RAB onu öldürdü. Krallığını da İshay oğlu Davut'a devretti.

11 Israilliler'in tümü Hevron'da bulunan Davut'a gelip şöyle dediler: "Biz senin etin, kemiğiniz. **2** Geçmişte Saul kralımızken, savaşta İsrail'e komuta eden sendin. Tanrı RAB sana, 'Halkım İsrail'i sen güdecek, onlara sen önder olacaksın' diye söz verdi." **3** İsrail'in bütün ileri gelenleri Hevron'a, Kral Davut'un yanına gelince, Davut RAB'bin önünde orada onlarla bir antlaşma yaptı. Onlar da RAB'bin Samuel aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Davut'u İsrail Kralı olarak meshettiler. **4** Kral Davut'la Israilliler Yevus diye bilinen Yeruşalim'e saldırmak için yola çıktılar. Orada yaşayan Yevuslular **5** Davut'a, "Sen buraya giremezsin" dediler. Ne var ki, Davut Siyon Kalesi'ni, Davut Kenti'ni ele geçirdi. **6** Davut, "Yevuslular'a ilk saldırın kişi komutan ve önder olacak" demişti. İlk saldırıyı Seruya oğlu Yoav yaptı, böylece ordu komutanı oldu. **7** Bundan sonra Davut kalede oturmaya başladı. Bunun içün oraya "Davut Kenti" adı verildi. **8** Çevredekiler bölgeyi, Mill'dan çevre surlara kadar uzanan kesimi inşa etti. Yoav da kentin geri kalan bölümünü onardı. **9** Davut giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen RAB onunlaydı. **10** RAB'bin İsrail'e verdiği söz uyarınca Davut'un yiğit askerlerinin komutanları İsrail halkıyla birlikte Davut'u kral yaptılar ve krallığının güçlenmesi için onu desteklediler. **11** Bunların adları söyledi: Üçler'in önderi Hakmonlu Yaşovam, mızrağını üç yüz kişiye karşı kaldırıp bir saldırında hepsini öldürdü. **12** İkinci, üç yiğitlerden biri olan Ahohlu Dodo oğlu Elazar. **13** Filistililer savaş için Pas-Dammim'de toplandıklarında Elazar Davut'un yanındaydı. Orada bir arpa tarlası vardı. Israilliler Filistililer'in önünden kaçmıştı. **14** Ama Elazar'la Davut tarlanın ortasında durup orayı savunmuş, Filistililer'i öldürmüştür. RAB onlara büyük bir zafer sağlamıştı. **15** Otuzlar'dan üçü Davut'un yanına, Adullam Mağarası'ndaki kayaya gittiler. Bir Filist birliği Refaim Vadisi'nde ordugah kurmuştu. **16** Bu sırada Davut hisarda, başka bir Filist birliği ise Beytlehem'deydi. **17** Davut özlemle, "Keşke biri Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan bana su getirse!" dedi. **18** Bu Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan su çekip Davut'a getirdiler. Ama Davut içmek istemedi; suyu yere dökerek RAB'be sundu. **19** "Ey Tanrıım, bunu yapmak benden uzak olsun!" dedi, "Canlarını tehlrikeye atıp giden bu üç kişinin kanını mı içeyim?" Canlarını tehlrikeye atarak suyu getirdikleri için Davut içmek istemedi. Bu üç kişinin yiğitliği işte böyledi. **20** Yoav'ın kardeşi Avişay Üçler'in önderiydi. Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi. **21** Üçler'in en saygın kişisiydi ve onların önderi oldu. Ama Üçler'den sayılmadı. **22** Yehoyada oğlu Kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı. Büyük işler başardı. Aslan yürekli iki Moavlı'yı öldürdü. Ayrıca karlı bir gün çukura inip bir aslan öldürdü. **23** Beş arşın boyunda iri yarı bir Mısırlı'yı da öldürdü. Mısırlı'nın elinde dokumacı sırı-

gibi bir mızrak vardı. Benaya sopayla onun üzerine yürüdü. Mızrağı elinden kaptığı gibi onu kendi mızrağıyla öldürdü. **24** Yehoyada oğlu Benaya'nın yaptıkları bunlardır. Bu sayede o da üç yiğitler kadar ünlüdür. **25** Benaya Otuzlar arasında saygın bir yer edindiye de, Üçler'den sayılmadı. Davut onu muhafiz birliği komutanlığına atadı. **26** Öteki yiğitler şunlardır: Yoav'ın kardeşi Asahel, Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan, **27** Harorlu Şammot, Pelonlu Heles, **28** Tekoali İkkeş oğlu İra, Anatolu Aviezer, **29** Huşlu Sibbekay, Ahohlu İlay, **30** Netofali Mahray ve Baana oğlu Helet, **31** Benyaminogulları'ndan Givali Rivay oğlu İttay, Piratonlu Benaya, **32** Gaaş vadilerinden Huray, Arvali Aviel, **33** Baharumlu Azmavet, Şaalandlu Elyahba, **34** Gizonlu Haşem'in oğulları, Hararlı Şage oğlu Yonatan, **35** Hararlı Sakâr oğlu Ahiam, Ur oğlu Elifal, **36** Mekereli Hefer, Pelonlu Ahiya, **37** Karmelli Hesro, Ezbay oğlu Naaray, **38** Natan'ın kardeşi Yoel, Hacer oğlu Mivhar, **39** Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcısı Berotlu Nahray, **40** Yattırılı İra ve Garev, **41** Hititti Uriya, Ahlay oğlu Zavat, **42** Rubenliler'in önderi Rubenli Şiza oğlu Adina ve ona eşlik eden otuz kişi, **43** Maaka oğlu Hanan, Mitanlı Yoşafat, **44** Aşteralı Uzziya, Aroerli Hotam'in oğulları Şama ve Yeiel, **45** Şimri oğlu Yedael ve kardeşi Tisli Yoha, **46** Mahavlı Eliel, Elnaam'ın oğulları Yerivay ve Yoşavya, Moavlı Yitma, **47** Eliel, Ovet, Mesovali Yaasiel.

12 Davut'un Kiş oğlu Saul'dan gizlendiği Ziklak'ta yanına gelenler şunlardır. Bunlar savaşta onu destekleyen yiğitlerdi. **2** Benyamin oymağından, Saul'un ailesindendirler. Yay taşır ve yayla ok, sapanla taş atmak için hem sağ, hem sol ellerini kullanabilirlerdi. **3** Givali Şemaa'nın oğulları Ahiezer'le Yoşa'nın komutası altındaydır. Adları şunlardır: Azmavet'in oğulları Yeziel'le Pelet, Beraka, Anatolu Yahu, **4** Otuzlar'dan bir yiğit ve Otuzlar'ın önderi olan Givonlu Yişmaya, Yeremya, Yahaziel, Yohanan, Gederali Yozavat, **5** Eluzay, Yerimot, Bealya, Şemarya, Haruflu Şefatya, **6** Elkana, Yişşıya, Azarel, Yoezer, Yaşovam, Korahlılar, **7** Yoela, Zevadya, Gedorlu Yeroham'ın oğulları. **8** Davut çölde saklandığı yerdeyken bazı Gadlılar da ona katıldı. Bunlar savaşa hazır, kalkan ve mızrak kullanabilen yiğit adamlardır. Yüzleri aslan yüzü gibiydi, dağlardaki ceylanlar kadar çeviktiler. **9** Önderleri Ezer'di. İkinci Ovadya, üçüncüsü Eliav, **10** dördüncüsü Mişmanna, beşinci Yeremya, **11** altıncısı Attay, yedinci Eliel, **12** sekizinci Yohanan, dokuzuncusu Elzavat, **13** onuncusu Yeremya, on birinci de Makbannay'dı. **14** Bu Gadlılar ordu komutanlarıydı. En güçsüzlere yüz, güçlülerini bin kişinin yerini tutardı. **15** Birinci ay, Şeria Irmağı her yana taşımişken, karşı yakaya geçtiler. Oradaki vadilerde oturanların tümünü doğuya, batıya kaçırdılar. **16** Benyamin ve Yahudaogulları'ndan bazı kişiler de Davut'un yanına, saklandığı yere gittiler. **17** Onları karşılaşmaya çıkan Davut söyle dedi: "Eğer bana yardım etmek için esenlikle geldiyseniz, buyrun bize katılın. Ama ben haksızlık yapmamışken beni düşmanlarım eline teslim etmeye geldiyseniz, atalarımızın Tanrısı bunu görsün ve siz yargılasın." **18** Tanrı'nın Ruhu Otuzlar'ın önderi Amasay'ın üzerine indi. Amasay söyle dedi: "Ey Davut, seniniz biz! Ey İshay oğlu, seninleyiz! Esenlik olsun sana, esenlik! Seni destekleyenlere de esenlik olsun! Tanrı sana yardım edecektir." Davut onları iyi

karşılıdı ve akıncıların başı yaptı. **19** Davut Filistilerle birlikte Saul'a karşı savaşmaya gidince, Manaşçe oymağından da bazı kişiler onun yanına geçtiler. Ne var ki Davut'la adamları Filistiler'e yardım etmediler. Çünkü Filist beyleri birbirlerine danişip, "Davut efendisi Saul'a dönerse başımızdan oluruz" diyerek onu geri göndermişlerdi. **20** Davut Ziklak'a gittiğinde yanına geçen Manaşçeliler şunlardı: Adna, Yozavat, Yediael, Mikael, Yozavat, Elihu, Silletay. Bunlar Manaşçe'de bin kişilik birliklerin komutanlarıydı. **21** Düşman akıncılarına karşı Davut'a yardım ettiler. Hepsi de yiğit savaşçılar, ordu komutanlarıydı. **22** Her gün insanlar Davut'a yardım etmeye geliyorlardı. Davut büyük, güçlü bir orduya sahip oluncaya dek bu böyle sürdürdü. **23** RAB'bin sözü uyarınca Saul'un krallığını Davut'a vermek için Hevron'a, Davut'un yanına gelen savaşçıların sayısı şudur: **24** Savaşa hazır, kalkan ve mızrak taşıyan Yahudaçulları'ndan 6 800 kişi. **25** Savaşa hazır, yiğit Şimonoğulları'ndan 7 100 kişi. **26** Leviyoğulları'ndan 4 600 kişi. **27** Harun ailesinin başı Yehoyada ve onunla birlikte olanlar 3 700 kişi. **28** Geniş yiğit Sadok'a ailesinden 22 subay. **29** Saul'un soyu Benyaminliler'den 3 000 kişi. Benyaminliler'in çoğu o zamana dek Saul'un ailesine bağlı kalmışlardı. **30** Efrayimoğulları'ndan yiğit savaşçı ve boyalarında ün salmış 20 800 kişi. **31** Davut'u kral yapmak için Manaşçe oymağının yarısından özel olarak seçiliş gelenler 18 000 kişi. **32** İssakaroğulları'ndan 200 kişi. Bunlar İsraililer'in ne zaman ne yapması gerekiğini bilen kişilerdi. Boy başlarıydı ve bütün akrabalarnı yönetirlerdi. **33** Zevulun'dan 50 000 kişi. Bunlar savaşa hazır, deneyimli askerlerdi. Her tür silahı kullanmada ustaydilar. Davut'a candan ve yürekten yardım ettiler. **34** Naftali'den 1 000 subay ile kalkan ve mızrak taşıyan 37 000 kişi. **35** Danlılar'dan savaşa hazır 28 600 kişi. **36** Aşer'den savaşa hazır, deneyimli 40 000 asker. **37** Şeria Irmağı'nın doğusunda yaşayan, savaş için her tür silahlı donatılmış Rubenliler'den, Gadlılar'dan ve Manaşçe oymağının yarısından 120 000 kişi. **38** Bunların hepsi savaşa hazır yiğit askerlerdi. Büyük bir kararlılıkla Davut'u bütün İsrail'in kralı yapmak için Hevron'a geldiler. Geri kalan İsraililer de Davut'u kral yapma konusunda aynı düşündüreylidiler. **39** Adamlar Davut'un yanında üç gün kaldılar. Orada yiyecek yiyeceklerle, develerle, katırlarla, öküzlerle geldiler. Bol miktarda un, incir pestili, kuru üzüm salkımları, şarap, zeytinyağı, çok sayıda şiir ve davar getirdiler. Çünkü İsrail'de sevinç vardı.

13 Davut binbaşılıara, yüzbaşılıara ve subaylarına danişti. **2** Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle seslendi: "Eğer onaylarsanız ve Tanrı'mız RAB'bin isteği ise, İsrail ülkesinin her yanına yayılmış öbür soydaşlarımıza ve onlarla birlikte kendi kentlerinde ve otaklarında yaşayan kâhipler Levililer'e haberciler gönderelim. Onlar da gelip bize katılınlar. **3** Tanrı'mızın Sandığı'ni geri getirelim. Çünkü Saul'un krallığı döneminde ona gerekен önemi vermedik." **4** Topluluk bu öneriyi benimseyerek sandığı geri getirmeye karar verdi. **5** Davut Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'ni Kiryat-Yearim'den geri getirmek için Mısır'daki Şihor Irmağı'ndan Levo-Hamat'a kadar bütün

İsraililer'i topladı. **6** Böylece Davut'la İsraililer Keruvlar arasında taht kuran RAB Tanrı'nın adıyla anılan Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'ni getirmek için Yahuda'daki Baala Kenti'ne -Kiryat-Yearim'e- gittiler. **7** Tanrı'nın Sandığı'ni Avinadav'ın evinden alıp yeni bir arabaya koydular. Arabayı Uzza'yla Ahyo sürüyordu. **8** Bu arada Davut'la bütün İsrail halkı da Tanrı'nın önünde lir, çenk, tef, zil ve borazanlar eşliğinde ezgiler okuyarak, var güçleriyle bu olayı kutluyorlardı. **9** Kidon'un harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle Uzza elini uzatıp sandığı tuttu. **10** RAB sandığa elini uzatan Uzza'ya öfkelenerek onu yere çaldı. Uzza orada, Tanrı'nın önünde öldü. **11** Davut, RAB'bin Uzza'yı cezalandırmamasına öfkелendi. O günden bu yana oraya Peres-Uzza denilir. **12** Davut o gün Tanrı'dan korkarak, "Tanrı'nın Sandığı'ni nasıl yanına getirem?" diye düşündü. **13** Sandığı yanına, Davut Kenti'ne götürüreceğine Gatlı Ovet-Edom'un evine götürdü. **14** Tanrı'nın Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı. RAB Ovet-Edom'un ailesini ve ona ait her şeyi kutsadı.

14 Sur Kralı Hiram Davut'a ulaklar ve bir saray yapmak için sedir tomrukları, taşçılardır, marangozlar gönderdi. **2** Böylece Davut RAB'bin kendisini İsrail Kralı atadığını ve halkı İsrail'in hatrı için krallığını çok yücelttiğini anladı. **3** Davut Yeruşalim'de kendine daha birçok karı aldı; bunlardan erkek ve kız çocukları oldu. **4** Davut'un Yeruşalim'de doğan çocukların adları şunlardır: Şammua, Şovav, Natan, Süleyman, **5** Yivhar, Elişa, Elpelet, **6** Nogah, Nefek, Yafia, **7** Elişama, Beelyada, Elifelet. **8** Filistiler Davut'un İsrail Kralı olarak meshedildiğini duyunca, bütün Filist ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut onları karşılaşmaya gitti. **9** Filistiler gelip Refaim Vadisi'nde baskın yapmışlardır. **10** Davut Tanrı'ya danişti: "Filistiler'e saldırıyorum mı? Onları elime teslim edecek misin?" RAB, "Saldır" dedi, "Onları elime teslim edeceğim." **11** Bunun üzerine Davut'la adamları Baal-Perasim'e gittiler. Davut orada Filistiler'i bozguna uğrattı. Sonra, "Her şeyi yarıp geçen sular gibi, Tanrı düşmanlarımı benim elime yarıp geçti" dedi. Bundan ötürü oraya Baal-Perasim adı verildi. **12** Filistiler putlarını orada bırakılar. Davut'un buyruğu uyarınca putlar yakıldı. **13** Filistiler bir kez daha gelip vadiye baskın yaptılar. **14** Davut yine Tanrı'ya danişti. Tanrı söyle karşılık verdi: "Buradan saldırma! Onları arkadan çevirip pelesenk ağaçlarının önyünden saldır! **15** Pelesenk ağaçlarının tepesinden yürüyüş sesi duyar duymaz, saldırır geç. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna uğratmak için öňünsürt gitmişim demektir." **16** Davut Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filist ordusunu Givon'dan Gezer'e kadar bozguna uğrattı. **17** Böylece Davut'ün ünү her yana yayıldı. RAB bütün ulusların ondan korkmasını sağladı.

15 Davut kendisine Davut Kenti'nde evler yaptı. Ardından Tanrı'nın Antlaşma Sandığı için bir yer hazırlayıp çadır kurdu. **2** Sonra, "Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'ni yalnız Levililer taşıyacak" dedi, "Çünkü sandığı taşımak ve sonsuza dek kendisine hizmet etmek için RAB Levilileri' seçti." **3** Davut RAB'bin Antlaşma Sandığı'ni hazırlımsı olduğu yere getirmek için bütün İsraililer'i Yeruşalim'de topladı. **4** Sonra Harunoğulları'yla Levililer'i bir araya getirdi: **5** Kehatoğulları'ndan: Önder Uriel'le 120 yakını, **6** Merarioğulları'ndan: Önder

Asaya'yla 220 yakını, 7 Gerşonoğulları'ndan: Önder Yoel'le 130 yakını, 8 Elisafanoğulları'ndan: Önder Şemaya'yla 200 yakını, 9 Hevronoğulları'ndan: Önder Eliel'le 80 yakını, 10 Uzziegoğulları'ndan: Önder Amminadav'la 112 yakını. 11 Bundan sonra Davut Kâhin Sadok'la Kâhin Aviyatar', Levili Uriel', Asaya'yı, Yoel'i, Şemaya'yı, Eliel'i, Amminadav'ı yanına çağırıldı. 12 Onlara şöyle dedi: "Siz Levili boyların başlarınız. Levili kardeşlerinizle birlikte kendinizi kutsayın, sonra İsrail'in Tanrısı RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı hazırlamış olduğum yere getirin. 13 Çünkü geçen sefer sandığı siz taşımadığınız ve biz de kurala uygun davranmadığımız için Tanrıımız RAB bize öfkeliendi." 14 Böylece kâhinlerle Levililer İsrail'in Tanrısı RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı getirmek için kendilerini kutsadılar. 15 RAB'bin sözü uyarınca ve Musa'nın onlara buyurduğu gibi, Tanrı'nın Sandığı'nın sırlarını omuzları üzerinde taşıdılar. 16 Davut Levili önderlere, kardeşlerinden çenk, lir ve zil gibi çalgılar eşliğinde yüksek sesle sevinçli ezgiler okuyacak ezgiciler atamalarını söyledi. 17 Levililer de Yoel oğlu Heman'ı, akrabalardan Berekyâ oğlu Asaf'ı, akrabalari Merarioğulları'ndan Kuşaya oğlu Etan'ı atadılar. 18 Onlara yardımcı olarak da kapı nöbetçileri kardeşlerinden Zekeriya'yı, Yaaziel'i, Şemiramot'u, Yehiel'i, Unni'yi, Eliav'ı, Benaya'yı, Maaseya'yı, Mattitya'yı, Elifelehu'yu, Mikneya'yı, Ovet-Edom'u, Yeiel'i atadılar. 19 Ezgicilerden Heman, Asaf, Etan tunç zil; 20 Zekeriya, Aziel, Şemiramot, Yehiel, Unni, Eliav, Maaseya, Benaya tiz perdeli çenk çalmak; 21 Mattitya, Elifelehu, Mikneya, Ovet-Edom, Yeiel, Azarya sekiz telli lirle önderlik yapmak üzere seçildiler. 22 Levililer'in önderi Kenanya ise ezgilerden sorumluydu. Bu konuda yetenekliydi. 23 Berekyâ ile Elkana Antlaşma Sandığı'nın bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi. 24 Sevanya, Yoşafat, Netanel, Amasay, Zekeriya, Benaya, Eliezer adındaki kâhinler Tanrı'nın Antlaşma Sandığı önünde borazan çalıyordu. Ovet-Edom ile Yehiya da Antlaşma Sandığı'nın bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi. 25 Böylece Davut, İsrail ileri gelenleri ve birbirileri RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı Ovet-Edom'un evinden sevinçle getirmeye gitti. 26 Tanrı, RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililer'e yardım ettiği için, yedi boğa ile yedi koç kurban ettiler. 27 Davut, sandığı taşıyan Levililer, ezgiciler ve ezgilerden sorumlu olan Kenanya ince ketenden cüppeler giyinmişlerdi. Davut ince keten efod da kuşanmıştı. 28 Böylece İsraililer sevinç naraları atarak, boru, borazan, zil, çenk ve lirler çalarak RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı getiriyorlardı. 29 RAB'bin Antlaşma Sandığı Davut Kenti'ne varınca, Saul'un kızı Mikal pencereden baktı. Oynayıp zıplayan Kral Davut'u görünce, onu içinden küçümsedi.

16 Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı getirip Davut'un bu amaçla kurduğu çadırın içine koydular. Tanrı'ya yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular. 2 Davut yakmalkı sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, RAB'bin adıyla halkı kutsadı. 3 Ardından erkek, kadın her İsrailî'ye birer somun ekmekle birer hurma ve üzüm pestili dağıttı. 4 RAB'bin Antlaşma Sandığı önünde hizmet etmek, İsrail'in Tanrısı RAB'bi anmak, O'na şükretmek ve övgüler sunmak için bazı Levililer'i atadı. 5 Bunların önderi Asaf, yardımcısı Zekeriya'ydı. Öbürleri Yeiel, Şemiramot, Yehiel, Mattitya, Eliav, Benaya, Ovet-Edom ve Yeiel'di. Bunlar

çenk ve lir, Asaf yüksek sesli zil, 6 Kâhin Benaya ile Yahaziel de Tanrı'nın Antlaşma Sandığı önünde sürekli borazan çalacaklardı. 7 O gün Davut RAB'be şükretme işini ilk kez Asaf'la kardeşlerine verdi. 8 RAB'be şükredin, O'nu adıyla çağırın, Halklara duyurun yaptıklarını! 9 O'nu ezgilerle, ilahilerle övün, Bütün harikalarını anlatın! 10 Kutsal adıyla övünün, Sevinsin RAB'be yönelerenler! 11 RAB'be ve O'nun gücüne bakın, Durmadan O'nun yüzünü arayın! 12 Ey sizler, kulu İsrail'in soyu, Seçtiği Yakupoğulları, O'nun yaptığı harikaları, Olağanüstü işlerini Ve ağızından çıkan yargıları animsayın! 14 Tanrıımız RAB O'dur, Yargıları bütün yeryüzünü kapsar. 15 O'nun antlaşmasını, Bin kuşak için verdiği sözü, İbrahim'le yaptığı antlaşmayı, İshak için içtiği andı sonsuza dek animsayın. 17 "Hakkınıza düşen mülk olarak Kenan ülkesini size vereceğim" diyerek, Bunu Yakup içi bir kural, İsrail'le sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı. 19 O zaman bir avuç insandınız, Sayıca az ve ülkeye yabancıyınız. 20 Bir ulustan öbürüne, Bir ülkeden ötekine dolaşır durdular. 21 RAB kimsenin onları ezmesine izin vermedi, Onlar için kralları bile payladı: 22 "Meshettiklerime dokunmayın, Peygamberlerime kötülük etmeyin!" dedi. 23 Ey bütün dünya, ezgiler söyleyen RAB'be! Her gün duyurun kurtarışını! 24 Görkemini uluslara, Harikalarını bütün halklara anlatın! 25 Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer, ilahılardan çok O'ndan korkulur. 26 Halkların bütün ilahıları bir hiçbir, Oysa gökleri yaratılan RAB'dır. 27 Yücelik, ululuk O'nun huzurundadır, Güç ve sevinç O'nun konutundadır. 28 Ey bütün halklar, RAB'bi övün, RAB'bin gücünü, yüceliğini övün, 29 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Sunular getirip O'nun önüne çıkm! Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının! 30 Titreyin O'nun önünde, ey bütün yeryüzündekiler! Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz. 31 Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü, Uluslar arasında, "RAB egemenlik sürüyor!" densin. 32 Gürlesin deniz içindekilerle birlikte, Bayram etsin kırlar ve üzerindekiler! 33 O zaman RAB'bin önünde ormanın ağaçları Sevinçle haykıracak. Çünkü O yeryüzünü yargılamaya geliyor. 34 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur. 35 Şöyle seslenin: "Kurtar bizi, ey kurtarıcımız Tanrı, Topla bizi, ulusların arasından çıkar. Kutsal adına şükredelim, Yüceliğinle övünelim. 36 İsrail'in Tanrısı RAB'be Öncesişlikten sonsuza dek övgüler olsun!" Bütün halk, "Amin!" diyerek RAB'be övgüler sundu. 37 Davut RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın önünde günlük işlerde sürekli hizmet etmeleri için Asaf'la Levili kardeşlerini atadı. 38 Onlarla birlikte hizmet etmeleri için Ovet-Edom'la altmış sekiz Levili akrabasını da attı. Yedutun oğlu Ovet-Edom'a Hosa kapı nöbetçileriydi. 39 Davut Kâhin Sadok'la öbür kâhin kardeşlerini Givon'daki tapınma yerinde, RAB'bin Çadırı'nın bulunduğu yerde görevlendirdi. 40 Bunlar RAB'bin İsrail'e verdiği yasada yazılanlar uyarınca, sabah akşam, düzenli olarak yakmalık sunu sunağında RAB'be sunular sunacaklardı. 41 Onlara birlikte Heman'la Yedutun'u ve RAB'bin sonsuz sevgisi için şükretsizler diye özel olarak seçilen öbürlerini de görevlendirdi. 42 Heman'la Yedutun borazanlardan, zillerden ve Tanrı'yı öven ezgiler için gereken öbür çalgılarından sorumluydu. Yedutunoğulları'nı da kapıda nöbetçi olarak görevlendirdi. 43 Sonra herkes evine döndü. Davut da ailesini kutsamak için evine döndü.

17 Davut sarayına yerlestikten sonra Peygamber Natan'a,

"Bak, ben sedir ağacından yapılmış bir sarayda oturuyorum. Oysa RAB'bin Antlaşma Sandığı bir çadırın altında duruyor!" dedi. **2** Natan, "Tasarladığın her şeyi yap, çünkü Tanrı seninledir" diye karşılık verdi. **3** O gece Tanrı Natan'a şöyle seslendi: **4** "Git, kulum Davut'a söyle de: 'RAB diyor ki, oturmam için bana tapınak yapmayacaksın. **5** İsrail halkını Mısır'dan çıkardığım günden bu yana tapınakta oturmadım. Bir çadırдан öbür çadıra, orada burada konaklayarak dolaştım. **6** İsraililer'le birlikte dolaştığım yerlerin herhangi birinde, halkımı gütmesini buyurduğum İsrail önderlerinden birine, neden bana sedir ağacından bir konut yapmadınız diye hiç sordum mu?" **7** "Şimdi kulum Davut'a söyle diyeceksin: 'Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Halkım İsrail'e önder olasın diye seni otzlardan ve koynu gümtekten aldım. **8** Her nereye gittiysen seninleydim. Önünden bütün düşmanlarını yok ettim. Adını dünyadaki büyük adamların adı gibi büyük kılacağım. **9** Halkım İsrail için bir yurt sağlayıp onları oraya yerlestireceğim. Bundan böyle kendi yurtlarında otursunlar, bir daha rahatsız edilmesinler. Kötü kişiler de halkım İsrail'e hâkimler atadığım günden bu yana yaptıkları gibi, bir daha onlara baskı yapmasınlar. Bütün düşmanlarının sana boyun eğmesini sağlayacağım. RAB'bin senin için bir soy yetiştirecek, bilesin. **11** "Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra oğullarından birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim. **12** Benim için tapınak kuracak olan odur. Ben de onun tahtını sonsuza dek südüreceğim. **13** Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Senden önceki kraldan esirgediğim sevgiyi hiçbir zaman esirgemeyeceğim. **14** Onu sonsuza dek tapınağımın ve krallığının üzerine atayacağım; tahti sonsuza dek sürecek." **15** Böylece Natan bütün bu sözleri ve görümleri Davut'a aktardı. **16** Bunun üzerine Kral Davut gelip RAB'bin önünde oturdu ve şöyle dedi: "Ya RAB Tanrı, ben kimim, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin? **17** Ey Tanrı, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunu geleceği hakkında da söz verdin. Benimle de büyük bir adammışım gibi ilgilendin, ya RAB Tanrı! **18** Kulunu onurlandırdın, ben sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü sen kulunu tanıyorsun. **19** Ya RAB, kulunun hatırı için ve isteğin uyarınca bu büyüklüğü gösterdin ve bu büyük vaatleri bildirdin. **20** "Ya RAB, bir benzerin yok, senden başka tanrı da yok! Bunu kendi kulaklarımıza duyduk. **21** Halkın İsrail'e benzer tek bir ulus yok dünyada. Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Büyük ve görkemli işler yapmakla ün saldin. Mısır'dan kurtardığın halkın önünden ulusları kovdun. **22** Halkın İsrail'i sonsuza dek kendi halkın olarak seçtin ve sen de, ya RAB, onların Tanrısı oldun. **23** "Şimdi, ya RAB, kuluna ve onun soyuna ilişkin verdığın sözü sonsuza dek tut, sözünü yerine getir. **24** Öyle ki, insanlar, İsrail'i kayıran, Her Şeye Egemen RAB Tanrı İsrail'in Tanrı'sıdır!" diyerek adını sonsuza dek anınlardır, yüceltsinler ve kulun Davut'un soyu da önünde sürsün. **25** "Sen, ey Tanrıım, ben kulun için bir soy çıkaracağını bana açıkladın. Bundan dolayı kulun önünde sana dua etme yürekliliğini buldu. **26** Ya RAB, sen Tanrı'sın! Kuluna bu iyi sözü verdin. **27** Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için kulunun soyunu kutsamayı uygun gördün. Çünkü, ya RAB, onu kutsadığın için sonsuza dek kutlu kılınacak."

18 Bir süre sonra, Davut Filistililer'i yenip boyunduruğu altına aldı; Gat'ı ve çevresindeki köyleri Filistililer'in yönetiminden çıkardı. **2** Moavlilar'ı da bozguna uğrattı. Onlar Davut'un haraç ödeyen köleleri oldular. **3** Davut Fırat'a kadar krallığını pekiştirmeye giden Sova Krallı Hadadezer'i de Hama yakınlarında yendi. **4** Bin savaş arabasını, yedi bin atlısını, yirmi bin yaya askerini ele geçirdi. Yüz savaş arabası için gereken atların dışındaki bütün atları da sakatladi. **5** Sova Krallı Hadadezer'e yardıma gelen Şam Aramlları'ndan yirmi iki bin kişiyi öldürdü. **6** Sonra Şam Aramlları'nın ülkesine askeri birlikler yerleştirdi. Onlar da Davut'un haraç ödeyen köleleri oldular. RAB Davut'u yaptığı her yerde zafer ulaştırdı. **7** Davut Hadadezer'in komutanlarının taşıdığı altın kalkanları alıp Yeruşalim'e götürdü. **8** Ayrıca Hadadezer'in yönetimindeki Tıvhat ve Kun kentlerinden bol miktarda tunç aldı. Süleyman bunu havuz, sütunlar ve çeşitli eşyalar yapmak için kullandı. **9** Hama Krallı Tou, Davut'un Sova Krallı Hadadezer'in bütün ordusunu bozguna uğrattığını duydı. **10** Tou Kral Davut'u selamlamak ve Hadadezer'le savaşıp yendiği için kutlamak üzere oğlu Hadoram' ona gönderdi. Çünkü Tou Hadadezer'le sürekli savaşmıştı. Hadoram Davut'a her türlü altın, gümüş, tunçarmaşalar getirdi. **11** Kral Davut buarmağanları bütün uluslardan –Edom, Moav, Ammonlular, Filistililer ve Amalekliler'den– ele geçirdiği altın ve gümüşle birlikte RAB'be adadı. **12** Seruya oğlu Avışay Tuz Vadisi'nde on sekiz bin Edomlu öldürdü. **13** Edom'a askeri birlikler yerleştirdi. Edomluların tümü Davut'un köleleri oldular. RAB Davut'u yaptığı her yerde zaferle ulaştırdı. **14** Bütün İsrail'de krallık yapan Davut halkına doğruluk ve adalet sağladı. **15** Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi. **16** Ahituv oğlu Sadok'la Aviyatar oğlu Ahimelek kâhin, Şavaşa yazmandı. **17** Yehoyada oğlu Benaya Keretiler'le Peletiler'in komutanydı. Davut'un oğulları da sarayda yüksek görevlere atamışlardı.

19 Bir süre sonra Ammon Krallı Nahaş öldü, yerine oğlu kral oldu. **2** Davut, "Babası bana iyilik ettiğim için ben de Nahaş oğlu Hanun'a iyilik edeceğim" diye düşünerek, babasının ölümünden dolayı baş sağlığı dilemek için Hanun'a ulaklar gönderdi. Davut'un ulakları Hanun'a baş sağlığı dilemek için Ammonlular'ın ülkesine varınca, **3** Ammon önderleri Hanun'a söyle dediler: "Davut sana baş sağlığı dileyen bu adamları gönderdi diye babana saygı duyduğumu mu sanıyorsun? Bu ulaklar ülkeyi araştırmak, casusluk etmek, yıkmak için buraya geldiler." **4** Bunun üzerine Hanun Davut'un ulaklarını yakalattı. Sakallarını tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi. **5** Davut bunu duyunca, ulakları karşılaşmak üzere adamlar gönderdi. Çünkü ulaklar çok utanıyorlardı. Kral, "Sakalınız uzayıncaya dek Eriha'da kalın, sonra dönün" diye buyruk verdi. **6** Ammonlular Davut'un nefretini kazandıklarını anlayınca, Hanun'la Ammonlular Aram-Naharayim, Aram-Maaka ve Sova'dan savaş arabalarıyla atılar kıralmak için bin talant gümüş gönderdiler. **7** Otuz iki bin savaş arabası ve Maaka Krallı'yla askerlerini kiraladılar. Maaka Krallı'yla askerleri gelip Medeva'nın yakınında ordugah kurdular. Ammonlular da savaşmak üzere kentlerinden çıkışın bir araya geldiler. **8** Davut bunu duyunca, Yoav'ı ve güçlü adamlardan oluşan bütün ordusunu onlara karşı gönderdi. **9** Ammonlular

çıkıp kent kapısında savaş düzeni aldılar. Yardıma gelen krallar da kırda savaş düzenine girdiler. **10** Önde, arkada düşman birliklerini gören Yoav, İsrail'in en iyi askerlerinden bazlarını seçerek Aramlılar'ın karşısına yerleştirdi. **11** Geri kalan birlikleri de kardeşi Avişay'ın komutasına vererek Ammonlular'a karşı yerleştirdi. **12** Yoav, "Aramlılar benden güçlü çıkarsa, yardımımıza gelirsin" dedi, "Ama Ammonlular senden güçlü çıkarsa, ben sana yardıma gelirim. **13** Güçlü ol! Halkımızın ve Tanrıımız'ın kentleri uğruna yürekli olalım! RAB gözünde iyi olanı yapşın." **14** Yoav'la yanındakiler Aramlılar'a karşı savaşmak için ileri atılıncı, Aramlılar onlardan kaçtı. **15** Aramlılar'ın kaçışlığını gören Ammonlular da Yoav'ın kardeşi Avişay'dan kaçarak kente girdiler. Yoav ise Yeruşalim'e döndü. **16** İsaillilerin önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılar, ulaklar gönderip Fırat Irmağı'nın karşı yakasında, Hadadezer'in ordu komutanı Şofak'ın komutasındaki Aramlılar'ı çayırdılar. **17** Davut bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağı'ndan geçerek onlara doğru ilerleyip karşılarında savaş düzeni aldı. Davut savaşmak için düzen alıncı, Aramlılar onunla savaştılar. **18** Ne var ki, Aramlılar İsaillilerin önünden kaçtılar. Davut onlardan yedi bin savaş arabası sürücüsü ile kirk bin yaya asker öldürdü. Ordu komutanı Şofak'ı da öldürdü. **19** Hadadezer'in buyruğundaki krallar İsaillilerin önünde bozguna uğradıklarını görünce, Davut'la barış yaparak ona boyun eğdiler. Aramlılar bundan böyle Ammonlular'a yardım etmekten kaçındılar.

20 İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde Yoav, komutasındaki orduyla birlikte yola çıktı. Ammonlular'ın ülkesini yerle bir edip Rabba Kenti'ni kuşatırken Davut Yeruşalim'de kalmıştı. Yoav Rabba Kenti'ne saldırdı onu yerle bir etti. **2** Davut Ammon Kralı'nın başındaki tacı aldı. Değerli taşlarla süslü, ağırlığı bir talant altını bulan tacı Davut'un başına koydular. Davut kentten çok miktarda mal yağımalayıp götürdü. **3** Orada yaşayan halkı dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla yapılan işlerde çalışıyordu. Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı. Sonra ordusuya birlikte Yeruşalim'e döndü. **4** Bir süre sonra Filistililerle Gezer'de savaş çıktı. Bu savaş sırasında Huşalı Sibbekay, Rafa soyundan Sippay'ı öldürünce, Filistililer boyun eğdiler. **5** İsaillilerle Filistililer arasında çıkan bir başka savaşta Yair oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ın kardeşi Lahmi'yi öldürdü. Golyat'ın mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırıgi gibiydi. **6** Gat'ta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı. **7** Adam İsailliler'e meydan okuyunca, Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonatan onu öldürdü. **8** Bunlar Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'la adamları tarafından öldürüldüler.

21 Şeytan İsailliler'e karşı çıkış İsrail'de sayım yapması için Davut'u kıskırttı. **2** Davut Yoav'la halkın önderlerine, "Gidin, Beer-Şeva'dan Dan'a dek İsailliler'i sayın" dedi, "Sonra bana bilgi verin ki, halkın sayısını bileyim." **3** Ama Yoav, "RAB halkın yüz kat daha coğaltsın" diye karşılık verdi, "Ey efendim kral, bunlar hepsi senin kolların değil mi? Efendim neden bunu istiyor? Neden İsrail'i suça sürüklüyor?" **4** Gelgelelim kralın sözü Yoav'ın sözünden baskın çıktı. Böylece Yoav kralın yanından

ayrılıp İsrail'in her yanını dolaşmaya gitti. Sonra Yeruşalim'e dönerek **5** sayımın sonucunu Davut'a bildirdi: İsrail'de kılıç kuşanabilen bir milyon yüz bin, Yahuda'daysa dört yüz yetmiş bin kişi vardı. **6** Yoav Levililerle Benyaminlileri saymadı; çünkü kralın bu konudaki buyruğunu benimsememişti. **7** Tanrı da yapılanı uygun görmedи ve bu yüzden İsailliler'i cezalandırdı. **8** Davut Tanrı'ya, "Bunu yapmakla büyük günah işledim!" dedi, "Lütfen kulunun suçunu bağışla. Çünkü çok aksızca davrandım." **9** RAB Davut'un bilicisi Gad'a söyle dedi: **10** "Gidip Davut'a de ki, 'RAB söyle diyor: Önune üç seçenek koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.'" **11** Gad Davut'a gidip söyle dedi: "RAB diyor ki, 'Hangisini istiyorsun?' **12** Üç yıl kılık mı? Yoksa kılıçla seni kovalayan düşmanlarının önünde üç ay kaçır yok olmak mı? Ya da RAB'bin kılıçının ve RAB'bin meleğinin bütün İsrail ülkesine üç gün salgın hastalık salmasını mı?' Beni gönderene ne yanıt vereyim, şimdî iyice düşün." **13** Davut, "Sıkıntımd büyük" diye yanıtladı, "İnsan eline düşmektense, RAB'bin eline düşeyim. Çünkü O'nun acımasız çok büyüğütür." **14** Bunun üzerine RAB İsrail ülkesine salgın hastalık gönderdi. Yetmiş bin İsailli öldü. **15** Tanrı Yeruşalim'i yok etmek için bir melek gönderdi. Ama melek yıkıma başlayacağı sırada RAB onu gördü. Göndereceği yıkımdan vazgeçerek halkın yok eden meleğe, "Yeter artık! Elini çek" dedi. RAB'bin meleği Yevsuslu Ornan'ın harman yerinde duruyordu. **16** Davut başını kaldırıp baktı. Elinde yalnız bir kılıç olan RAB'bin meleğini gördü. Melek elini Yeruşalim'in üzerine uzatmış, yerle gök arasında duruyordu. Çula sarılmış Davut'a halkın ileri gelenleri yüzüstü yere kapandılar. **17** Davut Tanrı'ya söyle seslendi: "Halkın sayılmasını buyuran ben değil miydim? Günah işleyen benim, kötülük yapan benim. Ama bu koyunlar ne yaptı ki? Ya RAB Tanrı'm, ne olur beni ve babamın soyunu cezalandır. Bu salgın hastalığı halkın üzerinden kaldırır." **18** RAB'bin meleği Gad'a, Davut'un Yevsuslu Ornan'ın harman yerine gidip RAB'be bir sunak kurmasını buyurdu. **19** Davut RAB'bin adıyla konuşan Gad'in sözü uyarınca oraya gitti. **20** Harman yerinde buğday döverken, Ornan arkasına dönüp meleği gördü. Yanındaki dört oğlu gizlendi. **21** Davut'un yaklaştığını gören Ornan, harman yerinden çıktı, varıp Davut'un önünde yüzüstü yere kapandı. **22** Davut Ornan'a, "RAB'be bir sunak kurmak üzere harman yerini bana sat" dedi, "Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalksın. Harman yerini bana tam değerine satacaksın." **23** Ornan, "Senin olsun!" diye karşılık verdi, "Efendim kral uygun gördüğünü yapın. İşte yakmalık sunular için öküzleri, odun olarak düvenleri, tahl sunusu olarak buğday veriyorum. Hepsini veriyorum." **24** Ne var ki, Kral Davut, "Olma!" dedi, "Tam değerini ödeyip alacağım. Çünkü senin olanı RAB'be vermem. Karşılığını ödemeden yakmalık sunu sunmam." **25** Böylece Davut harman yeri için Ornan'a altı yüz şekel altın ödedi. **26** Davut orada RAB'be bir sunak kurup yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sundu. RAB'be yakardı. RAB yakmalık sunu sunağında gökten gönderdiği ateşle onu yanitladı. **27** Bundan sonra RAB meleğe kılıçını kinina koymasını buyurdu. Melek buyruğa uydu. **28** RAB'bin kendisine Yevsuslu Ornan'ın harman yerinde yanıt verdiği gören Davut, orada kurbanlar kesti. **29** Musa'nın çölde RAB için yaptığı çadırı yakmalık sunu sunağı o sırada Givon'daki tapınma yerindeydi. **30** Ama

Davut Tanrı'ya danışmak için oraya gidemedi. Çünkü RAB'bin meleğinin kılıçından korkuyordu.

22 Davut, "RAB Tanrı'nın Tapınağı ve İsrail için yakmalık sunu sunağı burada olacak" dedi. **2** Davut İsrail'de yaşayan yabancıların toplanmasını buyurdu. Tanrı'nın Tapınağı'ni kurmak için onları yontma taşlar hazırlamakla görevlendirdi. **3** Giriş kapılarının civileri ve kenetleri için çok miktarda demir, tırtılamayacak kadar çok tunç sağladı. **4** Ayrıca sayısız sedir tomruğu da sağladı. Çünkü Saydalılar'a Surlular Davut'a çok sedir tomruğu getirmişlerdi. **5** Davut, "Öğlüm Süleyman genç ve deneyimsiz" dedi, "RAB için kurulacak tapınak bütün ulusların gözünde çok büyük, ünlü ve görkemli olmalı. Onun için hazırlık yapmalyım." Böylece, ölümeden önce, tapınağın yapımı için büyük hazırlık yaptı. **6** Davut, oğlu Süleyman'ı yanına çağırdı. Onu İsrail'in Tanrı'sı RAB için bir tapınak kurmakla görevlendirdi. **7** Sonra Süleyman'a şöyle dedi: "Öğlum, Tanrı'm RAB'bin adına bir tapınak kurmak istedim. **8** Ama RAB bana, 'Sen çok kan döktün, büyük savaşlara katıldın' dedi, 'Benim adıma tapınak kurmayacaksın. Çünkü yeryüzünde gözümün önünde çok kan döktün. **9** Ama barışsever bir oğlun olacak. Onu her yandan kuşatan düşmanlarından kurtarıp rahata kavuşturacağım. Adı Süleyman olacak. Onun döneminde İsrail'in barış ve güvenlik içinde yaşamasını sağlayacağım. **10** Adıma bir tapınak kuracak olan odur. O bana oğul olacak, ben de ona baba olacağım. Onun krallığının tahtını İsrail'de sonsuza dek sürdürceğim.' **11** "Şimdi, oğlum, RAB seninle olsun; Tanrı'nın RAB kendisine tapınak kurman için verdiği söz uyarınca, seni başarılı kılsın. **12** Tanrı'nın RAB seni İsrail'e önder atadığı zaman yasasını yerine getirmen için sana sağıgörü ve anlayış versin. **13** RAB'bin İsrail'e Musa aracılığıyla verdiği kurallara, ilkelere dikkatle uyarsan, başarılı olacaksın. Güçlü ve yürekli ol! Korkma, yılma! **14** "İşte sıkıntılar içinde RAB'bin Tapınağı için yüz bin talant altın, bir milyon talant gümüş, tırtılamayacak kadar çok miktarda tunç, demir, tomruk ve taş sağladım. Sen de bunlara ekleylebilirsın. **15** Birçok işçin var. Taşçıların, duvarcıların, marangozların ve her tür işte hünerli adamların var. **16** Ölçülemeyecek kadar altının, gümüşün, tuncun, demirin de var. Haydi, işi başlat. RAB seninle olsun!" **17** Davut bütün İsrail önderlerine oğlu Süleyman'a yardım etmelerini buyurdu. **18** Onlara, "Tanrı'nız RAB sizinle değil mi?" dedi, "Her yanda sizi rahata kavuşturmadı mı? Çünkü bu ülkede yaşayanları elime teslim etti. Bu yüzden ülke RAB'bin ve halkın yönetimi altındadır. **19** Şimdi yüreğinizi ve canınızı Tanrı'nız RAB'be adayarak O'na yönelin. RAB Tanrı'nın Tapınağı'ni yapmaya başlayın. Öyle ki, RAB'bin adına kuracağınız tapınağa RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı ve Tanrı'ya ait kutsal eşyaları getiresiniz."

23 Davut çok yaşılanınca, oğlu Süleyman'ı İsrail Kralı yaptı. **2** Davut İsrail'in bütün önderlerini, kâhinleri, Levilileri bir araya topladı. **3** Otuz ve daha yukarı yaşındaki Levililer sayıldı. Toplamı otuz sekiz bin erkekti. **4** Bnlardan yirmi dört bini RAB'bin Tapınağı'nın işlerini gözetecik, altı bini memur ve yargıç olacaktı; **5** dört bini kapı nobetçisi olacak, dört bini de Davut'un RAB'bi övmek için sağladığı çalgıları çalacaktı. **6** Davut Levilileri'ni Levî'nin oğullarına göre böülümlere ayırdı: Gerşon, Kehat, Merari,

7 Gerşonlular: Ladan, Şimi. **8** Ladan'ın oğulları: İlk oğlu Yehiel, Zetam, Yoel. Toplam üç kişiydi. **9** Bunlar Ladan boyunun boy başlarıydı. Şimi'nin oğulları: Şelomit, Haziel, Haran. Toplam üç kişiydi. **10** Şimi'nin öbür oğulları: Yahat, Ziza, Yeuş, Beria. Bu dördü Şimi'nin oğullarıydı. **11** Yahat ilk, Ziza ikinci oğuldu. Ancak Yeuş'la Beria'nın çok sayıda oğulları olmadığı için bir boy sayıldılar. **12** Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. Toplam dört kişi. **13** Amram'ın oğulları: Harun, Musa. Harun'la oğulları en kutsal eşyaları korumak, RAB'bin önünde buhur ykmak, O'na hizmet etmek ve sonsuza dek O'nun adına halkı kutsamak için atandılar. **14** Tanrı adamı Musa'nın oğulları da Levi oymağından sayıldı. **15** Musa'nın oğulları: Gerşom, Eliezer. **16** Gerşom'un oğulları: Önder Şevuel. **17** Eliezer'in oğlu: Önder Rehavya. Eliezer'in başka oğlu yoktu. Rehavya'nınca bir çok oğlu vardı. **18** Yishar'ın oğulları: Önder Şelomit. **19** Hevron'un oğulları: İlk oğlu Yeriya, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yahaziel, dördüncüsü Yekamam. **20** Uzziel'in oğulları: İlk oğlu Mika, ikincisi Yişşa. **21** Merari'nin oğulları: Mahli, Muşi. Mahli'nin oğulları: Elazar, Kiş. **22** Elazar oğul sahibi olmadan öldü. Ama kızları vardı. Amcaları Kiş'in oğulları onlarla evlendi. **23** Muşi'nin oğulları: Mahli, Eder, Yeremot. Toplam üç kişi. **24** Boyalarına göre Levioğulları bnlardı. Boy başlarının her biri kendi adıyla sayıldı. Yirmi ve daha yukarı yaşındaki Levililer, RAB'bin Tapınağı'nın işlerinde görev aldılar. **25** Çünkü Davut, "İsrail'in Tanrı'sı RAB halkını rahata kavuşturdu" demişti, "Yeruşalim'i de sonsuza dek kendine konut seçti. **26** Onun için Levililer'in RAB'bin Çadırı'ni ve tapınma hizmetinde kullanılan eşyaları taşımalarına artık gereklidir." **27** Davut'un son buyruğu uyarınca, yirmi ve daha yukarı yaşındaki Levililer sayıldı. **28** Levililer'in görevi RAB'bin Tapınağı'nın hizmetinde Harunoğulları'na yardım etmektir: Avlulardan, odalardan, kutsal eşyaların arınmasından ve Tanrı'nın Tapınağı'ndaki öbür hizmetlerden sorumluydular. **29** Adak ekmeklerinden, tahil sunusu için kullanılan ince undan, mayasız ince ekmekten, sadca pişirilen yiyeceklerden ve zeytinyağlıyla karıştırılan sunulardan, her tür hacim ve uzunluk ölçülerinden onlar sorumluydu. **30** RAB'be şükretmek, övgüler sunmak üzere her sabah ve akşam tapınakta hazır bulunacaklardı. **31** Şabat Günü, Yeni Ay Töreni ve öbür bayramlarda RAB'be yakmalık sunular sunulduğunda da hazır bulunacaklardı. RAB'bin önünde, kendileri için belirlenen ilkeler uyarınca uygun sayıda sürekli hizmet edeceklerdi. **32** Böylece Levililer Buluşma Çadırı'na ve kutsal yere bakma, RAB'bin Tapınağı'nın hizmetinde kardeşleri Harunoğulları'na yardım etme görevini üstlendiler.

24 Harunoğulları'nın bağlı oldukları böülüklər: Harun'un oğulları: Nadav, Avihu, Elazar, İtamar. **2** Nadav'la Avihu babalarından önce, oğul sahibi olmadan öldüler. Onun için Elazar'la İtamar kâhinlik yaptılar. **3** Davut Elazar soyundan Sadok'la İtamar soyundan Ahimelek'in yardımıyla Harunoğulları'nı yaptıkları görevre göre böülüklere ayırdı. **4** Elazaroğulları arasında İtamaroğulları'ndan daha çok önder olduğundan, buna göre bölündüler: Elazaroğulları'ndan on altı boy başı, İtamaroğulları'ndan ise sekiz boy başı çıktı. **5** Gerek Elazaroğulları, gerekse İtamaroğulları arasında kutsal

yerden ve Tanrı'yla ilgili hizmetlerden sorumlu önerler vardı. Bu yüzden atanmaları kayırlıksızın kurayla yapıldı. 6 Levili Netanel oğlu Yazman Şemaya, kralın ve görevlileri Kâhin Sadok, Aviyatar oğlu Ahimelek, kâhînler ve Levililer'in boy başlarının gözü önünde kura çekimini kaydetti. Kura sırayla, bir Elazar ailesinden, bir İtamar ailesinden çekildi. 7 Birinci kura Yehoyariv'e düştü, ikinci Yedaya'ya. 8 Üçüncüsü Harim'e, Dördüncüsü Seorim'e, 9 Beşinci Malkiya'ya, Altıncısı Miyamin'e, 10 Yedinci Hakkos'a, Sekizinci Aviya'ya, 11 Dokuzuncusu Yesu'ya, Onuncusu Şekanya'ya, 12 On birincisi Elyaşiv'e, On ikinci Yakim'e, 13 On üçüncüsü Huppa'ya, On dördüncüsü Yeşeva'ya, 14 On beşinci Bilga'ya, On altıncısı İmmer'e, 15 On yedinci Hezir'e, On sekizinci Happises'e, 16 On dokuzuncusu Petaya'ya, Yirminci Yehzekel'e, 17 Yirmi birincisi Yakin'e, Yirmi ikinci Gamul'a, 18 Yirmi üçüncüsü Delaya'ya, Yirmi dördüncüsü Maaza'y'a düştü. 19 İsrail'in Tanrısı RAB'bin buyruğu uyarınca ataları Harun'un verdiği ilkelere göre RAB'bin Tapınağı'na gidip görev yapma sırası buydu. 20 Öbür Levililer: Amramoğulları'ndan Şuvael, Şuvaelogulları'ndan Yehdeya. 21 Rehavyaoğulları'ndan önder Yişşıya. 22 Yisharoğulları'ndan Şelomot, Şelomotogulları'ndan Yahat. 23 Hevron'un oğulları: ilk oğlu Yeriya, ikinci Amarya, üçüncüsü Yahaziel, dördüncüsü Yekamam. 24 Uzziel'in oğlu: Mika. Mika'nın oğlu: Şamir. 25 Mika'nın kardeşi: Yişşıya. Yişşıya'nın oğlu: Zekeriya. 26 Merarioğulları: Mahli, Muşî, Yaaziya. 27 Merari'nin torunlarından Yaaziya'nın oğulları: Şoham, Zakkur, İvri. 28 Mahli'den: Elazar. Elazar'ın oğlu olmadı. 29 Kişi: Kiş oğlu Yerahmeel. 30 Muşî'nın oğulları: Mahli, Eder, Yerimot. Levi soyundan gelen boyalar bunlardır. 31 Bunlar da kardeşleri Harunoğulları gibi, Kral Davut'un, Sadok'un, Ahimelek'in, kâhînler ve Levililer'in boy başlarının gözü önünde kura çekti. Büyük boy başları da, kardeşleri olan küçük boy başları da kura çektiler.

25 Davut'a ordu komutanları hizmet için Asaf'ın, Heman'ın, Yedutun'un bazı oğullarını ayırdılar. Bunlar lir, çenk ve ziller eşliğinde peygamberlikte bulunacaklardı. Bu görevde atanınların listesi şuydu: 2 Asaf'ın oğullarından: Zakkur, Yusuf, Netanya, Aşarela. Bunlar kralın buyruğu uyarınca peygamberlikte bulunan Asaf'ın yönetimi altındaydılar. 3 Yedutun'un oğullarından: Gedalya, Seri, Yeşa, Şimi, Haşavya, Mattitya. Toplam altı kişiydi. Lir eşliğinde peygamberlikte bulunan, RAB'be şükür ve övgü sunan babaları Yedutun'un sorumluluğu altındaydılar. 4 Heman'ın oğullarından: Bukkiya, Mattanya, Uzziel, Sevuel, Yerimot, Hananya, Hanani, Eliata, Giddalti, Romamti-Ezer, Yoşbekşa, Malloti, Hotir, Mahaziot. 5 Hepsi kralın bilicisi Heman'ın oğullarıydı. Tanrı'nın sözü uyarınca bu oğullar Heman'ı güçlendirmek için ona verilmişti. Tanrı Heman'a on dört oğulla üç kız verdi. 6 Bunların tümü babalarının sorumluluğu altında RAB Tanrı'nın Tapınağı'nda hizmet etmek için zil, çenk ve lirler eşliğinde ezgi söyleydi. Asaf, Yedutun, Heman kralın sorumluluğu altındaydı. 7 RAB'be ezgi okumak için eğitilmiş yetenekli Levililer'in toplamı 288 kişiydi. 8 Bunların her biri, büyük küçük, öğretmen öğrenci ayrimı yapılmaksızın, görev dağıtımını için kura çekti. 9 Birinci kura Asaf soyundan Yusuf'a düştü; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. ikinci Gedalya'ya; kendisi, kardeşleri ve oğullarıyla birlikte 12 kişi. 10 Üçüncüsü Zakkur'a;

oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 11 Dördüncüsü Yisri'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 12 Beşinci Netanya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 13 Altıncısı Bukkiya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 14 Yedinci Yesarea'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 15 Sekizinci Yeşaya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 16 Dokuzuncusu Mattanya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 17 Onuncusu Şimi'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 18 On birinci Azarel'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 19 On ikinci Haşavya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 20 On üçüncüsü Şuvael'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 21 On dördüncüsü Mattitya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 22 On beşinci Yeremot'a; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 23 On altıncısı Hananya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 24 On yedinci Yoşbekşa'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 25 On sekizinci Hanani'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 26 On dokuzuncusu Malloti'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 27 Yirminci Eliata'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 28 Yirmi birinci Hotir'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 29 Yirmi ikinci Giddalti'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 30 Yirmi üçüncüsü Mahazio'ta; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. 31 Yirmi dördüncüsü Romamti-Ezer'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

26 Kapı nöbetçilerinin bölgeleri: Korahlilar'dan:

Asafoğulları'ndan Kore oğlu Meşeleya. 2 Meşeleya'nın oğulları: ilk oğlu Zekeriya, ikinci Yediael, üçüncüsü Zevadya, dördüncüsü Yatniel, 3 beşinci Elam, altıncısı Yehohan, yedinci Elyehoenay. 4 Ovet-Edom'un oğulları: ilk oğlu Şemaya, ikinci Yehozavat, üçüncüsü Yoah, dördüncüsü Sakâr, beşinci Netanel, 5 altıncısı Ammiel, yedinci İssakar, sekizinci Peulletay. Çünkü Tanrı Ovet-Edom'u kutsamıştı. 6 Ovet-Edom'un oğlu Şemaya'nın oğulları vardı. Bunlar yetenekli olduklarıdan boy başlarıydılar. 7 Şemaya'nın oğulları: Otni, Refael, Ovet, Elzavat. Şemaya'nın akrabaları Elihu ile Şemakya da yiğit adamlardı. 8 Bunların tümü Ovet-Edom soyundandı. Onlar da, oğullarıyla akrabaları da yiğit, görevlerinde becerikli kişilerdi. Ovet-Edom soyundan 62 kişi vardı. 9 Meşeleya'nın 18 becerikli oğlu ve akrabası vardı. 10 Merarioğulları'ndan Hosa'nın oğulları: İlki Şimri'yi. -Şimri ilk oğul olmadığı halde babası onu önder atamıştı.- 11 ikinci Hilkiya, üçüncüsü Tevalya, dördüncüsü Zekeriya. Hosa'nın oğullarıyla akrabalarının toplamı 13 kişiydi. 12 RAB'bin Tapınağı'nda Levili kardeşleri gibi görev yapan kapı nöbetçi bölgeler ve başlarındaki adamlar bunlardır. 13 Her kapı için her aile büyük, küçük ayırmadan kura çekti. 14 Kurada Doğu Kapısı Şeleya'ya düştü. Sonra bilge bir danışman olan oğlu Zekeriya için kura çekildi. Ona Kuzey Kapısı düştü. 15 Güney Kapısı Ovet-Edom'a, depo için çekilen kura da oğullarına düştü. 16 Batı Kapısı ile yukarı yol üzerindeki Şalleket Kapısı için çekilen kuralar Şuppimle Hosa'ya düştü. Her ailenin nöbet zamanları sırayla birbirini izliyordu. 17 Doğu Kapısı'nda günde altı, Kuzey Kapısı'nda dört, Güney Kapısı'nda dört, depolarda da ikişerden dört Levili nöbetçi vardı. 18 Batı Kapısı'na bakan avlu içinse, yolda dört, avluda iki nöbetçi bekliyordu. 19 Korah ve Merari

soyundan gelen kapı nöbetçilerinin bölükleri bunlardı. **20** Levi Ahiya Tanrı'nın Tapınağı'nın hizinelerinden ve Tanrı'ya adanmışarmağanlardan sorumluydu. **21** Ladan oğulları: Ladan soyundan gelen Gerşonoğulları, Ladan boyunun boy başları Gerşonlu Yehieli ve oğullarıydı. **22** Yehieli'nin oğulları: Zetam'la kardeşi Yoel. Bunlar RAB'bin Tapınağı'nın hizinelerinden sorumluydu. **23** Amram, Yishar, Hevron, Uzziel soylarından şu kişilere görev verildi: **24** Musa oğlu Gerşom'un soyundan Şevuel tapınak hizinelerinin baş sorumlusuydu. **25** Eliezer soyundan gelen kardeşleri: Rehavya Eliezer'in oğlu, Yeşaya Rehavya'nın oğlu, Yoram Yeşaya'nın oğlu, Zikri Yoram'ın oğlu, Şelomit Zikri'nin oğlu. **26** Şelomit'le kardeşleri boy başlarının, Kral Davut'un binbaşlıklarının, yüzbaşlıklarının ve öbür ordu komutanlarının verdiği armağanların saklandığı hizinelerden sorumluydular. **27** Bunlar savaşta yaşımalanan mallardan bir kısmını RAB'bin Tapınağı'nın onarımı için ayırdılar. **28** Bilici Samuel'in, Kişi oğlu Saul'un, Ner oğlu Avner'in, Seruya oğlu Yoav'ın verdiği armağanlarla öbür armağanlardan da Şelomit'le kardeşleri sorumluydu. **29** Yisharlilar'dan: Kenanya ile oğulları İsrail'de memur ve yargıç olarak tapınak dışındaki işlere bakmakla görevlendirildiler. **30** Hevronlular'dan: Haşavya ile kardeşleri –bin yedi yüz yigitt adam– RAB'bin işlerine ve kralın hizmetine bakmak için İsrail'in Şeria Irmağı'nın batı yakasında kalan bölgelere atanmıştı. **31** Aile soy kütüğündeki kayıtlara göre Yeriya Hevronlular'ın boy başıydı. Davut'un krallığının kırkinci yılında kayıtlar incelendi ve Gilat'taki Yazer'de Hevronlular arasında yigit savaşçılar bulundu. **32** Yeriya'nın aile başları olan iki bin yedi yüz akrabası vardı. Kral Davut bu yigit adamları Tanrı'nın ve kralın işlerine bakmaları için Rubenler'e, Gadılırlar'a, Manashe oymağının yarısına yönetici olarak atadı.

27 İsrail'de görev yapan İsraili boy başlarının, binbaşlıklarla yüzbaşlarının ve görevlilerin listesi. Bunlar değişen birlıklerde yıl boyunca aydan aya her konuda krala hizmet ederlerdi. Her birek 24 000 kişiden oluşuyordu. **2** Birinci ay için birinci birlliğin komutanı Zavdiel oğlu Yaşovam'dı. Komutasındaki birek 24 000 kişiden oluşuyordu. **3** Birinci ay için görevlendirilen ordunun başkomutanı Yaşovam, Peres soyundandı. **4** ikinci ay için ikinci birlliğin komutanı Ahohlu Doday'dı. Miklot bu birlliğin baş görevlisiydi. Doday komutasındaki birek 24 000 kişiden oluşuyordu. **5** Üçüncü ay için üçüncü birlliğin komutanı Kâhin Yehoyada oğlu önder Benaya'ydı. Komutasındaki birek 24 000 kişiden oluşuyordu. **6** Otuz yigitlerden biri ve Otuzlar'ın önderi olan Benaya'yı da. Oğlu Ammizavat da onun bireğinde görevlendi. **7** Dördüncü ay için dördüncü birlliğin komutanı Yoav'ın kardeşi Asahel'dı. Sonradan yerine oğlu Zevadya geçti. Bireğinde 24 000 kişi vardı. **8** Beşinci ay için beşinci birlliğin komutanı Yizrahî Şamhuttu. Komutasındaki birek 24 000 kişi vardı. **9** Altıncı ay için altıncı birlliğin komutanı Tekoalî İkkeş oğlu İra'ydı. Komutasındaki birek 24 000 kişi vardı. **10** Yedinci ay için yedinci birlliğin komutanı Efrayimoğulları'ndan Pelonlu Heles'i. Komutasındaki birek 24 000 kişi vardı. **11** Sekizinci ay için sekizinci birlliğin komutanı Zerahîlar'dan Huşalî Sibbekay'dı. Komutasındaki birek 24 000 kişi vardı. **12** Dokuzuncu ay için dokuzuncu birlliğin komutanı Benyaminogulları'ndan Anatolü

Aviez'er'di. Komutasındaki birek 24 000 kişi vardı. **13** Onuncu ay için onuncu birlliğin komutanı Zerahîlar'dan Netofali Mahray'dı. Komutasındaki birek 24 000 kişi vardı. **14** On birinci ay için on birinci birlliğin komutanı Efrayimoğulları'ndan Piratonlu Benaya'ydı. Komutasındaki birek 24 000 kişi vardı. **15** On ikinci ay için on ikinci birlliğin komutanı Otniel soyundan Netofali Haleday'dı. Komutasındaki birek 24 000 kişi vardı. **16** İsrail oymaklarının yöneticileri: Ruben oymağı: Zikri oğlu Eliezer. Şimon oymağı: Maaka oğlu Şefatya. **17** Levi oymağı: Kemuel oğlu Haşavya. Harunoğulları: Sadok. **18** Yahuda oymağı: Davut'un kardeşlerinden Elihu. İssakar oymağı: Mikael oğlu Omri. **19** Zevulun oymağı: Ovadya oğlu Yişmaya. Naftali oymağı: Azriel oğlu Yerimot. **20** Efrayimoğulları: Azazya oğlu Hoşa. Manaşhe oymağının yarısı: Pedaya oğlu Yoel. **21** Gilat'taki Manaşhe oymağının öbür yarısı: Zekeriya oğlu Yiddo. Benyamin oymağı: Avner oğlu Yaasiel. **22** Dan oymağı: Yeroham oğlu Azarel. İsrail oymaklarının yöneticileri bunlardı. **23** Davut yirmi ve daha aşağıdaki yaştakilerin sayımını yapmadı. Çünkü RAB İsrail'i gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağına söz vermişti. **24** Seruya oğlu Yoav da başladığı sayımı bitirdi. Bu sayımından ötürü RAB İsrail'e öfkelendi. Bu yüzden sayımın sonucu Kral Davut'un tarihinde yazılmadı. **25** Kralın hizinelerine yönetici olarak Adiel oğlu Azmavet atanmıştı. Açık bölgelerdeki, kentlerdeki, köylerdeki, kalelerdeki depolardan da Uzziya oğlu Yehonatan sorumluydu. **26** Toprağı süren tarım işçilerinden: Keluv oğlu Ezri, **27** Bağlardan: Ramalî Şimi, Üzümlelerden ve şarap mahzenlerinden: Şefamî Zavdi, **28** Şefela bölgesindeki zeytinliklerden ve yabanıl incir ağaçlarından: Gederli Baal-Hanan, Zeytinyağı depolarından: Yoşa, **29** Şaron'da otlatılan siğırlardan: Şaronlu Şitray, Vadilerdeki siğirlardan: Adlay oğlu Şafat, **30** Develerden: İsmailî Ovil, Eşeklerden: Meronotu Yehdeya, **31** Davarlardan: Hacerli Yaziz sorumluydu. Bunların hepsi Kral Davut'un servetinden sorumlu yöneticilerdi. **32** Davut'un amcası Yehonatan anlayışlı bir yazman ve danışmandı. Hakmoni oğlu Yehiel kralın oğullarına bakardı. **33** Ahitofel kralın danışmanydı. Arkılı Huşay kralın dostuydu. **34** Ahitofel'den sonra yerine Benaya oğlu Yehoyada'yla Aviyatar geçti. Yoav kralın ordu komutanlığındı.

28 Davut İsrail'deki bütün yöneticilerin –oymak başlarının, kralın hizmetindeki birek komutanlarının, binbaşlıkların, yüzbaşlarının, krala oğullarına ait servetten ve sürüden sorumlu kişilerin, saray görevlilerinin, bütün güçlü adamların ve yigit savaşçıların– Yeruşalîm'de toplanmasını buyurdu. **2** Kral Davut ayağa kalkıp onlara şöyle dedi: "Ey kardeşlerim ve halkım, beni dinleyin! RAB'bin Antlaşma Sandığı, Tanrımız'ın ayak basamağı için kalıcı bir yer yapmak istedim. Konutun yapımı için hazırlık yaptım. **3** Ama Tanrı bana, 'Adıma bir tapınak kurmayacaksın' dedi, 'Çünkü sen savaşçı birisin, kan döktün.' **4** "İsrail'in Tanrısı RAB, sonsuza dek İsrail Kralı olmam için bütün ailem arasından beni seçti. Önder olarak Yahuda'yı, Yahuda oymağınından da babamın ailesini seçti. Babamın oğulları arasından beni bütün İsrail'in kralı yapmayı uygun gördü. **5** Bütün oğullarım arasından –RAB bana birçok oğul verdi– İsrail'de RAB'bin krallığının tahtına oturtmak için oğlum Süleyman'ı seçti.

6 RAB bana şöyle dedi: 'Tapınağımı ve avlularımı yapacak olan oğlun Süleyman'dır. Onu kendime oğul seçtim. Ben de ona baba olacağım. **7** Bugün yaptığı gibi buyruklarına, ilkelerime dikkatle uyarsa, krallığını sonsuza dek sürdürdürecekmiş.' **8** 'Şimdi, Tanrı'mızın önünde, RAB'bin topluluğu olan bütün İsrail'in gözü önünde size sesleniyorum: Tanrı'ınız RAB'bin bütün buyruklarına uymaya dikkat edin ki, bu verimli ülkeyi mülk edinip sonsuza dek çocuklarınıza miras olarak veresiniz. **9** "Sen, ey oğlum Süleyman, babanın Tanrı'sını tanı. Bütün yüreğinle ve istekle O'na kulluk et. Çünkü RAB her yüreği araştırır, her düşüncenin ardından amacı saptar. Eğer O'na yönelersen, kendisini sana buldurur. Ama O'nu bırakırsan, seni sonsuza dek reddeder. **10** Şimdi dinle! Tapınağı yapmak için RAB seni seçti. Yürekli ol, işe başla!" **11** Davut tapınağa ait eyvanın, binaların –hazine odalarının, yukarıyla iç odaların ve Bağışlanma Kapağı'nın bulunduğu yerin– tasarılarını oğlu Süleyman'a verdi. **12** Ruh aracıyla kendisine açıklanan bütün tasarıları verdi: RAB'bin Tapınağı'nın avlularıyla çevredeki bütün odaların, Tanrı'ının Tapınağı'nın hizanelerinin, adanmışarmağanların konulacağı yerlerin ölçülerini verdi. **13** Kâhinlerle Levililerin böülüklere iliskin kuralları, RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet ve hizmette kullanılan bütün eşyalarla ilgili ilkeleri, **14** değişik hizmetlerde kullanılan altın eşyalar için saptanın altın miktarını, değişik hizmetlerde kullanılan gümüş eşyalar için saptanın gümüş miktarını, **15** altın kandilliklerle kandiller –her bir altın kandillikle kandıl– için saptanın altını, her kandilliğin kullanış biçimine göre gümüş kandilliklerle kandiller için saptanın gümüşü, **16** adak ekmeklerinin dizildiği masalar için belirlenen altını, gümüş masalar için gümüşü, **17** büyük çatallar, çanaklar ve testiler için belirlenen saf altını, her altın tas için saptanın altını, her gümüş tas için saptanın gümüşü, **18** buhur sunağı için saptanın saf altın miktarını bildirdi. Davut arabanın –RAB'bin Antlaşma Sandığı'na kanatlarını yayarak onu örtün altın Keruvlar'ın– tasarısını da verdi. **19** "Bütün bunlar RAB'bin eli üzerinde olduğu için bana bildirildi" dedi, "Ben de tasarının bütün ayrıntılarını yazılı olarak veriyorum." **20** Sonra oğlu Süleyman'a, "Güçlü ve yürekli ol!" dedi, "İşe giriş. Korkma, yılma. Çünkü benim Tanrı'm, RAB Tanrı seninledir. RAB'bin Tapınağı'nın bütün yapım işleri bitinceye dek seni başarısızlığa uğratmayacak, seni bırakmayacaktır. **21** Tanrı'ının Tapınağı'nın yapım işleri için kâhinlerle Levililerin böülükleri burada hazır bekliyor. Her tür yapım işinde ustası ve istekli adamlar sana yardım edecek. Önderler de bütün halk da senin buyruklarını bekliyor."

29 Kral Davut bütün topluluğa şöyle dedi: "Tanrı'ının seçtiği oğlum Süleyman genç ve deneyimsizdir. İş büyüğktür. Çünkü bu tapınak insan için değil, RAB Tanrı içindir. **2** Tanrı'ımın Tapınağı'na gereç sağlamak için var gücümle çalıştım. Altın eşyalar için altın, gümüş için gümüş, tunç için tunç, demir için demir, ahsap için ağaç sağladım. Ayrıca oniks, kakma taşlar, süs taşları, çeşitli renklerde değerli taşlar ve çok miktarda mermere sağladım. **3** Bu kutsal tapınak için sağladıklarımın yanısıra, Tanrı'ımın Tapınağı'na sevgim yüzünden, kişisel servetimden de altın ve gümüş de veriyorum: **4** Üç bin talant Ofir altını ve tapınağın duvarlarını kaplamak için yedi bin talant kaliteli gümüş.

5 Bunları altın, gümüş gerektiren işlerde ve sanatkârların el işçiliğinde kullanılmak üzere veriyorum. Kim bugün kendini RAB'be adamak istiyor?" **6** Bunun üzerine boy başları, İsrail'in oymak önderleri, binbaşilar, yüzbaşılar ve saray yöneticileri gönüldenarmağanlar verdiler. **7** Tanrı'nın Tapınağı'nın yapımı için beş bin talant, on bin darik altın, on bin talant gümüş, on sekiz bin talant tunç, yüz bin talant demir bağıladılar. **8** Değerli taşları olanlar, Gerşonlu Yehiel'in denetiminde, bunları RAB'bin Tapınağı'nın hazinesine verdi. **9** Halk verdiğiarmağanlar için seviniyordu. Çünkü herkes RAB'be içtenlikle ve gönülden vermiştı. Kral Davut da çok sevinçliydi. **10** Davut bütün topluluğun gözü önünde RAB'bi övdü. Şöyle dedi: "Ey atamız İsrail'in Tanrı'sı RAB, Sonsuzluk boyunca sana övgüler olsun! **11** Ya RAB, büyüklük, güç, yükselik, Zafer ve görkem senindir. Gökte ve yerde olan her şey senindir. Egemenlik senindir, ya RAB! Sen her şeyden yücesin. **12** Zenginlik ve onur senden gelir. Her şeye egemensin. Güç ve yetki senin elindedir. Birini yükseltmek ve güçlendirmek Senin elindedir. **13** Şimdi, ey Tanrı'mız, sana şükredierz, Görkemli adını överiz. **14** "Ama ben kimim, halkım kim ki, böyle gönüldenarmağanlar verebilelim? Her şey sendendir. Biz ancak senin elinden aldıklarımızı sana verdik. **15** Senin önünde garibiz, yabancızı atalarımız gibi. Yeryüzündeki günlerimiz bir gölgé gibidir, kalıcı değildir. **16** Ya RAB Tanrı'mız, kutsal adına bir tapınak yapmak için sahlatımız bu büyük servet senin elindendir, hepsi senindir. **17** Yüreği sinadığını, doğruluktan hoşlandığını bilirim. Her şey içtenlikle, gönülden verdim. Şimdi burada olan halkın sana nasıl istekle bağışlar verdiğini sevinçle gördüm. **18** Ya RAB, atalarımız İbrahim'in, Ishak'ın, İsrail'in Tanrı'sı, bu isteği sonsuza dek halkınin yüreğinde ve düşüncesinde tut, onların sana bağlı kalmalarını sağla. **19** Oğlum Süleyman'a bütün buyruklarına, uyarlarına, kurallarına uymak, hazırlığını yaptığım tapınağı kurmak için istekli bir yürek ver." **20** Sonra Davut bütün topluluğa, "Tanrı'ınız RAB'bi övün!" dedi. Böylece hepsi atalarının Tanrı'sı RAB'bi övdü; Tanrı'nın ve kralın önünde başlarını ekip yere kapandı. **21** Ertesi gün halk RAB'be kurbanlar kesip yakmalık sunular sundu: Bin boğa, bin koç, bin kuzunun yanısıra, bütün İsraililere içinkökmelek sunular ve birçok başka kurban. **22** O gün İsraililere büyük bir sevinçle RAB'bin önünde yiyip içtiler. Bundan sonra Davut oğlu Süleyman'ı ikinci kez kral olarak onayladılar. Süleyman'ı RAB'bin önünde önder, Sadok'u da kâhin olarak meshettiler. **23** Böylece Süleyman babası Davut'un yerine RAB'bin tahtına oturdu. Başarılı oldu. Bütün İsrail halkı onun sözüne uydı. **24** Yöneticilerin, güçlü kişilerin ve Davut'un oğullarının tümü Kral Süleyman'a bağlı kalacaklarına söz verdiler. **25** RAB bütün İsraililere gözünde Süleyman'ı çok yükseltti ve daha önce İsrail'de hiçbir kralın erişemediği bir krallık görkemiyle donattı. **26** İshay oğlu Davut bütün İsrail'de krallık yaptı. **27** Yedi yıl Hevron'da, otuz üç yıl Yeruşalim'de olmak üzere toplam kırk yıl İsrail'de krallık yaptı. **28** Güzel bir yaşlılık döneminde öldü. Zenginlik ve onur dolu günler yaşadı. Yerine oğlu Süleyman kral oldu. **29** Kral Davut'un krallığı dönemindeki öteki olaylar, başından sonuna dek Bilici Samuel'in, Peygamber Natan'ın, Bilici Gad'ın tarihinde yazılıdır. **30** Krallığı dönemindeki bütün

ayrıncılar, ne denli güçlü olduğu, başından geçen olaylar, İsrail'de ve çevredeki ülkelerde olup bitenler bu tarihte yazılıdır.

2.Tarihler

1 Davut oğlu Süleyman krallığını sağlamıştı. Çünkü Tanrı RAB onunlaydi ve onu çok yüceltti. **2** Süleyman bütün İsrailileri –binbaşları, yüzbaşıları, yargıçları, Israil'in boy başları olan önderleri– çağırttı. **3** Sonra bütün toplulukla birlikte Givon'daki tapınma yerine gitti. Çünkü RAB'bin kulu Musa'nın çölde yaptığı Tanrı'yla Buluşma Çadırı oradaydı. **4** Ancak Davut Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'ni Kiryat-Yearim'den getirip Yeruşalim'de hazırladığı çadıra koymuştu. **5** Hur oğlu Uri oğlu Besalel'in yaptığı tunç sunağı da Givon'da RAB'bin Konutu'nun önüne yerleştirmiştir. Süleyman'la topluluk orada RAB'be daniştilar. **6** Süleyman RAB'bin önüne, Buluşma Çadırının önündeki tunç sunağa çakarak üzerinde bin yakmaklık sunu sundu. **7** Tanrı o gece Süleyman'a görünüp, "Sana ne vermemi istersin?" diye sordu. **8** Süleyman, "Babam Davut'a büyük iyilikler yaptın" diye karşılık verdi, "Beni de onun yerine kral atadin. **9** Ya RAB Tanrı, babam Davut'a verdığın söz yerine gelsin! Beni yeryüzünün tozu kadar çok olan bir halkın kralı yapın. **10** Şimdi bu halkın yönetebilmem için bana bilgi ve bilgelik ver. Başka türlü senin bu büyük halkın kim yönetebilir!" **11** Tanrı Süleyman'a, "Demek yüreğinin dileği bu" dedi, "Zenginlik, mal mülk, onur ya da senden nefret edenlerin ölümünü istemedin, kendin için uzun ömür de istemedin. Bunların yerine seni başına kral yaptığım halkımı yönetmek için bilgi ve bilgelik istedin. **12** Sana bilgi ve bilgelik verelecektir. Sana ayrıca öyle bir zenginlik, mal mülk ve onur vereceğim ki, benzeri ne senden önceki krallarda görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir." **13** Bundan sonra Süleyman Givon'daki tapınma yerinden, Buluşma Çadırı'ndan ayrılp Yeruşalim'e gitti. İsrail'i oradan yönetti. **14** Kral Süleyman savaş arabalıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş arabası, on iki bin at vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi. **15** Krallığı döneminde Yeruşalim'de altın ve gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefela'daki yabanıl incir ağaçları kadar bollaştı. **16** Süleyman'ın atları Mısır ve Keve'den getirildi. Kralın tüccarları atları Keve'den satın alındı. **17** Mısır'dan bir savaş arabası altı yüz, bir at yüz elli şekel gümüşe getirildi. Bunları bütün Hitit ve Aram krallarına satarlardı.

2 Süleyman RAB adına bir tapınak, kendisi için de bir saray yapılmaya karar verdi. **2** Yük taşımak için yetmiş bin, dağlarda taş kesmek için seksen bin, bunlara gözcülük etmek için de üç bin altı yüz kişi görevlendirdi. **3** Sur Kralı Hiram'a da şu haberi gönderdi: "Babam Davut'un oturması için saray yapıldıken kendisine gönderdiğim sedir tomruklarından bana da gönder. **4** Tanrı RAB'be adamak üzere, O'nun adına bir tapınak yapıyorum. Bu tapınakta hoş kokulu buhur yakıp adak ekmeklerini sürekli olarak masaya dizeceğiz. Sabah akşam, her Şabat Günü, her Yeni Ay ve Tanrıımız RAB'bin belirlediği bayramlarda orada yakmaklık sunular sunacağız. İsrail'e bunları sürekli yapması buyruldu. **5** "Yapacağım tapınak büyük olacak. Çünkü Tanrıımız bütün tanrılarından büyuktur. **6** Ama O'na bir tapınak yapmaya kimin gücü yeter? Çünkü O göklere, göklerin

göklerine bile sızmaz. Ben kimim ki O'na bir tapınak yapayım! Ancak önünde buhur yakılabilcek bir yer yapabilirim. **7** "Bana bir adam gönder; Yehuda ve Yeruşalim'de babam Davut'un yetiştirdiği ustalarımla çalışsin. Altın, gümüş, tunç ve demiri işlemeye; mor, kırmızı, lacivert kumaş dokumada, oymacılıkta usta olsun. **8** "Bana Lübnan'dan sedir, çam, algum tomrukları da gönder. Adamlarının oradaki ağaçları kesmeye usta olduklarını biliyorum. Benim adamlarım da senin kilerle birlikte çalışsin. **9** Öyle ki, bana çok sayıda tomruk sağlayabilisinler. Çünkü yapacağım tapınak büyük ve görkemli olacak. **10** Ağaç kesen adamlarına yirmi bin kor bulgur, yirmi bin kor arpa, yirmi bin bat şarap, yirmi bin bat zeytinyağı vereceğim." **11** Sur Kralı Hiram Süleyman'a mektupla şu yanıtını gönderdi: "RAB halkını sevdiği için, seni onların kralı yaptı." **12** Hiram mektubunu şöyle sürdürdü: "Yeri göğü yaratan İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Kral Davut'a bilge bir oğul verdi; RAB için bir tapınak, kendisi için de bir saray yapacak akıllı ve anlayışlı bir oğul. **13** "Sana Huram-Avi adında usta ve akıllı birini gönderiyorum. **14** Annesi Danlı, babası Surlu'dur. Altın, gümüş, tunç, demir, taş ve tahta işlemekte; ince keten, mor, lacivert ve kırmızı kumaş dokumakta ustadir. Her türlü oymacılıkta usta olduğu gibi her tasarıyı uygulayabilecek yetenektedir. Ustalarına ve babanın, efendim Davut'un yetiştirdiği ustalarla çalışacak. **15** "Efendim, sözünü ettığın buğday, arpa, zeytinyağı ve şarabı kullarına gönder. **16** Biz de sana gereken bütün tomrukları Lübnan'da keser, deniz yoluyla, sallarla Yafa'ya kadar yüzdürüürüz. Sonra sen tomrukları alıp Yeruşalim'e götürürsün." **17** Babası Davut'un yaptığı sayımından sonra, Süleyman da İsrail'de yaşayan bütün yabancılar arasında bir sayım yaptı. Yabancıların sayısı 153 600 kişi olarak belirlendi. **18** Bunalardan 70 000'ine yük taşıma, 80 000'ine dağlarda taş kesme, 3 600'üne de işçileri çalışma görevi verildi.

3 Süleyman bundan sonra RAB'bin Yeruşalim'de babası Davut'a göründüğü Moriya Dağı'nda RAB'bin Tapınağı'nı yaptırmaya başladı. Yevluslu Ornan'ın olan bu harman yerini Davut saflamıştı. **2** Süleyman krallığının dördüncü yılının ikinci ayının ikinci gününde yapıyı başlattı. **3** Tanrı'nın Tapınağı için attığı temel, eski ölçülere göre altmış arşın uzunlığunda, yirmi arşın genişliğindedi. **4** Tapınağın ön cephesini boydan boyaya kaplayan eyvanının genişliği yirmi arşın, yüksekliği yüz yirmi arşındı. Süleyman iç duvarları saf altınlı kaplattı. **5** Ana bölümün duvarlarını da önce çam tahtasıyla, sonra saf altınlı kaplattı; hurma ağacı ve zincir motifleriyle süsletti. **6** Tapınağı değerli taşlarla bezetti. Kullanılan altın Parvayim'den getirilmişti. **7** Kirişleri, kapı eşiklerini, duvarlarla kapıları altınlı kaplattı. Duvarlara Keruvlar oydurdu. **8** En Kutsal Yer'i yaptı: Uzunluğu tapınağın genişliğine eşitti; uzunluğu da genişliği de yirmi arşındı. En Kutsal Yer'in iç duvarlarını altı yüz talant saf altınlı kaplattı. **9** Altın civillerin ağırlığı elli şekeldi. Süleyman yukarı odaları da altınlı kaplattı. **10** En Kutsal Yer'de iki Keruv heykeli yaptırarak altınlı kaplattı. **11** Keruvlar'ın kanatlarının uzunluğu yirmi arşındı. Keruvlar'dan birinin kanadı beş arşındı ve tapınağın duvarına erişiyordu. Öbür kanat da beş arşındı ve öteki Keruv'un kanadına deıyordu. **12** Aynı şekilde öteki Keruv'un da kanadı beş arşındı ve tapınağın duvarına erişiyordu. Öbür kanat da beş

arşındı ve birinci Keruv'un kanadına deðiþordu. 13 Ayakta duran ve açılmış kanatlarının uzunluğu yirmi arşın olan Keruvlar'ın yüzü ana bölüme bakıyordu. 14 En Kutsal Yer'in perdesi lacivert, mor, kırmızı kumaþtan ve ince ketenden yapılmıştı. Üzerinde Keruv işlemeleri vardı. 15 Süleyman otuz beþer arşın yüksekliğinde iki sütun yaptrıp tapınaðın önüne diktiði. Sütun başlıklarları beþer arşın yüksekliğindedi. 16 Gerdanlıða benzer zincirler yaptrarak sütunların üzerine koyduðu. Yüz nar motifi yaptrıp zincirle taktırdı. 17 Sütunları tapınaðın önüne diktiðip saðdakine Yakin, soldakine Boaz adını verdi.

4 Süleyman tunçtan bir sunak yaptrıdı. Sunağın eniyle uzunluðu yirmiþer arşın, yüksekliği on arşındı. 2 Dökme tunçtan on arşın çapında, beþ arşın derinliğinde, çevresi otuz arşın yuvarlak bir havuz yaptrıdı. 3 Havuzun diþi boþa kabartmalarıyla kuþatılmıştı. Her arasında onar tane olan bu kabartmalar iki sira halindeydi ve gövdeyle birlikte dökülmüştü. 4 Havuz üçü kuþeye, üçü battiya, üçü güneþe, üçü de doğuya bakan on iki boþa heykeli üzerine oturtulmuştu. Boþaların sağrları içe dönüktü. 5 Havuzun çeperi dört parmak kalınlığındaydı; kenarları kâse kenarlarını, nilüferleri andırıyordu. Üç bin bat su alıyordu. 6 Süleyman yıkama işleri için on kazan yaptrıdı. Beþini sunağın güneþine, beþini kuþeyine yerleştirdi. Yakmalık sunuların parçaları bunlarda yikanırdı. Havuz ise kâhinlerin yikanması içindı. 7 Süleyman tanım uygın biçimde yaptrıðığı on altın kandilliði tapınaðın içine, beþi sağda, beþi solda olmak üzere yerleştirdi. 8 Yaptrıðığı on masanın beþini de tapınaðın sağına, beþini soluna yerleştirdi. Ayrıca yüz altın çanak yaptrıdı. 9 Kâhinlerin avlusunu, büyük avluya kapılarını yaptrıdı. Kapıları tunçla kaplattı. 10 Havuzu ise tapınaðın güneþodu köşesine yerleştirdi. 11 Hiram kovalar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için üstlenmiş olduğu Tanrı'nın Tapınağı'yla ilgili işleri tamamlamış oldu. 12 İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıklarla süsleyen iki örgülü aþ, 13 Sütunların yuvarlak başlıklarını süsleyen iki örgülü aþın üzerini ikiþer sira halinde süsleyen dört yüz nar motifi, 14 On kazan ve ayaklıkları, 15 Havuz ve havuzu taşıyan on iki boþa heykeli, 16 Kovalar, kürekler, büyük çatallar. Huram-Avi'nin Kral Süleyman için RAB'bin Tapınağı'na yaptığı bütün eşyalar parlak tunçtanı. 17 Kral bunları Sheria Ovası'nda, Sukkot ile Seredata arasındaki killi topraklarda döktürmüştü. 18 Süleyman'ın yaptrıðığı eşyalar o kadar çoktu ki, kullanılan tuncun hesabi tutulmadı. 19 Süleyman'ın Tanrı'nın Tapınağı için yaptrıðığı altın eşyalar şunlardı: Altın sunak ve ekmeklerin Tanrı'nın huzuruna konduðu masalar, 20 Íc odanın önüne yerleştirilen ve kurala uygun olarak yakılan saf altından kandilliklerle kandilleri, 21 Çiçek süslemeleri, kandiller, maþalar. –Bunlar saf altındandı.– 22 Saf altın fitil maþaları, çanaklar, tabaklar, buhurdanlar ve tapınaðın altın kapıları. En Kutsal Yer'in ve ana bölümün kapıları da altındandı.

5 RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanınca Süleyman, babası Davut'un adadığı altın, gümüş ve öðür eşyaları getirip Tanrı'nın Tapınağı'nın hazine odalarına yerleştirdi. 2 Süleyman RAB'bin Antlaşma Sandığı'ni Davut Kenti olan Siyon'dan getirmek üzere ïsrail halkının ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını Yeruşalim'e çagırdı. 3 Hepsi yedinci aydaki

bayramda kralın önünde toplandı. 4 ïsrail'in bütün ileri gelenleri toplanınca, Levililer Antlaşma Sandığı'ni yerden kaldırıldı. 5 Sandığı, Buluşma Çadırı'ni ve çadırdaki bütün kutsal eşyaları Levi kâhinler tapınaða taşıdlar. 6 Kral Süleyman ve bütün ïsrail topluluðu Antlaşma Sandığı'nın önünde sayısız davar ve siðir kurban etti. 7 Kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'ni tapınaðın iç odasına, En Kutsal Yer'e taþıþip Keruvlar'ın kanatlarının altına yerleştirdiler. 8 Keruvlar'ın kanatları sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sıriklarını da örtüyordu. 9 Sırıklar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önünden görüñüyordu. Ancak dışarıdan görünmüþyordu. Bunlar hâlâ oradadır. 10 Sandığın içinde Musa'nın Horev Dağı'nda koyduðu iki levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mısır'dan çıkışlarında RAB'bin ïsraililerle yaptığı antlaşmanın levhalarıydı. 11 Kâhinler Kutsal Yer'den çıktılar. Orada bulunan kâhinlerin hepsi, bölkülerinin sırasını beklemeden, kendilerini kutsamışlardı. 12 Bütün Levi ezgiciler –Asaf, Heman, Yedutun, oğullarıyla kardeşleri– zillerle, çenk ve lirlerle, ince keten kuþanmış olarak sunağın doğusunda yerlerini almışlardı. Borazan çalan yüz yirmi kâhin onlara eşlik ediyordu. 13 Borazan çalanlarla ezgiciler tek ses halinde RAB'be şükredip övgüler sunmaya başladılar. Borazan, zil ve çalgıların eşliğinde seslerini yükselterek RAB'bi söyle övdüler: "RAB iyidir; Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır." O anda RAB'bin Tapınağı'nı bir bulut doldurdu. 14 Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdürmediler. Çünkü RAB Tanrı'nın görkemi tapınaðı doldurmuştu.

6 O zaman Süleyman söyle dedi: "Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiþtin. 2 Senin için görkemli bir tapınak, sonsuza dek yaþayacaðın bir konut yaptim." 3 Kral ayakta duran bütün ïsrail topluluðuna dönerek onları kutsadıktan sonra 4 söyle dedi: "Babam Davut'a verdiği sözü tutan ïsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! RAB demiþti ki, 5 'Halkımı Mısır'dan çıkardığım günden bu yana, içinde bulunacaðım bir tapınak yaptmak için ïsrail oymaklarına ait kentlerden hiçbirini seçmedim. İçlerinden halkım ïsrail'i yönetecek birini de seçmedim. 6 Ancak adımın içinde bulunacaðı yer olarak Yeruşalim'i, halkım ïsrail'i yönetmesi için Davut'u seçtim.' 7 'Babam Davut ïsrail'in Tanrısı RAB'bin adına bir tapınak yapmayı yürekten istiyordu. 8 Ama RAB, babam Davut'a, 'Adıma bir tapınak yapmayı yürekten istemen iyi bir þey' dedi, 9 'Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınaðı sen değil, öz oðlun yapacak.' 10 'RAB verdiği sözü yerine getirdi. RAB'bin sözü uyarınca, babam Davut'tan sonra ïsrail tahtına ben geçtim ve ïsrail'in Tanrısı RAB'bin adına tapınaðı ben yaptrıdım. 11 Ayrıca RAB'bin ïsrail halkıyla yaptığı antlaşmanın içinde korunduğu sandığı oraya yerleştirdim.' 12 Süleyman RAB'bin sunağının önünde, ïsrail topluluðunun karşısında durup ellerini göklere açtı. 13 Beþ arþın uzunluðunda, beþ arþın eninde, üç arþın yüksekliğinde tunç bir kürsü yaptrıp avlunun ortasına kurdurmuştu. Bu kürsünün üstünde dardu, ïsrail topluluðunun önünde diz çöküp ellerini göklere açtı. 14 "Ya RAB, ïsrail'in Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer başka tanrı yoktur" dedi, "Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kollarla yaptığı antlaşmaya baþlı kalırsın. 15 Aþzınla kulun babam Davut'a verdiği sözü bugün ellerinle yerine getirdin. 16 "Şimdi, ya RAB, ïsrail'in Tanrısı, kulun babam Davut'a verdiği öðür sözü de tutmanı istiyorum.

Ona, 'Senin soyundan İsrail tahtına oturacakların ardi arkası kesilmeyecektir; yeter ki, çocukların yaşam uyarınca önumde senin gibi dikkatle yürüsünler' demişti. 17 Ya RAB, İsrail'in Tanrısı, şimdi kulun Davut'a verdiği sözü yerine getirmeni istiyorum. 18 "Tanrı gerçeken yeryüzünde, insanlar arasında yaşar mı? Sen göklere, göklerin göklere bile sızmazsun. Benim yaptığım bu tapınak ne ki! 19 Ya RAB Tanrım, kulunun ettiği duayı, yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver. 20 Gözlerin gece gündüz, 'Adımı oraya yerlestireceğim!' dediğin bu tapınağın üzerinde olsun. Kulunun buraya yönelerek ettiği duayı işit. 21 Buraya yönelerek dua eden kulunun ve halkın İsrail'in yakarışını işit. Göklerden, oturduğu yerden kulak ver; duyunca bağısla. 22 "Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorunda kaldığında, gelip bu tapınakta, senin sunağının önünde ant içerse, 23 göklerden kulak ver ve gereğini yap. Suçluya karşılığını vererek, suçsuzu haklı çıkararak kollarını yargıla. 24 "Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen halkın İsrail yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip yakararak önüne çıkarسا, 25 göklerden kulak ver, halkın İsrail'in günahını bağısla. Onları kendilerine ve atalarına verdiği ülkeye yine kavuştur. 26 "Halkın sana karşı günah işlediği için gökler kapanıp yağmur yağmazsa, sıkıntıya düşen halkın buraya yönelik dua eder, adını anar ve günahlarından dönerse, 27 göklerden kulak ver; kollarının, halkın İsrail'in günahlarını bağısla. Onlara doğru yolda yüremeyi öğret, halkına mülk olarak verdiği ülkene yağmurlarını gönder. 28 "Ülkeyi kitlik, salgın hastalık, samyeli, küp, tırtıl ya da çekirgeler kavurduğunda, düşmanlar kentlerden birinde halkını kuşattığında, herhangi bir felaket ya da hastalık ortalığı sardığında, 29 halkından bir kişi ya da bütün halkın İsrail başına gelen felaketi, acıyi kavar, dua edip yakararak ellerini bu tapınağa doğru açarsa, 30 göklerden, oturduğu yerden kulak ver ve bağısla. İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin. Onlara yaptıklarına göre davran ki, 31 atalarımıza verdiği bülkede yaşadıkları sürece senden korksunlar ve senin yolunda yürüsünler. 32 "Halkın İsrail'den olmayan, ama senin yüce adını, gücünü, kudretini duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu tapınağa gelip dua ederlerse, 33 göklerden, oturduğu yerden kulak ver, yalvarışlarını yanıtla. Öyle ki, dünyanın bütün ulusları, halkın İsrail gibi, adını bilsin, senden korksun ve yaptığım bu tapınağın sana ait olduğunu öğrensin. 34 "Halkın, düşmanlarına karşı gösterdiğim yoldan savaşa giderken sana, seçtiğin bu kente ve adına yaptığım bu tapınağa yönelik dua ederse, 35 dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar. 36 "Sana karşı günah işlediklerinde –günah işlemeyen tek kişi yoktur– öfkelenip onları yakın ya da uzak bir ülkeye tutsak olarak götürücek düşmanlarının eline teslim edersen, 37 onlar da tutsak oldukları bülkede pişmanlık duyup günahlarından döner, 'Günah işledik, yoldan sapıp kötülik yaptı' diyerek sana yakarırla, 38 tutsak oldukları bülkede candan ve yürekten sana dönerlerse, atalarına verdiği ülkelere, seçtiğin kente ve adına yaptığım tapınağa yönelik dua ederlerse, 39 göklerden, oturduğu yerden dualarına, yakarışlarına kulak ver, onları kurtar. Sana karşı günah işlemiş olan halkını bağısla. 40 "Şimdi, ey Tanrım, bizi gör ve burada edilen duaya kulak ver. 41 "Çık, ya RAB Tanrı,

yaşayacağın yere, Gürün simgeleyen Sandık'la birlikte. Ya RAB Tanrı, kâhinlerin kurtuluşu kuşansın, Sadık kolların iyiliklerinle sevinçsinler. 42 Ya RAB Tanrı, meshettiğin krala yüz çevirme. Kulun Davut'a yaptığı iyilikleri anımsa."

7 Süleyman duasını bitirince, gökten ateş yağıdı; yakmalık sunularla kurbanları yiyp bitirdi. RAB'bin görkemi tapınağı doldurdu. 2 RAB'bin Tapınağı O'nun görkemiyle dolunca kâhinler tapınağa giremediler. 3 Gökten yağan ateşi ve tapınağın üzerindeki RAB'bin görkemini gören İsraililer avluda yüzüstü yere kapandılar; RAB'be tapınarak O'nu övdüler. "RAB iyidir; Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır." 4 Kral ve bütün halk RAB'bin önünde kurban kestiler. 5 Kral Süleyman yirmi iki bin sĩğır, yüz yirmi bin davar kurban etti. Böylece kral ve halk Tann'ın Tapınağı'ı adamış oldular. 6 Kâhinler yerlerini almışlardı. Kral Davut'un RAB'bi övmek için yaptırdığı ve "RAB'bin sevgisi sonsuza dek kalıcıdır" diyerek överken kullandığı çalgıları alan Levililer de yerlerini almıştı. Levililer'in karşısında duran kâhinler borazanlarını çalışıyorlardı. Bu sırada bütün İsraililer ayakta duruyordu. 7 Süleyman RAB'bin Tapınağı'nın önündeki avlunun orta kısmını kutsadı. Yakmalık sunularla esenlik sunularının yağlı parçalarını orada sundu. Çünkü yaptırdığı tunç sunak yakmalık sunuları, tahl sunularını ve yağlı parçaları almadı. 8 Süleyman, Levo-Hamat'tan Mısır Vadisi'ne kadar her yerden gelen İsraililer'in oluşturduğu çok büyük bir toplulukla birlikte bayramı yedi gün kutladı. 9 Sekizinci gün kutsal bir toplantı yaptılar. Sunağı adamaya yedi gün, bayramı kutlamaya da yedi gün ayırdılar. 10 Kral yedinci ayın yirmi üçüncü günü halkın evlerine gönderdi. RAB'bin, Davut, Süleyman ve halkın İsrail için yapmış olduğu iyilikten dolayı hepsi mutluyu, sevinçle coşuyordu. 11 Süleyman RAB'bin Tapınağı'ni, sarayı ve RAB'bin Tapınağı'yla kendi sarayında yapmayı istediği bütün işleri başarıyla bitirince, 12 RAB geceleyin ona görünerek şöyle dedi: "Duani duydum. Burayı kendime kurban sunulan tapınak olarak seçtim. 13 "Yağmur yağmasın diye göğü kapadığında, toprağın ürününü yiyp bitirmesi için çekirgelere buyruk verdiğimde ya da halkın arasına salgın hastalık gönderdiğimde, 14 adımla çağrılan halkım alçakgönüllülüğü takınır, bana yönelik dua eder, kötü yollarından dönerse, gökten onları duyacağım, günahlarını bağışlayıp ülkelerini sağlığa kavuşturacağım. 15 Gözlerim burada edilen duaya açık, kulaklarım işitici olacak. 16 Adım sürekli orada bulunsun diye bu tapınağı seçip kutsal kıldım. Gözlerim onun üzerinde, yüreğim her zaman orada olacaktır. 17 Sana gelince, baban Davut'un yaptığı gibi yollarımı izler, buyurduğum her şeyi yapar, kurallarımı ve ilkelerime uyarsan, 18 baban Davut'a, 'İsrail tahtından senin soyunun ardi arkası kesilmeyecektir' diye yaptığım antlaşmaya bağlı kalıp krallığını pekiştireceğim. 19 "Ama siz yollarımızdan sapar, kurallarımı, buyruklarımı bırakır, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, 20 size verdığım ülkeden sizi söküp atacağım, adıma kutsal kıldığım bu tapınağı terk edeceğim; burayı bütün ulusların aşağılayıp alay ettiği bir yer durumuna getireceğim. 21 Bu gösterişli tapınağın önünden geçenler hayretle, 'RAB bu ülkeyi ve tapınağı neden bu duruma getirdi?' diye soracaklar. 22 Ve diyecekler ki, 'İsrail halkı, atalarını Mısır'dan çıkaran Tanrıları

RAB'bi terk etti; başka ilahların ardından gitti, onlara tâtip kulluk etti. RAB bu yüzden bu kötülükleri başlarına getirdi.”

8 Süleyman RAB'bin Tapınağı'yla kendi sarayını yirmi yılda bitirdi. **2** Sonra Hiram'ın kendisine verdiği kentleri onarıp İsraililer'in buralara yerleşmesini sağladı. **3** Ardından Hamat-Sova üzerinde yürüyerek orayı ele geçirdi. **4** Çölde Tadmor Kentini onardı. Hama yöresinde yaptırdığı bütün ambarlı kentlerin yapımını bitirdi. **5** Yukarı ve Aşağı Beython'u yeniden kurup çevrelerini surlarla, sürgülü kapılarla sağlamıştı. **6** Baalat'ı ve yönetimindeki bütün ambarlı kentleri, savaş arabalarıyla atların bulunduğu kentlerde de onarıp güçlendirdi. Böylece Yeruşalim'de, Lübnan'da, yönetimi altındaki bütün topraklarda her istediğini yaptırmış oldu. **7** İsrail halkından olmayan Hititler, Amorlular, Periziler, Hiviler ve Yevuslular'dan artakalanlarla gelince, **8** Süleyman İsrail halkın yok etmediği bu insanların soyundan gelip ülkede kalanları angaryaya koştı. Bu durum bugün de sürüyor. **9** Ancak İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptırmadı. Onlar savaşçı, birlik komutanı, savaş arabalarıyla atlıkların komutanı olarak görev yaptılar. **10** Kral Süleyman adına halkı denetleyen iki yüz elli görevli de İsrail halkındandı. **11** Süleyman, “Karım İsrail Kralı Davut'un sarayında kalmamalı. Çünkü RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın girdiği yerler kutsaldır” diyerken fıravunun kızını Davut Kenti'nden kendisi için yaptırdığı saraya getirtti. **12** Tapınağın evyanının önünde, yaptırdığı sunakta RAB'be yakmalık sunular sundu. **13** Şabat Günü, Yeni Ay, yılın üç bayramı –Mayasız Ekmek, Haftalar ve Çardak bayramları– için Musa'nın buyurduğu sunuları günü gününe sundu. **14** Babası Davut'un koyduğu kural uyarınca, kâhin bölgüklerine ayrı ayrı görevler verdi. Levililer'i Tanrı'yi övme ve her günün gerektirdiği işlerde kâhinlere yardım etme görevine atadı. Kapı nöbetçilerini de bölgüklerine göre değişik kapıarda görevlendirdi. Çünkü Tanrı adamı Davut böyle buyurmuştu. **15** Bunlar, hazine odalarına ilişkin konular dahil, hiçbir konuda kralın kâhinlerle Levililer'e verdiği buyruklardan ayrılmadılar. **16** RAB'bin Tapınağı'nın temelinin atıldığı günden bitimine dek Süleyman'ın yapmak istediği her iş yerine getirildi. Böylece RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanmış oldu. **17** Bundan sonra Süleyman Eson-Gever'e, Edom kiyısındaki Eylat'a gitti. **18** Hiram ona denizi bilen gemiciler ve kendi görevlileri aracılığıyla gemiler gönderdi. Kral Süleyman'ın adamlarıyla birlikte Ofir'e giden bu gemiciler, dört yüz elli talant altın getirdiler.

9 Saba Kraliçesi, Süleyman'ın ününü duyuncu, onu çetin sorularla sinmak için Yeruşalim'e geldi. Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleyman'la konuştu. **2** Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı. **3** Süleyman'ın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkârlarının ve sakilerinin özel giysileriyle yaptığı hizmeti, RAB'bin Tapınağı'nda sunduğu yakmalık sunuları gören Saba Kraliçesi hayranlık içinde kaldı. **5** Krala, “Ülkemdeyken, yaptıklarına ve bilgeliğinle ilgili duyduklarımız doğrumsu” dedi, **6** “Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek anlatılanlara inanmamışım. Büyük bilgeliğinin

yarısı bile bana anlatılmadı. Duyduklarından daha üstünsün. **7** Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgelijke tanık oluyorlar. **8** Senden hoşnut kalan, adına egemenlik sürmen için seni tahta oturtan Tanrı RAB'be övgüler olsun! Tanrı İsrail'i sevdigi, sonsuza dek korumak istediği için, adaleti ve doğruluğu sağlanan için seni İsrail'e kral yaptı.” **9** Saba Kraliçesi krala 120 talant altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala armağan ettiği baharatın benzeri yoktu. **10** Bu arada Hiram'ın adamlarıyla Süleyman'ın adamları Ofir'den altın, alium kerestesiyle değerli taşlar getirdiler. **11** Kral, RAB'bin Tapınağı'yla sarayın basamaklarını, çalgıcıların lırılarıyla çenelerini bu alium kerestesinden yaptırdı. Yahuda bölgesinde daha önce böylesi görülmemişti. **12** Kral Süleyman Saba Kraliçesi'nin her isteğini, her dileğini yerine getirdi. Kraliçenin kendisine getirdiklerinden daha fazlasını ona verdi. Bundan sonra kraliçe adamlarıyla birlikte oradan ayrılp kendi ülkesine döndü. **13** Süleyman'a bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı buluyordu. **14** Tüccarların ve alim satımla uğraşanların getirdiği altın bunun dışındaydı. Arabistan'ın bütün krallarıyla İsrail valileri de Süleyman'a altın, gümüş getiriyorlardı. **15** Kral Süleyman dövmeye altından her biri altı yüz şekel ağırlığında iki yüz büyük kalkan yaptırdı. **16** Ayrıca her biri üç yüz şekel ağırlığında dövmeye altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu. **17** Kral fildişiinden büyük bir taht yaptırap saf altına kaplattı. **18** Tahtın altı basamağı, bir de altın ayak taburesi vardı. Bunlar tahta bağlıydı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu. **19** Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı. **20** Kral Süleyman'ın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleyman'ın döneminde gümüşün değeri yoktu. **21** Kralın gemileri Hiram'ın adamlarının yönetiminde Tarsîş'e giderdi. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildişi ve türlü maymunlarla yüklü olarak dönerlerdi. **22** Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi. **23** Tanrı'nın Süleyman'a verdiği bilgeligi dinlemek için dünyanın bütün kralları onu görmek isterlerdi. **24** Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi. **25** Süleyman'ın atalarla savaş arabaları için dört bin ahiro, on iki bin atılı vardi. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi. **26** Fırat Irmağı'ndan Filist bölgесine, oradan da Mısır sınırlına dek uzanan bölgedeki bütün krallara egemendi. **27** Onun krallığı döneminde Yeruşalim'de gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefela'daki yabanıl incir ağaçları kadar bollaştı. **28** Süleyman'ın atları Mısır'dan ve bütün öbür ülkelerden getirilirdi. **29** Süleyman'ın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, Peygamber Natan'ın tarihinde, Şilolu Ahiya'nın peygamberlik yazlarında ve Bilici İddo'nun Nevat oğlu Yarovam'a ilişkin görüşlerinde yazılıdır. **30** Süleyman kırk yıl süreyle bütün İsrail'i Yeruşalim'den yönetti. **31** Süleyman ölüp atalarına kavuşunca babası Davut'un Kenti'nde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

10 Rehavam Şekem'e gitti. Çünkü bütün İsailliler kendisini kral ilan etmek için orada toplanmışlardı. **2** Kral Süleyman'dan kaçip Mısır'a yerleşen Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca Mısır'dan döndü. **3** İsailliler Yarovam'ı çağırtilar. Birlikte gidip Rehavam'a şöyle dediler: **4** "Baban üzerimize ağır bir boyunduruk koydu. Ama babanın üzerimize yüklediği ağır yükü ve boyunduruğu hafifletsen sana kul köle oluruz." **5** Rehavam, "Üç gün sonra yine gelin" yanıtını verince halk yanından ayrıldı. **6** Kral Rehavam, babası Süleyman'a sağlığında danışmanlık yapan ileri gelenlere, "Bu halka nasıl yanıt vermeme öbütlersiniz?" diye sordu. **7** İleri gelenler, "Halka iyi davranış, onları hoşnut eder, olumlu yanıt verirsen, sana her zaman kul köle olurlar" diye karşılık verdiler. **8** Ne var ki, Rehavam ileri gelenlerin öğüdünü reddederek birlikte büyüğü genç görevlilerine danişti: **9** "Siz ne yapmamı öbütlersiniz? 'Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen bu halka nasıl bir yanıt verelim?" **10** Birlikte büyüğü gençler ona şu karşılığı verdiler: "Sana, 'Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen halka de ki, 'Benim küçük parmağım, babamın belinden daha kalındır. **11** Babam size ağır bir boyunduruk yüklediye, ben boyunduruğunuza daha da ağırlaştıracam. Babam sizi kirbaçla yola getirdiye, ben sizi akrreplerle yola getireceğim.'" **12** Yarovam'la bütün halk, kralın, "Üç gün sonra yine gelin" sözü üzerine, üçüncü gün Rehavam'ın yanına geldiler. **13** İleri gelenlerin öğüdünü reddeden Kral Rehavam, gençlerin öğüdüne uyarak halka sert bir yanıt verdi: "Babamın size yüklediği boyunduruğu ben daha da ağırlaştıracam. Babam sizi kirbaçla yola getirdiye, ben sizi akrreplerle yola getireceğim." **15** Kral halkı dinlemedi. Bu Tanrı'dandı. Çünkü Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovam'a verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı düzenlemiştir. **16** Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütün İsailliler, "İşay oğlu Davut'la ne ilgimiz, Ne de payımız var!" diye bağırdılar, "Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim! Davut'un soyu başının çaresine baksın." Böylece herkes evine döndü. **17** Rehavam da yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayan İsailliler'e krallık yapmaya başladı. **18** İsailliler Kral Rehavam'ın gönderdiği angaryacıbaşı Hadoram'ı taşa tutup öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam savaş arabasına atlayıp Yeruşalim'e kaçtı. **19** İsrail halkı, Davut soyundan gelenlere hep başkaldırdı.

11 Rehavam Yeruşalim'e varınca, İsailliler'le savaşıp onları yeniden egemenliği altına almak amacıyla Yahuda ve Benyamin oymaklarından yüz seksen bin seçkin savaşçı topladı. **2** Bu arada RAB, Tanrı adımı Şemaya'ya şöyle seslendi: **3** "Süleyman oğlu Yahuda Kralı Rehavam'a, Yahuda ve Benyamin bölgesinde yaşayan bütün İsailliler'e şunu söyle: **4** 'RAB diyor ki, İsaillili kardeşlerinize saldırmayın, onlarla savaşmayın. Herkes evine dönsün! Çünkü bu olayı ben düzenledim.' RAB'bin bu sözlerini duyan halk Yarovam'a karşı savaşmaktan vazgeçti. **5** Rehavam Yeruşalim'de yaşadı ve savunma amacıyla Yahuda'daki şu kentleri onardı: **6** Beytlem, Etam, Tekoa, **7** Beytsur, Soko, Adullam, **8** Gat, Mareşa, Zif, **9** Adorayim, Lakiş, Azeka, **10** Sora, Ayalon, Hevron. Bunlar Yahuda ve Benyamin bölgesinde surlu kentlerdi. **11** Rehavam bu kentlerin surlarını güçlendirek buralara komutanlar atadı; yiyecek, zeytinyağı,

şarap depoladı. **12** Her kent için kalkanlar, mızraklar sağladı. Kentleri iyice güçlendirdi. Böylece Yahuda ve Benyamin bölgeleri onun denetimi altında kaldı. **13** İsrail'in her bölgesindeki kahinlerle Levililer Rehavam'dan yana geçtiler. **14** Levililer otaklarını, mallarını bırakıp Yahuda ve Yeruşalim'e gelmişlerdi. Çünkü Yarovam'la oğulları onları RAB'bin kahniliğinden uzaklaştırmıştı. **15** Yarovam tapınma yerleri ve yaptırdığı teke ve buzağı biçimindeki putlar için kahinler atamıştı. **16** İsrail'in her oymağından RAB'be, İsrail'in Tanrı'sına yönelikten kararlı olanlar ise, atalarının Tanrı'sı RAB'be kurban sunmak için kahinlerle Levililer'in ardından Yeruşalim'e geldiler. **17** Üç yıl Davut'la Süleyman'ın izinde yürüyen bu kişiler, Süleyman oğlu Rehavam'ı destekleyerek Yahuda Krallığı'nı güçlendirdiler. **18** Rehavam Davut oğlu Yerimot'un kızı Mahalat'la evlendi. Mahalat'ın annesi Avihayil, İşay oğlu Elia'vın kızıydı. **19** Mahalat Rehavam'a şu oğulları doğurdu: Yeuş, Semarya, Zaham. **20** Rehavam Mahalat'tan sonra Avşalom'un kızı Maaka ile evlendi. Maaka ona Aviya'yı, Attay'ı, Ziza'yı, Şelomit'i doğurdu. **21** Rehavam Avşalom'un kızı Maaka'yı öbür eşleriyle carielerinin hepsinden daha çok severdi. Rehavam'in on sekiz kanısı, altmış cariyesi vardı. Bnulardan yirmi sekiz erkek, altmış kız çocuğu oldu. **22** Rehavam Maaka'dan doğan Aviya'yı kral yapmak amacıyla onu kardeşleri arasında önder ve tahta geçecek adayı atadı. **23** Bilgece davranışarak oğullarının bazlarını Yahuda ve Benyamin topraklarına, surlu kentlere dağıttı. Onlara bol yiyecek sağladı ve birçok kadınına evlendirdi.

12 Rehavam krallığını pekiştirdip güçlenince, İsrail halkıyla birlikte RAB'bin Yasası'na sırt çevirdi. **2** Rehavam'ın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı Şışak Yeruşalim'e saldırdı. Çünkü Rehavam'la halk RAB'be ihanet etmişti. **3** Şışak'ın bin iki yüz savaş arabası, altmış bin atlısı ve Mısır'dan onunla birlikte gelen Lvulu, Suklu, Küşlu sayısız askeri vardı. **4** Şışak Yahuda'nın surlu kentlerini ele geçirerek Yeruşalim'e kadar geldi. **5** Bu sırada Peygamber Şemaya, Rehavam'a ve Şışak yüzünden Yeruşalim'de toplanan Yahuda önderlerine gelip şöyle dedi: "RAB, 'Siz beni bırakınız. Ben de sizin bırakın Şışak'ın eline teslim ettim' diyor." **6** İsrail önderleriyle kral alçakgönüllü bir tutum takınarak, "RAB adıddır" dediler. **7** RAB onların alçakgönüllü bir tutum takındıklarını görünce, Şemaya'ya şöyle dedi: "Madem alçakgönüllü bir tutum takındılar, onları yok etmeyeceğim; biraz da olsa onları huzura kavuşturacağım. Öfkemi Şışak aracılığıyla Yeruşalim üzerine boşaltmayacağım. **8** Ama onları Şışak'a köle edeceğim. Öyle ki, bana hizmet etmekle öbür uluslararası krallarına hizmet etmek arasındaki farkı anlayabilisinler." **9** Mısır Kralı Şışak Yeruşalim'e saldırdığında, Süleyman'ın yapmış olduğu altın kalkanlar dahil RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü. **10** Kral Rehavam bunların yerine tunc kalkanlar yaptırarak sarayın kapı muhafizlerinin komutanlarına emanet etti. **11** Kral RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde, muhafizler bu kalkanları taşıyarak ona eşlik eder, sonra muhafiz odasına götürürlerdi. **12** Rehavam'ın alçakgönüllü bir tutum takınması üzerine RAB'bin öfkesi dindi, onu büsbütün yok etmekten vazgeçti. Yahuda'da bazı iyi davranışlar da vardı. **13** Kral Rehavam Yeruşalim'de krallığını pekiştirderek sürdürdü. Kral olduğunda kırk bir yaşındaydı. RAB'bin adını yerleştirmek

icin bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiği Yeruşalim Kenti'nde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi Ammonlu Naama'ydı. **14** Rehavam RAB'be yönelikme yürekten kararlı olmadığı için kötülük yaptı. **15** Rehavam'ın yaptığı işler, başından sonuna dek, Peygamber Şemaya ve Bilici İddo'nun soyla ilgili tarihinde yazılıdır. Rehavam'la Yarovam arasında sürekli savaş vardı. **16** Rehavam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü. Rehavam'ın yerine oğlu Aviya kral oldu.

13 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının on sekizinci yılında Aviya Yahuda Kralı oldu. **2** Yeruşalim'de üç yıl krallık yaptı. Annesi Givai Uriel'in kızı Mikaya'ydı. Aviya'yla Yarovam arasında savaş vardı. **3** Aviya seçme yiğit askerlerden oluşan dört yüz bin kişilik bir orduyla savaşa çıktı. Yarovam da sekiz yüz bin seçme yiğit savaşçıdan oluşan bir orduyla ona karşı savaş düzenine girdi. **4** Aviya Efrayim'da değil bölgeindeki Semarayım Dağı'na çırıp şöyle seslendi: "Ey Yarovam ve bütün İsraililer, beni dinleyin! **5** İsrail'in Tanrısi RAB'bin bozulmaz bir antlaşmayla İsrail Krallığı'ni sönüra dek Davut'a ve soyuna verdiğini bilmiyor musunuz? **6** Nevat oğlu Yarovam efendisi Davut oğlu Süleyman'a başkaldırdı. **7** Bir takım işe yaramaz kötü kişiler çevresinde toplanıp Süleyman oğlu Rehavam'a baskın yaptılar. O sırada Rehavam onlara karşı koyamayacak kadar genç ve deneyimsizdi. **8** "Şimdi de siz Davut soyunun elindeki RAB'bin Krallığı'na karşı gelmeyi tasarlıyorsunuz. Büyük bir ordusunuz. Üstelik Yarovam'ın ilahalarınız olsun diye yaptırdığınız altın buzaqlar da yanınızda. **9** RAB'bin kâhinlerini, Harunoğullarıyla Levililer'i kovmadınız mı? Onların yerine öbür halklar gibi kendinize kâhinler atamadınız mı? Atanmak için bir boğa ve yedi koçla gelen herkes, tanrı olmayanlara kâhin olabiliyor. **10** "Ama bizim Tanrıımız RAB'dir, O'nu bırakmadık. RAB'be hizmet eden kâhînler Harun soyundandır. Levililer de onlara yardımcıdır. **11** Onlar her sabah, her akşam RAB'be yakmakla sunular sunar, hoş kokulu buhur yakar, dinsel açıdan temiz masanın üzerine adak ekmeklerini dizerler. Her akşam altın kandilliğin kandillerini yakarlar. Biz Tanrıımız RAB'bin buyruklarını yerine getiriyoruz. Oysa siz O'na sırt çevirdiniz. **12** Tanrı bizimledir, O'ne önderimizdir. O'nun kâhînleri borazanlarla size karşı savaş çapşısı yapacaklar. Ey İsrail halkı, atalarınızın Tanrısi RAB'be karşı savaşmayın; çünkü başaramazsınız." **13** Yarovam askerlerinin bir bölümüyle Yahudalıları'ñ önden karışırken, öbür bölümünü arkalarında pusu kurmaya göndermişti. **14** Yahudalılar önden, arkadan kuşatıldıklarını görünce, RAB'be yakardılar. Kâhînler borazanlarını çaldı. **15** Yahudalılar savaş çığıtlarını attığı anda, Tanrı Yarovam'la İsrailileri Aviya'yla Yahudalılar'ın önünde yenilgiye uğrattı. **16** İsraililer Yahudalılar'ın önünden kaçtı. Tanrı onları Yahudalılar'ın eline teslim etti. **17** Aviya'yla ordusu İsraililer'i bozguna uğrattı. İsraililer'den beş yüz bin seçme asker öldürüldü. **18** Böylece İsraililer yenilgiye uğradı, Yahudalılar'sa zafer kazandı. Çünkü Yahudalılar atalarının Tanrısi RAB'be güvenmişlerdi. **19** Aviya Yarovam'ı kovaladı. Yarovam'a ait Beytel, Yeşana, Efron kentleriyle çevrelerindeki köyleri ele geçirdi. **20** Aviya'nın krallığı döneminde Yarovam bir daha eski gücünü toparlayamadı. Sonunda RAB onu cezalandırdı, Yarovam öldü. **21** Aviya ise gitgide krallığını güclendirdi. On dört kadınlı evlenip yirmi iki erkek, on altı kız babası oldu.

22 Aviya'nın yaptığı öbür işler, uygulamaları ve söyledikleri, Peygamber İddo'nun yorumunda yazılıdır.

14 Aviya ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü, yerine oğlu Asa kral oldu. Ülke Asa'nın yönetimi altında on yıl barış içinde yaşadı. **2** Asa Tanrısi RAB'bin gözünde iyİ ve doğru olanı yaptı. **3** Yabancı ilahların sunaklarını, puta yapılan yerleri kaldırıldı. Dikili taşları parçaladı, Aşera putlarını devirdi. **4** Yahudalılar'dan atalarının Tanrısi RAB'be yönelikmelerini, O'nun yasasına ve buyruklarına uymalarını istedi. **5** Yahuda'nın bütün kentlerinden puta yapılan yerlerle buhur sunaklarını kaldırıldı. Ülke onun yönetimi altında barış içinde yaşadı. **6** Ülke barış içinde olduğu için Asa Yahuda'daki bazı kentler surulara çevirdi. O yıllarda kimse ona karşı savaş açmadı. Çünkü RAB ona esenlik vermişti. **7** Asa Yahudalılar'a, "Bu kentleri onaralım" dedi. "Onları surulara kuşatıp kulelerle, kapılarla, sürgülerle güçlendirilelim. Ülke hâlâ bizim elimizde, çünkü Tanrıımız RAB'be yöneldik, O da bizi her yandan esenlikle kuşattı." Böylece yapım işlerini başarıyla bitirdiler. **8** Asa'nın Yahudalılarla Benyaminliler'den oluşan bir ordusu vardı. Yahudalılar büyük kalkan ve mızraklarla donanmış üç yüz bin kişiydi. Benyaminliler ise küçük kalkan ve yay taşıyan iki yüz sekzen bin kişiydi. Bunların hepsi yiğit savaşçılarırdı. **9** Küşlü Zerah binlerce asker ve üç yüz savaş arabasıyla Mareşa'ya ilerledi. **10** Asa ona karşı durmak için yola çıktı. İki ordu Mareşa yakınındırda Sefata Vadisi'nde savaş düzeni aldı. **11** Asa, Tanrısi RAB'be, "Ya RAB, güçluğunun karşısında gücsüze yardım edebilecek senden başka kimse yoktur" diye yakardı, "Ey Tanrıımız RAB, bize yardım et, çünkü sana güveniyoruz. Senin adınla bu kalabalığa karşı çıktık. Ya RAB, sen bizim Tanrıımız'sın. İnsanlar sana karşı zafer kazanmasın." **12** RAB Küşluları Asa'yla Yahudalılar'ın önünde bozguna uğrattı. Küşlular kaçmaya başladı. **13** Asa ordusuya onları Gerar'a kadar kovaladı. Küşlular'dan kurtulan olmadı. RAB'bin ve ordusunun önünde kırıldılar. Yahudalılar çok miktarda mal yağmalayıp götürdüler. **14** Gerar'ın çevresindeki bütün köyleri yerle bir ettiler. Çünkü RAB'bin dehşeti onları sarmıştı. Bu köylerde çok mal olduğundan onları yağmaladılar. **15** Çobanların çadırlarına da saldırdılar. Çok sayıda davar ve deveyi alıp Yeruşalim'e döndüler.

15 Tanrı'nın Ruhu Odet oğlu Azarya'nın üzerine indi. **2** Azarya, Kral Asa'ya gidip şöyle dedi: "Ey Asa, ey Yahuda ve Benyamin halkı, beni dinleyin! RAB'le birlikte olduğunuz sürece, O da sizinle olacaktır. O'nu ararsanız bulursunuz. Ama O'nu bırakırsanız, O da siz birakır. **3** İsrail halkı uzun süre gerçek Tanrı'dan, eğiticî kâhînlerden ve yasadandan uzak yaşıyor. **4** Ama sıkıntiya düştüklerinde İsrail'in Tanrısi RAB'be döndüler, O'nu arayıp buldular. **5** O günlerde yolcuların güvenliği yoktu. Çünkü çevre ülkelerde yaşayanların tümü büyük kargaşa içindeydi. **6** Ulus ulusu, kent kenti ezmeye çalışıyordu. Çünkü Tanrı onları çeşitli sıkıntılarla tedirgin ediyordu. **7** Ama siz güçlü olun, cesaretinizi yitirmeyin. Yapıtlarınızın karşılığını alacaksınız." **8** Asa bu sözleri, Peygamber Odet'in oğlu Azarya'nın peygamberliğini duyuncaya, cesaret buldu. Yahuda ve Benyamin topraklarından, Efrayim'in dağlık bölgesinde ele geçirdiği kentlerden iğrenç putları kaldırıldı. RAB'bin Tapınağı'nın

eyvanının önündeki RAB'bin sunağını onardı. 9 Efrayim'den, Manaş'e'den, Şimon'dan gelen birçok İsraili, Tanrı RAB'bin Asa'yla birlikte olduğunu görünce onun tarafına geçti. Asa bu gelenlerle Yahuda ve Benyamin halkını bir araya topladı. 10 Asa'nın krallığının on beşinci yılının üçüncü ayında Yeruşalim'de toplandılar. 11 Yağmalamış oldukları hayvanlardan yedi yüz siğırla yedi bin davarı o gün RAB'be kurban ettiler. 12 Bütün yürekleriyle, bütün canlarıyla atalarının Tanrı RAB'be yönelmek için antlaşma yaptılar. 13 Büyük küçük, kadın erkek, kim İsrail'in Tanrı RAB'be yönelmezse öldürülecekti. 14 Yüksek sesle bağırarak, borazan ve boru çalarak RAB'bin önünde ant içtiler. 15 Yahudalılar bütün yürekleriyle içtikleri ant için sevindiler. RAB'bi istekle arayıp buldular. O da onları her yandan esenlikle kuşattı. 16 Kral Asa annesi Maaka'nın kraliçelini elinden aldı. Çünkü o Aşera için içrenç bir put yaptırmıştı. Asa bu içrenç putu kesip parçaladıktan sonra Kidron Vadisi'nde yaktı. 17 Ancak İsrail'den puta yapılan yerleri kaldırmadı. Ama yaşamı boyunca yüreğini RAB'be adadı. 18 Babasının ve kendisinin adadığı altını, gümüşü ve eşyaları Tanrı'nın Tapınağı'na getirdi. 19 Asa'nın krallığının otuz beşinci yılina kadar savaş olmadı.

16 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz altıncı yılında İsrail Kralı Başa Yahuda'ya saldırmaya hazırlanıyordu. Asa'nın topraklarına giriş çıkıştı engellemek amacıyla, Rama Kenti'ni güçlendirmeye başladı. 2 Bunun üzerine Asa, RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın hazinelerindeki altın ve gümüşü çıkararak şu haberle birlikte Şam'da oturan Aram Kralı Ben-Hadat'a gönderdi: 3 "Babamla baban arasında olduğu gibi seninle benim aramızda da bir antlaşma olsun. Sana gönderdiğim bu altınlara, gümüşlere karşılık, sen de İsrail Kralı Başa ile yaptığın antlaşmayı boz, topraklarından askerlerini çeksin." 4 Kral Asa'nın önerisini kabul eden Ben-Hadat, ordu komutanlarını İsrail kentlerinin üzerine gönderdi. İyon'u, Dan'ı, Avel-Mayim'i, Naftali'nin bütün ambarlı kentlerini ele geçirdiler. 5 Başa bunu duyuncu Rama'nın yapımını durdurup işe son verdi. 6 Kral Asa bütün Yahudalıları çağırıttı; Başa'nın Rama'nın yapımında kullandığı taşlarla keresteleri alıp götürdüler. Asa bunlarla Geva ve Mispa kentlerini onardı. 7 O sırada Bilici Hanani Yahuda Kralı Asa'ya gelip şöyle dedi: "Tanrı RAB'be güveneceğine Aram Kralı'na güvendin. Bu yüzden Aram Kralı'nın ordusu elinden kurtuldu. 8 Küslüler'la Luvlular, çok sayıda savaş arabaları, atlılarıyla büyük bir ordu değil miydiler? Ama sen RAB'be güvendin, O da onları eline teslim etti. 9 RAB'bin gözleri bütün yürekleriyle kendisine bağlı olanlara güç vermek için her yeri görür. Akılsızca davrandın. Bundan böyle hep savaş içinde olacaksın." 10 Asa biliciye öfkelenip onu cezaevine attırdı. Çünkü söyledikleri onu kızdırmıştı. Halktan bazı kişilere de baskı yaptı. 11 Asa'nın yaptığı işler, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail kollarının tarihinde yazılıdır. 12 Asa, krallığının otuz dokuzuncu yılında ayaklarından hastalandı. Durumu çok açıldı. Hastalığında RAB'be yonelegeçine hekimlere başvurdu. 13 Asa krallığının kırk birinci yılında ölüp atalarına kavuştu. 14 Onu özel olarak hazırlanmış, güzel kokulu çeşit çeşit baharat dolu bir sedeye yatırarak Davut Kenti'nde kendisi için yaptırdığı mezar gömdüller. Onuruna çok büyük bir ateş yaktılar.

17 Asa'nın yerine oğlu Yehoşafat kral oldu. Yehoşafat İsrail'e karşı krallığını pekiştirdi. 2 Yahuda'nın bütün surlu kentlerine askeri birlikler yerleştirdi; Yahuda'ya ve babası Asa'nın ele geçirmiş olduğu Efrayim kentlerine de asker yerleştirdi. 3 RAB Yehoşafat'laydı. Çünkü Yehoşafat atası Davut'un başlangıçtaki yollarını izledi; Baallar'a yönelleceğine, 4 babasının Tanrı'sına yöneldi; İsrail halkın yaptıklarına değil, Tanrı'nın buyruklarına uydu. 5 RAB onun yönetimi altındaki krallığı pekiştirdi. Bütün Yahudalılar onaarmağanlar getirdi. Böylece Yehoşafat büyük zenginliğe ve onura kavuştu. 6 Yüreği RAB'de cesaret buldu, puta yapılan yerleri ve Aşera putlarını Yahuda'dan kaldırıldı. 7 Yehoşafat krallığının üçüncü yılında halka öğretmek amacıyla görevlilerinden Ben-Hayili, Ovadya'yı, Zekeriya'yı, Netanel'i, Mikaya'yı Yahuda kentlerine gönderdi. 8 Onlarla birlikte şu Levililer'i de gönderdi: Şemaya, Netanya, Zevadya, Asahel, Şemiramot, Yehonatan, Adoniya, Toviya, Tov-Adoniya. Kâhinlerden Elişama ile Yehoram'ı gönderdi. 9 RAB'bin Yasa Kitabı'ni yanlarına alıp Yahuda'da halka öğrettiler. Bütün Yahuda kentlerini dolaşarak halka ders verdiler. 10 Yahuda'yı çevreleyen ülkelerin krallıklarını RAB korkusunu sardı. Bu yüzden Yehoşafat'a karşı savaşmadılar. 11 Bazı Filistiller Yehoşafat'a haraç olarak armağanlar ve gümüş verdiler. Araplar da ona davar getirdiler: Yedi bin yedi yüz koçla yedi bin yedi yüz teke. 12 Yehoşafat giderek güçlendi. Yahuda'da kaleler, ambarlı kentler yaptırdı. 13 Yahuda kentlerinde birçok işler yaptı. Yeruşalim'e deneyimli yiğit savaşçılar yerleştirdi. 14 Bunlar boyalarına göre şöyle kaydedilmişlerdi: Yahuda'dan binbaşilar: Komutan Adna ve komutasında 300 000 yiğit asker; 15 Yanında Komutan Yehohanen ve komutasında 280 000 asker; 16 Onun yanında kendini RAB'bin hizmetine adayan Zikri oğlu Amatsya ve komutasında 200 000 yiğit asker. 17 Benyamin oymağından: Yiğit bir savaşçı olan Elyada ile komutasında yay ve kalkanla silahlansın 200 000 asker; 18 Yanında Yehozavat ve komutasında savaşmak üzere donatılmış 180 000 asker. 19 Bunlar kralın surlu Yahuda kentlerine yerlesirdiği askerlerin yanı sıra, ona hizmet ediyorlardı.

18 Büyük bir zenginlik ve onura kavuşan Yehoşafat, evlilik bağıyla Ahav'a akraba oldu. 2 Birkaç yıl sonra Samiriye Kenti'nde yaşayan Ahav'ı görmeye gitti. Ahav onun ve yanındakilerin onuruna birçok davar, sıkı keserek Ramot-Gilat'a saldırmak için onu kıskırttı. 3 İsrail Kralı Ahav, Yahuda Kralı Yehoşafat'a, "Ramot-Gilat'a karşı benimle birlikte savaşır mısın?" diye sordu. Yehoşafat, "Beni kentin, halkımı halkın say. Savaşta sana eşlik edeceğiz" diye yanıtladı. 4 "Ama önce RAB'be danışalım" diye ekledi. 5 İsrail Kralı Ahav dört yüz peygamber toplayıp, "Ramot-Gilat'a karşı savaşalım mı, yoksa vazgeç mi" diye sordu. Peygamberler, "Savaş, çünkü Tanrı kenti senin eline teslim edecek" diye yanıldalar. 6 Ama Yehoşafat, "Burada danışabileceğimiz RAB'bin başka peygamberi yok mu?" diye sordu. 7 İsrail Kralı, "Yimla oğlu Mikaya adına biri daha var" diye yanıldadı. "Onun aracılığıyla RAB'be danışılabilir. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü benimle ilgili hiç iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler." Yehoşafat, "Boyle konuşmaman gereklidir, ey kral!" dedi. 8 İsrail Kralı bir görevli çağırıp, "Hemen

Yimla oğlu Mikaya'yı getir!" diye buyurdu. **9** İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral giysileriyle Samiriye Kapısı'nın girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peyamberler de onların önünde peyamberlik ediyordu. **10** Kenaana oğlu Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek söyle dedi: "RAB diyor ki, 'Ayrımlılar' yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksın." **11** Öteki peyamberlerin hepsi de aynı şeyi söylediler: "Ramat- Gilat'a saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek." **12** Mikaya'yı çağrımaya giden görevli ona, "Bak! Peygamberler bir ağızdan kral için olumlu şeyler söylüyorlar" dedi, "Rica ederim, senin sözün de onlarındakine uygun olsun; olumlu bir şey söyle." **13** Mikaya, "Yaşayan RAB'bin hakkı için, Tanrı'nm ne derse onu söyleyeceğim" diye karşılık verdi. **14** Mikaya gelince kral, "Mikaya, Ramot- Gilat'a karşı savaşa gidelim mi, yoksa vazgeç mi?" diye sordu. Mikaya, "Saldırın, kazanacaksınız! Çünkü onlar sizin elinize teslim edilecek" diye yanıtladı. **15** Bunun üzerine kral, "RAB'bin adına bana gerçeğin dışında bir şey söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?" diye sordu. **16** Mikaya söyle karşılık verdi: "İsraililer'i dağlara dağlımsız çobansız koynular gibi gördüm. RAB, 'Bunların sahibi yok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün' dedi." **17** İsrail Kralı Ahav Yehoşafat'a, "Benimle ilgili iyi peyamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler dememiş miydin?" dedi. **18** Mikaya konuşmasını sürdürdü: "Öyleyse RAB'bin sözünü dinleyin! Gördüm ki, RAB tahtında oturuyor, bütün göksel varlıklar da sağında, solunda duruyordu. **19** RAB sordu: 'Ramot- Gilat'a saldırıp ölsün diye İsrail Kralı Ahav'ı kim kandıracak?' "Kimi söyle, kimi böyle derken, **20** bir ruh çiçek RAB'bin önünde durdu ve, 'Ben onu kandıracığım' dedi. 'RAB, 'Nasıl?' diye sordu. **21** "Ruh, 'Aldatıcı ruh olarak gidip Ahav'in bütün peyamberlerine yalan söyleyeceğim' diye karşılık verdi. "RAB, 'Onu kandırmayı başaracaksın' dedi, 'Git, dediğini yap.' **22** "İşte RAB bu peyamberlerinin ağızına aldatıcı bir ruh koydu. Çünkü sana kötülük etmeye karar verdi." **23** Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşınca Mikaya'nın yüzüne bir tokat attı. "RAB'bin Ruhu nasıl benden çiçek dirsenin konuşmuş?" dedi. **24** Mikaya, "Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin gün göreceksin" diye yanıtladı. **25** Bunun üzerine İsrail Kralı, "Mikaya'yı kentin yöneticisi Amon'a ve kralın oğlu Yoşa' götürün" dedi, **26** "Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı cezaevinde tutmalarını, ona su ve ekmekten başka bir şey vermemeğini söyleyin!" **27** Mikaya, "Eğer sen güvenlik içinde dönerse, RAB benim aracılığımı konuşmamış demektir" dedi ve, "Herkes bunu duysun!" diye ekledi. **28** İsrail Kralı Ahav'la Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot- Gilat'a saldırılmak için yola çıktılar. **29** İsrail Kralı, Yehoşafat'a, "Ben kılık değiştirip savaşa öyle gireceğim, ama sen kral giysilerini giy" dedi. Böylece İsrail Kralı kılığını değiştirdi, sonra savaşa girdiler. **30** Aram Kralı, savaş arabalarının komutanlarına, "İsrail Kralı dışında, büyük küçük hiç kimseye saldırmayın!" diye buyruk vermişti. **31** Savaş arabalarının komutanları Yehoşafat'ı görünce, İsrail Kralı sanıp saldırmak için ona döndüler. Yehoşafat yakarmaya başladı. RAB Tanrı ona yardım edip saldırınların yönünü değiştirdi. **32** Komutanlar onun İsrail Kralı olmadığını anlayınca peşini bırakıktılar. **33** O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralı'nı zırhının parçalarının birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına,

"Dönüp beni savaş alanından çıkar, yaralandım" dedi. **34** Savaş o gün şiddetlendi. Arabasında Aramlılar'a karşı akşamda kadar dayanan İsrail Kralı gün batımında öldü.

19 Yahuda Kralı Yehoşafat ise Yeruşalim'deki sarayına güvenlik içinde döndü. **2** Hananı oğlu Bilici Yahu, Kral Yehoşafat'ı karşılamaya giderek ona şöyle dedi: "Kötülere yardım edip RAB'den nefret edenleri mi sevmen gereklidir? Bunun için RAB'bin öfkesi senin üstünde olacak. **3** Ancak, bazı iyi yönlerin de var. Ülkeden Aşera putlarını kaldırıp attın ve yürekten Tanrı'ya yönelmeye karar verdin." **4** Yehoşafat Yeruşalim'de yaşadı. Beer-Şeva'dan Efrayim dağlık bölgесine kadar yine halkın arasında dolaşarak onları atalarının Tanrı'sı RAB'be döndürdü. **5** Ülkeye, Yahuda'nın bütün surlu kentlerine yargıçlar atıldı. **6** Onlara, "Yaptıklarınıza dikkat edin" dedi, "Çünkü insan adına değil, yargı verirken sizinle olan RAB adına yargılaysakçınız. **7** Onun için RAB'den korkun, dikkatle yargıllayın. Çünkü Tanrı'mız RAB kimse nin haksızlık yapmasına, kimseyi kayırmamasına, rüşvet almamasına göz yummaz." **8** RAB'bin yargılarını uygulamak, davalara bakmak için Yehoşafat Yeruşalim'e de bazı Levilileri, kâhinleri, İsrail boy başlarını atıldı. Bunlar Yeruşalim'de yaşıda. **9** Yehoşafat onlara şu buyrukları verdi: "Görevinizi RAB korkusuyla, bağlılığıla, bütün yureğinizle yapmalısınız. **10** Kentlerde yaşayan kardeşlerinizden gelen her davada –kan davası, Kutsal Yasa, buyuklar, kurallar ya da ilkelerle ilgili her konuda– onları RAB'be karşı suç işlememeleri için uyarın; öyle ki RAB size de kardeşlerinize de öfkelenmesin. Böyle yaparsanız suç işlememiş olursunuz. **11** "RAB'be ilişkin her konuda Başkâhin Amarya, krala ilişkin her konuda ise Yahuda oymağının önderi İsmail oğlu Zevaduya size başkanlık edecek. Levililer de görevli olarak size yardımcı olacaklar. Yürekli olun, bu buyukları uygulayın. RAB doğru kişiyle olsun!"

20 Bundan sonra Moavlilar, Ammonlular ve Meunlular'ın bir kısmı Yehoşafat'la savaşmak için yola çıktılar. **2** Birkaç kişi Yehoşafat'a gidiş, "Gölün öbür yakasından, Edom'dan sana saldırmak için büyük bir ordu geliyor. Şu anda Haseson-Tamar'da –Eyn-Gedi'de –" dediler. **3** Korkuya kapılan Yehoşafat RAB'be danışmaya karar verdi ve bütün Yahuda'da oruç ilan etti. **4** RAB'be yönelik için Yahuda'nın bütün kentlerinden gelen halk toplanıp RAB'den yardım diledi. **5** Yehoşafat RAB'bin Tapınağı'nda, yeni avlunun önünde, Yahuda ve Yeruşalim topluluğunun arasına gidip durdu. **6** "Ey atalarımızın Tanrı RAB, sen göklerde oturan Tanrı değil misin?" dedi, "Uluslararası bütün krallıklarını yöneten sensin. Güç, kudret senin elinde. Kimse sana karşı duramaz. **7** Ey Tanrı'mız, bu ülkede yaşayanları halkın İsrail'in önden kovan ve ülkeyi sonsuza dek dostun İbrahim'in soyuna veren sen değil misin? **8** Onlar orada yaşıda, adına bir tapınak kurdular ve, **9** 'Başımıza bela, savaş, yargı, salgın hastalık, kitlik gelirse, adının bulunduğu bu tapınağın ve senin önünde duracağız' dediler, 'Sıkıntıya düşüğümüzde sana yakaracağız, sen de duyup bizi kurtaracaksın.' **10** "İşte Ammonlular, Moavlilar ve Seir dağlık bölgelerinde yaşayanlar! Mısır'dan çıktıktan sonra İsraililer'in onların ülkesine girmelerine izin vermedin. Bu yüzden atalarımız başka yöne döndü, onları yok etmedi. **11** Ama bak, bunun karşılığını bize nasıl ödüyorlar! Bize miras olarak

vermiş olduğun mülkünden bizi kovmaya geliyorlar. 12 Ey Tanrımız, onları yargılamayacak mısın? Çünkü bize saldıran bu büyük orduya karşı koyacak gücümüz yok. Ne yapacağımızı bilemiyoruz. Gözümüz sende." 13 Bütün Yahudalılar, çoluk çocuklarıyla birlikte RAB'bin önünde duruyordu. 14 RAB'bin Ruhu topluluğun ortasında duran Asaf soyundan Mattanya oğlu Yeiel oğlu Benaya oğlu Zekeriya oğlu Levili Yahaziel'in üzerinde indi. 15 Yahaziel şöyle dedi: "Ey Kral Yehoşafat, ey Yahuda halkı ve Yeruşalim'de oturanlar, dinleyin! RAB size şöyle diyor: 'Bu büyük ordudan korkmayın, yılmayın! Çünkü savaş sizin değil, Tanrı'nındır. 16 Yarın onlara savaşmaya çekin. Onları vadinin sonunda, Yeruel kırlarında, Sits Yokuşu'nu çalarlarken bulacaksınız. 17 Bu kez savaşmak zorunda kalmayacaksınız. Yerinizde durup bekleyin, RAB'bin size sağlayacağı kurtuluşu görün, ey Yahuda ve Yeruşalim halkı! Korkmayın, yılmayın. Yarın onlara karşı savaşa çekin. RAB sizinle olacak!" 18 Yehoşafat yüzüştü yere kapandı. Yahuda halkıyla Yeruşalim'de oturanlar da RAB'bin önünde yere kapanıp O'na tapındılar. 19 Sonra Kehatoğulları'ndan ve Korahoğulları'ndan bazı Levililerayağa kalkıp İsrail'in Tanrısı RAB'bi yüksek sesle övdüler. 20 Ertesi sabah erkenden kalkıp Tekoa kirlarına doğru yola çıktılar. Yola koyulduklarında Yehoşafat durup şöyle dedi: "Beni dinleyin, ey Yahuda halkı ve Yeruşalim'de oturanlar! Tanrıınız RAB'be güvenin, güvenlikte olursunuz. O'nun peygamberlerine güvenin, başarılı olursunuz." 21 Yehoşafat halka danıştıktan sonra RAB'be ezgi okumak, O'nun kutsallığının görkemini övmek için adamlar atadı. Bunlar ordunun önünde yürüyerek şöyle diyorlardı: "RAB'be şükredin, Çünkü sevgisi sonsuza dek kalıcıdır!" 22 Onlar ezgi okuyup övgüler sunmaya başladığında, RAB Yahuda'ya saldıran Ammonlular'a, Moavlular'a ve Seir dağlık bölgesinde yaşayanlara pusu kurmuştu. Hepsı bozguna uğratıldı. 23 Ammonlularla Moavlular, Seir dağlık bölgesinde yaşayan halkı büsbüten yok etmek için onlara saldırdılar. Seirlileri yok ettikten sonra da birbirlerini öldürmeye başlıdilar. 24 Yahudalılar kirdaki gözcü kulesine varınca, o büyük orduya baktılar, ama sadece yere serilmiş cesetler gördüler. Tek kişi kurtulmamıştı. 25 Malları yağmalamaya giden Yehoşafat'la askerleri, ölümler arasında çok mikarda mal, giysi ve değerli eşya buldular. Taşıyabileceklerinden çok mal topladılar. Yağıma edilecek o kadar çok mal vardı ki, toplama işi üç gün sürdü. 26 Dördüncü gün Beraka Vadisi'nde toplanarak RAB'be övgüler sundular. Bu yüzden oranın adı bugün de Beraka Vadisi olarak kaldı. 27 Bundan sonra bütün Yahuda ve Yeruşalim halkı Yehoşafat'ın önderliğinde sevinçle Yeruşalim'e döndü. Çünkü RAB düşmanlarını bozguna uğratarak onları sevindirmiştir. 28 Çenk, lir ve borazan çalarak Yeruşalim'e, RAB'bin Tapınağı'na gittiler. 29 RAB'bin İsrail'in düşmanlarına karşı savastağını duyan ülkelerin krallıklarını Tanrı korkusu sardı. 30 Yehoşafat'ın ülkesi ise barış içindeydi. Çünkü Tanrı her yandan onu esenlikle kuşatmıştı. 31 Yehoşafat Yahuda'yı yönetti. Otuz beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesi Şilhi'nin kızı Azuva'ydı. 32 Babası Asa'nın yollarını izleyen ve bunlardan sapmayan Yehoşafat RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 33 Ancak alışılagelen tapınma yerleri kaldırılmıştı. Halk hâlâ atalarının Tanrı'sına bütün yüreğiyle yönelmemiştir.

34 Yehoşafat'ın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, İsrail kralları tarihinin bir bölümü olan Hanani oğlu Yehu'nun tarihinde yazılıdır. 35 Yahuda Kralı Yehoşafat bir süre sonra kendini günaha veren İsrail Kralı Ahazya ile anlaşmaya vardı. 36 Tarşise gidecek gemiler yapmak için anlaştılar. Gemileri Eson-Gever'de yaptılar. 37 Mareşali Dodavahu oğlu Eliezer, Yehoşafat'a karşı söyle peygamberlik etti: "Ahazya ile anlaşmaya vardığın için RAB işini bozacak." Gemiler Tarşise'ye gidemeden parçalandı. **21** Yehoşafat ölüp atalarına kavuştu ve Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu. 2 Yehoşafat oğlu Yehoram'ın kardeşleri şunlardı: Azarya, Yehiel, Zekeriya, Azaryahu, Mikael, Şefatya. Bunların tümü İsrail Kralı Yehoşafat'ın oğullarıydı. 3 Babaları onlara çok mikarda altın, gümüş, değerli eşyalar armağan etmiş, ayrıca Yahuda'da surlu kentler vermişti. Ancak, Yehoram ilk oğlu olduğundan, krallığı ona bırakmıştır. 4 Babasının yerine geçen Yehoram güçlenince, bütün kardeşlerini ve bazı İsrail önderlerini kılıçtan geçirtti. 5 Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de sekiz yıl krallık yaptı. 6 Karısı Ahav'in kızı olduğu için, o da Ahav'in ailesi gibi İsrail krallarının yolunu izledi ve RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 7 Ama RAB Davut'la yaptığı antlaşmadan ötürü onun soyunu yok etmek istemişti. Çünkü Davut'a ve soyuna sönmeyen bir ışık vereceğine söz vermişti. 8 Yehoram'ın krallığı döneminde Edomlular Yahudalılar'a karşı ayaklanarak kendi krallıklarını kurdular. 9 Yehoram komutanları ve bütün savaş arabalarıyla oraya gitti. Edomlular onu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. Ama Yehoram gece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı. 10 Edomluların Yahuda'ya karşı başkaldırması bugün de sürüyor. O sıradı Livna Kenti de ayaklandı. Çünkü Yehoram atalarının Tanrısı RAB'bi bırakmıştır. 11 Yahuda tepelerinde puta tıpalan yerler bile yapmış, Yeruşalim halkın putlara bağlanmasıne önyak olmuş, Yahuda halkını günaha sürüklemiştir. 12 Yehoram Peygamber İlyas'tan bir mektup aldı. Mektup şöyleydi: "Atan Davut'un Tanrısı RAB söyle diyor: 'Baban Yehoşafat'ın ve Yahuda Kralı Asa'nın yollarını izlemedi. 13 İsrail krallarının yolunu izledin. Ahav'in ailesinin yaptığı gibi Yahuda ve Yeruşalim halkın putlara bağlanmasıne önyak oldun. Üstelik kendi ailenden, senden daha iyi olan kardeşlerini öldürdün. 14 Bu yüzden RAB halkını, oğullarını, karlarını ve senin olan her şeyi büyük bir yıkıma vuracak. 15 Sen de korkunç bir bağırsak hastalığına yakalanacaksın. Bu hastalık yüzünden bağırsakların dışarı dökülene dek günlerce süneceksin.'" 16 RAB Filistililer'i ve Küşlular'ın yanında yaşayan Araplar'ı Yehoram'a karşı kıskırttı. 17 Saldırıp Yahuda'ya girdiler. Sarayda bulunan her şeyi, kralın oğullarıyla karlarını alıp götürdüler. Kralın en küçük oğlu Yehoahaz'dan başka oğlu kalmadı. 18 Sonra RAB Yehoram'ı iyileşmez bir bağırsak hastalığıyla cezalandırdı. 19 Zaman geçti, ikinci yılın sonunda hastalık yüzünden bağırsakları dışarı döküldü. Şiddetli acılar içinde öldü. Halkı ataları için ateş yaktığı gibi onun onuruna ateş yakmadı. 20 Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de sekiz yıl krallık yaptı. Ölümüne kimse üzülmeli. Onu Davut Kenti'nde gömdülerse de, kralların mezarlığını gömmediler.

22 Yeruşalim halkı Yehoram'ın en küçük oğlu Ahazya'yi babasının yerine kral yaptı. Çünkü Araplar'la ordugaha gelen akıncılar büyük kardeşlerinin hepsini öldürmüştü. Dolayısıyla Yehoram oğlu Ahazya Yahuda Kralı oldu. **2** Ahazya yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de bir yıl krallık yaptı. Annesi Omri'nin torunu Atalya'ydı. **3** Ahazya da Ahav ailesinin yollarını izledi. Annesi onu kötülüğe itiyordu. **4** Ahav ailesi gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Çünkü babasının ölümünden beri Ahav ailesi onu yıkıma götürecek öütüler veriyordu. **5** Ahazya onların öütülerine uyarak, Aram Kralı Hazaell'e savaşmak üzere İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'la birlikte Ramot-Gila'ı gitti. Aramlılar Yoram'ı yaraladılar. **6** Yoram Ramot-Gila'ta Aram Kralı Hazaell'e savaşırken aldığı yaraların iyileşmesi için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya da yaralanan Ahav oğlu Yoram'ı görmek için Yizreel'e gitti. **7** Yoram'ı ziyaret eden Ahazya'yi Tanrı yıkıma uğrattı. Ahazya oraya varınca, Yoram'la birlikte Nimşî oğlu Yehu'yu karşılamaya gitti; RAB Yehu'yu Ahav soyunu ortadan kaldırmak için meshetmişti. **8** Yehu, Ahav soyunu cezalandırırken, Ahazya'ya hizmet eden Yahuda önderleriyle Ahazya'nın yeğenlerini bulup hepsini öldürdü. **9** Sonra Ahazya'yi aramaya koyuldu. Onu Samiriye'de gizenirken yakalayıp Yehu'ya getirdiler, sonra öldürdüler. Ahazya'yı, "Bütün yürejîyle RAB'be yöneler Yehoşafat'ın torunudur" diyerek gömdüler. Böylece Ahazya'nın soyunda krallığı yönetebilecek güçte kimse kalmadı. **10** Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldürülüşünü duyunca, Yahuda'da kral soyunun bütün bireylerini yok etmeye çalıştı. **11** Ne var ki, Kral Yehoram'ın kızı Yehoşavat, Ahazya oğlu Yoşa'ı kralın öldürülmek istenen öteki oğullarının arasından alıp kaçırdı ve dadısıyla birlikte yatak odasına gizledi. Yehoşavat Kral Yehoram'ın kızı, Kâhin Yehoyada'nın karısı, Ahazya'nın da üvey kızkardeşiydi. Öldürülmesin diye çocuğu Atalya'dan gizledi. **12** Atalya ülkeyi yönetirken, çocuk altı yıl boyunca Tanrı'nın Tapınağı'nda onların yanında gizlendi.

23 Yedinci yıl gücünü gösteren Yehoyada yüzbaşı olan Yeroham oğlu Azarya, Yehohanan oğlu İsmail, Ovet oğlu Azarya, Adaya oğlu Maaseya, Zikri oğlu Elişafat'la bir antlaşma yaptı. **2** Yahuda'ya dolaşarak bütün kentlerden Levililer'le İsrail boy başlarını topladılar. Yeruşalim'e dönen **3** topluluk Tanrı'nın Tapınağı'nda kralla bir antlaşma yaptı. Yehoyada onlara şöyle dedi: "Davut'un soyuna ilişkin RAB'bin verdiği söz uyarınca, kralın oğlu kral olacak. **4** Siz şunları yapacaksınız: Şabat Günü görevde giden kâhinlerle Levililer'in üçte biri kapılarda nöbet tutacak, **5** üçte biri sarayda, üçte biri de Temel Kapısı'nda duracak. Bütün halk RAB'bin Tapınağı'nın avlularında toplanacak. **6** Kâhinlerle görevli Levililer'in dışında RAB'bin Tapınağı'na kimse girmesin. Onlar kutsal oldukları için girebilirler. Halk da RAB'bin buyruğunu yerine getirmeye özen gösterecek. **7** Levililer yalnız kılıç kralın çevresini saracaklar. Tapınağa yaklaşan olursa öldürün. Kral nereye giderse, ona eşlik edin." **8** Levililer'le Yahudalılar Kâhin Yehoyada'nın buyruklarını tam tamına uyguladılar. Şabat Günü görevde gidenlerle görevi biten adamları aldılar. Çünkü Kâhin Yehoyada böülüklere izin vermemişi. **9** Kâhin Yehoyada Tanrı'nın Tapınağı'ndaki Kral Davut'tan kalan mızrakları ve büyük küçük kalkanları yüzbaşılıara dağıttı. **10** Kralı korumak için sunağın ve

tapınağın çevresine tapınağın güneyinden kuzeyine kadar bütün silahlı adamları yerleştirdi. **11** Yehoyada'yla oğulları kralın oğlu Yoşa'ı dışarı çıkarıp başına taç koydular. Tanrı'nın Yasası'rı da ona verip krallığını ilan ettiler. Onu meshederek, "Yaşasın kral!" diye bağırdılar. **12** Atalya koşuşan, kralı öven halkın çatırkı gürültüyü duyunca, RAB'bin Tapınağı'nda toplananların yanına gitti. **13** Baktı, kral tapınağın girişinde sütunun yanında duruyor; yüzbaşilar, borazan çalanlar çevresine toplanmış. Ülke halkı sevinç içindeydi, borazanlar çalınıyor, ezgiciler çalgılarıyla övgüleri yönetiyordu. Atalya giysilerini yırtarak, "Hainlik! Hainlik!" diye bağırdı. **14** Kâhin Yehoyada yüzbaşları çağırarak, "O kadını aradan çıkarın. Ardından kim giderse kılıçtan geçirin" diye buyruk verdi. Çünkü, "Onu RAB'bin Tapınağı'nda öldürmeyin" demişti. **15** Atalya yakalandı ve sarayın At Kapısı'na varır varmaz öldürdüldü. **16** Yehoyada RAB'bin halkı olmaları için kendisiyle halk ve kral arasında bir antlaşma yaptı. **17** Bütün halk gidip Baal'ın tapınağını yıktı. Sunaklarını, putlarını parçaladılar; Baal'ın Kâhini Mattan'ı da sunakların önünde öldürdüler. **18** Yehoyada Levili Kâhînlere RAB'bin Tapınağı'ndaki işin başına getirdi. Onları Davut tarafından atanmış oldukları görevleri yerine getirmek, Musa'nın Yasası'nda yazılanlar uyarınca RAB'be yakmalık sunular sunmak ve Davut'un koyduğu düzene göre sevinçle ezgiler okumakla görevlendirdi. **19** Ayrıca dinsel açıdan herhangi bir nedenle kırılı birinin içeri girmemesi için RAB'bin Tapınağı'nın kapılarına da nöbetçiler yerleştirdi. **20** Sonra yüzbaşları, soyluları, halkın yöneticilerini ve ülke halkını yanına alarak kral RAB'bin Tapınağı'ndan getirdi. Yukarı Kapı'dan geçip saraya girerek kralı tahta oturttular. **21** Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu. Çünkü Atalya kılıçla öldürülmüştü.

24 Yoşa yedi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de kırk yıl krallık yaptı. Annesi Beer-Şevalı Sivya'ydı. **2** Yoşa Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. **3** Yehoyada onu iki kadınlla evlendirdi. Yoşa'ın onlardan oğulları, kızları oldu. **4** Bir süre sonra Yoşa RAB'bin Tapınağı'ni onarmaya karar verdi. **5** Kâhinlerle Levililer'i toplayarak şöyle dedi: "Yahuda kentlerine gidip Tanrı'nın Tapınağı'ni onarmak için gerekli yıllık parayı bütün İsrail halkından toplayın. Bunu hemen yapın." Ama Levililer hemen işe girişmediler. **6** Bunun üzerine kral, Başkâhin Yehoyada'yı çağırıp, "RAB'bin kulu Musa'nın ve İsrail topluluğunun Levha Sandığı'nın bulunduğu çadır için koyduğu vergiyi Yahuda ve Yeruşalim'den toplasınlar diye Levililer'i neden uyarmadın?" diye sordu. **7** Çünkü o kötü kadının, Atalya'nın oğulları, RAB Tanrı'nın Tapınağı'na zorla girerek bütün adanmış eşyaları Baallar için kullanmışlardır. **8** Kralın buyruğu uyarınca bir sandık yapılarak RAB'bin Tapınağı'nın kapısının dışına yerleştirildi. **9** Tanrı'nın kulu Musa'nın çölde İsrail halkına koyduğu vergiyi RAB'be getirmeleri için Yahuda ve Yeruşalim halkına bir çağrı yapıldı. **10** Bütün önderlerle halk vergilerini sevinçle getirdiler, doluncaya dek sandığın içine attılar. **11** Levililer, sandığı kralın görevlilerine getiriyorlardı. Çok para biriktiktiğini görünce kralın yazmanıyla başkâhinin görevlisine haber veriyor, onlar da gelip sandığı boşaltıyor, sonra yine yerine koyuyorlardı. Bunu her gün yaptırıyor ve çok para topladılar. **12** Kral Yoşa'la Yehoyada parayı RAB'bin Tapınağı'nda yapılan işlerden sorumlu olanlara veriyorlardı. RAB'bin Tapınağı'ni

onarmak için ücretle taşçılar, marangozlar, demir ve tunç işçileri tuttular. **13** İşten sorumlu kişiler çalışkandı, onarım işi onlar sayesinde ilerledi. Tanrı'nın Tapınağı'ni eski durumuna getirip sağlamlaştırdılar. **14** Onarım işi bitince, geri kalan parayı krala ve Yehoyada'ya getirdiler. Bununla RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet ve yakmalık sunuları sunmak için gereçler, tabaklar, altın ve gümüş eşyalar yaptılar. Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin Tapınağı'nda sürekli yakmalık sunu sunuldu. **15** Yehoyada uzun yıllar yaşadıktan sonra yüz otuz yaşında öldü. **16** İsrail'de Tanrı'ya ve Tanrı'nın Tapınağı'na yaptığı yararlı hizmetlerden dolayı kendisini Davut Kenti'nde kralların yanına gömdüler. **17** Yehoyada'nın ölümünden sonra Yahuda önerleri gelip kralın önünde eğildiler. Kral da onları dinledi. **18** Atalarının Tanrısı RAB'bin Tapınağı'ni terk ederek Aşera putlarıyla öbür putlara taptılar. Suçları yüzünden RAB Yahuda ve Yeruşalim halkına öfkeliendi. **19** Kendisine dönmeleri için aralarına peygamberler gönderdi. Bu peygamberler halkı uyardırlarsa da, onlara kulak asmadılar. **20** O zaman Tanrı'nın Ruhu Kâhin Yehoyada oğlu Zekeriya'nın üzerine indi. Zekeriya, halkın önünde durup seslendi: "Tanrı söyle diyor: 'Niçin buyruklarına karşı geliyorsunuz? İşleriniz iyİ gitmeyecek. Çünkü siz beni bırakınız, ben de sizi bırakıtm.' **21** Bunun üzerine Zekeriya'ya düzel kurdular. Kralın buyruğuyla RAB'bin Tapınağı'nın avlusunda taşa tutup onu öldürdüler. **22** Kral Yoşa Zekeriya'nın babası Yehoyada'nın kendisine yaptığı iyiliği unutup oğlunu öldürdü. Zekeriya ölürenken, "RAB bu yaptığınızı görüp hesabını sorsun" dedi. **23** Yıl sonunda Aram ordusu Yoşa'ı saldırdı Yahuda ve Yeruşalim'e girdi. Halkın bütün önerlerini öldürdüler. Yağmaladıkları malların hepsini Şam Kralı'na gönderdiler. **24** Aram ordusu küçük bir ordu olmasına karşın, RAB çok büyük bir orduyu ellerine teslim etmişti. Çünkü Yahuda halkı, atalarının Tanrısı RAB'bi bırakmıştı. Böylece Aram ordusu Yoşa'ı cezalandırılmış oldu. **25** Aramlılar Yoşa'ı ağır yaralı durumda bırakıp gittiler. Yoşa'ın görevlileri, Kâhin Yehoyada'nın oğlunun kanını döküğü için, düşen kurup onu yatağında öldürdüler. Yoşa'ı Davut Kenti'nde gömdülerse de, kralların mezarlığına gömmediler. **26** Yoşa'a düzel kuranlar şunlardı: Ammonlu Şimat adlı kadının oğlu Zavat, Moavlı Şimrit adlı kadının oğlu Yehozavat. **27** Yoşa'ın oğullarının ökübü, kendisine Tanrı'dan defalarca gelen bildiriler, Tanrı'nın Tapınağı'nın onarımıyla ilgili konular kralların tarihine ilişkin yorumda yazıldı. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

25 Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalımlı Yehoaddan'dı. **2** Amatsya RAB'bin gözünde doğru olanı yaptıysa da bütün yüreğileyapmadı. **3** Krallığını güçlendirdikten sonra, babasını öldüren görevlileri öldürdü. **4** Ancak Musa'nın kitabındaki yasaya uyarak çocuklarını öldürmedi. Çünkü RAB, "Ne babalar çocukların günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar babalarının. Herkes kendi günahı için öldürülecek" diye buyurmuştu. **5** Amatsya Yahudalıları topladı. Bütün Yahudalılarla Benyaminliler'i boyalarına göre binbaşiların ve yüzbaşiların denetimine verdi. Yaşları yirmi ve yirminin üstünde olanların sayımını yaptı. Savaşa hazır, mızrak ve kalkan kullanabilen üç yüz bin seçme asker olduğunu saptadı. **6** Ayrıca İsrail'den

yüz talant gümüş karşılığında, yüz bin yiğit savaşçı tuttu. **7** Bu sırada bir Tanrı adamı gelip krala şöyle dedi: "Ey kral, İsrail'den gelen askerler seninle savaşa gitmesin. Çünkü RAB İsraililerle, yani Efrayimlilerle birlikte değil. **8** Gidersen, yiğitçe savaşan bile Tanrı seni düşmanın önünde bozguna uğratacak. Tanrı'nın yardım etmeye de, bozguna uğratmaya da gücü vardır." **9** Amatsya, "Ya İsrail askerleri için ödediğim yüz talant ne olacak?" diye sordu. Tanrı adamı, "RAB sana bundan çok daha fazlasını verebilir" diye karşılık verdi. **10** Bunun üzerine Amatsya Efrayim'den gelen askerlerin evlerine dönmelerini buyurdu. Yahudalılar çok kızan askerler büyük bir öfke içinde evlerine döndüler. **11** Amatsya cesareti toplayarak ordusunu Tuz Vadisi'ne götürdü. Yahudalılar orada on bin Seirliyi öldürdü. **12** Sağ olarak ele geçirdikleri on bin kişiyi de uçurumun kenarına götürüp oradan aşağıya attılar. Hepsi paramparça oldu. **13** Bu arada Amatsya'nın kendisile birlikte savaşa katılmamaları için geri gönderdiği askerler, Samiriye ile Beythonor arasındaki Yahuda kentlerine saldırdılar. Üç bin kişi öldürüp çok miktarda mal yağmaladılar. **14** Amatsya, Edomluları bozguna uğrattıktan sonra, dönüştü Seir halkın putlarını yanında getirdi. Kendisine ilah olarak diktığı putlara taptı ve buhu yaktı. **15** RAB Amatsya'ya öfkeliendi. Ona bir peygamber göndererek, "Halkını senin elinden kurtaramayan bu halkın ilahlarına neden tapingorsun?" diye sordu. **16** Peygamber konuşmasını sürdürmekteden Amatsya ona, "Seni krala danışman mı atadık? Sus! Yoksa öldürüleceksin" dedi. Peygamber, "Tanrı'nın seni yok etmeye karar verdiği biliyorum. Çünkü sen bu kötülüğü yaptın, öğüdüme de alıdır etmedin!" dedikten sonra sustu. **17** Yahuda Kralı Amatsya, danışmanlarıyla konuştuktan sonra Yehu oğlu Yehoahaz oğlu İsrail Kralı Yehoşa'ya, "Gel, yüz yüze görüşelim" diye haber gönderdi. **18** İsrail Kralı Yehoşa da karşılık olarak Yahuda Kralı Amatsya'ya şu haberini gönderdi: "Lübnan'da dikenli bir çalı, sedir ağacına, 'Kızını oğluma eş olarak ver' diye haber yollar. O sırada oradan geçen yabanlı bir hayvan basıp çalayı çigner. **19** İşte Edomluları bozguna uğrattı diye böbürleniyorsun. Otur evinde! Niçin bela arıyorsun? Kendi başını da, Yahuda halkın başını da derde sokacaksın." **20** Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Bunun böyle olması Tanrı'nın isteğiydı. Edom'un ilahlarına taptıkları için Tanrı onları düşmanın eline teslim etmeye karar vermişti. **21** Derken İsrail Kralı Yehoşa Yahuda Kralı Amatsya'nın üzerine yürüdü. İki ordu Yahuda'nın Beytsemeş Kenti'nde karşılaştı. **22** İsraililerin önünde bozguna uğrayan Yahudalılar evlerine kaçtı. **23** İsrail Kralı Yehoşa, Yehoahaz oğlu Yoşa oğlu Yahuda Kralı Amatsya'yi Beytsemeş'te yakalayıp Yeruşalim'e götürdü. Efrayim Kapısı'ndan Köşe Kapısı'na kadar Yeruşalim surlarının dört yüz arşinlik bölümünü yıktırdı. **24** Tanrı'nın Tapınağı'nda Ovet-Edom soyunun gözetimi altındaki altını, gümüşü, eşyaları, sarayın hazinelerini ve bazı adamları da rehine olarak yanına alıp Samiriye'ye döndü. **25** Yahuda Kralı Yoşa oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoşa'ın ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı. **26** Amatsya'nın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **27** RAB'bin ardında yürümekten vazgeçtiği andan başlayarak Yeruşalim'de Amatsya'ya bir düzen kurulmuştu. Amatsya Laki'ye kaçtı. Ardından adam göndererek

onu öldürdü. 28 Ölüsü at sırtında getirildi, Yahuda Kenti'nde atalarının yanına gömüldü.

26 Yahuda halkı Amatsya'nın yerine on altı yaşındaki oğlu Uzziya'yı kral yaptı. 2 Babası Amatsya ölü atalarına kavuşuktan sonra Uzziya Eylat Kenti'ni onarıp Yahuda topraklarına kattı. 3 Uzziya on altı yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elle iki yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalımlı Yekolya'ydı. 4 Babası Amatsya gibi, Uzziya da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 5 Kendisine Tanrı korkusunu öğretten Zekeriya'nın günlerinde Tanrı'ya yöneldi. RAB'be yöneliği surece Tanrı onu başarılı kıydı. 6 Uzziya Filistililer'e savaş açtı. Gat, Yavne ve Aşdot'un surlarını yıktırdı. Sonra Aşdot yakınlarında ve Filist bölgesinde kentler kurdu. 7 Filistililer'e, Gur-Baal'da yaşayan Araplar'a ve Meunlular'a karşı Tanrı ona yardım etti. 8 Ammonlular Uzziya'ya haraç vermeye başladılar. Gitgide güçlenen Uzziya'nın ünү Misir sınırına dek ulaştı. 9 Uzziya Yeruşalim'de Köşe Kapısı, Dere Kapısı ve surun kösesi üzerinde kuleler kurup bunları sağlamlaştırdı. 10 Şefela'da ve ovada çok sayıda hayvanı olduğundan, kırda gözetleme kuleleri yaptırarak birçok sarnıcı açtırdı. Dağlık bölgelerde, verimli topraklarda da ırgatları, bağıcları vardi; çünkü toprağı severdi. 11 Uzziya'nın savaşa hazır bir orduyu vardı. Kralın komutanlarından Hananya'nın denetiminde Yazman Yeiel'le görevli Maaseya'nın yaptığı sayımın sonuçlarına göre, bu ordu bölük bölük savaşa girerdi. 12 Yiğit savaşçıları yöneten boy başlarının sayısı 2 600'dü. 13 Bunların komutası altında krala yardım etmek için düşmanla yiğitçe savaşacak 307 500 askerden oluşan bir ordu vardı. 14 Uzziya bütün ordu için kalkan, mızrak, miğfer, zırh, yay, sapan taşı sağladı. 15 Yeruşalim'de becerikli adamlarca tasarlanmış gereçler yaptırdı. Okları, büyük taşları fırlatmak için bu gereçleri kulelere ve köşelere yerleştirdi. Uzziya'nın ünү uzaklara kadar yayıldı; çünkü gördüğü olağanüstü yardım sayesinde büyük güçe kavuşmuştu. 16 Ne var ki, güçlenince kendisini yıkıma sürükleyeceğin gurura kapıldı. Tanrı RAB'be ihanet etti. Buhur sunağı üzerinde buhur yakmak için RAB'bin Tapınağı'na girdi. 17 Kâhin Azarya ile RAB'bin yürekli seksen kâhini de ardisira tapınağa girdiler. 18 Kral Uzziya'ya karşı durarak, "Ey Uzziya, RAB'be buhur yakmaya hakkın yok!" dediler, "Ancak Harun soyundan kutsanmış kâhînler buhur yakabilir. Tapınaktan çıksın! Çünkü sen RAB'be ihanet ettin; RAB Tanrı da seni onurlandırmayacak!" 19 Buhur yakmak için elinde buhurdan tutan Uzziya kâhînlere öfkelenindi. Öfkelenmez de kâhînlerin önünde, RAB'bin Tapınağı'ndaki buhur sunağının yanında duran Uzziya'nın alındıda deri hastalığı belirdi. 20 Başkâhin Azarya ile öbür kâhînler ona bakınca alındıda deri hastalığı belirdiğini gördüler. Onu çabucak oradan çıkardılar. Uzziya da çıkışmaya istekliydi, çünkü RAB onu cezalandırmıştı. 21 Kral Uzziya ölünceye kadar deri hastalığından kurtulamadı. Bu yüzden ayrı bir evde yaşadı ve RAB'bin Tapınağı'na sokulmadı. Sarayı ve ülke halkını oğlu Yotam yönitti. 22 Uzziya'nın yaptığı öbür işleri, başından sonuna dek, Amots oğlu Peygamber Yesaya yazmıştır. 23 Uzziya ölü atalarına kavuşunca, deri hastalığına yakalandığı için onu atalarının yanına, kral mezarlığının ayrı bir yerine gömdüller. Yerine oğlu Yotam kral oldu.

27 Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. Annesi Sadok'un kızı Yeruşa'ydı. 2 Babası Uzziya gibi, Yotam da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak RAB'bin Tapınağı'na girmeden. Ne var ki, halk kötülik yapmayı sürdürmektediydi. 3 Yotam RAB'bin Tapınağı'nın Yukarı Kapısı'ını onardı. Ofel Tepesi'ndeki surun üzerinde de birçok iş yaptı. 4 Yahuda'nın dağlık bölgesinde kentler, ormanlık tepelerinde kaleler ve kuleler kurdu. 5 Ammon Kral'yla savaşarak Ammonlular'ı yendi. Ammonlular o yıl için kendisine yüz talant gümüş, on bin kor buğday, on bin kor arpa verdiler. ikinci ve üçüncü yıllar için de aynı miktarı ödediler. 6 Tanrı RAB'bin önünde kararlı bir şekilde yürüyen Yotam giderek güçlendi. 7 Yotam'ın yaptığı öbür işler, bütün savaşları ve uygulamaları, İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 8 Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. 9 Yotam ölü atalarına kavuşunca, onu Davut Kenti'nde gömdüller. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

28 Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. RAB'bin gözünde doğru olanı yapan atası Davut gibi davranmadı. 2 İsrail krallarının yollarını izledi; Baallar'a tapmak için dökme putlar bile yaptırdı. 3 Ben-Hinnom Vadisi'nde buhur yaktı. RAB'bin İsrail halkın öünden kovmuş olduğu ulusların içeren törelerine uyarak oğullarını ateşe kurban etti. 4 Puta yapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacın altında kurban kesip buhur yaktı. 5 İşte bu nedenle Tanrı RAB Ahaz'ı Aram Kral'ının eline teslim etti. Aramlılar onu bozguna uğrattılar, halkından birçoğunu tatsak alıp Şam'a götürdüler. Ayrıca onu ağır bir yenilgiye uğratınan İsrail Kralı'nın eline de teslim edildi. 6 Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah, Yahuda'da bir günde yüz yirmi bin yiğit askeri öldürdü. Çünkü Yahuda halkı atalarının Tanrı RAB'be sırt çevirmiştir. 7 Efrayimli yiğit Zikri, kralın oğlu Maaseya'yı, saray sorumlusu Azrikam'ı ve kraldan sonra ikinci adam olan Elkana'yı öldürdü. 8 İsraililer kardeşleri olan Yahudalılar'dan iki yüz bin kadınla çocuğu tatsak aldı. Bu arada çok miktarda malı da yağmalayıp Samiriye'ye taşıdılar. 9 Orada RAB'bin Odet adında bir peygamberi vardi. Odet Samiriye'ye dönemekte olan ordunun karşısına çırpı söyle dedi: "Atalarınızın Tanrı RAB, Yahuda halkına öfkelenindiği için onları eline teslim etti. Ama siz göklere erişen bir öfkeyle onları öldürdünüz. 10 Şimdi de Yahuda ve Yeruşalim halkını kendinize kadın ve erkek köleler yapmayı düşünüyorsunuz. Tanrı RAB'be karşı siz hiç suç işlemediiniz mi? 11 Şimdi beni dinleyin! Kardeşlerinizden aldığıınız tatsakları geri gönderin, çünkü RAB'bin kızının öfkesi üzerinizdedir." 12 Efrayim halkının önerlerinden Yehohanan oğlu Azarya, Mesillemot oğlu Berekyâ, Şallum oğlu Yehizkiya ve Hadlay oğlu Amasa savaştan dönenlerin karşısına çıkarık, 13 "Tatsakları buraya getirmeyin, yoksa RAB'be karşı suç işlemiş olacağınız" dediler. "Suçlarımızı, günahlarımıza çoğaltmak mı istiyorsunuz? Simdiden yeterince suçumuz var zaten. RAB'bin kızının öfkesi İsrail halkın üzerinde eder." 14 Bunun üzerine savaşçılar tatsaklarla yağmalanan malları önerlerin ve topluluğun önüne bırakıltılar. 15 Görevlendirilen belirli kişiler tatsakları aldılar, yağmalanmış giysilerle aralarındaki çiplakların hepsini giydirdiler. Onlara giysi, çarık, yiyecek, içecek sağladılar.

Yaralarına zeytinyağı sürdüler. Yürüyemeyecek durumda olanları eşeklere bindirdiler. Onları hurma kenti Eriha'ya, kardeşlerine geri götürdükten sonra Samiriy'e döndüler. 16 O sırada Kral Ahaz yardım istemek için Asur Kralı'na haber gönderdi. 17 Edomlular yine Yahuda'ya saldırmış, onları yenip tutsak almışlardı. 18 Filistililer ise Şefela bölgesiyle Yahuda'nın Negev bölgesindeki kentlere akınlar düzenleyip Beytşemeş, Ayalon, Gederot ile Soko, Timna, Gimzo ve çevre köylerini ele geçirerek buralara yerleşmişlerdi. 19 RAB İsrail Kralı Ahaz yüzünden Yahuda halkını bu ezik duruma düşürmüştü. Çünkü Ahaz Yahuda'yı günaha özendirmiş ve RAB'be ihanet etmişti. 20 Asur Kralı Tiglat-Pileser Ahaz'a geldi, ama yardım edeceğine onu sıkıntıya düşürdü. 21 Ahaz RAB'bin Tapınağı'ndan, saraydan ve önderlerden alındıklarını Asur Kralı'na armağan ettiye de ona yaranamadı. 22 İşte Ahaz denen bu kral, sıkıntılı günlerinde RAB'be ihanetini artırdı. 23 Daha önce kendisini bozguna uğratan Şam ilahlarına kurbanlar sundu. "Madem ilahları Aram krallarına yardım etti, onlara kurban sunayım da bana da yardım etsinler" diye düşünüyordu. Ne var ki, bu ilahlar onun da, bütün İsrail halkın da yıkımına neden oldu. 24 Ahaz Tanrı'nın Tapınağı'ndaki eşyaları toplayıp parçaladı. RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını kapatıp Yeruşalim'in her köşesinde sunaklar yaptırdı. 25 Başka ilahlara buhur yakmak için Yahuda'nın her kentinde tapınma yerleri yaparak atalarının Tanrısı RAB'bi öfkelendirdi. 26 Ahaz'ın yaptığı öbür işler ve bütün uygulamaları, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. 27 Ahaz ölüp atalarına kavuşunca, onu İsrail krallarının mezarlığına gömecelerine Yeruşalim Kenti'nde gömdüller. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

29 Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Zekeriya'nın kızı Aviya'ydı. 2 Atası Davut gibi, o da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 3 Hizkiya krallığının birinci yılının birinci ayında RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını açıp onardı. 4 Sonra kâhinlerle Levilileri çağırıp tapınağın doğusundaki alanda topladı. 5 Onlara, "Ey Levililer, beni dinleyin!" dedi, "Şimdî kendinizi kutsayıp; atalarınızın Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nda kutsayıp. İğrenç olan her şeyi kutsal yerden çıkarın. 6 Atalarımız Tanrı'ya ihanet ettiler. Tanrı'mız RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak O'nun bırakıtları. Yüzlerini RAB'bin Konutu'ndan ayırip ona sırt çevirdiler. 7 Tapınağın evvana açılan kapılarını kapatıllar, kandilleri sönmeye bırakıtlar. Kutsal yerde İsrail'in Tanrı'sına buhur yakmadılar, yakmalık sunu da sunmadılar. 8 Yahuda ve Yeruşalim halkı bu yüzden RAB'bin öfkесine uğradı. Gözlerinizle gördüğünüz gibi, RAB'bin onlara yaptığı, başkalarını korkuya, dehşete düşürdü. Alay konusu oldular. 9 İşte bu yüzden, babalarımız kılıçtan geçirildi; oğullarımız, kızlarımız, karılarımıza tutsak alındı. 10 Şimdi, bize duyduğumuz kızgın öfkeyi yataştırmak için, İsrail'in Tanrı RAB'le bir antlaşma yapmayı tasarlıyorum. 11 Oğullarım, artık işi savsaklamayın! Çünkü RAB önünde durmanız, hizmet etmeniz, hizmetkârları olmanız ve buhur yakmanız için siz seçti." 12 İşte başlayan Levililer şunlardı: Kehat boyundan Amasay oğlu Mahat, Azarya oğlu Yoel; Merari boyundan Avdi oğlu Kiş, Yehallel oğlu Azarya; Gerşon boyundan Zimma oğlu Yoah, Yoah oğlu Eden; 13 Elisafan soyundan Shimri, Yeiel; Asaf

soyundan Zekeriya, Mattanya; 14 Heman soyundan Yehiel, Shim; Yedutun soyundan Şemaya ve Uzziel. 15 Bu Levililer kardeşlerini topladılar. Kendilerini kutsadıktan sonra, RAB'bin sözü uyarınca kralın buyruğuyla RAB'bin Tapınağı'ni dinsel açıdan arındırmak için içeri girdiler. 16 RAB'bin Tapınağı'nı arındırmak için içeri giren kâhinler tapınakta buldukları bütün kirli sayılan şeyleri tapınağın avlusuna çıkardılar. Levililer bunları dışarı çıkarıp Kidron Vadisi'ne götürdüler. 17 Birinci ayın ilk günü kutsamaya başladılar; ayın sekizinci günü tapınağın eyvanına vardılar. Tapınağı kutsamayı sekiz gün daha sürdürerek, birinci ayın on altıncı günü işi bitirdiler. 18 Sonra Kral Hizkiya'ya giderek, "Bütün RAB'bin Tapınağı'ni, yakmalık sunu sunağıyla takımlarını, adak ekmeklerinin dizildiği masaya takımlarını arındırdık" dediler, 19 "Ayrıca krallığı döneminde ihanet eden Ahaz'in attırdığı bütün takımları da hazırlayıp kutsadık. Hepsi RAB'bin sunağının önünde duruyor." 20 Ertesi gün Kral Hizkiya erkenden kentin ileri gelenlerini toplayıp onlarla birlikte RAB'bin Tapınağı'na gitti. 21 Kral ailesi, tapınak ve Yahuda halkı için günah sunusu olarak yedi boğa, yedi koç, yedi kuzu, yedi teke getirdiler. Hizkiya bunları RAB'bin sunağının üzerinde sunmaları için Harun soyundan gelen kâhinlere buyruk verdi. 22 Önce boğalar kesildi, kâhinler boğaların kanını sunağın üzerine döktüler. Sonra sırasıyla koçları ve kuzuları keserek kanlarını sunağın üzerine döktüler. 23 Tekeleri günah sunusu olarak kralla topluluğun önüne getirdiler. Kralla topluluk elliğini tekelerin üzerine koydu. 24 Sonra kâhinler tekeleri kestiler. Bütün İsrail halkın günahlarını bağışlatmak için tekelerin kanını sunağın üzerinde günah sunusu olarak sundular. Çünkü kral yakmalık sunu ve günah sunusunu bütün İsrail halkı adına sunmaları için buyruk vermişti. 25 Sonra kral Davut'un, bilicisi Gad'in ve Peygamber Natan'ın düzenine göre Levililer'i ziller, çenkler ve lırılder RAB'bin Tapınağı'na yerleştirdi. RAB bu düzeni peygamberleri aracılığıyla vermişti. 26 Böylece Levililer Davut'un çalgılarıyla, kâhinler de borazanlarıyla yerlerini aldılar. 27 Hizkiya yakmalık sununun sunağın üzerinde yakılmasını buyurdu. Sunu sunulmaya başlayınca, borazanlar ve İsrail Kralı Davut'un çalgıları eşliğinde RAB'be egzil okumaya koyuldu. 28 Ezgiciler egzi söyleyip, borazancılar borazan çalışıyor, bütün topluluk tapınıyordu. Yakmalık sunu bitince dek bu böyle sürüp gitti. 29 Yakmalık sunular sunulduktan sonra, kralla yanındakiler yere kapanıp tapındılar. 30 Kral Hizkiya ile önderler, Levililer'le Davut'un ve Bilici Asa'ın sözleriyle RAB'bi övmelerini söyledi. Onlar da sevinçle övgüler sundular, başlarını ekip tapındılar. 31 Hizkiya, "Artık kendinizi RAB'be adamış bulunuyorsunuz" dedi, "Gelin, RAB'bin Tapınağı'na kurbanlar, şükran sunuları getirin." Bunun üzerine topluluk kurban ve şükran sunuları getirdi. İçlerindeki istekli kişiler de yakmalık sunuları getirdiler. 32 Topluluğun yakmalık sunu olarak getirdiği hayvanların sayısı yetmiş siğir, yüz koç, iki yüz kuzuydı. Bunların tümü RAB'be yakmalık sunu olarak sunulmak içindi. 33 Kurban olarak adanan hayvanlar altı yüz siğir, üç bin davardı. 34 Yakmalık sunu olarak kesilen hayvanların derilerini yüzecek kâhinlerin sayısı yetersizdi. Bu nedenle kardeşleri Levililer iş bitene ve öbür kâhinler kutsanana dek onlara yardım etti. Çünkü Levililer kendilerini kutsamaya kâhinlerden daha çok özen göstermişlerdi.

35 Çok sayıda yakmalık sununun yanısıra esenlik sunularının yağı ve yakmalık sunularla birlikte sunulan dökmeliğ sunular da vardı. Böylece RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet düzeni yeniden kurulmuş oldu. **36** Hizkiya'yla bütün halk, Tanrı'nın halk için yaptıkları karşısında sevinç içindeydi; çünkü her şey çabucak tamamlanmıştı.

30 Hizkiya, bütün İsrail ve Yahuda halkına haber göndererek, Efrayim ve Manaşे halkına da mektup yazarak, İsrail'in Tanrı'sı RAB için Fisih Bayramı'ni kutlamak amacıyla Yeruşalim'deki RAB'bin Tapınağı'na gelmelerini bildirdi. **2** Kralı önerler ve Yeruşalim'deki topluluk Fisih Bayramı'ni ikinci ay kutlamaya karar verdiler. **3** Bayramı zamanında kutlayamamışlardı; çünkü ne kendini kutsamış yeterli sayıda kâhin vardı, ne de halk Yeruşalim'de toplanabilmişti. **4** Bu tasarı krala da topluluğa da uygun göründü. **5** Herkes Yeruşalim'e gelip İsrail'in Tanrı'sı RAB için Fisih Bayramı'ni kutlasın diye Beer-Şeva'dan Dan'a kadar bütün İsrail ülkesine duyuru yapmaya karar verdiler. Çünkü bayram, yazılı olduğu gibi çok sayıda insanla kutlanmamıştı. **6** Kralın buyruğu uyarınca ulaklar, kral ve önerlerinden aldıkları mektuplarla bütün İsrail ve Yahuda'yı koşa koşa dolaşarak şu duyuruyu yaptılar: "Ey İsrail halkı! İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Tanrı'sı RAB'be dönün. Öyle ki, O da sağ kalanlarınıza, Asur krallarının elinden kurtulanlarınıza dönsün. **7** Atalarının Tanrı'sı RAB'be ihanet eden atalarınıza, kardeşlerinize benzemeyin; gördüğünüz gibi RAB onları dehşet verici bir duruma düşürdü. **8** Atalarınız gibi inatçı olmayın, RAB'be boyun eğin. O'nun sonsuza dek kutsal kıldıği tapınağa gelin. Kızgın öfkesinin sizden uzaklaşması için Tanrı'nız RAB'be kulluk edin. **9** RAB'be dönerken, kardeşlerinizi, oğullarınızı tutsak edenler onlara acıayıp bu ülkeye dönmelerine izin vereceklerdir. Çünkü Tanrı'nız RAB lütfeden, acıyan bir Tanrı'dır. O'na dönerken, O da yüzünü sizden çevirmeyecektir." **10** Ulaklar Efrayim ve Manaşे bölgelerinde Zevulun'a dek kent kent dolaştılar. Ne var ki, halk güllerken onlara alay etti. **11** Ama Aşer, Manaşе ve Zevulun halkınidan bazıları alçakgönüllü bir tutum takınarak Yeruşalim'e gitti. **12** Birlik ruhu vermek için Tanrı'nın eli Yahuda'nın üzerindeydi. Öyle ki, Tanrı kral ve önerlerin RAB'bin sözü uyarınca verdikleri buyruğa halkın uymasını sağladı. **13** İkinci ay Mayasız Ekmek Bayramı'ni kutlamak için çok büyük bir topluluk Yeruşalim'de toplandı. **14** İşe Yeruşalim'deki sunakları kaldırırmakla başladılar. Bütün buhur sunaklarını kaldırıp Kidron Vadisi'ne attılar. **15** İkinci ayın on dördüncü günü Fisih kurbanını kestiler. Kâhinlerle Levililer utanarak kendilerini kutsadılar, sonra RAB'bin Tapınağı'na yakmalık sunular getirdiler. **16** Bunun ardından, Tanrı adımı Musa'nın Yasası uyarınca, geleneksel yerlerini aldılar. Kâhinler Levililer'in elinden aldıkları kurban kanını sunağın üstüne döktüler. **17** Topluluk arasında kendini kutsamamış birçok kişi vardı; bu nedenle arınmamış olanların Fisih kurbanını kesme ve RAB'be adama görevini Levililer üstlendi. **18** Çok sayıda insan, Efrayim, Manaşе, İssakar ve Zevulun'dan gelen halkın birçoğu kendisini dinsel açıdan arındırmamıştı; öyleyken yazılına ters düşerek Fisih kurbanını yediler. Hizkiya onlar için şöyle dua etti: "Kutsal yerin kuralları uyarınca arınmamış bile

olsa, RAB Tanrı'ya, atalarının Tanrı'sına yönelmeye yükerten kararlı olan herkesi iyi olan RAB bağışlasın." **20** RAB Hizkiya'nın yakarışını duydı ve halkı bağışladı. **21** Yeruşalim'deki İsailliler Mayasız Ekmek Bayramı'ni yedi gün büyük sevinçle kutladılar. Levililerle kâhinler RAB'bi yüceltmek amacıyla kullanılan yüksek sesli çalgılarla her gün O'nun övüyordular. **22** Hizkiya RAB'be hizmetlerini başarıyla yerine getiren Levililer'i övdü. Yedi gün boyunca herkes esenlik kurbanlarını kesip atalarının Tanrı'sı RAB'be şükrederek bayramda kendisine ayrılan paydan yedi. **23** Topluluk bayramı yedi gün daha kutlamaya karar verdi. Böylece herkes bayramı yedi gün daha sevinçle kutladı. **24** Yahuda Kralı Hizkiya topluluğa bin boğayla yedi bin davar sağladı; önerler de topluluğa bin boğayla on bin davar daha verdiler. Birçok kâhin kendini kutsadı. **25** Bütün Yahuda topluluğu, kâhinler, Levililer, İsrail'den gelen topluluk, İsrail'den gelip Yahuda'ya yerleşen yabancılar sevindi. **26** Yeruşalim'de büyük sevinç vardı. Çünkü İsrail Kralı Davut oğlu Süleyman'ın günlerinden bu yana Yeruşalim'de böylesi bir olay yaşanmamıştı. **27** Levili kâhinleraya kalkıp halkı kutsadılar. Tanrı onları duydı. Çünkü duaları O'nun kutsal konutuna, göklere erişmişti.

31 Bütün bunlar sona erince, oradaki İsailliler Yahuda kentlerine giderek dikkili taşları parçalayıp Aşera putlarını devirdiler. Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manaşе bölgelerindeki puta tıpalan yerlerin ve sunakların hepsini yıktılar. Sonra herkes kendi kentine, toprağına döndü. **2** Hizkiya kâhinlerle Levililer'e görevlerine göre bölkülere ayırdı. Kimine yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunma, kimine hizmet etme, kimine de RAB'bin Konutu'nun kaplarında şükredip övgüler söyleme görevini verdi. **3** Kral da RAB'bin Yasası uyarınca sabah akşam sunulmak üzere yakmalık sunular, Şabat günleri, Yeni Ay ve bayramlarda sunulacak yakmalık sunular için sürsüsünden hayvanlar verdi. **4** Yeruşalim'de yaşayan halka da kâhinlerle Levililer'in paylarına düşeni vermelerini buyurdu; öyle ki, RAB'bin Yasası'na kendilerini adayabilsinler. **5** Kralın bu buyruunu duyar duymaz İsailliler ilk yetişen tahlil, yeni şarap, zeytinyağı, bal ve bütün tarla ürünlerinden bol bol verdiler. Bunun yanısıra her şeyin ondalığını da bol bol getirdiler. **6** Yahuda kentlerinde yaşayan İsaillilerle Yahudalar da sığırlarının, davarlarının, Tanrıları RAB'be adamış oldukları kutsalarmağanların ondalığını getirip bir araya yığıldılar. **7** Ondalıkların toplanması üçüncü aydan yedinci aya kadar sürdü. **8** Hizkiya ile önerler gelip yiğinları görünce, RAB'be övgüler sunup halkı İsrail'i kutsadılar. **9** Hizkiya kâhinlerle Levililer'e yiğinları sorunca, **10** Sadok soyundan Başkâhin Azarya şu yanıt verdi: "Halk RAB'bin Tapınağı'na bağış getirmeye başladıkтан bu yana yiyip doyduk; üstelik artrırdık da. Çünkü RAB halkını kutsadı. Bu büyük yiğin da artakalandır." **11** Hizkiya RAB'bin Tapınağı'ndaki depoların hazırlanması için buyruk verdi. Depolar hazırlandı. **12** Başışlar, ondalıklar, adananarmağanlar sadakatle içeri getirildi. Bütün bu işlerin sorumlusu olarak Levili Konanya atandı; kardeşi Shimî de yardımcısı oldu. **13** Kral Hizkiya ile Tanrı'nın Tapınağı'nın sorumlusu Azarya, Konanya ile kardeşi Shimî'nin yönetimindeki şu denetçileri atadılar: Yehiel, Azazyâ, Nahat, Asahel, Yerimot, Yozavat, Eliel, Yismakya, Mahat, Benaya. **14** Tapınağın Doğu

Kapısı'nın nöbetçisi Yimna'nın oğlu Levili Kore, Tanrı'ya gönülden verilen sunuların sorumlusuydu. RAB'be adanan bağışları ve kutsal yiyecekleri dağıtmak için bu görevde getirilmişti. 15 Eden, Minyamin, Yeşua, Şemaya, Amarya ve Şekanya kâhinlerin yaşadıkları kentlerde bölgeleri uyarınca büyük küçük bütün kardeşlerine bağışları dağıtmaya içinde Kore'ye sadakatle yardım ettiler. 16 Ayrıca soyağacında adı kayıtlı üç ve daha yukarı yaşındaki erkekler, bölgelerine ve sorumluluklarına göre RAB'bin Tapınağı'na girip günün gerektirdiği değişik görevleri yapanların tümüne; bağlı oldukları boyllara göre kütüğe kayıtlı kâhinelere, bölgelerine ve sorumluluklarına göre yirmi ve daha yukarı yaşındaki Levililer'e; kâhinelere Levililer'in soyağacında kayıtlı küçük çocuklara, kadınlara, oğullarla kızlara, yani topluluğa yiyecek dağıtıyorlardı. Çünkü kendilerini sadakatle Tanrı'ya adamışlardı. 19 Kentlerinin çevresindeki kırlarda ya da herhangi bir kentte yaşayan Harun soyundan kâhinelere gelince, onlardan olan bütün erkekler ve Levililer'in soyağacında kayıtlı herkese yiyecek dağıtmak için belirli kişiler atanmıştı. 20 Hizkiye bütün Yahuda'da böyle davrandı; Tanrı RAB'bin önünde iyi, doğru ve hakça olanı yaptı. 21 Tanrı'nın Tapınağı'nda üstlendiği görevi bütün yüreğle yerine getirdi; Kutsal Yasa'ya, buyruklarına uydı; Tanrı'na yöneldi. Bu sayede başarılı oldu.

32 Hizkiye'nin RAB'be bağlılıkla yaptığı bu hizmetlerden sonra Asur Krallı Sanherib gelip Yahuda'ya saldırdı. Surlu kentleri ele geçirmek amacıyla onları kuşattı. 2 Sanherib'in Yeruşalim'e savaşmaya hazırladığını duyan Hizkiye, 3 kentin dışındaki pınarları kapatma konusunda önderlerine ve ordu komutanlarına danişti. Onlar da onu desteklediler. 4 Böylece birçok kişi toplandı. "Neden Asur Krallı gelip bol su bulsun?" diyerek bütün pınarları ve ülkenin ortasından akan dereyi kapadılar. 5 Hizkiye gücünü toplayarak surun yıkılmış bölgelerini onarttı, üstüne kuleler yaptırdı. Dışardan bir sur daha yaptırarak Davut Kenti'nde Millo'yı sağlamlaştırdı. Bunların yanısıra, çok sayıda silah ve kalkan hazırlattı. 6 Halka komutanlar atadı. Sonra onları kent kapısı yakınındaki alanda toplayarak şöyle yüreklandırdı: 7 "Güçlü ve yürekli olun! Asur Krallı'ndan ve yanındaki büyük ordudan korkmayın, yılmayın. Çünkü bizimle olan onunla olanın daha üstündür. 8 Ondaki güç insansaldır; bizdeki güç ise bize yardım eden ve bizden yana savaşan Tanrıımız RAB'dır." Yahuda Krallı Hizkiye'nin bu sözleri halka güven verdi. 9 Asur Krallı Sanherib, bütün ordusuya Laki Kenti'ni kuşatırken, subayları aracılığıyla Yahuda Krallı Hizkiye'ye ve Yeruşalim'de yaşayan Yahuda halkına şu haberi gönderdi: 10 "Asur Krallı Sanherib söyle diyor: 'Neye güvenerek Yeruşalim'de kuşatma altında kalyorsunuz?' 11 Hizkiye, 'Tanrıımız RAB bizi Asur Krallı'nın elinden kurtaracak' diyerek sizi kandırıyor. Sizi kitliğe ve susuzluğa terk edip ölümü sürüklüyor. 12 Tanrı'nın tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldırın, Yahuda ve Yeruşalim halkına, 'Tek bir sunağın önünde tapınacak, onun üzerinde buhur yakacaksınız' diyen Hizkiye değil mi bu? 13 Benim ve atalarımın öbür ülkelerin halklarına neler yaptığımızı bilmiyor musunuz? Ulusların ilahlarından hangisi ülkesini benim elimden kurtarabildi? 14 Atalarımın büsbütün yok ettiği bu ulusların ilahlarından hangisi halkını elimden kurtarabildi ki,

Tanrıız sizi elimden kurtarabsın? 15 Hizkiye'nin sizi kandırıp aldatmasına izin vermeyin! Ona güvenmeye! Çünkü hiçbir ulusun, krallığın ilahlarından bir tekile halkın elimden ya da atalarımın elinden kurtaramamıştır! Tanrıız kim ki sizi elimden kurtarsın?" 16 Sanherib'in subayları RAB Tanrı'ya ve kulu Hizkiye'ye karşı daha birçok şey söylediler. 17 Sanherib Israil'in Tanrı RAB'bi aşağılamak için yazdığı mektuplarda da söyle diyordu: "Öteki ulusların tanrıları halklarını elimden kurtaramadıkları gibi, Hizkiye'nin Tanrısı da halkın elimden kurtaramayacak." 18 Sonra kenti ele geçirmek amacıyla surun üstündeki Yeruşalim halkın korkutup yıldırmak için Yahudi diliinde bağırdılar. 19 Üstelik dünyanın öteki uluslarının insan eliyle yapılmış ilahlarından söz edercesine Yeruşalim'in Tanrı'sından söz ettiler. 20 Bunun üzerine Kral Hizkiye ile Amots oğlu Peygamber Yeşaya dua edip Tanrı'ya yalvardılar. 21 RAB bir melek göndererek Asur Krallı'nın ordugahındaki bütün yiğit savaşçıları, önderleri, komutanları yok etti. Asur Krallı utanç içinde ülkesine döndü. Bir gün kendi ilahının tapınağına girdiğinde de oğullarından bazıları onu orada kılıçla öldürdüler. 22 Böylece RAB Hizkiye'yla Yeruşalim'de yaşayanları Asur Krallı Sanherib'in ve öbür düşmanlarının elinden kurtarak her yanda güvenlik içinde yaşamalarını sağladı. 23 Yeruşalim'e gelen birçok kişi RAB'be sunular, Yahuda Krallı Hizkiye'ya da değerli armağanlar getirdi. O günden sonra Hizkiye bütün uluslar arasında saygınlık kazandı. 24 O günlerde Hizkiye ölümcül bir hastalığa yakalanınca, RAB'be yalvardı. RAB yakarışını duyarak ona bir belirti verdi. 25 Ne var ki, Hizkiye kendisine yapılan bu iyiliğe yaraşır biçimde davranışmayı büyülendi. Bu yüzden RAB hem ona, hem Yahuda'ya, hem de Yeruşalim'e ökéléndi. 26 Hizkiye ile Yeruşalim'de yaşayanlar gurur bırakıp alçakgönüllü davranışmaya başladılar. Bu sayede Hizkiye'nin krallığı boyunca RAB'bin öfkesine uğramadılar. 27 Hizkiye çok zengin ve onurlu biriydi. Altını, gümüşü, değerli taşları, baharatı, kalkanları ve çeşitli değerli eşyayı içi hazineye yaptırdı. 28 Ayrıca tahlil ambarları, yeni şarap ve zeytinyağı depoları, siğırlar için ahırlar, sürüler için ağıllar yaptırdı. 29 Bunların yanısıra kendisi için kentler kurduru ve çok sayıda davar, siğır edindi. Tanrı ona çok büyük zenginlik vermişti. 30 Gihon Pınarı'nın yukarı ağını kapayıp suyun Davut Kenti'nin batı yakasından aşağıya akmasını sağlayan da Hizkiye'dir. Üstlendiği her işte başarılı oldu. 31 Ama Babil önderlerinin ülkede gerçekleştirilen belirtiyi araştırmak için gönderdiği elçiler gelince, Tanrı Hizkiye'yi denemek ve aklından geçenlerin hepsini öğrenmek için onu bıraktı. 32 Hizkiye'nin yaptığı öbür işler ve RAB'be bağlılığı Amots oğlu Peygamber Yeşaya'nın Yahuda ve Israil krallarının tarihindeki görüşünde yazılıdır. 33 Hizkiye ölüp atalarına kavuşunca, Davutoğulları'nın mezarlarının üst kesimine gömüldü. Bütün Yahuda ve Yeruşalim halkı onu saygıyla andı. Yerine oğlu Manaşé kral oldu.

33 Manaşé on iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli beş yıl krallık yaptı. 2 RAB'bin Israil halkın önden kovmuş olduğu ulusların içeren törelerine uyarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 3 Babası Hizkiye'nin ortadan kaldırıldığı puta yapılan yerleri yeniden yaptırdı. Baallar için sunaklar kurdu, Aşera putları

yaptı. Gök cisimlerine taparak onlara kulluk etti. 4 RAB'bin, "Adım sonsuza dek Yeruşalim'de bulunacaktır" dediği RAB'bin Tapınağı'nda sunaklar kurdu. 5 Tapınağın iki avlusunda gök cisimlerine tapmak için sunaklar yaptırdı. 6 Oğullarını Ben-Hinnom Vadisi'nde ateşe kurban etti; falcılık ve büyütülük yaptı. Medyumlara, ruh çağırınlara danişti. RAB'bin gözünden çok kötülık yaparak O'nun öfkelendirdi. 7 Manaşşe yaptırdığı putu Tanrı'nın Tapınağı'na yerleştirdi. Oysa Tanrı tapınağa ilişkin Davut'la oğlu Süleyman'a şöyle demişti: "Bu tapınakta ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yeruşalim'de adım sonsuza dek anılacak. 8 Kendilerine Musa aracılığıyla buyurduğum Kutsal Yasa'yı, kuralları, ilkeleri dikkatle yerine getirirlerse, İsrail halkın ayağını bir daha atalarına vermiş olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım." 9 Ancak Manaşşe Yahudalılarla Yeruşalim'de yaşayanları öylesine yoldan çıkardı ki, RAB'bin İsrail halkın önünden yok ettiği uluslardan daha çok kötülik yaptılar. 10 RAB Manaşşe'yle halkın uyardıysa da aldirış etmediler. 11 Bunun üzerine RAB Asur Kralı'nın ordu komutanlarını onların üzerine gönderdi. Manaşşe'yi tutsak alıp burnuna çengel taktılar; tunç zincirlerle bağlayıp Babil'e götürdüler. 12 Ne var ki, Manaşşe sıkıntısında Tanrısı RAB'be yakardı ve atalarının Tanrısı önünde son derece alçakgönüllü davrandı. 13 RAB'be yalvarınca RAB yakarışını, duasını duydular ve onu yine Yeruşalim'e, krallığına getirdi. İşte o zaman Manaşşe RAB'bin Tanrı olduğunu anladı. 14 Sonra Davut Kenti için vadideki Gihon Pınarı'nın batısından Balık Kapısı'nın girişine kadar yüksek bir diş sur yaptı; Ofel Tepesi'ni de bu surla çevirdi. Yahuda'nın bütün surlu kentlerine komutanlar yerlesitti. 15 RAB'bin Tapınağı'ndan yabancıları ve diktirdiği putu çıkardı; tapınağın bulunduğu tepede ve Yeruşalim'de yaptırdığı bütün sunakları kaldırıp kentin dışına attı. 16 RAB'bin sunağını yeniden kurup üzerinde esenlik ve şükran kurbanları kesti; Yahuda halkına İsrail'in Tanrısı RAB'be kulluk etmeleri için buyruk verdi. 17 Ne var ki, halk tapınma yerlerinde kurban sunmayı sürdürdü; ancak yalnız Tanrıları RAB'be kurban sunuyorlardı. 18 Manaşşe'nin yaptığı özür işler, Tanrı'sına yakarışı ve İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına ona uyaran bilicilerin sözleri, İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. 19 Duası, Tanrı'nın ona yanıt, gururundan dönenmeden önce işlediği bütün günahlar, ihaneti, yaptırdığı tapınma yerleri, Aşera putlarıyla özür putları diktirdiği yerler Hozay'in tarihinde yazılıdır. 20 Manaşşe ölü atalarına kavuşunca, kendi sarayına gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu. 21 Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de iki yıl krallık yaptı. 22 Amon da babası Manaşşe gibi RAB'bin gözünden kötü olanı yaptı. Babası Manaşşe'nin yaptırdığı putlara kurban sundu, onlara taptı. 23 Ancak RAB'bin önünde alçakgönüllülükle takınan babası Manaşşe'nin tersine, giderek suçu artırdı. 24 Görevlileri düzen kurup onu sarayında öldürdüler. 25 Ülke halkı Kral Amon'a düzen kuranların hepsini öldürdü. Yerine oğlu Yoşa'yı kral yaptı.

34 Yoşa sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de otuz bir yıl krallık yaptı. 2 RAB'bin gözünden doğru olanı yaptı. Sağasola sapmadan atası Davut'un yollarını izledi. 3 Yoşa krallığının sekizinci yılında, daha gençken, atası Davut'un Tanrı'sına na yönelmeye başladı. Krallığının on ikinci yılında da Yahuda ve

Yeruşalim'i puta yapılan yerlerden, Aşera putlarından, oyma ve dökme putlardan arındırmaya başladı. 4 Yoşa'nın gözetiminde Baalların sunaklarını yıktırıp üzerlerindeki buhur sunaklarını parçalattı. Aşera putlarını, oyma ve dökme putları da parçalayıp ezdikten sonra tozlarını onlara kurban sunanların mezarlarına serpti. 5 Kâhinlerin kemiklerini kendi sunaklarının üstünde yaktı. Böylece Yahuda ve Yeruşalim'i arındırdı. 6 Naftali'ye dek Manaşşe, Efrayim ve Şimon oymaklarının kentleriyle çevredeki yıkıntıarda bulunan 7 sunakları, Aşera putlarını yıktı; toz haline gelinceye dek putları ezdi. İsrail ülkesinin her yanındaki buhur sunaklarını paramparça etti. Sonra Yeruşalim'e döndü. 8 Yoşa ülkeyi ve tapınağı arındırdıktan sonra, krallığının on sekizinci yılında Asalya oğlu Şafan'ı, kent yöneticisi Maaseya'yı ve Yoahaz oğlu devlet tarihçisi Yoah'ı Tanrı RAB'bin Tapınağı'ni onarmaya gönderdi. 9 Bunlar Tanrı'nın Tapınağı'na getirilen paraları götürüp Başkâhin Hilkiya'ya verdiler. Kapı nöbetçileri olan Levililer bu parayı Manaşşe ve Efrayim halkından, İsrail'in geri kalanından, bütün Yahudalılarla Benyaminliler'den, Yeruşalim'de yaşayanlardan toplamışlardır. 10 Paraları RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan denetçilere verdiler. Onlar da tapınağı yenileme ve onarma içinde çalışan işçilere ödediler. 11 Yontma taş, Yahuda krallarının yıkılmaya terk ettiği yapıların kırış ve bağlantı yerlerinin onarımı için kereste almaları için marangozlara, yapıcılara ödeme yapıldı. 12 Çalışanlar işi özenle yaptılar. Başlarında yönetici olarak Levililer'den şu denetçiler vardı: Merari boyundan Yahat'la Ovadya, Kehat boyundan Zekeriya'yla Meşullam. Çalgı çalmakta ustalar Levililer yük taşıyan işçilerin sorumluluğunu aldılar ve her işi yapan işçileri denetlediler. Levililer'den bazıları da yazman, görevli, kapı nöbetçisi olarak çalışıltılar. 14 RAB'bin Tapınağı'na getirilen parayı çıkarırlarken, Kâhin Hilkiya Musa aracılığıyla verilmiş olan RAB'bin Yasa Kitabı'ni buldu. 15 Yazman Şafan'a, "RAB'bin Tapınağı'nda Yasa Kitabı'ni buldum" diyerek kitabı ona verdi. 16 Şafan kitabı krala götürerek, "Görevlilerin kendilerine verilen her işi yapıyorlar" diye haber verdi. 17 "RAB'bin Tapınağı'ndaki paraları alıp denetçilere işçilere verdiler." 18 Ardından, "Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi" diyerek kitabı krala okudu. 19 Kral Kutsal Yasa'daki sözleri duyunca giysilerini yırttı. 20 Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mika oğlu Avdon'a, Yazman Şafan'a ve kendi özel görevlisi Asaya'ya söyle buyurdu: 21 "Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, İsrail ve Yahuda halkın geri kalانı için de RAB'be danışın. RAB'bin bize karşı alevlenen öfkesi büyütür. Çünkü atalarımız RAB'bin sözüne kulak asmadılar, bu kitapta yazılanlara uymadılar." 22 Hilkiya ile kralın gönderdiği adamlar varıp tapınaktaki giysilerin nöbetçi Hasra oğlu Tokhat oğlu Şallum'un karısı Peygamber Hulda'ya daniştilar. Hulda Yeruşalim'de, ikinci Mahalle'de oturuyordu. 23 Hulda onlara söyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB, 'Sizi bana gönderen adama şunları söyleyin' diyor: 24 'Yahuda Kralı'nın önünde okunan kitapta yazılı bütün lanetleri, felaketi buraya da, burada yaşayan halkın başına da getireceğim. 25 Beni terk ettikleri, elleriyle yaptıkları başka lahlala buhur yakıp beni kızdırdıkları için buraya karşı öfke alevlenecek ve sönmeyecek.' 26 "RAB'be danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralı'na söyle deyin: 'İsrail'in Tanrısı RAB duyduğu sözlere ilişkin diyor ki: 27

Madem burası ve burada yaşayanlarla ilgili sözlerimi duyunca yüreğin yumuşadı, kendini alçaltın, evet, önmde kendini alçaltın, giysilerini yırtıp huzurumda ağladın, ben de yalvarışını iştittim. Böyle diyor RAB. 28 Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik içinde mezarına gömüleceksin. Buraya ve burada yaşayanlara getireceğim büyük felaketi görmeyeceksin." Hilkiya ile yanındakiler bu sözleri krala ilettiler. 29 Kral Yoşa haber gönderip Yahuda ve Yeruşalim'in bütün ileri gelenlerini topladı. 30 Sonra Yahudalılar, Yeruşalim'de yaşayanlar, kâhinler, Levililer, büyük küçük herkesle birlikte RAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin Tapınağı'nda bulunmuş olan Antlaşma Kitabı'nı baştan sona kadar herkesin duyacağı biçimde okudu. 31 Özel yerinde durarak RAB'bin yolunu izleyeceğine, buyruklarını, öğretülerini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RAB'bin huzurunda antlaşma yaptı. 32 Sonra oradaki Yeruşalim ve Benyamin halkına bu antlaşmaya bağlı kalacaklarına ilişkin ant içirtti. Yeruşalim'de yaşayanlar Tanrı'nın, atalarının Tanrı'sının antlaşmasına bağlı kaldılar. 33 Yoşa İsrail topraklarından bütün iğrenç putları kaldırdı. İsrail'de kalan halkın Tanrıları RAB'be kulluk etmelerini sağladı. Kral yaşadığı sürece halk atalarının Tanrı RAB'bin ardından yürümekten vazgeçmedi.

35 Yoşa Yeruşalim'de RAB için Fisih Bayramı'ni kutladı.

Birinci ayın on dördüncü günü Fisih kurbanı kesildi. 2 Yoşa kâhinlerin görevlerine atayarak RAB'bin Tapınağı'nda hizmet etmeleri için yüreklandırdı. 3 Tüm İsrail halkını eğiten RAB'be adanmış Levililer'e, "Kutsal sandığı İsrail Kralı Davut oğlu Süleyman'ın yaptırdığı tapınağa koyun" dedi, "Bundan böyle onu omuzlarınızın üzerinde taşımayacaksınız. Şimdi Tanrıınız RAB'be ve halkı İsrail'e hizmet edin. 4 İsrail Kralı Davut'a oğlu Süleyman'ın yazılı düzeni uyarınca, boyalarına, bölkülerinize göre hazırlanan. 5 Kardeşleriniz olan halkın boyalarına bağlı bölkülere yardım etmek üzere siz Levililer takımlar halinde kutsal yerde durun. 6 Kendinizi kutsayın ve RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi Fisih kurbanlarını kesip kardeşleriniz için hazırlayın." 7 Yoşa Fisih kurbanını sunmaları için oradaki halka sürüşünden otuz bin kuzuyla oğlak, üç bin de siğir bağışladı. 8 Kralın önderleri de halka, kâhinlere ve Levililer'e gönülden bağısta bulundular. Tanrı Tapınağı'nın yöneticileri olan Hilkiya, Zekeriya, Yehiel de Fisih kurbanı olarak kâhinlere iki bin altı yüz kuzuyla oğlak, üç yüz siğir verdiler. 9 Konanya, kardeşleri Şemaya ile Netanel, Levililer'in önderleri Haşavya, Yeiel ve Yozavat da Fisih kurbanı olarak Levililer'e beş bin kuzuyla oğlak, beş yüz de siğir bağışladılar. 10 Hizmetle ilgili hazırlıklar tamamlanınca, kralın buyruğu uyarınca kâhinlerle bölkülerine göre Levililer yerlerini aldılar. 11 Fisih kurbanları kesildi. Kâhinler kendilerine verilen kani sunağın üzerine döktüler; Levililer de hayvanların derisini yüzdüler. 12 Musa'nın kitabından yazılanlar uyarınca, RAB'be sunsunular diye yakmalık sunular halk boyalarının bölkülerine verilmek üzere bir yana koyuldu. Siğirlara da aynısını yaptılar. 13 Kural uyarınca, Fisih kurbanlarını ateşe kızarttılar; kutsal sunuları da tencerelerde, kazanlarda, tavalarда haşlayıp çabucak halka dağıttılar. 14 Bundan sonra Levililer hem kendileri, hem de kâhinler adına

hazırlık yaptılar. Çünkü Harun soyundan kâhinler akşam geç vakite kadar yakmalık sunu ve yağ sunmakla uğraşıyorlardı. Bu nedenle Levililer hem kendileri, hem de Harun soyundan gelen kâhinler için hazırlık yaptılar. 15 Asaf soyundan gelen ezgiciler Davut, Asaf, Heman ve kralın bilicisi Yedut'un buyruğu uyarınca yerlerinde durdular. Kapı nöbetçileri de görevlerini bırakmak zarında kalmadı, çünkü onlar için hazırlığı kardeşleri Levililer yapmıştı. 16 Böylece o gün Kral Yoşa'nın buyruğu doğrultusunda Fisih Bayramı'ni kutlamak ve RAB'bin sunağı üzerinde yakmalık sunular sunmak için RAB'bin hizmetiyle ilgili bütün çalışmalar tamamlandı. 17 O gün orada bulunan İsrail halkı Fisih Bayramı'ni kutladı. Mayasız Ekmek Bayramı'ni da yedi gün boyunca kutladılar. 18 Peygamber Samuel'in döneminden bu yana, İsrail'de böyle bir Fisih Bayramı kutlanmamıştı. Hiçbir İsrail kralı da Yoşa'nın, kâhinlerin, Levililerin, bütün Yahuda halkıyla oradaki İsraililerin ve Yeruşalim'de yaşayanların kutladığı gibi bir Fisih Bayramı kutlamamıştı. 19 Bu Fisih Bayramı Yoşa'nın krallığının on sekizinci yılında kutlandı. 20 Yoşa'nın tapınağı düzenlemesinden sonra, Mısır Kralı Neko savaşmak üzere Fırat kıyısındaki Karkamış'a yürüdü. Yoşa da onunla savaşmak için yola çıktı. 21 Ama Neko ulaklar aracılığıyla şu haberi gönderdi: "Benimle senin aranda bir anlaşmazlık yok, ey Yahuda Kralı! Bugün sana değil, savaş açtığım ülkeye karşı savaşmaya geldim. Tanrı ivedi davranışımı buyurdu. Benden yana olan Tanrı'dan sakın. Yoksa seni yok eder!" 22 Ne var ki, Yoşa onunla savaşmakta vazgeçmediği gibi, Tanrı'nın Neko aracılığıyla söylediği sözlere de aldırmış etmedi. Kılık değiştirip Megiddo Ovası'nda Neko ile savaşmak üzere yola çıktı. 23 Okçular Kral Yoşa'yı vurunca, kral görevlilerine, "Beni buradan götürün, ağır yaralıym!" dedi. 24 Görevlileri onu savaş arabasından çıkarıp kendisine ait başka bir arabaya koyarak Yeruşalim'e götürdüler. Yoşa öldü ve atalarının mezarlığına gömüldü. Tüm Yahuda ve Yeruşalim halkı onun için yas tuttu. 25 Yeremya Yoşa için bir ağıt yazdı. Kadın, erkek bütün ozanlar bugüne dek ağıtlarında Yoşa'yı anarlar. İsrail'de bir gelenek haline gelen bu ağıtlar Ağıtlar Kitabı'nda yazılıdır. 26 Yoşa'nın yaptığı öbür işler, RAB'bin Yasası'nda yazınlara uygun bağlılığı, 27 uygulamaları, başından sonuna dek İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

36 Yahuda halkı babası Yoşa'nın yerine oğlu Yehoahaz'ı

Yeruşalim'e kral yaptı. 2 Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay krallık yaptı. 3 Mısır Kralı Neko Yeruşalim'de onu tahttan indirerek ülke halkını yüz talant gümüş ve bir talant altın ödemeyle yükümlü kııldı. Yehoahaz'ın ağabeyi Elyakim'i de Yahuda'yla Yeruşalim Kralı yaptı ve adını değiştirdi Yehoyakim koydu. Sonra kardeşi Yehoahaz'ı alıp Mısır'a döndü. 5 Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. Tanrı RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 6 Yehoyakim'e saldıran Babil Kralı Nebukadnessar Babil'e götürmek için onu tunç zincirlerle bağladı. 7 RAB'bin Tapınağı'ndaki bazı eşyaları da alıp Babil'de kendi tapınağına yerleştirdi. 8 Yehoyakim'in yaptığı öbür işler, iğrençlikleri, onunla ilgili açığa çıkan kötülükler İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yerine oğlu Yehoyakin kral oldu. 9 Yehoyakin on sekiz

yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay on gün krallık yaptı. O da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **10** İlkbaharda Kral Nebukadnessar onu ve RAB'bin Tapınağı'ndaki bazı değerli eşyaları Babil'e getirtti. Yehoyakin'in yerine akrabası Sidkiya'yı Yahuda ve Yeruşalim Kralı yaptı. **11** Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. **12** Tanrısu RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. RAB'bin sözünü bildiren Peygamber Yeremya'nın karşısında alçakgönüllü davranmadı. **13** Sidkiya Tanrı adıyla kendisine bağlı kalacağına ant içiren Kral Nebukadnessar'a karşı ayaklandı. İsrail'in Tanrısu RAB'be dönmemek için direnerek inat etti. **14** Üstelik kâhinlerin ve halkın önerileri de öteki ulusların iğrenç törelerine uyarak ihanetlerini gitgide artırdılar ve RAB'bin Yeruşalim'de kutsal kıldıği tapınağını kirlettiler. **15** Atalarının Tanrısu RAB, halkına ve konutuna acıldığı için onları ulakları aracılığıyla defalarca uyardı. **16** Ama onlar Tanrı'nın ulaklarıyla alay ederek sözlerini küçümserdiler, peygamberlerini aşağıladılar. Sonunda RAB'bin halkına karşı öfkesi kurtuluş yolunu bırakmayacak kadar alevlendi. **17** RAB Kildan Kralı'ni onların üzerine saldırttı. Kildani ordusu gençlerini tapınakta kılıçtan geçirdi. Ne delikanlıya, ne genç kızı, ne yaşlıya, ne aksaçılıya acidi. RAB hepsini Kildan Kralı'nın eline teslim etti. **18** Kral, RAB Tanrı'nın Tapınağı'ndaki büyük küçük bütün eşyaları, tapınağın, Yahuda Kralı'nın ve önerlerinin hazineğini Babil'e taşıtti. **19** Tanrı'nın Tapınağı'nı ateşe verdiler, Yeruşalim surlarını yıkıp bütün sarayıları yaktılar, değerli olan her şeyi yok ettiler. **20** Kildan Kralı kılıçtan kurtulanları Babil'e sürdü. Bunlar Pers krallığı egemen oluncaya dek onun ve oğullarının köleleri olarak yaşadılar. **21** Böylece RAB'bin Yeremya aracılığıyla söylediği söz yerine geldi: "Ülke tutulmayan Şabat yıllarını tamamlayınca, yetmiş yıl doluncaya kadar issiz kalıp dinlenecek." **22** Pers Kralı Koreş'in krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığıyla bildirdiği sözü yerine getirmek amacıyla, Pers Kralı Koreş'i harekete geçirdi. Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriyi duyurdu: **23** "Pers Kralı Koreş şöyle diyor: 'Göklerin Tanrısu RAB yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda'daki Yeruşalim Kenti'nde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi. Aranızda O'nun halkından kim varsa oraya gitsin. Tanrısu RAB onunla olsun!"

Ezra

1 Pers Kralı Koreş'in krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığıyla bildirdiği sözü yerine getirmek amacıyla, Pers Kralı Koreş'i harekete geçirdi. Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriyle duyurdu: **2** "Pers Kralı Koreş şöyle diyor: 'Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda'daki Yeruşalim Kenti'nde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi. **3** Aranızda O'nun halkından kim varsa Tanrı onunla olsun. Yahuda'daki Yeruşalim Kenti'ne gidip İsrail'in Tanrısı RAB'bin, Yeruşalim'deki Tanrı'nın Tapınağı'ni yeniden yapısınlar. **4** Krallığında yaşayan yeriler, sürgün oldukları yerlerde sağı kalmış olanlara altın, gümüş, mal ve hayvanlar sajlamakla birlikte Yeruşalim'deki Tanrı'nın Tapınağı'na görülden sunular sunsun." **5** Böylece Yahuda ve Benyamin oymaklarının boy başları, kâhinler, Levililer ve ruhları Tanrı tarafından harekete geçirilen herkes, RAB'bin Yeruşalim'deki Tapınağı'ni yeniden yapmak için gidış hazırlıklarına girişti. **6** Komsuları gönülden verdikleri armağanların yanısıra, altın, gümüş kaplar, mal, hayvan ve değerli armağanlarla onları desteklediler. **7** Pers Kralı Koreş de Nebukadnessar'ın Yeruşalim'deki RAB'bin Tapınağı'ndan alıp kendi ilahinin tapınağına koymuş olduğu kapıları çıkardı. Bunları hazine görevlisi Mitredat'a getirterek sayımını yaptırdı ve Yahuda önderi Şeşbassar'a verdi. **9** Sayım sonucu şuydu: 30 altın leğen, 1 000 gümüş leğen, 29 tas, **10** 30 altın tas ve birbirinin benzeri 410 gümüş tas, 1 000 parça değişik kap. **11** Altın ve gümüş eşyaların toplamı 5 400 parçaydı. Sürgünler Babil'den Yeruşalim'e dönerken Şeşbassar bunların hepsini birlikte getirdi.

2 Babil Kralı Nebukadnessar'ın Babil'e sürgün ettiği insanlar yaşadıkları ilden Yeruşalim ve Yahuda'daki kendi kentlerine döndü. **2** Bunlar Zerubbabil, Yesu, Nehemya, Seraya, Reelaya, Mordekay, Bilşan, Mispar, Bigvay, Rehum ve Baana'nın önderliğinde geldiler. Sürgünden dönen İsraililer'in sayıları söyleydi: **3** Paroşogulları: 2 172 **4** Şefatyaogulları: 372 **5** Arahoğulları: 775 **6** Yesu ve Yoav soyundan Pahat-Moavoğulları: 2 812 **7** Elamoğulları: 1 254 **8** Zattuoğulları: 945 **9** Zakkayoğulları: 760 **10** Banioğulları: 642 **11** Bevayoğulları: 623 **12** Azgatoğulları: 1 222 **13** Adonikamoğulları: 666 **14** Bigvayoğulları: 2 056 **15** Adinoğulları: 454 **16** Hizkiya soyundan Ateroğulları: 98 **17** Besayoğulları: 323 **18** Yoraoğulları: 112 **19** Haşumoğulları: 223 **20** Gibbaroğulları: 95 **21** Beytلهemililer: 123 **22** Netofaflar: 56 **23** Anatottular: 128 **24** Azmavettiler: 42 **25** Kiryat-Yearimililer, Kefiralilar ve Beerotular: 743 **26** Ramalilar ve Gevalilar: 621 **27** Mikmasililar: 122 **28** Beytel ve Ay kentlerinden olanlar: 223 **29** Nevolular: 52 **30** Magbişililer: 156 **31** Öbür Elam Kenti'nden olanlar: 1 254 **32** Harimililer: 320 **33** Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 725 **34** Erihalilar: 345 **35** Senaaliar: 3 630. **36** Kâhinler: Yesu soyundan Yedayaogulları: 973 **37** İmmeroğulları: 1 052 **38** Paşhuroğulları: 1 247 **39** Harimoğulları: 1 017. **40** Levililer: Hodavya soyundan Yesu ve Kadmielögulları: 74. **41** Ezgiciler: Asafoğulları: 128. **42** Tapınak kapı nöbetçileri: Şallumoğulları, Ateroğulları, Talmonoğulları, Akkuvoğulları, Hatitaoğulları, Şovayoğulları,

toplum 139. **43** Tapınak görevlileri: Sihaoğulları, Hasufaoğulları, Tabbaotoğulları, **44** Kerosoğulları, Siahaoğulları, Padonoğulları, **45** Levanaoğulları, Hagavaoğulları, Akkuvoğulları, **46** Hagavoğulları, Şalmayoğulları, Hananoğulları, **47** Giddeloğulları, Gaharoğulları, Reayaogulları, **48** Resinoğulları, Nekodaoğulları, Gazzamoğulları, **49** Uzzaogulları, Paseahoğulları, Besayoğulları, **50** Asnaoğulları, Meunimoğulları, Nefusimoğulları, **51** Bakbukoğulları, Hakufaoğulları, Harhuroğulları, **52** Baslutoğulları, Mehidaoğulları, Harşaoğulları, **53** Barkosoğulları, Siseraoğulları, Temahoğulları, **54** Nesiahoğulları, Hatifaoğulları. **55** Süleyman'ın kollarının soyu: Sotayoğulları, Hassoferetoğulları, Perudaoğulları, **56** Yalaoğulları, Darkonoğulları, Giddeloğulları, **57** Şefatyaogulları, Hattiloğulları, Pokeret-Hassevayımoğulları, Amioğulları. **58** Tapınak görevlileriyle Süleyman'ın kollarının soyundan olanlar: 392. **59** Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addan ve İmmer'den dönen, ancak hangi aileden oldukları ve soylarının İsrail'den geldiğini kanıtlayamayanlar şunlardır: **60** Delayaoğulları, Toviyaoğulları, Nekodaoğulları: 652. **61** Kâhinlerin soyundan: Hovayaogulları, Hakkosoğulları ve Gilatlı Barzillay'ın kızlarından biriyle evlenip kayınbabasının adını alan Barzillay'ın oğulları. **62** Bunlar soy kütüklerini aradılar. Ama yazılı bir kayıt bulamayınca, kâhinlik görevi ellерinden alındı. **63** Vali, Urim ile Tummim'i kullanan bir kâhin çikincaya dek en kutsal yiyeceklerden yememelerini buyurdu. **64** Büttün halk toplam 42 360 kişiydi. **65** Ayrıca 7 337 erkek ve kadın köle, kadınlı erkekli 200 ezgici, 736 at, 245 katır, 435 deve, 6 720 eşek vardı. **66** Bazı aile başları Yeruşalim'deki RAB Tanrı'nın Tapınağı'na varınca, tapınağın bulunduğu yerde yeniden kurulması için gönülden armağanlar verdiler. **69** Her biri gücü oranında hazineye bu iş için toplam 61 000 darik altın, 5 000 mina gümüş, 100 kâhin mintanı bağısladı. **70** Kâhinler, Levililer, halktan bazı kişiler –ezgiciler, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri– kendi kentlerine yerleştiler. Böylece bütün İsraililer kentlerinde yaşamaya başladılar.

3 İsraililer kendi kentlerine yerlesiktiken sonra, yedinci ay Yeruşalim'de tek vücut halinde toplandılar. **2** Yosadak oğlu Yesu ve kâhin olan kardeşleri, Şealtiel oğlu Zerubbabil ile kardeşleri İsrail'in Tanrı'sının sunağını yeniden kurdular. Amaçları, Tanrı adamı Musa'nın yasası uyarınca, sunağın üzerinde yakmalık sunular sunmaktı. **3** Çevrelerinde yaşayan halklardan korkmalarına karşın, sunağı eski temeli üzerine yeniden kurdular. Üzerinde RAB'be sabah, akşam öngörülen yakmalık sunuları sundular. **4** Sonra yazınlara uygun biçimde Çardak Bayramı'ni kutladılar. Kural uyarınca, her gün için belirlenen sayıya göre, yakmalık sunuları sundular. **5** Bundan sonra da günlük yakmalık sunuyu, Yeni Ay sunularını, RAB'bin belirlediği bütün kutsal bayramların sunularını ve RAB'be gönülden verilen sunuları sundular. **6** RAB'bin Tapınağı'nın temeli henüz atılmadığı halde, yedinci ayın birinci günü RAB'be yakmalık sunular sunmaya başladılar. **7** İsraililer taşçılara marangozlara para ödediler. Ayrıca sedir tomruklarını Lübnan'dan denize indirerek Yafa'ya getirmeleri için Saydalılar'a ve Surlular'a yiyecek, içecek, zeytinyağı sağladılar. Büttün bunlara Pers Kralı Koreş izin vermişti. **8** Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'na vardıkları sonra, ikinci yılın ikinci ayında Şealtiel oğlu Zerubbabil, Yosadak oğlu

Yeşu ve bütün öteki kardeşleri, kâhinler, Levililer ve sürgünden Yeruşalîm'e dönenlerin tümü işe başladılar. RAB'bin Tapınağı'nın yapımını denetlemek için yirmi ve daha yukarı yaşaklı Levilliler'i görevlendirdiler. 9 Levililer'den Yeşu, oğulları ve kardeşleri, Yahuda soyundan Kadmiel ile oğulları, Henadat'ın oğullarıyla torunları Tanrı'nın Tapınağı'nın yapımında çalışanları denetleme işini hep birlikte yüklediler. 10 Yapıcılar RAB'bin Tapınağı'nın temelini atınca, İsrail Kralı Davut'un kuralı uyarınca kâhinler RAB'bi övmek için tören giysilerini giymiş olarak ellerinde borazanlarla, Levili Asafoğulları da zillerle yerlerini aldılar. 11 RAB'be övgüler, şükranlar sunarak ezgi okudular: "RAB iyidir; İsrail'e sevgisi sonsuzdur." RAB'bin Tapınağı'nın temeli atıldığı için herkes yüksek sesle RAB'bi övmeye başladı. 12 Eski tapınağı görmüş birçok yaşılı kâhin, Levili ve boy başı tapınağın temelinin atıldığını görünce hıckîra hıckîra ağladılar. Birçokları da sevinç çığlıklar attı. 13 Sevinç çığlıklarını ağlama sesinden ayırt edilemiyordu. Çünkü halk avaz avaz bağıryordu. Ses uzak yerlerden bile duyuluyordu.

4 Yahudalılarla Benyaminler'in düşmanları, sürgünden dönenlerin İsrail'in Tanrısı RAB için bir tapınak yaptığını duyunca, 2 Zerubbabil'in ve boy başlarının yanına vardılar. "Tapınağı sizinle birlikte kuralım" dediler, "Çünkü biz de, sizin gibi Tanrı'nız'a tayıyoruz; bizi buraya getiren Asur Kralı Esarhaddon'un döneminden bu yana sizin Tanrı'nız'a kurban sunuyoruz." 3 Ne var ki Zerubbabil, Yeşu ve İsrail'in öteki boy başları, "Tanrı'mız'a bir tapınak kurmak size düşmez" diye karşılık verdiler, "Pers Kralı Koreş'in buyruğu uyarınca, İsrail'in Tanrısı RAB için tapınağı yalnız biz kuracağız." 4 Bunun üzerine çevre halkı Yahudalılar'ı tapınağın yapımından caydırınmak için korkutmaya, cesaretlerini kırmaya girişti. 5 Tasarılarına engel olmak için Pers Kralı Koreş'in döneminden Pers Kralı Darius'un krallığına dek rüşvetle danışmanlar tuttular. 6 Ahaşveroş'un krallığının başlangıcında, Yahudalılar'ın düşmanları Yahuda ve Yeruşalîm'de yaşayanları suçlayan bir belge düzenlediler. 7 Pers Kralı Artahâsta'nın krallığı döneminde, Bişlam, Mitredat, Taveel ve öbür çalışma arkadaşları Artahâsta'ya bir mektup yazdılar. Mektup Aramice yazılmış çevrildi. 8 Vali Rehum ile Yazman Şimşay Kral Artahâsta'ya Yeruşalîm'i suçlayan bir mektup yazdılar. Mektup şöyleymi: 9 "Vali Rehum, Yazman Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları, yargıçlar, yöneticiler, görevliler, Persler, Erekiler, Babililer, Elam topraklarından gelen Sus halkı, 10 büyük ve onurlu Asurbanipal'ın sürüp Samiriye Kenti'yle Fırat'ın batı yakasındaki bölgeye yerleştirdiği öbür halklarından." 11 İşte Kral Artahâsta'ya gönderilen mektubun örneği: "Kral Artahâsta'ya, "Fırat'ın batı yakasındaki bölgede yaşayan kollarından: 12 "Yönetimindeki öbür bölgelerden çok bize gelen Yahudiler Yeruşalîm'e yerleşerek o ası ve kötü kenti yeniden kurmaya başladılar. Bunu bilgine sunuyoruz. Temelini pekiştirdi, surlarını tamamlıyorlar. 13 Ey kral, bilmelisin ki, bu kent yeniden kurulur, surları tamamlanırsa, Yahudiler yine vergi ödemeyecek; krallığının geliri de azalacak. 14 Biz sarayının ekmeğini yediğimizde sana zarar gelmesine izin veremeyiz. Bunun için, haberin olsun diye bu mektubu gönderiyoruz. 15 Atalarının belgeleri araştırılsın. Kayıtlarda bu kentin ası, krallara, valilere zarar veren bir kent olduğunu göreceksin. Bu kent

öteden beri başkaldıran bir kenttir. Yerle bir edilmesinin nedeni de budur. 16 Bu yüzden, ey kral, sana bildiriyoruz: Bu kent yeniden kurulur, surları tamamlanırsa, Fırat'ın batı yakasındaki bölgede hiçbir payın kalmayacak." 17 Kral şu yanıtını gönderdi: "Samiriye'de ve Fırat'ın batı yakasındaki öbür yerlerde yaşayan Vali Rehum'a, Yazman Şimşay'a ve öbür çalışma arkadaşlarına selamlar. 18 "Bize gönderdiğiniz mektup çevrilip bana okundu. 19 Buyruğum üzerine araştırma yapıldı. Bu kentin öteden beri krallara başkaldırıldığı, isyan ettiği, ayaklandığı saptandı. 20 Yeruşalîm'i güçlü krallar yönetti. Fırat'ın batı yakasındaki bütün bölgede egemenlik sürdürdü. Oradaki halktan vergi topladılar. 21 Şimdi işi durdurmaları için bu adamlara bir buyruk çıkarın. Öyle ki, ben buyruk vermedikçe kent yeniden kurulmasın. 22 Bu konuya özen gösterin; krallığımı daha fazla zarar gelmesin." 23 Kral Artahâsta'nın mektubunun örneği kendilerine okunur okunmaz, Rehum, Yazman Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları hemen Yeruşalîm'e Yahudiler'in yanında gittiler ve zorla onları dardurdu. 24 Böylece Tanrı'nın Yeruşalîm'deki Tapınağı'nın yapımı, Pers Kralı Darius'un krallığının ikinci yılina dek askida kaldı.

5 O sırada Peygamber Hagay ile İddo oğlu Peygamber Zekeriya, Yahuda ve Yeruşalîm'deki Yahudiler'e İsrail Tanrı'sının adıyla peygamberlikte bulundular. 2 Bunun üzerine Şealtiel oğlu Zerubbabil ile Yosadak oğlu Yeşu Tanrı'nın Yeruşalîm'deki Tapınağı'ni yeniden kurmaya giriştiler. Tanrı'nın peygamberleri de onlarla birlikteydi ve onlara yardım ediyordu. 3 Fırat'ın batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve çalışma arkadaşları onlara gidip, "Bu tapınağı yeniden kurmak ve yapımını tamamlamak için size kim yetki verdi?" diye sordular. 4 Yapıyı kuranların adlarını da sordular. 5 Ama Tanrıları Yahudi ileri gelenlerini koruyordu. Bu yüzden, Darius'a bir haber gönderip ondan yazılı bir yanıt alınıncaya dek Yahudiler dardurulmadı. 6 Fırat'ın batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay, çalışma arkadaşları ve oradaki görevlilerin Kral Darius'a gönderdikleri mektubun örneği aşağıdadır. 7 Gönderdikleri belge şöyleydi: "Kral Darius'a candan selamlar. 8 Yahuda İl'ine, yüce Tanrı'nın Tapınağı'na gittiğimizi krala bildiririz. Tapınağı büyük taşlarla kuruyor, duvarlarına kırıslar yerleştiriliyorlar. Tapınağın yapımında canla başla çalışılıyor ve yapım işi başarıyla ilerliyor. 9 "Halkın ileri gelenlerine, 'Bu tapınağı yeniden kurmak ve yapımını tamamlamak için size kim yetki verdi?' diye sorduk. 10 Bilgine sunmak üzere önerlerinin kim oldukları sana yazabilmek için adlarını da sorduk. 11 "İste bize verdikleri yanıt: "Biz yerin ve göğün Tanrı'sının kullaryız. Uzun yıllar önce İsrail'in büyük bir kralının kurup yapımını tamamladığı tapınağı yeniden kuruyoruz. 12 Ama atalarımız Göklerin Tanrı'sını öfkelendirdi. Bu yüzden Tanrı onları Babil Kralı Kildani Nebukadnessar'ın eline teslim etti. Nebukadnessar tapınağı yıktı, halkı da Babil'e sürdü. 13 Ama Babil Kralı Koreş, krallığının birinci yılında Tanrı'nın Tapınağı'nın yeniden yapılması için buyruk verdi. 14 Ayrıca Nebukadnessar'ın Tanrı'nın Yeruşalîm'deki Tapınağı'ndan çıkarıp Babil'deki tapınağa götürdüğü altın ve gümüş kapları da oradan çıkararak vali atadığı Şeşbassar adlı kişiye verdi. 15 Koreş

ona, Bu kapıları al, gidip Yeruşalim'deki tapınağa yerleştir dedi, Tanrı'nın Tapınağı'ni eski yerinde yeniden kur. **16** Böylece Şeşbassar gelip Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nın temelini attı. O günden bu yana yapım işleri sürmekte, ama daha bitmedi. **17** "Kral uygun görüyorsa, Babil Sarayı'ndaki arşivde bir araştırma yapısın. Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nın yeniden kurulması için Kral Koreş'in bir buyruk verip vermediği saptansın. Sonra kral bu konuya ilişkin kararını bize bildirsin."

6 Kral Darius'un buyruğu uyarınca, Babil'de kayıtların saklandığı odada araştırma yapıldı. **2** Medya İli'ndeki Ahmeta Kalesi'nde bir tomar bulundu. Tomarın içinde şunlar yazıyordu: **3** "Kral Koreş, krallığının birinci yılında, Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'na ilişkin şöyle buyruk verdi: 'Kurban kesmek üzere bu tapınağın yeniden kurulması için temel atılsın. Üç sıra büyük taş, bir sıra kırış döşensin. Yüksekliği ve genişliği altmışarşar olsun. Giderler saraydan karşılaşlsın. **5** Nebukadnessar'ın Yeruşalim'deki Tanrı'nın Tapınağı'ndan çıkarıp Babil'e getirdiği altın ve gümüş kaplar da geri verilsin. Yeruşalim'deki tapınakta özel yerlerine götürülsün. Hepsı Tanrı'nın Tapınağı'na konsun.' **6** "Onun için siz, Fırat'ın batı yakasındaki bölge valisi Tattenay, Şetar-Bozenay, çalışma arkadaşları ve oranın görevlileri, tapınaktan uzak durun! **7** Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işlerine karışmayın. Bırakin, Yahudiler'in valisiyle ileri gelenleri Tanrı'nın Tapınağı'ni eski yerinde yeniden kursunlar. **8** Ayrıca Tanrı'nın Tapınağı'ının yeniden kurulması için Yahudi ileri gelenlerine neler yapmanız gerektiğini size buyuruyorum: Bu adamların bütün giderleri kralın hazinesinden, Fırat'ın batı yakasındaki bölgeden toplanan vergilerden ödensin. Öyle ki, yapım işleri aksamasın. **9** Yeruşalim'deki kâhinlerin bütün gereksinimlerini hiç aksatmadan her gün vereceksiniz: Göklerin Tanrı'sına sunulacak yakımlık sunular için genç boğalar, koçlar, kuzular ve buğday, tuz, şarap, zeytinyağı. **10** Öyle ki, Göklerin Tanrı'sını hoşnut eden sunular sunsunlar, ben ve oğullarım sağı kalalım diye dua etsinler. **11** Bundan başka buyuruyorum ki, bu kararı değiştirenenin evinden bir kırış çıkarılacak ve o kişi kırışın üzerine asılacak. Evi de bu suçtan ötürü çöplüğe çevrilecek. **12** Yeruşalim'i adına konut seçen Tanrı, bu kararı değiştirmeye, oradaki Tanrı Tapınağı'ni yıkisma kalkışan her kralı ve ulusu yok etsin. Ben Darius böyle buyurdum. Buyruğum özenle yerine getirilsin." **13** Fırat'ın batı yakasındaki bölge valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve çalışma arkadaşları Kral Darius'un buyruğunu özenle yerine getirdiler. **14** Peygamber Hagay ile İddo oğlu Zekeriya'nın yaptıkları peygamberlik sayesinde Yahudi ileri gelenleri yapım işlerini başarıyla ilerlettiler. İsrail Tanrı'sının buyruğu ve Pers kralları Koreş'in, Darius'un, Artahâsta'nın buyrukları uyarınca tapınağın yapımını bitirdiler. **15** Tapınak Kral Darius'un krallığının altıncı yılı, Adar ayının üçüncü günü tamamlandı. **16** İsrail halkı –kâhinler, Levililer ve sürgünden dönenlerin tümü– Tanrı'nın Tapınağı'nın adanmasını sevinçle kutladılar. **17** Tanrı'nın Tapınağı'nın adanması için yüz boğa, iki yüz koç, dört yüz kuzu kurban ettiler. Oymakların sayısına göre, bütün İsraililer için günah sunusu olarak on iki teke sundular. **18** Musa'nın Kitabı'ndaki kural uyarınca Tanrı'nın Yeruşalim'deki hizmeti için kâhinlerle Levililer'i bağlı oldukları bölgelere göre görevlere atadılar. **19** Sürgünden dönenler birinci

ayın on dördüncü günü Fisih Bayramı'nı kutladılar. **20** Kâhinlerle Levililer hep birlikte kendilerini arındırdılar; dinsel açıdan hepsi arındı. Levililer sürgünden dönenlerin tümü, kardeşleri olan kâhinler ve kendileri için Fisih kurbanını kestiler. **21** Sürgünden dönen İsraililerle İsrail'in Tanrısı RAB'be yönelik amacıyla kendilerini çevredeki halkların kötü alışkanlıklarından ayırip onlara katılanların hepsi kurban ettiğinde yedi. **22** Mayasız Ekmek Bayramı'ni yedi gün sevinçle kutladılar. Çünkü RAB onları sevindirdi ve Asur Kralı'nın onlara iyi davranmasını, İsrail'in Tanrı'sı Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işlerinde onlara yardım etmesini sağladı.

7 Bu olaylardan sonra, Pers Kralı Artahâsta'nın krallığı döneminde, Başkâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas oğlu Avişa oğlu Bukki oğlu Uzzi oğlu Zerahya oğlu Merayot oğlu Azarya oğlu Amarya oğlu Ahituv oğlu Sadok oğlu Şallum oğlu Hilkiya oğlu Azarya oğlu Seraya oğlu Ezra adında biri Babil'den geldi. Ezra İsrail'in Tanrısı RAB'bin Musa'ya verdiği yasayı iyi bilen bir bilgindi. Tanrısı RAB'bin yardımıyla kral ona her istediğiini verdi. **7** Kral Artahâsta'nın krallığının yedinci yılında İsrail halkından, kâhinlerden, Levililer'den, ezgicilerden, tapınak görevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden bazları Yeruşalim'e gitti. **8** Ezra, Artahâsta'nın krallığının yedinci yılının beşinci ayında Yeruşalim'e vardi. **9** Birinci ayın birinci günü Babil'den ayrılmıştı. Tanrı'sının koruyucu eli sayesinde beşinci ayın birinci günü Yeruşalim'e vardi. **10** Ezra kendini RAB'bin Yasası'nın inceleyip uygulamaya ve İsrail'de kuralları, ilkeleri öğretmeye adamıştı. **11** Kral Artahâsta'nın RAB'bin buyruklarını, İsrail için koyduğu kuralları iyi bilen Kâhin ve Bilgin Ezra'ya verdiği mektubun bir örneği şudur: **12** "Kralların Kral Artahâsta'dan Gökler Tanrı'sının Yasası'nın bilgini Kâhin Ezra'ya selamlar! **13** "Krallığında yaşayan İsrail halkından, kâhinlerden ve Levililer'den Yeruşalim'e gitmek isteyen herkesin seninle gidebilmesi için buyruk veriyorum. **14** Elindeki Tanrı'nın Yasası'nın uygulanıp uygulanmadığı konusunda Yahuda ve Yeruşalim'de araştırma yapman için, ben ve yedi danışmanım seni görevlendirdik. **15** Benim ve danışmanlarımın Yeruşalim'de konut kuran İsrail'in Tanrı'sına gönülden verdigimiz altını, gümüşü birlikte götürmelisin. **16** Babil İli'nden elde edeceğin altının, gümüşün tümünü, halkın ve kâhinlerin Tanrıları'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'na gönülden verdikleri armağanları da alıp götürmelisin. **17** "Bu paraya hemen boğalar, koçlar, kuzular, tahlî sunuları ve dökmeli sunular satın alacak ve hepsini Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nn sunağı üzerinde sunacaksin. **18** Sen ve kardeşlerin artan altını, gümüşü Tanrı'nızın isteği uyarınca dilediğiniz gibi kullanın. **19** Tanrı'nın Tapınağı'nın hizmetinde kullanılmak üzere sana verilen kapların hepsini Yeruşalim'in Tanrı'sına sun. **20** Tanrı'nın Tapınağı için ödemem gereken başka bir şey varsa, giderleri kralın hazinesinden karşılarsın. **21** "Ben, Kral Artahâsta, Fırat'ın batı yakasındaki bölgenin bütün hazine görevlilerine buyruk veriyorum: Gökler Tanrı'sının Yasası'nın bilgini Kâhin Ezra'nın sizden her istediğini özenle yerine getirin. **22** Kendisine gerektiğinde yüz talanta kadar gümüş, yüz kor buğday, yüz bat şarap, yüz bat zeytinyağı ve istediği kadar tuz sağlayın. **23** Göklerin Tanrı'sı kendi tapınağı için ne buyurursa, özenle yerine

getirin. Öyle ki, bana ve oğullarına öfkelenmesin. 24 Sunu da bilesiniz ki, kâhinlerden, Levililer'den, ezgicilerden, tapınak görevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden, Tanrı'nın Tapınağı'nın özür hizmetkârlarından vergi almaya yetkiniz yoktur. 25 "Sana gelince, Ezra, sendeki Tanrı bilgeligi uyarınca yargıçlar ata. Bunlar Fırat'ın batı yakasındaki bölgедe yaşayan bütün halka, Tanrı'nın yasalarını bileyenlerin hepsine adalet sağlasınlar. Yasayı bilmeyenlere de siz öğreteceksiniz. 26 Tanrı'nın Yasası'na ve kralın buyruklarına uymayanlar ya ölümle, ya sürgünle, ya mallarına el konarak, ya da hapsedilerek cezalandırılsın." 27 Atalarımızın Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Kralın yüreğine Yeruşalim'deki tapınağını onurlandırma isteğini koymu. 28 Kralın, danışmanlarının, güçlü komutanlarının bana iyi davranmalarını sağla. Tanrı RAB'bin eli üzerinden olduğundan yüreklendim. İsrail ileri gelenlerinin bazlarını toplayıp benimle Yeruşalim'e dönmelerini sağladım.

8 Artaحاستا'nın krallığı döneminde ben Ezra'yla birlikte Babil'den dönen boy başlarının ve onlarla birlikte kayıtlı olanların listesi: 2 Pinehasoğulları'ndan Gerşom, İtamaroğulları'ndan Daniel, Davutoğulları'ndan Hattuş. 3 Şekanyaoğulları'ndan, Paroşogulları'ndan Zekeriya ve onunla birlikte bu boydan kaydedilen 150 erkek. 4 Pahat-Moavoğulları'ndan Zeraha oğlu Elyhoenay ve onunla birlikte 200 erkek. 5 Yahaziel oğlu Şekanya'nın oğullarından 300 erkek. 6 Adinoğulları'ndan Yonatan oğlu Ebet ve onunla birlikte 50 erkek. 7 Elamoğulları'ndan Atalya oğlu Yesaya ve onunla birlikte 70 erkek. 8 Şefatyoğulları'ndan Mikael oğlu Zevadya ve onunla birlikte 80 erkek. 9 Yoavoğulları'ndan Yehiel oğlu Ovadya ve onunla birlikte 218 erkek. 10 Yosifa oğlu Şelomit'in oğullarından 160 erkek. 11 Bevayoğulları'ndan Bevay oğlu Zekeriya ve onunla birlikte 28 erkek. 12 Azgatoğulları'ndan Hakkatan oğlu Yohanana ve onunla birlikte 110 erkek. 13 Adonikam'in küçük oğullarından adları Elifelet, Yeiel, Şemaya olanlar ve onlarla birlikte 60 erkek. 14 Bigvayoğulları'ndan Utay, Zakkur ve onlarla birlikte 70 erkek. 15 Onları Ahava Kenti'ne doğru uzanan kanalın yanına topladım. Orada üç gün konakladık. Halkın ve kâhinlerin arasında yoklama yaptığmda orada Levililer'den kimse olmadığını gördüm. 16 Bunun üzerine Eliezer, Ariel, Şemaya, Elnatan, Yariv, Elnatan, Natan, Zekeriya, Meşullam adındaki önderleri, Öğretmen Yoyeriv'i ve Elnatan'ı çağırıldım. 17 Sonra onları Kasıfya'da bulunan Önder İddo'ya gönderdim. İddo'ya ve tapınak görevlisi olan kardeşlerine neler söylemeleri gerektiğini bildirdim. Öyle ki, bize Tanrı'mızın Tapınağı'nda görev yapacak adamlar göndersinler. 18 Tanrı'mızın iyiği sayesinde İsrail oğlu Levi oğlu Mahlioğulları'ndan Şerevya adında bilge bir kişiyi bize gönderdiler. Kendisiyle birlikte oğulları ve kardeşleri toplam on sekiz kişi geldi. 19 Haşavya'yı, Merarioğulları'ndan Yeşa'yı ve kardeşleriyle oğullarını, toplam yirmi kişiyi de gönderdiler. 20 Ayrıca Levililer'e yardım etmek üzere Davut'la görevlilerinin atadığı tapınak görevlilerinden iki yüz yirmi kişi gönderdiler. Hepsinin adı listeye yazılmıştı. 21 Tanrı'mızın önünde alçakgönüllü davranmak, O'ndan kendimiz, çocuklarımız, mallarımız için güvenli bir yolculuk dilemek üzere orada, Ahava Kanalı yanında oruç ilan ettim. 22 Yolculuğumuz sırasında herhangi bir düşmandan bizi korumaları için, kraldan asker ve

atlı istemeye utanıyorum. Çünkü krala, "Tanrı'mız kendisine yönelerlerin hepsine iyilik eder, ama kızgin öfkesi kendisini bırakanların üzerindedir" demişti. 23 Oruç tuttuk ve bu konuda Tanrı'mız'a yakardık. O da yakarışımızı yanıtladı. 24 Şerevya, Haşavya ve kardeşlerinden kişiyle birlikte on iki onde gelen kâhin seçtim. 25 Kralın, danışmanlarının, komutanlarının ve orada bulunan Israilliler'in Tanrı'mız'ın Tapınağı'na bağıtladığı altını, gümüşü, kapları tartip onlara verdim. 26 Tartip verdiklerim şunlardır: 650 talant gümüş, 100 talant gümüş kap, 100 talant altın, 27 bin darlık yirmi altın tas ve altın kadar değerli, kaliteli, parlak tunçtan iki kap. 28 Onlara, "Siz RAB için kutsalsınız, bu kaplar da öyle" dedim, "Altın ve gümüş, atalarınızın Tanrı RAB'be gönülden sunulan sunudur. 29 RAB'bin Yeruşalim'deki Tapınağı'nın odalarında, onde gelen kâhinlerin, Levililer'in, İsrail'in boy başlarının önünde tartıncaya dek bunları iyi koruyun." 30 Böylece kâhinlerle Levililer Yeruşalim'e, Tanrı'mız'ın Tapınağı'na götürülmek için tartılan altını, gümüşü, kapları aldılar. 31 Birinci ayn on ikinci günü Yeruşalim'e gitmek üzere Ahava Kanalı'ndan ayrıldık. Tanrı'mız'ın eli überimizdeydi; yol boyunca düşmandan, pusuya yatanların saldırısından bizi korudu. 32 Sonunda Yeruşalim'e vardık. Orada üç gün kaldık. 33 Dördüncü gün, Tanrı'mız'ın Tapınağı'na gidip altını, gümüşü, kapları tarttık ve Uriya oğlu Kâhin Meremot'a verdik. Pinehas oğlu Elazar, Levili Yesu oğlu Yozavat ve Binnuy oğlu Noadya da onunla birlikteydi. 34 Her şey sayıldı, tartıldı; tartılanların tümü arında kayda geçirildi. 35 Sürgünden dönenler İsrail'in Tanrı'sına yakmalık sunular sundular: Bütün İsrail için on iki boğa, doksan altı koç, yetmiş yedi kuzu ve günah sunusu olarak on iki teke. Bütün bunlar RAB'be yakmalık sunu olarak sunuldu. 36 Ayrıca kralın buyruklarını içeren belgeyi kralın satraplarına ve Fırat'ın batı yakasındaki valilere verdiler. Bunlar İsrail halkına ve Tanrı'nın Tapınağı'na yardım etmişlerdi.

9 Bütün bunlardan sonra, önderler yanına gelerek şöyle dediler: "İsrail halkı, kâhinlerle Levililer dahil, çevredekı halkların -Kenanlıları'nın, Hititler'in, Perizililer'in, Yevusluların, Ammonluların, Moavluların, Mısırlıları'nın, Amorluların- içeren alışkanlıklarından kendilerini ayrı tutmadı. 2 Kendilerine ve oğullarına bu halklardan kız aldılar. Böylece kutsal soy çevredekı halklarla karıştı. Önderlerle görevliler bu hainlikte öncülük etti." 3 Bunu duyunca giysimi ve cüppemi yırttım, saçımı sakalımı yoldum, dehşet içinde oturakaldım. 4 Sürgünden dönenlerin bu hainliğinden ötürü İsrail'in Tanrı'sının sözlerinden titreyenlerin hepsi çevremde toplandı. Bense akşam sunusu sunulana dek dehşet içinde kaldım. 5 Akşam sunusu saat gelince üzüntümü bir yana bırakıp kalktım. Giysimle cüppem hâlâ yırtıktı. Diz çöküp ellerimi Tanrı RAB'be açtım. 6 Şöyle dua ettim: "Ey Tanrı, yüzümü sana çevirmeye utanıyorum, sıkılıyorum. Ey Tanrı, günahlarımız başımızdan aşkin. Suçlarımı göklere ulaştı. 7 Atalarımızın günlerinden bugüne dek suçlarımız içinde boğulduk. Günahlarımı yüzünden biz de, krallarımızla kâhinlerimiz de yabancı kralların eline teslim edildik. Kılıçtan geçirildik, sürgüne gönderildik. Yağmalandık. Bugün de olduğu gibi aşağılandı. 8 "Şimdide Tanrı'mız RAB bir an için bize acıdı. Sürgünden kurtulan bir azınlık bıraktı bize. Kutsal yerinde bize sarsılmaz bir destek verdi. Gözlerimizi aydınlattı.

Köleliğimizde bize yenilenme fırsatı sağladı. **9** Köle olduğumuz halde Tanrı'mız bizi köle bırakmadı. Pers krallarının bize iyi davranmalarını sağladı: Tanrı'mızın Tapınağı'ni yeniden kurmak, yıkık yerleri onarmak için bize yenilenme fırsatı verdi. Yeruşalim'de ve Yahuda'da bize bir korunma duvarı verdi. **10** "Ey Tanrı'mız, bundan başka ne diyebiliriz? Kulların peygamberler aracılığıyla verdığın buyruklarla uymadık. Şöyle demiştin: 'Mülk edinmek için gitmekte olduğunuz ülke, orada yaşayan halkların içrençlikleriyle kirlenmiştir. İçrençlikleri yüzünden ülke baştan başa murdarlıklarla doldu. **12** Bunun için kızlarınızı onların oğullarına vermeyin. Onların kızlarını da oğullarınıza almayın. Hiçbir zaman onların esenliği ve iyiliği için çalışmayın. Öyle ki, güç bulasınız, ülkenin iyi ürünlerini yiyesiniz ve ülkeyi sonsuza dek oğullarınıza miras bırakasınız.' **13** 'Başımıza gelenlere yaptığımız kötülıklar ve büyük suçumuz neden oldu. Sen, ey Tanrı'mız, bizi hak ettiğimizden daha az cezalandırın ve bize sürgünden kurtulan böyle bir azınlık bırakın. **14** 'Yine buyruklarına karşı gelecek miyiz? Bu içrençlikleri yapan halklarla evlilik bağıyla karışacak miyiz? Bunu yaparsak, tek kişi sağ kalmadan yok edinceye dek bize öfkelenmeyecek misin? **15** Ey İsrail'in Tanrı'sı RAB, sen adılsın! Bugün sürgünden kurtulan bir azınlık olarak bırakıldık. Senin önünde durmaya hakkımız olmadığı halde, suçlarınızın içinde önünde duruyoruz."

10 Ağlayarak kendini Tanrı'nın Tapınağı'nın önünde yere atan Ezra dua edip günahlarını açıkladı. Bu arada erkek, kadın, çocuk, İsraililer'den çok büyük bir topluluk Ezra'nın çevresine toplandı. Onlar da hiçkira hiçkira ağılıyordu. **2** Elamoğulları'ndan Yehiel oğlu Şekanya, Ezra'ya şöyle dedi: "Çevremizdeki halklardan yabancı karilar aldığımız için Tanrı'mız'a ihanet ettik. Buna karşın İsrail için hâlâ umut var. **3** Senin ve Tanrı'mızın buyrukları karşısında titreyenlerin öğütleri uyarınca, bütün yabancı kadınları ve çocukların uzaklaştırmak için Tanrı'mızla şimdi bir antlaşma yapalım. Bu antlaşma yasaya uygun olsun. **4** Haydi kalk! Sorumluluk senin üzerinde. Biz seni destekleyeceğiz. Güçlü ol ve gerekeni yapı!" **5** Bunun üzerine yerden kalkan Ezra önde gelen Levili kâhinlere ve öbür İsraililer'e söyleneni yapmaları için ant içirdi. Hepsi ant içti. **6** Sonra Ezra Tanrı'nın Tapınağı'nın önünden ayrılp Elyaşiv oğlu Yehohanan'ın odasına gitti. Orada gecelerken ne yemek yedi, ne su içti. Sürgünden dönenler Tanrı'ya bağlı kalmadığı için yas tutuyordu. **7** Sürgünden dönenlerin hepsinin Yeruşalim'de toplanması için Yahuda ve Yeruşalim'de bir duyuru yapıldı: **8** Halkın önderlerinin ve ileri gelenlerinin kararı uyarınca, üç gün içinde gelmeyenin bütün malına el konulacak, kendisi de sürgünden dönenler topluluğundan atılacaktı. **9** Bütün Yahudalı ve Benyaminli erkekler üç gün içinde Yeruşalim'de toplandılar. Dokuzuncu ayın yirminci günü hepsi Tanrı'nın Tapınağı'nın önündeki alandaydı. Hem durumun öneminden, hem de yağmurdan ötürü herkes titriyordu. **10** Kâhin Ezra kalkıp, "Siz Tanrı'ya ihanet ettiniz" dedi, "Yabancı kadınlarla evlendiniz. İsrail'in suçuna suç kattınız. **11** Şimdi atalarınızın Tanrı'sı RAB'be suçunuza açıklayın. O'nun istediği yanın. Çevredekî halklardan ve yabancı karılardan ayrıln." **12** Topluluk yüksek sesle şöyle karşılık verdi: "Bütün söylediğini yapacağız. **13** Yalnız kalabalık çok, üstelik hava da

yağmurlu. Dışarda duracak gücümüz kalmadı. Hem bu bir iki günde çözülecek iş değil. Çünkü bu konuda çok günah işledik. **14** Bütün topluluk adına önderlerimiz bu konuya ilgilenin. Sonra kentlerimizde yabancı kadınla evli olan herkes saptanın bir zamanda kentin ileri gelenleri ve yargıçlarıyla birlikte gelsin. Yeter ki, Tanrı'mızın bu konudaki kızgın öfkesi überimizden kalksin." **15** Ancak, Asahel oğlu Yonatan, Tikva oğlu Yahzeya ve onları destekleyen Meşullam ile Levili Şabbetay buna karşı çıktılar. **16** Sürgünden dönenler bu önerİYE görE davrandılar. Kâhin Ezra adlarını belirterek her boydan boy başlarını seçti. Onuncu ayın birinci günü oturup konuyu incelemeye başladılar. **17** Birinci ayın birinci günü yabancı kadınlarla evlenen bütün erkeklerin durumunu incelemeyi bitirdiler. **18** Kâhinlerin soyundan gelip yabancı kadınlarla evlenenler şunlardı: Yosadak oğlu Yeşu'nun oğullarından ve kardeşlerinin soyundan Maaseya, Eliezer, Yariv, Gedalya. **19** Bunlar karlarını kovacaklarına söz verdiler. İşledikleri suç için suç sunusu olarak sürüden bir koç sundular. **20** İmmeroğulları'ndan: Hanani, Zevadya. **21** Harimoğulları'ndan: Maaseya, Eliya, Şemaya, Yehiel, Uzziya. **22** Paşhuroğulları'ndan: Elyoenay, Maaseya, İsmail, Netanel, Yozavat, Elasa. **23** Leviller'den: Yozavat, Şimi, Kelaya –Kilata-Petahya, Yahuda, Eliezer. **24** Ezgicilerden: Elyaşiv, Tapınak kapi nöbetçilerinden: Şallum, Telem, Uri. **25** Öbü İsraililer'den: Paroşogulları'ndan: Ramya, Yizziya, Malkiya, Miyamin, Elazar, Malkiya, Benaya. **26** Elamoğulları'ndan: Mattanya, Zekeriya, Yehiel, Avdi, Yeremot, Eliya. **27** Zattuoğulları'ndan: Elyoenay, Elyaşiv, Mattanya, Yeremot, Zavat, Aziza. **28** Bevayoğulları'ndan: Yehohanan, Hananya, Zabbay, Atlay. **29** Banioğulları'ndan: Meşullam, Malluk, Adaya, Yaşuv, Şeal, Yeremot. **30** Pahat-Moavoğulları'ndan: Adna, Kelal, Benaya, Maaseya, Mattanya, Besalel, Binnuy, Manaşse. **31** Harimoğulları'ndan: Eliezer, Yişşa, Malkiya, Şemaya, Şimon, **32** Benyamin, Malluk, Şemarya. **33** Haşumoğulları'ndan: Mattenay, Mattatta, Zavat, Elifelet, Yeremay, Manaşse, Şimi. **34** Banioğulları'ndan: Maaday, Amram, Uel, **35** Benaya, Bedeya, Keluhu, **36** Vanya, Meremot, Elyaşiv, **37** Mattanya, Mattenay, Yaasay, **38** Bani, Binnuy, Şimi, **39** Şelemya, Natan, Adaya, **40** Maknadvay, Şaşay, Saray, **41** Azarel, Şelemya, Şemarya, **42** Şallum, Amarya, Yusuf. **43** Nevooğulları'ndan: Yeiel, Mattitya, Zavat, Zevina, Yadday, Yoel, Benaya. **44** Bunların hepsi yabancı kadınlarla evlenmişti. Bazılarının bu kadınlarından çocukları da vardı.

Nehemya

1 Hakalya oğlu Nehemya'nın anlattıkları: Pers Kralı Artahasta'nın krallığının yirminci yılı, Kislev ayında Sus Kalesi'ndeydim. **2** Kardeşlerimden Hanani ve bazı Yahudileri yanına geldi. Onlara sürgünden kurtulup sağ kalan Yahudiler'i ve Yeruşalim'in durumunu sordum. **3** "Sürgünden kurtulup Yahuda İli'ne dönenler büyük sıkıntı ve utanç içinde" diye karşılık verdiler, "Üstelik Yeruşalim surları yıkılmış, kapıları yakılmış." **4** Bunları duyunca oturup ağladım, günlerce yas tuttum. Oruç tutup Göklerin Tanrı'sına dua ettim: **5** "Ey Göklerin Tanrı RAB! Yüce ve görkemli Tanrı! Seni sevenlerle, buyruklarına uyanlarla yaptığı antlaşmaya bağlı kalırsın. **6** Ya RAB, halimi gör, gece gündüz kolların Israil halkı için ettiğimi duaya kulak ver. İtiraf ediyorum, Israil halkı günah işledi, ben ve atalarım günah işledik. **7** Sana çok kötülük yaptık. Kulun Musa'ya verdiği buyrukla, kurallara, ilkelere uymadık. **8** "Kulun Musa'ya söylediklerini animsa. Dedin ki, 'Eğer bana ihanet ederseniz, sizi ulusların arasına dağıtacağım. **9** Ama bana döner, buyruklarımı özenle yerine getirseniz, dünyanın öbür ucuna sürülmüş olsanız bile sizleri toplayıp seçtiğim yere, bulunacağım yere getireceğim.' **10** "Onlar senin kolların, kendi halkındır. Yüce kudretin ve güçlü elinle onları kurtardın. **11** Ya Rab, bu kulunun, adını yüceltmekten sevinç duyan öbür kollarının dualarına kulak ver. Beni bugün başarılı kıl ve kralın önerimi kabul etmesini sağla." O günlerde kralın sakısıydım.

2 Kral Artahasta'nın krallığının yirminci yılı, Nisan ayıydı. Krala getirilen şarabı alıp kendisine sundum. O güne kadar beni hiç üzgün görmemişti. **2** Bu yüzden, "Neden böyle üzgün görünyorsun?" diye sordu, "Hasta olmadığına göre, bir derdin olmalı." Çok korktum. **3** Krala, "Tanrı sana uzun ömürler versin" dedim, "Atalarımın gömülüdüğü kent yıkıldı, kapıları yakıldı. Nasıl üzülmem?" **4** Kral, "Dileğin ne?" diye sordu. Göklerin Tanrı'sına dua edip krala söyle dedim: "Eğer uygun görüyorsan, benden hoşnut kaldınsa, lütfen beni Yahuda'ya, atalarımın gömülüdüğü kente gönder; kenti onarayım." **6** Kral kraliceyle birlikte oturuyordu. "Yolculüğün ne kadar süre?" diye sordu, "Ne zaman dönersin?" Böylece kral dileğimi uygun buldu ve beni göndermeye kabul etti. Ona ne zaman doneceğini söyledi. **7** Sonra söyle dedim: "Uygun görüyorsan, Yahuda'ya varmamı sağlamaları için, Fırat'ın batı yakasındaki valilere birer mektup yazılsın. **8** Bir de kralın orman sorumlusu Asafa bir mektup götüremek istiyorum. Tapınağınlarındaki kalenin kapıları, kent surları ve oturacağım evin yapımı için bana kereste versin." Tanrımlı bana destek olduğu için kral dileklerimi yerine getirdi. **9** Fırat'ın batı yakasındaki valilere gidip kralın mektuplarını verdim. Kral benimle birlikte komutanlar ve atlılar göndermişti. **10** Horonlu Sanballat ile Ammonlu görevlilerden Toviya, Israil halkın iyiliği için birinin çalışmaya geldiğini duyunca çok sıkıldılar. **11** Yeruşalim'e gittim. Orada üç gün kaldıktan sonra, **12** gece kalkıp birkaç adama birlikte işe koyuldum. Yeruşalim için yapacaklarımı ilişkin Tanrı'dan aldığım esini kimseye açıklamadım. Bindiğim hayvandan başka hayvan götürmemiştüm. **13** Hâlâ karanlıktı. Dere Kapısı'ndan Ejder Pınarı'na, oradan

Gübre Kapısı'na gittim. Yeruşalim'in yıkılan surlarını, yanıp kül olan kapılarını gözden geçirdim. **14** Sonra Pınar Kapısı'na, Kral Havuzu'na doğru gittim. Ne var ki, yol bindiğim hayvanın geçmesine uygun değildi. **15** Gece karanlığında dere boyunca ilerledim, surları gözden geçirip geri geldim. Sonunda Dere Kapısı'ndan girip yerime döndüm. **16** Yetkililer nereye gittiğini, ne yaptığımı bilmiyordular. Çünkü Yahudiler'e, kâhnlere, soylulara, yetkililere ve öteki görevlilere henüz hiçbir şey söylememiştir. **17** Sonra onlara, "İçine düştüğümüz yıkımı görüyorsunuz" dedim, "Yeruşalim yıkılmış, kapıları ateşe verilmiş. Gelin, Yeruşalim surlarını onaralım, utancımıza son verelim." **18** Onlara Tanrı'nın bana nasıl destek olduğunu ve kralın söylediklerini anlattım. Onlar da, "Haydi, onarmaya başlayalım" dediler. Var güçleriyle bu hazırlı işe başladılar. **19** Ama Horonlu Sanballat, Ammonlu görevlilerden Toviya, Arap Geşem yapacaklarımı duyunca, bizi küçümseyip alay ettiler. "Ne yapıyorsunuz? Krala baş mı kaldırıyorsunuz?" dediler. **20** Onları şöyle yanıtladım: "Göklerin Tanrı bizi başarılı kılacaktır. Biz O'nun kulları olarak onarımı başlatabiliz. Ama sizin Yeruşalim üzerinde ne hakkınız, ne de payınız olacak, adınız bile anılmayacak."

3 Başkâhin Elyaşiv ile öbür kâhinler işe koymuş Koyun Kapısı'ni onardılar, kapı kanatlarını kutsayıp yerine taktılar. Hammea Kulesi'ne ve Hananel Kulesi'ne kadar surları kutsadılar. **2** Bitişik bölümü Erihalîller, onun yanındakini de İmrî oğlu Zakkur onardı. **3** Balık Kapısı'ni Senaâîller onardı. Kirişleri yerleştirip kapı kanatlarını yerine koydular, sürgülerle kapı kollarını taktılar. **4** Bitişik bölümü Hakkos oğlu Uriya oğlu Meremot onardı. Onun yanındakini Meşezavel oğlu Berekyâ oğlu Meşullam onardı. Onun yanındakini Baana oğlu Sadok onardı. **5** Onun yanındakini Tekoâîller onardı; ama soylular efendilerinin buyurduğu işlere el atmıştılar. **6** Eski Kapı'yı Paseah oğlu Yoyada ile Besodya oğlu Meşullam onardı. Kirişleri yerleştirip kapı kanatlarını yerine koydular, sürgülerle kapı kollarını taktılar. **7** Bitişik bölümü Givonlu Melatyâ, Meronotlu Yadon ve Fırat'ın batı yakasındaki bölge valisinin yönetiminde yaşayan Givonlular'la Mispalîler onardı. **8** Onların yanındakini kuyumcuların biri olan Harhaya oğlu Uzziel onardı. Onun yanındakini baharatçı Hananya onardı. Yeruşalim surlarını Genî Duvar'a kadar onardılar. **9** Onların yanındaki bölüm Yeruşalim'in yarısını yöneten Hur oğlu Refaya onardı. **10** Bunun yanındaki bölüm Harumaf oğlu Yedaya'nın evinin karşısına düşüyordu. O bölüm Yedaya onardı. Onun yanındakini Haşavneya oğlu Hattûş onardı. **11** Harim oğlu Malkiya ile Pahat-Moav oğlu Haşşûv başka bir bölüm ve Fırınlar Kulesi'ni onardılar. **12** Onların yanındaki bölüm Yeruşalim'in öbür yarısını yöneten Halloheş oğlu Şallum kızlarıyla birlikte onardı. **13** Dere Kapısı'ni Hanun ve Zanoah'ta yaşayanlar onardı. Kapı kanatlarını yerlerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktılar. Ayrıca Gübre Kapısı'na kadar uzanan surlarda bin arşinlik yer onardılar. **14** Gübre Kapısı'nı Beythakkerem bölgesini yöneten Rekav oğlu Malkiya onardı. Kapı kanatlarını yerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktılar. **15** Pınar Kapısı'nı Mispa bölgesini yöneten Kol-Hoze oğlu Şallun onardı. Üzerini bir saçaklı kapadı. Kapı kanatlarını yerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktı. Kral Bahçesi'nin yanındaki Şelâh

Havuzu'nun duvarını Davut Kenti'nden inen merdivenlere kadar onardi. **16** Oradan ötesini Beytsur bölgesinin yarısını yöneten Azbuk oğlu Nehemya, Davut'un aile mezarlığından yapay havuza ve Yiğitler Evi'ne kadar onardi. **17** Surların sonraki bölümünü aşağıdaki Levililer onardı: Bani oğlu Rehum bir sonraki bölümünü onardi. Bitişliğini Keila bölgesinin yarısını yöneten Haşavya kendi bülgesi adına onardi. **18** Ondan sonraki bölümü, Keila bölgesinin öbür yarısını yöneten Henadat oğlu Bavvay yönetiminde kardeşleri onardılar. **19** Onun bitişini –silah deposuna, surun döndüğü yere kadar çıkan yolun karşısını– Mispa'yı yöneten Yesu oğlu Ezer onardi. **20** Ondan sonraki, surun döndüğü yerden Başkahin Elyasiy'in evinin kapısına kadar uzanan bölümү büyük çaba harcayarak Zakkay oğlu Baruk onardi. **21** Ondan sonrası, Elyasiy'in evinin kapısından evin sonuna kadar uzanan bölümü Hakkos oğlu Uriya oğlu Meremot onardi. **22** Surların sonraki bölümünü Çevrede yaşayan kâhinler onardı. **23** Evlerinin karşısına düşen bölümü Benyamin ile Haşuv onardılar. Onlardan sonra, evinin bitışı olan bölümü Ananya oğlu Maaseya oğlu Azarya onardi. **24** Ondan sonraki, Azarya'hın evinden surun döndüğü köşeye kadar uzanan bölümü Henadat oğlu Binnuy onardi. **25** Uzay oğlu Palal surun döndüğü köşeden sonraki bölümü ve yukarı saray muhafiz avlusunun yanındaki gözetleme kulesini onardi. Ondan sonraki bölümü Paroş oğlu Pedaya onardi; **26** Pedaya ile Ofel Tepesi'nde yaşayan tapınak görevlileri doğuya doğru Su Kapısı'nın önüne ve gözetleme kulesine kadarki bölümü onardılar. **27** Ondan sonraki, büyük gözetleme kulesinden Ofel surlarına kadar uzanan bölümü Tekoalılar onardi. **28** At Kapısı'nın yukarısını kâhinler onardi. Her biri kendi evinin karşısını yaptı. **29** Onlardan sonra, evinin karşısına düşen bölümü İmmer oğlu Sadok onardi. Ondan sonrası Doğu Kapısı'nın nöbetçisi Şekanya oğlu Şemaya onardi. **30** Ondan sonraki bölümü Şeleyema oğlu Hananya ile Salaf'ın altıncı oğlu Hanun onardi. Ondan sonra, odasının karşısına düşen bölümü Berekye oğlu Meşullam onardi. **31** Ondan sonraki bölümü, tapınak görevlileriyle tüccarların kaldığı eve, oradan Mifkat Kapısı'na, surun yukarı köşesindeki odaya kadar, kuyumcuların biri olan Malkiya onardi. **32** Surun köşesindeki odaya Koyun Kapısı arasındaki bölümü kuyumcularla tüccarlar onardılar.

4 Sanballat surları onardığımızı duyunca öfkeden deliye döndü. Bizimle alay etmeye başladı. **2** Dostlarının ve Samiriye ordusunun önünde, "Bu zavallı Yahudiler ne yaptıklarını sanıyorlar?" dedi, "Onlara izin verirler mi? Kurban mı kesecekler? Bir günde mi bitirecekler? Küle dönmüş molozların arasından taşları mı canlandıracaklar?" **3** Yanında duran Ammonlu Toviya, "Yaptıkları şu taş duvara bak!" dedi, "Üzerine bir tilki çırksa yıkılır." **4** O zaman şöyle dua ettim: "Ey Tanrı, bize kulak ver! Hor görüyorlar bizi. Onların aşağılamalarını kendi başlarına döndür. Sürüldükleri ülkeye yağmaya uğrasınlar. **5** Suçlarını bağışlama, günahlarını unutma. Çünkü biz çalışanları aşağıladılar." **6** Surun onarımına devam ettim; yarı yüksekliğe kadar suru tamamladık. Çünkü herkes canla başla çalışıyordu. **7** Sanballat, Toviya, Araplar, Ammonlular ve Aşdotular Yeruşalim surlarındaki onarımın ilerlediğini, gediklerin kapanmaya başladığını duyunca

çok öfkelendiler. **8** Hepsi bir araya gelerek Yeruşalim'e karşı savaşmak ve kente karışıklık çıkarmak için düzen kurdular. **9** Ama biz Tanrı'mız'a dua ettik ve gece gündüz onları gözetlesinler diye nöbetçiler diktik. **10** O sırada Yahudililer, "Yük taşıyanların gücü tükendi" dediler, "O kadar moloz var ki, artık surların onarımını sürdürmemiyoruz." **11** Düşmanlarımız ise, "Onlar anlamadan, bizi görmeden aralarına girip hepsini öldürerek bu işe son verelim" diye düşünüyorlardı. **12** Çevrede yaşayan Yahudiler gelip on kez bizi uyardılar. "Yanımıza gelin, yoksa size her yönden saldıracaklar" dediler. **13** Bu yüzden, surların en alçak yerlerinin arkasına, tamamlanmamış yerkere, çeşitli boylardan kılıçlı, mızraklı, yaylı adamlar yerleştirdim. **14** Durumu görünce ayağa kalktım; soylulara, görevlilere ve geri kalan herkese, "Onlardan korkmayın!" dedim, "Yüce ve görkemli Rab'bi anımsayın. Kardeşleriniz, oğullarınız, kızlarınız, karılarınız, evleriniz için savaşın." **15** Kurdukları düzene anladığımız düşmanlarımızın kulağına gitti. Tanrı düzenlerini boşça bırakmıştı. O zaman hepimiz surlara, işimizin başına döndük. **16** O günden sonra adamlarımın yarısı çalışırken öbür yarısı mızraklı, kalkanlı, yaylı ve zırhlı olarak nöbet tuttu. Önderler Yahudililer'in arkasında yer almıştı. **17** Duvarcılar, yükleri taşıyanlar, yükleyenler bir eliyle çalışıyor, bir eliyle silah tutuyordu. **18** Yapıclar kılıç kuşanmış, öyle çalışıyorlardı. Boru çalansa benim yanındaydım. **19** Soylulara, görevlilere ve geri kalan herkese, "İş çok büyük ve dağınık" dedim, "Surların üzerinde her birimiz ayrı yerde, birbirimizden uzaktayız. **20** Nereden boru sesini iştirseniz, orada bize katılın. Tanrı'mız bizim için savaşacak." **21** İşte böyle çalışıyorduk. Yarımız gün doğumundan yıldızlar görünene kadar mızraklarla nöbet tutuyordu. **22** O sırada halka, "Herkes geceyi yardımcısıyla birlikte Yeruşalim'de geçsirsin" dedim, "Gece bizim için nöbet tutsunlar, gündüz de çalışılsınlar." **23** Ne ben, ne kardeşlerim, ne adamlarım, ne de yanındaki nöbetçiler, giysilerimizi çıkarmadık. Herkes suya bile silahıyla gitti.

5 Bir süre sonra kadınlar erkekli halk Yahudi kardeşlerinden şiddetle yakınımaya başladı. **2** Bazıları, "Biz kalabalıkız" diyor, "Oğullarımız, kızlarımız çok. Yaşamak için buğdaya ihtiyacımız var." **3** Bazıları da, "Kitlikta buğday almak için tarlalarımızı, bağlarımızı, evlerimizi ipotek ediyoruz" diyor. **4** Bazıları ise, "Krala vergi ödemek için tarlalarımızı, bağlarımızı karşılık gösterip borç para alıdık" diyor, **5** "Yahudi kardeşlerimize aynı kanı taşıymıyor muyuz? Bizim çocukların onlarınkinden ne farkı var? Oğullarımızı kızlarımızı köle olarak satmak zorunda kaldık. Kızlarımızdan bazıları cariye olarak satıldı bile. Çaresiz kaldık. Çünkü tarlalarımız, bağlarımız başkalarının elinde." **6** Onların bu dertlerini, yakınlarını duyunca çok öfkelendim. **7** Düşününce soylularla yetkilileri suçu buldu. Onlara, "Kardeşlerinizden faiz alıyzsunuz!" dedim. Onlara karşı herkes bir araya topladım. Sonra şöyle dedim: **8** "Biz yabancılarla satılan Yahudi kardeşlerimizi elimizden geldiğince geri almayı çalışırken siz kardeşlerinizi satıyorsunuz. Yine bize satılsınlar diye mi?" Sustular, söyleyecek söz bulmadılar. **9** Sonra, "Yaptığınız doğru değil" dedim, "Düşmanlarımız olan öteki ulusların aşağılamalarından kaçınmak için Tanrı korkusuyla yaşamanız gerekmek mi? **10** Kardeşlerim,

adamlarım ve ben ödünlük olarak halka para ve buğday veriyoruz. Lütfen faiz almaktan vazgeçelim! **11** Tarlalarını, bağlarını, zeytinliklerini, evlerini onlara hemen geri verin. Bir de faiz olarak aldiğiniz gümüşün, buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının yüzde birini verin." **12** "Veririz" dediler, "Artık onlardan hiçbir şey istemeyeceğiz. Ne diyorsan öyle yapacağımız." Kâhinleri çığırımdı ve yetkililere kâhinlerin önünde verdikleri sözü tutacaklarına ilişkin ant içirdim. **13** Sonra eteğimi silktim ve dedim ki, "Kim verdiği sözü tutmazsa, Tanrı da onu böyle silsinsin; malını mülküni elinden alınsın, tam takır bırakısin." Herkes buna, "Amin" dedi ve RAB'be övgüler sundu. Ve sözlerini tuttular. **14** Yahuda'da valilik yaptığım on iki yıl boyunca, ilk atandığım günden son güne kadar, Artahâsta'nın krallığının yirminci yılından otuz ikinci yılına dek, ne ben, ne kardeşlerim valiliğe ayrılan yiyecek bütçesine dokunmadık. **15** Benden önce görev yapan valiler halka yük oldular. Onlardan kırk şekel gümüşün yanısıra yiyecek ve şarap da aldılar. Uşaklıları bile halkı ezdi. Ama ben Tanrı'dan korktuğum için böyle davranışmadım. **16** Surların onarımını sürdürdüm. Adamlarımın hepsi işin başında durdu. Bir tarla bile satın almadık. **17** Çevremizdeki uluslararasılar bize gelenlerin dışında Yahudiler'den ve yetkililerden yüz elli kişi soframaya otururdu. **18** Benim için her gün bir boğa, altı seçme koyun, tavuklar kesilir, on içinde bir de her türden bolca şarap hazırlanır. Bütün bunlara karşın valiliğin yiyecek bütçesine dokunmadım. Çünkü halk ağır yük altındaydı. **19** Ey Tanrıım, bu halk uğruna yaptıklarım için beni iyileştir. an.

6 Surları onardığım, gediklerini kapadığım haberini Sanballat'a, Toviya'ya, Arap Geşem'e ve öbür düşmanlarımıza ulaştı. O sırada kapı kanatlarını henüz takmamıştım. **2** Sanballat ile Geşem bana haber göndererek, "Gel, Ono Ovası'ndaki köylerden birinde buluşalım" dediler. Bana kötülük yapmayı düşünüyorlardı. **3** Onlara haberciler göndererek, "Büyük bir iş yapıyorum, gelemem" dedim, "Yanınıza gelirsem işi bırakmış olurum; niçin iş dursun?" **4** Bana dört kez bu haberini gönderdiler, ben de hep aynı yanıt verdim. **5** Sanballat beşinci kez aynı önerileyi habercisini gönderdi. Habercinin elinde açık bir mektup vardı. **6** İçinde şunlar yazılıydı: "Çevredekiler uluslararası arasında Geşem'in de doğruladığı bir söyleti var. Sen ve Yahudiler ayaklanması düşündüğünüz için surları onarıyormuşsunuz. Anlatılanlara göre kral olmak üzeresin. **7** Yahuda Kralı olduğunu Yeruşalim'e duyurmak için peygamberler bile atamışın. Bütün bunlar kralın kulağına gidecek. Onun için, gel de görüşelim." **8** Ona şu yanıt gönderdim: "Söylediklerinin hiçbirini doğru değil. Hepsini kendin uyduruyorsun." **9** Hepsini bizi korkutmaya çalışıyorlardı. "İşi bırakacaklar, onarım duracak" diye düşünüyorlardı. Ama ben, "Tanrı, ellerime güç ver" diye dua ettim. **10** Bir gün Mehetavel oğlu Delaya oğlu Şemaya'nın evine gittim. Evine kapanmıştı. Bana, "Tanrı'nın evinde, tapınakta buluşalım" dedi, "Tapınağın kapılarını kapatı牢, çünkü seni öldürmeye gelecekler. Gece seni öldürmeye gelecekler." **11** Ona, "Ben kaçacak adam değilim" dedim, "Benim gibi biri canını kurtarmak için tapınağa siğınır mı? Gelmeyeceğim." **12** Anladım ki, onu Tanrı göndermemeli. Bu sözleri bir peygamber gibi, benim kötülüğüm için söylemişti. Toviya ile Sanballat onu satın almışlardı. **13** Bu yolla gözümü korkutup bana günah işleteceklerini düşünüyorlardı. Böylece

beni kötulemek için ellerine fırsat geçmiş olacaktı. **14** "Ey Tanrıım, Toviya'yla Sanballat'ın yaptığı kötülüğü unutma" diye dua ettim, "Beni korkutmak isteyen kadın peygamber Noadya'yla öbür peygamberlerin yaptıklarını da unutma." **15** Surların onarımı elli iki günde, yirmi beş Elul'da bitti. **16** Bütün düşmanlarım bunu duydular, çevremizdeki uluslararasıları korku sardı. Böylece düşmanlarım özgüvenlerini bûsbütün yitirdiler. Çünkü bu işi Tanrı'mız'ın yardımıyla başardığımızı anladılar. **17** O günlerde Yahuda soylularıyla Toviya sık sık yazışıyorlardı. **18** Birçok Yahudalı Toviya'ya bağlı kalacağına ant içmişti. Çünkü Toviya, Arah oğlu Şekanya'nın damadıydı. Oğlu Yehohan da Berekyo oğlu Meşullam'ın kızını almıştı. **19** Soylular Toviya'nın iyiliklerini bana anlatıyor, benim söylediğimleri de ona iletiyorlardı. Toviya beni yıldırım için sürekli mektup gönderiyordu.

7 Surların onarımı bitip kapılar yerine takıldıktan sonra, kapı nöbetçileri, ezciciler ve Levililer görevre atandı. **2** Kardeşim Hanani'yle kale komutanı Hananya'yi Yeruşalim'e yönetici atadım. Hananya güvenilir bir kişiydi. Çoğu insandan daha çok Tanrı'dan korkardı. **3** Onlara, "Güneş ortalığı ısitincaya kadar Yeruşalim kapıları açılmasın" dedim, "Kapı nöbetçileri görev başında kaynak kapıları kapalı tutsunlar. Kapıları siz sürgüleyin ve Yeruşalim'de oturanlara nöbet görevi verin. Bazıları bu görevi yapın, bazıları da evlerinin çevresinde nöbet tutsun." **4** Yeruşalim geniş, büyük bir kentti, ama nüfusu azdı. İçindeki evler henüz onarılmamıştı. **5** Tanrıım soylarına göre halkın sayımı yapılabilsin diye soyluları, yetkilileri ve bütün halkı toplamamı istedim. Sürgünden ilk dönenlerin soy kutوغunu buldum. İçinde şunlar yazılıydı: **6** Babil Kralı Nebukadnessar'ın sürgün ettiği insanlar yaşadıkları ilden Yeruşalim ve Yahuda'daki kendi kentlerine döndü. **7** Bunlar Zerbabil, Yeşu, Nehemya, Azarya, Raamy, Nahamani, Mordekay, Bilسان, Misperet, Bigvay, Nehum ve Baana'nın onderliğinde geldiler. Sürgünden dönen İsraililer'in sayıları şöyleydi: **8** Paroşogulları: 2 172 **9** Şefatyoğulları: 372 **10** Arahoğulları: 652 **11** Yeşu ve Yoav soyundan Pahat-Moavoğulları: 2 818 **12** Elamoğulları: 1 254 **13** Zattuoğulları: 845 **14** Zakkayoğulları: 760 **15** Binnuyoğulları: 648 **16** Bevayoğulları: 628 **17** Azgatoğulları: 2 322 **18** Adonikamoğulları: 667 **19** Bigvayoğulları: 2067 **20** Adinoğulları: 655 **21** Hizkiya soyundan Ateroğulları: 98 **22** Haşumoğulları: 328 **23** Besayoğulları: 324 **24** Harifoğulları: 112 **25** Givonlular: 95 **26** Beytلهemiler ve Netofalilar: 188 **27** Anatotlular: 128 **28** Beytazmavetiler: 42 **29** Kiryat-Yearimliler, Kefiralilar ve Beerotlular: 743 **30** Ramalilar ve Gevalilar: 621 **31** Mikmaslılar: 122 **32** Beyt ve Ay kentlerinden olanlar: 123 **33** Öbür Nevo Kenti'nden olanlar: 52 **34** Öbür Elam Kenti'nden olanlar: 1254 **35** Harimliler: 320 **36** Erihalılar: 345 **37** Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 721 **38** Senaalilar: 3 930 **39** Kâhinler: Yeşu soyundan Yedayaogulları: 973 **40** İmmeroğulları: 1 052 **41** Paşhuroğulları: 1 247 **42** Harimoğulları: 1017 **43** Levililer: Kadmiel ve Hodeva soyundan gelen Yesuoğulları: 74 **44** Ezciciler: Asafogulları: 148 **45** Tapınak kapı nöbetçileri: Şallumoğulları, Ateroğulları, Talmonoğulları, Akkuvoğulları, Hatitaogulları, Şovayoğulları: 138 **46** Tapınak görevlileri: Sihaoğulları, Hasufaoğulları, Tabbaotoğulları, **47** Kerosogulları,

Siaoğulları, Padonoğulları, **48** Levanaoğulları, Hagavaoğulları, Sal Mayoğulları, **49** Hananoğulları, Giddeloğulları, Gaharoğulları, **50** Reyaaoğulları, Resinoğulları, Nekodaoğulları, **51** Gazzamoğulları, Uzzaoğulları, Paseahoğulları, **52** Besayoğulları, Meunimoğulları, Nefişesimoğulları, **53** Bakbukoğulları, Hakufaoğulları, Harhuoğulları, **54** Baslıtoğulları, Mehidaoğulları, Harşaoğulları, **55** Barkosoğulları, Siseraoğulları, Temahoğulları, **56** Nesiahoğulları, Hatifaoğulları. **57** Süleyman'ın kollarının soyu: Sotayoğulları, Soferetoğulları, Peridaoğulları, **58** Yalaoğulları, Darkonoğulları, Giddeloğulları, **59** Şefatyaoğulları, Hattiloğulları, Pokeret-Hassevayimoğulları, Amonoğulları. **60** Tapınak görevlileriyle Süleyman'ın kollarının soyundan olanlar: **392** **61** Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addon ve İmmer'den dönen, ancak hangi aileden olduklarını ve soylarının İsrail'den geldiğini kanıtlamayanlar şunlardır: **62** Delayoğulları, Toviyoğulları, Nekodaoğulları: **642** **63** Kâhinlerin soyundan: Hovayaoğulları, Hakkosoğulları ve Gilatlı Barzillay'ın kızlarından biriyle evlenip kayınbabasının adını alan Barzillay'ın oğulları. **64** Bunlar soy kütüklerini aradılar. Ama yazılı bir kayıt bulamayınca, kâhinlik görevi elliinden alındı. **65** Vali, Urim ile Tummim'i kullanan bir kâhin çokincaya dek en kutsal yiyeceklerden yememelerini buyurdu. **66** Bütün halk toplam **42** 360 kişiydi. **67** Ayrıca **7** 337 erkek ve kadın köle, kadını erkekli **245** ezbici, **736** at, **245** katır, **435** deve, **6** 720 eşek vardı. **70** Bazı aile başları onarım işi için bağısta bulundu: Vali hazineye **1 000** darik altın, **50** çanak, **530** kâhin mintanı bağışladı. **71** Bazi aile başları da iş için hazineye **20 000** darik altın, **2 200** mina gümüş verdiler. **72** Halkın geri kalanı ise, toplam **20 000** darik altın, **2 000** mina gümüş ve **67** kâhin mintanı verdi. **73** Kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri, ezbiciler, sıradan insanlar ve bütün İsailliler kentlerine yerleştiler.

8 İsailliler kentlerine yerlestikten sonra, yedinci ay tek vücut halinde Su Kapısı'nın karşısındaki alanda toplandılar. Bilgin Ezra'ya RAB'bin Musa aracılığıyla İsrail halkına verdiği buyrukları içeren Yasa Kitabı'ni getirmesini söylediler. **2** Yedinci ayın birinci günü Kâhin Ezra Yasa Kitabı'ni halkın toplandığı yere getirdi. Dinleyip anlayabilecek kadın erkek herkes oradaydı. **3** Ezra Su Kapısı'nın karşısındaki alanda kadınların, erkeklerin ve anlayabilecek yaşındaki çocukların önünde, sabahtan öğlene kadar Yasa Kitabı'ni okudu. Herkes dikkatle dinledi. **4** Bilgin Ezra toplantı için hazırlanmış ahşap bir zemin üzerinde duruyordu. Sağında Mattitya, Şema, Anaya, Uriya, Hilkiya ve Maaseya vardı. Solunda ise Pedaya, Mişael, Malkiya, Haşum, Haşbaddana, Zekeriya ve Meşullam duruyordu. **5** Ezra halkın gözü önünde kitabı açtı. Halktan daha yüksek bir yerde duruyordu. Kitabı açar açmaz herkes ayağa kalktı. **6** Ezra yüce Tanrı'ya, RAB'be övgüler sundu. Bütün halk elliğini kaldırarak, "Amin! Amin!" diye karşılık verdi. Hep birlikte eğili yere kapanarak RAB'be tapındılar. **7** Levililer'den Yesu, Bani, Şerevyा, Yamin, Akkuv, Şabbetay, Hodiya, Maaseya, Kelita, Azarya, Yozavat, Hanan ve Pelaya ayakta duran halka yaydılar. **8** Tanrı'nın Yasa Kitabı'ni okuyup açıkladılar, herkesin anlamasını sağlayacak biçimde yorumladılar. **9** Vali Nehemya, Kâhin ve Bilgin Ezra ve halka öğretmenlik yapan Levililer, "Bugün Tanrı'nız RAB

îçin kutsal bir gündür. Yas tutup ağlamayın" dediler. Çünkü bütün halk Kutsal Yasa'yı dinlerken ağlıyordu. **10** Nehemya da, "Gidin, yaşıyi yiyp tatlı için" dedi, "Hazırlığı olmayanlara da bir pay gönderin. Çünkü bugün Rabbimiz için kutsal bir gündür. Üzülmeyin. RAB'bin verdiği sevinç sizi güclü kılar." **11** Levililer, "Sakin olun, bugün kutsal bir gündür, üzülmeyin" dierek halkı yataştılar. **12** Böylece herkes yiyp içmek, yiyeceklerini başkallarıyla paylaşmak ve büyük şenlik yapmak üzere evinin yolunu tuttu. Çünkü kendilerine okunanları anlıamlardı. **13** Ertesi gün bütün aile başları, kâhinler ve Levililer Kutsal Yasa'nın buyruklarını öğrenmek için Bilgin Ezra'nın çevresine toplandılar. **14** Yasada RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği şu buyruğu buldular: Yedinci ayda kutlanan bayramda İsailliler çardaklarda oturmali. **15** Bütün kentlerde ve Yeruşalim'de şu duyuru yapılsın: "Dağlara çıkin; yasada yazılana uygun olarak, çardak yapmak üzere zeytin, iğde, mersin ve hurma dalları, sık yapraklı ağaç dalları getirin." **16** Böylece halk dalları getirip damlarında, evlerinin ve Tanrı Tapınağı'nın avlularında, Su Kapısı ve Efrayim Kapısı alanlarında çardaklar yaptı. **17** Sürgünden dönen herkes yaptığı çardakta oturdu. İsailliler Nun oğlu Yesu'nun döneminden beri böyle bir kutlama yapmışlardı. Herkes büyük sevinç içindeydi. **18** Ezra ilk günden son güne kadar, her gün Tanrı'nın Yasa Kitabı'ni okudu. Yedi gün bayram yaptılar. Sekizinci gün kural uyarınca kutsal toplantı yapıldı.

9 Aynı ayın yirmi dördüncü günü İsailliler toplantı. Hepsi öruç tutmuş, çul kuşanmış, başına toprak serpmiştir. **2** İsrail soyundan gelenler bütün yabancılardan ayrılmıştı. Günahlarını ve atalarının yaptığı kötülükleri ayakta itiraf ettiler. **3** Oldukları yerde durup günün dörte biri boyunca Tanrıları RAB'bin Yasa Kitabı'ni okudular. Günün öbür dörte birindeye günahlarını itiraf ederek Tanrıları RAB'be tapındılar. **4** Levililer'e yüksekçe bir yer ayrılmıştı. Yesu, Bani, Kadmiel, Şevanya, Bunni, Şerevyा, Bani ve Kenani orada oturuyordu. Ayağa kalkıp yüksek sesle Tanrıları RAB'be yakardılar. **5** Levililer'den Yesu, Kadmiel, Bani, Haşavneya, Şerevyा, Hodiya, Şevanya ve Petahya halka, "Ayağa kalkın!" dediler, "Başlangıçtan sonsuza kadar var olan Tanrıınız RAB'be övgüler olsun. 'Ya Rab senin kutsal adın öyle yücedir ki, bizim yüceltmelerimiz, övgülerimiz yetersiz kalır.'" **6** Halk söyle dua etti: "Tek RAB sensin. Gökler, göklerin göklerini, bütün gök cisimlerini, yeryüzünü ve içindeki her şeyi, denizleri ve içlerindeki her şeyi sen yaratın. Hepsine sen can verdin. Bütün gök cisimleri sana tapınır. **7** "Ya RAB, Avram'ı seçen, onu Kildaniler'in Ur Kenti'nden çıkaran, ona İbrahim adını veren Tanrı sensin. **8** Onu kendine yükerten bağlı bulundu ve onunla bir antlaşma yaptı. Kenanlı, Hitit, Amorlu, Perizli, Yevus ve Girgaş topraklarını onun soyuna vereceğim deyip sözünü tuttu. Çünkü sen doğrusun. **9** "Atalarımızın Mısır'da çektilerini gördün, Kamiş Denizi'nde yakalarını iştin. **10** Firavuna, görevlilerine ve ülkesinin halkına karşı mucizeler, harikalar yarattın. Çünkü atalarımızı nasıl ezdiklerini biliyordun. Bugün olduğu gibi ün kazandın. **11** Denizi yararak atalarımıza yol açtin. Denizin ortasından, kuru topraktan geçip gittiler. Onları kovalayanları ise bir taş gibi azgin derin sulara fırlattın. **12** Gündüzün bir bulut sütunuyla, geceleyin yollarına ışık tutmak için bir ateş sütunuyla atalarımıza yol gösterdin. **13** "Sina Dağı'na indin,

onlarla göklerden konuştu. Onlara doğru ilkeler, adil yasalar, iyi kurallar, buyruklar verdi. **14** Kutsal Şabat Günü'nü bildirdi. Kulun Musa aracılığıyla buyruklar, kurallar, yasalar verdin. **15** Acıktıklarıda götken ekmek verdin, susadıklarında kayadan su çıkardın. Onlara vermeye ant içtiğin ülkeye girmelerini, orayı mülk edinmelerini buyurdun. **16** "Ama atalarımız gurura kapıldı; dikbaşılık edip buyruklarına uymadılar. **17** Söz dinlemek istemediler, aralarında yaptığın harikaları unuttular. Dikbaşılık ettiler, eski kölelik yaşamalarına dönmek için kendilerine bir önder bularak başkaldırdılar. Ama sen bağışlayan, iyilik yapan, acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin bir Tanrı'sın. Onları terk etmedin. **18** Kendilerine buzağı biçiminde dökme bir put yaptılar, 'Sizi Mısır'dan çıkan Tanrı'nız budur!' diyerek seni çok aşağıladılar. **19** Yine de, yüce merhametinden ötürü onları çölde bırakmadın. Gündüzün yol göstermek için bulut sütunu, geceleyin yollarına ışık tutmak için ateş sütununu önlerinden eksik etmedin. **20** Onları eğitmek için iyi Ruhun'u verdin. Ağızlarından manı eksiltmedi. Susadıklarında onlara su verdin. **21** Kırk yıl onları çölde besledin. Hiç eksikleri olmadı. Ne giysileri eskidi, ne de ayakları şitti. **22** "Onlara ülkeler, uluslar verdi, aralarında bölüştürdün. Heşbon Kralı Sihon'un, Başan Kralı Og'un ülkesini mülk edindiler. **23** Onlara gökteki yıldızlar kadar çocuk verdin. Onları, mülk edinmek üzere atalarına söz verdiğiň ülkeye getirdin. **24** Çocukları Kenan ülkesini ele geçip mülk edindiler. Ülke halkının onlara boyun eğmesini sağladın. Krallarını ve ülkedeki halkları istediklerini yapsınlar diye ellerine teslim ettin. **25** Surlu kentler, verimli topraklar ele geçirdiler. Güzel eşyalarla dolu evlere, kazılmış sarnıçlara, bağlara, zeytinliklere, çok sayıda meye ağacına sahip oldular. Yediler, doydular, beslendiler ve onlara yaptığın büyük iyiliklere sevindiler. **26** "Ama halkın söz dinlemedi, sana başkaldırdı. Yasana sırt çevirdiler, sana dönmeleri için kendilerini uyarın peygamberleri öldürdürlüler. Seni çok aşağıladılar. **27** Bu yüzden onları düşmanlarının eline teslim ettin. Düşmanları onları ezdi. Sıkıntıya düşince sana feryat ettiler. Onları göklerden duydun, yüce merhametinden ötürü kurtarıcılar gönderdin. Bunlar halkı düşmanlarının elinden kurtardı. **28** "Ne var ki İsrail halkı rahata kavuşunca yine senin gözünde kötü olanı yaptı. Bu yüzden onları düşmanlarının eline terk ettin. Düşmanları onlara egemen oldu. Yine sana yönelik feryat ettiler. Onları göklerden duydun ve merhametinden ötürü defalarca kurtardın. **29** "Onları Kutsal Yasan'a dönmemesi için uyardınsa da, gurura kapılarak buyruklarına karşı geldiler. Kurallarını çiğneyip günah işlediler. Oysa kim kurallarına bağlı kalırsa yaşam bulur. İnatla sana sırt çevirdiler, dinlemek istemediler. **30** Yıllarca onlara katlandı. Ruhun'la, peygamberlerin aracılığıyla onları uyardın. Ama kulak asmadılar. Bunun üzerine onları çeşitli ülke halklarının ellerine teslim ettin. **31** Yüce merhametinden ötürü yok olmalarına izin vermedin. Onları terk etmedin. Çünkü sen iyilik yapan, acıyan bir Tanrı'sın. **32** "Ey Tanrı! Sen antlaşmana bağlı kalırsın. Güçlü, görkemli, yüce bir Tanrı'sın. Asur krallarının döneminden bugüne kadar krallarımız, önderlerimiz, kâhinlerimiz, peygamberlerimiz, atalarımız ve bütün halk acı çekti. Çekitklerimizi küümseme. **33** Başımıza gelen bütün olaylarda sen hep adil davrandın, doğru olanı yaptın, bizse kötülik yaptık. **34** Krallarımız, önderlerimiz,

kâhinlerimiz, atalarımız yasana göre yaşamadılar. Verdiğin buyrukları, yaptığın uyarıları dinlemediler. **35** Ülkelerinde onlara sağladığı bolluk içinde, öncelerine serdiğin geniş, verimli topraklarda sana kulluk etmediler, kötülüklerinden dönmediler. **36** "Bak, bugün köleyiz. Meyvelerini, iyi ürünlerini yesinler diye atalarımıza verdiğiň ülkede köle olduk. **37** Günahlarımız yüzünden ürünlerimizin çoğu başımıza getirdiğin krallara veriyoruz. Bizi de, hayvanlarımıza da istedikleri gibi kullanıyorlar. Büyük sıkıntı içindeyiz." **38** "Bütün bu olandan ötürü biz İsrail halkı olarak kesin bir yazılı antlaşma yapıyoruz. Önderlerimiz, Levililerimiz ve kâhinlerimiz de antlaşmayı mühlüloyur."

10 Antlaşmayı müürleyenler şunlardı: Hakalya oğlu Vali Nehemya ve Sidkiya. **2** Kâhinler: Seraya, Azarya, Yeremya, **3** Paşhur, Amarya, Malkiya, **4** Hattuş, Şevanya, Malluk, **5** Harim, Meremot, Ovadya, **6** Daniel, Ginneton, Baruk, **7** Meşullam, Aviya, Miyamin, **8** Maazya, Bilgay, Şemaya. **9** Levililer: Azanya oğlu Yeşu, Henadat oğullarından Binnuy, Kadmiel; **10** arkadaşları Şevanya, Hodiya, Kelita, Pelaya, Hanan, **11** Mika, Rehov, Haşavya, **12** Zakkur, Şerevyा, Şevanya, **13** Hodiya, Bani, Beninu. **14** Halk önderleri: Paroş, Pahat-Moav, Elam, Zattu, Bani, **15** Bunni, Azgat, Bevay, **16** Adoniya, Bigvay, Adin, **17** Ater, Hizkiya, Azzur, **18** Hodiya, Haşum, Besay, **19** Harif, Anatot, Nevay, **20** Magpias, Meşullam, Hezir, **21** Meşezavel, Sadok, Yaddua, **22** Pelatyá, Hanan, Anaya, **23** Hoşa, Hananya, Haşuv, **24** Halloheş, Pilha, Şovek, **25** Rehum, Haşavna, Maaseya, **26** Ahiya, Hanan, Anan, **27** Malluk, Harim, Baana. **28** "Halkın geri kalanı, kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri, ezgiciler, Tanrı'nın Yasası uğruna çevre halklardan ayrılmış olan herkes, karıları ve anlayıp kavrayacak yaştaki oğullarıyla, kızlarıyla birlikte **29** soylu kardeşlerine katıldılar. Tanrı'nın, kulu Musa aracılığıyla verdiği yasaşa göre yaşamak, Egemenimiz RAB'bın bütün buyruklarına, ilkelerine, kurallarına uymak üzere ant içtiler, uymayacaklara lanet okudular. **30** "Çevremizdeki halklara kız verip kız almayacağız. **31** "Çevre halklardan Şabat Günü ya da kutsal bir gün eşya veya tahil satmak isteyen olursa almayacağız. Yedi yılda bir toprağı sürmeyeceğiz ve bütün alacaklarını sileceğiz. **32** "Tanrı'mızın Tapınağı'nın giderlerini karşılaşmak üzere hepimiz sorumluluk alıyoruz. Her yıl şekelin üçte birini vereceğiz. Bu para adak ekmekleri, günlük tahil sunusu ve yakmalkı sunular, Şabat günleri, Yeni Aylar ve öbü bayramlarda sunulan kurbanlar, kutsal sunular, İsrail'in günahlarını bağıslatacak sunular ve Tanrı'mızın Tapınağı'nın öteki işleri için harcanacak. **34** "Kâhinler, Levililer ve halk hep birlikte kura çekti. Aileler her yıl Kutsal Yasa'ya uygun olarak Tanrı'mız RAB'bın sunağında yakılmak üzere belirli zamanlarda odun getirecek. **35** "Ayrıca her yıl toprağımızın ve meye ağaçlarımızın ilk ürününü RAB'bın Tapınağı'na götüreceğiz. **36** "Yasaya uygun olarak, ilk doğan oğullarımızı, hayvanlarımıza, ilk doğan sığırlarımıza ve davarlarımıza Tanrı'mızın Tapınağı'na, tapınaktakı hizmet eden kâhnlere götüreceğiz. **37** "Hamurlu yiyeceklerimizin, kaldırdığımız ürünlerin, bütün ağaçlarımızın meyvelerinin, yeni şarabımızın, zeytinyağımızın ilkini Tanrı'mızın Tapınağı'nın depolarına getirip kâhnlere vereceğiz. Toprağımızın ondalığını Levililer'e vereceğiz, çünkü çalıştığımız bütün kentlerde

ondalıkları onlar topluyor. **38** Levi'liler ondalıkları toplarken Harun soyundan bir kâhin yanlarında bulunacak. Levi'liler topladıkları ondalığın onda birini Tanrı'mızın Tapınağı'ndaki depolarla, hazine odalarına bırakacak. **39** İsrail halkıyla Levi'liler, buşdaydan, yeni şaraptan, zeytinyağından verilen armağanları, tapınak eşyalarının, kâhinlerin, tapınak kapı nöbetçilerinin ve ezgicilerin bulunduğu odalara koyacaklar. "Artık Tanrı'mızın Tapınağı'ni göz ardi etmeyeceğiz."

11 Halkın önderleri Yeruşalim'e yerleşti. Geri kalanlar arasında kura çektiler. Her on kişiden biri kutsal kente, Yeruşalim'e yerleşecek, öteki dokuz kişiyse kendi kentlerinde kalacaklardı. **2** Halk Yeruşalim'de yaşamaya gönüllü olanların hepsini kutladı. **3** Yeruşalim'e yerleşen bölge önderleri şunlardır: –Ancak bazı İsailliler, kâhinler, Levi'liler, tapınak görevlileri, Süleyman'ın kullarının soyundan gelenler Yahuda kentlerine, her biri kendi kentindeki kendi mülküne yerleşti. **4** Yahuda ve Benyamin halkından bazılarıyla Yeruşalim'de kaldı.– Yahuda soyundan gelenler: Peres soyundan Mahalalel oğlu Şefatya oğlu Amarya oğlu Zekeriya oğlu Uzziya oğlu Ataya, **5** Sela soyundan Zekeriya oğlu Yoyeriv oğlu Adaya oğlu Hazaya oğlu Kol-Hoze oğlu Baruk oğlu Maaseya. **6** Peresoğulları'ndan Yeruşalim'e 468 yiğit yerleşti. **7** Benyamin soyundan gelenler: Yeşa oğlu İtiel oğlu Maaseya oğlu Kolaya oğlu Pedaya oğlu Yoet oğlu Meşullam oğlu Sallu. **8** Onu Gabbay ve Sallay izledi; toplam 928 yiğit. **9** Zikri oğlu Yoel onlara önderlik ediyordu, Hassenua oğlu Yahuda ise kente vali yardımcısıydı. **10** Kâhinler: Yoyeriv oğlu Yedaya, Yakin, **11** Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu Meşullam oğlu Hilkiya oğlu tapınak baş görevlisi Seraya. **12** ve tapınağa hizmet eden kardeşleri; toplam 822 kişi. Malkiya oğlu Paşur oğlu Zekeriya oğlu Amsi oğlu Pelalya oğlu Yeroham oğlu Adaya **13** ve aile başları olan kardeşleri; toplam 242 kişi. İmmer oğlu Meşillemot oğlu Ahzay oğlu Azarel oğlu Amaşsay ve **14** kardeşlerinden oluşan 128 cesur yiğit. Haggedolim oğlu Zavdiel onlara önderlik ediyordu. **15** Levi'liler: Bunni oğlu Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşşuv oğlu Şemaya. **16** Levi'liler'in önderlerinden Şabbetay'la Yozavat Tanrı Tapınağı'nın dış işlerini yönetiyordu. **17** Asaf oğlu Zavdi oğlu Mika oğlu Mattanya şükran duasını okuyan tapınak korosunu yönetiyordu. Kardeşlerinden Bakbukya ise ikinci derecede görevliydi. Ayrıca Yedutun oğlu Galal oğlu Şammua oğlu Avda vardi. **18** Kutsal kente yaşayan Levi'liler 284 kişiydi. **19** Tapınak kapı nöbetçileri: Kapılarda Akkuv, Talmon ve kardeşleri nöbet tutardı. Toplam 172 kişiydiler. **20** İsailliler'in geri kalanı, kâhinlerle Levi'liler ise Yahuda'nın öbür kentlerine dağılmıştı. Herkes kendi mülküne yerleşmişti. **21** Tapınak görevlileri Ofel'de yaşıyordu. Önderleri Siha ile Gişpa idi. **22** Tanrı'nın Tapınağı'nda ezgi söyleyenlere Asaf soyundan gelenler önderlik ediyordu. Bu soydan Mika oğlu Mattanya oğlu Haşavya oğlu Bani oğlu Uzzi Yeruşalim'de, Levi'liler'in başında bulunuyordu. **23** Pers Kralı'nın ezgicilerle ilgili buyruğu vardı. Düzenli olarak her gün ücretlerini alacaklardı. **24** Yahuda oğlu Zerah'in soyundan Meşezavel oğlu Petahya İsrail halkın genel temsilcisi olarak Pers Kralı'na yardımcı oluyordu. **25** Kırsal bölgelerde, köylerde yaşayanlara gelince: Bazi Yahudaları Kiryat-Arba ve köylerinde, bazıları Divon ve köylerinde, bazıları Yekavseel ve köylerinde, **26** bazıları Yesua'da, Molada'da,

Beytpelet'te, **27** Hasar-Şual'da, Beer-Şeva ve köylerinde, **28** bazıları Ziklak'ta, Mekona ve köylerinde, **29** bazıları Eyn-Rimmon'da, Sora'da, Yarmut'ta, **30** Zanoah'ta, Adullam ve köylerinde, bazıları Lakiş ve çevresinde, bazıları da Azeka ve köylerinde yaşıyordu. Yahudaların yaşadığı bu yerler Beer-Şeva ile Hinnom Vadisi arasındaki toprakları kapsıyordu. **31** Benyamin soyundan olanlar Geva'da, Mikmas'ta, Aya'da, Beytel ve köylerinde, **32** Anatot'ta, Nov'da, Ananya'da, **33** Hasor'da, Rama'da, Gittayim'de, **34** Hadit'te, Sevoim'de, Nevalat'ta, **35** Lod'da, Ono'da ve Esnaf Vadisi'nde yaşıyordu. **36** Bölükler halinde Yahuda'dan gelen bazı Levi'liler de Benyamin'e yerlesti.

12 Şealtiel oğlu Zerubbabil ve Yesu ile birlikte sürgünden dönen kâhinlerle Levi'liler şunlardır: Kâhinler: Seraya, Yeremya, Ezra, **2** Amarya, Malluk, Hattuş, **3** Şekanya, Rehum, Meremot, **4** İddo, Ginneton, Aviya, **5** Miyamin, Maadya, Bilga, **6** Şemaya, Yoyeriv, Yedaya, **7** Sallu, Amok, Hilkiya, Yedaya. Bunlar Yesu'nun döneminde kâhinlere ve öbür kardeşlerine önderlik ediyorlardı. **8** Levi'liler: Yesu, Binnuy, Kadmiel, Şerevya, Yahuda ve Şükran ezgileri sorumlusu Mattanya ile kardeşleri. **9** Öbür kardeşleri Bakbukya ile Unni ezgiler söylenenirken onların karşısında durdurdu. **10** Yesu Yoyakim'inbabasıydı. Yoyakim Elyaşiv'in babası, Elyaşiv Yoyada'nın babası, **11** Yoyada Yonatan'ın babası, Yonatan Yaddua'nın babasıydı. **12** Yoyakim'in döneminde, kâhin ailelerinin başları şunlardı: Seraya ailesinin başında Meraya, Yeremya'nın Hananya, **13** Ezra'nın Meşullam, Amarya'nın Yehohanen, **14** Meliku'nun Yonatan, Şevanya'nın Yusuf, **15** Harim'in Adna, Merayot'un Helkay, **16** İddo'nun Zekeriya, Ginneton'un Meşullam, **17** Aviya'nın Zikri, Minyamin'in, Moadya'nın Piltay, **18** Bilga'nın Şammua, Şemaya'nın Yehonatan, **19** Yoyeriv'in Mattenay, Yedaya'nın Uzzi, **20** Sallay'ın Kallay, Amok'un Ever, **21** Hilkiya'hın Haşavya, Yedaya'nın Netanel. **22** Levi'liler'den Elyaşiv, Yoyada, Yohanan ve Yaddua'nın yaşadığı günlerde, Pers Kralı Darious'un döneminde, Levi aile başlarının ve kâhinlerin kaydı tutuldu. **23** Levi aile başlarının listesi Elyaşiv oğlu Yohanan'ın yaşadığı döneme kadar tarihler kitabına yazıldı. **24** Levi önderlerden Haşavya, Şerevya ve Kadmiel oğlu Yesu bir yanda, kardeşleri öbür yanda durur, Tanrı adımı Davut'un buyruğu uyarınca karşılıklı övgüler ve şükürler sunardı. **25** Mattanya, Bakbukya, Ovadya, Meşullam, Talmon ve Akkuv kapılarda nöbet tutarak kapılara yakın ambarları korumakla görevliydi. **26** Yosadak oğlu Yesu oğlu Yoyakim'in ve Vali Nehemya ile Kâhin ve Bilgin Ezra'nın yaşadığı dönemde bu insanlar görev yaptı. **27** Yeruşalim surları Tanrı'ya adanacağı zaman, nereder bir Levi varsa aranıp bulundu ve Yeruşalim'e getirildi. Çünkü surları sevinçle, şükranla, ezgilerle, zil, çenk ve lirlerle adamat istiyorlardı. **28** Ezgiciler Yeruşalim çevresindeki bölgelerden, Netofâllîlär'in köylerinden, Beytgilgal'dan, Geva ve Azmavet çevresinden toplantı. Yeruşalim çevresinde köyler kurmuşlardı. **30** Kâhinler Levi'liler önce kendilerini, sonra halkı, kapıları ve surları paklama görevini yerine getirdiler. **31** Yahudaların önderleri surların üzerine çıkardım. Şükrederek yürüsünler diye iki büyük gruba ayırdım. Birinci grup sağdan Gübre Kapısı'na doğru yürüdü. **32** Arkalarından Hoşaya ve Yahudaların önderlerin yarısı, **33** Azarya, Ezra, Meşullam, **34** Yahuda, Benyamin,

Şemaya, Yeremya 35 ve borazan çalan bazı kâhinler izliyordu. Asaf oğlu Zakkur oğlu Mikaya oğlu Mattanya oğlu Şemaya oğlu Yonatan oğlu Zekeriya 36 ve kardeşleri Şemaya, Azarel, Milalay, Gilalay, Maay, Netanel, Yahuda ve Hanani Tanrı adamı Davut gibi çalgılarıyla yürüyordu. Bilgin Ezra onlara öncülük ediyordu. 37 Pınar Kapısı'ndan Davut Kenti'nin merdivenlerinden dosdoğru surlara çıktılar; Davut'un sarayının üst tarafından geçerek doğuya doğru, Su Kapısı'na kadar yürüdüler. 38 Şükürler sunarak yürüyen öbür grupsa surların üzerinde sola doğru ilerliyordu. Halkın yarısıyla birlikte ben de onları izledim. Fırınlar Kulesi'nden geçip Geniş Duvar'a kadar yürüdük. 39 Efrayim Kapısı'nı, Eski Kapı'yı, Balık Kapısı'nı, Hananel Kulesi'ni, Hammea Kulesi'ni geçip Koyun Kapısı'na kadar gittik. Muhafizler Kapısı'nda durduk. 40 Şükürler sunarak yürüyen bu iki grup Tanrı Tapınağı'nda durdu. Görevlilerin yarısıyla birlikte ben de durdum. 41 Benim grubumda borazan çalan şu kâhinler vardı: Elyakim, Maaseya, Minyamin, Mikaya, Elyoenay, Zekeriya, Hananya. 42 Ayrıca Maaseya, Şemaya, Elazar, Uzzi, Yehohanana, Malkiya, Elam, Ezer. Ezgiciler Yizrahya'nın öncülüğünde yüksek sesle ezgiler söylediler. 43 O gün pek çok kurban kesildi. Halk coşku içindeydi, çünkü Tanrı onlara büyük sevinç vermişti. Kadınlarla çocukların da bu sevince katıldılar. Yeruşalim'den gelen sevinç sesleri uzaklardan duyulabiliyordu. 44 Bu arada bağışların, ilk ürünlerin ve ondalıkların konacağı ambarları gözetecelerin bazıları görevlendirildi. Bunlar Kutsal Yasa'nın kâhinler ve Levililer için öngördüğü yardımcıları kentlerin çevresindeki kırsal bölgelerden toplayıp ambarlara getirmekle sorumluydu. Yahudalılar kâhinlerle Levililer'in hizmetinden hoşnuttu. 45 Çünkü onlar Tanrılarının hizmetini ve paklama görevini yerine getiriyorlardı. Ezgicilerle kapı nöbetçileri de Davut'la oğlu Süleyman'ın buyruğuna uygun olarak sorumluluklarını yerine getirdiler. 46 Çünkü eskiden, Davut'un ve Asaf'ın yaşadığı yıllarda, ezgicileri yönetenler vardı. Tanrı'ya övgü ve şükür ezgileri söyleyordı. 47 Zerubbabil'in ve Nehemya'nın yaşadığı dönemde bütün İsrail halkı bağışlarıyla ezgicilerin ve kapı nöbetçilerinin ücretlerini gündünde karşıladı. Levililer'in hakkını ayırdılar, Levililer de Harun soyundan gelenlerin hakkını ayırdı.

13 O gün Musa'nın Kitabı halka okundu. Kitapta Ammonlular'la Moavlilar'ın sonsuza dek Tanrı'nın topluluğuna giremeyeceği yazılıydı. 2 Çünkü onlar İsrail halkına ekmek ve su vermemekle kalmamış, İsraililer'e lanet okuması için Balam'a da para vermişlerdi. Ancak Tanrıımız laneti kutsamaya çevirmiştir. 3 İsrail halkı bu yasayı duyunca, bütün yabancılara ayrı tutmaya başladı. 4 Tanrıımız'ın Tapınağı'nın ambarlarına Kâhin Elyaşiv bakıyordu. Elyaşiv Toviya'nın akrabasıydı. 5 Bu yüzden ona büyük bir oda vermişti. Eskiden bu odaya tahlil sunuları, günde, tapınak eşyaları, ayrıca Kutsal Yasa uyarınca Levililer'e, ezgicilere, tapınak kapı nöbetçilerine verilen buğdayın, yeni şarabin, zeytinyağınından ondalıkları ve kâhinlere verilen bağışlar konulurdu. 6 Ama bütün bunlar olup biterken ben Yeruşalim'de değildim. Babil Kralı Artahast'a'nın krallığının otuz ikinci yılında, onun yanında gitmiştim. Bir süre sonra yine izin istedim 7 ve Yeruşalim'e döndüm. O zaman Elyaşiv'in yaptığı kötülüğü öğrendim. Tanrı Tapınağı'nın avlusunda Toviya'ya oda vermişti. 8 Buna çok canım sıkıldı. Toviya'nın bütün eşyalarını

odadan attım. 9 Odaları temizlemeleri için buyruk verdim. Tanrı Tapınağı'nın eşyalarını, tahlil sunularını, günde yine oraya koydurdum. 10 Ayrıca öğrendim ki, Levililer'in alacakları verilmemiş. Hizmeti yürüten Levililer'e ezgiciler tarlalarına geri dönmüşler. 11 Görevlileri azarladım. "Tanrı'nın Tapınağı neden ihmali edilmiş?" diye sordum. Sonra bütün gidenleri toplayıp işlerinin başına koydum. 12 Bütün Yahuda halkı buğdayın, yeni şarabin, zeytinyağınından ondalığını yine ambarlara getirmeye başladı. 13 Bu kez ambarların başına Kâhin Şelevya'yı, Bilgin Sadok'u ve Levililer'den Pedaya'yı koydum. Mattanya oğlu Zakkur oğlu Hanan onların yardımcısıydı. Bunlar güvenilir insanlardı. Görevleri kardeşlerinin paylarını bölüştürmekti. 14 Ey Tanrıım, beni anımsa. Tapınağın için ve oradaki hizmetler için yaptığım iyi işleri hiçe sayma. 15 O günlerde Yahuda'da bazı adamların Şabat Günü üzüm sıktıklarını gördüm. Bazıları da demet demet tahıllarını eşeklere yükliyor, şarap, üzüm, incir ve çeşitli yüklerle birlikte Şabat Günü Yeruşalim'e getiriyorlardı. Şabat Günü bunları sattıkları için onları azarladım. 16 Yeruşalim'de yaşayan Surlular balık ve çeşitli mallar getirip Şabat Günü kente Yahudalılar'a satıyorlardı. 17 Yahudalı soyluları azarlayarak, "Yaptığınız kötüülüğe bakın!" dedim, "Şabat Günü'nü hiçe sayıyzınız. 18 Atalarınız da aynı şeyi yapmadı mı? Bu yüzden Tanrıımız başımıza ve bu kente bela yağırdımadı mı? Siz Şabat Günü'nü hiçe sayarak Tanrı'nın öfkесini İsrail'e karşı alevlendiriyorsunuz." 19 Şabat'tan önceki akşam Yeruşalim kapılalarına gölge düşüncesi, kapıların kapatılması ve Şabat sona erinceye kadar açılmaması için buyruk verdim. Şabat Günü kente yük sokulmasına diye bazı adamlarımı kapılarla yerleştirdim. 20 Tüccarlarla çeşitli eşya satıcıları bir iki kez geceyi Yeruşalim'in dışında geçirdiler. 21 Onları uyardım: "Niçin surun dibinde geçeliyorsunuz? Bir daha yaparsanız size karşı zor kullanacağım." Bir daha Şabat Günü gelmediler. 22 Şabat Günü'nün kutsallığını korumak için Levililer'e kendilerini paklasınlar ve gidip kapıarda nöbet tutsunlar diye buyruk verdim. Ey Tanrıım, bunun için de beni anımsa ve yüce sevgin uyarınca bana merhamet et. 23 Ayrıca o günlerde Aşdotlu, Ammonlu, Moavlı kadınlarla evlenmiş Yahudiler gördüm. 24 Çocuklarının yarısı Aşdot dilini ya da öbür halkların dilini konuşuyor, Yahudi dilini bilmiyorlardı. 25 Adamları azarladım, lanet okudum. Bazılarını dövüp saçlarını yoldum. Tanrı'nın adıyla onlara ant içirdim ve, "Yabancılara kız verip kız almayacaksınız" dedim, 26 "Kral Süleyman bu yabancı kadınlar yüzünden günaha girmeden mi? Onca ulusun kralları arasında Süleyman gibisi yoktu. Tanrı onu öyle sevdii ki, bütün İsrail'e kral yaptı. Arma yabancı kadınlar onu bile günaha sürükledi. 27 Şimdi de siz yabancı kadınlarla evlenerek Tanrıımız'a ihanet ediyorsunuz. Yaptığınız bu büyük kötüülüğe göz mü yumalı?" 28 Başkâhin Elyaşiv oğlu Yoyada'nın oğullarından biri Horonlu Sanballat'ın kızıyla evlidi. Bu yüzden onu yanından kovdum. 29 Ey Tanrıım, onları anımsa; çünkü kâhinliği lekelediler, kâhinlerle ve Levililerle yaptığı antlaşmayı bozdular. 30 Halkı bütün yabancılarından arındırdım. Kâhinlerle Levililer'e görevlerini tek tek bildirdim. 31 Belirli zamanlarda yakılmak içinarmağan edilen odunları, getirilen ilk ürünleri düzene koydum. Ey Tanrıım, bütün bunları iyiliğim için anımsa.

Ester

1 Ahaşveroş Hoddu'dan Kûş'a uzanan bölgedeki yüz yirmi yedi ilin kraliydi. **2** O sırada Ülkeyi Sus Kalesi'ndeki tahtından yönetiyordu. **3** Krallığının üçüncü yılında bütün önderlerinin ve görevilerinin onuruna bir şölen verdi. Pers ve Med orduları, komutanları, ileri gelenler ve il valilleri de oradaydı. **4** Ahaşveroş tam yüz seksen gün süren şenliklerle krallığının sonsuz zenginliğini, büyülüğünün görkemini ve yüceliğini gösterdi. **5** Bunun ardından, sarayının avlusunda küçük büyük ayırmadan, Sus Kalesi'nde bulunan bütün halka yedi gün süren bir şölen verdi. **6** Mermer sütunlar üzerindeki gümüş çemberlere mor ve beyaz renkli iplikten yapılmış sicimlerle bağlanmış beyaz ve lacivert kumaşlar asılmıştı. Somakı, mermer, sedef ve pahali taşlar döşenmiş avluya altın ve gümüş sedirler yerleştirilmişti. **7** Sarayın en iyi şarabı kralın cömertliğine yaraşır biçimde bol bol ve her biri değişik altın kupalar içinde sunuluyordu. **8** Kralın buyruğu uyarınca, konuklar içki içmeye zorlanmadı. Kral saray hizmetkârlarına konukların dileklerini yerine getirmeleri için buyruk vermişti. **9** O sırada Kralice Vaştı de Kral Ahaşveroş'un sarayındaki kadınlara bir şölen veriyordu. **10** Yedinci gün, şarabin etkisiyle keyiflenen Kral Ahaşveroş, hizmetindeki yedi haremâgasına –Mehuman, Bizta, Harvona, Bigta, Avagta, Zetar ve Karkas'a– Kralice Vaştı'yi başında tacıyla huzuruna getirmelerini buyurdu. Kralice Vaştı güzeldi. Kral halka ve önderlere onun ne kadar güzel olduğunu göstermek istiyordu. **11** Ama Kralice Vaştı haremâgalarının kraldan getirdiği buyruğu reddedip gitmedi. Bunun üzerine kral çok kızdı, öfkesinden küplere bindi. **12** Kral yasaları bilen bilge kişilerle görüştü. Çünkü kralın, yasaları ve adaleti bilen kişilere danışması gelenekti. **13** Kendisine en yakın olan Karşena, Şetar, Admata, Tarsış, Meres, Marsena ve Memukan onunla yüzüze görüşebiliyorlardı. Pers ve Med İmparatorluğu'nun bu yedi önderi krallığın en üst yöneticileriydi. **14** Kral Ahaşveroş onlara, "Kralın haremâgaları aracılığıyla gönderdiği buyruğa uymayan Kralice Vaştı'ye yasaya göre ne yapmalı?" diye sordu. **15** Memukan, kralın ve önderlerin önünde şu yanıt verdi: "Kralice Vaştı yalnız krala karşı değil, bütün önderlere ve kralın bütün illerindeki halklara karşı suç işledi. **16** Bütün kadınlar, kraliçenin davranışlarıyla ilgili haberin duyulunca, 'Kral Ahaşveroş Kralice Vaştı'nın huzuruna getirilmesini buyurdu, ama kralice gitmedi' diyerek kocalarını küçümsemeye başlayacaklar. **17** Bugün kraliçenin davranışını öğrenen Pers ve Medli soylu kadınlar da kralın soylu adamlarına aynı biçimde davranışacak. Bu da alabildiğine kadınların küçümsemesine, erkeklerin de öfkelenmesine yol açacak. **18** Kral uygun görüyorsa ferman çıkarınsın; bu ferman Perslerle Medler'in değişmeyen yasalarına eklensin. Buna göre Vaştı bir daha Kral Ahaşveroş'un huzuruna çıkmaması ve kral ondan daha iyi birini kralîçeliğe seçsin. **19** Kralın fermanı büyük krallığının dört bir yanına ulaşınca, ister soylu ister halktan olsun, bütün kadınlar kocalarına saygı gösterecektir." **20** Bu sözler kralın ve önderlerinin hoşuna gitti. Kral, Memukan'ın önerisine uyarak, **21** krallığın bütün illerine yazılı buyruklar gönderdi. Her ile kendi işaretleriyle ve her halka

kendi diliyle yazıldı. Her erkeğin kendi evinin egemeni olduğu her dilde vurgulandı.

2 Bu olaylardan sonra öfkesi dinen Kral Ahaşveroş, Vaştı'yi, yaptıklarını ve ona karşı alınan kararı anımsadı. **3** Kralın özel hizmetkârları, "Kral için genç, güzel, el dejmemiş kızlar aransın" dediler, **4** "Kral, egemen olduğu bütün illerde göreviler atasın. Bu göreviler bütün genç, güzel, el dejmemiş kızları toplayıp Sus Kalesi'ndeki harem'e getirsinler, kralın kızlarından sorumlu haremâgası Hegay'a teslim etsinler. Güzelleşmeleri için ne gerekiyorsa verilsin." **5** Sonunda kralın hoşuna giden kız, Vaştı'nın yerine kralice olsun." Kral bu öneriyi beğendi ve söyleneni yaptı. **6** Sus Kalesi'nde Mordekay adında bir Yahudi vardı. Benyamin oymağında olan Mordekay, Kiş oğlu Şimi oğlu Yair'in oğluydu. **7** Mordekay'ın Hadassa adında bir amca kızı vardı. Annesiyle babasını yitiren Hadassa'yı Mordekay evlat edinip büyütmüştü. Hadassa'nın öbür adı Ester'di; endamı ve yüzü güzeldi. **8** Kralın buyruğu ve fermanı yayındıktan sonra çok sayıda genç kız Sus Kalesi'ne getirilip harem sorumlusu Hegay'a teslim edildi. Saraya getirilen kızlar arasında Ester de vardı. **9** Hegay Ester'i beğendi ve ona ayrıcalık tanıdı. En iyi biçimde beslenip güzelleşmesi için ne gerekiyorsa hemen sağladı; ayrıca kralın sarayından seçilen yedi hizmetçiyi buyruğuna verdi. Sonra onu hizmetçileriley birlikte harem'in en güzel bölümünde yerleştirdi. **10** Ester halkını da, soyunu da açıklamadı. Çünkü Mordekay bunları açıklamasını yasaklamıştı. **11** Mordekay, Ester'in nasıl olduğunu ve ona nasıl davranışlığını öğrenmek için her gün harem'in avlusunun önünde gezinip durdurdu. **12** Her genç kız sırası geldiğinde Kral Ahaşveroş'un huzuruna çıkacaktı. Ama kızlarla ilgili kurallar uyarınca, önce on iki ay süren güzellik bakımını tamamlaması gerekiyordu. Altı ay süreyle her kız mür yağı sürülüyor, altı ay da kremler, losyonlar uygulanıyordu. **13** Kralın yanına girme sırası gelen genç kız, haremden her istediği alıp birlikte saraya götürürdü. **14** Akşam kralın yanına giren kız, ertesi sabah ikinci harem'e, cariyelerden sorumlu haremâgası Şaşaçgaz'ın yönetimindeki harem'e dönerdi. Yalnız kralın beğendiği, adıyla çağırıldığı kız yeniden onun yanına girebilirdi. **15** Kralın yanına girme sırası Mordekay'ın evlat edindiği Ester'e –Mordekay'ın amcası Avihayil'in kızına– gelince, Ester, kralın kızlarından sorumlu haremâgası Hegay'in kendisine öneriklerinden başka bir şey istemedi. Kendisini gören herkesin beğenisini kazandı. **16** Ahaşveroş'un krallığının yedinci yılında, Tevet diye adlandırılan onuncu ayda, Ester saraya, kralın yanına götürüldü. **17** Kral Ester'i öbür kızlardan daha çok sevdi, en çok ondan hoşlandı, en çok ona ayrıcalık tanıdı. Kraliçelik tacını ona giydirdip Vaştı'nın yerine kralice yaptı. **18** Ardından Ester'in onuruna büyük bir şölen verdi. Bu şölenle bütün önderler ve göreviler hazır bulundu. Kral bütün illerde bayram ilan etti ve krallara yaraşır cömertlikle armağanlar dağıttı. **19** Kızlar ikinci kez toplandıklarında Mordekay, kralın kapı görevilerinden biri olmuştu. **20** Ester, Mordekay'ın verdiği buyruk uyarınca, soyunu ve halkını henüz açıklamamıştı; kendisini büyütüğü günlerde olduğu gibi, Mordekay'ın sözünü dinlemeye devam etti. **21**

Mordekay kralın kapı görevlisiyken, kapı nöbetçilerinden ikisi, Bigtan ve Tereş, Kral Ahaşveroş'a öfkelendiler; onu öldürmek için fırsat kollamaya başladilar. 22 Durumu örenen Mordekay bunu Kraliçe Ester'e iletti; o da Mordekay adına krala bildirdi. 23 Durum araştırıldı; doğru olduğu anlaşılıncı da iki adam darağacına asıldı ve olay kralın önünde tarih kayıtlarına geçirildi.

3 Bu olaylardan sonra Kral Ahaşveroş, Agaklı Hammedata'nın oğlu Haman'ı yüksek bir görevre atayıp onurlandırdı. Onu bütün önderlerden daha yetkili kıldı. 2 Kralın buyruğu üzerine saray kapısında çalışan herkes Haman'ın önünde eğilip yere kapanırdı. Ama Mordekay ne eğildi, ne de yere kapandı. 3 Kralın kapı görevlileri Mordekay'a, "Kralın buyruğuna neden karşı geliyorsun?" diye sordular. 4 Görevliler ona bu soruyu her gün sordularsa da Mordekay onlara kulak asmadı. Bunun üzerine durumu Haman'a bildirdiler. Çünkü Mordekay onlara kendisinin Yahudi olduğunu söylemişti ve böyle davranışına devam edip etmeyeceğini görmek istiyorlardı. 5 Haman, Mordekay'ın eğilip yere kapanmadığını görünce öfkeden kudurdu. 6 Yalnız onu öldürmeyi düşünmekle kalmadı, onun hangi halktan geldiğini bildiği için bütün halkını, Ahaşveroş'un egemenliğinde yaşayan bütün Yahudiler'i ortadan kaldırılmaya karar verdi. 7 Bu işe en uygun ayı ve günü belirlemek için Ahaşveroş'un krallığının on ikinci yılında, birinci ay olan Nisan ayında Haman'ın önünde pur, yani kura çekildi. Kura, on ikinci ay olan Adar ayına düştü. 8 Haman Kral Ahaşveroş'a şöyle dedi: "Krallığının bütün illerinde, özür halkların arasına dağılmış, onlardan ayrı yaşayan bir halk var. Yasaları bütün özür halklarınınkinden farklı; kendileri de kralın yasalarına uymazlar. Onları kendi hallerine bırakmak kralın çıkarlarına uygun düşmez. 9 Kral uygun görüyorsa, yok edilmeleri için yazılı bir buyruk verilsin. Ben de hazineye ödenmek üzere kralın memurlarına on bin talant gümüş vereceğim." 10 Bunun üzerine kral mühür yüzüğünü parmağından çıkartıp Agaklı Hammedata'nın oğlu Yahudi düşmanı Haman'a verdi. 11 Ona, "Para sende kalsın; o halka da ne istersen yap" dedi. 12 Birinci ayın on üçüncü günü kralın yazmanları çağrırdı ve Haman'ın buyruğu her ile kendi işaretleriyle ve her halka kendi diliyle yazılarak satraplara, il valilerine ve bütün halk önderlerine gönderildi. Buyruk Kral Ahaşveroş'un adını ve yüzüğünün mührünü taşıyordu. 13 Krallığın bütün illerine ulaklar aracılığıyla mektuplar gönderildi. Bu mektuplar, on ikinci ay olan Adar ayının on üçüncü günü, genç, yaşlı, kadın, çocuk, bütün Yahudiler'in bir günde öldürülüp yok edilmesini, kökünün kurutulup mal mülklerinin de yağmalanmasını buyuruyordu. 14 Bu fermanın metni her ilde yasa olarak duyurulacak ve bütün halklara bildirilecekti. Öyle ki, herkes belirlenen gün için hazır olsun. 15 Ulaklar kralın buyruğuyla hemen yola çıktılar. Ferman Sus Kalesi'nde de duyuruldu. Sus halkı şaşkınlık içindeyken kral ile Haman oturmuş içki içiyordular.

4 Mordekay olup bitenleri öğrenince giysilerini yırttı, çula sarınıp başından aşağı kül döktü, yüksek sesle ve acıyla feryat ederek kent merkezine geldi. 2 Varıp sarayın kapısında durdu. Çünkü çula sarılmış hiç kimse bu kapidan içeri giremezdi. 3 Kralın buyruğunun ve fermanının ulaştığı her ilde Yahudiler büyük yas tuttular, ağlayıp feryat ettiler, oruç tuttular. Birçoğu da

çula sarınıp kül içinde yattı. 4 Hizmetçileriyle haremağaları gelip Mordekay'ın durumunu anlatınca, Kraliçe Ester çok sarsıldı. Çulunu çıkartıp giynmesi için Mordekay'a giysiler gönderdi, ama Mordekay bunları kabul etmedi. 5 Bunun üzerine Ester kralın kendi hizmetine attığı haremağalarından biri olan Hatak'ı çağırttı; Mordekay'dan ne olup bittiğini ve nedenini öğrenmesini buyurdu. 6 Hatak saray kapısının açıldığı kent meydanına, Mordekay'ın yanına gitti. 7 Mordekay başına gelen her şeyi ona anlattı. Yahudiler'in yok edilmesi için Haman'ın saray hazinesine vaat ettiği paranın miktarını bile tam tamına ona bildirdi. 8 Ester'e gösterip açıklaması için Sus'ta yayımlanan, Yahudiler'in kökünün kurutulmasını isteyen fermanın bir kopyasını da ona verdi. Ester'in krala çıkışmasını, ondan merhamet dileyiip kendi halkı için yalvarmasını istedi. 9 Hatak geri dönüp Mordekay'ın söylediklerini Ester'e bildirdi. 10 Ester Mordekay'a şu haberi götürmesini buyurdu: 11 "Kralın bütün adamları ve illerinde yaşayan halk biliyor ki, çağrımdan sarayın iç avlusuna girip kralın yanına yaklaşan her erkek ya da kadın için tek bir ceza vardır. Kral altın asasını uzatıp canlarını bağışlamadıkça bu kişiler ölüme çarptırılır. Ben de otuz gündür kralın huzuruna çağrılmış değilim." 12 Ester'in bu sözleri kendisine iletildince, 13 Mordekay ona şu yanıtını götürmelerini istedi: "Sarayda yaşadığı için bütün Yahudiler içinde kurtulacak tek kişinin sen olacağını sanma. 14 Şu anda susarsan, Yahudiler'e yardım ve kurtuluş başka yerden gelecektir; ama sen ve babanın ev halkı yok olacaksın. Kim bilir, belki de böyle bir gün için kraliçe oldun." 15 Bunun üzerine Ester Mordekay'a şu yanıtını gönderdi: 16 "Git, Sus'taki bütün Yahudiler'i topla; benim için oruç tutun; üç gün, üç gece hiçbir şey yemeyin, içmeyin. Hizmetçilerimle ben de sizin gibi oruç tutacağız. Ardından, kurala aykırı olduğu halde kralın huzuruna çıkacağım; ölürem ölürem." 17 Mordekay oradan ayrıldı ve Ester'in söylediği her şeyi yaptı.

5 Üçüncü gün Ester kraliçe giysilerini kuşanıp sarayın iç avlusunda, taht odasının önünde durdu. Kral bu odanın giriş kapısının karşısındaki tahtında oturuyordu. 2 Avluda bekleyen Kraliçe Ester'i görünce onu hoşgörülle karşılaşıp elindeki altın asayı ona doğru uzattı. Ester yaklaşıp asanın ucuna dokundu. 3 Kral ona, "Ne istiyorsun Kraliçe Ester, dileğin ne?" diye sordu. "Krallığın yarısını bile istesen sana verelecektir." 4 Ester, "Kral uygun görüyorsa, bugün kendisi için vereceğim şölene Haman'la birlikte gelsin" diye karşılık verdi. 5 Kral adamlarına, "Ester'in isteğini yerine getirmek için Haman'ı hemen çağırın" dedi. Böylece kralla Haman Ester'in verdiği şölene gittiler. 6 Şarap içerlerken kral yine Ester'e sordu: "Şöyleden, ne istiyorsun? Ne istersen verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısını bile istesen sana bağışlanacak." 7 Ester, "İsteğim ve dileğim şu" diye yanıtladı, 8 "Kral benden hoşnutsa, istedigimi vermek, dileğimi yerine getirmek istiyorsa, kral ve Haman yarın kendileri için vereceğim şölene gelsinler, o zaman kralın sorusunu yanıtlayacağım." 9 Haman o gün şölenden mutlu ve sevinçli ayrıldı. Ama Mordekay'ın sarayın kapısında görünce ve onun ayağa kalkmadığını, kendisine saygı göstermediğini farkedince öfkeden kudurdu. 10 Yine de kendini tuttu ve evine gitti. Sonra dostlarını ve eşи Zereş'i çağırttı. 11 Onlara sonsuz zenginliğinden, çok sayıda oğullarından, kralın, kendisini nasıl onurlandırdığından,

öbür önderlerinden ve görevlilerinden üstün tuttuğundan söz etti. 12 “Üstelik, Kraliçe Ester, verdiği şölene kralın yanısına yalnız beni çağırı” diye ekledi, “Yarınki şölene de kralla birlikte beni davet etti. 13 Ne var ki, o Yahudi Mordekay’ı sarayın kapısında otururken gördükçe bunlardan hiçbirinin gözümde değerini kalmıyor.” 14 Karısı Zereş ve bütün dostları Haman'a şöyle dediler: “Elli arşın yükseklüğünde bir darağacı kurulsun. Sabah olunca kraldan Mordekay’ı oraya astırmasını iste. Sonra da sevinç içinde kralla birlikte şölene gidersin.” Haman öneriyi beğendi ve darağacını hemen kurdurdu.

6 O gece kralın uykusu kaçtı; tarih kayıtlarının getirilip kendisine okumasını buyurdu. 2 Kayıtlar Kral Ahaşveroş'u öldürmeyi tasarlamış olan iki görevliden söz ediyor. Kapı nöbetçisi olarak görev yapmış olan Bigtan ve Tereş adındaki bu iki adamı Mordekay ele vermişti. 3 Kral, “Bu yaptırıklardan dolayı Mordekay nasıl onurlandırıldı, ona ne ödüл verildi?” diye sordu. Hizmetkârlar, “Onun için hiçbir şey yapılmadı” diye yanıldalar. 4 Kral, “Avluda kim var?” diye sordu. O sırada Haman sarayın dış avlusuna yeni girmişti. Kraldan, hazırlattığı darağacına Mordekay’ın asılmasını isteyecekti. 5 Hizmetkârlar krala, “Haman avluda bekliyor” dediler. Kral, “Buraya gelsin” dedi. 6 Haman içeri girince kral ona, “Kralın onurlandırmak istediği biri için ne yapılmalı?” diye sordu. “Kral benden başka kimi onurlandırmak isteyebilir ki?” diye düşünden Haman şu yanıtını verdi: “Kral onurlandırmak istediği kişi için kendi giydiği bir kral giysisini ve üzerine bindiği sorguçlu atı getirtir, 9 giysiyi ve atı en üst yöneticilerinden birine verir; o da kralın onurlandırmak istediği kişiyi giydirip atın üstünde kent meydanında gezdirir. Önden giderek, ‘Kralın onurlandırmak istediği kişiye böyle davranılır’ diye bağırrı. 10 Kral Haman'a, “Hemen git” dedi, “Giysiyle atı al ve söylediklerini kralın kapı görevlisi Yahudi Mordekay için yap. Söylediklerinin hiçbirinde kusur etme.” 11 Böylece Haman giysiyi ve atı aldı, Mordekay’ı giydirip atın üstünde kent meydanında gezdirmeye başladı. Önden giderek, “Kralın onurlandırmak istediği kişiye böyle davranılır” diye bağırrıyordu. 12 Sonra Mordekay saray kapısına döndü. Haman ise utanç içinde başına örterek çabucak evine gitti. 13 Başına gelenleri karısı Zereş'e ve bütün dostlarına anlattı. Karısı Zereş ve danışmanları ona şöyle dediler: “Önünde gerilemeye başladığın Mordekay Yahudi soyundansa, ona gücün yetmeyecek, önünde yok olup gideceksin.” 14 Onlar daha konuşurken, kralın haremağaları gelip Haman'ı apar topar Ester'in vereceği şölene götürdüler.

7 Böylece kral ve Haman, Kraliçe Ester'in şölenine gittiler. 2 O gün şarap içlerken kral Ester'e yine sordu: “İsteğin nedir, Kraliçe Ester? Ne istersen verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısını bile istesen sana bağışlanacak.” 3 Kraliçe Ester şöyle yanıldadı: “Ey kralım, eğer benden hoşnutsan ve uygun görüyorsan, isteğim canımı bağışlaman, dileğim de halkımı esirgemendir. 4 Çünkü ben ve halkın öldürülüp yok edilmek, yeryüzünden silinmek üzere satıldık. Eğer köle ve cariye olarak satılmış olsaydım sesimi çıkmazdım; böyle bir sorun için kralı rahatsız etmek uygun olmazdı.” 5 Kral Ahaşveroş Kraliçe Ester'e, “Böylesi bir şeyi yapmaya curet eden kim, nerede bu adam?” diye sordu. 6 Ester, “Düşmanımız, hasmımız, işte bu kötü Haman'dır!”

dedi. Haman kralla kraliçenin önünde dehşete kapıldı. 7 Kral öfkeyle içki masasından kalkıp sarayın bahçesine çıktı. Haman ise Kraliçe Ester'den canını bağışlamasını istemek için içerde kaldı. Çünkü kralın kendisini yok etmeye kararlı olduğunu anlamıştı. 8 Kral sarayın bahçesinden şölen salonuna dönünce, Haman'ı Ester'in uzandığı sedire kapamış olarak gördü ve, “Bu adam sarayda, gözümün önünde kraliçeye bile el uzatmaya mı kalkıyor?” diye bağırdı. Kral sözlerini bitirir bitirmez Haman'ın yüzünü örttü. 9 Krala hizmet eden haremağalarından biri olan Harvona şöyle dedi: “Bakin, kralı uyarıp hayatını kurtaran Mordekay için Haman'ın hazırlattığı Elli arşın yükseklüğündeki darağacı Haman'ın evinin önünde hazır duruyor.” Kral, “Haman o darağacına asılsın!” diye buyurdu. 10 Böylece Haman Mordekay için hazırlattığı darağacına asıldı; kralın öfkesi de yatiştı.

8 O gün Kral Ahaşveroş Yahudi düşmanı Haman'ın malını mülkünü Kraliçe Ester'e verdi. Ester'in Mordekay'a yakınılığını açıklaması üzerine Mordekay kralın huzuruna kabul edildi. 2 Kral, Haman'dan geri almış olduğu mühür yüzüğünü parmağından çıkarıp Mordekay'a verdi. Ester de onu Haman'ın malının mülkünü yöneticisi atadı. 3 Ester yine kralla görüştü. Ağlayarak onun ayaklarına kapandı. Agaklı Haman'ın Yahudiler'e karşı kurduğu düzene ve kötü tasarıya engel olması için yalvardı. 4 Kral altın asasını Ester'e doğru uzatınca Ester ayağa kalkıp kralın önünde durdu 5 ve şöyle dedi: “Kral benden hoşnutsa ve uygun görüyorsa, benden hoşlanıyorsa ve dileğimi uygun buluyorsa, Agaklı Hammedata oğlu Haman'ın krallığın bütün illerinde yaşayan Yahudiler'in yok edilmesini buyurmak için yazdırıldığı mektupları yazılı olarak geçersiz kilsin. 6 Halkımın felakete uğradığını görmeye nasıl dayanırım? Soydaslarının öldürülmesine tanık olmaya nasıl dayanırım?” 7 Kral Ahaşveroş, Kraliçe Ester'e ve Yahudi Mordekay'a, “Bakin” dedi, “Haman'ın malını mülkünü Ester'e verdim ve Yahudiler'i yok etmeyi tasarladığım için Haman'ı darağacına astırdım. 8 Ama kral adına yazılmış ve onun yüzüğüyle mühürlenmiş yazılı kimse geçersiz kılamaz. Bunun için, uygun gördüğünüz biçimde kral adına Yahudi sorunu konusunda şimdî siz yazın ve kralın yüzüğüyle mühürleyin.” 9 Bunun üzerine üçüncü ay olan Sivan ayının yirmi üçüncü günü kralın yazmanları çağrırdı. Mordekay'ın buyurduğu her şey, Hoddu'dan Kuş'a dek uzanan bölgedeki yüz yirmi yedi ilde yaşayan Yahudiler'e, satraplara, vali ve önderlere yazıldı. Her il için kendi işaretleri, her halk için kendi dili kullanıldı. Yahudiler'e de kendi alfabelerinde ve kendi dillerinde yazıldı. 10 Mordekay Kral Ahaşveroş adına yazdırıldığı mektupları kralın yüzüğüyle mühürledi ve kralın hizmetinde kullanılmak üzere yetiştirilen atlara binnmiş ulaklarla her yere gönderdi. 11 Kral mektuplarda Yahudiler'e bütün kentlerde toplanma ve kendilerini koruma hakkını veriyordu. Ayrıca kendilerine, çocuklarına ve kadınlarına saldıracabilecek herhangi bir düşman halkın ya da ilin silahlı güçlerini öldürüp yok etmelerine, kökünü kurutmalarına ve mallarını mülüklerini yağmalamalarına izin veriyordu. 12 Bu izin Kral Ahaşveroş'un bütün illerinde tek bir gün –on ikinci ayın, yani Adar ayının on üçüncü günü– geçerli olacaktır. 13 Bütün halklara duyurulan bu fermanın metni her ilde yasa yerine gelecekti. Böylece Yahudiler belirlenen gün düşmanlarından öç

almaya hazır olacaklardı. **14** Kralın hizmetindeki atlara binen ulaklar, kralın buyruğuna uyarak hemen dörtlala yola koymuldu. Ferman Sus Kalesi'nde de okundu. **15** Mordekay, lacivert ve beyaz bir krallık giysisiyle, başında büyük bir altın taç ve sırtında ince ketenden mor bir pelerinle kralın huzurundan ayrıldı. Sus Kenti sevinç çığlıklarıyla yankıllandı. **16** Yahudiler için aydınlık ve sevinç, mutluluk ve onur dolu günler başlamıştı. **17** Kralın buyruğu ve fermanı ulaştığı her ilde ve her kente Yahudiler arasında sevinç ve mutluluğa yol açtı. Şölenler düzenlendi, bir bayram havası doğdu. Ülkedeki halklardan çok sayıda kişi Yahudi oldu; çünkü Yahudi korkusu hepsini sarmıştı.

9 Kralın buyruğu ve fermanı, on ikinci ay olan Adar ayının on üçüncü günü yerine getirilecekti. Yahudi düşmanları o gün Yahudiler'i alt etmeyi ummuşlardı, ama tam tersi oldu; Yahudiler kendilerinden nefret edenleri alt ettiler. **2** Yahudiler kendilerini yok etmeyi tasarlayanlara saldırmak üzere Kral Ahaşveroş'un bütün illerindeki kentlerde bir araya geldiler. Hiç kimse onlara karşı koyamadı. Çünkü Yahudi korkusu bütün halkları sarmıştı. **3** İl önderleri, satraplar, valiler ve kralın memurları, Mordekay'dan korkutular için Yahudiler'i desteklediler. **4** Mordekay sarayda güçlü biriydi artık; ünү bütün illere ulaşmıştı. Gücü gittikçe artıyordu. **5** Yahudiler bütün düşmanlarını kılıctan geçirdiler, öldürdüler, yok ettiler. Kendilerinden nefret edenlere dilediklerini yaptılar. **6** Sus Kalesi'nde beş yüz kişiyi öldürüp yok ettiler. **7** Yahudi düşmanı Hammedata oğlu Haman'in on oğlunu –Parşadata, Dalfon, Aspata, Porata, Adalya, Aridata, Parmaşa, Arisay, Ariday ve Vayzata'yı– öldürdüler. Ama yağmaya girişmediler. **11** Sus Kalesi'nde öldürülenlerin sayısı aynı gün krala bildirildi. **12** O da Kralice Ester'e, "Yahudiler Sus Kalesi'nde Haman'in on oğlu dahil beş yüz kişiyi öldürüp yok etmişler" dedi, "Kim bilir, öbür illerimde neler yapmışlardır? İstediğin nedir, sana vereyim; başka dileğin var mı, yerine getirilecektir." **13** Ester, "Eğer kral uygun görürse, Sus'taki Yahudiler bugünkü fermanını yarın da uygulasınlar" dedi, "Haman'in on oğlunun cesetleri de darağacına asılsın." **14** Kral bu isteklerin yerine getirilmesini buyurdu. Sus'ta ferman çıkarıldı ve Haman'in on oğlu asıldı. **15** Sus'taki Yahudiler Adar ayının on dördüncü günü yeniden toplanarak kente üç yüz kişi daha öldürdüler; ama yağmaya girişmediler. **16** Krallığın illerinde yaşayan öbür Yahudiler de canlarını korumak ve düşmanlarından kurtulmak için bir araya geldiler. Kendilerinden nefret edenlerden yetmiş beş bin kişiyi öldürdüler, ama yağmaya girişmediler. **17** Bütün bunlar Adar ayının on üçüncü günü oldu. Yahudiler on dördüncü gün dinlendiler ve o günü şölen ve eğlence günü ilan ettiler. **18** Sus'taki Yahudiler ise kendilerini savunmak için on üçüncü ve on dördüncü günler bir araya geldiler. On beşinci gün de dinlendiler. O günü şölen ve eğlence günü ilan ettiler. **19** Taşradaki kentlerde yaşayan Yahudiler işte bu nedenle Adar ayının on dördüncü gününü şölen ve eğlence günü olarak kutlalar ve birbirlerine yemek sunarlar. **20** Mordekay bu olayları kayda geçirdi. Ardından Kral Ahaşveroş'un uzak, yakın bütün illerinde yaşayan Yahudiler'e mektuplar gönderdi. **21** Her yıl Adar ayının on dördüncü ve on beşinci günlerini kutlamalarını buyurdu. **22** Çünkü

o günler, Yahudiler'in düşmanlarından kurtulduğu günlerdir. O ay kederlerinin sevinc, yaslarının mutluluğu dönüştüğü aydır. Mordekay o günlerde şölenler düzenleyip eğlenmelerini, birbirlerine yemek sunmalarını, yoksullara armağanlar vermelerini buyurdu. **23** Böylece Yahudiler, Mordekay'ın buyruğunu kabul ederek başlattıkları kutlamaları sürdürdüler. **24** Çünkü bütün Yahudiler'in düşmanı Agaklı Hammedata oğlu Haman onları yok etmek için düzen kurmuştu. Onları ezip yok etmek için pur, yani kura çekmişti. **25** Ama kral durumu öğrenince, Haman'in Yahudiler'e karşı kurduğu düzen geri tepti; kral, Haman'in ve oğullarının darağacına asılmaları için yazılı buyrular verdi. **26** Pur sözcüğünden ötürü bu günlere Purim adı verildi. Böylece Yahudiler, Mordekay'ın mektubunda yazılı olanlardan, görüp geçirdiklerinden ve başlarına gelenlerden ötürü bu iki günü buyrulduğu biçimde ve günlerde her yıl kutlamayı kabul ettiler. Bu gelenek kendileri için, soylarından olanlar ve onlara katılan herkes için geçerli olacaktır. **28** Böylece bu günler her ilde, her kente ve her ailede kuşaktan kuşağı anımsanacak ve kutlanacaktır. Purim günleri Yahudiler için son bulmayacak ve bu günlerin anısı kuşaklar boyu sürecek. **29** Avihayil'in kızı Kralice Ester ve Yahudi Mordekay Purim'le ilgili bu ikinci mektubu tam yetkiyle yazıp uygulamaya koydular. **30** Mordekay, Ahaşveroş'un egemenliği altındaki yüz yirmi yedi ilde yaşayan Yahudiler'e esenlik ve güvenlik dilekleriyle dolu mektuplar gönderdi. **31** Kralice Ester'le birlikte daha önce kararlaştırıldıları gibi, Purim günlerini belirlenen tarihte kutlamalarını buyuruyordu. Bu kutlamalara kendilerinin de, soylarından gelenlerin de katılmalarını, oruç tutmadı ve ağıt yakmadı belirlenen kurallara uymalarını istedi. **32** Purim'e ilişkin bu düzenlemeler Ester'in buyruya onaylandı ve kayda geçirildi.

10 Kral Ahaşveroş ülkeyi en uzak kıyılara dek haraca bağlamıştı. **2** Büyüklüğü, kahramanlıkları ve Mordekay'ı her bakımdan nasıl onurlandırdığı Pers ve Med krallarının tarihinde yazılıdır. **3** Yahudi Mordekay, Kral Ahaşveroş'tan sonra ikinci adam olmuştu. Yahudi soydaşları arasında saygı gören ve coğuluk tarafından sevilen biriydi. Çünkü halkın iyiliğini düşünüyor, bütün soydaşlarının esenliği için çaba gösteriyordu.

Eyüp

1 Üs ülkesinde Eyüp adında bir adam yaşırdı. Kusursuz, doğru bir adamdı. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınırdı. **2** Yedi oğlu, üç kızı vardı. **3** Yedi bin koyuna, üç bin deveye, beş yüz çift öküze, beş yüz çift eşeğe ve pek çok köleye sahipti. Doğudaki insanların en zengini oydu. **4** Oğulları sırayla evlerinde şölen verir, birlikte yiyp içmek için üç kızkardeşlerini de çağrırlardı. **5** Bu şölen dönemi bitince Eyüp onları çağırıp kutsardı. Sabah erkenden kalkar, "Çocuklarım günah işlemişi, içlerinden Tanrı'ya sövmüş olabilirler" diyerek her biri için yakmalık sunu sunardı. Eyüp hep böyle yapardı. **6** Bir gün ilahi varlıklar RAB'bin huzuruna çıkmak için geldiklerinde, Şeytan da onlara girdi. **7** RAB Şeytan'a, "Nereden geliyorsun?" dedi. Şeytan, "Dünyada gezip dolaşmaktan" diye yanıtladı. **8** RAB, "Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?" dedi. "Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır." **9** Şeytan, "Eyüp Tanrı'dan boşuna mı korkuyor?" diye yanıtladı. **10** "Onu, ev halkını, sahip olduğu her şeyi sen çitle çevirip korumadın mı? Elleriyle yaptığı her şeyi bereketli kıldın. Sürüleri bütün ülkeye yayıldı. **11** Ama elini uzatır da sahip olduğu her şeyi yok edersen, yüzüne karşı söylecektir." **12** RAB Şeytan'a, "Peki" dedi, "Sahip olduğu her şeyi senin eline bırakıyorum, yalnız kendisine dokunma." Böylece Şeytan RAB'bin huzurundan ayrıldı. **13** Bir gün Eyüp'un oğullarıyla kızları ağabeylerinin evinde yemek yiyp şarap içerken **14** bir ulak gelip Eyüp'e şöyle dedi: "Öküzler çift sürüyor, eşekler onların yanında otluyordu. **15** Sabalılar baskın yaptı, hepsini alıp götürdü. Uşakları kılıçtan geçirdiler. Yalnız ben kaçip kurtuldum sana durumu bildirmek için." **16** O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, "Tanrı ateş yağırdı" dedi, "Koyunlarla uşakları yakıp küle çevirdi. Yalnızca ben kaçip kurtuldum durumu sana bildirmek için." **17** O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, "Kıldaniler üç böyük halinde develere saldırdı" dedi, "Hepsini alıp götürdüler, uşakları kılıçtan geçirdiler. Yalnızca ben kurtuldum durumu sana bildirmek için." **18** O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, "Oğullarla kızların ağabeylerinin evinde yemek yiyp şarap içerken **19** ansızın çolden şiddetli bir rüzgar esti" dedi, "Evin dört köşesine çarptı; ev gençlerin üzerine yıkıldı, hepsi öldü. Yalnız ben kurtuldum durumu sana bildirmek için." **20** Bunun üzerine Eyüp kalktı, kaftanını yırtıp saçını sakalını kesti, yere kapanıp tapındı. **21** Dedi ki, "Bu dünyaya çiplak geldim, çiplak gideceğim. RAB verdi, RAB aldı, RAB'bin adına övgüler olsun!" **22** Bütün bu olaylara karşın Eyüp günah işlemedi ve Tanrı'yı suçlamadı.

2 Başka bir gün ilahi varlıklar RAB'bin huzuruna çıkmak için geldiklerinde Şeytan da RAB'bin huzuruna çıkmak için onlara gelmişti. **2** RAB Şeytan'a, "Nereden geliyorsun?" dedi. Şeytan, "Dünyada gezip dolaşmaktan" diye yanıtladı. **3** RAB, "Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?" dedi, "Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır. Senin kıskırtmaların sonucunda onu boş yere yıktıma uğrattım, ama o doğruluğunu hâlâ sürdürüyor." **4** "Cana can!" diye yanıtladı Şeytan, "İnsan canı için her şeyini

verir. **5** Elini uzat da, onun etine, kemiğine dokun, yüzüne karşı söylecektir." **6** RAB, "Peki" dedi, "Onu senin eline bırakıyorum. Yalnız canına dokunma." **7** Böylece Şeytan RAB'bin huzurundan ayrıldı. Eyüp'ün bedeninde tepeden tırnağa kadar kötü çihanlar çıktı. **8** Eyüp çihanlarını kaçırmak için bir çömlek parçası aldı. Küllük içinde oturuyordu. **9** Karısı, "Hâlâ doğruluğunu sürdürür musun?" dedi, "Tanrı'ya sóv de ol bari!" **10** Eyüp, "Aptal kadınlar gibi konuşuyorsun" diye karşılık verdi, "Nasıl olur? Tanrı'dan gelen iyiliği kabul edelim de kötülüğü kabul etmeyeelim mi?" Büttün bu olaylara karşın Eyüp'un ağızından günah sayılabilcek bir söz çıkmadı. **11** Eyüp'un üç dostu –Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat, Naamali Sofar– Eyüp'ün başına gelen bunca kötülüğü duyunca kalkıp bir araya geldiler. Acısını paylaşmak, onu avutmak için yanına gitmek üzere anlaştılar. **12** Uzaktan onu tanımadılar; yüksek sesle ağlayıp kaftanlarını yırtarak başlarına toprak saçtılar. **13** Yedi gün yedi gece onunla birlikte yere oturdular. Kimse ağını açmadı, çünkü ne denli acı çektiğini görürlerdi.

3 Sonunda Eyüp ağını açtı ve doğduğu güne lanet edip söyle dedi: **3** "Doğduğum gün yok olsun, 'Bir oğul doğdu' denen gece yok olsun! **4** Karanlığa bürünsün o gün, Yüce Tanrı onuna ilgilenmesin, Üzerine ışık doğmasın. **5** Karanlık ve ölüm gölgesi sahip çıksın o güne, Bulut çöksün üzerinde; Işığını karanlık söndürsin. **6** Zifiri karanlık yutsun o geceyi, Yılın günleri arasında sayılmassisn, Aylardan hiçbirine girmesin. **7** Kısır olsun o gece, Sevinç sesi duyulmasın içinde. **8** Günleri lanetleyenler, Livyatani' uyandırmaya hazır olanlar, O günü lanetlesin. **9** Akşamının yıldızları kararsın, Boş yere aydınlığı beklesin, Tan atışını görmesin. **10** Çünkü sıkıntı yüzü görmemem için Anamın rahminin kaplarını üstüme kapamadı. **11** Neden doğarken ölmembedim, Rahimden çıkışken son soluğu vermedim? **12** Neden beni dizler, Emeyim diye memeler karşıladı? **13** Çünkü şimdî huzur içinde yatmış, Uyuyup dinlenmiş olurdum; **14** Yaptırdıkları kentler şimdî viran olan Dünya kralları ve danışmanlarıyla birlikte, **15** Evlerini güümüşle dolduran Altın sahibi önderlerle birlikte. **16** Neden düşük bir çocuk gibi, Gün yüzü görmemiş yavrular gibi toprağa gömülmembed? **17** Orada kötüler kargaşayı bırakır, Yorgunlar rahat eder. **18** Tutsaklar huzur içinde yaşar, Angaryacının sesini duymazlar. **19** Küçük de büyük de oradadır, Kole efendisinden özgüdür. **20** Niçin sıkıntı çekenlere ışık, Açı içindekilere yaşam verilir? **21** Oysa onlar gelmeyen ölümü özler, Onu define arar gibi aralar; **22** Mezara kavuşunca Neşeden coşar, sevinç bulurlar. **23** Neden yaşam verilir nereye gideceğini bilmeyen insana, Çevresine Tanrı'nın çitle çevirdiği kişiye? **24** Çünkü iniltim ekmekten önce geliyor, Su gibi dökülmekte feryadım. **25** Korktuğum, Çekindiğim başıma geldi. **26** Huzur yok, sükünet yok, rahat yok, Yalnız kargaşa var."

4 Temanlı Elifaz söyle yanıtladı: **2** "Biri sana bir şey söylemeye çalışsa gücenir misin? Kim konuşmadan durabilir? **3** Evet, pek çoklarına sen ders verdin, Zayıf elleri güçlendirdin, **4** Tökezleyeni senin sözlerin ayakta tuttu, Titreyen dizleri sen pekiştirdin. **5** Ama şimdî senin başına gelince gücüne gidiyor, Sana dokununca yılğılığa düşüyorsun. **6** Senin güvendiğin Tanrı'dan korkun değil mi, Umudun kusursuz yaşamında değil mi? **7** Düşün biraz: Hangi suçsuz yok oldu, Nerede doğrular yıkıma

uğradı? 8 Benim gördüğüm kadaryla, fesat sürenler, Kötülük tohumu ekenler ektiklerini biçiyor. 9 Tanrı'nın soluğuyla yok oluyor, Öfkесinin rüzgarıyla tükeniyorlar. 10 Aslanın kükremesi, homurtusu kesildi, Dişleri kirildi genç aslanların. 11 Aslan av bulamadığı için yok oluyor, Dişi aslanın yavruları dağılıyor. 12 "Bir sóz gizlice eriştı bana, Fısıltısı kulağıma ulaştı. 13 Gece rüyaların doğrunduğu düşünceler içinde, İnsanları ağır uyku bastığı zaman, 14 Beni dehşet ve titreme aldı, Büttün kemiklerimi sarstı. 15 Önümüzden bir ruh geçti, Tüyürem örperdi. 16 Durdu, ama ne olduğunu seçemedim. Bir suret duruyordu gözümün önünde, Çit çıkmazken bir ses duydum: 17 'Tanrı karşısında insan doğru olabilir mi? Kendisini yaratılan karşısında temiz çıkabılır mı?' 18 Bakın, Tanrı kollarına güvenmez, Meleklerinde hata bulur da, 19 Çamur evlerde oturanlara, Mayası toprak olanlara, Güveden kolay ezilenlere mi güvenir? 20 Ömürleri sabahdan akşamaya varmaz, Kimse farkına varmadan sonsuza dek yok olurlar. 21 İçerideki çadır ipleri çekilince, Bilgelikten yoksun olarak ölüp giderler."

5 "Haydi çağır, seni yanıtlayan çıkacak mı? Meleklerin hangisine yüneleceksin? 2 Aptalı üzüntü öldürür, Budalayı kıskançlık bitir. 3 Ben aptalın kök saldığını görünce, Hemen yurduna lanet ettim. 4 Çocukları güvenilken uzak, Mahkeme kapısında ezilir, Savunur çıkmaz. 5 Ürününü açar yer, Dikenler arasındaki bile toplarlar; Mallarını susamışlar yutmak ister. 6 Çünkü dert topraktan çıkmaz, Sıkıntı yerden bitmez. 7 Havaya uçusan kivilcimler gibi Sıkıntı çekmek için doğar insan. 8 "Oysa ben Tanrı'ya yönelik, Davamı O'na bırakırdım. 9 Anlayamadığımız büyük işler, Sayısız şaşılış işler yapan O'dur. 10 Yeryüzüne yağmur yağdırır, Tarlalara sular gönderir. 11 Düşkünüleri yükseltir, Yaslıları esenliğe çıkarır. 12 Kurnazların oyununu bozar, Düzenlerini gerçekleştirmesinler diye. 13 Bilgeleri kurnazlıklarında yakalar, Düzenbazların oyunu son bulur. 14 Gündüz karanlığa toslar, Öğlen, geceymiş gibi el yordamıyla aralar. 15 Yoksulu onların kılıç gibi ağızından Ve güçünün elinden O kurtarır. 16 Yoksul umutlanır, Haksızlık ağzını kapar. 17 "İşte, ne mutlu Tanrı'nın eğittiği insana! Bu yüzden Her Şeye Gücü Yeten'in yola getirisińi küçümseme. 18 Çünkü O hem yaralar hem sarar, O incitir, ama elleri sağaltır. 19 Altı kez sıkıntıya düşsen seni kurtarır, Yedinci kez de sana zarar vermez. 20 Kırıltı ölümünden, Savaşta kılıçtan seni O koruyacak. 21 Kamçılayan dillerden uzak kalacak, Yıkım gelince korkmayacaksın. 22 Yıkıma, açığa gülüp geçecek, Yabani hayvanlardan ürmeyeceksin. 23 Çünkü tarladaki taşlarla anlaşacaksın, Yabani hayvanlar seninle barışacak. 24 Çadırının güvenlik içinde olduğunu bilecek, Yurdunu yoklayınca eksik bulmayacaksın. 25 Çocuklarının çoğalacağını bileceksin, Soyun ot gibi bitecek. 26 Zamanında toplanan demetler gibi, Mezara dinç gireceksin. 27 "İşte araştırdık, doğrudur, Onun için bunu dinle ve belle."

6 Eyüp şöyle yanıtladı: 2 "Keşke üzüntüm tartılabilse, Acım teraziye konabilseydi! 3 Denizlerin kumundan ağır gelirdi, Bu yüzden abuk sabuk konuşum. 4 Çünkü Her Şeye Gücü Yeten'in okları içimde, Ruhum onların zehirini içiyor, Tanrı'nın dehşetleri karşıma dizildi. 5 Otu olan yaban eşeği anırır mı,

Yemi olan öküz böğürü mü? 6 Tatsız bir şey tuzsuz yenir mi, Yumurta akında tat bulunur mu? 7 Böyle yiyecklere dokunmak istemiyorum, Beni hasta ediyorlar. 8 "Keşke dileğim yerine gelse, Tanrı özlediğimi bana versel! 9 Kerem edip beni ezse, Elini çabuk tutup yaşam bağımlı kesse! 10 Yine avunur, Amansız derdime karşın sevinirdim, Çünkü Kutsal Olan'ın sözlerini yadsımadım. 11 Güçüm nedir ki, bekleyeyim? Sonum nedir ki, sabredeyim? 12 Taş kadar güçlü müyüm, Etim tunçtan mı? 13 Çaresiz kalınca Kendimi kurtaracak gücüm mü olur? 14 "Kederli insana dost sevgisi gereklidir, Her Şeye Gücü Yeten'den korkmaktan vazgeçe biley. 15 Kardeşlerim kuru bir dere gibi beni aldı; Hani gürül gürül akan dereler vardır, 16 Eriyen buzlarla taşan, Kar sularıyla beslenen, 17 Ama kurak mevsimde akmayan, Sıcaktı yataklarında tükenen dereler... İşte öyle aldıllar beni. 18 O dereler için kervanlar yolundan sapar, Çöle çıkış yok olurlar. Tema'nın kervanları su arar, Saba'dan gelen yolcular umutla bakar. 20 Ama oraya varınca umut bağladıkları için utanır, Hayal kırıklığına uğrarlar. 21 Artık siz de bir hiç oldunuz, Dehşete kapılıp korkuyorsunuz. 22 'Benim için bir şey verin' Ya da, 'Rüşvet verip Beni düşmanın elinden kurtarın, Acımasızların elinden alın' dedim mi? 24 "Bana öğretin, susayım, Yanlışımı gösterin. 25 Doğru sözacidir! Ama tartışmalarınız neyi kanıtlıyor? 26 Sözlerimi düzeltmek mi istiyorsunuz? Çaresizin sözlerini boş laf mı söyleyorsunuz? 27 Öksütün üzerine kura çeker, Arkadaşınızın üzerine pazarlık ederdiniz. 28 "Şimdi lütfedip bana bakın, Yüzünze karşı yalan söyleyecek değilim ya. 29 Bırakın artık, haksızlık etmeyein, Bir daha düşünün, davamda haklıyım. 30 Ağızmdan haksız bir söz çıkyor mu, Damağım kötü niyeti ayırt edemiyor mu?

7 "Yeryüzünde insan yaşamı savaşı andırmıyor mu, Günleri gündelikçinin günlerinden farklı mı? 2 Gölgeyi özleyen köle, Ücretini bekleyen gündelikçi gibi, 3 Miras olarak bana boş aylar verildi, Payıma sıkıntılı geceler düştü. 4 Yatarken, 'Ne zaman kalkacağım' diye düşünüyorum, Ama gece uzadıkça uzuyor, Gün doğana dek dönüp duruyorum. 5 Bedenimi kurt, kabuk kaplamış, Çatlayan derimden irin akiyor. 6 "Günlerim dokumacının mekiğinden hızlı, Umutsuz tükenmekte. 7 Ey Tanrı, yaşamımın bir soluk olduğunu anımsa, Gözüm bir daha mutluluk yüzü görmeyecek. 8 Şu anda bana bakan gözler bir daha beni görmeyecek, Senin gözlerin üzerinde olacak, Ama ben yok olacağım. 9 Bir bulutun dağılıp gitmesi gibi, Ölüler diyarına inen bir daha çıkmaz. (*Sheol h7585*) 10 Bir daha evine dönmez, Bulunduğu yer artık onu tanımadır. 11 "Bu yüzden sessiz kalmayacak, İçimdeki sıkıntıyı dile getireceğim; Canımın acılarıyla yakınacağım. 12 Ben deniz ya da deniz canavarı mıymı ki, Başına bekçi koydun? 13 Yatağım beni rahatlattır, Döşeğim acılarını dindirir diye düşündüğümde, 14 Beni düşlerle korkutuyor, Görümlerle yıldırıyzorsun. 15 Öyle ki, boğulmayı, Ölmeni şu yaşama yeğliyorum. 16 Yaşamımdan tıksınıyor, Sonsuza dek yaşamak istemiyorum; Çek elini benden, çünkü günlerimin anlamı kalmadı. 17 "İnsan ne ki, onu büyütيسين، Üzerinde kafa yorasın, 18 Her sabah onu yoklayasın, Her an onu sınayasin? 19 Gözünü üzerinden hiç ayırmayacak misin, Tükürüğüm yutacak kadar bile beni rahat bırakmayacak misin? 20 Gönah işledimse, ne yaptım sana, Ey insan gözcüsü? Niçin

beni kendine hedef seçtin? Sana yük mü oldum? 21 Niçin isyanımı bağışlamaz, Suçumu affetmezsin? Çünkü yakında toprağa gireceğim, Beni çok arayacaksın, ama ben artık olmayacağım."

8 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı: 2 "Ne zamana dek böyle konuşturacaksın? Sözlerin sert rüzgar gibi. 3 Tanrı adaleti saptırır mı, Her Şeye Gücü Yeten doğru olanı çarpitır mı? 4 Oğulların ona karşı günah işlediyse, İsyanlarının cezasını vermiştir. 5 Ama sen gayrette Tanrı'yi arar, Her Şeye Gücü Yeten'e yalvarırsan, 6 Temiz ve doğrusan, O şimdi bile senin için kolları sıvayıp Seni hak ettiğin yere geri getirecektir. 7 Başlangıçın küçük olsa da, Sunon büyük olacak. 8 "Lütfen, önceki kuşaklara sor, Atalarının neler öğrendiğini iyice araştır. 9 Çünkü biz daha dün doğduk, bir şey bilmeyiz, Yeryüzündeki günlerimiz sadece bir gölgé. 10 Onlar sana anlatıp öğretmeyecek, İçlerindeki sözleri dile getirmeyecek mi? 11 "Bataklık olmayan yerde kamus biter mi? Susuz yerde saz büyür mü? 12 Henüz yeşilken, kesilmeden, Otlardan önce kururlar. 13 Tanrı'yı unutun herkesin sonu böyledir, Tanrısız insanın umudu böyle yok olur. 14 Onun güvendiği şey kirilir, Dayanağı ise bir örümcek ağıdır. 15 Örümcek ağına yaslanır, ama ağa çöker, Ona tutunur, ama ağa taşımaz. 16 Tanrıslar güneşe iyi sulanmış bitkiye andırır, Dalları bahçenin üzerinden aşar; 17 Kökleri taş yiğinına sarılır, Çakılların arasında yer aranır. 18 Ama yerinden sökülfürse, Yeri, 'Seni hiç görmedim' diyerek onu yadsır. 19 İşte sevinci böyle son bulur, Yerinde başka bitkiler biter. 20 "Tanrı kusursuz insanı reddetmez, Kötülük edenlerin elinden tutmaz. 21 O senin ağını yine gülüle, Dudaklarını sevinç hakyışıyla dolduracaktır. 22 Düşmanlarını utanç kaplayacak, Kötülerin çadırı yok olacaktır."

9 Eyüp şöyle yanıtladı: 2 "Biliyorum, gerçekten öyledir, Ama Tanrı'nın önünde insan nasıl haklı çıkabilir? 3 Bir O'nunla tartışmak istese, Binde bir bile O'na yanıt veremez. 4 O'nun bilgisi derin, gücü eşsizdir, Kim O'na direndi de ayaka kaldı? 5 O dağları yerinden oynatır da, Dağlar farkına varmaz, Öfkeyle altüst eder onları. 6 Dünyayı yerinden oynatır, Direklerini titrer. 7 Güneşe buyruk verir, doğmaz güneş, Yıldızları mühürller. 8 O'dur tek başına gökleri geren, Denizin dalgaları üzerinde yürüyen. 9 Büyük Ay'ı, Oryon'u, Ülker'i, Güney takımyıldızlarını yaratın O'dur. 10 Anlayamadığımız büyük işler, Sayısız şaşılışla işler yapan O'dur. 11 İşte, yanından geçer, O'nu göremem, Geçip gider, farkına bile varmam. 12 Evet, O avını kaparsa, kim O'nu durdurabilir? Kim O'na, 'Ne yapıyorsun' diyebilir? 13 Tanrı öfkесini dizginlemez, Rahav'ın yardımcıları bile O'nun ayağına kapanır. 14 "Nerde kaldı ki, ben O'na yanıt vereyim, O'nunla tartışmak için söz bulayım? 15 Haklı olsam da O'na yanıt veremez, Merhamet etmesi için yargıcımı yalvarırdım ancak. 16 O'nu çağırısam, O da bana yanıt verseydi, Yine de inanmazdım sesime kulak verdiğine. 17 O beni kasırgaya eziyor, Nedensiz yaralarımı çoğaltıyor. 18 Soluk almama izin vermiyor, Ancak beni acıya doyuruyor. 19 Sorun güç sorunuysa, O güçlüdür! Adalet sorunuysa, kim O'nu mahkemeye çağırılabilir? 20 Suçsuz olsam ağızım beni suçlar, Kusursuz olsam beni suçlu çıkarır. 21 "Kusursuz olsam da kendime alındığım yok, Yaşamımı hor görüyorum. 22 Hepsi bir, bu yüzden diyorum ki, 'O suçluyu-

da suçsuzu da yok ediyor.' 23 Kirbaç ansızın ölüm saçınca, O suçsuların sıkıntısıyla eğlenir. 24 Dünya kötülerin eline verilmiş, Yargıcıların gözünü kapayan O'dur. O değilse, kimdir? 25 "Günlerim koşucudan çabuk, iyilik görmeden geçmekte. 26 Kamiş sandal gibi kayıp gidiyor, Avının üstüne süzülen kartal gibi. 27 'Acılarımı unutayım, Üzgün çehremi değiştirip gülümseyeyim' desem, 28 Bütün dertlerimden yarası, Çünkü beni suçsuz saymayıacığını biliyorum. 29 Madem suçlanacağım, Neden boş yere uğraşayım? 30 Sabun otuya yıkansam, Ellerimi kül suyuyla temizlesem, 31 Beni yine pisliğe batırırsın, Giysilerim bile benden tiksir. 32 O benim gibi bir insan değil ki, O'na yanıt vereyim, Birlikte mahkemeye gideyim. 33 Keşke aramızda bir hakem olsa da, Elini ikimizin üstüne koysa! 34 Tanrı sopasını üzerinden kaldırırsın, Dehseti beni yıldırasın. 35 O zaman konuşur, O'ndan korkmadım, Ama bu durumda bir şey yapamam.

10 "Yaşamımdan usandım, Özgürce yakınacak, İçimdeki acıyla konuşacağım. 2 Tanrı'ya: Beni suçlama diyeceğim, Ama söyle, niçin benimle çekiliyorsun. 3 Hoşuna mı gitdiyor gaddarlık etmek, Kendi ellerinin emeğini reddedip Kötülerin tasarılarını onaylamak? 4 Sende insan gözü mü var? İnsanın gördüğü gibi mi görüyorsun? 5 Günlerin ölümlü birinin günleri gibi, Yılların insanın yılları gibi mi ki, 6 Suçumu arıyor, Günahımı araştırırsın? 7 Kötü olmadığını, Senin elinden beni kimsenin kurtaramayacağını biliyorsun. 8 "Senin ellerin bana biçim verdi, beni yarattı, Şimdi dönüp beni yok mu edecksin? 9 Lütfen anımsa, balık gibi bana sen biçim verdin, Beni yine toprağa mı döndüreceksin? 10 Beni süt gibi dökmedin mi, Peynir gibi katılaştırmadın mı? 11 Bana et ve deri giydirdin, Beni kemiklerle, sinirlerle ördün. 12 Bana yaşam verdin, sevgi gösterdin, İlgin ruhumu korudu. 13 "Ama bunları yüreğinde gizledin, Biliyorum aklındaki: 14 Günah işleydim, beni gözlerdin, Suçumu cezasız bırakmadın. 15 Suçluysam, vay başıma! Suçsuzken bile başımı kaldırıramıyorum, Çünkü utanç doluyum, çaresizim. 16 Başımı kaldırısam, aslan gibi beni avlar, Şaşılışı gücünü yine gösterirsin üstümde. 17 Bana karşı yeni tanıklar çıkarır, Öfkeni artırırsın. Orduların dalga dalga üzerine geliyor. 18 "Niçin doğmama izin verdin? Keşke ölseydim, hiçbir göz beni görmeden! 19 Hiç var olmamış olurdum, Rahimden mezara taşıznırdım. 20 Birkaç günlük ömrüm kalmadı mı? Beni rahat bırak da biraz yüzüm gülşün; 21 Dönüşü olmayan yere gitmeden önce, Karanlık ve ölüm gölgesi diyarına, 22 Zifiri karanlık diyarına, Ölüm gölgesi, kargaşa diyarına, Aydınlığın karanlığı andırdığı yere."

11 Naamalı Sofar şöyle yanıtladı: 2 "Bunca söz yanitsız mı kalsın? Çok konuşan haklı mı sayılışın? 3 Saçmalıkların karşısında sussun mu insanlar? Sen alay edince kimse seni utandırmazı mı? 4 Tanrı'ya, 'İnancım arıdır' diyorsun, 'Senin gözünde temizim.' 5 Ama keşke Tanrı konuşsa, Sana karşı ağızını açsa da, 6 Bilgeliğin sırlarını bildirse! Çünkü bilgelik çok yönlüdür. Bil ki, Tanrı günahlarından bazılarını unuttu bile. 7 "Tanrı'nın derin sırlarını anlayabilir misin? Her Şeye Gücü Yeten'in sınırlarına ulaşabilir misin? 8 Onlar gökler kadar yüksektir, ne yapabilirsin? Ölüler diyarından derindir, nasıl anlayabilirsin? (Sheol h7585) 9 Ölçüleri yeryüzünden uzun, Denizden genişir.

10 "Gelip seni hapsetse, mahkemeye çağırısa, Kim O'na engel olabilir? **11** Çünkü O yalancıları tanır, Kötülüği görür de dikkate almaz mı? **12** Ne zaman yaban eşeğini insan doğurursa, Aptal da o zaman sağıduyu olur. **13** "O'na yüreğini adar, Ellerini açarsan, **14** İşlediğin günahı kendinden uzaklaştırır, Çadırında haksızlığa yer vermezsen, **15** Utanmadan başını kaldırır, Sağılam ve korkusuz olabilirsin. **16** Sıkıntılarını unutur, Akıp gitmiş sular gibi anarsın onları. **17** Yaşamın öğlen güneşinden daha parlak olur, Karanlık sabaha döner. **18** Güven duyarsın, çünkü umudun olur, Çevrene bakıp güvenlik içinde yatarsın. **19** Uzanırsın, korkutan olmaz, Birçokları senden lütfet diler. **20** Ama kötülerin gözlerinin feri sönecek, Kaçacak yer bulamayacaklar, Tek umutları son soluklarını vermek olacak."

12 Eyüp şöyle yanıtladı: **2** "Kendinizi bir şey sandığınız belli, Ama bilgelik de sizinle birlikte ölecek! **3** Sizin kadar benim de aklım var, Sizden aşağı kalmam. Kim bilmek bunları? **4** "Gülünç oldum dostlarımı, Ben ki, Tanrı'ya yakarırdım, yanıtlardı beni. Doğru ve kusursuz adam gülinç oldu. **5** Kaygısızlar felaketi küçümser, Ayağı kayanı umursamaz. **6** Soyguncuların çadırlarında rahatlık var, Tanrı'ya gazaba getirenler güvenlik içinde, Tanrı'ya değil, kendi bileklerine güveniyorlar. **7** "Ama şimdî sor hayvanlara, sana öğretsinler, Gökte uçan kuşlara sor, sana anlatınsınlar, **8** Toprağa söyle, sana öğretsin, Denizdeki balıklara sor, sana bilgi versinler. **9** Hangisi bilmez Bunu RAB'bin yaptığın? **10** Her yaratığın canı, Bütün insanlığın soluğu O'nun elindedir. **11** Damağın yemeği tattığı gibi Kulak da sözleri denemez mi? **12** Bilgelik yaşıllarda, Akıl uzun yaşamadır. **13** "Bilgelik ve güç Tanrı'ya özgüdür, O'ndadir öğüt ve akıl. **14** O'nun yıktığı onarılamaz, O'nun hapsettiği kişi özgür olamaz. **15** Suları tutarsa, kuraklık olur, Saliverirse dünyayı sel götürür. **16** Güç ve zafer O'na aittir, Aldanan da aldatan da O'nundur. **17** Danışmanları çaresiz kılار, Yargıcıları çıldırtır. **18** Kralların bağılığı bağı çözter, Bellerine kuşak bağlar. **19** Kâhinleri çaresiz kılار, Koltuklarında yılananları devirir. **20** Güvenilir danışmanları susturur, Yaşılların aklını alır. **21** Rezalet saçar soylular üzerine, Güçlülerin kuşağıını gevşetir. **22** Karanlıkların derin sırlarını açar, Ölüm gölgесini aydınlığa çıkarır. **23** Ulusları büyütür, ulusları yok eder, Ulusları genişletir, ulusları sürgün eder. **24** Dünya önderlerinin aklını başından alır, Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırır onları. **25** Karanlıkta el yordamıyla yürüür, ışık yüzü görmezler; Sarhoş gibi dolaştırır onları.

13 "İşte, gözlerim her şeyi gördü, Kulağım duydu, anladı. **2** Sizin bildiğinizi ben de biliyorum, Sizden aşağı kalmam. **3** Ama ben Her Şeye Gücü Yeten'le konuşmak, Davamı Tanrı'yla tartışmak istiyorum. **4** Sizlerse yalan düzüyorsunuz, Hepiniz degersiz hekimlersiniz. **5** Keşke bûsbütün sussanı! Sizin için bilgelik olurdu bu. **6** Şimdi davamı dinleyin, Yakınmama kulak verin. **7** Tanrı adına haksızlık mı edeckesiniz? O'nun adına yalan mı söyleyeceksiniz? **8** O'nun tarafını mı tutacaksınız? Tanrı'nın davasını mı savunacaksınız? **9** Sizi sorguya çekerse, iyi mi olur? İnsanları aldattığınız gibi O'nu da mı aldatacaksınız? **10** Gizlice O'nun tarafını tutarsanız, Kuşkusuz sizi azarlar. **11** O'nun görkemi sizi yıldırmaz mı? Dehseti üzerinize düşmez mi? **12** Anlattıklarınız kül kadar degersizdir, Savunduklarınızsa

çamurdan farksız. **13** "Susun, bırakın ben konuşayım, Başına ne gelirse gelsin. **14** Hayatım tehlkiye gireceksin, Canım zora düşecekse düşsun. **15** Beni öldürerek, umudum kalmadı, Hiç olmazsa yürüdüğüm yolun doğruluğunu yüzüne karşı savunayım. **16** Aslında bu benim kurtuluşum olacak, Çünkü tanrısız bir adam O'nun karşısına çıkamaz. **17** Sözlerimi iyi dinleyin, Kulaklarınızdan çıkışın söyleyeceklerim. **18** İşte davamı hazırladım, Haklı çıkışımı biliyorum. **19** Kim suçlayacak beni? Biri varsa susar, son soluğumu veririm. **20** "Yalnız şu iki şeyi lütfet, Tanrıım, O zaman kendimi senden gizlemeyeceğim: **21** Elini üstümden çek Ve dehşetinle beni yıldırma. **22** Sonra beni çağır, yanıtlayıım, Ya da bırak ben konuşayım, sen yanıtlı. **23** Suçlarım, günahlarım ne kadar? Bana suçumu, günahımı göster. **24** Niçin yüzünü gizliyorsun, Beni düşman gibi görüyorsun? **25** Rüzgarın sürükleiği yaprağa dönüsüm, Beni mi korkutacaksın? Kuru samanı mı kovalayacaksın? **26** Çünkü hakkımda acı şeyler yazıyor, Gençliğimde işlediğim günahları bana miras veriyorsun. **27** Ayaklarımı tomuşa vuruyor, Yollarımı gözetliyor, İzimi sürüyorsun. **28** "Oysa insan telef olmuş, çürük bir şey, Güve yemiş giysi gibidir.

14 "İnsanı kadın doğurur, Günleri sayılı ve sıkıntılı doludur. **2** Çiçek gibi açıp solar, Gölge gibi gelip geçer. **3** Gözlerini böyle birine mi dikiyorsun, Yargılamak için önüne çağırıyorsun? **4** Kim temiz kırlıden çıkarabilir? Hiç kimse! **5** Madem insanların günleri belirlenmiş, Aylarının sayısı saptanmış, Sınır koymuşsun, öteye geçemez; **6** Gözünü ondan ayırdı da, Çalışma saatini dolduran gündelikçi gibi rahat etsin. **7** "Oysa bir ağaç için umut vardır, Kesilse, yeniden sürgün verir, Eksilmez filizleri. **8** Kökü yerde kocasa, Küttüğü toprakta olse bile, **9** Su kokusu alır almaz filizlenir, Bir fidan gibi dal budakalar. **10** İnsan ise ölüp yok olur, Son soluğunu verir ve her şey biter. **11** Suyu akıp giden göl Ya da kuruyan ırmak nasıl çöle dönerse, **12** İnsan da öyle, yatar, bir daha kalkmaz, Gökler yok oluncaya dek uyanmaz, Uyandırılmaz. **13** "Keşke beni ölüler diyarına gizlesen, Öfken geçinceye dek saklasan, Bana bir süre versen de, beni sonra anımsasan. (Sheol h7585) **14** İnsan ölü de dirilir mi? Başka biri nöbetimi devralıncaya dek Savaş boyunca umutla beklerdim. **15** Sen çağırırdın, ben yanıldım, Ellerinle yaptığın yarattığı özlerdin. **16** O zaman adımlarımı sayar, Günahimin hesabını tutmazdım. **17** İsyani torbaya koyup mührüler, Suçumu örterdim. **18** "Ama dağın yıkılıp çöktüğü, Kayanın yerinden taşındığı, **19** Suyun taşı aşındırdı, Selin toprağı sürükleip götürdüğü gibi, İnsanın umudu yok ediyorsun. **20** Onu hep yenersin, yok olup gider, Çehresini değiştirir, uzağa gönderirsin. **21** Oğulları saygı görür, onun haberi olmaz, Aşağılanırlar, anlamaz. **22** Ancak kendi canının acısını duyar, Yalnız kendisi için yaş tutar."

15 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı: **2** "Bilge kişi boş sözlerle yanıtlar mı, Karnını doğu rüzgariyla doldurur mu? **3** Boş sözlerle tartışır, Yararsız söylevler verir mi? **4** Tanrı korusunu bile ortadan kaldırıyor, Tanrı'nın huzurunda düşünmeye engelliyor. **5** Çünkü suçun ağını kıskırtıyor, Hilekârların diliyle konuşuyorsun. **6** Kendi ağzın seni suçluyor, ben değil, Dudakların sana karşı tanıklık ediyor. **7** "İlk doğan insan sen misin? Yoksa dağlardan önce mi var oldun? **8** Tanrı'nın sırrını

mi dinledin de, Yalnız kendini bilge görüyorsun? 9 Senin bildiğin ne ki, biz bilmeyelim? Senin anladığın ne ki, bizde olmasın? 10 Bizde ak saçlı da yaşlı da var, Babandan bile yaşlı. 11 Az mi geliyor Tanrı'nın avutması sana, Söylediği yumuşak sözler? 12 Niçin yüreğin seni sürüklüyor, Gözlerin parıldıyor, 13 Tanrı'ya öfkeni gösteriyorsun, Ağızından böyle sözler dökülüyör? 14 "İnsan gerçekten temiz olabilir mi? Kadından doğan biri doğru olabilir mi? 15 Tanrı meleklerine güvenmiyorsa, Gökler bile O'nun gözünde temiz değilse, 16 Haksızlığı su gibi içen iğrenç, bozuk insana mı güvenecek? 17 "Dinle beni, sana açıklayıım, Gördüğüm anlatıym, 18 Bilgelerin atalarından öğrenip bildirdiği, Gizlemediği gerçekleri; 19 O atalar ki, ülke yalnız onlara verilmişti, Aralarına henüz yabancı girmemişti. 20 Kötü insan yaşamı boyunca kıvrır, Zorbaya ayrılan yıllar sayılır. 21 Dehşet sesleri kulağından eksilmez, Esenlik içindeyken soyguncunun saldırısına uğrar. 22 Karanlıktan kurtulabileceğine inanmaz, Kılıç onu gözler. 23 'Nerede?' diyerek ekmek arda dolaşır, Karanlık günün yanında olduğunu bilir. 24 Açı ve sıkıntı onu yıldırr, Savaşa hazır bir kral gibi onu yener. 25 Çünkü Tanrı'ya el kaldırmış, Her Şeye Gücü Yeten'e meydan okumuş, 26 Kalın, yumrulu kalkanıyla O'na inatla saldırmıştı. 27 "Yüzü semirdiği, Göbeği yağı bağıladığı halde, 28 Yıkılmış kentlerde, Taş yığınına dönümüş oturulmaz evlerde oturacak, 29 Zengin olmayacağı, serveti tükenecé, Malları ülkeye yayılmayacaktır. 30 Karanlıktan kaçamayacak, Filizlerini alev kurutacak, Tanrı'nın ağızından çıkan solukla yok olacaktır. 31 Boş şeye güvenerek kendini aldatmasın, Çünkü ödülü de boş olacaktır. 32 Gündünden önce işi tamamlanacak, Dali yeşermeyecektir. 33 Asma gibi koruğunu dökecek, Zeytin ağacı gibi çiçeğini dağıtacaktır. 34 Çünkü tanrıslar sürüsü kısır olur, Rüşvetçilerin çadırlarını ateş yakıp yok eder. 35 Fesada gebe kalıp kötülük doğururlar, İçeri yalan doludur."

16 Eyüp şöyle yanıtladı: 2 "Buna benzer çok şey duydum, Oysa siz avutmuyor, sıkıntı veriyorsunuz. 3 Boş sözleriniz hiç sona ermeyecek mi? Nedir derdiniz, boyuna karşılık veriyorsunuz? 4 Yerimde siz olsaydınız, Ben de sizin gibi konuşabilirdim; Size karşı güzel sözler dizer, Başımı sallayabildirdim. 5 Ağızından çıkan sözlerle yüreklenir, Dudaklarından dökülen avutucu sözlerle yataştırırdım sizi. 6 "Konuşsam bile acım dinmez, Sussam ne değişim? 7 Ey Tanrı, beni tükettin, Bütün ev halkımı dağıttın. 8 Beni sıkıp buruşturdu, bana karşı tanık oldu bu; Zayıflığım kalkmış tanıklık ediyor bana karşı. 9 Tanrı öfkeyle saldırip parçalıyor beni, Dişlerini gicirdiyor bana, Düşmanım gözlerini üzerime dikiyor. 10 İnsanlar bana dudak bükyör, Aşağılaryarak tokat atıyor, Birleşiyorlar bana karşı. 11 Tanrı haksızlara teslim ediyor beni, Kötülerin kucağına atıyor. 12 Ben rahat yaşıyordum, ama Tanrı paraladı beni, Boynumdan tutup yere çaldı. Beni hedef yaptı kendine. 13 Okçuları beni kuşatıyor, Açımadan böbreklerimi deşiyor, Ödümü yerlere döküyor. 14 Bedenimde gedik üstüne gedik açıyor, Dev gibi üzerime saldırıyor. 15 "Giymek için çul diktim, Gururumu ayak altına aldım. 16 Ağlamaktan yüzüm kızardı, Gözlerimin altı morardı. 17 Yine de ellerim şiddetten uzak, Duam içtendir. 18 "Ey toprak, kanımı örtme, Feryadım asla dinmesin. 19 Daha şimdiden tanığım göklerde, Beni savunan

yücelerdeğerdir. 20 Dostlarım benimle eğleniyor, Gözlerim Tanrı'ya yaş döküyor; 21 Tanrı kendisiyle insan arasında İnsanoğluyla komşusu arasında hak arası diye. 22 "Çünkü birkaç yıl sonra, Dönüşü olmayan yolculuğa çıkacağım.

17 "Yaşama gücüm tükkendi, günlerim kısaldı, Mezar gözüyor beni. 2 Çevremi alaycılar kuşatmış, Gözümü onların aşağılamasıyla açıp kapıyorum. 3 "Ey Tanrı, kefilim ol kendine karşı, Başka kim var bana güvence verecek? 4 Çünkü onların aklını anlayışa kapadın, Bu yüzden onları zafere kavuşturmayaçaksın. 5 Para için dostlarını satan adamın Çocuklarının gözünün feri söner. 6 "Tanrı beni insanların diline düşürdü, Yüzüme tükürmekler. 7 Kederden gözümün feri sönüdü, Kollarım bacaklarım çırpı gibi. 8 Dürüst insanlar buna şaşıyor, Suçsuzlar tanrıslzlara saldırıyor. 9 Dogrular kendi yolunu tutuyor, Elleri temiz olanlar gittikçe güçleniyor. 10 "Ama siz, hepiniz gelin yine deneyin! Aranızda bir bilge bulamayacağım. 11 Günlerim geçti, tasarıları, Dileklerim suya düştü. 12 Bu insanlar geceyi gündüze çeviriyorlar, Karanlığa 'ışık yakındır' diyorlar. 13 Ölüler diyarını evim diye gözlüyorsam, Yatağımı karanlığa seriyorsam, (Sheol h7585) 14 Çukura 'Babam', Kurda 'Annem, kızkardeşim' diyorsam, 15 Umudum nerede? Kim benim için umut görebilir? 16 Umut benimle ölüler diyarına mı inecek? Toprağa birlikte mi gireceğiz?" (Sheol h7585)

18 Şahlı Bildat şöyle yanıtladı: 2 "Ne zaman bitecek bu sözler? Biraz anlayışlı olun da konuşalım. 3 Niçin hayvan yerine konuyoruz, Gözünüzde aptal sayılıyoruz? 4 Sen kendini öfkenle paralıyorsun, Senin uğruna dünyadan vaz mı gelecekt? Kayalar yerini mi değiştirecek? 5 "Evet, kötüünün işiği sonecek, Ateşinin alevi parlamayacak. 6 Çadırındaki işik karanlığa dönecek, Yanındaki kandil sonecek. 7 Adımlarının gücü zayıflayacak, Kurduğu düzene kendi düşecek. 8 Ayakları onu ağa götürecek, Kendi ayağıyla tuzaga basacak. 9 Topuğu kapana girecek, Tuzak onu kapacak. 10 Toprağa gizlenmiş bir ilmek, Yoluna koyulmuş bir kapan bekliyor onu. 11 Dehşet saracak onu her yandan, Her adımda onu kovalayacak. 12 Günü kutlık kemirecek, Tökezleyince, felaket yanında bitiverecek. 13 Derisini hastalık yiyecek, Kollarıyla bacaklarını ölüm yutacak. 14 Güvenli çadırından atılacak, Dehşet kralının önüne sürüklenecek. 15 Çadırında ateş oturacak, Yurdunun üzerine kükürt saçılacak. 16 Kökleri dipten kuruyacak, Dalları üstten solacak. 17 Ülkede anısı yok olacak, Adı dünyadan silinecek. 18 İşkandan karanlığa sürülecek, Dünyadan kovulacak. 19 Ne çocuğu ne torunu kalacak halkı arasında, Yaşadığı yerde kimsesi kalmayacak. 20 Batıdakiler onun yıkımına şasacak, Doğudakiler dehşet içinde bakacak. 21 Evet, kötülerin yaşamı işte böyle son bulur, Tanrı'yı tanımayanların varacağı yer budur."

19 Eyüp şöyle yanıtladı: 2 "Ne zamana dek beni üzেcek, Sözlerinizle ezeceksiniz? 3 On kez oldu beni aşağılıyor, Hiç utanmadan saldırıyorsunuz. 4 Yanlış yola sapmışsam, Bu benim suçum. 5 Kendinizi gerçekten benden üstün görüyor, Utancımı bana karşı kullanıyorsanız, 6 Bilin ki, Tanrı bana haksızlık yaptı, Beni ağıyla kuşattı. 7 "İste, 'Zorbalık bul!' diye haykırıyorum, ama yanıt yok, Yardım için bağırlıyorum, ama

adalet yok. 8 Yoluma set çekti, geçemiyorum, Yollarımı karanlığa boğdu. 9 Üzerimden onurumu soydu, Başimdaki tacı kaldırdı. 10 Her yandan yıktı beni, tükkendim, Umudumu bir ağaç gibi kökünden söktü. 11 Öfkesi bana karşı alev alev yanıyor, Beni hasım正在说. 12 Orduları üstüme üstüme getiyor, Bana karşı rampalar yapıyor, Çadırımda çevresinde ordugah kuruyorlar. 13 "Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı, Tanıdkılarım bana büsbütün yabancılaştı. 14 Akrabalarım uğramaz oldu, Yakın dostlarım beni unuttu. 15 Evindeki konuklarla hizmetçiler Beni yabancı正在说. Garip oldum gözlerinde. 16 Kölemi çağırıyorum, yanıtlamıyor, Dil döksem bile. 17 Soluğuğum karımı tiksindiriyor, Kardeşlerim benden iğreniyor. 18 Çocuklar bile beni küçümüyor, Ayağa kalksam benimle eğleniyorlar. 19 Bütün yakın dostlarım benden iğreniyor, Sevdiklerim yüz çeviriyor. 20 Bir deri bir kemiğe döndüm, Ölümün eşidine geldim. 21 "Ey dostlarım, acıyan bana, siz acıyan, Çünkü Tanrı'nın eli vurdum bana. 22 Neden Tanrı gibi siz de beni kovalıyorsunuz, Etme doymuyorsunuz? 23 "Keşke şimdi sözlerim yazılsın, Kitaba geçseydi, 24 Demir kalemlle, kurşunla Sonsuza dek kalsın diye kayaya kazılsaydım! 25 Oysa ben kurtarıcımın yaşadığını, Sonunda yeryüzüne geleceğini biliyorum. 26 Derim yok olduktan sonra, Yeni bedenimle Tanrı'yu göreceğim. 27 O'nun kendim göreceğim, Kendi gözlerimle, başkası değil. Yüreğim bayılıyor bağırmada! 28 Eğer, 'Sıkıntıının kökü onda olduğu için Onu kovalım' diyorsanız, 29 Kılıçtan korkmalısınız, Çünkü kılıç cezası öfkeli olur, O zaman adaletin var olduğunu göreceksiniz."

20 Naamali Sofar şöyle yanıtladı: 2 "Sıkıntılı düşüncelerim beni yanıt vermeye zorluyor, Bu yüzden çok heyecanlıyım. 3 Beni utandıran bir azar işitiyorum, Anlayışım yanıt vermemi gerektiriyor. 4 "Bilmiyor musun eskiden beri, İnsan dünyaya geldiğinden beri, 5 Kötünün zafer çığılığı kisasıdır, Tanrısızın sevinciye bir anlıktır. 6 Boyu göklere erişse, Başı bulutlara değse bile, 7 Sonsuza dek yok olacak, kendi pisliği gibi; Onu görmüş olanlar, 'Nerede o?' diyecekler. 8 Düş gibi uçacak, bir daha bulunamayacak, Gece görülmü gibi yok olacak. 9 Kendisini görmüş olan gözler bir daha onu görmeyecek, Yaşadığı yerde artık görünmeyecektir. 10 Çocukları yoksulların lütfunu dileyecek, Malını kendi eliyle geri verecektir. 11 Kemiklerini dolduran gençlik ateşi Kendisiyle birlikte toprakta yatacak. 12 "Kötülük arasında tatlı gözükse, Onu dilinin altına gizlese bile, 13 Tutsa, bırakmasa, Damağının altına saklasa bile, 14 Yediği yiyecek midesinde eksiyerek, içinde kobra zehirine dönüşecek. 15 Yuttuğu servetleri kusacak, Tanrı onları midesinden çıkaracak. 16 Kobra zehiri emecek, Engereğin zehir dişi onu öldürerek. 17 Akarsuların, bal ve ayran akan derelerin Sefasını süremeyecek. 18 Zahmetle kazandığını Yemeden geri verecek, Elde ettiği kazancın tadını çıkaramayacak. 19 Çünkü yoksulları ezip yüzüstü bıraktı, Kendi yapmadığı evi zorla aldı. 20 "Hırsı yüzünden rahat nedir bilmedi, Serveti onu kurtaramayacak. 21 Yediğinden artakalan olmadı, Bu yüzden bolluğu uzun süremeyecek. 22 Varlık içinde yokluk çekecek, Sıkıntı tepesine binecek. 23 Karnını tıka basa doyurduğunda, Tanrı kızgın öfkесini ondan çıkaracak, Üzerine gazap yağdırılacak. 24 Demir silahtan kaçacak olsa, Tunç ok onu delip geçecek. 25 Çekilince ok sırtından, Parıldayan ucu ödünden çıkacak, Dehşet çökecek üzerine. 26

Koyu karanlık onun hazinelerini gözlüyor. Körüklenmemiş ateş onu iyip bitirecek, Çadırında artakaları tüketecak. 27 Suunu gökler açığa çıkaracak, Yeryüzü ona karşı ayaklanacak. 28 Varlığını seller, Azgın sular götürürecek Tanrı'nın öfkelendiği gün. 29 Budur kötüünün Tanrı'dan aldığı pay, Budur Tanrı'nın ona verdiği miras."

21 Eyüp şöyle yanıtladı: 2 "Sözümü dikkatle dinleyin, Bana verdığınız avutu bu olsun. 3 Birakın ben de konuşayım, Ben konusuktan sonra alay edin. 4 "Yakınmam insana mı karşı? Niçin sabırsızlanmayayım? 5 Bana bakın da şaşın, Elinizi ağızına koyun. 6 Bunu düşündükçe içimi korku saryor, Bedenimi titreme alıyor. 7 Kötüler niçin yaşıyor, Yaşlılıkça güçleri artıyor? 8 Çocukları sapasağlam çevrelerinde, Soyları gözlerinin önünde. 9 Evleri güvenlik içinde, korkudan uzak, Tanrı'nın sopası onlara dokunmuyor. 10 Boğalarının çifteleşmesi hiç boşça çıkmaz, İnekleri hep doğurur, hiç düşük yapmaz. 11 Çocuklarını sürü gibi saliverirler, Yavruları oynasın. 12 Tef ve lir eşliğinde şarkı söyley, Ney sesiyle eğlenirler. 13 Ömürlerini bolluk içinde geçirir, Esenlik içinde ölüler diyarına inerler. (**Sheol h7585**) 14 Tanrı'ya, 'Bizden uzak dur!' derler, 'Yolunu öğrenmek istemiyoruz. 15 Her Şeye Gücü Yeten kim ki, O'na kulluk edelim? Ne kazancımız olur O'na dua etsek?' 16 Ama zenginlikleri kendi ellerinde değil. Kötülerin öğüdü benden uzak olsun. 17 "Kaç kez kötülerin kandili söndü, Başlarına felaket geldi, Tanrı öfkelendiğinde paylarına düşen kederi verdi? 18 Kaç kez rüzgarın sürüklediği saman gibi, Kasırganın uçurduğu saman çöpü gibi oldular? 19 'Tanrı babaların cezasını çocuklarına çekтир' diyorsunuz, Kendilerine çekirtsin de bilsinler nasıl olduğunu. 20 Yıkımlarını kendi gözleriyle görsünlər, Her Şeye Gücü Yeten'in gazabını içsinler. 21 Çünkü sayılı ayları sona erince Geride bıraktıkları aileleri için niye kaygı çeksinler? 22 "En yüksektekileri bile yargılanan Tanrı'ya Kim akıl öğretebilir? 23 Biri gücünün doruğunda ölü, Büsbütün rahat ve kaygısız. 24 Bedeni iyi beslenmiş, ilikleri dolu. 25 Ötekiye acı içinde ölü, ililik nedir hiç tattamamıştır. 26 Toprakta birlikte yatarlar, Überlerini kurt kaplar. 27 "Bakin, düşüncelerinizi, Bana zarar vermek için kurduğunuz düzenleri biliyorum. 28 'Büyük adamın evi nerede?' diyorsunuz, 'Kötülerin çadırları nerede?' 29 Yolculara hiç sormadınız mı? Anlattıklarına kulak asmadınız mı? 30 Felaket günü kötü insan esirgenir, Gazap günü ona kurtuluş yolu gösterilir. 31 Kim davranışını onun yüzüne vurur? Kim yaptığına karşılığını ona ödetir? 32 Mezarlığa taşıınır, Kabri başında nöbet tutulur. 33 Vadı toprağı tatlı gelir ona, Herkes ardından gider, Önüsüra gidenlerse sayısızdır. 34 "Boş laflarla beni nasıl avutursunuz? Yanıtlarınızdan çıkan tek sonuç yalandır."

22 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı: 2 "İnsan Tanrı'ya yararlı olabilir mi? Bilge kişinin bile O'na yararı dokunabilir mi? 3 Doğruluğun Her Şeye Gücü Yeten'e ne zevk verebilir, Kusursuz yaşamın O'na ne kazanç sağlayabilir? 4 Seni azarlaması, dava etmesi O'ndan korktuğun için mi? 5 Kötülüğün büyük, Günahların sonsuz değil mi? 6 Çünkü kardeşlerinden nedensiz rehin alıyor, Onları soyuyordun. 7 Yorguna su içirmedin, Açıtan ekmeği esirgedin; 8 Ülkeyle bileşinle sahip olduğun, Saygın biri olarak orada yaşıdin. 9 Dul kadınları eli boş çevirdin, Öksüzlerin

kolunu kanadını kırdın. 10 Bu yüzden her yanın tuzaklarla çevrili, Ansızın gelen korkuya yiliyorsun, 11 Her şey kararıyor, göremez oluyorsun, Seller altına alıyor seni. 12 'Tanrı göklerin yükseklерinde değil mi? Yıldızlara bak, ne kadar yükselteler! 13 Sen ise, 'Tanrı ne bilir?' diyorsun, 'Zifiri karanlığın içinden yargılabilir mi? 14 Koyu bulutlar O'na engeldir, göremez, Gökkubbenin üzerinde dolaşır.' 15 Kötülerin yürüdüğü Eski yolu mu tutacaksın? 16 Onlar ki, vakitleri gelmeden çekilipl alındılar, Temellerini sel bastı. 17 Tanrı'ya, 'Bizden uzak dur!' dediler, 'Her Şeye Gücü Yeten bize ne yapabilir?' 18 Ama onların evlerini iyilikle dolduran O'ydu. Bunun için kötülerin öğüdü benden uzak olsun. 19 'Doğrular onların yıkımını görüp sevinir, Suçsuzlar şöyle diyerek eğlenir: 20 'Düşmanlarımız yok edildi, Malları yanıp kül oldu.' 21 'Tanrı'yla dost ol, barış ki, Bolluğa eresin. 22 Ağızından çıkan öğretiyi benimse, Sözlerini yüreğinde tut. 23 Her Şeye Gücü Yeten'e dönersem, eski haline kavuşursun. Kötülüğü çadırından uzak tutar, 24 Altınını yere, Ofir altınını vadideki çakılların arasına atarsan, 25 Her Şeye Gücü Yeten senin altının, Değerli gümüşün olur. 26 O zaman Her Şeye Gücü Yeten'den zevk alır, Yüzünü Tanrı'ya kaldırırırsın. 27 O'na dua edersin, dinler seni, Adaklarını yerine getirirsın. 28 Neye karar verirsen yapılr, Yollarını ışık aydınlatır. 29 İnsanlar seni alçaltınca, güvenini yitirme, Çünkü Tanrı alçakgönüllüleri kurtarır. 30 O suçsuz olmayanı bile kurtarır, Senin ellerinin temizliği sayesinde kurtulur suçu."

23 Eyüp şöyle yanıtladı: 2 "Bugün de acı acı yakınacağım, iniltiye karşın Tanrı'nın üzerimdeki eli ağırdır. 3 Keşke O'nu nerede bulacağımı bilseydim, Tahtına varabilseydim! 4 Davamı önünde dile getirir, Kanıtlarımı art arda sıralardım. 5 Bana vereceği yanıt öğrenir, Ne diyeceğini anlardım. 6 Eşsiz gücüyle bana karşı mı çıktı? Hayır, yalnızca dinlerdi beni. 7 Haklı kişi davasını oraya, O'nun önüne getirebilirdi, Ben de yargılanmaktan sonsuza dek kurtulurdum. 8 "Doğuya gitsem orada değil, Batıya gitsem O'nu bulamıyorum. 9 Kuzeyde iş görse O'nu seçemiyorum, Güneye dönse O'nu göremiyorum. 10 Ama O tuttuğum yolu biliyor, Beni sınadığında altın gibi çıkaracağım. 11 Adımlarını yakından izledim, Sapmadan yolunu tuttum. 12 Ağızından çıkan buyruklardan ayrılmadım, Günlük ekmeğimden çok ağızından çıkan sözlere değer verdim. 13 "O tek başınadır, kim O'nu caydırabilir? Canı ne isterse onu yapar. 14 Benimle ilgili kararını yerine getirir, Daha nice tasarısu vardır. 15 Bu yüzden dehşete düşerim huzurunda, Düşündükçe korkarım O'ndan. 16 Tanrı cesaretimi kırdı, Her Şeye Gücü Yeten beni yıldırdı. 17 Karanlık beni susturmadı, Yüzümü örtен koyu karanlık.

24 "Niçin Her Şeye Gücü Yeten yargı için vakit saptamıyor? Neden O'nu tanıyanlar bu günler görmesin? 2 İnsanlar sınır taşlarını kaldırıyor, Çaldıkları sürüleri otlatıyorlar. 3 Öksüzlerin eşeğini kovuyor, Dul kadının öküzungü rehin alıyorlar. 4 Yoksulları yoldan sapıyor, Ülkenin düşkünlerini gizlenmeye zorluyorlar. 5 Bakın, yoksullar çöldeki yaban eşekleri gibi Yiyecek bulmak için erkenden işe çıkyorlar, Çocuklarına yiyeceği kır乱ı sağlıyor. 6 Yemlerini tarlalardan toplayıyor, Kötülerin bağındaki artıkları eşeliyorlar. 7 Geceyi giysisiz, çıplak geçiriyorlar, Örtünecek

şeyleri yok soğukta. 8 Dağlara yağan sahanaktan İslanıyor, Sığınakları olmadığı için kayalara sarılıyorlar. 9 Öksüz memeden uzaklaştırılıyor, Düşükün bebeği rehin alınıyor. 10 Giysisiz, çıplak dolaşıyor, Açı karnına demet taşıyorlar. 11 Teraslar arasında zeytin eziyor, Susuzluktan kavrulurken Şarap için üzüm sıkıyorlar. 12 Kentlerden insan iniltileri yükseliyor, Yaralı canlar feryat ediyor, Ama Tanrı haksızlığı önemsemiyor. 13 "Bunlar işığa başkaldırınlardır; Onun yolunu tanımız, Izinde yüremezler. 14 Gün ağarınca katil kalkar, Düşkünü, yoksulu öldürür, Hırsız gibi sıvış geceleyin. 15 Zina edenin gözü alaca karanlıktadır, 'Beni kimse görmez' diye düşünür, Yüzünü örtüyle gizler. 16 Hırsızlar karanlıkta evleri deler, Gündüz gizlenir, İşik nedir bilmezler. 17 Çünkü zifiri karanlık, sabahıdır onların, Karanlığın dehşetiyle dosttular. 18 "Diyorsunuz ki, 'Suyun üstündeki köpüktür onlar, Lanetlidir ülkedeki payları, Kimse bağları gitmez. 19 Kuraklık ve sığlığın eriyen karı alıp götürdüğü gibi Ölüler diyarı da günahliları alıp götürür. (Sheol h7585) 20 Rahim onları unutacak, Kurtlara yem olacak, Bir daha anılmayacaklar. Haksızlık bir ağaç gibi kırılacak. 21 Onlar çocuğu olmayan kısır kadınları yolar, Dul kadına iyilik etmezler. 22 Tanrı, gücüyle zorbaları yok eder, Harekete geçince zorbaların yaşama umudu kalmaz. 23 Tanrı onlara güven verir, O'na güvenirler, Ama gözü yürüdükləri yoldadır. 24 Kısa süre yükseler, sonra yok olurlar, Düberler, tipki ötekiler gibi alınıp götürülür, Başak başı gibi kesilirler." 25 "Böyle değilse, kim beni yalancı çıkarabilir, Söylediklerimin boş olduğunu gösterebilir?"

25 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı: 2 "Egemenlik ve heybet Tanrı'ya özgüdür, Yüce göklerde düzen kuran O'dur. 3 Orduları sayılabilir mi? İşığı kimin üzerine doğmaz? 4 İnsan Tanrı'nın önünde nasıl doğru olabilir? Kadından doğan biri nasıl temiz olabilir? 5 O'nun gözünde ay parlak, Yıldızlar temiz değilse, 6 Nerede kaldı bir kurtçuk olan insan, Bir böcek olan insanoğlu!"

26 Eyüp şöyle yanıtladı: 2 "Çaresize nasıl yardım ettin! Güçsüz pazayı nasıl kurtardın! 3 Bilge olmayana ne öğütler verdin! Sağlam bilgiyi pek güzel öğrettin! 4 Bu sözleri kime söyledin? Senin ağızından konuşan ruh kim? 5 "Suların ve sularda yaşayanların altında Ölüler titriyor. 6 Tanrı'nın önünde ölüler diyarı çıplaktır, Yıkım diyarı örtüsüz. (Sheol h7585) 7 O boşluğun üzerine kuzey göklerini yayar, Hiçliğin üzerine dünyayı asar. 8 Bulutların içine suları sarar, Bulutlar yırtılmaz onların ağırlığı altında. 9 Dolunayın yüzünü örter, Üstüne bulutlarını serper. 10 Suların yüzeyine sınır çizer İşkila karanlığın ayrıldığı yerde. 11 Göklerin direkleri sarsılır, Şaşkına dönerler O azarlayınca. 12 Güçüyle denizi çalkalar, Ustaca Rahav'ı vurur. 13 Gökler O'nun soluğuyla açılır, O'nun eli parçalar kaçan yılanı. 14 Bunlar yapıtlarının küçüğük parçaları, O'ndan duydugumuz hafif bir fısıltıdır. Gürleyen gücünü kim anlayabilir?"

27 Eyüp anlatmaya devam etti: 2 "Hakkımı elimden alan Tanrı'nın varlığı hakkı için, Bana acı çektiiren Her Şeye Gücü Yeten'in hakkı için, 3 İçimde yaşam belirtisi olduğu sürece, Tanrı'nın soluğu burnumda olduğu sürece, 4 Ağızmdan kötü söz çıkmayacak, Dilimden yalan dökülmeyecek. 5 Size asla hak vermeyecek, Son soluşumu verene dek suçsuz olduğumu

söylediğim. 6 Doğruluğuma sarılacak, onu bırakmayacağım, Yaşadığım sürece vicdanım beni suçlamayacak. 7 "Düşmanlarım kötüler gibi, Bana saldıranlar haksızlar gibi cezalandırılsın. 8 Tanrısız insanın umudu nedir Tanrı onu yok ettiğinde, canını aldıgında? 9 Başına sıkıntı geldiğinde, Tanrı feryadını duyar mı? 10 Her Şeye Gücü Yeten'den zevk alır mı? Her zaman Tanrı'ya yakarır mı? 11 "Tanrı'nın gücünü size öğreticeğim, Her Şeye Gücü Yeten'in tasarısını gizlemeyeceğim. 12 Aslında siz, hepiniz gördünüz bunu, Öyleyse ne diye boş boş konuşuyorsunuz? 13 "Kötünün Tanrı'dan alacağı pay, Zorbanın Her Şeye Gücü Yeten'den alacağı miras şudur: 14 Çocukları ne kadar çok olursa olsun, kılıçla öldürülecek, Soyu yeterince ekmek bulamayacaktır. 15 Sağ kalanlar hastalıktan ölüp gömülecek, Dul karıları ağlamayacaktır. 16 Kötü insan kum gibi gümüş yığsa, Yiğinla giysi biriktirse, 17 Onun biriktirdiğini doğru insan giyecek, Gümüşü suçsuz paylaşacak. 18 Evini güve kozası gibi inşa eder, Bekçinin kurduğu çardak gibi. 19 Zengin olarak yatar, ama bu öyle sürmez, Gözlerini açtığında hepsi yok olup gitmiştir. 20 Dehşet onu sel gibi basar, Kasırga gece kapar götürür. 21 Doğu rüzgarı onu uçurup götürür, Yerinden silip süpürür. 22 Acımasızca üzerine eser, Elinden kaçmaya çalışırken. 23 Onunla alay ederek el çırpar, Yerinden ıslık çalar."

28 Gümüş maden ocağından elde edilir, Altını arıtmak için de bir yer vardır. 2 Demir topraktan çıkarılır, Bakırsa taştan. 3 İnsan karanlığa son verir, Koyu karanlığın, ölüm gölgesinin taşlarını Son sınırına kadar araştırır. 4 Maden kuyusunu insanların oturduğu yerden uzakta açar, İnsan ayağının unuttuğu yerlerde, Herkesten uzak iplerle sarılıp sallanır. 5 Ekmek topraktan çıkar, Toprağın altı ise yanmış, altüst olmuştur. 6 Kayalarından laciverttaşı çıkar, Yüzeyi altın tozunu andırır. 7 Yırtıcı kuş yolu bilmez, Doğanın gözü onu görmemiştir. 8 Güçlü hayvanlar oraya ayak basmamış, Aslan oradan geçmemiştir. 9 Madenci elini çakmak taşına uzatır, Dağları kökünden altüst eder. 10 Kayaların içinden tüneller açar, Gözleri değerli ne varsa görür. 11 İrmakların kaynağını tikar, Gizli olanı işığa çıkarır. 12 Ama bilgelik nerede bulunur? Aklin yeri neresi? 13 İnsan onun değerini bilmey, Yaşayanlar diyarında ona rastlanmaz. 14 Engin, "Bende değil" der, Deniz, "Yanımda değil." 15 Onun bedeli saf altına ödenmez, Değeri gümüşle ölçülmez. 16 Ona Ofir altıyla, değerli oniksle, Laciverttaşıyla değer biçilmez. 17 Ne altın ne cam onunla karşılaşırılabilir, Saf altın kaplara değişimez. 18 Yanında mercanla billurun sözü edilmez, Bilgeligin değeri mücevherden üstünür. 19 Kış topazı onunla denk sayılmaz, Saf altına ona değer biçilmez. 20 Öyleyse bilgelik nereden geliyor? Aklin yeri neresi? 21 O bütün canlıların gözünden uzaktır, Gökte uçan kuşlardan bile saklıdır. 22 Yıkım'la Ölüm: "Kulaklarımız ancak fisiltisini duydu" der. 23 Onun yolunu Tanrı anlar, Yerini bilen O'dur. 24 Çünkü O yeryüzünün ucularına kadar bakar, Göklerin altındaki her şeyi görür. 25 Rüzgara güç verdiği, Suları ölçüdü, 26 Yağmura kural koyduğu, Yıldırıma yol açtığı zaman, 27 Bilgeligi görüp değerini biçı, Onu onaylayıp araştırdı. 28 İnsana, "İşte Rab korkusu, bilgelik budur" dedi, "Kötülükten kaçınmak akıllılıktır."

29 Eyüp yine anlatmaya başladı: 2 "Keşke geçen aylar geri gelseymi, Tanrı'nın beni kolladığı, 3 Kandilinin başının üzerinde parladığı, Işığıyla karanlıkta yürüdüğüm günler, 4 Keşke olgunluk günlerim geri gelseymi, Tanrı'nın çadırımı dosta koruduğu, 5 Her Şeye Gücü Yeten'in henüz benimle olduğu, Çocuklarımın çevremde bulunduğu, 6 Yollarımın sütle yıkıldığı, Yanımdaki kayanın zeytinyağı akıttığı günler! 7 "Kent kapısına gidip Kürsümü meydana koyduğumda, 8 Gençler beni görüp gizlenir, Yaşlılar kalkıp ayakta dururlardı; 9 Önderler konuşmaktan çekinir, Elleriyle ağızlarını kaparlardı; 10 Soyluların sesi kesilir, Dilleri damaklarına yapışırı. 11 Beni duyan kutlar, Beni gören överdi; 12 Çünkü yardım isteyen yoksunlu, Desteği olmayan öksüz kurtarırdım. 13 Ölmekte olanın hayır duasını alır, Dul kadının yüreğini sevinçten coştururdum. 14 Doğruluğu giysi gibi giyindim, Adalet kaftanım ve sarıgmıdı sanki. 15 Körkere göz, Topallara ayaktım. 16 Yoksullara babalık eder, Garibin davasını üstlenirdim. 17 Haksızın çenesini kirar, Avını dişlerinin arasından kapardım. 18 "Son soluğu yuvamda vereceğim" diye düşünüyordum, 'Günlerim kum taneleri kadar çok. 19 Köküm sulara erişecektir, Çiy geceyi dallarında geçirecek. 20 Aldığım övgüler tazelenecektir, Elimdeki yay yenilenecektir.' 21 "Insanlar beni saygıyla dinler, Öğüdüm sessizce beklerlerdi. 22 Ben konuşuktan sonra onlar konuşmadı, Sözlerim üzerlerine damlardı. 23 Yağmuru beklercesine beni bekler, Son yağmurları içercesine sözlerimi içerlerdi. 24 Kendilerine gülümsediğimde gözlerine inanmazlardı, Güler yüzünlüğüm onlara cesaret verirdi. 25 Onların yolunu ben seçer, başlarında dururdum, Askerlerinin ortasında kral gibi otururdum, Yashıları avutan biri gibiydim.

30 "Ama şimdiki, yaşı benden küçük olanlar Benimle alay etmeyecektir, Oysa babalarını sürümün köpeklerinin Yanına koymaya tenezzül etmezdim. 2 Çünkü güçleri tükenmişti, Bileklerinin gücü ne işime yarardı? 3 Yoksulluktan, açlıktan bitkindiler, Akşam çölde, issız çorak yerlerde kök kemiriyorlardı. 4 Çalışıklarda karapazı toplayıyor, Retem kökü yiyyorlardı. 5 Toplumdan kovuluyorlardı, insanlar hırsızlıklar gibi onlara bağıryordu. 6 Korkunç vadilerde, yerdeki deliklerde, Kaya kovuklarında yaşıyorlardı. 7 Çalışların arasında anılır, Çal altında birbirine sokulurlardı. 8 Aptalların, adı sanı belirsiz insanların çocuklarıydılar, Ülkeden kovulmuşlardır. 9 "Şimdiye destan oldum dillerine, Ağızlarına doladılar beni. 10 Benden tiksiniyor, uzak duruyorlar, Yüzüme tükmekten çekinmiyorlar. 11 Tanrı ipimi çözüp beni alçalttı için Dizginsiz davranışmaya başladılar bana. 12 Sağımdaki ayak takımı üzerime yürüyor, Ayaklarımı kaydırıyor, Bana karşı rampalar kuruyorlar. 13 Yolumu kesiyor, Kimseden yardım görmeden Beni yok etmeye çalışıyorlar. 14 Koca bir gedikten girer gibi ilerliyor, Yıkkınlardan arasında üzerime yuvarlanıyorlar. 15 Dehşet çıktı üzermeye, Onurum rüzgara kapılmış gibi uçtu, Mutluluğum bulut gibi geçip gitti. 16 "Şimdi tükeniyorum, Aci günler beni ele geçirdi. 17 Geceleri kemiklerim sızmıyor, Beni kemiren acılar hiç durmuyor. 18 Tanrı'nın şiddetü Üzerimdeki giysiye dönüştü, Gömleğimin yakası gibi beni sıkmıyor. 19 Beni çamura fırlattı, Toza, küle döndüm. 20 "Sana yakarıyorum, ama yanıt vermiyorsun, Ayağa kalktığında gözünü bana dikiyorsun. 21 Bana acımasız davranıyor, Bileğinin gücüyle

beni eziyorsun. 22 Beni kaldırıp rüzgara bindiriyorsun, Fırtınanın içinde darma duman ediyorsun. 23 Biliyorum, beni ölüme, Bütün canlıların toplanacağı yere götüreceksin. 24 "Kuşkusuz düşenin dosta olmaz, Felakete uğrayıp yardım istediğiinde. 25 Sıkıntıya düşenler için ağlamaz mıydım? Yoksullar için üzülmmez miydim? 26 Ama ben iyilik beklerken kötülük geldi, İşik umarken karanlık geldi. 27 İçim kayníyor, rahatím yok, Önümde acı günler var. 28 Yaslı yaşı dolaþıyorum, güneþ yok, Topluluk içinde kalkıp feryat ediyorum. 29 Çakallarla kardeþ, Baykuþlarla arkadaş oldum. 30 Derim karardı, soyuluyor, Kemiklerim ateþten yanıyor. 31 Lirimin sesi yaþ feryadına, Neyimin sesi ağlayanların sesine döndü.

31 "Gözlerimle antlaşma yaptım Şehvetle bir kiza bakmamak için. 2 Çünkü insanın yukarıdan, Tanrı'dan payı nedir, Yücelerden, Her Şeye Gúcü Yeten'den mirası ne? 3 Kötüler için felaket, Haksızlık yapanlar için bela değil mi? 4 Yürüdüğüm yolları görmüyorum mu, Attığım her adımı sayımıyorum mu? 5 "Eğer yalan yolunda yürüdümse, Ayaðım hileye seþirttiyse, 6 –Tanrı beni doğru teraziyle tartsın, Kusursuz olduğumu görsün– 7 Adımım yoldan saptıysa, Yüreğim gözümü izlediye, Ellerim pisliðe bulaþtıysa, 8 Ektiðimi başkaları yesin, Ekinlerim kökünden sökülsün. 9 "Eğer gönlümü bir kadına kaptırdıysam, Komşumun kapısında pusuya yattıysam, 10 Karım başkasının buþdayını öğütünsün, Onunla başka erkekler yatsın. 11 Çünkü bu utanç verici, Yargılanması gereken bir suç olurdu. 12 Yıkım diyarına dek yakam bir ateþter o, Bütün ürünümüz kökünden kavururdu. 13 "Benimle ters düþüklerinde Kölemin ve hizmetçimin hakkını yemiþsem, 14 Tanrı yargıladığında ne yaparım? Hesap sordduğunda ne yanıt veririm? 15 Beni ana karnında yaratana onu da yaratmadı mı? Rahimde bize biçim veren O değil mi? 16 "Eğer yoksulların dileğini geri çevirdimse, Dul kadının umudunu kirdımsa, 17 Ekmeðimi yalnız yedim, Öksüze paylaþmadımsa, 18 Gençliğimden beri öksüzü baba gibi büyütmedimse, Doðduðumdan beri dul kadına yol göstermedimse, 19 Gıysisi olmadığı için can çekisen birini Ya da örtüsü olmayan bir yoksulu gördüm de, 20 Koyunların yünüyle ısıtmadıysam, O da içinden beni kutsamadıysa, 21 Mahkemedede sözümün geçtiðini bilerek Öksüze el kaldırdımsa, 22 Kolumn omuzumdan düşsün, Kol kemiðim kirilsin. 23 Çünkü Tanrı'dan gelecek beladan korkarım, O'nun görkeminden ötürü böyle bir şey yapamam. 24 "Eğer umudumu altına bağladımsa, Saf altına, 'Güvencim sensin' dedimse, 25 Servetim çok, Varlığımı bileşimle kazandım diye sevindimse, 26 İshýdayan güneþe, Parıldayarak hareket eden aya bakıp da, 27 İçimden ayartıldımsa, Elim onlara taptığımı gösteren bir öþück yolladıysa, 28 Bu da yargılanacak bir suç olurdu, Çünkü yücelerdeki Tanrı'yi yadsımis olurdum. 29 "Eğer düşmanımın yıkımına sevindim, Başına kötülük geldi diye keyiflendimse, 30 –Kimsenin canına lanet ederek Ağzımın günah işlemesine izin vermedim– 31 Evindeki insanlar, 'Eyüp'ün verdiği etle Karnını doyurmayan var mı?" diye sormadıysa, 32 –Hiçbir yabancı geceyi sokakta geçirmezdi, Çünkü kapım her zaman yolculara açıktı– 33 Kalabalıktan çok korktuðum, Boyaların aşagılamasından yıldıðım, Susup dışarı çıkmadığım için Suçumu baþımda gizleyip Adem gibi isyanımı örttümse, 35 –"Keþke beni dinleyen biri olsa! İşte savunmamı imzalıyorum,

Her Şeye Gúcü Yeten bana yanıt versin! Hasmımın yazdıðı tomar elimde olsa, 36 Kuþkusuz onu omuzumda taşır, Taç gibi başıma koyardım. 37 Attığım her adımı ona bildirir, Kendisine bir önder gibi yaklaþırdım.– 38 "Topraðım bana feryat ediyorsa, Sabanın açtığı yarıklar bir ağızdan aþılıyorsa, 39 Ürününü para ödemeden yedimse Ya da üzerinde oturanların kalbini kirdımsa, 40 Orada buþday yerine diken, Arpa yerine delice bitsin." Eyüp'ün konuşması sona erdi.

32 Böylece bu üç kişi Eyüp'e yanıt vermekten vazgeçti, çünkü Eyüp kendi doğruluðundan emindi. 2 Ram ailesinden Bûzlu Barakel oðlu Elihu Eyüp'e çok öþkelendi. Çünkü Eyüp kendini Tanrı'dan haklı görüyordu. 3 Elihu Eyüp'ün üç arkadaşına da öþkelendi, çünkü Eyüp'ü suçlamalarına karşın sağlam bir yanıt bulamamışlardı. 4 Elihu Eyüp'le konuşmak için sırasını beklemiþti, çünkü ötekiler yaþa kendisinden büþüktü. 5 Bu üç kişisinin başka bir şey söyleyemeyeceðini göründe öfkesi alevlendi. 6 Bûzlu Barakel oðlu Elihu şöyle konuştu: "Ben yaþa küçüğüm, sizse yaþlısunız. Bu yüzden çekindim, bildiðimi söylemekten korktum. 7 'Çok gün görenler konuşsun' dedim, 'Çok yıl yaþayanlar bilgeliði öðretsin.' 8 Oysa insana ruh, Her Şeye Gúcü Yeten'in soluğu aklı verir. 9 Akıl yaþta değil baştaðır. Adaleti anlamak yaþa bakmaz. 10 'Bu yüzden, 'Beni dinleyin' diyorum, Ben de bildiðimi söyleyeyim. 11 Siz konuşurken ben bekledim, Siz ne diyeceðinizinizi araþtırırken Düşüncelerinizi dinledim. 12 Bütün dikkatimi size çevirdim. Ama hicbiriniz Eyüp'ün haksızlığını kanıtlayamadı, Onun söylediklerine karşılık veremedi. 13 'Biz bilgelíðe eristik, Bırakan Tanrı onu haksız çikarsın, insan değil' demeyin. 14 Ama Eyüp'ün sözlerinin hedefi ben deðildim, Bu yüzden onu sizin sözlerinizle yanıtlamayacaðım. 15 "Onlar yıldı, yanıt veremiyorlar artık, Söylediðek şeýleri kalmadı. 16 Onlar konuşmuyor diye ben beklemeli miyim, Duruyor, yanıt vermiyorlar diye? 17 Benim de söyleyecek sözüm var, Ben de bildiðimi söyleyeceðim. 18 Çünkü içim dolu, İçimdeki ruh beni zorluyor. 19 İçim açılmamış şarap gibi, Yeni şarap tulumları gibi patlamak üzere. 20 Konuşup rahatlamaþıym, Ağızımı açıp yanıtlamayılm. 21 Kimseye ayrıcalık göstermeyecek, Kimseye yaltaklanmayacaðım. 22 Çünkü yaltaklanmayı bilsem, Yaratıcı beni hemen yok ederdi.

33 "Ama şimdí lütfen sözümü dinle, Eyüp, Söylediðem her şeye kulak ver. 2 Ağızımı açtım açacaðım, Söylediðeklerim dilimin ucunda. 3 Sözlerim temiz bir yürekten çıkyor, Dudaklarım bildiklerini içtenlikle söylüyor. 4 Beni Tanrı'nın Ruhu yarattı, Her Şeye Gúcü Yeten'in soluğu yaþam veriyor bana. 5 Elinden gelirse beni yanıtla, Kendini hazırla, karþımda dur. 6 Tanrı'nın önünde ben de tıpkı senin gibiym, Ben de balıktan yaratıldım. 7 Onun için dehsetim seni yıldırmasın, Baskım sana aþır gelmesin. 8 "Sesin hâlâ kulaklarında, Söylediðem: 9 'Ben kusursuz ve günahsızım, Temiz ve suçsuzum. 10 Yine de Tanrı bana karþı bahane arıyor, Beni düşman görüyor. 11 Ayaklarımı tomuþa vuruyor, Yollarım gözetliyor.' 12 "Ama sana şunu söyleyeyim, Bu konuda haksızsan. Çünkü Tanrı insandan büþüktür. 13 İnsanın hiçbir sözünü yanıtlamıyor diye Niçin O'nunla çekisiyorsun? 14 Çünkü insan anlamasa da, Tanrı şu ya da bu yolla konuşur. 15 Rüyada, geceleyin göründünde, İnsanları aþır uyuþınca,

Yataktakalarla konuşur, Uyarısıyla onları korkutur; 17 Onları yaptıkları kötülükten döndürmek, Gururdan uzak tutmak, 18 Canlarını çukurdan, Hayatlarını ölümden kurtarmak için. 19 İnsan yatağında acılarla, Kemiklerinde dinmez sizlerla yola getirilir. 20 Öyle ki, içi yemek kaldırırmaz, En lezzetli yiyecekten tiksintir. 21 Eti erir, görünmez olur, Gözükmenen kemikleri ortaya çıkar. 22 Canı çukura, Hayatı ölüm meleklerine yaklaşır. 23 "Yine de insana doğruya bildirmek için Yanında bir melek, bin melekten biri Arabulucu olarak bulunursa, 24 Ona lütfeder de, 'Onu ölüm çukuruna inmekten kurtar, Ben fidyeyi buldum' derse, 25 Eti çocuk eti gibi yenilenir, Gençlik günlerine döner. 26 Dua ettiğinde Tanrı ondan hoşnut kalır, O da Tanrı'nın yüzünü görüp sevinir. Tanrı onun durumunu düzeltir. 27 Sonra insanların önünde türkü çäğirir: 'Günah işleyip doğru yoldan saptım, Ama Tanrı hak ettiğim cezayı vermedi bana, 28 Canımı çukura inmekten O kurtardı, İşiği görmek için yaşayacağım.' 29 "İşte, insanın canını çukurdan çıkarmak, Onu yaşam işığıyla aydınlatmak için Tanrı bütün bunları iki kez, Hatta üç kez yapar. 31 "İyi dinle, Eyüp, kulak ver, Sen sus, ben konușacağım. 32 Söylediğin bir şey varsa söyle, Çünkü seni haklı çıkarmak isterim. 33 Yoksa, beni dinle, Sus da sana bilgelik öğreteyim."

34 Elihu konuşmasına söyle devam etti: 2 "Ey bilgeler, sözlerimi dinleyin, Kulak verin bana, ey bilgi sahipleri. 3 Çünkü damak nasıl yemeği tadarsa, Kulak da sözleri sınar. 4 Gelin, doğruya seçelim, İyiyi birlikte öğrenelim. 5 "Çünkü Eyüp, 'Ben suçsuzum' diyor, 'Tanrı hakkımı elimden aldı. 6 Haklı olduğum halde yalancı saygılıyorum, Suçsuz olduğum halde okunla yaraladın beni.' 7 Eyüp gibisi var mı? Alayı su gibi içiyor! 8 Kötülükle yapanlarla dostluk edip geziyor, Kötülerle aynı yolda yürüyor. 9 Çünkü, 'Tanrı'yı hoşnut etmeye çalışmak insana yarar getirmez' diyor. 10 "Bu yüzden, ey sağduyulu insanlar, beni dinleyin! Tanrı kötülük yapar mı, Her Şeye Gücü Yeten haksızlık eder mi? Asla! 11 Çünkü O herkese yaptığından karşılığını öder, Hak ettiğini başına getirir. 12 Tanrı kesinlikle kötülük etmez, Her Şeye Gücü Yeten adaleti saptırmaz. 13 Kim yeryüzünü O'na emanet etti? Kim O'nu bütün dünyadan başına attı? 14 Eğer niyet eder de Ruhunu ve soluğunu geri çekse, 15 Bütün insanlık bir anda yok olur, İnsan yine toprağa döner. 16 "Aklın varsa dinle, Kulak ver sözlerime. 17 Adaletten nefret eden hiç hükmü sürebilir mi? Adil ve güçlü olanı suçlayacak misin? 18 Krallara, 'Değersizsiniz', Soylulara, 'Kötüsünüz' diyen, 19 Önderlere ayrıcalık tanımayan, Zengini yoksuldan çok önemsemeyen O değil mi? Çünkü hepsi O'nun ellerinin işidir. 20 Gece yarısı bir anda ölürlər, Herkes sarsılır, ölüp gider, Güçlüler de insan eli değmeden alınıp götürülür. 21 "Tanrı'nın gözleri insanların yolundan ayrılmaz, Attıkları her adımı görür. 22 Kötülükle yapanların gizlenebileceği Ne karanlık bir yer vardır, ne de ölüm gölgesi. 23 Yargılanmak için önüne gelinler diye, Tanrı insanları sorulamaya pek gerek duymaz. 24 Araştırmadan güçlü insanları kırar, Onların yerine başkalarını diker. 25 Çünkü ne yaptıklarını bilir, Gece onları deviriverir, ezilirler. 26 Herkesin gözü önünde Kötülükle yüzünden onları cezalandırır; 27 Artık O'nun ardından gitmedikleri, Yollarının hiçbirini dikkate almadıkları için. 28 Yoksulun feryadını O'na duyurdular; Düşkünlərin feryadını iştitti. 29 Ama Tanrı sessiz

kalırsa kim O'nu suçlayabilir? Yüzünü gizlerse kim O'nu görebilir? Bir ulusa karşı da bir insana karşı da O hep aynıdır, 30 Tanrısız insan krallık etmesin, Halka tuzak kurmasın diye. 31 "Kimse Tanrı'ya, 'Suçluyum, artık kötülük yapmayacağım' dedi mi, 32 'Göremediğimi sen bana öğret, Haksızlık ettimse, bir daha etmem?' 33 O'nu reddettiğin halde, Senin keyfince mi seni ödüllendirmeli? Çünkü karar verecek olan sensin, ben değil, Öyleseye anlat bana bildiğini. 34 "Sağduyulu insanlar, Beni dinleyen bilgeler diyecekler ki, 35 'Eyüp bilgisizce konuşuyor, Sözlerinin değeri yok.' 36 Kötü biri gibi yanıtladığı için Keşke Eyüp'ün sinanması sonsuza dek süre! 37 Çünkü günahına isyan da ekliyor, Önümüzde alay ederesine el çırkıyor, Tanrı'ya karşı konuşukça konuşuyor."

35 Elihu konuşmasına söyle devam etti: 2 "Tanrı'nın önünde haklıyım" diyorsun. Doğru buluyor musun bunu? 3 Ama hâlâ, 'Günah işlemezsem Yararım ne, kazancım ne?' diye soruyorsun. 4 "Ben yanıtlayıım seni Ve arkadaşlarını. 5 Göklerde bak da gör, Üzerinde yükselen bulutlara göz gezdir. 6 Günah işlersen, Tanrı'ya ne zararı olur? İsyanlarınçoska ne olur O'na? 7 Doğruysan, O'na verdığın nedir, Ya da ne alır O senin elinden? 8 Kötülüğün ancak senin gibi birine zarar verir, Doğruluğun ise yalnız insanlığı içindir. 9 "İnsanlar ağır baskın altında feryat ediyor, Güçlülere karşı yardım istiyor. 10 Ama kimse, 'Nerede Yaratıcım Tanrı?' demiyor; O Tanrı ki, gece bize ezipler verir, 11 Yeryüzündeki hayvanlardan çok bize öğretir Ve bizi gökteki kuşlardan daha bilge kılars. 12 Kötülerin gururu yüzünden insanlar feryat ediyor, Ama yanıtlayan yok. 13 Gerçek şu ki, Tanrı boş feryadı dinlemez, Her Şeye Gücü Yeten bunu önemsemez. 14 O'nu görmediğini söylediğin zaman bile Davan O'nun öndeğidir, bekle; 15 Madem bu öfkeyle şimdi cezalandırmadı, İsyana da pek alırdırmaz diyorsun. 16 Bu yüzden Eyüp ağızını boş yere açıyor, Bilgisizce konuşukça konuşuyor."

36 Elihu konuşmasına söyle devam etti: 2 "Biraz bekle, sana açıklayıım, Çünkü Tanrı için söylenecek daha çok söz var. 3 Bilgimi geniş kaynaklardan toplayacağım, Yaratıcıma hak vereceğim. 4 Kuşkusuz söylediğim hiçbir şey yalan değil, Karşında bilgilide yetkin biri var. 5 "Tanrı güçtür, ama kimseyi hor görmez, Güçlü ve amacında kararlı. 6 Kötüler yaşıtmaz, Ezilenin hakkını verir. 7 Gözlerini doğru kişiden ayırmaz, Onu krallarla birlikte tahta oturtur, Sonsuza dek yükseltir. 8 Ama insanlar zincire vurulur, Baskı altında tutulurlarsa, 9 Onlara yaptıklarını, Gurura kapılıp isyan ettiklerini bildirir. 10 Öğüdünü dinletir, Kötülükle dönmelerini buyurur. 11 Eğer dinler ve O'na kulluk ederlerse, Kalan günlerini bolluk, Yıllarını rahatlık içinde geçirirler. 12 Ama dinlemezlerse ölü, Ders almadan yok olırlar. 13 "Tanrısızlar öfkelerini içlerinde gizler, Kendilerini bağıtladığında Tanrı'dan yardım istemezler. 14 Genç yaşta ölüp giderler, Yaşamları putperest tapınaklarında fuhuş iş edinmiş erkekler arasında sona erer. 15 Ama Tanrı acı çekenleri acı çektileri için kurtarır, Düşkünlere kendini dinletir. 16 "Evet, seni sıkıntından çeker çıkarırı; Darlığın olmadığı geniş bir yere, Zengin yiyeceklerle bezenmiş bir sofraya. 17 Oysa şimdi kötülerin hak ettiği cezayı çekiyorsun, Yargı ve adalet yakalamış seni. 18 Dikkat et, para seni baştan çıkarmasın, Büyük bir

rüşvet seni saptırmışın. 19 Zenginliğin ya da bütün gücün yeter mi Sıkıntı çekmeni önlemeye? 20 Halkların yeryüzünden Yok edildiği geceyi özleme. 21 Dikkat et, kötülüğe dönme, Çünkü sen onu düşkünlüğe yeğledin. 22 'İşte Tanrı gücüyle yükselir, O'nun gibi öğretmen var mı? 23 Kim O'na ne yapması gerektiğini söyleyebilir? Kim O'na, 'Haksızlık ettin' diyebilir? 24 O'nun işlerini yüceltmelisin, animsa bunu, İnsanların eziplerle övdüğü işlerini. 25 Bütün insanlar bunları görmüştür, Herkes onları uzaktan izler. 26 Evet, Tanrı öyle büyütür ki, O'nu anlayamayız, Varlığının süresi hesaplanamaz. 27 'Su damlalarını yukarı çeker, Buharından yağmur damlatır. 28 Bulutlar nemini döker, İnsanların üzerine bol yağmur yağdırır. 29 Bulutları nasıl yaydığını, Göksel konutundan nasıl gürlediğini kim anlayabilir? 30 Şimşekleri çevresine nasıl yaydığını, Denizin dibine dek nasıl ulaştırdığına bakın. 31 Tanrı halkları böyle yönetir, Bol yiyecek sağlar. 32 Şimşeğin elliye tatar, Hedefine vurmasını buyurur. 33 O'nun gürleyışı fırtınayı haber verir, Şıgırlar bile fırtına kopacağını bildirir.

37 "Yüreğim titrer buna, Yerinden oynar. 2 Dinleyin, gürleyen sesini dinleyin, Ağızından çıkan sesi! 3 Şimşegini göğün altındaki her yere, Yeryüzünün dört bucağına salar. 4 Ardından bir ses gümbürder, Görkemli sesiyle gürler. Sesi duyulunca şimşekleri alikoymaz. 5 Tanrı'nın sesi şaşılacak biçimde gürler, O, anlayışımızın ötesinde büyük işler yapar. 6 Çünkü kara, 'Yere düş' der, Sağanağa, 'Bütün şiddetinle boşal.' 7 Yarattığı bütün insanlar ne yaptığıni bilsin diye, Herkese işini bırakır. 8 Hayvanlar kovuklarına girer, İnlerinde otururlar. 9 Kasırga yuvasından kopar, Soğuk saçılıan rüzgarlardan. 10 Tanrı'nın soluğu suları dondurur, Geniş sular buz tutar. 11 Bulutlara nem yükler, Şimşegini her yana yayar. 12 Yeryüzünde ne buyurursa yapmak üzere Bulutlar O'nun istediği yönde döner durur. 13 Ya insanları cezalandırmak Ya da yeryüzünü sulayıp sevgisini göstermek için Yağmur gönderir. 14 "Dinle, Eyüp, Dur da düşün Tanrı'nın şâşılışları işlerini. 15 Tanrı'nın bulutları nasıl düzenlediğini, Şimşegini nasıl çaktırdığını biliyor musun? 16 Bulutların dengesini, Bilgi kusursuz olanın şâşılışları işlerini biliyor musun? 17 Dünyanın soluğu kesildiğinde Güneyin kavurucu rüzgari altında Giysilerin seni terletmez mi? 18 Dökme tunç bir ayna kadar sert olan gökkubbeyi O'nunla birlikte yayabilir misin? 19 "O'na ne söyleyeceğimizi öğret bize, Çünkü karanlık yüzünden sözümüze düzen veremiyoruz. 20 Konuşmak istedigim O'na söylenebilir mi? Kimse yutulmak ister mi? 21 Rüzgar geçip göğü temizlediğinde Gökte parıldayan işığa kimse bakamaz. 22 Altın parıltısı geliyor kuzyeden, Tanrı korkunç görkeme bürenmiş. 23 Her Şeye Gücü Yeten'e biz ulaşamayız. Gücü yücedir, Adaleti ve eşsiz doğruluğuyla kimseyi ezmez. 24 Bu yüzden insanlar O'na saygı duyar, Çünkü O, bilgeleri dikkate almaz."

38 RAB kasırganın içinden Eyüp'ü şöyle yanıtladı: 2 "Bülgisizce sözlerle Tasarımi karartan bu adam kim? 3 Şimdi erkek gibi kuşağıını beline vur da, Ben sorayım, sen anlat. 4 "Ben dünyanın temelini atarken sen neredeydin? Anlıyorsan söyle. 5 Kim saptadı onun ölçülerini? Kuşkusuz biliyorsun! Kim çıktı ipi üzerine? 6 Neyin üstüne yapıldı temelleri? Kim koydu köşe taşını, 7 Sabah yıldızları birlikte şarkı söylekerken, İlahi varlıklar sevinçe

çığrışırken? 8 "Denizin ardından kapıları kim kapadı, Ana rahminden fişkirdiği zaman; 9 Ona bulutları giysi, Koyu karanlığı kundak yaptığım, 10 Sınırını koyduğum, Kapılarıyla sürgülerini yerleştirdiğim, 11 'Buraya kadar gelip öteye geçmeyeceksin, Gururlu dalgaların şurada duracak' dediğim zaman? 12 "Sen ömründe sabaha buyruk verdin mi, Şafağa yerini gösterdin mi; 13 Yeryüzünün uçlarını tutsun, Oradaki kötüler silkilip atılsın diye? 14 Mühür basılan balık gibi biçim değiştirir yeryüzü, Giysi kıvrımları gibi gözे çarpar. 15 Kötülerin ışıkları alınır, Kalkan kolları kırılır. 16 "Denizin kaynaklarına vardın mı, Gezdin mi enginin diplerinde? 17 Ölüm kapıları sana gösterildi mi? Gördün mü ölüm gölgesinin kapılarını? 18 Dünyanın genişliğini kavradın mı? Anlat bana, bütün bunları biliyorsan. 19 "İşığın bulunduğu yerin yolu nerede? Ya karanlık, onun yeri neresi? 20 Onları yerlerine götürürebilir misin? Evlerinin yolunu biliyor musun? 21 Bilmediğin şey yok zaten, Çünkü onlarla aynı zamanda doğmuştur! O kadar yaşasın! 22 "Karın ambarlarına girdin mi, Dolunun ambarlarını gördün mü? 23 Ben onları sıkıntılı günler için, Kavga ve savaş günleri için saklıyorum. 24 Nerede işığın dağıtıldığı, Doğu rüzgarının yeryüzüne saçıldığı yere giden yol? 25 Kim sellere kanal, Yıldırımlara yol açtı; 26 Kimsenin yaşamadığı toprakları, İnsanın bulunmadığı çölü sulasın diye; 27 Kurak ve issiz yeri doyursun, Ot bitirsin diye? 28 Yağmurun babası var mı? Çiy damalarını kim yaratı? 29 Buz kimin rahminden çıktı? Göklerden düşen kırağı kim doğurdu, 30 Sular taş gibi katılış Enginin yüzü donunca? 31 "Ülker yıldızlarını bağlayabilir misin? Oryon'un bağlarını çözübilir misin? 32 Mevsimlerinde çikartılabilir misin takımıydırlar? Büyük ve Küçük Ayı'ya yol gösterebilir misin? 33 Biliyor musun göklerin yasalarını? Tanrı'nın yönetimini yeryüzünde kurabilir misin? 34 "Başına bol yağmur yağsınsa diye Bulutlara sesini duyurabilir misin? 35 Varıp da, 'Buradayız' desinler diye, Şimşekleri gönderebilir misin? 36 Kim misirturnasına bilgelik, Horoza anlaysıverdi? 37 Kimin bulutları sayacak bilgisi var? Kim göklerin tulumlarını boşaltabilir, 38 Toprak sertleşip Parçaları birbirine yapışınca? 39 "Dişi aslanlar için sen avlanabilir misin, Genç aslanların karnını doyurabilir misin, 40 İnlerine sindikleri, Çalılıkta pusuya yattıkları zaman? 41 Kuzguna yiyeceğini kim sağlıyor, Yavruları Tanrı'ya feryat edip Açıltıktan kıvrandığı zaman?

39 "Dağ keçilerinin ne zaman doğurduğunu biliyor musun? Geyiklerin yavruladoğı zamanı sen mi gözlüyorsun? 2 Sen mi sayıyorsun doğuruncaya dek geçirdikleri ayları? Doğurdukları zamanı biliyor musun? 3 Çoküp yavrularını doğurur, Kurtulurlar sancılarından. 4 Güçlenir, kırda büyür yavrular, Gider, bir daha dönmezler. 5 "Kim yaban eşeğini başı boş gönderdi, Kim bağlarını çözdü? 6 Yurt olarak ona bozkırı, Barınak olarak tuzlayı verdim. 7 Kentteki kargaşaya güler o, Sürükün bağırdığını duymaz. 8 Otlamak için tepeleri dolaşır, Yeşillik arar. 9 "Yaban öküzü sana kulluk etmek ister mi? Geceyi senin yemliğinin yanında geçirir mi? 10 Sabanla yarık açısından ona bağ vurabilir misin? Arkanda, ovalarda tırmık çeker mi? 11 Çok güçlü diye ona bel bağlayabilir misin? Ağır işini ona bırakabilir misin? 12 Ekinini getireceğine, Bugün harman yerinde toplayacağına güvenir misin? 13 "Devekuşunun kanatları sevinçle dalgalanır,

Ama leyleğin kanatları ve tüyleriyle kiyaslanamaz. **14** Devekuşu yumurtalarını yere bırakır, Onları kumda ıstır, **15** Ayak altında ezilebileceklerini, Yabanlı hayvanlarca çığnenebileceklerini düşünmez. **16** Yavrularına sert davranır, kendinin dejîmiş gibi, Çektiği zahmetin boşça gideceğine üzülmez. **17** Çünkü Tanrı ona bilgelik bağıışlamamış, Anlayıştan pay vermemiştir. **18** Yine de koşmak için kabarınca Ata ve binicisine güler. **19** "Sen mi ata güç verdin, Dalgalanan yeleyi boynuna giydirdin? **20** Sen misin onu çekirge gibi sıçratan, Gururlu kişi nemesiyle korku saçtıran? **21** Ayakları toprağı şiddetle eşer, Gücünden ötürü sevinçle coşar, Savaşçının üstüne yürür. **22** Korkuya güler, hiçbir şeyden yılmaz, Kılıç önünde geri adım atmaz. **23** Ok kılıfı, parıldayan mızrak ve pala Üzerinde takırdar atın. **24** Coşku ve heyecanla uzaklıkları yutar, Boru çalınca duramaz yerinde. **25** Boru çaldıkça, 'Hi!' diye kişner, Savaş kokusunu, komutanların gürleyen sesini, Savaş çağıklarını uzaklardan duyar. **26** "Atmaca senin bilgeliğinle mi süzülüyor, Kanatlarını güneşe doğru açıyor? **27** Kartal senin buyruğunla mı yükseliyor, Yuvasını yükseklere kuruyor? **28** Uçurum kenarlarında konaklıyor, Sivri kayalar onun kaleşi. **29** Oradan gözetiliyor yiyeceğini, Gözleri avını uzaktan seçiyor. **30** Onun yavruları kanla beslenir, Leşler nerdedeysse, o da oradadır."

40 RAB Eyüp'e şöyle dedi: **2** "Her Şeye Gücü Yeten'le çatışan O'nun yola getirebili mi? Tanrı'yı suçlayan yanıtlasın." **3** O zaman Eyüp RAB'bi söyle yanıtladı: **4** "Bak, ben degersiz biriyim, Sana nasıl yanıt verebilirim? Ağızımı elimle kapiyorum. **5** Bir kez konuşustum, yanıt almadım, ikinci kez konuşamam artık." **6** RAB kasırganın içinden Eyüp'ü söyle yanıtladı: **7** "Şimdi erkek gibi kuşağını beline vur da, Ben sorayım, sen anlat. **8** "Adaletimi boşça mı çıkaracaksın? Kendini haklı çıkarmak için beni mi suçlayacaksın? **9** Sende Tanrı'nın bileği gibi bilek var mı? Sesin O'nunki gibi gürleyebilir mi? **10** Öyleyse şan ve şerefe bürün, Görkem ve yücelik kuşan. **11** Gazabının ateşini saç, Gururluya bakıp onu alçalt. **12** Gururluya bakıp onu çökert, Kötüler bulundukları yerde ez. **13** Hepsini birlikte toprağa göm, Mezarda yüzlerini kefenle sar. **14** O zaman sağ kolunun seni kurtarabileceğini Ben de kabul ederim. **15** "Seninle birlikte yarattığım Behemot'a bak, Siğır gibi ot yiyor. **16** Bak, ne güç var belinde, Karnının kasları ne güçlü! **17** Kuyruğunu sedir ağaçları gibi salıyor, Sımsıkıdır uyluk lifleri. **18** Kemikleri tunç borular, Kaburgaları demir çubuklar gibidir. **19** Tanrı'nın yapıtları arasında ilk sırayı alır, Yalnız Yaratıcısı ona kılıçla yaklaşıır. **20** Tepeler ürünlerini ona getirir, Bütün yabanlı hayvanlar yanında oynasıır. **21** Hünnap çalıları altında, Kamişları örtülü bir bataklıkta yatar. **22** Hünnaplар onu gölgelerinde saklar, Vadideki kavaklar kuşatır. **23** İrmak coşsa bile o ürkmez, Güvenlik içindedir, Şeria Irmağı boğazına dayansa bile. **24** Gözler açıkken kim onu tutabilir, Kim kancaya burnunu delebilir?

41 "Livyatan'ı çengelle çekebilir misin, Dilini halatla bağlayabilir misin? **2** Burnuna sazdan ip takabilir misin, Kancayla çenesini delebilir misin? **3** Yalvarıp yakarır mı sana, Tatlı tatlı konuşur mu? **4** Seninle antlaşma yapar mı, Onu ömrü boyu köle edesin diye? **5** Kuşla oynar gibi onunla oynayabilir misin, Hizmetçilerin eğlensin diye ona tasma takabilir misin? **6** Balıkçılar onun üzerine pazarlık eder mi? Tüccarlar aralarında onu

böler mi? **7** Derisini zipkinlarla, Başını mızraklarla doldurabilir misin? **8** Elini üzerine koy da, çırakçak çingarı gör, Bir daha yapmayacaksın bunu. **9** Onu yakalamak için umutlanma, Görünüşü bile insanın ödünlü patlatır. **10** Onu uyandıracak kadar yürekli adam yoktur. Öyleyse benim karşısında kim durabilir? **11** Kim benden hesap vermeme isteyebilir? Göklerin altında ne varsa bana aittir. **12** "Onun kolları, bacakları, Zorlu gücü, güzel yapısı hakkında Konuşmadan edemeyeceğim. **13** Onun giysisinin öünü kim açabilir? Kim onun iki katlı zırhını delebilir? **14** Ağızının kapılarını açmaya kim yeltenebilir, Dehşet verici dişleri karşısında? **15** Sımsıkı kenenlenmiş Sırtındaki sıra sıra pullar, **16** Öyle yakındır ki birbirine Aralarından hava bile geçmez. **17** Birbirlerine geçmişler, Yapılmış, ayrılmazlar. **18** Aksırmazı ışık saçar, Gözleri şafak gibi parıldar. **19** Ağızından alevler fışırır, Kivilcimler saçılır. **20** Kaynayan kazandan, Yanan sazdan çıkan duman gibi Burnundan duman tüter. **21** Soluğu kömürleri tutuşturur, Alev çıkar ağızından. **22** Boynu güçlüdür, Dehşet öni sıra gider. **23** Etinin katmerleri birbirine yapışmış, Sertleşmiş üzerinde, kimildamazlar. **24** Göğüsü taş gibi serttir, Değirmenin alt taşı gibi sert. **25** Ayağa kalktı mı güçlüler dehşete düşer, Çıkardığı gürlütlüden ödüller patlar. **26** Üzerine gidiildi mi ne kılıç işler, Ne mızrak, ne cirit, ne de kargı. **27** Demir saman gibi gelir ona, Tunç çürük odun gibi. **28** Oklar onu kaçırmaz, Anız gibi gelir ona sapan taşları. **29** Anız sayılır onun içen topuzları, Vinlayan palaya güler. **30** Keskin çömlek parçaları gibidir karının altı, Düven gibi uzanır çamura. **31** Derin suları kaynayan kazan gibi fokurdatır, Denizi merhem çömleği gibi karıştırır. **32** Ardında parlak bir iz bırakır, İnsan enginin saçları ağarmış sanır. **33** Yeryüzünde bir eşi daha yoktur, Korkusuz bir yaratıktır. **34** Kendini büyük gören her varlığı aşağılar, Gururlu her varlığın kralı odur."

42 O zaman Eyüp RAB'bi söyle yanıtladı: **2** "Senin her şeyi yapabileceğini biliyorum, Hiçbir amacına engel olunmaz. **3** 'Tasarımı bilgisizce karartan bu adam kim?' diye sordun. Kuşkusuz anlamadığım şeyleri konuşustum, Beni aşan, bilmediğim şaşılışı işleri. **4** "Dinle de konuşşayım" dedin, 'Ben sorayım, sen anlat.' **5** Kulaktan duymayıdı bildiklerim senin hakkında, Şimdiye gözlerimle gördüm seni. **6** Bu yüzden kendimi hor görür, Toz ve kül içinde tövbe ediyorum." **7** RAB Eyüp'le konuşuktan sonra, Temanlı Elifaz'a: "Sana ve iki dostuna karşı öfkem alevlendi" dedi, "Çünkü kulum Eyüp gibi hakkında doğrulu konusmadınız. **8** Şimdi yedi boğa, yedi koç alıp kulum Eyüp'ün yanına gidin, kendiniz için yakmalık sunu sunun. Kulum Eyüp sizin için dua etsin. Çünkü onun duasını kabul eder, aptallığınızı karşılığını vermem. Kulum Eyüp gibi hakkında doğrulu konusmadınız." **9** Temanlı Elifaz, Şuahli Bildat, Naamali Sofar giğip RAB'bin söylediğini yaptılar. RAB de Eyüp'ün duasını kabul etti. **10** Eyüp dostları için dua ettikten sonra, RAB onu eski gönencine kavuşturup ona önceki varlığını iki katını verdi. **11** Bütün erkek ve kız kardeşleri, eski tanıklıklarının hepsi Eyüp'ün yanına gelip evinde onunla birlikte yemek yediler. Acısını paylaşıp RAB'bin başına getirmiş olduğu felaketlerden ötürü onu avuttular. Her biri ona bir parça gümüş, bir de altın halka verdi. **12** RAB Eyüp'ün sonunu başından bereketli kıldı. On dört bin koyuna, altı bin

deveye, bin çift öküze, bin eşeğe sahip oldu. **13** Yedi oğlu, üç kızı oldu. **14** İlk kızının adını Yemima, ikincisinin Kesia, üçüncüsünün Keren-Happuk koydu. **15** Ülkenin hiçbir yerinde Eyüp'ün kızları kadar güzel kızlar yoktu. Babaları, kardeşlerinin yanısıra onlara da miras verdi. **16** Bundan sonra Eyüp yüz kırk yıl daha yaşadı, oğullarını, dört göbek torunlarını gördü. **17** Kocayıp yaşama doyarak öldü.

Mezmurlar

1 Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle yürümmez,
Günahkârların yolunda durmaz, Alaycılar arasında oturmaz.
2 Ancak zevkini RAB'bin Yasası'ndan alır Ve gece gündüz onun
üzerinde derin derin düşünür. **3** Böylesi akarsu kiyularına dikilmiş
ağaçca benzer, Meyvesini mevsiminde verir, Yapraklı hiç solmaz.
Yaptığı her işi başarır. **4** Kötüler söyle de değil, Rüzgarın savurduğu
samان çöpüne benzerler. **5** Bu yüzden yargılanınca aklanamaz,
Doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkârlar. **6** Çünkü RAB
doğruların yolunu gözetir, Kötülerin yolu ise ölüme götürür.

2 Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa, Neden boş düzenler kurar
bu halklar? **2** Dünyanın kralları saf bağlıyor, Hükümdarlar
birleşiyor RAB'be ve meshettiği krala karşı. **3** "Koparalım
onların kayıtlarını" diyorlar, "Atalım üzerimizden bağlarılarını." **4**
Göklerde oturan Rab gülüyör, Onlara eğleniyor. **5** Sonra öfkeyle
uyarıyor onları, Gazabıyla dehşete düşürüyor. **6** Ve, "Ben kralımı
Kutsal dağım Siyon'a oturttum" diyor. **7** RAB'bin bildirisini ilan
edeceğim: Bana, "Sen benim oğlumsun" dedi, "Bugün ben sana
baba oldum. **8** Dile benden, miras olarak sana ulusları, Mülk
olarak yeryüzünün dört bucağını vereyim. **9** Demir çomakla
kıracaksın onları, Çömlek gibi parçalayacaksın." **10** Ey krallar,
akıllı olun! Ey dünya önderleri, ders alın! **11** RAB'be korkuya
hizmet edin, Titreyerek sevinin. **12** Oğulu öpün ki öfkelenmesin,
Yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz. Çünkü öfkesi bir anda
alevleniverir. Ne mutlu O'na sığınanlara!

3 Davut'un oğlu Avşalom'dan kaçtığı zaman yazdığı mezmur
Ya RAB, düşmanılar ne kadar çoğaldı, Hele bana karşı
ayaklananlar! **2** Birçoğu benim için: "Tanrı katında ona kurtuluş
yok!" diyor. (Sela) **3** Ama sen, ya RAB, çevremde kalkansın,
Onurum, başımı yukarı kaldırın sensin. **4** RAB'be seslenirim,
Yanıtlar beni kutsal dağından. (Sela) **5** Yatar uyurum, Uyanır
kalkarım, RAB destekti bana. **6** Korkum yok Çevremi saran
binlerce düşmandan. **7** Ya RAB, kalk, ey Tanrı, kurtar beni!
Vur bütün düşmanlarının çenesine, Kir kötülerin dişlerini. **8**
Kurtuluş RAB'dedir, Halkının üzerinde olsun bereketin! (Sela)

4 Müzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmu Sana
seslenince yanıtla beni, Ey adil Tanrı! Ferahlat beni sıkıntıya
düştüğümde, Lütfet bana, kulak ver duama. **2** Ey insanlar,
ne zamana dek Onurumu utanca çevrecekseñiz? Ne zamana
dek boş şeylere gönül verecek, Yalan peşinde koşacaksanız?
(Sela) **3** Bilin ki, RAB sadık kulunu kendine ayırmıştır, Ne
zaman seslensem, duyar beni. **4** Öfkelenebilirsiniz, ama günah
işlemeyin; İyi düşünün yatağınızda, susun. (Sela) **5** Doğruluk
kurbanları sunun RAB'be, O'na güvenin. **6** "Kim bize iylilik
yatapacak?" diyen çok. Ya RAB, yüzünün işığıyla bizi aydınlat! **7**
Öyle bir sevinç verdin ki bana, Onların bol tahlil ve yeni şaraptan
aldiği sevinçten fazla. **8** Esenlik içinde yatar uyurum, Çünkü
yalnız sen, ya RAB, Güvenlik içinde tutarsın beni.

5 Müzik şefi için - Ney için - Davut'un mezmu Sözlerime
kulak ver, ya RAB, İnlitlerimi işit. **2** Feryadımı dinle, ey
Kralım ve Tanrı! Duam sanadır. **3** Sabah sesimi duyarsın,

ya RAB, Her sabah sana duami sunar, umutla beklerim. **4**
Çünkü sen kötülükten hoşlanan Tanrı değilsin, Kötülük senin
yanında barınmaz. **5** Böbürleneler öünde duramaz, Bütün suç
işleyenlerden nefret duyar, **6** Yalan söyleyenleri yok edersin; Ya
RAB, sen eli kanlılardan, Aldatıcılarından tiksinsin. **7** Bense bol
sevgin sayesinde Kutsal tapınağına gireceğim; Oraya doğru
sayıyla egleceğim. **8** Yol göster bana doğruluğuyla, ya RAB,
Düşmanlarına karşı! Yolunu önemde düzle. **9** Çünkü onların
sözüne güvenilmez, Yürekleri yıkım dolu. Ağızları açık birer
mezardır, Yaltaklanır dururlar. **10** Ey Tanrı, onları suçu çıkar!
Kurdukları düzen yıkımlarına yol açın. Kov onları sayısız
isyanları yüzünden. Çünkü sana karşı ayaklandılar. **11** Sevinsin
sana sığınan herkes, Sevinç çığlıklar atın sürekli, Kanat ger
üzerlerine; Sevinçle coşsun adını sevenler sende. **12** Çünkü sen
doğu kişiyi kutsarsın, ya RAB, Çevresini kalkan gibi lütfunla
sararsın.

6 Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla Davut'un mezmu Ya
RAB, öfkeyle azarlama beni, Gazapla yola getirme. **2** Lütfet
bana, ya RAB, bitkinim; Şifa ver bana, ya RAB, kemiklerim
sizliyor, **3** Çok acı çekiyorum. Ah, ya RAB! Ne zamana dek
sürecek bu? **4** Gel, ya RAB, kurtar beni, Yardım et sevginden
dolayı. **5** Çünkü ölüler arasında kimse semi anıma, Kimşükür
sunar sana ölüler diyarındand? (Sheol h7585) **6** Inleye inleye bitti,
Döşeğim su içinde bütün gece ağlamaktan, Yatağım sırlıksız
göz yaşalarımdan. **7** Kederden gözlerimin feri söñüyor, Zayıflıyor
gözlerim düşmanlarım yüzünden. **8** Ey kötülik yapanlar, Uzak
durun benden, Çünkü RAB ağlayışımı isttti. **9** Yalvarışımı duydı,
Duami kabul etti. **10** Bütün düşmanılarım utanacak, Hepsini
dehset saracak, Ansızın geri dönecekler utanç içinde.

7 Benyaminli Kûş'un sözlerine ilişkin Davut'un RAB'be okuduğu
şigayon Sana sığınıyorum, ya RAB Tanrı! Peşime
düşenlerden kurtar beni, Özgür kıl. **2** Yoksa aslan gibi
parçalayacaklar beni, Kurtaracak biri yok diye, Lime lime
edecekler etimi. **3** Ya RAB Tanrı, eğer şunu yaptıysam: Birine
haksızlık ettiysem, **4** Dostuma ihanet ettiysem, Düşmanımı
nedensiz soyduysam, **5** Ardıma düşsün düşman, Yakalasın
beni, Canımı yerde çığnesin, Ayak altına alısn onurumu. (Sela)
6 Öfkeyle kalk, ya RAB! Düşmanımlın gazabına karşı çı!
Benim için uyan! Buyur, adalet olsun. **7** Uluslar topluluğu çevreni
sarsın, Onları yüce katindan yönet. **8** RAB halkları yargılar; Beni
de yargıla, ya RAB, Doğruluğuma, dürüstlüğüme göre. **9** Ey
adil Tanrı! Kötülerin kötülüğü son bulsun, Doğrular güveme
kavuşsun, Sen ki akıllı, gönülleri sinarsın. **10** Tanrı kalkan
gibi yanibaşında, Temiz yürekleri O kurtarır. **11** Tanrı adil bir
yargıcı, Öyle bir Tanrı ki, her gün öfke saçar. **12** Kötüler yola
gelmezse, Tanrı kılıçını biler, Yayıni gerip hedefine kurar. **13**
Hazır bekler ölümcül silahları, Alevli okları. **14** İşte kötü insan
kötülük sanıcları çekiyor, Fesada gebe kalmış, Yalan doğuruyor.
15 Bir kuyu açıp kazıyor, Kazdığı kuyuya kendisi düşüyor. **16**
Kötülüğü kendi başına gelecek, Zorbalığı kendi tepesine inecik.
17 Şükredeyim doğruluğu için RAB'be, Yüce RAB'bin adını
ihahilerle öveyim.

8 Müzik şefi için - Gittit üzerine - Davut'un mezmu
Ey Egemenimiz RAB, Ne yüce adın var yeryüzünün

tümünde! Gökyüzünü görkeminle kapladın. 2 Çocukların, hatta emziktekilerin sesiyle Set çektin hasımlarına, Düşmanı, öç alanı yok etmek için. 3 Sreyederken ellerinin eseri olan gökleri, Oraya koyduğun ayı ve yıldızları, 4 Soruyorum kendi kendime: "insan ne ki, onu anasın, Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?" 5 Nerdeyse bir tanrı yaptın onu, Başına yücelik ve onur tacını koydun. 6 Ellerinin yapıtları üzerine onu egemen kıldın, Her şeyi ayaklarının altına serdin; 7 Davarları, sığırları, Yabanlı hayvanları, 8 Gökteki kuşları, denizdeki balıkları, Denizde kırıdaşan bütün canlları. 9 Ey Egemenimiz RAB, Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!

9 Müzik şefi için - "Oğulun Ölümü" makamında - Davut'un mezmuru Ya RAB, bütün yüreğimle sana şükredeceğim, Yaptığın harikaların hepsini anlatacağım. 2 Sende sevinç bulacak, coşacağım, Adını ilahilerle öveceğim, ey Yüceler Yücesi! 3 Düşmanları geri çekilirken, Sendeleyip ölüyorlar senin önünde. 4 Çünkü hakkımı, davamı sen savundun, Adil yargıcı olarak tahta oturdun. 5 Ulusları azarladın, kötüleri yok ettin, Sonsuza dek adlarını sildin. 6 Yok olup gitti düşmanlar sonsuza dek, Kökünden söktün kentlerini, Anıları bile silinip gitti. 7 Oysa RAB sonsuza dek egemenlik sürer, Yargı için kurmuştu tahtını; 8 O yönetir doğrulukla dünyayı, O yargılar adaletle halkları. 9 RAB ezilenler için bir sigınak, Sıkıntılı günlerde bir kaledir. 10 Seni tanıyanlar sana güvenir, Çünkü sana yönelenleri hiç terk etmedin, ya RAB. 11 Siyon'da oturan RAB'bi ilahilerle övün! Yaptıklarını halklar arasında duyurun! 12 Çünkü dökülen kanın hesabını soran anımsar, Ezilenlerin feryadını unutmaz. 13 Açı bana, ya RAB! Ey beni ölümün eşinden kurtaran, Benden nefret edenler yüzünden çektiğim sıkıntıya bak! 14 Öyle ki, övgüye değer işlerini anlatıymı, Siyon Kenti'nin kapılarında Sağladığın kurtuluşla sevineyim. 15 Uluslar kendi kazıkları kuyuya düştü, Ayaklıları gizledikleri ağa takıldı. 16 Adil yargılarıyla RAB kendini gösterdi, Kötüler kendi kurdukları tuzaga düştü. Higayon (sela) 17 Kötüler ölüler diyarına gidecek, Tanrı'yi unutan bütün uluslar... (Sheol h7585) 18 Ama yoksul büsbütün unutulmayacak, Mazlumun umudu sonsuza dek kırılmayacak. 19 Kalk, ya RAB! İnsan galip çıkmasın, Huzurunda yargılansın uluslar! 20 Onlara dehşet saç, ya RAB! Sadece insan olduklarını bilsin uluslar. (Sela)

10 Ya RAB, neden uzak duruyorsun, Sıkıntılı günlerde kendini gizliyorsun? 2 Kötüler gururla mazlumları avlıyor, Mazlumlar kötülerin kurduğu tuzaga düşüyor. 3 Kötü insan içindeki isteklerin övünür, Açıgözlü insan RAB'be lanet okur, O'nun hor görür. 4 Kendini beğenmiş kötü insan Tanrı'ya yönelmez, Hep, "Tanrı yok!" diye düşünür. 5 Kötülerin yolları her zaman başarıya götürür. Öyle yedir ki senin yargıların, Kötüler anlayamaz, düşmanına burun kıvirir. 6 İçinden, "Ben sarsılsam" der, "Hiçbir zaman sıkıntıya düşmem." 7 Ağızı lanet, hile ve zulüm dolu, Dilinin altında kötülik ve fesat saklı. 8 Köylerin çevresinde pusu kurar, Masumu gizli yerlerde öldürür, Çaresizsi sinsice gözler. 9 Gizli yerlerde pusuya yatar Çallıktaki aslan gibi, Kapmak için mazlumu bekler Ve ağına düşürüp yakalar. 10 Kurbanları çaresiz çöker, Saldırının üstün gücü altında ezilir. 11 Kötü insan içinden, "Tanrı unuttu" der, "Örttü yüzünü, asla göremez." 12

Kalk, ya RAB, kaldır elini, ey Tanrı! Mazlumları unutma! 13 Neden kötü insan seni hor görsün, İçinden, "Tanrı hesap sormaz" desin? 14 Oysa sen sıkıntı ve acı çekenleri görürsün, Yardım etmek için onları izlersin; Çaresizler sana dayanır, Öksüzün yardımcısü sensin. 15 Kötünün, haksızın kolunu kır, Sormadık hesap kalmasın yaptığı kötülükten. 16 RAB sonsuza dek kral kalacak, Uluslar O'nun ülkesinden temizlenecek. 17 Mazlumların dileğini duyarsın, ya RAB, Yüreklendirirsün onları, Kulağın hep üzerinde; 18 Öksüze, düşküne hakkını vermek için, Bir daha dehşet saçmasın ölümlü insan.

11 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ben RAB'be siğınırım, Nasıl dersiniz bana, "Kuş gibi kaç dağlara. 2 Bak, kötüler yollarını geriyor, Temiz yürekli insanları Karanlıkta vurmak için Oklarını kiriline koyuyor. 3 Temeller yıkılırsa, Ne yapabilir doğru insan?" 4 RAB kutsal tapınağındadır, O'nun tahtı göklerdedir, Büttün insanları görür, Herkesi sınar. 5 RAB doğru insanı sınar, Kötüden, zorbalığı sevenden tıksınır. 6 Kötülerin üzerine kızgın korlar ve Kükkürt yağdıracak, Paylarına düşen kâse kavurucu rüzgar olacak. 7 Çünkü RAB doğrudur, doğruları sever; Dürüst insanlar O'nun yüzünü görecek.

12 Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla - Davut'un mezmuru Kurtar beni, ya RAB, sadık kulun kalmadı, Güvenilir insanlar yok oldu. 2 Herkes birbirine yalan söyleyor, Dalkavukluk, ikiyüzlülik ediyor. 3 Sustursun RAB dalkavukların ağızını, Büyüklenen dilleri. 4 Onlar ki, "Dilimize kazanırız, Dudaklarımız emrimizde, Kim bize efendilik edebilir?" derler. 5 "Şimdi kalkacağım" diyor RAB, "Çünkü mazlumlar eziliyor, Yoksullar inliyor, Özledikleri kurtuluşu vereceğim onlara." 6 RAB'bin sözleri pak sözlerdir; Toprak ocakta eritilmiş, Yedi kez arıltılmış gümüşe benzer. 7 Sen onları koru, ya RAB, Bu kötü kuşaktan hep uzak tut! 8 İnsanlar arasında alçaklık rağbet görünce, Kötüler her yanda dolaşır oldu.

13 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ne zamana dek, ya RAB, Sonsuza dek mi beni unutacaksın? Ne zamana dek yüzünü benden gizleyeceksin? 2 Ne zamana dek içimde tasa, Yüreğimde hep keder olacak? Ne zamana dek düşmanım bana üstün çıkaracak? 3 Gör halimi, ya RAB, yanıtla Tanrı, Gözlerimi aç, ölüm uykusuna dalmayayım. 4 Düşmanırm, "Onu yendik!" demesin, Sarsıldığında hasımlarım sevinmesin. 5 Ben senin sevgine güveniyorum, Yüreğim kurtarısanla coşsun. 6 Ezgiler söyleyeceğim sana, ya RAB, Çünkü iyilik ettin bana.

14 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Akılsız içinden, "Tanrı yok!" der. İnsanlar bozuldu, igrençlik aldı yürüdü, iyilik eden yok. 2 RAB göklerden bakar oldu insanlara, Akıllı, Tanrı'yi arayan biri var mı diye. 3 Hepsi saptı, Tümü yozlaştı, iyilik eden yok, Bir kişi bile! 4 Suç işleyenlerin hiçbirini görmüyorum mu? Halkımı ekmek yer gibi yiyor, RAB'be yakarmıyorlar. 5 Dehşete düşecekler yeryüzünde, Çünkü Tanrı doğruların yanındadır. 6 Mazlumun tasarılarını boşça çıkarırdınız, Ama RAB onun siğnağıdır. 7 Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse! RAB halkını eski göncencine kavuşturunca, Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.

15 Davut'un mezmuru Ya RAB, çadırına kim konuk olabilir?

Kutsal dağında kim oturabilir? 2 Kusursuz yaşam süren, adil davranışan, Yürekten gerçeği söyleyen. 3 İftira etmez, Dostuna zarar vermez, Komşusuna kara çalmaz böylesi. 4 Aşağılık insanları hor görür, Ama RAB'den korkanlara saygı duyar. Kendi zararına ant içse bile, dönmez andından. 5 Parasını faize vermez, Suçsuza karşı rüşvet almaz. Böyle yaşayan asla sarsılmayacak.

16 Davut'un Miktamı Koru beni, ey Tanrı, Çünkü sana şığınıyorum.

2 RAB'be dedim ki, "Efendim sensin. Senden öte mutluluk yok benim için." 3 Ülkedeki kutsallara gelince, Soyludur onlar, biricik zevkim onlardır. 4 Başka ilahların ardına koşanların derdi artacak. Onların kan sunularını dökmeyeceğim, Adalarını ağızma almayacağım. 5 Benim payima, Benim kâseme düşen sensin, ya RAB; Yaşamım senin ellerinde. 6 Payımı ne güzel yerler düştü, Ne harika bir mirasım var! 7 Övgüler sunarım bana öğüt veren RAB'be, Geceleri bile vicdanım uyarır beni. 8 Gözümü RAB'den ayırmam, Sağında durduğum için sarsılmam. 9 Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor, Bedenim güven içinde. 10 Çünkü sen beni ölüler diyarına terk etmezsin, Sadık kulunun cărumesine izin vermezsin. (Sheol h7585) 11 Yaşam yolunu bana bildirirsin. Bol sevinç vardır senin huzurunda, Sağ elinden mutluluk eksilmez.

17 Davut'un duası Haklı davamı dinle, ya RAB, Feryadımı işit!

Hilesiz dudaklardan çıkan duama kulak ver! 2 Haklı çıkar beni, Çünkü sen gerçeği görürsün. 3 Yüreğimi yokladın, Gece denedin, Sinadın beni, Kötü bir şey bulmadın; Kararlıyım, ağızımdan kötü söz çıkmaz, 4 Başkalarının yaptıklarına gelince, Ben senin sözlerine uyardık Şiddet yollarından kaçındım. 5 Sıkı adımlarla senin yollarını tuttum, Kaymadı ayağlarım. 6 Sana yakarıyorum, ey Tanrı, Çünkü beni yanıtlatırsın; Kulak ver bana, dinle söylemeklerimi! 7 Gösteri harika sevgini, Ey sana şığınanları saldırganlardan sağ eliyle kurtaran! 8 Koru beni gözbebeği gibi; Kanatlarının gölgésine gizle 9 Kötülerin saldırısından, Çevremi saran ölümcül düşmanlarımдан. 10 Yürekleri yaşı bağlamış, Ağızları büyük laflar ediyor. 11 İzimi buldular, üzerine geliyorlar, Yere vurmak için gözetiliyorlar. 12 Tipki parçalamak için sabırsızlanan bir aslan, Pusuya yatan genç bir aslan gibi. 13 Kalk, ya RAB, kes önlərini, eğ başlarını! Kılıçınla kurtar canımı kötülerden, 14 Elinle bu insanlardan, ya RAB, Yaşam payı bu dünyada olan insanlardan. Varsın karımları vereceğin cezalara doysun, Çocukları da yiyp doysun, Artanı torunlarına kalsın! 15 Ama ben doğruluk sayesinde yüzünü göreceğim senin, Uyanınca suretini görmeye doyacağım.

18 Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru - RAB kendisini bütün düşmanlarının pençesinden ve Saul'un

elinden kurtardığı gün Davut RAB'be şu ezyigi okudu: Seni seviyorum, gücüm sensin, ya RAB! 2 RAB benim kayam, şığınağım, kurtarıcımdır, Tanrı, kayam, şiginacak yerimdir, Kalkanım, güçlü kurtarıcım, korunağımdır! 3 Övgüye değer RAB'be seslenir, Kurtulurum düşmanlarımdan. 4 Ölüm iplerine dolanmıştım, Yıkım selleri basmıştı beni, 5 Ölüler diyarının bağlıları sarmıştı, Ölüm tuzakları çıkmıştı karşıma. (Sheol h7585) 6 Sıkıntı içinde RAB'be yakardım, Yardıma çağirdım Tanrı'm.

Tapınağından sesimi duydu, Haykırışم kulaklarına ulaştı. 7 O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı, Titreyip sarsıldı dağların temelleri, Çünkü RAB öfkelenmişti. 8 Burnundan duman yükseldi, Ağızından kavurucu ateş Ve korlar fişkırdı. 9 Kara buluta basarak Gökleri yarip indi. 10 Bir Keruv'a binip uçtu, Rüzgar kanatları takarak hızla geldi. 11 Karanlığı örtündü, Kara bulutları kendine çardak yaptı. 12 Varlığının parıltısından, Bulutlardan dolu ve korlar savruluyordu. 13 RAB göklerden gürledi, Duyurdu sesini Yüceler Yücesi, Dolu ve alevli korlarla. 14 Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı, Şimşek çaktırarak onları şaşkına çevirdi. 15 Denizin dibi göründü, Yeryüzünün temelleri açığa çıktı, ya RAB, Senin azarlamandan, Burnundan çıkan güçlü soluktan. 16 RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu, Çıkarıcı beni derin sulardan. 17 Beni zorlu düşmanımdan, Benden nefret edenlerden kurtardı, Çünkü onlar benden güçlündü. 18 Felaket günümde karşıma dikildiler, Ama RAB bana destek oldu. 19 Beni huzura kavuşturdu, Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı. 20 RAB doğruluğumun karşılığını verdi, Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi. 21 Çünkü RAB'bin yolunda yürüdüm, Tanrı'm'dan uzaklaşarak kötülük yapmadım. 22 O'nun bütün ilkelerini göz önünde tuttum, Kurallarından ayrılmadım. 23 O'nun gözünde kusursuzdum, Suç işlemekten sakındım. 24 Bu yüzden RAB beni doğrulüğuma Ve gözünde pak olan ellerime göre ödüllendirdi.

25 Sadık kuluna sadakat gösterir, Kusursuz olana kusursuz davranışın. 26 Pak olsa pak olur, Eğriye eğri davranışın. 27 Alçakgönüllüler kurtarır, Gururluların başını eğersin. 28 İşığının kaynağı sensin, ya RAB, Tanrı! Karanlığını aydınlatırsın. 29 Desteğinle akıncılara saldırır, Seninle surları aşarım, Tanrı. 30 Tanrı'nın yolu kusursuzdur, RAB'bin sözü arıdır. O kendisine siğınan herkesin kalkanıdır. 31 Var mı RAB'den başka tanrı? Tanrı'm'dan başka kaya var mı? 32 Tanrı beni güçle donatır, Yolumu kusursuz kılar. 33 Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi, Doruklarda tutar beni. 34 Bana savaşmayı öğretti, Kollarıma tunc bir yay gereymdi. 35 Bana zafer kalkanını bağışlarsın, Sağ elin destekler, Alçakgönüllülüğün yüceltir beni. 36 Bastığım yerleri geniştirsin, Burkulmaz bileklerim. 37 Kovalayıp yetiştim düşmanlarima, Hepsi yok olmadan geri dönmedim. 38 Ezdim onları, kalkamaz oldular, Ayaklarının altına serildiler. 39 Savaş için beni güçle donattın, Bana başkaldiranları önde yere serdin. 40 Düşmanıma kaçmak zorunda bırakın, Benden nefret edenleri yok ettim. 41 Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı; RAB'bi çağırıldıklar, ama O yanıt vermedi. 42 Ezdim onları, rüzgarın savurduğu toza döndüler, Sokak çamuru gibi savurup attım. 43 Halkımın çekismelerinden beni kurtardın, Ulusların önderi yaptın, Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor. 44 Duyar duymaz sözümüz dinlediler, Yabancılar bana yaltaklandılar. 45 Yabancıların betleri benizleri attı, Titreyerek çıktılar kalelerinden. 46 RAB yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun! Yücelsin kurtarıcım Tanrı! 47 O'dur öcümü alan, Halkları bana bağımlı kılan. 48 Düşmanlarımdan kurtarı, Başkaldiranlardan üstün kilar beni, Zorbaların elinden alır. 49 Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB, Adımı ilahilerle öveceğim. 50 RAB kralını büyük zaferlere ullaştırır, Meshettiği krala, Davut'a ve soyuna Sonsuza dek sevgi gösterir.

19 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Gökler Tanrı'nın görkemini açıklamakta, Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta. 2 Gün güne söz söyle, Gece geceye bilgi verir. 3 Ne söz geçer orada, ne de konuþma, Sesleri duyulmaz. 4 Ama sesleri yeryüzünlü dolaþır, Sözleri dünyanın dört bucağına ulaşır. Güneþ için göklerde çadır kurdu Tanrı. 5 Gerdekten çikan güveye benzer güneþ, Koþuya çıkacak atlet gibi sevinir. 6 Gögün bir ucundan çıkar, Öbür ucuna döner, Hiçbir şey gizlenmez sıcaklığından. 7 RAB'bin yasası yetkindir, cana can katar, RAB'bin buyrukları güvenilirdir, Saf adama bilgelik verir, 8 RAB'bin kuralları doğrudur, yüreği sevindir, RAB'bin buyrukları arıdır, gözleri aydınlatır. 9 RAB korkusu paktır, sonsuza dek kalır, RAB'bin ilkeleri gerçek, tamamen adıdır. 10 Onlara altından, bol miktarda saf altından çok istek duyulur, Onlar baldan, süzme petek balından tatlıdır. 11 Uyarılar kulunu, Onlara uyanların ödüllü büyütür. 12 Kim yanlışlarını görebilir? Baþıyla göremediðim kusurlarımı, 13 Bilerek işlenen günahlardan koru kulunu, Ýzin verme bana egemen olmalarına! O zaman büyük isyandan uzak, Kusursuz olurum. 14 Aþzımdan çikan sözler, Yüreğimdeki düşünceler, Kabul görüsün senin önünde, Ya RAB, kayam, kurtarıcım benim!

20 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Skıntılı gündünde RAB seni yanıtlaþın, Yakup'un Tanrı'sının adı seni korusun! 2 Yardım göndersin sana kutsal yerden, Siyon'dan destek versin. 3 Bütün tahl sunularını anımsaþın, Yâkmâlik sunularını kabul etsin! (Sela) 4 Gönlünde versin sana, Bütün tasarılarını gerçekeþtirsin! 5 O zaman zaferini sevinç çigliklarıyla kutlayacaðız, Tanrı'mız'ın adıyla sancaklarımıza dikeceðiz. RAB senin bütün dileklerini yerine getirsin. 6 Şimdî anladım ki, RAB meshettiði krali kurtarıyor, Sað elinin kurtarıcı gücüyle Kutsal göklerinden ona yanıt veriyor. 7 Bazıları savaþ arabalarına, Bazıları atlarına güvenir, Bizse Tanrı'mız RAB'bin adına güveniriz. 8 Onlar çöküyor, dëþüþyorlar; Bizse kalkıyor, dimdik duruyoruz. 9 Ya RAB, krali kurtar! Yanıtla bizi sana yakardığımız gün!

21 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ya RAB, kral seviniyor gösterdiðin gûce. Sevinçten coþuyor verdidiðin zaferle! 2 Gönlünün istedigiini verdin, Aþzından çikan dilegi geri çevirmedin. (Sela) 3 Onu güzel armaðanlarla karþıladın, Başına saf altından taç koydun. 4 Senden yaþam istedi, verdin ona: Uzun, sonsuz bir ömür. 5 Sağladığın zaferle büyük yüceliðe eriþti, Onu görkem ve büyülükle donattın. 6 Üzerine sürekli bereket yaðdırın, VarlıÐınlà onu sevince boþdun. 7 Çünkü kral RAB'be güvenir, Yüceler Yücesi'nin sevgisi sayesinde sarsılmaz. 8 Elin bütün düşmanlarına eriþecek, Sað elin senden nefret edenlere uzanacak. 9 Öfkeliðiðin an, ya RAB, Kızgın fırına döndüreceksin onları; Gazapla yutacak, Ateþle tüketeceksin. 10 Yok edeceksin çocuklarını yeryüzünden, Soylarını insanlar arasından. 11 Düzenler kursalar sana, Aldatmaya çalışsalar, Yine de başarılı olamazlar. 12 Çünkü sırtlarını döndüreceksin, Yayıni yüzlerine doğru gerince. 13 Yüceliðini göster, ya RAB, gücünle! Ezgiler söyleyip ilahilerle öveçejiz kudretini.

22 Müzik şefi için - "Tan Geyigi" makamında - Davut'un mezmuru Tanrı, Tanrı, beni neden terk ettin? Niçin bana

yardım etmekten, Haykırsa kulak vermekte uzak duruyorsun? 2 Ey Tanrı, gündüz sesleniyorum, yanıt vermiyorsun, Gece sesleniyorum, yine rahat yok bana. 3 Oysa sen kutsalsın, İsrail'in övgüleri üzerine taht kuran sensin. 4 Sana güvendiler atalarımız, Sana dayandılar, onları kurtardın. 5 Sana yakarip kurtuldular, Sana güvendiler, aldanmadılar. 6 Ama ben insan değil, toprak kurduyum, İnsanlar beni küçümseyor, halk hor görüyor. 7 Beni gören herkes alay ediyor, Sırıtıp baş sallayarak diyorlar ki, 8 "Sırtını RAB'be dayadı, kurtarsın bakanım onu, Madem onu seviyor, yardım etsin!" 9 Oysa beni ana rahminden çıkaran, Ana kucağındayken sana güvenmeyi öğreten sensin. 10 Doðuşumdan beri sana teslim edildim, Ana rahminden beri Tanrı sensin. 11 Benden uzak durmal! Çünkü sıkıntı yanibaþımda, Yardım edecek kimse yok. 12 Boþalar kuþatıyor beni, Azgın Baþan boþaları sarıyor çevremi. 13 Kükreýerek avını parçalayan aslanlar gibi Ağızlarını açıyorlar bana. 14 Su gibi dökülüyorum, Bütün kemiklerim oynaklarından çikıyor; Yüreğim balmumu gibi içinde eriyor. 15 Gütüm çömlek parçası gibi kurudu, Dilim damağıma yapışıyor; Beni ölüm toprağına yatırdın. 16 Köpekler kuþatıyor beni, Kötüler sürüsü çevremi sarıyor, Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar. 17 Bütün kemiklerimi sayar oldum, Gözlerimi dikmiş, bana bakıyorlar. 18 Giysilerimi aralarında paylaþıþı, Elbisem içín kura çekiyorlar. 19 Ama sen, ya RAB, uzak durma; Ey gütüm benim, yardımına koþ! 20 Canımı kılıçtan, Biricik hayatı köpeðin pençesinden kurtar! 21 Kurtar beni aslanın ağızından, Yaban öküzlerinin boynuzundan. Yanıt ver bana! 22 Adını kardeşlerime duyurayım, Topluluðun ortasında sana övgüler sunayım: 23 Ey sizler, RAB'den korkanlar, O'na övgüler sunun! Ey Yakup soyu, O'nu yüceltin! Ey İsrail soyu, O'na saygı gösterin! 24 Çünkü O mazlumun çektiği sıkıntı hafife almadı, Ondan tiþinmedi, yüz çevirmedi; Kendisini yardıma çağırıldığından ona kulak verdi. 25 Övgü konum sen olacaksn büyük toplulukta, Senden korkanların önünde yerine getireceðim adaklamı. 26 Yoksullar yiþip doyacak, RAB'be yönelerler O'na övgü sunacak. Sonsuza dek ömrünüz tükenmesin! 27 Yeryüzünün dört bucağı anımsayıp RAB'be dönecek, Ulusların bütün soyları O'nun önünde yere kapanacak. 28 Çünkü egemenlik RAB'bindir, Ulusları O yönetir. 29 Yeryüzündeki bütün zenginler doyacak Ve O'nun önünde yere kapanacak, Toprağa gidenler, Ölümlerine engel olamayanlar, Eğilecekler O'nun önünde. 30 Gelecek kuþaklar O'na kulluk edecek, Rab yeni kuþaklara anlatılacak. 31 O'nun kurtarışını, "Rab yaptı bunları" diyerek, Henüz doğmamış bir halka duryacaklar.

23 Davut'un mezmuru RAB çobanımdır, Eksiðim olmaz. 2 Beni yemeþil çayırarda yatırır, Sakin suların kiyisina götürür. 3 İçimi tazelir, Adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder. 4 Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, Kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomaðın, deðneðin güven verir bana. 5 Düşmanlarımın önünde bana sofa kurarsın, Başima yaþ süresin, Kâsem taşıyor. 6 Ömrüm boyunca yalnız iyiþik ve sevgi izleyecek beni, Hep RAB'bin evinde oturacaðım.

24 Davut'un mezmuru RAB'bindir yeryüzü ve içindeki her şey, Dünya ve üzerinde yaþayanlar; 2 Çünkü O'dur denizler üzerinde onu kuran, Sular üzerinde durdurulan. 3 RAB'bin

dağına kim çıkabilir, Kutsal yerinde kim durabilir? 4 Elleri pak, yüreği temiz olan, Gönlünü putlara kaptırmayan, Yalan yere ant içmeyen. 5 RAB kutsar böylesini, Kurtarıcısı Tanrı aklar. 6 O'na yönelerler, Yakup'un Tanrı'sının yüzünü arayanlar İşte böyledir. (Sela) 7 Kaldırın başınızı, ey kapilar! Açılin, ey eski kapilar! Yüce Kral gırsın içeri! 8 Kimdir bu Yüce Kral? O RAB'dır, güçlü ve yiğit, Savaşta yiğit olan RAB. 9 Kaldırın başınızı, ey kapilar! Açılin, ey eski kapilar! Yüce Kral gırsın içeri! 10 Kimdir bu Yüce Kral? Her Şeye Egemen RAB'dır bu Yüce Kral! (Sela)

25 Davut'un mezmuu Ya RAB, bütün varlığımı sana yaklaşıyorum, 2 Ey Tanrı, sana güveniyorum, utandırma beni, Düşmanları zafer kahkahası atmasın! 3 Sana umut bağlayan hiç kimse utanca düşmez; Nedensiz hainlik edenler utanır. 4 Ya RAB, yollarını bana öğret, Yonlerini bildir. 5 Bana gerçek yolunda öncülük et, eğit beni; Çünkü beni kurtaran Tanrı sensin. Bütün gün umudum sende. 6 Ya RAB, sevecenliğini ve sevgini anımsa; Çünkü onlar önceszizlikten beri aynıdır. 7 Gençlik günahları, isyanları anımsama, Sevgine göre anımsa beni, Çünkü sen iyisin, ya RAB. 8 RAB iyi ve doğrudur, Onun için günahkârlara yol gösterir. 9 Alçakgönüllülere adalet yolunda öncülük eder, Kendi yolunu öğretir onlara. 10 RAB'bin bütün yolları sevgi ve sadakate dayanır Antlaşmasındaki buyruklara uyanlar için. 11 Ya RAB, adın uğruna Suçu bağıشا, çünkü suçum büyük. 12 Kim RAB'den korkarsa, RAB ona seçecegi yolu gösterir. 13 Gönenç içinde yaşayacak o insan, Soyu ülkeyi sahiplenecik. 14 RAB kendisinden korkanlarla paylaşır sırrını, Onlara açıklar antlaşmasını. 15 Gözlerim hep RAB'dedir, Çünkü ayaklarımı ağdan O çıkarır. 16 Halime bak, lütfet bana; Çünkü garip ve mazlumum. 17 Yüreğimdeki sıkıntılar artıyor, Kurtar beni dertlerimden! 18 Üzüntüme, acılarima bak, Bütün günahlarıma bağısha! 19 Düşmanlarına bak, ne kadar çoğaldılar, Nasıl da benden nefret ediyorlar! 20 Canımı koru, kurtar beni! Hayal kırıklığına uğratma, çünkü sana siğınıyorum! 21 Dürüstlük, doğruluk korusun beni, Çünkü umudum sendedir. 22 Ey Tanrı, kurtar İsrail'i Bütün sıkıntılarından!

26 Davut'un mezmuu Beni haklı çıkar, ya RAB, Çünkü dürüst bir yaşam sürdürüm; Sarsılmadan RAB'be güvendim. 2 Dene beni, ya RAB, sına; Duygularımı, düşünelerimi yokla. 3 Çünkü sevgini hep göz önünde tutuyor, Senin gerçeğini yaşıyorum ben. 4 Yalancılarla oturmam, İkiyüzülerin suyuna gitmem. 5 Kötülük yapanlar topluluğundan nefret ederim, Fesatçıların arasına girmem. 6 Suçsuzluğumu göstermek için ellerimi yıkar, Sunağının çevresinde dönerim, ya RAB, 7 Yüksek sesle şıkranımı duyurmak Ve bütün harikalarını anlatmak için. 8 Severim, ya RAB, yaşadığın evi, Görkeminin bulunduğu yeri. 9 Günahkârların, Eli kanlı adamların yanısira canımı alma. 10 Onların elleri kötüyük aletidir, Sağ elleri rüşvet doludur. 11 Ama ben dürüst yaşamım, Kurtar beni, lütfet bana! 12 Ayağım emin yerde duruyor. Topluluk içinde sana övgüler sunacağım, ya RAB.

27 Davut'un mezmuu RAB benim ışığım, kurtuluşumdur, Kimseden korkmam. RAB yaşamının kalesidir, Kimseden yılmam. 2 Hasımlarım, düşmanılarım olan kötüler, Beni yutmak

için üzerime gelirken Tökezleyip düşerler. 3 Karşında bir ordu konakla, Kılım kipirdamaz, Bana karşı savaş açılsa, Yine güvenimi yitirmem. 4 RAB'den tek dileğim, tek isteğim şu: RAB'bin güzellikini seyretmek, Tapınağında O'na hayran olmak için Ömrümün bütün günlerini O'nun evinde geçirmek. 5 Çünkü O kötü günde beni çardağında gizleyecek, Çadırının emin yerinde saklayacak, Yüksek bir kaya üzerine çıkaracak beni. 6 O zaman çevremi saran düşmanlarına karşı Başım yukarı kalkacak, Sevinçle haykırarak kurbanlar sunacağım O'nun çadırında, O'nu ezgilerle, ilahilerle öveceğim. 7 Sana yakarıyorum, ya RAB, kulak ver sesime, Lütfet, yanıtla beni! 8 Ya RAB, içimden bir ses duyдум: "Yüzümü ara!" dedin, İşte yüzünü arıyorum. 9 Yüzünü benden gizleme, Kulunu öfkeyle geri çevirme! Bana hep yardımçı oldun; Bırakma, terk etme beni, Ey beni kurtaran Tanrı! 10 Annemle babam beni terk etseler bile, RAB beni kabul eder. 11 Ya RAB, yolumu öğret bana, Düşmanlarına karşı Düz yolda bana öncülük et. 12 Beni hasımlarımın keyfine bırakma, Çünkü yalancı tanıklar dikkiliyor karşımı, Ağızları şiddet saçıyor. 13 Yaşam diyarında RAB'bin iyiliğini tecrübeğimden kuşkum yok. 14 Umudunu RAB'be bağla, Güçlü ve yürekli ol; Umudunu RAB'be bağla!

28 Davut'un mezmuu Ya RAB, sana yakarıyorum, Kayam benim, kulak tikama sesime; Çünkü sen sessiz kalırsan, Ölüm çukuruna inen ölülere dönerim ben. 2 Seni yardıma çağırduğumda, Ellerimi kutsal konutuna doğru açtığımda, Kulak ver yalvarışıma. 3 Beni kötülerle, haksızlık yapanlarla Aynı kefeye koyup cezalandırma. Onlar komşularıyla dostça konuşur, Ama yüreklerinde kötülük beslerler. 4 Eylemlerine, yaptıkları kötülkilere göre onları yanıtla; Yaptıklarının, hak ettiklerinin karşılığını ver. 5 Onlar RAB'bin yaptıklarına, Ellerinin eserine önem vermezler; Bu yüzden RAB onları yıkacak, Bir daha ayağa kaldırımayacak. 6 RAB'be övgüler olsun! Çünkü yalvarışımı duydu. 7 RAB benim gücüm, kalkanımdır, O'na yüreken güveniyorum ve yardım görüyorum. Yüreğim coşuyor, Ezgilerimle O'na şükrediyorum. 8 RAB halkın gücündür, Meshettiği kralın zafer kalesidir. 9 Halkını kurtar, kendi halkını kutsa; Çobanlık et onlara, sürekli destek ol!

29 Davut'un mezmuu Ey ilahi varlıklar, RAB'bi övün, RAB'bin gücünü, yüceliğini övün, 2 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının! 3 RAB'bin sesi sulara hükmediyor, Yüce Tanrı gürlüyor, RAB engin sulara hükmediyor. 4 RAB'bin sesi güçlündür, RAB'bin sesi görkemlidir. 5 RAB'bin sesi sedir ağaçlarını kırar, Lübnan sedirlerini parçalar. 6 Lübnan'ı buzağı gibi, Siryon Dağı'nı yabanlı öküz yavrusu gibi sıçratır. 7 RAB'bin sesi şırmış gibi çakar, 8 RAB'bin sesi çölü titretir, RAB Kadeş Çölü'nü sarsar. 9 RAB'bin sesi geyikleri doğurtur, Ormanları çıplak bırakır. O'nun tapınağında herkes "Yücesin!" diye haykırır. 10 RAB tufan üzerinde taht kurdu, O sonsuza dek kral kalacak. 11 RAB halkına güç verir, Halkını esenlikle kutsar!

30 Tapınak adanırken söylenen bir ilahi - Davut'un mezmuu Seni yüceltmek istiyorum, ya RAB, Çünkü beni kurtardin, Düşmanılarımı bana güldürmedin. 2 Ya RAB Tanrı, Sana yakardım, bana şifa verdin. 3 Ya RAB, beni ölüler diyarından

çıkardın, Yaşam verdin bana, ölüm çukuruna düşürmedin. (**Sheol h7585**) 4 Ey RAB'bin sadık kulları, O'nu ilahilerle övün, Kutsallığını anarak Oña şükredin. 5 Çünkü öfkesi bir an sürer, Lütfu ise bir ömür; Gözyaşlarınız belki bir gece akar, Ama sabahla sevinç doğar. 6 Huzur duyunca dedim ki, "Asla sarsılmayacağım!" 7 Ya RAB, lütfunla beni güçlü bir dağ gibi Sarsılmaz kıldınız; Ama sen yüzünü gizleyince, Dehşete düştüm. 8 Ya RAB, sana sesleniyorum, Rab'be yalvarıyorum: 9 "Ne yararı olur senin için dökülen kanımın, Ölüm çukuruna inersem? Toprak sana övgüler sunar mı, Senin sadakatini ilan eder mi?" 10 Dinle, ya RAB, acı bana; Yardımcım ol, ya RAB! 11 Yaşımı şenliğe döndürdün, Çulumu çıkarıp beni sevinçle kuşattın. 12 Öyle ki, gönlüm seni ilahilerle övsün, susmasın! Ya RAB Tanım, sana sürekli şükredeceğim.

31 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ya RAB, sana şığınıyorum. Utandırma beni hiçbir zaman! Adaletinle kurtar beni! 2 Kulak ver bana, Çabuk yetiş, kurtar beni; Bir kaya ol bana sıgnamam için, Güçlü bir kale ol kurtulmam için! 3 Madem kayam ve kalem sensin, Öncülük et, yol göster bana Kendi adın uğruna. 4 Bana kurdukları tuzaktan uzak tut beni, Çünkü şığınağım sensin. 5 Ruhumu ellerine bırakıyorum, Ya RAB, sadık Tanrı, kurtar beni. 6 Değersiz putlara bel bağlayanlardan tıksınırım, RAB'be güvenirim ben. 7 Sadakatinden ötürü sevinip coşacağım, Çünkü düşkün halimi görüyor, Çektiğim sıkıntıları biliyorsun, 8 Beni düşman eline düşürmedin, Bastığım yerleri genişlettin. 9 Açı bana, ya RAB, sıkıntidayım, Üzüntü gözümü, canımı, içimi kemiriyor. 10 Ömrüm acıyla, Yıllarım iniltiyle tükeniyor, Suçumdan ötürü gücüm zayıflıyor, Kemiklerim eriyor. 11 Düşmanlarım yüzünden rezil oldum, Özellikle komşularıma. Tanıdıklarına dehset salar oldum; Beni sokakta görenler benden kaçar oldu. 12 Gönülden çıkışmış bir ölü gibi unutuldum, Kırılmış bir çömleğe döndüm. 13 Birçoğunuñ fisildaşlığını duyuyorum, Her yer dehşet içinde, Bana karşı anlaştılar, Canımı almak için düzen kurdular. 14 Ama ben sana güveniyorum, ya RAB, "Tanım sensin!" diyyorum. 15 Hayatım senin elinde, Kurtar beni düşmanlarımın pençesinden, Ardıma düşenlerden. 16 Yüzün kulunu aydınlatın, Sevgi göster, kurtar beni! 17 Utandırma beni, ya RAB, sana sesleniyorum; Kötüler utansın, ölüler diyarında sesleri kesilsin. (**Sheol h7585**) 18 Sussun o yalancı dudaklar; Doğru insana karşı Gururla, tepeden bakarak, Küçümseyerek konuşan dudaklar. 19 İyiliğin ne büyütür, ya RAB, Onu senden korkanlar için saklarsın, Herkesin gözü önünde, Sana sıgnanınlara iyi davranışırsın. 20 İnsanların düzenlerine karşı, Koruyucu huzurunu üzerlerine kanat gerersin; Saldırgan dillere karşı Onları çardağına gizlersin. 21 RAB'be övgüler olsun, Kuşatılmış bir kente Sevgisini bana harika biçimde gösterdi. 22 Telaş içinde demedim ki, "Huzurundan atıldı!" Ama yardıma çağırınca seni, Yalvarışımı işittin. 23 RAB'bi sevin, ey O'nun sadıkulları! RAB kendisine bağlı olanları korur, Büyüklenerlerin ise tümüyle hakkından gelir. 24 Ey RAB'be umut bağlayanlar, Güçlü ve yürekli olun!

32 Davut'un mezmuru - Maskil Ne mutlu isyanı bağışlanan, Günahı örtülen insana! 2 Suçu RAB tarafından sayılmayan, Ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu! 3 Sustuğum

sürece Kemiklerim eridi, Gün boyu inlemekten. 4 Çünkü gece gündüz Elin üzerimde ağırlaştı. Dermanım tükendi yaz sicağında gibi. (Sela) 5 Günahımı açıkladım sana, Suçumu gizlemediim. "RAB'be isyanımı itiraf edeceğim" deyince, Günahımı, suçumu bağışladın. (Sela) 6 Bu nedenle her sadık kulun Ulaşılır olduğun zaman sana dua etsin. Engin sular taşsa bile ona erişemez. 7 Şığınağım sensin, Beni sıkıntıdan korur, Çevremi kurtuluş ilahileriyle kuşatırsın. (Sela) 8 Eğiteceğim seni, gideceğin yolu göstereceğim, Öğüt vereceğim sana, Gözüm sendedir. 9 At ya da katır gibi anlayışsız olmayın; Onları idare etmek için gemi ve dizgin gerekdir, Yoksa sana yaklaşmazlar. 10 Kötülerin acısı çoktur, Ama RAB'be güvenenleri O'nun sevgisi kuşatır. 11 Ey doğru insanlar, sevinç kaynağınız RAB olsun, coşun; Ey yüreği temiz olanlar, Hepiniz sevinç çığlıklarını atın!

33 Ey doğru insanlar, RAB'be sevinçle haykırın! Dürüstlere O'nu övmek yaraşır. 2 Lir çalarak RAB'be şükredin, On telli çenk eşliğinde O'nu ilahilerle övün. 3 O'na yeni bir ezgi söyleyin, Sevinç çığlıklarıyla sazinizi konuşurun. 4 Çünkü RAB'bin sözü doğrudur, Her işi sadakatle yapar. 5 Doğruluğu, adaleti sever, RAB'bin sevgisi yeryüzünü doldurur. 6 Gökler RAB'bin sözüyle, Gök cisimleri ağızından çıkan solukla yaratıldı. 7 Deniz sularını bir araya toplar, Engin suları ambarlara depolar. 8 Bütün yeryüzü RAB'den korkusun, Dünyada yaşayan herkes O'na saygı duysun. 9 Çünkü O söyleyince, her şey var oldu; O buyurunca, her şey belirdi. 10 RAB ulusların planlarını bozar, Halkların tasarılarını boşça çıkarır. 11 Ama RAB'bin planları sonsuza dek sürer, Yüreğindeki tasarılar kuşaklar boyunca değişmez. 12 Ne mutlu Tanrı RAB olan ulusa, Kendisi için seçtiği halka! 13 RAB göklerden bakar, Bütün insanları görür. 14 Oturduğu yerden, Yeryüzünde yaşayan herkesi gözler. 15 Herkesin yüreğini yaratın, Yaptıkları her şeyi tartan O'dur. 16 Ne büyük ordularıyla zafer kazanan kral var, Ne de büyük gücüyle kurtulan yiğit. 17 Zafer için at boş bir umuttur, Büyük gücüne karşın kimseyi kurtaramaz. 18 Ama RAB'bin gözü kendisinden korkanların, Sevgisine umut bağlayanların üzerindeyidir; 19 Böylece onları ölümden kurtarır, Kitlikta yaşamalarını sağlar. 20 Umudumuz RAB'dedir, Yardımcımız, kalkanımız O'dur. 21 Onda sevinç bulur yüreğimiz, Çünkü O'nun kutsal adına güveniriz. 22 Madem umudumuz sende, Sevgin üzerinde olsun, ya RAB!

34 Davut'un mezmuru Avimelek'in önünde kendini deli gösterip kovulduğu, gittiği zaman Her zaman RAB'be övgüler sunacağım, Övgüsü dilimden düşmeyecek. 2 RAB'le övünürüm, Mazlumlar iştip sevinsin! 3 Benimle birlikte RAB'bin büyülüüğünü duyurun, Adını birlikte yüceltelim. 4 RAB'be yöneldim, yanıt verdi bana, Bütün korkularımdan kurtardı beni. 5 O'na bakanların yüzü ışıl ışıl parlar, Yüzleri utançtan kızarmaz. 6 Bu mazlum yakardı, RAB duydı, Bütün sıkıntılarından kurtardı onu. 7 RAB'bin meleği O'ndan korkanların çevresine ordugah kurar, Kurtarırlar onları. 8 Tadın da görün, RAB ne iyidir, Ne mutlu O'na sıgnan adama! 9 RAB'den korkun, ey O'nun kutsalları, Çünkü O'ndan korkanın eksiği olmaz. 10 Genç aslanlar bile aç ve muhtaç olur; Ama RAB'be yönenlerden hiçbir iyilik esirgenmez. 11 Gelin, ey çocuklar, dinleyin beni: Size RAB korkusunu öğretiyim. 12 Kim yaşamdan zevk almak, iyı günler

görmek istiyorsa, **13** Dilini kötülükten, Dudaklarını yalandan uzak tutsun. **14** Kötülükten sakının, iyilik yapın; Esenliği amaçlayın, ardından gidin. **15** RAB'bin gözleri doğru kişilerin üzerindedir, Kulakları onların yakarışına açıktır. **16** RAB kötülük yapanlara karşıdır, Onların anısını yeryüzünden siler. **17** Doğrular yakarır, RAB duyar; Bütün sıkıntılarından kurtarır onları. **18** RAB gönüllü kırıklara yakındır, Ruhu ezikleri kurtarırlar. **19** Doğrunun dertleri çoktur, Ama RAB hepsinden kurtarır onu. **20** Bütün kemiklerini korur, Hiçbirini kırılmaz. **21** Kötü insanın sonu kötülükle biter, Cezasını bulur doğrulardan nefret edenler. **22** RAB kullarını kurtarır, O'na sığınanların hiçbirini ceza görmez.

35 Davut'un mezmuru Ya RAB, benimle uğraşanlarla sen uğraş, Benimle savaşanlarla sen savaş! **2** Al küçük kalkanla büyük kalkanı, Yardımına koş! **3** Kaldır mızrağını, kargını beni kovalayanlara, "Seni ben kurtarıram" de bana! **4** Canıma kastedenler utanıp rezil olsun! Utançla geri çekilsin bana kötülük düşünenler! **5** Rüzgarın sürüklendiği saman çöpüne dönsünler, RAB'bin meleği artlarına düşsün! **6** Karanlık ve kaygan olsun yolları, RAB'bin meleği kovalasın onları! **7** Madem neden yokken bana gizli ağlar kurdular, Nedensiz çukur kazdırılar, **8** Başlarına habersiz felaket gelsin, Gizledikleri ağa kendileri tutulsun, Felakete uğrasınlar. **9** O zaman RAB'de sevinç bulacağım, Beni kurtardığı için coşacağım. **10** Bütün varlığımı söyle diyeceğim: "Senin gibisi var mı, ya RAB, Mazlumu zorbanın elinden, Mazlumu ve yoksulu soyguncudan kurtaran?" **11** Kötü niyetli tanıklar türüyor, Bilmediğim konuları soruyorlar. **12** İyiliğime karşı kötülük ediyor, Yalnızlığa itiyorlar beni. **13** Oysa onlar hastalanınca ben çula sarınır, Oruç tutup alçakgönüllü olurdum. Duam yanıtız kalınca, Bir dost, bir kardeş yitirmiş gibi dolaştırdım. Kederden belim büküldü, Annesi için yas tutan biri gibi. **15** Ama ben sendeleyince toplanıp sevindiler, Toplandı bana karşı tanımadığım alçaklar, Durdadan didiklediler beni. **16** Tanrıtanıma, alaycı soytaşilar gibi, Diş gicirdattılar bana. **17** Ne zamana dek seyirci kalacaksın, ya Rab? Kurtar canımı bunların saldırısından, Hayatımı bu genç aslanlardan! **18** Büyük toplantıda sana şükürler sunacağım, Kalabalığın ortasında sana övgüler dizeceğim. **19** Sevinmesin boş yere bana düşman olanlar, Göz kirpmaların birbirlerine Nedensiz benden nefret edenler. **20** Çünkü barış sözünü etmez onlar, Kurnazca düzen kurarlar ülkenin sakin insanlarına. **21** Beni suçlamak için ağızlarını ardına kadar açtılar: "Oh! Oh!" diyorlar, "İşte kendi gözümüze gördük yaptıklarını!" **22** Oluş biteni sen de gördün, ya RAB, sessiz kalma, Ya Rab, benden uzak durma! **23** Uyan, kalk savun beni, Uğraş hakkım için, ey Tanrıım ve Rab'bim! **24** Adaletin uyarınca haklı çıkar beni, ya RAB, Tanrıım benim! Gülmesinler halime! **25** Demesinler içlerinden: "Oh! İşte buydu dileğimiz!", Konuşmasınlar arımdan: "Yedik başını!" diye. **26** Utansın kötü halime sevinenler, Kızarsın yüzleri hepsinin; Gururla karışma dikilenler Utanca, rezalete bürünsün. **27** Benim haklı çıkmamı isteyenler, Sevinç eğilikleri atıp coşsunlar; Şöyle desinler sürekli: "Kulunun esenliğinden hoşlanan RAB yücelsin!" **28** O zaman gün boyu adaletin, Övgülerin dilimden düşmeyecek.

36 Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru Günah fisildar kötü insana, Yüreğinin dibinden: Tanrı korkusu

yoktur onda. **2** Kendini öyle beğenmiş ki, Suçunu görmez, ondan tıksınmez. **3** Ağızından kötülük ve yalan akar, Akıllanmaktan, iyilik yapmaktan vazgeçmiş. **4** Yatağında bile fesat düşünür, Olumsuz yolda direnir, reddetmez kötülüğü. **5** Ya RAB, sevgin göklere, Sadakatin gökyüzüne erişir. **6** Doğruluğun ulu dağlara benzer, Adaletin uçsuz bucaksız enginlere. İnsani da, hayvanı da koruyan sensin, ya RAB. **7** Sevgin ne değerli, ey Tanrı! Kanatlarının gölggesine siğınır insanoğlu. **8** Evindeki bolluğa doyarlar, Zevklerinin irmağından içirirsın onlara. **9** Çünkü yaşam kaynağı sensin, Senin işığınla aydınlanırız. **10** Sürekli göster Seni tanıyanlara sevgini, Yüreği temiz olanlara doğruluğunu. **11** Gururlunun ayağı bana varmasın, Kötülerin eli beni kovmasın. **12** Kötülük yapanlar oracıkta düşüller, Yıkıldılar, kalkamazlar artık.

37 Davut'un mezmuru Kötülük edenlere kızıp üzülme, Suç işleyenlere özenme! **2** Çünkü onlar ot gibi hemen solacak, Yeşil bitki gibi kuruyup gidecek. **3** Sen RAB'be güven, iyilik yap, Ülkede otur, sadakatle çalış. **4** RAB'den zevk al, O senin yüreğinin dileklerini yerine getirecektir. **5** Her şeyi RAB'be bırak, O'na güven, O gerekeni yapar. **6** O senin doğruluğunu ışık gibi, Hakkını öyle güneş gibi Aydınlığa çıkarır. **7** RAB'bin önünde sakin dur, sabırla bekle; Kızıp üzülme işi yolunda olanlara, Kötü amaçlarına kavuşanlara. **8** Kızmaktan kaçın, bırak öfkeyi, Üzülme, yalnız kötülüğe sürüklər bu seni. **9** Çünkü kötülerin kökü kazınacak, Ama RAB'be umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak. **10** Yakında kötüünün sonu gelecek, Yerini arasan da bulunmayacak. **11** Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak, Derin bir huzurun zevkini tadacak. **12** Kötü insan doğru insana düzen kurar, Diş gicirdatır. **13** Ama Rab kötüye güler, Çünkü bilir onun sonunun geldiğini. **14** Kılıç çeki töpler, yaylarını gerdi, Mazlumu, yoksulu yıkmak, Doğru yolda olanları öldürmek için. **15** Ama kılıçları kendi yüreklerine saplanacak, Yayıları kırılacak. **16** Doğrunun açızik varlığı, Pek çok kötüün servetinden iyidir. **17** Çünkü kötülerin gücü kırılacak, Ama doğrulara RAB destek olacak. **18** RAB yetkinlerin her gününü gözetir, Onların mirası sonsuza dek sürecek. **19** Kötü günde utanmayacaklar, Kitlikta karınları doyacak. **20** Ama kötüler yıkıma uğrayacak; RAB'bin düşmanları kir çiçekleri gibi kuruyup gidecek, Duman gibi dağılıp yok olacak. **21** Kötüler ödüncün alır, geri vermez; Doğrularsa cömertçe verir. **22** RAB'bin kutsadığı insanlar ülkeyi miras alacak, Lanetlediği insanların kökü kazınacak. **23** RAB insana sağlam adım attırır, İnsanın yolundan hoşnut olursa. **24** Düşse bile yıkılmaz insan, Çünkü elinden tutan RAB'dır. **25** Gençtim, ömrüm tükendi, Ama hiç görmedim doğru insanın terk edildiğini, Soyunun ekmek dilendığını. **26** O hep cömertçe ödüncün verir, Soyu kutsanır. **27** Kötülükten kaç, iyilik yap; Sonsuz yaşama kavuşursun. **28** Çünkü RAB doğruya sever, Sadık kullarını terk etmez. Onlar sonsuza dek korunacak, Kötülerinse kökü kazınacak. **29** Doğrular ülkeyi miras alacak, Orada sonsuza dek yaşayacak. **30** Doğrunun ağızından bilgelik akar, Dilinden adalet damları. **31** Tanrısının yasası yüreğindedir, Ayaklı kaymaz. **32** Kötü, doğruya pusu kurar, Onu öldürmeye çalışır. **33** Ama RAB onu kötüünün eline düşürmez, Yargılanırken mahküm etmez. **34** RAB'be umut bağı, O'nun yolunu tut, Ülkeyi miras almak üzere

seni yükseltecektir. Kötülerin kökünün kazındığını göreceksin. 35 Kötü ve acımasız adamı gördüm, İlk dikildiği toprakta yeşeren ağaç gibi Dal budak salıyordu; 36 Geçip gitti, yok oldu, Aradım, bulunmaz oldu. 37 Yetkin adamı gözle, doğru adama bak, Çünkü 여러분lar barışseverindir. 38 Ama başkaldiranların hepsi yok olacak, Kötülerin kökü kazınacak. 39 Doğruların kurtuluşu RAB'den gelir, Sıkıntılı gündə onlara kale olur. 40 RAB onlara yardım eder, kurtarır onları, Kötülerin elinden alıp özgür kilar, Çünkü kendisine sişinirlər.

38 Anma sunusu için Davut'un mezmuru Ya RAB, öfkelenip azarlama beni, Gazapla yola getirme! 2 Okların içime saplandı, Elin üzerine indi. 3 Öfken yüzünden sağlığım bozuldu, Günahım yüzünden rahatım kaçtı. 4 Çünkü suçlarım başından aştı, Taşınmaz bir yük gibi sırtında ağırlaştı. 5 Akılsızlığım yüzünden Yaralarım iğrenç, irinli. 6 Eğildim, iki büklüm oldum, Gün boyu yaşı dolaşıyorum. 7 Çünkü belim ateş içinde, Sağlığım bozuk. 8 Tükendim, ezildim alabildiğine, inliyorum yüreğimin açısından. 9 Ya Rab, bütün özlemlerimi bilsin, İnlitlerim senden gizli değil. 10 Yüreğim çarpıyor, gücüm tükeniyor, Gözlerimin feri bile sönüdü. 11 Eşim dostum kaçar oldu derdimden, Yakınlarım uzak duruyor benden. 12 Canıma susayanlar bana tuzak kuruyor, Zararımı isteyenler kuyumu kazıyor, Gün boyu hileler düşünüyorlar. 13 Ama ben bir sağır gibi duymuyorum, Bir dilsiz gibi ağızımı açmıyorum; 14 Duymaz, Ağızında yanıt bulunmaz bir adama döndüm. 15 Umudum sende, ya RAB, Sen yanıtlayacaksın, ya Rab, Tanrı'ım benim! 16 Çünkü dua ediyorum: "Halime sevinmesinler, Ayağım kayınca böbürlenmesinler!" 17 Düşmek üzereyim, Acım hep içimde. 18 Suçumu itiraf ediyorum, Günahım yüzünden kaygılanıyorum. 19 Ama düşmanlarım güçlü ve dinç, Yok yere benden nefret edenler çok. 20 İyiliğe karşı kötülük yapanlar bana karşı çıkar, iyiliğin peşinde olduğum için. 21 Beni terk etme, ya RAB! Ey Tanrı'ım, benden uzak durma! 22 Yardıımıma koş, Ya Rab, kurtuluşum benim!

39 Müzik Şefi Yedutun için - Davut'un mezmuru Karar verdim: "Adımlarına dikkat edeceğim, Dilimi günahtanımsakacağım; Karşında kötü biri oldukça, Ağızma gem vuracağım." 2 Dilimi tutup sustum, Hep kaçındım konuşmaktan, yararı olsa bile. Acım alevlendi, 3 Yüreğim tutuştu içinde, Ateş aldı derin derin düşünürken, Şu sözler döküldü dilimden: 4 "Bildir bana, ya RAB, sonumu, Sayılı günlerimi; Bileşim ömrümün ne kadar kısa olduğunu! 5 Yalnız bir karış özür verdin bana, Hiç kalır hayatım senin önünde. Her insan bir soluktur sadece, En güçlü çağında bile. (Sela) 6 "Bir gölgé gibi dolaşır insan, Boş yere çırپınır, Mal birkirir, kime kalacağını bilmeden. 7 "Ne bekleyebilirim şimdi, ya Rab? Umudum sende. 8 Kurtar beni bütün isyanlarından, Aptalların hakaretine izin verme. 9 Sustum, açmayacağım ağızımı; Çünkü sensin bunu yapan. 10 Uzaklaştır üzerimden yumruklarını, Tokadının altında mahvoldum. 11 Sen insanı suçundan ötürü Azarlayarak yola getirirsın, Güve gibi tüketirsin sevdığı şeyleri. Her insan bir soluktur sadece. (Sela) 12 "Duami işit, ya RAB, Kulak ver yakarışma, Gözyaşlarına kayıtsız kalma! Çünkü ben bir garibim senin yanında, Bir

yabancı, atalarım gibi. 13 Uzaklaştır üzerimden bakışlarını, Göçüp yok olmadan mutlu olayım!"

40 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru RAB'bi sabır bekledim; Bana yönelp yakarışımı duydum. 2 Ölüm çukurundan, Balıktan çıktı beni, Ayaklarımı kaya üzerinde tuttu, Kaymayayıp diye. 3 Ağızma yeni bir ezgi, Tanrı'ım'a bir övgü ilahisi koymu. Çokları görüp korkacak Ve RAB'be güvenecekler. 4 Ne mutlu RAB'be güvenen insana, Gururluya, yalana sapana ilgi duymayana. 5 Ya RAB, Tanrı'm, Harikaların, düşüncelerin ne çoktur bizim için; Sana eş koşulmaz! Duyurmak, anlatmak istesem yaptıklarını, Saymakla bitmez. 6 Kurbandan, sunudan hoşnut olmadın, Ama kulaklamayı aştın. Yakmalık sunu, günah sunusu da istemedin. 7 O zaman söyle dedim: "İste geldim; Kutsal Yazı tomarında benim için yazılmıştır. Ey Tanrı'ım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben, Yasan yüreğimin derinliğindedir." 9 Büyük toplantıda müjdelem senin zaferini, Söзümü esirgemem, Ya RAB, bildiğin gibi! 10 Zaferini içinde gizlemem, Bağlılığını ve kurtarısını duyururum, Sevgini, sadakatini saklamam büyük topluluktan. 11 Ya RAB, esirgeme sevecenliğini benden! Sevgin, sadakatin hep korusun beni! 12 Sayısal belalar çevremi sardı, Suçlarım bana yetişti, önmü göremiyorum; Başındaki saçlardan daha çoklar, Çaresiz kaldım. 13 Ne olur, ya RAB, kurtar beni! Yardıımıma koş, ya RAB! 14 Utansın canımı almaya çalışanlar, Yüzleri kızarsın! Geri dönsün zararımı isteyenler, Rezil olsunlar! 15 Bana, "Oh! Oh!" çekenler Dehşete düşsün utançlarından! 16 Sende neşe ve sevinç bulsun Bütün sana yönelerler! "RAB yücedir!" desin hep Senin kurtarısını özleyenler! 17 Bense mazlum ve yoksulum, Düşün beni, ya Rab. Yardımcıım ve kurtarıcım sensin, Geç kalma, ey Tanrı'ım!

41 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ne mutlu yoksulu düşünene! RAB kurtarır onu kötü günde. 2 Korur RAB, yaşatır onu, Ülkede mutlu kilar, Terk etmez düşmanlarının eline. 3 Destek olur RAB ona Yatağa düşünce; Hastalandığında sağlığı kavuşturur onu. 4 "Açı bana, ya RAB!" dedim, "Şifa ver bana, çünkü sana karşı günah işlemidim!" 5 Kötü konuşuyor düşmanlarım ardımızdan: "Ne zaman ölecek adı batası?" diyorlar. 6 Biri beni görmeye geldi mi, boş laf ediyor, Fesat toplayor içinde, Sonra dışarı çıkip fesadı yayıyor. 7 Benden nefret edenlerin hepsi Fisildaşıyor aralarında bana karşı, Zararımı düşünüyorlar, 8 "Başına öyle kötü bir şey geldi ki" diyorlar, "Yatağından kalkamaz artık." 9 Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile İhanet etti bana. 10 Barı sen acı bana, ya RAB, kaldır beni. Bunların hakkından geleyim. 11 Düşmanım zafer çığılığı atmazsa, O zaman anlarım benden hoşnut kaldığini. 12 Dürüstlüğümden ötürü bana destek olur, Sonsuza dek beni huzurunda tutarsın. 13 Öncesişlikten sonsuza dek, Övgüler olsun İsrail'in Tanrısı RAB'be! Amin! Amin!

42 Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili Geyik akarsuları nasıl özlerse, Canım da seni öyle özler, ey Tanrı! 2 Canım Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya susadı; Ne zaman görmeye gideceğim Tanrı'nın yüzünü? 3 Gözyaşlarım ekmeğim oldu gece gündüz, Gün boyu, "Nerede senin Tanrı?" dedikleri

ichern. 4 Anımsayınca içim içimi yiyor, Nasıl toplulukla birlikte yürüür, Tanrı'nın evine kadar alaya öncülük ederdim, Sevinç ve Şükran sesleri arasında, Bayram eden bir kalabalıkla birlikte. 5 Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrımdır. 6 Gönlüm üzgün, Bu yüzden seni anımsıyorum, ey Tanrı, Şeria yöresinde, Hermon ve Misar dağlarında Çağlayanların gümbürdeyince, Enginler birbirine sesleniyor, Bütün dalgaların, sellerin üzerinden geçiyor. 8 Gündüz RAB sevgisini gösterir, Gece ilahi söyle, dua ederim Yaşamımın Tanrısına. 9 Kayam olan Tanrıma diyorum ki, "Neden beni unuttun? Niçin düşmanlarımın baskısı altında Yaslı gezeyim?" 10 Gün boyu hasımlarım: "Nerede senin Tanrı?" diyerek Bana sataşıkça, Kemiklerim kırılıyor sanki. 11 Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrımdır.

43 Hakkımı ara, ey Tanrı, Savun beni vefasız ulusa karşı, Kurtar hileci, haksız insandan. 2 Çünkü sen Tanrı, kalemsin; Neden beni reddettin? Niçin düşmanlarımın baskısı altında Yaslı gezeyim? 3 Gönder ışığını, gerçekini, Yol gösterneler bana, Senin kutsal dağına, konutuna götürsünler beni. 4 O zaman Tanrı'nın sunaına, Neşe, sevinç kaynağım Tanrı'ya gideceğim Ve sana, ey Tanrı, Tanrımdan benim, Lirle şükredeceğim. 5 Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrımdır.

44 Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili Ey Tanrı, kulaklarınızla duyduk, Atalarımız anlattı bize, Neler yaptığından onların gününde, eski günlerde. 2 Elinle ulusları kovdun, Ama atalarımıza yer verdin; Halkları kirdin, Ama atalarımızın yayılmasını sağladın. 3 Onlar ülkeyi kılıçla kazanmadılar, Kendi bilekleriyle zaferde ulaşmadılar. Senin sağ elin, bileğin, yüzünün ışığı sayesinde oldu bu; Çünkü sen onları sevdin. 4 Ey Tanrı, kralım sensin, Buyruk ver de Yakup soyu kazansın! 5 Senin sayende düşmanlarımı püskürteceğiz, Senin adınla karşıtlarımı ezeceğiz. 6 Çünkü ben yayına güvenmem, Kılıçım da beni kurtarmaz; 7 Ancak sensin bizi düşmanlarımızdan kurtaran, Bizden nefret edenleri utanca boğan. 8 Her gün Tanrı'yla övünür, Sonsuza dek adına şükran sunarız. (Sela) 9 Ne var ki, reddettin bizi, aşağıladın, Artık ordularımızla savaşa çıkmıyorsun. 10 Düşman karşısında bizi gerillettin, Bizden tıksıneler bizi soydu. 11 Kasaplık koyuna çevirdin bizi, Ulusların arasına dağıttın. 12 Yok pahasına sattın halkın, Üstelik satıştan hiçbir şey kazanmadan. 13 Bizi komşularımızın yüzkarası, Çevremizdekişlerin eğlencesi, alay konusu ettin. 14 Ulusların diline düşürdün bizi, Güliyor halklar halimize. 15 Rezilliğim gün boyu karşılımda, Utancımdan yerin dibine geçtim 16 Hakaret ve sövgü duya duya, Öç almak isteyen düşman karşısında. 17 Bütün bunlar başımıza geldi, Yine de seni unutmadık, Antlaşmama ihanet etmedik, 18 Dönneklik etmedik, Adımlarımız senin yolundan sapmadı. 19 Oysa sen bizi ezdin, ülkemizi çakalların ugrağı ettin, Üstümüzü koyu karanlıkla örttü. 20 Eğer Tanrımızın adını unutsaydı, Yabancı bir ilaha ellişimizi

acsaydı, 21 Tanrı bunu ortaya çıkarmaz mıydı? Çünkü O yürekteki gizleri bilir. 22 Senin uğruna her gün öldürülüyorum, Kasaplık koyun sayılıyorum. 23 Uyan, ya Rab! Niçin uyuyorsun? Kalk! Sonsuza dek terk etme bizi! 24 Niçin yüzünü gizliyorsun? Neden mazlum halimizi, üzerimizdeki baskıyı unutuyorsun? 25 Çünkü yere serildik, Bedenimiz toprağa yaptı. 26 Kalk, yardım et bize! Kurtar bizi sevgin uğruna!

45 Müzik şefi için - "Zambaklar" makamında Korahoğulları'nın Maskili - Aşk ilahisi Yüreğimden güzel sözler taşıyor, Kral için söyleyorum şiirlerimi, Dilim usta bir yazarnın kalemi gibi olsun. 2 Sen insanların en güzelisin, Lütuf saçılmış dudaklarına. Çünkü Tanrı seni sonsuza dek kutsamış. 3 Ey yiğit savaşçı, kuşan kılıçını beline, Görkemine, yücelijine bürün. 4 At sırtında görkemle, zaferle ilerle, Gerçek ve adalet uğruna Sağ elin korkunç işler göstərsin. 5 Okları sıvırıdır, Kral düşmanlarının yüreğine saplanır, Halklar ayaklarının altına serilir. 6 Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır, Krallığının asası adalet asasıdır. 7 Doğruluğu sever, kötülküten nefret edersin. Bunun için Tanrı, senin Tanrı, Seni sevinç yağıyla Arkadaşlarından daha çok meshetti. 8 Gıysilerinin tümü mür, öd, tarçın kokuyor; Fildişi saraylardan gelen çalgı sesleri seni eğlendiriyor! 9 Kral kızları senin saygın kadınların arasında, Kraliçe, Ofir altınları içinde senin sağında duruyor. 10 Dinle, ey kral kızı, bak, kulak ver, Halkını, baba evini unut. 11 Kral senin güzelliğine vuruldu, Efendin olduğu için önünde egil. 12 Sur halkıarmağan getirecek, Halkın zenginleri lütfunu kazanmak isteyecek. 13 Kral kızı odasında işil işil parıldıyor, Giysisi altına dokunmuş. 14 İşlemeli giysiler içinde kralın önüne çıkarılacak, Arkadaşları, ona eşlik eden kızlar sana getirilecek. 15 Sevinç ve coşkuyla götürülecek, Kralın sarayına girecekler. 16 Atalarının yerini oğulların alacak, Onları önder yapacaksın bütün ülkeye. 17 Adını kuşaklar boyunca yaşatacağım, Böylece halklar sonsuza dek övecek seni.

46 Müzik şefi için - Tiz sesiler için - Korahoğulları'nın ezgisi Tanrı siğnağımız ve gücümüzdür, Sıkıntıda hep yardıma hazırlırdır. 2 Bu yüzden korkmayız yeryüzü altüst olsa, Dağlar denizlerin başına devrilse, 3 Sular kükreyip köpürse, Kabaran deniz dağları titretse bile. (Sela) 4 Bir ırmak var ki, suları sevinç getirir Tanrı kentine, Yüceler Yücesi'nin kutsal konutuna. 5 Tanrı onun ortasındadır, Sarsılmaz o kent. Gün doğarken Tanrı ona yardım eder. 6 Uluslar kükrüler, krallıklar sarsılıyor, Tanrı gürleyince yeryüzü eriyip gidiyor. 7 Her Şeye Egemen RAB bizimledir, Yakup'un Tanrısi kalemidir. (Sela) 8 Gelin, görün RAB'bin yaptıklarını, Yeryüzüne getirdiği yıkımları. 9 Savaşları durdurur yeryüzünün dört bucağında, Yayıları kirar, mızrakları parçalar, Kalkanları yakar. 10 "Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim! Uluslar arasında yüceleceğim, Yeryüzünde yüceleceğim!" 11 Her Şeye Egemen RAB bizimledir, Yakup'un Tanrısi kalemidir. (Sela)

47 Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuu Ey bütün uluslar, el çırpin! Sevinç çığlıklar atın Tanrı'nın onuruna! 2 Ne müthişir yüce RAB, Bütün dünyanın ulu Kralı. 3 Halkları altımıza, Ulusları ayaklarımızın dibine serer. 4 Sevdığı Yakup'un gururu olan mirasımızı O seçti bizim için. (Sela) 5 RAB Tanrı

sevinç çığlıklarını, Boru sesleri arasında yükseldi. 6 Ezgiler sunun Tanrı'ya, ezgiler; Ezgiler sunun Kralımız'a, ezgiler! 7 Çünkü Tanrı bütün dünyanın kralıdır, Maskil sunun! 8 Tanrı kutsal tahtına oturmuş, Krallık eder uluslara. 9 Ulusların önderleri İbrahim'in Tanrı'sının halkıyla bir araya gelmiş; Çünkü Tanrı'ya aittir yeryüzü kralları. O çok yücedir.

48 ilahi - Korahoğulları'nın mezmuru RAB büyüğün ve yalnız O övülmeye değer Tanrı'mız'ın kentinde, kutsal dağında.

2 Yükselir zarafetle, Bütün yeryüzünün sevinci Siyon Dağı, Safon'un doruğu, ulu Kral'ın kenti. 3 Tanrı onun kalelerinde Sağlam kule olarak gösterdi kendini. 4 Krallar toplandı, Birlikte Siyon'un üzerinde yürüdüler. 5 Ama onu görünce şaşkına döndüler, Dehşete düşüp kaçtılar. 6 Doğum sancısı tutan kadın gibi, Bir titreme aldı onları orada. 7 Doğu rüzgarının parçaladığı ticaret gemileri gibi Yok ettin onları. 8 Her Şeye Egemen RAB'bin kentinde, Tanrı'mız'ın kentinde, Nasıl duyuksa, öyle gördük. Tanrı onu sonsuza dek güvenlik içinde tutacak. (Sela) 9 Ey Tanrı, tapınağında, Ne kadar vefali olduğunu düşünüyoruz. 10 Adın gibi, ey Tanrı, övgün de Dünyanın dört bucağına varıyor. Sağ elin zafer dolu. 11 Sevinsin Siyon Dağı, Coşsun Yahuda kentleri Senin yargılarınızla! 12 Siyon'un çevresini gezip dolanın, Kulelerini sayın, 13 Surlarına dikkatle bakın, Kalelerini yoklayın ki, Gelecek kuşağa anlatasınız: 14 Bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrı'mız olacak, Bize hep yol gösterecektir.

49 Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru Ey bütün

halklar, dinleyin! Kulak verin hepiniz, ey dünyada yaşayanlar, 2 Halk çocukları, bey çocukları, Zenginler, yoksullar! 3 Bilgelik dökülecek ağızından, Anlayış sağlayacak içimdeki düşünceler, 4 Kulak vereceğim özdeyişlere, Lirle yorumlayacağım bilmecimi. 5 Niçin korkayım kötü günlerde Niyeti bozuk düşmanlarım çevremi sarınca? 6 Onlar varlıklarına güvenir, Büyük servetleriyle böbürlenirler. 7 Kimse kimsenin hayatının bedelini ödeyemez, Tanrı'ya fidye veremez. 8 Çünkü hayatın fidyesi büyüktür, Kimse ödmeye yetenmemeli. 9 Böyle olmasa, Sonsuza dek yaşar insan, Mezar yüzü görmez. 10 Kuşkusuz herkes biliyor bilgelerin olduğunu, Aptallarla budaların yok olduğunu. Mallarını başkalarına bırakıyorlar. 11 Mezarları, sonsuza dek evleri, Kuşaklar boyu konutları olacak, Topraklarına kendi adlarını verseler bile. 12 Bütün gösterisine karşın geçicidir insan, Ölüm giden hayvanlar gibi. 13 Budalaların yolu, Onların sözünü onaylayanların sonu budur. (Sela) 14 Süre gibi ölüleri diyarına sürülecekler, Ölüm güdecek onları. Tan ağarınca doğrular onlara egemen olacak, Cesetleri çürüyecek, Ölüler diyarı onlara konut olacak. (Sheol h7585) 15 Ama Tanrı beni Ölüler diyarının pençesinden kurtaracak Ve yanına alacak. (Sela) (Sheol h7585) 16 Korkma biri zenginleşirse, Evinin görkemi artarsa. 17 Çünkü ölünce hiçbir şey götüremez, Görkemi onunla mezara gitmez. 18 Yaşarken kendini mutlu saysa bile, Başarılı olunca övülse bile. 19 Atalarının kuşağına katılacak, Onlar ki asla ışık yüzü görmeyecekler. 20 Bütün gösterisine karşın anlayışsızdır insan, Ölüm giden hayvanlar gibi.

50 Asaf'ın mezmuru Güçlü olan Tanrı, RAB konuşuyor; Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar Yeryüzünün

tümüne sesleniyor. 2 Güzelliğin doruğu Siyon'dan Parıldıyor Tanrı. 3 Tanrı'mız geliyor, sessiz kalmayacak, Önünde yanan ateş her şeyi kül ediyor, Çevresinde şiddetli bir fırtına esiyor. 4 Halkını yargılamak için Yere göge sesleniyor: 5 "Toplayın önume sadık kullarımı, Kurban keserek benimle antlaşma yapanları." 6 Göklər O'nun doğruluğunu duyuyor, Çünkü yargıç Tanrı'nın kendisidir. (Sela) 7 "Ey halkın, dinle de konuşayım, Ey İsrail, sana karşı tanıklık edeyim: Ben Tanrı'yım, senin Tanrı'nım! 8 Kurbanlarından ötürü seni azarlıyorum, Yakmalık sunuların sürekli önemde. 9 Ne evinden bir boğa, Ne de ağıllarından bir teke alacağım. 10 Çünkü bütün orman yaratıkları, Dağlardaki bütün hayvanlar benimdir. 11 Dağlardaki bütün kuşları korurum, Kırlardaki bütün yabani hayvanlar benimdir. 12 Acıksam sana söylemezdim, Çünkü bütün dünya ve içindekiler benimdir. 13 Ben boğa eti yer miyim? Ya da keçi kanı içер miyim? 14 Tanrı'ya şükran kurbanı sun, Yüceler Yücesi'ne adadığın adakları yerine getir. 15 Sıkıntılı gününde seslen bana, Seni kurtarırmı, sen de beni yükseltilsin. 16 Ama Tanrı kötüye söyle diyor: "Kuralları ezbere okumaya Ya da antlaşmamı ağızına almaya ne hakkın var? 17 Çünkü yola getirilmekten nefret ediyor, Sözlerimi arkana atıyzsun. 18 Hırsız görünce onunla dost oluyor, Zina edenlere ortak oluyorsun. 19 Ağızını kötülük için kullanıyor, Dilini yalana koşuyorsun. 20 Oturup kardeşine karşı konuşur, Annenin oğluna kara çalarsın. 21 Sen bunları yapın, ben sustum, Beni kendin gibi sandın. Seni azarlıyorum, Suçlarını gözünün önüne seriyorum. 22 "Dikkate alın bunu, ey Tanrı'yi unutan sizler! Yoksa parçalarım sizi, kurtaran olmaz. 23 Kim şükran kurbanı sunarsa beni yükseltilir; Yolunu düzeltene kurtarışı göstereceğim."

51 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Davut Bat-Şeva'yla

yattıktan sonra Peygamber Natan kendisine geldiği zaman Ey Tanrı, lütfet bana, Sevgin uğruna; Sil isyanımı, Sınırsız merhametin uğruna. 2 Tümyle yıka beni suçumdan, Arit beni günahımdan. 3 Çünkü biliyorum isyanımı, Günahım sürekli karşımıda. 4 Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim, Senin gözünde kötü olanı yaptım. Bu nedenle, söylediklerinde haklı, Yargılarında adilsin. 5 Nitelim suç içinde doğдум ben, Günah içinde annem bana hamile kaldı. 6 Madem sen gönüldede sadakat istiyorsun, Bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde. 7 Beni mercanköşkotuya arıt, paklanıymı, Yıka beni, kardan beyaz olayı. 8 Neşe, sevinç sesini duyur bana, Bayram etsin ezdigin kemikler. 9 Bakma günahlarımı, Sil bütün suçlarımı. 10 Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, Yeniden kararlı bir ruh var et içimde. 11 Beni huzurundan atma, Kutsal Ruhun'u benden alma. 12 Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini, Bana destek ol, istekli bir ruh ver. 13 Başkaldiranlara senin yollarını öğretiyim, Günahkarlar geri dönsün sana. 14 Kurtar beni kan dökme suçundan, Ey Tanrı, beni kurtaran Tanrı, Dilim senin kurtarışını ilahilerle övsün. 15 Ya Rab, aç dudakları, Ağızım senin övgülerini duyursun. 16 Çünkü sen kurbandan hoşnuttun, Yoksa sunardım sana, Yakmalık sunundan hoşnut kalmazsun. 17 Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur, Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı. 18 Lütfet, Siyon'a iyilik yap, Yeruşalim'in surlarını onar. 19 O zaman doğru sunulan

kurbanlar, Yakmalık sunular, tümüyle yakmalık sunular, Seni hoşnut kılarsın; O zaman sunağında boğalar sunulur.

52 Müzik şefi için - Davut'un Maskili Edomlu Doek gelip Saul'a "Davut Ahimelek'in evine girdi" diye bildirdiği zaman Niçin kötüüğünle böbürenlirsinsın, ey kabadayı, Tanrı'nın sadık kollarına karşı. Bütün gün dilin yıkım tasalar Keskin ustura gibi, ey hilekâr. 3 İyilikten çok kötülüğü, Doğru konuşmaktan çok yalani seversin. (Sela) 4 Seni hileli dil seni! Her yıkıcı sözü seversin. 5 Ama Tanrı seni sonsuza dek yıkaracak, Seni kapıp çadırından fırlatacak, Yaşam diyarından kökünü sökecek. (Sela) 6 Doğrular bunu görünce korkacak, Gülerken söyle diyecekler: 7 "İşte bu adam, Tanrı'ya sığınmak istemedi, Servetinin bolluguşa güvendi, Başkalarını yukarık güçlendi!" 8 Ama ben Tanrı'nın evinde yeseren zeytin ağacı gibiyim, Sonsuza dek Tanrı'nın sevgisine güvenirim. 9 Sürekli sana şükrederim yaptıkların için, Sadık kollarının önünde umut bağları, Çünkü adın iyidir.

53 Müzik şefi için - Mahalat makamında Davut'un Maskili Akılsız içinden, "Tanrı yok!" der. İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü, İyilik eden yok. 2 Tanrı göklerden bakar oldu insanlara, Akıllı, Tanrı'ya yönelen biri var mı diye. 3 Hepsini saptı, Tümü yozlaştı, İyilik eden yok, Bir kişi bile! 4 Suç işleyenler görmüyor mu? Halkımı ekmek yer gibi yiyor, Tanrı'ya yakarmıyorlar. 5 Ama korkulmayacak yerde korkacaklar, Çünkü Tanrı seni kuşatanların kemiklerini dağıtacak, Onları reddettiği için hepsini utandıracak. 6 Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse! Tanrı halkını eski gönencine kavuşturunca, Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.

54 Müzik şefi için - Telli sazlarla Davut'un Maskili Ziffler gelip Saul'a: "Davut aramızda gizleniyor" dedikleri zaman Ey Tanrı, beni adıyla kurtar, GÜCÜNLE AKLA BENİ! 2 Ey Tanrı, duami dinle, Kulak ver ağızından çıkan sözlerle. 3 Çünkü küstahlar bana saldırıyor, Zorbalar canımı almak istiyor, Tanrı'ya alırmıyorlar. (Sela) 4 İşte Tanrı benim yardımıcımdır, Tek desteğim Rab'dır. 5 Düşmanlarım yaptıkları kötüüğün cezasını bulsun, Sadakatin uyarınca yok et onları. 6 Ya RAB, sana gönlünden bir kurban sunacağım, Adına şükredeceğim, çünkü adın iyidir. 7 Beni bütün sıkıntılarından kurtardın, Gözlerim düşmanlarımın yok olusunu gördüm.

55 Müzik şefi için - Telli sazlarla Davut'un Maskili Ey Tanrı, kulak ver duama, Sirt çevirme yalvarışına! 2 Dikkatimi çevir, yanıt ver bana. Düşüncelerim beni rahatsız ediyor, şaşkınlımlı 3 Düşman sesinden, kötüünün baskısından; Çünkü sıkıntıya sokuyorlar beni, Ölkeyle üstüme üstüme geliyorlar. 4 Yüreğim sizliyor içimde, Ölüm dehşeti çıktıUFFERİZE. 5 Korku ve titreme sardı beni, Ürperti kapladı içimi. 6 "Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydım!" Dedim kendi kendime, "Uçar, rahatlardım. 7 Uzaklara kaçar, Çölde konaklıdım. (Sela) 8 Sert rüzgara, kasırgaya karşı Hemen bir barınak bulurdum." 9 Şaşkına çevir kötüler, ya Rab, karıştır dillerini, Çünkü kente şiddet ve çatışma görüyorum. 10 Gece gündüz kent surları üzerinde dolaşırlar, Haksızlık, fetas dolu kentin içi. 11 Yıkıcılık kentin göbeğinde, Zorbalık, hile eksilmez meydanından. 12 Beni aşağılayan bir

düşman olsayıdı, Katlanabilirdim; Bana küstahlık eden bir hasım olsayıdı, Gizlenebilirdim. 13 Ama sensin, bana denk, Yoldaşım, yakın arkadaşım. 14 Birlikte tatlı tatlı yarenlik eder, Toplulukla Tanrı'nın evine giderdik. 15 Ölüm yakalasın düşmanlarımı anısızın, Diri diri ölüler diyarına insinler; Çünkü içeri ve evleri kötülük dolu. (Sheol h7585) 16 Bense Tanrı'ya seslenirim, RAB kurtarı beni. 17 Sabah, öğlen, akşam kederimden feryat ederim, O işitir sesimi. 18 Bana karşı girişilen savaştan Esenlikle kurtarır canımı, Sayısı çok da olsa karşıtlarımın. 19 Öncesizlikten bu yana tahtında oturan Tanrı, Duyacak ve ezecek onları. (Sela) Çünkü hiç değişmiyor Ve Tanrı'dan korkmuyorlar. 20 Yoldaşım dostlarına saldırarak Yaptığı antlaşmayı bozdu. 21 Ağızından bal damları, Ama yüreğinde savaş var. Sözleri yağıdan yumuşak, Ama yalın birer kılıçtır. 22 Yükünü RAB'be bırak, O sana destek olur. Asla izin vermez Doğru insanın sarsımasına. 23 Ama sen, ey Tanrı, ölüm çukuruna atacaksın kötüleri, Günlerinin yarısını görmeyecek katillerle hainler; Bense sana güveniyorum.

56 Müzik şefi için "Uzak Yabani Fistik Ağaçlarındaki Güvercin" makamında Davut'un Miktamı - Gat Kenti'nde Filistiller kendisini yakaladığı zaman Aci bana, ey Tanrı, Çünkü ayak altında çığnıyor insanlar beni, Gün boyu saldırıp eziyorlar. 2 Düşmanlarım ayak altında çığnıyor beni her gün, Küstahça saldırıyor çoğu. 3 Sana güvenirim korktuğum zaman. 4 Tanrı'ya, sözünü övdüğüm Tanrı'ya Güvenirim ben, korkmam. İnsan bana ne yapabilir? 5 Gün boyu sözlerimi çarpıtıyorlar, Hakkında hep kötüük tasarıyorlar. 6 Fesatlık için uğraşıyor, pusuya yatıyor, Adımlarını gözlüyor, canımı almak istiyorlar. 7 Kötülüklerinin cezasından kurtulacaklar mı? Ey Tanrı, halkları öfkeyle yere çal! 8 Çektiğim acıları kaydettin, Gözyaşlarımı tulumunda birkirtdin! Bunlar defterinde yazılı değil mi? 9 Seslendığım zaman, Düşmanlarım geri çekilecek. Biliyorum, Tanrı benden yana. 10 Sözünü övdüğüm Tanrı'ya, Sözünü övdüğüm RAB'be, 11 Tanrı'ya güvenirim ben, korkmam; İnsan bana ne yapabilir? 12 Ey Tanrı, sana adaklar adamıştım, Şükran kurbanları sunmaliyim şimdi. 13 Çünkü canımı ölümden kurtardın, Ayaklarımı tökezlemekten korudun; İşte yaşam ışığında, Tanrı huzurunda yürüyorum.

57 Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı - Saul'dan kaçış mağaraya sığındığı zaman Aci bana, ey Tanrı, acı, Çünkü sana sığınıyorum; Felaket geçinceye kadar, Kanatlarının gölggesine sığınacağım. 2 Yüce Tanrı'ya, Benim için her şeyi yapan Tanrı'ya sesleniyorum. 3 Gökten gönderip beni kurtaracak, Beni ezmek isteyenleri azarlayacak, (Sela) Sevgisini, sadakatini gösterecektir. 4 Aslanları arasıdayım, Alev kusan insanlar arasında yatarım, Mizrak gibi, ok gibi dişleri, Keskin kılıç gibi dilleri. 5 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Gökemin bütün yeryüzüne kaplasın! 6 Ayaklarım için ağı serdiler, Çöktüm; Yoluma çukur kazdırılar, İçine kendileri düştüller. (Sela) 7 Kararlıyım, ey Tanrı, kararlıyım, Ezgiler, ilahiler söyleyeceğim. 8 Uyan, ey canım, Uyan, ey lir, ey çenk, Seheri ben uyandırıymış! 9 Halkların arasında sana şükürler sunuyam, ya Rab, Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim. 10 Çünkü sevgin göklere erişir, Sadakatin gökyüzüne ulaşır. 11 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Gökemin bütün yeryüzünü kaplasın!

- 58** Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı
 Ey yöneticiler, gerçekten adil mi karar verirsiniz? Doğru mu yargılarsınız insanları? 2 Hayır! Hep haksızlık tasarlardınız içinde, Zorbalık saçar elleriniz yeryüzüne. 3 Kötüler daha ana rahmindeyken yoldan çıkar, Doğu doğalı yalan söyleyerek sapar. 4 Zehirleri yılan zehiri gibidir. Kulakları tıkalı bir kobrayı andırırlar, 5 Usta büyütülerin, Afsuncuların sesini duymak istemeyen bir kobrayı. 6 Ey Tanrı, kir onların ağzında dişlerini, Sök genç aslanların ağız dişlerini, ya RAB! 7 Akıp giden su gibi yok olsunlar. Yaylarını gerince oklarının ucu kırılsın. 8 Süründükçe eriyen sümüklüböceğe dönsünler. Düşük çocuk gibi güneş yüzü görmesinler. 9 Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan, Yaşı da kurusu da kasırgayla savrulacak kötülerin. 10 Doğru adam alınan ölü görünce sevinecek Ve ayaklarını kötüün kanında yıkayacak. 11 O zaman insanlar, "Gerçekten doğrulara ödül var" diyecek, "Gerçekten dünyayı yargılayan bir Tanrı var."
- 59** Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı
 - Saul'un Davut'u öldürmek için adam gönderip evini gözetlediği zaman Kurtar beni düşmanlarından, ey Tanrı, Kalem ol hasımlarına karşı. 2 Kurtar beni suç işleyenlerden, Uzak tut kanlı katillerden. 3 Bak, canımı almak için pusu kuruyorlar, Güçlüler bana karşı birleşiyorlar, Oysa başkaldırmadım, günahım yok, ya RAB. 4 Suç işlememişim halde, Koşuşup hazırlanıyorlar. Kalk bana yardım etmek için, halime bak! 5 Sen, ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, İsrail'in Tanrısı, Uyan bütün ulusları cezalandırmak için, Acıma bu suçlu hainlere! (Selâ) 6 Akşam döner, köpek gibi hırsı yapışır Sinsi sinsi kenti dolaşırlar. 7 Bak, neler dökülür ağızlarından, Kılıç çıkar dudaklarından. "Kim duyacak?" derler. 8 Ama sen onlara gülersin, ya RAB, Bütün uluslarla eğlenirsin. 9 Güçüm sensin, seni gözlüyorum, Çünkü kalemsin, ey Tanrı. 10 Tanrımdı sevgisiyle karşılaşır beni, Bana düşmanlarımın yıkımını gösterir. 11 Onları öldürme, yoksa halkım unutur, Güçünle dağıt ve alçalt onları, Ya Rab, kalkanımız bizim. 12 Ağızlarının günüahlı, dudaklarından çıkan söz yüzünden, Gururlarının tuzağına düşünürler. Okudukları lanet, söyledikleri yalan yüzünden 13 Yok et onları gazabınla, yok et, tüksinler; Bilsinler ki, Tanrı'nın Egemenliği Yakup soyundan Yeryüzünün ucuna kadar ulaşır. (Selâ) 14 Akşam döner, köpek gibi hırsı yapışır Sinsi sinsi kenti dolaşırlar. 15 Yiyecek bulmak için gezerler, Doymazlarsa ulurular. 16 Bense gücün için sabah ezgiler söyleyecek, Sevgini sevinçle dile getireceğim. Çünkü sen bana kale, Sıkıntılı günümüzde sıçınak oldun. 17 Güçüm sensin, seni ilahilerle öveceğim, Çünkü kalem, beni seven Tanrı sensin.
- 60** Müzik şefi için - "Antlaşma Zambağı" makamında Davut'un öğretici Miktamı Davut'un Aram-Naharayımlılar ve Aram-Sovalılar'la çarpıştığı ve Yoav geri dönüp Tuz Vadisi'nde on iki bin Edomlu öldürdüğü zaman Bizi reddettin, parladın bize karşı, ey Tanrı, Öfkelenin; eski halimize döndür bizi! 2 Salladın yeri, yarıklar açın; Onar çatıklarını, çünkü yer sarsılıyor. 3 Halkına sıkıntı çektiğin, Sersemletici bir şarap içirdin bize. 4 Sancak verdin senden korkanlara, Okçulara karşı açınlar diye. (Selâ) 5 Kurtar bizi sağ elinle, yardım et, Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye! 6 Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde: "Şekemli' sevinçle bölüştürecek, Sukkot Vadisi'ni ölçüceğim. 7 Gilat benimdir, Manaşşe de benim, Efrayim müğferim, Yahuda asam. 8 Moav yanına leşenim, Edom'ın üzerine çarığımı fırlatacağım, Filiste zaferle haykıracığım." 9 Kim beni surlu kente götürecek? Kim bana Edom'a kadar yol gösterecek? 10 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi? Ordularımıza öncülük etmiyor musun artik? 11 Yardım et bize düşmana karşı, Çünkü boştut insan yardımı. 12 Tanrı'yla zafer kazanırız, O çığner düşmanlarımızı.
- 61** Müzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmuru
 Ey Tanrı, yakarışımı işit, Duama kulak ver! 2 Sana seslenirim yeryüzünün öbür ucundan, Yüreğime hüzün çökünce. Erişmeyeceğim yüksek bir kayaya çıkar beni, 3 Çünkü sen benim için sıçınak, Düşmana karşı güçlü bir kule oldun. 4 Çadırında sonsuza dek oturmak Ve kanatlarının gölgésine sıçınmak isterim. (Selâ) 5 Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı duydun, Adından korkanların mirasını bana verdin. 6 Kralın günlerine gün kat, Yılları yüzüller olsun! 7 Tanrı'nın huzurunda sonsuza dek tahtında otursun; Onu sevgin ve sadakatine koru! 8 O zaman adını hep ilahilerle öveceğim, Her gün adaklarımı yerine getireceğim.
- 62** Müzik Şefi Yedutun için - Davut'un mezmuru Canım yalnız Tanrı'da huzur bulur, Kurtuluşum O'ndan gelir. 2 Tek kayam, kurtuluşum, Kalem O'dur, asla sarsılmam. 3 Birini ezmek için daha ne vakate kadar Hep birlikte üstüne saldıracaksınız, Eğri bir duvara, Yerinden oynamış bir çite saldırır gibi? 4 Tek düşünceleri onu doruktan indirmektir. Yalandan zevk alırlar. Ağızlarıyla hayırdua ederken, İçlerinden lanet okurlar. (Selâ) 5 Ey canım, yalnız Tanrı'da huzur bul, Çünkü umudum O'ndadır. 6 Tek kayam, kurtuluşum, Kalem O'dur, sarsılmam. 7 Kurtuluşum ve onurum Tanrı'ya bağlıdır. Güçlü kayam, sıçınağım O'dur. 8 Ey halkım, her zaman O'na güven, İçini dök O'na, Çünkü Tanrı sıçınağımızdır. (Selâ) 9 Sıradan insan ancak bir soluk, Soylu insansa bir yalandır. Tartya konduğunda ikisi birlikte soluktan hafiftilir. 10 Zorbalığa güvenmeyin, yağıma malla övünmeyin; Varlığınız artsa bile, ona gönü'l bağılamayın. 11 Tanrı bir şey söyledi, Ben iki şey duydum: Güç Tanrı'hindir, 12 Sevgi de senin, ya Rab! Çünkü sen herkese, yaptığınn karşılığını verirsin.
- 63** Yahuda kırlarında bulunduğu zaman - Davut'un mezmuru
 Ey Tanrı, sensin benim Tanrı'm, Seni çok özlüyorum, Canım sana susamış, Kurak, yorucu, susuz bir diyarda, Bütün varlığımla seni arıyorum. 2 Kutsal yerde baktım sana, Gücünu, görkemini görmek için. 3 Senin sevgin yaşamdan iyidir, Bu yüzden dudaklarım seni yücelter. 4 Ömrümce sana övgüler sunacağım, Senin adınla ellerimi kaldıracağım. 5 Zengin yiyeceklerle doyarcasına doyacağım sana, Şakıyan dudaklarla ağzım sana övgüler sunacak. 6 Yatağıma uzanınca seni anarım, Gece boyunca derin derin seni düşünürüm. 7 Çünkü sen bana yardımcı oldun, Kanatlarının gölgésinde sevincimi dile getiririm. 8 Canım sana sımsıkı sarılır, Sağ elin bana destek olur. 9 Ama canımı almak isteyenler, Yerin derinliklerine inecek, 10 Kılıçın ağızına atılacak, Çakallara yem olacak. 11 Kralsa Tanrı'da sevinç bulacak. Tanrı'nın adıyla ant içenlerin hepsi övünecek, Yalancıların ağızıya kapanacak.

64 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ey Tanrı, kulak ver sesime yakındığım zaman, Hayatımı düşman korkusundan koru. 2 Kötülerin gizli tasarılarından, O suçlu güruhan şamatasından esirge beni. 3 Onlar dillerini kılıç gibi bilemiş, Aci sözlerini ok gibi hedefe yöneltilmişler, 4 Pusularından masum insanın üzerine atmak için. Ansızın vururlar, hiç çekinmeden. 5 Birbirlerini kötülük yapmaya iter, Gizli tuzaklar tasarlarken, "Kim görecek?" derler. 6 Haksızlık yapmayı düşünür, "Kusursuz bir plan yaptıktı!" derler. İnsanın içi ve yüreği derin bir sırdır, bilinmez. 7 Ama Tanrı onlara ok atacak, Ansızın yaralanacaklar. 8 Dilleri yüzünden yıkıma uğrayacaklar, Hallerini gören herkes alayla baş sallayacak. 9 Bütün insanlar korkuya kapılacak, Tanrı'nın işini duyuracak, O'nun yaptıkları üzerinde düşünecekler. 10 Doğru insan RAB'de sevinç bulacak, O'na sığınacak, Bütün temiz yürekli O'nu övecek.

65 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi Ey Tanrı, Siyon'da seni övgü bekliyor, Yerine getirilecek sana adanan adaklar. 2 Ey sen, duaları işten, Bütün insanlar sana gelecek. 3 Suçlarımızın altında ezildik, Ama sen ısanlarımızla bağışlarsın. 4 Ne mutlu avlularında otursun diye Seçip kendine yaklaştırdığın kişiye! Evinin, kutsal tapınağının Nimetlerine doyacağız. 5 Ey bizi kurtaran Tanrı, Mührüm işler yaparak Zaferle yanıtlaşsın bizi. Sen yeryüzünün dört bucağında, Uzak denizlerdeki umudusun; 6 Kudret kuşanın, Gücüyle dağları kuran, 7 Denizlerin kükremesini, Dalgaların gümbürtüsünü, Halkların kargaşasını yataştıran sensin. 8 Dünyanın öbür ucunda yaşayanlar Korkuya kapılır senin belirtilerinin karşısında. Doğudan batıya kadar insanlara Sevinç çığlıklarını attırsın. 9 Toprağa bakar, çok verimli kılsın, Onu zenginliğe boğarsın. Ey Tanrı, ırmakların suyla doludur, insanlara tahlı sağılsın, Çünkü sen toprağı söyle hazırlarsın: 10 Sabanın açtığı yarıkları bolca sular, Sırtlarını düzlersin. Yağmurla toprağı yumuşatır, Ürünlerine bereket katarsın. 11 İyliliklerin yıldı taçlandırırsın, Arabalarının geçtiği yollardan bolluk akar, 12 Otlaklar yeşillenir, Tepeler sevince bürünür, 13 Çayırlar sürüllerle bezenir, Vadiler ekinle örtünür, Sevinçten haykırır, ezgi söyleller.

66 Müzik şefi için - İlahi - Mezmur Ey yeryüzündeki bütün insanlar, Tanrı'ya sevinç çığlıklarını atın! 2 Adının yüceliğine ilahiler söyleyin, O'na görkemli övgüler sunun! 3 "Ne mührüm işlerin var!" deyin Tanrı'ya, "Öyle büyük gücün var ki, Düşmanların eğiliyor önünde. 4 Bütün yeryüzü sana tapınıyor, İlahiler okuyor, adını ilahilerle övüyor." (Sela) 5 Gelin, bakın Tanrı'nın neler yaptığına! Ne mührüm işler yaptı insanlar arasında: 6 Denizi karaya çevirdi, Atalarımız yaya geçtiler ırmaktan. Yaptığına sevdindik orada. 7 Kudretiyle sonsuza dek egemenlik sürer, Gözleri ulusları süzer; Başkaldiranlar gurura kapılmasın! (Sela) 8 Ey halklar, Tanrı'mız'a şükredin, Övgülerini duyurun. 9 Hayatımızı koruyan, Ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen O'dur. 10 Sen bizi sınadın, ey Tanrı, Gümüş arıtr gibi arıttın. 11 Ağa düşündür bizi, Sırtımıza ağır yük vurdun. 12 İnsanları başımıza çıkardın, Ateşten, sudan geçti. Ama sonra bizi bolluğa kavuşturdu. 13 Yakmalık sunularla evine gireceğim, Adaklarımı yerine getireceğim, 14 Sıkıntı içindeyken dudaklarımından dökülen, Ağızmdan çıkan adakları. 15 Yakılan koçların dumaniyla semiz

hayvanlardan Sana yakmalık sunular sunacağım, Tekeler, sııırlar kurban edeceğim. (Sela) 16 Gelin, dinleyin, ey sizler, Tanrı'dan korkanlar, Benim için neler yaptığını size anlatayım. 17 Ağızımla O'na yakardım, Övgüsü dilimden düşmedi. 18 Yüreğimde kötülüğe yer verseydim, Rab beni dinlemezdi. 19 Oysa Tanrı dinledi beni, Kulak verdi duamın sesine. 20 Övgüler olsun Tanrı'ya, Çünkü duamı geri çevirmedи, Sevgisini benden esirgemedi.

67 Müzik şefi için - Telli sazlarla - Mezmur - İlahi Tanrı bize lütfetsin, bolluk versin, Yüzünün ışığı üzerimize parlasın. (Sela) 2 Öyle ki, yeryüzünde yolun, Bütün uluslar arasında kurtarıcı gücün bilinsin. 3 Halklar sana şükretsin, ey Tanrı, Bütün halklar sana şükretsin! 4 Uluslar sevinsin, sevinçten çığlık atsın, Çünkü sen halkları adaletle yargılsın, Yeryüzündeki uluslara yol gösterirsın. (Sela) 5 Halklar sana şükretsin, ey Tanrı, Bütün halklar sana şükretsin! 6 Toprak ürününü verdi, Tanrı, Tanrı'mız, bizi bolluğa kavuştursun. 7 Tanrı bize bolluk versin, Dünyanın dört bucağındakiler O'ndan korksun!

68 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi Kalkınsın Tanrı, dağlısını düşmanları, Kaçın önden O'ndan nefret edenler! 2 Dağıtsın onları dağıtan duman gibi; Ateşin karşısında eriyen balmumu gibi Yok olsun kötüler Tanrı'nın önünde! 3 Ancak doğrular sevinsin, Bayram etsinler Tanrı'nın önünde, Neşeyle coşsunlar. 4 Tanrı'ya ezgiler söyleyin, adını ilahilerle övün, Çöllerde geçecek biniciye yol hazırlayın; O'nun adı RAB'dır, bayram edin önünde! 5 Kutsal konutundaki Tanrı, Öksüzlerin babası, dul kadınların savunucusudur. 6 Tanrı kimsesizlere ev verir, Tutsakları özgürlüğe ve gönencé kavuşturur, Ama başkaldiranlar kural yerde oturur. 7 Ey Tanrı, sen halkına öncülük ettiğinde, Çölde yürüdüğünde, (Sela) 8 Yer sarsıldı, Göklerden yağmur boşandı Tanrı'nın önünde, Sina Dağı sarsıldı Tanrı'nın, İsrail'in Tanrı'sının önünde. 9 Bol yağmurlar yağıdırdın, ey Tanrı, Canlandırdın yorgun düşen yurdunu. 10 Halkın oraya yerleşti, iyiğinle mazlumların geçimini sağladın, ey Tanrı. 11 Rab buyruk verdi, Büyük bir kadın topluluğu duyurdu müjdeyi: 12 "Kaçıyor, kaçıyor orduların kralları! Evi bekleyen kadınlar ganimetini paylaşıyor. 13 Ağılların arasında uyurken, Kanatları gümüş, tüyleri pırıl pırıl altına kaplı Bir güvercine benzersiniz." 14 Her Şeye Güç Yeten, kralları dağdırken, Sanki Salmon Dağı'na kar yağıyordu. 15 Ey Başan Dağı, Tanrı Dağı! Ey Başan Dağı, dorukları ulu dağı! 16 Ey ulu dağlar, niçin yan gözle bakıyorsunuz Tanrı'nın yerleşmek için seçtiği dağa? Evet, RAB orada sonsuza dek oturacaktır. 17 Tanrı'nın savaş arabaları sayısızdır, Rab kutsallık içinde Sina'dan geldi. 18 Sen yükseğe çıktıın, tutsakları peşine taktın, insanlardan, başkaldiranlardan bile arماğanlar aldin, Oraya yerleşmek için, ya RAB Tanrı. 19 Her gün yükümüzü taşıyan Rab'be, Bizi kurtaran Tanrı'ya övgüler olsun. (Sela) 20 Tanrı'mız kurtarıcı bir Tanrı'dır, Ölümden kurtış yalnız Egemen RAB'be özgüdür. 21 Kuşkusuz Tanrı düşmanlarının başını, Suçu yaşıyanların killi kafasını ezer. 22 Rab, "Onları Başan'dan, Denizin derinliklerinden geri getireceğim" der, 23 "Öyle ki, ayaklarını düşmanlarının kanına batırasın, Köpeklerinin dili de onlardan payını alsın." 24 Ey Tanrı, senin zafer alayı, Tanrı'mızın, Kralımın kutsal yere törenle gelişini gördüler: 25 Başta

okuyucular, arkada çalgıcılar, Ortada tef çalan genç kızlar. 26 "Ey sizler, İsrail soyundan gelenler, Toplantılarınızda Tanrı'ya, RAB'be övgüler sunun!" 27 Önde en küçük oymak Benyamin, Kalabalık halinde Yahuda önderleri, Zevulun ve Naftali önderleri oradalar! 28 Ey Tanrı, Yeruşalim'deki tapınağından göster gücünü, Bizim için kullandığın gücünü, ey Tanrı. Krallar sanaarmağanlar sunacak. 29 Azarla kâmişler arasında yaşayan hayvani, Halkların buzağılarıyla boğalar sürüsünü, Çırçır ayaklarını gümüşe gönül verenleri, Dağıt savaştan zevk alan halkları! 30 Mısır'dan elçiler gelecek, Küslüller ellerini Tanrı'ya doğru kaldırıverecekt. 32 Ey yeryüzünün kralılları, Tanrı'ya ezgiler söyleyin, İlahilerle övün Rab'bi, (Sela) 33 Göklere, kadim göklere binmiş olanı. İşte sesiyle, güçlü sesiyle gürlüyor! 34 Tanrı'nın gücünü tanıyın; O'nun yüceliği İsrail'in üzerinde, Gücü göklerdedir. 35 Ne heybetlisin, ey Tanrı, tapınağında! İsrail'in Tanrı'sına, Halkına güç, kudret veren Tanrı'ya övgüler olsun!

69 Müzik şefi için - "Zambaklar" makamında - Davut'un mezmuru Kurtar beni, ey Tanrı, Sular boyuma ulaştı. 2 Dipsiz batağa gömülüyorum, Basacak yer yok. Derin sulara battım, Sellere kapıldım. 3 Tükendim feryat etmekten, Boğazım kurudu; Gözlerimin feri söñüyor Tanrı'mı beklemekten. 4 Yok yere benden nefret edenler Saçlarımdan daha çok. Kalabalıkta canıma kasteden haksız düşmanlarım. Çalmadığım mali nasıl geri verebilirim? 5 Akılsızlığımı biliyorsun, ey Tanrı, Suçlarım senden gizli değil. 6 Ya Rab, Her Şeye Egemen RAB, Utanmasın sana umut bağlayanlar benim yüzümden! Ey İsrail'in Tanrısı, Benim yüzümden sana yönelerler rezil olmasın! 7 Senin uğruna hakarete katlandım, Utanç kapladı yüzümü. 8 Kardeşlerime yabancı, Annemin öz oğullarına uzak kaldım. 9 Çünkü evin için gösterdiğim gayret beni yiyp bitirdi, Sana edilen hakaretlere ben uğradım. 10 Oruç tutup ağlayınca, Yine hakarete uğradım. 11 Çula büründüğüm zaman Alay konusu oldum. 12 Kent kapısında oturanlar beni çekitiyor, Sarhoşların türküsi oldum. 13 Ama benim duam sanadır, ya RAB. Ey Tanrı, sevginin bolluğuyla, Güvenilir kurtarınsın uygun gördüğünde Yanıtla beni. 14 Beni çamurdan kurtar, İzin verme batmama; Benden nefret edenlerden, Derin sulardan kurtulayım. 15 Seller beni sürüklemesin, Engin beni yutmasın, Ölüm çukuru ağzını üstüme kapamasın. 16 Yanıt ver bana, ya RAB, Çünkü sevgin iyidir. Yüzünü çevir bana büyük merhametinle! 17 Kulundan yüzünü gizleme, Çünkü sıkıntidayım, hemen yanıtla beni! 18 Yaklaş bana, kurtar canımı, Al başımdan düşmanları. 19 Bana nasıl hakaret edildiğini, Utandığımı, rezil olduğumu biliyorsun; Düşmanlarının hepsi senin önünde. 20 Hakaret kalbimi kırdı, dertliyim, Açılarımı paylaştıktırın bekledim, çıkmadı, Avutacak birini aradım, bulamadım. 21 Yiyeceğime zehir kattılar, Sirke içirdiler susadığında. 22 Önlerindeki sofa tuzak olsun onlara, Yandaşları için kapan olsun! 23 Gözleri kararsın, göremesinler! Bellerini hep büyük tut! 24 Gazabını yağdır üzerlerine, Öfkenin ateşi yapışın yakalarına! 25 İssiz kalsın konakları, Çadırlarında oturan olmasın! 26 Çünkü senin vurdugun insanlara zulmediyor, Yaraladığın insanların acısını konuşuyorlar. 27 Ceza yağdır başlarına, Senin tarafından aklanmasınlar! 28 Yaşam kitabından silinsin adları, Doğrularla yan yana yazılmasınlar! 29 Bense ezilmiş ve kederliyim, Senin kurtarışın, ey Tanrı, bana bir kale

olsun! 30 Tanrı'nın adını ezgilerle öveceğim, Şükranımla O'nu yükselteceğim. 31 RAB'bi bir öküzden, Boynuzlu, tırnaklı bir boğadan Daha çok hoşnut eder bu. 32 Mazlumlar bunu görünce sevinsin, Ey Tanrı'ya yönelen sizler, yüreğiniz canlansın. 33 Çünkü RAB yoksulları iştir, Kendi tatsak halkını hor görmez. 34 O'na övgüler sunun, ey yer, gók, Denizler ve onlardaki bütün canlıları! 35 Çünkü Tanrı Siyon'u kurtaracak, Yahuda kentlerini onaracak; Halk oraya yerleşip sahibi olacak. 36 Kullarının çocukları orayı miras alacak, O'nun adını sevenler orada oturacak.

70 Müzik şefi için - Anma sunusu için - Davut'un mezmuru
Ey Tanrı, kurtar beni! Yardımına koş, ya RAB! 2 Utansın canımı almaya çalışanlar, Yüzleri kızarsın! Geri dönsün zararımı isteyenler, Rezil olsunlar! 3 Bana, "Oh! Oh!" çekenler Geri çekilsin utançlarından! 4 Sende neşe ve sevinç bulsun Tüm sana yönelikler! "Tanrı yücedir!" desin hep Senin kurtarışını özleyenler! 5 Bense, mazlum ve yoksulum, Ey Tanrı, yardımına koş! Yardımcım ve kurtarıcmı sensin, Geç kalma, ya RAB!

71 Ya RAB, sana sığınıyorum, Utandırma beni hiçbir zaman!
2 Adaletinle kurtar beni, tehlikeden uzaklaştır, Kulak ver bana, kurtar beni! 3 Sığınacak kayam ol, Her zaman başvurabileceğim; Buyruk ver, kurtulayım, Çünkü kayam ve kalem sensin. 4 Ey Tanrı, kurtar beni Kötünün elinden, haksızın, gaddarın pençesinden! 5 Çünkü umudum sensin, ey Egemen RAB, Gençliğimden beri dayanağım sensin. 6 Doğduğum günden beri sana güveniyorum, Beni ana rahmimden çıkarın sensin. Övgülerim hep sanadır. 7 Birçokları için iyi bir örnek oldum, Çünkü sen güçlü siğınağımsın. 8 Ağızımdan sana övgü eksilmez, Gün boyu yükselçini anarım. 9 Yaşlandığında beni reddetme, GÜCÜM tüketindiğinde beni terk etme! 10 Çünkü düşmanlarım benden söz ediyor, Beni öldürmek isteyenler birbirine daniyor, 11 "Tanrı onu terk etti" diyorlar, "Kovalayıp yakalayın, Kurtaracak kimse yok!" 12 Ey Tanrı, benden uzak durma, Tanrı, yardımına koş! 13 Utansın, yok olsun beni suçlayanlar, Utanca, rezalete bürünsün kötülüğümü isteyenler. 14 Ama ben her zaman umutluyum, Sana övgü üstüne övgü dizeceğim. 15 Gün boyu senin zaferini, Kurtarışını anlatacağım, Ölçüsünü bilmesem de. 16 Ey Egemen RAB, gelip yigittiklerini, Senin, yalnız senin zaferini duyuracağım. 17 Ey Tanrı, çocukluğumdan beri ben sen yetiştirdin, Senin harikalarını hâlâ anlatıyorum. 18 Yaşlanıp saçlarıma ak düşse bile Terk etme beni, ey Tanrı, GÜCÜM gelecek kuşağa, Kudretimi sonrakilere anlatanadır. 19 Ey Tanrı, doğruluğun göklere erişiyor, Büyük işler yaptın, Senin gibisi var mı, ey Tanrı? 20 Sen ki, bana birçok kötü sıkıntı gösterdin, Bana yeniden yaşam verecek, Beni toprağın derinliklerinden çıkaracaksın. 21 Saygınlığımı artırıracak, Yine beni avutacaksın. 22 Ben de seni, Senin sadakatini çenkle öveceğim, ey Tanrı, Lİ çalarak seni ilahilerle öveceğim, Ey İsrail'in Kutsalı! 23 Seni ilahilerle överken, Dudaklarımla, varlığımla sevincimi dile getireceğim, Çünkü sen beni kurtardın. 24 Dilim gün boyu senin zaferinden söz edecek, Çünkü kötülüğümü isteyenler Utanıp rezil oldu.

72 Süleyman'ın mezmuru Ey Tanrı, adaletini krala, Doğruluğunu kral oğluna armağan et. 2 Senin halkını

doğrulukla, Mazlum kullarını adilce yargılasın! 3 Dağlar, tepeler, Halka adilce gönenç getirsin! 4 Mazlumlara hakkını versin, Yoksulların çocuklarını kurtarsın, Zalimleriye ezsın! 5 Güneş ve ay durdukça, Kral kuşaklar boyunca yaşasın; 6 Yeni biçilmiş çayırda düşen yağmur gibi, Toprağı sulayan bereketli yağmurlar gibi olsun! 7 Onun günlerinde doğruluk serpilip gelişsin, Ay işidiği sürece esenlik artsın! 8 Egemenlik sürsün denizden denize, Fırat'tan yeryüzünün ucuna dek! 9 Çöl kabileleri diz çöksün önde, Düşmanları toz yalarsın. 10 Tarış'ın ve kıyı ülkelerinin kralları Ona haraç getirsin, Saba ve Seva krallarıarmağanlar sunsun! 11 Bütün krallar önünde yere kapansın, Bütün uluslar ona kulluk etsin! 12 Çünkü yardım isteyen yoksulu, Dayanağı olmayan düşküni o kurtarır. 13 Yoksula, düşküne acır, Düşkünlerin canını kurtarır. 14 Baskıdan, zorbalıktan özgür kılار onları, Çünkü onun gözünde onların kani değerlidir. 15 Yaşasın kral! Ona Saba altını versinler; Durmadan dua etsinler onun için, Gün boyu onu övsünler! 16 Ülkede bol buğday olsun, Dağ başlarında dalgalansın! Başakları Lübnan gibi verimli olsun, Kent halkı ot gibi serpilip çağşasın! 17 Kralın adı sonsuza dek yaşasın, Güneş durdukça adı var olsun, Onun aracılığıyla insanlar kutsansın, Bütün uluslar "Ne mutlu ona" desin! 18 RAB Tanrı'ya, İsrail'in Tanrı'sına övgüler olsun, Harikalar yaratın yalnız O'dur. 19 Yüce adına sonsuza dek övgüler olsun, Bütün yeryüzü O'nun yüceliğe dolsun! Amin! Amin! 20 İşay oğlu Davut'un duaları burada bitiyor.

73 Asaf'ın mezmuru Tanrı gerçekten İsrail'e, Yüreği temiz olanlara karşı iyidir. 2 Ama benim ayaklarım neredeyse tökezlemiş, Adımlarım az kalsın kaymıştır. 3 Çünkü kötülerin gönençini gördükçe, Küstahları kıskanıyorum. 4 Onlar acı nedir bilmezler, Bedenleri sağılıklı ve semizdir. 5 Başkalarının derdini bilmez, Onlar gibi çile çekmezler. 6 Bu yüzden gurur onların gerdanlığı, Zorbalık onları öten bir giysi gibidir. 7 Şişmanlıktan gözleri dışarı fırlar, içleri kötülük kazanı gibi kaynar. 8 İnsanlarla eğlenir, kötü niyetle konuşur, Tepeden bakar, baskıyla tehdit ederler. 9 Göklere karşı ağızlarını açarlar, Boş sözleri yeryüzüne dolaşır. 10 Bu yüzden halk onlardan yana döner, Sözlerini ağız açık dinler. 11 Derler ki, "Tanrı nasıl bilir? Bilgisi var mı? Yüceler Yücesi'nin?" 12 İşte böyledir kötüler, Hep tasasız, sürekli varlıklarını artırırlar. 13 Anlaşılan boş yere yüreğimi temiz tutmuşum, Ellerimi yıkamış suçsuzum diye. 14 Gün boyu içim içimi yiyor, Her sabah azap çekiyorum. 15 "Ben de onlar gibi konuşayım" deseydim, Senin çocuklarına ihanet etmiş olurdum. 16 Bunu anlamak için düşündüğümde, Zor geldi bana, 17 Tanrı'nın Tapınağı'na girene dek; O zaman anladım sonlarının ne olacağını. 18 Gerçekten onları kaygan yere koyuyor, Yıkıma sürüklüyorunsun. 19 Nasıl da bir anda yok oluyor, Siliniveriyorlar dehşet içinde! 20 Uyanan birisi için rüya nasılsa, Sen de uyanaçın, ya Rab, Hor göreceksin onların görüntüsünü. 21 Kalbim kirildiğinde, İçim acı dolduğunda, 22 Akılsız ve bilgisizdim, Karşında bir hayvan gibi. 23 Yine de sürekli seninleyim, Sağ elimden tutarsın beni. 24 Öğütlerinle yol gösterir, Beni sonunda yüceliğe eriştirirsin. 25 Senden başka kimim var göklerde? İstemem senden başkasını yeryüzünde. 26 Bedenim ve yüreğim tükenebilir, Ama Tanrı yüreğimde güç,

Bana düşen paydır sonsuza dek. 27 Kuşkusuz yok olacak senden uzak duranlar, Ortadan kaldırıcasın sana vefazılık edenleri. 28 Ama benim için en iyisi Tanrı'ya yakın olmaktadır; Bütün işlerini duyurayıp diye Siğınak yaptım Egemen RAB'bi kendime.

74 Asaf'ın Maskili Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin? Niçin olağının koyunlarına karşı öfken tütmekte? 2 Anımsa geçmişte sahiplendiğin topluluğu, Kendi halkın olsun diye kurtardığın oymağı Ve üzerine konut kurduğun Siyon Dağı'ını. 3 Yönetti adımlarını şu onarılmaz yıkıntılarla doğru, Düşman kutsal yerdeki her şeyi yıktı. 4 Düşmanların bizimle buluştuğu yerde kükredi, Zafer simgesi olarak kendi bayraklarını ditti. 5 Gör bir ormana Baltayla dalar gibiydiler. 6 Baltayla, balyozla kırıldılar, Bütün oymaları. 7 Ateş verdiler tapınağını, Yerde bir edip kutsallığını bozdular Adının yaşadığı konutun. 8 İçlerinden, "Hepsini ezelim!" dediler. Ülkede Tanrı'yla buluşma yerlerinin tümünü yakıtlar. 9 Artık kutsal simgelerimizi görmüyoruz, Peygamberler de yok oldu, İçimizden kimse bilmiyor ne zamana dek... 10 Ey Tanrı, ne zamana dek düşman sana söylecek, Hasmin senin adını hor görecek? 11 Niçin geri çekiyorsun elini? Çıkar sağ elini bağlarından, yok et onları! 12 Ama geçmişten bu yana kralım sensin, ey Tanrı, Yeryüzünde kurtuluş sağladın. 13 Güçünle denizi yardımın, Canavarların kafasını sularda parçaladın. 14 Livyatan'ın başlarını ezdin, Çölde yaşayanlara onu yem ettin. 15 Kaynaklar, dereler fişkırtın, Sürekli akan irmakları kuruttun. 16 Gün semindir, gece de senin, Ay ve güneşin sen yerlestirdin, 17 Yeryüzünün bütün sınırlarını sen saptadın, Yazı da kişi da yaratan sensin. 18 Anımsa, ya RAB, düşmanın sana nasıl sövdüğünü, Akılsız bir halkın, adını nasıl hor gördüğünü. 19 Canavara teslim etme kumrunun canını, Asla unutma düşkün kollarının yaşamını. 20 Yapılığın antlaşmayı gözönüne al, Çünkü ülkenin her karanlık köşesi Zorbaların inleriyle dolmuş. 21 Düşkünler boynu büük geri çevrilmesin, Mazlumlar, yoksullar adına övgüler dizsin. 22 Kalk, ey Tanrı, davarı savun! Anımsa akılsızların gün boyu sana nasıl sövdüğünü! 23 Unutma hasımlarının yaygarasını, Sana başkaldırınların durmadan yükselen patırmasını!

75 Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında - Asaf'ın mezmuru - İlahi Sana şükredierz, ey Tanrı, Şükredierz, çünkü sen yakınsın, Harikaların bunu gösterir. 2 "Belirlediğim zaman gelince, Doğrulukla yargılayacağım" diyor Tanrı, 3 "Yeryüzü altüst olunca üzerindekilerle, Ben pekiştireceğim onun direklerini. (Sela) 4 Övünenlere, 'Övünmeyin artık!' dedim; Kötlere, 'Kaldırmayın başınızı! 5 Kaldırmayın başınızı! Tepeden konuşmayın!' 6 Çünkü ne doğudan, ne batıdan, Ne de göldeki dağlardan doğar yargı. 7 Yargıcı ancak Tanrı'dır, Birini alçaltır, birini yükseltir. 8 RAB elinde dolu bir kâse tutuyor, Köpüklü, baharat karıştırılmış şarap döküyor; Yeryüzünün bütün kötüleri Tortusuna dek yalayıp onu içiyor. 9 Bense sürekli duyuracağım bunu, Yakup'un Tanrı'sına ilahilerle öveceğim: 10 "Kiracagım kötülerin bütün gücünü, Doğruların gücüyle yükseltilecek."

76 Müzik şefi için - Telli sazlarla - Asaf'ın mezmuru - İlahi Yahuda'da Tanrı bilinir, İsrail'de adı uludur; 2 Konutu

Şalem'dedir, Yaşıduğı yer Siyon'da. 3 Orada kirdı alevli okları, Kalkanı, kılıcı, savaş silahlarını. (Sela) 4 İşil işil parıldiyorsun, Avı bol dağlardan daha görkemli. 5 Yağmaya uğradı yiğitler, Uykularına daldılar, En güçlülerine bile elini kıpırdatamaz oldu. 6 Ey Yakup'un Tanrısı, sen kükreyince, Atalarla atılar son uykularına daldılar. 7 Yalnız sensin korkulması gereken, Öfkelenince kim durabilir karşısında? 8 Yargını göklerden açıkladın, Yeryüzü korkup sessizliğe büründü, 9 Ey Tanrı, sen yargılamaya, Ülkedeki mazlumları kurtarmaya kalkınca. (Sela) 10 İnsanların gazabı bile sana övgüler doğuyor, Gazabından kurtulanları çevrenе toplayırsun. 11 Adaklar adayın Tanrıınız RAB'be, Yerine getirin adaklarınızı, Armağanlar sunun korkulması gereken Tanrı'ya, Bütün çevresindekiler. 12 RAB önderlerin soluğunu keser, Korku salar yeryüzü krallarına.

77 Müzik Şefi Yedutun için - Asaf'ın mezmuru Yüksek sesle Tanrı'ya yakarıyorum, Haykıryorum beni duysun diye. 2 Sıkıntılı günümde Rab'be yönelir, Gece hiç durmadan ellerimi açarım, Gönlüm avunmaz bir türlü. 3 Tanrı'yi animsayınca inlerim, Düşündükçe içim daralar. (Sela) 4 Açık tutuyorsun göz kapaklamı, Sıkıntıdan konuşamıyorum. 5 Geçmiş günleri, Yıllar öncesini düşünüyorum. 6 Gece ilahilerimi anacağım, Kendi kendimle konuşacağım, İnceden inceye soracağım: 7 "Rab sonsuza dek mi bizi reddedecek? Lütfunu bir daha göstermeyecek mi? 8 Sevgisi sonsuza dek mi yok oldu? Sözü geçerli değil mi artık? 9 Tanrı unuttu mu acımayı? Sevecenliğinin yerini öfke mi aldı?" (Sela) 10 Sonra kendi kendime, "İşte benim derdim bul!" dedim, "Yüceler Yücesi gücünü göstermiyor artık." 11 RAB'bin işlerini anacağım, Evet, geçmişteki harikalarını anacağım. 12 Yaptıkları üzerinde derin derin düşüneceğim, Bütün işlerinin üzerinde dikkatle duracağım. 13 Ey Tanrı, yolun kutsalı! Hangi ilah Tanrı kadar uludur? 14 Harikalar yaratatan Tanrı sensin, Halklar arasında gücünü gösterdin. 15 Güçlü bileğinle kendi halkını, Yakup ve Yusuf oğullarını kurtardın. (Sela) 16 Sular seni görünce, ey Tanrı, Sular seni görünce çalkalandı, Enginler titredi. 17 Bulutlar suyunu boşalttı, Gökler gürledi, Her yanda okların uçuştu. 18 Kasırgada gürleyişin duyuldu, Şimşekler dünyayı aydınlattı, Yer titreyip sarsıldı. 19 Kendine denizde, Derin sularda yollar açın, Ama ayak izlerin belli değildi. 20 Musa ve Harun'un eliyle Halkını bir sürü gibi güttü.

78 Asaf'ın Maskili Dinle, ey halkım, öğrettiğimleri, Kulak ver ağızından çıkan sözlerle. 2 Özdeyişlerle söyle başlayacağım, Eski sırları anlatacağım, 3 Duyduğumuzu, bildiğimizi, Atalarımızın bize anlattığını. 4 Torunlarından bunları gizlemeyeceğiz; RAB'bin övgüye değer işlerini, Gücünü, yaptığı harikaları Gelecek kuşağa duyuracağız. 5 RAB Yakup soyuna koşullar bildirdi, İsrail'e yasa koydu. Bunları çocuklarına öğretsinler diye Atalarımıza buyruk verdi. 6 Öyle ki, gelecek kuşak, yeni doğacak çocuklar bilsinler, Onlar da kendi çocuklarına anlatınsınlar, 7 Tanrı'ya güven duysunlar, Tanrı'nın yaptıklarını unutmasınlar, O'nun buyruklarını yerine getirsinler; 8 Ataları gibi inatçı, başkaldırıcı, Yüreği kararsız, Tanrı'ya sadakatsız bir kuşak olmasınlar. 9 Oklarla, yollarla kuşanmış Efrayimoğulları Savaş günü sırtlarını döndüler. 10 Tanrı'nın antlaşmasına uymadılar,

O'nun yasasına göre yaşamayı reddettiler. 11 Unuttular O'nun işlerini, Kendilerine gösterdiği harikaları. 12 Mısır'da, Soan bölgesinde Tanrı harikalar yapmıştı atalarının önünde. 13 Denizi yarıp geçirmiştir onları, Bir duvar gibi ayakta tutmuştu suları. 14 Gündüz bulutla, Gece ateş ışığıyla onlara yol göstermiş. 15 Çölde kayaları yarmış, Sanki dipsiz kaynaklardan Onlara kana kana su içirmiştir. 16 Kayadan akarsular fışkırmış, Suları ırmak gibi akitmişti. 17 Ama onlar gölde Yüceler Yücesi'ne başkaldırarak Günah işlemeye devam ettiler. 18 Canlarının çektiği yiyeceği isteyerek İçlerinde Tanrı'yı denediler. 19 "Tanrı çölde sofra kurabilir mi?" diyerek, Tanrı'ya karşı konuştular. 20 "Bak, kayaya vurunca sular fışkırdı, Dereler taşıdı. Peki, ekmek de verebilir mi, Et sağlayabilir mi halkına?" 21 RAB bunu duyuncu çok öfkeliendi, Yakup'a ateş püskürdü, Öfkesi tırmalı İsrail'e karşı; 22 Çünkü Tanrı'ya inanmıyordu, O'nun kurtarıcılığına güvenmeyordu. 23 Yine de RAB buyruk verdi bulutlara, Kapaklarını açtı göklerin; 24 Man yağırdı onları beslemek için, Göksel tahıl verdi onlara. 25 Meleklerin ekmeğini yedi her biri, Doyasıya yiyecek gönderdi onlara. 26 Doğu rüzgarını estirdi göklerde, Güçüyle güney rüzgarına yol gösterdi. 27 Toz gibi et yağırdı başlarına, Deniz kumu kadar kuş; 28 Ordugahlarının ortasına, Konaklıdıkları yerin çevresine düşürdü. 29 Yediler, tıka basa doydular, İsteklerini yerine getirdi Tanrı. 30 Ancak onlar isteklerine doymadan, Daha ağızları doluyken, 31 Tanrı'nın öfkesi parlaklı overlerine. En güçlülerini öldürdü, Yere serdi İsrail yiğitlerini. 32 Yine de günah işlemeye devam ettiler, O'nun harikalarına inanmadılar. 33 Bu yüzden Tanrı onların günlerini boşluk, Yıllarını dehşet içinde bitirdi. 34 Tanrı onları öldürdükçe O'na yönelmeye, İstekle O'nu yeniden aramaya başlıyorlardı. 35 Tanrı'nın kayaları olduğunu, Yüce Tanrı'nın kurtarıcıları olduğunu anımsıyorlardı. 36 Oysa ağızlarıyla O'na yaltakları, Dilleriyle yalan söyleyörlandı. 37 O'na yükerten bağlı değillerdi, Antlaşmasına sadık kalmadılar. 38 Yine de Tanrı sevecendi, Suçlarını bağışlıyor, onları yok etmiyordu; Çok kez öfkесini tuttu, Bütün gazabını göstermedi. 39 Onların yalnızca insan olduğunu anımsadı, Geçip giden, dönmeyen bir rüzgar gibi. 40 Çölde kaç kez O'na başkaldırdılar, İssız yerlerde O'nu gücendirdiler! 41 Defalarca denediler Tanrı'yı, İncittiler İsrail'in Kutsalı'nı. 42 Anımsamadılar O'nun güçlü elini, Kendilerini düşmandan kurtardığı günü, 43 Mısır'da gösterdiği belirtileri, Soan bölgesinde yaptığı şaşılışı işleri. 44 Mısır'ın kanallarını kana çevirdi, Sularını içemediler. 45 Gönderdiği at sinekleri yedi halkı, Gönderdiği kurbağalar yok etti ülkeyi. 46 Ekinlerini tırtıllara, Emeklerinin ürününü çekirgelere verdi. 47 Asmalarını doluya, Yabanlı inci ağaçlarını iri dolu taneleriyle yok etti. 48 Büyükbaba hayvanlarını kırına, Küçükbaş hayvanlarını yıldırmaya teslim etti. 49 Üzerlerine kızın öfkesini, Gazap, hisşim, bela Ve bir alay kötülük melesi gönderdi. 50 Yol verdi öfkесine, Canlarını ölümden esirgemedi, Onları salgın hastalığın pençesine düşürdü. 51 Mısır'da bütün ilk doğanları, Ham'in çadırlarında bütün ilk çocukların vurdu. 52 Kendi halkını davar gibi götürdü, Çölde onları bir sürü gibi güttü. 53 Onlara güvenlik içinde yol gösterdi, korkmadılar; Düşmanlarınıysa deniz yuttu. 54 Böylece onları kendi kutsal topraklarının sınırina, Sağ elinin kazandığı dağlık bölgeye getirdi. 55 Önlerinden

ulusları kovdu, Mülk olarak topraklarını İsrail oymakları arasında bölüşürdü. Halkını konutlarına yerleştirdi. **56** Ama onlar yüce Tanrı'yi dedenler, O'na başkaldırdılar, Koşullarına uymadılar. **57** Döneklik edip ataları gibi ihanet ettiler, Güvenilmez bir yay gibi bozuk çıktılar. **58** Puta taptıkları yerlerle O'nun kızırdılar, Putlarıyla O'nun kiskandırıldılar. **59** Tanrı bunları duyunca çok öfkeli, İsrail'i büsbüütün reddetti. **60** İnsanlar arasında kurduğu çadırı, Şilo'daki konutunu terk etti. **61** Kudretini tutsaklığa, Görkemini düşman eline teslim etti. **62** Halkını kılıç önüne sürdü, Öfkesini kendi halkından çıkardı. **63** Gençlerini ateş yuttu, Kızlarına düğün türküsi söylemeyez oldu. **64** Kâhinleri kılıç altında öldürdü, Dul kadınları ağlayamadı. **65** O zaman Rab uykudan uyanır gibi, Şarabın rehavetinden ayılan bir yiğit gibi oldu. **66** Düşmanlarını püskürttü, Onları sonsuz utanca boğdu. **67** Tanrı Yusuf soyunu reddetti, Efrayim oymağını seçmedi; **68** Ancak Yahuda oymağını, Sevdığı Siyon Dağı'ını seçti. **69** Tapınağını doruklar gibi, Sonsuzluk için kurduğu yeryüzü gibi yaptı. **70** Kulu Davut'u seçti, Onu koynu ağılından aldı. **71** Halkı Yakup'u, kendi halkı İsrail'i gütmek için, Onu yavru kuzuların ardından getirdi. **72** Böylece Davut onlara dürüstçe çobanlık etti, Becerikli elliyeyle onlara yol gösterdi.

79 Asaf'ın mezmuru Ey Tanrı, uluslar senin yurduna saldırdı, Kutsal tapınağını kırletti, Yeruşalim'i taş yığınına çevirdi. **2** Kullarının ölülerini yem olarak yirtıcı kuşlara, Sadık kullarının etini yabanlı hayvanlara verdiler. **3** Kanlarını su gibi akıttılar Yeruşalim'in çevresine, Onları gömemecek kimse yok. **4** Komşularımıza yüzkarası, Çevremizdeki lere eğlence ve oyuncak olduk. **5** Ne zamana dek, ya RAB? Sonsuza dek mi sürecek öfken, Alev gibi yanın kışkırtıcı? **6** Öfkeni seni tanımayan ulusların, Adını anmayan ülkelerin üzerine dök. **7** Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip bitirdiler, Yurdunu viraneye çevirdiler. **8** Atalarımızın suçlarını artık önlüğümüne sürme, Sevecenliğini hemen göster bize, Çünkü tükendikçe tükendik. **9** Yardım et bize yüce adın uğruna, ey bizi kurtaran Tanrı, Kurtar bizi adın uğruna, bağıla gündeşlerimiz! **10** Niçin uluslar, "Nerede onların Tanrı?" diye konuşsun, Kullarının dökülen kanının öcünü alacağını bilsinler, Gözlerimizle bunu görelim! **11** Tutsakların iniltisi senin katına erişsin, Koru büyük gücünle ölüme mahkûm olanları. **12** Komşularımızın sana ettikleri hakareti Yedi kat iade et bağırlarına, ya Rab! **13** Bizler, kendi halkın, otlığının koyunları Sonsuza dek şükredeceğiz sana, Kuşakları boyunca övgülerini dilimizden düşürmeyeceğiz.

80 Müzik şefi için - "Zambaklar Antlaşması" makamında - Asaf'ın mezmuru Kulak ver, ey İsrail'in çobanı, Ey Yusuf'u bir sürü gibi güden, Keruvlar arasında taht kuran, Saç işğini, **2** Efrayim, Benyamin, Manaşçe üzerinde Uyandır gücünü, Gel, kurtar bizi! **3** Bizi eski halimize kavuştur, ey Tanrı, Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım! **4** Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Ne zamana dek halkın dualarına ateş püsküreceksin? **5** Onlara ekmek yerine gözyaşı verdin, Ölçekler dolusu gözyaşı içirdin. **6** Kavg'a nedeni ettin bizi komşularımıza, Düşmanlarımıza alay ediyor bizimle. **7** Bizi eski halimize kavuştur, Ey Her Şeye Egemen Tanrı, Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım! **8** Misir'dan bir asma çubuğu getirdin, Ulusları kovup onu diktin. **9** Onun için

toprağı hazırladın, Kök saldı, bütün ülkeye yayıldı. **10** Gölgesi dağları, Dalları koca sedir ağaçlarını kapladı. **11** Sür Günleri Akdeniz'e, Filizleri Fırat'a dek uzandi. **12** Niçin yıktın bağın duvarlarını? Yoldan geçen herkes üzümünü koparıyor, **13** Orman domuzları onu yiyor, Yabanlı hayvanlar onunla besleniyor. **14** Ey Her Şeye Egemen Tanrı, ne olur, dön bize! Göklerden bak ve gör, İlgilien bu asmayla. **15** İlgilien sağ elinin diktığı filizle, Kendine seçtiğin ojulla! **16** Asman kesilmiş, yakılmış, Öfkeli bakışların yok etsin düşmanlarını! **17** Elin, sağ kolun olan adamın üzerinde, Kendine seçtiğin insanın üzerinde olsun! **18** O zaman senden asla ayrılmayacağ; Yaşam ver bize, adını analım! **19** Ya RAB, ey Her Şeye Egemen Tanrı, Bizi eski halimize kavuştur, Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

81 Müzik şefi için - Gittit üzerine - Asaf'ın mezmuru Sevincini dile getirin gücümüz olan Tanrı'ya, Sevinç çığlıklarını atın Yakup'un Tanrı'sına! **2** Çalgıya başlayın, tef çalın, Tatlı sesli lir ve çenk çinlatın. **3** Yeni Ay'da, dolunayda, Boru çalın bayram günümüze. **4** Çünkü bu İsrail için bir kuraldır, Yakup'un Tanrı'sının ilkesidir. **5** Tanrı Misir'a karşı yürüdüğünde, Yusuf soyunu koydu bo kuşolu. Orada tanımadığım bir ses isitti: **6** "Sırtındaki yükü kaldırımdı, Ellerin küfeden kurtuldu" diyordu, **7** "Sıkıntıya düşünce seslendin, seni kurtardım, Gök gürlemesinin ardından sana yanıt verdim, Meriva sularında seni sınadım. (Sela) **8** "Dinle, ey halkım, seni uyarıyorum; Ey İsrail, keşke beni dinlesen! **9** Aranızda yabancı ilah olmasın, Başka bir ilaha tapmayın! **10** Seni Misir'dan çıkaran Tanrı'nın RAB benim, Ağzını iyice aç, doldurayım! **11** "Ama halkın sesimi dinlemedi, İsrail bana boyun eğmek istemedi. **12** Ben de onları inatçı yürekleriyle baş başa bıraktım, Bildikleri gibi yaşasınlar diye. **13** Keşke halkın beni dinleseydi, İsrail yollarında yürüseydi! **14** Düşmanlarını hemen yere serer, Hasımlarına el kaldırırdım! **15** Benden nefret edenler bana boyun eğerdiler, Bu böyle sonsuza dek sürerdi. **16** Oysa sizler en iyi bügdayla besler, Kayadan akan balla doyururdum."

82 Asaf'ın mezmuru Tanrı yerini aldı tanısal kuruldu, Yargısını açıyor ilahların ortasında: **2** "Ne zamana dek haksız karar verecek, Kötülerı kayıracaksınız? (Sela) **3** Zayıfin, öksüzün davasını savunun, Mazlumun, yoksulun hakkını arayın. **4** Zayıfi, düşküni kurtarın, Onları kötülerin elinden özgür kılın." **5** Bilmiyor, anlayamıyorlar, Karanlıkta dolaşıyorlar. Yeryüzünün temelleri sarsılıyor. **6** "Siz ilahılarınız" diyorum, "Yüceler Yücesi'nin oğullarısınız hepiniz!" **7** Yine de insanlar gibi öleceksiniz, Sıradan bir önder gibi düşeceksiniz!" **8** Kalk, ey Tanrı, yargıla yeryüzünü! Çünkü bütün uluslar senindir.

83 İlahi - Asaf'ın mezmuru Ey Tanrı, susma, Sessiz, hareketsiz kalma! **2** Bak, düşmanların kargaşa çıkarıyor, Senden nefret edenler boy gösteriyor. **3** Halkına karşı kurnazlık peşindeler, Koruduğun insanlara dolap çeviriyorlar. **4** "Gelin, bu ulusun kökünü kazıyalım" diyorlar, "İsrail'in adı bir daha anılmasın!" **5** Hepsi sözbirliği etmiş, düzen kuruyor, Sana karşı anlaşmaya vardi: **6** Edomlular, İsmaililer, Moavlılar, Hacerliler, **7** Geval, Ammon, Amalek, Filist ve Sur halkı. **8** Asur da onlara katıldı, Lutoğulları'na güç verdiler. (Sela) **9** Onlara Midyan'a, Kışon Vadisi'nde Sisera'ya ve Yavin'e yaptığınap: **10** Onlar

Eyn-Dor'da yok oldular, Toprak için gübreye döndüler. 11 Onların soyularına Orev ve Zeev'e yaptığını, Beylerine Zevah ve Salmunna'ya yaptığını yap. 12 Onlar: "Gelin, sahiplenelim Tanrı'nın otlaklarını!" demişerdi. 13 Ey Tanrıım, savrulan toza, Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne çevir onları! 14 Orman yanını gibi, Dağları tutuşturan alev gibi, 15 Fırtınanla kovala, Kasırganla dehşete düşür onları! 16 Utançla kapla yüzlerini, Sana yönelsinler, ya RAB. 17 Sonsuza dek utanç ve dehşet içinde kalsınlar, Rezil olup yok olsunlar. 18 Senin adın RAB'dır, Anlasınlar yalnız senin yeryüzüne egemen en yüce Tanrı olduğunu.

84 Müzik şefi için - Gittit üzerine - Korahoğulları'nın mezmuru
Ey Her Şeye Egemen RAB, Ne kadar severim konutunu!
2 Canım senin avlularını özlüyor, İçim çekiyor, Yüreğim, bütün varlığım Sana, yaşayan Tanrı'ya sevinçle haykırıyor. 3 Kuşlar bile bir yuva, Kırlangıç, yavrularını koyacak bir yer buldu Senin sunaklarının yanında, Ey Her Şeye Egemen RAB, Kralım ve Tanrıım! 4 Ne mutlu senin evinde oturnlara, Seni sürekli överler! (Sela) 5 Ne mutlu gücünü senden alan insana! Aklı hep Siyon'u ziyaret etmekte. 6 Baka Vadisi'nden geçerken, Pınar başına çevirirler orayı, İlk yağmurlar orayı berekete boğar. 7 Gittikçe güçlenir, Siyon'da Tanrı'nın huzuruna çıkarlar. 8 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, duamı dinle, Kulak ver, ey Yakup'un Tanrisi! (Sela) 9 Ey Tanrı, kalkanımıza bak, Meshettiğin krala lütfet! 10 Senin avlularında bir gün, Başka yerdeki bin günden iyidir; Kötülerin çadırında yaşamaktansa, Tanrıım'ın evinin eşliğinde durmayı yeğlerim. 11 Çünkü RAB Tanrı bir güneş, bir kalkandır. Lütf ve yücelik sağlar; Dürüstçe yaşayanlardan hiçbir iyiliği esirgemez. 12 Ey Her Şeye Egemen RAB, Ne mutlu sana güvenen insana!

85 Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru Ya RAB,
ülkeden hoşnut kaldın, Yakup soyunu eski gönencine kavuşturdu. 2 Halkının suçlarını bağışladın, Büttün günahlarını yok saydın. (Sela) 3 Büttün gazabını bir yana koydun, Kızgın öfkenden vazgeçin. 4 Ey bizi kurtaran Tanrı, bizi eski halimize getir, Bize karşı öfkeni dindir! 5 Sonsuza dek mi öfkeleneceksin bize? Kuşaktan kuşağa mı südüreceksin öfkeni? 6 Halkın sende sevinç bulsun diye Bize yeniden yaşam vermeyecek misin? 7 Ya RAB, sevgini göster bize, Kurtarışını bağışla! 8 Kulak vereceğim RAB Tanrı'nın ne diyeceğine; Halkına, sadık kollarına esenlik sözü verecek, Yeter ki, bir daha aksıslık etmesinler. 9 Evet, O kendisinden korkanları kurtarmak üzeredir, Görkemi ülkemizde yaşasın diye. 10 Sevgiyle sadakat buluşacak, Doğrulukla esenlik öpüsecek. 11 Sadakat yerden bitecek, Doğruluk gökten bakacak. 12 Ve RAB iyi olan neyse, onu verecek, Toprağımızdan ürün fişkiracak. 13 Doğruluk öňüsira yürüyecek, Adımları için yol yapacak.

86 Davut'un duası Kulak ver, ya RAB, yanıtlı beni, Çünkü mazlum ve yoksum. 2 Koru canımı, çünkü senin sadık kulunum. Ey Tanrıım, kurtar sana güvenen kulunu! 3 Aci bana, ya Rab, Çünkü gün boyu sana yakarıyorum. 4 Sevindir kulunu, ya Rab, Çünkü dualarımı sana yükseltiyorum. 5 Sen iyi ve bağışlayıcısın, ya Rab, Sana yakaran herkese bol sevgi

gösterirsın. 6 Kulak ver duama, ya RAB, Yalvarışlarımı dikkate al! 7 Sıkıntılı günümüzde sana yakanırm, Çünkü yanıtlarınız beni. 8 İlahalar arasında senin gibisi yok, ya Rab, Eşsizdir işlerin. 9 Yarattığın bütün uluslar gelip Sana tapınacaklar, ya Rab, Adını yükseltecekler. 10 Çünkü sen ulusun, harikalar yaratırsın, Tek Tanrı sensin. 11 Ya RAB, yolunu bana öğret, Senin gerçeğine göre yürüyeyim, Kararlı kil beni, yalnız senin adından korkayım. 12 Ya Rab Tanrıım, bütün yüreğimle sana şükredeceğim, Adını sonsuza dek yükselteceğim. 13 Çünkü bana sevgin büyütür, Canımı ölüler diyarının derinliklerinden sen kurtardın. (*Sheol h7585*) 14 Ey Tanrı, Küstahlar bana saldırıyor, Zorbalar sürüsü, sana aldırmayanlar Canımı almak istiyor, 15 Oysa sen, ya Rab, Sevecen, lütfeden, tez öfkelenmeyeş, Sevgisi ve sadakati bol bir Tanrı'sın. 16 Yönel bana, acı halime, Kuluna kendi gücünü ver, Kurtar hizmetçinin oğlunu. 17 İyiliğinin bir belirtisini göster bana; Benden nefret edenler görüp utansın; Çünkü sen, ya RAB, bana yardım ettin, Beni avuttun.

87 Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi RAB Siyon'u kutsal dağlar üzerine kurdu. 2 Siyon'un kapılarını Yakup soyunun bütün konutlarından daha çok sever. 3 Ey Tanrı kenti, senin içün ne yüce sözler söyleni: (Sela) 4 "Beni tanıyanlar arasında Rahav ve Babil'i anacağım, Filist'i, Sur'u, Küş'u da; 'Bu da Siyon'da doğdu' diyeceğim." 5 Evet, Siyon içün söyle denecek: "Şu da orada doğmuş, bu da, Yüceler Yücesi onu sarsılmaz kılacak." 6 RAB halkları kaydederken, "Bu da Siyon'da doğmuş" diye yazacak. (Sela) 7 Okuyucular, kavalcılar, "Bütün kaynaklarım sendedir!" diyecek.

88 Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi - Müzik şefi için - "Mahalat Leannot" makamında - Ezrahlı Hemar'ın Maskili Ya RAB, beni kurtaran Tanrı, Gece gündüz sana yakarıyorum. 2 Duam sana erişsin, Kulak ver yakarıma. 3 Çünkü sıkıntıya doydum, Canım ölüler diyarına yaklaştı. (*Sheol h7585*) 4 Ölüm çukuruna inenler arasında sayılıyorum, Tükenmiş gibiyim; 5 Ölüler arasına atılmış, Artık anımsamadığın, İlginden yoksun, Mezarda yatan cesetler gibiyim. 6 Beni çukurun dibine, Karanlıklara, derinliklere attın. 7 Öfken üzerine çıktı, Dalga dalga kızgınlığınla beni ezzin. (Sela) 8 Yakınlarımı benden uzaklaştırdın, İğrenç kıldır beni gözlerinde. Kapalı kaldım, çıkmıyorum. 9 Üzüntüden gözlerimin feri söñüyor, Her gün sana yakarıyorum, ya RAB, Ellerimi sana açıyorum. 10 Harikalarını ölülere mi göstereceksin? Ölüler mi kalkıp seni övecek? (Sela) 11 Sevgin mezarda, Sadakatin yıkım diyarında duyurulur mu? 12 Karanlıklarda harikaların, Unutulmuşluk diyarında doğruluğun bilinir mi? 13 Ama ben, ya RAB, yardıma çağırıyorum seni, Sabah duam sana varıyor. 14 Niçin beni reddediyorsun, ya RAB, Neden yüzünü benden gizliyorsun? 15 Düşkünum, gençliğimden beri ölümle burun burunayım, Dehşetlerinin altında tükendim. 16 Şiddetli gazabın üzerinden geçti, Saçılığın dehşet beni yedi bitirdi. 17 Büttün gün su gibi kuşattılar beni, Çevremi tümüyle sardılar. 18 Eşi dostu benden uzaklaştırdın, Tek dostum karanlık kaldı.

89 Ezrahlı Eytan'ın Maskili RAB'bin sevgisini sonsuza dek ezgilerle öveceğim, Sadakatını bütün kuşaklırla

bildireceğim. 2 Sevgin sonsuza dek ayakta kalır diyeceğim, Sadakatini gökler kadar kalıcı kıldın. 3 Dedin ki, "Seçtiğim adımla antlaşma yaptım, Kulum Davut'a şöyle ant içtim: 4 'Soyunu sonsuza dek südüreceğim, Tahtını kuşaklar boyunca sürekli kılacağım.' (Sela) 5 Ya RAB, gökler över harikalarını, Kutsallar topluluğunda övülür sadakatin. 6 Çünkü göklerde RAB'be kim eş koşulur? Kim benzer RAB'be ilahi varlıklar arasında? 7 Kutsallar topluluğunda Tanrı korku uyandırır, Çevresindekilerin hepsinden ulu ve müthiştir. 8 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Senin gibi güçlü RAB var mı? Sadakatin çevreni sarar. 9 Sen kudurmuş denizler üzerinde egemenlik sürer, Dalgalar kabardıkça onları dindirirsın. 10 Sen Rahav'ı leş ezer gibi ezzin, Güçlü kolunla düşmanlarını dağıttın. 11 Gökler senindir, yeryüzü de senin; Dünyanın ve içindeki her şeyin temelini sen attın. 12 Kuzeyi, güneyi sen yaratattın, Tavor ve Hermon dağıları Sana sevincini dile getiriyor. 13 Kolun güçlündür, Elin kudretli, sağ elin yüce. 14 Tahtın adalet ve doğruluk üzerine kurulu, Sevgi ve sadakat öünsüra gider. 15 Ne mutlu sevinç çığlıklarını atmasını bilen halka, ya RAB! Yüzünün işliğinde yürürlər. 16 Gün boyu senin adınla sevinir, Doğruluğunla yükselirlər. 17 Çünkü sen onların gücü ve yükselişin, Lütfün sayesinde gücümüz artar. 18 Kalkanımız RAB'be, Kralımız İsrail'in Kutsalı'na aittir. 19 Geçmişte bir görüş aracıyla, Sadık kullarına söyle dedin: "Bir yiğide yardım ettim, Halkın içinden bir genci yükselttim. 20 Kulum Davut'u buldum, Kutsal yağımı onu meshettim. 21 Elim ona destek olacak, Kolum güç verecek. 22 Düşman onu haraca bağlayamayacak, Kötüler onu ezmeyecek. 23 Düşmanlarını onun önünde kıracığım, Ondan nefret edenleri vuracağım. 24 Sadakatim, sevgim ona destek olacak, Benim adımla gücü yükselsek. 25 Sağ elini denizin, Irmakların üzerinde egemen kılacağım. 26 'Babam sensin' diye seslenecek bana, 'Tanrıım, kurtuluşumun kayası.' 27 Ben de onu ilk öğrenim, Dünyadaki kralların en yücesi kılacağım. 28 Sonsuza dek ona sevgi göstereceğim, Onuna yaptığım antlaşma hiç bozulmayacak. 29 Soyunu sonsuza dek, Tahtını göller darduğu sürece südüreceğim. 30 "Çocukları yasamdan ayrırlı, ilkelerime göre yaşamasza; 31 Kurallarımı bozar, Buyruklarına uymazsa, 32 İsyarlarını sopayıla, Suçlarını dayaklı cezalandıracağım. 33 Ama onu sevmekten vazgeçmeyecek, Sadakatime sırt çevirmeyeceğim. 34 Antlaşmamı bozmayacak, Ağızımdan çıkan sözü değiştirmeyeceğim. 35 Bir kez kutsallığım üstüne ant içtim, Davut'a yalan söylemeyeceğim. 36 Onun soyu sonsuza dek sürecek, Tahti karşısında güneş gibi duracak, 37 Göklerde güvenilir bir tanık olan ay gibi Sonsuza dek kalacak." (Sela) 38 Ama sen reddettin, sırt çevirdin, Çok öfkelenin meshettilen krala. 39 Kulunla yaptığım antlaşmadan vazgeçtin, Onun tacını yere atıp kirlettin. 40 Yıktın bütün surlarını, Vıran ettin kalelerini. 41 Yoldan geçen herkes onu yağımaladı, Yüzkarası oldu komşularına. 42 Hasımlarının sağ elini onun üstüne kaldırın, Bütün düşmanlarını sevindirdin. 43 Kılıcının ağınızı başka yöne çevirdin, Savaşta ona yan çıkmadın. 44 Görkemine son verdin, Tahtını yere çaldın. 45 Gençlik günlerini kısaltın, Onu utanca boğdun. (Sela) 46 Ne zamana dek, ya RAB? Sonsuza dek mi gizleneceksin? Ne zamana dek öfken alev alev yanacak? 47 Anımsa ömrümüz ne çubuk geçtiğini, Ne boş yaratmışsin insanoglunu! 48 Var

mi yaşayıp da ölümü görmeyen, Ölüler diyarının pençesinden canını kurtaran? (Sela) (Sheol h7585) 49 Ya Rab, nerede o eski sevgin? Davut'a göstereceğine ant içtiğin o sadık sevgin! 50 Anımsa, ya Rab, kollarının nasıl rezil olduğunu, Büttün halkların hakaretini bağırmada nasıl taşıdığını, Düşmanlarının hakaretini, ya RAB, Meshettiğin kralın attığı adıma edilen hakaretleri. 52 Sonsuza dek övgüler olsun RAB'be! Amin! Amin!

90 Tanrı adamı Musa'nın duası Ya Rab, barınak oldun bize Kuşaklar boyunca. 2 Dağlar var olmadan, Daha evreni ve dünyayı yaratmadan, Öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin. 3 İnsanı toprağa döndürürsün, "Ey insanoğulları, toprağa dönün!" diyerek. 4 Çünkü senin gözünde bin yıl Geçmiş bir gün, dün gibi, Bir gece nöbeti gibidir. 5 İnsanları bir düş gibi siler, süpürürsün, Sabah biten ot misali: 6 Sabah filizlenir, büyür, Akşam solar, kurur. 7 Eriyip bitiyoruz senin öfkenden, Kızgınlığından dehşete düşüyoruz. 8 Suçlarımızı önüne, Gizli günahlarımıza yüzün işığına çikardin. 9 Gazabından kısalyor günlerimiz, Bir soluk gibi tükeniyor yıllarımız. 10 Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor, Bilemedin seksen, o da sağlıklıysak; En güzel yıllar da zahmetle, kederle geçiyor, Çabucak bitiyor, uçup gitdiyoruz. 11 Kim bilir gazabının gücünü? Çünkü öfken sana duyulan korku kadar güçlündür. 12 Bu yüzden günlerimizi saymayı bize öğret ki, Bilgelik kazanalım. 13 Vazgeç, ya RAB! Öfken ne zamana dek sürecek? Aci kullarına! 14 Sabah bizi sevginle doyur, Ömrümüz boyunca sevinçle haykıralım. 15 Kaç gün bizi sıkıntıya soktansa, Kaç yıl çile çektiğindense, O kadar sevindir bizi. 16 Yapıtların kullarına, Görkemin onların çocuklarına görünsün. 17 Tanrıüzüm Rab bizden hoşnut kalsın. Ellerimizin emeğiño boşça çıkarma. Evet, ellerimizin emeğini boşça çıkarma.

91 Yüceler Yücesi'nin barınağında oturan, Her Şeye Gücü Yeten'in gölgesinde barınır. 2 "O benim siğñağım, kalemdir" derim RAB için, "Tanrımdır, O'na güvenirim." 3 Çünkü O seni avcı tuzağından, Ölümcul hastalıktan kurtarır. 4 Seni kanatlarının altına alır, Onların altına siğınırın. O'nun sadakatini senin kalkanın, siperin olur. 5 Ne gecenin dehşetinden korkarsın, Ne gündüz uçan oktan, Ne karanlıkta dolaşan hastalıktan, Ne de öğleyin yok eden kırgıdan. 7 Yanında bin kişi, Sağında on bin kişi kırılsa bile, Sana dokunmaz. 8 Sen yalnız kendi gözlerinle seyredecek, Kötülerin cezasını göreceksin. 9 Sen RAB'bi kendine siğınak, Yüceler Yücesi'ni konut edindiğin için, 10 Başına kötülük gelmeyecek, Çadırına felaket yaklaşmayacak. 11 Çünkü Tanrı meleklerine buyruk verecek, Gideceğin her yerde seni korusunlar diye. 12 Elleri üzerinde taşıyacaklar seni, Ayağın bir taşa çarpmasın diye. 13 Aslanın, kobrancı üzerinde basıp geleceksin, Genç aslanı, yılatı çigneyeceksin. 14 "Beni sevdığı için Onu kurtaracağım" diyor RAB, "Beni iyi tanıdığım için Ona kale olacağım. 15 Bana seslenince onu yanıtlayacağım, Sıkıntıda onun yanında olacağım, Kurtarıp yükselteceğim onu. 16 Onu uzun ömürle doyuracak, Ona kurtarışımı göstereceğim."

92 Mezmur - Şabat Günü için ilahi Ya RAB, sana şükretmek, Ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek, Sabah sevgini, Gece sadakatini, On telli sazla, çenk ve lirle duyurmak ne güzel! 4 Çünkü yapıtlarına beni sevindirdin, ya RAB, Ellerinin işi

karşısında sevinç ilahileri okuyorum. 5 Yaptıkların ne büyütür, ya RAB, Düşüncelerin ne derin! 6 Aptal insan bilemez, Budala akıl erdiremez: 7 Kötüler mantar gibi bitse, Suçlular pitrak gibi açsa bile, Bu onların sonsuza dek yok oluşu demektir. 8 Ama sen sonsuza dek yücesin, ya RAB. 9 Ya RAB, düşmanların kesinlikle, Evet, kesinlikle yok olacak, Suç işleyen herkes dağılacak. 10 Beni yaban öküzü kadar güçlü kıldın, Taze zeytinyağını başıma döktün. 11 Gözlerim düşmanlarının bozgununu gördü, Kulaklarım bana saldıran kötülerin sonunu duydur. 12 Doğru insan hurma ağacı gibi serpilip gelişecek, Lübnan sediri gibi yükselecek. 13 RAB'bin evinde dikilmiş olarak Tanrı'mızın avlularında serpilip büyüyecek. 14 Böyleleri yaşılanınca da meyve verecek, Taptaze ve yeşil kalacaklar. 15 "RAB doğrudur! Kayamdır benim! O'nda haksızlık bulunmaz!" diye duyuracaklar.

93 RAB egemenlik sürüyor, görkeme bürünmüş, Kudret giyinip kuşanmış. Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz. 2 Ya RAB, tahtın öteden beri kurulmuş, Varlığın öncesişizlige uzanır. 3 Denizler gürlüyor, ya RAB, Denizler gümbür gümbür gürlüyor, Denizler dalgalarını çınlatıyor. 4 Yücelerdeki RAB engin suların gürleyişinden, Denizlerin azgın dalgalarından Daha güçlündür. 5 Koşulların hep geçerlidir; Tapınağına kutsallık yaraşır Sonsuza dek, ya RAB.

94 Ya RAB, öç alıcı Tanrı, Saç işığını, ey ör alıcı Tanrı! 2 Kalk, ey yeryüzünün yargıçı, Küstahlara hak ettikleri cezayı ver! 3 Kötüler ne zamana dek, ya RAB, Ne zamana dek sevinip coşacak? 4 Ağızlarından küstahlık dökülüyor, Suç işleyen herkes övünüyor. 5 Halkını eziyorlar, ya RAB, Kendi halkına eziyet ediyorlar. 6 Dulu, garibi boğazlıyor, Öksüzleri öldürüler. 7 "RAB görmez" diyorlar, "Yakup'un Tanrısı dikkat etmez." 8 Ey halkın içindeki budalalar, dikkat edin; Ey aptallar, ne zaman akıllanacaksınız? 9 Kulağı yaratılan işitmeye mi? Göze binmiş veren görmez mi? 10 Ulusları yola getiren yargılamaz mı? İnsanı eğiten bilmez mi? 11 RAB insanın düşüncelerinin Boş olduğunu bili. 12 Ne mutlu, ya RAB, yola getirdiğin, Yasası öğrettiğin insana! 13 Kötüler için çukur kazılincaya dek, Onu sıkıntılı günlerden kurtarıp rahatlatırsın. 14 Çünkü RAB halkın reddetmez, Kendi halkını terk etmez. 15 Adalet yine doğruluk üzerine kurulacak, Yüreği temiz olan herkes ona uyacak. 16 Kötülere karşı beni kim savunacak? Kim benim için suçlulara karşı duracak? 17 RAB yardımıcım olmasaydı, Şimdiye dek sessizlik diyarına göçmüştüm bile. 18 "Ayağım kayıyor" dediğimde, Sevgin ayakta tutar beni, ya RAB. 19 Kayıtlar içimi sarınca, Senin avutmaların gönlümü sevindirir. 20 Yasaya dayanarak haksızlık yapan koltuk sahibi Seninle bağıdır mı? 21 Onlar doğruya karşı birleşiyor, Suçsuzu ölüme mahküm ediyorlar. 22 Ama RAB bana kale oldu, Tanrımdışındığım kaya oldu. 23 Tanrı'mız RAB yaptıkları kötülüğü Kendi başına getirecek, Kötülükleri yüzünden köklerini kurutacak, Evet, köklerini kurutacak.

95 Gelin, RAB'be sevinçle haykıralım, Bizi kurtaran kayaya sevinç çığlıklarını atalım, 2 Şükranla huzuruna çıkalım, O'na sevinç ilahileri yükseltelim! 3 Çünkü RAB ulu Tanrı'dır, Bütün ilahların üstünde ulu kraldır. 4 Yerin derinlikleri O'nun elindedir, Dağların dorukları da O'nun. 5 Deniz O'nundur,

çünkü O yarattı, Karaya da O'nun elleri biçim verdi. 6 Gelin, tapınalım, eğilelim, Bizi yaratan RAB'bin önünde diz çökelim. 7 Çünkü O Tanrı'mızdır, Bizse O'nun otağının halkı, Elinin altındaki koynularız. Bugün sesini duyarsanız, 8 Meriva'da, o gün çölde, Massa'da olduğu gibi, Yüreklerinizi nasılaştırmayın. 9 Yaptıklarımı görmelerine karşın, Atalarınız orada beni sinayıp denediler. 10 Kırk yıl o kuşaktan hep iğrendim, "Yüreği kötü yola sapan bir halktır" dedim, "Yollarımı bilmiyorlar." 11 Bu yüzden öfkeyle ant içtim: "Huzur diyalıma asla girmeyecekler!"

96 Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be! Ey bütün dünya, RAB'be ezgiler söyleyin! 2 Ezgi söyleyin, RAB'bin adını övün, Her gün duyurun kurtarışını! 3 Görkemini uluslara, Harikalarını bütün halklara anlatın! 4 Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer, ilahlardan çok O'ndan korkulur. 5 Halkların bütün ilahları bir hiçbir, Oysa gökleri yaratan RAB'dır. 6 Yücelik, ululuk O'nun huzurundadır, Güç ve güzellik O'nun tapınağındadır. 7 Ey bütün halklar, RAB'bi övün, RAB'bin gücünü, yüceliğini övün, 8 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Sunular getirip avlularına girin! 9 Kutsal giysisi içinde RAB'be tapın! Titreyin O'nun önünde, ey bütün yeryüzündekiler! 10 Uluslara, "RAB egemenlik sürüyor" deyin. Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz. O halkları adaletle yargılar. 11 Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü! Gürlesin deniz içindekilerle birlikte! 12 Bayram etsin kırlar ve üzerindekiler! O zaman RAB'bin önünde bütün orman ağaçları Sevinçle haykıracak. Çünkü O geliyor! Yeryüzünü yargılamaya geliyor. Dünyayı adaletle, Halkları kendi gerçeğe yönetecek.

97 RAB egemenlik sürüyor, coşsun yeryüzü, Bütün kıyı halkları sevinsin! 2 Bulut ve zifiri karanlık sarılmış çevresini, Doğruluk ve adaletin temeli. 3 Ateş yürüyor O'nun önünde, Düşmanlarını yakıyor çevrede. 4 Şimşekleri dünyayı aydınlatır, Yeryüzü görüp titrer. 5 Dağlar balmumu gibi erir, RAB'bin, bütün yeryüzünün Rab'bi önünde. 6 Gökler O'nun doğruluğunu duyurur, Bütün halklar görkemini görür. 7 Utansın puta tapanlar, Değersiz putlarla övünenler! RAB'be tapın, ey bütün ilahlar! 8 Siyon seviniyor yargılardan duyunca, ya RAB, Yahuda kentleri coşuyor. 9 Çünkü sensin, ya RAB, bütün yeryüzünün en yücesi, Bütün ilahların üstündesin, çok ulusun. 10 Ey sizler, RAB'bi sevenler, kötüükten titrisin. O sadık kullarının canını korur, Onları kötülerin elinden kurtarır. 11 Doğrulara ışık, Temiz yürekli'lere sevinç saçar. 12 Ey doğrular, RAB'de sevinç bulun, Kutsallığını anarak O'na şükredin!

98 Mezmur Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be. Çünkü harikalar yaptı, Zaferler kazandı sağ eli ve kutsal koluya. 2 RAB ulusların gözü önüne serdi kurtarışını, Zaferini bildirdi. 3 İsrail halkına sevgisini, Sadakatini anımsadı; Tanrı'mızın zaferini gördü dünyanın dört bucağı. 4 Sevinç çığlıklarını yükseltin RAB'be, ey yeryüzündekiler! Sevinç ilahileriyle yeri göğü çınlatın! 5 Lirle ezgiler sunun RAB'be, Lir ve müzik eşliğinde! 6 Boru ve borazan eşliğinde Sevinç çığlıklarını atın Kral olan RAB'bin önünde. 7 Gürlesin deniz ve içindekiler, Gürlesin yeryüzü ve üzerindekiler. 8 El cirpsın irmaklar, Sevinçle haykırsın dağlar RAB'bin önünde! Çünkü O geliyor Yeryüzünü yönetmeye. Dünyayı adaletle, Halkları doğrulukla yönetecek.

99 RAB egemenlik sürüyor, titresin halklar! Keruvlar arasında tahtına oturmuş, Sarsılsın yeryüzü! 2 RAB Siyon'da uludur, Yücedir O, bütün halklara egemendir. 3 Övşüler büyük, müthiş adını! O kutsaldır. 4 Ey adaleti seven güçlü kral, Eşitliği sen sağladın, Yakup soyunda doğru ve adil olanı sen yaptın. 5 Yüceltin Tanrıımız RAB'bi, Ayaklarının taburesi ömüründe tapının! O kutsaldır. 6 Musa'yla Harun O'nun kähinlerindendi, Samuel de O'nu adıyla çağırılanlar arasındaydı. RAB'be seslenirlerdi, O da yanıldır. 7 Bulut sütunu içinden onlarla konuştı, Uydular O'nun buyruklarına, Kendilerine verdiği kurallara. 8 Ya RAB Tanrıımız, yanıt verdin onlara; Başışlayıcı bir Tanrı oldun, Ama yaptıkları kötülüğü cezasız bırakmadın. 9 Tanrıımız RAB'bi yüceltin, Tapının O'na kutsal dağında! Çünkü Tanrıımız RAB kutsaldır.

100 Mezmur - Şükretmek için Ey bütün dünya, RAB'be sevinç çiglikları yükseltin! 2 O'na neşeyle kulluk edin, Sevinç ezbileriyle çırın huzuruna! 3 Bilin ki RAB Tanrıdır. Bizi yaratan O'dur, biz de O'nunuz, O'nun halkı, otağının koyunlarıyız. 4 Kapılarına şükranla, Avlularına övgüyle girin! Şükredin O'na, adına övgüler sunun! 5 Çünkü RAB iyidir, Sevgisi sonsuzdur. Sadakati kuşaklar boyunca sürer.

101 Davut'un mezmuu Sevgini ve adaletini ezbilerle anacağım, Seni ilahilerle öveceğim, ya RAB. 2 Dürüst davranışmaya özen göstereceğim, Ne zaman geleceksin bana? Temiz bir yaşam süreceğim evimde, 3 Önümde alaklığa izin vermeyeceğim. Tıksınırım döneklerin işinden, Etkilemez beni. 4 Uzak olsun benden sapıklık, Tanımak istemem kötülüğü. 5 Yok ederim dostunu gizlice çektişireni, Katlanamam tepeden bakan, gururlu insana. 6 Gözüm ülkenin sadık insanları üzerinde olacak, Yanında oturmalarını isterim; Bana dürüst yaşayan kişi hizmet edecek. 7 Hilekâr evimde oturmayacak, Yalan söyleyen gözümün önünde durmayacak. 8 Her sabah ülkedeki kötüleri yok ederek Bütün haksızları RAB'bin kentinden söküp atacağım.

102 Zayıf düşunce derdini RAB'be döken mazlumun duası Ya RAB, duamı işit, Yakarışım sana erişsin. 2 Sıkıntılı günümde yüzünü benden gizleme, Kulak ver sesime, Seslenince yanıt ver bana hemen. 3 Çünkü günlerim duman gibi yok oluyor, Kemiklerim ateş gibi yanıyor. 4 Yüreğim kırığın yemiş ot gibi kurudu, Ekmek yemeyi bile unuttum. 5 Bir deri bir kemiğe döndüm Aci acı inlemekten. 6 İssız yerlerdeki ishakkusunu andırıyorum, Viranelerdeki kukumav gibiyim. 7 Gözüme uykı girmiyor, Damda yalnız kalmış bir kuş gibiyim. 8 Düşmanlarım bütün gün bana hakaret ediyor, Bana dil uzatanlar adımı lanet için kullanıyor. 9 Kızıp öfkelendigin için Külli ekmek gibi yiyor, İçeceğime gözüşi katıyorum. Beni kaldırır bir yana attın. 11 Günlerim akşam uzayan gölge gibi yitmekte, Ot gibi sararmaktayım. 12 Ama sen, sonsuza dek tahtında oturursun, ya RAB, Ünün kuşaklar boyu süre. 13 Kalkıp Siyon'a sevecenlik göstereceksin, Çünkü onu kayırmayan zamanıdır, beklenen zaman geldi. 14 Kulların onun taşlarından hoşlanır, Tozunu bile severler. 15 Uluslar RAB'bin adından, Yeryüzü kralları görkeminden korkacak. 16 Çünkü RAB Siyon'u yeniden kuracak, Görkem içinde görünecek. 17 Yoksulların duasına kulak verecek,

Yalvarışlarını asla hor görmeyecek. 18 Bunlar gelecek kuşak için yazısın, Öyle ki, henüz doğmamış insanlar RAB'be övgüler sunsun. 19 RAB yücelerdeki kutsal katından aşağı baktı, Göklerden yeryüzünü gözetledi, 20 Tutsakların iniltisini duymak, Ölüm mahkûmlarını kurtarmak için. 21 Böylece halklar ve krallıklar RAB'be tapınmak için toplanınca, O'nun adı Siyon'da, Övgüsü Yeruşalim'de duyurulacak. 23 RAB gücümüz kirdi yaşam yolunda, Ömrümüz kısalttı. 24 "Ey Tanrıım, ömrümün ortasında canımı alma!" dedim. "Senin yılların kuşaklar boyu süre! 25 "Çok önceden attın dünyanın temellerini, Gökler de senin ellerinin yaptırdır. 26 Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek. Onları bir kaftan gibi değiştireceksin, Geçip gidecekler. 27 Ama sen hep aynısın, Yılların tükenmeyecek. 28 Gözeticiminde yaşayacak kollarının çocukları, Senin önünde duracak soyları."

103 Davut'un mezmuu RAB'be övgüler sun, ey gönlüm! O'nun kutsal adına övgüler sun, ey bütün varlığım! 2 RAB'be övgüler sun, ey canım! İyiliklerinin hiçbirini unutma! 3 Bütün suçlarını bağışlayan, Bütün hastalıklarını iyileştiren, 4 Canını ölüm çukurundan kurtaran, Sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren, 5 Yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran O'dur, Bu nedenle gençliğin kartalını gibi tazelenir. 6 RAB bütün düşkünlere Hak ve adalet sağlar. 7 Kendi yöntemlerini Musa'ya, İşlerini İsraililer'e açıkladı. 8 RAB sevecen ve lütfedendir, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir. 9 Sürekli suçlamaz, Öfkесini sonsuza dek sürdürmez. 10 Bize günahlarımıza göre davranışmaz, Suçlarımızın karşılığını vermez. 11 Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekte, Kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyütür. 12 Doğu batıdan ne kadar uzaksa, O kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı. 13 Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranışsa, RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranışır. 14 Çünkü mayamızı bilir, Toprak olduğumuzu anımsar. 15 İnsana gelince, ota benzer ömrü, Kır çiçeği gibi serpilir; 16 Rüzgar üzerine esince yok olur gider, Bulunduğu yer onu tanımaz. 17 Ama RAB kendisinden korkanları sonsuza dek sever, Antlaşmasına uyın Ve buyruklarına uymayı anımsayan soylarına adil davranışır. 19 RAB tahtını göklere kurmuştur, O'nun egemenliği her yeri kapsar. 20 RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun melekleri, O'nun sözünü dinleyen, Söylediklerini yerine getiren güç sahipleri! 21 RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun bütün göksel orduları, isteğini yerine getiren kolları! 22 RAB'be övgüler sunun, Ey O'nun egemen olduğu yerlerdeki bütün yaratıklar! RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!

104 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm! Ya RAB Tanrı, ne ulusun! Görkem ve yücelik kuşanmışsun, 2 Bir kaftana bürünür gibi işığa bürünmüşsun. Gökleri bir çadır gibi geren, 3 Evini yukarıdaki sular üzerine kuran, Bulutları kendine savaş arabası yapan, Rüzgarın kanatları üzerinde gezen, 4 Rüzgarları kendine haberci, Yıldırımları hizmetkâr eden sensin. 5 Yeryüzünü temeller üzerine kurdun, Asla sarsılmamasın diye. 6 Engini ona bir giysi gibi giydirdin, Sular dağların üzerinde durdu. 7 Sen kükreyince sular kaçtı, Göğü gürletince hemen çekildi. 8 Dağları aşip derelere aktı, Onlar için belirlediğin yerlere doğru. 9 Bir sınır koydun önerine, Geçmesinler, gelip yeryüzünü

bir daha kaplamasınlar diye. **10** Vadilerde fişkırttığın pınarlar, Dağların arasından akar. **11** Bütün kır hayvanlarını suvarır, Yaban eşeklerinin susuzluğunu giderirler. **12** Kuşlar yanlarında yuva kurar, Dalların arasında ötüşürler. **13** Gökteki evinden dağları sularsı, Yeryüzü işlerinin meyvesine doyar. **14** Hayvanlar için ot, İnsanların yararı için bitkiler yetiştirmiş; İnsanlar ekmeğini topraktan çikarsın diye, **15** Yüreklerini sevindiren şarabı, Yüzlerini güldüren zeytinyağını, Güçlerini arturan ekmeği hep sen verirsin. **16** RAB'bin ağaçları, Kendi diktiği Lübnan sedirleri suya doyar. **17** Kuşlar orada yuva yapar, Leyleğin evi ise çamlardadır. **18** Yüksek dağlar dağ keçilerinin uğrağı, Kayalar kaya tavşanlarının sağınağıdır. **19** Mevsimleri göstersin diye ayı, Batacağı zamanı bilen güneş yaratın. **20** Karartırsın ortalığı, gece olur, Başlar kıldırıma orman hayvanları. **21** Genç aslan av peşinde kükurer, Tanrı'dan yiyecek ister. **22** Güneş doğunca inerine çekilir, yatarlar. **23** İnsan işine gider, Akşama dek çalışmak için. **24** Ya RAB, ne çok eserin var! Hepsini bilgece yaptın; Yeryüzü yaratıklarını dolu. **25** İşte uçsuz bucaksız denizler, İçinde kaynaşan sayısız canlılar, Büyük küçük yaratıklar. **26** Orada gemiler dolaşır, İçinde oynasın diye yaratığın Livyat'an da orada. **27** Hepsi seni bekliyor, Yiyeceklerini zamanında veresin diye. **28** Sen verince onlar toplar, Sen elini açınca onlar iyiğe doyar. **29** Yüzünü gizleyince dehşete kapılırlar, Soluklarını kesince ölüp toprak olurlar. **30** Ruhun'u gönderince var olurlar, Yeryüzüne yeni yaşam verirsin. **31** RAB'bin görkemi sonsuza dek sürsün! Sevinsin RAB yaptıkları! **32** O bakınca yeryüzü titrer, O dokununca dağlar tüter. **33** Ömrümce RAB'be ezbilere söyleyecek, Var oldukça Tanrı'm! ilahilerle öveceğim. **34** Düşüncem O'na hoş görünüşün, Sevincim RAB olsun! **35** Tükensin dünyadaki günahlılar, Yok olsun artık kötüler! RAB'be övgüler sun, ey gönlüm! RAB'be övgüler sunun!

105 RAB'be şükredin, O'nu adıyla çağırın, Halklara duyurun yaptıklarını! **2** O'nu ezbilere, ilahilerle övün, Bütün harikalarını anlatın! **3** Kutsal adıyla övünün, Sevinsin RAB'be yöneleren! **4** RAB'be ve O'nun gücüne bakın, Durmadan O'nun yüzünü arayın! **5** Ey sizler, kulu İbrahim'in soyu, Seçtiği Yakupoğulları, O'nun yaptığı harikaları, Olağanüstü işlerini Ve ağzından çıkan yargıları anımsayın! **7** Tanımız RAB O'dur, Yargıları bütün yeryüzüne kapsar. **8** O antlaşmasını, Bin kuşak için verdiği sözü, İbrahim'le yaptığı antlaşmayi, İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsar. **10** "Hakkınıza düşen mülk olarak Kenan ülkesini size vereceğim" diyerek, Bunu Yakup için bir kural, İsrail'le sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı. **12** O zaman bir avuç insandılar, Sayıca az ve ülkeye yabancılardılar. **13** Bir ulustan öbürüne, Bir ülkenin ötekine dolaşır durdular. **14** RAB kimsenin onları ezmесine izin vermedi, Onlar için kralları bile payladı! **15** "Meshettilerime dokunmayın, Peygamberlerime kötülük etmeyin!" dedi. **16** Ülkeye kitlik gönderdi, Bütün yiyeceklerini yok etti. **17** Önerlerinden bir adam gönderdi, Köle olarak satılan Yusuf'u bu. **18** Zincir burup incitiler ayaklarını, Demir halka geçirildiler boynuna, **19** Söyledikleri gerçekleşince dek, RAB'bin sözü onu sınadı. **20** Kral adam gönderip Yusuf'u saliverdi, Halklara egemen olan onu özgür kırdı. **21** Onu kendi sarayının efendisi, Bütün varlığının sorumlusu yaptı; **22** Önderlerini

istediği gibi eğitsin, İleri gelenlerine aklı versin diye. **23** O zaman İsrail Mısır'a gitti, Yakup Ham ülkesine yerleştii. **24** RAB halkını alabildiğine çoğalttı, Düşmanlarından sayıca artırdı onları. **25** Sonunda tutumunu değiştirdi düşmanlarının: Halkından tiksindiler, Kullarına kurnazca davrandılar. **26** Kulu Musa'yı, Seçtiği Harun'u gönderdi aralarına. **27** Onlar gösterdiler RAB'bin belirtilerini, Ham ülkesinde şaşılışı işlerini. **28** Karanlık gönderip ülkeyi karanlığa bürüdü RAB, Çünkü Mısırlılar O'nun sözlerine karşı gelmişti. **29** Kana çevirdi sularını, Öldürdü balıklarını. **30** Ülkede kurbağalar kaynıyor, Krallarının odalarına kadar. **31** RAB buyurunca sinek sürüleri, Sivrisinekler üşüştü ülkenin her yanına. **32** Dolu yağdırdı yağmur yerine, Şimşekler çaktırdı ülkelerde. **33** Bağlarını, incir ağaçlarını vurdu, Parçaladı ülkenin ağaçlarını. **34** O buyurunca çekirgeler, Sayısız yavrular kaynadı. **35** Ülkenin bütün bitkilerini yediler, Toprağın ürününü yiyp bitirdiler. **36** RAB ülkede ilk doğanların hepsini, İlk çocukların öldürdü. **37** İsraililer'i ülkenin altın ve gümüşle çarkı, Oymaklarından tek kişi bile tökezlemedi. **38** Onlar gidince Mısır sevindi, Çünkü İsrail korkusu çökmüştü Mısır'ın üzerine. **39** RAB bulutu bir örtü gibi yaydı üzerlerine, Gece ateş verdi yollarını aydınlatınsın diye. **40** İstediler, bildircin gönderdi, Göksel ekmekle doyurdu karınlarını. **41** Kayayı yarlı, sular fışkırdı, Çorak topraklarda bir ırmak gibi aktı. **42** Çünkü kutsal sözünü, Kulu İbrahim'e verdiği sözü anımsadı. **43** Halkını sevinç içinde, Seçiklerini sevinç çığlıklarıyla ülkenin çikardı. **44** Ulusların topraklarını verdi onlara. Halkların emeği miras aldılar; **45** Kurallarını yerine getirsinler, Yasalarına uysunlar diye. RAB'be övgüler sunun!

106 Övgüler sunun, RAB'be! RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur. **2** RAB'bin büyük işlerini kim anlatabilir, Kim O'na yeterince övgü sunabilir? **3** Ne mutlu adalete uyanlara, Sürekli doğru olanı yapanlara! **4** Ya RAB, halkın lütfettiginde anımsa beni, Onları kurtardığında ilgilen benimle. **5** Öyle ki, seçiklerinin gönencini görevim, Ulusunun sevincini, Kendi halkın kıvancını paylaşım. **6** Atalarımız gibi biz de günah işledik, Suç işledik, kötülük ettik. **7** Atalarımız Mısır'dayken Yaptığın harikaları anlamadı, Çok kez gösterdiğim sevgiyi anımsamadı, Denizde, Kamış Denizi'nde başkaldırdılar. **8** Buna karşın RAB gücünü göstermek için, Adı uğruna kurtardı onları. **9** Kamış Denizi'ni azarladı, kurudu deniz, Yürüdüleri enginde O'nun öncülüngünde, Çölde yürüyor gibi. **10** Kendilerinden nefret edenlerin elinden aldı onları, Düşmanlarının pençesinden kurtardı. **11** Sular yuttu hasımlarını, Hiçbir kurtulmadı. **12** O zaman atalarımız O'nun sözlerine inandılar, Ezbilere söyleyerek O'nu övdüler. **13** Ne var ki, RAB'bin yaptıklarını çabucak unuttular, Öğüt vermesini beklemediler. **14** Özlemle kıvrıldılar çölde, Tanrı'yı denediler issız yerlerde. **15** Tanrı onlara istediklerini verdi, Ama üzerinde yirpratıcı bir hastalık gönderdi. **16** Onlar ordugahlarında Musa'yı, RAB'bin kutsal kulu Harun'u kıskanıca, **17** Yer yarıldı ve Datan'ı yuttu, Aviram'la yandaşlarının üzerine kapandı. **18** Ateş kavurdu onları izleyenleri, Alev yaktı kötüleri. **19** Bir buzağı heykelci yaptılar Horev'de, Dökme bir puta tapındılar. **20** Tanrı'nın yüceliğini, Ot yiyen öküz putuna değiştirdiler. **21** Unuttular kendilerini kurtaran Tanrı'yı, Mısır'da yaptığı büyük işleri, **22** Ham ülkesinde yarattığı

harikaları, Kamiş Denizi kıyısında yaptığı müthiş işleri. 23 Bu yüzden onları yok edeceğini söyledi Tanrı, Ama seçkin kulu Musa O'nun öndeği gediğinde durarak, Yok edici öfkesinden vazgeçirdi O'nu. 24 Ardından hor gördüler güzelliş ülkeyi, Tanrı'nın verdiği sözü inanmadılar. 25 Çadırlarında söylendiler, Dinlemediler RAB'bin sesini. 26 Bu yüzden RAB elini kaldırıldı Ve çölde onları yere sereceğine, Soylarını ulusların arasında saçacağına, Onları öteki ülkelere dağıtmaya ant içti. 28 Sonra Baal-Peor'a bel bağladılar, Ölüler sunulan kurbanları yediler. 29 Öfkeli dindiler RAB'bi yaptıklarıyla, Salgın hastalık çıktı aralarında. 30 Ama Pinehas kalkıp araya girdi, Felaketi önledi. 31 Bu doğruluk sayıldı ona, Kuşaklar boyu, sonsuza dek sürecek bu. 32 Yine RAB'bi öfkeli dindiler Meriva suları yanında, Musa'nın başına dert açıldı onlar yüzünden; 33 Çünkü onu sinirlendirdiler, O da düşünmeden konuştu. 34 RAB'bin onlara buyurduğu gibi Yok etmediler halkları, 35 Tersine öteki uluslara karıştılar, Onların törelerini öğrendiler. 36 Putlarına taptılar, Bu da onlara tuzak oldu. 37 Oğullarını, kızlarını Cinlere kurban ettiler. 38 Kenan putlarına kurban olsun diye Oğullarının, kızlarının kanını, Suçuzların kanını döktüler; Ülke onların kanyayla kirlendi. 39 Böylece yaptıklarıyla kirli sayıldılar, Vefasız duruma düştüler töreleriyle. 40 RAB'bin öfkesi parladi halkına karşı, Tiksindi kendi halkından. 41 Onları ulusların eline teslim etti. Onlardan nefret edenler onlara egemen oldu. 42 Düşmanları onları ezdi, Boyun eğdirdi hepsine. 43 RAB onları birçok kez kurtardı, Ama akılları fikirleri başkaldırmaktaydı Ve alçaklılardır suçları yüzünden. 44 RAB yine de ilgilendi sıkıntılarıyla Yakarışlarını duyunca. 45 Antlaşmasını anımsadı onlar uğruna, Eşsiz sevgisinden ötürü vazgeçti yapacaklarından. 46 Merhamet koydu onları tutsak alanların yüreğine. 47 Kurtar bizi, ey Tanrı'mız RAB, Topla bizi ulusların arasından. Kutsal adına şükredelim, Yüceliğinle övünelim. 48 Öncesizlikten sonsuza dek, İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Büttün halk, "Amin!" desin. RAB'be övgüler olsun!

107 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur. 2 Böyle desin RAB'bin kurtardıkları, Düşman pençesinden özgür kıldıkları, 3 Doğudan, batıdan, kuzeyden, güneyden, Bütün ülkelerden topladıkları. 4 İssız çöllerde dolaştılar, Yerleşecekleri kente giden bir yol bulamadılar. 5 Açı, susuz, Sefil oldular. 6 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtarı onları dertlerinden. 7 Yerleşecekleri bir kente varincaya dek, Onlara doğru yolda öncülük etti. 8 Şükretslnler RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için. 9 Çünkü O susamış canın susuzluğunu gider, Açı canı iyiliklerle doyurur. 10 Zincire vurulmuş, acıyla kıvranan tutsaklar, Karanlıkta, zifiri karanlıkta oturmuştu. 11 Çünkü Tanrı'nın buyruklarına karşı çıkmışlardı, Küçümsemişlerdi Yüceler Yücesi'nin olduğunu. 12 Ağır işlerle hayatı onlara zehir etti, Çöktüler, yardım eden olmadı. 13 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtarı onları dertlerinden; 14 Çıkarıldı karanlıktan, zifiri karanlıktan, Kopardı zincirlerini. 15 Şükretslnler RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için! 16 Çünkü tunç kapıları kırıldı, Demir kapı kollarını parçaladı O. 17 Cezalarını buldu aptallar, Suçları, isyanları yüzünden. 18 İğrenir olmuşlardı bütün yemeklerden, Ölümün kapılarını yaklaşmışlardı. 19 O zaman sıkıntı içinde RAB'be

yakardılar, RAB kurtarı onları dertlerinden. 20 Sözünü gönderip iyileştirdi onları, Kurtardı ölüm çukurundan. 21 Şükretslnler RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için! 22 Şükran kurbanları sunsunlar Ve sevinç çığlıklarıyla duyursunlar O'nun yaptıklarını! 23 Gemilerle denize açılanlar, Okyanuslarda iş yapanlar, 24 RAB'bin işlerini, Derinliklerde yaptığı harikaları gördüler. 25 Çünkü O buyurunca şiddetli bir fırtına koptu, Dalgalar şaha kalktı. 26 Göklerde yükselp diplerde indi gemiler, Sıkıntıdan canları burunlarına geldi gemicilerin, 27 Sarhoş gibi sallanıp sendelediler, Ustalıkları işe yaramadı. 28 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtarı onları dertlerinden. 29 Fırtınayı limanlığa çevirdi, Yatıştı dalgalar; 30 Rahatlayınca sevindiler, Diledikleri limana götürdü RAB onları. 31 Şükretslnler RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için! 32 Yüceltslnler O'nu halk topluluğunda, Övgüler sunsunlar ileri gelenlerin toplantılarında. 33 İrmakları çöle çevirir, Pınarları kurak toprağa, 34 Verimli toprağı çorak alana, Orada yaşayanların kötülüyü yüzünden. 35 Çölü su birikintisine çevirir, Kuru toprağı pinara. 36 Açıları yerleştirir oraya; Oturacak bir kent kursunlar, 37 Tarlalar ekip bağırlar diksinler, Bol ürün alsınlar diye. 38 RAB'bin kutsamasıyla, Çoğaldılar alabildiğine, Eksiltmedi hayvanlarını. 39 Sonra azaldılar, alçaldılar, Baskı, sıkıntı ve acı yüzünden. 40 RAB rezalet saçtı soylular üzerine, Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırdı onları. 41 Ama yoksulu sefaletten kurtardı, Davar sürüsü gibi çoğalttı ailelerini. 42 Doğru insanlar görüp sevinecek, Kötülerse ağızını kapayacak. 43 Akıları olan bunları göz önünde tutsun, RAB'bin sevgisini dikkate alsin.

108 Ezgi - Davut'un mezmuru Kararlıyım, ey Tanrı, Bütün varlığımı sana ezbilər, ilahiler söyleyeceğim! 2 Uyan, ey lir, ey çenk, Seheri ben uyandırıymış! 3 Halkların arasında sana şükürler sunuyorum, ya RAB, Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim. 4 Çünkü sevgin göklere erişir, Sadakatin gökyüzüne ulaşır. 5 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın! 6 Kurtar bizi sağ elinle, yardım et, Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye! 7 Tanrı söyle konuştı kutsal yerinde: "Şekemi sevinçle bölüşürecek, Sukkot Vadisi'ni oluceğim. 8 Gilat benimdir, Manaşçe de benim, Efrayim miğferim, Yahuda asam. 9 Moav yıkanma leğenimin, Edom'un üzerine çarığımı fırlatacağım, Filist'e zaferle haykıracığım." 10 Kim beni surlu kente götürürecek? Kim bana Edom'a kadar yol gösterecek? 11 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi? Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık? 12 Yardım et bize düşmana karşı, Çünkü boştur insan yardımı. 13 Tanrı'yla zafer kazanız, O çağner düşmanımızı.

109 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ey övgüler sunduğum Tanrı, Sessiz kalma! 2 Çünkü kötüler, yalancılar Bana karşı ağızını açtı, Karalyorlar beni. 3 Nefret dolu sözlerle beni kuşatıp Yok yere bana savaş açtılar. 4 Sevgime karşılık bana düşman oldular, Bense dua etmekteyim. 5 İyiliğime kötülük, Sevgime nefretle karşılık verdiler. 6 Köti bir adam koy düşmanın başına, Sağında onu suçlayan biri dursun! 7 Yargılanınca suçlu çıksın, Duası bile günah sayısın! 8 Ömrü kısa olsun, Görevini bir başkası üstlensin! 9 Çocukları öksüz, Karşı dül kalsın! 10 Çocukları avare gezip dilensin,

Yıkık evlerinden uzaka yiyecek arası! 11 Bütün malları tefecinin ağına düşsün, Emeğini yabancılar yağmalasın! 12 Kimse ona sevgi göstermesin, Öksüzlerine acıyan olmasın! 13 Soyu kurusun, Bir kuşak sonra adı silinsin! 14 Atalarının suçları RAB'bin önünde anılsın, Annesinin günahı silinmesin! 15 Günüahları hep RAB'bin önünde dursun, RAB anılarını yok etsin yeryüzünden! 16 Çünkü düşmanım sevgi göstermeyi düşünmedi, Ölesiye baskısı yaptı mazluma, yoksa, Yüreği kırık insana. 17 Sevdiği lanet başına gelsin! Madem kutsamaktan hoşlanmıyor, Uzak olsun ondan kutsamak! 18 Laneti bir giysi gibi giydi, Su gibi içine, yağ gibi kemiklerine işlesin lanet! 19 Bir giysi gibi onu örtüsün, Bir kuşak gibi hep onu sarsın! 20 Düşmanıma, beni kötüleyenlere, RAB böyle karşılık versin! 21 Ama sen, ey Egemen RAB, Adın uğruna bana ilgi göster; Kurtar beni, iyiliğin, sevgin uğruna! 22 Çünkü düşkün ve yoksulum, Yüreğim yaralı içimde. 23 Batan güneş gibi geçip gidiyorum, Çekirge gibi silkilip atılıyorum. 24 Dizlerim titriyor oruç tutmaktadır; Bir deri bir kemiğe döndüm. 25 Düşmanıma yüzkarası oldum; Beni görünce kafalarını salkıyorlar! 26 Yardım et bana, ya RAB Tanrıım; Kurtar beni sevgin uğruna! 27 Bilsinler bu işte senin elin olduğunu, Bunu senin yaptığıni, ya RAB! 28 Varsın lanet etsin onlar, sen kutsa beni, Bana saldıranlar utanacak, Ben kulunsa sevineceğim. 29 Rezilliğe bürünsün beni suçlayanlar, Kaftan giyer gibi utançlarıyla örtüsünler! 30 RAB'be çok şükredeceğim, Kalabalığın arasında O'na övgüler dizeceğim; 31 Çünkü O yoksulun sağında durur, Onu yargılayanlardan kurtarmak için.

110 Davut'un mezmuru RAB Efendim'e: "Ben düşmanlarına ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur" diyor. 2 RAB Siyon'dan uzatacak kudret asanı, Düşmanlarının ortasında egemenlik sür! 3 Savaşaçığın gün Gönüllü gidecek askerlerin. Seherin bağlarından doğan çiy gibi Kutsal giysiler içinde Sana gelecek gençlerin. 4 RAB ant içti, kararından dönmez: "Melkisedek düzeni uyarınca Sonsuza dek kâhinsin sen!" dedi. 5 Rab senin sağındadır, Kralları ezecek öfkelendiği gün. 6 Ulusları yargılayacak, ortalığı cesetler dolduracak, Dünyanın dört bucağında başları ezecek. 7 Yol kenarındaki dereden su içecek; Bu yüzden başını dik tutacak.

111 Övgüler sunun RAB'be! Doğru insanların toplantısında, Topluluk içinde, Bütün yüreğimle RAB'be şükredeceğim. 2 RAB'bin işleri büyültür, Onlardan zevk alanlar hep onları düşünür. 3 O'nun yaptıkları yüce ve görkemlidir, Doğruluğu sonsuza dek sürer. 4 RAB unutulmayacak harikalar yaptı, O sevecen ve lütfedendir. 5 Kendisinden korkanları besler, Antlaşmasını sonsuza dek anımsar. 6 Ulusların topraklarını kendi halkına vermekle Gösterdi onlara işlerinin gücünü. 7 Yaptığı her işte sadık ve adildir, Bütün koşulları güvenilirdir; 8 Sonsuza dek sürer, Sadakat ve doğrulukla yapılır. 9 O halkının kurtuluşunu sağladı, Antlaşmasını sonsuza dek geçerli kııldı. Adı kutsal ve müthiştir. 10 Bilgeliğin temeli RAB korkusudur, O'nun kurallarını yerine getiren herkes Sağduyu sahibi olur. O'na sonsuza dek övgü sunulur!

112 Övgüler sunun RAB'be! Ne mutlu RAB'den korkan insana, O'nun buyruklarından büyük zevk alana! 2 Soyu

yeryüzünde güç kazanacak, Doğruların kuşağı kutsanacak. 3 Bolluk ve zenginlik eksilmez evinden, Sonsuza dek sürer doğruluğu. 4 Karanlıkta ışık doğar dürüstler için, Lütfeden, sevecen, doğru insanlar için. 5 Ne mutlu eli açık olan, ödünç veren, İşlerini adaletle yürüten insana! 6 Asla sarsılmaz, Sonsuza dek anılır doğru insan. 7 Kötü haberden korkmaz, Yüreği sarsılmaz, RAB'be güvenir. 8 Gözü pektir, korku nedir bilmez, Sonunda düşmanlarının yenilgisini görür. 9 Arماğanlar dağıtı, yokullara verdi; Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır, Gücü ve saygılılığı artar. 10 Kötü kişi bunu görünce kudurur, Diğerini giçirdatır, kendi kendini yer, bitirir. Kötülerin dileği boşça çıkar.

113 Övgüler sunun RAB'be! Övgüler sunun, ey RAB'bin kolları, RAB'bin adına övgüler sunun! 2 Şimdiden sonsuza dek RAB'bin adına şükürler olsun! 3 Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar RAB'bin adına övgüler sunulmalı! 4 RAB bütün uluslara egemendir, Görkemi gökleri aşar. 5 Var mı Tanrıız RAB gibi, Yücelerde oturan, 6 Göklerde ve yeryüzünde olanlara Bakmak için eğil? 7 Düşkünyi yerden kaldırır, Yoksulu çöplükten çıkarır; 8 Soylularla, Halkının soylularıyla birlikte oturtsun diye. 9 Kızır kadını evde oturtur, Çocuk sahibi mutlu bir anne kilar. RAB'be övgüler sunun!

114 israil Mısır'dan çıktıığında, Yakup'un soyu yabancı dil konuşan bir halktan ayrıldığında, 2 Yahuda Rab'bin kutsal yeri oldu, İsrail de O'nun krallığı. 3 Deniz olanı görüp geri çekildi, Şeria Irmağı tersine aktı. 4 Dağlar koç gibi, Tepeler kuzu gibi sıçradı. 5 Ey deniz, sana ne oldu da kaçtin? Ey Şeria, neden tersine aktın? 6 Ey dağlar, niçin koç gibi, Ey tepeler, niçin kuzu gibi sıçradınız? 7 Titre, ey yeryüzü, Kayayı havuza, Çakmaktaşını pinara çeviren Rab'bin önünde, Yakup'un Tanrıızının huzurunda.

115 Bizi değil, ya RAB, bizi değil, Sevgin ve sadakatin uğruna, Kendi adını yücelti! 2 Niçin uluslar: "Hani, nerde onların Tanrıız?" desin. 3 Bizim Tanrıız göklerdedir, Ne isterse yapar. 4 Oysa onların putları altın ve gümüşten yapılmış, İnsan elinin eseridir. 5 Ağızları var, konuşmazlar, Gözleri var, görmezler. 6 Kulakları var, duymazlar, Burunları var, koku almazlar, 7 Elleri var, hissetmezler, Ayakları var, yürümezler, Boğazlarından ses çıkmaz. 8 Onları yapan, onlara güvenen herkes Onlar gibi olacak! 9 Ey İsrail halkı, RAB'be güven, O'dur yardımcıınız ve kalkanınız! 10 Ey Harun soyu, RAB'be güven, O'dur yardımcıınız ve kalkanınız! 11 Ey RAB'den korkanlar, RAB'be güvenin, O'dur yardımcıınız ve kalkanınız! 12 RAB bizi anımsayıp kutsayacak, İsrail halkını, Harun soyunu kutsayacak. 13 Küçük, büyük, Kendisinden korkan herkesi kutsayacak. 14 RAB siz, Sizi ve çocuklarınızı çoğaltısın! 15 Yeri göğü yaratılan RAB Sizleri kutsasin. 16 Göklerin öteleri RAB'bindir, Ama yeryüzünü insanlara vermiştir. 17 Ölüler, sessizlik diyarına inenler, RAB'be övgüler sunmaz; 18 Bizzat RAB'bi öven, Şimdiden sonsuza dek. RAB'be övgüler sunun!

116 RAB'bi seviyorum, Çünkü O feryadımı duyar. 2 Bana kulak verdiği için, Yaşadığım sürece O'na sesleneceğim. 3 Ölüm iplerine dolaşmışdım, Ölüler diyarının kâbusu yakama

yapışmıştı, Sıkıntıya, acıya gömülmüştüm. (Sheol h7585) 4 O zaman RAB'bi adıyla çağırdım, "Aman, ya RAB, kurtar canımı!" dedim. 5 RAB lütufkâr ve adılder, Sevendendir Tanrıımız. 6 RAB saf insanları korur, Tükendiğim zaman beni kurtardı. 7 Ey canım, yine huzura kavuş, Çünkü RAB sana iyilik etti. 8 Sen, ya RAB, canımı ölümden, Gözlerimi yaştan, Ayaklarımı sürçmekten kurtardın. 9 Yaşayanların diyarında, RAB'bin huzurunda yüryeceğim. 10 İman ettim, "Büyük acı çekiyorum" dediğim zaman bile. 11 Şaşkınlık içinde, "Bütün insanlar yalancı" dedim. 12 Ne karşılık verebilirim RAB'be, Bana yaptığı onca iyilik için? 13 Kurtuluş sunusu olarak kadeh kaldırıp RAB'bi adıyla çağıracağım. 14 Bütün halkın önünde, RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim. 15 RAB'bin gözünde değerlidir Sadık kullarının ölümü. 16 Ya RAB, ben gerçekten senin kulunum; Kulun, hizmetçinin oğluyum, Sen çözün bağılarımı. 17 Ya RAB, seni adınla çağrıp Şükran kurbanı sunacağım. 18 RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim Bütün halkın önünde, 19 RAB'bin Tapınağı'nın avlularında, Senin orta yerinde, ey Yeruşalim! RAB'be övgüler sunun!

117 Ey bütün uluslar, RAB'be övgüler sunun! Ey bütün halklar, O'nu yüceltin! 2 Çünkü bize beslediği sevgi büyktür, RAB'bin sadakati sonsuza dek sürer. RAB'be övgüler sunun!

118 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur. 2 "Sonsuzdur sevgisi!" desin İsrail halkı. 3 "Sonsuzdur sevgisi!" desin Harun'un soyu. 4 "Sonsuzdur sevgisi!" desin RAB'den korkanlar. 5 Sıkıntı içinde RAB'be seslendim; Yanıtladı, rahata kavuşturdu beni. 6 RAB benden yana, korkmam; İnsan bana ne yapabilir? 7 RAB benden yana, benim yardımıcım, Benden nefret edenlerin sonuna zaferle bakacağım. 8 RAB'be sıçınmak insana güvenmekten iyidir. 9 RAB'be sıçınmak Soylulara güvenmekten iyidir. 10 Bütün uluslar beni kuşattı, RAB'bin adıyla püskürttüm onları. 11 Kuşattılar, sardılar beni, RAB'bin adıyla püskürttüm onları. 12 Arılar gibi sardılar beni, Ama diken ateşi gibi sönüverdiler; RAB'bin adıyla püskürttüm onları. 13 İtilip kakıldım, düşmek üzereydim, Ama RAB yardım etti bana. 14 RAB gücüm ve ezgimdir, O kurtardı beni. 15 Sevinç ve zafer çığlıklarını Çinliyor doğruların çadırlarında: "RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar! 16 RAB'bin sağ eli üstündür, RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!" 17 Olmeyecek, yaşayacağım, RAB'bin yaptıklarını duyuracağım. 18 RAB beni şiddetle yola getirdi, Ama ölüme terk etmedi. 19 Açın bana adalet kapılarını, Girip RAB'be şükredeyim. 20 İşte budur RAB'bin kapısı! Doğrular girebilir oradan. 21 Sana şükrederim, çünkü bana yanıt verdin, Kurtarıcım oldun. 22 Yapıcların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu. 23 RAB'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş! 24 Bugün RAB'bin yarattığı gündür, Onun için sevinip coşalım! 25 Ne olur, ya RAB, kurtar bizi, Ne olur, başarılı kıl bizi! 26 Kutsansın RAB'bin adıyla gelen! Kutsuyoruz siz RAB'bin evinden. 27 RAB Tanrı'dır, aydınlattı bizi. İplerle bağlayın bayram kurbanını, İlerleyin sunağın boynuzlarına kadar. 28 Tanrim sensin, şükrederim sana, Tanrı sensin, yüceltirim seni. 29 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

119 Ne mutlu yolları temiz olanlara, RAB'bin yasasına göre yaşayanlara! 2 Ne mutlu O'nun öğretlerine uyanlara, Bütün yüreğimle O'na yönelenlere! 3 Hiç haksızlık etmezler, O'nun yolunda yürürlar. 4 Koyduğun koşullara Dikkatle uyulmasını buyurdun. 5 Keşke kararlı olsam Senin kurallarına uymakta! 6 Hiç utanmayacağım, Bütün buyruklarını izledikçe. 7 Şükredeceğim sana temiz yürekle, Adil hükümlerini öğrendikçe. 8 Kurallarını yerine getireceğim, Bırakma beni hiçbir zaman! 9 Genç insan yolunu nasıl temiz tutar? Senin sözünü tutmakla. 10 Bütün yüreğimle sana yöneliyorum, İzin verme buyruklarından sapmama! 11 Akımdan çıkarmam sözünü, Sana karşı günah işlememek için. 12 Övgüler olsun sana, ya RAB, Bana kurallarını öğret. 13 Ağızdan çıkan bütün hükümleri Dudaklarımı yinelıyorum. 14 Sevinç duyuyorum öğretlerini izlerken, Sanki benim oluyor bütün hazineler. 15 Koşullarını derin derin düşünüyorum, Yollarını izlerken. 16 Zevk alıyorum kurallarından, Sözünü unutmayacağım. 17 Ben kuluna iyilik et ki yaşayayım, Sözüne uyayım. 18 Gözlerimi aç, Yasandaki harikaları göreyim. 19 Garibim bu dünyada, Buyruklarını benden gizleme! 20 İçim tükeniyor, Her an hükümlerini özlemekten. 21 Buyruklarından sapan Lanetli küstahları azarlarsın. 22 Uzaklaştır benden küçümsemeleri, hakareteri, Çünkü öğretlerini tutuyorum. 23 Önderler toplanıp beni kötüleseler bile, Ben kulun senin kurallarını derin derin düşüneceğim. 24 Öğütlerin benim zevkimdir, Bana akıl verirler. 25 Toza toprağa serildim, Sözün uyarınca yaşam ver bana. 26 Yaptıklarımı açıkladım, beni yanıtladın; Kurallarını öğret bana! 27 Koşullarını anlamamı sağla ki, Harikalarının üzerinde düşüneyim. 28 İçim eriyor kederden, Sözün uyarınca güçlendir beni! 29 Yalan yoldan uzaklaşır, Yasan uyarınca lütfet bana. 30 Ben sadakat yolunu seçtim, Hükümlerini uygun gördüm. 31 Öğütlerine dört elle sarıldım, ya RAB, Utandırma beni! 32 İçime huzur verdığın için Buyrukların doğrultusunda koşacağım. 33 Kurallarını nasıl izleyeceğimi öğret bana, ya RAB, Öyle ki, onları sonuna kadar izleyeyim. 34 Anlamamı sağla, yasana uyayım, Bütün yüreğimle onu yerine getireyim. 35 Buyrukların doğrultusunda yol göster bana, Çünkü yoldan zevk alırım. 36 Yüreğimi haksız kazanca değil, Kendi öğretlerine yönelt. 37 Gözlerimi boş seylerden çevir, Beni kendi yolunda yaşıat. 38 Senden korkulması için Ben kuluna verdığın sözü yerine getir. 39 Korktuğum hakarettен uzak tut beni, Çünkü senin ilkelerin iyidir. 40 Çok özlüyorum senin koşullarını! Beni doğrulüğünün içinde yaşat! 41 Bana sevgini göster, ya RAB, Sözün uyarınca kurtar beni! 42 O zaman beni aşağılayanlara Gereken yanıt verebilirim, Çünkü senin sözüne güvenirim. 43 Gerçeğini ağızından düşürme, Çünkü senin hükümlerine umut bağladım. 44 Yasana sürekli, Sonsuza dek uyacağım. 45 Özgürce yüreğeceğim, Çünkü senin koşullarına yöneldim ben. 46 Kralların önünde senin öğretlerinden söz edecek, Utanç duymayacağım. 47 Senin buyruklarından zevk alıyor, Onları seviyorum. 48 Saygı ve sevgi duyuyorum buyruklarına, Derin derin düşünüyorum kurallarını. 49 Kuluna verdığın sözü anımsa, Bununla umut verdin bana. 50 Açı çektiğimde beni avutan budur, Sözün bana yaşam verir. 51 Çok eğlendiler küstahlar benimle, Yine de yasandan şaşmadım. 52 Geçmişte verdığın hükümleri anımsayıncı, Avundum, ya RAB. 53 Çileden çıķıyorum, Yasası

terk eden kötüler yüzünden. 54 Senin kurallarındır ezgilerimin konusu, Konuk olduğum bu dünyada. 55 Gece adını anarım, ya RAB, Yasana uyarım. 56 Tek yaptığım, Senin koşullarına uymak. 57 Benim payıma düşen sensin, ya RAB, Sözlerini yerine getireceğim, dedim. 58 Bütün yüreğimle sana yakardım. Lütfet bana, sözün uyarınca. 59 Tuttuğum yolları düşündüm, Senin öğretlerine göre adım attım. 60 Buyruklarına uymak için Elimi çabuk tuttum, oyalanmadım. 61 Kötülerin ipleri beni sardı, Yasası unutmadım. 62 Doğru hükümler için Gece yarısı kalkıp sana şükrederim. 63 Dostuyum bütün senden korkanları, Koşullarına uyanların. 64 Yeryüzü sevginle dolu, ya RAB, Kuralları öğret bana! 65 Ya RAB, iyilik ettin kuluna, Sözünü tuttun. 66 Bana sağduyu ve bilgi ver, Çünkü inanıyorum buyruklarına. 67 Aci çekmeden önce yoldan sapardım, Ama şimdi sözüne uyuyorum. 68 Sen iyisin, iyilik edersin; Bana kurallarını öğret. 69 Küstahlar yalanlarla beni lekeledi, Ama ben bütün yüreğimle senin koşullarına uyarım. 70 Onların yüreği yağ bağıladı, Bense zevk alırım yasandan. 71 İyi oldu acı çekmem; Çünkü kuralları öğreniyorum. 72 Ağızdan çıkan yasa benim için Binlerce altın ve gümüşten daha değerlidir. 73 Senin ellerin beni yarattı, biçimlendirdi. Anlamamı sağla ki buyruklarını öğreneylim. 74 Senden korkanlar beni görünce sevinsin, Çünkü senin sözüne umut bağladım. 75 Biliyorum, ya RAB, hükümlerin adıldır; Bana acı çekтирken bile sadıksın. 76 Ben kuluna verdiğiñ söz uyarınca, Sevgin beni avutsun. 77 Sevecenlik göster bana, yaşayayım, Çünkü yasandan zevk alıyorum. 78 Utansın küstahlar beni yalan yere suçladıkları için. Bense senin koşullarını düşünüyorum. 79 Bana dönsün senden korkanlar, Öğütlerini bileyenler. 80 Yüreğim kusursuz ıysun kurallarına, Öyle ki, utanç duymayıyım. 81 İçim tükeniyor senin kurtarışını özlerken, Senin sözüne umut bağladım ben. 82 Gözümün feri sönüyor söz verdiklerini beklemekten, "Ne zaman avutacaksın beni?" diye soruyorum. 83 Dumandan karamış tulumda döndüm, Yine de unutmuyorum kurallarını. 84 Daha ne kadar bekleyeceğim kulun? Ne zaman yargılacaksañ bana zulmedenler? 85 Çukur kazdırın benim için Yasana uymayan küstahlar. 86 Bütün buyrukların güvenilirdir; Haksız yere zulmediyorlar, yardım et bana! 87 Nerdeyse sileceklerdi beni yeryüzünden, Ama ben senin koşullarından ayrılmadım. 88 Koru canım sevgin uyarınca, Tutayım ağızdan çıkan öğretleri. 89 Ya RAB, sözün Göldeye sonsuza dek duruyor. 90 Sadakatin kuşaklar boyu sürüyor, Kurduğun yeryüzü sapaslaşım duruyor. 91 Bugün hükümlerin uyarınca ayakta duran her şey Sana kulluk ediyor. 92 Eğer yasan zevk kaynağım olmasaydı, Çektiğim acılardan yok olurdum. 93 Koşullarını asla unutmayacağım, Çünkü onlarla bana yaşam verdin. 94 Kurtar beni, çünkü seninim, Senin koşullarına yöneldim. 95 Kötüler beni yok etmeye beklerken, Ben senin öğretlerini inceliyorum. 96 Kusursuz olan her şeyin bir sonu olduğunu gördüm, Ama senin buyruğun sınır tanımaz. 97 Ne kadar severim yasan! Bütün gün düşünürüm onun üzerinde. 98 Buyrukların beni düşmanlarından bilge kilar, Çünkü her zaman aklımdadır onlar. 99 Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım, Çünkü öğretlerin üzerinde düşünüyorum. 100 Yaşlılardan daha bilgeyim, Çünkü senin koşullarına uyuyorum. 101 Sakınırim her kötü yoldan, Senin sözünü tutmak için. 102

Ayrılmam hükümlerinden, Çünkü bana sen öğrettin. 103 Netli geliyor verdiğiñ sözler damağıma, Baldan netli geliyor ağızma! 104 Senin koşullarına uymakla bilgelik kazanıyorum, Bu yüzden nefret ediyorum her yanlış yoldan. 105 Sözün adımlarım için çira, Yolum için ışıktr. 106 Adil hükümlerini izleyeceğime ant içtim, Andımı tutacağım. 107 Çok sıkıntı çektim, ya RAB; Koru hayatı sözün uyarınca. 108 Ağızdan çıkan içten övgüler Kabul et, ya RAB, Bana hükümlerini öğret. 109 Hayatım her an tehlikede, Yine de unutmam yasani. 110 Kötüler tuzak kurdu bana, Yine de sapmadım senin koşullarından. 111 Öğütlerin sonsuza dek mirasındır, Yüreğimin sevincidir onlar. 112 Kararlıyım Sonuna kadar senin kurallarına uymaya. 113 Döneklerden tiksinsin, Senin yasani severim. 114 Sığınağım ve kalkanım sensin, Senin sözüne umut bağlarım. 115 Ey kötüler, benden uzak durun, Tanrı'ın buyruklarını yerine getireyim. 116 Sözün uyarınca destek ol bana, yaşam bulayım; Umutumu boşça karma! 117 Sıkı tut beni, kurtulayım, Her zaman kurallarını dikkate alayım. 118 Kurallarından sapan herkesi reddedersin, Çünkü onların hileleri boştur. 119 Dünya'daki kötüleri cüraf gibi atarsın, Bu yüzden severim senin öğretlerini. 120 Bedenim ürperiyor dehşetinden, Korkuyorum hükümlerinden. 121 Adil ve doğru olanı yaptım, Gaddarların eline bırakma beni! 122 Güven altına al kulunun mutluluğunu, Baskı yapmasın bana küstahlar. 123 Gözümün feri sönüyor, Beni kurtarmanın, Adil sözünü yerine getirmeni beklemekten. 124 Kuluna sevgin uyarınca davranış, Bana kurallarını öğret. 125 Ben senin kulunum, bana aklı ver ki, Öğütlerini anlayabileyim. 126 Ya RAB, harekete geçmenin zamanıdır, Yasası çigniyorlar. 127 Bu yüzden senin buyruklarını, Altından, saf altından daha çok seviyorum; 128 Koyduğun koşullarını hepsini doğru buluyorum, Her yanlış yoldan tiksiniyorum. 129 Harika öğretlerin var, Bu yüzden onlara candan uyuyorum. 130 Sözlerinin açıklanışı aydınlichkeit saçar, Saf insanlara aklı verir. 131 Ağızım açık, soluk soluğayım, Çünkü buyruklarını özlüyorum. 132 Bana lütfüla bak, Adını sevenlere her zaman yaptığıñ gibi. 133 Adımlarımı pekiştir verdiğiñ söz uyarınca, Hiçbir suç bana egemen olmasın. 134 Kurtar beni insan baskısından, Koşullarına uyabileyim. 135 Yüzün aydınlichkeit saçın kulunun üzerine, Kurallarını öğret bana. 136 Oluk oluk yaş akiyor gözlerimden, Çünkü uymuyorlar yasana. 137 Sen adilsin, ya RAB, Hükümlerin doğrudur. 138 Buyurduğun öğretler doğru Ve tam güvenilirdir. 139 Gayretim beni tüketti, Çünkü düşmanlarım unuttu senin sözlerini. 140 Sözün çok güvenilirdir, Kulun onu sever. 141 Önemsiz ve horlanan biriyim ben, Ama koşullarını unutmuyorum. 142 Adaletin sonsuza dek doğrudur, Yasan gerçektir. 143 Sıkıntıya, darlığa düştüm, Ama buyrukların benim zevkimdir. 144 Öğütlerin sonsuza dek doğrudur; Bana aklı ver ki, yaşayayım. 145 Bütün yüreğimle haykıryorum, Yanıtla beni, ya RAB! Senin kurallarına uyacağım. 146 Sana sesleniyorum, Kurtar beni, Öğütlerine uyayım. 147 Gün doğmadan kalkıp yardım dilerim, Senin sözüne umut bağıladım. 148 Verdiğiñ söz üzerinde düşüneyim diye, Gece boyunca uykuya girmiyor gözüme. 149 Sevgin uyarınca sesime kulak ver, Hükümlerin uyarınca, ya RAB, yaşam ver bana! 150 Yaklaşıyor kötülük ardında koşanlar, Yasandan uzaklaşıyorlar. 151 Oysa sen yakınsın, ya RAB, Bütün buyrukların gerçektir. 152 Çoktan beri anladım Öğütlerini

sonsuz dek verdiğini. 153 Çektiğim sıkıntıyı gör, kurtar beni, Çünkü yasani unutmadım. 154 Davamı savun, özgür kıl beni, Sözün uyarınca koru canımı. 155 Kurtuluş kötülerden uzaktır, Çünkü senin kurallarına yönelmiyorlar. 156 Çok sevecensin, ya RAB, Hükümlerin uyarınca koru canımı. 157 Bana zulmedenler, düşmanlarım çok, Yine de sapmadım senin öğütlerinden. 158 Tiksinerek bakıyorum hainlere, Çünkü uymuyorlar senin sözüne. 159 Bak, ne kadar seviyorum koşullarını, Sevgin uyarınca, ya RAB, koru canımı. 160 Sözlerinin temeli gerektir, Doğru hükümlerinin tümü sonsuza dek sürecektr. 161 Yok yere zulmediyor bana önderler, Oysa yüreğim senin sözünle titrer. 162 Ganimet bulan biri gibi Verdiğin sözlerde sevinç bulurum. 163 Tiksinir, içerenim yalandan, Ama senin yasani severim. 164 Doğru hükümler için Seni günde yedi kez överim. 165 Yasani sevenler büyük esenlik bulur, Hiçbir şey sendeletmez onları. 166 Ya RAB, kurtarısına umut bağlar, Buyruklarını yerine getiririm. 167 Öğütlerine candan uyar, Onları çok severim. 168 Öğütlerini, koşullarını uygularım, Çünkü bütün davranışlarımö görürsun sen. 169 Feryadım sana erişsin, ya RAB, Sözün uyarınca aklı ver bana! 170 Yalvarışım sana ulaşın; Verdiğin söz uyarınca kurtar beni! 171 Dudaklarından övgüler aksın, Çünkü bana kurallarını öğretiyorsun. 172 Dilimde sözün ezbilere dönüşüşün, Çünkü bütün buyruklarını doğrudur. 173 Elin bana yardıma hazır olsun, Çünkü senin koşullarını seçtim ben. 174 Kurtarışını özlüyorum, ya RAB, Yasan zevk kaynağımdır. 175 Beni yaşat ki, sana övgüler sunayım, Hükümlerin bana yardımcı olsun. 176 Kaybolmuş koyun gibi avare dolaşıyordum; Kulunu ara, Çünkü buyruklarını unutmadım ben.

120 Hac ilahisi Sıkıntıya düşünce RAB'be seslendim;
Yanıtladı beni. 2 Ya RAB, kurtar canımı yalancı dudaklardan, Aldatıcı dillerden! 3 Ey aldatıcı dil, RAB ne verecek sana, Daha ne verecek? 4 Yiğidin sıvı oklarıyla Retem çalışından alevli korlar! 5 Vay bana, Meşek'te garip kaldım sanki, Kedar çadırları arasında oturdum. 6 Fazla kaldım Barıştan nefret edenler arasında. 7 Ben barış yanlısim, Ama söyle başladığında, Onlar savaşa kalkıyor!

121 Hac ilahisi Gözlerimi dağlara kaldırıyorum, Nereden yardım gelecek? 2 Yeri göğü yaratan RAB'den gelecek yardım. 3 O ayaklarının kaymasına izin vermez, Seni koruyan uyuklamaz. 4 İsrail'in koruyucusu ne uyur ne uyuklar. 5 Senin koruyucun RAB'dır, O sağ yanında sana gölgедir. 6 Gündüz güneş, Gece ay sana zarar vermez. 7 RAB her kötülikten seni korur, Esirger canını. 8 Şimdi sonsuza dek RAB koruyacak gidişini, gelişini.

122 Davut'un hac ilahisi Bana: "RAB'bin evine gidelim"
dendikçe Sevinirim. 2 Ayaklarımız senin kapılarında, Ey Yeruşalim! 3 Bitişik nizamda kurulmuş bir kentir Yeruşalim! 4 Oymaklar çıkar oraya, RAB'bin oymakları, İsrail'e verilen öğüt uyarınca, RAB'bin adına şükretmek için. 5 Çünkü orada yargı tahtları, Davut soyunun tahtları kurulmuştur. 6 Esenlik dileyin Yeruşalim'e: "Huzur bulsun seni sevenler! 7 Surlarına esenlik, Saraylarına huzur egemen olsun!" 8 Kardeşlerim, dostlarım için, "Esenlik olsun sana!" derim. 9 Tanrıımız RAB'bin evi için iyilik dilerim sana.

123 Hac ilahisi Gözlerimi sana kaldırıyorum, Ey göklerde taht kuran! 2 Nasıl kolların gözleri efendilerinin, Hizmetçinin gözleri hanımının eline bakarsa, Bizim gözlerimiz de RAB Tanrıımız'a öyle bakar, O bize acıycıncaya dek. 3 Aci bize, ya RAB, acı; Gördüğümüz hakaret yeter de artar. 4 Rahat yaşayanların alayları, Küstahların hakareti Canımıza yetti.

124 Davut'un hac ilahisi RAB bizden yana olmasaydı, Desin şimdi İsrail: 2 RAB bizden yana olmasayı, insanlar bize saldırdığında, 3 Diri diri yutarlardı bizi, Öfkeleri bize karşı alevlenince. 4 Sular silip süpürüdü bizleri, Seller geçerdi üzerinden. 5 Kabaran sular Aşardı başımızdan. 6 Övgüler olsun Bizi onların ağızına yem etmeyen RAB'be! 7 Bir kuş gibi Kurtuldu canımız avcının tuzağından, Kirıldı tuzak, kurtulduk. 8 Yeri göğü yaratan RAB'bin adı yardımcımızdır.

125 Hac ilahisi RAB'be güvenenler Siyon Dağı'na benzer, Sarsılmaz, sonsuza dek durur. 2 Dağlar Yeruşalim'i nasıl kuşatmışsa, RAB de halkını öyle kuşatmıştır, Şimdi sonsuza dek. 3 Kalımayacak kötülerin asası, Doğruların payına düşen topraka, Yoksa doğrular haksızlığı el uzatabilir. 4 İyilik et, ya RAB, iyilere, yüreği temiz olanlara. 5 Ama kendi halkından eğri yollara sapanları, RAB kötü uluslararası birlikte kovacak. İsrail'e esenlik olsun!

126 Hac ilahisi RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince, Rüya gibi geldi bize. 2 Ağımız gülüşlerle, Dilimiz sevinç çığlıklarla doldu. "RAB onlar için büyük işler yaptı" Diye konuşuldu uluslar arasında. 3 RAB bizim için büyük işler yaptı, Sevinç doldu içimiz. 4 Ya RAB, eski gönencimize kavuştur bizi, Negev'de suya kavuşan vadiler gibi. 5 Gözyaşları içinde ekenler, Sevinç çığlıklarla bicecek; 6 Ağlayarak tohum cuvalını taşıyıp dolaşan, Sevinç çığlıklarla atarak demetlerle döncek.

127 Süleyman'ın hac ilahisi Evi RAB yapmazsa, Yapıcılar boşuna didinir. Kenti RAB korumazsa, Bekçi boşuna bekler. 2 Boşuna erken kalkıp Geç yatiyorsunuz. Ey zahmetle kazanılan ekmeği yiyenler, RAB sevdiklerinin rahat uyumusunu sağlar. 3 Çocuklar RAB'bin verdiği bir armağandır, Rahmin ürünü bir ödüldür. 4 Yiğidin elinde nasılsa oklar, Öyledir genelikte doğan çocukların. 5 Ne mutlu ok kılıfı onlarla dolu insana! Kent kapısında hasımlarıyla tartışırken Utanç duymayacaklar.

128 Hac ilahisi Ne mutlu RAB'den korkana, O'nun yolunda yürüyene! 2 Emeğinin ürününü yiyeceksin, Mutlu ve başarılı olacaksın. 3 Eşin evinde verimli bir asma gibi olacak; Çocukların zeytin filizleri gibi sofranın çevresinde. 4 İşte RAB'den korkan kişi Böyle kutsanacak. 5 RAB seni Siyon'dan kutsasın! Yeruşalim'in gönencini göresin, Bütün yaşamın boyunca! 6 Çocuklarının çocukların göresin! İsrail'e esenlik olsun!

129 Hac ilahisi Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar; Şimdi söyleşin İsrail: 2 "Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar, Ama yenemediler beni. 3 Çiftçiler saban sürdürüler sırtında, Upuzun iz bıraktılar." 4 Ama RAB adıdır, Kesti kötülerin bağılarını. 5 Siyon'dan nefret eden herkes Utanç içinde geri çekilsin. 6 Damlardaki ota, Büyümeden kuruyan ota dönsünler. 7 Orakçı avucunu, Demetçi kucağını dolduramaz onunla. 8

Yoldan geçenler de, "RAB sizi kutsasın, RAB'bin adıyla sizi kutsarız" demezler.

130 Hac ilahisi Derinliklerden sana sesleniyorum, ya RAB, 2 Sesimi işit, ya Rab, Yalvarışına iyi kulak ver! 3 Ya RAB, sen suçların hesabını tutsan, Kim ayakta kababilir, ya Rab? 4 Ama sen bağışlayıcısın, Öyle ki senden korkulsun. 5 RAB'bi gözlüyorum, Canım RAB'bi gözlüyor, Umut bağlıyorum O'nun sözüne. 6 Sabahı gözleyenlerden, Evet, sabahı gözleyenlerden daha çok, Canım Rab'bi gözlüyor. 7 Ey İsrail, RAB'be umut bağıla! Çünkü RAB'de sevgi, Tam kurtuluş vardır. 8 İsrail'i bütün suçlarından Fidyeyle O kurtaracaktır.

131 Davut'un hac ilahisi Ya RAB, yüreğimde gurur yok, Gözüm yükseklerde değil. Büyük işlerle, Kendimi aşan harika işlerle uğraşmıyorum. 2 Tersine, ana kucağından süttен kesilmiş çocuk gibi, Kendimi yataşırı huzur buldum, Süttien kesilmiş çocuğa döndüm. 3 Ey İsrail, RAB'be umut bağıla! Şimdi de sonsuza dek!

132 Hac ilahisi Ya RAB, Davut'un hatrı için, Çektiği bütün zorlukları, Sana nasıl ant içtiğini, Yakup'un güçlü Tanrısı'na adak adadığını animsası: 3 "Evime gitmeyeceğim, Yatağıma uzanmayacağım, 4 Gözlerime uykuya gitmeyecek, Göz kapaklarım kapanmayacak, 5 RAB'be bir yer, Yakup'un güçlü Tanrısı'na bir konut buluncaya dek." 6 Antlaşma Sandığı'nın Efrata'da olduğunu duyduk, Onu Yaar kırlarında bulduk. 7 "RAB'bin konutuna gidelim, Ayağının taburesi önünde tapınalım" dedik. 8 Çık, ya RAB, yaşayacağın yere, Gökündü simgeleyen sandıkla birlikte. 9 Kâhiplerin doğruluğu kuşansın, Sadık kolların sevinç çığlıklar atın. 10 Kulun Davut'un hatrı için, Meshettiğin krala yüz çevirme. 11 RAB Davut'a kesin ant içti, Andından dönmez: "Senin soyundan birini tahtına oturtacağım. 12 Eğer oğulların antlaşmama, Vereceğim öğütler uyarılrsa, Onların oğulları da sonsuza dek Senin tahtına oturacak." 13 Çünkü RAB Siyon'u seçti, Onu konut edinmek istedi. 14 "Sonsuza dek yaşayacağım yer budur" dedi, "Burada oturacağım, çünkü bunu kendim istedim. 15 Çok bereketli kılacağım erzağını, Yiecekle doyuracağım yoksullarımı. 16 Kurtuluşla donatacağım kâhiplerini; Hep sevinç ezgileri söyleyecek sadık kolları. 17 Burada Davut soyundan güçlü bir kral çıkaracağım, Meshettiğim kralın soyunu Işık olarak sürdürceğim. 18 Düşmanları utanca büriyeceğim, Ama onun başındaki taç parıldayacak."

133 Davut'un hac ilahisi Ne iyi, ne güzeldir, Birlik içinde kardeşçe yaşamak! 2 Başa sürülen değerli yağ gibii, Sakaldan, Harun'un sakalından Kaftanının yakasına dek inen yağ gibi. 3 Hermon Dağı'na yağan çiy Siyon dağlarına yağıyor sanki. Çünkü RAB orada bereketi, Sonsuz yaşamı buyurdu.

134 Hac ilahisi Ey sizler, RAB'bin bütün kolları, RAB'bin Tapınağı'nda gece hizmet edenler, O'na övgüler sunun! 2 Ellerinizi kutsal yere doğru kaldırır RAB'be övgüler sunun! 3 Yeri göğü yaratın RAB kutsasın sizi Siyon'dan.

135 RAB'be övgüler sunun! RAB'bin adına övgüler sunun, Ey RAB'bin kolları! Ey sizler, RAB'bin Tapınağı'nda,

Tanrıımızın Tapınağı'nın avlularında hizmet edenler, Övgüler sunun! 3 RAB'be övgüler sunun, Çünkü RAB iyidir. Adını ilahillerle övün, Çünkü hoştur bu. 4 RAB kendine Yakup soyunu, Öz halkı olarak İsrail'i seçti. 5 Biliyorum, RAB büyükür, Rabbimiz bütün ilahillardan üstünür. 6 RAB ne isterse yapar, Göklerde, yeryüzünde, Denizlerde, bütün derinliklerde. 7 Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir, Yağmur için şimşek çaktırır, Ambarlarından rüzgar estirir. 8 İnsanlardan hayvanlara dek Mısır'da ilk doğanları öldürdü. 9 Ey Mısır, senin orta yerinde, Firavunla bütün görevllerine Belirtiler, şansaşı işler gösterdi. 10 Birçok ulusu bozguna uğrattı, Güçlü kralları öldürdü: 11 Amorlu kral Sihon'u, Başan Kralı Og'u, Bütün Kenan krallarını. 12 Topraklarını mülk, Evet, mülk olarak halkı İsrail'e verdi. 13 Ya RAB, adın sonsuza dek sürecek, Bütün kuşaklar seni anacak. 14 RAB halkını haklı çıkarır, Kullarına acır. 15 Ulusların putları altın ve gümüşten yapılmış, İnsan elinin eseridir. 16 Ağızları var, konuşmazlar, Gözleri var, görmezler, 17 Kulakları var, duymazlar, Soluk alıp vermezler. 18 Onları yapan, onlara güvenen herkes Onlar gibi olacak! 19 Ey İsrail halkı, RAB'be övgüler sun! Ey Harun soyu, RAB'be övgüler sun! 20 Ey Levi soyu, RAB'be övgüler sun! RAB'be övgüler sunun, ey RAB'den korkanlar! 21 Yeruşalim'de oturan RAB'be Siyon'dan övgüler sunulsun! RAB'be övgüler sunun!

136 Şükredin RAB'be, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur; 2 Şükredin tanrılar Tanrısı'na, Sevgisi sonsuzdur; 3 Şükredin rabler Rabbi'ne, Sevgisi sonsuzdur; 4 Büyük harikalar yapan tek varlığı, Sevgisi sonsuzdur; 5 Gökleri bilgece yaratana, Sevgisi sonsuzdur; 6 Yeri sular üzerine yayana, Sevgisi sonsuzdur; 7 Büyük işçiler yaratana, Sevgisi sonsuzdur; 8 Gündüze egemen olsun diye güneş, Sevgisi sonsuzdur; 9 Geceye egemen olsun diye ayı ve yıldızları yaratana, Sevgisi sonsuzdur; 10 Mısır'da ilk doğanları öldürüne, Sevgisi sonsuzdur; 11 Güçlü eli, kudretli koluya Sevgisi sonsuzdur; İsrail'i Mısır'dan çıkarana, Sevgisi sonsuzdur; 13 Kamiş Denizi'ni ikiye bölene, Sevgisi sonsuzdur; 14 İsrail'i ortasından geçirene, Sevgisi sonsuzdur; 15 Firavunla ordusunu Kamiş Denizi'ne dökene, Sevgisi sonsuzdur; 16 Kendi halkını çölde yürütene, Sevgisi sonsuzdur; 17 Büyük kralları vurana, Sevgisi sonsuzdur; 18 Güçlü kralları öldürüne, Sevgisi sonsuzdur; 19 Amorlu kral Sihon'u, Sevgisi sonsuzdur; 20 Başan Kralı Og'u öldürüne, Sevgisi sonsuzdur; 21 Topraklarını mülk olarak, Sevgisi sonsuzdur; Kulu İsrail'e mülk verene, Sevgisi sonsuzdur; 23 Düşkün günlerimizde bizi animsayana, Sevgisi sonsuzdur; 24 Düşmanlarımızdan bizi kurtarana, Sevgisi sonsuzdur; 25 Bütün canllara yiyecek verene, Sevgisi sonsuzdur; 26 Şükredin Göklerin Tanrısı'na, Sevgisi sonsuzdur.

137 Babil irmakları kıyısında oturup Siyon'u andıkça ağladık; 2 Çevredeki kavaklırlar Lirlerimizi astık. 3 Çünkü orada bizi tatsak edenler bizden ezgiler, Bize zulmedenler bizden şenlik istiyor, "Siyon ezgilerinden birini okuyun bize!" diyorlardı. 4 Nasıl okuyabilirim RAB'bin ezgisini El toprağından? 5 Ey Yeruşalim, seni unutursam, Sağ elim kurusun. 6 Seni anmaz, Yeruşalim'i en büyük sevincimden üstün tutmazsam, Dilim damığima yapışın! 7 Yeruşalim'in düşüğü gün, "Yıkın onu, yıkın temellerine kadar!"

Diyen Edomlular'ın tavrını anımsa, ya RAB. 8 Ey sen, yıkılışı Babil kızı, Bize yaptıklarını Sana ödetecek olana ne mutlu! 9 Ne mutlu senin yavrularını tutup Kayalarda parçalayacak insana!

138 Davut'un mezmuru Bütün yüreğimle sana şükrederim, ya RAB, İlahlar önünde seni ilahilerle överim. 2 Kutsal tapınağına doğru eğilir, Adına şükrederim, Sevgin, sadakatın için. Çünkü adını ve sözünü her şeyden üstün tuttun. 3 Seslendiğim gün bana yanıt verdin, İçime güç koydun, beni yüreklenirdin. 4 Şükretsın sana, ya RAB, yeryüzü krallarının tümü, Çünkü ağızından çıkan sözleri iştittiler. 5 Yaptığın işleri ezbillerle övsünler, ya RAB, Çünkü çok yücesin. 6 RAB yüksekse de, Alâkgönüllülerini gözetir, Küstahları uzaktan tamır. 7 Sıkıntıya düşersem, canımı korur, Düşmanlarımın öfkesine karşı el kaldırırsın, Sağ elin beni kurtarır. 8 Ya RAB, her şeyi yaparsın benim için. Sevgin sonsuzdur, ya RAB, Elinin eserini bırakma!

139 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ya RAB, sınayıp tanındın beni. 2 Oturup kalkışımı bilirsın, Niyetimi uzaktan anılsın. 3 Gittiğim yolu, yattığım yeri incedenince elersin, Bütün yaptıklarımın haberini var. 4 Daha sözü ağızma almadan, Söyledeceğim her şeyi bilirsın, ya RAB. 5 Beni cepeçevre kuşattın, Elini üzerinde koydun. 6 Kaldırıramam böylesi bir bilgiyi, Başa çikamam, erişemem. 7 Nereye gidebilirim senin Ruhun'dan, Nereye kaçabilirim huzurundan? 8 Göklere çıksam, oradasın, Ölüler diyarına yatak sersem, yine oradasın. (Sheol h7585) 9 Seherin kanatlarını alıp uçsam, Denizin ötesine konsam, 10 Orada bile elin yol gösterir bana, Sağ elin tutar beni. 11 Desem ki, "Karanlık beni kaplasın, Çevremdeki aydınlichkeit geceye dönsün." 12 Karanlık bile karanlık sayılmaz senin için, Gece, gündüz gibi işıldar, Karanlıkla aydınlichkeit birdir senin için. 13 İç varlığını sen yaratın, Annemin rahmında beni sen ördün. 14 Sana övgüler sunarım, Çünkü müthiş ve harika yaratılmışım. Ne harika işlerin var! Bunu çok iyi bilirim. 15 Gizli yerde yaratıldığında, Yerin derinliklerinde örülüduğumde, Bedenim senden gizli değildi. 16 Henüz döl yatağındayken gözlerin gördü beni; Bana ayrılan günlerin hiçbirini gelmeden, Hepsi senin kitabına yazılmıştı. 17 Hakkındaki düşüncelerin ne değerli, ey Tanrı, Sayıları ne çok! 18 Kum tanelerinden fazladır saymaya kalksam. Uyaniyorum, hâlâ seninleyim. 19 Ey Tanrı, keşke kötüleri öldürsün! Ey eli kanlı insanlar, uzaklaşın benden! 20 Çünkü senin için kötü konuşuyorlar, Adını kötüye kullanıyor düşmanların. 21 Ya RAB, nasıl tiksintim senden tiksintilerden? Nasıl içrenmem sana başkaldırınlardan? 22 Onlardan tüümyle nefret ediyor, Onları düşman sayıyorum. 23 Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi, Sina beni, öğren kaygilarımı. 24 Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı, Öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda!

140 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ya RAB, kurtarı beni kötü insandan, Koru beni zorbadan. 2 Onlar yüreklerinde kötülük tasarılar, Savaşçı sürekli körküler, 3 Yılan gibi dillerini bilerler, Engerek zehiri var dedaklarının altında. (Sela) 4 Ya RAB, sakın beni kötüünün elinden, Koru beni zorbadan; Bana çelme takmayı tasarlıyorlar. 5 Küstahlar benim için tuzak kurdu, Haydutlar ağ gerdi; Yol kenarına kapan koydular benim için. (Sela) 6 Sana diyorum, ya RAB: "Tanım sensin." Yalvarışma

kulak ver, ya RAB. 7 Ey Egemen RAB, güclü kurtarıcım, Savaş içinde başımı korudun. 8 Kötülerin dileklerini yerine getirme, ya RAB, Tasarılarını ileri götürme! Yoksa gurura kapılırlar. (Sela) 9 Beni kuşatanların başını, Dudaklarından dökülen fesat kaplasın. 10 Kızgın korlar yaşın üzerlerine! Ateşe, dipsiz çukurlara atılsınlar, Bir daha kakkamasınlar. 11 İftiracılara ülkede hayat kalmasın, Felaket zorbaları amansızca avlasın. 12 Biliyorum, RAB mazlumun davasını savunur, Yoksulları haklı çıkarır. 13 Kuşkusuz doğrular senin adına şükredecek, Dürüstler senin huzurunda oturacak.

141 Davut'un mezmuru Seni çağırıyorum, ya RAB, yardımına koş! Sana yakarına sesime kulak ver! 2 Duam önünde yükselen buhur gibi, El açışım akşam sunusu gibi kabul görsün! 3 Ya RAB, ağızma bekçi koy, Dudaklarımın kapısını korusu! 4 Yüreğim kötlüğe eğilm gösternesin, Suç işleyenlerin fesadına bulşamayım; Onların nefis yemeklerini tatmayayım. 5 Doğru insan bana vursa, iyilik sayılır, Azarlasa, başa sürülen yağ gibidir, Başımda reddetmez onu. Çünkü duam hep kötlere karşısındır. 6 Önderleri kayalardan aşağı atılınca, Dinleyecekler tatlı sözlerimi. 7 Sabanla sürülpár yarılmış toprak gibi, Saçılmış kemiklerimiz ölüler diyarının ağızına. (Sheol h7585) 8 Ancak gözlerim sende, ey Egemen RAB, Sana şığınıyorum, beni savunmasız bırakma! 9 Koru beni kurdukları tuzaktan, Suç işleyenlerin kapanlarından. 10 Ben güvenlik içinde geçip giderken, Kendi ağlarına düşsün kötüler.

142 Davut'un Maskili - Mağaradayken ettiği dua Yüksek sesle yakarıyorum RAB'be, Yüksek sesle RAB'be yalvarıyorum. 2 Önünde döküyorum yakınmalarımı, Önünde anlatıyorum sıkıntılarımı. 3 Bunalıma düştüğümde, Gideceğim yolu sen bilirsın. Tuzak kurdular yürüdüğüm yola. 4 Sağıma baka da gör, Kimse sayılmıyor beni, Sığınacak yerim kalmadı, Kimse aramıyor beni. 5 Sana haykırıyorum, ya RAB: "Şığınağım, Yaşadığımız bu dünyada nasibim sensin" diyorum. 6 Haykırışma kulak ver, Çünkü çok çaresizim; Kurtar beni ardına düşenlerden, Çünkü benden güçlüler. 7 Çıkar beni zindandan, Adına şükredeyim. O zaman doğrular çevremi saracak, Bana iyilik ettiğin içين.

143 Davut'un mezmuru Duami işit, ya RAB, Yalvarışma kulak ver! Sadakatindle, doğruluğunla yanıtlı beni! 2 Kulunla yargıya girme, Çünkü hiçbir canlı senin karşısında aklanmaz. 3 Düşman beni kovalıyor, Ezip yere seriyor. Çoktan ölmüş olanlar gibi, Beni karanlıklarda ortuttuyor. 4 Bu yüzden bunalıma düştüm, Yüreğim perişan. 5 Geçmiş günları anıyor, Bütün yaptıklarını derin derin düşünüyor, Ellerinin işine bakıp dalyorum. 6 Ellerimi sana açıyorum, Canım kurak toprak gibi sana susamış. (Sela) 7 Çabuk yanıtlı beni, ya RAB, Tükeniyorum. Çevirme benden yüzünü, Yoksa ölüm çukuruna inen ölülere dönerim. 8 Sabahları duyur bana sevgini, Çünkü sana güveniyorum; Bana gideceğim yolu bildir, Çünkü duam sanadır. 9 Düşmanlarımdan kurtar beni, ya RAB; Sana şığınıyorum. 10 Bana istemimi yapmayı öğret, Çünkü Tanım'sın benim. Senin iyi Ruhun Düz yolda bana öncülük etsin! 11 Ya RAB, adın uğruna yaşam ver bana, Doğruluğunla kurtar beni

sıkıntıdan. 12 Sevginden ötürü, Öldür düşmanları, Yok et bütün hasımları, Çünkü senin kulunum ben.

144 Davut'un mezmuru Ellerime vuruşmayı, Parmaklarımı savaşmayı öğreten Kayam RAB'be övgüler olsun! 2 O'dur benim vefali dostum, kalem, Kurtarıcı, kulem, Kalkanım, O'na sığınırım; O'dur halkları bana boyun eğdiyen! 3 Ya RAB, insan ne ki, onu gözetesi, İnsan soyu ne ki, onu düşünesine? 4 İnsan bir soluğu andırır, Günleri geçici bir gölge gibidir. 5 Ya RAB, gökleri yar, aşağıya in, Dokun dağlara, tütsünler. 6 Şimşek çaktır, dağıt düşmanı, Savur oklarını, şaşkına çevir onları. 7 Yukardan elini uzat, kurtar beni; Çıkar derin sulardan, Al eloğlunun elinden. 8 Onların ağızı yalan saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler. 9 Ey Tanrı, sana yeni bir ezgi söyleyeyim, Seni on telli çenke, ilahilerle öveyim. 10 Sensin kralları zafere ulaştıran, Kulun Davut'u kötülük kılıcından kurtaran. 11 Kurtar beni, özgür kıl Eloğlunun elinden. Onların ağızı yalan saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler. 12 O zaman gençliğinde Sağlıklı yetişen fidan gibi olacak oğullarımız, Sarayın oymalı sütnuları gibi olacak kızlarımız. 13 Her türlü üründe dolup taşacak ambarlarımız; Binlerce, on binlerce yavrulayacak Çayırılarda davarlarımız. 14 Semiz olacak siyirlarımız; Surlarımıza gedik açılmayacak, İnsanlarımız sürgün edilmeyecek, Meydanlarımızda feryat duyulmayacak! 15 Ne mutlu bunlara sahip olan halka! Ne mutlu Tanrı RAB olan halka!

145 Davut'un övgü ilahisi Ey Tanrı, seni yücelteceğim, Adını sansuza dek öveceğim. 2 Seni her gün övezek, Adını sansuza dek yücelteceğim. 3 RAB büyüğütür, yalnız O övgüye yaraşicktır, Aklı ermez büyükliklüğe. 4 Yapıtlarının kuşaktan kuşağa şırkranla anılacak, Güçlü işlerin duyurulacak. 5 Düşüneceğim harika işlerini, İnsanlar büyülüğünü, yüce görkemini konuşacak. 6 Yapılığın müthiş işlerin gücünden söz edecekler, Ben de senin büyülüğünü duyuracağım. 7 Eşsiz iyiğinin anılarını kutlayacak, Sevinç ezgileryle övecekler doğruluğunu. 8 RAB lütfükâr ve sevecendir, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir. 9 RAB herkese iyi davranışır, Sevecenliği bütün yapıtlarını kapsar. 10 Bütün yapıtların sana şükreder, ya RAB, Sadık kolların sana övgüler sunar. 11 Krallığının yüceliğini anlatır, Kudretini konuşur; 12 Herkes senin gücünü, Krallığının yüce görkemini bilsin diye. 13 Senin krallığın ebedi kralıktır, Egemenliğin kuşaklar boyunca sürer. RAB verdiği bütün sözleri tutar, Her davranışsı sadiktir. 14 RAB her düşene destek olur, iki büküm olanları doğrultur. 15 Herkesin umudu sende, Onlara yiyeceklerini zamanında veren sensin. 16 Elini açar, Bütün canlıları doyurursun dilediklerince. 17 RAB bütün davranışlarında adil, Yapılığı bütün işlerde sevecendir. 18 RAB kendisine yakaran, içtenlikle yakaran herkese yakındır. 19 Dileğini yerine getirir kendisinden korkanların, Feryatlarını ıstır, onları kurtarır. 20 RAB korur kendisini seven herkesi, Yok eder kötülerin hepsini. 21 RAB'be övgüler sunsun ağızım! Bütün canlılar O'nun kutsal adına, Sonsuza dek övgüler dizsin.

146 RAB'be övgüler sunun! Ey gönlüm, RAB'be övgüler sun. 2 Yaşadıkça RAB'be övgüler sunacak, Var oldukça

Tanrı'm'a ilahiler söyleyeceğim. 3 Önderlere, Sizi kurtaramayacak insanlara güvenmeyin. 4 O son soluğunu verince toprağa döner, O gün tasarıları da biter. 5 Ne mutlu yardımcı Yakup'un Tanrı'sı olan insana, Umudu Tanrı'sı RAB'de olana! 6 Yeri göğü, Denizi ve içindeki her şeyi yaratan, Sonsuza dek güvenilir olan, 7 Ezilenlerin hakkını alan, Açırla yiyecek sağlayan O'dur. RAB tatsakları özgür kılار, 8 Körlerin gözünü açar, İki büküm olanları doğrultur, Doğruları sever. 9 RAB garipleri korur, Öksüze, dul kadına yardım eder, Kötülerin yolunuysa saptırır. 10 RAB Tanrı sonsuza dek, ey Siyon, Kuşaklar boyunca egemenlik sürecek. RAB'be övgüler sunun!

147 RAB'be övgüler sunun! Ne güzel, ne hoş Tanrı'm'ı ilahilerle övmek! O'na övgü yaraşır. 2 RAB yeniden kuruyor Yeruşalı'mı, Bir araya topluyor İsrail'in sürgünlerini. 3 O kırık kalplileri iyileştirir, Yaralarını sarar. 4 Yıldızların sayısını belirler, Her birini adıyla çağırır. 5 Rabbimiz büyük ve çok güçtür, Sınırsızdır anlayışı. 6 RAB mazlumlara yardım eder, Kötüleri yere çalar. 7 RAB'be şükran ezgileri okuyun, Tanrı'm'ı lirle, ilahilerle övün. 8 O'dur gökleri bulutlarla kaplayan, Yeryüzüne yağmur sağlayan, Dağlarda ot bitiren. 9 O yiyecek sağlar hayvanlara, Bağrısan kuzgun yavrularına. 10 Ne atın gücünden zevk alır, Ne de insanın yiğitliğinden hoşlanır. 11 RAB kendisinden korkanlardan, Sevgisine umut bağlayanlardan hoşlanır. 12 RAB'bi yücelt, ey Yeruşalı'm! Tanrı'n'a övgüler sun, ey Siyon! 13 Çünkü senin kapılarının kol demirlerine güç katar, İçindeki halkı kutsar. 14 Sınırlarını esenlik içinde tutar, Seni en iyi buğdayla doyurur. 15 Yeryüzüne buyruğunu gönderir, Sözü çarcabuk yayılır. 16 Yapağı gibi kar yağıdır, Kırağıyi kül gibi saçar. 17 Aşağıya iri iri dolu savurur, Kim dayanabilir soğuguna? 18 Buyruk verir, eritir buzları, Rüzgarını estirir, sular akmaya başlar. 19 Sözünü Yakup soyuna, Kurallarını, ilkelerini İsrail'e bildirir. 20 Başka hiçbir ulus için yapmadı bunu, Onlar O'nun ilkelerini bilmezler. RAB'be övgüler sunun!

148 RAB'be övgüler sunun! Göklerden RAB'be övgüler sunun, Yücelerde O'na övgüler sunun! 2 Ey bütün melekleri, O'na övgüler sunun, Övgüler sunun O'na, ey bütün göksel ordular! 3 Ey güneş, ay, O'na övgüler sunun, Övgüler sunun O'na, ey İşildayan bütün yıldızlar! 4 Ey göklerin gökleri Ve göklerin üstündeki sular, O'na övgüler sunun! 5 RAB'bin adına övgüler sunsunlar, Çünkü O buyruk verince, var oldular; 6 Bozulmayacak bir kural koyarak, Onları sansuza dek yerlerine oturttu. 7 Yeryüzünden RAB'be övgüler sunun, Ey deniz canavarları, bütün enginler, 8 Şimşek, dolu, kar, bulutlar, O'nun buyruğuna uyan firtınalar, 9 Dağlar, bütün tepeler, Meyve ağaçları, sedir ağaçları, 10 Yabanlı ve evcil hayvanlar, Sürüneler, uçan kuşlar, 11 Yeryüzünün kralları, bütün halklar, Önderler, yeryüzünün bütün yöneticileri, 12 Delikanlıklar, genç kızlar, Yaşlılar, çocukların, 13 RAB'bin adına övgüler sunsunlar, Çünkü yalnız O'nun adı yücedir. O'nun yüceliği yerin göğün üstündedir. 14 RAB kendi halkın güçlü kıldı, Bütün sadık kollarına, Kendisine yakın olan halka, İsailliler'e ün kazandırdı. RAB'be övgüler sunun!

149 RAB'be övgüler sunun! RAB'be yeni bir ezgi söyleyin,

Sadık kullarının toplantılarında O'nu ezbilerle övün!

2 İsrail Yaratıcısı'nda sevinç bulsun, Siyon halkı Krallarıyla

coşsun! 3 Dans ederek övgüler sunsunlar O'nun adına, Tef

ve lir çalarak O'nu ilahilerle övsünler! 4 Çünkü RAB halkından

hoşlanır, Alçakgönüllüler zafer tacıyla süsler. 5 Bu onurla mutlu

olsun sadıkulları, Sevinç ezbileri okusunlar yataklarında! 6

Ağızlarında Tanrı'ya yüce övgüler, Ellerinde iki ağızlı kılıçla 7

Ulusalardan ölçü alınsınlar, Halkları cezalandırsınlar, 8 Krallarını

zincire, Soylularını prangaya vursunlar! 9 Yazılan kararı onlara

uygulasınlar! Bütün sadıkulları için onurdu bu. RAB'be övgüler

sunun!

150 RAB'be övgüler sunun! Kutsal yerde Tanrı'ya övgüler

sunun! Güçünü gösteren göklerde övgüler sunun O'na!

2 Övgüler sunun O'na güçlü işleri için! Övgüler sunun O'na

eşsiz büyüklüğe yaraşır biçimde! 3 Boru çalarak O'na övgüler

sunun! Çenkle ve lirle O'na övgüler sunun! 4 Tef ve dansla O'na

övgüler sunun! Saz ve neyle O'na övgüler sunun! 5 Zillerle O'na

övgüler sunun! Çınlayan zillerle O'na övgüler sunun! 6 Bütün

canlı varlıklar RAB'be övgüler sunsun! RAB'be övgüler sunun!

Süleyman'In Özdeyişleri

1 Davut oğlu İsrail Kralı Süleyman'ın özdeyişleri: **2** Bu özdeyişler, bilgelige ve terbiyeyle ulaşmak, Akıllıca sözleri anlamak, **3** Başarıya götüren terbiyeyi edinip Doğru, haklı ve adil olanı yapmak, **4** Saf kişiyi ihtiyyatlı, Genç adamı bilgili ve sağgörülü kılmak içindir. **5** Özdeyişlerle benzetmeleri, Bilgelerin sözleriyle bilmecelerini anlamak için Bilge kişi dinlesin ve kavrayışını artırınsın, Akıllı kişi yaşam hüneri kazansın. **7** RAB korkusudur bilgiliñ temeli. Ahmaklarsa bilgeligi ve terbiyeyi küçümser. **8** Oğlum, babanın uyarılarına kulak ver, Annenin öğretiklerinden ayrılma. **9** Çünkü bunlar başın için sevimli bir çelenk, Boynun için gerdanlık olacaktır. **10** Oğlum, seni ayartmaya çalışan günahkârlara teslim olma. **11** Şöylediyebilirler: "Bizimle gel, Adam öldürmek için pusuya yatalım, Zevk uğruna masum kişileri tuzağa düşürelim. **12** Onları ölüler diyarı gibi diri diri, Ölüm çukuruna inenler gibi Bütünüyle yutalım. (Sheol h7585) **13** Bir sürü değerli mal ele geçirir, Evlerinizi ganimele doldururuz. **14** Gel, sen de bize katıl, Tek bir kesemiz olacak." **15** Oğlum, böyleleriyle gitme, Onların tuttuğu yoldan uzak dur. **16** Çünkü ayakları kötülüğe koşar, Çekinmeden kan dökerler. **17** Kuşların gözü önünde aña sermek boşunadır. **18** Başkasına pusu kuran kendi kurduğu pusuya düşer. Yalnız kendi canıdır tuzağa düşündüğü. **19** Haksız kazanca duskün olanların sonu böyledir. Bu düşkünlük onları canlarından eder. **20** Bilgelik dışarıda yüksek sesle haykırıyor, Meydanlarda sesleniyor. **21** Kalabalık sokaklarında bağıryor, Kentin giriş kapılarında sözlerini duyuyor: **22** "Ey budalar, budalalığı ne zamana dek seveceksiniz? Alaycılar ne zamana dek alay etmekten zevk alacak? Akılsızlar ne zamana dek bilgiden nefret edecek? **23** Uyardığında yola gelin, o zaman size yüreğimi açar, Sözlerimi anlamana yardım ederim. **24** Ama sizi çağırduğum zaman beni reddettiniz. Elimi uzattım, umursayan olmadı. **25** Duymazlıktan geldiniz bütün öğretimimi, Uyarılarımı duymak istemediniz. **26** Bu yüzden ben de felaketinize sevineceğim. Belaya uğradığınızda, Bela üzerinize bir fırtına gibi geldiğinde, Bir kasırga gibi geldiğinde felaketiniz, Sıkıntıya, kaygıya düştüğünüzde, Sizinle alay edeceğim. **28** O zaman beni çağıracaksınız, Ama yanıtlamayacağım. Var gücünüzle arayacaksınız beni, Ama bulamayacaksınız. **29** Çünkü bilgiden nefret ettiniz. RAB'den korkmayı reddettiniz. **30** Öğütlerimi istemediniz, Uyarılarının tümünü küçümsediniz. **31** Bu nedenle tuttuğunuz yolun meyvesini yiyeceksiniz, Kendi düzenbazlığınıza doyacaksınız. **32** Bön adamlar dönenliklerinin kurbanı olacak. Akılsızlar kaygısızlıklarının içinde yok olup gidecek. **33** Ama beni dinleyen güvenlik içinde yaşayacak, Kötülükten korkmayacak, huzur bulacak."

2 Oğlum, bilgelige kulak verip Yürekten akla yönerek Sözlerimi kabul eder, Buyruklarımı aklında tutarsan, **3** Evet, aklı çağırır, Ona gönülden seslenirsen, **4** Gümüş aracasına onu ararsan, Onu ararsan define arar gibi, **5** RAB korkusunu anlar Ve Tanrı'yı yakından tanırsın. **6** Çünkü bilgeligin kaynağı RAB'dır. O'nun ağızından bilgi ve anlayış çıkar. **7** Doğru kişileri başarıya ulaştırır, Kalkanıdır dürüst yaşayanların. **8** Adil olanların adımlarını korur, Sadık kollarının yolunu gözetir. **9** O zaman anlarsın

her iyi yolu, Neyin doğru, haklı ve adil olduğunu. **10** Çünkü yüreğin bilgelikle dolacak, Zevk alacaksın bilgiden. **11** Sağgörü sana bekçilik edecek Ve aklı seni koruyacak. **12** Bunlar seni kötü yoldan, Ahlaksızın sözlerinden kurtaracak. **13** Onlar ki karanlık yollarda yürümek için Doğru yoldan ayrırlar. **14** Kötülük yapmaktan hoşlanır, Zevk alırlar kötülüğün aşırısından. **15** Yolları dolambaçı, Yaşışları çarpıktır. **16** Bilgelik, gençken evlendiği eşini terk eden, Tanrı'nın önünde içtiği andı unutan ahlaksız kadından, Sözleriyle yaltaklanan Vefasız kadından seni kurtaracak. **18** O kadının evi insanı ölüme, Yolları ölülere götürür. **19** Ona gidenlerden hiçbir geri dönmez, Yaşam yollarına erişmez. **20** Bu nedenle sen iyilerin yolunda yürü, Doğruların izinden git. **21** Çünkü ülkede yaşayacak olan doğrulardır, Dürüst kişilerdir orada kalacak olan. **22** Kötüler ülkeden sürelecek, Hainler sökülp atılacak.

3 Oğlum, unutma öğretiklerimi, Aklında tut buyrukları. **2** Çünkü bunlar ömrünü uzatacak, Yaşam yıllarını, esenliğini artıracaktır. **3** Sevgiyi, sadakatı hiç yanından ayırmayı, Bağla onları boynuna, Yaz yüreğinin levhasına. **4** Böylece Tanrı'nın ve insanların gözünde Beğeni ve saygınlık kazanacaksın. **5** RAB'be güven bütün yüreğinle, Kendi aklına bel bağlama. **6** Yapılığın her işte RAB'bi an, O senin yolunu düzे çıkarır. **7** Kendini bilge biri olarak görme, RAB'den kork, kötülükten uzak dur. **8** Böylece bedenin sağlığı Ve ferahlık bulur. **9** Servetinle ve ürününün turfandasıyla RAB'bi onurlandır. **10** O zaman ambarların tıka basa dolar, Teknelerin yeni şarapla dolup taşar. **11** Oğlum, RAB'bin terbiye edisini hafife alma, O'nun azarlamasından usanma. **12** Çünkü RAB, oğlundan hoşnut bir baba gibi, Sevdığını azarlar. **13** Bilgelige erişene, Aklı bulana ne mutlu! **14** Gümüş kazanmaktadır onu kazanmak daha iyidir. Onun yararı altından daha çoktur. **15** Daha değerlidir mucevherden, Dileyeceğin hiçbir şey onunla kıyashanamaz. **16** Sağ elinde uzun عمر, Sol elinde zenginlik ve onur vardır. **17** Yolları sevinç yollarıdır, Evet, bütün yolları esenlige çıkarır. **18** Bilgelik yaşam ağacıdır ona sarılanlara, Ne mutlu ona simsiği tutunanlara! **19** RAB dünyanın temelini bilgelikle attı, Gökleri akıllıca yerleştirdi. **20** Bilgisile enginler yarıldı, Bulutlar suyunu verdi. **21** Oğlum, sağlam ölçüde, sağgörüye tutun. Sakın gözünü ayırmam onlardan. **22** Onlar sana yaşam verecek Ve boynuna güzel bir süs olacak. **23** O zaman güvenlik içinde yol alırsın, Sendemeleden. **24** Korkusuzca yatar, Tatlı tatlı uyursun. **25** Beklenmedik felaketten, Ya da kötülerin uğradığı yıkımdan korkma. **26** Çünkü senin güvencen RAB'dır, Tuzaga düşmekten seni O koruyacaktır. **27** Elinden geldikçe, iyiliğe hakkı olanlardan iyiliği esirgeme. **28** Elinde varken komşuna, "Bugün git, yarın gel, o zaman veririm" deme. **29** Sana güvenerek yanında yaşayan komşuna Kötülük tasarlama. **30** Sana kötülük etmemiş biriyse Yok yere çekişme. **31** Zorba kişiye imrenme, Onun yollarından hiçbirini seçme. **32** Çünkü RAB sapıklardan tiksini, Ama doğruların candan dostudur. **33** RAB kötülerin evini lanetler, Doğruların oturduğu yeriye kutsar. **34** RAB alaycılarla alay eder, Ama alçakgönüllülere lütfeder. **35** Bilge kişiler onuru miras alacak, Akılsızlara yalnız utanç kalacak.

4 Çocuklarım, babanızın uyarılara kulak verin. Dikkat edin ki anlayışlı olasınız. **2** Çünkü size iyi ders veriyorum, Ayrılmayın öğrettiğimden. **3** Ben bir çocukken babamın evinde, Annemin körpecik tek yavrusuken, **4** Babam bana şunu öğretti: "Söylediklerime yürektan sarıl, Buyruklarımyerine getir ki yaşayasin. **5** Bilgeliği ve akı sahiplen, Söylediklerimi unutma, onlardan sapma. **6** Bilgelikten ayrılma, o seni korur. Sev onu, seni gözetir. **7** Bilgelige ilk adım onu sahiplemektir. Bütün servetine mal olsa da aklı sahip çık. **8** Onu el üstünde tut, o da seni yüceltecek, Ona sarılırsan seni onurlandıracak. **9** Başına zarif bir çelenk, Görkemli bir taç giydirecektir." **10** Dinle oğlum, sözlerimi benimse ki, Uzasin ömrün. **11** Seni bilgelik yolunda eğitir, Doğru yollara yönlendirir. **12** Ayakların takılmadan yürü, Sürçmeden koşarsın. **13** Aldığın terbiyeye sarıl, bırakma, Onu uygula, çünkü odur yaşamın. **14** Kötülerin yoluna ayak basma, Yürüme alçakların yolunda, **15** O yoldan sakın, yakından bile geçme, Yönüne değiştirip geç. **16** Çünkü kötülük etmedikçe uyuyamaz onlar, Uykuları kaçar saptırmadıkça birilerini. **17** Yedikleri ekmek kötülük, İçtikleri şarap zorbalık ürünüdür. **18** Oysa doğruların yolu şafak ışığı gibidir, Giderek öğle güneşinin parlaklığına erişir. **19** Kötülerin yoluysa zifiri karanlık gibidir, Neden tökezlediklerini bilmezler. **20** Oğlum, sözlerime dikkat et, Dediklerime kulak ver. **21** Akılдан çıkışın bunlar, Onları yüreğinde sakla. **22** Çünkü onları bulan için yaşam, Bedeni için şifadır bunlar. **23** Her şeyden önce de yüreğini koru, Çünkü yaşam ondan kaynaklanır. **24** Yalan çıkışın ağızından, Uzak tut dudaklarını sapık sözlerden. **25** Gözlerin hep ileriye baksın, Dosdoğru önüne! **26** Gideceğin yolu düzle, O zaman bütün işlerin sağlam olur. **27** Sapma sağa sola, Ayağını kötülükten uzak tut.

5 Oğlum, bilgeliğime dikkat et, Akıllica sözlerime kulak ver. **2** Böylelikle her zaman sağırlı olur, Dudaklarını bilgiyi korursun. **3** Zina eden kadının bal damlar dudaklarından, Ağızı daha yumuşaktır zeytinyağından. **4** Ama sonu pelinotu kadar acı, İki ağızlı kılıç kadar keskindir. **5** Ayakları ölüme gider, Adımları ölüler diyarına ulaşır. (Sheol h7585) **6** Yaşama giden yolu hiç düşünmez, Yolları dolaşıkta, ama farkında değil. **7** Oğlum, şimdi beni dinle, Ağızımdan çıkan sözlerden ayrılmaya. **8** Öyle kadınlarından uzak dur, Yaklaşma evinin kapısına. **9** Yoksa onurunu başkalarına, Yıllarını bir gaddara kaptırırsın. **10** Varını yoğunu yer bitirir yabancılar, Emeğin başka birinin evini bayındır kilar. **11** Ah çekip inlersin ömrünün son günlerinde, Etin, bedenin tükendiğinde. **12** "Eğitimden neden bu kadar nefret ettim, Yüreğim uyarıları neden önemsememi?" dersin. **13** "Öğretmenlerimin sözünü dinlemediim, Beni eğitenlere kulak vermedim. **14** Halkın ve topluluğun arasında Tam bir yıkımın eşidine gelmişim." **15** Suyu kendi sarnıcından, Kendi kuyunun kaynağından iç. **16** Pınarların sokakları, Akarsuların meydanları mı sulamalı? **17** Yalnız senin olsun onlar, Paylaşma yabancılarla. **18** Çeşmen bereketli olsun Ve gençken evlendiğin karınla mutlu ol. **19** Sevimli bir geyik, zarif bir ceylan gibi, Hep seni doyursun memeleri. Aşkıyla sürekli coş. **20** Oğlum, neden ahlaksız bir kadına çoşsun, Neden başka birinin karısını koynuna alasın? **21** RAB insanın tuttuğu yolu gözler, Attığı her adımı denetler.

22 Kötü kişiyi kendi suçları ele verecek, Günahının kemendi kiskırak bağlayacak onu. **23** Aşırı ahmaklığı onu yoldan çıkaracak, Terbiyeyi umursamadığı için ölecek.

6 Oğlum, eğer birine kefil oldunsa, Onun borcunu yüklenince,

2 Düşünse tuzağa kendi sözlerinle, Ağızının sözleriyle yakalandırsa, **3** O kişinin eline düştün demektir. Oğlum, şunu yap ve kendini kurtar: Git, yere kapan onun önünde, Ona yalvar yakar. **4** Gözlerine uyu girmesin, Ağırlaşmasın göz kapakları. **5** Avcının elinden ceylan gibi, Kuşbazın elinden kuş gibi kurtar kendini. **6** Ey tembel kişi, git, karıncalarla bak, Onları yaşamından bilgelik öğren. **7** Başkanları, önderleri ya da yöneticileri olmadığı halde, **8** Yazın erzaklarını biriktirirler, Yiyeceklerini toplarlar biçim mevsiminde. **9** Ne zamana dek yatacaksın, ey tembel kişi? Ne zaman kalkacaksın uykundan? **10** "Biraz kestireyim, biraz uyuçlayayım, Ellerimi kavuşturup şöyle bir uyuyayım" demeye kalmadan, **11** Yokluk bir haydut gibi, Yoksulluk bir akıncı gibi gelir üzerine. **12** Ağızında yalanla dolaşan kişi, Soysuz ve fesatçıdır. **13** Göz kirpar, bir sürü ayak oyunu, El kol hareketleri yapar, **14** Ahlaksız yüreğinde kötülük tasrarlar, Çekişmeler yaratır durmadan. **15** Bu yüzden ansızın yıkıma uğrayacak, Birdenbire çaresizce yok olacak. **16** RAB'bin nefret ettiği altı şey, İğrenmediği yedi şey vardır: **17** Gururlu gözler, Yalancı dil, Suçsuz kani döken eller, **18** Düzenbaz yürek, Kötülüğe seğirten ayaklar, **19** Yalan soluyan yalancı tanık Ve kardeşler arasında çekişme yaratan kişi. **20** Oğlum, babanın buyruklarına uy, Annenin öğrettilerinden ayrılmaya. **21** Bunlar sürekli yüreğinin bağı olsun, Tak onları boynuna. **22** Yolunda sana rehber olacak, Seni koruyacaklar yattığın zaman; Söylecekler seninle uyandığında. **23** Bu buyrukler sana çira, Öğretenler ışıkları. Eğitici uyarılar yaşam yolunu gösterir. **24** Seni kötü kadından, Başka birinin karısının yaltaklanan dilinden Koruyacak olan bunlardır. **25** Böyle kadınların güzelliği seni ayartmasın, Bakışları seni tatsak etmesin. **26** Çünkü fahişe yüzünden insan bir lokma ekmeğe muhtaç kalır, Başkasının karısıyla yatmak da kişinin canına mal olur. **27** İnsan koynuna ateş alır da, Giysisi yanmaz mı? **28** Korlar üzerinde yürür de, Ayakları kavrulmaz mı? **29** Başkasının karısıyla yatan adamın durumu budur. Böyle bir ilişkiye giren cezasız kalmaz. **30** Açıhırsız karını doyurmak için çalyorsa, Kimse onu hor görmez. **31** Ama yakalanırsa, çaldağını yedi katını ödemek zorunda; Varını yoğunu vermek anlamına gelse bile. **32** Zina eden adam sağduyudan yoksundur. Yaptıklarıyla kendini yok eder. **33** Payına düşen dayak ve onursuzluktur, Asla kurtulamaz utançtan. **34** Çünkü kıskançlık kocanın öfkesini azdır, Öç alırken acımasız olur. **35** Hiçbir fidye kabul etmez, Gönlünü alamazsan armağanların çöküğüyle.

7 Oğlum, sözlerimi yerine getir, Akılında tut buyrukları.

2 Buyruklarımyerine getir ki, yaşayasin. Öğrettiklerimi gözünün bebeği gibi koru. **3** Onları yüzük gibi parmaklarına geçir, Yüreğinin levhasına yaz. **4** Bilgelige, "Sen kızkardeşimsin", Akla, "Akrabamsın" de. **5** Zina eden kadından, Yaltaklanan ahlaksız kadından seni koruyacak olan bunlardır. **6** Evimin penceresinden, Kafesin ardından dışarıyı seyrederken, **7** Bir

sürü toy gencin arasında, Sağduyudan yoksun bir delikanlı çarptı gözüme. 8 Akşamüzeri, alaca karanlıkta, Akşam karanlığı çökerken, O kadının oturduğu sokağa saptığını, Onun evine yöneldiğini gördüm. 10 Derken kadın onu karşıladı, Fahîse kılığıyla sinsice. 11 Yaygaracı, dik başlı biriymi kadın. Bir an bile durmaz evde. 12 Kâh sokakta, kâh meydanlardadır. Sokak başlarında pusuya yatar. 13 Delikanlı tutup öptü, Yüzü kızarmadan ona şöyle dedi: 14 "Esenlik kurbanlarımı kesmek zorundaydım, Adak sözümü bugün yerine getirdim. 15 Bunun için seni karşılamaya, seni aramaya çıktım, İşte buldum seni! 16 Döşeğime Mısır ipligiden dokunmuş Renkli örtüler serdim. 17 Yatağıma mür, öd Ve tarçın serptim. 18 Haydi gel, sabaha dek doya doya sevişelim, Aşktan zevk alalım. 19 Kocam evde değil, Uzun bir yolculuğa çıktı. 20 Yanına para torbasını aldı, Dolunaydan önce eve dönmeyecek." 21 Onu bir sürü çekici sözlerle baştan çıkardı, Tatlı diliyle peşinden sürükledi. 22 Kesimevine götürülen öküz gibi Hemen izledi onu delikanlı; Tuzağa düşen geyik gibi, 23 Ciğerini bir ok delene kadar; Kapana koşan bir kuş gibi, Bunun yaşamına mal olacağını bilmeden. 24 Çocuklarım, şimdi dinleyin beni, Kulak verin söylemeklerime, 25 Sakın o kadına gönül vermeyin, Onun yolundan gitmeyin. 26 Yere serdiği bir sürü kurbanı var, Oldürdüğü kişilerin sayısı pek çok. 27 Ölüler diyarına giden yoldur onun evi, Ölüm odalarına götürür. (Sheol h7585)

8 Bilgelik çağırıyor, Akıl sesini yükseltiyor. 2 Yol kenarındaki tepelerin başında, Yolların birleştiği yerde duruyor o. 3 Kentin girişinde, kapıların yanında, Sesini yükseltiyor: 4 "Ey insanlar, size sesleniyorum, Çağrım insan soyunadı! 5 Ey bôn kişiler, ihtiyatlı olmayı öğrenin; Sağduyulu olmayı öğrenin, ey akılsızlar! 6 Söylediğim yetkin sözleri dinleyin, Ağızımı doğruları söylemek için açarım. 7 Ağızım gerçeği duyurur, Çünkü dudaklarım kötülüklükten iğrenir. 8 Ağızmdan çıkan her söz doğrudur, Yoktur eğri ya da sapık olanı. 9 Apaçıkta hepsi anlayana, Bilgiye erişen, doğruluğunu bilir onların. 10 Gümüş yerine terbiyeyi, Saf altın yerine bilgiyi edinin. 11 Çünkü bilgelik mücevherden değerlidir, Dilediğin hiçbir şey onunla kiyaslanamaz. 12 Ben bilgelik olarak ihtiyatı kendime konut edindim. Bilgi ve sağıরü bendedir. 13 RAB'den korkmak kötülüklük nefret etmek demektir. Kibirden, küstahlıktan, Kötü yoldan, sapık ağızdan nefret ederim. 14 Öğüt ve sağlam karar bana özgüdür. Akıl ve güç kaynağı benim. 15 Krallar sayemde egemenlik sürer, Hükümdarlar adil kurallar koyar. 16 Önderler, adaletle yöneten soylular Sayemde yönetirler. 17 Beni sevenleri ben de severim, Gayrette arayan beni bulur. 18 Zenginlik ve onur, Kalıcı değerler ve bolluk bendedir. 19 Meyvem altından, saf altından, Ürünüm seçme gümüşten daha iyidir. 20 Doğruluk yolunda, Adaletin izinden yürütürüm. 21 Böylelikle, beni sevenleri servet sahibi yapar, Hazinelerini doldururum. 22 RAB yaratma işine başladığında ilk beni yarattı, 23 Dünya var olmadan önce, Ta başlangıçta, öncesizlikte yerimi aldım. 24 Enginler yokken, Suları bol pınarlar yokken doğdum ben. 25 Dağlar daha oluşmadan, Tepeler belirmeden, RAB dünyayı, kırları Ve dünyadaki toprağın zeresini yaratmadan doğdum. 27 RAB gökleri yerine koyduğunda oradaydım, Engin denizleri ufukla çevirdiğinde, 28 Bulutları oluşturduğunda, Denizin kaynaklarını güçlendirdiğinde, 29 Sular

buyruğundan öte geçmesinler diye Denize sınır çizdiğinde, Dünyanın temellerini pekiştirdiğinde, 30 Baş mimar olarak O'nun yanındaydım. Gün be gün sevinçle dolup taştım, Huzurunda hep coştum. 31 O'nun dünyası mutluğum, İnsanları sevincimdi. 32 Çocuklarım, şimdi beni dinleyin: Yolumu izleyenlere ne mutlu! 33 Uyarılarımı dinleyin ve bilge kişiler olun, Görmezlikten gelmeyin onları. 34 Beni dinleyen, Her gün kapımı gözleyen, Kapımın eşinden ayrılmayan kişiye ne mutlu! 35 Çünkü beni bulan yaşam bulur Ve RAB'bin beğenisini kazanır. 36 Beni gözardı edense kendine zarar verir, Benden nefret eden, ölümü seviyor demektir."

9 Bilgelik kendi evini yaptı, Yedi direğini yonttu. 2 Hayvanlarını kesti, Şarabını hazırlayıp sofrasını kurdu. 3 Kentin en yüksek noktalara gönderdiği Hizmetçileri aracılığıyla herkesi çağırıyor: 4 "Kim safsa buraya gelsin" diyor. Sağduyudan yoksun olanlara da, "Gelin, yiyeceklerimi yiycin, Hazırladığım şaraptan için" diyor. 6 "Saflığı bırakın da yaşayın, Aklın yolunu izleyin. 7 Alayçıyı paylayan aşağılanmayı hak eder, Kötü kişiyi azarlayan hakarete uğrar. 8 Alayçıyı azarlama, yoksa senden nefret eder. Bilge kişi azarlarсан, seni sever. 9 Bilge kişiyi eğitirsen Daha bilge olur, Doğru kişiye öğretirsen bilgisini artırır. 10 RAB korkusudur bilgeligin temeli. Akıl Kutsal Olan'ı tanıtmaktır. 11 Benim sayemde günlerin çoğalacak, Ömrüne yıllar katılacak. 12 Bilgeysen, bilgeliginin yararı sanadır, Alayçı olursan acınızı yalnız sen çekersin." 13 Akılsız kadın yaygaracı Ve saftır, hiçbir şey bilmez. 14 Evinin kapısında, Kentin en yüksek yerinde bir iskemleye oturur; Yoldan geçenleri, Kendi yollarından gidenleri çagırmak için, 16 "Kim safsa buraya gelsin" der. Sağduyudan yoksun olanlara da, 17 "Çalıntı su tatlı, Gizlice yenen yemek lezzetlidir" der. 18 Ne var ki, evine girenler ölüme gittiklerini, Ona konuk olanlar Ölüler diyarının dibine indiklerini bilmezler. (Sheol h7585)

10 Süleyman'ın özdeyişleri: Bilge çocuk babasını sevindirir, Akılsız çocuk annesini üzer. 2 Haksızca kazanılan servetin yararı yoktur, Ama doğruluk ölümden kurtarır. 3 RAB doğru kişiyi aç komaz, Ama kötülerin isteğini boş çıkarır. 4 Tembel eller insanı yoksullaştırır, Çalışkan el zengin eder. 5 Akılda başında evlat ürünü yazın toplar, Hasatta uyuyansa ailesinin yüksəkarasıdır. 6 Bereket doğru kişinin başına yağar, Kötülerse zorbalıklarını söyle gizler. 7 Doğrular övgüyle, Kötüler nefretle anılır. 8 Bilge kişi buyrukları kabul eder, Çenesi düşük ahmaksa yıkıma uğrar. 9 Dürüst kişi güvenlik içinde yaşar, Ama hileli yoldan giden açığa vurulacaktır. 10 Sinsice göz kirpan, acılarla neden olur. Çenesi düşük ahmak da yıkıma uğrar. 11 Doğru kişinin ağızı yaşam pınarıdır, Kötülerse zorbalıklarını söyle gizlerler. 12 Nefret çekmemi azdır, Sevgi her suçu bağışlar. 13 Akılı kişinin dudaklarından bilgelik akar, Ama sağduyudan yoksun olan sırtına kötek yer. 14 Bilge kişi bilgi biriktirir, Ahmanın ağızıysa onu yıkıma yaklaştırır. 15 Zenginin serveti onun kalesidir, Fakirin yoksulluğu ise onu yıkıma götürür. 16 Doğru kişinin ücreti yaşamadır, Kötünün geliriye kendisine cezadir. 17 Terbiyeye kulak veren yaşam yolunu bulur. Uyarıları reddedense başkalarını yoldan saptırır. 18 Nefretini gizleyen kişinin dudakları yalancıdır. İftira yayan akılsızdır. 19 Çok konuşanın günahı eksik olmaz, Sağduyulu kişiye dilini tutar. 20 Doğru kişinin dili saf gümüş gibidir, Kötünün

niyetleriye degersizdir. 21 Doğru kişinin sözleri birçoklarını besler, Ahmaklara sağduyu yoksunluğundan ölü. 22 RAB'bin bereketidir kişiyi zengin eden, RAB buna dert katmaz. 23 Kötülük akılsızlar için eğlence gibidir. Aklı başında olanlar için bilgelik aynı şeydir. 24 Kötü kişinin korktuğu başına gelir, Doğru kişiye dileğine erişir. 25 Kasırga gelince kötü kişiyi silih götürür; Ama doğru kişi sonsuza dek ayakta kalır. 26 Diğer için sirke, Gözler için duman neyse, Tembel ulak da kendisini gönderen için öyledir. 27 RAB korkusu ömrü uzatır, Kötülerin yıllarıysa kısadır. 28 Doğrunun umudu onu sevindirir, Kötünün bekleneleriye boşça çıkar. 29 RAB'bin yolu dürüst için sığınak, Fesatçı içinse yıkımdır. 30 Doğru kişi hiçbir zaman sarsılmaz, Ama kötüler ülkede kalamaz. 31 Doğru kişinin ağızı bilgelik üretir, Sapık dilse kesilir. 32 Doğru kişinin dudakları söylenecek sözü bilir, Kötünün ağızindansa sapık sözler çıkar.

11 RAB hileli teraziden iğrenir, Hilesiz tardansa hoşnut kalır. 2 Küstahlığın ardından utanç gelir, Ama bilgelik alçakgönüllülerdedir. 3 Erdemlinin dürüstlüğü ona yol gösterir, Hainin yalancılığısa yıkmaya götürür. 4 Gazap günü servet işe yaramaz, Oysa doğruluk ölümden kurtarır. 5 Dürüst insanın doğruluğu onun yolunu düzler, Kötü kişiye kötülüğü yüzünden yıkılıp düşer. 6 Erdemlinin doğruluğu onu kurtarır, Ama haini kendi hırsı ele verir. 7 Kötü kişi öldüğünde umutları yok olur, GÜvendiği güç de biter. 8 Doğru kişi sıkıntından kurtulur, Onun yerine sıkıntıyı kötü kişi çeker. 9 Tamrisiz kişi başkalarını ağızıyla yıkmaya götürür, Oysa doğrular bilgi sayesinde kurtulur. 10 Doğruların başarısına kent bayram eder, Kötülerin ölümüne sevinç çığlıkları atılır. 11 Dürüstlerin kutsamasiyla kent gelişir, Ama kötülerin ağızı kenti yerle bir eder. 12 Başmasını küçük gören sağduydan yoksundur, Akıllı kişiye dilini tutar. 13 Dedikodu sıra saklayamaz, Oysa güvenilir insan sırdaş olur. 14 Yol göstereni olmayan ulus düşer, Danışmanı bol olan zafere gider. 15 Yabancıya kefili olan mutlaka zarar görür, Kefaletten kaçınan güvenlik içinde yaşar. 16 Sevecen kadın onur, Zorbalarda yalnızca servet kazanır. 17 İyilikseverin yararı kendinedir, Gaddarsa kendi başına bela getirir. 18 Kötü kişinin kazancı aldatıcıdır, Doğruluk ekenin ödüllüye güvenlidir. 19 Yürekten doğru olan yaşama kavuşur, Kötülüğün ardından giden ölümünü hazırlar. 20 RAB sapık yürekliinden iğrenir, Dürüst yaşıyandan hoşnut kalır. 21 Bilin ki, kötü kişi cezasız kalmaz, Doğruların soyuya kurtulur. 22 Sađduyadan yoksun kadının güzelliği, Domuzun burnundaki altın halkaya benzer. 23 Doğruların isteği hep iyileşle sonuçlanır, Kötülerin umutlarıysa gazapla. 24 Eliaçık olan daha çok kazanır, Hak yiyeenin sonuya yoksulluktur. 25 Cömert olan bolluğa erecek, Başkasına su verene su verilecek. 26 Halk buğday istifleyeni lanetler, Ama buğday satanı kutsar. 27 İyiliği amaç edinen beğeni kazanır, Kötülüğü amaç edinense kötülige uğrar. 28 Zenginliğine güvenen tepetaklak gidecek, Oysa doğrular dalındaki yaprak gibi gelişecek. 29 Ailesine sıkıntı çektiirenin mirası yeldir, Ahmaklar da bilgelerin kulu olur. 30 Doğru kişinin işleri yaşam ağacının meyvesine benzer, Bilge kişi insanların kazanır. 31 Bu dünyada doğru kişi bile cezalandırırsa, Kötülerle günahlıların cezalandırılacağı kesindir.

12 Terbiye edilmeyi seven bilgiyi de sever, Azarlanmaktan nefret eden budaladır. 2 İyi kişi RAB'bin lütfuna erer, Ama düzenbazı RAB mahkûm eder. 3 Kötülük kişiyi güvenliğe kavuşturmasız, Ama doğruların kökü kazılamaz. 4 Erdemli kadın kocasının tacıdır, Edepsiz kadınsa kocasını yer bitirir. 5 Doğruların tasarıları adil, Kötülerin öğütleri aldatıcıdır. 6 Kötülerin sözleri ölüm tuzağıdır, Doğruların konuşmasıyla onları kurtarır. 7 Kötüler yıkılıp yok olur, Doğru kişinin evi ayakta kalır. 8 Kişi sağduyusu oranında övülür, Çarpık düşünceliye küçümsenir. 9 Köle sahibi olup aşağılanan Büyüklük taslayıp ekmeye muhtaç olandan yeğdir. 10 Doğru kişi hayvana ilgililenir, Ama kötüünün sevecenliği bile zalimcedir. 11 Toprağını işleyenin ekmeği bol olur, Hayal peşinde koşansa sağduyadan yoksundur. 12 Kötü kişi kötülerin ganimetini ister, Ama doğru kişilerin kökü ürün verir. 13 Kötü kişinin günahlı sözleri kendisi için tuzaktır, Ama doğru kişi sıkıntı atlatar. 14 İnsan ağzının ürünüyle iyiliğe doyar, Elinin emeğine göre de karşılığını alır. 15 Ahmağın yolu kendi gözünde doğrudur, Bilge kişiye öğüde kulak verir. 16 Ahmak sinirlendirdiğini hemen belli eder, Ama ihiyatlı olan aşağılanmaya aldatırmaz. 17 Dürüst tanık doğruya söyler, Yalancı tanıksa hile solur. 18 Düşünmeden söylenen sözler kılıç gibi keser, Bilgelerin diliye şifa verir. 19 Gerçek sözler sonsuza dek kalıcıdır, Oysa yalanın ömrü bir anlıktır. 20 Kötülük tasarılarının yüreği hileci, Barıştı öğütleyenin yüreği sevinçlidir. 21 Doğru kişiye hiç zarar gelmez, Kötünün başıysa beladan kurtulmaz. 22 RAB yalancı dudaklardan iğrenir, Ama gerçeğe uyanlardan hoşnut kalır. 23 İhiyatlı kişi bilgisini kendine saklar, Oysa akılsızın yüreği ahmaklığını ilan eder. 24 Çalışkanların eli egemenlik súrer, Tembellikse kölelige götürür. 25 Kaygılı yürek insanı çökterir, Ama güzel söz sevindirir. 26 Doğru kişi arkadaşına da yol gösterir, Kötünün tuttuğu yolsa kendini saptırır. 27 Tembel kişi işini bitirmez, Oysa çalışkan değerli bir servet kazanır. 28 Doğru yol yaşam kaynağıdır, Bu yol ölümsüzlüğe götürür.

13 Bilge kişi terbiye edilmeyi sever, Alaycı kişi azarlansa aldatırmaz. 2 İyi insan ağzından çıkan sözler için ödüllendirilir, Ama hainlerin soluğu zorbalıktır. 3 Dilini tutan canını korur, Ama boşboğazın sonu yıkımdır. 4 Tembel canının çektiğini elde edemez, Çalışkanın istekleriye tümüyle yerine gelir. 5 Doğru kişi yalandan nefret eder, Kötünün sözleriye iğrençtir, yüzkarasıdır. 6 Doğruluk dürüst yaşıyani korur, Kötülük günahkârı yíkar. 7 Kimi hiçbir şeyi yokken kendini zengin gösterir, Kimi serveti çokken kendini yoksul gösterir. 8 Kişiin serveti gün gelir canına fidye olur, Oysa yoksul kişi tehdide aldatırmaz. 9 Doğruların işiği parlak yanar, Kötülerin çırası söner. 10 Kibirden ancak kavga çıkar, Öğüt dinleyense bilgedir. 11 Havadan kazanılan para yok olur, Azar azar biriktirenen serveti çok olur. 12 Ertelenen umut hayal kırıklığına uğratır, Yerine gelen dilekse yaşam verir. 13 Uyarılara kulak asmayan bedelini öder, Buyrukla saygılı olansa ödüllünü alır. 14 Bilgelerin öğretikleri yaşam kaynağıdır, İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır. 15 Sağduyulu davranışın saygınlık kazandırır, Hainlerin yoluysa yıkıma götürür. 16 İhiyatlı kişi işini bilerek yapar, Akılsız kişiye ahmaklığını sergiler. 17 Kötü ulak belaya düşer, Güvenilir elçiyse şifa getirir. 18 Terbiye edilmeye yanaşmayı yokluk

ve utanç bekliyor, Ama azara kulak veren onurlandırılır. 19 Yerine getirilen dilek mutluluk verir. Akılsız kötülikten uzak kalamaz. 20 Bilgelerle oturup kalkan bilge olur, Akılsızlarla dost olansa zarar görür. 21 Günahkârın peşini felaket bırakmaz, Doğruların ödülüyse gönençtir. 22 İyi kişi torunlarına miras bırakır, Günahkârın servetiye doğru kişiye kalır. 23 Yoksulun tarlası bol ürün verebilir, Ama haksızlık bunu alıp götürür. 24 Oğlundan degneği esirgeyen, onu sevmiyor demektir. Seven baba özenle terbiye eder. 25 Doğru kişinin yeterince yiyeceği vardır, Kötünün karnıya aç kalır.

14 Bilge kadın evini yapar, Ahmak kadın evini kendi eliyle yıkar. 2 Doğru yolda yürüyen, RAB'den korkar, Yoldan sapan, RAB'bi hor görür. 3 Ahmağın sözleri sırtına kötektir, Ama bilgenin dudakları kendisini korur. 4 Öküz yoksa yemlik boş kalır, Çünkü bol ürünü sağlayan oküzün gücüdür. 5 Güvenilir tanık yalan söylemeye, Yalancı tanıkça yalan solur. 6 Alayçı bilgeliği arasa da bulamaz, Akıllı içince bilgi edinmek kolaydır. 7 Akılsız kişiden uzak dur, Çünkü sana öğretecek bir şeyi yok. 8 İhtiyatlı kişinin bilgeliği, ne yapacağını bilmektr, Akılsızların ahmaklığıyla aldanmaktadır. 9 Ahmaklar suç sunusuya alay eder, Dürüstler ise iyi niyetlidir. 10 Yürek kendi acısını bilir, Sevinçiniye kimse paylaşmaz. 11 Kötü kişinin evi yerle bir edilecek, Doğru kişinin konutuya bayındır olacak. 12 Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür, Ama sonu ölmüdür. 13 Gülerken bile yürek sizlayabilir, Sevinç bitince acı yine görünebilir. 14 Yüreği dönek olan tuttuğu yolu, iyi kişi de yaptıklarının ödüllerini alacaktır. 15 Saf kişi her söze inanır, İhtiyatlı olansa attığı her adımı hesaplar. 16 Bilge kişi korktuğu için kötülikten uzaklaşır, Akılsızsa büyülüklük taslayıp kendine güvenir. 17 Çabuk öfkelenen ahmakça davranır, Düzenbazdan herkes nefret eder. 18 Saf kişilerin mirası akılsızlıklar, İhtiyatlı kişilerin tacı ise bilgidir. 19 Alçaklar iyilerin önünde, Kötüler doğruların kapısında eğilirler. 20 Komşusu bile yoksulu sevmez, Oysa zenginin dostu çoktur. 21 Komşuya hor görmek gınahtar, Ne mutlu mazluma lütfedene! 22 Kötülük tasarlayan yolunu şâşırmaz mı? Oysa iyilik tasarlayan sevgi ve sadakat kazanır. 23 Her emek kazanç getirir, Ama boş lâkırdı yoksullağa götürür. 24 Bilgelerin tacı servetleridir, Akılsızlara ahmaklıklıyla tanınır. 25 Dürüst tanık can kurtarıır, Yalancı tanık aldatıcıdır. 26 RAB'den korkan tam güvenliktedir, RAB onun çocuklarına da sığınak olacaktır. 27 RAB korkusu yaşam kaynağıdır, İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır. 28 Kralın yüceliği halkın çokluğuna bağlıdır, Halk yok olursa hükümdar da mahvolur. 29 Geç öfkelenen akıllıdır, Çabuk sinirlenen ahmaklığını gösterir. 30 Huzurlu yürek bedenin yaşam kaynağıdır, Hırs ise insanı için yer bitirir. 31 Muhtacı ezen, Yaradâni'ni hor görürler demektir. Yoksula acıyanşa Yaradan'ı yücelter. 32 Kötü kişi uğradığı felakette yıkılır, Doğru insanın ölümde bile sıçınacak yeri var. 33 Bilgelik akıllı kişinin yüreğinde barınır, Akılsızlar arasında bile kendini belli eder. 34 Doğruluk bir ulusu yücelter, Oysa günah herhangi bir halk için utançtır. 35 Kral sağıduyu kulunu beğenir, Utanç getirene öfkelenir.

15 Yumuşak yanıt gazabı yatişırır, Oysa yaralayıcı söz öfkeyi alevlendirir. 2 Bilgenin dili bilgiyi iyi kullanır, Akılsızın ağızındansa ahmaklık akar. 3 RAB'bin gözü her yerde olanı görür,

Kötüleri de iyileri de gözler. 4 Okşayıcı dil yaşam verir, Çarpık dilse ruhu yaralar. 5 Ahmak babasının uyarlarını küfürmser, İhtiyatlı kişi azara kulak verir. 6 Doğru kişinin evi büyük hazine gibidir, Kötünün geliriye sıkıntı kaynağıdır. 7 Bilgelerin dudakları bilgi yayar, Ama akılsızların yüreği öyle değildir. 8 RAB kötülerin kurbanından iğrenir, Ama doğruların duası O'nun hoşnut eder. 9 RAB kötü kişinin yolundan iğrenir, Doğruluğun ardından gideni sever. 10 Yoldan sapan şiddetle cezalandırılır Ve azarlanmaktan nefret eden ölüme gider. 11 RAB, ölüm ve yıkım diyarında olup biteni bilir, Nerde kaldı ki insanın yüreği! (Sheol h7585) 12 Alayçı kişi azarlanmaktan hoşlanmaz, Bilgelere gidip danışmaz. 13 Mutlu yürek yüzü neşelendirir, Açılı yürek ruhu ezer. 14 Akıllı yürek bilgi arar, Akılsızın ağızıya ahmaklıkla beslenir. 15 Mazlumun bütün günleri sıkıntı doludur, Mutlu bir yürekse sahibine sürekli ziyaftır. 16 Yoksul olup RAB'den korkmak, Zengin olup kaygı içinde yaşamaktan yeğdir. 17 Sevgi dolu bir ortamda sebze yemeği, Nefret dolu bir ortamda besili danadan yeğdir. 18 Huysuz kişi çekisme yaratır, Sabırlı kişi kavmayı yatişırır. 19 Tembelin yolu dikenli çit gibidir, Doğrunun yoluysa ana caddeye benzer. 20 Bilge çocuk babasını sevindirir, Akılsız çocuğu annesini küfürmser. 21 Sağıduydan yoksun kişi ahmaklığıyla sevinir, Ama akıllı insan dürüst bir yaşam sürer. 22 Karşılıklı danışılmazsa tasarılar boşça çıkar, Danışmanların çokluğuyla başarıya ulaşılır. 23 Uygun yanıt sahibini mutlu eder, Yerinde söyleyen söz ne güzeldir! 24 Sağıduyu kişi yukarıya, yaşama giden yoldadır, Bu da ölüler diyarına inmesini önlüyor. (Sheol h7585) 25 RAB kibirlerin evini yıkar, Dul kadının sınırını korur. 26 RAB kötüünün tasarılarından iğrenir, Temiz düşüncelerden hoşnut kalır. 27 Kazanca düşkün kişi kendi evine sıkıntı verir, Rüşvetten nefret edense rahat yaşar. 28 Doğru kişinin aklı yanıtını iyi tartar, Kötünün ağızı kötülük saçar. 29 RAB kötülerden uzak durur, Oysa doğruların duasını duyar. 30 Gülen gözler yüreği sevindirir, İyi haber bedeni ferahlatır. 31 Yaşam veren uyarıları dinleyen, Bilgeler arasında konaklar. 32 Terbiyeden kaçan kendine zarar verir, Azara kulak verense sağduyu kazanır. 33 RAB korkusu bilgelik öğretir, Alçakgönüllülük de onurun önkoşuludur.

16 İnsan akıyla çok şey tasarlayabilir, Ama dilin vereceği yanıt RAB'dendir. 2 İnsan her yaptığıni temiz sanır, Ama niyetlerini tartan RAB'dır. 3 Yapacağı işleri RAB'be emanet et, O zaman tasarıların gerçekleşir. 4 RAB her şeyi amacına uygun yapar, Kötü kişinin yıkım gününü de O hazırlar. 5 RAB yüreği küstah olandan iğrenir, Bilin ki, öyleleri cezasız kalmaz. 6 Sevgi ve bağlılık suçları bağıslatır, RAB korkusu insanı kötülikten uzaklaştırır. 7 RAB kişinin yaşamışından hoşnutsa Düşmanlarını bile onunla barıştırır. 8 Doğrulukla kazanılan az şey Haksızlıkla kazanılan büyük gelirden iyidir. 9 Kişi yüreğinde gideceği yolu tasrarlar, Ama adımlarını RAB yönlendirir. 10 Tanrı buyruklarını kralın ağızıyla açıklar, Bu nedenle kral adaleti çığnemelidir. 11 Doğru terazi ve baskül RAB'bindir, Bütün tarihi ağırlıklarını O belirler. 12 Krallar kötülikten iğrenir, Çünkü tahtın güvencesi adalettir. 13 Kral doğru söyleyenden hoşnut kalır, Dürüst konuşanı sever. 14 Kralın öfkesi ölüm habercisidir, Ama bilge kişi onu yatişırır. 15 Kralın yüzü gülüyorrsa, yaşam demektir. Lütfu son yağmuru getiren bulut gibidir. 16 Bilgelik kazanmak

altından daha değerlidir, Akla sahip olmak da gümüşe yeğlenir. **17** Dürüstlerin tuttuğu yol kötülükten uzaklaştırır, Yoluna dikkat eden, canını korur. **18** Gururun ardından yıkım, Kibirlî ruhun ardından da düşüş gelir. **19** Mazlumlar arasında alçakgönüllü biri olmak, Kibirlilerle çapul mali paylaşmaktan iyidir. **20** Öğüde kulak veren başarıya ulaşır, RAB'be güvenen mutlu olur. **21** Bilge yürekliklere akıllı denir, Tatlı söz ikna gücünü artırır. **22** Sağduyu, sahibine yaşam kaynağı, Ahmaklıkla ahmaklara cezadır. **23** Bilgenin aklı diline yön verir, Dudaklarının ikna gücünü artırır. **24** Hoş sözler petek balı gibidir, Cana tatlı ve bedene şifadır. **25** Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür, Ama sonu ölümdür. **26** Emekçinin iştahıdır onu çalıştırın, Çünkü açlığı onu kamçılar. **27** Alçaklar başkalarına kötülük tasrarlar, Konuşmaları kavurucu ateş gibidir. **28** Huysuz kişi çekismeyi körkler, Dedikodu can dostları ayırrı. **29** Zorba kişi başkalarını ayartır Ve onları olumsuz yola yöneltir. **30** Göz kırmak düzenbazlığı, Sinsi güllüküler kötülüğe işaretettir. **31** Ağarmış saçlar onur tacıdır, Doğru yaşayışla kazanılır. **32** Sabırlı kişi yiğitten üstündür, Kendini denetleyen de kentler fethedenden üstündür. **33** İnsan kura atar, Ama her kararı RAB verir.

17 Huzur içinde kuru bir lokma, Kavga ve ziyafet dolu evden iyidir. **2** Sağduyulu köle, Ailesini utanca sokań oğula egemen olur Ve kardeşlerle birlikte mirastan pay alır. **3** Altın ocakta, gümüş potada arıtılır, Yüreği arıtansa RAB'dır. **4** Kötü kişi fesat yüklü dudakları dinler, Yalancı da yıkıcı dile kulak verir. **5** Yoksulla alay eden, onu yaratani hor görür. Felakete sevinen cezasız kalmaz. **6** Torunlar yaşılların tacıdır, Çocukların övünç anne babalarıdır. **7** Kurumlu sözler ahmağa nasıl yakışmazsa, Soyluya da yalancı dudaklar hiç yakışmaz. **8** Sahibinin gözünde rüşvet bir tilsimdir. Ne yapsa başarılı olur. **9** Sevgi isteyen kişi suçları bağışlar, Olayı diline dolayansa can dostları ayırrı. **10** Akıllı kişiyi azarlamak, Akılsızca yüz darbe vurmaktan etkilidir. **11** Kötü kişi ancak başkaldırmaya eğilimlidir, Ona gönderilecek ulak acımasız olacaktır. **12** Azgınlığı üstünde bir akılsızla karşılaşmak, Yavrularından edilmiş diş ayıyla karşılaşmaktan beterdir. **13** İlişliğin karşılığını kötülükle ödeyenin Evinden kötülük eksik olmaz. **14** Kavganın başlangıcı su sizintisine benzer, Bir patlamaya yol açmadan çekismeyi bırak. **15** Kötüyü aklayan da, doğruya mahküm eden de RAB'bi tiksindir. **16** Akılsız biri bilgelik satın almak için niye para harcasın? Zaten sağduyudan yoksun! **17** Dost her zaman sever, Kardeş sıkıntılı içinde belli olur. **18** Sağduyudan yoksun kişi el sıkışip Başkasına kefil olur. **19** Başkaldırımı seven kavgayı sever, Kapısını yüksek yapan yıkımına davetiye çıkarır. **20** Sapık yürekli kişi iyilik beklemeli. Dililey aldatan da belaya düşer. **21** Akılsız kendisini doğurana dertir, Ahmağın babası sevinç nedir bilmez. **22** İç ferahlığı sağlık getirir, Ezik ruh ise bedeni yipratar. **23** Kötü kişi adaleti saptırmak için Gizlice rüşvet alır. **24** Akıllı kişi gözünü bilgilikten ayırmaz, Akılsızın gözüse hep sajda soldadır. **25** Akılsız çocuk babasına üzüntü, Annesine acı verir. **26** Ne suçsuda ceza kesmek iyidir, Ne de görevliyi dürüst davrandığı için dövmek... **27** Bilgili kişi az konuşur, Akıllı kişi sakin ruhludur. **28** Çenesini tutup susan ahmak bile Bilge ve akıllı sayılır.

18 Geçimsiz kişi kendi çıkarı peşindedir, İyi öğüde hep karşı çıkar. **2** Akılsız kişi bir şey anlamaktan çok Kendi düşüncelerini açmaktan hoşlanır. **3** Kötülüğü aşağılanma, Ayıbu utanç izler. **4** Bilge kişinin ağızından çıkan sözler derin sular gibidir, Bilgelik pinarı da coşkun bir akarsu. **5** Kötüyü kayırmak da, Suçsuzdan adaleti esirgemek de iyi değildir. **6** Akılsızın dudakları çekismeye yol açar, Ağızı da dayağı davet eder. **7** Akılsızın ağızı kendisini mahveder, Dudakları da canına tuzaktır. **8** Dedikodu tatlı lokma gibidir, İnsanın ta içine işler. **9** İşini savsaklayan kişi Yıkıcıya kardeşir. **10** RAB'bin adı güçlü kuledir, Ona sığınan doğru kişi için korunaktır. **11** Zengin servetini bir kale, Aşılmaz bir sur sanır. **12** Yürekteki gururu düşüş, Alçakgönüllülüğü ise onur izler. **13** Dinlemeden yanıt vermek Ahmaklık ve utançtır. **14** İnsanın ruhu hastalıkta ona destektir. Ama ezik ruh nasıl dayanabilir? **15** Akıllı kişi bilgiyi satın alır, Bilgenin kulağı da bilgi peşindedir. **16** Armağan, verenin yolunu açar Ve kendisini büyüklerin önüne çıkartır. **17** Duruşmada ilk konuşan haklı görünür, Başkası çıkış onu sorgulayana dek. **18** Kura çekismeleri sona erdirir, Güçlü rakipleri üzürtür. **19** Gücenmiş kardeþ surlu kentten daha zor elde edilir. Çekisme sürgülü kale kapısı gibidir. **20** İnsanın karnı ağızının meyesiyle, Dudaklarının ürünüyle doyar. **21** Dil ölüme de götürülebilir, yaşama da; Konuşmayı seven, dilin meyvesine katlanmak zorundadır. **22** İyi bir eş bulan iyilik bulur Ve RAB'bin lütfuna erer. **23** Yoksul acıncı dilenir, Zenginin yanıtuya sertir. **24** Yıkıma götüren dostlar vardır, Ama öyle dost var ki, kardeşten yakındır insana.

19 Dürüst yaşayan bir yoksul olmak, Yalancı bir akılsız olmaktadır yeğdir. **2** Bilgisiz heves işe yaramaz, Acelecilik insanı yanlışlıkta düşürür. **3** İnsanın ahmaklığı yaşamını yiker, Yine de içinden RAB'be öfkelenir. **4** Zenginlik dost üstüne dost kazandırır. Oysa yoksulun dostu onu yüzüstü bırakır. **5** Yalancı tanık cezasız kalmaz, Yalan soluyan kurtulamaz. **6** Birçokları önemli kişinin gözüne girmek Ve eli açık olanın dostu olmak ister. **7** Yoksulun akrabaları bile onu sevmezse, Dostlarının ondan uzak duracağı daha da kesindir. Ne kadar yalvarsa ona yaklaşmazlar. **8** Sağduyulu olan canını sever, Akı izleyen bolluğa kavuşur. **9** Yalancı tanık cezasız kalmaz, Yalan soluyan yok olur. **10** Akılsızın gösterişli bir yaşam süremesi uygun değilse, Kölelerin önderlere egemen olması Hiç uygun değildir. **11** Sağduyulu kişi sabırılır, Kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır. **12** Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer, Lütfuya otaların üzerine düşen çiy gibidir. **13** Akılsız çocuk babasının başına beladir, Dırırdı eden kadın sürekli damlayan su gibidir. **14** Ev ve servet babadan mirastr, Ama sağduyulu kadın RAB'bin armağanıdır. **15** Tembellik insanı uyuşukluğa iter, Haylaz kişi de aç kalır. **16** Tanrı buyruğuna uyan canını korur, Gitmesi gereken yolları umursamayan olur. **17** Yoksula acıyan kişi RAB'be ödünc vermiş olur, Yaptığı iyilik için RAB onu ödüllendirir. **18** Henüz umut varken çocuğunu eğit, Onun yıkımına neden olma. **19** Huysuz insan cezasını çekmelidir. Onu bir kere kurtarsan da, hep aynı şeyi yapman gerekdir. **20** Öğüde kulak ver, terbiyeyi kabul et ki, Ömrünün kalan kısmı boyunca bilge olasın. **21** İnsan yüreğinde çok şey tasrarlar, Ama gerçekleşen, RAB'bin amacıdır. **22** İnsanдан istenen vefadır, Yoksul olmak yalancı olmaktan yeğdir. **23** RAB korkusu Doygun

ve dertsiz bir yaşama kavuşturur. 24 Tembel sahana daldırdığı elini Ağızına geri götürmek bile istemez. 25 Alayıcı döversen bön kişi ibret alır, Akıllı kişiyi azarlarSAN bilgisine bilgi katar. 26 Babasına saldıran, annesini kovan çocuk, Ailesinin utancı ve yüzkarasıdır. 27 Oğlum, uyarılara kulağını tıkarsan, Bilgi kaynağı sözlerden saparsın. 28 Niyeti bozuk tanık adaletle eğlenir, Kötülerin ağızı fesatla beslenir. 29 Alaycılar için ceza, Akılsızların sırtı için kötek hazırlıdır.

20 Şarap insanı alayçı, içki gürültüçü yapar, Onun etkisiyle yoldan sapan bilge değildir. 2 Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer, Onu kızdırınan canından olur. 3 Kavgadan kaçınmak insan için onurdur, Oysa her ahmak tartışmaya hazırlır. 4 Sonbaharda çift sümeyen tembel, Hasatta aradığını bulamaz. 5 İnsanın niyetleri derin bir kuyunun suları gibidir, Akıllı kişi onları açığa çıkarır. 6 İnsanların çoğu, "Vefalıyım" der. Ama sadık birini kim bulabilir? 7 Doğru ve dürüst bir babaya Sahip olan çocukların ne mutlu! 8 Yargı kürsüsünde oturan kral, Kötülüğü gözleriyle ayıklar. 9 Kim, "Yüreğimi pak kıldım, Günahımdan arındım" diyebilir? 10 RAB hileli tartıdan da, hileli ölçüden de tiksintir. 11 Çocuk bile eylemleriyle kendini belli eder, Yaptıkları pak ve doğru mu, değil mi, anlaşılır. 12 İşiten kulağı da görən gözü de RAB yaratmıştır. 13 Uykuya seversen yoksuşsun, Uyanık durursan ekmeğin bol olur. 14 Alıcı, "İşe yaramaz, işe yaramaz" der, Ama alıp gitmekten sonra alındığıyla övünür. 15 Bol bol altının, mücevherin olabilir, Ama bilgi akıtan dudaklar daha değerlidir. 16 Tanımadığı birine kefil olanın giysisini al; Bir yabancı için yapıyorsa bunu, Giysisini rehin tut. 17 Hileyle kazananlıN yiyecek insana tatlı gelir, Ama sonra ağıza dolan çakıl gibidir. 18 Tasarılarını danişarak yap, Yöntemlere uyarak savaş. 19 DediKoducu sıR saklayamaz, Bu nedenle ağızı gevşek olanla arkadaşlık etme. 20 Annesine ya da babasına sövenin İşığı zifiri karanlıkta sönecek. 21 Tez elde edilen mirasın Sonu bereketli olmaz. 22 "Bu kötülüğü sana ödeteceğim" deme; RAB'bi bekle, O seni kurtarır. 23 RAB hileli tartıdan tiksintir, Hileli teraziden hoşlanmaz. 24 İnsanın adımlarını RAB yönlerdir; Öyleyse insan tuttuğu yolu nasıl anlayabilir? 25 Düşünmeden adakta bulunmak Sakıncalıdır. 26 Bilge kral kötüleri ayıklar, Harman döver gibi cezalandırır. 27 İnsanın ruhu RAB'bin işiğidir, İç varlığın derinliklerine işler. 28 Sevgi ve sadakat kralın güvencesidir. Onun tahtını sağlamlaştıran sevgidir. 29 Gençlerin görkemi gücleri, Yaşlıların onuru ağarmış saçlardır. 30 Yaralayan darbeler kötülüğü temizler, Kötek iç varlığın derinliklerini paklar.

21 Kralın yüreği RAB'bin elindedir, Kanaldaki su gibi onu istediği yöne çevirir. 2 İnsan izlediği her yolen doğru olduğunu sanır, Ama niyetlerini tartan RAB'dır. 3 RAB kendisine kurban sunulmasından çok, Doğruluğun ve adaletin yerine getirilmesini ister. 4 Küstah bakışlar ve kibirli yürek Kötülerin çırası ve günahıdır. 5 Çalışkanın tasarıları hep bolulkla, Her türlü acelecilik hep yoklukla sonuçlanır. 6 Yalan dolanla yapılan servet, Sis gibi geçicidir ve ölüm tuzağıdır. 7 Kötülerin zorbalığı kendilerini süpürüp götürür, Çünkü doğru olanı yapmaya yanaşmazlar. 8 Suçunun yolu dolambaçlı, Pak kişinin yaptıklarıysa dosdoğrudur. 9 Kavgacı kadınla aynı evde oturmaktansa, Damin köşesinde

oturmak yeğdir. 10 Kötünün can attığı kötültütür, Hiç kimseye acımasız. 11 Alayıcı cezalandırılınca bön kişi akıllanır, Bilge olan öğretillenden bilgi kazanır. 12 Adil Olan, kötüün evini dikkate gözler Ve kötüleri yıkıma uğratır. 13 Yoksulun feryadına kulağını tıkayanın Feryadına yanıt verilmeyecektir. 14 Gizlice verilen armağan öfkeyi, Koyna sokuşturulan rüşvet de kızgın gazabı yataştırır. 15 Hak yerine gelince doğru kişi sevinir, Fesatı dehşete düşer. 16 Sağduyudan uzaklaşan, Kendini ölüler arasında bulur. 17 Zevkine düşkün olan yoksuşsun, Şaraba ve zeytinyağına düşkün kişi de zengin olmaz. 18 Kötü kişi doğru kişinin fidyesidir, Hain de dürüstün. 19 Çölde yaşamak, Can sıkıcı ve kavgacı kadınla yaşamaktan yeğdir. 20 Bilgenin evi değerli eşya ve zeytinyağıyla doludur, Akılsızsa malını har vurup harman savurur. 21 Doğruluğun ve sevgisinin ardından koşan, Yaşam, gönenc ve onur bulur. 22 Bilge kişi güçlülerin kentine saldırıp Gündemikleri kaleyi yıkar. 23 Ağzını ve dilini tutan Başını beladan korur. 24 Gururlu, küstah ve alayçı: Bunlar kas kas kasılan insanın adlarıdır. 25 Tembelin isteği onu ölüme götürür, Çünkü elli çalısmaktan kaçınır; 26 Bütün gün isteklerini sıralar durur, Oysa doğru kişi esirgemeden verir. 27 Kötülerin sunduğu kurban içrençtir, Hele bunu kötü niyetle sunarlar. 28 Yalancı tanık yok olur, Dinlemeyi bilenin tanıklığıysa inandırıcıdır. 29 Kötü kişi kendine güdü bir görünüm verir, Erdemli insansa tuttuğu yoldan emindir. 30 RAB'be karşı başarılı olabilecek Bilgelik, aklı ve tasarı yoktur. 31 At savaş günü için hazır tutulur, Ama zafer sağlayan RAB'dır.

22 İyi ad büyük servetten, Saygınlık gümüş ve altından yeğdir. 2 Zenginle yoksun ortak yönü şu: Her ikisini de RAB yarattı. 3 İhtiyatlı kişi tehlikeyi görünce saklanır, Bönse öne atılır ve zarar görür. 4 Alçakgönüllülüğün ve RAB korkusunun ödülü, Zenginlik, onur ve yaşamdır. 5 Kötünün yolu diken ve tuzakla doludur. Canını korumak isteyen bunlardan uzak durur. 6 Çocuğu tutması gereken yola göre yetmiştir, Yaşılandığında o yoldan ayrılmaz. 7 Zengin yoksullara egemen olur, Borç alan borç verenin kulu olur. 8 Fesat eken dert biçer, Gazabının değneği yok olur. 9 Cömert olan kutsanır, Çünkü yemeğini yoksullarla paylaşır. 10 Alayıcıyı kov, kavga biter; Çekişme ve aşağılamalar da sona erer. 11 Yürek temizliğini ve güzel sözleri seven, Kralın dostluğunu kazanır. 12 RAB bilgisi gözetip korur, Hainin sözlerini ise altüst eder. 13 Tembel der ki, "Dışarda aslan var, Sokağa çıksam beni parçalar." 14 Sokak kadınının ağızı dipsiz çukur gibidir, RAB'bin gazabına uğrayan oraya düşer. 15 Akılsızlık çocuğun öz yapısından, Değnekle terbiye edilirse akılsızlıkta uzaklaşır. 16 Servetini büyütmek için yoksuşu ezenle Zengine armağan verenin sonu yoksuşluktur. 17 Kulak ver, bilgelerin sözlerini dinle, Öğrettigimi zihnine işle. 18 Sözlerimi yüreğinde saklarsan mutlu olursun, Onlar hep hazır olsun dudaklarında. 19 RAB'be güvenmen için Bugün bunları sana, evet sana da bildiriyorum. 20 Senin için otuz söz yazdım, Bilgi ve öğüt sözleri... 21 Öyle ki, güvenilir, doğru sözleri bilesin, Böylece seni gönderen güvenilir yanıt verebilesin. 22 Yoksul, yoksu olduğu için soymaya kalkma, Düşkünen mahkeme edzme. 23 Çünkü onların davasını RAB yüklenenecek Ve onları soyanların canını alacak. 24 Huysuz kişiyle arkadaşlık etme; Tez öfkelenenle yola çıkmak. 25 Yoksa onun yollarına alışır, Kendini

tuzaga düşmüş bulursun. 26 El sıkışip Başkasının borcuna kefil olmaktan kaçın. 27 Ödeyecek paran olmazsa, Altındaki döşeğe bile el koyarlar. 28 Atalarının belirlediği Eski sınır taşlarının yerini değiştirme. 29 İşinde usta birini görüyor musun? Öylesi sıradan kişilere değil, Krallara bile hizmet eder.

23 Bir önderle yemeğe oturduğunda Önüne konulana dikkat et. 2 İstahina yenilecek olursan, Daya bacağı kendi boğazına. 3 Onun lezzetli yemeklerini çekmesin canin, Böyle yemeğin altında hile olabilir. 4 Zengin olmak için didinip durma, Çıkar bunu akılından. 5 Servet göz açıp kapayana dek yok olur, Kanatlanıp kartal gibi göklere uçar. 6 Cimrinin verdiği yemeği yeme, Lezzetli yemeklerini çekmesin canin. 7 Çünkü yediğin her şeyin hesabını tutar, "Ye, iç" der sana, Ama yüreği senden yana değildir. 8 Yediğin azıcık yemeği kusarsın, Söylediğin güzel sözler de boş gider. 9 Akılsızca öğüt vermeye kalkma, Çünkü senin sözlerindeki sağduyuyu küfürmser. 10 Eski sınır taşlarının yerini değiştirme, Öksüzlerin toprağına el sürme. 11 Çünkü onların Velisi güclüdür Ve onların davasını sana karşı O yürütür. 12 Uyarıları zihnine işle, Bilgi dolu sözlere kulak ver. 13 Çocuğunu terbiye etmekten geri kalma, Onu değnekle dövsen de ölmez. 14 Onu değnekle döversen, Canını ölüler diyarından kurtarırsın.

(Sheol h7585) 15 Oğlum, bilge yürekli olursan, Benim yüreğim de sevinir. 16 Dudakların doğru konuştuğunda Gönlüm de coşar. 17 Günahkârlara imremektense, Sürekli RAB korkusunda yaşa. 18 Böylece bir geleceğin olur Ve umudun boşça çıkmaz. 19 Oğlum, dinle ve bilge ol, Yüreğini doğru yolda tut. 20 Aşırı şarap içenlerle, Ete düşkün oburlarla arkadaşlık etme. 21 Çünkü ayaş ve obur kişi yoksullaşır, Uyuşukluk da insana paçavra giydir. 22 Sana yaşam veren babanın sözlere kulak ver, Yaşlandığı zaman anneni hor görme. 23 Gerçeği satın al ve satma; Bilgeligi, terbiyeyi, aklı da. 24 Doğru kişininbabası coştuğça coşar, Bilgece davranışan oğulun babası sevinir. 25 Annenle baban seninleacosun, Seni doğuran sevinsin. 26 Oğlum, beni yürekten dinle, Gözünü gittiğim yoldan ayırma. 27 Çünkü fahişe derin bir çukur, Ahlaksız kadın dar bir kuyudur. 28 Evet, soyguncu gibi pusuda bekler Ve birçok erkeği yoldan çıkarır. 29 Ah çeken kim? Vah çeken kim? Kimdir çekişip duran? Yakınan kim? Boş yere yaralanan kim? Gözleri kanlı olan kim? 30 İçmeye oturup kalkamayanlar, Karışık şarapları denemeye gidenlerdir. 31 Şarabin kızıl rengine, Kadehte işimasına, Boğazdan aşağı süzülüvermesine bakma. 32 Sonunda yılan gibi isırır, Engerek gibi sokar. 33 Gözlerin garip şeyler görür, Akıldan ahlaksızlıklar geçer. 34 Kendini kâh denizin ortasında, Kâh gemi direğinin tepesinde yatıyor sanırsın. 35 "Dövdüler beni ama incinmedi, Vurdular ama farketmedim" dersin, "Yeniden içmek için ne zaman aylacağım?"

24 Kötülere imrenme, Onlarla birlikte olmayı isteme. 2 Çünkü yürekleri zorbalık tasalar, Dudakları belalardan söz eder. 3 Ev bilgelikle yapılır, Akilla pekiştirilir. 4 Bilgi sayesinde odaları Her türlü değerli, güzel eşyaya dolar. 5 Bilgelik güçten, Bilgi kaba kuvvetten üstünür. 6 Savaşmak için yöntem, Zafer kazanmak için birçok danışman gereklidir. 7 Ahmak için bilgelik ulaşlamayacak kadar yüksektir, Kent kurulunda ağzını açamaz. 8 Kötülük tasarlayan kişi Düzenbaz

olarak bilinecektir. 9 Ahmakça tasalar günühtar, Alaycı kişiden herkes iğrenir. 10 Sıkıntılı günde cesaretini yitirirsen, Gúcun kit demektr. 11 Ölüm tehlikesi içinde olanları kurtar, Ölmek üzere olanları esirge. 12 "İşte bunu bilmiyordum" desen de, İnsanın yüreğindekini bilen sezmez mi? Senin canını koruyan anlamaz mı? Ödetmez mi herkese yaptığını? 13 Oğlum, bal ye, çünkü iyidir, Süzme bal damaya tatlı gelir. 14 Bilgelik de canın için öyledir, bilmiş ol. Bilgeligi bulursan bir geleceğin olur Ve umudun boşça çıkmaz. 15 Ey kötü adam, doğru kişinin evine karşıpusuya yatma, Konutunu yıkamaya kalkma. 16 Çünkü doğru kişi yedi kez düşse yine kalkar, Ama kötüler felakette yıkılır. 17 Düşmanın düşüşüne keyiflenme, Sendelemesine sevinme. 18 Yoksa RAB görür ve hoşnut kalmaz Ve düşmanına duyduğu öfke yatar. 19 Kötülükle edenlere kızıp üzülme, Onlara özenme. 20 Çünkü kötülerin geleceği yok, Çırası sonecek onların. 21 Oğlum, RAB'be ve krala saygı göster, Onlara başkalıranlarla arkadaşlık etme. 22 Çünkü onlar ansızın felakete uğrar, İnsanın başına ne belalar getireceklerini kim bilir? 23 Sunlar da bilgelerin sözleridir: Yargılarken yan tutmak iyi değildir. 24 Köyüye, "Suçsuzsun" diyen yargıçı Halklar lanetler, uluslar kınar. 25 Ne mutlu suçluya mahkûm edene! Herkes onu candan kutlar. 26 Dürüst yanıt Gerçek dostluğun işaretidir. 27 İlkin dışardaki işini bitirip tarlanı hazırla, Ondan sonra evini yap. 28 Başkalarına karşı nedensiz tanıklık etme Ve dudaklarını aldatma. 29 "Bana yaptığını ben de ona yapacağım, Ödeceğim bana yaptığını" deme. 30 Tembelin tarlasından, Sağduyudan yoksun kişinin bağından geçtiğimde 31 Her yanı dikenlerin, otların Kapladığını gördüm; Taş duvar da yıkılmıştı. 32 Gördüklerimi derin derin düşündüm, Seyrettiklerimden ibret aldım. 33 "Biraz kestireyim, biraz uykuyayım, Ellerimi kavuşturup şöyle bir uyuyam" demeye kalmadan, 34 Yolculuk bir haydot gibi, Yoksulluk bir akıncı gibi gelir üzerine.

25 Bundan sonrakiler de Süleyman'ın özdeyişleridir. Bunları Yahuda Kralı Hizkiya'nın adamları derledi. 2 Tanrı'yı gizli tuttuğu şeyler için, Krallarısa açığa çıkardıkları için yükseltiriz. 3 Göğün yüksekliği, yerin derinliği gibi, Kralların akıldan geçen de kestirilemez. 4 Cürufu gümüşten ayırınca, Kuyumcunun işleyeceği madde kalır. 5 Kötüleri kralın huzurundan uzaklaştırırsan Kralın tahtı adaletle pekişir. 6 Kralın önünde kendini yükseltme, Önemli kişiler arasında yer edinmeye çalışma. 7 Çünkü kralın seni bir soylunun önünde alaşağı etmesindense, Sana, "Yukarıya gel" demesi yeğdir. 8 Gördüklerinle hemencevik mahkemeye başvurma; Çünkü başkası seni utandırabilir, Sonra ne yapacağını bilemezsin. 9 Davanı doğrudan komşunla gör; Başkasının sırrını açıklama. 10 Yoksa işten seni utandırabilir Ve bu kötü ün yakarı bırakmaz. 11 Yerinde söylenen söz, Gümüş oymalardaki altın elma gibidir. 12 Altın küpe ya da altın bir süs neyse, Dinleyen kulak için bilgenin azarlaması da öyledir. 13 Hasatta kar serinliği nasılsa, Güvenilir ulak da kendisini gönderenler için öyledir. Böyle biri efendilerinin canına can katar. 14 Yağmursuz bulut ve yel nasılsa, Vermediğiarmağanal övnen kişi de öyledir. 15 Sabırla bir hükümdar bile ikna edilir, Tatlı dil en güçlü direnci kırar. 16 Bal bulundu mu yeteri kadar ye, Fazla doyarsan kusarsın. 17 Başkalarının evine seyrek git, Yoksa onları bezdirir, nefretini kazanırsın. 18 Başkasına

karşı yalancı tanıklık eden Topuz, kılıç ya da sıvri ok gibidir. **19** Sıkıntılı günde haine güvenmek, Çürüklü işe ya da sakat ayağa güvenmek gibidir. **20** Dertli kişiye ezgi söylemek, Soğuk günde giysilerini üzerinden almaya, Ya da soda sirke katmaya benzer. **21** Düşmanın acıkmışsa doyur, Susamışsa su ver. **22** Bunu yapmakla onu utanca boğarsın Ve RAB seni ödüllendirir. **23** Kuzyeden esen rüzgar nasıl yağmur getirirse, İftiracı dil de öfkeli bakışlara yol açar. **24** Kavgacı kadınlarda aynı evde oturmaktansa, Damın köşesinde oturmak yeğdir. **25** Susamış kişi için soğuk su neyse, Uzak ülkeden gelen iyi haber de öyledir. **26** Kötünün önünde pes eden doğru kişi, Suyu bulanmış pınar, kırlenmiş kuyu gibidir. **27** Fazla bal yemek iyi değildir; Hep yükseltilmeyi beklemek de... **28** Kendini denetleyemeyen kişi Yıkılmış sursuz kent gibidir.

26 Yaz ortasında kar, hasatta yağmur uygun olmadığı gibi, Akılsızda onur yakışmaz. **2** Öteye beriye uçuşan serçe Ve kırılgan gibi, Hak edilmemiş lanet de tutmaz. **3** Ata kirbaç, eşege gem, Akılsızın sırtına da dejnek gerek. **4** Akılsız ahmaklığına göre karşılık verme, Yoksa sen de onun düzeyine inersin. **5** Akılsız ahmaklığına uygun karşılık ver, Yoksa kendini bilge sanır. **6** Akılsızın eliyle haber gönderen, Kendi ayaklarını kesen biri gibi, Kendine zarar verir. **7** Akılsızın ağızında özdeyiş, Kötürümün sarkan bacakları gibidir. **8** Akılsızı onurlandırmak, Taşı sapana bağlamak gibidir. **9** Sarhoşun elindeki dikenli dal ne ise, Akılsızın ağızında özdeyiş de odur. **10** Oklarını gelişigüzel fırlatan okçu neyse, Yoldan geçen akılsızı ya da sarhoşu ücretle tutan da öyledir. **11** Ahmaklığını tekrarlayan akılsız, Kusmuğuna dönen köpek gibidir. **12** Kendini bilge gören birini tanıyor musun? Akılsız bile ondan daha umut vericidir. **13** Tembel, "Yolda aslan var, Sokaklarda aslan dolaşıyor" der. **14** Menteşeleri üzerinde dönen kapı gibi, Tembel de yatağında döner durur. **15** Tembel elini sahana daldırır, Yeniden ağızına götürmeye üşenir. **16** Tembel kendini, Akıllıca yanıt veren yedi kişiden daha bilge sanır. **17** Kendini ilgilendirmeyen bir kavgaya bulaşan kişi, Yoldan geçen köpeği kulaklarından tutana benzer. **18** Ateşli ve öldürücü oklar savuran bir deli neyse, Komşusunu aldatıp, "Şaka yapıyordum" Diyen de öyledir. **20** Odun bitince ateş söner, Dedikodu yok olunca kavga diner. **21** Kor için kömür, ateş için odun neyse, Çekişmeyi alevlendirmek için kavgacı da öyledir. **22** Dedikodu tatlı lokma gibidir, İnsanın ta içine işler. **23** Okşayıcı dudaklarla kötü yürek, Sırlanmış toprak kabası benzer. **24** Yüreği nefret dolu kişi sözleriyle niyetini gizlemeye çalışır, Ama içi hile doludur. **25** Güzel sözlerine kanma, Çünkü yüreğinde yedi içrenç şey vardır. **26** Nefretini hileyle örtse bile, Kötülüğü toplumun önünde ortaya çıkar. **27** Başkasının kuyusunu kazan içine kendi düşer, Taşı yuvarlayan altında kalır. **28** Yalancı dil incittiği kişilerden nefret eder, Yaltaklanan ağızdan yıkım gelir.

27 Yınlıca övünme, Çünkü ne getireceğini bilemezsin. **2** Seni kendi ağızın değil, başkası övsün, Kendi dudakların değil, yabancı övsün. **3** Taş ağırdır, kum bir yüktür, Ama ahmağın kıskırtması ikisinden de ağırdır. **4** Öfke zalim, şiddet azgındır, Ama kıskançlığı kim dayanabilir? **5** Açık bir aazar, Gizli tutulan sevgiden iyidir. **6** Düşmanın öpücükleri aldatıcıdır, Ama dostun seni iyiliğin için yaralar. **7** Tok insanın canı balı bile çekmez,

Aç kişiye en acı şey tatlı gelir. **8** Yuvasından uzak kalan kuş nasılsa, Yurdundan uzak kalan insan da öyledir. **9** Güzel koku ve buhur canı ferahlatır, Dostun verdiği öğüt insana tatlı gelir. **10** Kendi dostunu da babanın dostunu da bırakma Ve felakete uğradığın gün kardeşinin evine gitme; Yakın komşun uzaktaki kardeştən yeğdir. **11** Oğlum, bilgece davranış kimi yüreğim sevinsin, Beni ayıplayana yanıt vereyim. **12** İhtiyatlı kişi tehlikeyi görürse saklanır, Bönse öne atılır ve zarar görür. **13** Tanımadığı birine kefil olanın giysisini al; Bir yabancı için yapıyorsa bunu, Giysisini rehin tut. **14** Sabah sabah komşuya verilen gürültülü bir selam Küfür sayılır. **15** Kavgacı kadının dirdarı Yağmurlu günde damlaların dinmeye sesi gibidir. **16** Böyle bir kadını dizginlemeye kalkmak, Rüzgarı ya da yağı avuçta tutmaya çalışmak gibidir. **17** Demir demiri biler, İnsan da insanı... **18** İncir ağacını budayan meyvesini yer, Efendisine hizmet eden onurlandırılır. **19** Su görüntümüze nasıl yansıtıyor, Yürek de insanın içini yansıtır. **20** Ölüm ve yıkım diyarı insana doymaz, İnsanın gözü de hiç doymaz. (**Sheol h7585**) **21** Altın ocakta, gümüş potada sinanır, insansa aldığı övgüyle sinanır. **22** Ahmağı büğdayla birlikte dibekte tokmakla dövşen bile, Ahmaklığından kurtulmaz. **23** Davarına iyi bak, Sığırlarına dikkat et. **24** Çünkü zenginlik kalıcı değildir Ve taç kuşaktan kuşağa geçmez. **25** Çıçır biçilince, yeni çimen çıkışınca, Dağlardaki otlar toplanınca, **26** Kuzular seni giydirir, Tekeler tarlanın bedeli olur. **27** Keçilerin sütü yalnız seni değil, Ev halkını, hizmetçilerini de doyurmaya yetер.

28 Kötü kişi kendisini kovalayan olmasa bile kaçar, Doğrularsa genç aslan gibi yüreklidir. **2** Ayaklı olan ülke çok başlı olur, Ama akıllı, bilgili kişi düzeni sağlar. **3** Yoksulu ezen yoksul, Üründü harap eden sahanak yağmur gibidir. **4** Yasayı terk eden kötüyü över, Yerine getirence kötüğe karşı çıkar. **5** Kötüler adaletten anlamaz, RAB'be yönelenlerse her yönüyle anlar. **6** Dürüst bir yoksul olmak, Yolsuzlukla zengin olmaktan yeğdir. **7** Kutsal Yasa'yı yerine getiren çocuk akıllıdır, Oburlarla arkadaşlık edense babasını utandırır. **8** Faiz ve tefecilikle malına mal katan kişi, Bunu yoksullara acıyan için biriktirir. **9** Yasaya kulağını tıkayanın Duası da içrençtir. **10** Dürüst kişileri kötü yola saptıran Kendi kazdığı çukura düşer. İyiliği, özü sözü bir olanlar miras alacak. **11** Zengin kendini bilge sanır, Ama akıllı yoksul onun içini okur. **12** Doğruların zaferi coşkuyla kutlanır, Ama kötüler egemen olunca insan kaçacak yer arar. **13** Günahlarını gizleyen başarılı olmaz, İtiraf edip bırakansa merhamet bulur. **14** Gunahtan çekinen ne mutludur! İnatçılık edense belaya düşer. **15** Yoksul halkın yöneteni kötü kişi Küreyen aslan, saldırgan aşıyı gibidir. **16** Gaddar önderin aklı kittir; Haksız kazançtan nefret edense uzun ömürlü olur. **17** Adam öldürmekten vicdan azabı çeken, mezara dek kaçacaktır; Kimse ona yardım etmesin. **18** Alnı ak yaşayan kurtlular, Yolsuzluk yapan anısızın yıkımı uğrar. **19** Toprağını işleyen ekmeği bol olur, Hayal peşinde koşansa yoksulluğa doyar. **20** Güvenilir kişi bolluğa erer, Zengin olmaya can atansa beladan kurtulamaz. **21** Hatır gözetmek iyi değildir, Çünkü insan bir lokma ekmek için bile suç işler. **22** Cimri servet peşinde koşar, Yoksulluğa uğrayacağını düşünmez. **23** Başkasını azarlayan sonunda Pohpholayandan daha çok beğeni kazanır. **24** Annesini ya da babasını soymayı günah saymayan, Haydutla birdir. **25**

Açgözlü kavga çıkarır, RAB'be güvenenese bolluk içinde yaşar. 26 Kendine güvenen akılsızdır, Bilgece davranan güvenlikte olur. 27 Yoksula verenin eksisi olmaz, Yoksulu görmezden gelense bir sürü lanete uğrar. 28 Kötüler egemen olunca insan kaçacak yer arar, Ama kötüler yok olunca doğrular çoğalar.

29 Defalarca azarlandığı halde dikbaşılık eden, Ansızın yıkımı ugrayacak, çare yok. 2 Doğru kişiler çoğalınca halk sevinir, Kötü kişi hükümdar olunca halk inler. 3 Bilgeligi seven babasını sevindirir, Fahiselerle dostluk eden malını yitirir. 4 Adaletle yöneten kral ülkesini ayakta tutar, Rüşvet alansa çökertir. 5 Başkasını pohpohlayan kişi, Ona tuzak olur. 6 Kötünün başkaldırısı kendine tuzak olur, Doğru kişiye ezgi söyley ve sevinir. 7 Doğru kişi yoksulların hakkını verir, Kötü kişi hak hukuk nedir bilmez. 8 Alayçı kişiler kentleri bile karıştırır, Bilgelerse öfkeyi yataşırır. 9 Bilge kişiyle davası olan ahmak Kızar, alay eder ve rahat vermez. 10 Kana susamışlar dürüst kişiden nefret eder, Doğrularla onun canını korur. 11 Akılsız hep patlamaya hazırlır, Bilgeye öfkesini dizgirler. 12 Hükümdar yalana kulak verirse, Bütün görevlileri de kötü olur. 13 Zorbayla yoksulun ortak bir noktası var: İkisinin de gözünü açan RAB'dir. 14 Yoksulları adaletle yöneten kralın Tahtı hep güvenlikte olur. 15 Değnekle terbiye bilgelik kazandırır, Kendi haline bırakılan çocuksa annesini utandırır. 16 Kötüler çoğalınca başkaldırı da çoğalar, Ama doğrular onların düşüşünü görecektir. 17 Oğlunu terbiye et, o da sana huzur verecek Ve gönlünü hoşnut edecektir. 18 Tanrısal esinden yoksun olan halk Sınır tanımaz olur. Ne mutlu Kutsal Yasa'yı yerine getirene! 19 Köle salt sözle terbiye edilemez, Çünkü anlasa da kulak asmaz. 20 Sözünü tartmadan konuşan birini tanıyor musun? Akılsızın durumu bile onunkinden daha umut vericidir. 21 Çocukluğundan beri kölesini şımartan, Sonunda cezasını çeker. 22 Öfkeli kişi çekisme yaratır, Huysuz kişinin başkaldırısı eksik olmaz. 23 Kibir insanı küçük düşürür, Alçakgönüllükse onur kazandırır. 24 Hırsızla ortak olanın düşmanı kendisidir, Mahkemedede yemin etse de bildiğini söylemez. 25 İnsandan korkmak tuzaktır, Ama RAB'be güvenen güvenlikte olur. 26 Hükümdarın gözüne girmek isteyen çoktur, Ama RAB'dir insana adalet sağlayan. 27 Doğrular haksızlardan iğrenir, Kötüler de dürüst yaşıyanlardan.

30 Massali Yake oğlu Agur'un sözleri: Bu adam şöyle diyor: "Yoruldum, ey Tanrı, yoruldum ve tükkendim. 2 Gerçekten ben insanların en cahiliyim, Bende insan aklı yok. 3 Bilgeligi öğrenmedim, Kutsal Olan'a ilişkin bilgiden de yoksunum. 4 Kim göklere çıkip indi? Kim yeli avuçlarında topladı? Suları giysisiyle sarıp sarmalayan kim? Kim belirledi dünyanın sınırlarını? Adı nedir, oğlunun adı nedir, bilyorsan söyle! 5 Tanrı'nın her sözü güvenilirdir, O kendisine sağlanan herkese kalkandır. 6 O'nun sözüne bir şey katma, Yoksa seni azarlar, yalancı çıkarsın. 7 Ey Tanrı, iki şey diledim senden: Ben ölümeden bunları esirgeme benden. 8 Sahtekârlığı, yalani benden uzak tut, Bana ne yoksulluk ne de zenginlik ver; Payıma düşen ekmeği ver, yeter. 9 Yoksa bolluktan, 'Kımmış RAB?' diye seni yadsır, Ya da yoksulluktan çalar Ve Tanrı'mın adını lekelemiş olurum. 10 "Köleyi efendisine çekiste, Yoksa sana lanet eder, sen de suçlu çıkarsın. 11 Öyleleri var ki, babalarına lanet eder,

Annelerine değer vermezler. 12 Öyleleri var ki, kendilerini tertemiz sanırlar, Oysa kötülüklerinden arınmış değiller. 13 Öyleleri var ki, kendilerinden üstün kimse yok sanır, Herkese tepeden bakarlar. 14 Öyleleri var ki, dişleri kılıç, çeneleribicaktır, Mazlumlarla yoksulları yutup yeryüzünden yok ederler. 15 Sültün ikinci kızı vardır, adları 'Ver, ver'dir. Hiç doymanın üç şey, 'Yeter' demeyen dört şey vardır: 16 Ölüler diyarı, kısır rahim, Suya doymanın toprak ve 'Yeter' demeyen ateş. (*Sheol h7585*) 17 Babasıyla alay edenin, annesinin sözünü hor görenin Gözünü vadideki kargalar oyacak; O akbabalara yem olacak. 18 Aklimın ermediği üç şey, Anlamadığım dört şey var: 19 Kartalın gökyüzünde, Yılanın kayada, Geminin denizde izlediği yol Ve erkeğin genç kızla tuttuğu yol. 20 Zina eden kadının yolu da söylenir: Yer, ağını siler, Sonra da, 'Suç işlemedim' der. 21 Yeryüzü üç şeyin altında sarsılır; Katlanamadığı dört şey vardır: 22 Kölenin kral olması, Budalanın doyması, 23 Nefret edilen kadının evlenmesi Ve hizmetçinin hanımının yerine geçmesi. 24 "Dünyada dört küçük yaratık var ki, Çok bilgece davranırlar: 25 Karıncalar güçlü olmayan bir topluluktur, Ama yiyeceklerini yazdan birkirirler. 26 Kaya tavşanları da güçsüz bir topluluktur, Ama yuvalarını kaya kovuklarında yaparlar. 27 Çekirgelerin kralı yoktur, Ama böyük böyük ilerlerler. 28 Kertenkele elle bile yakalanır, Ama kral sarayılarında bulunur. 29 "Yürüyüşi gösterişli üç yaratık, Davranışı gösterişli dört yaratık var: 30 Hayvanların en güçlüsü olan Ve hiçbir şeyin önünde pes etmeyen aslan, 31 Tazi, teke Ve ordusunun başında kral. 32 "Eğer budala gibi kendini yüceltinse Ya da kötüük tasarladınsa, Dur ve düşün! 33 Çünkü nasıl süüt dövünce tereyağı, Burnu sıkınca kan çıkarsa, Öfkeyi kurcalayınca da kavga çıkar."

31 Massa Krali Lemuel'in sözleri, Annesinin ona öğretikleri: 2 "Öğlüm, rahmimin ürünü, ne diyeyim? Adaklarımın yanıtı oğlum, ne diyeyim? 3 Gücünü kadınlara, Gençliğini kralları mahvedenlere kaptırma! 4 "Şarap içmek krallara yakışmaz, ey Lemuel, Krallara yakışmaz! İkiyi özlemek hükümdarlara yaramaz. 5 Çünkü içince kuralları unutur, Mazlumun hakkını yerler. 6 İkiyi çaresize, Şarabı kaygı çekene verin. 7 İçsin ki yoksullüğünü unutsun, Artık sefaletini anmasın. 8 Ağını aç ve adaletle yargıla, Mazlumun, yoksulun hakkını savun." 10 Erdemli kadını kim bulabilir? Onun değeri mücevherden çok üstündür. 11 Kocası ona yürekten güvenir Ve kazancı eksilmez. 12 Kadın ona kötüülkle değil, Yaşamı boyunca iyilikle karşılık verir. 13 Yün, keten bulur, Zevkle elleriley işler. 14 Ticaret gemileri gibidir, Yiyeçegini uzaktan getirir. 15 Gün ağarmadan kalkar, Ev halkına yiyecek, hizmetçilerine paylarını verir. 16 Bir tarlayı gözüne kestirip satın alır, El emeğiyle kazandığı parayla bağ diker. 17 Giyinip kollarını sıvar, Canla başla çalışır. 18 Ticaretinin kârı olduğunu bilir, Çırası gece boyunca yanar. 19 Eliyle örekeyi tutar, Avucunda iği tutar. 20 Mazluma kollarını açar, Yoksula elini uzatır. 21 Kar yağınca ev halkı için kaygilanmaz, Çünkü hepsinin iki kat giysisi vardır. 22 Yatak örtüleri dokur, Kendi giysileri ince mor tekendendir. 23 Kocası ülkenin ileri gelenleriyle oturup kalkar, Kent kurulunda iyi tanır. 24 Kadın diktığı keten giysilerle Ördüğü kuşaklı tüccara satar. 25 Güç ve onurla kuşanmıştır, Geleceğe güvenle bakar. 26 Ağızından bilgelik akar, Dili iyilik

öğütler. 27 Ev halkın işlerini yönetir, Tembellik nedir bilmez. 28 Çocukları önünde ayağa kalkıp onu kutlar, Kocası onu över. 29 "Soylu işler yapan çok kadın var, Ama sen hepsinden üstünsün" der. 30 Çekicilik aldatıcı, güzellik boştur; Ama RAB'be saygılı kadın övülmeye layıktr. 31 Ellerinin hak ettiğini verin kendisine, Yaptıkları için kent kurulunda övülsün.

Vaiz

1 Bunlar Yeruşalim'de krallık yapan Davut oğlu Vaiz'in sözleridir:
2 "Her şey boş, bomboş, bomboş!" diyor Vaiz. **3** Ne kazancı var insanın Güneşin altında harcadığı onca emekten? **4** Kuşaklar gelir, kuşaklar geber, Ama dünya sonsuza dek kalır. **5** Güneş doğar, güneş batar, Hep doğduğu yere koşar. **6** Rüzgar güneşe gider, kuzeye döner, Döne döne eserek Hep aynı yolu izler. **7** Bütün irmaklar denize akar, Yine de deniz dolmaz. İrmaklar hep çıktııkları yere döner. **8** Her şey yorucu, Sözcüklerle anlatılamayacak kadar. Göz görmekle doymuyor, Kulak işitmekte dolmuyor. **9** Önce ne oldusya, yine olacak. Önce ne yapıldıysa, yine yapılacak. Güneşin altında yeni bir şey yok. **10** Var mı kimsenin, "Bak bu yeni!" diyebileceği bir şey? Her şey çöktan, bizden yıllar önce de vardı. **11** Geçmiş kuşaklar anımsanmıyor, Gelecek kuşaklar da kendilerinden sonra gelenlerce anımsanmayacak. **12** Ben Vaiz, Yeruşalim'de İsrail kraliyetin **13** kendimi göklerin altında yapılan her şeyi bilgece araştırap incelemeye adadım. Tanrı'nın uğraşınları diye insanlara verdiği çetin bir zahmetti bu. **14** Güneşin altında yapılan bütün işleri gördüm; hepsi boştur, rüzgarı kovalamaya kalkışmaktr! **15** Eğri olan doğrultulamaz, eksik olan sayılamaz. **16** Kendi kendime, "İşte, bilgelğimi benden önce Yeruşalim'de krallık yapan herkesten çok artırdım" dedim, "Alabildiğine bilgi ve bilgelik edindim." **17** Kendimi bilgi ve bilgeligi, deliliği ve akılsızlığı anlamaya adadım. Gördüm ki, bu da yalnızca rüzgarı kovalamaya kalkışmakmiş. **18** Çünkü çok bilgelik çok keder doğurur, bilgi arttıkça acı da artar.

2 Kendi kendime, "Gel, zevki tat. İyi mi, değil mi, gör" dedim. Ama gördüm ki, o da boş. **2** GÜlmeye, "Delilik", zevke, "Ne işe yarar?" dedim. **3** İnsanların göklerin altında geçirdiği birkaç günlük ömürleri boyunca, yapacakları iyi bir şey olup olmadığına görinceye dek, bilgelığının önderliğinde, bedenimi şarapla nasıl canlandıracım, akılsızlığı nasıl ele alayım diye düşündüm durdum. **4** Büyük işlere girdim. Kendime evler inşa ettim, bağılar diktim. **5** Bahçeler, parklar yaptım, oralara türlü türlü meye ağaçları diktim. **6** Dal budak salan orman ağaçlarını sulamak için havuzlar yaptım. **7** Kadın, erkek köleler satın aldım; evimde doğan kölelerim devardı. Ayrıca benden önce Yeruşalim'de yaşayan herkesten çok sıyıra, davara sahip oldum. **8** Altın, gümüş biriktirdim; kralların, illerin hazinelerini topladım. Kadın, erkek şarkıcılar ve erkeklerin özlemi olan bir harem edindim. **9** Böylece büyük üne kavuştum, benden önce Yeruşalim'de yaşayanların hepsini astım. Bilgelğimden de bir şey yitirmedim. **10** Gözümün dileğinde hiçbir şeyi kendimden esirgemedim. Gönlümü hiçbir zevkten alıkoymadım. Yaptığım her işten zevk aldı gönlüm. Bütün emeğimin ödül bu oldu. **11** Yaptığım bütün işlere, Çektiğim bütün emeklere bakınca, Gördüm ki, hepsi boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmiş. Güneşin altında hiçbir kazanç yokmuş. **12** Sonra bilgelik, delilik, akılsızlık nedir diye baktım; Çünkü kralın yerine gelecek kişi Zaten yapılanın ötesinde ne yapabilir ki? **13** İşliğin karanlıktan üstün olduğu gibi Bilgelığın de akılsızlıktan üstün olduğunu gördüm. **14** Bilge nereye gittiğini görür, Ama akılsız karanlıkta

yürür. İkisinin de aynı sonu paylaştığını gördüm. **15** "Akılsızın başına gelen, benim de başıma gelecek" Dedim kendi kendime, "Öyleye kazancım ne bilgelikten?" "Bu da boş" dedim içimden. **16** Çünkü akılsız gibi, bilge de uzun süre anılmaz, Gelecekte ikisi de unutulur. Nitekim bilge de akılsız gibi ölü! **17** Böylece hayattan nefret ettim. Çünkü güneşin altında yapılan iş çetindi bence. Her şey boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmiş. **18** Güneşin altında harcadığım bütün emekten nefret ettim. Çünkü her şeyi benden sonra gelecek olana bırakmak zorundayım. **19** Kim bilir, bilge mi olacak, akılsız mı? Güneşin altında bilgelğimi kullanarak harcadığım bütün emek üzerinde saltanat sürecek. Bu da boş. **20** Bu yüzden güneşin altında harcadığım onca emeğe üzülmeye başladım. **21** Çünkü biri bilgelik, bilgi ve beceriyle çalışır, sonunda her şeyini hiç emek vermemiş başka birine bırakmak zorunda kalır. Bu da boş ve büyük bir hüsrandır. **22** Çünkü ne kazancı var adamın, güneşin altında harcadığı bunca emekten, bunca kafa yormaktan? **23** Günler boyunca çektiği zahmet acı ve dert doğurur. Gece bile içi rahat etmez. Bu da boş. **24** İnsan için yemekten, içmekten ve yaptığı işten zevk almaktan daha iyi bir şey yoktur. Gördüm ki, bu da Tanrı'dandır. **25** Onsuz kim yiyebilir, kim zevk alabilir? **26** Çünkü Tanrı bilgiyi, bilgeligi, sevinci hoşnut kaldığı insana verir. Günahkâra ise, yiğme, biriktirme zahmeti verir; biriktirdiklerini Tanrı'nın hoşnut kaldığı insanlara bırakısın diye. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmiş.

3 Her şeyin mevsimi, göklerin altındaki her olayın zamanı vardır. **2** Doğmanın zamanı var, ölmeyenin zamanı var. Dikmenin zamanı var, sökmenin zamanı var. **3** Öldürmenin zamanı var, şifa vermenin zamanı var. Yıkmanın zamanı var, yapmanın zamanı var. **4** Ağlamanın zamanı var, gülmenin zamanı var. Yas tutmanın zamanı var, oynamanın zamanı var. **5** Taş atmanın zamanı var, taş toplamanın zamanı var. Kucaklaşmanın zamanı var, kucaklaşmamanın zamanı var. **6** Aramanın zamanı var, vazgeçmenin zamanı var. Saklamanın zamanı var, atmanın zamanı var. **7** Yırtmanın zamanı var, dikmenin zamanı var. Susmanın zamanı var, konuşmanın zamanı var. **8** Sevmenin zamanı var, nefret etmenin zamanı var. Savaşın zamanı var, barışın zamanı var. **9** Çalışanın harcadığı emekten ne kazancı var? **10** Tanrı'nın uğraşınları diye insanlara verdiği zahmeti gördüm. **11** O her şeyi zamanında güzel yaptı. İnsanların yürüye sonuzluk kavrımı koymuş. Yine de insan Tanrı'nın yaptığı işi başından sonuna dek anlayamaz. **12** İnsan için yaşamı boyunca mutlu olmaktan, iyi yaşamaktan daha iyi bir şey olmadığını biliyorum. **13** Her insanın iyip içmesi, yaptığı her işe doyuma ulaşması bir Tanrı armağanıdır. **14** Tanrı'nın yaptığı her şeyin sonsuza dek süreğini biliyorum. Ona ne bir şey eklenebilir ne de ondan bir şey çıkarılabilir. Tanrı insanların kendisine saygı duymaları için bunu yapıyor. **15** Şimdi ne oluyorsa, geçmişte de oldu, Ne olacaksa, daha önce de olmuştur. Tanrı geçmiş olayların hesabını soruyor. **16** Güneşin altında bir şey daha gördüm: Adaletin ve doğruluğun yerini kötüük almış. **17** İçimden "Tanrı doğruya da, kötüyü de yargılayacaktır" dedim, "Çünkü her olayın, her eylemin zamanını belirledi." **18** İnsanlara gelince, "Tanrı hayvan olduklarını görsünler diye

insanları siniyor" diye düşündüm. 19 Çünkü insanların başına gelen hayvanların da başına geliyor. Aynı sonu paylaşıyorlar. Birisi nasıl ölüyorsa, öbürü de öyle ölüyor. Hepsi aynı soluğu taşıyor. İnsanın hayvandan üstünüğü yoktur. Çünkü her şey boş. 20 İki de aynı yere gidiyor; topraktan gelmiş, toprağa dönüyor. 21 Kim biliyor insan ruhunun yukarıya çıktıığını, hayvan ruhunun aşağıya, yeraltına indiğini? 22 Sonuçta insanın yaptığı işten zevk almasından daha iyi bir şey olmadığını gördüm. Çünkü onun payına düşen budur. Kendisinden sonra olacakları görmesi için kim onu geri getirebilir?

4 Güneşin altında yapılan baskılara bir daha baktım, Ezilenlerin gözyaşlarını gördüm; Avutanları yok, Güç ezenlerden yana, Avutanları yok. 2 Çoktan ölmüş ölüleri, Hâlâ sağ olan yaşayarlardan daha mutlu gördüm. 3 Ama henuz doğmamış, Güneşin altında yapılan kötüükleri görmemiş olan ikisinden de mutludur. 4 Harcanan her emeğin, yapılan her ustaca işin arasında kıskançlık olduğunu gördüm. Bu da boş ve rüzgari kovalamaya kalkışmakmiş. 5 Akılsız ellerini kavuşturup kendi kendini yer. 6 Rahat kazanılan bir avuç dolusu Zahmetle, rüzgari kovalamaya kalkışarak kazanılan iki avuç dolusundan daha iyidir. 7 Güneşin altında bir boş şey daha gördüm: 8 Yalnız bir adamvardı, Oğlu da kardeşi de yoktu. Çabaları dinmek nedir bilmezdi, Gözü zenginliğe doymazdı. "Kimin için çalışıyorum, Neden kendimi zevkten yoksun bırakıyorum?" diye sormazdı. Bu da boş ve çetin bir zahmettir. 9 İki kişi bir kişiden iyidir, Çünkü emeklerine iyi karşılık alırlar. 10 Biri düşerse, öteki kaldırır. Ama yalnız olup da düşenin vay haline! Onu kaldırın olmaz. 11 Ayrıca iki kişi birlikte yatarsa, birbirini ısıtır. Ama tek başına yatan nasıl işinabilir? 12 Yalnız biri yenik düşer, Ama iki kişi direnebilir. Üç kat iplik kolay kolay kopmaz. 13 Yoksul ama bilge bir genç artık öğüt almayı bilmeyen kocamış akılsız kraldan iyidir. 14 Çünkü genç, ülkesinde yoksulluk içinde doğsa bile cezaevinden krallığa yükselebilir. 15 Güneşin altında yaşayan herkesin kralın yerine geçen genci izlediğini gördüm. 16 Yeni kralın yönettiği halk sayısız olabilir. Yine de sonrakiler ondan hoşnut olmayı bilir. Gerçekten bu da boş ve rüzgari kovalamaya kalkışmaktadır.

5 Tanrı'nın evine gittiğinde davranışına dikkat et. Yapıtları kötüüğün farkında olmayan akılsızlar gibi kurban sunmak için değil, dinlemek için yaklaş. 2 Ağzını çabuk açma, Tanrı'nın önünde hemen konuya girme, Çünkü Tanrı gökte, sen yerdesin, Bu yüzden, az konuş. 3 Çok tasa kötü düş, Çok söz akılsızlık doğurur. 4 Tanrı'ya adak adayınca, yerine getirmekte gecikme. Çünkü O akılsızlardan hoşlanmaz. Adağını yerine getir! 5 Adamamak, adayıp da yerine getirmemekten iyidir. 6 Ağzının seni günaha sürüklemesine izin verme. Ulağın önünde: "Adağım yanlışlı" deme. Tanrı niçin senin sözlerine öfkeliensin, yaptığı işi yok etsin? 7 Çünkü çok düş kurmak hayalciliğe ve laf kalabalığına yol açar; Tanrı'ya saygı göster. 8 Bir yerde yoksullara baskı yapıldığını, adaletin ve doğruluğun çiğnendiğini görürsen şansa; çünkü üstü gözetlenen daha üst biri var, onların da üstleri var. 9 Tarlaların sürülmemesini isteyen bir kral ülke için her bakımdan yararlıdır. 10 Parayı seven paraya doymaz, Zenginliği seven kazancıyla yetinmez. Bu da boştur. 11 Mal çoğaldıkça yiyneni de çoğalar. Sahibine ne yararı var, seyretmekten başka? 12

Az yesin, çok yesin işçi rahat uyar, Ama zenginin mali zengini uymaz. 13 Güneşin altında acı bir kötüük gördüm: Sahibinin zararına biriktirilen Ve bir talihsızlık yok olup giden servet. Böyle bir servet sahibi baba olsa bile, Oğluna bir şey bırakamaz. 15 Annesinin rahminden çıplak çıkar insan. Dünyaya nasıl geldiye öyle gider, Emeğinden hiçbir şey götürmez elinde. 16 Dünyaya nasıl geldiye öyle gider insan. Bu da acı bir kötüüktür. Ne kazancı var yel için zahmet çekmekten? 17 Ömrü boyunca büyük üzüntü, hastalık, öfke içinde Karanlıkta yiyor. 18 Gördüm ki, iyi ve güzel olan şu: Tanrı'nın insana verdiği birkaç günlük ömür boyunca yemek, içmek, güneşin altında harcadığı emekten zevk almak. Çünkü insanın payına düşen budur. 19 Üstelik Tanrı bir insana mal mülk veriyor, onu yemesi, ödülünü alması, yaptığı işten mutluluk duyması için ona güç veriyorsa, bu bir Tanrıarmağanıdır. 20 Bu yüzden insan, geçen ömrünü pek düşünmez. Çünkü Tanrı onun yüreğini mutlulukla meşgul eder.

6 Güneşin altında insana ağır gelen bir kötüük gördüm: 2 Adam vardır, Tanrı kendisine mal, mülk, saygınlık verir, yerine gelmeyecek isteği yoktur. Ama Tanrı yemesine izin vermez; bir yabancı yer. Bu da boş ve acı bir dertir. 3 Bir adam yüz çocuk babası olup uzun yıllar yaşamış, ama uzun ömrüne karşılık, zenginliğinin tadını çıkaramamış, bir mezara bile görmülmemişse, düşük çocuk ondan iyidir derim. 4 Çünkü düşük çocuk boş yere doğuyor, karanlık içinde geçip gidiyor, adı karanlığa gömülmüyor. 5 Ne güneş yüzü görür, ne de bir şey tanıyor. Öbür adam iki kez biner yil yaşasa bile mutluluk duymaz, düşük çocuk ondan rahattır. Hepsi aynı yere gitmiyor mu? 7 İnsan hep boğazı için çalışır, Yine de doymaz. 8 Bilgenin akılsızdan ne üstünlüğü var? Yoksul başkasına nasıl davranışlığını bilmekle ne yarar sağlar? 9 Gözün gördüğü gönlün çektiğinden iyidir. Bu da boş ve rüzgari kovalamaya kalkışmaktadır. 10 Ne varsa, adı çoktan konmuştur, insanın da ne olduğu biliniyor. Kimse kendinden güçlü olana çekilemez. 11 Söz çoğaldıkça anlam azalar, Bunun kime yararı olur? 12 Çünkü gölgé gibi gelip geçen kısa ve boş ömründe insana neyin yararlı olduğunu kim bilebilir? Bir adama kendisinden sonra güneşin altında neler olacağını kim söyleyebilir?

7 İyi ad hoş kokulu yağıdan, Ölüm günü doğum gününden iyidir. 2 Yas evine gitmek, şölen evine gitmekten iyidir. Çünkü her insanın sonu ölümdür, Yaşayan herkes bunu akında tutmalı. 3 Üzüntü gülmemekten iyidir, Çünkü yüz mahzun olunca yürek sevinir. 4 Bilge kişinin aklı yas evindedir, Akılsızın aklıysa şenlik evinde. 5 Bilgenin azarını işitmek, Akılsızın türküsunu işitmekten iyidir. 6 Çünkü akılsızın gülmesi, Kazanın altındaki çocukların çatırıtı gibidir. Bu da boştur. 7 Haksız kazanç bilgeyi delirir, Rüşvet karakteri bozar. 8 Bir olayın sonu başlangıcından iyidir. Sabırkı kibriliden iyidir. 9 Çabuk öfkelenme, Çünkü öfke akılsızların bağrında barındır. 10 "Neden geçmiş günler bugünlere iyidir?" diye sorma, Çünkü bu bilgece bir soru değil. 11 Bilgelik miras kadar iyidir, Güneşi gören herkes için yararlıdır. 12 Bilgelik siperdir, para da siper, Bilginin yararı ise şudur: Bilgelik ona sahip olan kişinin yaşamını korur. 13 Tanrı'nın yaptığını düşün: O'nun eğittiğini kim doğrultabilir? 14 İyi günde mutlu ol, Ama kötü günde dikkatle düşün; Tanrı birini öbürü gibi yaptı ki, İnsan

kendisinden sonra neler olacağını bilmesin. **15** Boş ömrümde şunları gördüm: Doğru insan doğruluğuna karşı ölüyor, Kötü insanın ise, kötülüğünne karşı ömrü uzuyor. **16** Ne çok doğru ol ne de çok bilge. Niçin kendini yok edesin? **17** Ne çok kötü ol ne de aksız. Niçin vaktinden önce ölesin? **18** Birini tutman iyişir, Öbüründen de elini çekme. Çünkü Tanrı'ya saygı duyan ikisini de başarıır. **19** Bilgelik, bilge kişiyi kentteki on yöneticiden daha güçlü kılar. **20** Çünkü yeryüzünde hep iyilik yapan, Hiç günah işlemeyen doğru insan yoktur. **21** İnsanların söylediği her söze alırdı, Yoksausağının bile sana sövdüğüne dayubilirsin. **22** Çünkü sen de birçok kez Başkalarına sövdüğünü pekâlâ biliyorsun. **23** Bütün bunları bilgeliğle denedim: "Bilge olacağım" dedim. Ama bu beni aşıyordu. **24** Bilgelik denen şey Uzak ve çok derindir, onu kim bulabilir? **25** Böylece, bilgelik ve çözüm aramaya, incelemeye, kavramaya, Kötülüğün aksızlık, aksızlığın delilik olduğunu anlamaya kafa yordum. **26** Kimi kadını ölümden acı buldum. O kadın ki, kendisi tuzak, yüreği kapan, elli zincirdir. Tanrı'nın hoşnut kaldığı insan ondan kaçar, Günah işleyense ona tatsak olur. **27** Vaiz diyor ki, "Şunu gördüm: Bir çözüm bulmak için Bir şeyi öbürtüne eklerken **28** –Araştırp hâlâ bulamazken– Binde bir adam buldum, Ama aralarında bir kadın bulamadım. **29** Bulduğum tek şey: Tanrı insanları doğru yarattı, Oysa onlar hâlâ karmaşık çözümler arıyorlar."

8 Bilge insan gibisi var mı? Kim olup bitenlerin anlamını bilebilir? Bilgelik insanın yüzünü aydınlatır, Sert görünüşünü değiştirir. **2** Kralın buyruğuna uy, diyorum. Çünkü Tanrı'nın önünde ant içtin. **3** Kralın huzurundan ayrılmak için acele etme. Kötülüğe bulaşma. Çünkü o dilediği her şeyi yapar. **4** Kralın sözünde güç vardır. Kim ona, "Ne yapıyorsun?" diyebilir? **5** Onun buyruğuna uyan zarar görmez. Bilge kişi bunun zamanını ve yolunu bilir. **6** Çünkü her işin bir zamanı ve yolu vardır. İnsanın derdi kendine yeter. **7** Kimse geleceği bilmez, Kim kime geleceği bildirebilir? **8** Rüzgarı tutup ona egemen olmaya kimseyin gücü yetmediği gibi. Ölüm gününe egemen olmaya da kimseyin gücü yetmez. Savaştan kaçış olmadığı gibi, kötülük de sahibini kurtaramaz. **9** Bütün bunları gördüm ve güneşin altında yapılan her iş üzerinde kafa yordum. Gün gelir, insanın insana egemenliği kendine zarar verir. **10** Bir de kötülerin gömüldüğünü gördüm. Kutsal yere girip çıkar, kötülük yaptıkları kente övülerlerdi. Bu da boş. **11** Suçu çabuk yargılanmazsa, insanlar kötülük etmek için cesaret bulur. **12** Günahlı yüz kez kötüyük edip uzun yaşasa bile, Tanrı'dan korkanların, O'nun önünde saygıyla duranların iyilik göreceğini biliyorum. **13** Oysa kötü, Tanrı'dan korkmadığı için iyilik görmeyecek, gölge gibi olan ömrü uzamayacaktır. **14** Yeryüzünde boş bir şey daha var: Kötülerin hak ettiği doğruların, doğruların hak ettiğiyse kötülerin başına geliyor. Bu da boş, diyorum. **15** Mutluluğu övgüye değer buldum. Çünkü güneşin altında insan için yiyp içmekten, mutlu olmaktan daha iyi bir şey yoktur. Çünkü Tanrı'nın güneşin altında kendisine verdiği ömrü boyunca çektiği zahmetten insana kalacak olan budur. **16** Bilgeligi ve dünyada çekilen zahmeti anlamak için kafamı yorunca –öyleleri var ki, gece gündüz gözüne uykuya girmez– **17** Tanrı'nın yaptığı her şeyi gördüm. İnsan güneşin altında olup bitenleri keşfedemez. Arayıp bulmak

ince ne kadar çaba harcansa harcasın, yine de anlamını bulamaz. Bilge kişi anladığını söylese bile gerçekten kavrayamaz.

9 Böylece bütün bunları düşünüp taşındım ve şu sonuca vardım: Doğrular, bilgeler ve yaptıkları her şey Tanrı'nın elindedir. Onları sevginin mi, nefretin mi beklediğini kimse bilmez. **2** Herkesin başına aynı şey geliyor. Doğrunun, iynin, kötüünün, temizin, kirlinin, kurban sunanla sunmayanın başına gelen şey aynı. İyi insana ne oluyorsa, günahıyla da oluyor; Ant içene ne oluyorsa, ant içmekten korkana da aynısı oluyor. **3** Güneşin altında yapılan işlerin tümünün kötü yanı kişi, herkesin başına aynı şey geliyor. Üstelik insanların içi kötülük doldur, yaşadıkları sürece içlerinde delilik vardır. Ardından ölüp gidiyorlar. **4** Yaşayanlar arasındaki herkes için umut vardır. Evet, sağ köpek ölü aslanlarından iyidir! **5** Çünkü yaşayanlar öleceğini biliyor, Ama ölüler hiçbir şey bilmiyor. Onlar için artık ödül yoktur, Anıları bile unutulmuştur. **6** Sevgileri, nefretleri, Kıskançlıkları çoktan bitmiştir. Güneşin altında yapılanlardan Bir daha payları olmayacağındır. **7** Git, sevinçle ekmekini ye, neşeyle şarabını iç. Çünkü yaptıkların baştan beri Tanrı'nın hoşuna gitti. **8** Giysilerin hep ak olsun. Başından zeytinyağı eksilmesin. **9** Güneşin altında Tanrı'nın sana verdiği boş ömrün bütün günlerini, bütün anlamsız günlerini sevdigin karınla güzel güzel yaşayarak geçir. Çünkü hayatın ve güneşin altında harcadığın emekten payına düşecek olan budur. **10** Çalışmak için eline ne geçerse, var gücüyle çalış. Çünkü gitmekte olduğun ölüler diyarında iş, tasarı, bilgi ve bilgelik yoktur. (*Sheol h7585*) **11** Güneşin altında bir şey daha gördüm: Yarışı hızlı koşanlar, Savaşı yiğitler, Ekmeği bilgeler, Serveti akıllılar, Beğeniyi bilgililer kazanmaz. Ama zaman ve şans hepsinin önüne çıkar. **12** Dahası insan kendi vaktini bilmez: Balığın acımasız ağa, kuşun kapana düşüğü gibi, İnsanlar da üzerlerine ansızın çöken kötü zamana yakalanırlar. **13** Güneşin altında bilgelik olarak şunu da gördüm, beni çok etkiledi: **14** Çok az insanın yaşadığı küçük bir kent vardır. Güçlü bir kral saldırdı onu kuşattı. Karşısına büyük rampalar kurdu. **15** Kentte yoksul ama bilge bir adam vardı. Bilgeligiyle kenti kurtardı. Ne var ki, kimse bu yoksul adamı anmadı. **16** Bunun üzerine, "Bilgelik gülcen iyidir" dedim, "Ne yazık ki, yoksul insanın bilgeligi küçümseniyor, söyledikleri dikkate alınmıyor." **17** Bilgenin sessizce söylediği sözler, Aksızlar arasındaki önderin bağırlısından iyidir. **18** Bilgelik silahtan iyidir, Ama bir deli çıkar, her şeyi berbat eder.

10 Ölü sinekler attarın itirini kokutur. Biraz aptallık da bilgeligi ve saygılılığı bastırır. **2** Bilgenin yüreği hep doğruya eğilimlidir, Aksızın ise, hep yanlışça. **3** Yolda yürürken bile aksızın aklı kittir, Aksız olduğunu herkese gösterir. **4** Yöneticinin öfkesi sana karşı alevlenirse, Yerinden ayrılma; Çünkü serinkanlılık büyük yanlışları bastırır. **5** Güneşin altında gördüğüm bir haksızlık var, Yöneticiden kaynaklanan bir yanlışlı andırıyor: **6** Zenginler düşük makamlarda otururken, Aptallar yüksek makamlara atanıyor. **7** Köleleri at sırtında, Önderleri yerde köleler gibi yürütürken gördüm. **8** Çukur kazan içine kendi düşer, Duvarda gedik açanı yılan sokar. **9** Taş çırakar taştan incinir, Odun yaran tehlikeye girer. **10** Balta körse, ağızı bilenmemişse, Daha çok güç gerektirir; Ama bilgelik başarı

doğurur. **11** Yılan büyü yapılmadan önce sokarsa, Büyücünün yararı olmaz. **12** Bilgenin ağızından çıkan sözler benimsenir, Oysa akılsız kendi ağızıyla yıkımına yol açar. **13** Sözünün başı aptallık, Sonu ziddelliğidir. **14** Akılsız konuşulmuşa konuşur. Kimse ne olacağını bilmek. Kim ona kendisinden sonra ne olacağını bildirebilir? **15** Akılsızın emeği kendini öylesine yıpratır ki, Kente bile nasıl gideceğini bilemez. **16** Kralın bir çocuksa, Önderlerin sabah şölen veriyorsa, vay sana, ey ülke! **17** Kralın soyluysa, Önderlerin sarhoşluk için değil Güçlenmek için vaktinde yemek yiyecek, ne mutlu sana, ey ülke! **18** Tembellikten dam çöker, Miskinlikten çati akar. **19** Şölen eğlenmek için yapıılır, Şarap yaşama sevinç katar, Paraya her ihtiyacı karşılar. **20** İçinden bile krala sövme, Yatak odanda zengine lanet etme, Çünkü gökte uçan kuşlar haber taşı, Kanatlı varlıklar söylediğini aktarır.

11 Ekmeğini suya at, Çünkü günler sonra onu bulursun. **2** Yedi, hatta sekiz kişiye pay ver, Çünkü ülkenin başına ne felaket geleceğini bilemezsin. **3** Bulutlar su yükleyse, Yeryüzüne döker yağmurlarını. Ağaç ister güneye ister kuzeye devrilsin, Devrildiği yerde kalır. **4** Rüzgarı gözeten ekmeze, Bulutlara bakan biçmez. **5** Ana rahmindeki çocuğun nasıl ruh ve beden aldığıni bilmediğin gibi, Her şeyi yaratatan Tanrı'nın yaptıklarını da bilemezsin. **6** Tohumunu sabah ek, Akşam da elin boş durmasın. Çünkü bu mu iyi, şu mu, Yoksa ikisi de aynı sonucu mu verecek, bilemezsin. **7** İşık tatlıdır, Güneşi görmek güzeldir. **8** Evet, insan uzun yıllar yaşarsa, Sevinçle yaşasın. Ama karanlık günleri unutmasın, Çünkü onlar da az değil. Gelecek her şey boştur. **9** Ey delikanlı, gençliğinle sevin, Bırak gençlik günlerinde yüreğin sevinç duysun. Gönlünün isteklerini, gözünün gördüklerini izle, Ama bil ki, bütün bunlar için Tanrı seni yargılayacaktır. **10** Öyleyse at tasayı yüreğinden, Uzaklaşır derdi bedeninden. Çünkü gençlik de dincilik de boştur.

12 Bu yüzden zor günler gelmeden, "Zevk alıyorum" diyeceğin yıllar yaklaşmadan, Güneş, Işık, ay ve yıldızlar kararmadan Ve yağmurdan sonra bulutlar geri dönmeden, Gençlik günlerinde seni yaratani anımsa. **3** O gün, evi bekleyenler titreyecék, Güclüler eğilecek, Öğütücüler azaldığı için duracak, Penceden bakanlar kararacak. **4** Değirmen sesi yavaşlayınca, Sokağa açılan çift kapı kapanacak, İnsanlar kuş sesiyle uyanacak, Ama şarkiların sesini duyamayacaklar. **5** Dahası yüksek yerden, Sokaktaki tehlikelerden korkacaklar; Badem aacıç çiçek açacak, Çekirge ağırlaşacak, Tutku zayıflayacak. Çünkü insan sonsuzluk evine gidecek, Yas tutanlar sokakta dolaşacak. **6** Gümüş tel kopmadan, Altın tas kırılmadan, Testi çesmede parçalanmadan, Kuyu makarası kırılmadan, **7** Toprak geldiği yere dönmeden, Ruh onu veren Tanrı'ya dönmeden, Seni yaratani anımsa. **8** "Her şey boş" diyor Vaiz, "Bomboş!" **9** Vaiz yalnız bilge değildi, bildiklerini halka da öğretiyordu. Hesap etti, araştırdı ve birçok özdeyişi düzene soktu. **10** Güzel sözler bulmaya çalıştı. Yazdıkları gerçek ve doğrudur. **11** Bilgelerin sözleri üvendire gibidir, derledikleri özdeyişlerse, iyi çakılan çivi gibi; bir tek Çoban tarafından verilmişler. **12** Bunların dışındakilerden sakın, evladım. Çok kitap yazmanın sonu yoktur, fazla araştırma da bedeni yıpratır. **13** Her şey duyuldu, sonuç şu: Tanrı'ya saygı göster, buyruklarını yerine

getir, Çünkü her insanın görevi budur. **14** Tanrı her işi, her gizli şeyi yargılayacaktır, ister iyi ister kötü olsun.

Ezgiler Ezgisi

1 Süleyman'ın Ezgiler Ezgisi. **2** Beni dudaklarıyla öptükçe öpsün! Çünkü aşkin şaraptan daha tatlı. **3** Ne güzel kokuyor sürdüğün esans, Dökülmüş esans sanki adın, Kızlar bu yüzden seviyor seni. **4** Al götür beni, haydi koşalım! Kral beni odasına götürsün. Seninle coşup seviniriz, Aşkını şaraptan çok överiz. Ne kadar haklılar seni sevmekte! **5** Esmerim ben, ama güzelim, Ey Yeruşalim kızları! Kedar'ın çadırları gibi, Süleyman'ın çadır bezleri gibi kara. **6** Bakmayın esmer olduğuma, Güneş kararttı beni. Çünkü kızdlar bana erkek kardeşlerim, Bağlara bakmakla görevlendirdiler. Ama kendi bağıma bakmadım. **7** Ey sevgilim, söyle bana, sürünen nerede otlatyorsun, Öğleyin nerede yatırıyorsun? Neden arkadaşlarının sürüleri yanında Yüzünü örten bir kadın durumuna düşeyim? **8** Ey güzeller güzeli, Bilmiyorsan, Sürünün izine çık. Çobanların çadırları yanında Oğlaklarını otlat. **9** Firavunun arabalarına koşulu kırşağa benzetiyorum seni, aşkim benim! **10** Yanakların süslerle, Boynun gerdanlıklarla ne güzel! **11** Sana gümüş düğmelerle altın süsler yapacağız. **12** Kral divandayken, Hintsümbülümün güzel kokusu yayıldı. **13** Memelerim arasında yatan Mür dolu bir kesedir benim için sevgilim; **14** Eyn-Gedi bağlarında Bir demet kına çiçeğidir benim için sevgilim. **15** Ah, ne güzelsin, aşkim, ah, ne güzel! Gözlerin tipki birer güvercin! **16** Ne yakışıklısın, sevgilim, ah, ne çekici! Yeşillikler yatağımız. **17** Sedir ağaçlarıdır evimizin kirişleri, Tavanımızın tahtaları ardıclar.

2 Ben Sharon çıktemiyim, Vadilerin zambağıym. **3** Dikenlerin arasında zambak nasılsa Kızların arasında öyledir aşkim. **3** Orman ağaçları arasında bir elma ağacına benzer Delikanlıkların arasında sevgilim. Onun gölgесinde oturmaktan zevk alırım, Tadi damağında kalır meyvesinin. **4** Ziyafet evine götürdü beni, Üzerimdeki sancağı aşktı. **5** Güçlendirin beni üzüm pestiliyle, Canlandırmı elmeye, Çünkü aşk hastasıym ben. **6** Sol eli başımın altında, Sağ eli sarsın beni. **7** Dişi ceylanlar, Yabanıl dişi geyikler üstünde Ant içriyorum size, ey Yeruşalim kızları! Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye, Gönlü hoş olana dek. **8** İşte! Sevgilimin sesi! Dağları üzerinden sekerek, Tepelerin üzerinden sıçrayarak geliyor. **9** Sevgilim ceylana benzer, sanki bir geyik yavrusu. Bakın, duvarımızın arasında duruyor, Pencerelerden bakıyor, Kafeslerden seyrediyor. **10** Sevgilim söyle dedi: "Kalk, gel aşkim, güzelim. **11** Bak, kiş geçti, Yağmurların ardi kesildi, **12** Çiçekler açtı, Şarkı mevsimi geldi, Kumrular ötüşmeye başladı beldemizde. **13** İncir aғacı ilk meyvesini verdi, Yeşeren asmalar mis gibi kokular saçmaktadır. Kalk, gel aşkim, güzelim." **14** Kaya kovuklarında, Uçurum kenarlarında gizlenen güvercim! Boyunu bosunu göster bana, Sesini duyur; Çünkü sesin tatlı, boyun bosun güzeldir. **15** Yakalayın tilkileri bizim için, Bağları bozan küçük tilkileri; Çünkü başlarımıza yeşerdi. **16** Sevgilim benimdir, ben de onun, Zambaklar arasında gezinir durur. **17** Ey sevgilim, gün serinleyip gölgeler uzayana dek, Engebeli dağlar üzerinde bir ceylan gibi, Geyik yavrusu gibi ol!

3 Gece boyunca yatağında Sevgilimi aradım, Aradım, ama bulamadım. **2** "Kalkıp kenti dolaşayım, Sokaklarda,

meydanlarda sevgilimi arayayım" dedim, Aradım, ama bulamadım. **3** Kenti dolaşan bekçiler buldu beni, "Sevgilimi gördünüz mü?" diye sordum. **4** Onlardan ayrılr ayrılmaz Sevgilimi buldum. Tuttum onu, bırakmadım; Annemin evine, Beni doğuran kadının odasına götürürunce dek. **5** Dişi ceylanlar, Yabanıl dişi geyikler üstünde Ant içriyorum size, ey Yeruşalim kızları! Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye, Gönlü hoş olana dek. **6** Kimdir bu kırdañ çakan, Bir duman sütunu gibi, Tüccarın türlü türlü baharatıyla, Mür ve Gunnük tütüslenmiş? **7** İşte Süleyman'ın tahtirevani! İsraili yiğitlerden Altmış kişi eşlik ediyor ona. **8** Hepsi kılıç kuşanmış, eğitilmiş savaşçı. Gecenin tehlikelerine karşı, Hepsinin kılıcı belinde. **9** Kral Süleyman tahtirevani Lübnan ağaçlarından yaptı. **10** Direklerini gümüşten, Tabanını altından yaptı. Koltuğu mor kumaşla kaplıydı. İçini sevgiyle dösemişti Yeruşalim kızları. **11** Dışarı çıkm, ey Siyon kızları! Düğününde, mutlu gününde Annesinin verdiği tacı giymiş Kral Süleyman'ı görün.

4 Ah, ne güzelsin, aşkim, ah, ne güzel! Peçenin ardındaki gözlerin güverciner gibi. Siyah saçların Gilat Dağı'nın yamaçlarından inen Keçi sürüsü sanki. **2** Yeni kırkılıp yılanmış, Sudan çıkışmış koyun sürüsü gibi dişlerin, Hepsinin ikizi var. Yavrusunu yitiren yok aralarında. **3** Al kurdele gibi dudakların, Ażzin ne güzel! Peçenin ardındaki yanakların Nar parçası sanki. **4** Boynun Davut'un kulesi gibi, Kakma taşlarla yapılmış, Üzerine bin kalkan asılmış, Hepsi de birer yiğit kalkanı. **5** Sanki bir çift geyik yavrusu memelerin Zambaklar arasında otlayan ikiz ceylan yavrusu. **6** Gün serinleyip gölgeler uzayınca, Mür dağına, Gunnük tepesine gideceğim. **7** Tepeden tırnağa güzelsin, aşkim, Hiç kusurun yok. **8** Benimle gel Lübnan'dan, yavuklum, Benimle gel Lübnan'dan! Amana doruçundan, Senir ve Hermon doruklarından, Aslanların inlerinden, Parsların dağlarından geç. **9** Çaldın gönlümü kızkardeşim, yavuklum, Bir bakışınla, Gerdanlığının tek zinciriyle çaldın gönlümü! **10** Aşkin ne güzel, kızkardeşim, yavuklum, Şaraptan çok daha tatlı; Esansının kokusu her türlü baharattan güzel! **11** Ey yavuklum, bal damlar dudaklarından, Bal ve süt var dilinin altında, Lübnan'ın kokusu geliyor giysilerinden! **12** Kapalı bahçesin sen, kızkardeşim, yavuklum, Kapalı bir kaynak, mühürü bir pınar. **13** Fidanların nar bahçesidir; Seçme meyvelerle, Kına ve hintsümbülüyle, **14** Hintsümbülü ve safranla, Güzel kokulu kamış ve tarçınla, her türlü günün ağacyyla, Mür ve ödle, her türlü seçme baharatla. **15** Sen bir bahçe pınarısın, Bir taze su kuyusu, Lübnan'dan akan bir dere. **16** Uyan, ey kuzey rüzgarı, Sen de gel, ey güney rüzgarı! Bahçemde es de güzel kokusu saçılsın. Sevgilim bahçesine gelsin, seçme meyvelerini yesin!

5 Bahçeme girdim, kızkardeşim, yavuklum, Mürümü topladım baharatımla, Gümecimi, balımı yedim, Şarabımı, sütmü içtim. Yiyan, içim, ey dostlar! Mest olun aşktan, ey sevgililer! **2** Ben uyuymadım ama yüreğim uyanıktı. Dinleyin! Sevgilim kapayı vuruyor. "Aç bana, kızkardeşim, aşkim, eşsiz güvercim! Sirilsiklam oldu başım çýden, Kaküllerim gecenin neminden." **3** Entarımı çıkardım, Yine giyinmeli miyim? Ayaklarımı yıkadım, Yine kirletmeli miyim? **4** Kapı deliğinden uzattı elini sevgilim, Aşk duygularım kabardı onun için. **5** Kalktım, sevgilime kapayı

açayım diye, Mür elimden damladı, Parmaklarımdan aktı Sürgü tokmakları üzerine. **6** Kapayı açtım sevgilime, Ama sevgilim yoktu, gitmiş! Kendimden geçmişim o konuşurken. Aradım onu, ama bulamadım, Seslendim, ama yanıt vermedi. **7** Kenti dolaşan bekçiler buldu beni, Dövüp yaraladılar. Sur bekçileri alıp götürdü şalımı. **8** Size ant içriyorum, ey Yeruşalim kızları! Eğer sevgilimi bulursanız, Söyleyn ona, aşk hastasıym ben. **9** Farkı ne sevgilinin öbürlerinden, Ey güzeller güzel? Farkı ne ki, bize böyle ant içriyorsun? **10** Sevgilimin teni pembe-beyaz, İşil işil yanıyor! Göze çarpıyor on binler arasında. **11** Başı saf altın, Kaküllerı kırıv kırıv, kuzgun gibi siyah. **12** Akarsu kıyısındaki Güvercinler gibi gözleri; Sütle yikanmış, Yuvasındaki mücevher sanki. **13** Yanakları güzel kokulu tarhlar gibi, Nefis kokular saçıyor. Dudakları zambak gibi, Mür yağı damlatıyor. **14** Elleri, üzerine sarı yakut kakılmış altın cubuklar, Gövdesi laciverttaşıyla süslenmiş cilali fildiği. **15** Mermer sütun bacakları Saf altın ayaklıklar üzerine kurulmuş. Boyu bosu Lübnan dağıları gibi, Lübnan'ın sedir ağaçları gibi eşsiz. **16** Ağzı çok tatlı, Tepeden tırnağa güzel. İşte böyledir sevgilim, böyledir yarım, ey Yeruşalim kızları!

6 Nereye gitti sevgilin, Ey güzeller güzel, Ne yana yöneldi? Biz de onu arayalım seninle birlikte! **2** Bahçesine indi sevgilim, Güzel kokulu tarhlara, Bahçede gezinmek, zambak toplamak için. **3** Ben sevgilime aitim, sevgilim de bana, Gezinip duruyor zambaklar arasında. **4** Sevgilim, Tirsa kadar güzelsin, Yeruşalim kadar şirin, Sancak açmış bir ordu kadar görkemli. **5** Çevir gözlerini benden, Çünkü şaşırıyorlar beni. Gilat Dağı'nın yamaçlarından inen Keçi sürüsünü andırıyor siyah saçların. **6** Yeni yikanmış, sudan çıkmış dişi koyun sürüsü gibi dişlerin, Hepsinin ikizi var; Yavrusunu yitiren yok aralarında. **7** Peçenin arkındaki yanaklarını Nar parçası sanki. **8** Altımış kraliçe, Seksen cariye, Sayısız bakire kız olabilir, **9** Ama bir tanedir benim eşsiz güvercini, Biricik kızıdır annesinin, Gözbebeği kendisini doğuranın. Kızlar sevgiliyi görünce, "Ne mutlu ona!" dediler. Kraliçeler, carieler onu övdüler. **10** Kimdir bu kadın? Şafak gibi beliren, Ay kadar güzel, Güneş kadar parlak, Sancak açmış bir ordu kadar görkemli. **11** Ceviz bahçesine indim, Yesermiş vadide göreyim diye; Asma tomurcuk verdi mi, Narlar çiçek açtı mı bakayım diye. **12** Nasıl oldu farkına varmadan, Tutkum bindirdi beni soylu halkının savaş arabalarına. **13** Dön, geri dön, ey Şulamî kız, Dön, geri dön de seni seyredelim. Niçin Şulamî kızı seyretmek istiyorsunuz, Mahanayım oyunu seyrederesine?

7 Ne güzel sandaletli ayakların, Ey soylu kız! Mücevher gibi yuvarlak kalçaların, Usta ellerin işi. **2** Karışık şarabın hiç eksilmediği Yuvarlak bir tas gibi göbeğin. Zambaklarla kuşanmış Buğdaylığını gibi karnın. **3** Sanki bir çift geyik yavrusu memelerin, İkiz ceylan yavrusu. **4** Fildiği kule gibi boynun. Bat-Rabim Kapısı yanındaki Heşbon havuzları gibi gözlerin. Şam'a bakan Lübnan Kulesi gibi burnun. **5** Karmel Dağı gibi duruyor başın, Piril piril mora çalar saçların. Kaküllerine tutsak oldu kral. **6** Ne güzel, ne çekicidir aşk! Zevkten zevke sürüklər. **7** Hurma ağacına benziyor boyun, Salkım salkım memelerin. **8** "Çikayım hurma ağacına" dedim, "Tutayım meyveli dallarını." Üzüm salkımları gibi olsun memelerin, Elma gibi koksun soluğu,

9 En iyi şarap gibi ażzin. Sevgilimin dudaklarına, dişlerine doğru kaysın. **10** Ben sevgilime aitim, O da bana tutkun. **11** Gel, sevgilim, kira çikalım, Köylerde geceleyelim. **12** Bağlara gidelim sabah erkenden, Bakalım, asma tomurcuk verdi mi? Dalları yeşerdi mi, Narlar çiçek açtı mı, Orada sevişeceğim seninle. **13** Mis gibi koku saçıyor adamotları, Kapımızın yanında Taze, kuru, Her çeşit seçme meyve var. Senin için sakladım onları, sevgilim.

8 Keşke kardeşim olsaydın, Annemin memelerinden süt emmiş. **1** Dişarida görünce öperdim seni, Kimse de kinamadı beni. **2** Önüne düşer, Beni eğiten Annemin evine götürürdüm seni; Sana baharatlı şarapla Kendi narlarının suyundan içirdim. **3** Sol eli başımın altında, Sağ eli sarsın beni. **4** Ant içriyorum size, ey Yeruşalim kızları! Aşkımlı aylıtmayınız, uyandırmayınız diye, Gönlü hoş olana dek. **5** Kim bu, Sevgilisine yaslanarak çölden çıkan? Elma ağacı altında uyandırdım seni, Orada doğum sanıcları çıktı annen, Orada doğum sanıcları çekip doğurdu seni. **6** Beni yüreğinin üzerine bir mühür gibi, Kolunun üzerine bir mühür gibi yerleştir. Çünkü sevgi ölüm kadar güçlü, Tutku ölüler diyarı kadar katıdır. Alev alev yanar, Yakıp bitiren ateş gibi. (**Sheol h7585**) **7** Sevgiyi engin sular söndüremez, Irmaklar süpürüp götürmez. İnsan varını yoğunu sevgi uğruna verse bile, Yine de hor görülür! **8** Küçük bir kızkardeşimiz var, Daha memeleri çıkmadı. Ne yapacağımız kızkardeşimiz için, Söz kesileceği gün? **9** Eğer o bir sursa, Üzerine gümüş mazgallı siper yaparız; Eğer bir kapıysa, Sedir tahtalarıyla onu kaparız. **10** Ben bir surum, memelerim de kuleler gibi, Böylece hoşnut eden biri oldum onun gözünde. **11** Süleyman'ın bağı vardi Baal-Hamon'da, Kiraya verdi bağı; Her biri bin gümüş öderdi ürünü için. **12** Benim bağım kendi emrimde, Bin gümüş senin olsun, ey Süleyman, İki yüz gümüş de ürününü bakan kıracılardır. **13** Ey sen, bahçelerde oturan kadın, Arkadaşlar kulak veriyor sesine, Bana da duyur onu. **14** Koş, sevgilim, Mis kokulu dağların üzerinde bir ceylan gibi, Geyik yavrusu gibi ol!

Yeşaya

1 Yahuda kralları Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında Amots oğlu Yeşaya'nın Yahuda ve Yeruşalim'le ilgili görümü: **2** Ey gökler dinleyin, ey yeryüzü kulak ver! Çünkü RAB konuşuyor: "Çocuklar yetiştiğir büyütüm, Ama bana başkalırdır. **3** Özük sahibini, eşek efendisinin yemliğini bilir, Ama İsrail halkı bu kadarını bile bilmiyor, Halkım anlamıyor." **4** Günahlı ulusun, suç yüklü halkın, Kötülük yapan soyun, Baştan çıkışmış çocukların vay haline! RAB'bi terk ettiler, İsrail'in Kutsal'ının hor görüler, O'na sırt çevirdiler. **5** Neden bir daha dövülesiniz? Neden vefasızlığı sürdürürorsunuz? Baş büsbütün hasta, yürek büsbütün yaralı. **6** Bedeniniz tepeden tırnağa sağılsız, Taze darbe izleriyle, yara bereye dolu, Temizlenmemiş, yağıla yumuşatılmamış, sarılmamış. **7** Ülkeniz issiz, kentleriniz ateş verilmiş. Yabancılar topraklarınızı Gözünüzün önünde yiyp bitiriyor! Sanki ülkenin kökünü kazılmışlar. **8** Siyon kızı bağdağı cardak, Salatalık bostanındaki kulübe gibi, Kuşatılmış bir kent gibi kalakalmış. **9** Her Şeye Egemen RAB bazlarınıza Sağ bırakmamış olsaydı, Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik. **10** Ey Sodom yöneticileri, RAB'bin söylediplerini dinleyin; Ey Gomora halkı, Tanrıımızın yasasına kulak verin. **11** "Kurbanlarınızın sayısı çokmuş, Bana ne?" diyor RAB, "Yakmalık koç sunularına, Besili hayvanların yağına doydum. Boğa, kuzu, teke kanı değil istedigim. **12** Huzuruma geldiğinizde Avlularımı içnemeñizi mi istedim sizden? **13** Anlamsız sunular getirmeyin artık. Buhurdan iğreniyorum. Kötülük dolu törenlere, Yeni Ay, Şabat Günü kutlamalarına Ve düzenlediğiniz toplantılar dayanamıyorum. **14** Yeni Ay törenlerinizden, bayramlarınızdan nefret ediyorum. Bunlar bana yük oldu, Onları taşımaktan yoruldum. **15** "Ellerini açıp bana yakardığınızda Gözlerimi sizden kaçıracağım. Ne kadar çok dua ederseniz edin dinlemeyeceğim. Elleriniz kan dolu. **16** Yıkanıp temizlenen, Kötülük yaptığıni gözüm görmesin, Kötülük etmekten vazgeçin. **17** İlyilik etmeye öğrenin, Adaleti gözetin, zorbayı yola getirin, Öksüzün hakkını verin, Dul kadını savunun." **18** RAB diyor ki, "Gelin, şimdi davamızı görelim. Günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa Kar gibi ak pak olacaksınız. Elleriniz kırmızı böceği gibi kızıl olsa da Yapağı gibi bembeyaz olacak. **19** İstekli olur, söz dinlerseniz, Ülkenin en iyi ürünlerini yiyeceksiniz. **20** Ama direnip başkalırdırsınız, Kılıç sizi yiyp bitirecek." Bunu söyleyen RAB'dır. **21** Sadık kent nasıl da fahişe oldu! Adaletle doluydu, doğruluğun barınağıydı, Şimdiye katillerle doldu. **22** Gümüşü cüruf oldu, Şarabına su katıldı. **23** Yöneticileri asilerle hırsızların işbirlikçi; Hepsini rüşveti seviyor, Armağan pese düşmüş. Öksüzün hakkını vermiyor, Dul kadının davasını görmüyorlar. **24** Bu yüzden Rab, Her Şeye Egemen RAB, İsrail'in Güçlüsü söyle diyor: "Hasımlarımı cezalandırıp rahata kavuşacağım, Düşmanlarımından öç alacağım. **25** Sana karşı duracak, Kül suyuyla arırtı gibi seni cırurtań arıtıp temizleyeceğim. **26** Eskiden, başlangıçta olduğu gibi, Sana yöneticiler, danışmanlar yetiştireceğim. Ondan sonra 'Doğruluk Kenti', 'Sadık Kent' diye adlandırılacaksn." **27** Siyon adalet sayesinde, Tövbé edenleri de doğruluk sayesinde kurtulacak. **28** Ama başkalıranlarla günahlılar Birlikte yıkıma

ügrayacaklar. RAB'bi terk edenler yok olacak. **29** "Sevip altında tapındığınız yabanlı fistik ağaçlarından utanacaksınız, Putperest törenleriniz için seçtiğiniz bahçelerden ötürü yüzünüz kızarácak. **30** Yapraklı solmuş yabanlı fistik ağaçına, Susuz bahçeye döneceksiniz. **31** Güçlü adamlarınız kitik gibi, Yaptıkları işler kivilcim gibi olacak; İkişi birlikte yanacak ve söndüren olmayacak."

2 Amots oğlu Yeşaya'nın Yahuda ve Yeruşalim'le ilgili görümü: **2** RAB'bin Tapınağı'nın kurulduğu dağ, Son günlerde dağların en yucesi, Tepelerin en yüksek olacak. Oraya akan edecek ulusların hepsi. **3** Birçok halk gelecek, "Haydi, RAB'bin Dağı'na, Yakup'un Tanrı'sının Tapınağı'na çıkalım" diyecekler, "O bize kendi yolunu öğretsin, Biz de O'nun yolundan gidelim." Çünkü yasa Siyon'dan, RAB'bin sözü Yeruşalim'den çıkacak. **4** RAB uluslar arasında yargıçlık edecek, Birçok halkın arasındaki anlaşmazlıklarını çözecek. İnsanlar kılıçlarını çekile dövüp saban demiri, Mızraklarını bağıcı bacağı yapacaklar. Ulus ulusa kılıç kaldırımayacak, Savaş eğitimi yapmayıacaklar artık. **5** Ey Yakup soyu, gelin RAB'bin İşığında yürüyelim. **6** Ya RAB, halkını, Yakup soyunu terk ettin, Çünkü yürekleri doğu kökeni inançlarla dolu. Filistililer gibi falcılıkla uğraşıyor, Yabancılarla el sıkışıyorlar. **7** Ülkeleri altına, gümüşle dolu, Hazinelerinin sonu yok, Sayısız atları, savaş arabaları var. **8** Ülkeleri putlarla dolu; Elleriyle yaptıkları, Parmaklarıyla biçim verdikleri Putların önünde eğiliyorlar. **9** Bu yüzden herkes alçaltılıp dize getirilecek. Onları bağışlama, ya RAB! **10** RAB'bin dehşetinden, Yüce görkeminden kaçmak için kayalıkla gidin, Yerin altına saklanın. **11** İnsanın küstah bakışları alçaltılacak, Gururu kırılacak. O gün yalnız RAB yüceltilecek. **12** Çünkü Her Şeye Egemen RAB o gün Kibirlileri, gururluları, kendini beğenmişleri alçaltacak; **13** Lübnan'ın bütün ulu, yüksek sedir ağaçlarını, Başan'ın bütün meşelerini yok edecek; **14** Bütün ulu dağları, yüksek tepeleri, **15** Bütün yüksek kuleleri, güçlü surları Yerle bir edecek; **16** Ticaret gemilerinin, güzel teknelerinin hepsini yok edecek. **17** İnsanların gururu, kibri kırılacak, O gün yalnız RAB yüceltilecek, **18** Putlar tümüyle ortadan kalkacak. **19** RAB kalkıp yeryüzünü sarsmaya başlayınca, insanlar O'nun dehşetinden Ve yüce görkeminden kaçmak için Kayalık mağaralara, yeraltı kovuklarına saklanacaklar. **20** O gün insanlar Yeryüzünü sarsmak üzere harekete geçen RAB'bin dehşetinden Ve yüce görkeminden kaçmak için Tapmak amacıyla yaptıkları altın, gümüş putları Köstebeklere, yarasalarla atıp Kaya kovuklarına, uçurumlardaki yarıklara saklanacaklar. **22** Ölümlü insana güvenmekten vazgeçin. Onun ne değeri var ki?

3 Bakın, Rab, Her Şeye Egemen RAB, Her türlü yardım ve desteği, Yani ekmeğin ve suyu, Yiğitlerle savaşçıları, Yöneticilerle peygamberleri, Falcılarla ileri gelenleri, Takım komutanlarıyla soyluları, danışmanları, Hünerli büyütülerle bilge muskacıları Yeruşalim'den ve Yahuda'dan çekip alacak. **4** Çocukları onlara yönetici atayacak, Küçük çocuklar onlara egemen olacak. **5** İnsan insana, komşu komşuya haksızlık edecek. Genç yaşıya, Sıradan adam onurlu kişiye Hayasızca davranışacak. **6** Ailede bir kardeş öbürüne sarılıp, "Hiç olmazsa senin bir üstlüğü var, Önderimiz ol! Bu yıkıntıları sen yönet"

diyecek. 7 O zaman adam şöyle yanıtlayacak: "Ben yararını saramam. Evinde ne yiyecek ne giyecek var. Beni halkın önderi yapmayın." 8 Yeruşalim sendeledi, Yahuda düştü. Çünkü söyledikleri de yaptıkları da RAB'be karşı; O'nun yüce varlığını aşağılıyor. 9 Üzerindeki ifade onlara karşı tanıklık ediyor. Sodom gibi günahlarını açıkça söylüyor, gizlemiyorlar. Vay onların haline! Çünkü bu felaketi başlarına kendileri getirdiler. 10 Doğru kişiye iyilik göreceğini söyleyin. Çünkü iyiliklerinin meyvesini yiyecek. 11 Vay kötülerin haline! Kötülük görecek, yaptıklarının karşılığını alacaklar. 12 Çocuklar halkımı eziyor, Kadınlar onu yönetiyor. Ey halkım, sana yol gösterenler Seni saptırıyor, yolumu şaşırtıyorlar. 13 RAB davasını görmek için yerini aldı, Halkları yargılamak için ayağa kalkıyor. 14 RAB halkın ileri gelenleri ve önderleriyle davasını görecek. Rab, Her Şeye Egemen RAB onlara diyor ki, "Başları yiyp bitiren sizsiniz, Evleriniz yoksullardan zorla aldığıınız malla dolu. Ne halkı halkımı eziyor, Yoksulu sömürüyorsunuz?" 16 RAB şöyle diyor: "Siyon kızları kibirlidir, burunları bir karış havada, göz kirparak geziyor, ayaklarındaki halhalları sığdırtarak kıritıyorlar. 17 Bu yüzden onların başlarında yaralar çıkaracağım, mahrem yerlerini açacağım." 18 O gün Rab güzel halhalları, alın çatkılarını, hilalleri, küpeleri, bilezikleri, peçeleri, başlıklarını, ayak zincirlerini, kuşakları, koku işçilerini, muskaları, yüzükleri, burun halkalarını, bayramlık giysileri, pelerinleri, şalları, keseleri, el aynalarını, keten giysileri, baş sargılarını, tüberntleri ortadan kaldırıracak. 24 O zaman güzel kokunun yerini pis koku, Kuşağın yerini ip, Lüleli saçın yerini kel kafa, Süslü giysisinin yerini çul, Güzelliğin yerini dağlama izi alacak. 25 Erkekleri kılıçtan geçirilecek, Yiğitleri savaşta yok olacak. 26 Siyon'un kapıları ah çekip yas tutacak; Kent, verde oturan Türk edilmiş bir kadın gibi olacak.

4 O gün yedi kadın bir erkeği tutup, "Kendi yemeğimizi de giysimizi de sağlارız; yeter ki senin adını alalım. Utancınızı gider!" diyecekler. **2** O gün RAB'bin dali, İsrail halkından saṅ kalanların güzelliği ve görkemi olacak; ülkenin meyvesi de onların kıvancı ve övüncü olacak. **3** Siyon'da, yani Yeruşalim'de saṅ kalanlara, "Yeruşalim'de yaşıyor" diye kaydedilenlere, "Kutsal" denilecek. **4** Rab Siyon kızlarını pisliklerinden arındıracak. Yeruşalim'de dökülen kanı adil ve ateşten bir ruhla temizleyecek. **5** Sonra RAB Siyon Dağı'nın her yanını, orada toplananların üzerini gündüz bulutla, gece dumanla ve parlak alevle örtecek. Yüceliği onların üzerinde bir örtü olacak. **6** Bu, bir çardak, gündüzün sicağına karşı gölgé, yağmura, firtınaya karşı sığınak ve korunak olacak.

5 Sevgilimin bağı için yaktığı ezgiyi sevgilim için okuyayım:
Toprağı verimli bir tepede Sevgilimin bir bağı vardı. **2**
Toprağı belleyip taşları ayıkladı, Seçme asmalar dikip orta yere
bir gözcü kulesi yaptı. Üzüm sıkmak için bir çukur kazdı Ve
bağının üzüm vermesini bekledi. Ama bağ yabanıl üzüm verdi.
3 Sevgilim diyor ki, "Ey Yeruşalim'de yaşayanlar ve Yahuda
halkı, lütfen benimle bağımlı arasında hakem olun! **4** Bağımlı
için yapmadığım ne kaldı? Ben üzüm vermesini beklerken
niçin yabanıl üzüm verdi? **5** Şimdi bağıma ne yapacağımı
size söyleyeyim: Çitini söküp atacağım, varsın yiyeip bitirsinler;
duvarını yıkacağım, varsın çöpnesinler. **6** Viraneve çevireceğim

onu; budanmayacak, çapalanmayacak; dikenli çalılar bitecek her yanında. Üzerine yağmur yağıdırmalar diye bulutlara buyruk vereceğim.” 7 Her Şeye Egemen RAB’bin bağı İsrail halkı, Hoşlandığı fidan da Yahuda halkıdır. RAB adalet bekledi, Zorbalık görüdü; Doğruluk bekledi, Feryatlar duyu. 8 Evlerine ev, tarlalarına tarla katanların vay haline! Oturacak yer kalmadı, Ülkede bir tek siz oturuyorsunuz. 9 Her Şeye Egemen RAB’bin şöyle ant içtiğini duydum: “Büyük ve gösterişli çok sayıda ev issiz kalacak, içinde oturan olmayacağı. 10 Çünkü on dönümlük bağı ancak bir bat şarap, Bir homer tohumu ancak bir efa tahlil üretecek.” 11 Sabah erkenden kalkıp içki peşinden koşanların, gece geç vakite kadar şarap içip kızışanların vay haline! 12 Onların şölenlerinde lir, çenek, tef ve kaval çalınır, şarap içilir. Ama RAB’bin yaptıklarına dikkat etmez, ellerinin yapıtına aldadırmazlar. 13 Halkım bilgisizliği yüzünden sürgün edilecek; saygın kişileri kıtlıkta oleecek, kalabalıklar susuzluktan kırılacak. 14 Bu yüzden doymak bilmeyen ölümler diyarı ağzını ardına kadar açtı; Yeruşalim’in soyuları, sıradan insanları ve gürültülü bir şekilde eğlenenleri oraya inecektir. (Sheol h7585) 15 Hepsi alçaltılacak; dize getirilecek, küstah bakışları alçaltılacak. 16 Ama Her Şeye Egemen RAB adaletinden ötürü yüceltilecek. Kutsal Tanrı doğruluğuyla kutsal olduğunu gösterecek. 17 Kuzular kendi otaklarında daymış gibi olayacak, zenginlerin issız kalan konutlarını yabancılara ele geçirecek. 18 Suçu yalanla örülmüş iplerle, günahı araba urjaniyla çekenlerin vay haline! 19 Diyorlar ki, “Tanrı elini çabuk tutup işini hızlandırsın da görelim. İsrail'in Kutsal tasarıladığını yapsın da görelim.” 20 Kötüye iyi, iyiye kötü diyenlerin, karanlığı ışık, ışığı karanlık yerine koyanların, acıyla tatlı, tatlıya acı diyenlerin vay haline! 21 Kendilerini bilge görenlerin, akıllı sananların vay haline! 22 Şarap içmekte sınır tanımayanların, içkileri karıştırıp içmekten çekinmeyenlerin, rüşvet uğruna kötüyü haklı çikaranların, haklıların hakkını elinden alanların vay haline! 24 Alev alev yanmış ateş, samanı nasıl yiyip bitirirse, kuru ot alevin içinde nasıl birden tutuşup yok olursa, onlar da kökten çürüyüp gidecek, çiçekleri toz gibi havaya savrulacak. Çünkü Her Şeye Egemen RAB’bin yasasını reddettiler, İsrail'in Kutsalı'nın sözlerini küçümseriler. 25 Bu yüzden RAB’bin halkına karşı öfkesi alevlendi, elini kaldırıp onları vurdu. Dağlar titriyor, cesetler çöp gibi sokaklara serildi. Bütün bunlara karşın RAB’bin öfkesi dinmedi, eli hâlâ kalkmış durumda. 26 RAB uzaktaki ulusları bir sancak işaretileyse, dünyanın en uzağındakileri ışık sesiyle çağırılacak; hızla, hemen gelecekler. 27 Aralarında yorulan, sendeleyen olmayacağı; uyuklamayacak, uyumayacaklar. Gevşek kemer, kopuk çarık bağı olmayacağı. 28 Okları sıvri, yayları kuruludur. Atlarının toynakları çakmaktaşı, arabalarının tekerlekleri kasırga gibidir. 29 Askerleri dışi aslan gibi, genç aslanlar gibi kükürüyor, homurdanarak avlarını kapiıp götürüyorlar. Kimse avlarını pençelerinden kurtaramıyor. 30 O gün İsrail'e karşı denizin gürleyışı gibi gürleyecekler. Karaya bakan biri karanlık ve sıkıntılı görecek. İlk karanlık bulutlarla kanlanacak.

6 Kral Uzziya'nın öldüğü yıl yüce ve görkemli Rab'bi gördüm; tahtta oturuyordu, giysisinin etekleri tapınağı dolduruyordu. 2 Üzerinde Scrafşlar duruyordu; her birinin altı kanadı vardı; ikisi de

yüzlerini, ikisiyle ayaklarını örtüyor, öbür ikisiyle de uçuyorlardı. 3 Birbirlerine söyle sesleniyorlardı: "Her Şeye Egemen RAB Kutsal, kutsal, kutsal. Yüceliliği bütün dünyayı dolduruyor." 4 Seraflar'ın sesinden kapı söveleriyle eşikler sarsıldı, tapınak dumanla doldu. 5 "Vay başıma! Mahvoldum" dedim, "Çünkü dudakları kirli bir adamım, dudakları kirli bir halkın arasında yaşıyorum. Buna karşın Kral'ı, Her Şeye Egemen RAB'ı gözlerimle gördüm." 6 Seraflar'dan biri bana doğru çıktı, elinde sunaktan maşayla aldığı bir kor vardi; 7 onunla ağızımı dokunarak, "İste bu kor dudaklarına değil, suçun silindi, günahın bağışlandı" dedi. 8 Sonra Rab'bin sesini iştittim: "Kimi göndereyim? Bizim için kim gidecek?" diyordu. "Ben! Beni gönder" dedim. 9 "Git, bu halka şunu duyur" dedi, "Duyacak duyacak, ama anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama görmeyeceleriniz! 10 Bu halkın yüreğini duygusuzlaştı, Kulaklarını ağırlaştı, Gözlerini kapat. Öyle ki, gözler göremesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlasın Ve bana dönüp şifa bulmasınlar." 11 "Ne vakte kadar, ya Rab?" diye sordum. Rab yanıtladı: "Kentler viraneye dönüp kimsesiz kalıncaya, Evler ipissiz oluncaya, Toprak büsbütün kırçalışıncaya kadar. 12 İnsanları çok uzaklara süreceğim, Ülke bomboboş kalacak, 13 Halkın onda biri kalsa da ülke mahvolacak. Ama devrildiği zaman kütüğü kalan Yabanlı fistık ve meşe ağacı gibi, Kutsal soy kütüğünden çıkacak."

7 Uzziya oğlu Yotam oğlu Ahaz Yahuda Kralı'ken, Aram Kralı Resin'le Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah Yeruşalim'e saldırdılar, ama ele geçiremediler. 2 Davut'un torunları Aram'ın Efrayimliler'le güçbirliği ettiğini duydular. Ahaz'la halkın yürekleri rüzgarda sallanan orman ağaçları gibi titremeye başladı. 3 Bu arada RAB Yeşaya'ya söyle seslendi: "Ahaz'ı karşılaşmak için oğlun Şear-Yaşuv'la birlikte Yukarı Havuz'un su yolunun sonuna, Çırıcı Tarası'na giden yola çıktı. 4 Ona de ki, 'Dikkatli ve sakın ol, korkma! Şu tüten iki yanık odun parçasının –Aram Kralı Resin'le Remalya'nın oğlunu– öfkesinden korkma. 5 Aram, Efrayim ve Remalya'nın oğlu sizin için kötü şeyler tasarlıyor. Diyorlar ki, 6 Haydi, Yahuda'ya saldıralım, halkı korkutup ülkeyi ele geçirelim, Taveal'in oğlunu kral ilan edelim. 7 "Buna karşılık Egemen RAB diyor ki, bu tasarı asla gerçekleşmeyecek. 8 Çünkü Şam sadece Aram'ın başkenti, Resin de sadece Şam'ın başıdır. Efrayim'e gelince, altmış beş yıl içinde parampooça edilip halk olmaktan çıkacak. 9 Samirye sadece Efrayim'in başkenti, Remalya'nın oğlu da sadece Samirye'nin başıdır. Bana güvenmezseniz, güvenlikte olamazsınız!" 10 RAB Ahaz'a yine seslendi: 11 "Tanrı RAB'den bir işaret iste; ölüler diyarı kadar derin, gökler kadar yüksek olsun." 12 Ama Ahaz, "Hayır, istemem, RAB'bi sinamam" dedi. 13 Bunun üzerine Yeşaya, "Dinleyin, ey Davut'un torunları!" dedi, "Insanların sabrını taşırmaman yetmezmiş gibi şimdi de Tanrı'mın sabrını mı taşıriyorsunuz? 14 Bundan ötürü Rab'bin kendisi size bir belirti verecek: İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmanuel koyacak. 15 Çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçeceğ yaşa gelince tereyağı ve bal yiyecek. 16 Ama çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçeceğ yaşa gelmeden, seni dehşete düşüren o iki kralın toprakları issız kalacak. 17 "RAB seni, halkın ve babanın soyunu Efrayim'in Yahuda'dan ayrıldığı günden bu yana görülmemiş bir felakete

uğratacak; üzerinize Asur Kralı'nı saldıracak. 18 "O gün RAB Misir ırmaklarının ta uçlarından sinekleri, Asur topraklarından arıları İslaklı çağıracak. 19 Akın akın gelip derin vadillerde, kaya kovuklarında, dikenli çalılıklarda, otzlarda konaklayacaklar. 20 "O gün Rab Fırat'ın ötesinden kiraladığı usturayla –Asur Kralı'yla– sakalınızı, saçlarınızı, beden killarınızı tiraş edecek. 21 O günlerde bir inekle bir çift koyun besleyen 22 aldığı bol süt sayesinde tereyağı yiyecek. Ülkede kalan herkes bal ve tereyağıyla beslenecek. 23 "O gün bin gümüş değerinde bin asmaya sahip olan her bağ dikenli çalıllarla dolacak. 24 İnsanlar oralara okla, yayla gidecek. Çünkü ülkenin her yanı dikenli çalıllarla kaplanacak. 25 Bir zamanlar çapalanıp ekin ekilen tepeler korkudan kimseňin giremeyeceği dikenliklere donecek, sığırın gezindiği, davarın çiğnediği yerler olacak."

8 RAB bana söyle dedi: "Büyük bir levha alıp okunaklı harflerle üzerine, 'Maher-Şalal-Haş-Baz' yaz. 2 Kâhîn Uriya ile Yeverekya oğlu Zekerîya'yi kendime güvenilir tanık seçiyorum." 3 Peygamber olan karım bundan bir süre sonra gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. RAB bana, "Adını 'Maher-Şalal-Haş-Baz' koy" dedi, 4 "Çocuk daha 'Anne, baba' demesini öğrenmeden, Şam'ın serveti ve Samirye'nin ganimeti Asur Kralı'na götürülecek." 5 RAB bana yine seslenip dedi ki, 6 "Bu halk usul usul akan Şiloah sularını reddettiği, Resin'le Remalya'nın oğluyla mutlu olduğu için, 7 ben Rab, Fırat'ın kabaran güçlü sularını –bütün dehşetiyle Asur Kralı'ni– üzerlerine salacağım. Yatağından taşan ırmak, kıylarını su altında bırakacak. 8 Yahuda'yı kaplayan sular her şeyi silip süpürürek adam boyu yükselecek, ülkeni boydan boy'a dolduracak, ey İmanuel!!" 9 Ey halklar, yıkıma, bozguna uğrayacaksınız. Yeryüzünün en uç köşeleri, kulak verin. Savaşmaya, bozguna uğramaya hazırlanın. Evet, savaşa ve bozguna hazır olun. 10 İstedığınızı tasarlayın, hepsi boş gidecek. İstedığınız kadar konuşun, hiçbiri gerçekleşmeyecek. Çünkü Tanrı bizimledir. 11 RAB beni halkın tuttuğu yoldan gitmeye konusunda şiddetle uyararak söyle dedi: 12 "Onların entrika dediği her şeye Siz entrika demeyin; Onların korktuğundan korkmayın, yılmayın. 13 "Her Şeye Egemen RAB'bi kutsal sayın. Korkunuz, yığınız O'ndan olsun. 14 Tapınak O olacak. İsrail'in iki krallığı içinse Sürçme taşı ve tökezleme kayası, Yeruşalim'de yaşayanlar için Kapan ve tuzak olacak. 15 Birçokları sendeleyip düşücek, parçalanacak, Tuzağa düşüp ele gececek." 16 Ya RAB, öğrencilerim arasında bildirimini koru, Öğretimi mühürle! 17 Kendini Yakup'un soyundan gizleyen RAB'bi özleme bekliyorum, umudum O'nda. 18 Ben ve RAB'bin bana verdiği çocukların, Siyon Dağı'nda oturan Her Şeye Egemen RAB'bin İsrail'deki belirtileri ve işaretleriyiz. 19 Birileri size, "Fısıldışçı mirıldanın medyumlarla ruh çağırınlara danışın" dediğinde, "Halk kendi Tanrı'sına danışmaz mı; yaşayanlar için ölülere mi danışılır?" deyin. 20 Tanrı'nın öğretisine ve bildirisine dönmek gereklidir! Böyle düşünmezlerse, onlar için hiç safak sökmeyecek. 21 Açı ve çaresiz, ülkede dolanıp duracaklar. Açı kalınca öfkelenip krallarına, Tanrıları'na lanet edecekler. Yukarıya da 22 dünyaya da baksalar sıkıntidan, karanlıktan, korkunç karanlıktan başka bir şey görmeyecekler. Kovulacakları yer koyu karanlıktır.

9 Bununla birlikte sıkıntı çekmiş olan ülke karanlıkta kalmayacak. Geçmişte Zevulun ve Naftali bölgelerini alçaltan Tanrı, gelecekte Şeria İrmağı'nın ötesinde, Deniz Yolu'nda, ulusların yaşadığı Cellile'yi onurlandıracak. **2** Karanlıkta yürüyen halk Büyük bir ışık görecek; Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanların üzerine ışık parlayacak. **3** Ya RAB, ulusu çoğaltacak, sevincini artıracaksın. Ekin biçenlerin neşelendiği, Ganimet paylaşanların coştuğu gibi, Onlar da sevinecek senin önünde. **4** Çünkü onlara yük olan boyunduruğu, Omuzlarını döven değneği, Onlara eziyet edenlerin sopaşını paramparça edeceksin; Tıpkı Midyanlıları' yenilgiye uğrattığın günde gibi. **5** Savaşta giyilen çizmeleri Ve kana bulanmış giysileri Yakılacak, ateşe yem olacak. **6** Çünkü bize bir çocuk doğacak, Bize bir oğul verecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak. **7** Davut'un tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek. Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak. Egemenliğini adaletle, doğrulukla kuracak Ve sonsuza dek südürecek. Her Şeye Egemen RAB'bin gayreti bunu sağlayacak.

8 Rab İsrail için, Yakup soyu için yargısını bildirdi. Bu yargı yerine gelecek. **9** Bütün halk, Efrayim ve Samiriye'de yaşayanlar, Rab'bin bu yargısını duyacak. Gururlu ve küstah olan bu halk diyor ki, **10** "Kerpiç evler yıkıldı, Ama yerlerine yontma taştan evler yapacağız. Yabanıl incir ağaçları kesildi, Ama yerlerine sedir ağaçları dikeceğiz." **11** Bundan dolayı RAB, Resin'in hasımlarını Halka karşı güçlendirecek; Düşmanlarını, doğudan Aramlıları', Batıdan Filistilleri ayağındıracak. Bunlar ağızlarını ardına kadar açıp İsrail'i yutacaklar. Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda. **13** Halk kendisini cezalandıran RAB'be dönmeyecek, Her Şeye Egemen RAB'bi aramayacak. **14** Bunun için RAB İsrail'den başı da kuyruğu da Hurma dalını da sazi da Bir günde kesip atacak. **15** Baş ileri gelen saygın kişi, Kuyruksa öğretisi sahte olan peygamberdir. **16** Çünkü bu halkı saptırınlar ona yol gösterenlerdir. Onları izleyenler de yem oluyor. **17** Bu yüzden Rab onların gençleri için sevinç duymayacak, Öksüzlerine, dul kadınlarına acımadıracak. Çünkü hepsi tanrısızdır, kötülük yaparlar. Her ağız saçmalyor. Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda. **18** Kötülükle dikenli çalışmaları yiyp bitiren ateş gibidir. Ormandaki canlılığı tutusurur, Duman sütunları yükseltir. **19** Her Şeye Egemen RAB'bin öfkesi Ülkeyi ateş gibi sardı. Halk ateşe yem olacak, Kardeş kardeşini esirgemeyecek. **20** İnsanlar şurada burada bulduklarını yiyecekler, Ama aç kalacak, doymayacaklar. Herkes çocuğunun etini yiyecek: **21** Manaşşe Efrayim'i, Efrayim Manaşşe'yi yiyecek, Sonra birlikte Yahuda'nın üzerine yürüyecekler. Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda.

10 Yoksullardan adaleti esirgemek, Halkının düşkünlüğünün hakkını elinden almak, Dulları avlamak, Öksüzlerin malını yağmalamak için Haksız kararlar alanların, Adil olmayan yasalar çıkarılanların vay haline! **3** Yargı günü Uzaklardan başınıza felaket geldiğinde ne yapacaksınız? Yardım için kime koşacaksınız, Servetinizi nereye saklayacaksınız? **4** Tutsaklar arasında bir köşeye sinmek Ya da savaşta ölmekten başka çareniz

kalmayacak. Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda. **5** "Vay haline Asur, öfkemin değneği! Elindeki sopa benim gazabımdır. **6** Asur'u tanrısız ulusa karşı salacağım; Soyup yaşıma etmesi, Sokaktaki çamur gibi onları çığnemesi, Ökelendiğim halkın üzerine yürümesi için Buyruk vereceğim." **7** Ama Asur Kralı bundan da kötüsünü düşünüyor. Birçok ulusun kökünü kazııp yok etmeye tasarlıyor. **8** "Komutanlarımın hepsi birer kral değil mi?" diyor, **9** "Kalno'yu, Karkamış gibi ele geçirmedim mi? Hama'nın sonu Arpat'ınki, Samiriye'nin sonu Şam'ınki gibi olmadı mı? **10** Putları Yeruşalim ve Samiriye'ninkinden daha çok olan putperest ülkeleri nasıl ele geçirdimse, **11** Samiriye'ye ve putlarına ne yaptımsa, Yeruşalim'e ve putlarına da yapamaz mıyım?" **12** Rab Siyon Dağı'na ve Yeruşalim'e karşı tasarıladıklarını yapıp bitirdikten sonra şöyle diyecek: "Asur Kralı'ni kibri yüreği, Övüngen bakışları yüzünden cezalandıracım. **13** Çünkü, 'Her şeyi bileğimin gücüyle, Bilgeliğimle yaptım' diyor, 'Akıllıym, ulusları ayıran sınırları yok ettim, Hazinelerini yağmadım, Güçlü kralları tahtlarından indirdim. **14** Elimi yuvaya sokup kuş yumurtalarını toplar gibi Ulusların varını yoğunu topladım. Terk edilmiş yumurtaları nasıl toplarlarsa, Ben de bütün ülkeleri öyle topladım. Kanat çırpan, ağını açan, Sesini çkaran olmadı.'" **15** Balta kendisini kullanana karşı övünür mü? Testere kendisini kullanana karşı büyüklenir mi? Sanki deňek kendisini kaldırıranı sallayabilir, Sopa sahibini kaldırılabilmiş gibi... **16** Rab, Her Şeye Egemen RAB, Asur'un güçlü adamlarını Yıpratıcı hastalıka cezalandıracak. Orduları alev alev yanacak. **17** İsrail'in Işığının ateş, İsrail'in Kutsalı alev olacak; Asur'un dikenli çalışmaları Bir gün içinde yakıp bitirecek. **18** Görkemli ormanıyla verimli tarlaları, Ölümcul bir hastalığa yakalanmış insan gibi Tümüyle harap olacak. **19** Ormanda artakan ağaçlar Bir çocuğun bile sayabileceği kadar az olacak. **20** O gün İsrail'in sağ kalanları, Yakup'un kaçırıktan torunları, Kendilerini yok etmek isteyene değil, Artık içtenlikle RAB'be, İsrail'in Kutsalı'na dayanacaklar. **21** Geriye kalanlar, Yakup soyundan sağ kalanlar, Güçlü Tanrı'ya dönecekler. **22** Ey İsrail, halkın denizini kumu kadar çok olsa da, Ancak pek azi dönecek. Tümüyle adıl bir yıkım kararlaştırıldı. **23** Rab, Her Şeye Egemen RAB, Kararlaştırılan yıkımı bütün yeryüzünde gerçeklestirecek. **24** Bu nedenle Rab, Her Şeye Egemen RAB söyle diyor: "Ey sen, Siyon'da yaşayan halkım, Asurlular, Misirlilar'ın yaptığı gibi Sana deňekle vurduklarında, Sopalarını sana karşı kaldırıdıklarında korkma. **25** Çünkü çok yakında gazabım sona erecek, Öfkem Asurlular'ın yıkımını sağlayacak. **26** Ben, Her Şeye Egemen RAB, Midyanlıları' Orev Kayası'nda alt ettiğim gibi, Onları da kirbaçla alt edeceğim. Değneğimi Misir'a karşı nasıl denizin üzerinde uzattımsa, Şimdi yine öyle yapacağım. **27** O gün Asur'un yükü sizinizden, Boyunduruğu boynunuzdan kalkacak; Semirdiğiniz için boyunduruk kırılacak." **28** Ayat Kenti'ne saldırdılar, Migron'dan geçip ağırlıklarını Mikmas'ta biraktılar. **29** Geçidi aşarak Geva'da konakladılar. Rama Kenti korkudan titredi, Saul'un kenti Giva'da yaşayan halk kaçtı. **30** Ey Gallim halkı, sesini yükselt! Ey Layşa halkı, dinle! Zavalli Anatot halkı! **31** Madmena halkı kaçıyor, Hagevim'de yaşayanlar sığınacak yer arıyor. **32** Düşman bugün Nov'da duracak; Siyon Kenti'nin kurulduğu dağa, Yeruşalim Tepesi'ne yumruk sallayacak. **33** Rab,

Her Şeye Egemen RAB düşmanı Dal gibi kesip korkunç güçle yere çalacak. Uzun boyulları devirecek, Gururluları alçaltacak. 34 Ormandaki çalışıkları baltayla keser gibi Kesip devirecek onları. Lübnan, Güçlü Olan'ın önünde diz çökecek.

11 İsay'in kötüüğünden yeni bir filiz çıkacak, Kökünden bir fidan meye verecek. 2 RAB'bin Ruhu, bilgelik ve anlayış ruhu, Öğüt ve güç ruhu, bilgi ve RAB korkusu ruhu Onun üzerinde olacak. 3 RAB korkusu hoşuna gidecek. Gözüyle gördüğüne göre yargılamayacak, Kulağıyla işittiğine göre karar vermeyecek. 4 Yoksulları adaletle yargılayacak, Yeryüzünde ezilenler için dürüstçe karar verecek. Dünyayı ağızının değneğiyle cezalandıracak, Kötülerini soluğuyla ödürecek. 5 Davranışının temeli adalet ve sadakat olacak. 6 Onun döneminde kurtla kuzu bir arada yaşayacak, Parsla oğlak birlikte yatacak, Buzağı, genç aslan ve besili siğir yanyana duracak, Onları küçük bir çocuk güdecek. 7 İnekle aylı birlikte olayacak, Yavruları bir arada yatacak. Aslan siğir gibi saman yiyecek. 8 Emzikteki bebek kobra delili üzerinde oynayacak, Süten kesilmiş çocuk elini engerek kovuşuna sokacak. 9 Kutsal dağımın hiçbir yerinde Kimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek. Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa, Dünya da RAB'bin bilgisile dolacak. 10 O gün İsay'in kökü ortaya çıkacak, Halklara sancak olacak, Uluslar ona yonelecek. Kaldığı yer görkemli olacak. 11 O gün Rab, Asur'dan, Misir, Patros, Kûş, Elam, Şinar, Hama ve deniz kıyılarından Halkının sağ kalanlarını kurtarmak için ikinci kez elini uzatacak. 12 Uluslar için sancak kaldırıracak, Sürgün İsraililer'i toplayacak, Dağılmış Yahudaları' Dünüyanın dört bucağından bir araya getirecek. 13 Efrayim halkının kıskançlığı yok olacak, Yahudaları' sıkıştırınlar ortadan kalkacak. Efrayim Yahuda'yı kıskanmayacak, Yahuda Efrayim'i sıkıştırmayacak. 14 Batıdaki Filistiller'e saldırıp Hep birlikte doğudakilerin her şeyini yağmalayacaklar. Edom ve Moav halklarının topraklarına el koyacak, Ammonlular'a boyun eğdirecekler. 15 RAB Misir'in Süveyş Körfezi'ni tümüyle kurutacak. Elinin bir sallayışıyla estireceği kavurucu rüzgarla Fırat'ı süpürüp yedi dereye bölecek. Öyle ki, insanlar ırmak yatağından çıraklı gecebilisin. 16 RAB'bin Asur'da sağ kalan halkı için Bir çıkış yolu olacak; Tıpkı Misir'dan çıktıkları gün İsraililer'in de bir çıkış yolu olduğu gibi.

12 İsrail halkı o gün, "Ya RAB, sana şükrederiz" diyecek, "Bize öfkelenmiştin ama öfken dindi, Bizi avuttun. 2 Tanrı kurtuluşumzdur. O'na güvenecek, yılmayacağız. Çünkü RAB gücümüz ve ezmizdir. O kurtardı bizi." 3 Kurtuluş pinarlarından sevinçle su alacaksınız. 4 O gün diyeceksiniz ki, "RAB'be şükredin, O'nu adıyla çağırın, Halklara duyurun yaptıklarını, Adının yüce olduğunu duyurun! 5 RAB'be ezbilir söyleyin, Çünkü görkemli işler yaptı. Bütün dünya bilsin bunu. 6 Ey Siyon halkı, sesini yükselt, sevinçle haykır! Çünkü aranızda bulunan İsrail'in Kutsali büyütür."

13 Amots oğlu Yeşaya'hın Babil'le ilgili bildirisi: 2 Çiplak dağın tepesine sancak dikin! Savaşçıları yüksek sesle çağırıp El sallayın ki Soylulara ayrılan kapılardan içeri girsinler. 3 RAB seçiklerine buyruk verdi, O'nun yüceliğe övünen yiğitleri Öfkесinin gereğini yapmaya çağırıldı. 4 Dağlardaki kalabalığın

gürültüsünü dinleyin! Büyük bir halkın sesini andırıyor. Bir araya gelmiş ulusların Ve krallıkların gümbürtüsünü dinleyin! Her Şeye Egemen RAB bir orduyu savaşa hazırlıyor. 5 Öfkесinin araçlarıyla uzak bir ülkeden, Dünyanın öbür ucundan Bütün ülkeyi yerle bir etmek üzere geliyor. 6 Feryat edin! Çünkü RAB'bin günü yakındır. Her Şeye Gücü Yeten'in göndereceği yıkım gibi geliyor o gün. 7 Bu yüzden ellerde derman kalmayacak, Her yürek eriyecik. 8 Herkesi dehşet saracak, Hepsini acı ve istirap içinde boğulacak, Doğuran kadın gibi kıvranaçak, Şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar; Yüzleri kızaracak. 9 İşte RAB'bin acımasız günü geliyor. Ülkeyi viraneye çevirip İçindeki günahkârları ortadan kaldıracağı Gazap ve kızgın öfke dolu gün geliyor. 10 Gökteki yıldızlarla takımıldılar işimayacak, Doğan güneş kararacak, ay ışığını vermez olacak. 11 RAB diyor ki, "Kötülüğünden ötürü dünyayı, Suçlarından ötürü kötülerini cezalandıracağım. Kibirlilerin küstahlığını sona erdirecek, Zalimlerin gururunu kıracığım. 12 İnsanı saf altından, Ofir altından daha ender kılacağım. 13 Ben, Her Şeye Egemen RAB, Gazaba geldiğim, öfkemin alevlendiği gün Gökleri titreteceğim, yer yerinden oynayacak. 14 "Herkes kovalanan ceylan gibi, Çobansız koynular gibi halkına dönecek, Ülkesine kaçacak. 15 Yakalananın bedeni delik deşik edilecek, Ele geçen kılıçtan geçirilecek. 16 Yavruları gözleri önünde parçalanacak, Evleri yağmalanacak, Kadınlarının irtzına geçilecek. 17 "Gümüşe değer vermeyen, Altın sevmeyen Mediler' Onlara karşı harekete geçiriceğim. 18 Oklarıyla gençleri parçalayacak, Bebeklere acımayacak, Çocukları esrigemeyecekler. 19 Ben Tanrı, Sodom ve Gomora'yı nasıl yerle bir ettimse, Kildaniler'in yüce gururu, Krallıkların en güzelini Babil'i de yerle bir edeceğim. 20 Orada bir daha kimse yaşamayacak, Kuşaklar boyu kimse oturmuyacak, Bedeviler çadır kurmayacak, Çobanlar sürülerini dirlendirmeyecek. 21 Orası yabanlı hayvanlara barınak olacak, Evler çakallarla dolacak, Baykuşlar yuva yapacak, tekeler oynasacak orada. 22 Kalelerinde sırtlanlar, Görkemli saraylarında çakallar uluyacak. Babil'in sonu yaklaştı, günleri uzatılmayacak."

14 Çünkü RAB Yakup soyuna acıycak, İsrail halkını yine seçip Topraklarına yerlestirecek. Yabancılar da Yakup soyuna katılıp onlara bağlanacak. 2 Uluslar İsrail halkını İsrail topraklarına götürürecekler. İsrail halkı RAB'bin verdiği topraklarda onları Erkek ve kadın köle olarak sahiplenenecek. Kendisini tutsak edenleri tutsak edecek, Kendisini ezenlere egemen olacak. 3 RAB İsrail halkını acıdan, sıkıntıdan Ve yaptığı ağır işlerden kurtardığı gün 4 Babil Kralı'ni alaya alarak, "Halkı ezenin nasıl da sonu geldi!" diyecekler, "Zorbalığı nasıl da sona erdi!" 5 RAB kötülerin değneğini, Egemenlerin asasını kirdi. 6 O asa ki, halklara gazapla vurdurka vurdur, Ulusları öfkeyle, dinmeyen zulümle yonetti. 7 Bütün dünya esenlik ve barış içinde Sevinçle haykırıyor. 8 Lübnan'ın çam ve sedir ağaçları bile Kralın yok olusuna seviniyor. "Onun ölümünden beri kimse bizi kesmeye gelmiyor" diyorlar. 9 Toprağın altındaki ölüleri diyarı Babil Kralı'ni karşılaşmak için sabırsızlanıyor. Onun gelişşi ölüleri, Dünyanın eski önderlerini heyecanlandırıyor; Ulusları yönetmiş kralları Tahtlarından ayağa kaldırıyor. (Sheol h7585) 10 Hepsini ona seslenip diyecekler ki, "Sen de bizim gibi gücünü yitirdin, Bize benzedin."

11 Görkemin de çenlerinin sesi de Ölüler diyarına indirildi. Altında kurtlar kaynaşacak, Üstünü kurtçuklar kaplayacak. (**Sheol h7585**) **12** Ey parlak yıldız, seherin oğlu, Göklerden nasıl da düştün! Ey ulusları ezip geçen, Nasıl da yere yıkıldın! **13** İçinden, "Göklere çıkacağım" dedin, "Tahtımı Tanrı'nın yıldızlarından daha yükseğe koyacağım; İlahların toplandığı dağda, Safon'un doruğunda oturacağım. **14** Bulutların üstüne çıkacak, Kendimi Yüceler Yücesi'yle eşit kilacağım." **15** Ancak ölüler diyarına, Ölüm çukurunun dibine indirilmiş bulunuyorsun. (**Sheol h7585**) **16** Seni görenler bakıp bakıp şöyle düşünecekler: "Dünyayı sarsan, ülkeleri titreten, Yeryüzünü çöle çeviren, Kentleri yerle bir eden, Tutsakları evlerine salivermeyen adam bu mu?" **18** Ulusların bütün kralları tek tek, Görkemli mezarlarda yatıyor. **19** Ama sen reddedilen bir dal gibi Mezarından dışarı atıldı; Bedenleri kılıçla delinip Ölüm çukurunun dibine atılmış ölülerle örtülüsun; Ayak altında çiğnenen leş gibisin. **20** Ülkeni harap edip halkını katlettiğin için Başkaları gibi gömülmeyeceksin. Kötülük yapan soy bir daha anılmayacak. **21** Atalarının suçundan ötürü Babil Kralı'nın oğullarını boğazlamak için yer hazırlayan. Kalkıp dünyayı sahiplenmesinler, Yeryüzünü kentlerle doldurmasınlar. **22** "Babil halkına karşı harekete geçeceğim" Diyor Her Şeye Egemen RAB, "Babil'in adını, sağ kalanlarını, Oğullarını, torunlarını dünyadan sileceğim." Böyle diyor RAB. **23** "Babil'i baykuş yuvasına, bataklığa çevirecek, Yıkım süpürgesiyle süpürecekim" Diyor Her Şeye Egemen RAB. **24** Her Şeye Egemen RAB ant içerek şöyle dedi: "Düündüğüm gibi olacak, Tasarladığım gibi gerçekleşecek. **25** Asırlar'ı kendi ülkmde ezecek, Dağlarimdı çiğneyeceğim. Halkım Asur'un boyunduruğundan, Omuzlarındaki yükten kurtulacak. **26** İşte bütün dünya için belirlenen tasarı budur. Bütün uluslara karşı elim kalkmış durumda. **27** Her Şeye Egemen RAB'bin tasarısını kim boşu çıkarabilir? Kalkmış durumdaki elini kim indirebilir?" **28** Kral Ahaz'ın öldüğü yıl gelen bildiri: **29** Ey Filistiller, sizi döven değnek kirildi diye sevinmeyein. Çünkü yılın kökünden engerek türeyecek, Onun ürünü uçan yılan olacak. **30** Yoksulların en yoksulu doyacak, Düşkünler güvenlikte yatacak. Ama sizin kökünüz kırılık kurutacağım, Sağ kalanlarınız da ölecek. **31** Urumaya başla ey kapı! Ey kent, feryat et! Ey Filistiller, eridiniz baştan başa. Kuzyeden toz duman yükseliyor, Düşman askerleri sıra sıra geliyor. **32** O ulusun elçilerine ne yanıt verecek? "RAB Siyon'un temelini attı, Halkının düşkünleri oraya sıçracak" denecék.

15 Moav'la ilgili bildiri: Moav'ın Ar Kenti bir gecede viraneye döndü, yok oldu, Moav'ın Kır Kenti bir gecede viraneye döndü, yok oldu. **2** Bu yüzden Divon halkı ağlamak için tapınağa, Tapınma yerlerine çıktı. Moav halkı, Nevo ve Medeva için feryat ediyor. İnsanlar saçlarını sakallarını kesiyor. **3** Çul giyiyorlar sokaklarda, Damlarda, meydanlarda herkes feryat ediyor, Gözyaşları sel gibi. **4** Heşbon ve Elale'nin haykırları Yahas'a ulaşıyor. Moav askerleri bu yüzden feryat ediyor, Yürekleri korku içinde. **5** Yüreğim sizliyor Moav için. Kaçanlar Soar'a, Eglat-Selişiya'ya ulaştı, Ağlaya ağlaya çıkışıyorlar Luhit Yokuşu'ndan, Horonayım yolunda yıkımlarına ağıt yakıyorlar. **6** Nimrim suları kuruduğu için otlar sararıp soldu. Taze ot kalmadı, yeşillik yok artık. **7** Bu yüzden halk kazanıp biriktirdiği ne

varsı, Kavak Vadisi üzerinden taşıyacak. **8** Haykırları Moav topraklarında yankılanıyor, Feryatları Eglaim'e, Beer-Elim'e dek ulaştı. **9** Çünkü Dimon suları kan dolu, Ama başına daha beterini getireceğim. Moav'dan kaçip kurtulanların, Ülkede sağ kalanların üzerine aslan salacağım.

16 Sela'dan çöl yoluyla Siyon Kenti'nin kurulduğu dağa, Ülkenin hükümdarına kuzular gönderin. **2** Moavi kızlar yuvalarından atılmış, Öteye beriye uçuşan kuşlar gibi Arnon Irmağı'nın geçitlerinde dolaşıyor. **3** "Bize öğüt ver, bir karar al, Öğle sıcağında gece gibi gölgé sal üstümüze. Kovulanları sakla, kaçakları ele verme" diyorlar. **4** "Kovulanlarım seninle birlikte yaşasın. Kırıp geçirilenlere karşı Biz Moavlılar'a siğınak ol." Baskı ve yıkım son bulduğunda, Ülkeyi çiğneyenler yok olduğunda, Sevgiye dayanan bir yönetim kurulacak, **5** Davut soyundan biri sadakatle krallık yapacak. Yargılarken adaleti arayacak, Doğru olanı yapmakta tez davranacak. **6** Moav'ın ne denli gururlanı büyülüdüğini, Kendini ne denli beğendiğini, Kibirlenip küstahlaştığını duyduk. Övünmesi boşunadır. **7** Bu yüzden Moavlılar Moav için feryat edecek, Hepsi feryat edecek. Kır-Hereset'in üzüm pestillerini Anımsayıp üzülecek, yas tutacaklar. **8** Çünkü Heşbon'un tarlları, Sivma'nın asamları kurdu. Ulusların beyleri onların seçkin dallarını kırdılar. O dallar ki, Yazer'e erişir, çole uzanırı, Filizleri yayılır, göl açardı. **9** Bu yüzden Yazer için, Sivma'nın asamları için acı acı ağlıyorum. Sizleri gözüşlerimla sulayacağım, Ey Heşbon ve Elale! Çünkü savaş çığıtları yaz meyvelerinizin, Büyüüğün ekimin üzerine düştü. **10** Meyve bahçelerindeki sevinç ve neşe yok oldu. Bağlarda ne şarkı söyleyen olacak, Ne sevinç çigliği atan. Üzüm sıkma çukurlarında çalışan kalmayacak, Sevinç çigliklarını susturdum. **11** Yüreğim bir lir gibi inliyor Moav için, Kır-Hereset için içim sizliyor. **12** Moav halkı tapınma yerine çıkarık kendini yoruyor, Dua etmek için tapınağa gidiyor, ama hepsi boşuna! **13** RAB'bin Moav için geçmişte söylediğim budur. **14** RAB şimdi diyor ki, "Moav'ın övündükleri de kalabalık halkı da tam üç yıl sonra rezil olacak. Sağ kalan çok az sayıda kişiye güçsüz olacak."

17 Şam'la ilgili bildiri: İşte Şam kent olmaktan çıkacak, Enkaz yığınına dönecek. **2** Aroer kentleri terk edilecek, Hayvan sürüleri orada yatacak, Onları ürküten olmayacak. **3** Efrayim'de surlu kent kalmayacak, Şam'ın egemenliği yok olacak. Sağ kalan Aramlılar'ın onuru İsrail'in onuru gibi kırılacak. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor. **4** O gün Yakup soyunun görkemi sonecek, Hepsi bir deri bir kemik kalacak. **5** İsrail, ekinin elle biçili Başakların devşirildiği bir tarla, Refaim Vadisi'nde hasattan sonra Başakların toplandığı bir tarla gibi olacak. **6** Çok az kişi kurtulacak. Artakalanların sayısı, dövüldükten sonra tepesinde iki üç, Dallarında dört beş zeytin tanesi kalan Zeytin ağacı gibi olacak. İsrail'in Tanrısı RAB böyle diyor. **7** O gün insanlar kendilerini yaratana bakacaklar, gözleri İsrail'in Kutsalı'ni görecek. **8** Elleriyle yaptıkları sunaklara, parmaklarıyla biçim verdikleri Aşera putlarına, buhur sunaklarına bakmayacaklar. **9** O gün İsrail'in güclü kentleri İsraililer'den kaçan Amorlular'la Hiviler'in Terk ettiği kentler gibi issız olacak. **10** Çünkü, ey İsrail, seni kurtaran Tanrı'yı unuttun, Siğindiğin Kaya'yı anmaz oldun. Bunun yerine, güzel fidanlar, ithal asmalar dikiyorsun.

11 Onlar dıktığın gün filizlenip Ertesi sabah tomurcuklanabilir. Ama hastalık ve dinmez acı gününde meyve vermeyecekler. **12** Eyvah, çok sayıda ulus kukrıyor, Azgın deniz gibi gürlüyorlar. Halklar güçlü sular gibi çağlıyor. **13** Halklar kabaran sular gibi çağlayabilir, Ama Tanrı onları azarlayınca uzaklara kaçacaklar. Rüzgarın önünde dağdaki saman ufağı gibi, Kasırganın önünde diken yumağı gibi savrulacaklar. **14** Akşam dehşet saçıyorlardı, Sabah olmadan yok olup gittiler. Bizi yağmalarayanların, bizi soyanların sonu budur.

18 Kûş ırmaklarının ötesinde, Kanat vizitlerinin duyulduğu ülkenin vay haline! **2** O ülke ki, elçilerini Sazdan kayıklarla Nil sularından gönderir. Ey ayağına tez ulaklar, Irmaklarınböldüğü ülkeye, Her yana korku saçan halka, Güçlü ve ezici ulusa, O uzun boylu, pürüzsüz tenli ulusa gidin! **3** Ey sizler, dünyada yaşayan herkes, Yeryüzünün ahalisini Sancak dağlarının tepesine dikilince dikkat edin. Boru çalınınca dinleyin. **4** Çünkü RAB bana şöyle dedi: "Gün ışığında duru sıcaklık gibi, Hasat döneminin sıcaklığındaki Çiy bulutu gibi durgun olacak Ve bulunduğum yerden seyredeceğim." **5** Bağbozumundan önce çiçekler düşüp Üzümler olgunlaşmaya yüz tutunca, Asmanın dalları bıçakla kesilecek, Çubukları koparılıp atılacak. **6** Hepsidağın yırtıcı kuşlarına, Yerin yabanıl hayvanlarına terk edilecek. Yazın yırtıcı kuşlara, Kışın yabanıl hayvanlara yem olacaklar. **7** O zaman ırmakların böldüğü ülke, Her yana korku saçan güçlü ve ezici halk, O uzun boylu, pürüzsüz tenli ulus, Her Şeye Egemen RAB'bearmağanlar getirecek. Her Şeye Egemen RAB'bin adını koyduğu Siyon Dağı'na getirecekler armağanlarını.

19 Mısırla ilgili bildiri: İşte RAB hızla yol alan bulutabünmüş Mısırla geliyor! Mısır putları O'nun önünde titriyor, Mısırlıların yüreği hopluyor. **2** RAB diyor ki, "Mısırlılar'ı Mısırlılar'a karşı ayakładıracağım; Kardeş kardeşe, komşu komşuya, kent kente, Ülke ülkeye karşı savaşacak. **3** Mısırlıların cesareti tükenerek, Tasarılarını boş çıkaracağım. Yardım için putara, ölülerin ruhlarına, Medyumlarla ruh çağırınlara danışacaklar. **4** Mısırlılar'ı acımasız bir efendiye teslim edeceğim, Kati yürekli bir kral onlara egemen olacak." Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor. **5** Nil'in suları çekilecek, Kuruyup çatlayacak yatağı. **6** Su kanalları kokacak, Kuruyacak irmağın kolları, Kamişlarla sazlar solacak. **7** Nil kıyısında, irmağın ağızındaki sazlar, Nil boyunca ekili tarlalar kuruyacak, Savrulup yok olacak. **8** Balıkçılar yas tutacak, Nil'e olta atanların hepsi ağlayacak, Suyun yüzüne ağ atanlar perişan olacak. **9** Tarlanmış keten işleyenler, Beyaz bez dokuyanlar umutsuzluğa kapılacak. **10** Dokumacılar bunalacak, Ücretliler sıkıntıya düşecek. **11** Soan Kenti'nin önderleri ne kadar akılsız! Firavunun bilge danışmanları Saçma sapan öütler veriyorlar. Nasıl olur da firavuna, "Biz bilgelerin oğulları, Eski zaman krallarının torunuśmyız" diyorlar? **12** Ey firavun, hani nerede senin bilgelerin? Her Şeye Egemen RAB Mısırla karşı neler tasarladı, Bildirsinler bakalım sana eğer biliyorlarsa. **13** Soan Kenti'nin önderleri aptal olup çıktılar, Nef önderleri aldandılar, Mısır oymaklarının ileri gelenleri Mısırlı sapırdılar. **14** RAB onların aklını karıştırdı; Kendi kusmuğu içinde yalpalayan sarhoş nasılsa, Mısırlı da her alanda saptırdılar. **15** Mısırlı'da kimsenin yapabileceği bir şey kalmadı; Ne başın ne kuyruğun,

ne hurma dalının ne de sazin. **16** O gün Mısırlılar kadın gibi olacaklar; Her Şeye Egemen RAB'bin kendilerine karşı kalkan elinin önünde titreyip dehşete kapılacaklar. **17** Yahuda Mısırlı dehşete düşürecek. Yahuda dendi mi, Her Şeye Egemen RAB'bin Mısırlı'a karşı tasarladıklarını anımsayan herkes dehşete kapılacak. **18** O gün Mısırlı'da Kenan dilini konuşan beş kent olacak. Bu kentler Her Şeye Egemen RAB'be bağlılık andı içecekler; içlerinden biri 'Yıkım Kenti' diye adlandırılacak. **19** O gün Mısırlı'ın ortasında RAB için bir sunak, sınırında da bir sütun dikilecek. **20** Her Şeye Egemen RAB için Mısırlı'da bir belirti ve tanık olacak bu. Halk kendine baskı yapanlardan ötürü RAB'be yakarınca, RAB onları savunacak bir kurtarıcı gönderip özgür kılacak. **21** RAB kendini Mısırlılar'a tanıtacak, onlar da o gün RAB'bi taniyacak, kurbanlarla, sunularla O'na tapınacaklar. RAB'be adak adayacak ve adaklarını yerine getirecekler. **22** RAB Mısırlılar'ı hastalıkla alabildiğine cezalandıracak, sonra iyileştirecek. RAB'be yönelik yakaracaklar. RAB de onları iyileştirecek. **23** O gün Mısırlı'la Asur arasında bir yol olacak. Asurlu Mısırlı, Mısırlı Asur'a gidip gelecek. Mısırlılarla Asurlular birlikte tapınacaklar. **24** O gün Mısırlı ve Asur'un yanısıra İsrail üçüncü ülke olacak. Dünya bu üçü sayesinde kutsanacak. **25** Her Şeye Egemen RAB, "Halkım Mısırlı, ellerimin işi Asur ve mirasımlı İsrail kutsansın" diyerek dünyayı kutsayacak.

20 Asur ordusunun başkomutanı, Asur Krallı Sargon'un buyruğuyla gelerek Aşdot'a saldırdı kenti ele geçirdiği yıl RAB Amots oğlu Yeşaya aracılığıyla söyle dedi: "Git, belindeki çulu çöz, ayağındaki çarığı çıkar." Yeşaya denileni yaptı, çıplak ve yalnızak dolaşmaya başladı. **3** RAB dedi ki, "Mısırlı'a ve Kûş'a belirti ve ibret olsun diye kulum Yeşaya nasıl üç yıl çıplak ve yalnızak dolaştıysa, **4** Asur Krallı da Mısırlı'a utanç olsun diye Mısırlı tutşaklarla Küşlu sürgünlere genç yaşı demeden, çıplak ve yalnızak, mahrem yerleri açık yürütecek. **5** Kûş'a bel bağlayan, Mısırlı övünen halk hüsranına uğrayacak, utanç içinde kalacak. **6** Bu kıyı bölgesinde yaşayanlar o gün, "Asur Krallı'nın elinden kurtulmak için yardımına sağındığımız, bel bağladığımız ulusların başına gelene bakın!" diyeceler, "Biz nasıl kurtulacağız?"

21 Deniz kıyısındaki çölle ilgili bildiri: Negev'den fırtınalar nasıl üst üste gelirse, Çölden, korkunç ülkeden bir istilacı öyle geliyor. **2** Korkunç bir görüm gördüm: Hain hainlik etmede, Harap eden harap etmede. Ey Elam, saldır! Ey Meday, onu kuşat! Onun neden olduğu iniltileri sona erdireceğim. **3** Gördüklerimden ötürü belime ağrı saplandı, Doğuran kadının ağrıları gibi ağrılar tuttu beni. Duyduklarından sarsıldım, Gördüklerimden dehşete düştüm. **4** Şaşkınim, titremeler sardı beni. Özlediğim alaca karanlık bana korku veriyor artık. **5** Gördüğüm görümde sofrayı hazırlıyor, Halıları seriyor, yiyp içiyorlar. Kalkın, ey önderler, kalkanları yağılayın! **6** Rab bana dedi ki, "Git, bir gözcü dik, gördüğünü bildirsin. **7** Savaş arabalarının, Atlara, eşeklere, develere binmiş insanların Çifte çifter geldiğini görünce dikkat kesilsin." **8** Gözücü, "Ey efendim, Her gün aralıksız gözücü kulesinde duruyor, Her gece yerimde nöbet tutuyorum" diye bağırdı, **9** "Bak, savaş arabalarıyla atlıklar Çifte çifter geliyor!" Sonra, "Yıkıldı, Babil yıkıldı!" diye haber verdi, "Taptıkları bütün putlar yere çalınıp parçalandı!" **10** Ey halkım, harman yerinde

Bağday gibi dövülmüş olan halkım! Her Şeye Egemen RAB'den, İsrail'in Tanrı'sından duyduklarımı Size bildirdim. **11** Duma ile ilgili bildiri: Biri Seir'den bana sesleniyor: "Ey gözcü, geceden geriye ne kaldı? Geceden geriye ne kaldı?" **12** Yanıtım söyle: "Sabah olmak üzere, Ama yine gece olacak. Soracaksanız sorun, yine gelin." **13** Arabistan'la ilgili bildiri: Arabistan katılıklarında geceleyeceksiniz, Ey Dedan kervanları! **14** Ey Tema'da oturanlar, Su getirin, susamışları karşılın, Kaçıp kurtulana ekmek verin. **15** Çünkü onlar kılıçtan, yalın kılıçtan, Gerilmiş yaydan, çetin çarpışmalardan kaçtılar. **16** Rab bana şöyle dedi: "Kedar'ın bütün övincü tam bir yıl sonra sona erecek. **17** Okçularдан, Kedar savaşçılarından pek az sağ kalan olacak." Bunu söyleyen, İsrail'in Tanrı'sı RAB'dır.

22 Görüm Vadisi'yle ilgili bildiri: Gürültü patırı içinde eğlenen kent halkı, Ne oldu size, neden hepiniz damlara çıktıınız? Ölenleriniz ne kılıçtan geçirildi, Ne de savaşta öldü. **3** Önderleriniz hep birlikte kaçtılar, Yollarını kullanmadan tatsak alındılar. Uzağa kaçığınız halde ele geçenlerin hepsi tatsak edildi. **4** Bunun için dedim ki, "Beni yalnız bırakın, acı acı ağlayayım. Halkimin uğradığı yıkımdan ötürü Beni avutmaya kalkmayın." **5** Çünkü Rab'bin, Her Şeye Egemen RAB'bin Görüm Vadisi'nde kargaşa, bozgun Ve dehşet saçacağı gün, Duvarların yıkılacağı, Dağlara feryat edileceği gün geliyor. **6** Elamlılar ok kılıflarını sırtlanıp savaş arabalarıyla, Atlılarıyla geldiler. Kır halkı kalkanlarını açtı. **7** Verimli vadileriniz savaş arabalarıyla doldu, Atlılar kent kapılarının karşısına dizildi. **8** RAB'bin Yahuda'yı savunmasız bıraktığı gün Orman Sarayı'ndaki silahlara güvenдинiz. **9** Davut Kenti'nin duvarlarında Çok sayıda gedik olduğunu gördünüz, Aşağı Havuz'da su depolandınız, **10** Yeruşalim'deki evleri sayınız, Surları onarmak için evleri yıktınız. **11** Eski Havuz'un suları için İki surun arasında bir depo yapınız. Ama bunu çok önceden tasarlayıp Gerçekleştirmiş olan Tanrı'ya güvenmediniz, O'nu umursamadınız. **12** Rab, Her Şeye Egemen RAB O gün sizi ağlayıp yas tutmaya, Saçlarınızı kesip çul kuşanmaya çağırıldı. **13** Oysa siz keyif çatıp eğlendiniz, "Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz" diyerek Siğır, koyn kestiniz, Et yiyp şarap içtiniz. **14** Her Şeye Egemen RAB bana, "Siz ölene dek bu suçunuz bağıshanmayacak" diye seslendi. Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor. **15** Rab, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Haydi, o kâhyaya, Sarayın sorumlusu Sevna'ya git ve de ki, **16** 'Burada ne işin var? Kimin var ki, kendine burada mezar kazdın, Yüksekte kendine mezar, kayada konut oydu? **17** Ey güçlü kişi, RAB seni tuttuğu gibi şiddetle savuracak. **18** Top gibi evirip çevirip Geniş bir ülkeye fırlatacak. Orada öleceksin, Gurur duyduğun arabaların orada kalacak. Efendinin evi için utanç nedenisin! **19** Seni görevden alacak, Makamından aşağı edeceğim. **20** "O gün Hilkiya oğlu kulum Elyakim'i çağırıp **21** Senin cüppeni ona giydireceğim. Senin kuşağınla onu güçlendirip Yetkini ona vereceğim. Yeruşalim'de yaşayanlara Ve Yahuda halkına o babalık yapacak. **22** Davut'un evinin anahtarını ona teslim edeceğim. Açığını kimse kapayamayacak, Kapadığını kimse açamayacak. **23** Onu sağlam yere çakılmış çadır kazığı yapacağım, Ailesi için onur kürsüsü olacak. **24** Ailenin ağırlığı –soyundan türeyen herkes– Taslardan kâselere kadar her küçük kap ona asılacak." **25** Her Şeye Egemen RAB

diyor ki, "O gün sağlam yere çakılmış kazık yerinden çıkacak, kırılıp düşecek, ona asılan yük de yok olacak." Çünkü RAB böyle diyor.

23 Sur Kenti'yle ilgili bildiri: Ey ticaret gemileri, feryat edin! Çünkü Sur Kenti evleriyle, Limanlarıyla birlikte yok oldu. Kittim'den size haber geldi. **2** Ey kıyı halkı ve denizcilerin zenginleştirdiği Sayda tüccarları, susun! **3** Şihor'un tahli, Nil'in ürünü Denizleri aşar, Sur'a gelir sağlardı. Ulusların kâri ona akardı. **4** Utan, ey Sayda, ey deniz kıyısındaki kale! Çünkü deniz sana sesleniyor: "Ne doğum ağrısı çektim, ne de doğurdum. Ne delikanlıklar büyütülm, ne de kızlar." **5** Sur'un haberi Misir'a ulaşınca, Yüreği burkulacak insanların. **6** Tarşış'e geçin, ey kıyıda oturanlar, Feryat edin. **7** Uzak ülkeleri yurt edinmiş, Eğlenceye düşkün halkın, Eski, tarihsel kentiniz bu mu? **8** Taçlar giydiren Sur'a karşı bu işi kim tasarladı? O kent ki, tüccarları prenslerdi, İş adamları dünyanın saygın kişileriydi. **9** Gökeminin sonucu olan gururunu kırmak, Dünyaca ünlü bütün saygın kişilerini alçaltmak için Her Şeye Egemen RAB tasarladı bunu. **10** Kendi topraklarını Nil gibi basıp geç, Ey Tarşış kızı, artık engel yok. **11** RAB denizin üzerine elini uzatıp ülkeleri titretti, Kenan kalelerinin yıkılmasını buyurdu. **12** "Eğlencen sona erdi, ey Sayda, erden kız!" dedi, "Kirletildin. Kalk, Kittim'e geç, Orada bile rahat yüzü görmeyeceksin." **13** Kıldan ülkesine bak! O halk yok artık. Asurlular onların ülkesini yabanlı hayvanlara verdi, Kuşatma kuleleri diktiler, sarayılarını soydular, Ülkeyi viraneye çevirdiler. **14** Feryat edin, ey ticaret gemileri! Çünkü sığnağınız harap oldu. **15** Bundan sonra Sur Kenti yetmiş yıl, bir kralın ömrü süresince unutulacak. Yetmiş yıl bitince, fahişe için bestelenen türküdeki gibi Sur'a söyle denecek: **16** "Bir lir al, dolaş kenti, Ey sen, unutulmuş fahişe! Güzel çal seni anımsamaları için, Türkü üstüne türkü söyle." **17** Yetmiş yıl geçince RAB Sur'la ilgilenecek, ama Sur para için yine fahişeliğe dönecek. Dünyanın bütün krallıklarla fahişlik edecek. **18** Kentin ticaretten ve fuhuştan kazandıkları RAB'be adanacak. Bunlar biriktirilmeyecek, hazineye konmayacak. Ticaretten kazandıklarını döyüncaya dek yesinler, güzel güzel giyinsinler diye RAB'bin önünde yaşayanlara verecek.

24 İşte RAB yeryüzünü harap edip viraneye çevirecek, Yeryüzünü altüst edecek, Üzerinde yaşayanları darmadağın edecek. **2** Ayrılm yapılmayacak; Ne halkla kâhin arasında, Ne köleyle efendi arasında, Ne hizmetçiyle hanım arasında, Ne alıcıyla satıcı arasında, Ne ödünc alanla ödünc veren arasında, Ne faizciyle borç alan arasında. **3** Dünya tümüyle yaşımlanıp viraneye çevrilecek. RAB böyle söyledi. **4** Dünya kuruyup büzülüyor, Yeryüzü solup büzülüyor, Dünyadaki soylular güçlerini yitiriyor. **5** Dünyada yaşayanlar onu kirletti. Çünkü Tanrı'nın yasalarını çiğnediler, Kurallarını ayaklar altına aldılar, Ebedi antlaşmayı bozdular. **6** Bu yüzden lanet dünyayı yiyp bitirdi, Orada yaşayanlar suçlarının cezasını çekiyorlar. Yaşayanlar bu nedenle yanıyor, pek azi kurtulacak. **7** Yeni şarabın sonu geldi, Aşmalar soldu, Bir zamanlar sevinçli olanların hepsi inliyor. **8** Tefin coşkun sesi kesildi, Eğlenenlerin gürültüsü durdu, Lirin coşkun sesi kesildi. **9** Ezgi eşliğinde şarap içilmiyor artık, İçkinin tadi içene acı geliyor. **10** Yıkılan kent perisan

durumda, Kimse girmesin diye her evin girişini kapandı. **11** İnsanlar şarap özlemiyle sokaklarda bağışılıyor, Sevinçten eser kalmadı, Dünyanın coşkusunu yok oldu. **12** Kent viraneye döndü, Kapıları paramparça oldu. **13** Çünkü zeytinler dökülsün diye dövülen ağaç nasılsa, Bağbozumundan artakalan üzümler nasılsa, Dünyadaki bütün uluslar da öyle olacak. **14** Sağ kalanlar seslerini yükseltip Sevinç çığlıklarını atacak, Batıda yaşayanlar RAB'bin büyülüklüğü karşısında Hayranlıkla bağıracak. **15** Onun için, doğuda yaşayanlar RAB'bi yüceltin, Deniz kıyısındakiiler, İsrail'in Tanrısı RAB'bin adını yüceltin. **16** Dünyanın en uzak köşelerinden egziler iştiriyoruz: "Doğru Olan'a övgüler olsun!" Ama ben, "Bittim, bittim! Vay halime!" dedim, "Hainler hainliklerini sürdürüyor. Evet, hainler sürekli hainlik ediyorlar." **17** Ey dünyada yaşayanlar, Önünüzde dehşet, çukur ve tuzak var. **18** Dehşet haberinden kaçan çukura düşecek, Çukurdan çıkan tuzağa yakalanacak. Göklerin kapakları açılacak, Dünyanın temelleri sarsılacak. **19** Yeryüzü büsbütün çatlayıp yarılacak, Sarsıldıka sarsılacak. **20** Dünya sarhoş gibi yalpalayacak, Bir kulübe gibi sallanacak, İsyancının ağırlığı altında çökecek Ve bir daha kalkamayacak. **21** O gün RAB yukarıda, gökteki güçleri Ve aşağıda, yeryüzündeki kralları cezalandıracak. **22** Zindana tıklanı tutsaklar gibi Cezaevine kapatılacak Ve uzun süre sonra cezalandırılacaklar. **23** Ayın yüzü kızaracak, güneş utanacak. Çünkü Her Şeye Egemen RAB Siyon Dağı'nda, Yeruşalim'de krallık edecek. Halkın ileri gelenleri O'nun yüceliğini görecek.

25 Ya RAB, sensin benim Tanım, Seni yüceltir, adını överim. Çünkü sen eskiden beri tasarladığın harikaları Tam bir sadakatle gerçekleştirdin. **2** Kenti bir taş yığınına, Surlu kenti viraneye çevirdin. Yabancıların kaleşiydi, kent olmaktan çıktı. Bir daha da onarılmayacak. **3** Bundan ötürü güçlü uluslar seni onurlandıracak, Acımasız ulusların kentleri senden korkacak. **4** Çünkü onların öfkesi Duvara çarpan sahanak gibi yükselse, Sen yoksun, sıkıntı içindeki düşkünün kalesi, Sağanağa karşı sığınak, Sicağa karşı gölgelik oldun. **5** Yabancıların gürültüsünü çöl sığağı gibi bastırırsın. Bulutun gölgesi sığağı nasıl kirarsa, Bu acımasız adamların türküsi de öyle diniyor. **6** Her Şeye Egemen RAB bu dağda Bütün uluslara yağlı yemeklerin Ve dirlendirilmiş seşkin şarapların sunulduğu Zengin bir şölen verecek. **7** Bütün halkların üzerindeki örtüyü, Bütün ulusların üzerine örümüş olan örtüyü Bu dağda kaldırıracak. **8** Ölümü sonsuza dek yutacak. Egemen RAB bütün yüzlerden göz yaşlarını silecek. Halkının utancını bütün yeryüzünden kaldırıracak. Çünkü RAB böyle diyor. **9** O gün diyecekler ki, "İşte Tanımız budur; O'na umut bağlamışık, bizi kurtardı, RAB O'dur, O'na umut bağlamışık, O'nun kurtarışıyla sevinip coşalım." **10** RAB'bin eli bu dağın üzerinde kalacak, Ama Moav gübre çukurundaki saman gibi Kendi yerinde çığnenecek. **11** Oracıkta yüzmek isteyen biri gibi elliğini uzatabacak, Ama kurnazlığını karşın RAB onun gururunu kıracak. **12** RAB surlarındaki yüksek burçları Devirip yıkacak, yerle bir edecek.

26 O gün Yahuda'da şu ilahi söylenecek: Güçlü bir kentimiz var. Çünkü Tanrı'nın kurtarışı Kente sur ve duvar gibidir. **2** Açıñ kentin kapılarını, Sadık kalan doğru ulus içeri gırsın. **3** Sana güvendiği için Düşüncelerinde sarsılmaz olanı Tam

bir esenlik içinde korursun. **4** RAB'be sonsuza dek güvenin, Çünkü RAB, evet RAB sonsuza dek kalıcı kayadır. **5** Yüksekte oturanı alçaltır, Yüce kenti yıkar, Yerle bir eder. **6** O kent ayak altında, Mazlumların ayakları, Yoksulların adımları altında çığnenecek. **7** Doğru adamın yolu düzdür, Ey Dürüst Olan, doğru adamın yolunu sen düzlersin. **8** Evet, ya RAB, ilkelerinin çizdiği yolda sana umut bağladık, Adın ve ünündür yürügümüz dileği, **9** Geceleri canım sana susar, Evet, içimde ruhum seni özler; Çünkü senin ilkelerin yeryüzünde oldukça, Orada oturanlar doğruluğu öğrenir. **10** Kötüler lütfedilse bile doğruluğu öğrenmez. Dürüstliğin egemen olduğu diyarda haksızlık eder, RAB'bin büyülüüğünü görmezler. **11** Ya RAB, elin yükseldi, ama görmüyorlar, Halkın için gösterdiğin gayreti görüp utansınlar. Evet, düşmanların için yaktığın ateş onları yiyp bitirecek. **12** Ya RAB, bizi esenliğe çıkaracak sensin, Çünkü ne yaptıysak hepsi senin başarındır. **13** Ey Tanımız RAB, senden başka efendiler bizi yönetti, Ama yalnız sana, senin adına yakaracağız. **14** O efendiler öldü, artık yaşamıyorlar, Dirilmeyecek onlar. Çünkü onları cezalandırıp yok ettin, Anımlarına son verdin. **15** Ulusu çoğaltın, ya RAB, Evet, ulusu çoğaltın ve yüceltildin. Her yönde ülkenin sınırlarını genişlettin. **16** Ya RAB, sıkıntıdayken seni aradılar. Onları terbiye ettiğinde sessizce yakararak içlerini döktüler. **17** Doğum vakti yaklaşan gebe kadın Çektiği sancıdan ötürü nasıl kıvrılır, feryat ederse, Senin önünde biz de öyle olduk, ya RAB. **18** Gebe kaldık, kıvrandık, Rüzgardan başka bir şey doğurmadık sanki. Ne dünyaya kurtuluş sağlayabildik, Ne de dünyada yaşayanları yaşama kavuşturabildik. **19** Ama senin ölülerin yaşayacak, Bedenleri dirilecek. Ey sizler, toprak altında yatanlar, Uyanın, egziler söyleyin. Çünkü senin çiçin sabah çiçine benzer, Toprak ölülerini yaşama kavuşturacak. **20** Haydi halkım, iç odalarınıza girip Ardınızdan kapılarınızı kapatın, RAB'bin öfkesi geçene dek kısa süre gizlenin. **21** Çünkü dünyada yaşayanları Suçlarından ötürü cezalandırmak için RAB bulunduğu yerden geliyor. Dünya üzerine dökülen kanı açığa vuracak, Öldürülənləri artık saklamayacak.

27 O gün RAB Livyatani', o kaçan yılani, Evet Livyatani', o kıvrıla kıvrıla giden yılani. Acımasız, kocaman, güçlü kılıçıyla cezalandıracak, Denizdeki canavarı öldürecek. **2** O gün RAB, "Sevdigim bañ için egziler söyleyin" diyecek, **3** "Ben RAB, bañın koruyucusum, Onu sürekli sularım. Kimse zarar vermesin diye Gece gündüz beklerim. **4** Kızgın değilim. Keşke karşımıza dikenli çalılar çıksa! Onların üzerine yürü, Tümünü ateşe verirdim. **5** Ya da koruyuculuğuma sarılışınlar, Barışınşınlar benimle, Evet, benimle barışınşınlar." **6** Yakup soyu gelecekte kök salacak, İsrail filizlenip çiçeklenecek, Yeryüzünü meyvesiyle dolduracak. **7** RAB İsraililer'i, kendilerini cezalandıranları cezalandırdığı gibi cezalandırdı mı? Ya da İsraililer'i başkalarını öldürdüğü gibi öldürdü mü? **8** RAB onları yargıladı, Kovup sürgüne gönderdi. Doğu rüzgarının estiği gün Onları şiddetli soluğuyla savurdu. **9** Böylece Yakup soyunun suçu bağıslanacak. Günahlarının kaldırılmasının sonucu şöyle olacak: Sunağın taşlarını tebeşir taşı gibi un ufak ettilerinde Ne Aşera putu ne de buhur sunağı kalacak. **10** Surlu kent terk edildi, Çöl kadar issız, sahipsiz bir yurt oldu. Dana orada otlayıp uzanacak,

Filizlerini yiyp bitirecek. **11** Kuruyan dalları koparılacak, Kadınlar gelip bunları yakacaklar. Çünkü bu halk akıllı bir halk değil. Bu yüzden onları yaratan kendilerine acımayacak, Onlara biçim veren onları kayırmayacak. **12** Ey İsrailoğulları, o gün RAB gürül gürül akan Fırat ile Mısır Vadisi arasında harman döver gibi, sizi birer birer toplayacak. **13** Evet, o gün büyük bir boru çalınacak; Asur'da yitenlerle Mısır'a sürgün edilenler gelip kutsal dağda, Yeruşalim'de RAB'be tapınacaklar.

28 Vay haline verimli vadinin başındaki kentin, Efrayimli sarhoşların gurur tacının! Şaraba yenilmişlerin yüceliği ve gökremi, solmaka olan çiceği andırıyor. **2** Rab'bin güçlü kudretli bir adamı var. Dolu fırtınası gibi, harap eden kasırga gibi, silip süpüren güçlü sel gibi o kenti şiddetle yere çalacak. **3** Efrayimli sarhoşların gurur tacı ayaklar altında çığnenecek. **4** Verimli vadinin başındaki kent, yüce ve gökremeli taç, artık solmaka olan çiceği andıran kent, mevsiminden önce olgunlaşmış incir gibi görülür görülmez koparılp yutulacak. **5** O gün Her Şeye Egemen RAB, halkından sağ kalınlar için yükselik tacı, güzelliklik çelengi olacak. **6** Yargı kürsüsünde oturanlar için adalet ruhu, kent kapılarında saldırıcıları geri püskürenler için cesaret kaynağı olacak. **7** Kâhinlerle peygamberler bile şarabin ve içkinin etkisiyle yalpalayıp sendeliyor; içkinin etkisiyle yalpalayıp sendeliyorlar, şaraba yenik düşmüşler. Yanlış görümler görürüler, kararlarında tutarsızlar. **8** Sofralar kusmuk dolu, pıstığe bulaşmamış yer yok! **9** "Kimi eğitmeye çalışıyor?" diyorlar, "Kime iletiyor bildirisini? Sütten yeni kesilmiş, memeden yeni ayrılmış çocukların mı? **10** Çünkü bütün söylediğİ buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk, kural üstüne kural, kural üstüne kural, biraz şurdan, biraz burdan..." **11** Öyle olsun, o zaman RAB bu halka yabancılardan, anlaşılmaz bir dille seslenecek. **12** Onlara, "Rahatlık budur, yorgunların rahat etmelerini sağlayın, huzur budur" dedi, ama dinlemek istemediler. **13** Bu yüzden RAB'bin sözü onlar için "Buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk, kural üstüne kural, kural üstüne kural, biraz şurdan, biraz burdan" dir. Madem öyle, varsın sırtüstü düşüp yaralansınlar, kapana kışılıp tutsak olsunlar. **14** Bundan ötürü, ey alaycılar, Yeruşalim'deki bu halkı yöneten sizler, RAB'bin sözüne kulak verin. **15** Şöylediyeğiniz: "Ölümle antlaşma yaptık, ölüler diyarıyla uyuştuğum; öyle ki, büyük bela ülkeden geberken bize zarar vermeyecek. Çünkü yalanları kendimize siğınak yaptık, hilenin ardına gizlendik." (Sheol h7585) **16** Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, "İşte Siyon'a sağlam temel olarak bir taş, denenmiş bir taş, değerli bir köşe taşı yerleştiriyorum. Ona güvenen yenilmeyecek. **17** Adaleti ölçü ipi, doğruluğu çekül yapacağım. Yalanlara dayanan sığınğı dolu süpürüp götürecek, gizlendiginiz yerleri sel basacak. **18** Ölümle yaptığınız antlaşma yürürlükten kaldırılacak, ölüler diyarıyla uyuşmanız geberli sayılmayacak. Büyük bela ülkeden geberken sizi çığnayacak. (Sheol h7585) **19** Bu bela her geldiğinde sizi süpürüp götürecek. Her gün, gece gündüz gelecek. Bu bildiriyi anlayan dehşete kapılacak. **20** Yatak uzanamayacağınız kadar kısa, örtü sarınamayacağınız kadar dar olacak. **21** Çünkü RAB, Perasim Dağı'nda olduğu gibi kalkacak, Givon Vadisi'nde olduğu gibi öfkelenecak. Ne kadar garip olsa da işini tamamlayacak, ne kadar tuhaf olsa da yapacağını yapacak. **22** Alay etmeye artık, yoksa zincirleriniz daha da kalınlaşır. Çünkü bütün ülkenin

kesin bir yıkıma uğrayacağını Rab'den, Her Şeye Egemen RAB'den duydum. **23** Kulak verin, sesimi işitin, dikkat edin, ne söylediğim dinleyin. **24** Çiftçi ekin ekmek için durmadan toprağı sürer mi, boyuna eşeleyip tırmıklar mı? **25** Toprağı düzledikten sonra çörekotunu, kimyonu serpmez mi? Buğdayı sıra sıra, arpayı ayırdığı yere, kızıl buğdayı da onun yanına ekmez mi? **26** Tanrısı ona uygun olanı gösterir, onu eğitir. **27** Çünkü çörekotu harmanda keskin atletle dövülmez, kimyonun üzerinden tekerlekle geçirilmez. Çörekotu dequekle, kimyon cubukla dövülür. **28** Buğday ekmek yapmak için öütülür, ama boyuna dövülmez. Harmanın üzerinden tekerlek ve atlar geçse de buğdayı ezman. **29** Bu isteki bilgelik de Her Şeye Egemen RAB'den gelir. O'nun tasarıları harikadır, bilgelikte üstünür.

29 Ariel, Ariel, Davut'un ordugah kurduğu kent, vay haline! Sen yıla yil kat, bayramların süredursun. **2** Ama seni sıkıntıya sokacağım. Feryat, fığan edeceksin, Benim için sunak ocağı gibi olacaksın. **3** Sana karşı cepeçevre ordugah kuracak, Çevreni rampalarla, kulelerle kuşatacağım. **4** Alçaltılacaksın, yerin altından konuşacak, Toz toprak içinden boğuk boğuk sesleneceksin. Sesin ölü sesi gibi yerden, Sözlerin fisiltı gibi toprağın içinden çıkaracak. **5** Ama sayısız düşmanların ince toz, Acımasız orduları savrulmuş saman ufrağı gibi olacak. Bir anda, anısızın, **6** Her Şeye Egemen RAB gök gürlemesiyle, Depremle, büyük gümbürtü, kasırga ve fırtınaya, Her şeyi yiyp bitiren ateş aleviyle seni cezalandıracak. **7** Sonra Ariel'e karşı savaşan çok sayıda ulus, Ona ve kalesine saldırınların hepsi, Onu sıkıntıya sokanlar bir rüya gibi, Gece görülen görüm gibi yok olup gidecekler. **8** Rüyada yemek yediğini gören aç kişi, Uyandığında hâlâ açtır; Rüyada su içtiğini gören susuz kişi, Uyandığında susuzluktan hâlâ bayındır. İşte Siyon Dağı'na karşı savaşan Kalabalık uluslar da böyle olacak. **9** Şaşırın, şaşkına dönün, Kendinizi kör edin, görmez olun. Şarap içmeden sarhoş olun, İcki içmeden sendeleyin. **10** Çünkü RAB size uyuşukluk ruhu verdi; Gözlerinizi mühürledi, ey peygamberler, Başlarınızı örtti, ey biliciler. **11** Sizin için bütün görüm Mühürlenmiş bir kitabın sözleri gibi oldu. İnsanlar böyle bir kitabı Okuma bilen birine verip, "Rica etsek şunu okur musun?" diye sorduklarında, "Okuyamam, çünkü mühürlenmiş" yanıtını alırlar. **12** Kitabı okuma bilmeyen birine verip, "Rica etsek şunu okur musun?" diye sorduklarında ise, "Okuma bilmem" yanıtını alırlar. **13** Rab diyor ki, "Bu halk bana yaklaşıp Ağızlarıyla, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak. Benden korkmaları da İnsanlardan ögrendikleri buyruklarının sonucudur. **14** Onun için ben de bu halkın arasında yine bir harika, Evet, şaşılacak bir şey yapacağım. Bilgelerin bilgişi yok olacak, Akıllının aklı duracak." **15** Tasarılarını RAB'den gizlemeye uğraşanların vay haline! Karanlıkta iş gören bu adamlar, "Bizi kim görecek, kim tanıyacak?" diye düşünürler. **16** Ne kadar ters düşünceler! Çömlekçi balıkçı bir tutulur mu? Yapı, kendini yapan için, "Beni o yapmadı" diyebilir mi? Çömlek kendine biçim veren için, "O bir seyden anlamaz" diyebilir mi? **17** Lübnan pek yakında meyve bahçesine, Meyve bahçesi ormana dönmeyecek mi? **18** O gün sağırlar kitabın sözlerini iştecek, Körler koyu karanlıkta görecək. **19** Düşkünlərin RAB'de buldukları sevinç artacak, Yoksullar İsrail'in Kutsalı sayesinde coşacak. **20** Çünkü acımasızlar yok olacak, alaycılar silinecek,

Kötülüğe fırsat kollayanların hepsi kesilip atılacak. 21 Onlar ki, insanı tek söyle davasında suçu çıkarır, Kent kapısında haksızı azarlayana tuzak kurar, Yok yere haklinin hakkını çiğnerler. 22 Bundan dolayı, İbrahim'i kurtarmış olan RAB Yakup soyunu diyor ki, "Yakup soyu artık utanmayacak, Yüzleri korkudan sararmayacak. 23 Elimin yapıtı olan çocukların Aralarında gördüklerinde Adımı kutsal sayacaklar; Evet, Yakup'un Kutsalı'nı kutsal sayacak, İsrail'in Tanrı'sından korkacaklar. 24 Yoldan sapmış olanlar kavrayışa, Yakınıp duranlar bilgiye kavuşacak."

30 RAB, "Vay haline bu dikbaşlı soyun!" diyor, "Benim değil, kendi tasarılarını yerine getirip Ruhuma aykırı anlaşmalar yaparak Günah üstüne günah işliyorlar. 2 Bana danışmadan firavunun koruması altına girmek, Mısır'ın gölgesine sığınmak için oraya gidiyorlar. 3 Ne var ki, firavunun koruması onlar için utanç, Mısır'ın gölgesine sığınmaları onlar için rezillik olacak. 4 Önderleri Soan'da olduğu, Elçileri Hanes'e ulaşlığı halde, 5 Kendilerine yararı olmayan bir halk yüzünden hepsi utanacak. O halkın onlara ne yardımı ne de yararı olacak, Ancak onları utandırıp rezil edecek." 6 Negev'deki hayvanlara ilişkin bildiri: "Elçiler erkek ve dişi aslanların, Engereklerin, uçan yılanların yaşadığı Çetin ve sıkıntılı bir bölgeden geçerler. Servetlerini eşeklerin sırtına, Hazinelerini develerin hörgüçüne yükleyip Kendilerine hiç yararı olmayan halka taşırlar. 7 Mısır'ın yardımcı boş ve yararsızdır, Bu yüzden Mısır'a 'Haylaz Rahav' adını verdim. 8 'Şimdi git, söylediğimi onların önünde Bir levhaya yazıp kitaba geçir ki, Gelecekte kalıcı bir tanık olsun. 9 Çünkü o ası bir halk, yalancı bir soy, RAB'bin yasasını duymak istemeyen bir soydur. 10 Bilicilere, 'Artık görüm görmeyin', Görenlere, 'Bizim için doğru şeyler görmeyin, Bize güzel şeyler söyleyin, asılsız şeyler açıklayın' diyorlar, 11 'Yoldan çekilin, yolu açın, Bizi İsrail'in Kutsalı'yla yüzleşmektен vazgeçin.'" 12 Bu nedenle İsrail'in Kutsalı diyor ki, "Madem bu bildiriyi reddettiniz, Baskıya ve hileye güvenip dayandınız; 13 Bu suçunuz yüksek bir surda Sırt veren çatlağa benzıyor. Böyle bir sur birdenbire yıkılıver. 14 O, toprak çömlek gibi parçalanacak. Parçalanması öyle şiddetli olacak ki, Ocaktan ateş almaya ya da sarnıçtan su çıkarmaya Yetecek büyülükté bir parça kalmayacak." 15 Egemen RAB, İsrail'in Kutsalı söyle diyor: "Bana dönün, huzur bulun, kurtulunsunuz. Kaygılanmayın, bana güvenin, güdü olursunuz. Ama bunu yapmak istemiyorsunuz. 16 'Hayır, atlara binip kaçarız' diyorsunuz, Bu yüzden kaçmak zorunda kalacaksınız. 'Hızlı atlara bineriz' diyorsunuz, Bu yüzden sizi kovalayanlar da hızlı olacak. 17 Bir kişinin tehdidiyle bin kişi kaçacak, Beş kişinin tehdidiyle hepiniz kaçacaksınız; Dağ başında bir gönör, Tepede bir sancak gibi kalanza dek kaçacaksınız. 18 'Yine de RAB size lütfetmeyi özlemle bekliyor, Size merhamet göstermek için harekete geçiriyor. Çünkü RAB adil Tanrı'dır. Ne mutlu O'nu özlemle bekleyenlere!' 19 "Ey Yeruşalim'de oturan Siyon halkı, Artık ağılamayacaksın! Feryat ettiğinde Rab sana nasıl da lütfedecek! Feryadını duyar duymaz seni yanıtlayacak. 20 Rab ekmeği sıkıntıyla, Suyu cefayla verse de, Öğretmeniniz artık gizlenmeyecek, Gözünüzle göreceksiniz onu. 21 Saşa ya da sola sapacağınız zaman, Arkanızdan, 'Yol budur, bu yoldan gidin' Diyen sesini duyacaksınız. 22 Gümüş

kaplı oyma putlarını, Altın kaplama dökme putlarını 'Kirli' ilan edecek, Kirli bir âdet bezî gibi atıp 'Defol' diyeceksiniz. 23 Rab toprağa ektiğiniz tohum için yağmur verecek, Toprağın ürünü olan yiyecek bol ve zengin olacak. O gün sizlerin geniş otlaklıarda otlanacak. 24 Toprağı işleyen öküzlerle eşekler Kürekle, yaballa savrulmuş, Tuzlanmış yem yiyecekler. 25 Kulelerin yıkıldığı büyük kıyım günü Her yüksek dağda, her yüze tepede Akarsular olacak. 26 RAB halkın kırıklarını sardığı, Vuruşuya açtığı yaraları iyileştirdiği gün, Ay güneş gibi parlayacak, Güneş yedi kat, yedi günün toplam parlaklığını kadar parlak olacak." 27 Bakın, RAB'bin kendisi uzaktan geliyor, Kızgın öfkeyle kara bulut içinde. Dudakları gazap dolu, Dili her şeyi yiyp bitiren ateş sanki. 28 Soluğu adam boynuna dek yükselen taşın ırmak gibi. Ulusları elekten geçirilecek, degersizleri ayıracak, Halkların ağızına yoldan saptırın bir gemi takacak. 29 Ama sizler bayram gecesini kutlar gibi Ezgiler söyleceksiniz. RAB'bin dağına, İsrail'in Kayası'na Kaval eşliğinde çıktığınız gibi içten sevineceksiniz. 30 RAB heybetli sesini iştittirecek; Kızgın öfkeyle, her şeyi yiyp bitiren ateş aleviyle, Sağanak yağmurla, fırtına ve doluya Bileğinin gücünü gösterecek. 31 Asur RAB'bin sesiyle dehşete düşecek, O'nun değneğiyle vurulacak. 32 RAB'bin terbiye değneğiyle onlara indirdiği her darbeye Tef ve lir eşlik edecek. RAB silahlarını savura savura onlarla savaşacak. 33 Tofet çoktan hazırlandı, Evet, kral için hazırlandı. Geniş ve yüksektir odun yiğini, Ateşi, odunu boldur. RAB kızgın kükürt selini andıran Soluğuyla tutuşturacak onu.

31 Vay haline yardım bulmak için Mısır'a inenler! Atlara, çok sayıdaki savaş arabalarına, Kalabalık atılırlara güveniyorlar, Ama İsrail'in Kutsalı'na güvenmiyor, RAB'be yönelmiyorlar. 2 Oysa bilge olan RAB'dır. Felaket getirebilir ve sözünü geri almaz. Kötülük yapan soya, Suç işleyenlerin yardımına karşı çıkar. 3 Mısırlılar Tanrı değil, insandır, Atları da ruh değil, et ve kemiktir. RAB'bin eli kalkınca yardım eden tökezler, Yardım gören düşer, hep birlikte yok olurlar. 4 Çünkü RAB bana dedi ki, "Avının başında homurdanan aslan Bir araya çağrılan çobanlar topluluğunun Bağıırıp çağırmasından yılmadığı, gürültüsüne alırdırmadığı gibi, Her Şeye Egemen RAB de Siyon Dağı'nın doruğuna inip savaşacak. 5 Her Şeye Egemen RAB Kanat açmış kuşlar gibi koruyacak Yeruşalim'i. Koruyup özgür kılacak, esirgeyip kurtaracak onu." 6 Ey İsrailoğulları, Bunca vefasızlık ettiğiniz RAB'be dönün. 7 Çünkü hepiniz günahkâr ellerinizle yaptığınız Altın ve gümüş putları o gün reddedip atacaksınız. 8 Asur kılıça yenik düşecek, Ama insan kılıcına değil. Halkı kılıçtan geçirilecek, Ama bu insan kılıcı olmayacak. Kimileri kaçıp kurtulacak, Gençleri de angaryaya koşulacak. 9 Asur Kralı dehşet içinde kaçacak, Önderleri sancağı görünce dehşete kapılacak. Siyon'da ateşi, Yeruşalim'de ocağı bulunan RAB söylüyor bunları.

32 İşte kral doğrulukla krallık yapacak, Önderler adaletle yönetecek. 2 Her biri rüzgara karşı bir sığınak, Fırtınaya karşı bir barınak, çölde akarsu, Çorak yerde göle salan Büyük bir kaya gibi olacak. 3 Artık görenlerin gözleri kapanmayacak, Dinleyenler kulak kesilecek. 4 Düşüncesizin aklı bilgiye erecek, Kekeme açık seçik, akıcı konuşacak. 5 Artık budalaya soylu,

Alçağa saygın denmeyecek. 6 Çünkü budala saçmalyor, Akı fikri hep kötülükte. İşi gücü fesat işlemek, RAB'be ilişkin yanlış sözler söylemek, Açıları aç bırakmak, Susamışlardan suyu esirgemek. 7 Alçağın yöntemleri kötüdür; Yoksul davasında haklı olsa da Onu yalanlarla yok etmek için Kötü düzenler tasarlar. 8 Soylu kişiye soylu şeyler tasarlar, Yaptığı soylu işlerle ayakta kalır. 9 Ey tasasızca yaşayan kadınlar, Kalkın, sesimi işitin; Ey kayısız kızlar, sözüme kulak verin! 10 Bir yıl kadar sonra sarsılacaksınız, Ey kayısız kadınlar. Çünkü bağıbozumu olmayacak, Devşirecek meyve bulunmayacak. 11 Titreyin, ey tasasızca yaşayan kadınlar, Sarsılın, ey kayısızlar. Giysilerinizi çıkarın, soyunup belinize çul kuşanın. 12 Güzel tarlalar, verimli asmlar, Halkımın diken ve çalı bitmiş toprakları için, Neşeli kentteki mutluluk dolu evler için göğüsünüzü dövün. 14 Çünkü saray issız, Kalabalık kent bomboş kalacak. Ofel Mahallesiyle gözü kulesi Sonsuza dek bozkıra donecek; Yaban eşeklerinin keyifle gezindiği, Sürülerin otladığı bir yer olacak. 15 Ta ki yukarıdan üzerimize ruh dökülene dek; O zaman çöl meyve bahçesine, Meyve bahçesi ormana donecek. 16 O zaman adalet çöle dek yayılacak, Doğruluk meyve bahçesinde yurt bulacak. 17 Doğruluğun ürünü esenlik, Sonucu, sürekli huzur ve güven olacaktır. 18 Halkım esenlik dolu evlerde, Güvenli ve rahat yerlerde yaşayacak. 19 Dolu ormanları harap etse, Kent yerle bir olsa da, 20 Sulak yerde tohum eken, Siğırını, eşeğini özgürce çayıra salan sizlere ne mutlu!

33 Vay sana, yíkip yok eden Ama kendisi yıkılmamış olan!
Vay sana, ihanete uğramamış hain! Yıkima son verir vermez sen de yıkılacaksın, ihanetin sona erer ermez sen de ihanete uğrayacaksın. 2 Ya RAB, lütfet bize, Çünkü sana umut bağladı, Gün be gün gücümüz ol! Sıkıntıya düştüğümüzde bizi kurtar. 3 Kürekışinden halklar kaçışır, Sen ayağa kalkınca uluslar darmadağın olur. 4 Çekirgeler tarlayı nasıl yağımalsara, Ganimetiniz de öyle yağımalanacak, ey uluslar. Malınızın üzerine çekirge sürüsü gibi saldıracaklar. 5 Yükseklerde oturan RAB yücedir, Siyon'u adalet ve doğrulukla doldurur. 6 Yaşadığınız sürenin güvencesi O'dur. Bol bol kurtuluş, bilgi ve bilgelik sağlayacak. Halkın hazinesi RAB korkusudur. 7 İşte, en iyitleri sokaklarda feryat ediyor, Barış elçileri acı acı ağlıyor. 8 Anayollar bomboş, Yolculuk eden kimse kalmadı. Düşman antlaşmayı bozdu, kentleri hor gördü, İnsanları hiçe saidi. 9 Ülke yas tutuyor, zayıflıyor. Lübnan utancından soldu, Sharon Ovası çöle döndü, Başan ve Karmel'de ağaçlar yaprak döküyor. 10 RAB diyor ki, "Şimdi harekete geçeceğim, Ne denli yüce ve üstün olduğumu göstereceğim. 11 Samana gebe kalıp anız doğuracaksınız, Solğunuz sizyi yiyp bitiren bir ateş olacak. 12 Halklar yanıp kül olacak, Kesiliп yakılan dikenli çalı gibi olacak. 13 "Ey uzaktakiler, ne yaptığımı işitin, Ey yakındakiler, gücüm anlayın." 14 Siyon'daki günahkârlar dehşet içinde, Tanrısları titreme aldı. "Her şeyi yiyp bitiren atesin yanında Hangımız oturabilir? Sonsuza dek sönmeyecek alevin yanında Hangımız yaşayabilir?" diye soruyorlar. 15 Ama doğru yolda yürüyüp doğru dürüst konuşan, Zorbalıkla edinilen kazancı reddeden, Elini rüsvetten uzak tutan, Kan dökenlerin telkinlerine kulak vermeyen, Kötülük görmeye dayanamayan, 16 Yükseklerde

oturacak; Uçurumun başındaki kaleler onun korunağı olacak, Ekmeği sağlanacak, hiç susuz kalmayacak. 17 Krali bütün güzelliğyle göreceк, Uçsuz bucaksız ülkeyi seyredeceksin. 18 "Haracı tartıp kaydeden nerede, Kulelerden sorumlu olan nerede?" diyerek Geçmişteki dehşeti günları düşüneceksin. 19 Garip, anlaşılmaz bir yabancı dil konuşan O küstah halkın artık görmeyeceksin. 20 Bayramlarınızın kenti olan Siyon'a bak! Yeruşalim'i bir esenlik yurdu, Kazıkları asla yerinden sökülmeyen, Gergi ipleri hiç kopmayan, Sarsılmaz bir çadır olarak göreceк gözlerin. 21 Heybetli RAB orada bizden yana olacak. Orası geniş ırmakların, çayların yeri olacak. Bunların üzerinden ne kükredi tekneler, Ne de büyük gemiler gelecek. 22 Çünkü yargıcımız RAB'dır; Yasamızı koyan RAB'dır, Kralımız RAB'dır, bizi O kurtaracak. 23 Senin gemilerinin halatları gevşedi, Direklerinin dibini pekiştirmeler, Yelkenleri açmadılar. O zaman büyük ganimet paylaşıllacak, Topallar bile yağmaya katılacak. 24 Siyon'da oturan hiç kimse "Hastayım" demeyecek, Orada yaşayan halkın suçu bağışlanacak.

34 Ey uluslar, işitmek için yaklaşın! Ey halklar, kulak verin!

Dünya ve üzerindeki herkes, Yeryüzü ve ondan türeyenlerin hepsi işitsin! 2 RAB bütün uluslara öfkeliendi, Onların ordularına karşı gazaba geldi. Onları tümüyle mahvolmaya, Boğazlanması teslim edecek. 3 Ölüleri dışarı atılacak, Pis kokacak cesetleri; Dağlar kanlarıyla sulanacak. 4 Bütün gök cisimleri küçülecek, Göklər bir tomar gibi dürülecek; Gök cisimleri, asma yaprağı, İncir yaprağı gibi dökülecek. 5 "Kılıcım göklerde kanıncaya kadar içti. Şimdi de Edom'un, Tümüyle yıkmaya karar verdigim halkın Üzerine ineceк" diyor RAB. 6 RAB'bin kılıcı kana, Kuzu ve teke kanına doydu; Yağla, koç böbreklerinin yağıyla kaplandı. Çünkü RAB'bin Bosra'da bir kurbanı, Edom'da büyük bir kiyımı var. 7 Onlarla birlikte yaban öküzleri, Körpe boğalarla güçlü boğalar da yere serilecek. Toprakları kana doyacak, yağla sulanacak. 8 Çünkü RAB'bin bir ör günü, Siyon'un davasını güdeceği bir karşılık yılı olacak. 9 Edom dereleri zifte, toprağı kükürde dönecek; Ülkenin her yanı yanan zift olacak. 10 Zift gece gündüz sönmeyecek, dumanı hep tütecek. Ülke kuşaklar boyu ıssız kalacak, sonsuza dek oradan kimse geçmeyecek. 11 Baykuşların mülkü olacak orası, büyük baykuşlarla kargalar yaşayacak orada. RAB, Edom'un üzerine kargaşa ipini, boşluk çekülini gerecek. 12 Kral ilan edebilecekleri soylular kalmayacak, bütün önerlerinin sonu gelecek. 13 Saraylarında dikenler, kalelerinde isırganlarla böğürtlenler bitecek. Orası çakalların barınağı, baykuşların yurdu olacak. 14 Yabani hayvanlarla sırtlanlar orada buluşacak, tekeler karşılıklı böğürecek. Lilit oraya yerleşip rahata kavuşacak. 15 Baykuşlar orada yuva kurup yumurtlayacak, kuluçkaya yatıp yavrularını kendi gölgelerinde toplayacak. Çaylaklar eşleşip orada toplanacaklar. 16 RAB'bin kitabını okuyup araştırın: Bunlardan hiçbir eksik kalmayacak, eşten yoksun hiçbir hayvan olmayacak. Çünkü bu buyruk RAB'bin ağızından çıktı, Ruhu da onları toplayacak. 17 RAB onlar için kura çekti, ülkeyi ölçüp aralarında pay etti. Orayı sonsuza dek sahiplenip kuşaklar boyu orada yaşayacaklar.

35 Çöl ve kurak toprak sevinecek, Bozkır coşup çıodem gibi çiçeklenecek. 2 Her yanı çiçeklenip sevinçle coşacak,

Sevincini haykıracak. Lübnan'ın yüceliği, Karmel ve Sharon'un görkemi ona verilecek. İnsanlar RAB'bin yüceliğini, Tanrıımız'ın görkemini görecek. 3 Gevşek elleri güçlendirin, Pekiştirin çözülen dizleri. 4 Yüreği kaygılı olanlara, "Güçlü olun, korkmayın" deyin, "İşte Tanrıınız geliyor! Öç almaya, karşılık vermeye geliyor. Sizi O kurtaracak." 5 O zaman körlerin gözleri, Sağırların kulakları açılacak; 6 Topallar geyik gibi sıçrayacak, Sevinçle haykıracak dilsizlerin dili. Çünkü çölde sular fıskiracak, İrmaklar akacak bozkırda. 7 Kızgın kum havuzu, Susuz toprak pinara dönüşecektir. Çakalların yattığı yerlerde Kamış, saz ve ot bitecektir. 8 Orada bir yol, bir anayol olacak, "Kutsal yol" diye anılacak, Murdar kişiler geçemeyecek oradan. O yol kurtulmuş olanların yoludur. O yolda yürüyenler, böñ kişiler de olsa yoldan sapmayacak. 9 Aslan olmayacağı orada, Yırtıcı hayvan o yola çıkmayacak; Orada bulunmayacaklar. Ancak kurtulmuş olanlar yürüyecek o yolda. 10 RAB'bin kurtardıkları döñecek, Sevinçle haykırarak Siyon'a varacaklar. Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak. Onların olacak coşku ve sevinç, Üzüntü ve inilti kaçacaktır.

36 Hizkiya'nın krallığını on dördüncü yılında Asur Kralı Sanherib, Yahuda'nın surlu kentlerine saldırdı hepini ele geçirdi. 2 Komutanını büyük bir orduyla Lakiş'ten Yeruşalim'e, Kral Hizkiya'ya gönderdi. Komutan Çırıcı Tarlaşı yolunda, Yukarı Havuz'un su yolunun yanında durdu. 3 Saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah onu karşılamaya çıktı. 4 Komutan onlara söyle dedi: "Hizkiya'ya söyleyin. 'Büyük kral, Asur Kralı diyor ki: 'Güvendiğin şey ne, neye güveniyorsun? 5 Savaş tasarıların ve gücün boş laftan başka bir şey değil diyyorum. Kime güveniyorsun da bana karşı ayaklanıyorsun? 6 İşte sen şu kırık kamış deşneğe, Mısır'a güveniyorsun. Bu deşnek kendisine yaşılanan herkesin eline batar, deler. Firavun da kendisine güvenenler için böyledir. 7 Yoksa bana, Tanrıımız RAB'be güveniyor mu diyeceksiniz? Hizkiya'nın Yahuda ve Yeruşalim halkına, yalnız bu sunağın önünde tapınacaksınız diyerek tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldırıldığı Tanrı değil mi bu?' 8 'Haydi, efendim Asur Kralı'yla bahse giriş. Binicileri sağlayabilirsən sənə iki bin at veririm. 9 Mısır'ın savaş arabalarıyla atlıları sağlayacağına güvensen bile, efendimin en küçük rütbeli komutanlarından birini yenemezsən! 10 Dahası var: RAB'bin buyruğu olmadan mı saldırdı ülkeyi yıkmak için yola çıktığımı sanıyorsun? RAB, 'Git, o ülkeyi yık' dedi." 11 Elyakim, Şevna ve Yoah, "Lütfen biz kollarınla Aramice konuş" diye karşılık verdiler, "Çünkü biz bu dili anlarız. Yahudice konuşma. Surların üzerindeki halk bizi dinliyor." 12 Komutan, "Efendim bu sözleri yalnız size ve efendinize söyleyeyim diye mi gönderdi beni?" dedi, "Surların üzerinde oturan bu halka, sizin gibi dışkınızı yemek, idrarını içmek zorunda kalacak olan herkese gönderdi." 13 Sonra ayağa kalkıp Yahudi dilinde bağırdı: "Büyük kralın, Asur Kralı'nın sözlerini dinleyin! 14 Kral diyor ki, 'Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi kurtaramaz. 15 RAB bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralı'nın eline geçmeyecek diyen Hizkiya'ya kanmayı, RAB'be güvenmeyin. 16 Hizkiya'yı dinlemeyin.' Çünkü Asur Kralı diyor ki, 'Teslim olun, bana gelin. Böylece ben gelip sizi kendi ülkeniz gibi bir ülkeye -tahil ve yeni şarap, ekmek ve üzüm dolu bir ülkeye- götürüne kadar herkes kendi asmasından,

kendi incir ağacından yiyecek, kendi sarnıcından içecek. 18 "Hizkiya, RAB bizi kurtaracak diyerek sizi aldatmasın. Ulusların ilahları ülkelерini Asur Kralı'nın elinden kurtarabildi mi? 19 Hani nerede Hama'nın, Arpat'in ilahları? Sefarvayım'in ilahları nerede? Samiriye'yi elimden kurtarabildiler mi? 20 Bütün bu ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimden kurtardı ki, RAB Yeruşalim'i elimden kurtarabilsin?" 21 Herkes sustu, komutana tek söyle bile karşılık veren olmadı. Çünkü Kral Hizkiya, "Karşılık vermeyin" diye buyurmuştur. 22 Sonra saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidip komutanın söylediğlerini Hizkiya'ya bildirdiler.

37 Kral Hizkiya olanları duyunca giysilerini yırttı, çul kuşanıp RAB'bin Tapınağı'na girdi. 2 Saray sorumlusu Elyakim'i, Yazman Şevna'yı ve üzeri gelen kâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşa'ya gönderdi. Hepsi çul kuşanmıştı. 3 Yeşa'ya söyle dediler: "Hizkiya diyor ki, 'Bugün sıkıntı, azar ve utanç günü. Çünkü çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok. 4 Yaşayan Tanrı'yı aşağılamak için efendisi Asur Kralı'nın gönderdiği komutanın söylediğlerini belki Tanrı RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarım için dua et.' 5 Yeşa, Kral Hizkiya'dan gelen görevlilere söyle dedi: "Efendinize şunu söyleyin: 'RAB diyor ki, Asur Kralı'nın adamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma. 7 Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki, bir haber üzerine kendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıça öldürteceğim.'" 8 Komutan, Asur Kralı'nın Lakiş'ten ayrılp Livna'ya karşı savaştığını duydular. Krala danışmak için oraya gitti. 9 Küş Kralı Tirhaka'nın kendisile savaşmak üzere yola çıktığini haber alan Asur Kralı, Hizkiya'ya ulaklar göndererek söyle dedi: 10 "Yahuda Kralı Hizkiya'ya deyin ki, 'Güvendiğin Tanrı, Yeruşalim Asur Kralı'nın eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın. 11 Asur krallarının bütün ülkelere neler yaptığıni, onları nasıl yerle bir ettiğini duymuşsundur. Sen kurtulacağını mı sanıyorsun? 12 Atalarım yok ettiği ulusları -Gozanlıları', Harranlıları', Resefilleri, Telassar'da yaşayan Edenileri'- ilahları kurtarabildi mi? 13 Hani nerede Hama ve Arpat kralları? Lair, Sefarvayım, Hena, İvva kralları nerede?'" 14 Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonra RAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin önünde mektubu yere yayarak 15 söyle dua etti: 16 "Ey Keruvlar arasında taht kurulan Israil'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB, bütün dünya krallıklarının tek Tanrı sensin. Yeri, göğü sen yaratın. 17 Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör, ya RAB; Sanherib'in söylediğlerini, yaşayan Tanrı'yı nasıl aşağıladığını duy. 18 Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları bütün ulusları ve ülkeleri viraneye çevirdiler. 19 İlahlarını yakıp yok ettiler. Çünkü onlar tanrı değil, insan eliyle biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı. 20 Ya RAB Tanrıımız, şimdi bizi Sanherib'in elinden kurtar ki, bütün dünya krallıkları senin tek RAB olduğunu anlasın." 21 Bunun üzerine Amots oğlu Yeşa, Hizkiya'ya şu haberi gönderdi: "Israil'in Tanrısı RAB söyle diyor: 'Asur Kralı Sanherib'le ilgili olarak bana yalvardığın için diyorum ki, "Erden kız Siyon seni hor görür, Alay ediyor seninle. Yeruşalim kızı ardından alayla baş sallıyor. 23 Sen

kimi aşağıladın, kime küfrettin? Kime sesini yükselttin? İsrail'in Kutsalı'na tepeden baktın! 24 Uşakların aracılığıyla Rab'bi aşağıladın. Bir sürü savaş arabamla dağların tepesine, Lübnan'ın doruklarına çıktım, dedin. Yüksek sedir ağaçlarını, seçme çamlarını kesttim, Lübnan'ın en uzak tepelerine, Gür ormanlarına ulaştım. 25 Kuyular kazdım, sular içtim, Mısır'ın bütün ırmaklarını ayağımın tabanıyla kuruttum, dedin. 26 "Bütün bunları çöktün yaptığımı, Çok önceden tasarladığımı duymadın mı? Surlu kentleri enkaz yığınlarına çevirmeni Şimdi ben gerçekleştirdim. 27 O kentlerde yaşayanların kolu kanadı kırıldı. Yılgınlık ve utanç içindeydiler; Kir otuna, körpe filizlere, Damlarda büyümenden kavrulup giden ota döndüler. 28 Senin oturuşunu, kalkışını, Ne zaman gidip geldiğini, Bana nasıl öfkelendığını biliyorum. 29 Bana duyduğum öfkeden, Kulağıma erişen küstahlığından ötürü Halkamı burnuna, gemimi ağızına takacak, Seni geldiğin yoldan geri çevrecekim. 30 "Senin için belirti şu olacak, ey Hizkiye: Bu yıl kendiliğinden yetişen yiyeceksiniz, ikinci yıl ise ardından biteni. Üçüncü yıl ekip biçin, Bağlar dikip ürünü yiyin. 31 Yahudalılar'ın kurtulup sağ kalanları Yine aşağıya doğru kök salacak, Yukarıya doğru meyve verecek. 32 Çünkü sağ kalanlar Yeruşalim'den, Kurtulanlar Siyon Dağı'ndan çıkacak. Her Şeye Egemen RAB'bin gayretime olacak bu." 33 "Bundan dolayı RAB Asur Kralı'na ilişkin söyle diyor: 'Bu kente girmeyecek, ok atmayacak. Kente kalkınla yaklaşılmayacak, Karşısında rampa kurmayacak. 34 Geldiği yoldan dönecek ve kente girmeyecek' diyor RAB, 35 'Kendim için ve kulum Davut'un hatrı için Bu kenti savunup kurtaracağım' diyor." 36 RAB'bin meleği gidip Asur ordugahında yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt cesetlerle karşılaşmışlardır. 37 Bunun üzerine Asur Kralı Sanherib ordugahını bırakıp çekildi. Ninova'ya döndü ve orada kaldı. 38 Bir gün ilahi Nisrok'un tapınağında tapınırken, oğullarından Adrammelek'le Şareser, onu kılıçla öldürüp Ararat ülkesine kaçtılar. Yerine oğlu Esa'haddon kral oldu.

38 O günlerde Hizkiye ölümcül bir hastalığa yakalandı. Amots oğlu Peygamber Yeşa'ya ona gidip söyle dedi: "RAB diyor ki, 'Ev işlerini düzene sok. Çünkü iyileşmeyecek, öleceksin.' " 2 Hizkiye yüzünü duvara dönüp RAB'be yalvardı: 3 "Ya RAB, yürekten bir sadakatle önünde nasıl yaşadığımı, gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa lütfen." Sonra acı acı ağlamaya başladı. 4 Bunun üzerine RAB Yeşa'ya seslendi: 5 "Git, Hizkiye'ya şunu söyle: 'Atan Davut'un Tanrısı RAB diyor ki: Duanı iştittim, gözyaşlarını gördüm. Bak, ömrünü on beş yıl daha uzatacağım. 6 Bu kenti savunacak, seni de kenti de Asur Kralı'nın elinden kurtaracağım. 7 Sözümü gerçekleştireceğime ilişkin sana vereceğim belirti şu olacak: 8 RAB, batmaka olan güneşin Ahaz'ın inşa ettiği basamakların üzerine düşen gölgesini on basamak kısaltacak." Böylece batmaka olan güneşin gölgesi on basamak kısaldi. 9 Yahuda Kralı Hizkiye hastalanıp iyileştiğinden sonra şunları yazdı: 10 "Hayatimin baharında ölümler diyarının kapılarından geçip Ömrümün geri kalan yıllarından yoksun mu kalmalıyım?" demiştim, (Sheol h7585) 11 "Yaşayanlar diyarında RAB'bi, evet, RAB'bi bir daha görmeyeceğim, Bu dünyada yaşayanlar gibi insan yüzü görmeyeceğim bir daha. 12 Evim bir çoban çadırı gibi bozuldu, alındı elimden. Dokumacı gibi

dürdüm yaşamımı, RAB tezgahtan beni kesti, Bir gün içinde sonumu getiriverdi. 13 Sabırla bekledim sabaha kadar, RAB bir aslan gibi kirdi bütün kemiklerimi, Bir gün içinde sonumu getiriverdi. 14 Kırılgan gibi, turna gibi acı acı öttüm, Güvercin gibi inledim, gözlerim yoruldu yukarı bakmaktan. Ya Rab, eziyet çekiyorum, Yardım et bana. 15 "Ne diyeyim? Bana seslenen de bunu yapan da Rab'dır. Tattığım bu acılardan sonra daha dikkatli yaşayacağım. 16 Ya Rab, insanlar bunlarla yaşırlar. Canım da bunların sayesinde yaşıyor. İyileştirdin, yaştattın beni! 17 Çektiğim bunca acı esenlik bulmam içindi. Beni sevdiğin için yıkım çukuruna düşmekten alıkoydun, Günahları arkana attın. 18 Çünkü ölümler diyarı sana şükredemez, Ölüm övgüler sunmaz sana. Ölüm çukuruna inenler senin sadakatine umut bağılayamaz. (Sheol h7585) 19 Diriler, yalnız diriler Bugün benim yaptığım gibi sana şükreder; Babalar senin sadakatini çocuklarına anlatır. 20 Beni kurtaracak olan RAB'dır. Ömrümüz boyunca O'nun tapınağında Telli çalgılarımıza çalacağız." 21 Yeşa, "İncir pestili getirin, Hizkiye'nin çabanına koyun, iyileşir" demişti. 22 Hizkiye da, "RAB'bin Tapınağı'na çıkacağima ilişkin belirti nedir?" diye sormuştı.

39 O sırada Hizkiye'nin hastalanıp iyileştiğini duyan Baladan oğlu Babil Kralı Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi. 2 Bunlar Hizkiye'yi sevindirdi. O da deposundaki bütün değerli eşyaları –altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunu ve hazine odalarındaki her şeyi– elçilere gösterdi. Sarayında da krallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı. 3 Peygamber Yeşa'ya Kral Hizkiye'ye gidip, "Bu adamlar sana ne dediler, nereden gelmişler?" diye sordu. Hizkiye, "Uzak bir ülkeden, Babil'den gelmişler" diye karşılık verdi. 4 Yeşa, "Sarayında ne gördüler?" diye sordu. Hizkiye, "Sarayımdaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı" diye yanıtladı. 5 Bunun üzerine Yeşa söyle dedi: "Her Şeye Egemen RAB'bin sözüne kulak ver. 6 RAB diyor ki, 'Gün gelecek, sarayındaki her şey, atalarının bugüne kadar bütün biriktirdikleri Babil'e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak. 7 Soyundan gelen bazı çocuklar alınıp götürülecek, Babil Kralı'nın sarayında hadim edilecek.'" 8 Hizkiye, "RAB'den ilettiğin bu söz iyii" dedi. Çünkü, "Nasıl olsa yaşadığım sürece barış ve güvenlik olacak" diye düşünüyordu.

40 "Avutun halkımı" diyor Tanrıınız, "Avutun! 2 Yeruşalim halkına dokunaklı sözler söyleyin. Angaryanın bittiğini, Suçlarının cezasını ödediklerini, Günahlarının cezasını RAB'bin elinden iki katıyla aldıklarını ilan edin." 3 Şöyle haykırıyor bir ses: "Çölde RAB'bin yolunu hazırlayın, Bozkırda Tanrıımız için düz bir yol açın. 4 Her vadide yükseltilecek, Her dağ, her tepe alçaltıllacak. Böylelikle engebeler düzleştirilecek, Sarp yerler oyaya dönüştürülecek. 5 O zaman RAB'bin yüceliği görünecek, Bütün insanlar hep birlikte onu görecek. Bunu söyleyen RAB'dır." 6 Ses, "Duyur" diyor. "Neyi duyuruyım?" diye soruyorum. "İnsan soyu ota benzer, Bütün vefası kir çiceği gibidir. 7 RAB'bin soluğu esince üzerlerine, Ot kurur, çiçek solar. Gerçekten de halk ottan farksızdır. 8 Ot kurur, çiçek solar, Ama Tanrıımızın sözü sonsuza dek durur." 9 Ey Siyon'a müjde getiren, Yüksek dağa çı! Ey Yeruşalim'e müjde getiren, Yüksekti sesini, bağır, Sesini

yükselt, korkma. Yahuda kentlerine, "İste, Tanrıңız!" de. **10** İste Egemen RAB gücüyle geliyor, Kudretiyle egemenlik sürecek. Ücreti kendisiyle birlikte, Ödülü öndeğidir. **11** Sürüşünü çoban gibi ödecek, Kollarına alacak kuzuları, Bağında taşıyacak; Usul usul yol gösterecek emziliklilere. **12** Kim denizleri avucuya, Gökleri karşıyla ölçübildi? Yerin toprağını ölçüye siğdırın, Dağları kantarla, Tepeleri teraziyle tartabilen var mı? **13** RAB'bin düşüncesine kim akıl erdirebildi? O'na öğüt verip öğretebilen var mı? **14** Akıl almak, adalet yolumu öğrenmek için RAB kime danişti ki? O'na bilgi veren, anlayış yolumu bildiren var mı? **15** RAB için uluslar kovada bir damla su, Terazideki toz zerreceği gibidir. Adaları ince toz gibi tartar. **16** Adakları yakmaya yetmez Lübnan ormanı, Yakmalık sunu için az gelir hayvanları. **17** RAB'bin önünde bütün uluslar bir hiç gibidir, Hiçten bile aşağı, değerlez sayılır. **18** Öyleye Tanrı'yı kime benzeteceksiniz? Neyle karşılaşırıcasınız O'nu? **19** Putu döküm işçisi yapar, Kuyumcu altınla kaplar, Gümüş zincirler döker. **20** Böyle bir sunuya gücü yetmeyen yoksul kişi Çürümez bir ağaç parçası seçer. Yerinden kimildamaz bir put yapsın diye Usta bir işçi arar. **21** Bilmiyor musunuz, duymadınız mı? Başlangıçtan beri size bildirilmedi mi? Dünyanın temelleri atılıl beri anlamadınız mı? **22** Gökkubbenin üstünde oturan RAB'dır, Yeryüzünde yaşayanlara çekirge gibidir. Gökleri perde gibi geren, Oturmak için çadır gibi kuran O'dur. **23** O'dur önderleri bir hiç eden, Dünyanın egemenlerini sıfırı indirgeyen. **24** O önderler ki, yeni dikilmiş, yeni ekilmiş ağaç gibi, Gövdeleri yere yeni kök salmışken RAB'bin soluğu onları kurutuverir, Kasırga saman gibi savurur. **25** "Beni kime benzeteceksiniz ki, Eşitim olsun?" diyor Kutsal Olan. **26** Başınızı kaldırıp göklere bakın. Kim yarattı bütün bunları? Yıldızları sırayla görünürlüyor, Her birini adıyla çağırıyor. Büyük kudreti, üstün gücü sayesinde hepsi yerli yerinde duruyor. **27** Ey Yakup soyu, ey İsrail! Neden, "RAB başıma gelenleri görmüyor, Tanrı hakkımı gözetmiyor?" diye yakınıyorsun? **28** Bilmiyor musun, duymadın mı? Ebedi Tanrı, RAB, bütün dünyayı yaratın, Ne yorulur ne de zayıflar, O'nun bilgisi kavranamaz. **29** Yorulanı güçlendirir, Takatı olmayanın kudretini artırır. **30** Gençler bile yorulup zayıf düşer, Yiğitler tökezleyip düşerler. **31** RAB'be umut bağlayanlara taze güce kavuşur, Kanat açıp yükselerler kartallar gibi. Koşar ama zayıf düşmez, Yürür ama yorulmazlar.

41 RAB diyor ki, "Susun karşında, ey kıyı halkları! Halklar güclerini tazelesin, Öne çıkip konuşsunlar. Yargı için bir araya gelelim. **2** "Doğudan adaleti harekete geçiren, Hizmete koşan kim? Ulusları önüne kattı, krallara baş eğdiriyor. Kılıcıyla toz ediyor onları, Yayıyla savrulan samana çeviriyor. **3** Kovalıyor onları, Ayak basmadığı bir yoldan esenlikle geçiyor. **4** Bunları yapıp gerçekleştiren, Kuşakları başlangıçtan beri çağırın kim? Ben RAB, ilkim; sonuncularla da yine Ben olacağım." **5** Kıyı halkları bunu görüp korktu. Dünyanın dört bucağı titriyor. Yaklaşıyor, geliyorlar. **6** Herkes komşusuna yardım ediyor, Kardeşine, "Güçlü ol" diyor. **7** Zanaatçı kuyumcuya yürekleniyor, Madeni çekiçe düzleyen, "Lehim iyi oldu" diyerek örse vuranı yürekleniyor. Kimildamasın diye putu yerine civiliyor. **8** "Ama sen, ey kulum İsrail, Seçtiğim Yakup soyu, Dostum İbrahim'in torunları! **9** Sizleri dünyanın dört bucağından

topladım, En uzak yerlerden çağirdim. Dedim ki, 'Sen kulumsun, seni seçtim, Seni reddetmedim.' **10** Korkma, çünkü ben seninleyim, Yılma, çünkü Tanrı benim. Seni güçlendireceğim, evet, sana yardım edeceğim; Zafer kazanan sağı elimle sana destek olacağım. **11** "Sana öfkelenenlerin hepsi utanacak, rezil olacak. Sana karşı çıkanlar hiç sayıl yok olacak. **12** Seninle çekişenleri arasın da bulamayacaksın. Seninle savaşanlar hiçten beter olacak. **13** Çünkü sağ elinden tutan, 'Korkma, sana yardım edeceğim' diyen Tanrı RAB benim. **14** "Ey Yakup soyu, toprak kurdu, Ey İsrail halkı, korkma! Sana yardım edeceğim" diyor RAB, Seni kurtaran İsrail'in Kutsalı. **15** "İste, seni dişli, keskin, yepenyi bir harman düveni yaptım. Harman edip uflatayacaksın dağları, Tepeleri samana çevireceksin. **16** Onları savurduğunda rüzgar alıp götürürek, Darmadağın edecek hepsini kasırga. Sense RAB'de sevinç bulacak, İsrail'in Kutsalı'yla övüneceksin. **17** "Düşkünlerle yoksullar su arıyor, ama yok. Dilleri kurumuş susuzluktan. Ben RAB, onları yanıtlayacağım, Ben, İsrail'in Tanrısı, onları bırakmayacağım. **18** Çıplak tepeler üzerinde ırmaklar, Vadilerde su kaynakları yapacağım. Çölü havuza, Kurak toprağı pinara çevireceğim. **19** Çölü sedir, akasya, Mersin ve İğde ağaçlarına kavuşturacağım. Bozkırı çam, köknar Ve selviyi bir arada dikeceğim. **20** Öyle ki, insanlar görüp bilsinler, Hep birlikte düşünüp anlaşınlar ki, Bütün bunları RAB'bin eli yapmış, İsrail'in Kutsalı yaratmıştır." **21** "Davanızı sunun" diyor RAB, "Kanıtlarınızı ortaya koyun" diyor Yakup'un Kralı, **22** "Putlarınızı getirin de olacakları bildirsinler bize. Olup bitenleri bildirsinler ki düşünelim, Sonuçlarını bilelim. Ya da gelecekte olacakları duyursunlar bize. **23** Ey putlar, bundan sonra olacakları bize bildirin de, İlah olduğunuzu bilelim! Haydi bir iyilik ya da kötülük edin de, Hepimiz korkup dehşete düşelim. **24** Siz de yaptıklarınız da hiçten betersiniz, Sizi yeğleyen iğrençtir. **25** "Kuzeyden birini harekete geçirdim, geliyor, Gün doğusundan beni adımla çağırın biri. Çömlekçinin balçığı çığlığı gibi, Önderleri çamur gibi çığneyecek ayağıyla. **26** Hanginiz bunu başlangıçtan bildirdi ki, bileyim, Kim önceden bildirdi ki, 'Haklısan' diyalim? Konuştuğunuza bildiren de Duyuran da Duyan da olmadı hiç. **27** Siyon'a ilk, 'İste, geldiler' diyen benim. Yeruşalim'e müjdeci gönderdim. **28** Bakıyorum, arasında öğüt verebilecek kimse yok ki, Onlara danişayım, onlar da yanıtlasınlar. **29** Hepsini bomboş, yaptıkları da bir hiç. Halkın putları yalnızca yeldir, sifirdır."

42 "İste kendisine destek olduğum, Gönülümün hoşnut olduğu seçtiğim kulum! Ruhum'u onun üzerine koydum. Adaleti uluslara ulaştıracak. **2** Bağırıp çağrılmayacak, Sokakta sesini yükseltmeyecek. **3** Ezilmiş kamışı kırmayacak, Tüten fitili söndürmeyecek. Adaleti sadakatle ulaştıracak. **4** Yeryüzünde adaleti sağlayana dek Umudunu, cesaretini yitirmeyecek. Kıyı halkları onun yasasına umut bağlayacak." **5** Gökleri yaratıp geren, Yeryüzünü ve ürününü seren, Dünyadaki insanlara soluk, Orada yaşayanlara ruh veren RAB Tanrı diyor ki, **6** "Ben, RAB, seni doğrulukla çağirdim, Elinden tutacak, Seni koruyacağım. Seni halka antlaşma, Uluslara ışık yapacağım. **7** Öyle ki, kör gözleri açasın, Zindandaki tutsakları, Cezaevi karanlığında yaşayanları özgür kılasın. **8** "Ben RAB'ım, adım

bir. Onurumu bir başkasına, Övgülerimi putlara bırakmam. 9 Bakın, önceden bildirdiklerim gerçekleştı. Şimdi de yenilerini bildiriyorum; Bunlar ortaya çıkmadan önce size duyuyuyorum.” 10 Ey denizlere açılanlar ve denizlerdeki her şey, Kıyılar ve kıyı halkları, RAB’be yeni bir ilahi söyleyin, Dünyanın dört bucağından O’nu ezmelerle övün. 11 Bozkır ve bozkırda kentler, Kedar köylerinde yaşayan halk Sesini yükseltsin. Sela’da oturanlar sevinçle haykırsın, Bağırsın dağların doruklarından. 12 Hepsı RAB’bi onurlandırsın, Kıyı halkları O’nu övsün. 13 Yiğit gibi çıkış gelecek RAB, Savaşçı gibi gayrete gelecek. Bağırrıp savaş çığılığı atacak, Düşmanlarına üstünlüğünü gösterecek. 14 “Uzun zamandır ses çıkmadım, Sustum, kendimi tuttum. Ama şimdi feryat edeceğim doğuran kadın gibi, Nefesim tutulacak, kesik kesik soluyacağım. 15 Harap edeceğim dağları, tepeleri, Bütün yeşilliklerini kurutacağım. Irmakları adalara çevirip havuzları kurutacağım. 16 Körler bilmedikleri yolda rehberlik edeceğim, Onlara kılavuz olacağım bilmedikleri yollarda, Karanlığı önlerinde işe, Engebeleri düzlige çevireceğim. Yerine getireceğim sözler bunlardır. Onlardan geri dönmem. 17 Oyma putlara güvenenler, Dökme putlara, ‘İlahalarımız sizsiniz’ diyenlerse Geri döndürülüp büsbütün utandırılacaklar.” 18 “Ey sağırlar, işitin, Ey körler, bakın da görün! 19 Kulum kadar kör olan var mı? Gönderdiğim ulak kadar sağırlar olan var mı? Benimle barışık olan kadar, RAB’bin kulu kadar kör olan kim var? 20 Pek çok şey gördünüz, ama alırdırmıysınız, Kulaklarınız açık, ama işitmeyorsunuz.” 21 Kendi doğruluğu uğruna Kutsal Yasa'yı Büyük ve yüce kılmak RAB’bi hoşnut etti. 22 Ama bu yağmalanmış, soyulmuş bir halktır. Hepsini deliklere, cezaevlerine kapatılmışlardır. Yağmalanmak için varlar, kurtaran yok. Soyulmak içinen, “Geri verin” diyen yok. 23 Hanginiz kulak verecek? Gelecekte kim can kulağıyla dinleyecek? 24 Yakup soyunun soyulmasına, İsrail'in yağmalanmasına kim olur verdi? Kendisine karşı günah işlediğimiz RAB değil mi? Çünkü O'nun yolunda yürek istemediler, Yasasına kulak asmadılar. 25 Bu yüzden kızgın öfkesini, Savaşın şiddetini üzerlerine yağırdı. Ama ateş çemberi içinde olduklarını farketmediler, Aldırmadılar kendilerini yakıp bitiren ateşe.

43 Ey Yakup soyu, seni yaratın, Ey İsrail, sana biçim veren RAB şimdî söyle diyor: “Korkma, çünkü seni kurtardım, Seni adınla çağirdım, sen benimsin. 2 Suların içinden geçerken seninle olacağım, Irmakların içinden geçerken su boyunu aşmayacak. Ateşin içinde yürüken yanmayacaksın, Alevler seni yakmayıacak. 3 Çünkü senin Tanrı, İsrail'in Kutsalı, Seni kurtaran RAB benim. Fidyen olarak Mısır’, Sana karşılık Küş ve Seva diyarlarını verdim. 4 Gözümde değerli ve saygın olduğun, Seni sevdigim için, senin yerine insanlar, Canın karşılığında halklar vereceğim. 5 Korkma, çünkü seninleyim, Soyundan olanları doğudan getireceğim, Sizleri de batıdan toplayacağım. 6 ‘Kuzeye, ‘Ver’, güneşe, ‘Alikoyma; Oğullarımı uzaktan, Kızlarımı dünyanın dört bucağından getir’’ diyeceğim. 7 ‘Yüceliğim için yaratıp biçim verdigim, Adımla çağırılan herkesi, Evet, oluşturduğum herkesi getirin’’ diyeceğim.” 8 Gözleri olduğu halde kör, Kulakları olduğu halde sağır olan halkı öne getir. 9 Bütün uluslar bir araya gelsin, halklar toplansın. İçlerinden hangisi bunları bildirebilir, Olup bitenleri bize duyurabilir?

Tanıklarını çağrıp haklı olduklarını kanıtlasınlar, Ötekiler de duyup, “Doğrudur” desinler. 10 “Tanıklarım sizlersiniz” diyor RAB, “Seçtiğim kollar sizsiniz. Öyle ki beni tanıp bana güvenesiniz, Benim O olduğunu anlaysınız. Benden önce bir tanrı olmadı, Benden sonra da olmayacak. 11 “Ben, yalnız ben RAB’bim, Benden başka kurtarıcı yoktur. 12 Ben bildirdim, ben kurtardım, ben duyurdum, Aranızdaki yabancı ilahlar değil. Tanıklarım sizsiniz” diyor RAB, “Tanrı benim, 13 Gün gün olalı ben O'yum. Elimden kimse kurtaramaz. Ben yaparım, kim engel olabilir?” 14 Kurtarıcınız RAB, İsrail'in Kutsalı diyor ki, “Üğrunuza Babil üzerine bir ordu göndereceğim. Övündükleri gemilerle kaçan bütün Kıldaniler'e Boyun eğdireceğim. 15 Kutsalınız, İsrail'in Yaratıcısı, Kralınız RAB benim.” 16 Denizde geit, azgın sularda yol açan, Atlarla savaş arabalarını, Yiğit savaşçıları ve orduyu Yola çıkan RAB şöyle diyor: “Onlar yattı, kalkamaz oldu, Fitil gibi bastırılıp söndürüldüler. 18 “Olup bitenlerin üzerinde durmayın, Düşünmeyin eski olayları. 19 Bakın, yeni bir şey yapıyorum! Olmaya başladı bile, farketmiyor musunuz? Çölde yol, kurak topraklarda ırmaklar yapacağım. 20 Kir hayvanları, çakallarla baykuşlar beni yüceltecek. Çünkü seçtiğim halkın içmesi için çölde su, Kurak yerlerde ırmaklar sağladım. 21 Kendim için biçim verdigim bu halk Bana ait olan övgülerini ilan edecek.” 22 “Ne var ki, ey Yakup soyu, Yakardığın ben değildim, Benden usandın, ey İsrail. 23 Yakmalık sunu için bana davar getirmediniz, Kurbanlarınızla beni onurlandırmadınız. Sizi sunularla uğraştırmadım, Gündün isteyerek sizi usandırmadım. 24 Benim için güzel kokulu kemiş satın almadınız, Doyurmadınız beni kurbanlarınızınlarıyla. Tersine, beni günahlarınızla uğraştırdınız, Suçlarınızla usandırdınız. 25 Kendi uğruna suçlarınızı silen benim, evet benim, Günahlarınızı anmaz oldum. 26 “Geçmiş bana anımsatın, hesaplaşalım, Haklı çökmak için davânı anlatın. 27 İlk atanız günah işledi, Sözcüleriniz bana başkaldırdı. 28 Bu yüzden tapınak görevlilerini bayıllaştırdım; Yakup soyunu bütünüyle yıkıma, İsrail'i rezilliğe mahkûm ettim.”

44 “Şimdi, ey kulum Yakup soyu, Seçtiğim İsrail halkı, dinle! 2 Seni yaratın, rahimde sana biçim veren, Sana yardım edecek olan RAB söyle diyor: ‘Korkma, ey kulum Yakup soyu, Ey seçtiğim Yesurun! 3 ‘Susamış toprağı sulayacak, Kurmuş toprakta dereler akitacağım. Çocuklarının üzerine Ruhum'u dökecek, Soyunu kutsayaçağım. 4 Akarsu kiyısında otalar arasında yükselen Kavaklar gibi boy atacaklar.’ 5 ‘Kimi, ‘Ben RAB’be ait’’ diyecek, Kimi Yakup adını alacak, Kimi de eline ‘RAB’be ait’ yazıp İsrail adını benimseyecek.’ 6 RAB, İsrail'in Kralı ve Kurtarıcısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘İlk ve son benim, Benden başka Tanrı yoktur. 7 Benim gibi olan var mı? Haber versin. Ezeli halkımı var ettiğimden beri olup bitenleri, Bundan sonra olacakları söyleyip sıralasın, Evet, gelecek olayları bildirsin! 8 Yılmayın, korkmayın! Size çok önceden beri söyleyip açıklamadım mı? Tanıklarım sizsiniz. Benden başka Tanrı var mı? Hayır, başka Kaya yok; Ben bir başkasını bilmiyorum.’ 9 Putlara biçim verenlerin hepsi boş insanlardır. Değer verdikleri nesneler hiçbir işe yaramaz. Putların tanıkları onlardır; Ne bir şey görür ne de bir şey bilirler.

Bunun sonucunda utanç içinde kalacaklar. **10** Kim yararsız ilahा
biçim vermek, Dökme put yapmak ister? **11** Bakın, bu putlarla
uğraşanların hepsi utanacak. Onları yapanlar salt insan. Hepsi
toplantı yargılanmaya gelsin. Dehşete düşecek, utanacaklar
birlikte. **12** Demirci aletini alır, Kömür ateşinde çalışır, Çekiçle
demire biçim verir. Güçlü koluyla onu işler. Acıkir, güçsüz kalır,
su içmeyince tükenir. **13** Marangoz iple ölçü alır, Tahtayı tebeşirle
çizer. Raspayla tahtayı biçimlendirir, Pergelle işaretler, insan
biçimi verir. İnsan güzelliğinde, Evde duracak bir put yapar. **14**
İnsan kendisi için sedir ağaçları keser, Palamut, meşe ağaçları
alır. Ormanda kendine bir ağaç seçer. Bir çam diker, ama ağaç
büyüten yağımurdur. **15** Sonra ağaç odun olarak kullanılır. İnsan
aldığı odunla hem isınır, Hem tutuşturup ekmek pişirir, Hem de
bir ilah yapıp tapınır. Yaptığı putun önünde yere kapanır. **16**
Odunun bir kısmını yakar, Ateşinde et kızartıp karnını doyurur.
Isınınca bir oh çeker, "İsindim, ateşin sıcaklığını duyuyorum"
der. **17** Artakalan odundan kendine bir ilah, Oyma put yapar;
Önünde yere kapanıp ona tapınır, "Beni kurtar, çünkü ilahim
sensin" diye yakar. **18** Böyleleri anlamaz, bilmez. Çünkü gözleri
de zihinleri de öylesine kapalı ki, Görmez, anlamazlar. **19**
Durup düşünmez, bilmez, Anlamazlar ki şöyle desinler: "Odunun
bir kısmını yakıp Ateşinde ekmek pişirdim, et kızartıp yedim.
Artakalanından iğrenç bir şey mi yapamış? Bir odun parçasının
önünde yere mi kapanayım?" **20** Külle besleniyorlar. Aldanan
yükrekləri onları saptırıyor. Canlarını kurtaramaz, "Sağ elimdeki
şu nesne aldatıcı değil mi?" diyemeler. **21** "Ey Yakup soyu,
ey İsrail, Söylediklerimi anımsayın, çünkü kulumsunuz. Size
ben biçim verdim, kulumsunuz; Seni unutmam, ey İsrail. **22**
İşyanlarınızı bulut gibi, Günahlarınızı sis gibi sildim. Bana dönün,
çünkü siz kurtardım." **23** Sevinçle haykırın, ey gökler, Çünkü
bunu RAB yaptı. Haykırın, ey yerin derinlikleri. Ey dağlar, ey
orman, ormandaki her ağaç, Sevinç çığlıklarına katılın. Çünkü
RAB Yakup soyunu kurtarak İsrail'de görkemini gösterdi. **24**
Sizi kurtaran, Size rahimde biçim veren RAB diyor ki, "Her şeyi
yaratan, Gökleri yalnız başına geren, Yeryüzünü tek başına
seren, Sahte peygamberlerin belirtilerini boş çıkarın, Falcılarla
alay eden, Bilgeleri geri çeviren, Bilgilerini saçılığa dönüştüren,
Kulunun sözlerini yerine getiren, Ulaklarının peygamberlik
sözlerini gerçekleştiren, Yeruşalm için, 'İçinde oturulacak',
Yahuda kentleri için, 'Yeniden kurulacak, Yıkıntılarını onaracağım'
diyen; Engine, 'Kuru! Sularını kurutacağım' diyen, Koreş için,
'O çobanımdır, Her istedigimi yerine getirecek', Yeruşalm için,
'Yeniden kurulacak', Tapınak için, 'Temeli atılacak' diyen RAB
benim."

45 RAB meshettiği kişiye, Sağ elinden tuttuğu Koreş'e
sesleniyor. Uluslara onun önünde baş eğdirecek, Kralları
silahsızlandıracak, Bir daha kapanmayacak kapılar açacak. Ona
şöyle diyor: **2** "Senin öünsüra gidip Dağları düzleyecek, Tunç
kapıları kirip Demir sürgülerini parçalayacağım. **3** Seni adınla
çağırın Ben RAB, İsrail'in Tanrısı olduğumu anlayasın diye
Karanlıkta kalmış hazineleri, Gizli yerlerde saklı zenginlikleri
sana vereceğim. **4** Sen beni tanımadığın halde Kulum Yakup
soyu ve seçtiğim İsrail uğruna Seni adınla çağırıp onurlu bir
unvan vereceğim. **5** RAB benim, başkası yok, Benden başka

Tanrı yok. Beni tanımadığın halde seni güclü kılacağım. **6** Öyle
ki, doğudan batıya dek Benden başkası olmadığını herkes bilsin.
RAB benim, başkası yok. **7** İşgi biçimlendiren, karanlığı yapan,
Esenliği ve felaketi yaratan, Bütün bunları yapan RAB benim. **8**
Ey gökler, yukarıdan doğruluk damlatın, Ey bulutlar, doğruluk
yağdırın. Toprak yarılsın, kurtuluş meyvesi versin, Onunla birlikte
doğruluk yetiştirsün. Bunları yaratan RAB benim." **9** Kendine
biçim verenle çekişenin vay haline! Kil, topraktan yapılmış çömlek
parçası, Kendisine biçim verene, "Ne yapıyorsun? Yarattığın
nesnenin tutacağı yok" diyebilir mi? **10** Babasına, "Dünyaya ne
getirdin?" Ya da annesine, "Ne biçim şey doğurdun?" Diyenin
vay haline! **11** İsrail'in Kutsalı, Ona biçim veren RAB diyor ki,
"Çocuklarımın geleceği hakkında beni sorulayabilir, Ellerimin
yapıtları hakkında bana buyruk verebilir misiniz? **12** Dünyayı
ben yaptım, Üzerindeki insanı ben yarattım. Benim ellerim gerdi
gökleri, Bütün gök cisimleri benim buyruğumda. **13** Koreş'i
doğrulukla harekete geçiricek, Yollarını düzleyeceğim. Kentimi
o onaracak, Sürgünlerimi ücret ya da ödül olmadan o özgür
kilacak." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **14** RAB diyor ki,
"Mısır'ın ürettikleri, Küş'un ticaret gelirleri Ve uzun boylu
Sevalılar size gelecek, sizin olacak. Zincire vurulmuş olarak
ardınızsira yüryecekler. Önünüzde yere kapanıp yalvaracaklar:
'Tanrı yalnız sizinledir, Başkası, başka Tanrı yok.'" **15** Gerçekten
sen kendini gizleyen bir Tanrı'sın, Ey İsrail'in Tanrısı, ey
Kurtarıcı! **16** Put yapanların hepsi utandırılacak, rezil olacak.
Utanç içinde uzaklaşacaklar. **17** Ama İsrail RAB tarafından
kurtarılacak, Sonsuza dek sürecek kurtuluşu. Çağlar boyunca
utandırılmayacak, Asla rezil olmayacak. **18** Çünkü gökleri
yaratın RAB, Dünyayı yaratıp biçimlendiren, pekiştiren, Üzerinde
yaşanmasın diye değil, yaşansın diye Biçimlendiren RAB –
Tanrı O'dur– söyle diyor: "RAB benim, başkası yok. **19** Ben
gizlide, Karanlıklar ülkesinin bir köşesinde konuşmadım. Yakup
soyuna, 'Beni olmayacak yerlerde arayın' dedemdim. Doğru olanı
söyleden, adil olanı bildiren RAB benim." **20** "Ey sizler, uluslardan
kaçış kurtulanlar, Toplanıp gelin, birlikte yaklaşın! Tahtadan
oyma putlar taşıyan, Kurtaramayan ilahılar yakaların bilgisizdir.
21 Konuşun, davanzınızı sunun, Birbirinize danışın. Bunları çok
önceden duyurup bildiren kim? Ben RAB, bildirmedim mi?
Benden başka Tanrı yok, adil Tanrı ve Kurtarıcı benim. Yok
benden başkası. **22** "Ey dünyanın dört bucağındakiler, Bana
dönün, kurtulursunuz. Çünkü Tanrı benim, başkası yok. **23** Kendi
üzérime ant içtim, Ağızından çıkan söz doğrudur, boşa çıkmaz:
Her diz önde çökecek, Her dil bana ant içecek. **24** "Benim için
şöyle diyecekler: 'Doğruluk ve güç yalnız RAB'dedir', İnsanlar
O'na gelecek. RAB'be öfkelenenlerin hepsi utandırılacak. **25**
Ama bütün İsrail soyu RAB tarafından aklanacak, O'nunla
övinecek.

46 "İlah Bel diz çökmüş, ilah Nebo sinmiş, Putları hayvanlara,
öküzlere yüklenmiş gidiyor. Taşınan bu nesneleriniz ağırlık,
Yorgun hayvana yük oldu. **2** Birlikte sinmiş, diz çökmüşler,
Putları yük olmaktan kurtaramıyorlar. Sürgüne gidecek onlar.
3 "Ey Yakup soyu, İsrail'in sağ kalanları, Doğdunuz doğalı
yüklediğim, Rahimden çıktıınız çikalı taşıdım sizler, Dinleyin
beni: **4** Siz yaşılanıncaya dek ben O'yum; Saçlarınız ağarcıncaya

dek Ben yükleneceğim sizi. Sizi ben yarattım, ben taşıyacağım, Evet, sizi ben yüklenecək, ben kurtaracağım. 5 "Beni kim benzetecek, Kime denk tutacaksınız? Kiminle karşılaşırıracaksınız ki, benzer olalım? 6 Kimisi bol keseden harcadığı altından, Terazide tartışıg gümüştən Ücret karşılığında kuyumcuya ilah yapırır, Önünde yere kapanıp tapınır. 7 Onu omuzlayıp taşır, yerine koyar. Öylece durur put, yerinden kimildamaz. Kendisine yakarana yanıt veremez, Onu sıkıntısından kurtaramaz. 8 "Bunu anımsayın, ey başkaldırınlar, Adam olun, aklınızdan çıkarmayın! 9 Çok önceden beri olup bitenleri anımsayın. Çünkü Tanrı benim, başkası yok. Tanrı benim, benzerim yok. 10 Sonu ta başlangıçtan, Henüz olmamış olayları çok önceden bildiren, 'Tasarım gerçekleşecektir, İstedigim her şeyi yapacağım' diyen benim. 11 Doğudan yırtıcı kuşu, Uzak bir ülkeyden Tasarımlı gerçekleştirecek adamı çağırın benim. Evet, bunları söyledim, Kesinlikle yerine getirecek, Tasarladığımı yapacağım mutlaka. 12 "Ey dikbaşılılar, doğruluktan uzak olanlar, Dinyein beni! 13 Zaferim yaklaştı, uzak değil; Kurtarışım gecikmeyecek. Güzelliğim olan İsrail için Siyon'u kurtaracağım."

47 "Ey Babil, erden kız, İn aşağı, toprağa otur. Ey Kıldani kızı, Tahtın yok artık, yere otur. Bundan böyle, 'Nazik, narin' demeyecekler sana. 2 Bir çift değirmen taşı al da un öğüt, Çıkar peçeni, kaldır eteğini. Baldırını aç, irmaklardan geç. 3 Çiplaklığın sergilenecek, mahrem yerlerin görünecek. Öz alacağım, kimseyi esirgemeyeceğim." 4 Bizim kurtarıcımız İsrail'in Kutsalıdır. O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dır. 5 RAB diyor ki, "Ey Kıldani kızı, Karanlığa çekiliş sessizce otur. Çünkü bundan böyle 'Ülkeler kraliçesi' demeyecekler sana. 6 Halkına öfkelenmiş, Mirasım olduğu halde onu bayağılaştırdı Eline teslim etmiştim. Ama sen onlara acımadın, Yaşlılara bile çok ağır bir boyunduruk yükledin. 7 'Sonsuza dek kraliçe olacağım' diye düşünüyordun, Bunları aklına getirmedin, sonuçlarını düşünmedin. 8 "Ey şimdi güvenlikte yaşayan zevk düşküni, içinden, 'Kraliçe benim, başkası yok; Hiç dul kalmayacak, Evlat acısı görmeyeceğim' diyorsun. Dinle şimdı: 9 Bir gün içinde ikisi birden başına gelecek: Çok sayıda büyüğe, etkili muskalarına karşın Hem dul kalacak, Hem evlat acısını alabildiğine yaşayacaksin. 10 "Kötülüğünne gividin, 'Beni gören yok' diye düşündün. Bilgin ve bilgeliğin seni saptırdı. İçinden, 'Kraliçe benim, başkası yok' diyordun. 11 Ne var ki, felakete uğrayacaksın. Onu durduracak büyük yok elinde, Başına gelecek belayı önyemeyeceksin. Üzerine ansızın hiç beklemedigin bir yıkım gelecek. 12 Gençliğinden beri emek verdigin Muskalarına, çok sayıda büyüğe devam et; Belki yararını görür, Kimilerini titretirsin. 13 Aldığın öğütlerin çokuğu Seni tüketti. Yıldız falçuların, yıldızbilimcilerin, Ay başlarında ne olacağını bildirenlerin, Şimdi kalksınlar da Başına geleceklerden seni kurtarsınlar. 14 "Bak, hepsi anızdan farksız, Ateş yakacak onları. Canlarını alevden kurtaramayacaklar. Ne isınmak için kor, Ne de karşısında oturulacak ateş olacak. 15 Emek verdigin adamlar böyle olacak. Gençliğinden beri alışveriş ettiğin herkes Kendi yoluna gidecek, Seni kurtaran olmayacak."

48 "Dinle, ey Yakup soyu! İsrail adıyla anılan, Yahuda soyundan gelen, RAB'bin adıyla ant içen sizler, İsrail'in Tanrısına yakarır, Ama bunu doğrulukla, içtenlikle yapmazsınız.

2 Kutsal kentli olduğunuzu, İsrail'in Tanrısına dayandığınızı ileri súrsınız. O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dır. 3 Olup bitenleri çok önceden bildirdim, Ağızımı açıp duyurdum. Ansızın yaptım ve gerçekleştírlar. 4 İnatçı olduğunuzu, Tunç alını, demir boyunu olduğunuzu bildiğim için 5 Bunları size çok önceden bildirdim, Olmadan önce duyurdum. Yoksa, 'Bunları yapan putlarımızdır, Olmalarını buyuran Oyma ve dökme putlarımızdır' derdiniz. 6 Bunları duyduyunuz, hepsini inceleyin. Peki, kabul etmeyecek misiniz? Simdiden size yeni şeyler, Bilmediğiniz gizli şeyler açıklayacağım. 7 Bunlar şimdi yaratılıyor, Geçmişte değil; Bugüne kadar duymadınız, Yoksa, 'Bunları biliyorduk' derdiniz. 8 Ne duyduyunuz, ne de anladınız, Öteden beri kulaklarınız tıkalı. Ne denli hain olduğunuzu biliyorum, Doğuştan isyankâr olduğunuz biliniyor. 9 Adım uğruna öfkemi gectirtiyorum. Ünümden ötürü kendimi tutuyorum, Yoksa sizi yok ederdim. 10 Bakın, gümüşü arıtır gibi olmasa da sizleri arıttım, Sıkıntı ocağında denedim. 11 Bunu kendim için, evet, kendim için yapıyorum. Adımı bayağılaştırmazı nasıl hoş görebilirim? Bana ait olan onuru başkasına vermem." 12 "Ey Yakup soyu, çağırıldığım İsrail, beni dinle: Ben O'yum; ilk Ben'im, son da Ben'im. 13 Yeryüzünün temelini elimle attım, Gökleri sağ elim gerdi. Onları çağırıldığımda Birlikte önmde dikiilorlur. 14 "Toplanıp dinleyin hepiniz: Putlardan hangisi bunları önceden bildirebildi? RAB'bin sevdigi kişi O'nun Babil'e karşı tasarlادığını yerine getirecek. Gúcunu Kildaniler'e karşı kullanacak. 15 Ben, evet, ben söyledim, onu ben çağırdım, Onu getirdim, görevini başaracak. 16 "Yaklaşın bana, dinleyin söyleyeceklerimi: Başlangıçtan beri açıkça konuşum, O zamandan bu yana oradayım." Egemen RAB şimdi beni ve Ruhu'nu gönderiyor. 17 Sizleri kurtaran İsrail'in Kutsalı RAB diyor ki, "Yararlı olanı size öreten, Gitmeniz gereken yolda sizi yürüten Tanrıñ RAB benim. 18 "Keşke buyruklarına dikkat etseydiniz! O zaman esenliğiniz ırmak gibi, Doğruluğunuz denizin dalgaları gibi olurdu. 19 Soyunuz kum gibi, Torunlarınız kum taneleri gibi olurdu. Adları ne unutulur, Ne de huzurmandan yok olurdu." 20 Babil'den çıkışın, Kildaniler'den kaçın, Sevinç çığlıklarıyla ilan edin bunu, Haberini duyurun, dünyanın dört bucağına yayın. "RAB, kulu Yakup'un soyunu kurtardı" deyin. 21 Onları çöllerden geçirirken susuzluk çekmeler, Onlar için sular akıtı kayadan, Kayayı yardı, sular fışkırdı. 22 "Kötülere esenlik yoktur" diyor RAB.

49 Ey kyi halkları, işitin beni, Uzaktaki halklar, iyi dinleyin. RAB beni ana rahmindeyken çağırıldı, Annemin karnındayken adımı koydu. 2 Ağızımı keskin kılıç yaptı, Elinin gölgésinde gizledi beni. Beni keskin bir ok yaptı, Kendi ok kılıfına sakladı. 3 Bana, "Kulumsun, ey İsrail, Görkemimi senin aracılıqlı göstericeğim" dedi. 4 Ama ben, "Boşuna emek verdim" dedim, "Gúcumu boş yere, bir hiç için tükettim. RAB yine de hakkımı savunur, Tanrıñ yaptıklarının karşılığını verir." 5 Kulu olmam için, Yakup soyunu kendisine geri getirmem, İsrail'i önünde toplamam için Rahimde beni biçimlendiren RAB şimdi şöyle diyor: -O'nun gözünde onurluyum, Tanrıñ bana güç kaynağı oldu.- 6 "Yakup'un oymaklarını canlandırmak, Sağ kalan İsaillileri geri getirmek için Kulum olman yeterli değil. Seni uluslara ışık yapacağım. Öyle ki, Kurtarışım yeryüzünün dört bucağına ulaşın." 7 İnsanların hor gördüğünne, Ulusların içrendigine, Egemenlerin kulu olana

İsrail'in Kurtarıcısı ve Kutsalı RAB diyor ki, "Seni seçmiş olan İsrail'in Kutsalı sadık RAB'den ötürü Krallar seni görünce ayağa kalkacak, Önderler yere kapanacak." 8 RAB şöyle diyor: "Lütuf zamanında seni yanıtlayacağım, Kurtuluş günü sana yardım edecek, Seni koruyacağım. Seni halka antlaşma olarak vereceğim. Öyle ki, yıkık ülkeyi yeniden kurasın, Mülk olarak yeni sahiplerine veresin. 9 Tutsaklara, 'Çökün', Karanlıkta kılere, 'Dışarı çıksın' diyeceler. Yol boyunca beslenecek, Her çiplak tepede otlak bulacaklar. 10 Açılmayacak, susamayacaklar, Kavurucu sıcak ve güneş çarpmayacak onları. Çünkü onlara merhamet eden kendilerine yol gösterecek Ve onları pınarlara götürürecek. 11 Bütün dağları yola dönüştüreceğim, Anayollarım yükseltilecek. 12 İşte halkın ta uzaklardan, Kimi kuzyeden, kimi batıdan, kimi de Sinim'den gelecek." 13 Ey gókler, sevinçle haykırın, Neşeyle coş, ey yeryüzü! Ey dağlar, sevinç çığlıklarına katılın, Çünkü RAB halkını avutacak, Ezilene merhamet gösterecek. 14 Oysa Siyon, "RAB beni terk etti, Rab beni unuttu" diyordu. 15 Ama RAB, "Kadın emzikteki çocuğunu unutabilir mi?" diyor, "Rahminden çıkan çocuktan sevecenliği esirger mi? Kadın unutabilir, Ama ben seni asla unutmam. 16 Bak, adını avuçlarına kazิดım, Duvarlarını gözlüyorum sürekli. 17 Oğulların koşar adım geliyor, Seni yıkıp vuran edenlerse çıkış gidecek. 18 Başını kaldır da çevrene bir bak: Hepsi toplanmış sana geliyor. Ben RAB, varlığım hakkı için diyorum ki, Onların hepsi senin süsün olacak, Bir gelin gibi takınacaksın onları. 19 "Çünkü yıkılmış, viraneye dönümüşün, Ülken yerle bir olmuştu. Ama şimdî halkına dar geleceksin, Seni harap etmiş olanlar senden uzak duracaklar. 20 Yitirdiğini sandığın çocukların sesini yine duyacaksın: 'Burası bize dardan geliyor, Yaşayacak bir yer ver bize' diyecekler. 21 O zaman içinden, 'Kim doğurdu bunları bana?' diyeceksin, 'Çocuklarımı yitirmiştim, doğuramıyorum. Sürgüne gönderilmiş, dışlanmıştır. Öyleyse bunları kim büyütüdü? Yapayalnız kalmışım, Nereden çıkış geldi bunlar?' 22 Egemen RAB diyor ki, "Bakin, uluslara elimle işaret verdigimde, Sançağımı yükselttiğimde halklara, Senin oğullarını kucaklarında getirecek, Kızlarını omuzlarında taşıyacaklar. 23 Krallar size babalı, Prenceler sútunnelik yapacak, Yüzüstü yere kapanıp Ayaklarının tozunu yalayacaklar. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın. Bana umut bağlayan utandırılmayacak." 24 Güçlünen ganimet elinden alınabilir mi? Zorbanın elindeki tutsak kurtulabilir mi? 25 Ama RAB diyor ki, "Evet, güçlünen elindeki tutsaklar alınacak, Zorbanın aldığı ganimet de kurtarılacak. Seninle çekişenle ben çekiceğim, Senin çocukların ben kurtaracağım. 26 Sana zulmedenlere kendi etlerini yedireceğim, Tatlı şarap içmiş gibi kendi kanlarıyla sarhoş olacaklar. Böylece bütün insanlar bilecek ki Seni kurtaran RAB benim; Kurtarıcin, Yakup'un Güçlüsü benim."

50 RAB şöyle diyor: "Boşadığım annenizin boşanma belgesi nerdedi? Hangi alacaklıma sattım siz? Suçlarınız yüzünden satıldınız, Anneniz isyanlarınız yüzünden dışlandı. 2 Geldiğimde neden kimse yoktu, Çağrırdığında niçin yanıt veren olmadı? Sizi kurtaramayacak kadar kısa mı elim, Ya da gücüm yok mu sizi özgür kılmaya? Azarlayarak denizi kurutur, Irmakları çöle çeviririm. Su kalmayıncı balıklar ölü ve kokar. 3 Gökler

karalar giydirir, Çul ederim onların örtüsünü." 4 Yorgunlara söyle destek olmayı bileyim diye Egemen RAB bana eğitilmişlerin dilini verdi. Eğitilenler gibi dinleyeyim diye kulağımı uyandırır her sabah. 5 Egemen RAB kulağımı açtı, Karşı koymadım, geri çekilmedim. 6 Bana vuranlara sırtımı açtım, Yanaklarımı uzattım sakalımı yolanlara. Aşağılamalardan, tükürükten yüzümü gizledim. 7 Egemen RAB bana yardım ettiği için Utanç duymam. Kararımдан dönmem, Utandırılmayacağımı bilirim. 8 Beni haklı çikan yakınımda. Benden davacı olan kim, yüzleşelim, Kimdir hasmım, çalışma çıksın. 9 Bana yardım eden Egemen RAB'dır, Kim suçlu çıkaracak beni? Onların hepsi giysi gibi eskiyecek, Tümünü güve yiip bitirecek. 10 Aranızda RAB'den korkan, Kulunun sözünü dinleyen kim var? Karanlıkta yürüyen, işgi olmayan, RAB'bin adına güvensin, Tanrı'na dayansın. 11 Ama ateş yakan, Alevli oklar kuşanan sizler, hepiniz, Atesinizin aydınlığında, Tutuşturduğunuz alevli okların arasında yürüyün. Benden alacağınız şudur: Azap içinde yatacaksınız.

51 "Doğruluğun ardından giden, RAB'be yönelen sizler, beni dinleyin: Yontulduğunuz kayaya, Çıkarıldığınız taş ocağına bakın. 2 Atanız İbrahim'e, sizi doğuran Sara'ya bakın. Çağrırdığında tek kişiydi İbrahim, Ama ben onu kutsayıp çoğalttım." 3 RAB Siyon'u ve bütün yıkıntılarını avutacak. Siyon çölünü Aden'e, bozkırı RAB'bin bahçesine döndürecek. Orada coşku, sevinç, Şükran ve ezgi olacak. 4 "Beni dinle, ey halkım, Bana kulak ver, ey ulusum! Yasa benden çıkacak, Halklara işik olarak adaletimi yerlestireceğim. 5 Zaferim yaklaştı, Kurtarılm ortaya çıktı. Halkları gücümle yöneteceğim. Kiyı halkları bana umut bağladı, Umutla gücümü bekliyorlar. 6 Başınızı kaldırıp göklere bakın, Aşaşa, yeryüzüne bakın. Çünkü bu gökler duman gibi dağıllacak, Giysi gibi eskiyecek yeryüzü; Üzerinde yaşayanlar sinek gibi ölecek. Ama benim kurtarışım sonsuz olacak, Ardı kesilmeyecek zaferimin. 7 "Ey sizler, doğru olanı bilenler, Yasami yüreğinde taşıyan halk, dinleyin beni! İnsanların aşağılamalarından korkmayın, Yılmayan sövgülerinden. 8 Güvenin yediği giysi gibi, Kurtçugun yediği yapığı gibi yitecekler. Oysa zaferim sonsuza dek kalacak, Kurtarışım kuşaklar boyu sürecek." 9 Uyan, ey RAB'bin gücü, uyan, kudreti kuşan! Eski günlerde, önceki kuşaklar döneminde olduğu gibi uyan! Rahav'ı parçalayan, Deniz canavarının bedenini deşen sen değil miydin? 10 Denizi, engin suların derinliklerini kurutan, Kurtulanların geçmesi için Denizin derinliklerini yola çeviren sen değil miydin? 11 RAB'bin kurtardıkları dönecek, Sevinçle haykırarak Siyon'a varacaklar. Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak. Onların olacak coşku ve sevinç, Üzüntü ve inilti kaçacak. 12 RAB diyor ki, "Sizi avutan benim, evet benim. Siz kimsiniz ki, ölümlü insandan, Ottan farksız insanoğlundan korkarsınız? 13 Sizi yaratan, gökleri geren, Dünyanın temellerini atan RAB'bi Nasıl olur da unutursunuz? Sizi yok etmeye hazırlanan zalimin öfkesinden Neden gün boyu yılan duruyorsunuz? Hani nerede zalimin gazabı? 14 Zincire vurulmuş tutsaklar Çok yakında özgürlüğe kavuşacak. Ölüm çukuruna inmeyecek, Ać kalmayacaklar. 15 Tanrıñız RAB benim. Dalgalar gürlesin diye denizi çalkalayan benim." O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dır! 16 "Sözlerimi ağızına koydum, Seni elimin gölglesiyle örttüm; Gökleri yerleştirmen, Yeryüzünün temellerini

atman Ve Siyon'a, 'Halkım sensin' demen için..." 17 Uyan, ey Yeruşalim, uyan, kalk ayağa! Sen ki, RAB'bin gazap kâsesini O'nun elinden içtin. Tamamını içtin sersemleten kâsenin. 18 Doğurdugün buna oğuldan sana yol gösteren yok, Elinden tutan da yok büyüttüğün buna oğuldan. 19 Başına çite felaket geldi, kim başsağlığı dileyecek? Yıkım ve kırım, kılık ve kılıç. Nasıl avutayım seni? 20 Oğulların bayıgin, ağa düşmüş ahular gibi Her sokak başında yatıyor. RAB'bin öfkесine de Tanrı'nın azarlayışına da doymuşlar. 21 Bu nedenle, ey ezilmiş Yeruşalim, Şarapsız sarhoş olmuş halk, şunu dinle! 22 Egemenin RAB, kendi halkını savunan Tanrı diyor ki, "Seni sersemleten kâseyi, gazabımın kâsesini Elinden aldım. Bir daha asla içmeyeceksin ondan. 23 Onu sana eziyet edenlerin eline vereceğim; Onlar ki sana, 'Yere yat da Üzerinden geçelim' dediklerinde, Sırtını toprak, yol ettin."

52 Uyan, ey Siyon, uyan, kudretini kuşan. Ey Yeruşalim, kutsal kent, güzel giysilerini giy. Çünkü sünnetsizlerle murdarlar Kapılarından asla içeri girmeyecek artık. 2 Üzerindeki tozu sil! Kalk, ey Yeruşalim, tahtına otur, Boyundaki zinciri çöz, Ey Siyon, tutsak kız. 3 RAB diyor ki, "Karşılıksız satılmışınız, Parasız kurtulacaksınız." 4 Egemen RAB diyor ki, "Halkım gurbette yaşamak için önce Mısır'a inmişti. Şimdi de Asurlular onları ezdi. 5 Halkım boş yere alınıp götürüldü, Benim burayla ne ilgim kaldı?" diyor RAB, "Yöneticileri feryat ediyor, Adıma günboyu sövülüyor" diyor RAB. 6 "Bundan ötürü halkım adımı bilecek, O gün, 'İşte ben' diyenin ben olduğunu anlayacak." 7 Dağları aşip gelen müjdecinin ayakları ne güzeldir! O müjdeci ki, esenlik duyuyor. İlkil müjdesi getiriyor, kurtuluş haberi veriyor. Siyon halkına, "Tanrıınız egemenlik sürüyor!" diye ilan ediyor. 8 Dinleyin! Bekçileriniz seslerini yükseltiyor, Hep birlikte sevinçle haykırıyorlar. Çünkü RAB'bin Siyon'a dönüşünü gözleriyle göremekeler! 9 Ey Yeruşalim yıkıntıları, Hep birlikte sevinçle haykırıp bağırm! Çünkü RAB halkını avuttu, Yeruşalim'i kurtardı. 10 Bütün ulusların gözü önünde Kutsal kolunu sıvadı, Dünyanın dört bucağı Tanrıımızın kurtarısını görecek. 11 Çekilin, çekilin, oradan çıkin, Murdara dokunmayın. Oradan çıkışın temizlenin, Ey RAB'be tapınma araçlarını taşıyan sizler! 12 Aceleye çıkmayacak, Kaçıp gitmeyeceksiniz; Çünkü RAB önünüzden gidecek, İsrail'in Tanrısı artınız olacak. 13 Bakın, kulum başşarı olacak; Üstün olacak, el üstünde tutulup alabildiğine yüceltilecek. 14 Birçokları onun karşısında dehşete düşüyor; Bücüm, görünüşü öyle bozuldu ki, İnsana benzer yanı kalmadı; 15 Pek çok ulus ona şaşacak, Onun önünde kralların ağızları kapanacak. Çünkü kendilerine anlatılmamış olanı görecek, Duymadıklarını anlayacaklar.

53 Verdiğimiz habere kim inandı? RAB'bin gücü kime açıkladı? 2 O RAB'bin önünde bir fidan gibi, Kurak yerdeki kök gibi büydü. Bakılacak biçimden, güzellikten yoksundu. Gönlümüzü çeken bir görünüşü de yoktu. 3 İnsanlarca hor görüldü, Yapayalnız bırakıldı. Aclar adamdı, hastalığı yakından tanıdı. İnsanların yüz çevirdiği biri gibi hor göründü, Ona değer vermedik. 4 Aslında hastalıklarımızı o üstlendi, Açılarımıza o yükledi. Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığını, Vurulup ezildiğini sandık. 5 Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onu

bedeni deşidi, Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çıktı. Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk. 6 Hepimiz koyn gibi yoldan sapmıştık, Her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi. 7 O baskın görüp eziyet çektisiye de Ağını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, Kırkıcların önünde sessizce duran koyn gibi Açımadı ağını. 8 Acımasızca yargılanıp ölümé götürüldü. Halkının isyanı ve hak ettiği ceza yüzünden Yaşayanlar diyarından atıldı. Onun kuşağından bunu düşünen oldu mu? 9 Şiddete başvurmadığı, Ağızından hileli söz çıkmadığı halde, Ona kötülerin yanında bir mezar verildi, Ama öldüğünde zenginin yanındaydı. 10 Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü, Açı çekmesini istedi. Canını suç sunusu olarak sunarsa Soyundan gelenleri görecek ve günleri uzayacak. RAB'bin istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek. 11 Canını feda ettiği için Gördükleriyle hoşnut olacak. Doğru kulum, kendisini kabul eden birçoğunu aklayacak. Çünkü onların suçlarını o üstlendi. 12 Bundan dolayı ona ünlüler arasında bir pay vereceğim, Ganimeti güçlülerle paylaşacak. Çünkü canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı. Pek çoklarının günahını o üzerine aldı, Başkaldıranlar için de yalvardı.

54 "Çocuk doğurmayan ey kısır kadın, Sevinç çığlıklarını at; Ey doğum ağrısı nedir bilmeyen sen, Sevinçle haykır, bağır. Çünkü terk edilmiş kadının, Evli kadından daha çok çocuğu olacaktır" diyor RAB. 2 "Çadırının alanını genişlet, Perdelerini uzat, çekinme. Gergi iplerini de uzat, kazıklarını sağlamlaştır. 3 Çünkü sağa sola yayılacaksn, Soyundan gelenler ulusları mülk edinecek, Issız kentlere yerleşecek. 4 "Korkma, ayıplanmayacaksın, Utanma, aşağılanmayacaksın. Unutacaksın gençliğinde yaşadığı utancı, Dulluk ayıbını artık anmayıacsın. 5 Çünkü kocan, seni yaratandır. O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dır, İsrail'in Kutsalı'dır seni kurtaran. O'na bütün dünyanın Tanrısı denir." 6 Tanrıñ diyor ki, "RAB seni terk edilmiş, Ruhu kederli bir kadın, Genç yaşıta evlenip sonra dışlanmış Bir kadın olarak çağırıyor: 7 'Bir an için seni terk ettim, Ama büyük sevecenlikle geri getireceğim. 8 Bir anlık taşın öfkeyle senden yüz çevirmiştim, Ama sonsuz sadakatle sana sevecenlik göstereceğim.' Seni kurtaran RAB böyle diyor. 9 'Bu benim için Nuh tufanı gibidir. Nuh tufanının bir daha yeryüzüne Kaplamayaçagina nasıl ant içtimse, Sana öfkelenmeyeceğime, Seni azarlamayaçığma da ant içiyorum. 10 Dağlar yerinden kalksa, tepeler sarsılsa da Sadakatim senin üzerinden kalkmaz, Esenlik antlaşmam sarsılmaz' Diyor sana merhamet eden RAB. 11 "Ey kasırgaya tutulmuş, Avuntu bulmamış ezik kent! Taşlarını koyu harçla yerine koyacak, Temellerini laciverttaşla atacağım. 12 Kale burçlarını yakuttan, Kapılarını mücevherden, Surlarını değerli taşlardan yapacağım. 13 Bütün çocukların ben RAB eğiteceğim, Esenlikleri tam olacak. 14 Doğrulukla gülenecek, Baskıdan uzak olacak, korkmayacaksn. Dehşet senden uzak kalacak, sana yaklaşmayacak. 15 Sana saldırın olursa, benden olmadığını bil. Sana saldırın herkes önünde yenilgiye uğrayacak. 16 'İşte, kor halindeki atesi üfleyen, Amaca uygun silah yapan demirci ben yarattım. Yok etsin diye yıkıcı da ben yarattım. 17 Ama sana karşı yapılan hiçbir silah işe yaramayacak, Mahkemedede seni suçlayan her dili Suçu

çıkaracaksın. RAB'be kulluk edenlerin mirası şudur: Onların gönencisi bendendir" diyor RAB.

55 "Ey susamış olanlar, sulara gelin, Parası olmayanlar, gelin, satın alın, yiyn. Gelin, şarabı ve süüt parası, bedelsiz alın. **2** Paranızı neden ekmek olmaya, Emeğinizi doyurmaya harcıyoruzsunuz? Beni iyi dinleyin ki, iyi olanı yiyeyiniz, Bolluğun tadını çıkarasınız! **3** "Kulak verin, bana gelin. Dinleyin ki yaşayınız. Ben de sizinle sonsuz bir antlaşma, Davut'a söz verdığım kalıcı iyilikleri içeren bir antlaşma yapayım. **4** Bakın, onu halklara tanık, Önder ve komutanıaptım. **5** Tanımadığınız ulusları çağıracaksınız, Sizi tanımayan uluslar koşa koşa size gelecek. Tanrıınız RAB'den, İsrail'in Kutsal'ından ötürü gelecekler. Çünkü RAB sizleri yüceltecek." **6** Bulma fırsatı varken RAB'bi arayın, Yakındayken O'na yakarın. **7** Kötü kişi yolunu, Fesatçı düşüncelerini bırakın; RAB'be dönsün, merhamet bulur, Tanrıımız'a dönsün, bol bol bağısanır. **8** "Çünkü benim düşüncelerim Sizin düşünceleriniz değil, Sizin yollarınız benim yollarım değil" diyor RAB. **9** "Çünkü gökler nasıl yeryüzünden yüksekle, Yollarım da sizin yollarınızdan, Düşüncelerim düşüncelerinizden yüksektir. **10** Gökten inen yağmur ve kar, Toprağı sulamadan, yeri yesertmeden, Ekinciye tohum, yiye ekmek vermeden Nasıl göge dönmezse, **11** Ağızından çıkan söz de öyle olacaktır. Bana boş dönmeyecek, İstemimi yerine getirecek, Yapması için onu gönderdiğim işi başaracaktır. **12** Sevinçle çıkacak, Esenlikle geri götürüleceksiniz. Dağlar, tepeler öünüüzde sevinçle çığıracak, Kirdaki bütün ağaçlar alkış tutacak. **13** Dikenli çalı yerine çam, İslangan yerine mersin ağacı bitecek. Bunlar bana ün getirecek, Yok olmayan sonsuz bir belirti olacak."

56 RAB şöyle diyor: "Adil ve doğru olanı koruyup yerine getirin. Çünkü doğruluğum gelmek, Adaletim görmemek üzeredir. **2** Bunu yapan insana, Buna simsiki sarılan insanoğluna ne mutlu! Şabat Günü'nü tutar, bayağılaştırmaz, Her türlü kötülükten sakınır." **3** RAB'be bağlanan hiçbir yabancısı, "Kuşkusuz RAB beni halkından ayıracak", Hiçbir hadim da, "Ben kuru bir ağaçım" demesin. **4** Çünkü RAB diyor ki, "Şabat günlerimi tutan, Beni hoşnut edeni seçenek, Antlaşmama simsiki bağlı kalan hadıma **5** Evinde, evimin dört duvarı arasında Oğullardan da kızlardan da daha iyi bir anıt ve ad vereceğim; Yok edilemez, ebedi bir ad olacak bu. **6** "RAB'be hizmet etmek, Onun adını sevmek, Kulu olmak için O'na bağlanan yabancıları, Şabat Günü'nü tutan, bayağılaştırmayan, Antlaşmama simsiki bağlı kalan herkesi, **7** Kutsal dağıma getirip Dua evimde sevindireceğim. Yakmalık sunularıyla kurbanları Sunağında kabul edilecek, Çünkü evime 'Bütün ulusların dua evi' deneyecek." **8** İsrail'in sürgünlerini toplayan Egemen RAB diyor ki, "Toplanmış olanlara katmak üzere Daha başkalarını da toplayacağım." **9** Ey bütün kır hayvanları, Ormanda yaşayan bütün hayvanlar, Yiyp bitirmek için gelin! **10** İsrail'in bekçileri kördür, hepsi bilgisizdir. Havlayamayan dilsiz köpekler gibidirler. Uzanıp düş görürler, Uykuyu pek severler! **11** Doymak bilmeyen azıgin köpeklerle benzerler, Akı kit çobanlar bunlar! Kendi yollarına döndüler, Her biri yalnız kendi çıkarını düşünüyor. **12** Birbirlerine, "Haydi, şarap getirelim,

Bol bol içki içelim! Yarın da bugün gibi geçecek, Hatta çok daha iyi olacak" diyorlar.

57 Doğru kişi ölüp gidiyor, Kimsenin umurunda değil. Sadık adamlar da göçüp gidiyor; Kimse doğru kişinin göçüp gitmekle Kötülükten kurtulduğunu farkında değil. **2** Doğru kişi esenliğe kavuşur, Doğru yolda yürümuş olan mezarında rahat uyur. **3** Ama siz, ey falci kadının çocukları, Fahışalık ve zina edenlerin soyu, buraya gelin! **4** Siz kiminle alay ediyorsunuz? Kime dedik bükyör, dil çıkarıyorsunuz? Ağaçlar arasında, bol yapraklı her ağaçın altında Şehvetle yanıp tutuşan, Vadilerde, kaya kovuklarında çocukların kurban eden, İsyancı torunları, yalan soyu değil misiniz siz? **6** Sizin payınız Vadinin düzgün taşlarından yapılan putlardır, Evet, sizin nasibiniz onlardır! Onlara dökmeli sunular döktünüz, Tahıl sunuları sundunuz. Bütün bunlardan sonra siz cezalandırmaktan çekinemeceğini mi sanıyorsunuz? **7** Yatağınızı ulu, yüksek dağa serdiniz, Oraya bile kurban kesmeye gidiyorsunuz. **8** Kapılarınızın, sövelerinizin arkasına içren simgeler koyduınız. Beni bırakın, Yataklarınızı ardına kadar açıp içine girdiniz, Oynaşlarınızla anlaşıp birlikte yatmaya can atıyorsunuz. Onların çıplaklığını seyyrettiniz. **9** Çeşit çeşit hoş kokular sürüp ilah Molek'e yağ götürdünüz. Elçilerinizi ta uzaklırlara gönderdiniz, Ölüler diyarına dek alçaltıınız kendinizi. (*Sheol h7585*) **10** Uzun yolculuklar siz yorduğu halde, "Pes ettim" demediniz. Güçünüzü tazeleyip durdunuz, Bu nedenle de tükenmediiniz. **11** "Sizi kaygilandıran, korkutan kim ki, Bana ihanet ediyor, beni anmiyor, Yüreğinizde bana yer vermiyorsunuz? Benden korkmamanızın nedeni Uzun zamandır suskun kalışım değil mi? **12** Sözde doğruluğunuza da yaptıklarınızı da ilan edeceğim, Bunların size yararı olmayacak. **13** Feryat ettiğinizde Topladığınız putlar sizi kurtarsın bakalım! Rüzgar hepsini silip süpürecek, Bir soluk onları alıp götürecek. Bana sığınansa ülkeyi mülk edinecek, Kutsal dağımı miras alacak." **14** RAB diyor ki, "Toprak yiyp yol yapın, Halkının yolundaki engelleri kaldırın." **15** Yüce ve görkemli Olan, Sonsuzlukta yaşayan, adı Kutsal Olan diyor ki, "Yüksek ve kutsal yerde yaşadığım halde, Alçakgönüllülerle, ezilenlerle birlikteyim. Yüreklerini sevindirmek için ezilenlerin yanındayım. **16** Çünkü sonsuza dek davacı ve öfkeli olacak değilim, Öyle olsa, yarattığım canlarla ruhlar arasında dayanamazdım. **17** Haksız kazanç suçuna öfkelenip halkı cezalandırdım, Öfkeyle yüzümü çevirdim onlardan. Ne var ki, inatla kendi yollarından gittiler. **18** "Yaptıklarını gördüm, Ama onları iyileştirip yol göstericeğim. Karşılık olarak hem onları Hem de aralarında yas tutanları avutacağım. **19** Dudaklardan övgü sözleri döktüreceğim. Uzaktakine de yakındakine de Tam esenlik olsun" diyor RAB, "Hepsini iyileştireceğim." **20** Ama kötüler çalkalanan deniz gibidir, O deniz ki, rahat duramaz, suları çamur ve pislik savurur. **21** "Kötülere esenlik yoktur" diyor Tanrırm.

58 "Avaz avaz bağırın, çekinmeyin, Sesinizi boru sesi gibi yükseltin; Halkıma isyanınızı, Yakup soyuna günahlarını bildirin. **2** Bana her gün danışıyor, Yollarımı öğrenmekten zevk duyuyorlarım! Doğru davranıştan, Tanrı'sının buyruğundan ayrılmayan bir ulusmuş gibi... Benden adil yargilar diliyor, Bana yaklaşmaktan zevk alıyorlarım. **3** Diyorlar ki, 'Oruç

tuttuğumuza neden görmüyorum, İsteklerimi denetlediğimi neden fark etmiyorsun?" "Bakin, oruç tuttuğunuz gün keyfinize bakıyor, İşçilerini ezivorsunuz. **4** Orucunuz kavgayla, çekişmeyele, Şiddetli yumruklaşmayla bitiyor. Bugünkü gibi oruç tutmakla Sesinizi yükseklerde duyuramazsınız. **5** İstediğim oruç bu mu sanıyorsunuz? İnsanın isteklerini denetlemesi gereken gün böyle mi olmalı? Kamiş gibi baş ekip çul ve kül üzerine mi oturmali? Siz buna mı oruç, RAB'bi hoşnut eden gün diyorsunuz? **6** Benim istedim oruç, Haksız yere zincire, boyunduruğa vurulanları salıvermek, Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak, Her türlü boyunduruğu kırmak değil mi? **7** Yiyeceğinizi açla paylaşmak değil mi? Barınaksız yoksulları evinize alır, Çiplak gördüğünüzü giydirir, Yakınlarınızdan yardımınızı esirgemezseniz, **8** İşığınız tan gibi ağaracak, Çabucak şifa bulacaksınız. Doğruluğunuza ötüründen gidecektir, RAB'bin yüceliği artınız olacak. **9** O zaman yardım çağrılarını RAB yanıtlayacak, Feryat ettiinizde, 'İşte buradayım' diyecek. "Eğer boyunduruğa, başkalarını suçlamaya, Kötüçül konuşmalara son verirseniz, **10** Açılar uğruna kendinizi feda eder, Yoksulların gereksinimini karşılsarsanız, İşığınız karanlıkta parlayacak, Karanlığınız ölen gibi işiyacak. **11** RAB her zaman size yol gösterecek, Kurak topraklarda sizi doyurup güçlendiricek. İyi sulanmış bahçe gibi, Tükenmez su kaynağı gibi olacaksınız. **12** Halkınız eski yıklıntıları onaracak, Geçmiş kuşakların temelleri üzerine Yeni yapılar dikeceksiniz. 'Duvardaki gedikleri onaran, Sokakları oturulacak hale getiren' denecek sizlere. **13** "Kutsal günümde dilediğinizi yapmaz, Şabat Günü'nü çiğnemezseniz, Şabat Günü'ne 'Zevkli', RAB'bin kutsal günün'e 'Onurlu' derseniz, Kendi yolunuzdan gitmez, Keyfinize bakmayıp boş konulara dalmaz, O günü yüceltirsenez, **14** RAB'den zevk alırsınız. O zaman sizi yeryüzünün yüksek yerlerine çıkarır, Atanız Yakup'un mirasıyla doyururum." Bunu söyleyen RAB'dır.

59 Bakın, RAB'bin eli kurtaramayacak kadar kısa, Kulağı duymayacak kadar sağlam da değildir. **2** Ama suçlarınız sizi Tanrıınızdan ayırdı. Günahlarınızdan ötürü O'nun yüzünü göremez, Sesinizi işittiremez oldunuz. **3** Çünkü elleriniz kanla, Parmaklarınız suça kirlendi. Dudaklarınız yalan söyledi, Diliniz kötülük mirıldanıyor. **4** Adaletle dava açan, Davasını dürüstçe savunan yok. Boş laflara güveniyor, yalan söylüyorlar. Fesada gebe kalıp kötülük doğuruyorlar. **5** Engerek yumurtaları üzerinde kuluçkaya yatiyor, Örümcek ağı dokuyorlar. Onların yumurtalarından yiyecek olur, Kırılan yumurtadan engerek yavrusu çıkar. **6** Dokudukları ağıdan giysi olmaz, Elleriyle yaptıklarıyla örtünemeyecekler. Eylemleri kötü eylemlerdir, Elleri zorbalığın araçlarıdır. **7** Ayakları kötülüğe koşar, Çekinmeden suçsuz kanı dökerler. Akılları fikirleri hep kötülükte, Şiddet ve yıkım var yollarında. **8** Esenlik yolunu bilmezler, İzledikleri yolda adalet yoktur. Kendilerine çarpık yollar yapılırlar, O yoldan gidenlerin hiçbiri esenlik nedir bilmez. **9** Diyorlar ki, "Bu yüzden adalet bizden uzak, Doğruluk bize erişemiyor. İlk bekliyoruz, yalnız kararlı var; Parıltı bekliyor, koyu kararlıktan yürüyoruz. **10** Kör gibi duvarı el yordamıyla arıyar, Yolumuzu bulmaya çalışıyoruz. Öğle vakti alaca kararlıktaymış gibi tökezliyoruz, Güçlüler arasında ölüler gibiyiz. **11** Hepimiz ayı gibi homurdanıyor, Güvercin gibi inim inim inliyoruz. Adalet bekliyoruz, ortada yok;

Kurtuluş bekliyoruz, bizden uzak. **12** Çünkü sana çok kez başkalındırıksın, Günühalarımız bize karşı tanıklık ediyor, İsyancılarım hep yanımızda. Suçlarınızı kabul ediyoruz. **13** Başkalındırıksın RAB'bi yadsıdık, Tanrıımız'ı izlemez olduk. Zorbalık, isyan dolu sözler söyledi, Yüreğimde tasarlardığımız yalanları mirıldandık. **14** Adalet püskürtüldü, doğruluk bizden uzak duruyor. Çünkü gerçek, kent meydanında sendeleyip düştü, Dürüstlük aramıza giremez oldu. **15** Hiçbir yerde gerçek yok, Kötülükten çekinen soyuluyor!" RAB olanları gördü ve adaletin yokluğuna üzüldü. **16** Kimsenin olmadığını gördü, Aracılık edecek birinin olmadığına şaşırdı. Kendi gücüyle kurtuluş sağladı, Doğruluğu O'na destek oldu. **17** Doğruluğu göğüslen gibi kuşandı, Kurtuluş müferrini başına taktı, Öz giysisini giydi, Gayreti kaftan gibi sarındı. **18** Herkese yaptıklarının karşılığını verecek. Düşmanlarına öfkeyle, Hasımlarına ve kıyı halklarına cezaya karşılık verecek. **19** Böylece batıdan doğuya kadar insanlar RAB'bin adından ve yüceliğinden korkacak. Çünkü düşman azgın bir ırmak gibi geldiğinde, RAB'bin Ruhu onu kaçırtacak. **20** RAB diyor ki, "Kurtarıcı Siyon'a, Yakup soyundan olup başkalıdmaktan vazgeçenlere gelecek. **21** Bana gelince, onlarla yapacağım antlaşma sudur: Üzerindeki Ruhum, ağızına koyduğum sözler Şimdi de senin, çocukların, Torunlarının ağızından düşmeyecek."

60 "Kalk, parla; Çünkü İşığın geliyor, RAB'bin yüceliği üzerine doğuyor. **2** Dünüyayı karanlık, halkları koyu karanlık örtüyor, Oysa RAB senin üzerine doğacak, Yüceliği üzerinde görünecek. **3** Uluslar senin İşığına, Krallar üzerine doğan aydınlığa gelecek. **4** "Başını kaldır da çevrene bir bak, Hepsi toplanmış sana geliyor. Oğulların uzaktan geliyor, Kızların kucakta taşıyor. **5** Bunu görünce yüzün parlayacak, Yüreğin heyecandan hızlı hızlı çarpacak; Çünkü denizin zenginlikleri senin olacak, Ulusların serveti sana akacak. **6** "Deve sürüleri, Midyan'ın ve Ef'a'nın deve yavruları Senin topraklarını dolduracak. Bütün Saba halkı geliyor, Altın ve gümüş getiriyor, RAB'bin erdemlerini ilan ediyorlar. **7** Kedar'ın bütün sürüleri sana gelecek, Nevayot'un koçları senin buyruğunda olacak, Sunağının üzerinde kabul edilen sunular olarak sunulacak. Böylece görkemli tapınağıma daha görkemli kılacağım. **8** "Nedir bunlar, bulut gibi, Yuvalarına yaklaşan güverciner gibi süzülüp gelenler? **9** Bana umut bağlayan kıyı halklarının, Ticaret gemileri öncülüğünde Senin çocukların altınılarıyla, gümüşleriyle birlikte Tanrıın RAB'bin adı için, İsrail'in Kutsalı için Uzaktan getiren gemileridir bunlar. RAB seni görkemli kııldı. **10** "Yabancılar senin surlarını onaracak, Kralları sana hizmet edecek. Ökelendığımde seni cezalandırdıysam da, Kabul ettiğimde sana merhamet göstereceğim. **11** Kapılarını hep açık duracak, Ulusların serveti ve zafer alayları ardında yürütülen yenik krallar Gece gündüz açık kalan bu kapılardan girsın diye. **12** Çünkü sana kulluk etmeyen ulus ya da krallık yok olacak, Evet, o uluslar tam bir yükme uğrayacak. **13** "Lübnan'ın görkemi olan çam, köknar ve selvi ağaçları, Tapınağımı süslemek için hep birlikte sana taşınacak. Ayak bastığım yeri görkemli kılacağım. **14** Seni ezenlerin çocuklar Gelip önünde eğilecekler; Seni hor görenlerin hepsi, 'RAB'bin kenti, İsrail'in Kutsalı'nın Siyon'u' Diyerek ayaklarına kapanacaklar. **15** "Kimsenin uğramadığı,

terk edilmiş, Nefret edilen bir yer olduğun halde Seni sonsuz bir övünç kaynağı, Bütün kuşakların sevinci kılacağım. **16** Uluslar ve krallıklar Bir anne gibi seni emzirecekler. O zaman bileyceksin ki, seni kurtaran RAB, Seni fidyeyle kurtaran, Yakup'un Güçlüsü benim. **17** Sana tunç yerine altın, Demir yerine gümüş, ağaç yerine tunç, Taş yerine demir getireceğim. Barış yöneticin, doğruluğu önderin yapacağım. **18** Ülkenden şiddet, sınır boyalarından Soygun ve yıkım haberleri duyulmayacak artık. Surlarına Kurtuluş, kapılarına Övgü adını vereceksin. **19** "Gündüz işığın güneş olmayacak artık, Ay da aydınlatmayacak seni; Çünkü RAB sonsuz işığın, Tanrı'nın görkemin olacak. **20** Artık güneşin batmayacak, ayın çekilmeyecek. Çünkü RAB sonsuz işığın olacak, Sona erecek yas günlerin. **21** Halkının hepsi doğru kişiler olacak; El emeğim, görkemimi göstermek için diktğim fidan, Ülkeyi sonsuza dek mülk edinecek. **22** En küçük ailen bini bulacak, Sayıca en az olanı koca bir ulus olacak. Ben RAB, zamanı gelince bunu hızlandıracağım."

61 Egemen RAB'bin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yokşullara müjde iletmek için meshetti. Yüreği ezik olanların yaralarını sarmak için, Tutsaklırla serbest bırakılacaklarını, Zindanlarda bulunanlara kurtulacaklarını, RAB'bin lütfü yılını, Tanrı'mızın ölçü alacağı günü ilan etmek, Yas tutanların hepsini avutmak, Siyon'da yas tutanlara yardım sağlamak –Kül yerine çelenk, Yas yerine sevinç yağı, Çaresizlik ruhu yerine Onlara övgü giysisini vermek– için RAB beni gönderdi. Öyle ki, RAB'bin görkemini yansıtmak için, Onlara "RAB'bin dittiği doğruluk ağaçları" densed. **4** O zaman eski yıkıntıları yeniden inşa edecek, Çoktan viraneye dönümüş yerleri yeniden kuracak, Kuşaklar boyu yıkık kalmış kentleri onaracaklar. **5** Yabancılar sürülerinizi güdecek, İrgatınız, bağıncınız olacaklar. **6** Sizlerse RAB'bin kâhinleri, Tanrı'mızın görevlileri diye çağrılabıksınız. Ulusların servetiyle beslenecek, Zenginlikleriyle övüneceksiniz. **7** Utanç yerine iki kat onur bulacaksınız, Aşağılanma yerine payınızla sevineceksiniz, Böylece ülkenizde iki kat mülk edineceksiniz; Sevinciniz sonsuz olacak. **8** "Çünkü ben RAB adaleti severim, Nefret ederim soygun ve haksızlıktan. Sözümde durup hak ettiklerini verecek, Onlarla ebedi bir antlaşma yapacağım. **9** Soylarından gelenler uluslar arasında, Torunları halklar arasında tanınacak. Onları gören herkes RAB'bin kutsadığı soy olduklarını anlayacak." **10** RAB'de büyük sevinç bulacağım, Tanrı'yla yüreğim cosacak. Çünkü çelenkle süslenmiş güvey gibi, Takılarını kuşanmış gelin gibi, Bana kurtuluş giysisini giydi, Beni doğruluk kaftanıyla örtti. **11** Toprak filizlerini nasıl çıkartır, Bahçe ekilen tohumları nasıl yetiştireceğim, Egemen RAB de doğruluk ve övgüyü Bütün ulusların önünde öyle yetiştirecek.

62 Zaferi ışık gibi parlayıcaya, Kurtuluşu meşale gibi yanına dek Siyon uğruna susmayacak, Yeruşalımlı uğruna sessiz kalmayacağım. **2** Uluslar senin zaferini, Bütün krallar görkemini göreceğ. RAB'bin kendi ağızıyla belirlediği yeni bir adla anılabıksın. **3** RAB'bin elinde güzellik tacı, Tanrı'nın elinde krallık sarığı olacaksın. **4** Artık sana "Terk edilmiş", Ülkene "Virane" denmeyecek; Bunun yerine sana "Sevdigim", Ülkene "Evli" deñecék. Çünkü RAB seni seviyor, Ülken de evli sayılacak. **5** Bir delikanlı bir kızla nasıl evlenirse, Oğulların da

seninle öyle evlenecek. Güvey gelinle nasıl sevinirse, Tanrı'nda seninle öyle sevinecek. **6** Ey Yeruşalim, surlarına bekçiler diktim, Gece gündüz hiç susmayacaklar. Ey RAB'be sözünü anımsatanlar, Yeruşalımlı pekiştirene, Onu yeryüzünün övüncü kılana dek Durup dinlenmeden RAB'be yakarın, O'na rahat vermeyin. **8** RAB sağ elini, gücü kolunu kaldırıp ant içti: "Tahilini bir daha düşmanlarına yedirmeyeceğim, Emek verdığın yeni şarabı yabancılar içmeyecek. **9** Tahılı devşiren yiyecek Ve RAB'be övgüler sunacak. Üzümü toplayan, Şarabını kutsal avlularında içecek." **10** Geçin, geçin kent kapılarından! Halkın yolunu açın! Toprak yiyip yol yapın, Taşları ayılayın, uluslararası sancak dikin! **11** RAB çığlığını dünyadan dört bucağına duyurdu: "Siyon kızına, 'İşte kurtuluşun geliyor' deyin, 'Ücreti kendisiyle birlikte, ödülu öndündedir.'" **12** Siyon halkına, "RAB'bin fidyeyle kurtardığı kutsal halk" diyecekler. Ve sen Yeruşalim, "Aranan, terk edilmemiş kent" diye anılabıksın.

63 Edom'dan, Bosra'dan Al giysiler içinde bu gelen kim? Göz kamaştırıcı giysiler içinde, Büyüük güçle yürüyen kim? "O benim! Adaleti duyuran, Kurtarmaya gücü olan." **2** Giysilerin neden kırmızı? Üstün başın neden çukurda üzüm çiğnayan biri gibi kızıla bulanmış? **3** Çukurda üzüm tek başına çiğnedim, Yanında halklardan kimse yoktu. Öfkeyle çiğnedim onları, Gazapla ayaklarının altına aldım. Kanları giysilerime sıçradı, bütün elbisemi kırlettı. **4** Çünkü ölçü alma günü yüreğimdeydi, Halkımı kurtaracağım yıl gelmişti. **5** Baktım, yardım edecek kimse yoktu, Destek verecek kimseyin olmasına şaştım; Gürüm kurtuluş sağladı, Gazabım bana destek oldu. **6** Öfkeyle halkları çiğnedim, Onları gazapla sarhoş ettim, Yere akittim kanlarını." **7** Şefkatı ve iyiliği uyarınca Bizim için yaptıklarından, evet, İsrail halkı için yaptığı bütün iyiliklerinden ötürü RAB'bin iyiliklerini ve övülesi işlerini anacağım. **8** RAB dedi ki, "Onlar kuşkusuz benim halkım, Beni aldatmayacak çocukların." Böylece onların Kurtarıcısı oldu. **9** Sıkıntı çektilerinde O da sıkıntı çekti. Huzurundan çıkan melek onları kurtardı. Sevgisi ve merhametinden ötürü onları kurtardı, Geçmişte onları sürekli yüklenip taşıdı. **10** Ama başkaldırıp O'nun Kutsal Ruhu'nu incittiler. O da düşmanları olup onlara karşı savaşı. **11** Sonra halkı eski günleri, Musa'nın dönemini anımsadı. "Çobanlarıyla birlikte onları denizden geçiren, Kutsal Ruhu'nu aralarına yerleştiren, Görkemli gücüyle Musa'nın sağında yol alan, Sonsuz onur kazanmak için örülerinde suları yaran, Bir at nasıl tökezlemeden kıldan geçerse Onları deniz yatağından öyle geçiren RAB nerdede?" Diye sordular. **14** Ovaya götürülen sürü gibi RAB'bin Ruhu onları rahata kavuşturdu. İşte adını onurlandırmak için Halkına böyle yol gösterdi. **15** Ya RAB, gökten bak, Kutsal, görkemli ve yüce yerinden bizi gör! Gayretin, gücün nerdede? Gönlündeki özlem ve merhameti Bizden esirgedin. **16** Babamız sensin. İbrahim bizi tanımasa da, İsrail bizi kabul etmese de, Babamız'sın, ya RAB, Ezelden beri adın "Kurtarıcımız"dir.

17 Ya RAB, neden bizi yolundan saptırıyor, İnatçı kılıyor, Senden korkmamızı engelliyorsun? Kulların uğruna, Mirasın olan oymakların uğruna geri dön. **18** Kutsal halkın kısa süre tapınağına sahip oldu, Ama düşmanlarımız onu çiğnedi. **19** Öteden beri yönetmediğin, Sana ait olmayan bir halk gibi oldu.

64 Ya RAB, adını düşmanlarına duyurmak için Keşke gökleri
yarıp insen! Dağlar önünde sarsılsın! Gelişin, ateşin çalıları
tutuşturmasına, Suyu kaynatmasına benzese! Uluslar senin
önünde titrese! **3** Beklemediğimiz olağanüstü işler yaparak
Yeryüzüne indin, dağlar önünde sarsıldı. **4** Çünkü kendisine umut
bağlayanlar için Etkin olan tek Tanrı sensin; Senden başkasını
hiçbir zaman hiç kimse iştmedi, Hiçbir kulak duymadı, hiçbir göz
görmedi. **5** Doğru olanı sevinçle yapanların, Senin yollarından
yürüüp seni unutmayanların yardımına koşarsın. Ama onlara
karşı uzun süre günah işlediğimizde öfkelendin. Nasıl kurtuluruz?
6 Hepimiz murdar olanlara benzedik, Bütün doğru işlerimiz
kirlili paçavra gibi. Yaprağ gibi soluyoruz, Suçlarımız rüzgar gibi
sürükleyip götürüyor bizi. **7** Adıyla seni çağırın, sana tutunmak
için çaba gösteren yok; Çünkü bizden yüz çevirdin, Suçlarımız
yüzünden bizi tükettin. **8** Yine de Babamız sensin, ya RAB, Biz
kiliz, sen çömlekçisin. Hepimiz senin ellerinin eseriyiz. **9** Ya
RAB, fazla öfkelenme, Suçlarınızı sonsuza dek anma. Lütfen
bak bize, hepimiz senin halkınız. **10** Kutsal kentlerin çölleştii,
Siyon çöl oldu, Yeruşalim viraneye döndü. **11** Atalarımızın sana
övgü sunduğu Kutsal ve görkemli tapınağımız yandı, Değer
verdiğimiz her yer yıkıntıya döndü. **12** Bunlara karşın, ya RAB,
Hâlâ kendini tutacak misin, Suskun kalıp bize alabildiğine eziyet
çektirecek misin?

65 "Beni sormayanlara göründüm, Aramayanlar beni buldu.
Adımla anılmayan bir ulusa, 'Buradayım, buradayım'
dedim. **2** Kötü yolda yürüyen, Kendi tasarılarının ardından
giden Asi bir halka Bütün gün ellerimi uzunga durdum. **3** O
halk ki, bahçelerde kurban keserek, Tuğlalar üzerinde buhur
yakarak Gözümün içine baka baka boyuna öfkelendirir beni.
4 Mezarlıkta oturur, Gizli yerlerde geceler, Domuz eti yerler;
Kaplarında haram et var. **5** Birbirlerine, 'Uzak dur, yaklaşma' derler,
'Çünkü ben senden daha kutsalim.' Böyleleri burnunda
duman, Bütün gün yanan ateşdir. **6** "Bakin, yanıt önde yazılı
duruyor. Susmayacak, suçlarının karşılığını vereceğim. Onların
da atalarının da suçlarının cezasını Başlarına getireceğim"
diyor RAB. "Çünkü dağların üzerinde buhur yaktılar, Tepelerin
üzerinde beni aşağıladılar. Bu nedenle eskiden yaptıklarının
karşılığını Başlarına getireceğim." **8** RAB diyor ki, "Taneleri
sulu salkımı görünce, Halk, 'Salkımı yok etmeyin, bereket
onda' diyor. Kullarımın hatrı için ben de öyle yapacağım,
Onların hepsini yok etmeyeceğim. **9** Yakup soyunu südürecek,
Dağlarımı miras alacak olanları Yahuda soyuna bırakacağım.
Seçiklerim oraları miras alacak, Kullarım orada yaşayacak.
10 Sharon bana yönelen halkın sürülerine ağıl, Akor Vadisi
siğirlarına barınak olacak. **11** "Ama sizler, RAB'bi terk edenler,
Kutsal dağımı unutanlar, Talih ilahına sofra kuranlar, Kismet
ilahına karışık şarap sunanlar, **12** Ben de sizi kılıca kismet
edeceğim, Boğazlanmak üzere eğileceksiniz hepiniz. Çünkü
çağırıldığında yanıt vermediniz, Konuşduğumda dinlemediiniz;
Gözümde kötü olanı yaptınız, Hoşlanmadığımı seçtiniz." **13** Bu
yüzden Egemen RAB diyor ki, "Bakin, kullarım yemek yiyecek,
Ama siz aç kalacaksınız. Kullarım içecek, Ama siz susuz
kalacaksınız. Kullarım sevinecek, Ama sizin yüzünüz kızarácak.
14 Kullarım mutluluk içinde ezgiler söyleyecek, Ama siz yürek

acısından feryat edecek, Ezik bir ruhla haykıracaksınız. **15**
Adınız seçiklerimin ağızında ancak lanet olarak kalacak. Egemen
RAB siz ölübücek, Ama kullarına başka bir ad verecek. **16** Öyle
ki, ülkede kim bereket istese Sadık Tanrı'dan isteyecek; Ülkede
kim ant içse, Sadık Tanrı üzerine ant içecek. Çünkü geçmiş
sıkıntılar unutulup Gözümüzden saklanacak." **17** "Çünkü bakın,
yeni bir yeryüzü, Yeni bir gök yaratmak üzereyim; Geçmiştekiler
anılmayacak, akla bile gelmeyecek. **18** Yaratıcılarımla sonsuza
dek sevinip coşun; Çünkü Yeruşalim'i coşku, Halkını sevinç
kaynağı olarak yaratacağım. **19** Yeruşalim için sevinecek, Halkım
için coşacağım. Orada ağlayış ve feryat duyulmayacak artık.
20 Orada birkaç gün yaşayıp ölen bebekler olmayacak, Yaşını
başını almadan kimse ölümü tatmayacak. Yüz yaşında ölen
genç, Yüz yaşına basmayan kişi lanetli sayılacak. **21** Evler
yapıp içlerinde yaşayacak, Bağlar dikip meyvesini yiyecekler.
22 Yapıtları evlerde başkası oturmayaçak, Diktikleri bağın
meyvesini başkası yemeyecek. Çünkü halkım ağaçlar gibi uzun
yaşayacak, Seçiklerim, elliye ürettiklerinin tadını çıkaracaklar.
23 Emek vermeyecekler boş yere, Felakete uğrayan çocukların
doğurmayaçaklar. Çünkü kendileri de çocukların da RAB'bin
kutsadığı soy olacak. **24** Onlar bana yakarmadan yanıt verecek,
Daha konuşturlarken işteceğim onları. **25** Kurtla kuzu birlikte
otlayacak, Aslan sığır gibi saman yiyecek. Yılanın yiyeceğiye
toplak olacak. Kutsal dağının hiçbir yerinde Kimse zarar
vermeyecek, yok etmeyecek." Böyle diyor RAB.

66 RAB diyor ki, "Gökler tahtım, Yeryüzü ayaklarımın
taburesidir. Nerede benim için yapacağınız ev, Neresi
dinleneceğim yer? **2** Çünkü bütün bunları ellerim yaptı, Hepsi
böylece var oldu" diyor RAB. "Ancak ben alçakgönüllüye,
ruhu ezik olana, Sözümden titreyen kişiye değer veririm.
3 Sığır boğazlayan, adam öldüren gibidir, Davar kurban
eden, köpek boynu kırın, Tahil sunusu getiren, domuz kani
sunan, Anma sunusu olarak günnük yakan, putperest gibidir.
Evet, bunlar kendi yollarını seçtiler, Yapıtları içrençliklerden
hoşlanıyorlar. **4** Ben de onlar için yıkımı seçeceğim, Korkutlarını
başlarına getireceğim. Çünkü çağırıldığında yanıt veren olmadı,
Konuşduğumda dinlemedi, Gözümde kötü olanı yaptılar,
Hoşlanmadığımı seçtiler." **5** RAB'bin sözünden titreyenler,
Kulak verin Onun söylediğillerine: "Sizden nefret eden, Adımdan
öttürü sizi dışlayan kardeşleriniz, 'RAB yüceltilsin de sevincinizi
görelim!' diyorlar. Utandırılacak olan onlardır. **6** Kentten gürültülü
sesler, Tapınaktan bir ses yükseliyor! Düşmanlarına hak ettikleri
karşılığı veren RAB'bin sesidir bu. **7** "Doğum sancısı çekmeden
doğurdu, Sancısı tutmadan bir erkek çocuk doğurdu. **8** Kim
böyle bir şey duydur? Kim böyle şeyler gördü? Bir ülke bir günde
doğar mı, Bir anda doğar mı bir ulus? Ama Siyon, ağırlısı tutar
tutmaz çocukların doğurdu. **9** Doğum anına dek getiririm de
Doğuracak gücü vermez miyim?" diyor RAB. "Doğuracak güç
veren ben, rahmi kapatır mıyım?" diyor Tanrı. **10** "Yeruşalim'e
birlikte sevin, Onu sevenler, hepiniz onun için coşun, Yeruşalim
için yas tutanlar, onunla sevinçle coşun. **11** Öyle ki, onun
avutucu memelerini emip doyasınız, Kana kana içip Onun
yükse bollugundan zevk alاسınız." **12** Çünkü RAB diyor ki,
"Bakin, esenliği bir ırmak gibi, Ulusların servetini taşıkn bir ırmak

gibi ona akitacağım. Ondan beslenecek, kucakta taşıınacak, Dizleri üzerinde sallanacaksınız. **13** Çocuğunu avutan bir anne gibi avutacağım siz, Yeruşalim'de avuntu bulacaksınız. **14** Bunları gördüğünüzde yüreğiniz sevinecek, Bedenleriniz körpe ot gibi tazelenecik. Herkes bilecek ki, RAB'bin koruyucu eli kollarının, Gazabı ise düşmanlarının üzerindeydir." **15** Bakın, RAB ateşle geliyor, Savaş arabaları kasırga gibi. Şiddetli öfkesini, Azarını alev alev dökmek üzere. **16** Çünkü O bütün insanlığı ateş ve kılıçla yargılacak, Pek çok kişiyi öldürerek. **17** "Bahçelere girmek için kendilerini arıtıp kutsayanlar, domuz, fare ve öteki iğrenç hayvanların etini yiyenlerin ortasında duranı izleyenler hep birlikte yok olacaklar" diyor RAB, **18** "Çünkü ben onların eylemlerini de düşüncelerimi de bilirim. Bütün ulusları ve dilleri bir araya toplayacağım an geliyor; gelip yükseliğimi görecekler. **19** "Aralarına bir belirti koyacağım. Onlardan kaçış kurtulanları uluslara, Tarşış'e, Pül'a, Lud'a – yay gerenlere– Tuval'a, Yâvan'a, ünümü duymamış, yükseliğimi görmemiş uzak kırı halklarına göndereceğim. Uluslar arasında yükseliğimi ilan edecekler. **20** İsrailoğulları tahil sunularını pak kaplar içinde RAB'bin Tapınağı'na nasıl getiriyorsa, onlar da bütün kardeşlerinizi uluslardan atlarla, savaş arabalarıyla, at arabalarıyla, katırlarla, develerle kutsal dağima, Yeruşalim'e, RAB'be sunu olarak getirecekler." Böyle diyor RAB. **21** "Onların arasından kimilerini kâhin ve Levili olarak seçeceğim" diyor RAB. **22** "Çünkü yaratacağım yeni yer ve gök önumde nasıl duracakska, soyunuz ve adınız da öyle duracak" diyor RAB. **23** "Yeni Ay'dan Yeni Ay'a, Şabat Günü'nden Şabat Günü'ne bütün insanlar önume gelip bana tapınacaklar" diyor RAB. **24** "Dışarı çıktıklarında bana başkaldırılmış olanların cesetlerini görecekler. Öylelerini kemiren kurt ölmek, yakan ateş söhmez. Bütün insanlar onlardan iğrenecek."

Yeremya

1 Benyamin topraklarında Anatot Kenti'ndeki kâhinlerden Hilkiya oğlu Yeremya'nın sözleri. **2** RAB, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşa'nın krallığının on üçüncü yılında Yeremya'ya seslendi. **3** RAB'bin Yeremya'ya seslenişi Yahuda Kralı Yoşa oğlu Yehoyakim'in döneminden, Yahuda Kralı Yoşa oğlu Sidkiya'nın krallığının on birinci yılının beşinci ayına dek, yani Yeruşalim halkının sürgüne gönderilmesine dek sürdü. **4** RAB bana şöyle seslendi: **5** "Ana rahimde sana bıçım vermeden önce tanıdım seni. Doğmadan önce seni ayırdım, Uluslara peygamber atadım." **6** Bunun üzerine, "Ah, Egemen RAB, konuşmayı bilmiyorum, çünkü gencim" diye karşı çıktım. **7** RAB, "Gencim' deme" dedi, "Seni göndereceğim herkese gidecek, sana buyuracağım her şeyi söyleyeceksin. **8** Onlardan korkma, çünkü seni kurtarmak için ben seninleyim." Böyle diyor RAB. **9** Sonra RAB elini uzatıp ağzımı dokundu, "İşte sözlerimi ağzına koydum" dedi, **10** "Bak, ulusların ve ülkelerin kökünden sökülmesi, yıkılıp yok olması, yerle bir edilmesi, kurulup dikilmesi için bugün sana yetki verdim." **11** RAB, "Yeremya, ne görüyorsun?" diye seslendi. "Bir badem dalı görüyorum" diye yanıtladım. **12** RAB, "Doğu gördün" dedi, "Çünkü sözümü yerine getirmek için gözmekteyim." **13** RAB yine, "Ne görüyorsun?" diye seslendi. "Kuzeyden bu yöne bakan, kaynayan bir kazan görüyorum" diye yanıtladım. **14** RAB şöyle dedi: "Ülkede yaşayanların tümü üzerine Kuzeyden felaket salıverilecek. **15** Çünkü kuzey krallıklarının bütün halklarını çağırıyorum" diyor RAB. "Kralları gelip Yeruşalim surlarında, Bütün Yahuda kentlerinin karşısında, Yeruşalim'in kapı girişlerinde Tahtlarını kuracaklar. **16** Yaptıkları kötülükten ötürü Halkimin cezasını bildireceğim: Beni bırakırlar, Başka ilahlara buhur yakıp Elleriyle yaptıklarına tapındılar. **17** "Sen kalk, hazırlan! Sana buyuracağım her şeyi onlara söyle. Onlardan yılma! Yoksa onların önünde ben seni yıldırırım. **18** İşte, bütün ülkeye –Yahuda krallarına, önderlerine, kâhinlerine, ülke halkınca– karşı bugün seni surlu bir kent, demir bir direk, tunç bir duvar kıldırm. **19** Sana savaş açacak, ama seni yenemeyecekler. Çünkü seni kurtarmak için ben seninleyim." Böyle diyor RAB.

2 RAB bana şöyle seslendi: **2** "Git, şunları Yeruşalim halkına duyur. RAB diyor ki, "Gençliğindeki bağlılığını, Gelinliğindeki sevgini, Çölde, ekilmemiş toprakta Beni nasıl izlediğini anımsıyorum. **3** İsrail RAB için kutsal bir halk, Hasadının ilk ürünüdü. Onu yeren herkes suçlu sayılır, Başına felaket gelirdi" diyor RAB. **4** RAB'bin sözünü dinleyin, Ey Yakup soyu, İsrail'in bütün boyları! **5** RAB diyor ki, "Atalarınız bende ne haksızlık buldular da Benden uzaklaştılar? Değersiz putları izleyerek Kendileri de değersiz oldular. **6** 'Mısır'dan bizi çıkarın, Çölde, çukurlarla dolu çorak toprakta, Koyu karanlıktaki kurak toprakta, Kimsenin geçmediği, Kimsenin yaşamadığı toprakta Bize yol gösteren RAB nerede?' diye sormadılar. **7** Meyvesini, en iyi ürününü yiyесiniz diye Sizi verimli bir ülkeye getirdim. Oysa siz gelir gelmez ülkem kırlettiniz, Mülkümüz iğrenç bir yere çevirdiniz. **8** Kâhinler, 'RAB nerede?' diye sormadılar, Kutsal Yasa uzmanları beni tanımadılar, Yöneticiler bana başkaldırdılar; Peygamberler Baal adına peygamberlik

edip İşe yaramaz putların arasında gittiler. **9** "Bu yüzden sizden yine davacı olacağım" diyor RAB, "Torunlarınızdan da davacı olacağım. **10** Gidin de Kittiim kıyılara bakın! Kedar ülkesine adam gönderip iyice inceleyin, Hiç böyle bir şey oldu mu, olmadığı mı görün. **11** Hiçbir ulus ilahlarını değiştirdi mi? –Ki onlar zaten tanrı değilidirler– Ama benim halkım görkemini İşe yaramaz putlara dejisti. **12** Ey gökler, şaşın buna, Tir titreyin, şaşakalın" diyor RAB. **13** "Çünkü halkım iki kötülük yaptı: Beni, diri suların pinarını bıraktı, Kendilerine sarnıcılar, Su tutmayan çatlak sarnıcılar kazdırıldı. **14** İsrail uşak mı? Köle olarak mı doğdu? Öyleyse neden gümbür gümbür küreklenen Genç aslanlara av oldu? Ülkeyi viraneşe çevirdiler, Kentler yerle bir edildi, kimsesiz bırakıldı! **15** Nof ve Tahpanhes halkı Kafani kirdi. **16** Seni yolda yürüten Tanrı RAB'bi bırakmakla Başına bunları getirdin. **17** Şimdi Şihor suyundan içmek için Mısır'a gitmek size yarar sağlar mı? Fırat suyundan içmek için Asur'a gitmek size ne sağlar? **18** Seni kendi kötülüğün yola getirecek, Dönükliğin seni paylayacak. Tanrı RAB'bi bırakmanın, Benden korkmamanın Ne kadar kötü, ne kadar acı olduğunu gör de anla." Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor. **20** "Boyunduruğunu çok önce kirdin, Bağlarını kopardin. 'Kulluk etmeyeceğim' dedin. Gerçekten de her yüksek tepede, Her bol yapraklı ağaçın altında Fahîse gibi yatıp kalktin. **21** Oysa ben seni en iyi cinsten Seçme bir asma olarak dikmiştim. Nasıl oldu da yozlaşıp yabanıl asmaya döndün? **22** Çamaşır sodasıyla yıkansın, Bol kül suyu kullandansa bile, Suçun önemde yine leke gibi duruyor" Diyor Egemen RAB. **23** "Öyleyken nasıl, 'Ben kırlenmedim, Baallar'ı izlemedim' diyebilirsin? Vadide nasıl davrandığına bak da Ne yaptığını anla. Sen orada burada dolaşan Ayağı tez bir diş devesin. **24** Kösünüp havayı koklayan Kira alışkin yaban eşeğisin. Azgınken kim tutabilir onu? Peşine düşenlerin yorulması gerekmek, Çiftleşme zamanı gelince onu bulurlar. **25** Yalınayak koşmaktan sakın, Susuzluktan boğazını koru. Ama sen, 'Boş ver! Ben başka ilahları seviyorum, Onları izleyeceğim' dedin. **26** "Hırsız yakalandığında nasıl utanırsa, İsrail'in halkı, kralları, önderleri, Kâhinleri, peygamberleri de öyle utanacak. **27** Onlar ağaca, 'Babamsın', Taşa, 'Bizi sen doğurdun' derler. Çünkü bana yüzlerini değil, Sirtlarını çevirdiler. Ama felakete uğrayınca, 'Kalk da bizi kurtar' diye yakarırlar. **28** Hani nerede kendiniz için yaptığınız ilahlar? Felakete uğradığınızda kurtarabiliyorlarsa, Kalkıp gelsinler. Kentlerinin sayısı kadar ilahların var, ey Yahuda halkı!" **29** "Neden bana dava açıyorsunuz? Hepiniz bana başkaldırınız" diyor RAB. **30** "Halkınızı boşuna cezalandırdım, yola gelmediler. Kılıçınız yırtıcı aslan gibi öldürdü peygamberlerinizi. **31** "Ey siz, bu kuşağın çocukları, RAB'bin sözünü anlayın! Ben İsrail için bir çöl, Kapkarankılık bir ülke mi oldum? Öyleyse halkın neden, 'Başımıza büyüğün, Artık sana dönmeyeceğiz' diyor? **32** Erden kız takılarını, Gelin çeyizini unutabilir mi? Ama halkın sayısız günlerce unuttu beni. **33** Aşkı kovalamakta Ne kadar beceriklisin! Kötü kadınlarla bile kendi yöntemlerini öğretebildin. **34** Eteğin suçsuz yokolların kanyila lekelenmiş, Oysa ev soyarken yakalamadın onları. Bütün bunlara karşın, **35** 'Ben suçsuzum, Kuşkusuz RAB'bin bana öfkesi dindi' diyorsun. Ama 'Günah işledim' dediğin için Yargılanacağım seni. **36** Neden boyuna

dönenlik yapıp duruyorsun? Asur'da düşkirkılığına uğradığın gibi, Mısır'da da düşkirkılığına uğrayacaksın. 37 Oradan da ellerin başında çıkacaksin, Çünkü RAB senin güvendiklerini reddetti; Onlardan yarar sağlamayacaksın."

3 "Diyelim ki, bir adam karısını boşar, Kadın da onu bırakıp başka biryle evlenir. Adam bir daha o kadına döner mi? Bu davranışın ülkeyi bûsbütün kirletmez mi? Oysa sen pek çok oynaşla fahişelik ettin, Yine bana mı dönmek istiyorsun?" diyor RAB. 2 'Çıplak tepelere bak da gör. Sevişmediğin yer mi kaldı? Çölde yaşayan bedevi gibi Yol kenarlarında oynaslarını bekleyip durduń. Fahişeliğinle, kötülkülerinle ülkeyi kirlettin. 3 Bu yüzden yağmurların ardi kesildi, Son yağmur yağmadı. Yüzsüz bir fahişeye benzedin, Utanç duymak istemedin. 4 'Baba, gençliğimden beri Benim dostumsun' diye az önce bana seslenmedin mi? 5 'Sonsuza dek kızgın mı kalacaksın? Öfken sonsuza dek mi sürecek?' Evet, böyle konuşuyor, Ama elinden gelen her kötülüğü yapıyorsun." 6 Kral Yoşa döneminde RAB bana, "Dönek İsrail'in yaptığıni gördün mü?" dedi, "Her yüksek tepenin üzerine, her bol yapraklı ağaçın altına gidip fahişelik etti. 7 Bütün bunları yaptıktan sonra bana geri döneceğini düşündüm, ama dönmedi. Hain kızkardeşi Yahuda da görüdü bunları. 8 Fahişeliği yüzünden dönek İsrail'i boşayıp ona boşanma belgesini verdiğim halde, kızkardeşi hain Yahuda'nın hiç korkmadığını, gidip fahişelik ettiğini gördüm. 9 Hiç umursamadan fahişeliğe ülkeyi kirletti; taşla, ağaçla zina etti. 10 Bütün bunlara karşın, hain kızkardeşi Yahuda içtenlikle değil, göstermelik olarak bana döndü." Böyle diyor RAB. 11 RAB bana, "Dönek İsrail hain Yahuda'dan daha doğru olduğunu gösterdi" dedi, 12 "Git, bu sözleri kuzeye duyur. De ki, "Ey dönek İsrail, geri dön" diyor RAB. 'Size artık öfkeyle bakmayacaım, Çünkü ben sevecenim' diyor RAB. 'Öfkemi sonsuza dek sürdürmem.' 13 Ancak suçuń kabul et: Tanrı RAB'be başkaldırdın, Her bol yapraklı ağaçın altında Sevgini yabancı ilahlarla paylaştın, Beni dinlemediń." Böyle diyor RAB. 14 "Geri dön, ey dönek halk" diyor RAB, "Çünkü kocan benim. Birinizi kentten, ikinizi bir boydan alıp Siyon'a geri getireceğim. 15 Size gönlümü göre çobanlar vereceğim; sizi bilgiyle, sağduyuyla güdecekler. 16 Ülkede büyüp sayıca çoğaldığınız günlerde" diyor RAB, "Halk artık, 'RAB'bin Antlaşma Sandığı' demeyecek. Sandık bir daha kimseń aklına gelmeyecek; animsanmayacak, özlenmeyecek, bir yenińe de yapılmayacak. 17 O zaman Yeruşalim'e, 'RAB'bin Tahtı' diyecekler. RAB'bin adını onurlandırmak için bütün uluslar Yeruşalim'de toplanacak. Bundan böyle kötü yüreklerinin inadı uyarınca davranmayacaklar. 18 O günlerde Yahuda halkıyla İsrail halkı kuzyede bir ülkeden birlikte yürüyecek, atalarına mülk olarak vermiş olduğum ülkede bir araya gelecekler. 19 "Ben RAB, demiştim ki, 'Ne kadar isterdim Seni çocuklarımından saymayı! Sana güzel ülkeyi, Ulusların en güzel mülküńu vermeyi! Bana baba diyeceğini, Benden hiç ayrılmayacağını düşündüm. 20 Ama bir kadın kocasına nasıl ihanet ederse, Sen de bana öyle ihanet ettin, ey İsrail halkı!" Böyle diyor RAB. 21 Çıplak tepelerde bir ses duyuluyor, İsrail halkının ağlayışı ve yakarısı. Çünkü doğru yoldan saptılar, Tanrıları RAB'bi unuttular. 22 "Geri dönün, ey dönek çocukların, Dönüklinizi iyileştireyim." Halk, "İşte

buradız, sana geliyoruz!" diyor, "Çünkü Tanrıımız RAB sensin. 23 Kuşkusuz dağlardan, Tepelerden gelen tapınma sesleri aldatıcıdır. Kuşkusuz İsrail'in kurtuluşu Tanrıımız RAB'dedir. 24 Gençliğimizden bu yana Atalarımızın emeğińin ürünü, Davarlarını, siğirlarını, Oğullarını, kızlarını Utanılaşı putlar yedi. 25 Utanç içinde yatalım, Rezilliğimiz bizi örtsün! Çünkü biz de atalarımız da Gençliğimizden bu yana Tanrıımız RAB'be karşı günah işledik, Tanrıımız RAB'bin sesine kulak asmadık."

4 "Eğer geri dönersen, ey İsrail, Eğer bana geri dönersen" diyor RAB, "İğrenç putlarıń gözümüzün önünden uzaklaştırır, Bir daha yoldan sapmazsan; 2 'RAB'bin varlığı hakkı için' diyerek Sadakatle, adaletle, doğrulukla ant içersen, Uluslar O'nun aracılığıyla kutsanacak, O'nunla övünecekel." 3 RAB Yahuda ve Yeruşalim halkına şöyle diyor: "İşlenmemiş toprağınız sürüń, Dikenler arasına ekmeýin. 4 Ey sizler, Yahuda halkı ve Yeruşalim'de yaşayanlar, Kendinizi RAB'be adayın, Bunu engelleyen her şeyi yüreğinizden uzaklaştırin. Yoksa yaptığınız kötülkülerden ötürü Öfkem ates gibi yaðacak, Her şeyi yiýip bitirecek Ve söndürün olmayacak." 5 "Yahuda'da duyurun, Yeruşalim'de ilan edin, 'Ülkede boru çalın!' deyin, 'Toplanın' diye haykırın, 'Surlu kentlere kaçalım!' 6 Siyon'a giden yolu gösteren Bir işaret koyun! Güvenliğiniz için kaçın! Durmayın! Üzerinize kuzyeden felaket, Büyük yıkım getirmek üzereyim." 7 Aslan ininden çıktı, Ulusları yok eden yola koyuldu. Ülkenizi vuran etmek için Yerinden ayrıldı. Kentleriniz yerle bir edilecek, içlerinde yaşayan kalmayıacak. 8 Onun için çula sarının, Dövünüp haykırın, Çünkü RAB'bin kızgın öfkesi üzerimden kalkmadı. 9 "O gün" diyor RAB, "Kral da önderler de yılacak, Kâhinler şaşkına dönecek, Peygamberler donakalacak." 10 O zaman, "Ah, Egemen RAB" dedim, "Esenlikte olacaksınız" diyerek bu halkı da Yeruşalim'i de tam anlımla aldatın. Çünkü kılıç boğazımıza dayandı." 11 O zaman bu halka ve Yeruşalim'e, "Cöldeki çıplak tepelerden halkımı doğru sıcak bir rüzgar esiyor, ama harman savurmak ya da ayırmak için değil" denenecek, 12 "Benden gelen bu rüzgar çok daha güçlü olacak. Şimdi bu halka yargılarımı bildiriyorum." 13 İşte düşman bulut gibi ilerliyor; Savaş arabaları kasırga sankı, Atları kartallardan daha çevik. Vay başımıza! Mahvolduk! 14 Ey Yeruşalim, yüreğin kötülüktен arındır ki, Kurtulasın. Ne zamana dek yüreğinde kötü düşünceler barındırıcasın? 15 Dan'dan bir ses bildiriyor, Efrayim dağlarından kötü haber duyuyor! 16 "Uluslara duyurun, Yeruşalim'e bildirin: 'Uzak bir ülkeden gelen ordu çevresini kuşatacak, Yahuda kentlerine karşı Savaş naraları atacaklar. 17 Bir tarayı koruyanlar gibi Kuşatacaklar Yeruşalim'i. Çünkü Yeruşalim bana başkaldırdı'" diyor RAB. 18 "Kendi davranışların, kendi yaptıkların Başına gelmesine neden oldu bunların. Cezan bu. Ne acı! Nasıl da yüreğine işliyor!" 19 Ah, içim, içim! Acıdan kıvrıyorum. Ah, yüreğim, yüreğim çarpıyor. Sessiz duramıyorum! Çünkü boru sesini, savaş naralarını iştittim! 20 Felaket felaketi izliyor, Bütün ülke viran oldu. Bir anda çadırlarım, Perdelerim yok oldu. 21 Ne zamana dek düşman sancağını görmek, Boru sesini duymak zorunda kalacağım? 22 "Halkım akılsızdır, Beni tanımıyor. Aptal çocuklar, Akılları yok. Kötülük etmeyi iyi bilir, iyilik etmeyi bilmezler" diyor RAB. 23 Ben Yeremya yere baktım, şekilsizdi, boştu, Göze baktım, işık yoktu.

24 Dağlara baktım, titriyorlardı, Bütin tepeler sarsılıyordu. **25** Baktım, insan yoktu, Gökte uçan bütün kuşlar kaçmıştı. **26** Baktım, verimli toprak çöle dönmiş, Bütin kentler yıkılmıştı. Bütin bunlar RAB'bin yüzünden, Onun kızgın öfkesi yüzünden olmuştu. **27** RAB diyor ki, "Bütin ülke viran olacak, Ama onu büsbütün yok etmeyeceğim. **28** Bu yüzden yeryüzü yasa gömulecek, Gök kararacak; Çünkü ben söylediğim, ben tasarladım. Fikrimi değistirmeyecek, Verdiğim karardan dönmeyeceğim." **29** Her kentin halkı, Atıllarla okçuların gürültüsünden kaçıyor. Kimi çağlıklara giriyor, Kimi kayaklıklara tırmanıyor. Bütin kentler terk edildi, Oralarda kimse yaşamıyor. **30** Ey sen, viran olmuş kent, Kırmızı giysiler giymekle, Altın süsler bezenmekle, Gözüne sürme çekmekle ne elde edecksin? Kendini böyle güzelleştermen boşuna. Oynaşların seni küçümüşüyor, Canını almak istiyorlar. **31** Sancı çeken kadının haykırısını, İlk çocuğunu doğuran kadının çektiği acıyi, Ellerini uzatmış, soluğu kesilmiş Siyon kızının, "Eyvah! Katillerin karşısında bayılıyorum" Diye haykırdığını işitir gibi oldum.

5 "Yeruşalim sokaklarında dolaşın, Çevrenize bakıp düşünün, Kent meydanlarını araştırın. Eğer adil davranan, Gerçeği arayan bir kişi bulursanız, Bu kenti bağıslayacağım. **2** 'RAB'bin varlığı hakkı için' deseler de, Aslında yalan yere ant içiyorlar." **3** Ya RAB, gözlerin gerçeği anıyor. Onları vurdun, ama incinmediler, Onları yiyp bitirdin, Ama yola gelmeyi reddettiler. Yüzlerini kayadan çok sertleştirtiler, Geri dönmek istemediler. **4** "Bunlar sadece yoksul kişiler, Akılsızlar" dedim, "Çünkü RAB'bin yolunu, Tanrıları'nın buyruklarını bilmiyorlar. **5** Büyüklere gidip onlarla konuşmayı. RAB'bin yolunu, Tanrıları'nın buyruklarını bilirler kuşkusuz." Gelgelelim onlar da boyunduruğu kırmış, Bağları koparmıştı. **6** Bu yüzden ormandan bir aslan çırıp onlara saldıracak, Çölden gelen bir kurt onları parça parça edecek, Bir pars kentlerinin önünde pusu kuracak, Oradan çıkan herkes parçalanacak. Çünkü isyanları çok, Dönemlikleri sayısızdır. **7** "Yaptıklarından ötürü neden bağıslayayım seni? Çocukların beni terk etti, Tanrı olmayan lahlaların adıyla ant içtiler. Onları doyurduğumda zina ettiler, Fahiselerin evlerine doluştular. **8** Şehvet düşküni, besli ayıırlar! Her biri komşusunun karısına kışnıyor. **9** Bu yüzden onları cezalandırmayıymı?" diyor RAB, "Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı? **10** "Bağlarını dolaşıp Asmalarını kesin, Ama büsbütün yok etmeyein. Dallarını koparıp atın, Çünkü onlar RAB'be ait değil. **11** İsrail ve Yahuda halkı Bana sürekli ihanet etti" diyor RAB. **12** RAB içen yalan söyleyerek, "O bir şey yapmaz. Felaket bize uğramayacak, Kılıç da kılık da görmeyeceğiz" dediler. **13** Peygamberler lafesidir, Tanrı'nın sözü onlarda değil. Onlara böyle yapılacak. **14** Bu yüzden, Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki, "Madem böyle şeyler konuşuyorsunuz, Ben de sözümü ağızınıza ateş, Bu halkı da odun edeceğim; Ateş onları yakıp yok edecek. **15** Ey İsrail halkı, Uzaktan gelecek bir ulusu Üzerinize saldırtacağım" diyor RAB, "Köklü, eski bir ulus; Sen onların dilini bilmez, Ne dediklerini anlamazsan. **16** Oklarının kılıfı açık bir mezar gibidir, Hepsini birer yiğittir. **17** Ürününü, yiyeceklerini tüketecek, Oğullarını, kızlarını öldürecekler; Davarlarını, siğirlarını, Asmalarının, incir ağaçlarının meyvesini yiyecek, Güvendiğin surlu kentlerini Kılıçla yerle bir edecekler. **18** "Ama o günlerde bile sizi büsbütün yok

etmeyeceğim" diyor RAB. **19** "Tanımız RAB neden bize bütün bunları yaptı?" diye sorduklarında, şöyle yanıtlayacaksın: 'Beni nasıl bırakıñız, ülkenizde yabancı lahlara nasıl kulluk ettinizse, siz de kendinize ait olmayan bir ülkede yabancınlara öyle kulluk edeceksiniz.' **20** "Yakup soyuna bildirin, Yahuda halkına duyurun: **21** Ey gözleri olan ama görmeyen, Kulakları olan ama işitmeyen, Sağduyudan yoksun akılsız halk, Şu dinle: **22** Benden korkman gerekmey mi?" diyor RAB, "Huzurumda titremen gerekmey mi? Ben ki, sonsuza dek geçerli bir kuralla Denize sınır olarak kumu koydum. Deniz sınırı geçemez; Dalgalar kabarsa da üstün gelemez, Kükrese de sınırı aşamaz. **23** Ama bu halkın yüreği asi ve inatçı. Sapmışlar, kendi yollarına gitmişler. **24** İçlerinden, 'ilk ve son yağmurları zamanında yağıdır, Belli ürün biçme haftalarını bizim için koruyan Tanımız RAB'den korkalm' demiyorlar. **25** Bunları uzaklaşırın suçlarınızdı, Bu iyilikten sizi yoksun bırakan günahlarınızdı. **26** "Halkım arasında kötü kişiler var. Kuş avlamak için pusuya yatanlar gibi Tuzak kuruyor, insan yakalıyorlar. **27** Kuş dolu bir kafes nasılsa, Onların evleri de hileyle dolu. Bu sayede güçlenip zengin oldular, **28** Semirip parıldalar, Yaptıkları kötülüklerle sınırı aştılar. Kazanabilecekleri halde öksüzün davasına bakmıyor, Yoksulun hakkını savunmuyorlar. **29** Bu yüzden onları cezalandırmayıymı?" diyor RAB, "Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı? **30** "Ülkede korkunç, dehset verici bir şey oldu: **31** Peygamberler yalan peygamberlik ediyor, Halkı başına buyruk kâhinler yönetiyor, Halkım da bunu benimsiyor. Ama bunun sonunda ne yapacaksınız?"

6 "Güvenliğiniz için kaçın, ey Benyamin halkı! Yeruşalim'den kaçın! Tekoa'da boru çalın! Beythakkerem'e bir işaret koyun. Çünkü kuzeyden bir felaket, Büyük bir yıkım gelecek gibi görünüyor. **2** Siyon kızını, o güzel, narın kızı yok edeceğim. **3** Çobanlar sürüleriyle ona geliyor, Çevresinde çadırlarını kuracaklar. Herkes kendi sürüsünü otlatacak." **4** "Yeruşalim'e karşı savaş hazırlığı yapın! Kalkın, ögleyn saldırya geçelim! Vay halimize, gün kararıyor! Akşamın gölgeleri gitgide uzuyor. **5** Haydi, gece saldırya geçelim, Kentin kalelerini yerle bir edelim." **6** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Ağaçları kesin, Yeruşalim'e karşı kuşatma rampaları yapın. Bu kent cezalandırılmalı, İçinde zorbalıktan başka bir şey yok. **7** Kuyu suyunu nasıl taze tutuyorsa, Yeruşalim de kötüüğünü öyle taze tutuyor. Şiddet ve yıkım yankılanıyor orada, Karşında hep hastalık ve yaralar var. **8** Uyarılarla kulak ver, ey Yeruşalim! Yoksa seni bırakacağım, Seni bir viraneye, Oturulmaz bir ülkeye çevireceğim." **9** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Asmadan nasıl üzüm toplantırsa, İsrail halkından geride kalanları da öyle toplayacaklar. Üzüm toplayan biri gibi Elini yine asma dallarına uzat." **10** İşitsinler diye kiminle konuşuyam, Kimi uyarayım? Kulakları tıkalı, işitemiyorlar. RAB'bin sözünü aşağılıyor, Ondan hoşlanmıyorlar. **11** Bu yüzden RAB'bin öfkesi deyoluyum, Kendimi tutmaktan yoruldum. "Sokaktaki çocukların, Toplanan gençlerin üzerine boşalt öfkeni. Nasıl olsa karı da koca da, Yaşı da yıllarca yaşamış olan da kurtulamayacak. **12** Evleri, tarlaları, karları Başkalarına verilecek, Çünkü ülkede yaşayanlara karşı Elimi kaldıracağım" diyor RAB. **13** "Küçük büyük herkes kazanç peşinde, Peygamberler, kâhinler, hepsi halkı aldatıyor. **14** Esenlik yokken, 'Esenlik, esenlik' diyerek Halkımın yarasını

sözde iyileştirdiler. 15 Yaptıkları iğrençliklerden utandılar mı? Hayır, ne utanması? Kızarıp bozarmadan ne olduğunu bile bilmiyorlar. Bu yüzden onlar da düşenlerin arasında yer alacak, Onları cezalandırdığında sendeleyip düşecekler" diyor RAB. 16 RAB diyor ki, "Yol kavşaklarında durup bakın, Eski yolları sorun, iyi yol nerede, öğrenin, O yolda yürüyün, Canlarınız rahata kavuşur. Ama onlar, 'O yolda yürümeyiz' dediler. 17 Size bekçiler atayıp, 'Boru sesini dinleyin' dedim, Ama onlar, 'Dinlemeyiz' dediler. 18 Bundan ötürü, ey uluslar, Başlarına neler geleceğini iştir! Sen de anla, ey topluluk! 19 Dinle, ey yeryüzü! Bu halkın üzerine felaket, Kendi kurduğu düzenin sonucunu getirmek üzereyim. Çünkü sözlerime kulak asmadılar, Kutsal Yasam'ı reddettiler. 20 Neden bana Saba'dan günük, Uzak bir ülkeden güzel kokulu kambur kamış getiriliyor? Yakmalık sunularınızı kabul etmiyorum, Kurbanlarınızdan hoşnut değilim." 21 Bu yüzden RAB diyor ki, "Bu halkın önüne tökezler koyacağım, Babalar da oğullar da Tökezleyip birlikte düşecek, Komşu dostuya birlikte yok olacak." 22 RAB diyor ki, "İşte kuzyedən bir ordu geliyor. Dünyanın uçlarından Büyük bir ulus harekete geçiyor. 23 Yay, pala kuşanmışlar, Gaddar ve acımasızlar. Atlara binmiş gelirken, Kükreyen denizi andırıyor sesleri. Savaşa hazır savaşçılar Karşına dizilecekler, ey Siyon kızı!" 24 Haberlerini aldık, Ellerimizde derman kalmadı. Doğuran kadın gibi Üzüntü, sancı sardı bizi. 25 Kırlara çıkmayın, Yolda yürümeyin! Düşmanın kılıcı orada, Her yer dehşet içinde. 26 Ey halkım, çula sarın, Kül içinde yuvarlan. Biricik oğul için yaş tutar gibi Açı Açı dövün. Çünkü yok edici anısızın gelecek üzerimize. 27 "Seni halkımı deneyesin diye atadım, Öyle ki, onları tanııp yollarını sınavasın. 28 Hepsinde çok dikbaşlı, Onu bunu çekîstirerek dolanşan insanlardır, Tunç kadar, demir kadar katıldırlar. Hepsini baştan çıkarmıştır. 29 Körük üfürdükçe üfürüyor, Kurşunu ateşe eritiyor, Ama boşunadır yapılan işlem, Çünkü kötüler arınmıyor. 30 Onlara gümüş artığı denecek, Çünkü RAB onları reddetti."

7 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 2 "RAB'bin Tapınağı'nın kapısında durup şu sözü duyur. De ki, "RAB'bin sözünü dinleyin, ey RAB'be tapınmak için bu kapılardan giren Yahuda halkı! 3 İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Yaşantınızı ve uygulamalarınızı düzeltin. O zaman burada kalmanızı sağlayırm. 4 "RAB'bin Tapınağı, RAB'bin Tapınağı, RAB'bin Tapınağı buradadır!" gibi aldatıcı sözlere güvenmeyein. 5 Eğer yaşantınızı ve uygulamalarınızı gerçekten düzeltir, birbirinize karşı adil davranış yapın, 6 yabancıya, öksüze, dula haksızlık etmez, burada suçsuz kani akitmaz, sizi yıkıma götüren başka ilahların ardına gitmezseniz, 7 burada, sonsuza dek atalarınıza vermiş olduğum ülkede kalmanızı sağlayırm. 8 Ne var ki, sizler işe yaramaz aldatıcı sözlere güveniyorsunuz. 9 "Çalmak, adam öldürmek, zina etmek, yalan yere ant içmek, Baal'a buhur yakmak, tanımıǵınızın başka ilahların ardına gitmek, bütün bu iğrençlikleri yapmak için mi bana ait olan tapınağa gelip önemde duruyor, güvenlikteyiz diyorsunuz? 11 Bana ait olan bu tapınak sizin için bir haydut ini mi oldu? Ama ben görüyorum neler yaptığınızı!" diyor RAB. 12 "Daha önce adımı yerleştirmiş olduğum Şilo'daki yerime gidin. Halkım İsrail'in kötülüyü yüzünden ona ne yaptığımı görün. 13 Bütün

bunları yaptınız, diyor RAB, size defalarca seslendim ama dinlemediñiz; sizi çağırıdım ama yanıt vermediniz. 14 Bu yüzden Şilo'ya ne yaptımsa, bana ait olan, güvendiğiniz bu tapınağa da -sizlere, atalarınıza vermiş olduğum bu yere de- aynısını yapacağım. 15 Kardeşlerinizi, bütün Efrayim soyunu nasıl attıysam, sizleri de öyle atacağım huzurumdan." 16 "Sana gelince, ey Yeremya, bu halk için yalvarma; onlar için ne yakar ne de dilekte bulun; bana yalvarıp yakarma, çünkü seni dinlemeyeceğim. 17 Onların Yahuda kentlerinde, Yeruşalımlı sokaklarında neler yaptıklarını görmüyorum musun? 18 Çocuklar odun toplayıyor, babalar ateş yakıyor, kadınlar Gök Krallığı'ne pide pişirmek için hamur yoğuruyor. Beni öfkelenirmek için başka ilahlara dökmeli sunular sunuyorlar. 19 İncitikleri ben miyim, diyor RAB. Hayır, kendilerini inciterek utanca boğuyorlar. 20 "Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, 'Buranın üzerine, insanın, hayvanın, kirdaki ağaçların, toprağın ürününün üzerine kızgın öfkemi yağıdıracağım. Yakıp yok edecek her şeyi, sönmeyecek.' 21 "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Yakmalık sunularınızı öbür kurbanlarınıza ekleyin de et yiyn. 22 Çünkü atalarınızı Mısır'dan çıkardığında, yakmalık sunularla kurbanlar hakkında onlara seslenip buyruk vermedim. 23 Onlara şunu buyurdum: Sözümü dinlerseniz, ben sizin Tanrıınız, siz de benim halkım olursunuz. İyilik bulmanız için her konuda size buyurduğum yolda yürüyün. 24 Ne var ki, dinlemediler, kulak asmadılar; kendi isteklerinin, kötü yüreklerinin inadı doğrultusunda yürüdüler. İleri değil, geri gittiler. 25 Atalarınızın Mısır'dan çıktığı günden bu yana, size her gün defalarca peygamber kullarımı gönderdim. 26 Ama beni dinlemediñiz, kulak asmadınız. İnat ederek atalarınızdan daha çok kötülük yaptınız." 27 "Onlara bütün bunları söyleyeceksin ama seni dinlemeyecekler. Onları çağırıcasın ama yanıt vermeyecekler. 28 Bunun için onlara de ki, 'Tanrısı RAB'bin sözünü dinlemeden, ders almayan ulus işte budur. Bana bağıllıkları yok oldu, bağıllılıktan söz etmez oldular. 29 "Saçını kes ve at, ey Yeruşalımlı, Çiplak tepeler üzerinde ağıt yak. Çünkü RAB, öfkesine uğramış kuşağı Reddedip terk etti." 30 "Yahuda halkı gözümde kötü olanı yaptı, diyor RAB. Bana ait olan bu tapınağa iğrenç putlarıń yerleştirerek onu kırlettiler. 31 Oğullarını, kızlarını ateşe kurban etmek için Ben-Hinnom Vadisi'nde, Tofet'te puta tapanlan yerler kurdular. Böyle bir şeyi ne buyurdum ne de aklımdan geçirdim. 32 Bundan ötürü oraya artık Tofet ya da Ben-Hinnom Vadisi değil, Kiyim Vadisi denecesi günler geliyor, diyor RAB. Tofet'te yer kalmayana dek gömecekler ölüleri. 33 Bu halkın ölüleri yetirci kuşlara, yabani hayvanlara yem olacak; onları korkutup kaçırın kimse olmayacak. 34 Yahuda kentlerinde, Yeruşalımlı sokaklarında sevinç ve neşe sesine, gelin güvey sesine son vereceğim; ülke viraneye dönecek.

8 "O zaman, diyor RAB, Yahuda krallarıyla önderlerinin, kâhinlerin, peygamberlerin, Yeruşalımlı'de yaşamış olanların kemikleri mezarlarından çıkarılacak. 2 Toplanmayacak, gömülmeyecek kemikler, toprağın üzerinde göbre gibi olacaklar. Yeruşalımlı halkın sevdığı, kulluk ettiği, izlediği, daniştığı, taptığı güneşin, ayın, gök cisimlerinin önüne serilecekler. 3 Bu kötü ulustan bütün sağ kalanlar, kendilerini sürdürdiğim yerlerde

yaşayanlar, ölümü yaşama yeğleyecekler. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.' 4 "Onlara de ki, 'RAB şöyle diyor: "İnsan yere düşer de kalkmaz mı, Yoldan sapar da geri dönmez mi? 5 Öyleyse neden bu halk yoldan sapı? Neden Yeruşalim sürekli döneklik ediyor? Hiley'e yapışıyor, Geri dönmeyi reddediyorlar. 6 Dikkatle dinledim, Ama doğru söylemeyorlar. Kimse, ne yaptım, diyerek kötülüğünden pişmanlık duymuyor. Savaşta seğirten at gibi Herkes kendi yoluna gidiyor. 7 Gökteki leylek bile Belli mevsimlerini bilir. Kumru da kırlangıç da turna da Göç etme zamanını gözetir. Oysa halkım buyruklarını bilmez. 8 "Nasıl, biz bilge kişileriz, RAB'bin Yasası bizdedir, diyebiliyorsunuz? İşte, bilginlerin yalancı kalemi Yasayı yalana çevirmiş. 9 Bilgeler utandırıldı, Yıldırılıp ele geçirildi. RAB'bin sözünü reddettiler. Nasıl bir bilgelikmiş onlarıinki? 10 Bundan ötürü karilarını başkalarına, Tarlalarını sahiplenenecek yeni kişilere vereceğim. Küçük büyük herkes kazanç peşinde, Peygamberler, kâhinler, hepsi halkı aldatıyor. 11 Esenlik yokken, Esenlik, esenlik, diyerek Halkımın yarasını sözde iyileştirdiler. 12 Yaptıkları iğrençliklerden utandılar mı? Hayır, ne utanması? Kızarıp bozarmadan ne olduğunu bile bilmiyorlar. Bu yüzden onlar da düşenlerin arasında yer alacak, Cezalandırıldıklarında sendeleyip düşecekler' diyor RAB. 13 "Onları büsbütün yok edeceğim, diyor RAB, Neasmada üzüm kalacak, Ne incir ağacında incir. Yaprakları solup kuruyacak. Onlara ne verdiysem, Ellerinden alınacak." 14 "Neden burada oturup duruyoruz? Toplanalım da surlu kentlere kaçalım, Orada ölelim! Tanrıımız RAB bizi ölüme terk etti, Bize zehiri su içirdi. Çünkü O'na karşı günah işledik. 15 Esenlik bekledik, iyilik gelmedi. Şifa umduk, yılgnlık bulduk. 16 Düşman atlarının hırsızı Dan bölgesinden duyuluyor, Aygırlarının kışnemesinden Bütün ülke titriyor. Ülkeyi ve içindeki her şeyi, Kenti ve orada yaşayanları Yok etmeye geliyorlar." 17 "Bakin, araniza yılanlar, Büyüden etkilenmeyen engerekler göndereceğim, Sizi sokacaklar" diyor RAB. 18 Üzüntüm avutulamaz, Yüreğim bayın, 19 Ülkenin en uzak köşelerinden Halkımın feryadımı dinleyin: "RAB Siyon'da değil mi? Krali orada değil mi?" RAB, "Putlarıyla, İşe yaramaz yabancı lahlarıyla Neden öfkelendiriyorlar beni?" diyor. 20 "Ürün biçme zamanı geçti, Yaz sona erdi, Biz ise kurtulmadık" diye haykırıyorlar. 21 Halkımın yarasından ben de yaralandım. Yasa büründüm, dehşete düştüm. 22 Gilat'ta merhem yok mu, Hekim yok mu? Öyleyse halkımın yarası neden iyi edilmedi?

9 Keşke başım bir pınar, Gözlerim bir gözyaşı kaynağı olsal! Halkımın öldürüleneri için Ağlasam gece gündüz! 2 Keşke halkımı bırakabilmem, Onlardan uzaklaşabilmem için Çölde konaklayacak bir yerim olsa! Hepsi zina ediyor, Hain bir topluluk! 3 "Yalan söylemek için ülkede Dillerini yay gibi geriyor, Güçlerini gerçek yolunda kullanmıyorlar. Kötülük üstüne kötüulk yapıyor, Beni tanımıyorlar" diyor RAB. 4 "Herkes dostundan sakınsın, Kardeşlerinizin hijbirine güvenmeyein. Çünkü her kardeş Yakup gibi aldatıcı, Her dost iftiracıdır. 5 Dost dostu aldatıyor, Kimse gerçeği söylemeyip. Dillerine yalan söylemeyi öğrettiler, Suç işleye işleye yorgun döştüler. 6 Sen, ey Yeremya, Aldatıcılığın ortasında yaşıyorsun. Aldatıcılıkları yüzünden Beni tanımak istemiyorlar." Böyle diyor RAB. 7 Bundan ötürü Her Şeye

Egemen RAB diyor ki, "İşte, onları antip sınavacağım, Halkımın günühi yüzünden Başka ne yapabilirim ki? 8 Dilleri öldürücü bir ok, Hep aldatıyor. Komşusuna esenlik diliyor, Ama içinden ona tuzak kuruyor. 9 Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?" diyor RAB, "Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?" 10 Dağlar için ağılayıp ya tutacağım, Otlaklar için ağıt yakacağım. Çöle dönüştüler, Kimse geçmiyor oralardan. Siğırların böğürmesi duyulmuyor, Kuşlar, yabanlı hayvanlar kaçış gitti. 11 "Yeruşalim'i taş yiğini, Çakalların barınağı haline getireceğim. Yahuda kentlerini Kimsenin yaşayamayacağı bir viraneye döndürecekim." 12 Hangi bilge kişi buna aklı erdirecek? RAB'bin seslendiği kişi kim ki, sözünü açıklayabilsin? Ülke neden yıkıldı? Neden kimsenin geçemediği bir çöle dönüştü? 13 RAB, "Kendilerine verdığım yasayı bırakılar, sözümüz dinlemediler, yaşamı izlemediler" diyor, 14 "Onun yerine yüreklerinin inadını, atalarının öğrettiği gibi Baallar'ı izlediler." 15 Bunun için İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Bu halka pelinotu yedirecek, zehiri su içireceğim. 16 Onları kendilerinin de atalarının da tanımadığı ulusların arasına dağıtacak, tümünü yok edene dek peslerine kılıç salacağım." 17 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "İyi düşünün! Ağıt yakan kadınları çağırın gelsinler. En iyilerini çağırın gelsinler. 18 Hemen gelip bizim için ağıt yakışınlar; Gözlerimiz gözyaşı döksün, Gözkapaklarımızdan sular aksın. 19 Siyon'dan ağlama sesi duyuluyor: 'Yıkırma uğradık! Büyük utanç içindeyiz, Çünkü ülkemizi terk ettik, Evlerimiz yerle bir oldu.'" 20 Ey kadınlar, RAB'bin sözünü dinleyin! Ağızından çıkan her söze kulak verin. Kızlarınızda ya tutmayı, Komşunuza ağıt yakmayı öğretin. 21 Ölüm pencerelerimize tırmalı, Kalelerimize girdi; Sokakları çocuksuz, Meydanları gençsiz bıraktı. 22 Onlara de ki, "RAB şöyle diyor: 'İnsan cesetleri gübre gibi, Biçicinin ardındaki demetler gibi toprağa serilecek. Onları toplayacak kimse olmayacak.'" 23 RAB şöyle diyor: "Bilge kişi bilgeliğe, Güçlü kişi gücüyle, Zengin kişi zenginliğiyle övünmesin. 24 Dünyada iyilik yapanın, Adaleti, doğruluğu sağlayanın Ben RAB olduğunu anlamakla Ve beni tanımakla övünsün övün. Çünkü ben bunlardan hoşlanırm' diyor RAB. 25 "Yalnız bedence sünnetli olanları cezalandıracağım günler geliyor" diyor RAB. 26 "Mısır', Yahuda'yı, Edom'u, Ammor'u, Moav', çölde yaşayan ve zülüflerini kesenlerin hepsini cezalandıracağım. Çünkü bütün bu uluslar gerekte sünnetsiz, bütün İsrail halkı da yürekte sünnetsizdir."

10 RAB'bin sana ne söylediğini dinle, ey İsrail halkı! 2 RAB şöyle diyor: "Ulusların yolunu öğrenmeyin, Gök belirtilerinden yılmayın; Bu belirtilerden uluslar yolsa bile. 3 Ulusların töreleri yararsızdır. Ormandan ağaç keserler, Usta keskisiyle ona biçim verir. 4 Altınla, gümüşle süsler, Çekiçle, cıvıllerle sağlamlaştırırlar; Yerinden kimildamasın diye. 5 Salatalık bostanındaki korkuluk gibidir putları, Konuşamazlar; Onları taşımak gereklidir, çünkü yürüyemezler. Onlardan korkmayın, zarar veremezler; iyilik de edemezler." 6 Senin gibisi yok, ya RAB, Sen büyüğün, Adın da büyütür gücün sayesinde. 7 Senden kim korkmaz, Ey uluslararası kralı? Bu sana yakışır. Ulusların bilgeleri arasında, Bütün ülkelerinde Senin gibisi yok. 8 Hepsi budala ve akılsız. Yararsız putlardan ne öğrenilebilir ki? Ağaçtan yapılmış

onlar! **9** Tarış'ten dövme gümüş, Ufaz'dan altın getirilir. Ustaya kuyumcunun yaptığı nesnenin üzerine Lacivert, mor giydirilir, Hepsı usta işidir. **10** Ama gerçek Tanrı RAB'dır. O yaşayan Tanrı'dır, Sonsuza dek kral O'dur. O öfkelenince yeryüzü titrer, Uluslar dayanamaz gazabına. **11** "Onlara şunu diyeceksin, 'Yeri, göğü yaratmayan bu ilahlar, Yerden de göğün altından da yok olacaklar.'" **12** Güçüle yeryüzünü yaratan, Bilgeliyle dünyayı kuran, Akıyla gökleri yayan RAB'dır. **13** O gürleyince gökteki sular çağıldı, Yeryüzünün dört bucakından bulutlar yükseltir, Yağmur için şimşek çaktırır, Ambarlarından rüzgar estirir. **14** Hepsı budala, bilgisiz, Her kuyumcu yaptığı puttan utanacak. O putlar yapmacıktır, Soluk yoktur onlarda. **15** Yararsız, alay edilesi nesnelerdir, Cezalandırılınca yok olacaklar. **16** Yakup'un Payı onlara benzemez. Her şeye biçim veren O'dur, O'nun mirasıdır İsrail oymaşı, Her Şeye Egemen RAB'dır adı. **17** Kuşatma altında olan sizler, Eşyalarınızı toplayın yerden. **18** RAB diyor ki, "İşte bu kez bu ülkede yaşayanları Fıratı atacağım; Ele geçirilmeleri için Onları sıkıştıracağım." **19** Yaramadan ötürü vay başıma gelen! Derdim iyileşmez! Ama, 'Dert benim derdim, Dayanmalyım' dedim. **20** Çadırımdı yıldı, ipleri koptu. Çocuklarım benden ayrıldı, Yok artık onlar. Çadırımı kuracak, Perdelerimi takacak kimse kalmadı. **21** Çobanlar budala, RAB'be danışmıyorlar. Bu yüzden işleri yolunda gitmiyor, Bütün sürüleri dağıldı. **22** Dinle! Haber geliyor! Kuzey ülkesinden büyük patrı geliyor! Yahuda kentlerini viraneye çevirecek, Çakallara barınak edecek. **23** İnsanın yaşamının kendi elinde olmadığını, Adımlarına yön vermenin ona düşmediğini Biliyorum, ya RAB. **24** Beni öfkenle değil, Yalnız ataletin yola getir, ya RAB, Yoksa beni hiçe indirirsİN. **25** Öfkeni seni tanımayan uluslararası, Adını anmayan toplulukların üzerine dök. Çünkü onlar Yakup soyunu yiypitirdiler, Onu tümüyle yok ettiler, Yurdunu viraneye çevirdiler.

11 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **2** "Bu antlaşmanın koşullarını dinle. Yahuda halkına ve Yeruşalim'de yaşayanlara açıla. **3** Onlara diyeceksin ki, 'İsrail'in Tanrısı RAB söyle diyor: Bu antlaşmanın koşullarına uymayan lanet altındadır!' **4** Atalarınızı Mısır'dan, demir eritme ocağından çıkardığında bu antlaşmaya bağlı kalmalarını buyurdum. Onlara dedim ki: Sözcümü dinleyin, buyurduğum her şeyi yerine getirin. Böylece siz benim halkım olursunuz, ben de sizin Tanrıınız olurum. **5** İşte o zaman süt ve bal akan ülkeyi –bugün sizin olan ülkeyi– atalarınıza vereceğime ilişkin içtiğim andı yerine getirmiş olacağım." "Amin, ya RAB" diye karşılık verdim. **6** RAB söyle dedi: "Söylediğim her şeyi Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında duyur: 'Bu antlaşmanın koşullarını dinleyin, onlara uyın. **7** Atalarınızı Mısır'dan çıkardığım günden bu yana sözümüz dinlemeleri için onları defalarca uyardım. **8** Ama dinlemediler, kulak asmadılar. Bunun yerine kötü yüreklerinin inadı uyarınca davrandılar. Ben de uymalarını buyurduğum, ama uymadıkları bu antlaşmada açıklanan bütün lanetleri başlarına getirdim." **9** RAB bana dedi ki, "Yahuda halkıyla Yeruşalim'de yaşayanlar bana düzen kuruyorlar. **10** Sözlerimi dinlemek istemeyen atalarının suçlarına döndüler. Başka ilahların arasında gidip onlara tapıtlar. İsrail halkıyla Yahuda halkı, atalarıyla yaptığım antlaşmayı bozdu. **11** Bu yüzden RAB, 'Kaçıp kurtulamayacakları

bir yıkım getireceğim başlarına' diyor, 'Bana yakarsalar da onları dinlemeyeceğim. **12** Yahuda kentlerinde oturan halk da Yeruşalim'de yaşayanlar da gidip buhur yakıtları ilahlara yalvaracaklar. Ama yıkım geldiğinde, bu ilahlar onlara yardım edemez. **13** Kentlerinin sayısı kadar ilahın var, ey Yahuda! O utanılması ilaha, Baal'a buhur yakmak için Yeruşalim sokaklarının sayısı kadar sunak kurdunuz.' **14** "Sana gelince, ey Yeremya, bu halk için yalvarma; ne yakar ne de dilekte bulun. Sikintılı zamanlarında beni çağırıldıklarında onları dinlemeyeceğim. **15** 'Sevgilim kötü düzenler kuruyor, Öyleyse tapınağında işi ne? Adaklar ve kutsanmış et uğrayacağına felaketi önləyebilir mi? Felaket gelince sevinecek misin?' **16** RAB sana meyvesi ve biçimi güzel, Yapraklı bol zeytin ağacı adını vermişti. Ama güçlü fırtına koptuğuunda Ağacı tutuşturacak; Dalları kırlıacak. **17** Seni dikmiş olan Her Şeye Egemen RAB, Başına felaket getirmeye karar verdi. Çünkü İsrail ve Yahuda halkları Kötülük yaptı, Baal'a buhur yakarak beni öfkelendirdiler. **18** Benim için kurdukları düzeni RAB bana açıkladı. Haberim vardı, çünkü ne yaptıklarını bana gösterdi. **19** Kesime götürülen uysal bir kuzu gibiydim. Bana düzen kurduklarını anlamamıştım. Şöylediyeğim: "Ağacı da meyvesini de yok edelim, Bir daha adı anılmışın diye Onu yaşayanlar diyarından kesip atalım." **20** Adaletle yargılanan, Yüreği ve düşüncesi sınayan, Her Şeye Egemen RAB, Davamı senin eline bırakıyorum. Onlardan alacağın ölü göreyim! **21** 'Seni öldürmek isteyen Anatot halkı için RAB diyor ki, 'Onlar, RAB'bin adına peygamberlik etme, yoksa seni öldürürüz diyorlardı.' **22** Her Şeye Egemen RAB, 'Onları cezalandıracağım' diyor, 'Gençleri kılıçtan geçirilecek, oğullarıyla kızları kitiliktan ölecek. **23** Sağ kalan olmayacağı. Cezalandırılacakları yıl Anatot halkın başına felaket getireceğim."

12 Davamı önüne getirsem, Haklı çıkarsın, ya RAB. Ama adalet konusunda Seninle tartışmak istiyorum. Neden kötülerin işi iyi gidiyor? Neden hainler tasasızca yaşıyor? **2** Onları sen diktin, kök salıdar, Büyüüp ürün verdiler. Adın ağızlarından düşmüyor, Yürekleriye senden uzak. **3** Beni tanırsın, ya RAB, Beni görür, yüreğimin senin olduğunu bilirsin. Kasaplık koyun gibi ayır onları, Kesim gününde hazırla! **4** İçinde yaşayanların kötülüyü yüzünden, Ülke ne zamana dek yas tutacak, Otlar ne zamana dek sararıp solacak? Hayvanlarla kuşlar yok oldu. Çünkü bu halk, "O başımıza neler geleceğini görmüyor" dedi. **5** "Ey Yeremya, İnsanlarla yarışa girip yoruldunda, Atalarla nasıl yarışacaksın? Güvenli bir ülkede sendelerSEN, Şeria canlılığıyla nasıl başa çıkaracaksın?" **6** Kardeşlerin, öz ailen bile sana ihanet etti, Arkandan seslerini yükselttiler. Yüzüne karşı olumlu konuşalar bile onlara güvenme. **7** Evimi terk ettim, Mirasımı reddettim, Sevgilimi düşmanlarının eline verdim. **8** Mirasım karşılımda Ormandaki aslan gibi oldu; Kükreyip üzerinde saldırdı. Bu yüzden ondan nefret ediyorum. **9** Mirasım sırtlan ya da yırtıcı kuş mu oldu karşında? Çevresindeki yırtıcı kuşlar saldırıyor ona. Gidin, bütün yabani hayvanları toplayip getirin, Yiypitirsinler onu. **10** Pek çok çoban bağımlı bozdu, Tarlamı çiğnedi, Güzelim tarlamı issız çöle döndürdü. **11** Onu viraneye çevirdiler, Önümde viran olmuş ağlıyor; Bütün ülke viran olmuş, Yine de alıran yok. **12** Çöldeki çiplak tepelere Yıkıcılar geldi. RAB'bin kılıcı ülkeyi

Bir uçtan bir uca yiyp bitiriyor. Kimse kavuşmayacak esenlige.
13 Halkım buğday ekip diken bıdı, Emek verip yarar görmedi. RAB'bin kızgın öfkesi yüzünden Ürününüzden utanacaksınız." 14 RAB diyor ki, "Halkım İsrail'e verdiğim mülke el koyan bütün kötü komşularımı ülkelerinden söküp atacak, Yahuda halkını da atacağım. 15 Hepsini söküp attıktan sonra Yahuda'ya yine acıယak, her birini kendi mülküne, kendi ülkesine geri getireceğim. 16 Halkıma Baal'in adıyla ant içmeyi öğrettiler. Bunun gibi, halkın yolunda yüرمeyi ve 'RAB'bin varlığı hakkı için' diyerek benim adımla ant içmeyi de iyice ögrenirlerse, halkın arasında sağlam yerleri olacak. 17 Ama kulak asmayan her ulus kökünden söküp atacak, yok edeceğim" diyor RAB.

13 RAB bana, "Git, kendine keten bir kuşak satın alıp beline sar, ama suya sokma" dedi. 2 RAB'bin buyruğu uyarınca bir kuşak satın alıp belime sardım. 3 RAB bana ikinci kez seslendi: 4 "Satın aldığın belindeki kuşağı al, Perat'a git. Kuşağı orada bir kaya kovuğuna gizle." 5 RAB'bin buyruğu uyarınca gidip kuşağı Perat'a yakın bir yere gizledim. 6 Uzun süre sonra RAB bana, "Kalk, Perat'a git, gizlemeni buyurduğum kuşağı al" dedi. 7 Bunun üzerine Perat'a gittim, gizlediğim yeri kazıp kuşağı aldım. Ancak kuşak çürümüştü, hiçbir işe yaramazdı. 8 RAB bana şöyle seslendi: 9 "RAB diyor ki, 'İşte Yahuda'nın gururunu da Yeruşalim'in büyük gururunu da böyle görüteceğim. 10 Sözümü dinlemek istemeyen, yüreklerinin inadı uyarınca davranan, başka ilahları izleyip onlara kulluk eden, tapan bu kötü halk, bu işe yaramaz kuşak gibi olacak. 11 Kuşak insanın beline nasıl yapışırsa, ben de İsrail ve Yahuda halklarını kendime öyle yapıştırdım" diyor RAB, 'Öyle ki, bana ün, övgü, onur getirecek bir halk olsunlar. Ama dinlemediler.' 12 'Onlara de ki, 'İsrail'in Tanrısı RAB, Her tulum şarapla dolacak, diyor.' Eğer sana, 'Her tulumun şarapla dolacağını bilmiyor muyuz sanki?' derlerse, 13 onlara de ki, 'Bu ülkede yaşayan herkesi –Davut'un tahtında oturan kralları, kâhinleri, peygamberleri, Yeruşalim'de yaşayanların tümünü– sarhoş olana dek şarapla dolduracağım' diyor RAB. 14 'Onları –babalarla çocukları– birbirlerine çarpacağım. Acımadan, esirgemededen, sevecenlik göstermeden hepsini yok edeceğim' diyor RAB." 15 Dinleyin, kulak verin, Gururlanmayın, Çünkü RAB konuştu. 16 Karanlık basmadan, Kararan dağlarda Ayaklarınız tökezlemeden Tanrıınız RAB'bi onurlandırın. Siz ışık beklerken, RAB onu kopkoyu, zifri karanlığa çevirecek. 17 Ama bu uyarıyı dinlemezseniz, Gururunuz yüzünden ağılayacağım gizlice, Gözlerim acı acı gözyaşı dökecek, Gözyaşlarım sel gibi akacak. Çünkü RAB'bin sürüsü sürgüne gönderilecek. 18 Krala ve ana kraliçeye söyle: "Tahtlarınızdan inin, Çünkü görkemli taçlarınız başınızdan düstü." 19 Negev'deki kentler kapanacak, Onları açan olmayacak. Sürgüne gönderilecek Yahuda, Tamamı sürgüne gönderilecek. 20 Gözlerinizi kaldırıp bakın, Kuzeyden gelenleri görün. Nerede sana emanet edilen sürü? Övündüğün kuzular nerde? 21 Sana dost olması için yetiştiğin kişileri RAB başına yönetici atayınca ne diyeceksin? Doğuran kadının çektiği sancı gibi Seni de ağrı tutmayacak mı? 22 "Neden bütün bunlar başıma geldi?" dersen, Günahlarının çokluğu yüzünden eteklerin açıldı, Tecavüze uğradın. 23 Küşlü derisinin rengini, Pars beneklerini

değiştirebilir mi? Kötülükle etmeye alışmış olan sizler de iyilik edemezsiniz. 24 "Çöl rüzgarının savurduğu saman çöpü gibi Dağıtacağım sizleri. 25 Payın, sana ayırdığım pay bu olacak" diyor RAB. "Çünkü beni unuttun, Sahte ilahlara güvendin. 26 Ayıbin ortaya çıksın diye Eteklerini yüzüne dek kaldıracağım. 27 Kirdaki tepeler üzerinde Yaptığın iğrençlikleri –zinalarını, Çapkin çapkin kişneyişi, yüzsüz fahişeliklerini– gördüm. Vay başına geleceklerle, ey Yeruşalim! Ne zamana dek böyle kirli kalacaksın?"

14 RAB kuraklığa ilişkin Yeremya'ya şöyle seslendi: 2 "Yahuda yas tutuyor, Kentleri bitkin; Halkı karalar giymiş, yerlere oturmuş, Yeruşalim'in hayatı yükseliyor. 3 Soylular usaklılarını suya gönderiyorlar. Samıncılar gidiyor, ama su bulamıyor, Kapları boş dönüyorlar. Aşağılanmış, utanç içinde, Başlarını örtüyorlar. 4 Ülke yağmursuz, toprak çatlampı, İrgatlar utanç içinde başlarını örtüyorlar. 5 Kirdaki geyik bile Yeni doğmuş yavrusunu bırakıyor, Çünkü ot yok. 6 Yaban eşekleri çıplak tepelerde durmuş, Çakal gibi soluyorlar; Gözlerinin feri sönümüş, Çünkü otlak yok." 7 Suçlarımız bize karşı tanıklık etse de, Adın uğruna bir şeyler yap, ya RAB! Pek çok döneklik ettiğim, Sana karşı günah işledik. 8 Ey İsrail'in Umudu, Sikıntı anlarındaki Kurtarıcısı! Neden ülkede bir yabancı, Ancak bir gece konaklayan yolcu gibisin? 9 Neden şaşırılmış biri gibi, Kurtarmaya gücü yetmeyen savaşçı gibisin? Aramızdasın sen, ya RAB, Seniniz, bırakma bizi! 10 Bu halk için RAB diyor ki, "Gezip tozmayı pek sever, Ayaklarını dolaşmaktan esirgemezler. Bu yüzden RAB onlardan hoşnut değil, Şimdi anımsayacak suçlarını, Günahları için onları cezalandıracak." 11 Sonra RAB bana, "Bu halkın iyiliği için yalvarma" dedi, 12 "Oruç tutsalar bile feryatlarına kulak vermeyeceğim. Yakmalık sunu, tahl sunusu sunsalar bile kabul etmeyeceğim. Tersine, kılıçla, kitlikla, salgın hastalıkla yok edeceğim onları." 13 Bunun üzerine, "Ah, Egemen RAB, peygamberler bu halka, 'Kılıç yüzü görmeyecek, kitlik çekmeyeceksiniz; burada size kalıcı esenlik sağlayacağım' diyorlar" dedim. 14 RAB, "Peygamberler benim adımla yalan peygamberlik ediyorlar" dedi, "Onları ne gönderdim, ne onlara buyruk verdim, ne de seslendim. Size uydurma görümlerden, falcılıktan, boş şeýlerden, aklılarından geçen hayallerden söz ediyorlar. 15 Adımla konuşan peygamberler için ben RAB diyorum ki, onları göndermediğim halde, 'Bu ülkede kılıç da kitlik da olmayacağı' diyorlar. Ama kendileri de kılıçla, kitlikla yok olacaklar. 16 Peygamberlik ettikleri halk da kılık ve kılıç yüzünden Yeruşalim sokaklarına atılacak. Onları da karlarını, oğullarını, kızlarını da gömecek kimse olmayacak. Yaptıkları kötülüğü kendi başlarına getireceğim. 17 'Onlara de ki, "Gözlerim gece gündüz Durmadan gözyaşı döküsün, Çünkü erden kızım, halkım Ağır bir yara aldı, Ezici bir darbe yedi. 18 Kira çiksam, kılıçtan geçirilenleri, Kente girsem, kitlikten kırılanları görüyorum. Olup bitenden habersiz peygamberlerle kâhinlerse Ülkeyi dolaşıp duruyorlar." 19 Yahuda'yı büsbütün mü reddettin? Siyon'dan tiksiniyor musun? Neden şifa bulmayacak kadar yaraladın bizi? Esenlik bekledik, iyilik gelmedi. Şifa umduk, yılgınlık bulduk. 20 Yaptığımız kötülikleri, Atalarımızın suçlarını biliyoruz, ya RAB; Gerçekten sana karşı günah işledik. 21 Adın uğruna bizi küçümseme, Görkemli tahtının hor görülmemesine izin

verme. Bizimle yaptığı antlaşmayı anımsa, Bozma onu. 22 Ulusların degersiz putlарından herhangi bir Yağmur yağıdırabilir mi? Gökler kendiliğinden Sağanak yağıdırabilir mi? Bunu yalnız sen yapabilirsin, Ya RAB Tanrıımız. Umudumuz sende, Çünkü bütün bunları yapan sensin.

15 RAB bana dedi ki, "Musa'yla Samuel önumde durup yalvarsalar bile, bu halka acımayacağım; kov onları önumden, gitsinler! 2 Sana, 'Nereye gidelim?' diye sorarlarda ki, 'RAB şöyle diyor: "Ölüm için ayrılanlar ölüme, Kılıç için ayrılanlar kılıçla, Kitlik için ayrılanlar kitliğa, Sürgün için ayrılanlar sürgüne.' 3 'Onların başına dört tür yıkım getirmeye karar verdim" diyor RAB. 'Öldürmek için kılıcı, paralamaç için köpekləri, yiyp bitirmek, yok etmek için yırtıcı kuşlarla yabanlı hayvanları salacağım üzerlerine. 4 Yahuda Kralı Hizkiya oğlu Manasşe'nin Yeruşalim'de yaptıkları yüzünden bütün yeryüzü krallıklarını dehşete düşürecekim. 5 'Kim acıယacak sana, ey Yeruşalim? Kim yaş tutacak senin için? Hal hâtir sormak için Kim yoldan dönüp sana gelecek? 6 Sen beni reddettin" diyor RAB, "Gerisingeri giydiyorsun. Ben de elimi sana karşı kaldırıacak, Seni yok edeceğim; Merhamet ede ede yoruldum. 7 Ülkenin kapılarında, Halkım yabaya savuracak, Çocuksuz bırakacak, yok edeceğim; Çünkü yollarından dönmeliiler. 8 Dul kadınlarının sayısı denizin kumundan çok olacak. Gençlerinin annelerine Öğle vakti yok ediciyi göndereceğim; Üzerlerine ansızın acı, dehşet salacağım. 9 Yedi çocuklu kadın Bayılıp son soluğunu verecek; Daha gündüzken güneş battacak, Utandırılıp alçaltılacak. Sağ kalanları düşmanlarının önünde Kılıç teslim edeceğim." Böyle diyor RAB. 10 Vay başıma! Herkesle çekiciş davacı olayım diye Doğurmuşsun beni, ey annem! Ne ödünc aldım, ne de verdim, Yine de herkes lanet okuyor bana. 11 RAB şöyle dedi: "Kuşkun olmasın, iyilik için seni özgür kılacağım, Yıkım ve sıkıntı zamanında Düşmanlarını sana yalvartacağım. 12 Demiri, kuzeyden gelen demiri Ya da tuncu kimse kırabilir mi? 13 Ülkende işlenen günahlar yüzünden Servetini de hazinelarını de karşılıksız, Çapul malı olarak vereceğim. 14 Bilmедин bir ülkede Düşmanlarına köle edeceğim seni. Çünkü size karşı öfkem Ateş gibi tutuşup yanacak." 15 Sen bilirsins, ya RAB, Beni anımsa, beni kolla. Bana eziyet edenlerden öcümü al. Sabrınlı beni canımdan etme, Senin uğruna aşağılandığımı unutma. 16 Sözlerimi bulur bulmaz yuttum, Bana neşe, yüreğime sevinç oldu. Çünkü seninim ben, Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı! 17 Eğlenenlerin arasında oturmadım, Onlarla sevinip coşmadım. Elin üzerimde olduğu için Tek başıma oturdum, Çünkü beni öfkeyle doldurmuştu. 18 Neden sürekli acı çekiyorum? Neden yaram ağır ve umarsız? Benim için aldatıcı bir dere, Güvenilmez bir pınar mı olacaksın? 19 Bu yüzden RAB diyor ki, "Eğer dönersem seni yine hizmetime alırım; İşe yaramaz sözler değil, Değerli sözler söylersen, Benim sözcüm olursun. Bu halkın sana dönecek, Ama sen onlara dönmelisin. 20 Bu halkın karşısında Sağlamlıtırmış tunç bir duvar kılacağım seni; Seninle savaşacak ama yenemeyecekler, Çünkü yardım etmek, kurtarmak için Ben seninleyim" diyor RAB. 21 "Seni kötüünün elinden kurtaracak, Acımasızın avucundan kurtaracağım."

16 RAB bana şöyle seslendi: 2 "Kendine karı alma, burada oğulların, kızların olmasın." 3 Bu ülkede doğan oğullarla, kızlar ve anne babaları için RAB diyor ki, 4 "Ölümcul hastalıklardan oleecekler. Onlar için yas tutulmayacak, gomülmeyecekler. Cesetleri toprağın üzerinde göbre gibi kalacak. Kılıçla, kitlikla yok olacaklar; cesetleri yırtıcı kuşlara, yabanlı hayvanlara yem olacak." 5 Çünkü RAB diyor ki, "Cenaze yemeğinin verildiği eve gitme, dövünmek için gitme, başsağlığı dileme. Çünkü ben bu halktan esenliğimi, sevgimi, sevecenliğimi geri çektim" diyor RAB. 6 "Bu ülkede büyükler de küçükler de oleecek, gomülmeyecekler. Onlar için yas tutan, dövünüp bedenini yaralayan, başını tiraş eden olmayacak. 7 Ölene yas tutanı avutmak için kimse onunla yemek yemeyecek. Anne babasını yitirene kimse avunç kâsesini sunmayacak. 8 'Şölen evine de gitme, onlara oturma, yiyp içme. 9 Çünkü İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Burada sevinç ve neşe sesine, gelin güvey sesine senin günlerinde gözünün önünde son vereceğim.' 10 'Bütün bunları bu halka bildirdiğinde, 'RAB neden başımıza bu büyük felaketi getireceğini bildirdi? Suçumuz ne? Tanrıımız RAB'be karşı işlediğimiz günah ne?' diye sorarlarda, 11 de ki, 'Atalarınız beni terk etti' diyor RAB, 'Başka ilahların ardına gittiler, onlara kulluk edip taptılar. Beni terk ettiler, Kutsal Yasam'a uymadılar. 12 Sizse atalarınızdan daha çok kötüük yaptınız. Beni dinleyeceğinize, kötü yüreğinizin inadı uyarınca davrandınız. 13 Bu yüzden sizi bu ülkeden sizin de atalarınızın da bilmediği bir ülkeye atacağım. Orada gece gündüz başka ilahlara kulluk edeceksiniz, çünkü size lütfetmeyeceğim.' 14 'Artık insanların, 'İsrail halkını Mısır'dan çıkaran RAB'bin varlığı hakkı için' demeyeceği günler geliyor" diyor RAB. 15 'Bunun yerine, 'İsrail halkının kuzey ülkesinden ve sürügü bütün öbür ülkelerden geri getiren RAB'bin varlığı hakkı için' diyecekler. Çünkü atalarına vermiş olduğum topraklara onları geri getireceğim. 16 'Birçok balıkçı çagyırmak üzereyim. Onları yakalayacaklar' diyor RAB, "Ardından birçok avcı çağıracağım. Her dağın, her tepenin üzerinden, kaya kovuklarından avlayacaklar onları. 17 Bütün yaptıklarını görürüm; hiçbir benden gizli değil. Günahları da gözümüzden kaçımıyor. 18 İlkin suçlarını, günahlarını iki katıyla onlara ödeteceğim. Çünkü tiksindirici cansız ilahlarıyla ülkem kirlättiller, mülkümü içrenç putlariyla doldurdular. 19 'Ya RAB, sen benim gücüm, Kalem, sıkıntı gününde sigınağımsın. Dünyanın dört bucagından Uluslar sana gelip, 'Atalarımız yalnız yalanları, Kendilerine hiçbir yararı olmayan Değersiz putları miras aldılar' diyecekler, 20 'İnsan kendine ilah yapar mı? Onlar ilah değil ki!' 21 'Onun için bu kez onlara Gücümü, kudretimi tanıtacağım. O zaman adının RAB olduğunu anlayacaklar."

17 "Yahuda'nın günahı demir kaleme yazıldı; Yüreklerinin levhaları, Sunaklarının boynuzları üzerine Elmas ucu aletle oyuldu. 2 Bol yapraklı her ağacın yanında, Her yüksek tepedeki sunaklarla, Asera putlariyla Çocuklarymış gibi ilgileneiyorlar. 3 Ey kirdaki dağım, ülkende işlenen günahlar yüzünden Servetini, bütün hazinelarını Ve puta tapanlan yerlerini bırakacağım, yağmalansın. 4 Sana verdiğim mülkü kendi suçunla yıtreceksin. Bilmедин bir ülkede Düşmanlarına köle edeceğim seni. Çünkü öfkemi alevlendirdiniz, Tutuşup sonsuza dek yanacak." 5 RAB diyor ki, "İnsana güvenen, İnsanın gücüne dayanan, Yüreği

RAB'den uzaklaşan kişi lanetlidir. 6 Büylesi bozkırdaki çalı gibidir, iyilik geldiği zaman görmeyecek; Kurak çöle, Kimsenin yaşamadığı tuzlaya yerleşecek. 7 "Ne mutlu RAB'be güvenen insana, Güveni yalnız RAB olana! 8 Büylesi su kıylarına dökülmüş ağaca benzer, Köklerini akarsulara salar. Sıcak gelince korkmaz, Yaprakları hep yeşildir. Kuraklık yılında kayılganmaz, Meyve vermekten geri durmaz." 9 Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez, Onu kim anlayabilir? 10 "Ben RAB, herkesi davranışlarına, Yapıtlarının sonucuna göre ödüllendirmek için Yüreği yoklar, düşünçeyi denerim." 11 Yumurtlamadığı yumurtaların üzerinde oturan keklik nasılsa, Haksız servet edinen kişi de oyedir. Yaşamının ortasında serveti onu bırakır, Yaşamının sonunda kendisi aptal çıkar. 12 Tapınağımızın yeri Başlangıçtan yüceltilmiş görkemli bir tahtır. 13 Ey İsrail'in umudu RAB, Seni bırakanların hepsi Utanılacak duruma düşecek. Sana sırtını dönenler toprağa yazılacak, Çünkü RAB'bi, diri su pınarını bırakırlar. 14 Şifa ver bana, ya RAB, O zaman iyi olurum; Kurtar beni, kurtuluş bulurum, Çünkü övgüm sensin. 15 Bana, "Hani, RAB'bin sözü nerede? Haydi, gelsin yerine bakalım" deyip duruyorlar. 16 Senin hizmetinde çoban olmaktan kaçınmadım, Felaket gününü de ben istemedim. Dudaklarından çıkan her sözü bilirsın, ya RAB. O söz zaten senin ağızındaydı. 17 Dehşet verme bana, Felaket gününde sığınamı sensin. 18 Bana ezyet edenler utandırılsın, Ama beni utandırma; Onları yılgılığa düşür, Ama beni düşürme. Felaket gününü getir üzerlerine, Onları iki kat yıkımla ez. 19 RAB bana şöyle dedi: "Yahuda krallarının girip çıktıgı Halk Kapısı'na ve Yeruşalim'in öbür kapılarına git, orada dur. 20 Halka de ki, 'Ey Yahuda kralları, Yahuda halkı, Yeruşalim'de oturup bu kapılardan girenler, RAB'bin sözünü dinleyin! 21 RAB diyor ki, Şabat Günü yük taşımamaya, Yeruşalim kapılarından içeri bir şey sokmamaya dikkat edin. 22 Şabat Günü evinden yük çıkarmayın, hiç iş yapmayın. Atalarınıza buyurduğum gibi Şabat Günü'nü kutsal sayacaksınız. 23 Ne var ki, onlar sözümü dinlemediler, kulak asmadılar. Dikbaşılık ederek beni dinlemediler, yola gelmek istemediler. 24 Beni iyi dinlerseniz, diyor RAB, Şabat Günü bu kentin kapılarından yük taşımayıp hiç iş yapmayarak Şabat Günü'nü kutsal sayarsanız, 25 Davut'un tahtında oturan krallarla önderler savaş arabalarına, atlara binip Yahuda halkı ve Yeruşalim'de yaşayanlarla birlikte bu kentin kapılarından girecekler. Bu kente sonsuza dek insanlar yaşayacak. 26 Yahuda kentlerinden, Yeruşalim çevresinden, Benyamin topraklarından, Şefela'dan, dağlık bölgeden, Negev'den gelip RAB'bin Tapınağı'na yakımalık sunular, kurbanlar, tahil sunuları, günde ve şükran sunuları getirecekler. 27 Ancak beni dinlemez, Şabat Günü Yeruşalim kapılarından yük taşıyarak girer, o günü kutsal saymazsanız, kentin kapılarını ateşe vereceğim. Yeruşalim sarayılarını yakıp yok edeceğim, hiç sönmeyecek ateş."

18 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 2 "Kalk, çömlekçinin işliğine git; orada sana sesleneceğim." 3 Bunun üzerine çömlekçinin işliğine gittim. Çark üzerinde çalışıyordu. 4 Yaptığı balıktan kap elinde bozulunca çömlekçi balığa istediği biçimi vererek başka bir kap yaptı. 5 RAB bana yine seslendi: 6 "Bu çömlekçinin yaptığıni ben de size yapamaz miyim, ey İsrail

halkı? diyor RAB. Çömlekçinin elinde balık neyse, siz de benim elimde öylesiniz, ey İsrail halkı! 7 Bir ulusun ya da krallığın kökünden söküleceğini, yıkılıp yok edileceğini duyururum da, 8 uyardığım ulus kötüüğünden dönerse, başına felaket getirme kararından vazgeçerim. 9 Öte yandan, bir ulusun ya da krallığın kurulup dikileceğini duyururum da, 10 o ulus sözümü dinlemeyip gözümde kötü olanı yaparsa, ona söz verdığım iyiliği yapmaktan vazgeçerim. 11 "Bu nedenle Yahuda halkıyla Yeruşalim'de yaşayanlara de ki, 'RAB şöyle diyor: İşte size bir felaket tasarıyor, size karşı bir düzen kuruyorum. Onun için her biriniz kötü yolundan dönsün, yaştınızı da davranışlarınızı da düzeltin.' 12 Ama onlar, 'Boş ver! Biz kendi tasarılarımızı sürdürceğiz; her birimiz kötü yüreğinin inadı uyarınca davranışacak' diyecekler." 13 Bu yüzden RAB diyor ki, "Uluslar arasında soruşturun: Büylesini kim duydur? Erden kız İsrail Çok korkunç bir şey yaptı. 14 Kayalık bayırlardan Lübnan'ın karı hiç eksik olur mu? Uzaktan akan soğuk sular hiç kesilir mi? 15 Oysa halkım beni unuttu, Değersiz ilahlara buhur yaktı. Bu ilahlara gidecekleri yollarda, Eski yollarda sendelemelerine neden oldu; Onları sapa, bitmemiş yollarda yürüttü. 16 Ülkeleri viran edilecek, Sürekli alay konusu olacak; Oradan her geçen şaşkıın şaşkıın Başını sallayacak. 17 Onları düşmanlarının önünde Doğu rüzgarı gibi dağıtıcağım; Yıkım günü yüzümü değil, Sırtımı çevireceğim onlara." 18 Bunun üzerine, "Haydi, Yeremya'ya karşı bir düzen kuralımı!" dediler, "Çünkü yasayı öğretecek kâhin, öğüt verecek bilge, Tanrı sözünü bildirecek peygamber hiç eksik olmayacak. Gelin, ona söyle salıralım, söylediklerini de dinlemeyelim." 19 Dinle beni, ya RAB, Beni suçlayanların dediklerini işit! 20 İyiliğe karşı kötüük mü yapmalı? Ama onlar bana çukur kazdırılır. Onlara duyduğun öfkeyi yattırmak, Onların iyiliğini dilemek için Senin önünde nasıl durdurduğumu anımsa. 21 Bu yüzden çocukların kitliğe ver, Kılıcın ağızına at. Karıları çocukşuz, dul kalsın, Erkeklerini ölüm alıp götürsün, Gençleri savaşta kılıçtan geçirilsin. 22 Sen üzerine anınsız akrıncılar gönderdiğinde, Evlerinden çıplıklar duyulsun. Çünkü beni yakalamak için çukur kazdırılır, Ayaklarımı gizli tuzak kurdular. 23 Beni öldürmek için kurdukları düzenlerin hepsini Biliyorsun, ya RAB. Bağışlama suçlarını, Günahlarını önlünden silme. Yiğilip kalsınlar senin önünde. Öfkelyken uğraş onlara.

19 RAB bana şöyle dedi: "Git, çömlekçiden bir çömlek satın al. Halkın ve kâhinlerin ileri gelenlerinden birkaçını yanına alıp 2 Harsit Kapısı'na yakın Ben-Hinnom Vadisi'ne git. Sana söyleyeceklerimi orada duyur. 3 De ki, 'RAB'bin sözünü dinleyin, ey Yahuda kralları ve Yeruşalim'de yaşayanlar! İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Dinleyin! Buraya, her duyanı şaşkına çevirecek bir felaket göndermek üzereyim. 4 Çünkü beni terk ettiler, burayı yabancı bir ülke haline getirdiler. Kendilerinin de atalarıyla Yahuda krallarının da tanımadığı başka ilahlara burada buhur yaktılar, burayı döktükleri suşus kanıyla doldurdular. 5 Çocuklarını ateşe Baal'a kurban etmek için tapınma yerleri kurdular. Böyle bir şey ne buyurdu ne sözünü ettim ne de aklımdan geçirdim. 6 Bundan ötürü buranın artık Tofet ya da Ben-Hinnom Vadisi değil, Kyim Vadisi diye anılacağı günler geliyor, diyor RAB. 7 Yahuda ve Yeruşalim'in tasarılarını

burada boş çıkaracağım. Onları canlarına susayanların eline verecek, düşmanlarının önünde kılıçla düşüreceğim. Cesetlerini yem olarak yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara vereceğim. 8 Bu kenti viraneye çevirecek, alay konusu edeceğim; oradan her geçen şaşın şaşın bakıp başına gelen belalardan ötürü onunla alay edecek. 9 Onlara oğullarının, kızlarının etini yedireceğim. Canlarına susamış düşmanları onları kuşattığında sıkıktan birbirlерini yiyecekler." 10 "O zaman seninle gidenlerin önünde çömleği kır 11 ve onlara de ki, 'Her Şeye Egemen RAB söyle diyor: Çömlükünün çömlüğü nasıl kirilip bir daha onarılamazsa, ben de bu halkı ve bu kenti öyle kıracığım. Ölüleri yer kalmayana dek Tofet'te gömemecekler. 12 Bu kente de içinde yaşayanlara da böyle davranışacağım, diyor RAB. Bu kenti Tofet gibi yapacağım. 13 Yeruşalim'in evleri de Yahuda krallarının sarayıları da Tofet gibi kirli sayılacak. Çünkü bu evlerin damlarında gök cisimlerine buhur yaktılar, başka ilahlara dökülmek sunular sundular." 14 Peygamberlik etmesi için RAB'bin Tofet'e gönderdiği Yeremya oradan döndü. RAB'bin Tapınağı'nın avlusunda durup halka söyle dedi: 15 "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'İşte bu kente ve çevresindeki köylere sözünü ettiğim bütün felaketleri getireceğim. Çünkü dikbaşılılık edip sözümü dinlemediler.'"

20 RAB'bin Tapınağı'nın baş görevlisi İmmer oğlu Kâhin Paşhur, Yeremya'nın böyle peygamberlik ettiğini duyuncu, 2 onun dövülp RAB'bin Tapınağı'nın Yukarı Benyamin Kapısı'ndaki tomruğa vurulmasını buyurdu. 3 Ertesi gün Paşhur kendisini tomruktan salverince, Yeremya ona, "RAB sana Paşhur değil, Magor-Missaviv adını verdi" dedi, 4 "RAB diyor ki, 'Seni de dostlarını da yıldıracığım. Dostlarının düşman kılıcıyla düşüğünü gözlerinle göreceksin. Bütün Yahuda'yı Babil Kralı'nın eline teslim edeceğim; onları Babil'e sürecek ya da kılıçtan geçirecek. 5 Bu kentin bütün zenginliğini –ürününü, değerli eşyalarını, Yahuda krallarının hazinelerini– düşmanlarının eline vereceğim. Hepsini yağmalayıp Babil'e götürcekler. 6 Sana gelince, ey Paşhur, sen de evinde yaşayanların hepsi de Babil'e sürüleceksiniz. Sen de kendilerine yalan peygamberlik ettiğin bütün dostların da orada ölü gömüleceksiniz.'" 7 Beni kandırın, ya RAB, Ben de kandım. Bana üstün geldin, beni yendin. Bütün gün alay konusu oluyorum, Herkes benimle eğleniyor. 8 Çünkü konuşukça feryat ediyor, Şiddet diye, yıkım diye haykırıyorum. RAB'bin sözü yüzünden bütün gün yeriliyor, Gülünç duruma düşüyorum. 9 "Bir daha onu anmayacak, O'nun adına konuşmayacağım" desem, Sözü kemiklerimin içine hapsedilmiş, Yüreğimde yanın bir ateş sanki. Onu içimde tutmaktan yoruldum, Yapamıyorum artık. 10 Birçoğunuń, "Her yer dehşet içinde! Suçlayın! Suçlayalım onu!" diye fisildaştığını duydum. Bütün güvendiğim insanlar düşmemi gözlüyor, "Belki kanar, onu yeneriz, Sonra da öcümüzü alırız" diyorlar. 11 Ama RAB güçlü bir savaşçı gibi benimedir. Bu yüzden bana eziyet edenler tökezleyecek, Üstün gelemeyecek, Başarisızlığa uğrayıp büyük utanca düşecekler; Onursuzlukları sonsuza dek unutulmayacak. 12 Ey doğru kişiyi sınavın, Yüreği ve düşünçeyi gören Her Şeye Egemen RAB! Davamı senin eline bırakıyorum. Onlardan alacağın öcü göreyim! 13 Ezgiler okuyun RAB'be! Övün RAB'bi! Çünkü yoksulun canını kötülerin elinden O kurtardı. 14 Lanet olsun doğduğum güne! Kutlu olmasın

annemin beni doğurduğu gün! 15 "Bir oğlun oldu!" diyerek babama haber getiren, Onu sevince boğan adama lanet olsun! 16 RAB'bin acımadan yerle bir ettiği Kentler gibi olsun o adam! Sabah feryatlar, Öğlen savaş naraları duysun! 17 Çünkü beni annemin rahminde öldürmedi; Annem mezarım olur, Rahmi hep gebe kalırıdı. 18 Neden ana rahminden çıktı? Dert, üzüntü görmek, Ömrümü utanç içinde geçirmek için mi?

21 Kral Sidkiya Malkiya oğlu Paşhur'la Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yı Yeremya'ya gönderince, RAB Yeremya'ya seslendi. Paşhur'la Sefanya ona söyle demişti: 2 "Lütfen bizim için RAB'be danış. Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar kılıç saldırıyor. Belki RAB bizim için şanslıacak işlerinden birini yapar da Nebukadnessar ülkemizden çekilir." 3 Yeremya şu karşılığı verdi: "Sidkiya'ya deyin ki, 4 İsrail'in Tanrısı RAB söyle diyor: Surların dışında sizi kuşatan Babil Kralı ve Kildaniler'le savaşmakta kullandığınız silahları size karşı çevireceğim; hepsini bu kentin ortasına toplayacağım. 5 Ben de elimi size karşı kaldıracağım; kudretle, kızgınlıkla, gazapla, büyük öfkeyle sizinle savaşacağım. 6 Bu kente yaşayanları yok edeceğim; insan da, hayvan da korkunç bir salgın hastalıktan ölecek. 7 Ondan sonra da, diyor RAB, Yahuda Kralı Sidkiya'yla görevlilerini, bu kente salgından, kılıçtan, kılıktan sağ çıkan halkı Babil Kralı Nebukadnessar'ın ve canlarına susamış düşmanlarının eline teslim edeceğim. Hepsini kılıçtan geçirecek, canlarını bağıtlamayacak, merhamet etmeyecek, acımayacak." 8 "Bunun yanısıra halka şunları da söyle: 'RAB diyor ki: İşte yaşama giden yolu da ölüme giden yolu da öünüze koyuyorum. 9 Bu kente kalan kılıçtan, kılıktan, salgından ölecek; dışarı çıkip kenti kuşatan Kildaniler'e teslim olansa yaşayacak, hiç degilse canını kurtarmış olacak. 10 Bu kente iyişik değil, kötülük etmeye karar verdim, diyor RAB. Bu kenti Babil Kralı ele geçirip ateşe verecek.'" 11 "Yahuda Kralı'nın ailesine de ki, 'RAB'bin sözünü dinleyin: 12 RAB söyle diyor, ey Davut soyu: ""Her sabah adaleti uygulayın, Soyguna uğramış kişiyi zorbanın elinden kurtarın. Yoksa yaptığınız kötülik yüzünden Öfkem ateş gibi tutuşup yanacak, Söndüren olmayacağı. 13 Ey vadinin üstünde, Kayalık ovada oturan Yeruşalim, Sana karşımıyım diyor RAB, Siz ki, kim bize saldırlabilir? Sığınagmaiza kim girebilir, diyorsunuz. 14 Sizi yaptıklarınıza göre cezalandıracağım, diyor RAB. Bütün çevresini yakıp yok edecek Bir ateş tutuşturacağım kentin ormanında."

22 RAB bana dedi ki, "Yahuda Kralı'nın sarayına gidip şu haberı bildir: 2 'RAB'bin sözünü dinleyin, ey Davut'un tahtında oturan Yahuda Kralı'yla görevlileri ve bu kapıldan giren halk!' 3 RAB diyor ki: Adil ve doğru olanı yapın. Soyguna uğrayanı zorbanın elinden kurtarın. Yabancıya, öksüze, dula haksızlık etmeyin, şiddette başvurmayın. Burada suçsuz canı dökmeyin. 4 Bu buyrukları özenle yerine getirirseniz, Davut'un tahtında oturan krallar savaş arabalarıyla, atllarıyla bu sarayın kapılarından girecekler; görevlileriyle halkları da onları izleyecek. 5 Ancak bu buyrukla uymazsanız, diyor RAB, adım üzerine ant içerim ki, bu saray viraneye dönecek.'" 6 Çünkü Yahuda Kralı'nın sarayı için RAB diyor ki, "Sen benim için Gilat gibisin, Lübnan'ın doruğu gibi. Ama hiç kuşkun olmasın, seni çöle

döndürecek, Kimsenin yaşamadığı kentlere çevrecekim. 7 Eli silahlı yok ediciler görevlendireceğim sana karşı. En iyi sedir ağaçlarını kesecek, Ateşe atacaklar. 8 "Bu kentten geçen birçok ulus birbirlerine, 'RAB bu büyük kente neden bunu yaptı?' diye soracaklar. 9 "Yanıt şöyle olacak: 'Çünkü Tanrıları RAB'bin antlaşmasını bıraktılar, başka ilahlara taptıppardıktılar.' 10 Ölen için ağlamayın, yasa bürünmeyin; Ancak sürgüne giden için ağlayın acı acı. Çünkü bir daha dönmeyecek, Anayurdunu görmeyecek. 11 Babası Yoşa'nın yerine Yahuda Kralı olan ve buradan çıkıştı giden Yoşa oğlu Şallum için RAB diyor ki, "Bir daha dönmeyecek buraya. 12 Sürgüne gönderildiği yerde ölecek, bir daha bu ülkeyi görmeyecek." 13 "Sarayını haksızlıkla, Yukarı odalarını adaletsizlikle yapan, Komşusunu parasız çalıştırın, Ücretini ödemeyen adamın vay başına! 14 'Kendim için yukarı odaları havadar, Geniş bir saray yapacağım' diyenin vay başına! Sarayına büyük pencereler açar, Sedir ağaçıyla kaplar, Kırmızıya boyar. 15 'Bol bol sedir ağaçları kullandın diye Kral mı oldun sanırsın? Baban doyasıya yiyp içti, Ama iyi ve doğru olanı yaptı; Onun için de işleri iyi gitti. 16 Ezilenin, yoksulun davasını savundu, Onun için de işleri iyi gitti. Beni tanımak bu değil midir?" diyor RAB. 17 "Seninse gözlerin de yüreğin de yalnız kazanca, Suçsuz kanı dökmeye, Baskı, zorbalık yapmaya yönelik." 18 Bu yüzden RAB Yahuda Kralı Yoşa oğlu Yehoyakim için diyor ki, "Onun için kimse, 'Ah kardeşim! Vah kızkardeşim!' diye dövünmeyecek. Onun için kimse, 'Ah efendim! Vah onun görkemi!' diye dövünmeyecek. 19 Sürüklenip Yeruşalim kapılarından dışarı atılacak, Eşek gömülü gibi gömülecek o." 20 "Lübnan'a git, feryat et, Sesin Başan'dan duyulsun, Haykır Avarım'den, Çünkü bütün oynaşların ezildi. 21 Kendini güvenlikte sandığında seni uyardım. Ama, 'Dinlemem' dedin. Gençliğinden bu yana böyledi tutumun, Sözümü hiç dinlemedi. 22 Rüzgar bütün çobanlarını alıp götürerek, Oynaşların sürgüne gitmektedir. İşte o zaman yaptığın kötüülükler yüzünden Utanacak, aşağılanacaksin. 23 Ey sen, Lübnan'da yaşayan, Yuvasını sedir ağaçından kurun adam! Sana doğuran kadın gibi acılar, sancılar geldiğinde, Nasıl da inleyeceksin!" 24 "Varlığım hakkı için derim ki" diyor RAB, "Ey Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin, sağı elimdeki mühr yüzüğü olsan bile, çıkarıp atardım seni. 25 Seni can düşmanlarının, korktuğun kişilerin, Babil Kralı Nebukadnessar'la Kıldaniler'in eline teslim edeceğim. 26 Seni de seni doğuran anneni de doğmadığınız bir ülkeye atacağım; orada öleceksiniz. 27 Dönmeye can attığınız ülkeye bir daha dönmemeyeceksiniz." 28 Bu mu Yehoyakin? Bu hor görülmüş kırık çömlek, Kimsenin istemediği kap? Neden kendisi de çocukları da Bilmeklerini bir ülkeye atıldılar? 29 Ülke, ey ülke, RAB'bin sözünü dinle, ey ülke! 30 RAB diyor ki, "Bu adamı çocsuksuz, Ömrünce başarısız biri olarak yazın. Çünkü soyundan gelen hiç kimse başarılı olmayacak, Soyundan gelen hiç kimse Davut'un tahtında oturamayacak, Yahuda'da bir daha krallık etmeyecek."

23 "Otlağımın koyunlarını yok edip dağitan çobanların vay başına!" diyor RAB. 2 Halkımı güden çobanlar için İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: "Sürümü dağıtip sürdünüz, onlara ilgilenmediniz. Şimdi ben sizinle ilgileneceğim, yaptığınız kötüülük yüzünden sizi cezalandıracağım." RAB böyle diyor. 3 "Sürümüş

olduğum bütün ülkelerden sürümün sağ kalanlarını toplayıp otaklarına geri getireceğim; orada verimli olup çoğalacaklar. 4 Onları güdecek çobanlar koyacağım başlarına. Bundan böyle korkmayacak, yıldınlığa düşmeyecekler. Bir tanesi bile eksilmeyecek" diyor RAB. 5 "İste Davut için doğru bir dal Çıkaracağım günler geliyor" diyor RAB. "Bu kral bilgece egemenlik sürecek, Ülkede adil ve doğru olanı yapacak. 6 Onun döneminde Yahuda kurtulacak, İsrail güvenlik içinde yaşayacak. O, 'Yahve sidkenu' adıyla anılacak. 7 "Artık insanların, 'İsrail halkını Misir'dan çıkarın RAB'bin varlığı hakkı için' demeyecekleri günler geliyor" diyor RAB. 8 "Bunun yerine, 'İsrail soyunu kuzeý ülkesinden ve sürdürdüğü bütün öbür ülkelerden geri getiren RAB'bin varlığı hakkı için' diyecekler. Böylece kendi topraklarında yaşayacaklar." 9 Peygamberlere gelince, Yüreğim parçaparça, Bütün kemiklerim titriyor. RAB'bin yüzünden, O'nun kutsal sözleri yüzünden Sarhoş gibi, Şaraba yenik düşen bir adam gibiyim. 10 Çünkü ülke zina edenlerle dolu, Lanet yüzünden yaşı tutuyor. Otlaklar kurumuş, İzledikleri yol kötü, Güçlerini haksızca kullanıyorlar. 11 "Peygamber de kâhin de tanrısız; Tapınağında bile kötüüklerini gördüm" diyor RAB. 12 "Bu yüzden izledikleri yol Onlar için kaygan olacak; Karanlığa sürecek, Orada tökezleyip düşeceklər. Çünkü cezalandırılacakları yıl Başlarına felaket getireceğim" diyor RAB. 13 "Samiriye peygamberleri arasında Şu iğrençliği gördüm: Baal adına peygamberlik ederek Halkım İsrail'i baştan çıkarıyorlar. 14 Yeruşalim peygamberleri arasında Şu korkunç şeyi gördüm: Zina ediyorlar, yalan peşindeler. Kötülük edenleri güçlendirdiklerinden, Kimse kötülüğünden dönmüyordu. Benim için hepsi Sodom gibi, Yeruşalim halkı Gomora gibi oldu." 15 Bu nedenle Her Şeye Egemen RAB peygamberler için söyle diyor: "Onlara pelinotu yedirecek, Zehirli su içireceğim. Çünkü Yeruşalim peygamberleri Tanrısızlığın bütün ülkeye yayılmasına neden oldular." 16 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Size peygamberlik eden peygamberlerin Dediğlerine kulak asmayın, Onlar sizi aldatıyor. RAB'bin ağızından çıkanları değil, Kendi hayal ettikleri görümleri anlatıyorlar. 17 Beni küçümseyenlere sürekli, 'RAB diyor ki: Size esenlik olacak!' diyorlar. Yüreklerinin inatçılığı doğrultusunda davrananlara, 'Başınıza felaket gelmeyecek' diyorlar. 18 RAB'bin sözünü duyup anlamak için RAB'bin meclisinde kim bulundu ki? O'nun sözüne kulak verip duyan kim? 19 İşte, RAB'bin firtinası öfkeyle kopacak, Kasırgası done done kötüülerin başına patlayacak. 20 Aklinın tasarladığını tümüyle yapana dek RAB'bin öfkesi dinmeyecek. Son günlerde açıkça anlayacaksınız bunu. 21 Bu peygamberleri ben göndermedim, Ama çabucak ortaya çıktılar. Onlara hiç seslenmedim, Yine de peygamberlik ettiler. 22 Ama meclisimde dursaları, Sözlerimi halkıma bildirir, Onları kötü yollarından ve davranışlarından Döndürürlerdi. 23 Ben yalnızca yakındakı Tanrı miyim? Uzaktaki Tanrı da değil miyim?" diyor RAB, 24 "Kim gizli yere saklanır da Onu görmem?" diyor RAB, "Yeri göğü doldurmuyor muyum?" diyor RAB. 25 "Adımla yalancı peygamberlik edenlerin ne dediklerini duydum. 'Bir düş gördüm! Bir düş!' diyorlar. 26 Kafalarından uydurdukları hileleri aktaran bu yalancı peygamberler ne zamana dek südürecekler bunu? 27 Ataları nasıl Baal yüzünden adımı unuttuysa, onlar da birbirlerine düşlerini anlatarak halkıma adımı unutturmayı tasarlıyorlar. 28

Düşü olan peygamber düşünü anlatsın; ama sözümü alan onu sadakatle bildirsin. Buğdayın yanında saman nedir ki?" diyor RAB. 29 "Benim sözüm ateş gibi değil mi? Kayaları paramparça eden balyoz gibi değil mi?" RAB böyle diyor. 30 "İşte bunun için sözlerimi birbirlerinden çalan peygamberlere karşıyım" diyor RAB. 31 "Evet, kendi sözlerini söyleyiş, 'RAB böyle diyor' diyen peygamberlere karşıyım" diyor RAB. 32 "Uydurma düşler gören peygamberlere karşıyım" diyor RAB. "Bu düşleri anlatıyor, yalanlarla, boş övünmelerle halkımı baştan çıkarıyorlar. Ben onları ne gönderdim, ne de atadım. Bu halka hiç mi hiç yararları yok" diyor RAB. 33 "Halktan biri, bir peygamber ya da kâhin, 'RAB'bin bildirisini nedir?" diye sorarsa, 'Ne bildiris?' diye karşılaş vereceksin. Sizi başından atacağım" diyor RAB. 34 "Eğer bir peygamber, kâhin ya da başka biri, 'Bu RAB'bin bildirisidir' derse, onu da ailesini de cezalandıracağım. 35 Her biriniz komşunuza ve kardeşinize, 'RAB ne yanıt verdi?' ya da, 'RAB ne söyledi?' demelisiniz. 36 Bundan böyle, 'RAB'bin bildiris'i lafını ağzınıza almayacaksınız. Herkesin sözü kendi bildiris olacak. Yaşayan Tanrı'nın, Her Şeye Egemen RAB'bin, Tanrı'mızın sözlerini çarpıtıyorsunuz siz. 37 Bir peygambere, 'RAB sana ne yanıt verdi?' ya da, 'RAB ne söyledi?' demelisiniz. 38 Ama, 'RAB'bin bildirisidir' derseniz, RAB diyor ki, 'RAB'bin bildirisidir' diyorsunuz. Oysa, 'RAB'bin bildirisidir' demeyeceksiniz diye sizi uyardım. 39 Bu yüzden sizi büsbütün unutacağım, sizi de size ve atalarınıza verdiğim kenti de öňümden söküp atacağım. 40 Sizi hiç unutulmayacak bir utanca düşürecek, sürekli alay konusu edeceğim."

24 Babil Krali Nebukadnessar Yahuda Krali Yehoyakim oğlu Yehoyakin'le Yahuda önderlerini, zanaatçıları, demircileri Yeruşalim'den Babil'e sürdüktün sonra, RAB bana tapınağının önüne kommuş iki sepet incir gösterdi. **2** Sepetlerin birinde ilk ürüne benzer çok iyi incirler vardı; ötekindeyse çok kötü, yenmeyecek kadar çürük incirler vardı. **3** RAB, "Yeremya, ne görüyorsun?" diye sordu. "İncir" diye yanıtladım, "İyi incirler çok iyi, öbürleriye çok kötü, yenmeyecek kadar çürük." **4** Bunun üzerine RAB bana söyle seslendi: **5** "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Buradan Kildan ülkesine sürgüne gönderdiğim Yahuda sürgünlerini bu iyi incirler gibi iyi sayacağım. **6** Lılyık bulmaları için onları gözeteceğim, bu ülkeye geri getireceğim. Onları bina edeceğim, yıkamayacağım; onları dikeceğim, kökünden sökmeyeceğim. **7** Benim RAB olduğumu anlayacak bir yürek vereceğim onlara. Onlar benim halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım. Çünkü bütün yürekleriyle bana donecekler. **8** "Ama Yahuda Krali Sidkiya'yla önderlerini, Yeruşalim'den saçıp da bu ülkede ya da Mısır'da yaşayanları yenmeyecek kadar çürük incir gibi yapacağım" diyor RAB, **9** "Onları bütün ülkelerin gözünde içrenç, korkunç bir duruma düşüreğim. Onları sürdürdüğüm her yerde ayıplanacak, ibret olacak, alaya alınacak, lanetlenecekler. **10** Kendilerine ve atalarına verdiğim topraktan yok olana dek üzerlerine kılıç, kitlik, salgın hastalık salacağım."

25 Yahuda Kralı Yoşa oğlu Yehoyakim'in döneminin dördüncü yılında, RAB Yahuda halkıyla ilgili olarak Yeremya'ya seslendi. Nebukadnessar'ın Babil Kralı olusunun

birinci yıldı bu. **2** Peygamber Yeremya Yahuda halkına ve Yeruşalim'de yaşayanlara RAB'bin sözünü aktararak şöyle dedi: **3** Yirmi üç yıldır, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşa'nın döneminin on üçüncü yıldan bugüne dek, RAB bana sesleniyor. Ben de RAB'bin sözünü defalarca size aktardım, ama dinlemediiniz. **4** RAB peygamber kollarını defalarca size gönderdi, ama dinlemediiniz, kulak asmadınız. **5** Sizi uyardılar, "Şimdi herkes kötü yolundan, kötü işlerinden dönsün ki, RAB'bin sonsuza dek size ve atalarına verdiği toprakta yaşayınız" dediler, **6** "Kulluk etmek, tapırmak için başka ilahların ardında gitmeyin; elinizle yaptığıınız putlarla beni öfkelendirmeyin ki, ben de size zarar vermeyeceğim." **7** "Ama beni dinlemediiniz" diyor RAB, "Sonuç olarak elinizle yaptığıınız putlarla beni öfkelendirip kendinizi zarara soktunuz." **8** Bunun için Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Madem sözlerimi dinlemediiniz, **9** ben de bütün kuzyedeki halkları ve kulum Babil Kralı Nebukadnessarı çağırıacağım" diyor RAB, "Onları bu ülkeye de burada yaşayanlarla çevresindeki bütün uluslara da karşı getireceğim. Bu halkı tamamen yok edeceğim, ülkelerini dehşet ve alay konusu edip sonsuz bir viraneye çevireceğim. **10** Sevinç ve neşe sesini, gelin güvey sesini, değiirmen taşlarının sesini, kandil işığını onlardan uzaklaştıracağım. **11** Bütün ülke bir virane, dehşet verici bir yer olacak. Bu uluslar Babil Kralı'na yetmiş yıl kulluk edecekler. **12** "Ama yetmiş yıl dolunca" diyor RAB, "Suçları yüzünden Babil Kralı'yla ulusunu, Kilden ülkesini cezalandıracak, sonsuz bir viranelik haline getireceğim. **13** O ülke için söylediklerimin hepsini, Yeremya'nın uluslara ettiği bu kitapta yazılı bütün peygamberlik sözlerini ülkenin başına getireceğim. **14** Pek çok ulus, büyük krallar onları köle edinecek. Yapıtlarına ve ellerinden çıkan işe göre karşılık vereceğim onlara." **15** İsrail'in Tanrısı RAB bana şöyle dedi: "Elimdeki öfke şarabıyla dolu kâseyi al, seni göndereceğim bütün uluslara içir. **16** Sarabi içinde sendeleyecek, üzerlerine göndereceğim kılıç yüzünden çıldıracaklar." **17** Böylece kâseyi RAB'bin elinden alıp beni gönderdiği bütün uluslara içirdim: **18** Bugün olduğu gibi viranelik, dehşet ve alay konusu, lanetlik olsunlar diye Yeruşalim'e, Yahuda kentlerine, krallarıyla önderlerine; **19** Firavunla görevlilerine, önderlerine ve halkına, **20** Mısır'da yaşayan bütün yabancılara; Üş krallarına, Filist krallarına –Aşkelon'a, Gazze'ye, Ekron'a, Aşdot'tan sağ kalanlara– **21** Edom'a, Moav'a, Ammon'a; **22** bütün Sur ve Sayda krallarına, deniz aşırı ülkelerin krallarına; **23** Dedan'a, Tema'ya, Bûz'a, zülüflerini kesen bütün halklara; **24** Arabistan krallarına, çölde yaşayan yabancı halkın krallarına; **25** Zimri, Elam, Med krallarına; **26** sırasıyla uzak yakın bütün kuzey krallarına, yeryüzündeki bütün ulusların krallarına içirdim. Hepsinden sonra Şesak Kralı da içecektir. **27** "Sonra onlara de ki, 'İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Üzerinize salacağım kılıç yüzünden sarhoş olana dek için, kusun, düşüp kalkmayın.' **28** Eğer kâseyi elinden alır, içmek istemezlerse, de ki, 'Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Kesinlikle içeceksiniz!' **29** Bana ait olan kentin üzerine felaket getirmeye başlıyorum. Cezasız kalacağınızı mı sanıyorsunuz? Sizi cezasız bırakmayacağım. İşte dünyada yaşayan herkesin üzerine kılıcı çağırıyorum. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.' **30** "Bütün bu peygamberlik sözlerini onlara ilet: "Yükseklerden

kükreyecek RAB, Kutsal konutundan gürleyecek, Ağılina şiddetle kükreyecek. Dünyada yaşayanların tümüne Üzüm ezenler gibi bağıracak. **31** Gürültü yeryüzünün dört yanında yankılanacak. Çünkü RAB uluslara dava açacak; Herkesi yargılayacak Ve kötüleri kılıc teslim edeceğ"

diyor RAB. **32** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "İşte felaket ulustan ulusa yayılıyor! Dünyanın dört bucağından büyük kasırga kopuyor." **33** O gün RAB dünyayı bir uçtan bir uca öldürülerle dolduracak. Onlar için yas tutulmayacak, toplanıp gömülümeyecekler. Toprağın üzerinde gübre gibi kalacaklar. **34** Haykırın, ey çobanlar, Açı acı bağırm! Toprakta yuvarlanın, ey sürü başları! Çünkü boğazlanma zamanınız doldu, Değerli bir kap gibi düşüp parçalanacaksınız. **35** Çobanlar kaçamayacak, Sürü başları kurtulamayacak! **36** Duy çobanların haykırışını, Sürü başlarının bağırtısını! RAB onların otlaqlarını yok ediyor. **37** RAB'bin kızgın öfkesi yüzünden Güvenlikte oldukları ağıllar yok oldu. **38** İnni terk eden genç aslan gibi, RAB inini bırakı. Zorbanın kılıcı Ve RAB'bin kızgın öfkesi yüzünden Ülkeleri viraneye döndü.

26 Yahuda Kralı Yoşa oğlu Yehoyakim'in krallığının başlangıcında RAB şöyle seslendi: **2** "RAB diyor ki, RAB'bin Tapınağı'nın avlusunda dur, tapınmak için Yahuda kentlerinden oraya gelen herkese seslen. Sana buyurdugum her şeyi tek söz eksiltmeden onlara bildir. **3** Belki dinler de kötü yollarından dönerler. O zaman ben de yaptıkları kötülıklar yüzünden başlarına getirmeyi tasarladığım felaketten vazgeçerim. **4** Onlara de ki, 'RAB söyle diyor: Size verdığım yasa uyarınca yürütmez, beni dinlemez, **5** size defalarca gönderdiğim kollarım peygamberlerin sözlerine kulak vermezseniz, ki kulak vermiyorsunuz, **6** bu tapınağa Şilo'dakine yaptığım aynısını yapar, bu kenti bütün dünya ulusları arasında lanetlik ederim.' **7** Kâhinler, peygamberler ve bütün halk Yeremya'nın RAB'bin Tapınağı'nda söylediği bu sözleri duydular. **8** Yeremya Tanrı'nın halka iletmesini buyurduğu sözleri bitirince, kâhinlerle peygamberler ve halk onu yakalayıp, "Ölmen gerek!" dediler, **9** "Neden bu tapınak Şilo'daki gibi olacak, bu kent de içinde kimseňin yaşamayacağı bir viraneye dönecek diyerek RAB'bin adıyla peygamberlik ediyorsun?" Bütün halk RAB'bin Tapınağı'nda Yeremya'nın çevresinde toplanmıştı. **10** Yahuda önderleri olup bitenleri duyunca, saraydan RAB'bin Tapınağı'na gidip tapınağın Yeni Kapı girişinde yerlerini aldılar. **11** Bunun üzerine kâhinlerle peygamberler, önderlere ve halka, "Bu adam ölüm cezasına çarptırılmalı" dediler, "Çünkü bu kente karşı peygamberlik etti. Kendi kulaklarınızla iştiniz bunu." **12** Bunun üzerine Yeremya önderlerle halka, "Bu tapınağa ve kente karşı iştinizin peygamberlik sözlerini iletmem için beni RAB gönderdi" dedi, **13** "Şimdî yollarınızı, davranışlarınızı düzeltin, Tanrı'nız RAB'bin sözüne kulak verin. O zaman RAB başınıza getireceğini söylediğim felaketten vazgececek. **14** Bana gelince, işte elinizdeyim! Gözünüzde iyi ve doğru olan neye, bana öyle yapın. **15** Ancak şunu kesinlikle bilin ki, eğer beni öldürürseniz, siz de bu kent ve içinde yaşayanlar da suçsuz birinin kanını dökmekten sorumlu tutulacaksınız. Çünkü bütün bu sözleri bildirmem için beni gerçekten RAB size gönderdi." **16** Bunun üzerine önderlerle halk, kâhinlerle peygamberlere, "Bu adam ölüm cezasına çarptırılmamalı" dediler, "Çünkü bizimle Tanrı'mız

RAB'bin adına konuştu." **17** Halkın ileri gelenlerinden birkaçı öne çıkip orada toplanmış halka, **18** "Moresetti Mika Yahuda Kralı Hizkiya döneminde peygamberlik etti" dediler, "Yahuda halkına dedi ki, Her Şeye Egemen RAB söyle diyor, "Siyon tarla gibi sürecek, Taş yığınına dönecek Yeruşalim, Tapınağın kurulduğu dağ Çalılarla kaplanacak." **19** "Yahuda Kralı Hizkiya ya da Yahuda halkından biri onu öldürdü mü? Bunun yerine Hizkiya RAB'den korkarak O'nun lütfunu diledi. RAB de onlara bildirdiği felaketten vazgeçti. Bizse, üzerimize büyük bir yıkım getirmek üzereyiz." **20** Kiryat-Yearimli Şemaya oğlu Uriya adında peygamberlik eden bir adam daha vardı. Tıpkı Yeremya gibi o da RAB'bin adına bu kente ve ülkeye karşı peygamberlik etti. **21** Kral Yehoyakim'le askerleri ve komutanları Uriya'nın sözlerini duydular. Kral onu öldürmek istedi. Bunu duyan Uriya korkuya kapılarak kaçip Mısır'a gitti. **22** Bunun üzerine Kral Yehoyakim peşinden adamlarını –Akbor oğlu Elhatan'la başkalarını– Mısır'a gönderdi. **23** Uriya'yı Mısır'dan çıkarıp Kral Yehoyakim'e getirdiler. Kral onu kılıçla öldürtüp cesedini sıradan halk mezarlığına attırdı. **24** Ancak Şafan oğlu Ahikam Yeremya'yı korudu. Böylece Yeremya öldürülerek üzere halkın eline teslim edilmedi.

27 Yahuda Kralı Yoşa oğlu Sidkiyah'ın krallığının başlangıcında RAB Yeremya'ya seslendi: **2** RAB bana dedi ki, "Kendine sırla bağlanmış tahta bir boyunduruk yap, boynuna geçir. **3** Sonra Yeruşalim'e, Yahuda Kralı Sidkiyah'ya gelen ulaklar aracılığıyla Edom, Moav, Ammon, Sur ve Sayda krallarına haber gönder. **4** Efendilerine şunu bildirmelerini buyur: İsrail'in Tanrısı Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Efendilerinize söyleyin: **5** Yeryüzünü de üstünde yaşayan insanlarla hayvanları da büyük gücümle, kudretli elimle ben yaratıttım. Onu uygun gördüğüm kişiye veririm. **6** Şimdi bütün bu ülkeleri Babil Kralı kulum Nebukadnessar'a vereceğim. Yabanıl hayvanları da kulluk etsinler diye ona vereceğim. **7** Ülkesi için saptanan zaman gelinceye dek bütün uluslar ona, oğluna, torununa kulluk edecek. Sonra birçok ulus, büyük krallar onu köle edecekler. **8** "Hangi ulus ya da krallık Babil Kralı Nebukadnessar'a kulluk edip boyunduruğuna girmezse, o ulusun onun eline teslim edene dek kılıçla, kitlikla, salgın hastalıkla cezalandıracağı, diyor RAB. **9** Size gelince, peygamberlerinizi, falcılarını, düş greenlerinizi, medyumlarınızı, büyücülerinizi dinlemeyin! Onlar size, Babil Kralı'na kulluk etmeyeceksiniz diyorlar. **10** Size yalan peygamberlik ediyorlar. Bunun sonucu siz ülkenizden uzaklaşımak oluyor. Sizi süreceğim, yok olacaksınız. **11** Ama Babil Kralı'nın boyunduruğuna girip ona kulluk eden ulusu kendi toprağında bırakacağım, diyor RAB. O ulus toprağını işleyecek, orada yaşayacak." **12** Yahuda Kralı Sidkiyah'a bütün bu sözleri ilettilim. Dedi ki, "Boyunlarınızı Babil Kralı'nın boyunduruğu altına koyun. Ona ve halkınla kulluk edin ki sağ kalasınız. **13** RAB'bin Babil Kralı'na kulluk etmeyen her ulus için dediği gibi, niçin sen ve halkın kılıç, kitlik, salgın hastalık yüzünden ölesiniz? **14** Size, 'Babil Kralı'na kulluk etmeyeceksiniz' diyen peygamberlerin sözlerine kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar. **15** 'Onları ben göndermedim' diyor RAB, 'Adımla yalan peygamberlik ediyorlar. Bu yüzden sizi de size peygamberlik eden peygamberleri de süreceğim, hepiniz yok

olacaksınız.” 16 Sonra kâhinlerle halka şöyle dedim: “RAB diyor ki, ‘İşte RAB’bin Tapınağı’nın eşyaları yakında Babil’den geri getirilecek’ diyen peygamberlerinize kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar. 17 Onları dinlemeyin. Sağ kalmak için Babil Kralı’na kulluk edin. Bu kent neden viraneye çevrilsin? 18 Eğer bunlar peygamberse ve RAB’bin sözü onlardaysa, RAB’bin Tapınağında, Yahuda Kralı’nın sarayında ve Yeruşalim’de kalan eşyalar Babil’e götürülmüşin diye Her Şeye Egemen RAB’be yalvarsınlar. 19 “Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin’i Yahuda ve Yeruşalim soylularıyla birlikte Yeruşalim’den Babil’e sürügüne alıp götürmediği sütnular, havuz, ayaklıklar ve kente kalan öbür eşyalar için Her Şeye Egemen RAB söyle diyor. 21 Evet, RAB’bin Tapınağında, Yahuda Kralı’nın sarayında ve Yeruşalim’de kalan eşyalar için İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB söyle diyor: 22 ‘Bunlar Babil’e alınıp götürülecek, alırdıracığım güne dek de orada kalacaklar’ diyor RAB, ‘O zaman onları alacak, yeniden buraya yerlestireceğim.’”

28 Aynı yıl Yahuda Kralı Sidkiya’nın krallığının başlangıcında, dördüncü yılının beşinci ayında Givonlu Azzur oğlu Peygamber Hananya RAB’bin Tapınağında kâhinlerle bütün halkın önünde bana söyle dedi: 2 “İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Babil Kralı’nın boyunduruşunu kiracağım. 3 Babil Kralı Nebukadnessar’ın buradan alıp Babil’e götürdügü RAB’bin Tapınağı’na ait bütün eşyaları iki yıl içinde buraya geri getireceğim. 4 Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin’le Babil’e sürgüne giden bütün Yahudalıları buraya geri getireceğim’ diyor RAB, ‘Çünkü Babil Kralı’nın boyunduruşunu kiracağım.’” 5 Bunun üzerine Peygamber Yeremya, kâhinlerin ve RAB’bin Tapınağı’ndaki halkın önünde Peygamber Hananya’yı yanıtladı. 6 Yeremya söyle söyledi: “Amin! RAB aynısını yapsın! RAB, tapınağına ait eşyalarla bütün sürgünleri Babil’den buraya geri getirerek ettiğin peygamberlik sözlerini gerçekleştirsın! 7 Yalnız şimdi sana ve halka söyleyeceğim şu sözü dinle: 8 Çok önce, benden de senden de önce yaşamış peygamberler bir çok ülke ve büyük krallığın başına savaş, felaket, salgın hastalık gelecek diye peygamberlik ettiler. 9 Ancak esenlik olacağını söyleyen peygamberin sözü yerine gelirse, onun gerçekten RAB’bin gönderdiği peygamber olduğu anlaşılır.” 10 Bunun üzerine Peygamber Hananya, Peygamber Yeremya’nın boynundan boyunduruğu çıkarıp kirdi. 11 Sonra halkın önünde söyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Babil Kralı Nebukadnessar’ın bütün uluslararası boyuna taktiği boyunduruğu iki yıl içinde işte böyle kiracağım.’” Böylece Peygamber Yeremya yoluna gitti. 12 Peygamber Hananya Peygamber Yeremya’nın boynundaki boyunduruğu kirdikten sonra RAB Yeremya’ya söyle seslendi: 13 “Git, Hananya’ya de ki, ‘RAB söyle diyor: Sen tahtadan yapılmış boyunduruğu kirdin, ama yerine demir boyunduruk yapacaksın! 14 Çünkü İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Babil Kralı Nebukadnessar’ı kulluk etmeleri için bütün bu uluslararası boyuna demir boyunduruk geçirdim, ona kulluk edecekler. Yabanlı hayvanları da onun denetimine vereceğim.’” 15 Peygamber Yeremya Peygamber Hananya’ya, “Dinle, ey Hananya!” dedi, “Seni RAB göndermedi. Ama sen bu ulusu yalana inandırın. 16 Bu nedenle RAB diyor ki, ‘Seni

yeryüzünden silip atacağım. Bu yıl öleceksin. Çünkü halkı RAB’be karşı kıskırtın.’” 17 Peygamber Hananya o yılın yedinci ayında öldü.

29 Peygamber Yeremya’nın sürgünde sağ kalan halkın ileri gelenlerine, kâhinlerle peygamberlere ve Nebukadnessar’ın Yeruşalim’den Babil’e sürüdüğü bütün halka Yeruşalim’den gönderdiği mektubun metni aşağıda yazılır. 2 Bu mektup Kral Yehoyakin’in, ana kraliçenin, saray görevlilerinin, Yahuda ve Yeruşalim önderlerinin, zanaatçılarla demircilerin Yeruşalim’den sürgüne gitmelerinden sonra, 3 Yahuda Kralı Sidkiya’nın Babil Kralı Nebukadnessar’a gönderdiği Şafan oğlu Elasa ve Hilkiya oğlu Gemarya eliyle gönderildi: 4 İsrail’ın Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB Yeruşalim’den Babil’e sürüdüğü herkese söyle diyor: 5 “Evler yapıp içinde oturun, bahçe dikip ürününü yiyn. 6 Evlenin, oğullarınız, kızlarınız olsun; oğullarınızı, kızlarınızı evlendirin. Onların da oğulları, kızları olsun. Orada çoğalın, azalmayın. 7 Sizi sürmüş olduğum kentin esenliği için uşraşın. O kent için RAB’be dua edin. Çünkü esenliğiniz onunkine bağlıdır.” 8 Evet, İsrail’ın Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Aranızdaki peygamberlerle falcılara aldanmayın. Düş görmeye özendirdiğiniz kişilere kulak asmayın. 9 Çünkü onlar adımı kullanarak size yalan peygamberlik ediyorlar. Onları ben göndermedim.” RAB böyle diyor. 10 RAB diyor ki, “Babil’de yetmiş yılınız dolunca sizinle ilgilenecek, buraya sizi geri getirmek için verdiğim iyi sözü tutacağım. 11 Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum” diyor RAB. “Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar. 12 O zaman beni çağıracak, gelip bana yakaracaksınız. Ben de sizi işiteceğim. 13 Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle arayınca beni bulacaksınız. 14 Kendimi size buldurtacağım” diyor RAB. “Sizi eski gönencinize kavuşturacağım. Sizi sürüdüğüm bütün yerlerden ve uluslararası toplayacağım” diyor RAB. “Ve sizi sürgün ettiğim yerden geri getireceğim.” 15 Madem, “RAB bizim için Babil’de peygamberler çıktı!” diyorsunuz, 16 Davut’un tahtında oturan kral, bu kente kalan halk ve sizinle sürgüne gitmeyen yurtaşlarınız için RAB söyle diyor. 17 Evet, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Üzlerine kılıç, kitlik, salgın hastalık göndereceğim. Onları yenilmeyecek kadar çürük, bozuk incir gibi edeceğim. 18 Kılıçla, kitlikla, salgın hastalıkla peşlerine düşeceğim. Yeryüzündeki bütün krallıklara dehşet saçacak, kendilerini sürüdüğüm bütün ülkeler arasında lanetlenecek, dehşet ve alay konusu olacak, aşağılanacaklar. 19 Çünkü sözlerime kulak asmadılar” diyor RAB. “Kullarım peygamberler aracılığıyla sözlerimi defalarca gönderdim, ama dinlemediğim.” RAB böyle diyor. 20 Bunun için, ey sizler, Yeruşalim’den Babil’e gönderdiğim sürgünler, RAB’bin sözüne kulak verin! 21 Adımı kullanarak size yalan peygamberlik eden Kolaya oğlu Ahav’la Maaseya oğlu Sidkiya için İsrail’ın Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Onları Babil Kralı Nebukadnessar’ın eline teslim edeceğim, gözünüzün önünde ikisini de öldürerek. 22 Onlardan ötürü Babil’deki bütün Yahuda sürgünleri, ‘RAB seni Babil Kralı’nın diri diri yakıldığı Sidkiya ve Ahav’la aynı duruma düşürsün’ diye lanet edecek. 23 Çünkü İsrail’de çırık şeyler yaptılar; komşularının karılarıyla zina ettiler,

onlara buyurmadığım halde adımla yalan sözler söylediler. Bunu biliyorum ve buna tanığım" diyor RAB. 24 Nehelamlı Şemaya'ya diyeceksin ki, 25 "İsrail'in Tanrısi, Her Şeye Egemen RAB söyle diyor: Sen Yeruşalim halkına, Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yla bütün öbür kâhnlere kendi adına mektuplar göndererek söyle yazmışım: 26 "RAB taşınağın sorumlusu olarak Yehoyada yerine seni kâhin atadı. Peygamber gibi davranışan her deliyi tomruğa, demir boyunduruğa vurmak görevindir. 27 Öyleyse aranızda kendini peygamber ilan eden Anatolü Yeremya'yi neden azarlamadın? 28 Çünkü Yeremya biz Babil'dekilere şu haberini gönderdi: Sürgün uzun olacak. Onun için evler yapıp içinde oturun; bahçe dikip ürünü yiyin." 29 Kâhin Sefanya mektubu Peygamber Yeremya'ya okuyunca, 30 RAB Yeremya'ya söyle seslendi: 31 "Bütün sürgünlere şu haberini gönder: 'Nehelamlı Şemaya için RAB diyor ki: Madem ben göndermediğim halde Şemaya peygamberlik edip sizleri yalana inandırı, 32 ben de Nehelamlı Şemaya'yı ve bütün soyunu cezalandıracağım: Bu halkın arasında soyundan kimse sağ kalmayacak, halkımı yapacağım iyiği görmeyecek, diyor RAB. Çünkü o halkı bana karşı kıskırttı."

30 RAB Yeremya'ya söyle seslendi: 2 "İsrail'in Tanrısi RAB diyor ki, 'Sana bildirdiğim bütün sözleri bir kitaba yaz. 3 İşte halkım İsrail'i ve Yahuda'yı eski gönencelerine kavuşturacağım günler yaklaşıyor' diyor RAB, 'Onları atalarına verdiğim topraklara geri getireceğim, orayı yurt edinecekler' diyor RAB." 4 İsrail ve Yahuda için RAB'bin bildirdiği sözler şunlardır: 5 "RAB diyor ki, 'Korku sesi duyduk, Esenlik değil, dehşet sesi. 6 Sorun da görün: Erkek, çocuk doğurur mu? Öyleyse neden doğuran kadın gibi Her erkeğin ellerini belinde görüyorum? Neden her yüz solmuş? 7 Ah, ne korkunç gün! Onun gibisi olmayacak. Yakup soyu için sıkıntı dönemi olacak, Yine de sıkıntıdan kurtulacak. 8 "O gün" diyor Her Şeye Egemen RAB, 'Boyunlarındaki boyunduruğu kıracak, Bağlarını koparacağım. Bundan böyle yabancılar onları Kendilerine köle etmeyecekler. 9 Onun yerine Tanrıları RAB'be Ve başlarına atayacağım kralları Davut'a Kulluk edecekler. 10 "Korkma, ey kulum Yakup, Yılma, ey İsrail!" diyor RAB. 'Çünkü seni uzak yerlerden, Soyunu sürgün edildiği ülkeden kurtaracağım. Yakup yine huzur ve güvenlik içinde olacak, Kimse onu korkutmayacak. 11 Çünkü ben seninleyim, Seni kurtaracağım' diyor RAB. 'Seni aralarına dağıttığım bütün ulusları Tümüyle yok etsem de, Seni bûsbütün yok etmeyecek, Adaletle yola getirecek, Hiç cezasız bırakmayacağım.' 12 "RAB diyor ki, 'Senin yaran şifa bulmaz, Beren iyilemez. 13 Davanı görecek kimse yok, Yaran umarsız, şifa bulmaz. 14 Bütün oynışların unuttu seni, Arayıp sormuyorlar. Seni düşman vururcasına vurdum, Acımasızca cezalandırdım. Çünkü suçun çok, Günahların sayısız. 15 Neden haykırıyorsun yarandan ötürü? Yaran şifa bulmaz. Suçlarının çöküğü ve saysız günahın yüzünden Getirdim bunları başına. 16 Ama seni yiyenlerin hepsi yem olacak, Bütün düşmanların sürgüne giticek. Seni soyanlar soyulacak, Yağmalayanlar yağmalanacak. 17 Ama ben seni sağlığına kavuşturacak, Yaralarını iyileştireceğim' diyor RAB, 'Çünkü Siyon itilmiş, Onu arayan soran yok diyorlar.' 18 "RAB diyor ki,

'Yakup'un çadırlarını eski gönencine kavuşturacağım, Konutlarına açıယacağım. Yeruşalim höyük üzerinde yeniden kurulacak, Saray kendi yerinde duracak. 19 Oralardan şükran ve sevinç sesleri duyulacak. Sayılarını çoğaltacağım, azalmayacaklar, Onları onurlandıracağım, küçümsemeyecekler. 20 Çocukları eskisi gibi olacak, Toplulukları önumde sağlam duracak; Onlara baskı yapanların hepsini cezalandıracağım. 21 Önderleri kendilerinden biri olacak, Yöneticileri kendi aralarından çıkacak. Onu kendime yaklaştıracığım, Bana yaklaşacak. Kim canı pahasına yaklaşabilir bana?' diyor RAB. 22 "Böylece siz benim halkım olacaksınız, Ben de sizin Tanrıınız olacağım.' 23 İşte RAB'bin fırtınası öfkeyle kopacak, Şiddetli kasırgası kötülerin başında patlayacak. 24 Akılının tasarıladığını tümüyle yapana dek, RAB'bin kızgın öfkesi dinmeyecek. Son günlerde bunu anlayacaksınız."

31 "O zaman" diyor RAB, "Bütün İsrail boylarının Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacaklar." 2 RAB diyor ki, "Kılıçtan kaçip kurtulan halk çölde lütuf buldu. Ben İsrail'i rahata kavuşturmaya gelirken, 3 Ona uzaktan görünüp şöyle dedim: Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim, Bu nedenle sevecenlikle seni kendime çektim. 4 Seni yeniden bina edeceğim, Yeniden bina edileceksin, ey erden kız İsrail! Yine teşferini alacak, Sevinçle coşup oynayanlara katılacaksın. 5 Samiriye dağlarında yine bağ dikeceksin; Bağ dikenler üzümünü yiyecekler. 6 Efrayim'in dağlık bölgesindeki bekçilerin, 'Haydi, Siyon'a, Tanrımız RAB'be çıkalım! Diye bağıracakları bir gün var.' 7 RAB diyor ki, 'Yakup için sevinçle haykırin! Ulusların başı olan için bağırin! Övgülerini duyarın! 'Ya RAB, halkını, İsrail'den sağ kalanları kurtar' deyin. 8 İşte, onları kuzey ülkesinden Geri getirmek üzereyim; Onları dünyanın dört bucağından toplayacağım. Aralarında kör, topal, Gebe kadın da, doğuran kadın da olacak. Büyük bir topluluk olarak buraya dönecekler. 9 Ağlaya ağlaya gelecekler, Benden yardım dileyenleri geri getireceğim. Akarsular boyunca tökezlemeyecekleri Düz bir yolda yürüteceğim onları. Çünkü ben İsrail'in babasıyım, Efrayim de ilk oğlumdur. 10 "RAB'bin sözünü dinleyin, ey uluslar! Uzaktaki kiyılara duyurun: 'İsrail'i dağıtan onu toplayacak, Sürüsünü kollayan çoban gibi kollayacak onu' deyin. 11 Çünkü RAB Yakup'u kurtaracak, Onu kendisinden güçlü olanın elinden özgür kılacek. 12 Siyon'un yüksek tepelerine gelip Sevinçle haykıracaklar. RAB'bin verdiği iyilikler karşısında – Tahıl, yeni şarap, zeytinyağı, Davar ve siğir yavruları karşısındaysa – Yüzleri sevinçle parlayacak. Sulanmış bahçe gibi olacak, Bir daha solmayacaklar. 13 O zaman erden kızlar, genç yaşı erkekler Hep birlikte oynayıp sevinecek. Yasalarını coşkuya çevirecek, Üzüntülerini avutup onları sevindireceğim. 14 Kâhnleri bol yiyeceleke doyuracağım, Halkım iyiliklerimle doyacak" diyor RAB. 15 RAB diyor ki, "Rama'da bir ses duyuldu, Ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel avutulmak istemiyor. Çünkü onlar yok artıkları!" 16 RAB diyor ki, "Sesini ağlamaktan, Gözlerini yaş dökmekten alıkoy. Çünkü verdiğin emek ödüllendirilecek" diyor RAB. "Halkım düşman ülkesinden geri dönecek. 17 Geleceğin için umut var" diyor RAB. "Çocukların yurtlarına dönecekler. 18 "Efrayim'in inlemelerini kuşkusuz duydum: 'Beni eğitilmemiş dana gibi yola getirdin Ve yola geldim.

Beni geri getir, döneyim. Çünkü RAB Tanrı sensin. 19 Yanlış yola saptıktan sonra pişman oldum. Aklım başına gelince bağırmı dövdüm. Gençliğimdeki ayıplarından utandım, Rezil oldum.' 20 'Efrayim değerli oğlum değil mi? Hoşnut olduğum çocuk değil mi? Kendisi için ne dersem diyeyim, Onu hiç unutmuyorum. Bu yüzden yüreğim sizliyor, Çok acıyorum ona' diyor RAB. 21 'Kendin için yol işaretleri koy, Direkler dik. Yolunu, gittiğin yolu iyi düşün. Geri dön, ey erden kız İsrail, kentlerine dön! 22 Ne zamana dek bocalayıp duracaksın, ey dönenkız? RAB dünyada yeni bir şey yaratı: Kadın erkeği koruyacak.' 23 İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: 'Yahuda ve kentlerindeki halkı eski gönencelerine kavuşturduğum zaman yine şu sözleri söyleyecekel: 'RAB sizi kutsasın, Ey doğruluk yurdur, ey kutsal dağ!' 24 Halk, ırgatlar, sürüleriyle dolaşan çobanlar Yahuda'da ve kentlerinde birlikte yaşayacak. 25 Yorgun cana kana kana içirecek, bitkin canı doyuracağım.' 26 Bunun üzerine ulyanıp baktım. Uykum bana tatlı geldi. 27 'İsrail ve Yahuda'da insan ve hayvan tohumu ekeceğim günler yaklaşıyor' diyor RAB, 28 'Kökünden söküp yok etmek, yerle bir edip yıkmak, yıkıma uğratmak için onları nasıl gözledimse, kurup dikmek için de gözleyeceğim' diyor RAB. 29 'O günler insanlar artık, 'Babalar koruk yedi, Çocukların dişleri kamaştı' demeyecekler. 30 Herkes kendi suçu yüzünden ölecek. Koruk yiyyenin dişleri kamaşacak. 31 'İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor' diyor RAB, 32 'Atalarını Mısır'dan çıkarmak için Ellerinden tuttuğum gün Onlara yaptığım antlaşmaya benzemeyecek. Onların kocası olmama karşın, Bozdular o antlaşmamı' diyor RAB. 33 'Ama o günlerden sonra İsrail halkıyla Yapacağım antlaşma şudur' diyor RAB, 'Yasamı içlerine yerleştirecek, Yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak. 34 Bundan böyle kimse komşusunu ya da kardeşini, 'RAB'bi tanıyın' diye eğitmeyecek. Çünkü küçük büyük hepsi Tanrıya beni' diyor RAB. 'Çünkü suçlarını bağıslayacağım, Günahlarını artık anmayacağım.' 35 Gündüz ışık olsun diye güneşin sağlayan, Gece ışık olsun diye ayı, yıldızları düzene koyan, Dalgaları kükresin diye denizi kabartan RAB –O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dır– diyor ki, 36 'Eğer kurulan bu düzeni övmenden kalkarsa, İsrail soyu sonsuza dek Önümde ulus olmaktan çıkar' diyor RAB. 37 RAB şöyle diyor: 'Gökler ölçülebilse, Dünyanın temelleri incelenip anlaşılabilse, İsrail soyunu bütün yaptıkları yüzünden Reddederim' diyor RAB. 38 'Yeruşalim Kenti'nin Hananel Kulesi'nden Köşe Kapısı'na dek benim için yeniden kurulacağı günler geliyor' diyor RAB, 39 'Ölçü ipi oradan Garev Tepesi'ne doğru uzayıp Goa'ya dönecek. 40 Ölülerle küllerin atıldığı bütün vadiler, Kidron Vadisi'ne dek uzanan tarlalar, doğuda At Kapısı'nın köşesine dek RAB için kutsal olacak. Kent bir daha kökünden sökülmeyecek, sonsuza dek yıkılmayacak.'

32 Yahuda Kralı Sidkiya'nın onuncu, Nebukadnessar'ın on sekizinci yılında RAB Yeremya'ya seslendi. 2 O sırada Babil Kralı'nın ordusu Yeruşalim'i kuşatmaktadır. Peygamber Yeremya Yahuda Kralı'nın sarayındaki muhafiz avlusunda tutukluydu. 3 Yahuda Kralı Sidkiya onu orada tutuklamıştı. 'Neden böyle peygamberlik ediyorsun?' demişti, 'Sen diyorsun

ki, 'RAB söyle diyor: Bu kenti Babil Kralı'nın eline teslim etmek üzereyim, onu ele geçirerek. 4 Yahuda Kralı Sidkiya Kildaniler'in elinden kaçıp kurtulamayacak, kesinlikle Babil Kralı'nın eline teslim edilecek; onunla yüzüze konuşacak, onu gözleriyle görecek. 5 Sidkiya Babil'e götürülecek, ben onunla ilgilinenek orada kalacak, Kildaniler'le savaşsanız bile başarılı olamayacaksınız diyor RAB.' 6 Yeremya, 'RAB bana söyle seslendi' diye yanıtladı, 7 'Amcan Şallum oğlu Hanamel sana gelip, 'Anatot'taki tarlamları satın al. Çünkü en yakın akrabam olarak tarlayı satın alma hakkı senindir' diyecek. 8 'Sonra RAB'bin sözü uyarınca amcamın oğlu Hanamel muhafiz avlusunda yaşama gelip, 'Benyamin bölgesinde, Anatot'taki tarlamları satın al' dedi, 'Çünkü miras hakkı da en yakın akrabalık hakkı da senindir. Onu kendin için satın al.' O zaman RAB'bin sözünün yerine geldiğini anladım. 9 Böylece Anatot'taki tarlayı amcamın oğlu Hanamel'den satın aldım. Tarlaya karşılık kendisine on yedi şekel gümüş tarihp ödedim. 10 Satış belgesini çağırıldığım tanıkların önünde imzalayıp mühürledim, gümüşü terazide tattım. 11 Satış belgesini –kural ve koşulları içeren mühürlenmiş kâğıdı ve açık sözleşme belgesini– aldım. 12 Amcamın oğlu Hanamel'in, satış belgesini imzalayan tanıkların ve muhafiz avlusunda oturan bütün Yahudiler'in gözü önünde satış belgesini Mahseya oğlu Neriya oğlu Baruk'a verdim. 13 'Hepsinin gözü önünde Baruk'a şu buyrukları verdim: 14 'İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Bu satış belgesini –mühürlenmiş, açık olanını– al, uzun süre durmak üzere bir çömleğe koy. 15 Çünkü İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB söz veriyor, bu ülkede yine evler, tarlalar, bağlar satın alınacak' diyor. 16 'Tarlanın satış belgesini Neriya oğlu Baruk'a verdikten sonra RAB'be söyle yakardım: 17 'Ey Egemen RAB! Büyük gücüne, kudretinle yeri göğü yaratın. Yapamayacağın hiçbir şey yok. 18 Binlerce insana sevgi gösterir, ama babaların işlediği günahların karşılığını çocuklarına ödetirsin. Ey büyük ve güçlü Tanrı! Her Şeye Egemen RAB'dır senin adın. 19 Tasarıların ne büyük, işlerin ne güçlü! Gözlerin insanların bütün yaptıklarına açıklır. Herkese davranışlarına, yaptıklarının sonucuna göre karşılığını verirsin. 20 Sen ki, Mısır'da, İsrail'de, bütün insanlar arasında bugüne dek mucizeler, harikalar yaratın. Bugün olduğu gibi ün kazandın. 21 Halkın İsrail'i belirtilerle, şaşkınlıkla işlerle, güçlü, kudretli elinle, büyük korku saçarak Mısır'dan çıktı. 22 Atalarına vereceğine ant içtiğin bu toprakları, süt ve bal akan ülkeyi onlara verdin. 23 Gelip ülkeyi mülli edindiler, ama senin sözünü dinlemediler, Kutsal Yasan uyarınca yürümediler. Yapmalarını buyurduğun şeylerin hiçbirini yapmadılar. Bu yüzden bütün bu felaketleri getirdin başlarına. 24 'İste, kenti ele geçirmek için kuşatma rampaları yapıldı. Kılıç, kılık, salgın hastalık yüzünden kent saldıran Kildaniler'e teslim edilecek. Söylediklerin yerine geldi, sen de görüyorsun! 25 Yine de, Egemen RAB, kent Kildaniler'e teslim edileceği halde sen bana, 'Tarlayı çağırıldığın tanıklar önünde gümüşle satın al' dedin.' 26 Bunun üzerine RAB Yeremya'ya söyle seslendi: 27 'Bütün insanlığın Tanrısı RAB benim. Var mı yapamayacağım bir şey? 28 Bu yüzden RAB diyor ki: Bak, bu kenti Kildaniler'le Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline vermek üzereyim; onu ele geçirsin. 29 Kente saldıran Kildaniler gelip onu ateşe verecekler. Kenti de damlarında

Baal'ın onuruna buhur yakıp başka ilahlara dökmelik sunular sunarak beni öfkelendirdikleri evleri de yakacaklar. 30 "Çünkü İsrail ve Yahuda halkları gençliklerinden beri hep gözümde kötü olanı yapıyor; İsrail halkı ellerinin yaptıklarıla beni sürekli öfkelendiriyor, diyor RAB. 31 Evet, bu kent kurulduğundan bu yana beni öyle öfkelendirdi, kızdırıcı ki onu önumden söküp atacağım. 32 Çünkü İsrail ve Yahuda halklarının –kendilerinin, krallarının, önderlerinin, kâhinlerinin, peygamberlerinin, Yahuda ve Yeruşalim'de yaşayanların– beni öfkelendirmek için yaptıkları kötülüklerin haddi hesabı yok. 33 Bana yüzlerini değil, sırtlarını çevirdiler. Onları defalarca uyarmama karşın dinlemediler, yola gelmediler. 34 Bana ait olan bu tapınağa içeren putlarını yerleştirerek onu kırlettiler. 35 Ben-Hinnom Vadisi'nde ilah Molek'e sunu olarak oğullarını, kızlarını ateşe kurban etmek için Baal'ın tapınma yerlerini kurdular. Böyle içeren şeyler yaparak Yahuda'yı günaha sürüklemelerini ne buyurdum, ne de aklımdan geçirdim. 36 "Siz bu kent için, 'Kılıçla, kılıtla, salgın hastalıkla Babil Kralı'nın eline veriliyor' diyorsunuz. Ama şimdi İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki: 37 Kızgınlıkla, gazapla, büyük öfkeyle onları sürdüğüm ülkelerden hepsini toplayacağım. Onları buraya geri getirip güvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım. 38 Onlar benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. 39 Tek bir yürek, tek bir yaşam tarzı vereceğim onlara; gerek kendilerinin gerekse çocukların iyiliği için benden hep korksunlar. 40 Onlarla kalıcı bir antlaşma yapacağım: Onlara iyilik etmekten vazgeçmeyecek, benden hiç ayrılmaların diye yüreklerine Tanrı korkusu salacağım. 41 Onlara iyilik etmekten sevinç duyacağım; gerçekten bütün yüreğimle, bütün canımla onları bu ülkede yine tarlalar satın alıncak. 44 Benyamin bölgesinde, Yeruşalim çevresindeki köylerde, Yahuda kentlerinde, dağlık bölgenin, Şefela'nın ve Negev'in kentlerinde gümüşle tarlalar satın alınacak, satışı belgeleri tanıkların önünde imzalanıp mühürlenenecek. Çünkü eski gönencelerine kavuşturacağım onları" diyor RAB.

33 Yeremya muhafiz avlusunda tutukluyken, RAB ona ikinci kez seslendi: 2 "Dünyayı yaratın, yerini alsın diye ona biçim veren, adı RAB olan söyle diyor: 3 'Bana yakar da seni yanıtlayıım; bilmediğin büyük, akıl almaz şeyler sana bildireyim.' 4 Kuşatma rampalarına, kılıçla karşı siper olsun diye bu kentin yıkılmış olan evleriley Yahuda krallarının sarayları için İsrail'in Tanrısı RAB söyle diyor: 5 'Kıldaniler savaşmak, evleri öfke ve kızgınlıkla vurdugum insanların cesetleri doldurmak üzere gelecekler. O insanlar ki, yaptıkları kötülükler yüzünden bu kentten yüzümü çevirdim. 6 "Yine de bu kenti iyileştirip sağlığa kavuşturacağım. Halkına şifa verecek, bol esenlik, güvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım. 7 Yahuda'yı ve İsrail'i eski gönencine kavuşturacak, önceden olduğu gibi bina edeceğim. 8 Onları bana karşı işledikleri bütün günahlardan arındıracak, bana karşı işledikleri günahları da ısanlarını da bağışlayacağım. 9 Dünyadaki bütün ulusların önünde bu kent benim için sevinç,

övgü ve onur kaynağı olacak. Bu uluslar Yeruşalim halkına yaptığım iyilikleri, sahlediğim gönencileri duyunca, korkuya kapılıp titreyeceklər." 10 "RAB söyle diyor: 'Bu kent viran olmuş, insansız, hayvansız kalmış diyorsunuz. Ne var ki, terk edilmiş, insansız, hayvansız Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında sevinç ve neşe sesi, gelin güvey sesi, RAB'ın Tapınağı'na şükran sunuları getirenlerin sesi yine duyulacak: 'Her Şeye Egemen RAB'be şükredin, Çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır. Çünkü ülkeyi eski gönencine kavuşturacağım' diyor RAB. 12 "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Viran olmuş, insansız, hayvansız kalmış bu ülkenin bütün kentlerinde çobanların sürülerini dinlendireceği otlaklar olacak yeniden. 13 Dağlık bölgедe, Şefela, Negev, Benyamin bölgesindeki kentlerde, Yeruşalim'in çevresindeki köylerde, Yahuda kentlerinde çoban değneğinin altından geçen sürüler olacak" diyor RAB. 14 "İsrail ve Yahuda halkına verdiğim güzel sözü yerine getireceğim günler geliyor" diyor RAB. 15 "O günlerde, o zamanda, Davut için doğru bir dal yetiştireceğim; Ülkede adil ve doğru olanı yapacak. 16 O günlerde Yahuda kurtulacak, Yeruşalim güvenlik içinde yaşayacak. O, Yahve sidkenu adıyla anılacak." 17 RAB söyle diyor: 'İsrail tahtı üzerinde oturan Davut soyunun ardi arkası kesilmeyecek. 18 Levili kâhinlerden övmde yakmalık sunu sunacak, tâhil sunusu yakacak, kurban kesecek biri hiç eksik olmayacak.'" 19 RAB Yeremya'ya söyle seslendi: 20 "RAB diyor ki, 'Eğer belirlenmiş zamanlarda gece ve gündüz olması için gece ve gündüzle yaptığım antlaşma bozulabilirse, tahtında oturan oğulları krallık yapsın diye kulum Davut'la ve bana hizmet eden Levili kâhinlerle yaptığım antlaşma da ancak o zaman bozulabilir. 22 Kulum Davut'un soyunu ve bana hizmet eden Levililer'i söylemaz gök cisimleri kadar, ölçülemez deniz kumu kadar coğaltacağım.'" 23 RAB Yeremya'ya söyle seslendi: 24 "Bu halkın, 'RAB seçtiği iki aileyi de reddetti' dediğini görmüyorum musun? Halkımı öyle küçümsüyorsak ki, artık bir ulus saymıyorum onu. 25 RAB diyor ki, 'Gece ve gündüzle bir antlaşma yapıp yerin, göğün kurallarını saptamasaydım, 26 Yakup soyuyla kulum Davut'u da reddeder, Davut'un oğullarından birinin İbrahim, İshak, Yakup soyuna krallık etmesini sağlamazdım. Ama ben onları eski gönencelerine kavuşturacak, onlara acıycacağım.'"

34 Babil Kralı Nebukadnessar'la bütün ordusu, krallığı altındaki bütün uluslararası halklar, Yeruşalim ve çevresindeki kentlere karşı savaşırken RAB Yeremya'ya söyle seslendi: 2 "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Git, Yahuda Kralı Sidkiya'ya RAB söyle diyor de: Bu kenti Babil Kralı'nın eline teslim etmek üzereyim, onu ateşe verecek. 3 Ve sen Sidkiya, onun elinden kaçip kurtulamayacaksın; kesinlikle yakalanacak, onun eline teslim edileceksin. Babil Kralı'ni gözünle görecek, onunla yüzüze konuşacaksın. Sonra Babil'e götürüleceksin. 4 "Ancak, ey Yahuda Kralı Sidkiya, RAB'ın sözünü dinle! RAB senin için söyle diyor: Kılıçla ölmeyeceksin, 5 esenlikle öleceksin. Ataların olan senden önceki kralların onuruna ateş yakıkları gibi, senin onuruna da ateş yakıp senin için ah efendimiz direyerek ağıt tutacaklar. Ben RAB söyleyorum bunu." 6 Peygamber Yeremya bütün bunları Yeruşalim'de Yahuda Kralı Sidkiya'ya söyledi. 7 O sırada Babil Kralı'nın ordusu Yeruşalim'e ve Yahuda'hın henüz

ele geçirilmemiş kentlerine –Lakiş'e, Azeka'ya– saldırmaktaydı. Yahuda'da surlu kent olarak yalnız bunlar kalmıştı. 8 Kral Sidkiya Yeruşalim'deki halkla kölelerin özgürlüğünü ilan eden bir antlaşma yaptıktan sonra RAB Yeremya'ya seslendi. 9 Bu antlaşmaya göre herkes kadın, erkek İbrani kölelerini özgür bırakacak, hiç kimse Yahudi kardeşini yanında köle olarak tutmayacaktı. 10 Böylece bu antlaşmanın yükümlülüğü altına giren bütün önderlerle halk kadın, erkek kölelerini özgür bırakarak antlaşma uydular. Artık kimseyi köle olarak tutmadılar. Antlaşma uyarak köleleri özgür bıraktılar. 11 Ama sonra düşüncelerini değiştirek özgür bıraktıkları kadın, erkek köleleri geri alıp zorla köleleştirtiler. 12 Bunun üzerine RAB Yeremya'ya söyle seslendi: 13 "İsrail'in Tanrısi RAB diyor ki: Atalarınızı Misir'dan, köle oldukları ülkeden çıkardığında onlarla bir antlaşma yaptım. Onlara dedim ki, 14 'Size satılıp altı yıl kölelik eden İbrani kardeşlerinizi yedinci yıl özgür bırakıcasınız.' Ama atalarınız beni dinlemedi, kulak asmadılar. 15 Sizse sonradan yola gelip gözümde doğru olanı yaptınız: Hepiniz İbrani kardeşlerinizin özgürlüğünü ilan ettiniz. Önümde, bana ait olan tapınakta bu doğrultuda bir antlaşma yapmışınız. 16 Ama düşüncenizi değiştirek adıma saygısızlık ettiniz. Kendi isteğinizle özgür bıraktığınız kadın, erkek kölelerinizi geri alıp zorla köleleştirildiniz. 17 "Bu nedenle RAB diyor ki, İbrani köle kardeşlerinizi, yurtaşlarınıza özgür bırakmayarak beni dinlemediğiniz. Şimdi ben size 'özgürlük' – kılıç, kitlik ve salgın hastalıkla yok olmanız için 'özgürlük' – ilan edeceğim, diyor RAB. Sizi dünyadaki bütün krallıklara dehşet verici bir örnek yapacağım. 18 Antlaşmamı bozan, danayı ikiye ayırip parçaları arasından geçerek önlüğe yaptıkları antlaşmanın koşullarını yerine getirmeyen bu adamları –Yahuda ve Yeruşalim önderlerini, saray görevlilerini, kâhînleri ve dana parçalarının arasından geçen bütün ülke halkını– 20 can düşmanlarının eline teslim edeceğim. Cesetleri yirtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak. 21 "Yahuda Kralı Sidkiya'yla önderlerini de can düşmanlarının eline, üzerinizden çekilen Babil ordusunun eline teslim edeceğim. 22 Buyruğu ben vereceğim diyor RAB. Babililer'i bu kente geri getireceğim. Saldırı kenti ele geçirecek, ateşe verecekler. Yahuda kentlerini içinde kimsenin yaşamayacağı bir viraneye çevireceğim."

35 Yahuda Kralı Yoşa oğlu Yehoyakim döneminde RAB Yeremya'ya söyle seslendi: 2 "Rekavlılar'ın evine gidip onlarla konuş. Onları RAB'bin Tapınağı'nın odalarından birine götürüp şarap içir." 3 Bunun üzerine Havassinya oğlu Yirmeya oğlu Yaazanya'yı, kardeşlerini, bütün çocuklarını ve Rekav ailesinin öbür üyelerini yanına alıp 4 Tanrı adımı Yigdalya oğlu Hanan'ın oğullarının RAB'bin Tapınağı'ndaki odasına götürdü. Bu oda önderlerin odasının bitişliğinde, kapı görevlisi Şallum oğlu Maaseya'nın odasının üstündeydi. 5 Rekav ailesinin üyelerinin önüne şarap dolu testiler, kâseler koyarak, "Buyrun, şarap iç" dedim. 6 Ne var ki, "Biz şarap içmemiz" diye karşılık verdiler, "Çünkü atamız Rekav oğlu Yehonadav bize şu buyruğu verdi: 'Siz de soyunuzdan gelenler de asla şarap içmeyeceksiniz!' 7 Ayrıca ev yapmayıacak, tohum ekmeyecek, bağ dikmeyeceksiniz. Böyle şeyler edinmeyecek, ömür boyu çadırlarda yaşayacaksınız. Öyle ki, göç ettiğiniz topraklarda

uzun süre yaşayacınız.' 8 Atamız Rekav oğlu Yehonadav'ın bize buyurduğu her şeyi yaptı. Kendimiz de karılarım, oğullarım, kızlarım da hiç şarap içmedik. 9 İçinde oturmak için evler yapmadık, bağılar, tarlalar, ekinler edimedik. 10 Çadırlarda yaşadık; atamız Yehonadav ne buyurduysa hepsini yaptı. 11 Ama Babil Kralı Nebukadnessar bu ülkeye saldırınca, 'Haydi, Kıldan ve Aram ordusundan kaçmak için Yeruşalim'e gidelim' dedik. Bunun için Yeruşalim'de kaldık." 12 Bundan sonra RAB Yeremya'ya söyle seslendi: 13 "İsrail'in Tanrısi, Her Şeye Egemen RAB söyle diyor: 'Git, Yahuda halkına ve Yeruşalim'de yaşayanlara sunları söyle: Sözlerimi dinleyerek hiç ders almayacak mısınız, diyor RAB. 14 Rekav oğlu Yehonadav, soyuna şarap içmemelerini buyurdu; buyruğuna uyuldu. Bugüne dek şarap içmediler. Çünkü atalarının buyruğuna uydular. Bense size defalarca seslendim halde beni dinlemediiniz. 15 Defalarca size kollarım peygamberleri gönderdim. Kötü yolunuzdan dönmeniz, davranışlarınızı düzeltmeniz, başka ilahların ardına gidip onlara tapınmamanız için hepini uyardılar. Ancak o zaman size ve atalarına verdığım toprakta yaşayacaksınız. Ama kulak verip beni dinlemediiniz. 16 Rekav oğlu Yehonadav'ın soyu atalarının verdiği buyruğu tuttu, ama bu halk beni dinlemedi.' 17 "Bu yüzden İsrail'in Tanrısi, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'İste, Yahuda ve Yeruşalim'de yaşayan herkesin başına sözünü ettigim her felaketi getirmek üzereyim. Çünkü onları uyardım, ama dinlemedi; onları çağrırdım, ama yanıt vermediler.'" 18 Yeremya Rekav ailesine söyle dedi: "İsrail'in Tanrısi, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Atanız Yehonadav'ın buyruğuna uyduğunuz, onun bütün uyarılarını dikkate aldınız, size buyurduğum her şeyi yaptınız.' 19 Bunun için İsrail'in Tanrısi, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Rekav oğlu Yehonadav'ın soyundan önlüğe hizmet edecek olanlar hiçbir zaman eksilmeyecek.'"

36 Yahuda Kralı Yoşa oğlu Yehoyakim'in krallığının dördüncü yılında RAB Yeremya'ya söyle seslendi: 2 "Bir tomar al, Yoşa'nın döneminden bu yana İsrail, Yahuda ve öteki uluslararası sana söylediğim her şeyi yaz. 3 Belki Yahuda halkı başına getirmeyi tasarladığım bütün felaketleri duyar da kötü yoldan döner; ben de suçlarımı, günahlarımı bağışlarım." 4 Yeremya Neriya oğlu Baruk'u çağrıp RAB'bin kendisine söylediği bütün sözleri tomara yazdırdı. 5 Sonra Baruk'a şu buyruğu verdi: "Ben tutukluyum, RAB'bin Tapınağı'na gidemem. 6 Sen oruç günü RAB'bin Tapınağı'na git. Oradaki halka sana yazdırduğum RAB'bin sözlerini tomardan oku. Yahuda kentlerinden gelen halka da oku. 7 Belki RAB'be yalvarır, kötü yollarından dönerler. Çünkü RAB'bin bu halka karşı sözünü ettığı öfke ve kızgınlığı büyütür." 8 Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremya'ının buyurduğu her şeyi yaptı. RAB'bin tomarda yazılı sözlerini tapınakta okudu. 9 Yahuda Kralı Yoşa oğlu Yehoyakim'in krallığının beşinci yılının dokuzuncu ayı, Yeruşalim'de yaşayan bütün halk ve Yahuda kentlerinden Yeruşalim'e gelen herkes için RAB'bin önünde oruç ilan edildi. 10 Şafan oğlu Yazman Gemarya'nın yukarı ayluda, tapınağın Yeni Kapısı'nın girişindeki odasında Baruk, Yeremya'nın sözlerini tomardan RAB'bin Tapınağı'ndaki bütün halka okudu. 11 Şafan oğlu Gemarya oğlu Mikaya tomardan okunan RAB'bin sözlerini duyunca, 12 aşağıya inip saraydaki yazman odasına gitti. Bütün

önderler orada toplantı halindeydi: Yazman Elişama, Şemaya oğlu Delaya, Akbor oğlu Elnatan, Şafan oğlu Gemarya, Hananya oğlu Sidkiya ve öbürleri. **13** Mikaya Baruk'un halka okuduğu tomardan duyduğu her şeyi onlara iletti. **14** Bunun üzerine bütün önderler Kuş oğlu Şeleviye oğlu Netanya oğlu Yehudi'yi Baruk'a gönderdiler. Yehudi Baruk'a, "Halka okuduğun tomarı al, gel" dedi. Neriya oğlu Baruk tomarı alıp yanlarına gitti. **15** Önderler, "Lütfen otur, bize de oku" dediler. Baruk da tomarı onlara okudu. **16** Bütün bu sözleri duyar duymaz, korkuya birbirlerine bakıp Baruk'a, "Bütün bu sözleri kesinlikle krala bildirmemiz gerek" dediler. **17** Sonra Baruk'a, "Söyle bize, bütün bunları nasıl yazdın? Yeremya mı yazdırdı sana?" diye sordular. **18** Baruk, "Evet" diye yanıtladı, "Bütün bu sözleri söyledi. Ben de hepsini murekkeple tomara yazdım." **19** Bunun üzerine Baruk'a, "Git, sen de Yeremya da gizlenin. Nerede olduğunuzu kimse bilmesin" dediler. **20** Tomarı Yazman Elişama'nın odasında bırakıp avluda bulunan kralın yanına gittiler. Ona duydukları her sözü ilettiler. **21** Kral tomarı alıp getirmesi için Yehudi'yi gönderdi. Yehudi tomarı Yazman Elişama'nın odasından getirdi. Krala ve yanındaki önderlere okudu. **22** Dokuzuncu aydı, kral kişilik sarayındaydı. Önünde mangalda ateş yanıyordu. **23** Yehudi tomardan üç dört sütün okur okumaz kral yazman çakısıyla onları kesip mangaldaki ateşe attı. Tomarın tümü yanıp bitene dek bu işi sürdürdü. **24** Tomardaki sözleri duyan krala görevlileri ne korktular ne de giysilerini yrttılar. **25** Elnatan, Delaya ve Gemarya tomarı yakmaması için yalvardılsa da kral onları dinlemedi. **26** Yazman Baruk'u ve Peygamber Yeremya'yı tutuklamaları için oğlu Yerahmeel'e, Azriel oğlu Seraya'ya ve Avdeel oğlu Şeleviye'ya buyruk verdi. Oysa RAB onları gizlemişti. **27** Kral, Yeremya'nın Baruk'a yazdırdığı sözleri içeren tomarı yaktıktan sonra, RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **28** "Başka bir tomar al, Yahuda Kralı Yehoyakim'in yaktığı ilk tomardaki bütün sözleri yazdır." **29** Yahuda Kralı Yehoyakim için de ki, "RAB söyle diyor: Babil Kralı'nın kesinlikle gelip bu ülkeyi viraneye çevireceğini, içindeki insanı da hayvanı da yok edeceğini neden tomara yazdırın diye sorup tomarı yaktın." **30** Bu yüzden RAB Yahuda Kralı Yehoyakim için söyle diyor: Davut'un tahtında oturan kimesi olmayacak; ölüsü gündüzün sicağı, gece ayaza bırakılacak. **31** İşledikleri suçlar yüzünden kendisini de çocuklarıyla görevlilerini de cezalandıracağım. Onların, Yeruşalim'de yaşayanların ve Yahuda halkın başına sözünü ettikim bütün felaketleri getireceğim. Çünkü beni dinlemediler." **32** Bunun üzerine Yeremya başka bir tomar alıp Neriya oğlu Yazman Baruk'a verdi. Yahuda Kralı Yehoyakim'in ateşe atıp yaktığı tomardaki bütün sözleri Baruk Yeremya'nın ağızından tomara yazdı. Bu sözlere, benzer birçok söz daha eklendi.

37 Babil Kralı Nebukadnessar'ın Yahuda'ya atadığı Yoşiya oğlu Sidkiya, Yehoyakim oğlu Yehoyakin'in yerine kral oldu. **2** Ama kendisi de görevlileriyle ülke halkı da RAB'bin Peygamber Yeremya aracılığıyla söyledişi sözleri dikkate almadılar. **3** Kral Sidkiya, Şeleviye oğlu Yehukal'la Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yi şu haberle Peygamber Yeremya'ya gönderdi: "Lütfen bizim için Tanrıımız RAB'be yalvar." **4** O sırada Yeremya daha cezaevine konnmamıştı, halk arasında dolaşıyordu. **5** Firavunun

ordusu Mısır'dan çıkmıştı. Yeruşalim'i kuşatma altında tutan Kıldaniler bu haberi duynca Yeruşalim'den çekildiler. **6** Derken RAB Peygamber Yeremya'ya şöyle seslendi: **7** "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki: Danişmak için sizi bana gönderen Yahuda Kralı'na söyle deyin: 'Size yardım etmek için Mısır'dan çıkış gelen firavunun ordusu ülkesine dönecek.' **8** Kıldaniler de dönecek; bu kente savaşıp onu ele geçirecek, ateşe verecekler." **9** "RAB diyor ki, 'Kıldaniler üzerinden çekiliп gidecek' dierek kendinizi aldatmayın. Çünkü çekiliп gitmeyecekler!" **10** Sizinle savaşan bütün Babil ordusunu bozguna uğratısanız, çadırlarında yalnız yaralılar kalsa bile, bunlar çadırlardan çıkış bu kenti ateşe verecekler." **11** Firavunun ordusu yüzünden Babil ordusu Yeruşalim'den çekilince, **12** Peygamber Yeremya Benyamin topraklarındaki halkın arasında payına düşen mirası almak üzere Yeruşalim'den gitmek istedİ. Benyamin Kapısı'na vardığında, Hananya oğlu Şeleviye oğlu bekçibaşı Yiriya, "Sen Kıldaniler'in tarafına geçiyorsun!" dierek onu tutukladı. **14** Yeremya, "Yalan!" dedi, "Ben Kıldaniler'in tarafına geçmiyorum." Ama Yiriya onu dinlemedi. Yeremya'yı tutuklayıp önderlere götürdü. **15** Yeremya'ya öfkelenen önderler onu dövdürtüp cezaevine çevirdikleri Yazman Yonatan'ın evine kapattılar. **16** Böylece bodrumda bir hücreye kapatılan Yeremya uzun süre orada kaldı. **17** Sonra Kral Sidkiya Yeremya'yi sarayına getirtti. Orada kendisine gizlice, "RAB'den bir söz var mı?" diye sordu. "Evet" diye yanıtladı Yeremya, "Babil Kralı'nın eline verileceksin." **18** Sonra Kral Sidkiya'ya şöyle dedi: "Sana, görevlilerine ve bu halka karşı ne günah işledim ki beni cezaevine kapattınız? **19** Babil Kralı sana da bu ülkeye de saldırmayacak" diyen peygamberlerin hani nerede? **20** Şimdi lütfen beni dinle, ey efendim kral! Lütfen dileğimi kabul et. Beni Yazman Yonatan'ın evine geri gönderme. Orada ölmek istemiyorum." **21** Bunun üzerine Kral Sidkiya Yeremya'nın muhafiz avlusuna kapatılmasını, kentteki ekmek bitene dek her gün firincilar sokağından kendisine bir ekmek verilmesini buyurdu. Böylece Yeremya muhafiz avlusunda kaldı.

38 Mattan oğlu Şefatyat, Paşur oğlu Gedalya, Şeleviye oğlu Yehukal ve Malkiya oğlu Paşur Yeremya'nın halka söylediği şu sözleri duydular: **2** "RAB diyor ki, 'Bu kente kalan kılıçtan, kılıktan, salgından ölecek. Kıldaniler'e gidense sağ kalacak, canını kurtarıp yaşayacak.' **3** RAB diyor ki, 'Bu kent kesinlikle Babil Kralı'nın ordusuna teslim edilecek, Babil Kralı onu ele geçirecek.'" **4** Önderler krala, "Bu adam öldürülmeli" dediler, "Çünkü söylediği bu sözlerle kente kalan askerlerin ve halkın cesareti kırıyor. Bu adam halkın yararını değil, zararını istiyor." **5** Kral Sidkiya, "İşte o sizin elinizde" diye yanıtladı, "Kral size engel olamaz ki." **6** Böylece Yeremya'yı alıp kralın oğlu Malkiya'nın muhafiz avlusundaki sarnıcına halatlarla sarkıtarak indirdiler. Sarnıçta su yoktu, yalnız çamur vardi. Yeremya çamura battı. **7** Sarayda görevli hadım Küşlü Ebet-Melek Yeremya'nın sarnıcı atıldığını duydı. Kral Benyamin Kapısı'nda otururken, **8** Ebet-Melek saraydan çıkış kralın yanına gitti ve ona şöyle dedi: **9** "Efendim kral, bu adamların Peygamber Yeremya'ya yaptıkları kötüdür. Onu sarnıca attılar, orada açlıktan ölecek. Çünkü kente ekmek kalmadı." **10** Bunun üzerine kral, "Buradan yanına üç adam al, Peygamber Yeremya'yı ölmeden sarnıçtan çıkarın" diye ona buyruk verdi. **11** Ebet-

Melek yanına adamları alarak saray hazinesinin alt odasına gitti. Oradan eski bezler, yırtık pırtık giysiler alıp halatlarla sarmıca, Yeremya'ya sarkıttı. 12 Sonra Yeremya'ya, "Bu eski bezleri, yırtık giysileri halatlarla bağlayıp koltuklarınıñ altına geçir" diye seslendi. Yeremya söylemeni yaptı. 13 Onu halatlarla çekip sarnıçtan çıkardılar. Yeremya muhafiz avlusunda kaldı. 14 Kral Sidkiya Peygamber Yeremya'yi RAB'bin Tapınağı'nın üçüncü girişine getirerek, "Sana bir şey soracağım" dedi, "Benden bir şey gizleme." 15 Yeremya, "Sana bir şey bildirirsem, beni öldürmeyecek misin?" diye karşılık verdi, "Üstelik ögüt versem bile beni dinlemeyeceksin." 16 Kral Sidkiya, "Bize yaşam veren RAB'bin varlığı hakkı için seni öldürmeyeceğim, canının peşinde olan bu adamların eline seni teslim etmeyeceğim" diyerek gizlice ant içti. 17 Bunun üzerine Yeremya Sidkiya'ya şu karşılığı verdi: "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki, 'Babil Kralı'nın komutanlarına teslim olursan, canın bağısanacak, bu kent de ateşe verilmeyecek. Sen de ailen de sağ kalacaksın.' 18 Ama Babil Kralı'nın komutanlarına teslim olmazsan, kent Kildaniler'e teslim edilecek, onu ateşe verecekler. Sen de onlardan kaçip kurtulamayacaksın." 19 Kral Sidkiya, "Kildaniler'in tarafına geçen Yahudiler'den korkuyorum" dedi, "Kildaniler beni onların eline verebilir, onlar da bana kötü davranırlar." 20 "Vermezler" diye yanıtladı Yeremya, "Lütfen sana aktardığım RAB'bin sözünü işit. O zaman sağ kalır, iyilik görürsun. 21 Ama teslim olmak istemezsen, RAB bana şunu açıkladı: 22 Yahuda Kralı'nın sarayında kalan bütün kadınlar Babil Kralı'nın komutanlarına çıkarılacak. O kadınlar sana, "Güvendiğin insanlar Seni aldatıp yenilgiye uğrattı; Çamura battı ayakları, Güvendiğin insanlar seni bırakıp gitti" diyecekler. 23 "Bütün karıların, çocukların Kildaniler'e teslim edilecek. Sen de onlardan kaçip kurtulamayacak, Babil Kralı'nın eliyle yakalanacaksın. Bu kent ateşe verilecek." 24 Sidkiya, "Ölmek istemiyorsan, konuştuklarımı kimse duymasıñ" dedi, 25 "Göreviler seninle konuşduğumu duyup da gelir, 'Krala ne söyledin, kral sana ne dedi, açıkla bize, bizden gizleme! Yoksa seni öldürürüz' derlerse, 26 'Beni Yonatan'ın evine geri gönderme, yoksa orada ölüüm diye krala yalvardım' dersin." 27 Bütün göreviller gelip Yeremya'yi soruya çektiler. Yeremya kralın kendisine söylemesini buyurduğu her şeyi onlara anlattı. Soruya baktılar. Çünkü kralla yaptığı konuşma duyulmamıştı. 28 Yeremya Yeruşalim'in ele geçirildiği güne dek muhafiz avlusunda kaldı.

39 Yahuda Kralı Sidkiya'nın dokuzuncu yılının onuncu ayında Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim önlere gelerek kenti kuşattı. 2 Sidkiya'nın krallığının on birinci yılında, dördüncü ayın dokuzuncu günü kent surlarında gedik açıldı. 3 Yeruşalim ele geçirilince Babil Kralı'nın bütün komutanları –Samgarı Nergal-Sareser, askeri danışman Nebo-Sarsekim, baş görevli Nergal-Sareser ve bütün öteki görevlileri– içeri girip Orta Kapı'da oturdular. 4 Yahuda Kralı Sidkiya'yla askerler onları görünce kaçtılar. Gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar. 5 Ama artlarına düşen Kildani ordusu Eriha ovalarında Sidkiya'ya yetişti, onu yakalayıp Hama topraklarında, Rivla'da Babil Kralı Nebukadnessar'ın huzuruna çıkardılar. Nebukadnessar onun

hakkında karar verdi: 6 Rivla'da Sidkiya'nın gözü önünde oğullarını, sonra da bütün Yahuda ileri gelenlerini öldürdü. 7 Sidkiya'nın gözlerini oydu, zincire vurup Babil'e götürdü. 8 Kildaniler sarayla halkın evlerini ateşe verdiler, Yeruşalim surlarını yıktılar. 9 Komutan Nebuzaradan kente sağ kalanları, kendi safina geçen kaçaklı ve geri kalan halkın Babil'e sürgün etti. 10 Ancak hiçbir şeyi olmayan bazı yokolları Yahuda'da bıraktı, onlara bañ ve tarla verdi. 11 Babil Kralı Nebukadnessar, muhafiz birliği komutanı Nebuzaradan aracılığıyla Yeremya'yla ilgili şu satın aldı: 12 "Onu sorumluluğun altına al, ona iyi bak, hiç zarar verme, senden ne dilerse yap." 13 Bunun üzerine muhafiz birliği komutanı Nebuzaradan, askeri danışman Nebuazban, baş görevli Nergal-Sareser ve Babil Kralı'nın öbür görevlileri 14 adam gönderip Yeremya'yi muhafiz avlusundan getirttiler. Evine geri götürmesi için Şafan oðlu Ahikam oðlu Gedalya'nın koruyuculuðuna verdiler. Böylece Yeremya halkı arasında yaşamını sürdürdü. 15 Yeremya daha muhafiz avlusunda tutuklukta RAB ona söyle seslenmişti: 16 "Git, Küþü Ebet-Melek'e de ki, 'İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB söyleydi: Bu kent üzerine yarar değil, zarar verecek sözlerimi yerine getirmek üzereyim. O gün olanları sen de göreceksin. 17 Ama o gün seni kurtaracağım diyor RAB. Korktuðun adamların eline teslim edilmeyeceksin. 18 Seni kesinlikle kurtaracağım, kılıçla öldürmeyeceksin. Hiç deðilse canını kurtarmış olacaksın. Çünkü bana güvendin, diyor RAB."

40 Muhafiz birliği komutanı Nebuzaradan Yeremya'yi Rama'da saliverdikten sonra RAB Yeremya'ya seslendi. Nebuzaradan onu Babil'e sürülen Yeruşalim ve Yahuda halkıyla birlikte zincire vurulmuş olarak Rama'ya götürmüþü. 2 Muhafiz birliği komutanı Yeremya'yi yanına çağırıp, "Tanrı RAB buraya karşı bu felaketi belirledi" dedi, 3 "Şimdi dediğini yaptı, yapacağı söylediği her şeyi yerine getirdi. Çünkü RAB'be karşı günah işlediniz, O'nun sözünü dinlemediniz. Bütün bunlar bu yüzden başınıza geldi. 4 İste ellerindeki zincirlerini çözüyorum. Benimle Babil'e gelmeyi yeþlersen gel, sana iyi bakarım; eğer benimle Babil'e gelmek istemezsen de sorun yok. Bak, bütün ülke önünde! İyi ve doğru bildiðin yere git. 5 Ama burada kalırsan Babil Kralı'nın Yahuda kentlerine vali atadığı Şafan oðlu Ahikam oðlu Gedalya'nın yanına dönüp onunla birlikte halkın arasında yaþa ya da istedigin yere git." Muhafiz birliği komutanı Yeremya'ya yiyecek ve armaðan verip yoluma gönderdi. 6 Yeremya Mispa'ya, Ahikam oðlu Gedalya'nın yanına gitti. Onunla ve ülkede kalan halkla birlikte orada yaşamaya başladı. 7 Kirdaki ordu komutanlarıyla adamları, Babil Kralı'nın Ahikam oðlu Gedalya'yi ülkeye vali atadığını, Babil'e sürülmemiþ yoksa kadın, erkek ve çocukları ona emanet ettiðini duyunca, 8 Mispa'ya, Gedalya'nın yanına geldiler. Gelenler Netanya oðlu İsmail, Kareah'ın oðulları Yohanan ve Yonatan, Tanhumet oðlu Seraya, Netofali Efay'ın oðulları, Maakali oðlu Yaazanya ve adamlarıydı. 9 Şafan oðlu Ahikam oðlu Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek, "Kildaniler'e kulluk etmekten korkmayın" dedi, "Ülkeye yerlesip Babil Kralı'na hizmet edin. Böyle sizin için daha iyi olur. 10 Bana gelince, Mispa'da kalacaðım, gelecek Kildaniler'in önünde sizi temsil edeceğim. Siz şarap,

yaz meyveleri, zeytinyağı toplayıp kaplarınızda depolayın ve aldığıınız kentlerde yaşayın.” 11 Moav, Ammon, Edom ve öbür ülkelerde yaşayan Yahudiler'in hepsi, Babil Kralı'nın Yahuda'da bir kesim halkı sağ bıraktığını ve Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı onlara vali atadığını duyunca, 12 sürlümsüz oldukları ülkelerden geri dönüp Yahuda'ya, Mispa'da bulunan Gedalya'nın yanına geldiler. Sonra bol bol şarap ve yaz meyvesi topladılar. 13 Kareah oğlu Yohanana'la kırdağı bütün ordu komutanları da Mispa'da bulunan Gedalya'nın yanına geldiler. 14 Ona, “Ammon Kralı Baalis'in seni öldürmek için Netanya oğlu İsmail'i gönderdiğini bilmiyor musun?” dediler. Gelgelelim Ahikam oğlu Gedalya onlara inanmadı. 15 Kareah oğlu Yohanana Mispa'da Gedalya'ya gizlice, “izin ver de gidip Netanya oğlu İsmail'i öldürreyim” dedi, “Kimse bilmeyecek! Neden seni öldürsün de çevrende toplanan bütün Yahudiler dağılsın, Yahuda'da sağ kalmış olanlar yok olsun?” 16 Ama Ahikam oğlu Gedalya, “Böyle bir şey yapma! İsmail'le ilgili söylediklerin yalan” dedi.

41 O yılın yedinci ayında kral soyundan ve kralın baş görevlilerinden Elişama oğlu Netanya oğlu İsmail, on adamıyla birlikte Mispa'ya, Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına gitti. Orada, Mispa'da birlikte yemek yerlerken, 2 Netanya oğlu İsmail'le yanındaki on adam ayağa kalkıp Babil Kralı'nın ülkeye vali atadığı Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı kılıçla öldürdü. 3 İsmail Mispa'da Gedalya'yla birlikte olan bütün Yahudiler'i ve oradaki Kıldan askerlerini de öldürdü. 4 Gedalya öldürülükteden bir gün sonra, ölüm haberi duyulmadan önce 5 Şekem'den, Şilo'dan, Samiriye'den sakallarını tıraş etmiş, giysilerini yırtmış, bedenlerinde yaralar açmış seksen adam geldi. RAB'bin Tapınağı'nda sunmak için yanlarında tahlil, günde getirmişlerdi. 6 Netanya oğlu İsmail Mispa'dan ağlaya ağlaya onları karşılamaya çıktı. Onları görünce, “Ahikam oğlu Gedalya'ya gelin” dedi. 7 Kente girince, Netanya oğlu İsmail ve yanındakiler onları öldürüp bir sarnıca attılar. 8 Ancak onlardan on kişi İsmail'e, “Bizi öldürme!” dediler, “Tarlada saklı buğdayımız, arpamız, zeytinyağımız ve balımız var.” Böylece İsmail vazgeçip onları öbürleriyle birlikte öldürmedi. 9 İsmail'in öldürdüğü adamların bedenlerini atmış olduğu sarnıç büyüğü. Kral Asa, bu sarnıcı Israil Kralı Baaşa'dan korunmak için kazdı. Netanya oğlu İsmail orayı ölülerle doldurdu. 10 İsmail, muhafiz birliği komutanı Nebuzaradan'ın Ahikam oğlu Gedalya'nın sorumluluğuna bıraktığı Mispa'daki bütün halkı ve kral kızlarını tutsak aldı. Netanya oğlu İsmail tümünü tutsak alıp Ammonlular'a siğınmak üzere yola çıktı. 11 Kareah oğlu Yohanana ve yanındaki ordu komutanları, Netanya oğlu İsmail'in işlediği cinayetleri duyunca, 12 bütün adamlarını alıp Netanya oğlu İsmail'le savaşmaya gittiler. Givon'daki büyük havuzun yakınında ona yetiştiler. 13 İsmail'in yanındaki adamlar, Kareah oğlu Yohanana ve yanındaki ordu komutanlarını göründüğünde sevindiler. 14 İsmail'in Mispa'dan tutsak olarak götürdüğü herkes geri dönüp Kareah oğlu Yohanana'ya katıldı. 15 Netanya oğlu İsmail ve sekiz adamıyla Yohanana'dan kaçıp Ammonlular'a sığındılar. 16 Kareah oğlu Yohanana'la yanındaki ordu komutanları sağ kalanların hepsini – Ahikam oğlu Gedalya'yı öldüren Netanya oğlu İsmail'den kurtarıp Givon'dan geri getirdiği yiğit askerleri, kadınları, çocukları,

zarar görevlilerini– Mispa'dan alıp götürdüler. 17 Kıldaniler'den kaçmak için Mısır'a doğru yola çıktılar. Beytlemeh yakınında, Gerut-Kimham'da durdular. Kıldaniler'den korkuyorlardı. Çünkü Netanya oğlu İsmail, Babil Kralı'nın ülkeye vali atadığı Ahikam oğlu Gedalya'yı öldürmüştü.

42 Ordu komutanları, Kareah oğlu Yohanana, Hoşaya oğlu

Azarya ve küçük büyük bütün halk yaklaşıp 2 Peygamber Yeremya'ya söyle dediler: “Lütfen dileğimizi kabul et! Bizim için, bütün sağ kalan bu halk için Tanrı RAB'be yakar. Çünkü bir zamanlar sayıca çok olan bizler gördüğün gibi şimdî azınlıkta kaldık. 3 Tanrı RAB nereye gideceğimizi, ne yapacağımızı bize bildirsin.” 4 Peygamber Yeremya, “Olur” dedi, “İsteğiniz uyarınca Tanrı'nız RAB'be yakaracağım. RAB bana ne yanıt verirse, bir şey saklamadan size bildireceğim.” 5 Bunun üzerine, “Tanrı RAB'bin senin aracılığınıza bize bildireceği her sözü yerine getirmezsek, RAB aramızda gerçek ve güvenilir tanık olsun” dediler, 6 “Seni kendisine gönderdiğimiz Tanrı'nız RAB'bin sözünü begensek de beğenmesek de dinleyeceğiz ki, üzerimize iyilik gelsin. Evet, Tanrı'nız RAB'bin sözünü dinleyeceğiz.” 7 On gün sonra RAB Yeremya'ya seslendi. 8 Yeremya, Kareah oğlu Yohanana'la yanındaki ordu komutanlarını ve küçük büyük bütün halkı çağrırdı. 9 Onlara söyle dedi: “Dileğinizi önüne sunmam için beni kendisine gönderdiğiniz Israil'in Tanrı'sı RAB diyor ki, 10 'Bu ülkede kalırsanız, sizi bina ederim, yıkımdı; dikerim, sökümem. Çünkü başınıza getirdiğim felakete üzülyorum. 11 Korktuğunuz Babil Kralı'ndan artık korkmayın, ondan korkmayın diyor RAB. Çünkü ben sizinleyim, sizi kurtaracak, onun elinden özgür kılacağım. 12 Size sevecenlik göstereceğim. Şöyledi ki, Babil Kralı size acıယak, sizi topraklarına geri gönderecek.” 13 ‘Ama, ‘Bu ülkede kalmayacağız’ der, Tanrı'nız RAB'bin sözünü dinlemezseniz, 14 ‘Savaş görmeyeceğimiz, boru sesi duymayacağımız, aklık çekmeyeceğimiz Mısır'a gidip orada yaşayacağız’ derseniz, 15 RAB'bin sözünü dinleyin, ey Yahuda'dan sağ kalanlar! Israil'in Tanrı'sı, Her Şeye Egemen RAB söyle diyor: ‘Eğer Mısır'a gidip orada yerleşmeye kesin kararlısanız, 16 korktuğunuz kılıç size orada yetişecek, tasalandığınız kitlik Mısır'da yakanaşa yapacak, orada öleceksiniz. 17 Yerleşmek üzere Mısır'a gitmeye kararlı olan herkes kılıçtan, kitliktan, salgın hastalıktan ölecek. Başlarına getireceğim felaketten kurtulup sağ kalan olmayacak.’ 18 ‘Israil'in Tanrı'sı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Öfkem, kızgınlığım Yeruşalim'de yaşayanların üzerine döküldüğü gibi, siz Mısır'a gidenlerin üzerine de dökülecek. Siz lanetlik, dehşet konusu olacak, aşağılanacak, yerileceksiniz. Burayı bir daha görmeyeceksiniz.’ 19 Ey Yahuda'dan sağ kalanlar, RAB size, ‘Mısır'a gitmeyin!’ diye buyurmuştur. Bunu iyi bilin. Bugün siz uyarıyorum: 20 Beni Tanrı'nız RAB'be gönderip, ‘Bizim için Tanrı'nız RAB'be yakar. O'nun bize söyleyeceği her şeyi bildir, yapacağız’ demekle kendinizi aldatıyorsunuz! 21 Bugün size bildirdim, ama Tanrı'nız RAB'bin benim aracılığımıla size ilettiği sözlerin hiçbirini dinlemediniz. 22 Şimdî iyi bilin ki, yerleşmek üzere gitmeye can attığınız yerde kılıçtan, kitliktan, salgın hastalıktan öleceksiniz.”

43 Yeremya Tanrıları RAB'bin bütün bu sözlerini – Tanrıları RAB'bin onun aracılığıyla kendilerine ilettiği her şeyi– halka

bildirmeyi bitirince 2 Hoşaya oğlu Azarya, Kareah oğlu Yohanan ve bütün küstah adamlar ona, "Yalan söyleyorsun!" dediler, "Tanrıımız RAB, 'Yerleşmek üzere Mısır'a gitmeyin' demek için göndermedi seni bize. 3 Bizi öldürsünler, Babil'e sürsünler diye Kildaniler'in eline teslim etmek için Neriya oğlu Baruk seni bize karşı kıskırtır." 4 Böylece Kareah oğlu Yohanan, bütün ordu komutanları ve halk RAB'bin Yahuda'da kalmalarına ilişkin buyruğına karşı geldiler. 5 Kareah oğlu Yohanan'la bütün ordu komutanları, sürüldükleri uluslardan yerleşmek üzere Yahuda'ya geri dönen Yahuda halkını alıp götürdüler. 6 Muhaftız birliği komutani Nebuzaradan'ın Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'nın sorumluluğuna bırakmış olduğu bütün kadınları, erkekleri, çocuklar, kral kızlarını da götürdüler. Peygamber Yeremya'yla Neriya oğlu Baruk'u da alıp 7 RAB'bin sözünü dinlemeyerek Mısır'a gittiler. Tahpanhes'e vardılar. 8 Tahpanhes'te RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 9 "Yahudiler'in gözü önünde eline büyük taşlar al, Tahpanhes'te firavun sarayının girişindeki tuğla kaldırımın harçına göm. 10 Onlara de ki, 'İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB söyle diyor: İşte kulum Babil Kralı Nebukadnessar'ı buraya getirtip tahtını harca gömdüğüm bu taşların üzerine kuracağım. Nebukadnessar otağını bu taşların üzerine kuracak. 11 Gelip Mısır'ı bozguna uğratacak. Ölüm için ayrılanlar ölüme, Sür gün için ayrılanlar sürgüne, Kılıç için ayrılanlar kılıça gidecek. 12 Mısır ilahlarının tapınaklarını ateşe verip yakacak, ilahları alıp götürücek. Çoban giysisiyle kendisini nasıl örtse, o da Mısır'ı öyle örtecek. Sonra oradan sağ salım çıkacak. 13 Mısır'daki Güneş Tapınağı'nın dikili taşlarını kıracak, Mısır ilahlarının tapınaklarını ateşe verecek."

44 Mısır'ın Migdol, Tahpanhes, Nof kentlerinde ve Patros bölgesinde yaşayan Yahudiler'e ilişkin RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 2 "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Yeruşalim ve Yahuda kentlerine getirdiğim bütün felaketleri gördünüz. İşte yaptıkları kötülık yüzünden kentler bugün yıkık; içlerinde oturan yok. Sizin de kendilerinin ve atalarının da önceden tanımadığınız başka ilahlara buhur yakıp taparak beni öfkeliştirdiler. 4 Peygamber kullarımı defalarca gönderip, 'Nefret ettiğim bu içrençlikleri yapmayın!' diyerek onları uyardım. 5 Ama dinlemediler, kulak asmadılar. Kötülüklerinden dönmediler, başka ilahlara buhur yaktıktan vazgeçmediler. 6 Bu yüzden kızın öfkesi döktüm; Yahuda kentlerine, Yeruşalim sokaklarına karşı öfke giderek şiddetlendi. Onlar bugün olduğu gibi yıkık ve issız bırakıldı. 7 "İsrail'in Tanrısı RAB, Her Şeye Egemen Tanrı söyle diyor: Neden bu büyük felaketi başınıza getiriyorsunuz? Kadın erkek, çoluk çocuk Yahuda halkından kesilip atılacak, sizden sağ kalan olmayacak. 8 Yerleşmek üzere geldiğiniz Mısır'da ellerinizin yaptıklarıyla, başka ilahlara buhur yaktıktan beni öfkeliştirdiğinizden. Başınıza felaket getiriyorsunuz. Dünyadaki uluslarca aşağılanacak, yerileceksiniz. 9 Yahuda'da, Yeruşalim sokaklarında atalarınızın, Yahuda krallarıyla karılarını, kendinizin, karlarınızın yaptığı kötülikleri unuttunuz mu? 10 Bugüne dek pişmanlık duymadılar, benden korkmadılar. Size ve atalarınıza verdığım yasa ve kurallar uyarınca yaşamadılar. 11 "Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Başınıza yıkım getirmeye, bütün

Yahuda halkını yok etmeye kararlıyım. 12 Yerleşmek üzere Mısır'a gelmeye kararlı olan Yahuda'nın sağ kalanlarını ele alacağım. Hepsi Mısır'da yok olacak; kılıçtan geçirelerek ya da kitlikten ölecek. Küçük büyük hepsi kılıçtan, kitlikten ölecek. Lanetlenecek, dehşet konusu olacak, aşağılanacak, yerecekler. 13 Yeruşalim'i cezalandırdığım gibi, Mısır'da yaşayanları da kılıçla, kitlikla, salgın hastalıkla cezalandıracıım. 14 Yerleşmek için Mısır'a gelen Yahuda halkın sağı kalanlarından hiçbir kurtulmayacak, hiç kimse sağ kalıp Yahuda'ya dönmeyecek. Yerleşmek üzere oraya dönmek isteseler de, kaçip kurtulan birkaç kişi dışında dönen olmayacak." 15 Karılarının başka ilahlara buhur yaktığını bilen erkekler, orada duran kadınlar, Mısır'ın Patros bölgesinde yaşayan bütün halk –ki büyük bir topluluktu– Yeremya'ya şu karşılığı verdi: 16 "RAB'bin adıyla bize söylediklerini dinlemeyeceğiz! 17 Tersine, yapacağımızı söylediğimiz her şeyi kesinlikle yapacağız: Gök Kraliçesi'ne buhur yakacak, atalarımızın, krallarımızın, önerlerimizin ve kendimizin Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında yaptığımız gibi ona dökmeli sunular dökeceğiz. O zamanlar bol yiyeceğimiz vardı, her işimiz yolundaydı, sıkıntılı çekmiyorduk. 18 Oysa Gök Kraliçesi'ne buhur yakmayı, dökmeli sunular dökmeyi bıraklığımız günden bu yana her yönden yokluk çekiyoruz; kılıçtan, kitlikten yok oluyoruz." 19 Kadınlar, "Evet, Gök Kraliçesi'ne buhur yakıp dökmeli sunular dökeceğiz! Ona benzer pideler pişirip kendisine dökmeli sunular döktüğümüzü kocalarımız bilmiyor muydu sankı?" diye eklediler. 20 Bunun üzerine Yeremya ona karşılık veren kadın erkek bütün halka şöyle dedi: 21 "Sizin, atalarınızın, krallarınızın, önerlerinizin, ülke halkının Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında yaktığınız buhuru RAB unuttu mu? Haberi yok muydu? 22 RAB yaptığınız kötülüklerle, içrençliklere artık dayanamadığınız için, bugün olduğu gibi ülkeniz aşağılanıp yerildi, kimsenin yaşamadığı dehşet verici bir viranelik oldu. 23 Siz başka ilahlara buhur yaktınız, RAB'be karşı günah işlediniz; O'nun sözünü dinlemediğiniz, yasasına, kurallarına, antlaşma koşullarına uymadınız. Bu yüzden bugün olduğu gibi başınıza felaket geldi." 24 Yeremya bütün halka, özellikle de kadınlarla, "RAB'bin sözüne kulak verin, ey Mısır'da yaşayan Yahudalar!" dedi, 25 "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Gök Kraliçesi'ne buhur yakacağız, dökmeli sunular dökeceğiz, adaklarımıza kesintikle yerine getireceğiz' diyerek siz de karılarınıza da verdığınız sözü yerine getirdiniz. 'Öyleyse verdığınız sözü tutun! Adadığınız adakları tümüyle yerine getirin!' 26 Mısır'da yaşayan Yahudiler, RAB'bin sözünü dinleyin! 'Büyük adım üzerine ant içiyorum ki' diyor RAB, 'Mısır'da yaşayan Yahudiler'den hiçbir bundan böyle adımı ağızına alıp Egemen RAB'bin varlığı hakkı için diye ant içmeyecek. 27 Çünkü onların yararını değil, zararını gözlüyorum; Mısır'da yaşayan Yahudiler yok olana dek kılıçtan, kitlikten ölecek. 28 Kılıçtan kurtulup da Mısır'dan Yahuda'ya dönenlerin sayısı pek az olacak. Mısır'a yerleşmeye gelen Yahuda halkından sağ kalanlar o zaman kimin sözünün yerine geldiğini anlayacak: Benim sözümün mü, yoksa onlarınının mı? 29 'Başınıza yıkım getireceğim; sözümün yerine geleceğini bilesiniz diye' diyor RAB, 'Sizi burada cezalandıracığımı ilişkin belirtti şu olacak.' 30 RAB diyor ki, 'Yahuda Kralı Sidkiya'yı can

düşmanı Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline nasıl teslim ettimse, Mısır Firavunu Hofra'yı da can düşmanlarının eline öyle teslim edeceğim."

45 Yahuda Kralı Yoşa oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremya'nın kendisine söyledişi sözleri tomara yazıldıktan sonra Yeremya ona sunuları söyledi: 2 "Ey Baruk, İsrail'in Tanrısı RAB sana söyle diyor: 3 Sen, 'Vay başıma! Çünkü RAB acıma acı kattı. İnlemekten bitkin düştüm, bana rahat yok' dedin. 4 "RAB bana, 'Ona söyle diyeceksin' dedi: 'RAB diyor ki, bütün ülkeyi yıkacağım; bina ettiğimi yıkacak, diktiğimi sökeceğim. 5 Sana gelince, büyük şeyler peşinde mi koşuyorsun? Sakın koşma! Çünkü bütün halkın üzerine felaket getirmek üzereyim' diyor RAB, 'Ama sen nereye gidersen git, canını bağışlayacağım.'

46 RAB uluslara ilişkin Peygamber Yeremya'ya söyle seslendi:

2 Mısır'a ilişkin: Yahuda Kralı Yoşa oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında, Babil Kralı Nebukadnessar'ın Fırat kıyısında, Karkamış'ta yenilgiye uğrattığı Firavun Neko'nun ordusuya ilgili bildiri: 3 "Küçük büyük kalkanları dizin, Savaşmak için ilerleyin! 4 Atları koşun, beygirlerle binin! Mişferlerinizi takın, yerinizi alın! Mızraklarınızı cıtalayın, Zırhlarınızı kuşanın! 5 Ne görüyorum? Dehşete düştüler, geri çekiliyorlar! Yiğitleri bozguna uğramış, Arkalarına bakmadan kaçıyorlar. Her yer dehşet içinde" diyor RAB. 6 "Ayağı tez olan kaçamıyor, Yiğit kaçıp kurtulamıyor. Kuzeyde, Fırat kıyısında Tökezleyip düştüler. 7 Nil gibi yükselen, Irmak gibi suları çalkalanan kim? 8 Mısır'dır Nil gibi yükselen, Irmak gibi suları çalkalanan. 'Yükselip yeryüzünü kaplayacağım; Kentleri de içlerinde oturanları da Yok edeceğim' diyor Mısır. 9 Şahlanın, ey atlar! Çığınca saldırın, ey savaş arabaları! Ey kalkan taşıyan Kûşlu, Pûltu yiğitler, Yay çeken Ludlular, ilerleyin! 10 "Çünkü o gün Rab'bin, Her Şeye Egemen RAB'bin günüdür. Düşmanlarından öç alması için Öc gündür. Kılıç doyana dek yiyecek, Kanlarını kana kana içecek. Çünkü Rab, Her Şeye Egemen RAB Kuzyede, Fırat kıyısında kurban hazırlıyor. 11 "Ey erden kız Mısır, Gilat'a git de merhem al! Ama boşuna çok ilaç kullanıyorsun, Senin için şifa yok. 12 Uluslar utancını duydu, Feryadıyla doldu yeryüzü. Yiğit yiğide tökezleyip ikisi birlikte yere seriliyor." 13 Babil Kralı Nebukadnessar'ın gelip Mısır'a saldıracına ilişkin RAB'bin Peygamber Yeremya'ya bildirdiği söz şudur: 14 "Mısır'da bildirin, Migdol'da duyurun, Nofta, Tahpanhes'te duyurun: 'Yerini al, hazırlan, Çünkü çevrendekileri yiyp bitiriyor kılıç!' 15 İlahin Apis neden kaçtı? Boğan neden ayakta kalamadı? Çünkü RAB onu yere serdi! 16 Boyuna tökezleyip birbirlerinin üzerine düşecekler. 'Kalkın, acımasızların kılıç yüzünden halkımıza, Yurdumuza dönelim' diyecekler. 17 'Firavun yaygaracının biri, Fırsati kaçırdı' diyecekler. 18 "Varlığım hakkı için" diyor Kral, Adı Her Şeye Egemen RAB, "Dağlar arasında Tavor Dağı nasisa, Karmel Dağı deniz kıyısında nasisa, Size saldıracak kişi de öyledir. 19 Ey sizler, Mısır'da yaşayanlar, Toplayın eşyanızı, sürgüne gitmeciniz! Nof öyle viran olup yanacak ki, Kimse oturmayaçak içinde. 20 "Mısır güzel bir düve, Ama kuzeyden at sineği geliyor ona. 21 Ücretli askerleri besli danalar gibi. Onlar

da geri dönüp birlikte kaçacak, Yerlerinde durmayacaklar. Çünkü üzerlerine yıkım günü, Cezalandırılacakları an gelecek. 22 Düşman ordusı ilerleyince, Mısır yılın gibi tıslayarak kaçacak. Ağaç kesen adamlar gibi Baltalarla ona saldıracaklar. 23 Gür olsa bile kesecekler ormanını" diyor RAB, "Çünkü çekirgelelerden daha çok onlar, Sayıya vurulamazlar. 24 Mısır utandırılacak, Kuzey halkın eline teslim edilecek." 25 İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "İşte No Kenti'nin ilahi Amon'u, firavunu, Mısır'la ilahlarını, krallarını ve firavuna güvenenleri cezalandırmak üzereyim. 26 Hepsini can düşmanları Babil Kralı Nebukadnessar'la görevlilerinin eline teslim edeceğim. Ama sonra, eskiden olduğu gibi insanlar yine Mısır'da yaşayacak" diyor RAB. 27 "Korkma, ey kulum Yakup, Yılma, ey İsrail. Çünkü seni uzak yerlerden, Soyunu sürgün edildiği ülkeden kurtaracağım. Yakup yine huzur ve güvenlik içinde olacak, Kimse onu korkutmayacak. 28 Korkma, ey kulum Yakup, Çünkü ben seninleyim" diyor RAB. "Seni aralarına sürdürüm ulusların hepsini Tümüyle yok etsem de, Seni büsbütün yok etmeyeceğim. Adaletle yola getirecek, Hiç cezasız bırakmayacağım seni."

47 Firavun Gazze'ye saldırmadan önce RAB'bin Peygamber

Yeremya'ya bildirdiği Filistiler'e ilişkin söz şudur: 2 RAB diyor ki, "Bakın sular kuzeyden nasıl yükseliyor! Taşın bir ırmak olacak, Ülkeyi ve içindeki her şeyi, Kentleri ve içinde yaşayanları kaplayacak. İnsanlar yakaracak, Ülkede yaşayan herkes feryat edecek. 3 Dörtnalı koşan ayıgırların Toynak seslerinden, Savaş arabalarının takırtısından, Tekerleklerin gürültüsünden Babalar dönüp çocuklarına bakmayıacak; Ellerinde derman kalmayacak. 4 Çünkü Filistiler'in yok edileceği gün geliyor. Sur ve Sayda'ya yardım edebilecek Sağ kalan herkes kesilip yok edilecek. RAB Kaftor kıyısından gelen Filistiler'in Sağ kalanlarını yok edecek. 5 Gazze yastan saçını yolacak, Aşkelon susturulacak. Ey ovada sağ kalanlar, Ne zamana dek bedenlerinizi yaralayacaksınız? 6 Ah, RAB'bin kılıcı! Yarışmana daha ne kadar zaman var? Dön kinina! Dur ve sessiz ol! 7 Ama RAB ona buyruk vermişken, Aşkelon'a, deniz kıyısına Saldırmak üzere görevlendirmişken Kılıç nasıl yataşabilir?"

48 Moav'a ilişkin: İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB söyle

diyor: "Vay Nevo'nun başına gelenlere! Çünkü viraneye çevrilecek. Kiryatayım utandırılacak, ele geçirilecek. Misgav utandırılacak, kırılıp dökülecek. 2 Moav artık övülmeyecek, Heşbon'da onun yıkımı için düzen kuracak, 'Haydi, şu Moav ulusuna son verelim' diyecekler. Ey Madmen, sen de susturulacaksın, Kılıç kovalayacak seni. 3 Horonayım'den feryat duyulacak: 'Kent mahvoldu, büyük yıkıma uğradı!' 4 "Moav yıkılacak, Yavrularının ağlayışı duyulacak. 5 Aşlaya aşlaya çırkıyorlar Luhit Yokuşu'ndan, Horonayım inişinde Yıkımın neden olduğu acı feryatlar duyuluyor. 6 Kaçın, canınızı kurtarın! Çölde yaban eşği gibi koşun! 7 "Evet, başarılarına, mal varlığına güvendiğin için Sen de ele geçirileceksin. İlahin Kemoş da kâhînleri ve görevlileriyle birlikte Sürgün edilecek. 8 Yok edici her kente uğrayacak, Tek kent kurtulmayacak. Vadi yerle bir olacak, Yaya altüst edilecek" diyor RAB. 9 "Moav toprağına tuz dökün, kıskılaşın, Kentleri öyle viran olacak ki, Kimse yaşamayacak oralarda. 10 Lanet olsun RAB'bin işini savsaklıyalana! Kılıcını kan

dökmekten alikoyana lanet olsun! 11 Moav gençliğinden bu yana güvenlikteydi, Şarap tortusu gibi durgun kaldı, Bir kaptan öbürüne boşaltılmadı, Sürgüne gönderilmeli. O yüzden tadını yitirmedи, kokusunu bozulmadı. 12 "Ama onu boşaltacak adamları göndereceğim günler geliyor" diyor RAB, "Onu boşaltacaklar. Kaplarını boşaltacak, küplerini parçalayarak edecekler. 13 İsrail halkı güvendiği Beytel'den nasıl utandıysa, Moav da Kemoş ilahından öyle utanacak. 14 "Nasıl, 'Biz yiğidiz, Savaşa hazır askerleriz' dersiniz? 15 Moav ve kentlerini yerle bir eden, Saldırıya geçti. En seçkin gençleri kesime gidecek. Adı Her Şeye Egemen RAB olan Kral böyle diyor. 16 Moav'ın yıkımı yakında geliyor, Uğrayacağı felaket hızla yaklaşıyor. 17 Dövünün onun için, Ey çevresinde yaşayan, ününü bilen sizler! 'Kudret asası, Gökremeli değnek nasıl da kırıldı!' deyin. 18 "Ey Divon Kenti'nde yaşayan halk, Gökreminden in, Kuru toprak üstünde otur. Çünkü Moav'ı yerle bir eden sana da saldıracak, Kalelerini yıkacak. 19 Ey sen, Aroer'de oturan, Yol kenarında dur da gözle! Kaçan adama, kurtulan kadına, 'Ne oldu?' diye sor. 20 Moav utandırıldı, darmadağın oldu. Feryat et, haykır! Moav'ın yıkıldığını Arnon Vadisi'nde duyur. 21 "Yayladaki kentler –Holan, Yahas, Mefaat, Divon, Nevo, Beytdivlatayim, Kiryatayim, Beytgamul, Beytmeon, Keriyot, Bosra, uzak yakın bütün Moav kentleri– yargılanacak. 25 Moav'ın boynuzu kesildi, kolu kırıldı" diyor RAB. 26 "Moav'ı sarhoş edin, Çünkü RAB'be büyüklik tasladı. Moav kendi kusmuğunda yuvarlanacak, Alay konusunu olacak. 27 İsrail senin için gülünesi bir ulus mu oldu? Hırsızlar arasında mı yakalandı ki, Ondan söz ettikçe baş sallıyorsun? 28 "Ey Moav'da yaşayanlar, Kentlerinizi terk edip kayalara sıyınlın. Uçurumun ağızında yuvasını yapan Güvercin gibi olun. 29 Moav'ın ne denli gururları büyüğündü, Kendini ne denli beğendiğini, Kibrilenip küstahlaştığını, Övünüp kabardığını duyduk. 30 Küstahlığını biliyorum" diyor RAB, "Övünmesi boşunadır, yaptıkları da. 31 Bu yüzden Moav için haykıracak, Büttün Moav için feryat edeceğim. Ağlayacağım Kır-Hereset halkı için. 32 Ey Sivma aşması, Senin için Yazer halkın çok ağlayacağım. Filizlerin gölü aşip Yazer'e ulaştı. Yok edici yaz meyvelerini, üzümünü yok etti. 33 Moav'ın meye bahçelerinden, tarlalarından Sevinç ve neşe yok oldu. Üzüm sıkma çukurlarından şarap akışını durdurdum; Kimse sevinç çığıtlarıyla üzüm ezmiyor, Çığlıklar var, ama sevinç çığıtları değil. 34 "Heşbon ve Elale'nin haykırışları Yahas'a ulaşıyor. Soar'dan Horonayim'e, Eglat-Şelişiya'ya dek çığlıklar yükseliyor. Çünkü Nimrim suları bile kurudu. 35 Moav'da puta tıpalan yerlerde Sunu sunanları, İlahlara buhur yakanları Yok edeceğim" diyor RAB. 36 "Bu yüzden yüreğim ney gibi iniyor Moav için; Kır-Hereset halkı için ney gibi iniyor yüreğim. Çünkü elde ettikleri zenginlik uçup gitti. 37 "Herkes saçını sakalını kesecék, Elini yaralayacak, Beline çul saracak. 38 Moav damlarında, meydanlarında Yalnız ağlayış var. Çünkü Moav'ı kimseňin beğenmediği Bir kap gibi kırdım" diyor RAB. 39 "Nasıl da darmadağın oldu Moav! Nasıl acıyla feryat ediyor! Nasıl da sırtını dönüyor utançtan! Moav çevresindeki kentlerde alay konusu, Dehşet verici bir örnek oldu." 40 RAB diyor ki, "Bakın! Düşman birden çullanın bir kartal gibi Kanatlarını Moav'ın üzerinde açacak. 41 Keriyot ele geçirilecek, Kaleler alınacak. O gün Moavlı askerlerin yüreği, Doğum sancısı çeken kadının yüreği

gibi olacak. 42 Moav yıkıma uğrayacak, Halk olmaktan çıkacak; Çünkü RAB'be karşı büyülüksüz tasladı. 43 Önünde dehşet, çukur ve tuzak var, Ey Moav halkı!" diyor RAB. 44 "Dehşetten kaçan çukura düşecek, Çukurdan çıkan tuzağa yakalanacak; Çünkü Moav'ın üzerine Cezalandırma yılını getireceğim" diyor RAB. 45 "Heşbon'un gölgesinde Bitkin düşmüş kaçıklar. Çünkü Heşbon'dan ateş, Sihon'un ortasından alev çıktı; Moavlular'ın alınılarını, Kargaşa çkaranların başlarını yakıp yok etti. 46 Vay sana, ey Moav! İlah Kemoş'un halkı yok oldu, Oğulların sürgüne gönderildi, Kızların tutsak alındı. 47 Ama son günlerde Yine eski gönencine kavuşturacağım Moav'ı" diyor RAB. Moav'ın yargısı burada sona eriyor.

49 RAB Ammonlular'a ilişkin söyle diyor: "İsrail'in çocukları yok mu? Yok mu mirası? Öyleyse neden ilah Molek Gad'ı mülk edindi? Neden onun halkı Gad kentlerinde oturuyor? 2 İşte bu nedenle" diyor RAB, "Ammonlular'ın Rabba Kenti'ne karşı Savaş narasını istİtreceğim günler geliyor. Rabba issız bir höyük olacak, Köyleri ateşe verilecek. Böylece İsrail, kendisini mülk edinenleri Mülk edinecek" diyor RAB. 3 "Haykır, ey Heşbon! Ay Kenti yıkıldı! Feryat edin, ey Rabba kızları! Çul sarınip yas tutun. Duvarların arasında oraya buraya koşuşun. Çünkü Molek kahinleri ve görevlileriyle birlikte Sürgüne gönderilecek. 4 Verimli vadilerinle ne kadar övünüyorsun, Ey dönek kız! Servetine güvenerek, 'Bana kim saldırabilir?' diyeşsin. 5 Bütün çevrenden Dehşet saçacağım üzerine" Diyor Rab, Her Şeye Egemen RAB. "Her biriniz apar topar sürelecek, Kaçıkları toplayan olmayacak. 6 Ama sonra Ammonlular'ı Eski gönencine kavuşturacağım" diyor RAB. 7 Her Şeye Egemen RAB Edom'a ilişkin söyle diyor: "Teman Kenti'nde bilgelik kalmadı mı artık? Akıllı kişilerde öğüt tükendi mi? Bilgelikleri yozlaştı mı? 8 Kaçın, geri dönen, derinliklere sıyınlın, Ey Dedan'da yaşayanlar! Çünkü Esav'ı cezalandırdığında Başına felaket getireceğim. 9 Üzüm toplayanlar başına girseydi, Bırkaç salkım bırakmazlar mıydı? Gece hırsızlar gelselerdi, Yalnızca gereksindiklerini çalmazlar mıydı? 10 Oysa ben Esav'ı çırılıplak soyacak, Gizli yerlerini açıa çıkaracağım, Gizlenmeyecek. Çocukları, akrabaları, komşuları Yıkıma uğrayacak. Kendisi de yok olacak! 11 Öksüz çocuklarını bırak, Ben yaşıtmı onları. Dul kadınların da bana güvensinler." 12 RAB diyor ki, "Hak etmeyenler bile kâseyi içmek zorundayken, Sen mi cezasız kalacaksın? Hayır, cezasız kalmayacaksın, Kesinlikle içeceksin kâseyi. 13 Adım üzerine ant içermi ki" diyor RAB, "Bosra dehşet konusu olacak, yerilecek, Vîraneye dönecek, aşağılanacak. Bütün kentleri sonsuza dek yıkık kalacak." 14 RAB'den bir haber aldım: Uluslara gönderdiği haberci, "Edom'a saldırmak için toplanın, Savaşa hazırlanın!" diyor. 15 "Bak, seni uluslar arasında küçük düşüreceğim, insanlar seni hor görecektir. 16 Saçığın dehşet ve yüreğindeki gurur Seni aldı. Sen ki, kaya kovuklarında yaşıyor, Tepenin doruğunu elinde tutuyorsun. Yuvalı kartal gibi yükseklerde kursan da, Oradan indireceğim seni" diyor RAB. 17 "Edom dehşet konusu olacak, Oradan geçen herkes şaşkınlık bakıp Başına gelen belalardan ötürü Onunla alay edecek. 18 Sodom'la Gomorayı ve çevredekileri nasıl yerle bir ettimse" diyor RAB, "Orada da kimse oturmuyacak,

İnsan oraya yerleşmeyecek. 19 "Şeria çalışmalarılarından Sulak olağan aslan gibi Edom'u bir anda yurdundan kovacağım. Seçeceğim kişiyi ona yönetici atayacağım. Var mı benim gibisi? Var mı bana dava açacak biri, Bana karşı duracak çoban?" 20 Bu yüzden RAB'bin Edom'a karşı ne tasarladığını, Teman'da yaşayanlara karşı ne amaçladığını iştirin: "Sürünün küçükleri bile sürecek, Halkı yüzünden Edom otlakları çöle dönüştürülecek. 21 Yıklışlarının gürültüsünden yeryüzü titreyecek, Çılgınları Kamiş Denizi'ne dek duylacak. 22 Düşman kartal gibi üzerlerine çullanacak, Kanatlarını Bosra'ya karşı açacak. O gün Edomlu askerlerin yüreği, Doğum sancısı çeken kadının yüreği gibi olacak." 23 Şam'a ilişkin: "Hama ve Arpat utanacak, Çünkü kötü haber işttiler. Korkudan eridiler, Sessiz duramayan deniz gibi Kayyıyla sarsıldılar. 24 "Şam gücsüz düştü, Kaçmak için döndü; Telaşa kapıldı. Doğuran kadın gibi Sancı ve acılar sardı onu. 25 Nasıl oldu da sevinç bulduğum ünlü kent Terk edilmedi? 26 Bu yüzden gençleri meydanlarda düşecek, Bütün savaşçıları susturulacak o gün" Diyor Her Şeye Egemen RAB. 27 "Şam surlarını ateşe vereceğim, Yakıp yok edecek Ben-Hadat'ın sarayıları." 28 Babil Kralı Nebukadnessar'ın bozguna uğrattığı Kedar ve Hasor krallıklarına ilişkin RAB söyle diyor: "Kalkın, Kedar'a saldırın, Doğu halkını yok edin. 29 Çadırlarıyla sürüleri alınacak, Çadır perdeleri, Eşyalıyla develeri alınıp götürülecek. İnsanlar, 'Her yer dehset içinde!' diye bağıracaklar onlara. 30 Kaçın, uzaklaşın! Derinliklere sığının, Ey Hasor'da oturanlar!" diyor RAB. "Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar Size düzen kurdu; Sizin için bir tasarısı var. 31 Kalkın, tasasız ve güvenlik içinde Yaşayan ulusa saldırın" diyor RAB. "Onun kent kapıları, sürgüler yok, Halkı tek başına yaşıyor. 32 Develeri yağma edilecek, Sayısız sürüleri çapul mali olacak. Zülülerini kesenleri Dört yana dağıtağım, Her yandan felaket getireceğim başlarına" diyor RAB. 33 "Çakalların ugrağı Hasor, Sonsuza dek viran kalacak, Orada kimse oturmuyacak, İnsan oraya yerleşmeyecek." 34 Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının başlangıcında RAB'bin Peygamber Yeremya'ya bildirdiği Elam'a ilişkin söz şudur: 35 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Bakin, Elam'ın yayını, Asıl gücünü kıracığım. 36 Üzerine göğün dört ucundan Dört rüzgarı gönderecek, Halkını bu rüzgarlara dağıtağım. Elam sürgünlerinin gitmediği Bir ulus kalmayacak. 37 Düşmanlarının önünde, Can düşmanlarının önünde Elam'ı darmadağın edeceğim. Başlarına felaket gönderecek, Şiddetli öfkeyi yağıdıracağım" diyor RAB, "Onları büsbütün yok edene dek Peşlerine kılıcı salacağım. 38 Elam'da tahtımı kuracak, Elam Kralı'yla önderlerini Yok edeceğim" diyor RAB. 39 "Ama son günlerde Elam'ı eski gönencine kavuturacağım" diyor RAB.

50 RAB'bin Babil ve Kildan ülkesine ilişkin Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirdiği söz şudur: 2 "Uluslara duyurun, haberi bildirin! Sancak dikip duyurun, hiçbir şey gizlemeyin! 'Babil ele geçirilecek' deyin, 'İlahi Bel utandırılacak, İlahi Marduk parçalanacak. Putları utandırılacak, İlahları parçalanacak.' 3 Çünkü kuzeinden gelen bir ulus ona saldıracak, Ülkesini viran edecek. Orada kimse yaşamayacak, İnsan da hayvan da kaçır gidecek. 4 O günlerde, o zamanda" diyor RAB, "İsrail halkıyla Yahuda halkı birlikte gelecek; Tanrıları RAB'bi aramak için Ağlaya ağlaya gelecekler. 5 Yüzleri

Siyon'a dönük, Oraya giden yolu soracak, Kalıcı, unutulmaz bir antlaşmayla RAB'be bağlanmak için gelecekler. 6 "Halkım yitik koyunlardır, Çobanları onları baştan çıkardı. Dağlarda başıboş dolandırdılar onları, Dağ, tepe avare dolaştılar, Kendi ağıllarını unuttular. 7 Kim bulduysa yedi onları. Düşmanları, 'Biz suçlu değiliz' dediler, 'Çünkü onlar gerçek otlakları olan RAB'be, Atalarının umudu RAB'be karşı günah işlediler.' 8 "Babil'den kaçır kurtulun! Kildan ülkesini terk edin, Suriye yön veren teke gibi olun! 9 Çünkü birbiriley anlaşmış büyük ulusları Kuzyedeki topraklardan kıskırtıp Babil'in karşısına çıkaracağım. Babil'le savaşmak üzere karşısına dizelecek, Onu kuzyeden ele geçirecekler. Okları usta savaşçı oku gibidir, Hiçbir boş dönmeyecek. 10 Kildan ülkesi yağmaya uğrayacak, Onu yağmalanınlar mala doyacak" diyor RAB. 11 "Ey mirası yağmalanınlar sizler! Madem sevinip coşuyorsunuz, Harman döven düber gibi sıçriyor, Aygır gibi kişiyyorsunuz; 12 Anneniz büyük utanca boğulacak, Sizi doğuranın yüzü kizaracak. Ulusların en önemsizi, Kurak, bozkır, çöl olacak. 13 RAB'bin öfkesi yüzünden kimse yaşamayacak orada, Büsbütün issız kalacak. Her geçen, Babil'in aldığı yaraları görünce şaşacak, Hayrete düşecek. 14 Babil'in çevresinde savaşmak üzere dizilin, Ey bütün yay çekenler! Oklarla saldırın ona, oklarınızı esrigemeyin! Çünkü o RAB'be karşı günah işledi. 15 Her yandan ona karşı savaş narası yükseltin! Teslim oldu, kuleleri düştü, Surları yerle bir oldu. Çünkü RAB'bin öcüdür bu. Ondan öç alın. Yapılığını aynısını yapın ona. 16 Ekin ekeni biçim vakti orakıyla birlikte Babil'den atın. Zorbanın kılıcı yüzünden Herkes halkına dönsün, Ülkesine kaçın." 17 "İsrail aslanların kovaladığı Dağılmış bir sürüdür. Önce Asur Kralı yedi onu. Sonra Babil Kralı Nebukadnessar kemiklerini ezdi." 18 Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Asur Kralı'ni nasıl cezalandırdıysam, Babil Kralı'yla ülkesini de öyle cezalandıracağım. 19 İsrail'i yeniden otlaklına kavuturacağım, Karmel'de, Başan'da olayacak; Efrayim ve Gilat dağlık bölgelerinde istediği kadar yiyip doyacak. 20 O günlerde, o zamanda" diyor RAB, "İsrail'in suçu araştırılarak Ama bulunamayacak; Yahuda'nın günahları da araştırılarak Ama bulunamayacak. Çünkü sağ bırakıklarını bağışlayacağım." 21 "Meratayım ülkesine, Pekotta yaşayanlara saldır. Onları öldür, tümüyle yok et" diyor RAB, "Sana ne buyurduysam hepsini yap. 22 Ülkede savaş, büyük yıkım Gürültüsü duyuluyor. 23 Dünyanın balyozu Nasıl da kırılıp parçalanınca! Babil uluslar arasında nasıl dehset oldu! 24 Senin için tuzak kurдум, ey Babil, Bilmenden tuzağıma düştün. Bulunup yakalandın, Çünkü RAB'be karşı çıktı. 25 RAB silahhanesini açtı, Öfkesinin silahlarını çıkardı. Rab'bin, Her Şeye Egemen RAB'bin Kildan ülkesinde yapacağı iş var. 26 Uzaktan ona saldırın. Ambarlarını açın, Mallarını tahlil gibi küme küme yiğin. Tamamen yok edin onu, Geriye hiçbir şey kalmasın. 27 Genç boğalarını öldürün, Kesime gitsinler! Vay başlarına! Çünkü onların günü, Cezalandırılma zamanı geldi. 28 Dinleyin! Tanrıımız RAB'bin öç aldığı, Tapınağının öcünü aldığı Babil'den kaçır kurtulanlar Siyon'da duyuyorlar. 29 "Okçuları, yay gerenlerin hepsini çağırın Babil'e karşı, Çevresini kuşatın, kaçır kurtulan olmasın. Yaptıklarına göre karşılık verin ona, Yaptıklarının aynısını yapın. Çünkü RAB'be, İsrail'in Kutsalı'na Küstahlık etti. 30 Bu yüzden gençleri meydanlarda

düşecek, Bütin savaşçıları susturulacak o gün" diyor RAB. **31** "İşte, sana karşıyım, ey küstah!" Diyor Rab, Her Şeye Egemen RAB. "Çünkü senin günün, Seni cezalandıracağım zaman geldi. **32** Küstah tökezleyip düşecek, Onu kaldırın olmayacak. Kentlerini ateşe vereceğim, Bütin çevresini yakıp yok edecek." **33** Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: "İsrail halkı da Yahuda halkı da Eziyet çekiyor. Onları tutsak edenler sıkı tutmuş, Salivermek istemiyorlar. **34** Ama onların Kurtarıcısı güçlündür, O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dır. Onların ülkesine huzur, Babil'de yaşayanlaraya kargaşalık getirmek için Davalarını hararetle savunacak. **35** "Kıldaniler'e karşı kılıç!" diyor RAB, "Babil'de yaşayanlara, Babil önderlerine, Bilgelerine karşı kılıç! **36** Sahte peygamberlere karşı kılıç! Aptallıkları ortaya çıkaracak. Yiğitlerine karşı kılıç! Şaşkına donecek onlar. **37** Atlarına, savaş arabalarına Aralarındaki yabancılara karşı kılıç! Hepsi kadın gibi ürkük olacak. Hazinelerine karşı kılıç! Yağma edilecek onlar. **38** Sularına kuraklık! Kuruyacak sular. Çünkü Babil putlar ülkesidir, Korkunç putlar yüzünden halkı çıldırmış. **39** "Bu yüzden yabanlı hayvanlar, çakallar, Baykuşlar yaşayacak orada, Artık insan yaşamayacak, Kuşaklar boyu kimse oturmuyacak. **40** Sodom'la Gomora'yı ve çevredeki köyleri Nasıl yerle bir ettimse" diyor RAB, "Orada da kimse oturmuyacak, İnsan oraya yerleşmeyecek. **41** İşte kuzeyden bir ordu geliyor. Dünyanın ucşlarından Büyük bir ulus Ve birçok kral harekete geçiyor. **42** Yay, pala kuşanmışlar, Gaddar ve acımasızlar. Atlara binmiş gelirken, Kükreyen denizi andırıyor sesleri. Savaşa hazır savaşçılar Karşına dizecekler, ey Babil kızı! **43** Babil Kralı onların haberini aldı, Ellerinde derman kalmadı. Doğuran kadın gibi Üzüntü, sancı sardı onu. **44** Şeria çalışmalarından Sulak otlığa çikan aslan gibi Kıldaniler'i bir anda yurdandan kovacağım. Seçeceğini kişiyi oraya yönetici atayacağım. Var mı benim gibisi? Var mı bana dava açacak biri, Bana karşı duracak çoban?" **45** Bu yüzden RAB'bin Babil'e karşı ne tasarladığını, Kilden ülkesine karşı ne amaçladığını işitin: "Sürünün küçükleri bile sürülecek, Halkı yüzünden otlakları çole dönüştürülecek. **46** 'Babil düştü' sesiley yeryüzü titreyecektir, Çığlığı uluslar arasında duyulacak."

51 RAB diyor ki, "İşte Babil'e ve Lev-Kamay'da yaşayanlarla karşı Yok edici bir rüzgar çıkaracağım. **2** Tahil savurulanları göndereceğim Babil'e; Onu savurup ayıklasınlar, Ülkesini boşaltınsınlar diye. Yıkım günü her yandan saldıracaklar ona. **3** Okçu yayını gemesin, Zırhını kuşanmasın. Onun gençlerini esirgemeyin! Ordusunu tümüyle yok edin. **4** Kilden ülkesinde ölüler, Babil sokaklarında yaralılar serilecek yere. **5** İsrail'in Kutsalı'na karşı Ülkeleri suça dolu olmasına karşın, Tanrıları Her Şeye Egemen RAB İsrail ve Yahuda halklarını bırakmadı. **6** Babil'den kaçın! Herkes canını kurtarsın! Babil'in suyu yüzünden yok olmayın! Çünkü RAB'bin öç alma zamanıdır, Ona hak ettiğini verecek. **7** Babil RAB'bin elinde bir altın käseydi, Bütin dünyayı sarhoş etti. Uluslar şarabını içtiler, Bu yüzden çıldırdılar. **8** Ansızın düşüp parampooça olacak Babil, Yas tutun onun için! Yarasına merhem sürün, belki iyileşir. **9** 'Babil'i iyileştirmek istedik, ama iyileşmedi. Bırakalım onu, Hepimiz kendi ülkemize dönelim. Çünkü onun yargısı göklere erişiyor, Bulutlara kadar yükseliyor. **10** "RAB haklı olduğumuzu gösterdi, Gelin, Tanrıımız

RAB'bin neler yaptığıni Siyon'da anatalım.' **11** "Okları bileyin, Ok kılıflarını doldurun! RAB Med krallarını harekete geçirdi, Amacı Babil'i yok etmek. RAB öcünü, tapınağının öcünü alacak. **12** Babil surlarına karşı sancak kaldırın! Muhabifleri pekişтирin, Nöbetçileri yerleştirin, Pusu kurun! Çünkü RAB Babil halkı için söylediklerini Hem tasarladı hem de yerine getirdi. **13** Ey sizler, akarsuların kıyısında yaşayan, Hazinesi bol olanlar, Sonunuz geldi, zamanınız doldu. **14** Her Şeye Egemen RAB varlığı hakkı için ant içti: Seni çekirge sürüsüyle doldurur gibi Askerlerle dolduracağım. Sana karşı zafer çığıtları atacaklar." **15** "Güçüyle yeryüzünü yaratan, Bilgeliyle dünyayı kuran, Akıyla gökleri yayan RAB'dır. **16** O gürleyince gökteki sular çağıldı, Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir, Yağmur için şimşek çaktırır, Ambarlarından rüzgar estirir. **17** Hepsi budala, bilgisiz. Her kuyumcu yaptığı puttan utanacak. O putlar yapmacıktır, Soluk yoktur onlarda. **18** Yararsız, alay edilesi nesnelerdir, Cezalandırılınca yok olacaklar. **19** Yakup'un Payı onlara benzemez. Mirası olan oymak dahil Her şeye biçim veren O'dur, Her Şeye Egemen RAB'bin adı. **20** "Sen benim savaş çomağım, Savaş silahımsın. Ulusları parçalayacak, Krallıkları yok edeceğim seninle. **21** Seninle atlarla binicilerini, Savaş arabalarıyla sürücülerini kirip ezeceğim. **22** Erkeklerle kadınları, Gençlerle yaşlıları, Delikanlıklarla genç kızları, **23** Çobanla sürüsünü, Çiftçilé özüğlerini, Valilerle yardımcılarını darmadağın edeceğim. **24** "Babil'de ve Kildan ülkesinde yaşayanlara Siyon'da yaptıkları bütün kötüluğun karşılığını Gözlerinizin önünde ödeyeceğim" diyor RAB. **25** "Ey yıkıcı dağ, sana karşıyım, Ey bütün dünyayı yıkan" diyor RAB, "Elimi sana karşı kaldırırıp Seni uçuruma yuvarlayacak, Yanık bir dağa çevireceğim. **26** Senden köşe taşı, temel taşı olmayacak, Çünkü sonsuza dek viran kalacaksın" diyor RAB. **27** "Ülkeye sancak dikin! Uluslar arasında boru çalın! Ulusları Babil'le savaşmaya hazırlayın. Ararat, Minni, Aşkenaz krallıklarını Ona karşı toplayın. Ona karşı bir komutan atıyn, Çekirge sürüsü kadar at gönderin üzerine. **28** Ulusları -Med krallarını, valilerini, Bütin yardımcılarını, Yönetimi altındaki bütün ülkeleri- Onunla savaşmaya hazırlayın. **29** Ülke titreyip kıvrınıyor! Çünkü RAB'bin Babil diyarını Issız bir viraneyeye çevirme amacı Yerine gelmeli. **30** Babil yiğitleri savastañ vazgeçti, Kalelerinde oturuyorlar. Güçleri tükendi, Ürkük kadınlarla döndüler. Oturdukları yerler ateşe verildi, Kapı sürgüleri kırıldı. **31** Babil Kralı'na ulak üstüne ulak, Haberci üstüne haberci geldi. 'Kent bütünüyle düştü, Irmak geçitleri tutuldu, Bataklıklar ateşe verildi, Askerler dehşete kapıldı' diye haber verdiler." **33** İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Zamanı gelince harman yeri nasıl çiğnenirse, Babil kızı da öyle olacak. Kısa süre sonra onun da Biçim zamanı gelecek." **34** Siyon halkı, "Babil Kralı Nebukadnessar yuttu bizi, ezdi, Boş bir kaba çevirdi" diyecek, "Canavar gibi yuttu bizi, Güzel yemeklerimizle karnını doyurdu, Sonra bizi kustu. Bize ve yurttaşlarımıza yapılan zorbalık Babil'in başına gelsin." Yeruşalim, "Dökülen kanımızın hesabı Kıldaniler'den sorulsun" diyecek. **36** Bunun için RAB diyor ki, "İşte davanzı ben savunacağım, Öcünü ben alacağım; Onun ırmağını kurutacak, Kaynağını keseceğim. **37** Babil taş yığınına, çakal yuvasına donecek, Dehşet ve alay konusu olacak. Kimse yaşamayacak

orada. 38 Halkı genç aslanlar gibi kükreyecek, Aslan yavruları gibi homurdanacak. 39 Ama kızıtklarında onlara şölen verip Hepsini sarhoş edeceğim; Keyiflensinler, Uyanmayacakları sonsuz bir uykuya Dalsınlar diye" diyor RAB. 40 "Onları kuzu gibi, koç ve teke gibi Boğazlanmaya götüreceğim." 41 "Şeşak nasıl alındı! Bütin dünyanın övünç kaynağı nasıl ele geçirildi! Uluslar arasında Babil nasıl dehşet oldu! 42 Deniz basacak Babil'i, Kabaran dalgalar örtecek. 43 Kentleri viran olacak, Toprakları kimseňin yaşamadığı, geçmediği Kurak bir çöle dönecek. 44 Babil ilahi Bel'i orada cezalandıracak, Yuttuunu ona kusturacağım. Artık akın akın uluslar gelmeyecek ona. Babil surları yıkılacak. 45 "Oradan çok, ey halkım! Hepiniz canınızı kurtarın! Kaçın RAB'bin kızgın öfkesinden! 46 Ülkede duyacağınız söylentiler yüzünden Cesaretinizi yitirmeyin, korkmayın. Bir yıl bir söylenti duyulur, ertesi yıl bir başkası; Ülkedeki zorbalıkla, Önderin öndere karşı çıktııyla ilgili söylentiler yayılır. 47 İşte bu yüzden Babil'in putlarını Cezalandıracağım günler geliyor. Bütin ülke utandırılacak, Öldürülenler ülkenin ortasında yere serilecek. 48 O zaman yer, gök ve onlardaki her şey Babil'in başına gelenlere sevinecek. Çünkü kuzyeden gelen yok ediciler Saldiracaklar ona" diyor RAB. 49 Yeremya söyle diyor: "İsrail'in öldürülenleri yüzünden düşmelidir Babil. Yeryüzünde öldürülen herkes Babil yüzünden düştü. 50 Ey sizler, kılıçtan kurtulanlar, Kaçın, oyalanmayın! RAB'bi anın uzaktan, Yeruşalim'i düşünün!" 51 "Rezil olduk, çünkü aşağılandık, Yüzümüz utanç içinde. Çünkü yabancılar RAB'bin Tapınağı'nın Kutsal yerlerine girmișler." 52 "Bu yüzden" diyor RAB, "Putlarını cezalandıracağım günler geliyor, Yaralları inleyecek bütün ülkede. 53 Babil göklere çıksa, Yüksekteki kalesini pekiştirse de, Yok edicileri göndereceğim üzerine" diyor RAB. 54 "Babil'den çığlık, Kıldan ülkesinden büyük yıkım sesi duyuluyor. 55 Çünkü RAB Babil'i yıkıma uğratıyor; Şamatasını susturuyor. Düşman engin sular gibi kükrür, Seslerinin gürültüsü yankılanıyor. 56 Çünkü Babil'e karşı bir yok edici çıkacak; Yiğitleri tutsak olacak, Yayıları parampaşa edilecek. Çünkü RAB karşılık veren bir Tanrı'dır, Her Şeyin tam karşılığını verir. 57 Babil önderlerini, bilgelerini, valilerini, Yardımcılarını, yiğitlerini öyle sarhoş edeceğim ki, Sonsuz bir uykuya dalacak, hiç uyamayacakları" Diyor adı Her Şeye Egemen RAB olan Kral. 58 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Babil'in kalın surları yerle bir edilecek, Yüksek kapıları ateşe verilecek. Halkların çıktıığı emek boşuna, Ulusların didinmesi ateşe yayacak." 59 Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının dördüncü yılında, baş görevli Mahseya oğlu Neriya oğlu Seraya Sidkiya'yla birlikte Babil'e gittiğinde Peygamber Yeremya ona şu buyruğu verdi. 60 Yeremya Babil'in başına gelecek bütün felaketleri, Babil'e ilişkin bütün bu sözleri bir tomara yazmıştı. 61 Yeremya Seraya'ya söyle dedi: "Babil'e varır varmaz bütün bu sözleri okumayı unutma. 62 De ki, 'Ya RAB, burayı yıkacağımı, içinde insan da hayvan da yaşamayacağımı, ülkenin sonsuza dek viran kalacağımı söyledin.' 63 Okumayı bitirince tomari bir taşa bağlayıp Fırat'a fırlat. 64 Sonra de ki, 'Babil başına getireceğim felaket yüzünden batacak, bir daha kalkamayacak. Bitkin düşeceklər.' Yeremya'nın sözleri burada son buluyor.

52 Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. Annesi Livnali Yeremya'nın kızı Hamutal'dı.

2 Yehoyakim gibi Sidkiya da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 3 RAB Yeruşalim'le Yahuda'ya öfkeliendiği için onları huzurundan attı. Sidkiya Babil Kralı'na karşı ayaklandı. 4 Sidkiya'nın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim önlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresine rampa yaptılar. 5 Kral Sidkiya'nın krallığının on birinci yılina kadar kent kuşatma altında kaldı. 6 Dördüncü ayın dokuzuncu günü kente kitlik öyle şiddetlendi ki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu. 7 Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kıldaniler kenti çeveçevre kuşatmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar. 8 Ama Kıldanı ordusu Kral Sidkiya'nın ardına düderek Eriha ovalarında ona yetişti. Sidkiya'nın bütün ordusu dağıldı. 9 Kral Sidkiya yakalanıp Hama topraklarında, Rivla'da Babil Kralı'nın huzuruna çıkarıldı. Babil Kralı onun hakkında karar verdi. 10 Sidkiya'nın gözü önünde oglarını, sonra da bütün Yahuda önderlerini öldürdü. 11 Sidkiya'nın gözlerini oydu, zincire vurup Babil'e götürdü. Sidkiya öldüğü güne dek cezaevinde tutuldu. 12 Babil Kralı Nebukadnessar'ın krallığının on dokuzuncu yılında, beşinci ayın onuncu günü muhafiz birliği komutanı, Babil Kralı'nın görevlisi Nebuzaradan Yeruşalim'e girdi. 13 RAB'bin Tapınağı'ni, sarayı ve Yeruşalim'deki bütün evleri ateşe verip önemli yapıları yaktı. 14 Muhafiz birliği komutanı önderliğindeki Kıldanı ordusu Yeruşalim'i çevreleyen bütün surları yıktı. 15 Komutan Nebuzaradan yokşullardan bazılarını, kente sağ kalanları, Babil Kralı'nın safina geçen kaçakları ve zanaatçıları sürgün etti. 16 Ancak bağıcılık, çiftçilik yapsınlar diye bazı yokşulları orada bırakı. 17 Kıldaniler RAB'bin Tapınağı'ndaki tunç sütunları, ayaklıları, tunç havuzu parçalayıp tunçları Babil'e götürdüler. 18 Tapınak törنlerinde kullanılan kovaları, kürekleri, fitil maşalarını, çanakları, tabakları, bütün tunç eşyaları aldılar. 19 Muhafiz birliği komutanı saf altın ve gümüş tasları, buhurdanları, çanakları, kovaları, kandilliğini, tabakları, dökülmek sunu taslarını alıp götürdü. 20 RAB'bin Tapınağı için Kral Süleyman'ın yaptırmış olduğu iki sütun, havuz ve altındaki on iki tunç boğa heykeliyle ayaklılar için hesapsız tunç harcamıştı. 21 Her sütun on sekiz arşın yüksekliğindediydi, çevresi on iki arşındı. Her birinin kalınlığı dört parmaktı, içi boştu. 22 Üzerinde tunç bir başlık vardı. Başlığın yüksekliği beş arşındı, çevresi tunçtan ağı ve nar motifleriyle bezenmişti. Öbür sütun da nar motifleriyle süslenmişti ve ötekine benzıyordu. 23 Yanında doksan altı nar motif vardi. Başlığı çevreleyen ağı motifinin üzerinde toplam yüz nar motif bulunuyordu. 24 Muhafiz birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Seraya'yı, Başkâhin Yardımcısı Sefanya'yı ve üç kapı nöbetçisini tutsak aldı. 25 Kentte kalan askerlerin komutanını, kralın yedi danışmanını, ayrıca ülke halkını askere yanan ordu komutanının yazmasını ve ülke halkından kente bulunan altmış kişiyi tutsak etti. 26 Hepsini Rivla'ya, Babil Kralı'nın yanına götürdü. 27 Babil Kralı Hama ülkesinde, Rivla'da onları idam etti. Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu. 28 Nebukadnessar'ın sürgüne götürdüğü halkın sayısı şudur: Yedinci yıl 3 023 Yahudi; 29 Nebukadnessar'ın on sekizinci yılında Yeruşalim'den 832 kişi; 30 yirmi üçüncü yılında, muhafiz birliği komutanı Nebuzaradan'ın sürgüyü 745 Yahudi. Hepsи 4 600 kişiydi. 31 Yahuda Kralı

Yehoyakin'in sürgündeki otuz yedinci yılı Evil-Merodak Babil Kralı oldu. Evil-Merodak o yılın on ikinci ayının yirmi beşinci günü, Yahuda Kralı Yehoyakin'e lütfederek onu cezaevinden çıkardı. 32 Kendisiyle tatlı tatlı konuştu ve ona Babil'deki öteki sürgün krallardan daha üstün bir yer verdi. 33 Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı. Yaşadığı sürece Babil Kralı'nın sofrasında yer aldı. 34 Yaşamı boyunca Babil Kralı tarafından günlük yiyeceği sürekli karşılandı.

Ağitlar

1 O kent ki, insan doluydu, Nasıl da tek başına kaldı şimdî! Büyüktü uluslar arasında, Dul kadına döndü! Soyluydu iller arasında, Angarya altına düştü! **2** Geceleyin acı acı ağlıyor, Yanaklarında gözbaşı; Avutan tek kişi bile yok Bunca oynaşı arasında. Dostları ona hainlik etti, Düşman oldu. **3** Yahuda acı çekip ağır kölelik ettikten sonra Sürgün edildi, Ulusların arasında oturuyor, Ama rahat bulamıyor. O sıkıntidayken ardına düşenler ona yetişti. **4** Siyon'a giden yollar yas tutuyor, Çünkü bayramlara gelen yok. Bütün kapıları issiz, Kâhinleri inliyor, Erden kızları sıkıntıda, kendisi de acı çekiyor. **5** Hasımları başa geçti, düşmanları rahat içinde. Çok isyan ettiğ için RAB ona acı çektiyor, Yavruları hasımlarının gözü önünde sürgüne gitti. **6** Siyon kızının bütün güzelliği uçtu, Önderleri otlak bulamayan geyiklere döndü, Dermanları kesildi Kendilerini kovalayanların önünde. **7** Yeruşalim sıkıntı içinde başıboş dolaşırken Eski günlerdeki varlığını anımsıyor. Halkı hasminin eline düşüp de Yardımına koşan çıkmayınca, Hasımları haline bakıp Yıkılısına güdüller. **8** Yeruşalim büyük günah işledi, Bu yüzden kirlendi. Ona saygı duyanların hepsi Şimdî onu hor görüyor, Çünkü onu çıplak gördüler. O da inleyip öbür yana dönüyor. **9** Kirilliği eteklerindeydi, Sonunu düşünmedi; Bu yüzden düşüşü korkunç oldu, Avutani yok. "Ya RAB, duskün halimi gör, Çünkü düşmanım kazandı!" **10** Değerli her şeyine düşman el uzattı. Tapınağına başka ulusların girdiğini gördü, Topluluğuna girmesini yasaklılığın ulusları. **11** Halkı inleyip ekmek arıyor, Yeniden güçlerine kavuşturmak için Değerli neleri varsa ekmekle değiştiler; "Bak da gör, ya RAB, ne kadar sefil oldum." **12** "Ey sizler, yoldan geçenler, Sizin için önemi yok mu bunun? Bakın da görün, başıma gelen dert gibisi var mı? Öyle bir dert ki, RAB öfkesinin alevlendiği gün Başıma yağıydı onu. **13** Ateş saldı yukarıdan, Kemiklerimin içine işledi ateş; Ağ serdi ayaklarına, Geri çevirdi beni; Mahvetti, bayın kaldım bütün gün. **14** İsyancılar boyunduruğa döndü, RAB'bin eliyle birbirine tutturulup Boynuma geçirildi, gücüm tükendi. Rab karşı duramadığım insanların eline verdi beni. **15** Hiçe saidi beni savunan yiğitleri, Gençlerimi kirip geçirmek için çağrı yaptı ordulara, Rab erden Yahuda kızını Üzüm sıkma çukurunda çiğnedi adeta. **16** "Ağlıyorum bunlara, Gözlerimden yaşalar boşanıyor; Çünkü beni avutan, Canımı tazeleyen benden uzak. Çocuklarım şaşkına döndü, Çünkü düşmanım üstün çıktı." **17** Siyon ellerini açmış, Ama onu avutan yok. RAB Yakup soyuna karşı buyruk verdi, Komşuları ona hasım olsun, dedi. Yeruşalim aralarında paçavraya döndü. **18** "RAB haklıdır, çünkü buyruğuna karşı geldim. Şimdî dinleyin, ey halklar, çektiğim acayı görün; Erden kızılarım, gençlerim sürgüne gitti. **19** Oynaşlarımı çağırıldım, Ama aldatıtlar beni. Yeniden güçlerine kavuşturmak için yiyecek ararken Kâhinlerimle önderlerim kente can verdi. **20** Gör, ya RAB, ne sıkıntılar çektiğimi, İçim kanyon, yüreğim buruk, Çünkü çok asılık ettim; Dişarıda kılıç beni çocuklarından ayırmakta, içerdeyse ölüm kol gevzmekte. **21** İnlediğimi dudular, Beni avutan olmadı. Bütün düşmanlarım başıma gelen felaketi duydular, Sen yaptın diye sevinçten coşular. İlan ettiğin günü getir, Onlar da benim gibi olsunlar. **22** Yaptıkları her kötülüğü anımsa,

İsyancılarından ötürü bana ne yaptınsa onlara da yap; Çünkü sürekli inliyor, baygınlık geçiriyorum."

2 Rab öfkelenince Siyon kızını nasıl bulutla kapladı! İsrail'in görkemini gökten yere fırlattı, Öfkeli olduğu gün ayağının taburesini anımsamadı. **2** Yakup soyunun yaşadığı her yeri acımadan yuttu, Yahuda kızının surlu kentlerini gazabıyla yıktı, Yerle bir etti onları, Krallığını ve önderlerini alçalttı. **3** Kızgın öfkesiyle İsrail'in gücünü kökünden kesti, Düşmanın önünde sağ elini onların üstünden çekti, Çevresini yiyp bitiren alevli ateş gibi Yakup soyunu yaktı. **4** Düşman gibi yayını gerdi, Hasım gibi sağ elini kaldırıldı, Göz zevkini okşayan herkesi öldürdü, Gazabını Siyon kızının çadırı üstüne ateş gibi döktü. **5** Rab adeta bir düşman olup İsrail'i yuttu, Bütün sarayılarını yutup surlu kentlerini yıktı, Yahuda kızının feryadını, figanını arşa çıkardı. **6** Bahçe çardağını söker gibi kendi çardağını söküp attı, Buluşma yerini yok etti, RAB Siyon'da bayram ve Şabat günlerini unutturdu, Şiddetli öfkesi yüzünden kralı da kâhini de reddetti. **7** Rab sunağıni attı, Tapınağını terk etti; Siyon sarayı çeviren surları düşman eline bırakı. Bayram gündünde olduğu gibi, Düşman RAB'bin Tapınağı'nda sevinç çığlıklar attı. **8** RAB Siyon kızının surlarını yıkma karar verdi, İpi gerdi ve yıkamaktan el çekmedi, iç ve dış surlara yas tutturdu, İkisinin de gücü tükendi. **9** Siyon'un kapıları yere battı, RAB kapı sürgülerini kırıp yok etti, Kralıyla önderleri başka ulusların arasında kaldı, Kutsal Yasa uygulanmaz oldu, Peygamberlerine RAB'den görüm gelmiyor artı. **10** Siyon kızının ileri gelenleri suskun, yere oturmuş, Başlarına toprak saçıp çul kuşanmışlar, Yeruşalim'in erden kızları yere eğmiş başlarını. **11** Gözlerim tükenmeye ağlamaktan, İçim kanyon, Halkımın yıkımından Yüreğim sizliyor, Çünkü kent meydanlarında çocuklarınla bebekler bayılmaktır. **12** Kent meydanlarında yaralılar gibi bayılıp Can çekirişken annelerinin bağırdı, "Ekmekle şarap nerde?" diye soruyorlar annelerine. **13** Senin için ne diyeyim? Ey Yeruşalim kızı, seni neye benzeteyim? Ey Siyon'un erden kızı, sana neyi örnek göstereyim de Seni avutayım? Sendeki gedik deniz kadar büyük, Kim sana şifa verebilir? **14** Peygamberlerin senin için boş ve anlamsız görümler gördüler. Suçunu ortaya çıkarsaları, eski gönencine kavuşturdı; Oysa seni ayartacak boş görümler gördüler. **15** Yoldan geçen herkes el cirparak seninle alay ediyor, Yeruşalim kızına baş sallayıp ıslık çalarak, "Bütün dünyanın sevinci, güzellik simgesi dedikleri kent bu mu?" diyorlar. **16** Düşmanlarının hepsi seninle alay etti, ıslık çalıp diş gıcırdatarak, "Onu yuttuk" diyorlar, "İşte beklediğimiz gün, sonunda gördük onu." **17** RAB düşündüğünü yaptı, Geçmişte söylediğii sözü yerine getirdi, Yıktı, acımadı, Düşmanı senin haline sevindirdi, Hasımlarını güçlü kıldı. **18** Halk Rab'be yürekten feryat ediyor. Ey Siyon kızının surları, Gece gündüz gözbaşı sel gibi aksın! Dinlenme, gözüne uyku girmesin! **19** Kalk, gece her nöbet başında haykır, Rab'bin huzurunda yüreğini su gibi dök! Her sokak başında açıktan bayılan çocuklarının başı için O'na ellerini aç. **20** "Bak, ya RAB, gör! Kime böyle yaptın? Kadınlar çocuklarını, sevgili yavrularını mı yesin? Kâhinle peygamber Rab'bin Tapınağı'nda mı öldürülüsün? **21** Gençler, yaşlılar sokaklarda, yerlerde yatıyor, Kılıçtan geçirildi

erden kızlarımıla gençlerim, Öfkelendiğin gün öldürdün onları, acımadan boğazladın. 22 Bir bayram günü davet eder gibi Beni dehşete düşürenleri davet ettin her yandan. RAB'bin öfkelendiği gün kaçip kurtulan, Sağ kalan olmadı. Sevgiyle büyütüğüm çocukların Düşmanım yok etti."

3 RAB'bin gazap dejneği altında acı çeken adam benim. 2 Beni güttü, Işıktık değil karanlıkta yürüttü. 3 Evet, dönüp dönüp bütün gün bana elini kaldırıyor. 4 Etimi, derimi yiprattı, kemiklerimi kırdı. 5 Beni kuşattı, Aci ve zahmetle sardı çevremi. 6 Çoktan olmuş ölüler gibi Beni karanlıkta yaşıttı. 7 Çevremde duvar çekti, dışarı çıkmıyorum, Zincirimi ağırlaştırdı. 8 Feryat edip yardım isteyince de Duama set çekiyor. 9 Yontma taşlarla yollarımı kesti, Dolaştırdı yollarımı. 10 Benim için O pusuya yattı bir ayı, Gizlenmiş bir aslandı. 11 Yollarımı saptırdı, paraladı, Mahvetti beni. 12 Yayıni gerdi, okunu savurmak için Beni nişangah olarak diki. 13 Okalarını böbreklerime sapladı. 14 Halkının önünde gülünç düştüm, Gün boyu alay konusu oldum türkülerine. 15 Beni acıya doyurdum, Bana doyasıya pelinsuyu içirdi. 16 Diğerimi çakıl taşlarıyla kırdı, Kül içinde diz çöktürdü bana. 17 Esenlik yüzü görmedi canım, Mutluluğu unuttum. 18 Bu yüzden diyorum ki, "Dermanım tükkendi, RAB'den umudum kesildi." 19 Acımı, başboşluğumu, Pelinotuya ödü animsa! 20 Hâlâ onları düşünmekte ve sıkılmaktayım. 21 Ama şunu anımsadıkça umutlanıyorum: 22 RAB'bin sevgisi hiç tükenmez, Merhameti asla son bulmaz; 23 Her sabah tazelenir onlar, Sadakatın büyültür. 24 "Benim payıma düşen RAB'dır" diyor canım, "Bu yüzden O'na umut bağılıyorum." 25 RAB kendisini bekleyenler, O'nu arayan canlar için iyidir. 26 RAB'bin kurtarışını sessizce beklemek iyidir. 27 İnsan için boyunduruğu gençken taşımak iyidir. 28 RAB insana boyunduruk takınca, İnsan tek başına oturup susmalı; 29 Umutunu kesmeden yere kapanmalı, 30 Kendisine vurana yanağını dönüp Utanca doymalı; 31 Çünkü Rab kimseyi sonsuza dek geri çevirmez. 32 Dert verse de, Büyük sevgisinden ötürü yine merhamet eder; 33 Çünkü isteyerek acı çektiğim, İnsanları üzmez. 34 Ülkedeki bütün tutsakları ayak altında ezmeye, 35 Yüceler Yücesi'nin huzurunda insan hakkını saptırmayı, 36 Davasında insana haksızlık etmeyi Rab doğru bulmaz. 37 Rab buyurmadıkça kim bir şey söyley de yerine gelir? 38 İyilikler gibi felaketler de Yüceler Yücesi'nin ağızından çıkmıyor mu? 39 İnsan, yaşayan insan Niçin günahlarının cezasından yakınır? 40 Davranışlarımızı sinayıp gözden geçirelim, Yine RAB'be dönemelim. 41 Ellerimizin yanısıra yüklerimizi de göklerdeki Tanrı'ya açalım: 42 "Biz karşı çıkip başkalındıktı, Sen bağışlamadın. 43 Öfkeyle örtünüp bizi kovaladın, Acımadan öldürdün. 44 Dualar sana erişmesin diye Bulutları örtündün. 45 Uluslar arasında bizi pisliğe, süprüntüye çevirdin. 46 Düşmanlarınızın hepsi bizimle alay etti. 47 Dehşet ve çukur, kırıngı ve yıkım çıktı önmüze." 48 Kırılan halkın yüzünden Gözlerimden sel gibi yaşalar akiyor. 49 Durup dinmeden yaş boşanıyor gözümüzden, 50 RAB göklerden bakıp görünçeye dek. 51 Kentimdeki kızların halini gördükçe Yüreğim sizliyor. 52 Boş yere bana düşman olanlar bir kuş gibi avladılar beni. 53 Beni sarnıcı atıp öldürmek istediler, Üzerime taş attılar. 54 Sular başından aştı, "Tükendim" dedim. 55 Sarnıcın dibinden seni adınla çağıldım, ya RAB; 56 Sesimi, "Ahıma, çağrıma kulağıni

kapama!" dediğimi duydun. 57 Seni çağırınca yaklaşıp, "Korkma!" dedin. 58 Davamı sen savundun, ya Rab, Canımı kurtardın. 59 Bana yapılan haksızlığı gördün, ya RAB, Davamı sen gör. 60 Benden nasıl öz alıdkalarını, Bana nasıl dolap çevirdiklerini gördün. 61 Aşağılamarını, ya RAB, Çevirdikleri bütün dolapları, Bana saldıranların dediklerini, Gün boyu söylendiklerini duydun. 63 Oturup kalkışlarına bak, Alay konusu oldum türkülerine. 64 Yapıtlarının karşılığını ver, ya RAB. 65 İnat etmelerini sağla, Lanetin üzerlerinden eksilmesin. 66 Göklerinin altından öfkeyle kovala, yok et onları, ya RAB.

4 Altın nasıl donuklaşdı, Saf altın nasıl değişti! Kutsal taşlar sokak başlarına dağılmış. 2 Değerleri saf altına ölçülen Siyon çocukların Nasıl çömlekçi işi, toprak testi yerine sayılır oldu! 3 Çakallar bile meme verip yavrularını emzirir, Ama halkım çöldeki devekuşları kadar acımasız oldu. 4 Susuzluktan emzikteki bebeklerin dili damağına yapışıyor, Çocuklar ekmek istiyor, veren yok. 5 Onlar ki, yemeğin en iyisini yerlerdi, Sokaklarda perişan oldular; Onlar ki, al giysiler içinde büyüdüller, Çöp yiğinlarını kapişır oldular. 6 Halkının suyu el değmeden, bir anda yıklanın Sodom'un günahından daha büyütür. 7 Beyleri kardan temiz, süttén aklılar, Bedence mercandan kızıl, laçivertası kadar büçümlüyidiler. 8 Simdiye görünüşleri kömürden kara, Sokaklarda tanınmaz oldular. Bir deri bir kemiğe döndüler, odun gibi kurudular. 9 Kılıçla öldürülerken kılıktan ölenlerden mutludur, Çünkü kılıktan ölenler tarla ürününün yokluğundan yıpranarak erimekteler. 10 Merhametli kadınlar çocukların elleriyle pişirdiler, Halkın kırılırken yiyecek oldu bu kendilerine. 11 RAB öfkesini boşalttı, kızgın öfkesini döktü, Temellerini yiyp bitiren ateşi Siyon'un içinde tutuşturdu. 12 Dünyadaki kralların ve insanların hiçbir Yeruşalim kapılarından hasımların, düşmanların gireceğine inanmadı. 13 Peygamberlerinin günahı, kâhinlerinin suyu yüzündendi bu, Çünkü onlar kentin ortasında doğruların kanını döktüler. 14 Sokaklarda körler gibi dolaşıyorlar, Kanla kirlendikleri için kimse giysilerine dokunamıyor. 15 "Çekilin! Kırılır!" diye bağırdılar onlara, "Çekilin! Çekilin! Dokunmayın!" Kaçıp başboş dolaştıklarında, Öteki uluslar, "Artık burada kalmasınlar" dediler. 16 RAB kendisi dağıtı onları, Artık yüzlerine bakmayacak. Kâhinleri saymadılar, yaşlılara acımadılar. 17 Boş yere yardım beklemekten gözlerimizin feri sönüyor, Gözetleme kulesinde bizi kurtaramayacak bir ulus bekledikçe bekledik. 18 İzlerimizi sürüyorlar, Sokaklarında gezemez olduk. Sonumuz yaklaştı, günlerimiz tükkendi, Çünkü sonumuz geldi. 19 Bizi kovalayanlar gökteki kartallardan çıktı, Dağların üstünde kovaladılar bizi, Çölde bize pusu kurdular. 20 Yaşam soluğu, RAB'bin meshettiği kral onların çukurunda yakalandı; Hani onun için, "Ulusların arasında onun gölgесinde yaşayacağız" dediğimiz. 21 Üs ülkesinde yaşayan Edom kızı, sevin, coş, Ancak kâse sana da gelecek, sarhoş olup soyunacaksın. 22 Ey Siyon kızı, suçunun cezası sona erdi, RAB bir daha seni sürgüne göndermeyecek. Ama, ey Edom kızı, suçun yüzünden seni cezalandırıp günahlarını ortaya çıkaracak.

5 Anımsa, ya RAB, başımıza geleni, Bak da utancımızı gör. 2 Mülkümüz yabancılara geçti, Evlerimiz ellere. 3 Öksüz kaldıktı, babasız, Annelerimiz dul kadınlara döndü. 4 Suyumuzu

parayla içtik, Odunumuzu parayla almak zorunda kaldık. 5
Bizi kovalayanlar ensemizde, Yorgun düştük, rahatımız yok. 6
Ekmek için Mısır'a, Asur'a el açtık. 7 Atalarımız günah işledi,
Ama artık onlar yok; Suçlarının cezasını biz yükledik. 8 Köleler
üstümüzde sultanat sürüyor, Bizi ellerinden kurtaracak kimse
yok. 9 Çöldeki kılıçlı haydutlar yüzünden Ekmeğimizi canımız
paşasına kazanıyoruz. 10 Kitliğin yakıcı sıcağından Derimiz
fırın gibi kızardı. 11 Siyon'da kadınların, Yahuda kentlerinde
erden kızların ırzına geçtiler. 12 Önderler ellerinden asıldı,
Yaşlılar saygı görmedi. 13 Değirmen taşını gençler çevirdi,
Çocuklar odun yükü altında tökezledi. 14 Yaşlılar kent kapısında
oturmaz oldu. Gençler saz çalmaz oldu. 15 Yüreğimizin sevinci
durdu, Oyunumuz yasa döndü. 16 Taç düştü başımızdan, Vay
başımıza! Çünkü günah işledik. 17 Bu yüzden yüreğimiz bayın,
Bunlardan ötürü gözlerimiz karardı. 18 Viran olan Siyon Dağı'nın
üstünde Çakallar geziyor! 19 Ama sen, sonsuza dek tahtında
oturursun, ya RAB, Egemenliğin kuşaklar boyu sürer. 20 Niçin
bizi hep unutuyorsun, Neden bizi uzun süre terk ediyorsun? 21
Bizi kendine döndür, ya RAB, döneriz, Eski günlerimizi geri ver.
22 Bizi büsbütün attısan, Bize çok öfkelenmiş olmalısın.

Hezekiel

1 Otuzuncu yılda, dördüncü ayın beşinci günü Kevar Irmağı kıyısında sürgünde yaşayanlar arasındayken gökler açıldı, Tanrı'dan gelen görüler gördüm. **2** Kral Yehoyakin'in sürgülüğünün beşinci yılında, ayın beşinci günü, **3** Kilden ülkesinde, Kevar Irmağı kıyısında RAB Buzı oğlu Kâhin Hezekiel'e seslendi. RAB'bin eli orada onun üzerindeydi. **4** Kuzyedan esen kasırganın göz alıcı bir ışıkla çevrelenmiş, ateş saçan büyük bir bulutla geldiğini gördüm. Ateşin ortası işıldayan madeni andırıyordu. **5** En ortasında insana benzer dört canlı yaratık duruyordu; **6** her birinin dört yüzü, dört kanadı vardı. **7** Bacakları dimdikti, ayakları buzağı ayağına benzeyip ve cılıtlı tunc gibi parlıyordu. **8** Dört yanlarında, kanatların altında insan elleri vardı. Dördünün de yüzleri, kanatları vardı. **9** Kanatları birbirine değerek dosdoğru ilerliyor, ilerlerken sağa sola dönüyordu. **10** Her yaratığın dört yüzü vardı: Önde dördünün yüzü insan yüzüne, sağda dördünün aslan yüzüne, solda dördünün öküz yüzüne, arkada dördünün kartal yüzüne benzer bir yüzü vardı. **11** Yüzleri böyledi. Kanatları yukarıya doğru açılmıştı. Her yaratığın iki kanadı yanda öbür yaratıkların kanadına deñiyor, iki kanatla da bedenlerini örtüyordu. **12** Her biri dosdoğru ilerliyordu. Ruhları onları nereye yönlendirirse, sağa sola sapmadan oraya gitiyorlardı. **13** Canlı yaratıkların görünüşü yanan ateş közleri ya da meşale gibiydi. Ateş yaratıkların ortasında hareket ediyordu; ışık saçıyor ve içinden şimşekler çakıyordu. **14** Yaratıklar şimşek çakar gibi hızla ileri geri gidip geliyorlardı. **15** Bu dört yüzlü yaratıklara bakarken, her birinin yanında, yere degen bir tekerlek gördüm. **16** Tekerleklerin görünüşü ve yapısı söyleydi: Sarı yakut gibi parlıyordu ve dördü de birbirine benzeyordu. Görünüşleri ve yapıları içe içe girmiş bir tekerlek gibiydi. **17** Hareket edince yaratıkların baktıkları dört yönden birine doğru sağa sola sapmadan ilerliyordu. **18** Tekerleklerin kenarı yüksek ve korkunçtu; hepsi çepçevre gözlerle doluydu. **19** Canlı yaratıklar hareket edince, yanlarındaki tekerlekler de hareket ediyordu; yaratıklar yerden yükseldikçe, tekerlekler de onlarla birlikte yükseliyordu. **20** Ruhları onları nereye yönlendirirse oraya gitiyorlardı. Tekerlekler de onlarla birlikte yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi. **21** Yaratıklar hareket ettiğinde onlar da hareket ediyor, yaratıklar durduğunda onlar da duruyor, yaratıklar yerden yükseldiğinde onlar da yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi. **22** Kubbeye benzer, billur gibi parlak ve korkunç bir şey canlı yaratıkların başları üzerine yayılmıştı. **23** Kubbenin altında kanatlarının biri öbürenin kanatlarına doğru açılmıştı. Her birinin bedenini örten başka iki kanadı vardı. **24** Yaratıklar hareket edince, kanatlarının çıkardığı sesi duyдум. Gürül gürül akan suların çığlığını, Her Şeye Gücü Yeten'in sesini, bir orduğun gürültüsünü andırıyordu. Durunca kanatlarını indiriyorlardı. **25** Kanatları inik dururken, başları üzerindeki kubbeden bir ses duyuldu. **26** Başları üzerindeki kubbenin üstünde laciverttaşından yapılmış tahta benzer bir nesne vardı. Yüksekte, tahtı andıran nesnedeki insana benzer biri oturuyordu. **27** Gördüm ki, beli andıran kısmının yukarısı içi ateş dolu maden gibi işiliyordu, belden aşağısı ateşe benzeyordu ve

çevresi göz alıcı bir ışıkla kuşatılmıştı. **28** Görünüşü yaqmurlu bir gün bulutların arasında oluşan gökkuşağına benzıyordu. Öyleydi çevresini saran parlaklık. RAB'bin görkemini andıran olayın görünüşü böyledi. Görünce, yüzüstü yere yiğildim, birinin konuştuğunu duydum.

2 Bana, "Ey insanoğlu, ayağa kalk, seninle konuşacağım" dedi. **2** O benimle konuşur konuşmaz Ruh içime girdi, beni ayaklarımın üzerinde durdurdu; benimle konuşanı duydum. **3** Bana, "Ey insanoğlu, seni İsrail halkına, bana başkaldıran o asi ulusa gönderiyorum" dedi, "Onlar ve ataları bugüne kadar bana karşı geldiler. **4** Bu halk dikbaşlı ve inatçıdır. Seni onlara gönderiyorum. Onlara, 'Egemen RAB söyle diyor' diyeceksin. **5** Bu asi halk seni ister dinlesin, ister dinlemesin, yine de aralarında bir peygamber olduğunu bileyecetir. **6** Sen, ey insanoğlu, onlardan ve sözlerinden korkma! Çevrende çalışılar, dikenler olsa, akrepler arasında yaşasan bile korkma. Así bir halk olsalar bile, onların söyleyeceklerinden korkma, onlar yüzünden yılgılığa düşme. **7** Seni ister dinlesinler, ister dinlemesinler, onlara sözlerimi söyleyeceksin. Çünkü onlar asi bir halktır. **8** Sen, ey insanoğlu, sana söyleyeceğimi dinle! Bu başkaldıran halk gibi asi olma! Ağızını aç, sana vereceğimi ye!" **9** Baktım, bana doğru uzanmış bir el gördüm; içinde tomar halinde bir kitap vardı. **10** Tomarı önmüde açtı, her iki yanı da yazılıydı. Orada ağıtlar, iniltiler, figanlar yazılıydı.

3 Bana, "Ey insanoğlu, sana verileni ye. Bu tomarı yedikten sonra git, İsrail halkına seslen" dedi. **2** Böylece ağızımı açtım, yemem için tomarı bana verdi. **3** Bana, "Ey insanoğlu, sana verdığım tomarı ye, mideni onunla doldur" dedi. Bunun üzerine tomarı yedim. Bal gibi tatlı geldi bana. **4** Sonra söyle dedi: "Ey insanoğlu, İsrail halkına git, onlara sözlerimi ilet. **5** Çünkü seni konuşması anlaşılmaz, dili zor bir halka değil, İsrail halkına gönderiyorum. **6** Evet, seni konuşması anlaşılmaz, dili zor, dediklerini anlamadığın halklara göndermiyorum. Onlara gönderseydim, seni dinlerlerdi. **7** İsrail halkı seni dinlemek istemeyecektir, çünkü o beni dinlemek istemiyor. Büttün İsrail halkı dikbaşlı ve inatçıdır. **8** Seni onlar kadar inatçı yapacağım, senin alnını onlarındaki kadar katılıştıracağım. **9** Alnını çamakta taşından daha sert bir kaya gibi yapacağım. Her ne kadar asi bir halsalar da onlardan korkma, yılma." **10** Bana, "Ey insanoğlu, iyice dinle ve sana söyleyeceklerimi yüreğine yerleştir" dedi, **11** "Şimdi sürgünde yaşayan halkına git ve seni ister dinlesinler, ister dinlemesinler, onlara, 'Egemen RAB söyle diyor' de." **12** Sonra Ruh beni kaldırdı ve arkamda, "RAB'bin görkemine kendi yerinde övgüler olsun!" diye büyük bir gürleme duydum. **13** Canlı yaratıkların birbirine çarpan kanatlarının çıkardığı sesi, yanlarındaki tekerleklerin gürültüsünü, büyük bir gürleme duydum. **14** Ruh beni kaldırdı ve götürdü. RAB'bin güçlü eli üzerinde olduğu halde, üzüntüyle, öfkeyle gittim. **15** Kevar Irmağı kıyısındaki Tel-Abib'de yaşayan sürgülerin yanına geldim. Orada, yaşadıkları yerde onların arasında şaşkınlık içinde yedi gün kaldım. **16** Yedi gün sonra RAB bana söyle seslendi: **17** "İnsanoğlu, seni İsrail halkına bekçi atadım. Benden bir söz duyar duymaz onları benim yerime uyaracaksın. **18** Kötü kişiye, 'Kesinlikle öleceksin' dediğim zaman onu uyarmaz,

yaşamını kurtarmak amacıyla onu kötü yolundan döndürmek için konuşmazsan, o kişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından seni sorumlu tutacağım. **19** Ancak kötü kişiyi uyarılığın halde kötülüğünden ve kötü yolundan dönmezse, o günahı içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın. **20** "Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, onu yıkma uğratacağım, o da ölecek. Onu uyarmadığın için günahı içinde ölecek, yaptığı doğru işler anılmayacak. Ancak onun kanından seni sorumlu tutacağım. **21** Ama doğru kişiyi günah işlemesin diye uyarırsan, o da günah işlemezse, kesinlikle yaşayacak. Çünkü o uyarılara kulak vermiştir; sen de canını kurtarmış olacaksın." **22** RAB'bin eli orada üzerimdeydi. Bana, "Kalk, ovaya git" dedi, "Orada seninle konuşacağım." **23** Böylece kalkıp ovaya gittim. RAB'bin görkemi tipki Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm gibi orada durmaktaydı. Yüzüstü yere yiğildim. **24** Ruh içime girdi, beni ayaklarının üzerinde durdurdu. Benimle şöyle konuştu: "Git, evine kapan. **25** Halkın başına çıkmaman için seni halatlarla bağlayacaklar, ey insanoğlu. **26** Dilini damağına yapıştıracağım; konuşmayacak, onları paylayamayacaksın. Çünkü bu halk asıdır. **27** Ama seninle konuştuğunda dilini çözeceğim. Onlara, 'Egemen RAB söyle diyor' diyeceksin. Dinleyen dinlesin, dinlemeyen dinleşmesin. Çünkü bu halk asıdır."

4 "Sen, ey insanoğlu, bir tuyla al, önüne koy, üzerine Yeruşalim Kenti'ni çiz. **2** Kenti kuşat, duvarla çevir. Kente karşı toprak rampalar yap, ordugah kur, çevresine kütükler yerleştir. **3** Sonra demir bir sac al; demirden bir duvar gibi kendinle kentin arasında koy. Yüzünü ona doğru çevir. Kent kuşatma altında tutulacak, onu sen kuşatacaksın. Bu İsrail halkı için bir belirti olacak. **4** "Sonra sol yanına uzan, İsrail halkın günahını yüklen. Sol yanına uzanacağıın günler kadar onların suçunun cezasını çekeceksin. **5** Suçlarının yıl sayısı kadar sana gün ayırdım. Böylece üç yüz doksan gün İsrail halkın suçunun cezasını çekeceksin. **6** "Bunu yaptıktan sonra, bu kez sağ yanına uzan, Yahuda halkın suçunun cezasını çek. Sana kırk gün, her yıl için bir gün ayırdım. **7** Yüzünü Yeruşalim kuşatmasına çevir, çiplak kollarını kaldırıp Yeruşalim'e karşı peygamberlik et. **8** Kuşatma günlerini bitirince dek bir yandan öbür yana dönmemen için seni halatlarla bağlayacağım. **9** "Buğday, arpa, bakla, mercimek, dari, kızıl buğday al, bir kaba koy. Bunlardan kendine ekmeğin yap. Bir yanına uzanacağıın üç yüz doksan gün boyunca bu ekmekten yiyeceksin. **10** Her gün belirli zamanda yemen için yirmi şekelekmeğin tartacaksın. **11** Bunun gibi suyu da belirli zamanda, ölçüyle, birinin altıda biri kadar içeceksin. **12** Yiyeceğini arpa pidesi yeri gibi ye ve insan dışkısından ateş yakıp üzerinde halkın gözü önünde pişir." **13** RAB, "Uluslar arasına dağıtabağım İsrail halkı böylelikle kirli sayılan yiyecekleri yiyecek" dedi. **14** Ben, "Eyvah, ey Egemen RAB!" diye karşılık verdim, "Hiçbir zaman kirli sayılan bir seye dokunmadım. Gençliğimden bu yana kendiliğinden ölmüş ya da yabani bir hayvan tarafından öldürilmiş bir hayvanın etini yemedim, ağızma kirli sayılan et koymadım." **15** "Peki!" dedi, "Ekmeğinini insan dışkısına yerine tezek yakıp üzerinde pişirmene izin vereceğim." **16** Sonra, "Insanoğlu, Yeruşalim'i her türlü yiyeceken yoksun bırakacağım" dedi, "Bu halk yiyeceğini tartyla ve kaygı içinde yiyecek, suyunu ölçüyle

ve şaşkınlık içinde içeceğ. **17** Yiyeceği de suyu da azalacak. Hepsı şaşkınlığa düşecek, günahları içinde eriyip yok olacak.

5 "Ey insanoğlu, keskin bir kılıç al, berber usturasi gibi kullanarak başını, sakalını tıraş et. Sonra bir terazi getir, kilları bölmelere ayır. **2** Yeruşalim'in kuşatılması bitince, kilların üçte birini kentin ortasında yakacaksın. Üçte birini kılıçla kentin çevresine fırlatacak, kalan üçte birini de rüzgara savuracaksın. Ben de yalnız kılıç onların peşine düşeceğim. **3** Birkaç tel kıl bırak, giysinin kıvrımlarına tak. **4** Yine birkaçını alıp ateşe at, yansın. O killardan bütün İsrail halkına ateş yayılacak. **5** "Egemen RAB diyor ki: Bu Yeruşalim'i ulusların ortasına yerleştirdim, çevresini ülkelerle kuşattım. **6** Öyleyken Yeruşalim çevresindeki bütün uluslararası ve ülkelerden daha çok kötülük yaparak ilkelermi, kurallarımı çiğnedi. İlkelere karşı geldi, kurallarım uyarınca davranmadı. **7** Bundan ötürü Egemen RAB diyor ki: Çevrenizde yaşayan uluslararası daha azağınızın, kurallarımı izlediniz, ilkelere uymadınız. Çevrenizde yaşayan uluslararası ilkelere de uymadınız. **8** "Bundan ötürü Egemen RAB diyor ki: İşte ben size karşıyorum, uluslararası gözü önünde sizi cezalandıracağım. **9** Yapılığınız bütün iğrençlikler yüzünden önceden yapmadığımı, bir daha yapmayıacağımı size yapacağım. **10** Böylece aranızda babalar çocuklarını, çocuklar da babalarını yiyecekler. Sizi cezalandıracağım, sağ kalanlarınızı her yana dağıtabağım. **11** Egemen RAB varlığım hakkı için diyor, madem tapınağımı iğrenç put ve uygulamalarınızla kirlettiniz, ben de sizi esrigemeyecek, size acımayacak, sizi kayırmayacağım. **12** Kentte yaşayanlarınızın üçte biri salgın hastalık ya da kitlik yüzünden yok olacak; üçte biriniz çevrede kılıçtan geçirilecek; üçte birinizi de her yana dağıtip yalnız kılıç peşinize düşeceğim. **13** "Böylece kızgınlığım son bulacak, onlara karşı öfkemi yataştıracığım. O zaman ben de rahata kavușacağım. Öfkemi onların üzerine boşaltınca, ben RAB'bin kışkırtığımdan onlara konuştuğumu anlayacaklar. **14** "Çevrenizdeki uluslararası, yoldan her geçenin gözü önünde sizi yıkıma uğratacak, aşağılayacağım. **15** Öfke, kızgınlık ve acı paylamalarla sizi cezalandırıldığımda çevrenizdeki uluslararası arasında alay konusu olacak, aşağılanacaksınız; ders alınacak, şaşılacak bir duruma düşeceksiniz. Ben, RAB bunu söylediğim. **16** Sizi yok etmek için üzərinize öldürücü, yıkıcı kitlik oklarını salacağım. Üzərinize salacağım kitliği daha da artıracak, sizi her türlü yiyecektен yoksun bırakacağım. **17** Üzərinize kitlik ve yabani hayvanlar salacağım, sizi çocuklarınızdan edecekler. Salgın hastalık ve dökülen kan sizi süpürüp yok edecek; başınıza da kılıç getireceğim. Ben, RAB böyle söylediğim."

6 RAB bana şöyle seslendi: **2** "Ey insanoğlu, yüzünü İsrail dağlarına doğru çevir ve onlara karşı peygamberlik et. **3** De ki, 'Ey İsrail dağları, Egemen RAB'bin sözünü dinleyin. Egemen RAB dağlara, tepelere, vadilere, derelere şöyle diyor: Üzərinize kılıç göndereceğim, tapınma yerlerinizi yıkacağım. **4** Sunaklarınızı devirecek, buhur sunaklarınızı paramparça edecek. Kılıçtan geçirilmiş halkınizi putlarınızın önüne düşürecekim. **5** İsailliler'in cesetlerini putlarınızın önüne atacak, kemiklerini sunaklarınızın çevresine dağıtabağım. **6** Yaşadığınız her yerde kentleriniz yakılıp yıkılacak, tapınma yerleriniz yerle bir edilecek. Öyle

ki, sunaklarınız devrilip yıkılsın, putlarınız ezilip paramparça olsun, buhur sunaklarınız yok edilsin, el emeğiniz boşça çıksın. **7** Halkınız her yerde öldürülecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. **8** "Birkaç kişiyi ölümden kurtaracağım. Ülkelere, uluslar arasına dağılan bazlarını kılıçtan kurtulacak. **9** Kurtulanlar tutsak alındıkları uluslarda beni anımsayacaklar. Benden dönen sadakatsız yüreklerinden, putları ardından şehveti sürükleyen gözlerinden derin acı duyдум. Yaptıkları kötüükler ve içrenç uygulamalar yüzünden kendilerinden tiksinecekler. **10** Benim RAB olduğumu, başlarına bu felaketi getireceğimi boşuna söylemediğimi anlayacaklar. **11** "Egemen RAB şöyle diyor: Ellerini çırp, ayaklarını yere vur, İsrail halkının bütün kötü ve içrenç uygulamalarından ötürü ah çok! Çünkü kılıçla, kılıklı, salgın hastalıkla yok olacaklar. **12** Uzaktakiler salgın hastalıktan ölecek, yakındakiler kılıçtan geçirilecek, kuşatma sırasında sağ kalanlar kılıktan ölecek. Böylece onlara duyduğum öfkeye son vereceğim. **13** Putlarının arasına, sunaklarının çevresine, her yüksek tepeye, dağ doruguuna, her yeşeren bol yapraklı ağaçın altına cesetleri serilince, benim RAB olduğumu anlayacaklar. Oralarda putlarına güzel kokulu buhur sundular. **14** Elimi onlara karşı uzatacak, çolden Rivla'ya kadar yaşadıkları ülkeyi yerle bir edip issız bırakacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

7 RAB bana şöyle seslendi: **2** "Ey insanoğlu, Egemen RAB İsrail ülkesine şöyle diyor: Son yaklaştı! Ülkenin dört köşesinin sonu geldi. **3** Senin de sonun geldi! Senin üzerinde öfkemi yağıdıracağım. Yaptıklarına göre seni yargılayacak, bütün içrenç uygulamalarının karşılığını vereceğim. **4** Sana acımayacak, seni esirgemeyeceğim. Yaptıklarının ve sendeki içrenç uygulamaların karşılığını vereceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. **5** "Egemen RAB şöyle diyor: Yıkım! İşte duyulmamış bir yıkım geliyor. **6** Sonun geldi! Evet, sonun geldi! Sana karşı uyanyor. İşte geliyor. **7** Ey ülkede yaşayan halk, yıkımı uğrayacaksın. Yıkım zamanı yaklaştı! Gün yakın! Dağların üzerinden sevinç sesi yerine kargaşa sesi geliyor. **8** Çok yakında kızgınlığımı üzerine boşaltacak, sana duyduğum öfkeyi üzerine dökeceğim. Yaptıklarına göre seni yargılayacak, bütün içrenç uygulamalarının karşılığını vereceğim. **9** Sana acımayacak, seni esirgemeyeceğim. Yaptıklarının ve sendeki içrenç uygulamaların karşılığını vereceğim. O zaman seni cezalandıranın ben RAB olduğumu anlayacaksın. **10** "İste o gün! Gün yaklaştı! Yıkım hazır. Değnek çiçeklendi, gurur tomurcukulandı. **11** Zorbalık ayaklanıp kötülüğün sopsası oldu. Halktan, o kalabalıktan kimse kalmayacak; mallarından, görkemlerinden bir şey kalmayacak. **12** "Son yaklaştı! Gün geldi! Alıcı sevinmesin, satıcı üzülmесin. Çünkü öfkem bütün halkın üzerine yağacak. **13** Satıcı yaşadığı sürece sattığını geri alamayacak. Çünkü herkesi ilgilendiren bu görüş değiştirilmeyecek. İşlediği günahlar yüzünden kimse canını koruyamayacak. **14** Borazan çalındı, herkes hazır, ama kimse savaşa gitmeyecek. Çünkü öfkem bütün halkın üzerindedir. **15** "İste dışarıda kılıç, içinde salgın hastalık ve kılık. Kentin dışındaki kılıçla öldürülecek, kenttekilerse kılıktan, salgın hastalıkta yok olacak. **16** Sağ kalanlar vadilerdeki güvercinler gibi dağlara kaçacak; her biri günahından ötürü inleyecek. **17**

Eller gevşeyecek, dizler titreyecek. **18** Çul kuşanacak, dehşete düşecekler. Yüzleri utançtan kızaracak, başları tiraş edilecek. **19** Gümüşlerini sokağa atacaklar. Altınları kirli sayılacak. RAB'bin öfkesini boşalttığı gün onları ne altınıları, ne gümüşleri kurtarabilir. Bunlarla ne açlıklarını giderebilir, ne karınlarını doyurabilirler. Altın ve gümüş onları suça sürüklüyor. **20** Mücevherlerinin güzelliğiyle gururlanırlardı. İğrenç, tiksindirici putlarını bunlardan yaptılar. Bu yüzden mücevherlerini kirli bir nesneye çevireceğim. **21** Hepsini yağma mal olarak yabancı uluslara, ganimet olarak dünyadaki kötülere vereceğim; onları kırletecekler. **22** Yüzümü onlardan çevrereceğim. Değerli tapınağımı kırletecekler; zorbalar içeri girip orayı kırletecekler. **23** "Kendinize zincirler hazırlayın! Ülkede kan akıtılıyor, kent zorbalık dolu. **24** Ulusların en kötülerini buraya getireceğim; evlerinizi mülk edinecekler. Güçlülerin gururuna son vereceğim. Kutsal yerleri kırletecekler. **25** Korku gelince esenlik arayacak, ama bulamayacaklar. **26** Yıkım üstüne yıkım gelecek. Kötü haberler birbirini kovalayacak. Peygamberden görüm isteyenler; kâhin Kutsal Yasa'yı öğretmemeyecek, ileri gelenler öğüt veremeyecek. **27** Kral yas tutacak, önder umutsuzluğa düşecek, ülkedeki halkın korkudan elli titreyecek. Onları yaptıklarına göre cezalandıracak, yargıladıkları gibi yargılacakım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

8 Sürgülügün altıncı yılı, altıncı ayın beşinci günü evde Yahuda'nın ileri gelenleriyle otururken Egemen RAB'bin eli bana dokundu. **2** Baktım, insana benzer birini gördüm: Görünüşü, belinden aşağısı ateşi andırıyor, belinden yukarısı maden gibi ışılıyordu. **3** Eli andıran bir şey uzaatıp beni saçılımdan tuttu. Ruh beni yerle gök arasında kaldırdı ve Tanrı'dan gelen görümlerde Yeruşalim'e, iç avlunun kuzeyle bakan kapısının giriş bölümünü gösterdi. Tanrı'nın kışkırtmasını uyandıran kışkırtık putu orada dikiliydi. **4** Ovada gördüğüm görümdeki gibi, İsrail'in Tanrı'sının görkemi oradaydı. **5** Sonra bana, "Ey insanoğlu, kuzeyle bak!" dedi. Baktım, sunak kapısının kuzeyle bakan giriş bölümünde duran kışkırtık putunu gördüm. **6** Bana, "Insanoğlu, ne yaptıklarını görüyor musun?" dedi, "Tapınağımdan uzaklaşayım diye İsrail halkı çok içrenç şeyler yapıyor. Bundan daha içrenç şeyler göreceksin." **7** Beni avlunun giriş bölümünde getirdi. Baktım, duvarda bir delik gördüm. **8** Bana, "Haydi duvarı del, insanoğlu" dedi. Duvarı deldim, orada bir kapı gördüm. **9** Bana, "İçeri gir de burada yaptıkları kötü ve içrenç şeyler gör" dedi. **10** Böylece içeriye girip baktım. Duvarın her yanına çeşitli çeşit sürüngen, içrenç hayvan şekilleri ve İsrail halkın bütün putları oyulmuştu. **11** İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişiyle Şafan oğlu Yaazanya orada, putların önünde duruyordu. Her birinin elinde bir buhurdan vardı; buhurun kokusu bulut gibi yükseliyordu. **12** "Insanoğlu, İsrail halkın ileri gelenlerinin kendi putlarının odalarında, karanlıkta neler yaptıklarını gördün mü?" dedi, "Onlar, 'RAB bizi görmüyor, RAB ülkeyi bıraktı' diyorlar." **13** Bana yine, "Daha içrenç şeyler yaptıklarını da göreceksin" dedi. **14** Bundan sonra beni RAB'bin Tapınağı'nın kuzeyle bakan kapısının giriş bölümünde götürdü. Orada oturup Tammuz için ağlayan kadınları gördüm. **15** Bana, "Insanoğlu, bunu gördün mü? Bundan daha içrenç şeyler de göreceksin" dedi. **16** Beni RAB'bin Tapınağı'nın iç avlusuna götürdü. Tapınağın

girişinde, eyvanla sunak arasında yirmi beş kadar adam vardı. Sırtlarını RAB'bin Tapınağı'na, yüzlerini doğuya dönmiş, güneşin tapınıyorlardı. 17 Bana, "İnsanoğlu, bunları gördün mü?" dedi, "Yahuda halkı burada yaptığı içerenş şeyler yetmiyormuş gibi, ülkeyi zorbalıkla doldurup beni sürekli öfkelendiriyor. Bak, dali nasıl burunlarına uzatıyorlar! 18 Bundan ötürü onlara öfkeyle davranacak, acımayacağım, onları esirgemeyeceğim. Yüksek sesle beni çağırısal bile onları dinlemeyeceğim."

9 Sonra yüksek sesle, "Kentى cezalandıracak olanlar, ellerinde yok edici silahlaryla buraya gelsin" diye seslendigini duydum. 2 Kuzeýe bakan yukarı kapı yolundan altı kişisinin geldigini gördüm. Her birinin elinde ölümcül bir silah vardı. Aralarında keten giysili, belinde yazı takımı olan bir adam vardı. İçeriye girip tunç sunağın yanında durdular. 3 İsrail Tanri'sının görkemi bulunduğu yerden, Keruvlar'ın üzerinden ayrılip tapınağın eşiğine gitti. RAB keten giysili, belinde yazı takımı olan adama seslendi: 4 "Yeruşalim Kenti'nin içinden geç, orada yapılan içerenş şeylerden ötürü dövünüp aylayanların alınlarına işaret koy" dedi. 5 Öbürlerine, "Kent boyunca onu izleyin ve kimseye acımadan, kimseyi esirgemeden öldürün" dediğini duydum. 6 "Yaşlıyi, genci, genç kızı, kadını, çocukların öldürün. Yalnız alınlarında işaret olanlara dokunmayın. İşe tapınağımdan başlayın." Onlar da tapınağın önünde duran İsrail ileri gelenlerinden işe başladilar. 7 Onlara, "Tapınağı kirletin, avlularını cesetlerle doldurun. Haydi başlayın!" dedi. Bunun üzerine onlar gidip kenttekileri öldürmeye başladilar. 8 Onlar halkı öldürürken ben tek başma kaldım. Yüzüstü yere kapanıp, "Ah, ey Egemen RAB! Öfkeni Yeruşalim üzerine boşaltırken, geri kalan bütün İsaillilere de mi yok edeceksin?" diye haykırdım. 9 "İsrail ve Yahuda halkın günahı pek büyük" diye karşılık verdi, "Ulke kan, kent haksızlık dolu. Onlar, 'RAB ülkeyi bıraktı, RAB görmüyor' diyorlar. 10 Ben de onlara acımayacak, onları esirgemeyeceğim. Yapıtlarını kendi başlarına getireceğim." 11 Derken keten giysili, belinde yazı takımı olan adam, "Buyruklarını yerine getirdim" diye haber verdi.

10 Baktım, Keruvlar'ın başı üzerindeki kubbenin üzerinde laciverttaşından tahta benzer bir nesne gördüm. 2 RAB keten giysili adama, "Keruvlar'ın altındaki tekerleklerin arasına gir. Avuçlarını Keruvlar'ın arasındaki ateş közleriyle doldurup kentin üzerine közleri saç" dedi. Adamın oraya girdiğini gördüm. 3 Adam oraya girdiğinde, Keruvlar tapınağın güney tarafında duruyordu. Bulut tapınağın iç avlusunu doldurdu. 4 RAB'bin görkemi Keruvlar'ın üzerinden ayrılip tapınağın eşiğine gitti. Tapınak bulutla doldu. Avlu RAB'bin görkemini parıltısıyla doluydu. 5 Keruvlar'ın kanatlarının sesi dış avludan bile duyuluyordu; tipki Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın sesi gibiydi. 6 RAB keten giysili adama, "Keruvlar'dan ve tekerleklerin arasından ateş al" diye buyurunca, adam oraya girip bir tekerlein yanında durdu. 7 Sonra Keruvlar'dan biri aralarındaki ateşe elini uzattı, biraz ateş alıp keten giysili adamın avuçlarına koydu. Adam ateşi alıp oradan ayrıldı. 8 Keruvlar'ın kanatları altında insan eline benzer bir şekil göründü. 9 Baktım, her Keruv'un yanında birer tane olmak üzere dört tekerlek gördüm. Tekerlekler sarı yakut gibi parıldıyordu. 10 Dördü de birbirine benzıyor, içe girmiş bir

tekerleği andırıyordu. 11 Hareket edince Keruvlar'ın baktıkları dört yönden birine doğru, sağa sola dönmeden ilerliyordu. Ön tekerlek nereye yönelirse, öbür tekerlekler de onun ardına gidiyordu. 12 Keruvlar'ın bedenleri –sırtları, elleri, kanatlari– ve dördünün de tekerlekleri çeveçevre gözlerle doluydu. 13 Tekerlekler "Dönen tekerlekler" dendiğini duydum. 14 Her Keruv'un dört yüzü vardı: Birinci yüz oküz yüzüne, ikincisi insan yüzüne, üçüncüsü aslan yüzüne, dördüncüsü kartal yüzüne benziyordu. 15 Keruvlar yukarıya doğru yükseldi. Bunlar daha önce Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm canlı yaratıklardı. 16 Keruvlar hareket edince, yanlarındaki tekerlekler de hareket ediyor, Keruvlar yerden yükselmek için kanatlarını açınca, tekerlekler de yanlarından ayrılmıyor. 17 Keruvlar durduğunda onlar da duruyor, Keruvlar yerden yükseldiğinde onlar da yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi. 18 RAB'bin görkemi tapınağın eşiğinden ayrılip Keruvlar'ın üzerinde durdu. 19 Ben bakarken Keruvlar kanatlarını açıp yerden yükseldi, tekerlekler de onlara yükseldi. RAB'bin Tapınağı'nın Doğu Kapısı'nın girişinde durdular. İsrail Tanri'sının görkemi onların üzerindeydi. 20 Kevar Irmağı kıyısında, İsrail Tanri'sının altında gördüğüm ve Keruvlar olduğunu anladığım canlı yaratıklar buntardı. 21 Her birinin dört yüzü, dört kanadı vardı. Kanatlarının altında insan elini andıran bir şey vardı. 22 Yüzleri Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm yüzlere benziyordu. Her biri dosdoğru ilerliyordu.

11 Ruh beni yine yukarıya kaldırip RAB'bin Tapınağı'nın Doğu Kapısı'na götürdü. Kapının giriş bölümünde yirmi beş adam vardı. Aralarında halkın önderlerinden Azzur oğlu Yaazanya'yı, Benaya oğlu Pelaty'a'yı gördüm. 2 RAB bana, "İnsanoğlu, bunlar kötülik tasrarayan ve bu kente kötü öğüt veren adamlardır" dedi, 3 "Onlar, 'Yıkım yakın değil, ev yapmanın zamanıdır. Bu kent kazan, biz de etiz' diyorlar. 4 Bundan ötürü onları uyar, ey insanoğlu, onları uyar." 5 Sonra RAB'bin Ruhu überime inip şunları söylememi buyurdu: "RAB söyle diyor: Ey İsrail halkı, neler söylediğinizi ve neler düşündüğünüzü bilirim. 6 Bu kente birçok kişi öldürdünüz, kentin sokaklarını ölülerle doldurdunuz. 7 "Bundan ötürü Egemen RAB söyle diyor: Oraya attığınız ölüler et, kent de kazandır. Ama siz kentin dışına süreçim. 8 Kılıçtan korktunuz, ama ben üzerinize kılıç göndereceğim. Egemen RAB böyle diyor. 9 Sizi kentten çıkarıp yabancıların eline teslim edeceğim. Sizi cezalandıracığım. 10 Kılıçla öldürüleceksiniz. Sizi İsrail sınırında cezalandıracığım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 11 Bu kent sizin için kazan olmayacak, siz de onun içinde et olmayacaksınız. Sizi İsrail sınırlında cezalandıracığım. 12 O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Kurallarımı izlemediiniz, ilkelerimi uymadınız; çevrenizdeki ulusların ilkelerine uydunuz." 13 Ben peygamberlikle bulunurken Benaya oğlu Pelaty öldü. Yüzüstü yere kapanıp, "Ah, ey Egemen RAB! Geri kalan İsaillilere büsbütün mü yok edeceksin?" diye yüksek sesle haykırdım. 14 RAB bana söyle seslendi: 15 "Ey insanoğlu, Yeruşalim'de yaşayanlar senin kardeşlerin, akrabaların ve öbür İsaillilere için, 'Onlar RAB'den uzaklar, bu ülke mülk olarak bize verildi' demişler." 16 "Bu yüzden de ki, 'Egemen RAB söyle diyor:

Onları uzaktaki uluslar arasına gönderdim, ülkeler arasında dağıttım. Öyleyken gittikleri ülkelerde kısa süre için onlara barınak oldum.' 17 'De ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Sizi uluslar arasından toplayacak, dağılmış olduğunuz ülkelerden geri getirecek, İsrail ülkesini yeniden size vereceğim.' 18 'Ülkeye dönecek, tiksindirici, içgenç putları oradan söküp atacaklar. 19 Onlara tek bir yürek vereceğim, içlerine yeni bir ruh koyacağım. İçerindeki taş yüreği çıkarıp onlara etten bir yürek vereceğim. 20 O zaman kurallarımı izleyecek, ülkelerime uymaya özen gösterecekler. Onlar halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. 21 Tiksindirici, içgenç putlara gönülden yönelenlere gelince, yaptıklarının aynısını başlarına getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB.' 22 Keruvlar kanatlarını açtı, tekerlekler yanlarında duruyordu. İsrail Tanrı'sının görkemi onların üzerindeydi. 23 RAB'bin görkemi kentin ortasından yükselsip kentin doğusundaki dağa kondu. 24 Görümde Tanrı'nın Ruhu beni yukarı kaldırıp Kilden ülkesindeki sürgünlerin yanına götürdü. Sonra gördüğüm görüm kaboldü. 25 Ben de RAB'bin bana gösterdiği her şeyi sürgündekilere anlattım.

12 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, ası bir halkın arasında yaşıyorsun. Gözleri varken görmüyor, kulakları varken işitmıyorlar. Çünkü bu halk asıdır. 3 "Sen, insanoğlu, sürgüne gidecekmiş gibi eşyani topla, onların gözü önünde, gündüzün yola çıkış, bulunduğun yerden başka bir yere git. Kim bilir, ası bir halk olmalarına karşın seni görüp anlayabilirler. 4 Gündüzün, halkın gözü önünde topladığın sürgün eşyani çıkar. Akşam yine onların gözü önünde sürgüne giden biri gibi yola çıkış. 5 Onlar seni izlerken duvarı delip eşyani çıkar. 6 Seni izlerlerken eşyani sırtlayıp karanlıkta taşı. Ülkeyi görmemek için yüzünü ört. Çünkü yapacakların İsrail halkı için bir uyarı olacaktır." 7 Bana verilen buyruk uyarınca davrandım. Gündüzün sürgüne gidecekmiş gibi eşyalarımı çıkardım. Akşam elimle duvarı deldim. Eşyalarımı karanlıkta çıkarıp onlar izlerken sırtında taşıdım. 8 Ertesi sabah RAB bana seslendi: 9 "İnsanoğlu, o ası İsrail halkı sana, 'Ne yapıyorsun?' diye sormadı mı? 10 "Onlara de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Yeruşalim'deki önder ve orada yaşayan bütün İsrail halkına ilişkin bir bildiridir bu. 11 Ben sizin için bir uyarıyımlı' de. Sana yaptığının tipkisi onlara da yapılacak. Tutsak olarak sürgüne gidecekler. 12 "Onların önderi karanlıkta eşyasını sırtında taşıyarak yola koymulacak. Eşyasını çikarmak için duvarda bir gedik açacak. Ülkeyi görmemek için yüzünü örtecek. 13 Onun üzerine ağımı atacağım, kurduğum tuzağa düşecek. Onu Babil'e, Kilden ülkesine götüreceğim, ama ülkeyi göremeden orada ölecek. 14 Çevresindekilerin tümünü –yardımcılarını, ordusunu– dünyadan dört bucakına dağıtacağım. Yalın kılıç onların peşlerine düşeceğim. 15 Onları uluslar arasında dağıtip ülkelere sürdüğümde, benim RAB olduğumu anlayacaklar. 16 Gittikleri ulislarda yaptıkları bütün içgenç uygulamaları anlatmaları için aralarından birkaç kişiyi kılıctan, kılıktan, salgın hastalıktan sağ bırakacağım. Böylece benim RAB olduğumu anlayacaklar." 17 RAB bana şöyle seslendi: 18 "İnsanoğlu, yiyeceğini titreyerek ye, suyunu korkudan ürpérerek iç. 19 Ülkede yaşayan halka de ki, 'Egemen RAB İsrail ve Yeruşalim'de yaşayanlar için şöyle diyor: Yiyeceklerini umutsuzluk içinde

yiyecek, sularını şaşkınlık içinde içeceklər. Orada yaşayanların yaptığı zorbalık yüzünden ülke issız bırakılacak. 20 Halkın içinde yaşadığı kentler yakılacak, ülke çole dönüşecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız." 21 RAB bana söyle seslendi: 22 "İnsanoğlu, İsrail'de yaygın olan, 'Günler geçiyor, her görüm boşça çıkyor' deyişinin anlamı nedir? 23 Onlara de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Ben bu deyişe son vereceğim. Bundan böyle İsrail'de bir daha söylemeyecek.' Yine onlara de ki, 'Her görümün yerine geleceği günler yaklaştı. 24 Artık İsrail halkı arasında yalan görüm ya da aldatıcı falcılık olmayacak. 25 Ama ben RAB, ne dersem gecikmeden olacak. Siz, ey ası İsrail halkı, söylediklerimin tümünü sizin günlerinizde yerine getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB." 26 RAB bana söyle seslendi: 27 "İnsanoğlu, İsrail halkı, 'Onun gördüğü görüm uzak günler için, peygamberlik sözleri de uzak gelecekte ilgilii' diyor. 28 "Bundan ötürü onlara de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Söylediğim sözlerden hiçbir artık gecikmeyecek, ne dersem olacak. Böyle diyor Egemen RAB."

13 RAB bana söyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, peygamberlikte bulunan İsrail peygamberlerine karşı sen peygamberlik et. Kendiliğinden peygamberlik eden o peygamberlere de ki, 'RAB'bin sözüne kulak verin! 3 Egemen RAB söyle diyor: Hiçbir görüm görmemiş ama kurdukları hayaller uyarınca davranışan aksılsız peygamberlerin vay başına! 4 Ey İsrail, peygamberlerin yıkıntılar arasındaki çakallara benzeyer. 5 RAB'bin gününde İsrail halkın savaştı direnmesi için gidip duvardaki gedikleri onarmadınız. 6 Onların görümleri uydurmadır. Yaptıkları yalan peygamberliklere RAB'bin sözüdür diyorlar. Oysa onları ben göndermedim. Yine de söylediklerinin yerine geleceğini umuyorlar. 7 Ben söylemediğim halde, RAB'bin sözüdür diyorsunuz. Oysa gördüğünüz görümler uydurma, yaptığınız falcılık yalan değil mi? 8 "Bu yüzden Egemen RAB söyle diyor: Söylediğiniz boş sözler, gördüğünüz yalan görümlerden ötürü size karışım. Böyle diyor Egemen RAB. 9 Elim uydurma görüm gören, yalan yere falcılık eden peygamberlere karşı olacak. Onlar halkının topluluğunda bulunmayacak, İsrail halkın kütüğüne yazılacak, İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız. 10 "Esenlik yokken esenlik diyerek halkımı aldatıyorlar. Biri dayanıksız bir duvar yapınca, sahte peygamberler üzerine siva vuruyorlar. 11 Duvari sıvayanlara de ki: Duvar yıkılacak; sahanak yağmur yağacak, ardından dolu yağdıracağım. Şiddetli bir rüzgar çırık duvara karşı esecek. 12 Duvar çokunce size, nerede duvara vurdığınızı siva demeyecekler mi? 13 "Onun için Egemen RAB söyle diyor: Öfkemden duvarı yerle bir etmek için şiddetli bir rüzgar göndereceğim; kızgınlığımdan sahanak yağmur ve dolu yağdıracağım. 14 Siva vurdığınız duvari yıkıp yerle bir edeceğim. Temeli açılıp ortaya çıkacak. Yıkılacak ve altında yok olacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 15 Böylece öfkemi duvarın ve duvara siva vuranların üzerine boşaltacağım. Size duvar da duvara siva vuran da Yeruşalim'de esenlik yokken esenlik görümleri gören İsraili peygamberler de yok oldu diyeceğim. Egemen RAB böyle diyor." 17 "Sen, ey insanoğlu, kendiliğinden peygamberlik eden halkın kızlarına yüzünü çevir. Onlara karşı peygamberlik et. 18 De ki, 'Egemen

RAB şöyle diyor: İnsanları tuzağa düşürmek için herkese biley bağı diken, her boyda baş örtüsü yapan kadınların vay başına! Kendi canınızı korurken halkimin canını mı tuzağa düşüreceksiniz? **19** Birkaç avuç arpaya birkaç dilim ekmek için halkimin arasında beni küçük düşürdünüz. Yalana kulak veren halkıma yalan söyleyerek ölümü hak etmemişi canları öldürdünüz, ölümü hak etmiş canları yaştattınız. **20** “Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: İnsanları kuş gibi tuzağa düşüren sihirli biley bağlarınıza karşıyım. Onları bileklerinizden koparacağım. Kuş gibi tuzağa düşürdüğunuz insanları özgür kılacağım. **21** Örtülerinizi yırtacak, halkımı elinizden kurtaracağım. Bir daha tuzağınıza düşmeyecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. **22** Madem incitmek istemediğim doğru kişinin cesaretini yalanlarınızla kırınız ve canını kurtarmak için kötü kişiyi kötü yolundan dönmeme yüreklenirdiniz, **23** bir daha uydurma görümler görmeyecek, falcılık etmeyeceksiniz. Halkımı elinizden kurtaracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.”

14 İsrail ileri gelenlerinden kimisi gelip yanına oturdu. **2**

O sırada RAB bana şöyle seslendi: **3** “İnsanoğlu, bu adamların yüreği putlara bağlı. Diktikleri putların kendilerini günaha sokmasına olanak veriyorlar. Öyleyse onların bana danışmasına izin vermemeli miyim? **4** Bunun için onlara konuş ve de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Yüreğini puta bağlayan, dittiği putun kendisini günaha sokmasına olanak veren, sonra da peygambere danışmaya gelen her İsrail’iye putlarının çokuğuna göre ben RAB kendim karşılık vereceğim. **5** Bunu, putları yüzünden bana sırt çeviren İsrail halkının yüreğini yeniden kendime çekmek için yapacağım.’ **6** “Bu yüzden İsrail halkına de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Geri dönün! Putlarınızdan vazgeçin, içeren uygulamalarınızı bırakın! **7** “İsrail halkından biri ya da İsrail’de yaşayan bir yabancı benden ayrırlar, yüreğini putlara bağlar, dittiği putların kendisini günaha sokmasına olanak verir, sonra da bana danışmak üzere bir peygambere giderse, ben RAB kendim ona karşılık vereceğim. **8** O kişiye karşı çıkacağım. Onu bir belirti, bir alay konusu yapıp halkimin arasından atacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. **9** “Bir peygamber ayırtılır da bir söz söylese, onu ayartan benim. Elimi ona karşı uzatacağım, onu halkım İsrail’in arasından çıkarıp yok edeceğim. **10** Suçlarının cezasını çekecekler. Peygamber de ona danışan da aynı şekilde cezalandırılacak. **11** Böylece İsrail halkı bir daha benden ayrılmayacak, günahlarıyla kendilerini kirletmeyecekler. Onlar halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım. Egemen RAB böyle diyor.” **12** RAB bana şöyle seslendi: **13** “İnsanoğlu, eğer bir ülke bana sadakatsızlık eder, günah işlerse, ben de o ülkeye karşı elimi uzatır, onu her türlü yiyecektan yoksun bırakır, üzerine kitlik gönderir, insanları ve hayvanları yok edersem; **14** şu üç adam –Nuh, Daniel, Eyüp– orada olsalar bile, doğruluklarıyla ancak kendi canlarını kurtarabilirler. Egemen RAB böyle diyor. **15** “Ya da ülkeye yabanıl hayvanlar gönderirsem ve ülkeyi kimsesiz bırakırlarsa, ülke viraneye döner, hayvanlar yüzünden kimse içinden geçemezse; **16** Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç kişi o ülkede yaşasa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancak kendi canlarını kurtarabilirler. Ülke ise viraneye döner. **17** Ya

da o ülkeye kılıç gönderir, ‘Kılıç ülkeyi yarsın’ der, oradaki insanları ve hayvanları yok edersem; **18** varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç kişi orada olsa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancak kendi canlarını kurtarabilirler. **19** “O ülkeye salgın hastalık gönderir, kan dökerek öfkemi yağıdır, oradaki insanları ve hayvanları yok edersem; **20** varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, Nuh, Daniel ve Eyüp orada olsa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Doğruluklarıyla ancak kendi canlarını kurtarabilirler. **21** “Egemen RAB şöyle diyor: Yeruşalim’deki insanları ve hayvanları yok etmek için üzerine dört ağır yargımı –kilinci, kitliği, yabanıl hayvanları, salgın hastalıkı– gönderdiğimde daha neler neler olacak! **22** Orada sağ bırakılacak kimi oğullarınız, kızlarınız olacak, çıkış yanınıza gelecekler. Onların davranışlarını ve yaptıklarını görünce, Yeruşalim’in başına getirdiğim yıkımdan ve her tür felaketten avunu bulacaksınız. **23** Onların davranışlarını ve yaptıklarını görünce avutulacak, Yeruşalim’in başına getirdiklerimin amaçsız olmadığını anlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor.”

15 RAB bana şöyle seslendi: **2** “İnsanoğlu, asma odunun

herhangi bir orman ağacının dalından daha fazla değeri var mı? **3** Asma odunundan yararlı bir şey yapılabılır mı? Ya da üzerinde eşya asmak için ondan askı yaparlar mı? **4** Yakıt olarak ateşe atılır da ateş odunun iki ucunu yakıp ortasını kömürleştirince, işe yarar mı? **5** Yanmadan önce işe yaramadıysa, yanıp kömür haline geldikten sonra bir işe yarar mı? **6** “Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Orman ağaçları arasında asma odununu nasıl yakıt olarak ateşe verdimse, Yeruşalim’de yaşayan halka da aynısını yapacağım. **7** Onlara yüz çevireceğim. Şimdi ateşten kurtulsalar bile, ateş onları yine de yakıp yok edecek. Onlara yüz çevirince, benim RAB olduğumu anlayacaksınız. **8** Ülkeyi viraneye çevireceğim. Çünkü bana sadakatsızlık ettiler. Egemen RAB böyle diyor.”

16 RAB bana şöyle seslendi: **2** “İnsanoğlu, Yeruşalim’de

yaptığı içeren uygulamaları bildir. **3** De ki, ‘Egemen RAB Yeruşalim’de şöyle diyor: Kökenin ve doğumun açısından Kenan ülkesindensin; baban Amorlu, annense Hititli’ydi. **4** Doğduğun gün göbek bağın kesilmedi, temizlemek için seni yıkamadılar, tuzla ovalamadılar, kundağa sarmadılar. **5** Kimse bunlardan birini yapacak kadar sana acımadı, sevecenlik göstermedi. Senden tiksindikleri için doğduğun gün seni kira attılar. **6** “Yanından geçtim, senin kendi kanının içinde kimildağını gördüm. Kendi kanının içindeyken yaşa! dedim. Evet, Kendi kanının içindeyken yaşa! dedim. **7** Kırda yetişen bir bitki gibi seni geliştirdim. Geliştin, büyüdü, kusursuz bir güzelliğe eriştin. Göğüslerin oluştu, saçların uzadı. Ama çırıçıplaktın. **8** “Yine yanından geçtim, sana baktım, sevgi çağındı. Giysimin eteğini üzerinde serdim, çıplaklığını örttüm. Sana ant içtim, seninle antlaşma yaptım. Egemen RAB böyle diyor. Ve benim oldum. **9** “Seni yıkadım, üzerindeki kani temizledim, derine zeytinyağı sürdüm. **10** Sana işlemeli giysiler giydirdim, deriden çark verdim. Beline ince keten kuşak bağladım, seni pahali giysilerle örttüm, **11** takılarla süslendim. Bileklere bilezikler, boynuna gerdanlık taktim. **12** Burnuna halka, kulaklarına küpeler, başına görkemli bir taç taktim. **13** Altınla gümüşle süslendin; giysilerin

ince ketenden, pahali, işlemeli kumaştı. İnce unla, balla, zeytinyağıyla beslendi. Gitgide güzelleşti, krallığa yaraştı. 14 Güzelliğinden ötürü ünün uluslar arasında yayıldı. Çünkü seni görkemimle donattığım için güzellikin kusursuzdu. Egemen RAB böyle diyor. 15 "Ama sen güzellliğine güvendin, ününü kullanarak fahişelik ettin. Her geçenе gönlünü kaptırdın, kendini teslim ettin. 16 Giysilerinden alıp kendine süslü tapınma yerleri yaptı, oralarda fahişelik ettin. Böyle ne olmuştur, ne de olacaktır. 17 Sana verdiğim altın, gümüş süslerden erkek suretleri yaptı, onlarla fahişelik ettin. 18 İşlemeli giysilerini alıp onların üzerine örttü. Onlara zeytinyağını, buhurumu sundun. 19 Yemen için sağladığım yiyeceği –ince unu, zeytinyağını, bali- güzel kokulu bir sunu olarak onlara sundun. Böyle yaptı diyor Egemen RAB. 20 "Bana doğurduğum oğulları, kızları alıp yiyecek olarak putlara kurban ettin. Fahişelik etmen yetmiyormuş gibi, 21 çocukların kesip sunu olarak ateşe putlara kurban ettin. 22 Bütün iğrenç uygulamalarını, fahişeliklerini yaparken gençlik günlerini, çırlıçıplak olduğun, kanının içinde kimildandığın zamanı anımsamadın. 23 "Egemen RAB, vay, vay başına diyor! Yaptığın kötüliklere ek olarak, 24 kendine fujuh yuvaları kurdun, bütün meydanlarda yüksek tapınma yerleri yaptı. 25 Her yoluń başına kendin için yüksek tapınma yerleri kurdun, güzellikini kirlettin, her geçenе kendini teslim ettin, fahişeliklerini artırdın. 26 Şehvet düşkünlü komşuların Mısırlılar'a fahişelik ettin. Fahişeliklerini artırmakla beni öfkelendirdin. 27 İşte bu yüzden elimi sana karşı uzattım, yiyecek payını azalttım. Ahlaksız davranışından utanç duyan düşmanların Filist kızları dileklerini yapsınlar diye seni onlara teslim ettim. 28 Asurlarla da fahişelik ettin, çünkü doymamışın. Evet, onlara fahişelik ettin, yine doymadın. 29 Fahişeliğini ticaret diyarı olan Kıldan ülkesine dek artırdın, yine de doymadın. 30 "Bütün bunları yaparken yüreğin ne kadar yıpranmış" diyor Egemen RAB, 'Yüzsüz bir fahişe gibi davrandın! 31 Her yoluń başına fujuh yuvaları kurarken, bütün meydanlarda yüksek tapınma yerleri yaparken, fahişe gibi bile değildin, ücretini küçümsedin. 32 "Kocasının yerine yabancıları yeğleyen, zina eden bir kadindın! 33 Fahişelere ücret ödenir. Oysa sen bütün oynaşlarınaarmağanlar dağıttın. Fahişelik etmek için her yandan sana gelsinler diye rüşvet verdin. 34 Fahişelığında öbür kadınlarla benzemiyorsun. Çünkü fahişelik edesin diye kimse senin peşine düşmüyör. Ücret ödeyen sensin, kimse sana ücret ödemiyor. Bu yüzden öbürlerine benzemiyorsun. 35 "Bu nedenle, ey fahişe, RAB'bin sözünü dinle! 36 Egemen RAB söyle diyor: Yüzsüzliğin ortaya döküldüğü, oynaşlarını fahişelik ederken çıplaklığını meydana çaktığı için, bütün iğrenç putların yüzünden, onlara çocuklarının kanını verdiğin için, 37 düşüp kalktığın bütün oynaşlarını –sevdiklerini de nefret ettilerini de– toplayacağım. Sana karşı onları her yandan toplayacak, çıplaklığını onların önüne sereceğim; bütün çıplaklığını göreceklер. 38 Sana zina eden, kan döken kadınlarla verilen cezayı vereceğim. Kanını akitarak seni öfkemin ve kıskançlığının öcüne terk edeceğim. 39 Seni oynaşlarının eline teslim edeceğim. Fuhuş yuvalarını yıkacak, yüksek tapınma yerlerini bozacaklar. Üzerindeki giysileri soyacak, güzel mücevherlerini alıp seni çırlıçıplak bırakacaklar. 40 Halkı sana karşı kıskırtacaklar. Seni taşlayacak, kılıçlarıyla delik deşik edecekler. 41 Evlerini ateşe verecek, seni

birçok kadın gözü önünde yargılayacaklar. Fahişeliklerine son vereceğim, artık oynaşlarına ücret ödemeyeceksin. 42 Böylece sana karşı öfkeye yatişacak, kıskançlığım dinecek. Susacak, bir daha öfkelenmeyeceğim. 43 "Madem gençlik günlerini anımsamadın, yaptıklarınla beni öfkelendirdin, ben de yaptıklarını senin başına getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB. Bu iğrenç uygulamalarına ek olarak ahlaksızlık da ettin. 44 "Herkes senin için şu deyişi söyleyecek: Annesi nesilda kız da öyle. 45 Sen kocasından ve çocuklarından tişsiken annenin kızısın; kocalarından ve çocuklarından tişsiken kızkardeşlerinin kızkardeşsin. Annen Hititli, baban Amorlu'yu. 46 Kızlarıyla senin kuzeyinde yaşayan Samiriye ablan, kızlarıyla senin güneyinde yaşayan Sodom kızkardeşindir. 47 Sen yalnız onların yolunda yürümekle, onların iğrenç uygulamalarına uymakla kalmadın, bütün yaptıklarınla kısa sürede onlardan daha büyük kötülük ettin. 48 Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, kızkardeşin Sodom'la kızları, kızlarını senin yaptıklarını asla yapmadılar. 49 "Kızkardeşin Sodom'un günahı şuydu: Kendisi de kızları da gururluydu, ekmeğe doymuşlardı, umursamazlardı. Düşküne, yoksa yardım elini uzatmadılar. 50 Kendilerini beğenmişlerdi. Önümde iğrenç şeyler yaptılar. Bu nedenle, gördüğün gibi onları önemden süpürüp attım. 51 Samiriye işlediğin günahının yarısını bile işledemi. Sen onlardan çok daha iğrenç şeyler yaptı. Yaptığın iğrençliklerle kızkardeşlerini suçsuz çıkardın. 52 Düşecekigin utanca katlanacaksın. Çünkü kızkardeşlerini haklı gibi gösterdin. İşlediğin günahlar onlارinkinden daha iğrenç olduğunu senin yanında suçsuz kalyorlar. Bunun için utan ve düşecekigin utanca katlan. Çünkü kızkardeşlerini suçsuz çıkardın! 53 "Sodom'la kızlarını, Samiriye'yle kızlarını, onlara birlikte de seni eski gönencine kavuşturacağım. 54 Utanca boğulacaksın. Bütün yaptıklarından ötürü kızkardeşlerine avunu olacak ve utanacaksın. 55 Kızkardeşlerin Sodom ve Samiriye ile kızları eski durumlarına dönecekler; kızlarını sen de öyle. 56 Kötülüğün açığa çıkmadan önce, gururu olduğun günlerde kızkardeşin Sodom'un adını bile anmıyorum. Şimdi sen de Edom kızlarıyla komşuları ve Filist kızlarında –çevrende seninle alay edenlerle– küçümseniyorsun. 58 Ahlaksızlığının ve yaptığın iğrençliklerin sonuçlarına katlanacaksın. RAB böyle diyor. 59 "Egemen RAB söyle diyor: Seninle yaptığım antlaşmayı bozarak içtiğin andı küçümsedin. Ben de hak ettiğin biçimde seni cezalandıracağım. 60 Gençlik günlerinde seninle yaptığım antlaşmayı anımsayacağım. Seninle sonsuza dek kalıcı bir antlaşma yapacağım. 61 Büyük, küçük kızkardeşlerini yanına alındığında yaptıklarını anımsayacak ve utanacaksın. Seninle yaptığım antlaşmada olmadığı halde onları kızların olsunlar diye sana vereceğim. 62 Seninle yeniden antlaşma yapacağım, benim RAB olduğumu anlayacaksın. 63 Bütün yaptıklarını bağışlılığımda, anımsayacak ve utanacaksın. Utancından bir daha ağızını açmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor."

17 RAB bana söyle seslendi: 2 "Ey insanoğlu, İsrail halkına bir bilmecə sor, simgesel bir öyü anlat. 3 De ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Kanatları uzun ve güçlü, renk renk tüylerle dolu iri bir kartal Lübnan'a geldi, bir sedir ağacının tepesine konup onu ele geçirdi. 4 Ağacın tepesindeki filizleri koparıp

ticaret ülkesine götürdü, tüccarlar kentine yerleştirdi. 5 “Ülkenin tohumundan alıp verimli toprağa ekti; onu söğüt ağacı gibi akarsuların kiyisına dikti. 6 Tohum filizlenip yerde yayılan bodur bir asma oldu. Dalları kartala doğru yayıldı, kökleriye aşağıya, derine indi. Böylece dal salan, filiz veren bir asma oldu. 7 “Gelgelelim, kanatları gücü, bol tüylü başka bir iri kartal da vardi. Asma bu kez dikildiği yerden köklerini bu kartala doğru çevirdi; sulasın diye dallarını ona doğru saldı. 8 Dallansın, ürün versin, görkemli bir asma olsun diye akarsuların kiyisındaki verimli toprağa dikilmiştir.” 9 “Onlara de ki, ‘Egemen RAB söyle diyor: Asma serpilecek mi? Kurasun diye ilk kartal kökünü söküp meyvesini koparmayacak mı? Asmanın yeni filizlenen bütün dalları kuruyacak. Kökünden söküp atmak için güçlü ele ya da büyük orduya gerek duyulmayacak. 10 Evet, asma dikilmiş, ama serpilip gelişecek mi? Doğu rüzgarı ona çarپincaya büsbütün kurumayacak mı? Evet, filizlendiği yerde solup kuruyacak.” 11 RAB bana şöyle seslendi: 12 “O ası halka de ki, ‘Bunların ne anlamına geldiğini bilmiyor musunuz?’ Onlara de ki, ‘Babil Krali Yeruşalim'e gitti; kralını, önderlerini tutsak alıp kendisiyle birlikte Babil'e götürdü. 13 Sonra kralın soyundan gelen birini alıp ant içirerek onunla bir antlaşma yaptı. Ülkenin önderlerini de tutsak aldı. 14 Öyle ki, ülke gerilesin, bir daha yükselmesin, ancak yaptığı antlaşmayı yerine getirerek yaşayabilsin. 15 Ne var ki, Yahuda Krali, kendisine at ve çok sayıda asker vermesi için Mısır'a elçiler göndererek Babil Krallı'na başkaldırdı. Yahuda Krali başarılı olabilir mi? Böyle şeyler yapan kurtulur mu? Yaptığı antlaşmayı bozan kurtulur mu? 16 “Egemen RAB, varlığım hakkı için diyor, onu tahta oturtan kralın ülkesinde, Babil'de ölecek. Çünkü içtiği andı küçümsedi, yaptığı antlaşmayı bozdu. 17 Babililer birçok kişiyi yok etmek için toprak rampalar, kuşatma duvarları yaptılarında, firavun güçlü ordusu ve büyük kalabalıklarla savaşta ona yardımcı olmayacak. 18 Yaptığı antlaşmayı bozarak içtiği andı küçümsedi. Söz verdiği halde, bütün bunları yaptı. Bu yüzden kurtulmayacak. 19 “Bu nedenle Egemen RAB söyle diyor: Varlığım hakkı için, bana içtiği andı küçümsedi, antlaşmamı bozduyu için onu cezalandıracağım. 20 Ağımı gereceğim, tuzağıma düşeceğim. Onu Babil'e getirecek, bana sadakatsizliğinden ötürü orada yargılacak. 21 En seçkin askerleri kılıçtan geçirilecek, sağ kalanlar dünyadan dört bucağına dağıllacak. O zaman konuşanın ben RAB olduğumu anlayacaksınız. 22 “Egemen RAB söyle diyor: Sedir ağacının tepesinden Bir filiz alıp dikeceğim. En yüksek dallarından köpe bir çubuk koparıp Yüksek, ulu bir dağın üzerine dikeceğim. 23 Onu İsrail'in en yüksek dağının üzerine dikeceğim. Dal budak salıp ürün verecek, Görkemli bir sedir ağacı olacak. Her çeşit kuş dallarına tüneyecek, Gölgesinde barınacak. 24 Büttün orman ağaçları Her yüksek ağacı bodurlaştıranın, Her bodur ağacı yükseltinen, Her yeşil ağacı kurutanın Ve kuru ağacı yesertenin Ben RAB olduğumu anlayacaklar. Bunu ben RAB söyleyorum ve dediğimi yapacağım.”

18 RAB bana şöyle seslendi: 2 “İsrail için, ‘Babalar koruk yedi, Çocukların dişleri kamaştı’ diyorsunuz. Bu deyişle ne demek istiyorsunuz? 3 ‘Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, İsrail'de artık bu deyişi ağızınıza almayacaksınız. 4 Her yaşayan can benimdir. Babanın canı da, çocuğun canı da

benimdir. Ölecek olan, günah işleyen candır. 5 “Diyelim ki, adil ve doğru olanı yapan doğru bir adam var. 6 Dağlarda putlara sunulan kurbandan yemez, İsrail halkın putlarına bel bağlamaz. Komşusunun karısını kırletmez, Âdet gören kadına yaklaşmaz. 7 Kimseye haksızlık etmez, Rehin olarak aldığıni geri verir, Soygunculuk etmez, Açı olana ekmeğini verir, Çıplağı giydir. 8 Faizle para vermez, Aşırı kâr gütmez. Elini kötülkten çeker, İki kişi arasında doğrulukla yargılar. 9 Kuralları izler, îkâlelerimi özenle uygular. İşte böyle biri doğru kişidir. O yaşayacaktır. Egemen RAB böyle diyor. 10 “Diyelim ki, bu adamın zorba, kan döken, Kardeşine bunlardan birini yapan bir oğlu var. 11 Babası bunlardan hiçbirini yapmazken, Oğul dağlarda putlara sunulan kurbandan yer, Komşusunun karısını kırletir. 12 Düşküne, yoksula haksızlık eder, Soygunculuk eder, Rehini geri vermez. Putlara bel bağlar, İğrenç şeyler yapar. 13 Faizle para verir, aşırı kâr güter. Böyle biri yaşayacak mı? Hayır, yaşamayacak! Büttün bu iğrençlikleri yapmıştır, öldürülecektir. Onun kanından kendisi sorumlu olacaktır. 14 “Diyelim ki, bu oğulun da bir oğlu olur ve babasının işlediği bütün günahları görür, Ama hiçbirini yapmaz; 15 Dağlarda putlara sunulan kurbandan yemez, İsrail halkın putlarına bel bağlamaz, Komşusunun karısını kırletmez; 16 Kimseye haksızlık etmez, Rehin almaz, Soygunculuk etmez, Açı olana ekmeğini verir, Çıplağı giydir. 17 Böyle biri elini kötülkten çeker, Faiz almaz, aşırı kâr gütmez, Kuralları izler, îkâlelerimi uygularsa, Babasının günahı yüzünden ölmeyecek, Kesinlikle yaşayacaktır. 18 Ama babası kendi günahı yüzünden ölecektir. Çünkü zorbalık etti, kardeşini soydu, Halkı arasında iyi olmayanı yaptı. 19 “Ama siz, ‘Oğul neden babasının işlediği suçlardan sorumlu tutulmasın?’ dersiniz. Bu oğul adil ve doğru olanı yapmış, bütün kurallarını dikkatle izlemiştir. Böyle biri kesinlikle yaşayacaktır. 20 Ölecek olan günah işleyen kişidir. Oğul babasının suçundan sorumlu tutulamaz, baba da oğlunun suçundan sorumlu tutulamaz. Doğru kişi doğruluğunu, kötü kişi kötüüğünün karşılığını alacaktır. 21 “Kötü kişi işlediği bütün günahlardan döner, buyruklarına uyar, adil ve doğru olanı yaparsa, kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir. 22 İşlediği günahlardan hiçbirini ona karşı anılmayacaktır. Doğruluğu sayesinde yaşayacaktır. 23 Ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Egemen RAB böyle diyor. 24 “Doğru kişi doğruluğundan döner, günah işler, kötü kişinin yaptığı bütün iğrenç şeyler yaparsa, yaşayacak mı? Onun yaptığı doğru işlerin hiçbirini anılmayacaktır. Sadakatsizliği yüzünden suçludur, günahları yüzünden ölecektir. 25 “Siz yine de, ‘Rab'bin yolu doğru değil’ diyorsunuz. Ey İsrail halkı, dinle: Benim yolum mu doğru değil? Doğru olmayan sizin yollarınız değil mi? 26 Doğru kişi doğruluğundan döner de kötüük yaparsa, bu yüzden ölecek. Evet, işlediği günah yüzünden ölecektir. 27 Ama kötü kişi, yaptığı kötülkten döner, adil ve doğru olanı yaparsa, canını kurtaracaktır. 28 Çünkü isyanlarının farkına varıyor ve onlardan dönüyor. Böyle biri kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir. 29 Öyleyken, İsrail halkı, ‘Rab'bin yolu doğru değil’ diyor. Ey İsrail halkı, benim yollarım mı doğru değil? Doğru olmayan sizin yollarınız değil mi? 30 “Bu yüzden, ey İsrail halkı, sizleri, her birinizi yoluza göre yargılacakım. Egemen

RAB böyle diyor. Dönün! İsyancılarınızdan dönün! Günahın sizi yıkıma sürüklemesine izin vermeyin. **31** İsyancınızı kendinizden uzaklaştırın. Yeni bir yürek, yeni bir ruh edinin. Neden öleceksin, ey İsrail halkı? **32** Çünkü ben kimsenin ölümünden sevinç duymam. Egemen RAB böyle diyor. Öyleyse günahınızdan dönün de yaşayın!"

19 "Sen İsrail önderleri için şu ağıtı yak ve de ki, "Annen neydi? Aslanlar arasında dişi bir aslan! Genç aslanlar arasında yatar, Yavrularını beslerdi. **3** Büyüttüğü yavrularından biri Genç bir aslan oldu. Avını kapıp parçalamayı öğrendi, İnsan yiyen bir aslan oldu. **4** Haberi uluslar arasında duyuldu. Kurdukları tuzağa düştü, Onu çengellerle Mısır'a sürükllediler. **5** Dişi aslan bekledi, umudunun boşça çıktığini görünce, Yavrularından başka birini alıp Genç bir aslan olarak yetiştirdi. **6** Yavru aslanlar arasında dolaşmaya başladı, Genç bir aslan oldu. Avını kapıp parçalamayı öğrendi, İnsan yiyen bir aslan oldu. **7** Onların kalelerini yıktı, Kentlerini viraneye çevirdi. Ülkede yaşayan herkes Onun kükreyişinden dehşete düştü. **8** Çevredekiler uluslararasıne geldiler, Ağalarını gerdiler, Onu tuzağa düşürdüler. **9** Çengel takip onu kafese koydular Ve Babil Kralı'na götürdüler. İsrail dağlarında kükreyışı bir daha duyulmasın diye Onu gözetim altında tuttular. **10** "Annen su kiyisındaki bağında Dikilmiş bir asma gibiydi. Bol su sayesinde dal budak saldı, Ürün verdi. **11** Dalları kral asası olacak kadar güclendi. Asma boy attı, Bulutlara dek yükseldi. Yüksekliği ve dallarının çokluğu Herkesçe görüldü. **12** Ama onu öfkeyle kökünden söküp yere attılar. Doğu rüzgarı ürününe kuruttu. Güçlü dalları koparıp kurudu, Ateş onları yakıp yok etti. **13** Şimdi çole, Kurak, susuz bir yere dikildi. **14** Gövdesi ateş aldı, Filizini, ürününyi yakıp yok etti. Kral asası olacak kadar gücü dali kalmadı.' Bu bir ağıttır ve ağıt olarak kalacaktır."

20 Sürünlüğümüzün yedinci yılı, beşinci ayın onuncu günü, İsrail ileri gelenlerinden bazı kişiler RAB'be danışmak için gelip önüne oturdular. **2** RAB o sırada bana seslendi: **3** "İnsanoğlu, İsrail ileri gelenlerine de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Bana danışmaya mı geldiniz? Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bana danışmanıza izin vermeyeceğim.' **4** "Onları yargılacak misin? Ey insanoğlu, onları yargılayacak misin? Öyleyse onlara atalarının iğrenç uygulamalarını anımsat. **5** Onlara de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: İsrail'i seçtiğim gün Yakup soyuna ant içtim ve kendimi Mısır'da onlara açıkladım. Ant içerek, Tanrıñız RAB benim dedim. **6** O gün, onları Mısır'dan çıkaracağima, kendileri için seçtiğim en güzel ülkeye, süt ve bal akan ülkeye götüreceğime söz verdim. **7** Onlara, herkes bel bağladığı iğrenç putları atsin, Mısır putlarıyla kendınızı kirletmeyin, Tanrıñız RAB benim dedim. **8** "Ne var ki, bana karşı geldiler, beni dinlemek istemeler. Bel bağladıkları iğrenç putları hiçbiri atmadı, Mısır putlarını da bırakmadılar. Bu yüzden Mısır'da öfkemi onların üzerine yağıdıracağımı, kızgınlığımı dökeceğimi söyledi. **9** Ama aralarında yaşadıkları ulusların gözünde adım lekelenmesin diye bunu yapmadım. Bu ulusların gözü önünde İsraililere Mısır'dan çıkararak kendimi onlara açıklamıştım. **10** Bu yüzden İsraililere Mısır'dan çıkarıp çöle götürdüm. **11** Uygulayan kişiye yaşam veren kuralları onlara verdim, ilkelerimi tanıttım. **12** Kendilerini kutsal kılanın ben

RAB olduğumu anıslar diye aramızda bir belirti olarak Şabat günlerimi de onlara verdim. **13** "Böyleyken İsrail halkı çölde bana başkaldırdı. Uygulayan kişiye yaşam veren kuralları izlemediler, ilkelerimi reddettiler. Şabat günlerimi de hiçe saydilar. Bu yüzden çölde öfkemi üzerlerine yağıdırıp onları yok edeceğimi söyledi. **14** Ama İsraililere Mısır'dan çıkarıldığımı gören ulusların gözünde adıma leke gelmesin diye bunu yapmadım. **15** Ben de kendilerine verdiğim en güzel ülkeye, süt ve bal akan ülkeye onları götürmeyeceğime çölde ant içtim. **16** Çünkü ilkelerimi reddettiler, kuralları izlemediler, Şabat günlerimi hiçe saydilar. Yürekleri putlarına bağlıydı. **17** Yine de onlaraacidım, onları yok etmedim, çölde işlerine son vermedim. **18** Çölde çocukların atalarının kurallarını izlemeyin, ilkelerine göre yaşamayın, putllarıyla kendinizi kirletmeyin dedim. **19** Ben Tanrıñız RAB'ım, benim kurallarımı izleyin, benim ilkelerim uyarınca yaşayın. **20** Aramızda bir belirti olsun diye Şabat günlerimi kutsal sayın. O zaman benim Tanrıñız RAB olduğumu anlayacaksınız dedim. **21** "Ne var ki, çocukların bana karşı geldiler. Kurallarımı izlemediler. Uygulayan kişiye yaşam veren ilkelerim uyarınca dikkatle yaşamadılar. Şabat günlerimi hiçe saydilar. Bu yüzden çölde öfkemi üzerlerine yağıdıracağımı, kızgınlığımı dökeceğimi söyledi. **22** Ama elimi geri çektim, İsraililere Mısır'dan çıkarıldığımı gören ulusların gözünde adıma leke gelmesin diye bunu yapmadım. **23** Onları ulusların arasına dağıtabacağıma, başka ülkelere göndereceğime çölde ant içtim. **24** Çünkü ilkelerimi izlemediler, kurallarımı reddettiler. Şabat günlerimi hiçe saydilar, gözlerini atalarının putlarına diktiler. **25** Ben de onlara iyi olmayan kurallar, yaşam vermeyen ilkeler verdim. **26** Her ilk doğan çocuğu ateşe kurban ederek sundukları sunularla kendilerini kirletmelerine izin verdim. Öyle ki, onları dehşete düşüremiyim de benim RAB olduğumu anısların. **27** "Bu nedenle, ey insanoğlu, İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Atalarınız yine ihanet etmekle bana küfretilmiş oldular. **28** Kendilerine vermeye ant içtiğim ülkeye onları getirdiğimde, gördükleri her yüksek tepede, sık yapraklı her ağaçın altında kurbanlarını kestiler. Beni öfkelendiren sunularını, güzel kokulu sunularıyla dökmeli sunularını orada sundular. **29** Onlara gittikleri bu puta tıpalan yerin ne olduğunu sordum." Orası bugün de Bama adıyla anılıyor. **30** "Bu nedenle İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Atalarınız gibi siz de kendınızı kirletecek misiniz? Onların putlarına gönül verecek misiniz?' **31** Şimdiye dek çocuklarını ateşe kurban edip sunularını sunmakla, putlarını kendınızı kirlettiniz. Öyleyken gelip bana danışmanıza izin verir miyim, ey İsrail halkı? Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bana danışmanıza izin vermeyeceğim. **32** "Siz ağaçca, taşa tapan öteki uluslar gibi, dünyadaki öbür halklar gibi olmak istiyoruz diyorsunuz. Ama bu düşündükleriniz hiçbir zaman gerçekleşmeyecek. **33** Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, sizi güçlü ve kudretli elle, şiddetli öfkeyle yöneteceğim. **34** Güçlü ve kudretli elle, şiddetli öfkeyle sizi uluslar arasında çıkaracak, dağınık olduğunuz ülkelerden toplayacağım. **35** Sizi ulusların çölüne getirecek, orada yüz yüze yargılacaklığım. **36** Atalarınızı Mısır Çölü'nde nasıl yargılادysam, sizi de öyle yargılacaklığım. Egemen RAB böyle diyor. **37** Sizi yoklayın antlaşmama bağlı kalmanızı sağlayacağım. **38** Aranızda bana

karşı gelenlerle başkaldırıları ayıracığım. Onları yaşadıkları ülkelерden çıkaracağım. Ama İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 39 "Ey İsrail halkı, Egemen RAB söyle diyor: Her biriniz gidip putlarınıza tapının! Ama sonra beni dinleyeceksiniz ve armağanlarınızla, putlarınızla bir daha kutsal adımı kirletmeyeceksiniz. 40 Çünkü kutsal dağında, İsrail'in yüksek dağında, diyor Egemen RAB, bütün İsrail halkı orada, ülkede bana kulluk edecek. Orada onları kabul edeceğim. Orada sunularınızı, seçme armağanlarınızı, bütün kutsal adaklarınızı isteyeceğim. 41 Sizi ulusların arasından çıkarıp dağınık olduğunuz ülkelerden topladığında, beni hoşnut eden bir koku gibi kabul edeceğim. Ulusların gözü önünde aranızda kutsallığımı göstereceğim. 42 Sizleri atalarınıza vermeye ant içtiğim ülkeye, İsrail ülkesine getirdiğimde, benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 43 Bütün yaptıklarınızı, kendinizi kirlettığınız bütün uygulamaları orada animsayaçak, yaptığınız kötülüklerden ötürü kendinizden tiksineceksiniz. 44 Ey İsrail halkı, kötü yollarınıza, yozlaşmış uygulamalarınıza göre değil, adım uğruna sizinle ilgilendimde, benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor." 45 RAB bana söyle seslendi: 46 "İnsanoğlu, yüzünü güneye çevir, güneye seslen, Negev Orman'a karşı peygamberlik et. 47 Negev Orman'a de ki, 'RAB'bin sözüne kulak ver. Egemen RAB söyle diyor: Senin içinde ateş tutuşturacağım. Ateş bütün ağaçlarını –yeşil ağaç da kuru ağaç da– yiyip bitirecek. Tutuşan alev söndürülemeyecek. Güneyden kuzeye, her yüz ateşin sicağından kavrulacak. 48 Ateşi tutuşturanın ben RAB olduğumu herkes görecek, ateş söndürilmeyecek." 49 Bunun üzerine, "Ah, ey Egemen RAB!" dedim, "Onlar benim için, 'Şimgesel öyküler anlatan adam değil mi bu?' diyorlar."

21 RAB bana söyle seslendi: 2 "Ey insanoğlu, yüzünü Yeruşalim'e çevir, kutsal yerlerine karşı konuş, İsrail ülkesine karşı peygamberlik et. 3 Ona de ki, 'RAB söyle diyor: Ben sana karşıyım! Kılıcımı kininden çıkaracak, içindeki doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok edeceğim. 4 Doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok etmek için kılıcım kininden çıkaracak ve güneyden kuzeye herkese karşı olacak. 5 Böylece herkes kılıcını kininden çıkarın ben RAB olduğumu anlayacak. Onu bir daha yerine koymayacağım.' 6 "Sen, ey insanoğlu, inle! Onların gözü önünde ezik bir yürekle acı acı inle! 7 Sana, 'Neden böyle inliyorsun?' diye sorduklarında, 'Yakında duyulacak haberden ötürü' diye yanıtlayacaksın. 'Her yürek eriyerek, her el gevşeyecek, her ruh baygıñ düşecek, her dizin bağı çözülecek. Evet, haber duyulacak! Bu kesinlikle yerine gelecek.' Egemen RAB böyle diyor." 8 RAB bana söyle seslendi: 9 "İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Rab söyle diyor: 'Kılıç, kılıç, Bilendi, cilalandı. 10 Öldürmek için bilendi, Şimşek gibi çaksın diye cilalandı. Nasıl sevinebiliriz? Kılıç oğlumun asasını sıradan bir sopa gibi küçümsedi. 11 Kılıç kullanılmak için Cilanmaya verildi; Öldürenin eline verilsin diye bilenip cilalandı. 12 İnsanoğlu, bağır, haykır! Çünkü bu kılıç halkımıza karşı; Bütün İsrail önderlerine karşı. Onlar halkımla birlikte kılıca teslim edildiler. Bunun için bağırı döv. 13 "Deneme kuşkusuz gelecek. Kılıçın küçümsediği asa varlığını sürdürmezse ne olur? Böyle

diyor Egemen RAB.' 14 "Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et, el çırp. Bırak kılıç iki, üç kez vursun. Bu öldüren bir kılıçtır. Çok sayıda insan kırın, İnsani her yandan saran kılıçtır. 15 Yönetkiler erisin, Tókezleyip düşenler çok olsun diye Bütün kapılarında öldürmek için Görevlendirdim kılıcı. Ah, kılıç şimşek gibi parladi, Öldürmek için bilindi. 16 Ey kılıç, sağa, sonra sola savrul, Ağzın nereye dönerse, oraya savrul! 17 Ben de elimi çırpacıdım Ve öfkem dinecek. Bunu ben RAB söyleyorum." 18 RAB bana söyle seslendi: 19 "İnsanoğlu, Babil Krali'nin kılıcı gelsin diye iki yol belirle; ikisi de aynı ülkeden başlamalı. Kent yolunun başladığı yere bir işaret koy. 20 Ammonlular'ın Rabba Kenti'ne ya da Yahuda'ya ve surlarla çevrili Yeruşalim'e ilerlesin diye kılıç için yol belirle. 21 Çünkü Babil Krali iki yolun ayrıldığı, yolların çatallaştığı yerde fala bakmak için duracak. Okları silkeleyecek, aile putlarına danişacak, kurban edilen bir hayvanın ciğerine bakacak. 22 Küttük yerleştirmek, öldür buyruğunu vermek, savaş naraları atmak, kapılara kütük yerleştirmek, toprak rampalar oluşturmak, kuşatma duvarları yapmak için sağ elinde Yeruşalim'i gösteren ok olacak. 23 Onunla ant içerek antlaşma yapanlar fala yanlış bakıldığı sanacak. Ama kral suçlarını animsatıp onları tutsak alacak. 24 "Bundan ötürü Egemen RAB söyle diyor: 'Madem suçlarınızı, isyanlarınızı animsatırdınız, bütün uygulamalarınızda günahlarınızı açığa çıkardınız, madem bütün bunları yaptınız, siz de tutsak alınıp götürüleceksiniz. 25 "Sen, ey saygısız, kötü İsrail önderi, günün yaklaştı, sonunda yargı günü geldi. 26 Egemen RAB söyle diyor: Sarıçı çıkar, tacı kaldır. Artık eskisi gibi olmayacak. Alçakgönüllü yükseltilecek, gururlu alçaltılacak. 27 Yıkım! Yıkım! Kent yerle bir edeceğim! Hak sahibi gelinceye dek onarılmayacak. Kenti ona vereceğim.' 28 "Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Aşağılayıcı sözler söyleyen Ammonlular için Egemen RAB söyle diyor: 'Kılıç, kılıç, Öldürmek için kininden çekilmiş. Yok etmek için, Şimşek gibi parlamak için cilalamış!' 29 Size ilişkin görümler aldatıcıdır, Açılan fal yalandır. Öldürülecek kötülerin eneseleri üzerine yerleştirileceksin, ey kılıç! Onların günü yaklaştı, Sonunda yargı günleri geldi. 30 Kılıç kinina koyulsun! Yaratıldığınız yerde, Atalarınızın ülkesinde Yargılaysacağım siz. 31 Öfkemi üzerinize dökeceğim, Kızgınlığımı üzerinize ülleyeceğim; Acımasız adamların, Yakıp yok etmeye ustá kişilerin eline Teslim edeceğim siz. 32 Ateşe yakıt olacaksınız, Kanınız ülkenizin ortasında dökülecek, Bir daha anılmayacaksınız. Çünkü bunu ben RAB söyleyorum."

22 RAB bana söyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, Yeruşalim'i yargılacak misin? Kan döken bu kenti yargılacak misin? Öyleyse bütün iğrenç uygulamalarını ona bildir. 3 Söylediyeceksin: 'Egemen RAB diyor ki: Ey kendi içinde kan dökerek yıkımını hazırlayan, putlar yaparak kendini kirleten kent! 4 Döktüğün kan yüzünden suçu bulundun, yaptığın putlarla kirlendirin. Böylece günlerin yaklaştı, yıllarının sonuna ulaşın. Bu yüzden seni uluslara alay konusu edeceğim, bütün ülkelerin gözünde seni gülünç duruma düşürecekim. 5 Ey adı kötüye çıkmış, kargaşa dolu kent, yakındakiler de uzaktakiler de seninle alay edecekler. 6 "İşte içindeki her İsrail önderi yetkisini kullanarak kan döküyor. 7 Senin içinde anneye, babaya kötü davranışlar, yabancıca baskı yaptırlar, öksüze, dul kadına

haksızlık ettiler. 8 Benim kutsal eşyalarıma saygısızlık ettin, Şabat günlerimi hiçe saydın. 9 Kan dökmek için iftira edenler, dağlarda putlara kurban edilen hayvanları yiyenler, kendilerini şehvete kaptırınlar senin içinde yaşıyor. 10 Babalarının karılarıyla yatanlar, ádet gören dinsel açıdan kirli kadınlarla cinsel ilişki kuranlar senin içinde yaşıyor. 11 Senin içinde kimi komşusunun karısıyla iğrenç şeyler yaptı; kimi utanmadan gelinini kirletti; kimi öz kızkardeşle ilişkili kurdu. 12 Senin içinde kan dökmek için rüşvet aldılar. Faiz alındı, tefecilik yaptı, zorbalıkla komşularından haksız kazanç sağladın. Beni unuttun. Egemen RAB böyle diyor. 13 “Edindiğiniz haksız kazançtan, içinizde döktüğünüz kandan ötürü ellerimi birbirine vuracağım. 14 Sizinle uğraşacağım gün cesaretiniz kalacak mı? Elleriniz güçlü olabilecek mi? Bunu ben RAB söyleyorum ve dediğimi yapacağım. 15 Sizi uluslar arasında dağıtip ülkelere süreceğim. Sizdeki ruhsal kirliliğe son vereceğim. 16 Ulusların gözünden aşağılanacak ve benim RAB olduğumu anlayacaksınız.” 17 RAB bana şöyle seslendi: 18 “İnsanoğlu, İsrail halkı benim için cüruf gibi oldu. Hepsi potada tunç, kalay, demir, kurşundur; gümüşün cürufudur. 19 Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: ‘Hepiniz cüruf gibi olduğunuz için sizi Yeruşalim'in ortasına toplayacağım. 20 Eritmek için atesi üfleyerek gümüşü, tuncu, demiri, kurşunu, kalayı nasıl potaya atıvorlarsa, ben de öfkemle, kızgınlığımı sizi toplayacak, kentin ortasına koyup eriteceğim. 21 Sizi toplayacak, öfkemin ateşini üzerinize üfleyeceğim; siz de kentin içinde eriyip yok olacaksınız. 22 Gümüş potada nasıl erirse, siz de kentin içinde öyle eriyeciksizsin. O zaman üzerinize kızgınlığını dökenin ben, RAB olduğumu anlayacaksınız.’” 23 RAB bana şöyle seslendi: 24 “İnsanoğlu, ülkeye de ki, ‘Sen öfke günü temizlenmemiş, üzerine yağmur yağmamış bir ülkesin.’ 25 Önderleri kükreyen, avını parçalayan aslan gibi orada düzenlenen kurdular. Canlara kıydılar, hazırlıksız, değerli nesneler aldılar, birçok kadını dul bırakıtlar. 26 Kâhipleri yaşamı hiçe sayıldılar, kutsal eşyalarımı kırlettüler, kutsalla bayağı arasındaki ayrimı yapmadılar, kirliyle temiz arasındaki farkı öğretmediler, Şabat günlerimden gözlerini çevirdiler. Kutsallığımı önemsemediler. 27 Yöneticileri avını parçalayan kurt gibidir. Haksız kazanç elde etmek için kan döküyor, canlara kıyıyorlar. 28 Peygamberleri uydurma görümlerle, yalan fal açarak bu suçları gizlediler; ben RAB konuşmadığım halde, ‘Egemen RAB söyle diyor’ diyorlar. 29 Ülke halkı baskın uyguladı, soygunculuk etti. Düşküne, yoksa baskı yaptı, yabancıya haksız yere kötü davrandı. 30 “İçlerinde duvari örecek, gedikte durup önmeme ülkeyi savunacak, onu yerle bir etmemi engelleyecek bir adam aradım, ama hiç kimseyi bulmadım. 31 Bunun için öfkemi üzerlerine boşaltacak, kızgınlığımı onları yakıp yok edeceğim. Yaptıklarını kendi başlarına getireceğim.” Egemen RAB böyle diyor.

23 RAB bana şöyle seslendi: 2 “İnsanoğlu, bir anneden doğma iki kadın vardı. 3 Gençliklerinde Mısır'da fahislik ettiler. Memelerin orada okşandı, erdenliklerini orada yıtırdılar. 4 Büyüüğünün adı Ohola, küçüğünün Oholiva'ydı. Benim oldular; oğullar, kızlar doğurdular. Ohola Samiriye'dir, Oholiva da Yeruşalim. 5 “Ohola benimken fahislik etti. Oynaşları olan Asurlular'a gönül verdi. Hepsi de genç, yakışıklı, lıacıvertler

kuşanmış savaşçılar, valiler, komutanlar, atlı askerlerdi. 7 Asurlular'ın en seçkin adamlarına fahişe olarak kendini verdi. Gönül verdiği bu kişilerin putlarina bağlanarak kendini kirletti. 8 Mısır'da başladığı fahişeliği bırakmadı. Gençen onuna yattılar, erdenliğini bozdular, şehvetlerini onun üzerine boşalttılar. 9 “Bu nedenle onu oynaşlarının, gönül verdiği Asurlular'ın eline teslim ettim. 10 Çiplaklığını açtılar, oğullarını, kızlarını aldılar, onu kılıçla öldürdüler. Kendisine verilen cezadan ötürü kadınlar arasında adı kötüye çıktı. 11 “Kızkardeşi Oholiva bunu gördü, ama şehveti ve fahişelikleri kızkardeşinininkinden daha utanç vericiydi. 12 O da hepsi de genç, yakışıklı Asurlular'a –valilere, komutanlara, iyi donanmış savaşçılara, atılırlara– gönüll verdi. 13 Kendisini ne kadar kirlettığını gördüm. İkisi de aynı yolu izlediler. 14 “Oholiva fahişeliklerini giderek artırdı. Duvara oyulmuş insan resimlerini –bellerine kuşak, başlarına geniş sarık bağlanmış kırmızı renkli Kildani resimlerini– gördü. Hepsi kökeni Kildan ülkesine dayanan Babil subayılarına benzıyordu. 16 Oholiva görmez onlara gönüll verdi, Kildan ülkesine ulaklar gönderdi. 17 Bunun üzerine Babililer onunla yataktak sevişmek üzere geldiler, zina ederek onu kirlettüler. Onu öyle kirlettüler ki, sonunda hepsinden tiksinip yüzünü çevirdi. 18 Fahisliklerini sergileyip çiplaklığını açınca kızkardeşinden tiksinerek yüzümü çevirdiğim gibi, ondan da tiksinerek yüzümü çevirdim. 19 Gençliğinde Mısır'da yaptığı fahişelikleri anımsayarak, fahişeliğini daha da artırdı. 20 Erkeklik organları eşeğinkine, menileri aygırinkine benzeyen oynaşlarına gönüll verdi. 21 Öyle ki, Mısır'da gençliğinden şehvet düşkünlüğünü özledin. Memelerin orada okşanmış, erdenliğini orada yıtırdı. 22 “Bundan ötürü, ey Oholiva, Egemen RAB söyle diyor: Tihsindığın oynaşlarını sana karşı kuşkırtacağım. Onları her yandan sana karşı ayaklandıracağım. 23 Babililer'i, bütün Kildaniler'i, Pekotlular'i, Şoalıları'I, Koalıları'I, onlarla birlikte bütün Asurlular'I, yakışıklı gençleri –valilleri, komutanları, subayıları, ünlü adamları, atılırları– sana karşı ayaklandıracağım. 24 Silahlارla, savaş ve yük arabalarıyla, çok uluslu bir orduya sana saldıracaklar. Seni her yandan büyük, küçük kalkanlarla, miğferlerle saracaklar. Cezalandırmaları için seni onların eline teslim edeceğim. Seni kendi kurallarına göre yargılayacaklar. 25 Öfkemi sana yüreleceğim, onların sana kızgınlıkla davranışlarını sağlayacağım. Burnunu, kulaklarını kesecekler. Sağ kalanları kılıçla öldürcekler. Oğullarını, kızlarını alacaklar, sağ kalanları ateş yakıp yok edecek. 26 Üzerindeki giysiyi soyacak, güzel mucevherlerini alacaklar. 27 Mısır'da yaptığı ahlaksızlıklara, fahişeliklere son vereceğim. Böyle şelyere özlem duymayacak, bir daha Mısır'I anımsamayacaksın. 28 “Egemen RAB söyle diyor: Seni nefret ettiğin, tihsindığın adamların eline teslim edeceğim. 29 Sana düşman gibi davranışacak, emeğin bütünü ürününü alacaklar. Seni çırılıplak bırakacaklar. Böylece utanç verici fahişeliklerin açığa çıkacak. Bütün bunlar şehvet düşkünlüğinden, fahişeliğin yüzünden başına geldi. Çünkü uluslararası fahişlik ettin, onların putllarıyla kendini kirlettin. 31 Kızkardeşinin yolunu izledin. Bu nedenle, sana onun kâsesinden içeceğim. 32 “Egemen RAB söyle diyor: Kızkardeşinin kâsesinden içeckisin, O derin ve geniştir; Sana gelecek, seninle alay edecekler, Dopdolu bir kâse. 33 Sarhoş olacak, umutsuzluğa boğulacaksın, Kızkardeşin Samiriye'nin

kâsesi Yıkım, perişanlık kâsesidir. 34 Ondan içecek, tüketeceksin; Parçalarını kemirecek ve göğsünü paralayacaksın. Bunu ben söyleyorum diyor Egemen RAB. 35 "Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Madem beni unuttun, bana sırt çevirdin, sen de ahlaksızlığının, fahişeliğinin cezasını yüklenecesin." 36 RAB bana seslendi: "İnsanoğlu, Ohola'yla Oholiva'yı yargılayacak misin? Öyleye onlara iğrenç uygulamalarını bildir. 37 Çünkü fahişelik ettiler, kan döktüler. Putlarıyla fahişelik ettiler; bana doğurdukları çocukları yiyecek olarak putlarına sundular. 38 Bununla kalmayarak, şunları da yaptılar: Çocuklarını putlara sundukları gün tapınağımı kirlettiler, Sabat günlerimi hiçe sayıldılar. Aynı gün tapınağıma girip onu kirlettiler. İşte tapınağında bunları yaptılar. 40 "Siz iki kızkardeş uzaklarda yaşayan adamların gelmesi için ulaklar gönderdiniz. Adamlar gelince, onlar için yılanıp gözlerinize sürme çektiniz, mücevherlerinizi taktiniz. 41 Şik bir divanın üzerine oturdunuz, önüne bir sofa kurup üzerine buhurumu, zeytinyağını koydunuz. 42 "Kaygısız kalabalığın sesi yankıldı çevresinde. Düzeysiz bir yığın kalabalıkla birlikte çölden Saballılar getirildi. İki kızkardeşin koluna bilezikler taktılar, başlarına güzel bir taç koydular. 43 Fahişelikten yıpranmış kadın için, 'Bırakin, fahişe olarak kullanınsın onu. Çünkü öyledir' dedim. 44 Onunla yattılar. Fahişeye gider gibi, bu iki ahlaksız kadının -Ohola'yla Oholiva'nın- yanına gittiler. 45 Ama doğru adamlar zina eden, kan döken kadınlara verilen cezaya onları cezalandıracaklar. Çünkü bu iki kadın fahişelik ettiler, elleri kanlıdır. 46 "Egemen RAB şöyle diyor: Onları dehşete düşürecek, mallarını yağmalayacak bir kalabalık salacağım üzerlerine. 47 Onları taşa tutacak, kılıçlarıyla parçalayacaklar; oğullarını, kızlarını öldürecek, evlerini ateşe verecekler. 48 "Ülkede ahlaksızlığı son vereceğim. Öyle ki, bütün kadınlar için bir uyarı olsun bu, sizin yaptığınız ahlaksızlığı yapmasınlar. 49 Yapılığınız fahişeliklerin karşılığını ödeyecek, putlara tapınarak işlediğiniz günahların cezasını çekeceksiniz. Böylece benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız."

24 Sürğünlüğümüzün dokuzuncu yılı, onuncu ayın onuncu günü RAB bana şöyle seslendi: 2 "Ey insanoğlu, bu günü, bu günün tarihini tam olarak yaz. Çünkü Babil Kralı tam bu gün Yeruşalim'i kuşatmaya başladı. 3 Bu ası halka simgesel bir öykü anlat. Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: "Kazanı ateşe koyun, ateşe koyun, içine su doldurun. 4 Etin parçalarını da koyun, Etin en iyi parçalarını, Budu ve döşü. Seçme kemikleri de doldurun. 5 Sürünün en iyilerini seçin, Kazanın altına odun yığın, Bırakin su kaynasın, Kemikler pişsin. 6 Egemen RAB diyor ki, Kan döken o kentin vay başına! Pas tutmuş, Pasından temizlenmemiş o kazanın vay başına! Kazandan eti kura çekmeden Parça parça çıkarın. 7 Çünkü döktüğü kan ortalıkta duruyor; Çıplak bir kayanın üzerine döktü kanı, Toprakla örtülebilecek bir yere dökmedi. 8 Öfkeyi alevlendirmek, Öz almak için, Onun kanını çıplak bir kayanın üzerine döküp kî, örtülemesin. 9 Egemen RAB şöyle diyor: Kan döken kentin vay başına! Ben kendim ateş için odun yığacağım. 10 Odunları yığ! Ateşi tututur! Eti iyice pişir! Baharatı kat! Kemikler kavrulsun! 11 Sonra boş kazanı Ateş közlerinin üzerine koy. Kızınsı, bakırı yansın, içindeki pislik erisin, Pası yok olsun. 12 Bütün emekler boş çıktı, Kazanın kalın pası çıkmıyor. Ateş bile pası

temizlemiyor. 13 Yaptığın ahlaksızlık seni kirletti. Seni temizlemek istedim, Ama sen pisliğinden temizlenmek istemedin. Sana karşı öfkem yatişincaya dek Pisliğinden temizlenmeyeceksin. 14 Bunu ben RAB söyleyorum. Harekete geçmenin zamanı geldi, Esirgemeyeceğim, Acımayacak, pişman olmayacağımdır. Yollarına ve yaptıklarına göre yargılanacaksın. Böyle diyor Egemen RAB." 15 RAB bana şöyle seslendi: 16 "İnsanoğlu, en çok sevdığın kişiyi bir vuruşta senin elinden alacağım. Yas tutmayacak, ağlamayacak, gözyaşı dökmeyeceksin. 17 İçin için inle; ölüler için yas tutmayacaksın. Sarığın başında, çarığın ayaklarında kalsın; yüzünün alt kısmını örtme, yas tutanların yiyeceğini yeme." 18 Sabah halka seslendim, akşam karım öldü. Ertesi sabah bana söyleneni yaptım. 19 Halk bana, "Bu yaptıklarının bizimle ilgisi ne? Bize açıklamayacak mısın?" diye sordu. 20 Bunun üzerine, "RAB bana şöyle seslendi" dedim, 21 "İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Övündüğünüz güç kaynağınız, gözünüzde değerli olan, yüreğinizin üzerine titrediği tapınağının kirletilmesine izin vereceğim. Geride bıraktığınız oğullarınızla kızlarınız kılıçtan geçirilecek. 22 Ben ne yaptıysam, siz de aynısını yapacaksınız. Yüzünüzün alt kısmını örtmeyeceksiniz, yas tutanların yiyeceğini yemeyeceksiniz. 23 Sarıklarınız başlarınızda, çarıklarınız ayaklarınızda olacak. Yas tutmayacak, ağlamayacaksınız. Ancak günahlarınızın içinde eriyip yok olacaksınız, kendi aranızda inleyip duracaksınız. 24 Hezekiel sizin için bir belirti olacak; o ne yapтыsa, siz de aynısını yapacaksınız. Bunlar olunca, benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız." 25 "Övündükleri güç kaynağını, sevinçlerini, yüceliklerini, gözlerinde değerli olanı, yüreklerinin dilediğini, oğullarıyla kızlarını onlardan aldığım gün, yıkıldan kaçıp kurtulan biri gelip sana haberleri bildirecek, ey insanoğlu. 27 O gün diliñ çözülecek, kaçıp kurtulanla konuşacak, bir daha suskun olmayacaksın. O gün onlar için bir belirti olacaksın. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

25 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, yüzünü Ammonlular'a çevir, onlara karşı peygamberlik et. 3 Onlara de ki, 'Egemen RAB'bin sözünü dinleyin! Egemen RAB söyle diyor: Madem tapınağım kirletildiği, İsrail ülkesi viraneye çevrildiği, Yahuda halkı sürgüne gittiği zaman, Hah, hah! diyerek alay ettiniz, 4 ben de siz miras olarak doğuda yaşayan halka teslim edeceğim. Obalarını, çadırlarını ülkenizde kuracaklar; ürününüzi yiyecek, sütünüüz içecekler. 5 Rabba Kenti'ni develer için otlak, Ammon ülkesini sürüler için ağıl yapacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 6 Egemen RAB söyle diyor: Madem İsrail'e alay ederek ellerinizi çırptınız, ayaklarınızı yere vurdunuz, bütün yüreğinizle sevinдинiz, 7 ben de size karşı elimi uzatabak, çapul malı olarak sizi uluslara teslim edeceğim. Sizi halklar arasında süpürüp atacak, ülkeler arasında söküp çıkaracak, yok edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız." 8 "Egemen RAB söyle diyor: 'Madem Moav ve Seir halkı, Bakın, Yahuda halkının öteki uluslardan farkı yok, dedi, 9 ben de Moav'ın sınırını, ülkenin süsü olan sınır kentlerini, Beytüşşemot, Baal-Meon ve Kiryatayim'i savunmasız bırakacağım. 10 Ammonlular uluslar arasında bir daha anılmaması diye Moav'ı Ammonlularla birlikte mülk olarak doğuda yaşayan

halka vereceğim. 11 Böylece Moav'ı cezalandıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.” 12 “Egemen RAB şöyle diyor: ‘Madem Edom Yahuda halkından öç alarak büyük suç işledi, 13 Egemen RAB şöyle diyor: Ben de Edom'a karşı elimi uzatacak, insanları da hayvanları da yok edecek, ülkeyi viraneye çevireceğim. Teman'dan Dedan'a kadar Edomlular kılıçla kurulup yok olacaklar. 14 Halkım İsrail aracılığıyla Edom'dan öç alacağım. İsraililer onlara öfkem, kızgınlığım uyarınca davranacak. Böylece Edomlular öcmü anlayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.” 15 “Egemen RAB şöyle diyor: ‘Madem Filistililer Yahuda'ya acımasızca davrandılar, eskiden var olan düşmanlıklarıyla onu yerle bir ederek öç aldılar, 16 Egemen RAB şöyle diyor: Elimi Filistililer'e karşı uzatab流氓, Keretileri söküp atacağım, kiyida yaşayanlardan sağ kalanlarını yok edeceğim. 17 Onlardan ağır bir öç alacak, onları öfkeyle paylayacağım. Kendilerinden öç alınca, benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

26 Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi: 2 “İnsanoğlu, madem Sur Kenti, Yeruşalim için, ‘Oh, oh! Ulusların kapısı olan kent yıkıldı, kapıları bana açıldı. O viraneye döndü, ben zenginleşeceğim’ dedi, 3 Egemen RAB şöyle diyor: Ey Sur, sana karşıyorum! Deniz dalgalarını nasıl kabartırsın, ben de ulusları senin üzerine öyle saldırtacağım. 4 Sur'un duvarlarını yıkacak, kulelerini yerle bir edecekler. Toprağını kazıp süpurecek, seni çiplak bir kayalık haline getireceğim. 5 Sur denizin ortasında, balıkçıların ağ gerdikleri bir yer olacak. Egemen RAB böyle diyor. Uluslar Sur'u yağmamayacak, 6 Sur'a bağlı kıyı kentlerinde yaşayanları kılıçtan geçirecek. O zaman Surlular benim RAB olduğumu anlayacaklar. 7 “Egemen RAB şöyle diyor: Krallar krali Babil Kralı Nebukadnessar'ı atlarla, savaş arabalarıyla, atlılarla, büyük bir orduyla kuzeyden Sur'a getiriyorum. 8 Sur'a bağlı kıyı kentlerinde yaşayanları kılıçtan geçirecek, size karşı kuşatma duvarları, toprak rampalar yapacak, kalkanını size karşı kaldıracak. 9 Duvarlarınızda gedik açmak için kütükler yerleştirecek, silahlarıyla kulelerini yıkacak. 10 Sayısız atının çıkardığı toz siz örecek. Duvarlarında gedik açılmış bir kente girer gibi kent kapılarından girdiğinde, atlarının, tekerleklerin, savaş arabalarının gürültüsünden duvarlarınız sarsılacak. 11 Atlarının tırnakları bütün sokaklarınızı çığneyecek. Halkınız kılıçtan geçirilecek, güclü sütunlarınız devrilecek. 12 Servetinizi alacak, mallarınızı yağmalayacaklar. Duvarlarınızı yıkacak, güzel evlerini yerle bir edecekler. Taşlarını, keresteni, toprağınızı denize atacaklar. 13 Okuduğunuz gürültülü şarkılara son vereceğim. Lirlerinizin sesi bir daha duyulmayacak. 14 Sizi çiplak bir kayalık haline getireceğim, balıkçıların ağ gerdikleri bir yer olacaksınız. Bir daha kurulmayacaksınız. Çünkü ben RAB söyleyorum. Egemen RAB böyle diyor. 15 “Egemen RAB Sur'a şöyle diyor: Yıkımının sesinden, yaralıların iniltisinden, senin içinde yapılan kıyım yüzünden kıyı halkları titreyecek. 16 Kiyida yaşayan bütün önerler tahtlarından inecek; kaftanlarını, işlemeli giysilerini çıkaracaklar. Dehşet içinde yere oturup her an titreyerek başlarına gelenlere şaşacaklar. 17 Sonra senin için şöyle bir ağıt yakacaklar: “Nasıl oldu da yıkıldın, Ey denizcilerin oturduğu ünlü kent! Sen ve sende oturanlar, Denizde güçlüydünüz. Dehşet salmışınız Orada yaşayan herkese. 18

Yıkımın olduğu gün Kıyı halkları titreyecek, Orada yaşayanlar Çöküşüne şaşacaklar.” 19 “Egemen RAB şöyle diyor: Issız kalmış kentler gibi seni viran bir kent yaptığım, engin denizleri üzerine boşalttığım, derin sular seni örttüyü zaman, 20 ölüm çukuruna inenlerle birlikte seni eski zaman insanların yanına indireceğim. Ölüm çukuruna inenlerle birlikte eski kalıntılar arasında, yeryüzünün derinliklerine yerleştireceğim. Öyle ki, bir daha dönüp yaşayanlar diyarında yerini almayasın. 21 Seni yılgınlığa düşürecekim, bu senin sonun olacak. Seni arayacaklar ama bulamayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.”

27 RAB bana şöyle seslendi: 2 “İnsanoğlu, Sur Kenti için bir ağıt yak. 3 Denizin kıyısında kurulmuş, kıyı halklarıyla ticaret yapan Sur Kenti'ne de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: “Ey Sur, güzelliğe kusursuzum dedin. 4 Sınırlarınız denizin bağırndaydı, Kurucuların güzelliğini doruğa ulaştırdılar. 5 Bütün kerestelerini Senir'in çam ağaçlarından yaptılar, Sana direk yapmak için Lübnan'dan sedir ağaçları aldılar. 6 Küreklerini Başan meşelerinden, Güverte ni Kittim kıyılarından getirilen Selvi ağaçlarından yaptılar, Fildişiyle süslediler. 7 Mısır'ın işlemeli ince keteninden yelkenin, Bayrağın oldu senin. Güverte nin gölgeliği Elişa kıyılarının Lacivert, mor kumasındandı. 8 Kürekçilerin Saydalı ve Arvatlı'ydı, Gemicilerin, içindeki becerikli kişilerdi, ey Sur. 9 Gemilerindeki gedikleri onaranlar Geval'in deneyiymi, usta adamlarıydı. Denizdeki bütün gemiler ve denizciler Mallarını değişim tokus etmek için sana geldiler. 10 Persli, Ludlu, Pütlü askerler Ordunda hizmet etti. Kalkanlarını, miğferlerini Duvarlarına astılar, Sana görkem kazandırdılar. 11 Arvat'tan, Helek'ten gelen adamlar Çepeçevre duvarlarını korudular. Gammat'tan gelen adamlar Kulelerinde beklediler. Kalkanlarını duvarlarına astılar. Güzelliğini doruğa ulaştırdılar. 12 “Tarşış seninle ticaret yaptı, Sende her çeşit mal vardi. Mallarına karşılık Sana gümüş, demir, kalay, kurşun verdiler. 13 Yâvan, Tuval, Meşek seninle ticaret yaptı, Mallarına karşılık Sana köle ve tunç kaplar verdiler. 14 Beyttogarma halkı Mallarına karşılık Sana at, savaş atı, katır verdi. 15 Rodos halkı seninle ticaret yaptı. Birçok kıyı halkı senin müşterindii. Senden aldığı mala karşılık Fildişi ve abanoz verdiler. 16 Sende çok çeşit ürün olduğundan, Edom seninle ticaret yaptı. Mallarına karşılık Sana firuze, mor kumaş, işlemeli giysiler, İnce keten, mercan, yakut verdiler. 17 Yahuda ve İsrail seninle ticaret yaptı. Mallarına karşılık Sana Minnit büþdayı, dari, bal, zeytinyağı, pelesen verdiler. 18 Ürünlerinin çeşitliliği, malının bollugundan ötürü Şam seninle ticaret yaptı. Mallarına karşılık Sana Helbon şarabıyla Sahar yünü, Uzal'dan getirilmiş şarap tekneleri verdi. Sana getirilen mallar arasında İşlenmiş demir, tarçın, güzel kokulu kamış vardı. 20 Dedan halkı mallarına karşılık Sana eyerlik kumaş verdi. 21 Arabistan ve Kedar önerleri müşterindi, Mallarına karşılık Sana kuzu, koç, teke verdiler. 22 Saba ve Raama tüccarları seninle ticaret yaptı, Mallarına karşılık Sana her çeşit baharatın en iyisini, değerli taşlar, altın verdiler. 23 Harran, Kanne, Eden, Saba, Aşur, Kilmat tüccarları Seninle ticaret yaptı. 24 Pazarlarındaki mallara karşılık Güzel giysiler, lacivert kumaş, işlemeler, Sık dokunmuş, iplerle sarılmış renkli halilar verdiler. 25 Ticaret gemileri senin mallarını taşıdı, Denizin bağında

büyük yükle doldun. **26** Kürekçilerin seni açık denizlere götürdü, Ama doğu rüzgari Denizin bağırdı parçaladı seni. **27** Gemin kazaya uğrayacağı gün, Zenginliğin, malların, ticari eşyaların, Gemicilerin, kılavuzların, kalafatçıların, Seninle ticaret yapanlar, Askerlerin ve gemide olan herkes Denizin derinliklerine batacak. **28** Gemicilerinin bağırişından Kıyılar titreyecek. **29** Kürekçiler gemilerini bırakacak, Gemicilerle kılavuzlar kiyida duracak. **30** Yüksek sesle haykırıp Senin için acı acı ağlayacaklar; Başlarına toprak serpecek, Külde yuvarlanacaklar. **31** Senin yüzünden başlarını tıraş edecek, Çul kuşanacaklar. Senin için acı acı ağlayacak, Yas tutacaklar. **32** Ağlayıp yas tutarken, Senin için bir ağıt yakacaklar: Her yanı denizle çevrili Sur Kenti gibi Susturulmuş bir kent var mı? **33** Malların denizası ülkelere vardığında Birçok ulusu doyurdun, Büyük zenginliğin, çeşit çeşit malınla Dünya krallarını zenginleştirdin. **34** Şimdiye denizde, suların derinliklerinde Darmadağın oldun, Malların ve çalışanlarının tümü Seninle birlikte battı. **35** Kıyı halkları Başına gelenlere şaştılar; Krallarının tüyleri korkudan diken diken oldu, Yüzleri sarardı. **36** Ulusların arasındaki tüccarlar, Başına gelenlere şaşacaklar; Sonun korkunç oldu. Bir daha var olmayacaksın."

28 RAB bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, Sur önderine de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: "Gurura kapılıp Ben tanrıym, Denizlerin bağırdı, Tanrı'nın tahtında oturuyorum dedin. Kendini Tanrı sandın, Oysa sen Tanrı değil, insansın. **3** İşte, Daniel'den daha bilgesin, Kimse senden bir giz saklayamaz. **4** Bilgeligin, anlayışın sayesinde, Kendine servet biriktirdin, Hazinelerine altın, gümüş yiğdin. **5** Ticaretteki üstün becerilerin sayesinde Servetini çoğaltın, Zenginliğin seni gurura sürkledi. **6** Bu yüzden Egemen RAB söyle diyor: Madem kendini Tanrı gibi bilge sandın, **7** Ben de yabancıları, en acımasız ulusları Üzerine göndereceğim. Bilgelığının güzelliğine kılıç çekecek, Gökremeni kirletecekler. **8** Seni ölüm çukuruna indirecekler, Denizlerin bağırdı korkunç bir ölümle öleceksin. **9** O zaman seni öldürenlerin önünde Ben Tanrı'yım diyecek misin? Seni öldürenlerin elinde Sen Tanrı değil, insansın. **10** Yabancıların elinde, Sünnetsizin ölümüyle öleceksin. Egemen RAB böyle diyor." **11** RAB bana şöyle seslendi: **12** "İnsanoğlu, Sur Kralı için bir ağıt yak. Ona diyeceksin ki, 'Egemen RAB söyle diyor: "Kusursuzlukta örnek biriydin, Bilgeligin ve güzelliğin eksiksizdi. **13** Sen Tanrı'nın bahçesi Aden'deydin. Yakut, topaz, ayaş, Sarı yakut, oniks, yesim, Laciverttaş, firuze, zümrütle, çeşit çeşit değerli taşla bezenmiştin. Kakma ve oyma işlerin hep altındandı. Bunlar yaratıldığın gün hazırlamışlardı. **14** Meshedilmiş, koruyucu bir Keruv olarak Seni oraya yerleştirdim. Tanrı'nın kutsal dağındaydım, Yanan taşlar arasında dolaştın. **15** Yaratıldığın günden Sende kötülük bulunanı dek Yollarında kusursuzdun. **16** Ticaretinin bolluğuundan Zorbalıkla doldun Ve günah işledin. Bu yüzden kirli bir şey gibi Seni Tanrı'nın dağından attım, Yanan taşların arasından kovdum, Ey koruyucu Keruv. **17** Güzelliğinden ötürü Gurura kapıldın, Gökreminden ötürü Bilgelğini bozdun. Böylece seni yere attım, Kralların önünde seni yüzükarası yaptım. **18** İşlediğin pek çok günah Ve ticaretteki hileciligin yüzünden Kutsal yerlerini kirlettin. Seni yakıp yok edecek Bir ateş çikardım içinden, Bütün seyredenlerin gözü önünde Seni yeryüzünde

küle çevirdim. **19** Seni tanıyan bütün uluslar sana şaşı, Sonun korkunç oldu. Bir daha var olmayacaksın." **20** RAB bana şöyle seslendi: **21** "İnsanoğlu, yüzünü Sayda'ya çevir, ona karşı peygamberlik et. **22** Diyeceksin ki, 'Egemen RAB söyle diyor: "İşte sana karşıyım, ey Sayda, Senin içinde yüceleceğim. Onları cezalandırınca, Kutsallığımı onlara gösterince, Benim RAB olduğumu anlayacaklar. **23** Üzerine salgın hastalık gönderecek, Sokaklarında kan akitacağım. Kentin içinde, her yanında Kılıçla yaralananlar düşüp ölecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar." **24** "İsrail halkını küçümseyen Çevre uluslararası hiçbir Bir daha İsrail için batan bir çali, Acıtan bir diken olmayacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. **25** "Egemen RAB söyle diyor: İsrail halkını aralarına dağılmış oldukları uluslararası toplantıdım, uluslararası gözü önünde kutsallığımı gösterdiğim zaman kulum Yakup'a verdiğim kendi ülkelere yerleşecekler. **26** Orada güvenlik içinde yaşayacak, evler yapacak, bağlar dikecekler. Onları küçümseyen bütün çevre ulusları cezalandırdığında güvenlik içinde yaşayacaklar. O zaman benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacaklar."

29 Sürgünlüğümüzün onuncu yılı, onuncu ayın on ikinci günü RAB bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, yüzünü firavuna çevir, ona ve Mısır'a karşı peygamberlik et. **3** Onlara de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: "Kendi kanallarının içinde yatan Büyük canavar firavun, İşte, sana karşıyım. Sen ki, Nil benimdir, Onu kendim için yaptım dersin. **4** Çenelerine çengeller takacak, Kanallarındaki balıkları Senin pullarına yapıştıracağım. Pullarına yapmış balıklarla birlikte Seni kanallarından çıkaracağım. **5** Seni de kanallarındaki bütün balıkları da Çöle atacağım. Kırlara düşecksin, Toplanmayacak, gömülümeyeceksin. Seni yem olarak yabanıl hayvanlara Ve yırtıcı kuşlara vereceğim. **6** O zaman Mısır'da yaşayan herkes Benim RAB olduğumu anlayacak. "Çünkü sen İsrail halkına kamış bir dejnek oldun. **7** Seni elleriyle tuttuklarında parçalanıp onların omuzlarını yardin. Sana dayandıklarında parçalanıp bellerini burktun. **8** "Bu yüzden Egemen RAB söyle diyor: Üzerine halkını ve hayvanlarını öldürecek bir kılıç gönderiyorum. **9** Mısır kimsesiz bırakılacak, viraneye çevrilecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. "Madem Nil benimdir, onu ben yaptım dedin, **10** ben de sana ve kanallarına karşıyım. Mısır'ı Migdol'dan Asvan'a, Kûş sınırına dek kimsesiz bırakacak, viraneye çevireceğim. **11** İçinden insan ayağı da, hayvan ayağı da geçmeyecek. Kirk yıl orada kimse yaşayamayacak. **12** Mısır'ı issız kalmış ülkeler gibi issız bırakacağım. Kentleri, viran olmuş kentler arasında kirk yıl kimsesiz kalacak. Mısırlılar'ı uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtabileceğim. **13** "Egemen RAB söyle diyor: Kırk yıl sonra onları dağılmış oldukları uluslararası toplayacağım. **14** Sürgündekileri geri getirip Patros'a, yurtlarına döndürecekim. Orada gücsüz bir krallık oluşturacaklar. **15** Krallıkların en gücsüzü olacak, bir daha ulusların üzerinde egemenlik sürmeyecek. Ulusları yönetmesinler diye onları küçük düşürecekim. **16** Mısır bir daha İsrail halkınin güveneceği bir yer olmayacağı. Ancak Mısırlılar onlara Mısır'a dönmemle işledikleri günahı anımsatacaklar. O zaman İsraililer benim Egemen RAB olduğumu anlayacaklar." **17**

Sürgünlüğümüzün yirmi yedinci yılı, birinci ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi: **18** “İnsanoğlu, Babil Krali Nebukadnessar ordusunu Sur Kenti'ne karşı büyük bir saldırıyla geçirdi; herkesin saçını dökündü, ağır yük yüzünden omuz derileri yüzüldü. Ama Sur'a karşı ordusunu saldırıyla geçirmesine karşın, bundan ne kendisi ne de ordusu yararlandı. **19** Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Mısırlı Babil Krali Nebukadnessar'a vereceğim, onun servetini alıp götürürek. Ordusuna ücret olarak ülkeden yağmaladığı çapul malını dağıtacak. **20** Hizmetine karşılık Mısırlı ona verdim; çünkü o da ordusu da bana hizmet ettiler. Egemen RAB böyle diyor. **21** “O gün İsrail halkını güçle donatacağım. Onların arasında senin dilini çözeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

30 RAB bana şöyle seslendi: **2** “İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: ‘Ah o gün diye haykır. **3** Çünkü o gün yakın. RAB'bin günü yakın, Bulutların günü, Ulusların yıkım zamanı. **4** Bir kılıç Mısırla'ya karşı çıkacak. Kûş'u acılar saracak. Mısırlı'da vurulanlar yere serilince Ülkenin serveti alınıp götürülecek, Temelleri yok edilecek. **5** Mısırla'yla birlikte Kûş, Pût, Lud, Arabistan, Kuv ve antlaşma yaptığım halkım Kılıçtan geçirilecek. **6** “RAB şöyle diyor: Mısırlı destekleyenler öldürülerek, Mısırlı'ın övündüğü ordu çökecek, Migdol'dan Asvan'a dek kılıçtan geçirilecekler. Böyle diyor Egemen RAB. **7** Kimsesiz kalmış ülkeler arasında Kimsesiz kalacaklar. Kentleri viran olmuş kentler gibi olacak. **8** Mısırlı ateşe verdiğimde, Onu destekleyenler ezildiğinde, Benim RAB olduğumu anlayacaklar. **9** “O gün kayısız Kûşlular'ı korkutmak için gemilerle ulaklar göndereceğim. Mısırlı'ın yıkım günü geldiğinde korkuya kapılacaklar. İşte o gün geliyor. **10** “Egemen RAB şöyle diyor: Babil Krali Nebukadnessar aracılığıyla Mısırlı'ın zenginliğine son vereceğim. **11** O ve ordusu, ulusların en acımasızı, Ülkeyi yerle bir etmek için gelecekler. Mısırlı'ya karşı kılıçlarını çekecek, Ülkeyi ölümlülerle dolduracaklar. **12** Nil'in kanallarını kurutup Ülkeyi kötü kişilere teslim edeceğim, Ülkeyi de içindeki her şeyi de Yabancılar eliyle viran edeceğim. Bunu ben RAB söylüyorum. **13** Egemen RAB şöyle diyor: Putları yok edecek, Noftaki degersiz putlara son vereceğim. Mısırlı'da artık önder olmayacak, Ülkeye korku salacağım. **14** Patros'u viraneye çevirecek, Soan'ı ateşe verecek, No Kenti'ni cezalandıracağım. **15** Öfkemi Mısırlı'ın kaleyi Sin üzerine boşaltacak, Kalabalık No halkına son vereceğim. **16** Mısırlı'ya ateşe vereceğim, Sin acıdan kıvranaçak, No Kenti'nin surları yarılacak, Nof sürekli tedirgin olacak. **17** On Kenti ve Pi-Beset gençleri Kılıçtan geçirilecek, Oradaki halk sürgüne gönderilecek. **18** Tahpanhes'te Mısırlı'ın boyunduruşunu kırduğum zaman, Orada gündüz geceye dönecek, Övündüğü orduya son verilecek, Kent bulutlarıla kaplanacak, Köylerindeki halk sürgüne gönderilecek. **19** Mısırlı'ya böyle cezalandırıldığında Benim RAB olduğumu anlayacaklar.” **20** Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, birinci ayın yedinci günü RAB bana şöyle seslendi: **21** “İnsanoğlu, firavunun kolunu kırdım. İyleşmesin, kılıç tutacak kadar güçlenmesin diye kimse onu bağlamadı, sargı bezile sarmadı. **22** Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Firavuna karşıyım. Her iki kolunu, sağlam olanı da kırık olanı da kıracağım. Kılıç elinden düşürecekim. **23** Mısırlı'lار'ı uluslar

arasına gönderecek, ülkelere dağıtağım. **24** Babil Krali'nin kollarını güçlendirip kılıcımı onun eline vereceğim. Firavun ise kollarını kiracağım. Babil Krali'nin önünde ağır yaralı biri gibi inleyecek. **25** Babil Krali'nin gücüne güç katacak, firavunun gücünü yayıflatacağım. Kılıcımı Babil Krali'nin eline verdiğimde ve o kılıcı Mısırlı'ya doğru uzattığında, benim RAB olduğumu anlayacaklar. **26** Mısırlı'lar'ı uluslararası gönüle gönderecek, ülkelere dağıtağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

31 Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, üçüncü ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi: **2** “İnsanoğlu, firavuna ve halkına de ki, “Görkemde kim seninle boy ölçülebilir? **3** Asur'a bak! Lübnan'da bir sedir ağaçydı, Ormana gölge salan güzel dalları vardı. Çok yüksekti, tepesi bulutlara erişiyordu. **4** Sular ağaç besledi, Derin su kaynakları büyütü. Akarsular dikili olduğu yerin çevresine akyor, Kanalları kırdağı bütün ağaçlara erişiyordu. **5** Kırdağı bütün ağaçlardan daha çok büydü. Bol su verildiği için Dal budak saldı, dalları uzadı. **6** Kuşlar dallarına yuva yaptı, Yabanlı hayvanlar dalları altında yavruladı, Büyük uluslar gölgesinde yaşadı. **7** Güzellikte eşsizdi. Dalları giderek uzadı, Çünkü kökleri bol su alıyordu. **8** Tanrı'nın bahçesindeki sedir ağaçlarından hiçbir Onun boy ölçüleşemezdi, Çam ağaçları dalları kadar bile değildi. Çınarlar onun dallarıyla boy ölçüleşemezdi. Tanrı'nın bahçesindeki ağaçların hiçbir Onun kadar güzel değildi. **9** Sık dallarla o sedir ağacını güzelleştirdim. Tanrı'nın bahçesi Aden'deki bütün ağaçlar onu kiskandı. **10** “Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Ağaç büyüp boy attığı, tepesi bulutlara eriştiği, büyülüğünden ötürü gurura kapıldığı için **11** ben de onu kovdum, ulusların önderinin eline teslim ettim. Ona kötülüğü uyarınca davranışacak. **12** Yabancı ulusların en acımasızı onu kesip yalnız bıraktı. Dalları dağlara, derelere düştü; Ülkenin vadilerinde kesilmiş duruyor. Yeryüzündeki bütün uluslar gölgesinden çekiliş onu bırakıltılar. **13** Bütün kuşlar devrik ağaç kondu, yabanlı hayvanlar dalları arasında yerlesti. **14** Öyle ki, suların yakınında yetişen hiçbir ağaç böylesi büyüp boy atmasın, tepesini bulutlara eriştirmesin; bol suyla sulanan hiçbir ağaç bu denli yükselsin. Çünkü hepsi ölüm çukuruna inen insanlarla birlikte ölüme, yerin derinliklerine gidecek. **15** “Egemen RAB şöyle diyor: Sedir ağaçları ölüler diyarına indiği gün, ona yas tutsunlar diye derin su kaynaklarını kapattım. Irmaklarını durdurdum, gür sularının öünü kestim. O ağaç yüzünden Lübnan'ı karantıa boğdum, bütün orman ağaçlarını kuruttum. (Sheol h7585) **16** Ölüm çukuruna inenlerle birlikte onu ölüler diyarına indirdiğimde, yıkılışının gürültüsünden ulusları titrettim. O zaman Aden Bahçesi'ndeki bütün ağaçlar, Lübnan'ın en seçkin, en iyi, bol sulanan ağaçları yerin derinliklerinde avuç buldu. (Sheol h7585) **17** Gölgesinde yaşayanlar, uluslar arasında onu destekleyenler de onuna birlikte ölüler diyarına, kılıçla öldürülmüşlerin yanına indiler. (Sheol h7585) **18** “Aden ağaçlarından hangisi görkem ve yücelikte seninle boy ölçülebilir? Ama sen de Aden ağaçlarıyla birlikte yerin derinliklerine indirilecek, sünnetsizlere, kılıçla öldürülmüşlere katılacaksın. “İste firavunla halkın sonu böyle olacaktır.” Egemen RAB böyle diyor.”

32

Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, on ikinci ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, firavun için bir ağıt yak. Ona de ki, "Uluslararası arasında genç bir aslan gibi kendini öne sürdün, Ama sen denizlerdeki bir canavar gibisin. Irmaklarını karıştırır, Ayaklarını suları çalkalar, Irmakları bulandırırsın." 3 Egemen RAB şöyle diyor: "Büyük bir kalabalıkla Ağımı senin üzerine atacağım; Onlar seni ağımla çekecekler. 4 Seni karaya atacak, Kırlara fırlatacağım. Gökte uçan kuşların senin üzerine konmalarını sağlayacağım, Yeryüzündeki yabani hayvanlara Seni yem olarak vereceğim. 5 Bedenini dağların üzerine serecek, Vadileri çürüyen bedenin dolduracağım. 6 Ülkeyi dağlara dek akan kanına İslatacağım, Vadiler seninle dolacak. 7 Seni ortadan kaldırduğum zaman Gökleri örtecek, Yıldızları karartacak, Güneşi bulutla kapatacağım. Ay ışığını vermeyecek. 8 Senin yüzünden gökte ışık veren bütün cisimleri karartacak, Ülkeni karanlığa gömecem." Böyle diyor Egemen RAB. 9 "Seni tanımadığın ülkelere, Ulusların arasına sürgüne gönderdiğimde, Pek çok halkın yüreği üzüntüyle sarsılacak. 10 Başına gelenlerden ötürü Pek çok halkı şaşkına çevireceğim. Kılıcımı önlerinde salladığım zaman, Senin yüzünden krallar dehsetle ürperecek. Yıkıma uğradığın gün Hepsi kendi canı için Her an korkuya titreyecek. 11 Egemen RAB şöyle diyor: Babil Kralı'nın kılıcı üzerine gelecek. 12 Yiğitlerin, ulusların en acımasızının, Senin halkın kılıçtan geçirmesine izin vereceğim. Mısır'ın gururunu kıracak, Bütün ordusunu yok edecekler. 13 Bol suların yanında bütün sıyılarını yok edeceğim. Bundan böyle insan ayağı da hayvan ayağı da Suları karıştırıp bulandırmayacak. 14 O zaman sularını dudurdu kılacak, Irmaklarını yağı gibi akitaceağım. Egemen RAB böyle diyor. 15 Mısır'ı viraneyeye çevirdiğimde, Ülkeyi her şeyden yoksun bıraktığımı, Orada yaşayan herkesi yok ettiğimde, Benim RAB olduğunu anlayacaklar. 16 "Ona yakacakları ağıt budur. Ulusların kızları bu ağıtı yakacaklar. Mısır için, halkın için bu ağıtı yakacaklar." Egemen RAB böyle diyor. 17 Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, ayın on besinci günü RAB bana şöyle seslendi: 18 "Ey insanoğlu, Mısır halkı için yaşı tut. Onları ve güçlü ulusların kızlarını ölüm çukuruna inenlerle birlikte yerin derinliklerine indir. 19 Onlara de ki, 'Sen başkalarından daha mı güzelsin? Aşağı in ve oradaki sünnetsizlere katıl.' 20 Mısır halkı kılıçla öldürülerin arasına düşecek. Kılıç hazır, bırakın Mısır bütün halkıyla birlikte sürüklensin. 21 Güçlü önderler, ölüler diyarlarından, Mısır ve onu destekleyenler için, 'Aşağı indiler, kılıçla öldürulen sünnetsizlerle birlikte burada yatıyorlar' diyecekler. (Sheol h7585) 22 "Asır bütün ordusuya orada. Kılıçtan geçirilmiş, ölmüş askerlerinin mezarlari çevresini sarmış. 23 Mezarları ölüm çukurunun en dibinde, ordusu mezarinin çevresinde duruyor. Yaşayanlar diyarında korku salanların hepsi kılıçtan geçirilmiş, ölmüş. 24 "Elam bütün halkıyla kendi mezarının çevresinde duruyor. Hepsi kılıçtan geçirilmiş, ölmüş, sünnetsiz olarak yerin derinliklerine inmiş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardır, şimdide utanç içinde ölüm çukuruna inenlere katıldılar. 25 Elam için öldürülerin arasında bir yatak yapıldı. Bütün halkı mezarının çevresinde. Hepsi sünnetsiz, kılıçtan geçirilerek ölmüş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardır, şimdide utanç içinde ölüm çukuruna inenlere katıldılar, öldürülerin arasına yerleştirildiler. 26 "Meşek ve Tuval bütün halkıyla kendi mezarları çevresinde duruyor. Hepsi

sünnetsiz, kılıçtan geçirilerek öldürülmiş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardır. 27 Ölüler diyarına savaş silahlarıyla inen, kılıçları başlarının altına konan, kalkanları kemikleri üzerine yerleştirilen öbür öldürülümsüz sünnetsiz yiğitlerle birlikte mezara konmayacak mı onlar? Oysa bu yiğitler yaşayanlar diyarında korku salmışlardır. (Sheol h7585) 28 "Sen de, ey firavun, düşecek ve kılıçla öldürülenlerle birlikte sünnetsizlerin konacaksın. 29 "Edom, kralları ve önderleriyle orada. Güçlü olmalarına karşın kılıçla öldürülenlerin yanına kondular. Ölüm çukuruna inenlerin, sünnetsizlerin yanına yatıyorlar. 30 "Bütün kuzey önderleri, bütün Saydailler orada. Güçleriyle korku saldıkları halde öldürülenlerle birlikte utanç içinde indiler. Sünnetsiz olarak kılıçla öldürülenlerle birlikte utanç içinde ölüm çukuruna inenlerin yanına kondular. 31 "Firavunla ordusu kılıçla öldürülümsüz bu büyük kalabalığı görünce avuç bulacak." Böyle diyor Egemen RAB. 32 "Yaşayanlar diyarında korku salmasını sağladığım halde, firavun halkı, kılıçla öldürülenlerle birlikte sünnetsizlerin yanına konacak." Böyle diyor Egemen RAB.

33

RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, kendi halkına söyle diyeceksin: 'Bir ülkenin üzerine kılıç gönderdiğim, ülke halkı aralarından birini seçip bekçi atadığı, 3 bekçi kılıçın ülkenin üzerine yaklaştığını görüp halkı uyarmak için boru çaldığı zaman; 4 kim boru sesini iştip de uyarıyı dikkate almazsa, kılıç da gelip onu öldürürse, kanından kendisi sorumludur. 5 Boru sesini duymuş, ama uyarıyı dikkate almamıştır; kanından kendisi sorumludur. Uyarayı dikkate alsaydı, canını kurtaracaktı. 6 Ne var ki, bekçi kılıçın ülkenin üzerine yaklaştığını görüp halkı uyarmak için boru çalmazsa, kılıç da gelip halktan birini öldürürse, o kişi kendi günahı içinde öldürülümsür; kanından bekçiyi sorumlu tutacağım.' 7 "İnsanoğlu, seni İsrail halkına bekçi atadım. Benden bir söz duyar duymaz onları benim yerime uyaracaksın. 8 Kötü kişiye, 'Ey kötü kişi, kesinlikle öleceksin' dediğim zaman, onu uyarmasın, kötü yolundan döndürmek için konuşmazsan, o kişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından seni sorumlu tutacağım. 9 Ancak kötü kişiyi uyarıların halde yolundan dönmezse, o günahı içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın. 10 "İnsanoğlu, İsrail halkına de ki, 'Siz söyle diyorsunuz: İsyancılarımız günahlarımızı bizi çökertiyor, onlardan ölü eriyip yok oluyoruz. Durum böyleseyen nasıl yaşayabiliriz?' 11 Onlara de ki, 'Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Dönün! Kötü yollarınızdan dönün! Niçin ölesiniz, ey İsrail halkı!' 12 "Sen, ey insanoğlu, halkın de ki, 'Doğru kişi Tanrı'ya başkaldırırsa, doğruluğu onu kurtarmaz. Kötü kişi kötülükünden döndüğü zaman kötülüğü yıklmasına neden olmaz. Doğru kişi Tanrı'ya başkaldırırsa, doğruluğu yaşamamasını sağlamaz.' 13 Doğru kişi için, 'Kesinlikle yaşayacak' desem, ama o doğruluğuna güvenip de kötülik yapsa, yaptığı doğru işlerin hiçbirini anımsanmayacak. Yaptığı kötülükten ölüyü ölecek. 14 Kötü kişiye, 'Kesinlikle öleceksin' desem, ama o günahından dönüp adil ve doğru olanı yapsa, 15 aldığı rehini geri verse, çallığını ödese, yaşam veren kurallar uyarınca davranıp günah işlemese kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir. 16 İşlediği günahlardan hiçbirini ona karşı anımsanmayacaktır, adil ve doğru olanı yapmıştır; kesinlikle

yaşayacaktır. 17 "Senin halkın, 'Rab'bin yolu doğru değil' diyor. Oysa doğru olmayan onların yolu. 18 Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, yaptığı kötülüğün içinde ölecektir. 19 Kötü kişi yaptığı kötülükten döner de adil ve doğru olanı yaparsa, yaptığı bu işlerle yaşayacaktır. 20 Ey İsrail halkı, 'Rab'bin yolu doğru değil' diyorsun. Her birinizi kendi yoluna göre yargılayacağım." 21 Sürgülüğümüzün on ikinci yılı, onuncu ayın beşinci günü Yeruşalim'den kaçip kurtulan biri yanına gelip, "Kent düştü!" dedi. 22 Akşam, Yeruşalim'den kaçip kurtulan adam gelmeden önce, RAB'bin eli üzerindeniddy, konuşamıyordum. Sabah o yanına gelmeden RAB dilimi çözüdü. Dilim açıldı, artık konuşabilirdim. 23 RAB bana şöyle seslendi: 24 "İnsanoğlu, İsrail'in viran olmuş kentlerinde yaşayanlar, 'İbrahim tek kişiyken ülkeyi miras almıştı. Oysa biz kalabalık, ülke miras olarak bize verilmişdir' diyorlar. 25 Bu nedenle onlara de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Eti kanyla yiyor, putlarınıza bel bağlıyor, kan döküyorsunuz. Yine de ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz?' 26 Kılıcınıza güveniyor, iğrenç şeyler yapıyor, komşunuzun karısını kirletiyorsunuz. Yine de ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz?" 27 "Onlara de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Varlığım hakkı için, viran olmuş kentlerde yaşayanlar kılıçtan geçirilecek, kırda yaşayanları yem olarak yabani hayvanlara vereceğim, kalelerde, mağaralarda yaşayanlar salgın hastalıkla yok olacak. 28 Ülkeyi issız, kimsesiz bırakacağım, övündükleri güç son bulacak. İsrail dağları issız kalacak, oradan kimse geçmeyecek. 29 Yapıtları iğrenç şeylerden ötürü ülkeyi issız, kimsesiz bıraktığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.' 30 "Sen, ey insanoğlu, halkın duvar kapılarında, evlerin kapıları önünde senin hakkında konuşuyor. Birbirlerine, 'Haydi, gidip RAB'den gelen sözün ne olduğunu duyalım' diyorlar. 31 Halk her zamanki gibi sana geliyor. Benim halkım olarak önünde oturuyor, sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar. Ağızlarıyla istekli oldukları açıkıyorlar, ama yürekleri haksız kazanç pesinde. 32 Sen onlar için güzel sesle sevgi ezipleri okuyan, iyi çalgı çalan biri gibisin. Sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar. 33 "Bütün bunlar gerçekleşince –ki gerçekleşecek– aralarında bir peygamber bulduğunu anlayacaklar."

34 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, İsrail'in çobanlarına karşı peygamberlik et ve onlara, bu çobanlara söyle de: 'Egemen RAB diyor ki: Vay kendi kendini güden İsrail çobanlarına! Çobanların sürüyü gütmesi gerekmey mi?' 3 Yağı yiyor, yünü giyiyor, besili koyunları kesiyorsunuz, ama sürüyü kayırmıyorsunuz. 4 Zayıfları güçlendirmediniz, hastaları iyileştirmediniz, yaralıların yarasını sarmadınız. Yolunu şaşırılanları geri getirmediniz, yitikleri aramadınız. Ancak sertlik ve şiddetle onlara egemen oldunuz. 5 Çobanları olmadığı için dağıldılar, yabani hayvanlara yem oldular. 6 Koyunlarım bütün dağlarda, yüksek tepelerde başıboş dolandılar. Koyunlarım yeryüzüne dağıldı. Onları ne arayan var, ne soran. 7 "Bu yüzden, ey çobanlar, RAB'bin sözünü dinleyin: 8 Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, çoban olmadığından koyunlarım yağıma edildi, yabani hayvanlara yem oldu. Çobanlarım koyunlarımı aramadılar, onları güdeceklerine kendi kendilerini güttüler. 9 Onun için, ey çobanlar, RAB'bin sözünü dinleyin. 10 Egemen RAB söyle diyor: Ben çobanlara karşıyım! Koyunlarımdan onları

sorumlu tutacağım, koyunlarımı gütmelerine son vereceğim. Öyle ki, artık kendi kendilerini gündemeyecekler. Koyunlarımı onların ağızından kurtaracağım, artık onlara yem olmayacaklar. 11 "Egemen RAB söyle diyor: Ben kendim koyunlarımı arayıp soracağım. 12 Dağlış koyunlarının arasındaki bir çoban sürüsüyle nasıl ilgilinense, ben de koyunlarımla öyle ilgileneceğim. Bulutlu, karanlık bir gün dağılmış oldukları her yerden onları kurtaracağım. 13 Onları ulusların arasından çıkaracak, ülkelere toplayacak, kendi yurtlarına geri getireceğim. Onları İsrail dağlarında, vadilerde, ülkenin bütün oturulabilir yerlerinde güdeceğim. 14 Onları iyi bir otlakta güdeceğim; yaylaları İsrail'in yüksek dağları üzerinde olacak. Orada iyi bir otlakta yatacak, İsrail'in yüksek dağlarındaki verimli otlaklarda otlayacaklar. 15 Ben kendim koyunlarımı güdeceğim, onları kendim yatıracığım. Egemen RAB böyle diyor. 16 Yiteni arayacak, yolumu şaşırımı geri getireceğim. Yaralının yarasını saracak, zayıfi güçlendireceğim. Ama semizlerle güçlüleri yok edeceğim. Koyunlarımı adaletle güdeceğim. 17 "Siz, ey benim sürüm, Egemen RAB söyle diyor: Koyunla koyun arasında yargıcı ben vereceğim. Koçlarla tekelere gelince, 18 iyi otlakta otlamanız yetmiyor mu ki, otlaklarınızın geri kalanını ayaklarınızla çiğniyorsunuz? Durus içmeniz yetmiyor mu ki, geri kalan suyu ayaklarınızla bulandırıyorsunuz? 19 Koyunlarım ayaklarınızın çiğnediğini otlamak, ayaklarınızın bulandırıldığı içmek zorunda kalıyor. 20 "Bu nedenle Egemen RAB onlara söyle diyor: Semiz koyunla cılız koyun arasında ben kendim yargıçlık yapacağım. 21 Madem bütün cılız koyunları kovup dağıtınca dek böğrüne vuruyor, omuzunuzla itiyor, boynuzlarınızla kakıyorsunuz, 22 ben de koyunlarımı kurtaracağım, artık çapul mali olmayacaklar. Koyunla koyun arasında ben yargıçlık yapacağım. 23 Başlarına, onları güdecek tek çoban olarak kulum Davut'u koyacağım. Onları o güdecek, çobanları o olacak. 24 Ben RAB onların Tanrısalacağı, kulum Davut da onların arasında önder olacak. Ben RAB, böyle diyorum. 25 "Onlara bir esenlik antlaşması yapacağım, ülkedeki yirtıcı hayvanları yok edeceğim. Çölde güvenlik içinde yaşayacak, ormanlarda uyuyacaklar. 26 Onları da dağımin çevresini de bereketli kilacağım. Yağmuru zamanında yağıdıracağım. Bereketli yağmurlar olacak. 27 Kırdaki ağaçlar meyve verecek, toprak ürün verecek. Halk ülkesinde güvenlik içinde olacak. Boyunduruklarının bağlarını koparıp onları köle edenlerin elinden kurtardığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. 28 Artık ulusların çapul mali, yabani hayvanların yemi olmayacaklar. Güvenlik içinde yaşayacaklar, kimse onları korkutmayacak. 29 Onlar için ünlü bir fidanlık yetiştireceğim. Artık ülke kıtlıktan yok olmayacak, ulusların aşağılamasına uğramayacaklar. 30 O zaman ben Tanrıları RAB'bin onlara birlikte olduğumu ve İsrail soyunun da benim halkım olduğunu anlayacaklar." Böyle diyor Egemen RAB. 31 'Benim koyunları, otlağımın koyunları siz insanlarınız. Ben sizin Tanrıınız'ım.' Böyle diyor Egemen RAB."

35 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, yüzünü Seir Dağı'na çevir, ona karşı peygamberlik et. 3 Ona de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Ey Seir Dağı, sana karşıyım! Elimi sana karşı uzatabilirim, seni vira edip kimsesiz bırakacağım. 4 Kentlerini yerle bir edeceğim, kimsesiz kalacaksın. O zaman

benim RAB olduğumu anlayacaksın. 5 "Madem İsraililer'le hep kin besledin, yıkıma uğradıklarında, cezalandırılmalarının zamanı doruğa ulaşlığında, onları kılıç teslim ettin, 6 varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, senin kanını akitacağım, kan peşini bırakmayacak. Madem kan dökmekten nefret etmedin, kan peşini bırakmayacak. 7 Seir Dağı'nı viran edip kimsesiz bırakacağım, oraya gidip geleni kesip atacağım. 8 Dağlarını ölülerle dolduracağım; kılıçtan geçirilenler senin tepelerinde, vadilerinde, derelerinde düşüp oleecekler. 9 Seni sonsuza dek viran edeceğim, kentlerinde kimse oturmayacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın. 10 "Siz, bu iki ulus, bu iki ülke bizim olacak, onları miras alacağınız demsiñiniz. Oysa RAB oralardadır. 11 Bundan ötürü varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, beslediñiniz kin yüzünden halkımı nasıl öfkeyle, kıskançlıka davrandısanız, ben de size öyle davranacağım. Sizi yargıladığım zaman onlara kendimi tanıtabağım. 12 O zaman İsrail dağılarına sövgülerinizi duyduğumu anlayacaksınız. Şöyle demiñiniz: "Yerle bir oldular, yutalım diye bize verildiler." 13 Bana karşı böbürlendiñizi, saygısızca konuştugunuza da duyдум. 14 Egemen RAB söyle diyor: Bütün yeryüzü sevinirken, seni yerle bir edeceğim. 15 İsrail halkının mirası yerle bir olduğunda nasıl sevindinse, ben de sana öyle davranacağım. Ey Seir Dağı, viran olacaksın; bütün Edom da viran olacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

36 "İnsanoğlu, İsrail dağısına peygamberlik et ve de ki, 'Ey İsrail dağıları, RAB'bin sözünü dinleyin! 2 Egemen RAB söyle diyor: Düşman sizin hakkınızda, Hah, hah! Bu eski tepeler mülkümüz oldu! dediği için 3 peygamberlik et ve de ki, Egemen RAB söyle diyor: Dağlarınızı viran ettiler, sizi her yandan sıkıştırıp çiğnediler; böylece ulusların mülkü oldunuz, dile düştünüz, alay konusu oldunuz, 4 ey İsrail dağıları, Egemen RAB'bin sözünü dinleyin! Egemen RAB dağlarla tepelere, vadilerle derelere, yıkıntılarla, çevrenizdeki ulusların yağmasına, alayına uğramış, terk edilmiş kentlere söyle diyor: 5 Egemen RAB söyle diyor: Yürekleri sevinç dolu, aşağılayarak otlaklarınızı yaðımalamak için ülkeme sahip çikan öteki uluslara, özellikle Edom'a karşı büyük bir kıskançlıka konuştum.' 6 Bu nedenle İsrail ülkesi için peygamberlik et ve dağlara, tepelere, vadilere, derelere de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Ulusların aşağılamasına hedef olduğunuz için öfkeyle, kıskançlıka konuştum. 7 Bu nedenle Egemen RAB söyle diyor: Ant içiyorum ki, çevrenizdeki uluslar da aşağılanacaktır. 8 "Ama siz, ey İsrail dağıları, dal budak salacak ve halkım İsrail için ürün vereceksiniz. Çünkü halkım İsrail yakında yurduna dönecek. 9 Sizi kayıracak, size yüneleceğim. İşlenecek, ekleceksiniz. 10 Ülkenizde yaşayanların sayısını, evet, bütün İsrail halkının sayısını çoğaltacağım. Kentlerde insanlar yaşayacak, yıkıntılar onarılacak. 11 Ülkenizdeki insan ve hayvan sayısını çoğaltacağım. Verimli olacak, çoğalacaklar. Geçmişte olduğu gibi ülkeniz insanlarla dolup taşacak. Sizi eskisinden daha verimli kılacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 12 Ülkenize insanların, halkım İsrail'in girmesini sağlayacağım. Sizi sahiplenecekler. Siz de onların mirası olacaksınız. Onları bir daha çocuklarından yoksun bırakmayacaksınız. 13 "Egemen RAB söyle diyor: Ey ülke, insanlar sana insan yiyen, ulusunu çocuksuz bırakan

ülke diyorlar. 14 Bundan böyle artık sen insan yemeyecek, ulusunu çocuksuz bırakmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor. 15 Artık ulusların aşağılamalarını size iştırtmeyeceğim. Ulusların aşağılamasına uğramayacaksınız. Halkınızın bir daha tökezlemesine izin vermeyeceksiniz.' Egemen RAB böyle diyor." 16 RAB bana şöyle seslendi: 17 "İnsanoğlu, İsrail halkı kendi ülkesinde yaþarken tutumu ve davranışlarıyla ülkeyi kirletti. Onların davranışı benim gözümde adet gören bir kadının kirliliği gibiydi. 18 Bu yüzden öfkemi üzerlerine boşalttım. Çünkü ülkede kan döktüler, putlarya onu kirlettiler. 19 Onları uluslara dağıttım, ülkelere yayıldılar. Onları tutumlarına ve davranışlarına göre yargıladım. 20 Ulusların arasında her gittikleri yerde kutsal adımı kirlettiler. Çünkü onlar için, 'Bu RAB'bin halkı, öyleyken ülkesinden çıkmak zorunda kaldı' dendi. 21 İsrail halkının gittiği uluslar arasında kirlettiği kutsal adının onuru için kaygılandım. 22 "Bu nedenle İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Ey İsrail halkı, sizin hatırlınız için değil, gittiğiniz uluslar arasında kirlettiğiniz kutsal adının hatırları için bunları yapacağım. 23 Uluslar arasında kirlenen, onlar arasında kirlettiğiniz büyük adının kutsallığını göstereceğim. Onların gözü önünde kutsallığımı sizin aracılığınızla kanıtladığında, uluslar benim RAB olduğumu anlayacaklar. Egemen RAB böyle diyor. 24 "Sizi uluslar arasından alacak, bütün ülkelерden toplayıp ülkenize geri getireceğim. 25 Üzerinize temiz su dökeceğim, arınacaksınız. Sizi bütün kirliliklerinden ve putlarınızdan arındıracağım. 26 Size yeni bir yürek verecek, içينize yeni bir ruh koyacağım. İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten bir yürek vereceğim. 27 Ruhumu içine koyacağım; kuralları izlemenizi, buyruklarına uyup onları uygulamanızı sağlayacağım. 28 Atalarınıza verdığım ülkede yaşayacak, benim halkım olacaksınız, ben de sizin Tanrıınız olacağım. 29 Sizi bütün kirliliklerinden kurtaracağım. Buðdaya seslenecek ve onu çoğaltacağım. Artık size kitlik göndermeyeceğim. 30 Ulusların arasında bir daha kitlik utancı çekmemeniz için ağaçların meyvesini, tarlaların ürününü çoğaltacağım. 31 O zaman kötü yollarınızı, kötü işlerinizi anımsayacaksınız. Günahlarınız, içrenç uygulamalarınız yüzünden kendinizden tiksineceksiniz. 32 Bunu sizin hatırlınız için yapmadığımı iyi bilin. Egemen RAB böyle diyor. Davranışlarınızdan utanın, yüzünüz kızarsın, ey İsrail halkı! 33 "Egemen RAB söyle diyor: Sizi bütün günahlarınızdan arattığım gün, kentlerinizde yaşamanızı sağlayacağım; yıkıntılar onarılacak. 34 Gelip geçenlerin gözünde viran olan ülkenin toprakları işlenecek. 35 Şöyle diyecekler: Viran olan bu ülke Aden bahçesi gibi oldu; yıkılıp yerle bir olmuş, kimsesiz kalmış kentler yeniden güçlendiriliyor, içinde oturuluyor. 36 O zaman çevrenizde kalan uluslar yıkılan yeniden yapanın, çiplak yerleri yeniden dikenin ben RAB olduğumu anlayacaklar. Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.' 37 "Egemen RAB söyle diyor: İsrail halkının benden yine yardım dilemesini sağlayacak ve onlar için şunu yapacağım: Onları bir koyun sürüsü gibi çoğaltacağım. 38 Bayramlarda Yeruşalim nasıl kurbanlık hayvanlarla doluyorsa, viran olmuş kentler de insan topluluklarıyla öyle dolup taşıacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

37 RAB'bin eli üzerimdeydi, Ruhu'yla beni dışarı çıkardı, kemiklerle dolu bir ovanın ortasına koydu. **2** Beni onlar arasında her yöne dolaştırdı. Ovada her yere yayılmış, tamamen kurumuş pek çok kemik vardi. **3** RAB, "İnsanoğlu, bu kemikler canlanabilir mi?" diye sordu. Ben, "Sen bilirsin, ey Egemen RAB" diye yanıtladım. **4** Bunun üzerine, "Bu kemikler üzerinde peygamberlik et" dedi, "Onlara de ki, 'Kuru kemikler, RAB'bin sözünü dinleyin! **5** Egemen RAB bu kemiklere şöyle diyor: İçinize ruh koyacağım, canlanacaksınız. **6** Size kaslar verecek, üzerinizde et oluşturacağım, sizi deriyle kaplayacağım. İçinize ruh koyacağım, canlanacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız." **7** Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Ben peygamberlik ederken bir gürültü oldu, bir takıntı duyuldu. Kemikler birbirleriyle birleşiyordu. **8** Baktım, işte üzerlerinde kaslar, etler oluşuyor, üstlerini deri kaplıyordu. Ama onlarda ruh yoktu. **9** Sonra bana şöyle dedi: "Rüzgara peygamberlik et, insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Ey rüzgar, gel dört yandan es. Bu öldürülmüşlerin üzerine üfle ki canlanıslar!'" **10** Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Onların içine soluk girince canlanıp ayağa kalktılar. Çok, çok büyük bir kalabalık oluşturuyorlardı. **11** Sonra bana, "İnsanoğlu, bu kemikler bütün İsrail halkını simgeliyor" dedi, "Onlar, 'Kemiklerimiz kurudu, umudumuz yok oldu, bittik' diyorlar. **12** Bu yüzden peygamberlik et ve onlara de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Ey halkım, mezarlarınızı açıp sizi oradan çıkaracak, İsrail ülkesine geri getireceğim. **13** Mezarlarınızı açıp sizi çıkardığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız, ey halkım. **14** Ruhumu içinizde koyacağım, canlanacaksınız. Sizi kendi ülkenize yerlestireceğim. O zaman, bunu söyleyenin ve yapanın ben RAB olduğumu anlayacaksınız." Böyle diyor RAB. **15** RAB bana söyle seslendi: **16** "İnsanoğlu, bir değnek al, üzerine 'Yahuda ve dostları İsraililer için' diye yaz. Sonra başka bir değnek al, üzerine 'Yusuf'la dostları İsraililer için Efrayim'in değneği" diye yaz. **17** İki değneği yan yana getirerek birleştir. Öyle ki, elinde bir değnek gibi olsun. **18** "Halkından biri, 'Bu yaptığından anlamı ne? Bize açıklamaz misin?' diye sorarsa, **19** şöyle yanıtlayacaksın: 'Egemen RAB söyle diyor: Efrayim'in elindeki değneği –Yusuf'la dostları İsrail oymaklarının değneğini– alıp Yahuda değneğiyle birleştireceğim. İkisinden bir değnek yapıp elimde tutacağım.' **20** Üzerine yazdığını değnekleri görebilecekleri şekilde elinde tut. **21** Onlara de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: İsraililer'i gittikleri uluslararası içinde alacağım. Onları her yerden toplayip ülkelerine geri getireceğim. **22** Onları ülkede, İsrail dağları üzerinde tek bir ulus yapacağım. Hepsinin tek kralı olacak. Artık iki ayrı ulus olmayacaklar, iki krallığa bölünmeyecekler. **23** Artık putlarıyla, iğrenç uygulamalarıyla, isyanlarıyla kendilerini kırletmeyecekler. Onları yerleştikleri, içinde günah işledikleri yerlerden kurtarıp arındıracağım. Onlar halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. **24** "Kulum Davut onların kralı olacak, hepsinin tek çobanı olacak. Buyruklarımı izleyecek, kurallarımı uyardı, onları uygulayacaklar. **25** Kulum Yakup'a verdiğim, atalarınızın yaşadığı ülkeye yerleşecekler. Kendileri, çocukları, çocukların çocukların sonsuza dek orada yaşayacaklar. Kulum Davut da sonsuza dek onların önderi olacak. **26** Onlara esenlik antlaşması

yapacağım. Bu onlara sonsuza dek geçerli bir antlaşma olacak. Onları yeniden oraya yerleştirip sayıca çoğaltacağım. Tapınağımlı sonsuza dek onların ortasına kuracağım. **27** Konutum aralarında olacak; onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak. **28** Tapınağım sonsuza dek onların arasında oldukça uluslar İsrail'i kutsal kılanın ben RAB olduğumu anlayacaklar."

38 RAB bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, yüzünü Magog ülkesinden Roş'un, Meşek'in, Tuval'in önderi Gog'a çevir, ona karşı peygamberlik et. **3** De ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Ey Roş'un, Meşek'in, Tuval'in önderi Gog, sana karşıyım. **4** Seni geldiğin yoldan geri çevirecek, çenelerine çengel takacağım. Seni ve bütün ordunu, atları, tam donanmış atları, küçük büyük kalkanlı, hepsi kılıç kullanan büyük kalabalığı dışarıya sürükleneceğim. **5** Onlara birlikte hepsi kalkanlı, miğferli Persilleri, Kuşluları, Pütluları, **6** Gomer'in bütün ordusunu, uzak kuzyedeki Beyttogarma'nın bütün ordusunu ve yanındaki birçok ulusu da sürükleneceğim. **7** "Hazır ol! Çevrende toplanmış büyük kalabalıkla birlikte hazırlan. Onları sen gözeteceksin. **8** Uzun zaman sonra savaşa çağrılacaksın. Gelecek yıllarda, halkı birçok ulustan uzun zamandır issız kalmış İsrail dağlarında toplanmış, savaştan rahata kavuşmuş bir ülkeye saldırıacaksın. Uluslar arasından çıkarılmış olan bu halk, şimdi güvenlik içinde yaşıyor. **9** Sen, bütün askerlerin ve seninle olan birçok ulus çıkış kasırga gibi geleceksiniz; ülkeyi kaplayan bulut gibi olacaksınız. **10** "Egemen RAB söyle diyor: O gün aklına bazı düşünceler gelecek, kötü düşenler tasarlayacaksın. **11** Diyeceksin ki: Sursuz köyleri olan bir ülkeye saldırıacak, esenlik ve güvenlik içinde yaşayan insanların üzerine yürelyeceğim. Bu köylerin tümü sursuz; kapıları da kapı sürgüleri de yok. **12** Viran olmuş kentlerde yaşayan halkı soyup malını yağma edeceğim. Sürüsü, mali olan, dünyanın ortasında yaşayan bu uluslararası arasındaki toplanmış halka karşı elimi uzatacağım. **13** Saba, Dedan, Tarşış tüccarları ve köyleri sana, Yağmalamak için mi geldin? Çapul mali toplamak, altın, gümüş taşımak, hayvan, mal götürmek, bol ganimet elde etmek için mi bu kalabalığı topladın? diyecek." **14** "Bu yüzden, ey insanoğlu, peygamberlik et ve Gog'a de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: O gün halkım İsrail güvenlik içinde yaşarken bunu farketmeyecek misin? **15** Sen ve seninle birlikte birçok ulustan oluşan tümü ata binmiş büyük bir kalabalık, güçlü bir ordu uzak kuzyeden geleceksiniz. **16** Ülkeyi kaplayan bir bulut gibi halkım İsrail'in üzerine yürelyeceksiniz. Son günlerde, ey Gog, seni ürkeme saldırtacağım. Öyle ki, uluslararası gözü önünde kutsallığımı senin aracılığında gösterdiğim zaman beni tanıyabilisinler. **17** "Egemen RAB söyle diyor: Eski günlerde kullarım İsrail peygamberleri aracılığıyla hakkında konuştuğum kişi değil misin sen? O dönemde seni onlara saldırtacağımıza ilişkin yıllarca peygamberlik ettiler. **18** "Gog İsrail ülkesine saldırdığı gün öfkem alevlenecek. Egemen RAB böyle diyor. **19** Kışkançlığımı ve öfkemin şiddetle diyorum ki, o gün İsrail ülkesinde büyük bir yer sarsıntısı olacak. **20** Denizdeki balıklar, gökteki kuşlar, kırdaki hayvanlar, yerde sürünen bütün yaratıklar ve dünyadaki bütün insanlar önemde titreyeceler. Dağlar yerle bir edilecek, kayalıklar uflatınacak, her duvar çökecek. **21** Bütün dağlarında Gog'a karşı kılıcı çağıracağım. Egemen

RAB böyle diyor. Herkes birbirine kılıç çekecek. 22 Onu salgın hastalıkla, kanla cezalandıracağım; onun, ordusunun, ondan yana olan birçok ulusun üzerine sağınak yağmur, dolu, ateşli kükürt yağıdıracağım. 23 Böylece büyülüğümü, kutsallığımı gösterecek, birçok ulusun gözünde kendimi tanıtacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

39

"*İnsanoğlu, Gog'a karşı peygamberlik et ve ona de ki,*
'Egemen RAB şöyle diyor: Ey Roş'un, Meşek'in, Tuval'in önderi Gog, sana karşıym. 2 Seni geri çevirip sürükleyeceğim. Seni uzak kuzeyden çıkarıp İsrail'in dağlarına getireceğim. 3 Sol elindeki yayını vuracak, sağ elindeki oklarını düşürecekim. 4 Sen de askerlerinle senden yana olan uluslar da İsrail dağlarına serileceksiniz. Sizi yem olarak her çeşit yırtıcı kuşa, yabani hayvana vereceğim. 5 Açık kırılda düşüp öleceksiniz. Çünkü bunu ben söyledim. Egemen RAB böyle diyor. 6 Magog'un ve kiyida güvenlik içinde yaşayanların üzerine ateş yağıdıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. 7 "Halkım İsrail arasında kutsal adımı tanıtacağım. Bundan böyle kutsal adımın aşağılanmasına izin vermeyeceğim. Uluslar benim İsrail'de kutsal olan RAB olduğumu anlayacaklar. 8 O gün yaklaştı! Söylediklerim olacak. Egemen RAB böyle diyor. Budur sözünü ettigim gün! 9 "O zaman İsrail kentlerinde yaşayanlar dışarı çıkip topladıkları silahları yakacaklar. Küçük büyük kalkanları, yayları, okları, sopaları, mızrakları ateşe atacaklar. Bunlarla yedi yıl ateş yakacaklar. 10 Kırдан odun toplamayacak, ormandan odun kesmeyecekler. Yakmak için silahları kullanacaklar. Mallarını yağmalayanları yağmalayacak, kendilerini soyanları soyacaklar. Egemen RAB böyle diyor. 11 "O gün Lut Gölü'nün doğusunda, Gezginler Deresi'nde Gog'a İsrail'de bilinen bir mezar yeri vereceğim. Gog'la bütün ordusu orada gömülecek. Oraya Hamon-Gog Vadisi adı verilecek. Oradan geçecek gezginlerin ölü kesilecek. 12 İsrail halkı ülkeyi arındırmak için onları gömecek. Bu yedi ay sürecek. 13 Onları bütün ülke halkı gömecek. Görkemimi açıkladığım gün onlar için onur olacak. Egemen RAB böyle diyor. 14 "Ülkeyi arındırmak için adamlar görevlendirilecek. Bazıları ülkeyi sürekli dolaşacak, öbürleri ise yerde kalan cesetleri gómecekler. Yedi aylık süre bitince, araştırma işine başlayacaklar. 15 Bu adamlar ülkenin her yanını dolaşacak. Bir insan kemiği görünce, mezarcılar onu Hamon-Gog Vadisi'ne gömünceye dek, yanına bir işaret koysak. 16 Orada Hamona adında bir kent olacak. Böylelikle ülke arındırılacak.' 17 "*İnsanoğlu, Egemen RAB şöyle diyor: Her çeşit kuşa ve yabani hayvana seslen: 'Sizin için hazırlayacağım kurbana, İsrail dağları üzerindeki büyük kurbana gelin, her yandan toplanın!* Orada et yiyecek, kan içeceksiniz. 18 Başan'ın besli hayvanlarının –koçların, kuzuların, tekelerin, boğaların– etini yiyp kanını içi gibi yiştlerin etini yiyecek, dünya önderlerinin kanını içeceksiniz. 19 Sizin için hazırlayacağım kurbandan doyana dek yağı yiyeceksiniz, sarhoş oluncaya dek kan içeceksiniz. 20 Soframda atlardan, atılılardan, yiğitlerden ve her çeşit askerden bol bol yiyp doyacaksınız.' Egemen RAB böyle diyor. 21 "Görkemimi uluslar arasında açıklayacağım. Büttün uluslar kendilerine verdığım cezayı, üzerlerine koymağım elimi göreceklər. 22 İsrail halkı o

günden başlayarak benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacak. 23 Uluslar İsrail halkın işlediği suç yüzünden, bana ihanet ettiği için sürgüne gitğini anlayacaklar. Yüzümü onlardan gizledim, onları düşmanlarının eline teslim ettim, hepsi kılıçtan geçirildi. 24 Onları kırılıklarına, isyanlarına göre cezalandırdım, yüzümü onlardan gizledim. 25 "Bundan ötürü Egemen RAB söyle diyor: Yakup'un sürgündeki soyunu geri getirecek, İsrail halkına acıyaçım. Kutsal adımı kıskançlıkla koruyacağım. 26 Ülkelerinde güvenlik içinde yaşayınca, onları korkutan kimse olmayınca, utançlarını, bana ettiğleri bütün ihanetleri unutacaklar. 27 Onları uluslar arasından geri getirip düşman ülkelerinden topladığım zaman, onlar aracılığıyla birçok ulusa kutsallığımı göstereceğim. 28 O zaman benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacaklar. Onları uluslar arasına sürgüne göndermemeye karşın, hiçbirini bırakmadan ülkelerine geri getireceğim. 29 Onlardan bir daha yüzümü gizlemeyeceğim, çünkü İsrail halkı üzerinde Ruhum'u dökeceğim." Egemen RAB böyle diyor.

40

Sürgünlüğümüzün yirmi beşinci yılı, yılın başında, ayın onuncu günü, Yeruşalim Kenti'nin düşüşünün on dördüncü yılı, tam o gün RAB'bin eli beni yakalayıp oraya götürdü. 2 Görümde Tanrı beni İsrail ülkesine götürüp çok yüksek bir dağın üzerine koydu. Dağın güneyinde kente benzer yapılar vardı. 3 Tanrı beni oraya götürdü, tunca benzer bir adam gördüm. Elinde keten ip ve bir ölçü değneği tutarak kapının girişinde duruyordu. 4 Bana, "*İnsanoğlu, gözlerinle gör, kulaklarını işit, sana göstereceğim her şeye dikkat et*" dedi, "Sen bunun için buraya getirildin. Göreceğin her şeyi İsrail halkına anlat." 5 Tapınağı çeveçevre kuşatan bir duvar gördüm. Adamın elinde ölçü değneğinin uzunluğu altı arşındı. Her arşına bir elin eni kadar uzunluk eklenmişti. Adam duvarı ölçtü; kalınlığı ve yüksekliği bir ölçü değneği kadardı. 6 Sonra doğuya bakan kapiya gitti, basamakları çıkip kapı eşini ölçtü. Eni bir ölçü değneği kadardı. 7 Bekçi odalarının her birinin uzunluğu ve genişliği bir ölçü değneği kadardı. Odaların arasındaki duvarın kalınlığı beş arşındı. Tapınağa bakan eyvanın kapı eşini bir ölçü değneği uzunluktaydı. 8 Eyvan ölçü; 9 genişliği sekiz arşın, kapı sôvelerinin kalınlığı ikişer arşındı. Eyvan tapınağa bakıyordu. 10 Doğu Kapısı'nın her yanında üç bekçi odası vardı. Hepsinin ölçüydi. Odaların arasındaki duvarların ölçüsü de aynıydı. 11 Adam kapının genişliğini ölçü. Genişliği on, iç girişin genişliğini on üç arşındı. 12 Her bekçi odasının önünde bir arşın yükseliğinde bir duvar vardı. Odalar kare şeklindeydi, kenarları altışar arşındı. 13 Sonra girişleri karşı karşıya olan odaların arka duvarlarının arasını ölçü; yirmi beş arşındı. 14 Sütunları ölçü, altmış arşındı. Kapının çevresindeki avlu sütunları kadar uzanıyordu. 15 Kapı girişinden eyvanın sonuna kadarki uzaklık ellî arşındı. 16 Her iki yandaki bekçi odalarında, odalar arasındaki duvarlarda ve eyvanın çeveçevre duvarlarında içe bakan kafesli penceler vardı. Bölme duvarları hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. 17 Adam bundan sonra beni dış avluya götürdü. Orada odalar ve dış avluya çevreleyen taş yol vardı. Taş yol boyunca otuz oda vardı. 18 Girişin iki yanındaki taş yolun genişliğini kapların uzunluğu kadardı. Bu aşağı taş yoldu. 19 Avlunun genişliğini aşağı girişten iç avlunun girişine dek ölçü.

Doğu ve kuzeydeki uzaklık yüz arşındı. 20 Adam dış avlunun kuzeye bakan kapısının uzunluğunu ve genişliğini ölçtü. 21 İki yandaki üç bekçi odasının, aralarındaki duvarların ve eyvanın ölçüsü, birinci kapının ölçüsünün aynısıydı. Uzunluğu ellî arşin, genişliği yirmi beş arşındı. 22 Pencerelerin, eyvanın, hurma ağacı motiflerinin ölçüsü, doğuya bakan kapının ölçüsünün aynısıydı. Oraya yedi basamakla çıktııyordu, eyvan bunların karşısındaydı. 23 Doğu Kapısı'na olduğu gibi, Kuzey Kapısı'na da bakan bir iç avlu kapısı vardı. Adam bu iki kapı arasındaki uzaklığını ölçtü, yüz arşındı. 24 Adam beni güneşe doğru götürdü. Orada güneşe bakan bir kapı gördüm. Adam kapının söylemini ve eyvanı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. 25 Öbürlerinde olduğu gibi, bu kapının ve eyvanın her yanında da pencereler vardı. Uzunluğu ellî arşin, genişliği yirmi beş arşındı. 26 Oraya yedi basamakla çıktıiãoordu, eyvan bunların karşısındaydı. İki kapı söylesi de hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. 27 İç avlunun güneşe bakan bir kapısı vardı. Adam bu kapıdan güneydeki dış kapıya kadar olan uzaklığını ölçtü, yüz arşındı. 28 Adam beni Güney Kapısı'ndan iç avluya götürdü. Güney Kapısı'nı ölçti. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. 29 Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanın ölçülerini öbürlerinin aynısıydı. Dış duvarlarda ve eyvanın her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu ellî arşin, genişliği yirmi beş arşındı. 30 Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söyleleri hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıktıiãoordu. 32 Adam beni doğudaki iç avluya götürdü. Oradaki kapayı ölçti. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. 33 Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanın ölçülerini öbürlerinin aynısıydı. Dış duvarlarda ve eyvanın her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu ellî arşin, genişliği yirmi beş arşındı. 34 Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söyleleri hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıktıiãoordu. 35 Sonra adam beni Kuzey Kapısı'na götürdü. Kapayı ölçti. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. 36 Bunun da bekçi odaları, aralarındaki duvarlar, eyvanı aynıydı. Kapının her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu ellî arşin, genişliği yirmi beş arşındı. 37 Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söyleleri her yanda hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıktıiãoordu. 38 İç avlu girişlerindeki eyvanların yanında kapısı eyvana açılan bir oda vardı. Yakmalık sunular burada yıkanyordu. 39 Eyvanın her iki yanında ikişer masa vardı. Yakmalık sunu, günah sunusu ve suç sunusu için hayvanlar bu masaların üzerinde kesiliyordu. 40 Eyvanın dış duvarının yanında, Kuzey Kapısı'nın basamaklarının her iki yanında ikişer olmak üzere dört masa daha vardı. 41 Böylece kurbanlık hayvanların kesimi için kapının her iki yanında dörder olmak üzere sekiz masa vardı. 42 Yakmalık sunular için yontma taştan dört masa vardı. Her masanın uzunluğu ve genişliği birer buçuk arşin, yüksekliği bir arşındı. Yakmalık sunularla özür kurbanların kesiminde kullanılan aletleri bunların üzerine koyuyorlardı. 43 Odanın duvarlarına çifte çengeller asılmıştı; her biri bir el genişliğindeydi. Masalar sunulacak kurban eti için kullanılıyordu. 44 İç kapının dış bölümünde, iç avluda iki oda vardı. Bunlardan biri Kuzey Kapısı'nın yanındaydı ve güneşe bakıyordu, özür Güney Kapısı'nın yanındaydı ve kuzeye bakıyordu. 45 Adam bana, "Günexe bakan oda tapınakta hizmet görek kâhinler için" dedi. 46 "Kuzeye bakan oda da

sunakta hizmet görek kâhinler için. Bunlar Levi soyundan, RAB'be hizmet etmek için O'na yaklaşan Sadokoğullarıdır." 47 Adam avluyu ölçtü. Kareyi, uzunluğu yüz arşin, genişliği yüz arşındı. Sunak tapınağın önüne dayandı. 48 Adam sonra beni tapınağın eyvanına götürüp eyvanın kapı söylemini ölçtü. Her iki yandaki söylelerin genişliği beşer arşındı. Girişin genişliği on dört arşin, iki yandaki duvarların genişliği de üçer arşındı. 49 Eyvanın uzunluğu yirmi arşin, genişliği on iki arşındı. Oraya basamaklarla çıktıiãoordu. Kapı söylelerinin her bir yanında sütunlar vardı.

41 Bundan sonra adam beni tapınağın ana bölümne götürüp kapı söylemini ölçtü. Sövelerin genişliği her yandan altı arşındı. 2 Girişin genişliği on arşin, her yandan buna bağlı duvarların genişliği beşer arşındı. Ana bölümne de ölçtü. Uzunluğu kırk arşin, genişliği yirmi arşındı. 3 Sonra iç odaya gidiip girişin söylemini ölçtü. Her biri iki arşin genişliğindedi. Girişin genişliği altı arşin, her yandan buna bağlı duvarların genişliği yedi arşındı. 4 Ana bölümün ötesindeki iç odayı ölçtü. Uzunluğu ve genişliği yirmi beş arşındı. Adam, "Bu En Kutsal Yer'dir" dedi. 5 Tapınağın duvarını ölçti, kalınlığı altı arşındı. Tapınağın çevresindeki her yan odanın genişliği dört arşındı. 6 Bu yan odalar üç kattı, her katta otuz oda vardı. Tapınağın duvarları boyunca yan odalara destek görevi yapan çıktılar vardı. Öyle ki, destekler tapınak duvarlarına girmesin. 7 Tapınağın çevresindeki yan odalar yukarı kata doğru çıktıça genişliyordu. Tapınağın çevresindeki yapının yukarıya çıkan bir merdiveni vardı. Yukarıya doğru çıktıka yan odalar genişliyordu. Merdivenle alt kattan orta kata, oradan da üst kata çıktıiãoordu. 8 Tapınağın çevresinde yan odaların temelini oluşturan yüksek bir kaldırımda gördüm. Uzunluğu bir değnek kadar, yani altı arşındı. 9 Yan odaların dış duvarının kalınlığı beş arşındı. Tapınağın yan odaları ile kâhin odaları arasındaki açık alanın genişliği tapınak çevresi boyunca yirmi arşındı. 11 Yan odaların girişin açık alana bakıyordu; biri kuzeyde, özür güneveydi. Açık alana bitişik temelin genişliği her yandan beş arşındı. 12 Tapınağın batısında açık alana bakan bir yapı vardı. Genişliği yetmiş arşındı; duvarının kalınlığı her yandan beş arşin, uzunluğu doksan arşındı. 13 Bundan sonra adam tapınağı ölçti. Uzunluğu yüz arşındı. Tapınağın açık alanı, yapı ve duvarları yüz arşin uzunluktaydı. 14 Doğuda tapınağın açık alanının tapınağın önüne birlitçe genişliği yüz arşındı. 15 Adam tapınağın arkasındaki açık alana bakan yapının iki yanındaki koridorların uzunluğunu ölçtü; yüz arşındı. Ana bölüm, iç oda, avluya bakan eyvan, 16 kapı eşikleri, kafesli pencereler, eşeğin karşısındaki üç katı çevreleyen koridorlar tabandan pencerelere dek ağaç kaplıydı. Pencereler açılıp kapanabiliyordu. 17 Girişin üstü, iç oda, dışarısı ve bütün iç ve dış duvarlar düzeli aralıklarla 18 Keruv ve hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. İki Keruv arasında bir hurma ağacı vardı. Her Keruv'un iki yüzü vardı: 19 Bir yanda hurma ağacına bakan insan yüzü, özür yanda hurma ağacına bakan genç aslan yüzü. Tapınak cepçevre Keruv ve hurma ağacı oymalarıyla bezenmişti. 20 Tabandan girişin üstündeki bölüme dek ana bölümün duvarları Keruv ve hurma ağacı oymalarıyla kaplıydı. 21 Ana bölümün kapı söyleleri kare şeklindeydi, En Kutsal Yer'in önüne kapı söyleleri bunlara benziyordu. 22 Üç arşin yüksekliğinde, iki arşin uzunluğunda

ağaçtan yapılmış bir sunak vardı. Köşeleri, ayakları, yanları ağaçlandı. Adam bana, "RAB'bin önündeki masa budur" dedi. **23** Ana bölümün ve En Kutsal Yer'in çift kanatlı birer kapısı vardı. **24** Her kapının iki menteşeli kanadı vardı. **25** Duvarlara olduğu gibi, ana bölümün kapılarına da Keruv ve hurma ağacı oymaları yapılmıştı. Dışarda, evyanın önünde ağaçtan bir asma tavan vardı. **26** Evyanın yan duvarlarındaki kafesli pencerelerin iki yanı hurma ağacı oymalarıyla kaplıydı. Tapınağın yan odalarıyla asma tavanları böyledi.

42 Adam beni kuzeye giden yoldan dış avluya çıktı.

Tapınağın açık alanına ve dış avlunun kuzevine yapıp bakan odalara götürdü. **2** Kapısı kuzeye bakan bu yapının uzunluğu yüz arşın, genişliği ellî arşındı. **3** İç avlunun yirmi arşınlık bölümyle dış avlunun taş yoluna bakan üç katın koridorları karşı karşıyaydı. **4** Odaların önünde genişliği on arşın, uzunluğu yüz arşın olan bir iç koridor vardı. Kapıları kuzeye bakıyordu. **5** Yapının üst kattaki odaları alt ve orta kattaki odalardan daha dardi. Çünkü üst kattaki koridorlar daha çok yer kaplıyordu. **6** Avlularda sütunlar olmasına karşın, üçüncü kattaki odaların sütunları yoktu. Bu yüzden bu odalar alt ve orta kattaki odalardan daha dardi. **7** Odaların önünde, odalara ve dış avluya paralel bir dış duvar vardı, ellî arşın uzunluktaydı. **8** Dış avlu yanındaki sıra odaların uzunluğu ellî arşinkelik, ana bölümde daha yakın sıra odaların uzunluğu yüz arşındı. **9** Alt kattaki odaların dış avludan girilecek gibi doğu yönünde bir girişleri vardı. **10** İç avlunun güneyi boyunca, açık alana ve dış avludaki yapılara bakan başka odalar vardı. **11** Kuzyedeki odalarda olduğu gibi, bu odaların önünde de bir geçit vardı. Odaların uzunlukları, genişlikleri aynıydı, çıkışları ve boyutları kuzyedeki odalara benziyordu. Güneydeki odaların girişleri kuzyedekiler gibiydi. Geçidin başlangıcında bir giriş vardı. Arka duvarlar boyunca doğuya uzanan bu geçit odalara açılıyordu. **13** Bundan sonra adam, "Tapınağın açık alanına bakan kuzey ve güneydeki odalar kutsaldır" dedi, "RAB'bin önünde hizmet eden kâhinler orada en kutsal sunulardan yiyecekler. En kutsal sunuları -tahil, günah ve suç sunularını- oraya koyacaklar. Çünkü orası kutsaldır. **14** Kâhinler kutsal alana girdikten sonra, hizmet ederken giydikleri giysileri orada bırakmadan dış avluya çıkmayacaklar. Çünkü bu giysiler kutsaldır. Halkın bulunduğu yerlere gitmeden önce başka giysiler giymeler." **15** Adam iç tapınağı ölçmeyi bitirince, beni Doğu Kapısı'ndan dışarıya götürdü, o alanı her yandan ölçüdü. **16** Doğu yanını ölçü değneğiyle ölçüdü, beş yüz arşın kadardı. **17** Kuzey yanını ölçüdü, beş yüz arşın kadardı. **18** Güney yanını ölçüdü, beş yüz arşın kadardı. **19** Sonra batıya dönüp ölçüdü, beş yüz arşın kadardı. **20** Böylece alanın dört yanını ölçüdü. Kutsal olanı kutsal olmayandan ayırmak için alanın çevresinde bir duvar vardı; uzunluğu ve genişliği beş yüz arşındı.

43 Adam beni doğuya bakan kapiya götürdü. **2** İsrail

Tanrısunının görkeminin doğudan geldiğini gördüm. Sesi gürül gürül akan suların sesi gibiydi. Görkeminden yeryüzü aydınlatıla doldu. **3** Gördüğüm görüm, Tanrı kenti yok etmeye geldiğinde ve Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm görümlere benziyordu. Yüzüstü yere düştüm. **4** RAB'bin görkemi doğuya bakan kapıdan tapınağa girdi. **5** Ruh beni ayağa kaldırıp iç

avluya götürdü. RAB'bin görkemi tapınağı doldurdu. **6** Adam orada yanında dururken, tapınaktan birinin bana seslendığını duyдум. **7** Bana şöyle dedi: "İnsanoğlu, tahtının yeri, ayaklarım basacağı, İsrail halkıyla sonsuza dek yaşayacağım yer burasıdır. Bundan böyle İsrail halkı da kralları da fahişelikleriyle ve krallarının cesetleriyle bir daha kutsal adımı kirletmeyecek. **8** Onlar kapı eşiklerini kapı eşliğimin, söylemeni söylemenim bitişigine yerleştirdiler. Benimle aralarında yalnızca bir duvar vardı. İğrenç uygulamalarıyla kutsal adımı kirlettüler. Bu yüzden öfke onları yok ettim. **9** Şimdi fahişeliklerini, krallarının cesetlerini benden uzaklaştırırsınlar; ben de sonsuza dek aralarında yaşayayım. **10** "İnsanoğlu, günahlarından utanmalı için bu tapınağı İsrail halkına tanıt. Tapınağın tasarısını incelesinler. **11** Eğer bütün yaptıklarından utanıyorlarsa, tapınağın tasarımını -düzenlemesini, girişlerini, çıkışlarını- kurallarını, yasalarını onlara bildir. Tasarı onların gözü önünde yaz ki, bütün düzene, kurallarına bağlılıkla uyabsınlar. **12** Tapınakla ilgili yasa şudur: Dağın tepesinde tapınağı çevreleyen bütün alan çok kutsal olacak. İşte tapınakla ilgili yasa böyle. **13** "Arşın ölçüyle sunağın ölçüleri şunlardır: -Bu arşın, bir arşına ek olarak bir elin eni kadardır.- Sunağın çevreleyen hendeğin derinliği bir arşın, genişliği bir arşın, çevresindeki kenarlık bir karış. Sunağın yüksekliğiyse şöyle: **14** Sunağın yerdeki hendeğten alt çıkışına kadarki bölümünün yüksekliği iki arşın, genişliği bir arşın, küçük çıkışından büyük çıkışına kadarki bölümün yüksekliği dört arşın, genişliği bir arşın. **15** Sunağın kurban yakılan üst bölümünün yüksekliği dört arşın; üst bölümde yukarı doğru dört boynuz uzanacak. **16** Sunağın üst bölüm kare şeklinde olacak. Uzunluğu on iki arşın, genişliği on iki arşın. **17** Üst çıkışının dört yandan uzunluğu ve genişliği de on dörder arşın. Çevresindeki kenarlık yarım arşın, hendeğin çevresi bir arşın. Sunağın basamakları doğuya bakacak." **18** Adam konuşmasını söyle sürdürdü: "İnsanoğlu, Egemen RAB söyle diyor: 'Sunak yapılacağı gün, üzerinde yakmalık sunular sunmak ve kan dökmek için kurallar şunlardır: **19** Bana hizmet etmek üzere önüne gelen Sadok soyundan Levili kâhinlere günah sunusu olarak bir boğa vereceksin. Egemen RAB böyle diyor. **20** Boğanın kanından biraz alıp sunağın dört boynuzuna, çıkışının dört köşesine ve çevresindeki kenarlığın üzerine süreceksin. Böylece sunağı pak kilip arındıracaksın. **21** Boğayı günah sunusu olarak alacak, tapınağın dışında, tapınak alanında belirlenen yerde yakacaksın. **22** "İkinci gün günah sunusu olarak kusursuz bir teke sunacaksın. Sunağı boğanın kanyla arındırıldığı gibi tekenin kanyla da arındır. **23** Arındırma işlemini bitirince, sürüden kusursuz bir boğayla bir koç sunacaksın. **24** Bunları RAB'bin önüne getireceksin. Kâhinler üzerlerine tuz serpüp yakmalık sunu olarak RAB'be sunacaklar. **25** "Yedi gün boyunca günah sunusu olarak her gün bir teke sağlayacaksın; kusursuz bir boğayla sürüden bir koç da sağlayacaksın. **26** Yedi gün sunağı arındırıp pak kilacaklar. Böylece sunak adanmış olacak. **27** Yedi gün bitince, kâhinler sekizinci gün ve daha sonra yakmalık ve esenlik sunularınızı sunağın üzerinde sunacak. O zaman siz kabul edeceğim. Egemen RAB böyle diyor."

44 Bundan sonra adam beni tapınağın doğuya bakan dış kapısına geri getirdi. Kapı kapalıydı. **2** RAB bana, "Bu

kapı kapalı kalacak, açılmayacak, buradan kimse girmeyecek!" dedi, "İsrail'in Tanrısi RAB bu kapidan girdi, bu yüzden kapalı kalacak. 3 Yalnız önder –önder olduğu için– RAB'bin önünde oturup ekmek yemek üzere eyvandan girebilir, aynı yoldan da çıkabilir." 4 Adam Kuzeý Kapısı yolundan tapınağın önüne getirdi beni. Baktım, RAB'bin görkeminin tapınağı doldurduğunu gördüm. Yüzüstü yere düştüm. 5 RAB bana şöyle seslendi: "İnsanoğlu, RAB'bin Tapınağı'nın bütün kuralları ve yasalarıyla ilgili söyleyeceklerimi iyi dinle, her şeye iyi bak, kulak ver. Tapınağa kimin girip çıkacağına dikkat et. 6 Ası İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB söyle diyor: Ey İsrail halkı, yaptığınız iğrençliklere bir son verin artık! 7 Yüreği ve bedeni sünnet edilmemiş yabancılara tapınağıma aldınız, bana yiyecek olarak yað, kan sunmakla tapınağımı kirlettiniz. Böylece iğrenç uygulamalarınızla antlaşmamı bozdunuz. 8 Kutsal eşyalarıma ilişkin sorumluluðunu yerine getirmediniz. Tapınağında bu eşyalara bakmaları için başkalarını görevlendirdiniz. 9 Egemen RAB söyle diyor: Yüreği ve bedeni sünnet edilmemişlerden, İsrail halkı arasında yaþayan yabancılardan hiçbirini tapınağıma girmeyecek. 10 "İsrail kötü yola saplığı zaman beni bırakın, yoldan sapıp putlarına baþlanan Levililer'se günahlarının cezasını çekecekler. 11 Ama tapınağında onlar hizmet edecektir: Tapınağın kapılarından sorumlu olacaklar; tapınağın hizmetini yapacak, yakmalık sunu ve kurbanlık hayvanları halk için kesecek, halkın önünde duracak, halka hizmet edecekler. 12 Putların önünden İsrail halkına hizmet ederek halkı günaha soktular. Bu nedenle ben RAB onları günahları yüzünden cezalandıracaðıma ant içtim. Egemen RAB böyle diyor. 13 Kâhin olarak hizmet etmek üzere bana yaklaşmayacaklar. Kutsal eşyalarıma, en kutsal sunularıma dokunmayacaklar. İğrenç uygulamalarının utancını yüklenenecekler. 14 Yine de tapınağın hizmeti ve orada yapılacak bütün işler için onları görevlendireceðim. 15 "Ancak İsrail beni bırakıp kötü yola saplığından tapınağımin hizmetini sadakatle yapan Sadok soyundan Levili kâhînler öðümde hizmet etmek üzere bana yaklaşacak. Yað ve kan sunularını sunmak için öðümde onlar duracak. Böyle diyor Egemen RAB. 16 Yalnız onlar girecek tapınağıma; öðümde hizmet etmek için yalnız onlar soframa yaklaşacak, görev yapacaklar. 17 "Kâhînler iç avlunun kapılarından girecekleri zaman keten giysi giyecek; iç avlunun kapılarında ya da tapınakta hizmet ederken yünlü giysi giymeyecekler. 18 Başlarına keten sarık saracak, keten don giyecekler. Kendilerini terletecek bir şey giymeyecekler. 19 Dış avluya halkın yanına çıkmadan önce, hizmet ederken giydikleri giysileri çıkarıp kutsal odalara koyacak, başka giysiler giyecekler. Öyle ki, o giysilerin kutsallığını halka geçirmesinler. 20 "Kâhînler başlarını tiraþ etmeyecek, saçlarını uzatmayacaklar. Ancak saçlarını kesip düzelticekler. 21 İç avluya gireceği zaman hiçbir kâhin içki içmeyecek. 22 Kâhînler dul ya da boşanmış kadınlà evlenmeyecek. İsrail soyundan erden bir kızla ya da başka bir kâhinden dul kalmış bir kadınlà evlenebilirler. 23 Kutsalla bayağı arasındaki ayrimı halkıma onlar öğreticek, kirliyle temizi ayırt etmeyi onlar gösterecekler. 24 "Davalarda yargıcı olarak kâhînler görev yapacak, ilkelerim uyarınca karar verecekler. Bayramımla ilgili yasalarıma, kurallarıma uyacak, Şabat günlerimi kutsal tutacaklar. 25 "Kâhin bir öðünün yanına

giderek kendini kirletmeyecek; ölü annesi, babası, oðlu, kızı, kardeþi ya da evlenmemiþ kızkardeþiye kendini kirletebilir. 26 Arındıktan sonra yedi gün bekleyecek. 27 Tapınakta hizmet etmek üzere iç avluya gireceği gün, kendisi için bir günah sunusu sunacak. Egemen RAB böyle diyor. 28 "Kâhînlerin payı vardır, onların mirası benim. İsrail'de onlara mülk vermeyeceksiniz. Onların mirası benim. 29 Kâhînler tahlîl, günah ve suç sunularını yiyecekler. İsrail'de RAB'be adanan her şey onların olacak. 30 İlk ürünlerin en iyileri ve bütün özel armaðanlarınız kâhînlerin olacak. Evinize bereket yağþın diye tahilinizin ilkini onlara vereceksiniz. 31 Kâhînler öðü bulunmuş ya da yabanî hayvan tarafından parçalanmış hiçbir kuþ ya da hayvan yemeyecek."

45 "Ülkeyi mülk olarak paylaþtırdığınız zaman, RAB'be ülkeden pay olarak 25 000 arþın uzunlukta, 20 000 arþın genişlikte kutsal bir bölge ayıracaksınız. Bütün bu bölge kutsal olacak. 2 Uzunluð ve genişliği 500 arþınlık bir bölüm kutsal yer için, 50 arþınlık bir yer de çevresindeki alan için ayrılacak. 3 Bu bölgeden uzunluð 25 000 arþınlık, genişliği 10 000 arþınlık bir bölüm olacak. Tapınak, En Kutsal Yer orada olacak. 4 Burası tapınakta hizmet etmek üzere RAB'ye yaklaşan kâhînlere ayrılacak ve ülkenin kutsal payı olacak. Kâhînlerin evleri de tapınak da o kutsal bölgede olacak. 5 Tapınakta hizmet eden Levililer'e miras olarak 25 000 arþın uzunlukta, 10 000 arþın genişlikte bir bölge verilecek. Orada, yaşamaları için kendilerine ait kentler olacak. 6 "Kutsal bölgeye düşen payla birlikte kent için uzunluð 25 000, genişliği 5 000 arþınlık bir pay ayıracaksınız; bu bütün İsrail halkı için olacak. 7 "Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın iki yanındaki topraklar öndere verilecek. Batıdan batıya, doğudan doğuya doğru uzanacak. Batı sınırlarından doğu sınırına dek uzunluð bir İsrail oymağına düşen pay kadardır. 8 Bu toprak İsrail'de önderin payı olacak. Bundan böyle önderlerim halkıma bir daha baskı yapmayacak, ama oymaklarına göre İsrail halkına ülkeyi miras olarak verecekler. 9 "Egemen RAB söyle diyor: Yeter artık, ey İsrail önderleri! Zorbalığı, baskayı bırakın. Adil ve doğru olanı yapın. Halkımı kendi topraklarından kovmayın. Egemen RAB böyle diyor. 10 Doðru ölçüler kullanın, kullandığınız efa ve bat doðru olsun. 11 Efa ile bat aynı ölçüde olsun. Bat homerin onda birine, efa da homerin onda birine eşit olmalı. İkisini de ölçüsü homere göre olacak. 12 Bir şekel yirmi geraya eşit olmalı. Altmış şekel de bir minaya eşit olmalı." 13 "Sunacaðınız sunular şunlardır: Her homero buðdaydan efanın altıda biri, her homero arpadan efanın altıda biri kadarını vereceksiniz. 14 Bat ölçüsüne göre istenen zeytinyağı miktarı, her kordan batın onda biri kadardır. Bir koron bat ya da bir homere esittir. 15 İsrail'in sulak ottlaklarındaki sürûden iki yüz koyundan bir koynun alınacak. Halkın günahlarını baþışlatmak için bu koynular yakmalık sunular, tahlîl ve esenlik sunuları için kullanılacak. Egemen RAB böyle diyor. 16 Ülke halkı bu armaðanları İsrail'deki öndere verecek. 17 İsrail'de kutlanan bütün bayramlarda –şenliklerde, Yeni Ay törenlerinde, Şabat günlerinde– tahlîl sunularını, yakmalık ve dökmelik sunuları önder sağlayacak. İsrail halkının günahlarını baþışlatmak için yakmalık sunuları, günah, tahlîl, esenlik sunularını sağlayacak. 18 "Egemen RAB söyle diyor: Birinci ayin birinci günü kusursuz

bir boğa alacak, tapınağı arındıracaksın. 19 Kâhin günah sunusunun kanından alıp tapınağın kapı sövelerine, sunağın üst çikintsısının dört köşesine, iç avlunun kapı sövelerine sürecek. 20 Yanlışılıkla ya da bilgisizlikten günah işleyen biri için ayın yedinci günü aynışını yapacaksns. Böylece tapınağı arındıracaksın. 21 "Birinci ayin on dördüncü günü Fîsh Bayramı'ni yedi gün kutlayacak, mayasız ekmek yiyeceksiniz. 22 O gün önder kendisi ve ülke halkı için günah sunusu olarak bir boğa sağlayacak. 23 Yedi gün bayram boyunca her gün RAB'be yakmalık sunu olarak kusursuz yedi boğayla yedi koç, günah sunusu olarak da bir teke sağlayacak. 24 Tahil sunusu olarak her boğa ve koç için birer efa tahil, her efa için bir hin zeytinyağı sağlayacak. 25 "Yedinci ayin on beşinci günü başlayan ve yedi gün süren bayramda önder yakmalık sunuları, günah ve tahil sunularını, zeytinyağını her gün aynı miktarda sağlayacak.

46 "Egemen RAB şöyle diyor: iç avlunun doğuya bakan kapısı altı çalışma günü kapalı, Şabat Günü ve Yeni Ay Günü ise açık kalacak. 2 Önder dışarıdan evvana girip kapı sövesinin yanında duracak. Kâhinler onun yakmalık ve esenlik sunularını sunacaklar. Önder kapı eşliğinde tapindıktan sonra çıkıştı gidecek. Kapı akşamı dek açık kalacak. 3 Şabat günleri ve Yeni Ay törenlerinde ülke halkı bu kapının girişinde RAB'bin önünde tapınacak. 4 Önder Şabat Günü RAB'be sunacağı yakmalık sunu olarak kusursuz altı kuzu, bir koç sunacak. 5 Koç için vereilecek tahil sunusu bir efa tahil olacak, kuzular için verebileceği kadar tahil sunusu sunabilir. Her efa tahil için bir hin zeytinyağı vereilecek. 6 Yeni Ay Günü kusursuz bir boğa, altı kuzu ve bir koç sunacak. 7 Boğa ve koç için tahil sunusu olarak birer efa tahil sağlayacak; kuzular için istediği kadar tahil sağlayabilir. Her efa tahil için bir hin zeytinyağı sağlayacak. 8 Önder içeri gireceği zaman evvandan girecek ve aynı yoldan dışarı çıkacak. 9 "Ulke halkı bayramlarda RAB'bin önüne geldiğinde, tapınmak için Kuzey Kapısı'ndan giren Güney Kapısı'ndan çıkacak, Güney Kapısı'ndan giren Kuzey Kapısı'ndan çıkacak. Hiç kimse girdiği kapıdan çıkmayacak. Herkes girdiği kapının karşısındaki kapıdan çıkacak. 10 Önder halkın arasında olacak. Halkla birlikte girecek, halkla birlikte çıkacak. 11 "Bayramlarda ve kutsal günlerde boğa ve koç için tahil sunusu olarak birer efa tahil verecek; kuzular için verebileceği kadar tahil sağlayabilir. Her efa tahil için bir hin zeytinyağı verecek. 12 Önder RAB'be gönülden verilen yakmalık sunular ya da esenlik sunuları sunacağı zaman doğuya bakan kapı kendisine açılacak. Yakmalık sunuları ya da esenlik sunularını Şabat Günü sunduğu gibi sunacak. Sonra dışarı çıkacak; o çıktıktan sonra kapı kapanacak. 13 "Her gün, her sabah yakmalık sunu olarak RAB'be bir yaşında kusursuz bir kuzu sağlayacaksns. 14 Bununla birlikte her sabah tahil sunusu olarak efanın altında biri tahil ve ince unu İslatmak için birinin üçte biri kadar zeytinyağı sağlayacaksns. Bu tahil sunusunun RAB'be sunulması sürekli bir kural olacak. 15 Böylece günlük yakmalık sunu olarak her sabah kuzu, tahil sunusu ve zeytinyağı sunulacak." 16 "Egemen RAB söyle diyor: Eğer önder oğullarından birine kendi mülkünden armağan ederse, bu mülk torunlarına da gelecek. Miras yoluyla bu onların mülkü olacak. 17 Önder görevlilerinden birine kendi

mülkünden armağan ederse, görevli toprak parçasını özgürlük yılina dek elinde tutacak. Sonra öndere geri verecek. Önderin mirası ancak oğullarına gelebilir, onların olacak. 18 Önder halkı mülkünden kovarak miraslarından etmemeli. Oğullarına ancak kendi mülkünden miras verebilir. Öyle ki, hakimdan hiç kimse mülkünden ayrılop dağılmışın." 19 Bundan sonra adam beni kapı yanındaki girişten kuzeye bakan, kâhinlere ait kutsal odalara getirdi. Bana batıda bir yer gösterdi. 20 "Kâhinlerin suç sunusuyla günah sunusunun etini hasnayacakları, tahil sunusunu pişerecekleri yer burası" dedi, "Öyle ki, bunları dış avluya çıkarıp kutsallıklarını halka geçirmesinler." 21 Daha sonra adam beni dış avluya çıkarıp sırayla avlunun dört köşesine götürdü. Avlunun her köşesinde küçük birer avlu olduğunu gördüm. 22 Dış avlunun dört köşesinde kırk arşın uzunluğunda, otuz arşın genişliğinde birer kaplı avlu vardı. Köşelerdeki avluların ölçüsü aynıydı. 23 Dört avlunun çevresinde de taş duvar vardı; duvarın dibinde yemek pişirmek için yerler yapılmıştı. 24 Bana, "Bunlar tapınaktan hizmet edenlerin halkın sunduğu kurban etini pişerecekleri mutfaklar" dedi.

47 Adam beni tapınağın girişine geri getirdi. Doğuya doğru tapınağın kapı eşinin altından sular aktığını gördüm. Tapınak doğuya bakıyordu. Sular tapınağın güney yanının altından, sunağın güneyinden aşağıya akıyordu. 2 Beni oradan, Kuzey Kapısı'ndan çıkıştı dış yoldan doğuya bakan dış kapıya götürdü. Sular güney yönünden akıyordu. 3 Adam elinde bir ölçü ipiyle doğuya doğru gitti. Bin arşın ölçüktünden sonra beni ayak bileğine dek çıkan sulara getirdi. 4 Bin arşın daha ölçü ve beni dize kadar çıkan sulara getirdi. Bin arşın daha ölçü, beni bele kadar çıkan sulara getirdi. 5 Bin arşın daha ölçü, içinden geçemediğim bir ırmak oluştu. Sular yükselsi, içinden yürüyerek karşa geçilemezdi, yüzelecek kadar derin bir ırmak olmuştu. 6 Bana, "İnsanoğlu, bunu gördün mü?" diye sordu. Daha sonra beni ırmağın kıyısına geri getirdi. 7 Oraya varınca, ırmağın her iki yanında birçok ağaç gördüm. 8 Bana söyle dedi: "Bu sular doğu bölgесine doğru akıyor, oradan Arava Vadisi'ne, sonra Lut Gölü'ne dökülüyor. Göle dökülünce oradaki sular tatlı suya dönüsecek. 9 İrmajın aktığı yerlerde her çeşit canlı yaratık kaynaşacak. Çok sayıda balık olacak. Çünkü bu sular oraya akıyor, oradaki tuzlu suyu tatlı suya dönüştürüyor. İrmak aktığı her yere yaşam getirecek. 10 İrmak kıyısında balıkçılar duracak; Eyn-Gedi'den Eyn-Eglaim'e dek ağ gerecek yerler olacak. Akdeniz'deki gibi çok sayıda balık çeşidi olacak. 11 Ama Lut Gölü'nün çamurlu, bataklık kesimi tatlı suya dönüşmeyecek, tuzla olarak kalacak. 12 İrmajın her iki yanında her çeşit meyve ağacı yetişecek. Yaprakları solmayacak, meyveleri tükenmeyecek. Her ay meyve verecekler, çünkü tapınaktan çıkan sular oraya akıyor. Meyveleri yiyecek olarak, yaprakları şifa için kullanılacak." 13 Egemen RAB söyle diyor: "Ülkeyi mülk olarak İsrail'in on iki oymağına böleceğiniz sınırlar söyle olacak: Yusuf'a iki pay düşecek. 14 Ülkeyi on iki oymak arasında eşit olarak paylaşacaksınız. Ülkeyi atalarınıza vereceğime ant içtim. Bu ülke size mülk olarak verilecek. 15 "Ülkenin sınırı söyle olacak: Kuzeyde Akdeniz'den, Heton yoluyla Levo-Hamat'a, Sedat'a, 16 Berota'ya ve Şam'la Hama'nın

toprakları arasında bulunan Sivrayim'e, Havran sınırında Haser-Hattikon'a kadar uzanacak. **17** Sınır denizden Hasar-Enan'a, Şam'ın kuzey sınırı boyunca uzanacak, Hama sınırı kuzeyde olacak. Kuzey sınırı bu olacak. **18** "Doğuda sınır Havran'la Şam arasında Gilat'ı İsrail'den ayıran Şeria Irmağı boyunca Lut Gölü'ne ve Tamar'a dek uzanacak. Doğu sınırı bu olacak. **19** "Güneyde sınır Tamar'dan Meriva-Kadeş sularına, Mısır Vadisi boyunca Akdeniz'e dek uzanacak. Güney sınırı bu olacak. **20** "Batıda Levo-Hamat'in karşısındaki noktaya dek Akdeniz sınır oluşturacak. Batı sınırı bu olacak. **21** "Bu ülkeyi İsrail oymaklarına göre aranızda paylaşacaksınız. **22** Ülkeyiinizde yaşayan ve sizin deyken çocukların olan yabancılarla kendiniz arasında mülk olarak bölüşeceksiniz. Onları İsrail'de doğan yerliler sayacaksınız. Onların da İsrail oymakları arasında sizin gibi mülkleri olacak. **23** Yabancı hangi oymaşa yerleşmişse, orada ona düşen payı mülk olarak vereceksiniz." Egemen RAB böyle diyor.

48 "Oymakların adları şunlardır: Kuzey sınırında Dan'a bir pay verilecek. Dan sınırı Hetlon yolundan Levo-Hamat'a uzanacak; Hasar-Enan ve Hama'ya yakın Şam'ın kuzey sınırı doğudan batıya uzanan sınırın bir bölümünü oluşturacak. **2** "Aşer'e bir pay verilecek; sınırı Dan'ın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **3** "Naftali'ye bir pay verilecek; sınırı Aşer'in doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **4** "Manaşşe'ye bir pay verilecek; sınırı Naftali'nin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **5** "Efrayim'e bir pay verilecek; sınırı Manaşşe'nin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **6** "Ruben'e bir pay verilecek; sınırı Efrayim'in doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **7** "Yahuda'ya bir pay verilecek; sınırı Ruben'in doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **8** "Yahuda'nın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik topraklar, RAB'be ayıracığınız özel armağan olacak. Genişliği 25 000 arşin, doğudan batıya uzunluğu bir oymaşa düşen pay kadar olacak. Tapınak bunun ortasında olacak. **9** "RAB'be özel olarak sunacağınız payın uzunluğu 25 000 arşin, genişliği 10 000 arşin olacak. **10** Bu kâhinler için kutsal pay olacak. Kuzeyde uzunluğu 25 000 arşin, batıda genişliği 10 000 arşin, doğuda genişliği 10 000 arşin, güneyde uzunluğu 25 000 arşin olacak. RAB'bin Tapınağı bunun ortasında olacak. **11** Bu bölge Sadok soyundan gelen kutsanmış kâhinler için olacak. Onlar bana bağlılıkla hizmet ettiler, İsrail halkı yoldan sapıldığından Levililer de yoldan saptı, ama onlar sapmadı. **12** Orası ülkemizin kutsal payından özel bir armağan olarak onlara verilecek. Levililer'in topraklarına bitişik çok kutsal bir bölge olacak. **13** "Levililer'in kâhinlerin sınırı yakınında 25 000 arşin uzunlukta, 10 000 arşin genişlikte bir payları olacak. Bu bölgenin uzunluğu 25 000 arşin, genişliği 10 000 arşin olacak. **14** Levililer orayı satmayacak, değişim tokus etmeyecekler. Bu, ülkemizin en iyi bölümündür, başkasının eline geçmemeli. Çünkü orası RAB'be adamıştır. **15** "Bölgenin geri kalan 25 000 arşin uzunlukta, 5 000 arşin genişlikteki bölümü halkın yerleşmesi içindir. Orası evlere, ottlaklara ayrılacak. Kent bunun ortasında kurulacak. **16** Ölçülerini söyle olacak: Kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda 4 500'er arşin. **17** Kent için ayrılan otlak da kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda 250'ser arşin olacak. **18** Kutsal

bölgenin sınırında kalan yerin doğusu 10 000 arşin, batısı 10 000 arşin olacak. Kutsal bölgeye bitişik topraklarda yetişen ürün kente çalışanların olacak. **19** İsrail'in her oymağından kente çalışanlar toprağı işleyecekler. **20** Bu bölgenin tamamı kare şeklindedir. Her yanı 25 000 arşindır. Özel birarmağan olarak kentin mülküyle birlikte kutsal bölgeye düşen payı ayıracaksınız. **21** "Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın iki yanındaki topraklar öndere verilecek. Bu topraklar kutsal bölgeye düşen 25 000 arşinlik payın doğusundan ve batısından ülkemizin doğu ve batı sınırlarına uzanacak. Oymaklara düşen paylar boyunca uzanan bu iki bölge öndelerin olacak. Kutsal bölgeye düşen pay ile tapınak bunun ortasında olacak. **22** Böylece Levililer'e düşen pay ile kente düşen pay öndere verilen toprakların ortasında kalacak. Öndere verilecek topraklar Yahuda'yla Benyamin sınırı arasında kalacak. **23** "Geri kalan oymaklara düşen pay şöyle: Benyamin'e bir pay verilecek; sınırı doğudan batıya uzanacak. **24** "Şimon'a bir pay verilecek; sınırı Benyamin'in doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **25** "İssakar'a bir pay verilecek; sınırı Şimon'un doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **26** "Zevulun'a bir pay verilecek; sınırı İssakar'ın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **27** "Gad'a bir pay verilecek; sınırı Zevulun'un doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **28** "Gad'ın güney sınırı Tamar'dan güneye, oradan Meriva-Kadeş sularına, oradan da Mısır Vadisi boyunca Akdeniz'e dek uzanacak. **29** "Mülk olarak İsrail oymaklarına bölüştüreceğiniz ülke budur. Onlara düşecek paylar bunlardır." Böyle diyor Egemen RAB. **30** "Kentin çıkış kapıları şunlar olacak: 4 500 arşin uzunluktaki kuzey yanında üç kapı olacak. Kentin kapılmasına İsrail oymaklarının adları verilecek. Kuzeyde Ruben Kapısı, Yahuda Kapısı, Levi Kapısı olacak. **32** 4 500 arşin uzunluktaki doğu yanında üç kapı olacak: Yusuf Kapısı, Benyamin Kapısı, Dan Kapısı. **33** 4 500 arşin uzunluktaki güney yanında üç kapı olacak: Şimon Kapısı, İssakar Kapısı, Zevulun Kapısı. **34** 4 500 arşin uzunluktaki batı yanında üç kapı olacak: Gad Kapısı, Aşer Kapısı, Naftali Kapısı. **35** "Kentin çevresi 18 000 arşin olacak ve o günden başlayarak kentin adı 'Yahve şamma' olacak."

Daniel

1 Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığının üçüncü yılında Babil Kralı Nebukadnessar Yeruşalim'in üzerine yürüp kenti kuşattı. **2** Rab, Yahuda Kralı Yehoyakim'i ve Tanrı'nın Tapınağındaki bazı eşyaları Nebukadnessar'ın eline teslim etti. Nebukadnessar bunları Şinar ülkesine götürüp kendi ilahının tapınağının hazinesine yerleştirdi. **3** Kral İsailliler arasında kral soyundan gelme ya da soylu bazı gençlerin seçiliş saraya getirilmesi için saray görevlilerinin yöneticiSİ Aşpenaz'a buyruk verdi. Bu gençler kusursuz, yakışıklı, her konuda bilge, bilgili, öğrenmeye yetenekli, sarayda görev almaya uygun nitelikte kişiler olmaliydi. Aşpenaz onlara Kildaniler'in dilini ve yazısını öğretecekti. **5** Kral bu gençler için kendi sofrasından gündelik yiyecek ve şarap ayırdı. Üç yıl eğitildikten sonra gençler kralın önüne çıkarılacaklardı. **6** Seçilen gençler arasında Yahudalılar'dan Daniel, Hananya, Mışael ve Azarya da vardı. **7** Saray görevlilerinin yöneticiSİ onlara yeni adlar koydu. Daniel'e Belteşassar, Hananya'ya Şadrak, Mışael'e Meşak, Azarya'ya Abed-Nego adını verdi. **8** Daniel dinsel açıdan kendini kirletmemek için kralın onlara ayırdığı yemeklerden yemeyi de şaraptan içmeyi de istemedi. Bu yoldan kendini kirletmemek için saray görevlilerinin yöneticiSISINE ricada bulundu. **9** Tanrı saray görevlileri yöneticiSISININ Daniel'e sevgiyle, sevecenlikle davranışmasını sağladı. **10** Adam Daniel'e, "Yiyecek içeceğ payınızı ayıran efendimiz kraldan korkarım" dedi, "Eğer yüzünüzü yaşıtınız olan öbür gençlerin yüzünden daha solgun görürse, başımı tehlkiye sokmuş olursunuz." **11** Daniel, saray görevlileri yöneticiSISININ Hananya, Mışael, Azarya ve kendisinin başına koyduğu gözeticiye gidip, "Lütfen kullarınıza on gün olanak taniyın" dedi. "Bu on gün içinde bize yemek için sebze, içmek için de su verilsin. **13** Sonra yüzlerimizi kralın yemeklerini yiyen öbür gençlerin yüzleriyle kiyaslayın ve kullarınıza gördüğünüzde göre davranın." **14** Gözeticisi bu isteği kabul etti ve onlara on gün deneme fırsatı verdi. **15** On gün sonra dört genç kralın yemeklerini yiyen öbür gençlerin hepsinden daha sağlamlı, daha iyi beslenmiş görünmüyordu. **16** Böylece gözetici o günden sonra kralın gençler için ayırdığı yemekle şarabı kaldırırdı ve onlara sebze vermeye sürdürdü. **17** Tanrı bu dört gence her konuda bilgi, beceri, bilgelik verdi. Daniel her çeşit görünü ve düşü yorumlayabiliyordu. **18** Kralın belirlediği süre tamamlanınca, saray görevlileri yöneticiSİ gencleri Nebukadnessar'a götürdü. **19** Kral onlara görüştü; içinde Daniel, Hananya, Mışael, Azarya gibisi yoktu. Bu yüzden kralın hizmetine onlar atandı. **20** Kral bilgelik ve anlayışla ilgili konularda onları sinadı ve dört genci ülkesindeki bütün sihirbazlardan, falcılardan on kat üstün buldu. **21** Kral Koreş'in krallığının birinci yılina dek Daniel sarayda kaldı.

2 Krallığının ikinci yılında Nebukadnessar bir düş gördü. Ruhu üzüntüyle sarsıldı, uykusu kaçtı. **2** Düşünün ne olduğunu söyleşinler diye sihirbazları, falcıları, büyütücüleri, yıldızbilimcileri çağırttı. Hepsi gelip kralın önünde durdular. **3** Kral, "Beni üzüntüyle sarsan bir düş gördüm. Ne anlama geldiğini öğrenmek istiyorum" dedi. **4** Yıldızbilimciler Aramice, "Ey kral, sen çok

yaşa!" dediler, "Düşünü bu kullarına anlat ki, ne anlama geldiğini söyleyelim." **5** Kral, "Gördüğüm düşü ve ne anlama geldiğini bana açıklamazsanız, kararım kesin, paramparça edileceksiniz" diye karşılık verdi, "Evleriniz de çöplüğe çevrilecek. **6** Ama düşü ve ne anlama geldiğini açıklayabilirseniz, sizi büyükarmağanlarla ödüllendirip onurlandıracağım. Onun için bana düşü ve ne anlama geldiğini açıklayın." **7** Onlar yine, "Ey kral, düşü bu kullarına anlat ki, ne anlama geldiğini söyleyelim" dediler. **8** Bunun üzerine kral, "Kararımın kesin olduğunu bildiğiniz için zaman kazanmak istedığınızı anlıyorum" dedi, **9** "Ama düşün ne olduğunu bana açıklamazsanız, sizin için tek ceza vardır. Durumun değişeceğini umarak bana yalan yanlış şeyler söylemek için aranızda anlaşmışsınız. Şimdi bana düşün ne olduğunu söyleyin ki, ne anlama geldiğini açıklayabileceğinizi anlayayım." **10** Yıldızbilimciler, "Yeryüzünde senin bu isteğini yerine getirecek tek kişi yoktur" diye yanıtладılar, "Kaldı ki, büyük, güçlü hiçbir kral bir sihirbazdan, falcıdan ya da yıldızbilimciden böyle bir şey istememiştir. **11** Kralın isteğini yerine getirmek güçtür. İnsanlar arasında yaşamayan ilahlardan başka krala bunu açıklayabilecek kimse yoktur." **12** Buna çok öfkelenen kral, Babil'deki bütün bilgelerin öldürülmesini buyurdu. **13** Böylece hepsinin öldürülmesi için buyruk çıktı. Daniel'le arkadaşlarının öldürülmesi için de adamlar gönderildi. **14** Daniel Babil'in bilgelerini öldürmeye giden kralın muhafiz birliği komutanı Aryok'la bilgece, aklılıca konuştu. **15** Aryok'a, "Kralın buyruğu neden bu denli sert?" diye sordu. Aryok durumu Daniel'e anlattı. **16** Bunun üzerine Daniel krala gidip düşünün ne anlama geldiğini söyleyebilmesi için zaman istedi. **17** Sonra evine dönüp olup bitenleri arkadaşları Hananya'ya, Mışael'e, Azarya'ya anlattı. **18** Göklerin Tanrı'sına yakarmalarını istedi; öyle ki, Tanrı onlara lütfedip bu gizi açıklasın ve kendisile arkadaşları Babil'in öbür bilgeleriyle birlikte öldürülmesinler. **19** Gece giz bir görümdede Daniel'e açılandı. Bunun üzerine Daniel Göklerin Tanrı'sı övdü. **20** Şöyledi: "Tanrı'nın adına öncesi zlikten sonsuzluğa dek övgüler olsun! Bilgelik ve güç O'na özgüdür. **21** O'dur zamanları ve mevsimleri değiştiren. Kralları tahttan indirir, tahta çıkarır. Bilgelere bilgelik, Anlayışlılara bilgi verir. **22** Derin ve gizli şeyler ortaya çıkarır. Karanlıkta neler olduğunu bilir, Çevresi ışıkla kuşatılmıştır. **23** Ey atalarımın Tanrısı, Sana şükreder, seni överim. Sen ki, bana bilgelik ve güç verdin, Senden istediklerimizi bana bildirdin Ve kralın düşünü bize açıkladin." **24** Daniel, kralın Babil'in bilgelerini öldürmeye atıldığı Aryok'a giderek, "Babil'in bilgelerini yok etme" dedi, "Beni krala götür, düşünün ne anlama geldiğini açıklayacağım." **25** Aryok onu hemen krala götürdü ve, "Sürgündeki Yahudalılar arasında kralın düşünü yorumlayabilecek birini bulduk" dedi. **26** Kral, öbür adı Belteşassar olan Daniel'e, "Gördüğüm düşü ve ne anlama geldiğini bana söyleyebilir misin?" diye sordu. **27** Daniel şöyle yanıtladı: "Kralın açıklanmasını istediği gizi ne bir bilge, ne falcı, ne de sihirbaz açıklayabilir. **28** Ama gökte gizleri açıklayan bir Tanrı var. Gelecekte neler olacağını Kral Nebukadnessar'a O bildirmiştir. Yatağında yatarken gördüğün düş ve görümler sunlardır: **29** "Sen, ey kral, yatarken gelecekle ilgili düşüncelere daldın, gizleri açan da neler olacağını sana bildirdi. **30** Bana gelince, ey kral, öbür insanlardan daha bilge

olduğum için değil, düşünün ne anlama geldiğini bilesin, akılдан geçenleri anlayasın diye bu giz bana açıldı. 31 "Ey kral, düşünde önünde duran büyük bir heykel gördün. Çok büyük ve olağanüstü parlaklı, görünüşü ürkütücüdü. 32 Başı saf altından, göğüsyle kolları gümüşten, karnıyla kalçaları tunçtan, 33 bacakları demirden, ayaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kildendi. 34 Sen bakıydın ki, bir taş insan eli değmeden kesilip heykelin demirden, kilden ayaklarına çarparak onları paramparça etti. 35 Demir, kıl, tunç, gümüş, altın aynı anda parçalandı; yazın harman yerindeki saman çöpleri gibi oldular. Derken bir rüzgar çıktı, hiç iz bırakmadan hepsini alıp götürdü. Heykele çarpan taşısa büyük bir dağ oldu, bütün dünyayı doldurdu. 36 "Gördüğün düş buydu. Şimdi de ne anlama geldiğini sana açıklayalım. 37 Sen, ey kral, kralların kralısın. Göklerin Tanrısı sana egemenlik, güç, kudret, yücelik verdi. 38 İnsanoğullarını, yabanlı hayvanları, gökte uçan kuşları senin eline teslim etti. Seni hepsine egemen kıldı. Altından baş sensin. 39 Senden sonra senden daha aşağı durumda başka bir krallık çıkacak. Sonra bütün dünyada egemenlik sürecek tunçtan üçüncü bir krallık çıkacak. 40 Dördüncü krallık demir gibi güçlü olacak. Çünkü demir her şeyi kirip ezer. Demir gibi tümünü kirip parçalayacak. 41 Ayaklarla parmakların bir kesiminin çömlekçi kılinden, bir kesiminin demirden olduğunu gördün; yani bölünmüş bir krallık olacak bu. Öyleyken onda demirin gücü de bulunacak, çünkü demiri kille karışık gördün. 42 Ayak parmaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kilden olduğu gibi, krallığın da bir bölümü güçlü, bir bölümü zayıf olacak. 43 Demirin kille karışık olduğunu gördüğün'e göre halklar evlilik bağıyla birbirleriyle karışacaklar, ama demirin kille karışmadığı gibi onlar da birbirine bağlı kalmayacaklar. 44 "Bu krallar döneminde Göklerin Tanrısı hiç yıkılmayacak, başka halkın eline geçmeyecek bir krallık kuracak. Bu krallık önceki krallıklarını ezip yok edecek, kendisiye sonsuza dek sürecek. 45 İnsan eli değmeden dağdan kesilip gelen taşın demiri, tuncu, kılı, gümüşü, altını parçaladığını gördün. Ulu Tanrı bundan sonra neler olacağını krala açıklamıştır. Düş gerçek, yorumu da güvenilirdir." 46 Bunun üzerine Kral Nebukadnessar Daniel'in önünde yüzüştü yere kapandı. Ona bir sunu ve buhur sunulmasını buyurdu. 47 Daniel'e, "Madem bu gizi açıklayabildin, Tanrıın gerçekten tanrılarının Tanrısı, kralların Efendisi" dedi, "Gizleri açan O'dur." 48 Sonra Daniel'i yüksek bir görevre getirdi; ona birçok değerliarmağan verdi. Onu Babil İli'ne vali atadı, Babil'in bütün bilgelerinin başkanı yaptı. 49 Daniel'in isteği üzerine Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu da Babil İli'nde yüksek görevlere atadı. Daniel ise sarayda kaldı.

3 Kral Nebukadnessar altın bir heykel yaptı; boyu altmış, eni altı arşındı. Onu Babil İli'nde, Dura Ovası'na dikti. 2 Satrapları, kaymakamları, valileri, danışmanları, haznedarları, yargıçları, güvenlik görevlilerini ve illerin bütün öbür yüksek memurlarını diktigi heykel adama törenine çağırttı. 3 Böylece satraplar, kaymakamlar, valiler, danışmanlar, haznedarlar, yargıçlar, güvenlik görevlileri ve illerin bütün öbür yüksek memurları Kral Nebukadnessar'ın diktigi heykel adama töreni için toplanarak heykelin önünde durdular. 4 Sonra haberci yüksek sesle bağırdı: "Ey halklar, uluslar, her dilden insanlar, size şöyle yapmanız

buyruluyor: 5 Boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyar duymaz yere kapanıp Kral Nebukadnessar'ın dikmiş olduğu altın heykele tapınacaksınız. 6 Her kim yere kapanıp tapınmazsa hemen kızın fırına atılacaktır." 7 Bu yüzden ne zaman boru, ney, lir, kanun, arp ve her çeşit çalgı sesi duyulsa, bütün halklar, uluslar, her dilden insanlar yere kapanıp Kral Nebukadnessar'ın diktigi altın heykele tapındılar. 8 Bunun üzerine bazı Kildaniler yaklaşıp Yahudiler'i suçladılar. 9 Kral Nebukadnessar'a, "Ey kral, sen çok yaşa!" dediler, 10 "Boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyan herkes yere kapanıp altın heykele tapınacak; kim yere kapanıp tapınmazsa kızın fırına atılacak diye bir buyruk çıkardın, ey kral. 12 Oysa Babil İli'nde yüksek görevlere atadığın Şadrak, Meşak, Abed-Nego adında bazı Yahudiler var. Bu adamlar seni saymadılar, ey kral. Senin ilahlarına kulluk etmiyor, diktigin altın heykele tapınmıyorlar." 13 Büyük öfkeye kapılan Nebukadnessar, Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu çağırıttı. Bu kişiler kralın yanına getirildiler. 14 Nebukadnessar, "Ey Şadrak, Meşak, Abed-Nego, ilahlarima kulluk etmediğiniz, diktigin altın heykele tapınmadığınız doğru mu?" diye sordu, 15 "Şimdi boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyar duymaz yere kapanıp yaptığım heykele tapınmaya hazırlansanız ne iyi! Ama ona tapınmazsanız, hemen kızın fırına atılacaksınız. O zaman bakalım hangi ilah siz elinizden kurtaracak?" 16 Şadrak, Meşak, Abed-Nego, "Bu konuda kendimizi savunma gereğini duymuyoruz" diye karşılık verdiler, 17 "Kızın fırına atılsak bile, ey kral, kendisine kulluk ettigimiz Tanrı bizi kızın fırından kurtarabilir; senin elinden de bizi kurtaracaktır. 18 Ama bizi kurtarmasa bile bil ki, ey kral, ilahlarına kulluk etmeyez, diktigin altın heykele tapınmaz." 19 Nebukadnessar Şadrak, Meşak, Abed-Nego'ya çok öfkelendi; onlara karşı tutumu değişti. Fırının her zamankinden yedi kat daha çok ısıtılmasını buyurdu. 20 Sonra ordusundaki bazı güçlü askerlere Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu bağlayıp kızın fırına atmalarını buyurdu. 21 Böylece bu kişiler, şalvarları, kaftanları, sarıkları ve öbür giysileriyle birlikte bağlanıp kızın fırına atıldılar. 22 Kralın buyruğu çok sıkı, fırın da çok ısıtılmış olduğundan, Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu götürmen adamları ateşin alevleri yakıp öldürdü. 23 Üç adamsa -Şadrak, Meşak, Abed-Nego- bağlı olarak kızın fırına düştüler. 24 O zaman Kral Nebukadnessar şaşkınlık içinde birden ayağa kalktı. Danışmanlarına, "Biz ateşin içine bağlı üç kişi atmadık mı?" diye sordu. Danışmanlar, "Kuşkusuz, ey kral" diye karşılık verdiler. 25 Kral, "Ben dört kişi görüyorum" dedi, "Ateşin içinde yürüyorlar, bağlarından çözülmüş, hiçbir zarara uğramışlar. Dördüncüün görünümü de bir ilahi varlığı benziyor." 26 Sonra kızın fırının kapısına yaklaşarak, "Ey Yüce Tanrı'nın kulları Şadrak, Meşak, Abed-Nego, dışarı çıcip buraya gelin!" diye seslendi. Bunun üzerine Şadrak, Meşak, Abed-Nego ateşin içinden çıktılar. 27 Satraplar, kaymakamlar, valiler, kralın danışmanları onların çevresinde toplandılar. Adamların bedenlerinde ateşin hiçbir etkisi olmadığını gördüler. Başlarındakı tek saç yanmamış, giysileri değişmemiş, ateşin kokusu üzerlerine sinmemiştir. 28 Bunun üzerine Nebukadnessar, "Şadrak, Meşak ve Abed-Nego'nun Tanrı'sına övgüler olsun!" dedi, "Meleğimi gönderip kendisine güvenen kullarını kurtardı. Onlar buyruğuma

karşı geldiler, kendi Tanrıları'ndan başka bir ilaha kulluk edip tapınmamak için canlarını tehlkiye attılar. **29** İşte buyuruyorum: Hangi halktan, ulustan ya da dilden olursa olsun, Şadrap, Meşak ve Abed-Nego'nun Tanrı'sından saygısızca söz eden herkes paramparça edilecek, evleri çöplüğe çevrelecek. Çünkü böyle kurtarabilen başka bir tanrı yoktur.” **30** Sonra Şadrap’ı, Meşak’ı, Abed-Nego'yu Babil İli’nde daha yüksek görevlere atadı.

4 Kral Nebukadnessar dünyadaki bütün halklara, uluslara ve her dilden insanlara şu bildiriyi gönderdi: “Esenliğiniz bol olsun! **2** Yüce Tanrı'nın benim için gerçeklestirdiği belirtileri ve şansları işleri size bildirmeyi uygun gördüm. **3** “Belirtileri ne büyük! Şansları işleri ne yüce! Krallığı ebedi krallıktır, Egemenliği kuşaklar boyu sürecek. **4** “Ben, Nebukadnessar, evimde huzur, sarayımda gönenc içindeydim. **5** Beni korkutan bir düş gördüm. Yatağında yatarken düşüncelerimle görümlerim beni ürküttü. **6** Düşün ne anlama geldiğini açıklamaları için Babil'in bütün bilgelerinin yanına getirilmesini buyurdum. **7** Sihirbazlar, yıldızbilimciler, falcılar yanına gelince, gördüğüm düşü onlara anlatıtmışsa da ne anlama geldiğini açıklayamadılar. **8** Sonunda ilahının adından gelen Belteşassar adıyla çağrılan ve kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan Daniel yanına geldi. Gördüğüm düşü ona anlattım. **9** “Ona şöyle dedim: Ey sihirbazların başkanı Belteşassar, sende kutsal ilahların ruhu olduğunu, her gizi açıklayabileceğini biliyorum. İşte gördüğüm düş: Ne anlama geldiğini bana açıkla. **10** Yatarken gördüğüm görümler şunlar: Dünyanın ortasında çok yüksek bir ağaç gördüm. **11** Ağaç büyüdü, güclendi, boyu göklere erişti. Dünyanın dört bucağından görürlüyordu. **12** Yaprakları güzeldi, herkese yetecek kadar bol meyvesi vardı. Yabanıl hayvanlar gölgesinde barınıyor, gökte uçan kuşlar dallarına tünüyor. Her canlı ondan besleniyordu. **13** “Yatağında yatarken gördüğüm görümlerde gökten inen bir gözücü, kutsal bir varlık gördüm. **14** Yüksek sesle, ‘Ağacı ve dallarını kesin, yapraklarını yoluń, meyvesini atın’ diye bağırdı, ‘Altında barınan hayvanlarla dallarına tünuyen kuşlar kaçın. **15** Ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla çevreleyip yerde, otların içinde bırakın.’ “Gögün çişiyle İslansın, hayvanlarla birlikte yerdeki otlardan pay alınsın. **16** Ondaki insan yüreği değiştirilsin, yerine hayvan yüreği verilsin. Üzerinden yedi vakıt geçsin. **17** Bu yargıyı gözüler, kararı kutsallar verdi. Öyle ki, her canlı Yüce Olan'ın insan krallıkları üzerinde egemenlik süregünü ve onları dilediği kişiye, en hor görülen birine bile verebileceğini bilsin.” **18** “İşte ben Kral Nebukadnessar’ın gördüğü düş! Şimdi, ey Belteşassar, bunun ne anlama geldiğini söyle. Çünkü krallığımın bilgelerin hiçbirini bu düşün ne anlama geldiğini bana açıklayamadı. Ama sen açıklayabilirsin, çünkü kutsal ilahların ruhu var sende.” **19** O zaman öbür adı Belteşassar olan Daniel bir süre şaşkınlık durdu, düşünceleri onu ürküttü. Bunun üzerine kral, “Ey Belteşassar, bu düş de yorumu da seni ürkütmesin” dedi. Belteşassar, “Ey efendim, keşke bu düş senden nefret edenlerin, yorumu da düşmanlarının başına gelseydi!” diye karşılık verdi, **20** “Büyüyen, güçlenen, boyu göklere erişen, dünyadaki herkesçe görülebilen bir ağaç gördün. **21** Yaprakları güzeldi, meyvesi herkese yetecek kadar boldu. Yabanıl hayvanlar altında barınır,

gökte uçan kuşlar dallarına tünnerdi. **22** Ey kral, o ağaç sensin! Sen büyündün, güclendin. Büyüklüğün giderek göklere eristi, egemenliğin dünyanın dört bucağına yayıldı. **23** “Sen, ey kral, bir gözcünün, kutsal bir varlığın göktenindiğini gördün. ‘Ağacı kesip yok edin, ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla çevreleyip yerde, otların içinde bırakın. Gögün çişiyle İslansın; üzerinden yedi vakıt geçinceye dek yabanıl hayvanlarla birlikte pay alınsın’” diyordu. **24** “Ey efendim kral, düşün anlamı ve Yüce Olan’ın senin başına getireceği yargı şudur: **25** İnsanlar arasından kovulacak, yabanıl hayvanlarla yaşayacaksın; öküz gibi otla beslenecek, gögün çişiyle İslansacaksın. Yüce Olan’ın insan krallıkları üzerinde egemenlik süregünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yedi vakıt geçecek. **26** Köklerin bulunduğu kütüğün bırakılması için buyruk verildi. Bunun anlamı şu: Sen göklerin egemenlik süregünü anlayınca krallığın sana geri verilecek. **27** Bu yüzden, ey kral, öğüdümü benimse: Doğru olanı yaparak günahından, düşkülere iyilik ederek suçlarından vazgeç. Olur ya, gönencin uzun sürer.” **28** Bunların hepsi Kral Nebukadnessar’ın başına geldi. **29** On iki ay sonra kral Babil Sarayı'nın damında geziniyordu. **30** Kral, “İşte onurum ve yüceliğim için üstün gücümle krallığımın başkenti olarak kurduğum büyük Babil!” dedi. **31** Daha sözünü bitirmeden gökten bir ses duyuldu: “Ey Kral Nebukadnessar, krallık senden alındı. **32** İnsanlar arasından kovulacak, yabanıl hayvanlarla yaşayacaksın. Öküz gibi otla besleneceksin. Yüce Olan’ın insan krallıkları üzerinde egemenlik süregünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yedi vakıt geçecek.” **33** Nebukadnessar'a ilişkin bu söz hemen yerine geldi. İnsanlar arasından kovuldu. Öküz gibi otla beslendi. Bedeni gögün çişiyle İslandı. Saçı kartal tüyü, tırnakları kuş pençesi gibi uzadı. **34** Belirlenen sürenin sonunda ben Nebukadnessar gözlerimi göğe kaldırdım ve kendime geldim. Yüce Olan’ı övdüm. Sonsuza dek Diri Olan’ı onurlandırıp yücelttim. O'nun egemenliği ebedi egemenliktir, Krallığı kuşaklar boyu sürecek. **35** Dünyada yaşayanlar bir hiç sayılır. O gökteki güçlere de dünyada yaşayanlara da Dilediğini yapar. O'nun elini durduracak, O'na, “Ne yapıyorsun?” diyecek kimse yoktur. **36** O anda aklım başına geldi. Krallığımın yüceliği için onurum ve görkemim bana geri verildi. Danışmanlarımı soylu adamlarım beni aradılar. Krallığımı kavuştum, bana daha büyük yükselik verildi. **37** Ben Nebukadnessar Göklerin Kralı'na şükrederim. O'nu över, yüceltirim. Çünkü bütün yaptıkları gerçek, yolları doğrudur; kendini beğenmişleri alçaltmaya gücü yeter.

5 Kral Belteşassar soylu adamlarından bin kişiye büyük bir şölen verdi, onlara şarap içti. **2** Şarabını keyifle içeren, atası Nebukadnessar’ın Yeruşalim'deki tapınaktan çıkarıp getirdiği altın ve gümüş kapların getirilmesini buyurdu. Öyle ki, kendisi, karları, cariyeleri, soylu adamları onlara içsinler. **3** Böylece Tanrı'nın Yeruşalim'deki tapınağından alınan altın kaplar getirildi; kral, karları, cariyeleri, soylu adamları onlara içtiler. **4** Şaraplarını içeren altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan, taştan iahları övdüler. **5** Ansızın bir insan elinin parmakları belirdi, kandilliğin yanında saray duvarının sıvası üzerine yazmaya başladı. Kral yazan eli gördü, **6** aklından geçenler onu ürküttü,

benzi soldu; eli ayağı tutmaz oldu, dizlerinin bağı çözüldü. **7** Yüksek sesle Babil'in bilgelerini –falcılarla yıldızbilimcileri– çağırttı. Onlara, "Bu yazıyı kim okuyup ne anlamaya geldiğini bana açıklarsa, kendisine mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takılacak ve ülkede üçüncü önder olacak" dedi. **8** Kralın bütün bilgeleri geldiyse yazıyı kimse okuyamadı, ne anlamaya geldiğini de açıklayamadı. **9** Bu yüzden Kral Belşassar daha da korktu, benzi büsbütün soldu. Soylu adamlarıysa şaşkındı. **10** Kralla soyluların seslerini duyan kralice şölen salonuna geldi. "Çok yaşa, ey kral!" dedi, "Aklından geçenler seni ürkütmesin, benzin solmasın! **11** Ülkende kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan biri var. Atan Kral Nebukadnessar'ın döneminde kavrayışa, sağıduyuşa, ilahlara özgü bilgelik sahip olmakla tanındı. Atan Kral Nebukadnessar onu sihirbazların, yıldızbilimcilerin, falcıların başkanlığına atadı. **12** Kralın Belteşassar diye çağrıldığı Daniel olağanüstü bir ruha, bilgiye, sağıduyuşa sahiptir. Üstelik düşleri yorumlama, bilmeceleri çözme, gizemleri açıklama yeteneği de vardır. Daniel'i çağrı, yazının ne anlamaya geldiğini o sana söyleyecektir." **13** Böylece Daniel'i kralın önüne getirdiler. Kral, "Kral atamın Yahuda'dan getirdiği, Yahuda sürgünlerinden Daniel sen misin?" diye sordu, **14** "Sende ilahların ruhu bulunduğuunu, kavrayış, sağıduyu ve olağanüstü bilgelikle donanmış olduğunu duydum. **15** Bu yazıyı okuyup ne anlamaya geldiğini söylemeleri için bilgelerle falcıları çağrıttı. Ama ne anlamaya geldiğini açıklamaya çalışmadılar. **16** Senin yorum yapabildiğini, gizemleri açıklayabildiğini duydum. Bu yazıyı okur, ne anlamaya geldiğini açıklayabilirsen, sana mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takılacak; ülkede üçüncü önder olacaksın." **17** Daniel, "Armağanların senin olsun, ödüllerini de bir başkasına ver" diye karşılık verdi, "Ama ben yine de yazıyı okuyup ne anlamaya geldiğini sana açıklayacağım. **18** "Ey kral, Yüce Tanrı atan Nebukadnessar'a krallığı, büyülüyü, yüceliği, görkemi verdi. **19** Tanrı'nın sağladığı büyüklik yüzünden bütün halklar, uluslar, her dilden insan olsan korkup titredi. Dilediğini öldürür, dilediğini yaşıatırırdı; dilediğini yükseltir, dilediğini alçaltırırdı. **20** Ne var ki, gurura kapılıp saygısızlıkta direnenin kralı tahtından indirildi, yüceliği kendisinden alındı. **21** İnsanlar arasından kovuldu ve ona hayvan yüreği verildi. Yüce Tanrı'nın insanların krallığı üzerinde egemenlik sürdürdüğünü, onu dilediği kişiye verdigini anlayıncaya dek yaban eşekleri arasında yaşadı, öküz gibi otla beslendi, bedeni göğün çiyle islandı. **22** "Ama ey sen, onun torunu Belşassar, bunların hepsini bildiğin halde alâckângöllülüğü benimseden. **23** Bunun yerine göğün Rabbi'ne karşı kendini yükselttin. O'nun tapınağından aldıkları kapları sana getirdiler. Sen, kariların, carielerin, soylu adamların onlarla şarap içtiniz. Görmeyen, duymayan, anlamayan altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan, taştan ilahları övdün. Soluğunu elinde tutan, bütün yollarını gözeten Tanrı'yı ise yükselmedi. **24** Bu yüzden Tanrı o yazıyı yazan eli gönderdi. **25** "Yazılan yazı sudur: MENE, MENE, TEKEL ve PARSİN. **26** "Bu sözcüklerin anlamayı sudur: MENE: Tanrı senin krallığının günlerini saidı ve ona son verdi. **27** TEKEL: Terazide tartıldın ve eksik bulundun. **28** PERES: Krallığın ikiye bölünerek Medler'le Persler'e verildi." **29** Belşassar'ın buyruğu üzerine Daniel'e mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takıldı ve ülkede üçüncü önder ilan edildi.

30 Kildan Kral Belşassar o gece öldürdü. **31** Altmış iki yaşında olan Medli Darius krallığı eline geçirdi.

6 Darius bütün ülkeyi yönetecek yüz yirmi satrap atamayı uygun gördü. **2** Bunların başına da biri Daniel olmak üzere üç bakan atadı. Krala zarar gelmemesi için bakanlar satraplardan hesap soracaklardı. **3** Kendisinde bulunan olağanüstü ruh sayesinde Daniel öbür bakanlarla satraplardan üstün olduğundan, kral onu bütün ülkenin başına atamayı tasarlıyordu. **4** Bunun üzerine öbür bakanlarla satraplar Daniel'i ülke yönetimi konusunda suçlamak için fırsat kollamaya başladılar. Ancak ne suçlanacak bir yanını, ne de bir yanlışını buldular. Çünkü Daniel güvenilir biriydi. Kendisinde hiçbir eksikslik ya da yanlışlık bulamadılar. **5** Sonunda, "Daniel'i Tanrı'sı'nın Yasası'yla ilgili bir konuda suçlayamazsak, bir suçlama nedeni bulamayacağız" dediler. **6** Bunun üzerine bakanlarla satraplar hep birlikte krala gidip, "Ey Kral Darius, çok yaşa!" dediler, **7** "Ülkenin bütün bakanları, kaymakamları, satrapları, danışmanları, valileri olarak kralın zorlu bir yasa çıkarması üzerinde anlaştı. Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın. **8** Şimdi, ey kral, yasağı koy; Medler'le Persler'in değişmez yasası uyarınca yazıyı imzala ki değiştirilemesin." **9** Böylece Kral Darius yasağı içeren yasayı imzaladı. **10** Daniel yasanın imzalandığını öğrenince evine gitti. Yukarı odasının Yeruşalim yönüne bakan pencereleri açtı. Daha önce yaptığı gibi her gün üç kez diz çöküp dua etti, Tanrı'sına övgüler sundu. **11** Ona tuzak kuran adamlar hep birlikte oraya gittiklerinde, onu Tanrı'sına dua edip yalvarırken gördüler. **12** Bunun üzerine krala gidip çıkışlığı yasaya ilgili sunları söyledi: "Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın diye yasa imzalamadın mı?" Kral, "Medler'le Persler'in değişmez yasası uyarınca çıkışlığım yasa geçerlidir" diye karşılık verdi. **13** Bunun üzerine, "Ey kral, Yahuda sürgünlerinden olan Daniel seni de imzaladığın yasayı da saymıyorum; günde üç kez dua ediyor" dediler. **14** Bunu duyan kral çok üzüldü, Daniel'i kurtarmayı kafasına koydu. Onu kurtarmak için güneş batıncaya dek uğraştı. **15** O zaman adamlar toplu halde krala gidip, "Ey kral, Medler'le Persler'in yasası uyarınca, kralın koyduğu yasanın ya da yasağın değiştirilemeyeceğini bilmelisin" dediler. **16** Bunun üzerine kral Daniel'i getirip aslan çukuruna atmalarını buyurdu. Daniel'e de, "Kendisine sürekli kulluk ettigin Tanrı seni kurtarsın!" dedi. **17** Bir taş getirip çukurun ağızına koydular. Daniel'e ilgili hiçbir şey değiştirilemesin diye kral hem kendi mühr yüzüğüyle, hem soyluların mühr yüzükleriyle taşı mührüledi. **18** Sonra sarayına döndü; geceyi yemek yemeden, eğlenmeden geçirdi; uykusu kaçtı. **19** Şafak sokerken kalkıp acele aslan çukuruna gitti. **20** Çukura yaklaşınca üzgün bir sesle, "Ey yaşayan Tanrı'nın kulu Daniel, kendisine sürekli kulluk ettigin Tanrı seni aslanlardan kurtarabildi mi?" diye haykırdı. **21** Daniel, "Ey kral, sen çok yaşa!" diye yanıtladı, **22** "Tanrımla meleğimi gönderip aslanların ağızını kapadı. Beni incitmediler. Çünkü Tanrı'nın önünde suçsuz bulundum. Sana karşı da, ey kral, hiçbir yanlışlık yapmadım." **23** Kral buna çok sevindi, Daniel'i çukurdan çıkarmalarını buyurdu. Daniel çukurdan çıkarıldı. Bedeninde hiçbir yara izi bulunmadı. Çünkü Tanrı'sına güvenmişti. **24**

Kralın buyruğu uyarınca, Daniel'i haksız yere suçlayan adamları, karlarıyla, çocuklarınıyla birlikte getirip aslan çukuruna attılar. Daha çukurun dibine varmadan aslanlar onları karpıp kemiklerini kıldılar. **25** Kral Darius dünyada yaşayan bütün halklara, uluslara ve her dilden insanlara şöyle yazdı: "Esenliğiniz bol olsun! **26** Krallığında yaşayan herkesin Daniel'in Tanrı'sından korkup titremesini buyuruyorum. O yaşayan Tanrı'dır, Sonsuza dek var olacak. Krallığı yıkılmayacak, Egemenliği son bulmayacak. **27** O kurtarır, O yaşıatır, Gökte de yerde de Belirtiler, şaşılışla işler yapar. Daniel'i aslanların pençesinden kurtaran O'dur." **28** Böylece Darius'un ve Persli Koreş'in krallığı döneminde Daniel'in işleri iyi gitti.

7 Babil Kralı Belşassar'ın krallığının birinci yılında, Daniel yatığında yatarken bir düş ve görümler gördü. Sonra düşününüz özetini yazdı; **2** şöyle dedi: "Gece bir görümde göğün dört rüzgarının büyük denize saldırdığını gördüm. **3** Denizden birbirinden farklı dört büyük yaratık çıktı. **4** "Birinci yaratık aslana benzıyordu, kartal kanatları vardı. Ben bakarken kanatları koparıldı, yaratık yerden kaldırıldı, insan gibi ayakları üzerine durduruldu. Ona bir insan yüreği verildi. **5** "İkinci yaratık ayıya benzıyordu. Bir yanı üzerinde doğrulmuştu. Ağızında, dişleri arasında üç kaburga kemiği vardı. Ona, 'Haydi kalk, yiyebildiğin kadar et yel!' dediler. **6** "Sonra baktım, parsa benzer bir başka yaratık gördüm. Sırtında dört kuş kanadı vardı. Bu yaratığın dört başı vardı ve ona egemenlik verilmişti. **7** "Bundan sonraki gece görümlerimde korkunç, ürkütücü, çok güçlü dördüncü bir yaratık gördüm. Büyük demir dişleri vardı; yiyp parçalıyor, artakaları ayakları altında çiğniyordu. Kendisinden önceki yaratıklara benzemiyordu. On boynuzu vardı. **8** "Ben gözümü dikmiş boynuzlara bakarken, onların arasından daha küçük başka bir boynuz çıktı. İlk boynuzlardan üçü onun önünde sükeldü. Bu boynuzum insan gözü gibi gözleri, böbürlenmiş bir ağızı vardı. **9** "Ben bakarken Tahtlar kuruldu, Eskiden beri var Olan yerine oturdu. Giysileri kar gibi beyaz, Başındaki saçları yün gibi apaktı. Tahti alev alev, Tekerlekleri kızgın ateş gibiydi. **10** Önünden ateşten bir ırmak çıkıştı akıyordu. Binlerce binler O'na hizmet ediyordu; On binlerce on binler Önünde duruyordu. Mahkeme kuruldu, Kitaplar açıldı. **11** "Boynuzun söylediğimi övüngen sözleri duyuncaya baktım, yaratık gözümüzün önünde öldürdü, bedeni kızgın ateşe atıldı, yok oldu. **12** Öbür yaratıklara gelince, egemenlik onlardan alınmış, ancak belirli bir süre için yaşamalarına izin verilmişti. **13** "Gece görümlerimde insanoğluна benzer birinin göğün bulutlarıyla geldiğini gördüm. Eskiden beri var Olan'ın yanına doğru ilerledi, O'nun önüne getirildi. **14** Ona egemenlik, yücelik ve krallık verildi. Büttün halklar, uluslar ve her dilden insan ona tapındı. Egemenliği hiç bitmeyecek sonsuz bir egemenlik, krallığı hiç yıkılmayacak bir krallıktır." **15** "Ben Daniel'e gelince, ruhum üzüntüyle sarsıldı, gördüğüm görümler beni ürküttü. **16** Orada duranlardan birine yaklaştım, bütün bunların gerçek anlamını açıklamasını istedim. "O da bana bunların ne anlamına geldiğini açıkladı: **17** 'Bu dört büyük yaratık dünyasında ortaya çıkacak dört kraldır. **18** Ama Yüceler Yücesi'nin kutsalları krallığı alacak, sonsuza dek ellişinde tutacaklar. Evet, sonsuzlara dek.' **19** "Bundan

sonra öbürlerinden farklı, çok korkunç, demirden dişleri, tunçtan tırnakları olan, yiyp parçalayan, artakaları ayakları altında çiğneyen dördüncü yaratığın ne anlama geldiğini öğrenmek istedim. **20** Bunun yanısıra başındaki on boynuzdan sonra çıkan öbür boynuzun ne olduğunu da öğrenmek istedim. Bu boynuzun önünden üç boynuz düşmüştü, sanki ötekilerden daha iriceydi. Gözleri ve böbürlenmiş bir ağızı vardı. **21** Ben baktığım sırada bu boynuz kutsallarla savaşıyor ve onları yeniyordu. **22** Eskiden beri var Olan –Yüceler Yücesi– gelip kutsallarının lehine yargı verene dek bu böyle sürdürdü. Kutsalların krallığı alma zamanı gelmişti. **23** "Bana şu açıklamayı yaptı: 'Dördüncü yaratık dünyasında ortaya çıkacak dördüncü krallıktır. Büttün öbür krallıklardan farklı olacak, bütün dünyayı yiyp bitirecek, çiğneyip parçalayacak. **24** On boynuz bu krallıktan çıkacak on kraldır. Bunlardan sonra öncekilerden farklı bir başka kral ortaya çıkışır üç kral tahtlarından indirecek. **25** Yüceler Yücesi'nin kötüleyen sözler söyleyecek, O'nun kutsallarına baskı yapacak. Belirlenen zamanları, yasaları değiştirmeyi amaçlayacak. Kutsallar üç buçuk yıl için eline teslim edilecekler. **26** "Ama mahkeme kurulacak, onun egemenliğine son verilecek, büsbütün yok edilecek. **27** Göklerin altındaki krallıklara özgü krallık, egemenlik ve büyüklik kutsallara, Yüceler Yücesi'nin halkına verilecek. Bu halkın krallığı sonsuza dek sürecek, bütün uluslar ona kulluk edip sözünü dinleyecek." **28** "İşte olayın gelişimi burada bitiyor. Ben Daniel'e gelince, düşüncelerim beni çok ürküttü, benim soldu. Ama bu olayı içimde sakladım."

8 Kral Belşassar'ın krallığının üçüncü yılında, ben Daniel daha önce gördüğüm görümden başka bir görüm gördüm. **2** Görümde kendimi Elam İli'ndeki Sus Kalesi'nde, Ulay Kanalı'nın yanında gördüm. **3** Gözlerimi kaldırıp bakınca kanal kıyısında duran bir koç gördüm; iki uzun boynuzu vardı. Boynuzlardan daha geç çıkan öbüründen daha uzundu. **4** Koçun batıya, kuzyeye, güneye doğru boynuz attığını gördüm. Hiçbir hayvan ona karşı koyamıyor, kimse onun elinden kurtaramıyordu. Koç dileğimi gibi davrandı ve gitgide güçlendi. **5** Ben bu olayı düşünürken, batıdan anısızın gözleri arasında çarpıcı bir boynuzu olan bir teke geldi. Yere basmadan bütün dünyayı astı. **6** Güç ve öfkeyle, kanalın yanında durduğunu gördüğüm iki boynuzlu koça doğru koştu. **7** Öfkeyle saldırdığını, koça vurup boynuzlarını kırdığını gördüm. Koçun tekeye karşı duracak gücü yoktu; teke koçu yere vurup çiğnedi. Koço onun elinden kurtaracak kimse yoktu. **8** Teke çok güçlendi, ama en güçlü olduğu sırada büyük boynuzu kirildi. Kirılan boynuzun yerine, göğün dört rüzgarına doğru çarpıcı dört boynuz çıktı. **9** Bu boynuzların birinden başka bir küçük boynuz çıktı; güneye, doğuya ve Güzel Ülke'ye doğru yayılarak çok güçlendi. **10** Göklerin ordusuna erişinceye dek büydü. Göktek ordudan ve yıldızlardan bazılarını yeryüzüne döşündü, ayakları altına alıp çiğnedi. **11** Kendisini Gök Ordusu'nun Önderi kadar yükseltti. Tanrı'ya sunulan günlük sunu kaldırıldı, O'nun tapınağı yıkıldı. **12** Başkaldırı yüzünden günlük sunuya karşı çıktı. Gerçek ayak altında çiğnendi. Küçük boynuz yaptığı her şeye başarılı oldu. **13** Sonra kutsal bir varlığın konuşturduğunu duydum. Başka kutsal bir varlık ona, "Bu görümde –günlük sunuya, yıkım getiren başkaldırıyla, kutsal yerin ve ordunun ayak altında çiğnenmesiyle ilgili görümde– olanlar ne zamana

deksürecek?" diye sordu. 14 Kutsal varlık bana, "2 300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden düzene konulacak" dedi. 15 Ben Daniel, gördüğüm görümün ne anlamına geldiğini çözmeye çalışırken, insana benzer biri karşısında durdu. 16 Bir insan sesinin Ulay Kanalı'ndan, "Ey Cebrail, görümün ne anlamına geldiğini şuna açıkla" diye seslendığını duydum. 17 Cebrail durduğum yere yaklaştı ve korkudan yere yiğildim. Bana, "Ey insanoğlu!" dedi, "Bu görümün sonla ilgili olduğunu anla." 18 O benimle konuşurken, yüzükoyun yere uzanmış, derin bir uykuya dalmışım. Dokunup beni ayağa kaldırdı. 19 Bana, "Daha sonra Tanrı'nın öfkesi sona erdiğinde neler olacağını sana söyleyeceğim" dedi, "Çünkü görüm sonun belirlenen zamana ilgilidir. 20 Gördüğün iki boynuzlu koç Med ve Pers krallarını simgeler. 21 Teke Grek Kralı'dır; gözleri arasındaki büyük boynuz birinci kraldır. 22 Kirılan boynuzun yerine çıkan dört boynuz, ulusundan çıkacak dört krallığı simgeliyor. Ama ilk kral kadar güçlü olmayacaklar. 23 "Bu dört krallığın sonu yaklaşıp yapılan kötülükler doruğa varınca, sert yüzlü ve aldatmada usta bir kral ortaya çıkacak. 24 Kendisinden gelmeyen büyük bir güçe kavuşacak. Şaşırıcı yıkımlar yapacak, el attığı her işte başarılı olacak. Güçlüleri ve kutsal halkı yok edecek. 25 Yapacağı işleri aldatarak başaracak, kendisini yükseltecek. Güvenlikte olan birçoklarını yok edecek, Önderler Önderi'ne karşı duracak. Ama kendisi insan eli değmeden yok edilecek. 26 "Akşam ve sabahla ilgili sana bildirilen görüm gerçektr. Ama sen görümü gizli tut. Çünkü uzak bir gelecekle ilgilidir." 27 Ben Daniel günlerce bitkin ve hasta kaldım. Sonra kalkıp kralın işlerini yapmayı sürdürdüm. Bu anlaşılması güç görümden ötürü şaşkındım.

9 Medli Ahaşveroş oğlu Darius Kıldan Kralı oldu. Krallığının birinci yılında ben Daniel, RAB'bin Peygamber Yeremya'ya bildirdiği sayının –Yeruşalim'in issız kalacağı yılların sayısının– yetmiş olduğunu Kutsal Yazılıar'dan anladım. 3 Bunun üzerine yüzümü Rab Tanrı'ya çevirdim. Duayla, yakarıyla, oruçla O'na yalvardım; çul kuşanıp külde oturdum. 4 RAB Tanrı'm'a dua edip günahlarımı itiraf ettim. Şöylededim: "Ya Rab, kendisini sevenlerle, buyruklarına uyanılarla yaptığı antlaşmaya bağlı kalan yüce ve görkemli Tanrı! 5 Buyruklarından, ilkelerinden ayrılp günah, suç işledik, kötülik yaptıktı, başkaldırdık. 6 Senin adına kralarımıza, önderlerimize, atalarımıza, ülkeydeki bütün halka seslenen kolların peygamberleri dinlemedi. 7 "Sen adaletlisin, ya Rab! Sadakatsızlığımız yüzünden bizi uzak yakın ülkelere sürdün. Oralarda yaşayan biz Yahudiler, Yeruşalim halkı, İsraililer bugün utanç içindeyiz. 8 Evet, ya RAB, bizler, kralarımız, önderlerimize, atalarımıza sana karşı işlediğimiz günah yüzünden utanç içindeyiz. 9 Sana karşı geldiğimiz halde, sen acıyan, bağışlayan Tanrı'm Rab'sin. 10 Tanrı'm RAB'bin sözüne kulak vermedik, kolları peygamberler aracılığıyla bize verdiği yasalara uymadık. 11 Tüm İsrail halkı yasanı çiğnedi, sırtını sana dönüp seni dinlemek istemedi. "Bu yüzden Tanrı kulu Musa'nın Yasası'nda yazılan lanet başımıza yağdı, içilen ant yerine geldi. Çünkü sana karşı günah işledik. 12 Üzerimize büyük yükim getirerek bizim ve bizi yöneten önderlerimiz için söylediğin sözleri yerine getirdin. Yeruşalim'in başına gelen, göğün altındaki başka hiçbir kentin başına gelmemiştir. 13 Musa'nın Yasası'nda

yazıldığı gibi, bütün bu yıkımlar başımıza geldi. Buna karşın, ey Tanrı'm RAB, suçumuzdan dönüp senin gerçeklerine yönelik lütfunu dilemedi. 14 RAB üzerimize yıkım göndermekten caymadı. Çünkü Tanrı'm RAB yaptığı her şeye adildir. Bizse O'nun sözüne kulak vermedik. 15 "Ey Tanrı'm Rab, sen halkını Mısır'dan güçlü elinle çıkardın ve bugün olduğu gibi ün kazandın. Bizse günah işledik, kötülik yaptık. 16 Ya Rab, doğru işlerin uyarınca kentin Yeruşalim'den, kutsal dağından öfkeni, kızgınlığını kaldırmanı dilerim. Günahlarımı ve atalarımızın suçları yüzünden Yeruşalim de halkın da çevremizdekilerin tümüne alay konusu oldu. 17 "Şimdi, ey Tanrı'm, kulunun duasını, yakarısını işit. Adın uğruna, ya Rab, yüzünü viran tapınağına çevir. 18 Ey Tanrı, kulak ver ve işit! Gözlerini aç, senin olan viran kenti gör. Doğruluğumuzdan değil, senin büyük merhametinden ötürü dilekte bulunuyoruz. 19 Ya Rab, dinle! Ya Rab, bağışla! İşit ve davranış, ya Rab! Ey Tanrı, adının hatırı için gecikme! Çünkü kent ve halk senindir." 20 Ben daha konuşup dua ederken, günahımı ve halkım İsrail'in günahını açıkça kabul edip Tanrı'mın kutsal dağı için Tanrı RAB'be dilekte bulunurken, 21 daha dua ediyorken, önceden görümden gördüğüm adam –Cebrail– akşam sunusu saatinde hızla uçarak yanıma geldi. 22 "Daniel, sana anlayış vermek için geldim" diye açıkladı, 23 "Sen Tanrı'ya yalvarmaya başlar başlamaz, duan yanıtlandı; bunu bildirmeye geldim. Çünkü sen çok sevilen birisin. Bu nedenle sözün anlamını kavra ve görümü anla: 24 "Başkaldırıyı ortadan kaldırın, günaha son vermek, suçu bağıtlamak, sonsuza dek kalıcı doğruluğu sağlamak, görüm ve peygamberliği mühürlemek, En Kutsal'ı meshetmek için senin halkına ve kutsal kentine yetmiş hafta kadar zaman saptanmıştır. 25 "Şunu bil ve anla: Yeruşalim'i yeniden kurmak için buyruğun verilmesinden, meshedilmiş olan önderin gelişine dek yedi hafta geçecektir. Altmış iki hafta içinde Yeruşalim yeniden sokaklarla, hendeklerle kurulacak. Ancak bu sıkıntılı zamanlarda olacak. 26 Bu altmış iki hafta sonunda meshedilmiş olan öldürülerek ve onu destekleyen olmayacağı. Gelecek önderin halkı, kenti ve kutsal yeri yerle bir edecek. Sonu tufanla olacak: Savaşa sona dek sürecek. Yıkımların da olacağının kararlaştırıldı. 27 Gelecek önder birçoklarıyla bir haftalık sağlam bir antlaşma yapacak. Haftanın yarısı geçince, kurbanı da sunuyu da kaldırıracak. Kararlaştırılan yükim başına gelinceye dek yok edici önder tapınağın üst bölümüne yıkıcı şeyler yerleştirecek."

10 Pers Kralı Koreş'in krallığının üçüncü yılında Belteşassar diye çağrılan Daniel'e bir giz açıkladı. Büyük bir savaşla ilgili olan bu giz gerçeği. Daniel görümden kendisine açıklanan gizi anladı. 2 O sıradan ben Daniel üç haftadır yas tutuyordum. 3 Üç hafta dolana dek ağızma ne güzel bir yiyecek ya da et koydum, ne şarap içtim, ne de yağı süründüm. 4 Birinci ayın yirmi dördüncü günü, Büyük Irmak'ın, yani Dicle'nin kıyısındayken, 5 gözlerimi kaldırıp bakınca keten giysi giymiş, beline Ufaz altından kemer kuşanmış bir adam gördüm. 6 Bedeni sarı yakut gibiydi. Yüzü şimşek gibi parlıyordu. Gözleri alevli meşalelere benzıyordu. Kollarıyla bacakları cilali tunç gibi parlıyordu, sesi büyük bir kalabalığın çıkardığı gürültüyü andırıyordu. 7 Görümü yalnız ben Daniel gördüm. Yanımdakiler görmediler, ama dehşete

düşerek gizlenmek için kaçtılar. 8 Böylece ben yalnız kaldım. Bu büyük görünümü seyredenken gücüm tükendi, benim büsbütün soldu, kendimi toparlayamadım. 9 Sonra adamın sesini duyunca yüzüstü yere düşüp derin bir uykuya daldım. 10 Derken bir el dokundu, titredim; beni dizlerimle ellerimin üzerine kaldırıldı. 11 Bana, "Ey Daniel, sen ki çok sevilen birisin!" dedi, "Ayağa kalk ve söyleyeceklerime iyi kulak ver. Çünkü sana gönderildim." O bunları söyler söylemez titreyerek ayağa kalktım. 12 "Korkma, ey Daniel!" diye devam etti, "Anlayışa erişmeye ve kendini Tanrı'nın önünde alçaltmaya karar verdığın gün duan istitledi. İşte bu yüzden geldim. 13 Pers krallığının önderi yirmi bir gün bana karşı durdu. Sonra baş önderlerden Mikail bana yardımına geldi, çünkü orada, Pers krallarının yanında alıkonulmuşum. 14 Son günlerde halkın başına neler geleceğini sana açıklamak için geldim şimdi, çünkü bu görünüm gelecekle ilgilidir." 15 O bunları söyleyince, suskun suskun yere baktım. 16 Derken insanoğluna benzeyen biri dudaklarına dokundu. Ben de ağızımı açıp konuşmaya başladım. Karşında durana, "Ey efendim, bu görünüm yüzünden acı çekiyorum, kendimi toparlayamıyorum" dedim, 17 "Ben kulun nasıl seninle konuşayım? gücüm tükendi, soluğu kesildi." 18 İnsana benzeyen varlık yine dokunup beni güçlendirdi. 19 "Ey çok sevilen adam, korkma!" dedi, "Esenlik olsun sana! Güçlü ol! Evet, güçlü ol!" O benimle konuşunca güçlendim. "Konuşmanı sürdür, efendim, çünkü bana güç verdin" dedim. 20 Bunun üzerine, "Sana neden geldiğimi biliyor musun?" dedi, "Çok yakında dönüp Pers önderiley savasaçağım. Ben gidince Grek önderi gelecek. 21 Ama önce Gerçek Kitap'ta neler yazıldığını sana bildireceğim. Onlara karşı önderiniz Mikail dışında bana yardım eden kimse yok.

11 "Medli Darius'un krallığının birinci yılında Mikail'i destekleyip korumak için onun yanında durdum." 2 "Şimdi sana gerçekliği bildireceğim: Pers krallığında üç kral daha ortaya çıkacak. Ama dördüncü kral öbür üçünden daha zengin olacak. Zenginliği sayesinde elde edeceğİ güçle herkesi Grek ülkesine karşı kıskırtacak. 3 Sonra güçlü bir kral çıkacak. Büyük yetkiyle krallık edecek ve dilediği gibi davranışacak. 4 Ne var ki, o gücünün doruğundayken, krallığı darmadağın edilecek, günün dört rüzgarı gibi dört parçağa bölünecek. Krallık onun soyundan gelenlere geçmeyecek, yerine geçenlerin hiçbirini onun gibi egemenlik sürmeyecek. Krallığı yıkılıp başkalarına verecek. 5 "Güney Kralı güçlenecek. Ancak komutanlarından biri ondan daha çok güçlenecek ve krallığı büyük olacak. 6 Birkaç yıl sonra bu ikisi uzlaşacak. Güney Kralı yapılan uzlaşmayı onaylamak için kızını Kuzey Kralı'na eş olarak verecek. Ama kız gücünü koruyamayacak. Kralın ömrü de gücü de uzun sürmeyecek. Bu arada kızla babası da, ona eşlik edenlerle onu destekleyen de ele verecek. 7 "Babasının yerine kızın ailesinden biri ortaya çıkacak. Kuzey Kralı'nın ordusuna saldırip kaleşini alacak. Onlarla savaşır yenecek. 8 Onların lahhalarını, dökme putlarını, değerli altın ve gümüş kaplarını alıp Mısır'a götürürecek. Kuzey Kralı'nı birkaç yıl rahat bırakacak. 9 Sonra Kuzey Kralı gidip Güney Kralı'nın ülkesine saldıracak, ardından kendi ülkesine dönecek. 10 Kuzey Kralı'nın oğulları savaşa hazırlanarak çok büyük bir ordu toplayacaklar. Ordu sel gibi taşacak, önüne geleni alıp götürürecek, gelip Güney Kralı'nın kaleşine dayanacak.

11 "Güney Kralı öfkeyle çırıp Kuzey Kralı'na karşı savaşacak. Kuzey Kralı büyük bir ordu topladığı halde, bu ordu Güney Kralı'nın eline teslim edilecek. 12 Bu büyük ordu yenilgiye uğrayınca Güney Kralı gurura kapılacak. On binlerce insanı öldürerek, ama zaferi uzun sürmeyecek. 13 Çünkü Kuzey Kralı önceden daha büyük bir ordu toplayacak ve birkaç yıl sonra büyük, iyi donatılmış bir orduyla ülkeye doğru ilerleyecek. 14 "Bu sırada birçoqları Güney Kralı'na karşı çıkacak. Senin halkından bazı zorbalar da, görüm yerine gelsin diye ayaklanacak, ama yenilgiye uğrayacaklar. 15 Sonra Kuzey Kralı gelip toprak yiğarak tepecikler yapacak ve surlu kenti ele geçirecek. Güney Kralı'nın güçleri buna karşı duramayacak. En seçme askerlerinin bile karşı durmaya güçleri yetmeyecek. 16 Kente saldıran Kuzey Kralı dilediği gibi davranışacak, kimse ona karşı duramayacak. Güzel Ülke'yi yönetecek, yıkıp yok etme yetkisi onun elinde olacak. 17 Krallığının bütün gücünü toplayıp Güney Kralı'nın üzerine yürümeye amaçlayacak ve Güney Kralı'yla bir antlaşma yapacak. Ülkesini yerle bir etmek için kızını eş olarak ona verecek. Ama tasarısı başarılı olmayacak, ona yarar sağlamayacak. 18 Bundan sonra deniz kıyısındaki bölgelere yonelecek, birçoqlarını ele geçirecek. Ne var ki, bir komutan onun saygısızlıklarını sona erdirecek, saygısızlığının karşılığını verecek. 19 Bunun üzerine Kuzey Kralı kendi ülkesinin kalelerine yonelecek, ama tökezleyip düşecek. Bir daha da ortaya çıkmayacak. 20 "Yerine geçen kral, krallığının yüceliğü için zorla vergi toplayacak birini gönderecek. Ama birkaç gün içinde öfkesiz ve savassız yok edilecek. 21 "Yerine kralılıkla onurlandırılmamış degersiz biri geçecek. Halk güvenlik içindeyken, kurduğu düzenler sayesinde gelip krallığı ele geçirecek. 22 Çok güçlü orduları süpürüp yok edecek; antlaşma önderi de yok edilecek. 23 Onunla antlaşma yaptıktan sonra hileye başvuracak. Az sayıda insanla gittikçe güçlenecek. 24 Beklenmedik bir anda ilin zengin bölgelerine saldırip babalarının, atalarının yapmadığı şeyleri yapacak. Adamlarına yağıma ve çapul mali, servetler dağıtarak. Kalelere saldırmak için düzenler kuracak, ama bu uzun sürmeyecek. 25 "Güçünü ve cesaretini toplayarak büyük bir orduyla Güney Kralı'na karşı çıkacak. Güney Kralı da büyük ve çok güçlü bir orduyla savasaçak. Ne var ki, kurulan düzenler yüzünden ona karşı duramayacak. 26 Sofrasından yiyenler Güney Kralı'ni yıkisma çalışacaklar; orduyu dağılacak, birçoqları vurulup öldürülerek. 27 Her iki kral da kötülük tasarılayacak. Aynı masada oturup birbirlerine yalan söyleyecekler. Ancak bu bir yarar sağlamayacak. Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelecek. 28 Kuzey Kralı büyük bir servete ülkesine dönecek, ama amacı kutsal antlaşmaya karşı gelmek olacak. Dilediğini yaptıktan sonra ülkesine dönecek. 29 "Belirlenen zamanda dönüp yine Güney'e saldıracak. Ancak bu kez sonuç önceden farklı olacak. 30 Ona karşı koymak için Kittim'den gelen gemiler cesaretini kıracak. Geri dönecek ve öfkeyle kutsal antlaşmaya karşı çıkacak, kutsal antlaşmayı bırakanları yine kayıracak. 31 "Askerleri gidip tapınakla kaleyi kırletecek, günlük sunuları kaldırıp yıkıcı iğrenç şeyi koyacaklar. 32 Kuzey Kralı antlaşmayı bozanları yaltaklanarak ayartacak, ama Tanrı'sı tanyan halk var gücüyle ona karşı duracak. 33 "Halkın arasındaki bilge kişiler birçoqlarını eğitecekler. Ama bir süre bu kişiler ya kılıçla öldürülecek, yakılacak, tutsak

edilecek ya da mallarından edilecekler. **34** Yenilgiye uğrayınca biraz yardım görecekler. İçtenlikten uzak birçok kişi onlardan yana gelecekt. **35** Bilgelerden kimisi tökezleyecek; öyle ki, son gelinceye dek arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsinler. Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelecek. **36** "Kral dilediği gibi davranışacak. Kendini bütün tanrılarından daha büyük, daha yüce gösterecek, tanrıların Tanrı'sına karşı duyulmamış sözler söyleyecek. Tanrı'nın öfkesi tamamlanıncaya dek başarılı olacak. Çünkü tasarılanan, yerine gelecektir. **37** Kral hiçbir tanrıya, atalarının ilahlarına da kadınların bağlılığına da ilgi göstermeyecek. Kendisini hepsinden üstün görecek. **38** Bu ilahların yerine, kaleler ilahını yükseltecek. Atalarının tanımadığı bu ilaha altın, gümüş, değerli taşlar, pahali armağanlar sunup onu onurlandıracak. **39** Bu yabancı ilahın yardımıyla en güçlü kalelere saldırıacak; onu kabul edenleri alabildiğine onurlandıracak, onları birçoklarının başına önder atayacak, ülkeyi ödül olarak onlar arasında böülüştürecek. **40** "Son gelince, Güney Kralı Kuzey Kralı'yla savaşa tutuşacak. Kuzey Kralı savaş arabalarıyla, atılarla, birçok gemilerle saldırıacak. Her şeyi süpürüp götürüren sel gibi taşarak birçok ülkeden geçecek. **41** Güzel Ülke'ye de girecek, birçok ülke yenilgiye uğrayacak. Ancak Edom, Moav ve Ammon önderleri onun elinden kurtulacak. **42** Öbür ülkelere de saldırıacak. Mısır bile elinden kurtulmayacak. **43** Altın ve gümüş hazinelerine, Mısır'ın bütün değerli eşyalarına el koyacak. Luvlular'la Küşlular onun ardınca yürüyecekler. **44** Ne var ki, doğudan ve kuzeyden gelen haberler onu ürkütecek. Birçoğunu yıkıp yok etmek için büyük öfkeyle yola çıkacak. **45** Denizle güzel kutsal dağ arasında saray çadırlarını kuracak. Yine de yaşamı son bulacak ve ona yardım eden olmayacak."

12 "O zaman senin halkın koruyan büyük önder Mikail görünecek. Ulusun oluşumundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi olacak. Bu dönemde halkın –adı kitapta yazılı olanlar– kurtulacak. **2** Yeryüzü toprağında uyuyanların birçoğu uyanacak: Kimisi sonsuz yaşama, kimisi utanca ve sonsuz iğrençliğe gönderilecek. **3** Bilgeler gökkubbe gibi, birçoklarını doğruluğa döndürenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar. **4** Ama sen, ey Daniel, son gelinceye dek bu sözleri sakla, kitabı mühürle. Bilgileriartsın diye birçokları oraya buraya gidecek." **5** Ben Daniel baktım, biri ırmağın bu kıyısında, öbürü öbür kıyısında duran başka iki varlık gördüm. **6** İçlerinden biri, ırmağın suları üzerinde duran keten giysili adama, "Bu şaşırtıcı olayların son bulması ne kadar zaman alacak?" diye sordu. **7** Irmağın suları üzerinde duran keten giysili adamin sağ ve sol elini göğe kaldırarak sonsuza dek Diri Olan'ın adıyla ant içip, "Üç buçuk yıl alacak" dediğini duydum, "Kutsal halkın gücü tümüyle kırılıncı, bütün bu olaylar son bulacak." **8** Adamin söylediğini duydumsa da anlamadım. Bunun için, "Ey efendim, bunların sonu ne olacak?" diye sordum. **9** Şöyle yanıtladı: "Sen git, Daniel. Bu sözler son gelinceye dek saklanıp mühürlenecek. **10** Birçoğları kendilerini arıtıp temizlenecek, lekesiz duruma gelecek, ama kötüler kötülük etmemi sürecek. Köyüllerin hiçbirini anlamayacak, bilgeler anlayacak. **11** "Günük sununun kaldırılıp yıkıcı iğrenç şeyin konduğu zamandan başlayarak 1 290 gün geçecek. **12** Bekleyip 1 335 güne ulaşana ne mutlu! **13** "Sana gelince, ey Daniel, son gelinceye dek yoluna devam et.

Rahatına kavuşacak ve günlerin sonunda ödülünü almak için uyanacaksın."

HoSEA

1 Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya'nın Yahuda'da ve Yehoşağ oğlu Yarovam'ın İsrail'de krallık ettiği dönemde RAB'bin Beeri oğlu HoSEA'ya bildirdiği sözler. **2** RAB HoSEA aracılığıyla konuşmaya başladığında ona şöyle dedi: "Git, kötü bir kadınına evlen, ondan zina çocuklarını olsun. Çünkü ülke halkı benden ayrılarak adice zina ediyor." **3** Böylece HoSEA gidip Divlayment'in kızı Gomer'le evlendi. Kadın hamile kalıp kendisine bir oğul doğurdu. **4** RAB HoSEA'ya, "Çocuğun adını Yizreel koy" dedi, "Çünkü çok geçmeden Yizreel'de dökülen kanın öcünü Yahu soyundan alacağım. İsrail krallığının sonunu getireceğim. **5** Ve o gün Yizreel Vadisi'nde İsrail'in yayını kıracağım." **6** Gomer yine hamile kaldı ve bir kız doğurdu. RAB HoSEA'ya, "Adını Lo-Ruhama koy" dedi, "Çünkü artık İsrail soyuna acımayacağım, onları bağıslamayacağım. **7** Ancak Yahuda soyuna merhamet edeceğim. Ben kurtaracağım onları, ama yay, kılıç, savaş, at ve atilar aracılığıyla değil, kendi aracılığımı." **8** Gomer Lo-Ruhama'yı süttən kesince yine hamile kaldı ve bir oğul doğurdu. **9** RAB HoSEA'ya, "Adını Lo-Ammi koy" dedi, "Çünkü siz benim halkım değilsiniz, ben de sizin Tanrıınız değilim. **10** "Yine de İsailliler'in sayısı denizin kumu gibi sayılamsa, ölçülemez olacak. Kendilerine, 'Siz halkım değilsiniz' denilen yerde, 'Yaşayan Tanrı'nın çocuklarınızın' denenecek. **11** Yahuda ve İsrail halkları yeniden birleşecek. Başlarına tek önder atayacaklar. Ülkeden çıkışacaklar. Çünkü Yizreel günü büyük bir gün olacak.

2 "Kardeşlerinizi 'Halkım', kızkardeşlerinizi 'Merhamete ermİŞler' diye çağırın." **2** "Azarlayın annenizi, azarlayın, Çünkü o benim karım değil artık, Ben de onun kocası değilim. Yüzünden akan fahişeliği, Koynundan zinaları atsın. **3** Yoksa onu çırılıçplak soyacak, Annened doğma edeceğim, Çöle, çorak toprağa çevirecek, Susuzluktan ödürecekim. **4** Acımayacağım çocuklarına, Çünkü onlar zina çocuklarıdır. **5** Anneleri zina etti, Onlara gebe kaldı, rezililik etti. 'Oynashlarının ardından gideceğim' dedi, 'Ekmeğimi, suyumu, yapağımı, ketenimi, zeytinyağını, içkimi onlar veriyor.' **6** İşte bu yüzden onun yoluna dikenli çit çekeceğim, Yolunu bulamasın diye Önüne duvar öreceğim. **7** Oynashlarının ardına düşecek, Ama onlara erişemeyecek, Onları arayacak, Ama bulamayacak. O zaman, 'İlk kocama döneyim' diyecek, 'Çünkü o zamanki halim şimdikinden iyiydi!' **8** Ama kendisine tahlı, yeni şarap, zeytinyağı verenin, Baal için harcadığı altınlı gümüşü bol bol sağlayanın Ben olduğumu bilmedi. **9** Bu yüzden zamanında tahlımı, Mevsiminde yeni şarabımı geri alacağım; Çıplak bedenini örtен yapağımı, ketenimi çekip alacağım. **10** Evet, oynashlarının önünde ayıbını ortaya çıkaracağım, Kimse elimden kurtaramayacak onu. **11** Bütün sevincine, bayramlarına, Yeni Ay törenlerine, Şabat günlerine, Dinsel bayramlarının tümüne son vereceğim. **12** Viran edeceğim asmalarını, incir ağaçlarını, Hani, 'Bunlar oynashlarının bana verdiği ücrettir' dediği; Çalılığıuvreceğim onları, Yem olacaklar yabanlı hayvanlara. **13** Cezalandıracağım onu, Baallar'a buhur yaktığı günler için; Halkalarla, takılarla süslenmiş, Oynashının ardında gitmiş, Beni unutmuştu" Diyor RAB. **14** "İste bu yüzden onu ikna edip çöle götürerek, Onunla dostça konuşacağım.

15 Kendisine orada bağlar vereceğim, Akor Vadisi'ni ona umut kapısı yapacağım. Gençlik günlerinde olduğu gibi, Mısır'dan çıktıığı günlerde olduğu gibi, Ezgiler söyleyecek; **16** Ve o gün gelecek" diyor RAB, "Bana, 'Kocam' diyeceksin; Artık, 'Efendim' demeyeceksin. **17** Ağızından Baallar'ın adını sileceğim, Adları bir daha anılmayacak. **18** Kırdaki hayvanlarla, gökteki kuşlarla, Toprakta yaşayan canlılarla, Halkım için o gün antlaşma yapacağım; Ülkeden yayı, kilici, savaşa kaldıracağım, Güvenlik içinde yatıracağım onları. **19** Seni sonsuza dek kendime eş alacağım, Doğruluk, adalet, sevgi, merhamet temelinde Seninle evleneceğim. **20** Sadakatle seninle evleneceğim, RAB'bi tanıyacağın. **21** "Ve o gün yanıt vereceğim" diyor RAB, "Göklere yanıt vereceğim; Onlar da yere yanıt verecek; **22** Yerse, tahila, yeni şaraba, Zeytinyağına yanıt verecek, Onlar da Yizreel'e yanıt verecekler. **23** Onu ülkede kendim için ekeceğim, Merhamete ermemiş olana acıyaçım, Halkım olmayana, 'Halkımsın' diyeceğim; Onlar da bana, 'Tanrı'm' diyecekler."

3 RAB bana şöyle dedi: "İsailliler'in başka ilahlara yönelmelerine, üzüm pestillerine gönül vermelerine karşın, RAB onları nasıl seviyorsa, sen de git, o kadını sev, başkasına sevilmiş, zina etmiş olsa bile." **2** Böylece onu on beş şekel gümüş, bir Homer bir İletek arpı karşılığında satın aldım kendime. **3** Ona, "Uzun süre benimle yaşayacağın" dedim, "Zina etmeyecek, başka bir erkekle dostluk kurmayacaksın. Ben de sana öyle davranacağım." **4** Çünkü İsailliler uzun süre kral, önder, kurban, dikili taş, efod, aile putu olmadan yaşayacak. **5** Sonra dönüp Tanrıları RAB'bi, kralları Davut'u arayacaklar. Son günlerde korkarak RAB'be ve O'nun iyiliğine yonelecekler.

4 Ey İsailliler, dinleyin RAB'bin sözünü, Çünkü RAB'bin davası var bu ülkede yaşayanlarla; "Yok olmuş sevgi, sadakat, Tanrı bilgisi. **2** Lanet, yalan, adam öldürme, hırsızlık, Zina almış her şeyin yerini. Zorbalık ediyorlar, Kan üstüne kan döküyorlar. **3** Bu yüzden ülke yas tutuyor, Tükeniyor orada yaşayan herkes, Kırdaki hayvanlar, gökteki kuşlar Denizdeki balıklar... **4** "Ancak kimse kimseyle çekişmesin, Kimse kimseyi suçlamasın, Çünkü halkın kâhinle çekişenlere benziyor. **5** Sen gündüz tökezleyeceksin, Peygamber de gece seninle birlikte, Yok edeceğim anneni. **6** "Yok oldu halkın bilgisizlikten, Sen bilgiyi reddettiğin için, Ben de seni reddedeceğim, Bana kâhinlik etmemesin diye. Sen Tanrı'nın yasasını unuttuğun için, Ben de senin çocukların unutacağım. **7** Kâhinler çoğaldıkça Daha çok günah işlediler bana karşı, Onların onurunu utanca çevireceğim. **8** Halkının günahlarıyla beslenenler, Onların suç işlemesini istiyorlar. **9** Halkın başına gelenler kâhinlerin başına da gelecek, Tutukları yol yüzünden cezalandıracağım onları, Yapıtlarının karşılığını vereceğim. **10** Yiemecekler, ama doymayacaklar, Zina edecekler, ama çoğalmayacaklar. Çünkü RAB'bi dirlemekten vazgeçtiler. **11** "Zina, yeni ve eski şarap insanın aklını başından alır. **12** Halkım tahta puta danışıyor, Değneğinden yanıt alıyor. Çünkü zina ruhu onları saptırdı, Kendi Tanrıları'ndan ayrılarak zina ettiler. **13** Dağ başlarında kurban kesiyor, Tepelerde meşe, aselbent, yabanlı fıstık ağacı altında buhur yakıyorlar, Gölgeleri güzel olduğu için. Bu yüzden kızlarınız fahişlik ediyor, Gelinleriniz zina. **14** Fahişlik ettiklerinde

kızlarınızı, Zina ettiklerinde gelinlerini cezalandırmayacağım. Çünkü erkekleriniz fahişelerle oynıyor, Putların tapınağında fuhuş yapanlarla kurban kesiyorlar. Anlayışsız halk mahvolacak. **15** "Ey İsrail, sen zina etsen de, Yahuda suç işlemese bari. "Gilgal'a gitmeyin, Beytaven'e çıkmayın. 'Yaşayan RAB'bin hakkı için' diye ant içmeyin. **16** Çünkü İsrail inatçı bir inek gibi inat etti, Şimdi RAB nasıl güder onları otlakta kuzu gibi? **17** Efrayim putlarına sarıldı, Bırak onu! **18** İlkileri tükendi, Hâlâ zina ediyorlar; Önderleri rezilliğe gönül verdi. **19** Rüzgar onları kanatlarına sardı, Kurbanları yüzünden utanacaklar.

5 "Ey kâhinler, işitin bunu! Ey İsraililer, dikkatle dinleyin! Kulak verin, ey saraydakiler! Bu yargı size uygulanacak. Çünkü siz Mispa'da bir tuzak, Tavor Dağı'na serilmiş bir ağ oldunuz. **2** Başkaldırınlar azıttıkça azıttı, Ama ben hepşini yola getireceğim. **3** Efrayim'i tanırım, İsrail'de de benim için gizli bir şey yok. Çünkü daha yeni zina ettin, ey Efrayim, Kirlenmiş İsrail. **4** Yaptıkları işler Tanrıları'na dönmeye izin vermiyor, Çünkü zina ruhu var içlerinde, RAB'bi tanımıyorlar. **5** İsrail'in gururu kendine karşı tanıklık ediyor; Suç içinde tökezileyi İsrail'e Efrayim, Yahuda da birlikte. **6** Davarlarıyla, siyirlarıyla RAB'bi aramaya gidecekler, Ama bulamayacaklar. Çünkü RAB onlardan uzaklaştı. **7** RAB'be ihanet ettiler, Evlilik dışı çocuk yaptılar; Şimdi yiyip bitirecek Yeni Ay törenleri, Hem onları hem de tarlalarını. **8** "Giva'da boru, Rama'da borazan çalın, Beytaven'de savaş çagensi yapın; Düşman peşinizde, ey Benyaminiler! **9** Azar günü Efrayim yıkıma uğrayacak, Kararımı bildiriyorum İsrail oymaklarına. **10** Yahuda önderleri sınır taşlarının yerini değiştirenlere benziyor, Gazabımı su gibi dökeceğim üzerlerine. **11** Baskı gördü Efrayim, Ezildi yargı önünde, Çünkü bile bile boş şeylerin ardına düştü. **12** Ben Efrayimliler'e karşı güve, Yahuda halkına karşı kûf gibi olacağım. **13** "Efrayim hastalığını, Yahuda yarasını görünce, Efrayim Asur'a gitti, Büyük kraldan yardım istedi. Ama o size şifa vermez, Yaranızı iyileştiremez. **14** Çünkü ben Efrayim'e bir aslan, Yahuda halkına genç bir aslan gibi saldıracağım. Ben parçalayacağım onları, Alıp götürüceğim, kurtaran çıkmayacak. **15** Sonra gidip yerime doneceğim, Onlar suçlarını kabul edinceye, Yüzümü arayınca dek orada kalacağım. Sıkıntıya düşünce gayretle beni arayacaklar."

6 "Gelin, RAB'be dönelim. Bizi O parçaladı, O iyileştirecek. Bizi O yaraladı, Yaramızı O saracak. **2** İki gün sonra bizi diriltecek, Üçüncü gün ayağa kaldıracak, Huzurunda yaşayalım diye. **3** RAB'bi tanıyalım, RAB'bi tanımaya gayret edelim. O tan gibi şaşmadan doğacak, Yağmur gibi, toprağı sulayan Son yağmur gibi bize gelecektir." **4** Tanrı şöyle diyor: "Ey Efrayim, ne yapayım sana? Ey Yahuda, sana ne yapayım? Sevginiz sabah sisine benzıyor, Erkenden uçup giden çiy gibi. **5** Bu yüzden sizi peygamberler aracılığıyla lime lime doğradım, Ağızmdan çıkan sözlerle öldürdüm; Yargılarım şimşek gibi ışıldıyor. **6** Çünkü ben kurbandan değil, bağlılıktan hoşlanırım, Yakmalık sunulardan çok beni tanımanızı isterim. **7** Oysa onlar Adam Kenti'nde Antlaşmaya uymadılar, Orada bana ihanet ettiler. **8** Gilat kötüük yapanların kentidir, Kan izleriyle doludur. **9** Haydut çeteleri nasıl pusuya yatarsa, Kâhinler takımı da öyle; Şekem yolunda adam öldürüyor, Rezillik yapıyorlar. **10** İsrail halkında

korkunç bir şey gördüm. Efrayim zinaya kapılmış, Kirlenmiş İsrail. **11** "Ey Yahuda, senin için de bir hasat günü saptandı. "Ne zaman halkımın durumunu düzeltmek,

7 "İsrail'e şifa vermek istesem, Efrayim'in suçları, Samiriye'nin kötülükleri ortaya çıkıyor. Çünkü hile yapıyorlar, Evlere hırsız gjiriyor, Disarda haydut çeteleri soygun yapıyor. **2** Ne var ki, düşünmüyorlar, Kötülüklerini unutmadığımı. Günahları kuşatıyor onları, Gözümün öndeler. **3** "Kralı kötülükleriyle, Önderleri yalanlarıyla sevindiriyorlar. **4** Hepsi zinaya düşkün, Yoğrulan hamur ekşiyince dek Firinci'nin ateşini karıştırmaya gerek duymadığı fırın gibi kızgınlar. **5** Kralımızın şenlik gününde, Önderler şarabin ateşinden hastalandılar, Kral da alaycılarla elele verdi. **6** Fırın gibidir yürekleri, Dolap çevirerek ona yaklaşırlar. İçin için yanar öfkeleri Gece boyunca. Alevli ateş gibi parlar Sabah olunca. **7** Hepsi fırın gibi kızındır, Yutar yöneticilerini. Bütün kralları düştü, Kimse yardıma çağrırmıyor beni. **8** "Efrayim öteki halklarla karışıyor, Çevrilmemiş pideye döndü. **9** Gücünü yabancılar yedi, Farkında değil; Saçlarına ak düştü, Farkında değil. **10** İsrail'in gururu kendine karşı tanıklık ediyor; Bütün bunlara karşın Yine de dönmemiyorlar bana, Tanrıları RAB'be, Aramıyorlar beni. **11** "Efrayim böñ, akılsız bir güvercin gibi, Ya Mısır'ı yardıma çağrıyor, Ya Asur'a gjidiyor. **12** Gittiklerinde ağım üzerlerine atacak, Gökte uçan kuşlar gibi onları yere indireceğim. Topluluklarına bildirildiği gibi, Onları yola getireceğim. **13** Vay onların haline, Çünkü benden uzaklaştılar! Felaket gelecek başlarına, Çünkü başkaldırdılar bana! Ben onları kurtarmak istiyorum, Onlara iftira ediyor bana. **14** Yürekten yakarıyorlar, Uluyorlar yataklarının üzerinde. Tahil ve yeni şarap içi kendilerini yaralıyor, Bana sırt çeviriyorlar. **15** Ben onları eğittim, bileklerine güç verdim, Onlarsa bana düzen kuruyor. **16** Dönüyorlar, Ama Yüce Olan'a değil; Kusurlu yay gibiler. Arsız dilleri yüzünden Önderleri kılıçtan geçirilecek. Mısır'da gülünç duruma düşecekler bu yüzden."

8 "Boru çalmaya hazırlan! Düşman kartal gibi dolaşıyor evimin üzerinde; Çünkü İsrail antlaşmaya uymadı, Yasama karşı çıktılar. **2** 'Ey Tanrı, Biz İsraililer seni tanıyoruz!' Diye bana yakarıyorlar. **3** İyi olanı reddettiler, Düşman kovalayacak onları. **4** Krallar atadılar bana sormadan, Önderler seçtiler benden habersiz. Altın ve gümüşleriyle yıkımlarına yol açan putlar yaptılar. **5** Ey Samiriye, atın buzağı putunu, Öfkem alevleniyor size karşı! Hiç mi temiz olamayacaksınız? **6** Çünkü bu İsrail'in iğdir. O buzağıyı bir ustá yaptı, Tanrı değildir o. Samiriye'nin buzağı putu parçalanacak. **7** Çünkü rüzgar eken kasırga biçer. Baş vermeyen büþday un vermez. Verse bile yabancılar yutacak onu. **8** "Yutuldu İsrail, Şimdi uluslar arasında kimsenin beğenmediği bir kap gibi. **9** Tek başına dolaşan yaban eşegi gibi Asur'a gittiler, Efrayim ücretli oynasalar tuttu. **10** Uluslar arasında oynasalar tatsalar da, Şimdi onları bir araya toplayacağım. Çünkü azalmaya başladılar güclü kralın baskısı altında. **11** "Efrayim günah sunusu sunmak için çok sunak yaptı, Bunlar günah işlemelerine neden oldu. **12** Yasamda pek çok şeyi onlar için yazdım, Ne var ki garipsediler bunları. **13** Bana sundukları kurbanlara gelince, Kurban kesiyor, eti kendileri yiyorlar; Oysa RAB bunu yapanlardan hoşlanmaz. Şimdi

anımsayacak suçlarını, Günahları için onları cezalandıracak; Geri dönecekler Mısır'a. **14** Çünkü İsrail Yaraticısı'nı unuttu, Saraylar yaptı; Yahuda'ya birçok kenti surlarla çevirdi, Ama ateş göndereceğim kentlerinin üstüne, Yiyip bitirsin kalelerini."

9 Ey İsrail, öteki halklar gibi sevinme,cosa! Çünkü kendi

Tanrı'na vefasızlık ederek zina ettin, Harman yerlerinin tümünde zina kazancına gönül verdin. **2** Ama harman yeri, şarap teknesi halkı doyurmayaçak, Yeni şarap umutları boşça çıkacak. **3** RAB'bin diyarında kalmayacaklar, Mısır'a dönecek Efrayim, Asur'da kirli sayılan şeyleri yiyecekler. **4** RAB'be şarap sunuları dökmeyecekler, O'nun hoşnut etmeyecek kurbanları. Kurbanları yas yemeğine dönecek, Kirli yapılacak onları yiyenlerin hepsi. Yalnız kendi karınlarını doyuracak yiyecekleri, RAB'bin Tapınağı'na girmeyecek. **5** Ne yapacaksınız dinsel bayramlarda, RAB'bin bayram gününde? **6** Yıkımdan kaçsalar bile, Mısır bir araya toplayacak onları, Mof gömemecek. Değerli gümüş eşyalarını yabanlı otlar saracak, Diken bitecek çadırlarında. **7** Onların ceza günleri geldi, Hesap günleri çattı. Bunu bilsin İsrail! Suçunuzun çokluğundan, Düşmanlığınızın büyülüyü yüzünden, Peygamber aptal, ruhsal insan deli sayıldı. **8** Peygamber Tanrım'ın yanısına Efrayim'e gözcülük eder, Ama tuzak kurulmuş bütün yollarına, Düşmanlık var Tanrı'nın Tapınağı'nda. **9** Alabildiğine yozlaştılar, Giva'da olduğu gibi. Tanrı suçlarını anımsayacak, Günahlarının cezasını verecek. **10** "İsrail çölde Bir salkım üzüm gibi geldi bana, Atalarıysa incir ağacının ilk ürünü gibi. Ama Baal-Peor'a geldiklerinde Utanç dolu puta adadılar kendilerini, Sevdikleri şey kadar iğrenç oldular. **11** Efrayim'in görkemi bir kuş gibi uçup gidecek, Ne doğum ne gebelik olacak, kimse gebe kalmayacak. **12** Çocuklarını büyütse bile, Çocuklarından edeceğim onları, Kimse kalmayıncaya dek; Evet, yay başlarına, Onları terk ettiğimde! **13** Efrayim'i, Sur Kenti gibi, Güzel bir yere kurulmuş gördüm. Ama Efrayim çocuklarını celladin önüne götürürecek." **14** Ya RAB, ver onlara ne vereceksen! Düşük yapan rahimler, sütsüz memeler ver. **15** "Gilgal'daki kötülükleri yüzünden, Nefret ettim orada onlardan. İşledikleri günahlardan ötürü, Onları evimden kovacağım. Artık sevmeyeceğim onları, Büttün önderlerini asıdır. **16** Vuruldu Efrayim, Kökleri kurudu, Meyve vermeyecekler artık. Çocuk doğursalar bile, Rahimlerinin değerli meyvelerini ölüdüreceğim." **17** Reddedecek Tanrım onları, Çünkü O'nun dinlemediler, Uluslar arasında dolaşıp duracaklar.

10 İsrail serpilen bir asmaya benzer, Meyvesini veriyor.

Meyvesi arttıkça, Sunakları da arttı. Ülkesi zenginleşikçe, Onu güzel dikili taşlarla donattı. **2** içleri yalan doldu, Şimdi suçlarının cezasını taşımalılar. RAB sunaklarını yıkarak, Dikili taşlarını yok edecek. **3** O zaman, "Kırsız kaldık" diyecekler, "Çünkü RAB'den korkmadık. Kralımız olsa bile, Ne yapabilirdi bize?" **4** Antlaşma yaparken, Boş sözler veriyor, yalan yere ant içiyorlar, Bu yüzden davalalar, sürülmüş tarladaki zehirli ot gibi boy veriyor. **5** Samiriye'de yaşayanlar Beytaven'deki inek putu yüzünden korkuya kapılacak. Halkı onun ardından yas tutacak, Onun görkemiyle coşan putperest kâhipler Oradan sürgün edildiği için dövünecek. **6** Putarmağan olarak büyük krala, Asur'a götürülecek. Efrayim rezil olacak, İsrail aldığı öğütten utanacak. **7** Samiriye, Kralıyla birlikte Su üstündeki çubuk gibi

akıp gidecek. **8** İsrail'in günü豪 olan Aven'deki puta tapılan yerler yok olacak, Sunaklarını dikenler, deve'dikenleri saracak. O zaman dağlara, "Bizi örtün!", Tepelere, "Üzerimize düşün!" diyecekler.

9 "Ey İsrail, Giva'da geçirdiğin günlerden beri Günah işledin. Orada direndiniz bana. Kötülere karşı açılan savaş Giva'da size erişemez mi? **10** İstedigim zaman onları cezalandıracıım, Çifte günahlarına bağlı oldukları zaman, Uluslar toplanacak onlara karşı. **11** Efrayim eğitilmiş inęe benzer, Buğday dövmeyi sever. Ama ben boyunduruk takacağım onun güzel boynuna. Koşum vuracağım Efrayim'in sırtına, Yahuda çift sürecek, Yakup tırmık çekecek. **12** Doğruluk ekin kendiniz için, Sevgi meyveleri biçin. Nadasa bırakığınız toprağı işleyin; Çünkü RAB'be yönelme zamanıdır, Gelip üzerinize doğruluk yağıdırıncaya dek. **13** Ama siz kötülük ektiniz, Fesat bittiniz, Yalanın meyvesini yediniz. Çünkü kendi yolunuza, Yiğitlerinizin çokluğuna güvendiniz. **14** Bu yüzden halkın arasında savaş ugultusu çıkacak, Yıkılacak bütün surlarınız, Şalman'ın savaşta Beytarvel'i yaktığı gibi. Anneler çocuklarınla birlikte yere çalınıp parçalandı. **15** Ey Beytel, sana da aynısı yapılacak, Kötülüğün büyülüyü yüzünden. Tan ağarırken İsrail Kralı büsbütün yok olacak.

11 "Çocukluğunda sevdim İsrail'i, Oğlumu Mısır'dan çağırdım.

2 Peygamberler İsrail'i çağırıdıkça, İsrail uzaklaştı onlardan. Kurban kestiler Baallar'a, Buhur yaktılar putlara. **3** Efrayim'e yürümemi ben öğrettim, Kollarıma aldım onları. Ama kendilerine şifa verenin ben olduğumu anlamadılar. **4** Onları insancıl iplerle, Sevgi bağlarıyla kendime çektim; Boyunduruklarını kaldırın biri gibi oldum, Eğilip yiyeceklerini verdim. **5** "Mısır'a dönmeyecekler, Asur kral olacak başlarına, Çünkü bana dönmek istemediler. **6** Fırıl fırıl kılıç donecek kentlerinde, Kapı sürgülerini yok edecek, Tüketecek onları düzenleri yüzünden. **7** Halkım benden uzaklaşmaya kararlı. Beni, Yüce Olan'ı çağırısal bile, Asla yüceltmeyeceğim onları. **8** "Nasıl vazgeçerim senden, ey Efrayim? Nasıl teslim ederim seni, ey İsrail? Adma'ya yaptığımı nasıl sana yaparım? Seni nasıl Sevoyim'e çeviririm? Yüreğim değişti içimde, Alevlendi acıma duygularım. **9** Kızgın öfkemi başınıza yağırmayacağım, Efrayim'i yeniden yok etmeyeceğim. Çünkü ben insan değil, Tanrı'yım, Kutsal Olan'ım aranızda, Artık öfkeyle üzerinize varmayacağım. **10** Aslan gibi kükreyen RAB'bin ardında yürüyecekler; O kükreyince titreyerek gelecek çocuklar batıdan. **11** Mısır'dan kuşlar gibi, Asur'dan güverciner gibi Titreyerek gelecekler. Eyerine oturtacağım onları" Diyor RAB. **12** Efrayim yalanla, İsrail halkı hileyle çevremi sardı. Yahuda'ya hâlâ dizginsiz, Tanrı'ya, Kutsal ve Sadık Olan'a karşı.

12 Efrayim rüzgarı güdüyor, Doğu rüzgarının ardına düşüyor

bütün gün; Yalani, zorbalığı artıyor. Asur'la antlaşma yapıyor, Mısır'a zeytinyağı gönderiyor. **2** RAB'bin davası var Yahuda'yla, Yakup soyunu izlediği yola göre cezalandıracak, Yaptıklarının karşılığını verecek. **3** Yakup ana rahminde kardeşinin topuğunu tuttu, Büyüyünde Tanrı'yla gureşti. **4** Melekle gureşip yendi, Ağladı, kutsanmak istedi. Tanrı'yi Beytel'de buldu, RAB, Her Şeye Egemen Tanrı bizimle orada konuştu, O RAB diye anılır. **6** Bu yüzden Tanrı'na dön sen, Sevgiye, adalete sarıl, Sürekli Tanrı'nı bekle. **7** Efrayim tüccardır, Hileli terazi

kullanır, Aldatmayı sever. 8 "Çok zengin oldum" diye böbürlenir, "Varlığa kavuştum, Çok emek çektim, Günah denecek bir suç bulamayacaklar bende." 9 "Ama seni Mısır'dan çıkaran Tanrı'nın RAB benim. Bayram günlerindeki gibi, Seni yine çadırlarda oturtacağım. 10 Peygamberlere de söyledim, Çok görümler sağladım, Onlar aracılıyla örnekler verdim." 11 Kötülük mü var Gilat'ta? Gerçekten degersiz bir halk! Gilgal'da siğir üstüne siğir kurban ediyorlar, Sunakları sürülmüş tarladaki taş yığınlarını andırıyor. 12 Yakup Aram'a kaçtı, İsrail bir karı için kul oldu, Koyun güttü. 13 RAB İsrail'i bir peygamber aracılıyla Mısır'dan çıkardı, Yine bir peygamber korudu onları. 14 Ama Efrayim Tanrı'yı aşırı öfkeli dardı. Rab döktükleri kanın hesabını soracak, Aşağılamalarının karşılığını verecek.

13 Efrayim konuştuğunda herkes titrerdi, Yücelmiş İsrail'de. Ama Baal'a taparak suç işleyince öldü. 2 Şimdi günah üstüne günah işliyorlar, Gümüşlerinden dökme putlar, Akıllıca tasarlanmış putlar yapıyorlar, Hepsi de usta işi. Bu insanlar hakkında, "insan kurban edenler Buzağları öpüyor!" diye konuşuluyor. 3 Bu yüzden sabah sisine, Erken uçup giden çiye, Harman yerinden savrulan saman çöpüne, Bacadan tüten dumana dönecekler. 4 "Ama seni Mısır'dan çıkaran Tanrı'nın RAB benim, Benden başka tanrı tanımayacaksın, Çünkü başka kurtarıcı yoktur. 5 Ben sana çölde, Kurak topraklarda göz kulak oldum. 6 Otlaklara sahip olunca doydular, Doyunca gurura kapıldılar; Bu yüzden unuttular beni. 7 Ben de onlara karşı bir aslan gibi olacağım, Bir pars gibi yol kenarında pusuya yatacağım. 8 Yavrularından edilmiş dişi ayı gibi Karşılara çıkışacak, Yüreklerinin zarını yırtacağım, Dişi aslan gibi onları oracıkta yiyp bitireceğim, Yabanlı bir hayvan parçalayacak onları. 9 "Ey İsrail, bana, yardımına karşı çıkmak Yıkıma uğratıyor seni. 10 Nerede seni bütün kentlerinde Kurtaracak kralın? Yöneticilerin nerede? Hani, onlar için: 'Bana bir kral ve önderler ver!' demiştin. 11 Öfkeli dardığında bir kral verdim sana, Gazaba gelince alıp götürdüm onu. 12 Efrayim'in suçu birkmiş, Günahı kayda geçmiş. 13 Doğum sancıları çeken kadının akılsız oğlundur o, Çünkü zamanı geldiğinde, Açık rahimden çıkmıyor. 14 "Onları fidyeyle kurtaracağım Ölüler diyarının elinden, Ölümden fidyeyle kurtaracağım. Felaketin nerede, ey ölüm? Yıkıcılığın nerede, ey ölüler diyarı? Hiç pişmanlık duymayacağım. (*Sheol h7585*) 15 "Kardeşleri arasında serpilip gelişse de, Doğu rüzgarı, çolden esen RAB'bin soluğu üzerine gelecek, Onun kaynağı kuruyacak, Pınarı kesilecek, Değerli eşyalarının hazinesi yağmalanacak. 16 Samiriye halkı suçunun cezasını çekecek, Çünkü Tanrı'sına başkaldırdı. Kılıçla yıkılacaklar, Yere çalınıp parçalanacak yavruları, Gebe kadınlarının karnı yarılacak."

14 Tanrı'nın RAB'be dön, ey İsrail, Çünkü suçlarından ötürü tökezledin. 2 Dualarla gidin, RAB'be dönün, O'na, "Başıyla bütün suçlarımızı" deyin, "Lütfet, kabul et bizi, Öyle ki, dudaklarınızın kurbanını sunalım. 3 Asur kurtaramaz bizi, Savaş atlarına binmeyeceğiz. Artık ellerimizle yaptığıma 'Tanrı'mız' demeyeceğiz, Çünkü öksüz sende merhamet bulur." 4 "Onların dönekliğini düzelticeğim, Gönülden seveceğim onları, Çünkü onlara karşı öfkem dindi. 5 Çiy gibi olacağım İsrail'e; Zambak gibi çiçek açacak, Lübnan sediri gibi kök salacaklar. 6 Dallanıp

budaklanacaklar, Görkemleri zeytin ağacını, Kokuları Lübnan sedirini andıracak. 7 Yine insanlar oturacak gölgesinde; Buğday gibi gelişeceğ, Asma gibi serpilecekler; Lübnan şarabı kadar ün kazanacaklar. 8 Ey Efrayim, artık ne işim var putlar? Yanıtlayacak, seninle ilgileneceğim. Yeşil çam gibi yım ben, Senin verimliliğin benden kaynaklıyor." 9 Bilge kişi kavrasın bunları, Anlayan anlasın. Çünkü RAB'bin yolları adıldır; Bu yollarda yürüdüğün, Ama başkaldıranlar bu yollarda sendeler.

Yoel

1 RAB'bin Petuel oğlu Yoel'e bildirdikleri. **2** Ey yaşlılar, dinleyin, Ülkede yaşayan herkes, kulak verin: Sizin zamanınızda ya da atalarınızın zamanında Hiç böyle bir şey oldu mu? **3** Bunu çocuklara anlatın; Çocuklarınız kendi çocuklarını, Onların çocukları da bir sonraki kuşağa anlatınsınlar. **4** Genç çekirgeden artakalan ürünü olgunlaşmış çekirge yedi, Ondan artakalanı yumurtadan yeni çıkan çekirge yedi; Ondan artakalanı da yavru çekirgeler yedi. **5** Ey sarhoşlar, aylın ve ağlayın. Ey şarap düşkünleri, tatlı şarap için ağıt yakın. Çünkü şarabınızı ağızınızdan kaptılar. **6** Güçlü ve söylemeyecek kadar büyük bir çekirge ordusu saldırdı ülkem. Aslan dişine benzer, Dişi aslanın kesici dişlerine benzer dişleri var. **7** Aşmalarımı harap ettiler, İncir ağaçlarımı mahvettiler, Kabuklarını soyup yere attılar. Soyulan dallar bembeyaz. **8** Sözlüsünü yitirip çıl kuşanın bir genç kız gibi yas tutun. **9** RAB'bin Tapınağı'na götürülecek Tahil ve şarap sunusu yok artık. RAB'be hizmet eden kâhinler yas tutuyorlar. **10** Tarlalar harap oldu, toprak acılı. Çünkü tahlil mahvoldu, Yeni şarap tükenmiş, zeytinyağı kesildi. **11** Arpa, buğday için dövünün, ey irgatlar, Ağıt yakın, ey bağcılar, Çünkü tarlaların ürünü yok oldu. **12** Aşmalar kurudu, incir ağaçları soldı; Nar, hurma, elma, bütün meye ağaçları kurudu. İnsanoğlunun sevinci yok oldu. **13** Ey kâhinler, çıl kuşanıp yas tutun. Ey sunakta hizmet edenler, ağıt yakın, Ey Tanrı'mın hizmetkârları, tapınağa gelin, Çıl içinde geceleyin. Çünkü Tanrı'nızın Tapınağı için Tahil ve şarap sunusu kalmadı. **14** Oruç için gün belirleyin, özel bir toplantı yapın; Yaşlıları ve ülkede yaşayanların tümünü Tanrı'nız RAB'bin Tapınağı'na toplayıp RAB'be yakarın. **15** Ey vahşalar olsun! Çünkü RAB'bin günü yakındır. Her Şeye Gücü Yeten'in göndereceği yıkım gibi geliyor o gün. **16** Yiyeceğimiz gözümüzün önünde yok edildi. Tanrı'mızın Tapınağı'nda sevinç ve coşku sona erdi. **17** Tohumlar kesekeşlerin altında çürüdü, Tahil yok oldu, Ambarlar boş kaldı, depolar yıkıldı. **18** Hayvanlar nasıl da inliyor! Sığır sürüleri çaresiz. Çünkü otlaqlar kurudu. Koyun sürüleri perişan oldu. **19** Ya RAB, sana yakarıyorum. Çünkü ateş otlaqları yok etti, Bütün ağaçları kavurdu. **20** Yabanlı hayvanlar bile sana sesleniyor. Çünkü akarsular kurudu, Ateş otlaqları yok etti.

2 Siyon'da boru çalın, Kutsal dağında boru sesiyle halkı uyarın. Ülkede yaşayan herkes korkudan titresin. Çünkü RAB'bin günü çok yaklaştı, geliyor. **2** Zifiri karanlık bir gün olacak, Bulutlu, koyu karanlık bir gün. Dağların üzerine çöken karanlık gibi Kalabalık ve güçlü bir çekirge ordusu geliyor. Büylesi hiçbir zaman görülmeli, Kuşaklar boyu da görülmeyecek. **3** Önlərini ateş kavuruyor, Artları alev alev. Önlərinde Aden bahçesi gibi uzanan topraklar Artlarında issız çöllere dönüyor. Hiçbir şey onlardan kurtulamıyor. **4** Atlara benzeyenler, Savaş atları gibi koşuyorlar. **5** Savaş arabalarının, anızı yiyip bitiren alevlerin Çıkarıldığı gürültüye benzer bir sesle, Savaşa hazırlanmış güçlü bir ordu gibi Sıçraya sıçraya dağları aşıyorlar. **6** Uluslar onların karşısında dehşete düşüyor; Herkesin beti benzi soluyor. **7** Yiğitler gibi saldırıyorlar, Askerler gibi surları aşıyorlar. Dosdoğru ilerliyorlar, Yollarından sapmadan. **8** İtip kakışmadan, Her biri

kendi yolundan yürüyor. Savunma hatlarını yarıp geçiyorlar, Siray bozmadan. **9** Kente doğru koşuşuyor, Surların üzerinden aşılıyorlar. Evlere tırmanıyor ve hırsız gibi Pencerelarından içeri sızılıyorlar. **10** Yeryüzü önlərinde sarsılıyor, Gökyüzü titriyor; Güneş ve ay karıyor, Yıldızların parlaklısı görünmez oluyor. **11** RAB ordusunun başında gürlüyor. Sayısızdır O'nun orduları Ve buyruğuna uyan güçtür. RAB'bin o büyük günü ne korkunçtur! O güne kim dayanabilir? **12** RAB diyor ki, "Şimdi oruç tutarak, ağlayıp yas tutarak Bütün yüreğinizle bana dönün. **13** Giysilerinizi değil, Yüreklerinizi paralayın Ve Tanrı'nız RAB'be dönün. Çünkü RAB lütfeder, acır, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir, Cezalandırmaktan vazgeçer. **14** Kim bilir, belki size acır da kararından döner. Ardında bereket bırakır. O zaman O'na tahil ve şarap sunuları sunarsınız. **15** "Siyon'da boru çalın, Oruç için gün belirleyin, özel bir toplantı yapın. **16** Halkı toplayın, topluluğu kutsal kıllın, Yaşlıları bir araya getirin. Çocukları, hatta emzikte olanları toplayın. Güvey odasından, gelin gerdeğinden çıkış gelsin. **17** Kâhinler, RAB'bin hizmetkârları, Tapınağın girişyle sunak arasında aylaşıp, 'Ya RAB, halkın esirge' diye yalvarırlar. 'Mirasın olan halkın aşıqlanmasına izin verme, Uluslar onunla alay etmesin. Halklar arasında neden, Onların Tanrısı nerede? denisin?" **18** O zaman RAB halkına acıyp ülkesini esirgeyecek. **19** Halkına şöyle yanıt verecek: "Bakin, size tahil, yeni şarap Ve zeytinyağı vereceğim, Bnlara doyacaksınız. Artık ulusların sizi aşıqlamasına izin vermeyeceğim. **20** Kuzeyden gelen çekirge ordusunu sizden uzaklaştıracağım, Kurak ve issiz bir ülkeye süreceğim. Önden gidenleri Lut Gölü'ne, Arkadan gelenleri Akdeniz'e süreceğim. Leşleri kokacak, Kokuları göklere yükselecek. Çünkü korkunç şeyler yaptılar. **21** "Ey toprak, korkma, sevinçle koş! Çünkü RAB büyük işler yaptı. **22** Ey kır hayvanları, korkmayın! Çünkü otlaqlar yeşeriyor. Ağaçlar meyvelerini yükleniyor, İncir ağaçları, aşmalar ürünlerini veriyor. **23** Ey Siyon halkı, Tanrı'nız RAB'de sevinç bulun, coşun. İlk yağmur大小 size tam ölçüsüyle veriyor; Daha önce olduğu gibi, ilk ve son yağmurları yağdırıyor. **24** Harman yeri tahilla dolacak. Şarap ve zeytinyağı tekneleri taşıacak. **25** Üzerinize gönderdiğim büyük çekirge ordusunun, Olgunlaşmış ve yumurtadan yeni çıkmış çekirgenin, Yavrunun ve genç çekirgenin Size kaybettirdiği yılları geri vereceğim. **26** Bol bol yiyp doyacak Ve sizin için harikalar yaratın Tanrı'nız RAB'bin adını öveceksiniz. Halkım bir daha utandırılmayacak. **27** Bileceksiniz ki, İsrail halkın arasındayım, Tanrı'nız RAB benim, başka biri yok. Halkım bir daha utandırılmayacak." **28** "Ondan sonra bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim. Öğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Yaşlılarınız düşler, Gençleriniz görümler görecektir. **29** O günler kadın, erkek kollarınızın üzerine de Ruhum'u dökeceğim. **30** Göklerde ve yeryüzünde, Kan, ateş ve duman sütunlarından belirtiler göstereceğim. **31** RAB'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce Güneş kararacak, ay kan rengine dönecek. **32** O zaman RAB'bi adıyla çağırın herkes kurtulacak. RAB'bin dediği gibi, Siyon Dağı'nda ve Yeruşalim'de kurtulup Sağ kalanlar arasında RAB'bin çağıracağı kimseler olacak."

3 "O günler Yahuda ve Yeruşalim halkını Sürgünden geri getirdiğimde, **2** Bütün ulusları toplayıp Yehoşafat Vadisi'ne

indireceğim. Mirasım olan İsrail halkını Uluslar arasına dağıttıkları ve ülkem bölüştükleri için Onları orada yargılayacağım. **3** Çünkü halkın için kura çektiler, Erkek çocukları fahişelere ücret olarak verdiler. İçtikleri şaraba karşılık kızları sattılar. **4** Ey Sur, Sayda ve bütün Filist halkı, Bana yapmak istediğiniz nedir? Neye karşılık vermeye çalışıyorsunuz? Eğer karşılık verirseniz, Karşılığını çarçabuk ödettirim size. **5** Altınımı, gümüşümü alıp Değerli eşyalarımı tapınaklarınıza götürdünüz. **6** Yahuda ve Yeruşalim halkını Topraklarından uzaklaştırmak için Grekler'e sattınız. **7** Göreceksiniz, onları, sattığınız yerde Harekete geçiriceğim. Onlara yaptığınızı kendi başınıza getireceğim. **8** Oğullarınızı, kızlarınızı Yahuda halkına sattıracağım. Onları uzak bir ulusa, Sabalılar'a satacaklar." RAB böyle diyor. **9** "Uluslararası arasında şunu duyurun: Savaşa hazırlınan, yiğitlerinizi harekete geçirin. Bütün savaşçılarınız toplanıp saldırıyla geçsin. **10** Saban demirlerinizi Çekiçe dövüp kılıç yapın, Bağcı bıçaklarınızı mızrak yapın. Güçsüz olan 'Güçlüyüm' desin. **11** Ey çevredeki uluslar, Tez gelin, bir araya toplanın. Ya RAB, yiğitlerini oraya indir. **12** Uluslar harekete geçip Yehoşafat Vadisi'nde toplansınlar. Çünkü çevredeki bütün ulusları Yargılamak için orada olacağım. **13** Salın orakları, ekinler olgunlaştı. Gelin, üzümleri çığneyin, Sıkma çukuru üzümle dolu, şarap tekneleri taşıyor. Ulusların kötülükleri bu denli çoktur." **14** Kalabalıklar, Yargı vadisini dolduran nice kalabalıklar... Yargı vadisinde RAB'bin günü yaklaştı. **15** Güneş ve ay kararlıyor, Yıldızların parıltısı görünmez oluyor. **16** RAB Siyon'dan kükreyecek, Yeruşalim'den gürleyecek. Gök ve yer sarsılacak. Ama RAB kendi halkı için siğınak, İsraililer için kale olacak. **17** "O zaman bileceksiniz ki, Siyon'da, kutsal dağında oturan Tanrıınız RAB benim. Yeruşalim kutsal olacak; Yabancılar bir daha orayı ele geçiremeyecek. **18** "O gün dağlardan Tatlı şarap damlayacak; Tepelerde süt, Yahuda derelerinde su akacak. RAB'bin Tapınağı'ndan çıkan bir pınar Şittim Vadisi'ni sulayacak. **19** "Ama Mısır viraneye, Edom issız çöle dönecek. Çünkü Yahudalların ülkesine saldırdı Suçsuz insanların kanını döktüler. **20** Oysa Yahuda sonsuza dek yaşayacak. Yeruşalim kuşaktan kuşağa sürecek. **21** Akan kanların öcünü alacağım, Suçluyu cezasız bırakmayacağım." RAB Siyon'da oturur.

Amos

1 Tekoalı koyun yetiştircilerinden Amos'un sözleri. Uzziya'nın Yahuda, Yehoaş oğlu Yarovam'ın İsrail Kralı olduğu günlerde, depremden iki yıl önce Amos İsrail ile ilgili görümler gördü. **2** Şöylededi: "RAB Siyon'dan kükürüyor, Yeruşalim'den gürlüyor. Yas tutuyor çobanların otlaqları, Karmel Dağı'nın dorukları kuruyor." **3** RAB şöyle diyor: "Şamlılar'ın cezasını kaldırımayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Demir düvenelerle Gilat halkını dövdüler. **4** Bu yüzden Hazaël'in evine ateş yağıdıracağım, Yakıp yok edecek Ben-Hadat'ın saraylarını. **5** Şam'ın kapı sürgüsünü kıracağım, Söküp atacağım Aven Vadisi'nde oturanı, Beyteden'de elinde asıyla dolaşanı; Kır'e sürgün edilecek Aram halkı." RAB şöyle diyor: "Gazzeliler'in cezasını kaldırımayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Edomlular'a teslim etmek için Bütün halkı sürgün ettiler. **7** Bu yüzden Gazze surlarına ateş yağıdıracağım, Yakıp yok edecek saraylarını. **8** Söküp atacağım Aşdot'a oturani, Aşkelon'da elinde asıyla dolaşanı, Elimin tersini göstereceğim Ekon'a, Yok olacak Filistiler'in sağ kalanları!" Egemen RAB böyle diyor. **9** RAB şöyle diyor: "Surlular'ın cezasını kaldırımayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Bütün halkı Edomlular'a teslim edip sürdürüler, Dostluk antlaşmasını anımsadılar. **10** Bu yüzden Sur Kenti'nin surlarına ateş yağıdıracağım, Yakıp yok edecek saraylarını." **11** RAB şöyle diyor: "Edomlular'ın cezasını kaldırımayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Kılıçla kovaladılar kardeşlerini, Acıma nedir bilmediler; Hep yırtıcıydı öfkeleri, Sonsuza dek sürdür gazapları. **12** Bu yüzden Teman'a ateş yağıdıracağım, Yakıp yok edecek Bosra saraylarını." **13** RAB şöyle diyor: "Ammonlular'ın cezasını kaldırımayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Sınırlarını genişletmek için Gilatlı gebe kadınların karınlarını yardılar. **14** Bu yüzden Rabba surlarını tutuşturacağım, Savaş günü çığlıklarla, Kasırga günü fırtınayla Ateş yakıp yok edecek saraylarını. **15** Krallarıyla görevlileri, Hepsi sürgüne gidecek." RAB böyle diyor.

2 RAB şöyle diyor: "Moavlılar'ın cezasını kaldırımayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Edom Kralı'nın kemiklerini Kireçleşinceye dek yaktılar. **2** Bu yüzden Moav'a ateş yağıdıracağım, Yakıp yok edecek Keriyot saraylarını. Kargaşa, savaş naraları, Boru sesleri arasında ölecek Moav halkı. **3** Söküp atacağım içinden yöneticisini, Öldüreceğim onunla bütün görevlilerini." RAB böyle diyor. **4** RAB şöyle diyor: "Yahudalılar'ın cezasını kaldırımayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Reddettiller yaşamı, Kurallarima uymadılar; Yalancı putlar saptırdı onları, Atalarının da izlediği putlar. **5** Bu yüzden Yahuda'ya ateş yağıdıracağım, Yakıp yok edecek Yeruşalim saraylarını." **6** RAB şöyle diyor: "İsrailliler'in cezasını kaldırımayacağım, Çünkü günah üstüne günah işlediler, Doğruyu para için, Yoksulu bir çift çarık için sattılar. **7** Onlar ki, Yoksulun başını toz toprak içinde çiğner Ve mazlumun hakkını bir yana iterler. Baba oğul aynı kızla yatarak Kutsal adımı kirletirler. **8** Her sunağın yanına, Rehin alınan giysilerin üzerine uzanır, Tanrıları'nın Tapınağı'nda Ceza karşılığı alınan şarabı içerler. **9** Ama ben onların önünde Amorlular'ı yok ettim; Sedir ağaçları

kadar boylu, Meşe kadar güçlü olsa da, Yukarıdan meyvesini, Aşağıdan kökünü kuruttum. **10** Sizi Mısır'dan ben çıkardım, Amor topraklarını sahipleniniz diye Çölde kırk yıl size yol gösterdim. **11** Oğullarınızdan peyamberler, Gençlerinizden bana adamış kişiler atadım. Doğru değil mi, ey İsrailliler?" RAB böyle diyor. **12** "Sizse bana adamış kişilere şarap içirdiniz Ve peyamberlere, 'Peygamberlik etmeyin!' Diye buyruk verdiniz. **13** Tahıl yüklü araba toprağı nasıl ezerse, İşte ben de siz söyle ezeceğim. **14** Hızlı koşan kaçamayacak, Güçlü gücünü gösteremeyecek, Yiğit canını kurtaramayacak, **15** Okçu yerini koruyamayacak, Ayağı tez olan uzaklaşamayacak, Atlı canını kurtaramayacak, **16** En yürekli yiğitler bile O gün silahlarını bırakıp kaçacak." RAB böyle diyor.

3 Ey İsrailliler, kulak verin RAB'bin size, Mısır'dan çıkardığı halka söyledişi şu sözler: **2** "Yeryüzündeki bütün halklar arasından yalnız sizin tanınız, Bu yüzden suçlarınızı karşılıksız bırakımayacağım." **3** İki kişi anlaşmadan birlikte yürü mü? **4** Avı olmayan aslan ormanda kükre mi? Bir şey yakalamadıkça genç aslan ininde homurdanır mı? **5** Tuzak kurulmamışsa, Yerdeki kapana kuş düşer mi? İçine bir şey düşmedikçe Kapan yerden fırlar mı? **6** Kentte boru çalınır da halk korkmaz mı? RAB'bin onayı olmadan bir kentin başına felaket gelir mi? **7** Gerçek şu ki, Egemen RAB kulu peygamberlere Sırrını açmadıkça bir şey yapmaz. **8** Aslan kükre de kim korkmaz? Egemen RAB söyler de kim peygamberlik etmez? **9** Aşdot ve Mısır saraylarına duyurun: "Samiriye dağlarında toplanın" deyin, "Kentin ortasındaki büyük kargaşayı, içindeki baskıyı görün." **10** RAB, "Onlar doğruluk nedir bilmiyorlar" diyor, "Saraylarına zorbalık ve çapul yapılmışlar." **11** Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, "Düşman kuşatmakta ülkenizi, Saraylarınızı yağmalayacak, güçsüz kılacak sizi." **12** RAB şöyle diyor: "Bir çoban aslanın ağızındaki hayvanın iki bacağını Ya da kulağının parçasını nasıl kaparsa, Samiriye'de sedir köşelerine, Divan yastıklarına Kurulan İsrailliler de öyle kurtarılacak. **13** Dinleyin ve Yakup soyunu uyarın." Egemen RAB, Her Şeye Egemen Tanrı konuşuyor: **14** "İsanlarından ötürü İsrail'i cezalandırdığım gün, Beytel'in sunaklarını da yok edeceğim. Kesilip yere düşecek sunağın boynuzları. **15** Hem kişilik hem yazlık evi vuracağım, Yok olacak fildişi evler, Son gelecek büyük evlerin." RAB böyle diyor.

4 Ey sizler, Samiriye Dağı'ndaki Başan inekleri, Yoksula baskı yapan, Mazlumu ezen, Beylerine, "Getir de içelim!" diyen hanımlar! Kulak verin şu sözler: **2** Egemen RAB kutsallığı üstüne ant içerek şöyle dedi: "İste geliyor o günler; Sizi et kancalarıyla, En son kalanlarınızı balık çengelleriyle götürecekleri günler. **3** Her biriniz karşınızda gedikten çıkacak, Harmon'a atılıcaksınız." RAB böyle diyor. **4** "Beytel'e gelip günah işleyin, Gilgal'a gelip daha da günah işleyin! Her sabah kurbanlarınızı, Üç günde bir de ondalıklarınızı getirin. **5** Şükran sunusu olarak mayali ekmeğin yakın, Gönülden verdığınız sunuları açıklayıp duruyun! Çünkü bundan hoşlanıyzısunuz, ey İsrailliler." Egemen RAB böyle diyor. **6** "Bütün kentlerinizde aşıltan nefesiniz koktu, Bulunduğunuz her yerde size kıtlık verdim, Yine de bana dönmediniz." RAB böyle diyor. **7** "Hasat mevsimine daha üç ay varken, Sizden yağmuru da esirgedim. Bir kente yağmur

yağdirdim, Öbürüne yağıdımadım. Bir tarla yağmur aldı, Öteki almayıp kurudu. 8 Su bulmak için Kent kent sersemce dolaştınız; Suya doyamadınız, Yine de bana dönmediniz." RAB böyle diyor. 9 "Samelye ve küfle sizi cezalandırdım, Mahvettim bağlarınızı, bahçelerinizi, İncir ve zeytin ağaçlarınızı çekirge yedi, Yine de bana dönmediniz." RAB böyle diyor. 10 "Mısır'da olduğu gibi Aranızda salgın hastalık gönderdim, Kılıçtan geçirdim yiğitlerinizi, Atlarınızı düşmanlarınıza verdim, Ordugahınızın pis kokusunu burunlarınıza doldurdum; Yine de bana dönmediniz." RAB böyle diyor. 11 "Sodom ve Gomora'yı altüst ettiğim gibi, Altüst ettim içindenbazlarını. Ateşten kurtarılan yanık odun parçasına döndünüz, Yine de yöneldiniz bana." RAB böyle diyor. 12 "Bu yüzden sana şunu yapacağım, ey İsrail. Yapacaklarım için Tanrı'ı karşılamaya hazırlan, ey İsrail!" 13 Çünkü dağlara biçim veren, Rüzgarı yaratan, düşüncelerini insana bildiren, Şafağı karanlığa çeviren, Dünyanın yüksek yerlerine ayak basan işte O'dur, O'nun adı RAB, Her Şeye Egemen Tanrı'dır.

5 Ey İsrail halkı, kulak ver, Üzerine yakacağım ağıttın sözlerine: 2 "Düştü erden kız İsrail, Bir daha kalkamaz, Serilmiş kendi toprağına, Kaldırın yok." 3 Bu yüzden Egemen RAB söyle diyor: "Bin kişiyle savaşa çıkan kentin Yüz adamı sağ kalacak, Yüz kişiyle çıkanın On adamı kalacak İsrail halkına." 4 Bu yüzden RAB İsrail halkına söyle diyor: "Bana yönelin, yaşarsınız; 5 Beytel'e gitmeyin, Gilgal'a girmeyin, Beer-Şeva'ya geçmeyin, Çünkü Gilgal halkı kesinlikle sürgün edilecek, Beytel bir hiç olacak." 6 RAB'be yönelin, yaşarsınız, Yoksa Yusuf soyunda bir ateş gibi parlar, Beytel'i yakıp yok eder. Yangını söndürecek kimse çıkmaz. 7 Ey adaleti acı pelinotuna çevirenler, Doğruluğu yere çalanlar! 8 Ülker ve Oryon takımıyıldılarını yaratan, Zifiri karanlığı sabaha çeviren, Gündüzü geceyle karartan, Deniz sularını çağırıp Yeryüzüne dökenin adı RAB'dır. 9 Kaleyi anısızın yıkar, Surlu kenti yerle bir eder. 10 Mahkemedede kendilerini azarlayandan nefret ediyor, Doğru konusandan iğreniyorlar. 11 Yoksulu ezdığınız, Ondan zorla buğday kopardığınız için Yaptığınız yontma taş evlerde oturmuyacak, Diktiğiniz güzel bağların şarabını içmeyeceksiniz. 12 Çünkü isyanlarınızın çok, Günahlarınızın sayısız olduğunu biliyorum, Ey doğru kişiye baskı yapan, Rüşvet alan, Mahkemedede mazlumun hakkını yiyenler! 13 Bu yüzden susmak düşer akıllı insana Böyle bir zamanda, Çünkü zaman kötüdür. 14 Kötülükle değil, iyiliğe yönelin ki yaşayacınız; Böylece dedığınız gibi, RAB, Her Şeye Egemen Tanrı sizinle olur. 15 Kötülükten nefret edin, iyiliği sevin, Mahkemedede adaleti koruyun. Belki RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Yusuf'un soyundan sağ kalanlara lütfeder. 16 Bu yüzden RAB, Her Şeye Egemen Tanrı Rab söyle diyor: "Bütün meydanlarda çığlık kopacak, Sokaklarda inim inim inleyecekler; İrgatları yas tutmaya, Ağıtçıları feryat etmeye çağıracaklar. 17 Bütün bağlarda çığlık kopacak, Çünkü ben aranızdan geleceğim." RAB böyle diyor. 18 Vay başına, RAB'bin gününü özleme bekleyenler! Niçin özlüyorsunuz RAB'bin gününü? O gün aydınlichkeit değil, karanlık olacak. 19 Nasıl ki, biri aslanın önden kaçar da karşısına aya çıkar, Evine döner, elini duvara dayar da elini yılan sokar. 20 RAB'bin günü aydınlichkeit değil, karanlık olmayacağı mı? Hem de zifiri karanlık, Bir parıltı bile yok. 21 RAB söyle

diyor: "İğreniyor, tiksiniyorum bayramlarınızdan, Hoşlanmıyorum dinsel toplantılarınızdan, 22 Yakmalık ve tahil sunularınızı Bana sunsanız bile kabul etmeyeceğim, Besili hayvanlarınızdan sunacağınız Esenlik sunularına dönüp bakmayacağım. 23 Uzak tutun benden egzilerinizin gürültüsünü, Çenklerinizin sesini dinlemeyeceğim. 24 Bunun yerine adalet su gibi, Doğruluk ırımkı gibi sürekli aksın. 25 "Ey İsrail halkı, çölde kırk yıl boyunca Bana mı kurbanlar, sunular sundunuz? 26 Gerçekte kralınız Sakkut'u, putunuz Kayvan'ı, Kendiniz için yaptığınız ilahın yıldızınızı taşıdınız. 27 Bu yüzden sizi Şam'in ötesine süreceğim." RAB böyle diyor, O'nun adı Her Şeye Egemen Tanrı'dır.

6 Vay başına Siyon'daki kayıgsızların, Samiriye Dağı'nda kendilerini güvende sananların, İsrail halkın başvurduğu Önder ulusun tanınmış insanların! 2 Kalne Kenti'ne gidin de görün, Oradan büyük Hama'ya geçirin, Filistiller'in Gat Kenti'ne inin, Sizin bu krallıklarınızdan daha mı iyiler? Toprakları sizinkinden daha mı geniş? 3 Ey sizler, kötü günü uzak sanan, Zorbalık tahtını yaklaştırırlar. 4 Ey sizler, fildiği süslü yataklara uzananlar, Sedirlere serilenler, Seçme kuzular, besli buzağılar yiyenler, 5 Çenk eşliğinde türkү söyleyenler, Davut gibi beste yapanlar, 6 Tas tas şarap içenler, Yağların en güzelini sürünenler, Yusuf'un yıkımına kederlenmeyenler! 7 Bu yüzden şimdî bunlar Sürgüne gideceklerin başını çekerler; Sona erecek sedire serilenlerin cümbüsü. 8 Egemen RAB başı üzerine ant içti, Her Şeye Egemen Tanrı RAB söyle diyor: "Yakup'un gururundan iğreniyor, Saraylarından tiksiniyorum. Bu yüzden içindeki her şeyle kenti Düşmana teslim edeceğim." 9 Eğer bir evden on kişi kalmışsa, Onlar da oleecek. 10 Ölünün akrabası yakmak için cesedi evden almaya gelince, Evdekine, "Yanında kimse var mı?" diye soracak, O da, "Hayır!" yanıtını alıncá, "Sus!" diyecek, "RAB'bin adı anılmamalı." 11 Çünkü RAB buyuyor, Büyük ev toza, Küçük ev küle dönecek. 12 Atlar kaya üzerinde koşar mı? Kimse denizde öküzle çift sürer mi? Ama siz adaleti zehire, Doğruluk meyvesini pelinotuna çevirdiniz. 13 Sizler, Lo-Devar Kenti'ni alındıktı diye sevinenler, "Karnayı'ı kendi bileğimizle ele geçirmemiş mi?" diyenleriniz. 14 "İşte bu yüzden, ey İsrail halkı, Üzerinize bir ulus göndereceğim" Diyor Her Şeye Egemen Tanrı RAB, "Levo-Hamat'tan Arava Vadisi'ne kadar ezecekler sizi."

7 Egemen RAB bana şunu gösterdi: Kralın payına düşen otlar biçimmişti. Otlar yeniden yeşermeye başlarken RAB sürüyle çekirge yaratıyordu. 2 Çekirgeler ülkeyedeki yesil bitkileri yiip bitirince: "Ey Egemen RAB, lütfen halkını bağısla!" dedim, "Yakup soyu buna nasıl dayanır? Zaten küçük bir halk!" 3 Bunun üzerine RAB düşüncesini değiştirdi. "Gerçekleşmeyecek bu" dedi. 4 Egemen RAB bana şunu gösterdi: Baktım, Egemen RAB halkını cezalandırmak için ateşi çagyırdı. Ateş enginleri yakıp tüketti, karayı yakıp tüketmeye başladı. 5 O zaman, "Ey Egemen RAB, lütfen dur!" dedim, "Yakup soyu buna nasıl dayanır? Zaten küçük bir halk!" 6 Bunun üzerine RAB düşüncesini değiştirdi. Egemen RAB, "Bu da gerçekleşmeyecek" dedi. 7 Başka bir görümde şunu gösterdi bana: Baktım, Rab çekül kullanılarak örmüş dümdüz bir duvarın yanında duruyor; elinde bir çekül var. 8 RAB, "Ne görüyorsun, Amos?" diye sordu.

Ben de, "Bir çekül" dedim. Bunun üzerine Rab, "İşte, halkım İsrail'in ortasına da bir çekül koyacağım" dedi, "Bir daha onları esirgemeyeceğim. 9 "Yok olacak İshak soyunun tapınma yerleri, Yıkılacak İsrail'in kutsal yerleri, Kılıçla yürüyeceğim Yarovam soyunun üstüne." 10 Beytel'deki Kâhin Amatsya, İsrail Kralı Yarovam'a haber gönderip şöyle dedi: "Amos İsrail'in göbeğinde sana düzen kurdu. Ülke onun bunca sözünü kaldırıramaz. 11 Çünkü Amos diyor ki, "Yarovam kılıçla öldürülecek, İsrail halkı kesinlikle ülkesinin dışına, Sürgüne gönderilecek." 12 Bunun üzerine Amatsya Amos'a, "Çek git, ey bilici!" dedi, "Yahuda'ya kaç. Ekmeğini orada kazan. Orada peygamberlik et. 13 Bir daha Beytel'de peygamberlik etme. Çünkü burası kralın kutsal yeri, krallık tapınağıdır." 14 Amos, "Ben ne peygamberdim ne de peygamber oğluydum" diye karşılık verdi, "Yalnızca şiir yetiştirdim. Yabanıl incir ağaçlarına bakardım. 15 RAB beni sürünenin ardından aldı. 'Git, halkın İsrail'e peygamberlik et' dedi. 16 Şimdi kulak ver RAB'bin sözlerine: "'İsrail'e karşı peygamberlik etme, İshak soyuna karşı konuşma!' diyorsun. 17 Bu yüzden RAB şöyle diyor: 'Karın kente fahişe olacak, Oğulların, kızların kılıçtan geçirilecek. Ölçü ipiyle paylaşılmak toprağın, Sen ise kırıcı sayılan toprakta can vereceksin. İsrail halkı kesinlikle ülke dışına, Sürgüne gönderilecek."

8 Egemen RAB bana şunu gösterdi: Baktım bir sepet olgun meyve. 2 Bana, "Ne görüyorsun, Amos?" diye sordu. "Bir sepet olgun meyve" diye yanıtladım. Bunun üzerine RAB, "Halkım İsrail'in sonu geldi" dedi, "Bir daha onları esirgemeyeceğim. 3 O gün saraydaki türküler yas çığıtlarına dönecek." Egemen RAB, "Her yer atılmış cesetlerle dolacak, sessizlik hükümlü sürecek" diyor. 4 Dinleyin bunu, ey yoksulu çiğneyenler, Ülkedeki mazlumları yok edenler! 5 Diyorsunuz ki, "Yeni Ay Töreni geçse de tahlimizi satsak, Şabat Günü geçse de buğdayımızı satışa çıkarsak. Ölçeği küçültüp fiyatı yükseltsek, Hileli tartsı kullanıp 6 Yoksulları gümüş, Mazlumları bir çift çarık karşılığında satın alsak. Buğday yerine süprüntüsünü satsak."

7 Yakup soyunun gurur duyduğu RAB kendi başı üstüne ant içti: "Onların yaptıklarının hiçbirini asla unutmayacağım. 8 Bu yüzden yer sarsılmayacak mı, Üzerinde yaşayan herkes yas tutmayacak mı? Bütün yer Nil gibi yükselecek, Kabarıp yine ineceğ Mısır'ın ırmağı gibi." 9 "O gün" diyor Egemen RAB, "Öğleyin günüşi batıracağım, Güpegündüz yeryüzünü karartacağım. 10 Bayramlarınızı yasa, Bütün eziplerinizi ağıta döndürecekim. Her bele çul kuşattıracığım, Her basın saçını yolduracağım. O günü biricik oğulun ardından tutulan yasa çevirecek, Sonunu acı getireceğim. 11 "İşte günler geliyor, Ülkeye kılık göndereceğim" Diyor Egemen RAB, "Ekmek ya da su kitiliği değil, RAB'bin sözlerine susamışlık göndereceğim. 12 RAB'bin sözünü bulmak için İnsanlar denizden denize, Kuzeyden doğuya dek dolaşacak, Oraya buraya koşacak, ama bulamayacaklar. 13 O gün güzel kızlar, Yiğitler susuzluktan bayılacak. 14 Samiriye tanrıçası Aşima üzerine ant içenler, 'Ey Dan, senin ilahının başı üzerine' Ve, 'Beer-Şeva ilahının başı üzerine' diyenler Düşecek ve bir daha kalkmayacak."

9 Rab'bi gördüm, Sunağın yanında duruyordu. "Sütun başlıklarına vur, Eşikler sarsılsın" dedi, "Başlıklar insanları

başında parala. Sağ kalanları kılıçtan geçireceğim. Kaçan, kurtulan olmayacak, 2 Ölüler diyarını delip girseler, Elimi uzatıp onları çıkaracağım. Göklere çıksalar, Onları oradan indireceğim. (Sheol h7585) 3 Karmel Dağı'nın doruklarına gizlenseler, Artlarına düşüp onları yakalayacağım. Gözümün önünden uzağa, denizin dibine girseler, Orada yılana buyruk vereceğim, Onları sokacak. 4 Düşmanlarında sürgün edilseler, Orada kılıça buyruk vereceğim, Onları bicecek. Gözümü üzerinden ayırmayacağım, Ama iyilik için değil, kötülük için." 5 Rab, Her Şeye Egemen RAB Yere dokununca yer erir, Üzerinde yaşayan herkes yasa bürünür, Bütün yeryüzü Nil gibi kabarrı, Mısır'ın ırmağı gibi yine alçalar. 6 Yukarı odalarını gökyüzünde yapan, Kubbesini yeryüzünde kuran, Denizin sularını çağırıp yeryüzüne döken O'dur; Onun adı RAB'dır. 7 "Ey İsraililer, Benim için Küşlular'dan ne farkınız var?" Diyor RAB. "İsraililer'i Mısır'dan, Filistililer'i Kaftor'dan, Aramlılar'ı Kır'den çıkaran ben değil miyim? 8 "İşte, Egemen RAB'bin gözleri Bu günahlı krallığın üzerindedir. Onu yeryüzünden söküp atacağım, Ancak Yakup soyunu büsbütün yok etmeyeceğim" Diyor RAB. 9 "İşte buyruk vereceğim, Bütün uluslar arasından İsrail'i kalburla eler gibi eleyeceğim, Bir çaklı bile yere düşmeyecek. 10 Halkımın arasındaki bütün günahlilar, 'Kötülükle bizi bulmaz, bize erişmez' diyenler Kılıçtan geçirilecek." 11 "O gün Davut'un yıkık çardağını yeniden kuracağım, Gediklerini kapayacak, Yıkık yerlerini onaracağım, Onu eskisi gibi yapacağım, 12 Öyle ki, Edomlular'ın sağ kalanlarını, Bana ait olan bütün ulusları sahiplensinler." Bunu yapacak olan RAB böyle diyor. 13 "İşte, günler geliyor" diyor RAB, "Çift suren orakçya, Üzüm basan ekin ekene erişecek, Dağlardan tatlı şarap damlayacak, Bütün tepelerden akacak. 14 Sürgün halkın İsrail'i geri getireceğim, Yıkık kentleri onarıp orada yaşayacaklar, Bağlar dikip şarabını içecekler, Bahçeler yapıp meyvesini yiyecekler. 15 Onları topraklarına dikeceğim, Bir daha sökülmeyecekler Kendilerine verdığım topraktan." Tanrıınız RAB böyle diyor.

Ovadya

1 Ovadya'nın görüşü. Egemen RAB'bin Edom için söylediğleri: RAB'den bir haber aldık: Uluslara gönderdiği haberci, "Gelin, Edom'la savaşalım!" diyor. **2** Edom'a, "Bak, seni uluslar arasında küçük düşüreceğim, Herkes seni hor görecek" diyor. **3** "Kaya kovuklarında yaşayan, Evini yükseklerde kuran sen! Yüreğindeki gurur seni aldı. İçinden, 'Beni kim yere indirebilir?' diyorsun. **4** Kartal gibi yükselsen de, Yuvarı yıldızlar arasında kursan da, Oradan indireceğim seni" diyor RAB. **5** "İhrsizler ya da haydutlar gece sana gelselerdi, Yalnızca gereksindiklerini çalmazlar mıydı? Üzüm toplayanlar başına girseydi, Birkaç salkım bırakmazlar mıydı? Ama seni ne felaketler bekliyor; **6** Esav'ın her şeyi yağmalanacak, Gizli hazineleri ortaya çıkarılacak. **7** Seninle antlaşma yapanların hepsi Seni toprağından sürecek. Gündendiğin insanlar Seni aldatıp yenilgiye uğratacak, Ekmeğini yiyenler sana tuzak kuracak Ve sen farkına varmayacaksın bile." **8** RAB diyor ki, "O gün Edom'un bilge adamlarını, Esav'ın dağlarındaki bilgiçleri yok edeceğim. **9** Ey Teman, yiğitlerin öyle bir korkuya kapılacak ki, Esav'ın dağlarında bulunanların hepsi Kiyima uğrayıp yok olacak. **10** "Yakup soyundan gelen kardeşlerine Yaptığın zorbalıktan ötürü utanca boğulacak Ve sonsuza dek yok olacaksın. **11** Çünkü yabancılar onların malını mülkünü yağmaladıkları gün Uzakta durup seyrettin. Öteki uluslar kapılarından içeri girip Yeruşalim için kura çektilerinde Sen de onlardan biri gibi davrandın. **12** Yahudalı kardeşlerinin o kötü gününden Zevk almamalydın. Başlarına gelen yıkıma sevinmemeli, Sıkıntıları içinde onlarla alay etmemeliydin. **13** Halkım felakete uğradığı gün Kente girmemeliydin, O gün halkın ugradığı kötüükten zevk almamalı, Malını mülküń ele geçirmeye kalkmamalydın. **14** Kaçmaya çalışanları öldürmek için Yol ağzında durmamalı, O sıkıntılı günde kurtulanları Düşmana teslim etmemeliydin." **15** "RAB'bin bütün ulusları yargılayacağı gün yaklaştı. Ey Edom, ne yaptıysan sana da aynısı yapılacak. Yaptıkların kendi başına gelecek. **16** Ey Yahudalılar, kutsal dağında nasıl içtiyseniz, Bütün uluslar da öyle içeceklər. İçip içip yok olacaklar, Hiç var olmamış gibi." **17** "Ama kurtulanlar Siyon Dağı'nda toplanacak Ve orası kutsal olacak. Yakup soyu da mirasına kavuşacak. **18** Yakup soyu ateş, Yusuf soyu alev, Esav soyu anız olacak. Onları yakıp yok edecekler. Esav soyundan kurtulan olmayacak." RAB böyle diyor. **19** Yahudalılar'dan Negev halkı Esav'ın dağlarını; Şefela halkı Filist bölgесini; Yahudalılar'ın tümü Efrayim ve Samiriye topraklarını; Benyaminliler Gilat'ı mülk edinecekler. **20** Kenan'dan sürülmüş olan İsraili savaşçılar Sarefat'a kadar uzanan toprakları, Sefarat'taki Yeruşalimli sürgüler de Negev'deki kentleri mülk edinecekler. **21** Halkı kurtaranlar Esav'ın dağlarını yönetimleri altına almak için Siyon Dağı'na çıkacaklar ve egemenlik RAB'bin olacak.

Yunus

1 RAB bir gün Amitay oğlu Yunus'a, "Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve halkın uyar" diye seslendi, "Çünkü kötülükleri önume kadar yükseldi." **3** Ne var ki, Yunus RAB'bin huzurundan Tarşış'e kaçmaya kalkmıştı. Yafa'ya inip Tarşış'e giden bir gemi buldu. Ücretini ödeyip gemiye bindi, RAB'den uzaklaşmak için Tarşış'e doğru yola çıktı. **4** Yolda RAB şiddetli bir rüzgar gönderdi denize. Öyle bir fırtına koptu ki, gemi neredeyse parçalanacaktı. **5** Gemiciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına yalvarmaya başladı. Gemiyi hafifletmek için yükleri denize attılar. Yunus ise teknenin ambarına inmiş, yatıp derin bir uykuya dalmıştı. **6** Gemi kaptanı Yunus'un yanına gidip, "Hey! Nasıl uyursun sen?" dedi, "Kalk, tanrına yalvar, belki halimizi görür de yok olmazız." **7** Sonra denizciler birbirlerine, "Gelin, kura çekelim" dediler, "Bakalım, bu bela kimin yüzünden başımıza geldi." Kura çektiler, kura Yunus'a düştü. **8** Bunun üzerine Yunus'a, "Şöyledi!" dediler, "Bu bela kimin yüzünden başımıza geldi? Ne iş yapıyorsun sen, nereden geliyorsun, nerelisin, hangi halka mensupsun?" **9** Yunus, "İbrani'yim" diye karşılık verdi, "Denizi ve karayı yaratan Göklerin Tanrısi RAB'be taparım." **10** Denizciler bu yanıt karşısında dehşete düştüler. "Neden yaptın bunu?" diye sordular. Yunus'un RAB'den uzaklaşmak için kaçtığını biliyorlardı. Daha önce onlara anlatmıştı. **11** Deniz gittikçe kuduruyordu. Yunus'a, "Denizin dinmesi için sana ne yapalım?" diye sordular. **12** Yunus, "Beni kaldırır denize atın" diye yanıtladı, "O zaman sular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya benim yüzümden yakalandınız." **13** Denizciler karaya dönmek için küreklerle asıldılar, ama başaramadılar. Çünkü deniz gittikçe kuduruyordu. **14** RAB'be seslenerek, "Ya RAB, yalvarıyoruz" dediler, "Bu adamin canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir adamin ölümünden bizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi istedığını yaptın, ya RAB." **15** Sonra Yunus'u kaldırır denize attılar, kuduran deniz sakınleşti. **16** Bu olaydan ötürü denizciler RAB'den öyle korktular ki, O'na kurbanlar sundular, adaklar adadılar. **17** Bu arada RAB Yunus'u yutacak büyük bir balık saçıldı. Yunus üç gün üç gece bu balığın karında kaldı.

2 Yunus balığın karnından Tanrı RAB'be şöyle dua etti: **2**
"Ya RAB, sıkıntı içinde sana yakardım, Yanıtladın beni.
Yardım istedim ölüler diyarının bağırdan, Kulak verdin sesime.
(Sheol h7585) **3** Beni engine, denizin ta dibine fırlattın. Sular
sardı çevremi. Azgın dalgalar geçti üzerinden. **4** "Huzurundan
kovuldum" dedim, 'Yine de göreceğim kutsal tapınağını.' **5** Sular
boğacak kadar kuşattı beni, Çevremi enginler sardı, Yosunlar
dolaştı başıma. **6** Dağların köklerine kadar battım, Dünya
sonsuza dek sürgüldendi arkamdan; Ama, ya RAB, Tanrım,
Canımı sen kurtardin çukurdan. **7** Solüğüm tükenince seni
andım, ya RAB, Duam sana, kutsal tapınağına eristi. **8** Değersiz
putlara tapanlar, Vefasızlık etmiş olurlar. **9** Ama sükranalı kurban
sunacağım sana, Adağımı yerine getireceğim. Kurtuluş senden
gelir, ya RAB!" **10** RAB balığa buyruk verdi ve balık Yunus'u
karaya kustu.

3 RAB Yunus'a ikinci kez şöyle seslendi: **2** "Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve sana söyleyeceklerimi halka bildir." **3** Yunus RAB'bin sözü uyarınca kalkıp Ninova'ya gitti. Ninova öyle büyük bir kentti ki, ancak üç günde dolaşılabilirdi. **4** Yunus kente girip dolaşmaya başladı. Bir gün geceince, "Kırk gün sonra Ninova yıkılacak!" diye ilan etti. **5** Ninova halkı Tanrı'ya inandı. Oruç ilan ederek büyüğünden küçüğüne hepsi çula sarındı. **6** Ninova Kralı olanları duyunca, tahtından kalkıp kaftanını çıkardı; çula sarınarak küle oturdu. **7** Ardından Ninova'da şu buyruğu yayımladı: "Kral ve soyluların buyruğudur: Hiçbir insan ya da hayvan –ister şişir, ister davar olsun– ağızına bir şey koymayacak, otlamayacak, içmeyecek. **8** Bütün insanlar ve hayvanlar çula sarınsın. Herkes var gücüyle Tanrı'ya yakararak kötü yoldan, zorbalıktan vazgeçsin. **9** Belki o zaman Tanrı fikrini değiştirip bize acır, kızgın öfkesinden döner de yok olmaz." **10** Tanrı Ninovalılar'ın yaptıklarını, kötü yoldan döndüklerini görünce, onlara acıdı, yapacağına söyledişi kötülükten vazgeçti.

4 Yunus buna çok gücenip öfkeliendi. **2** RAB'be şöyle dua etti: "Ah, ya RAB, ben daha ülkemdeyken böyle olacağımı söylemedim mi? Bu yüzden Tarşış'e kaçmaya kalktım. Biliyordum, sen lütfeden, acıyan, tez öfkelenmeye, sevgisi engin, cezalandırmaktan vazgeçen bir Tanrı'sın. **3** Ya RAB, lütfen şimdi canımı al. Çünkü benim için ölmek yaşamaktan iyidir." **4** RAB, "Ne hakla öfkeleniyorsun?" diye karşılık verdi. **5** Yunus kentten çıktı, kentin doğusundaki bir yerde durdu. Kendisine bir çardak yaptı, gölgесinde oturup kentin başına neler geleceğini görmek için beklemeye başladı. **6** RAB Tanrı Yunus'un üzerine gölge salacak, sıkıntısını gidererek bir keneotu sağladı. Yunus buna çok sevindi. **7** Ama ertesi gün şafak sökerken, Tanrı'nın sağladığı bir bitki kurdu keneotunu kemirip kuruttu. **8** Güneş doğunca Tanrı yakıcı bir doğu rüzgarı estirdi. Yunus başına vuran güneşten bayılmak üzereydi. Ölümü dileyerek, "Benim için ölmek yaşamaktan iyidir" dedi. **9** Ama Tanrı, "Keneotu yüzünden öfkelenmeye hakkın var mı?" dedi. Yunus, "Elbette hakkım var, ölesiye öfkeliyim" diye karşılık verdi. **10** RAB, "Keneotu bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu" dedi, "Sen emek vermediğin, büyütmediğin bir keneotuna acıivorsun da, **11** ben Ninova'ya, o koca kente acımayayım mı? O kentte sağını solundan ayırt edemeyen yüz yirmi bini aşkin insan, çok sayıda hayvan var."

Mika

1 Yahuda kralları Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında RAB Moresetli Mika'ya, Samiriye ve Yeruşalim'e ilgili olarak bir görümde şunu bildirdi: **2** Ey halklar, hepiniz duyun; Ey dünya ve bütün içindekiler, dinleyin. Egemen RAB kendi kutsal tapınağından size karşı tanıklık edecek. **3** İşte, RAB yerinden çokip gelecek, Yeryüzüne inip dağ doruklarında yürüyecek. **4** Dağlar O'nun önünde ateş karşısında eriyen balmumu gibi eriyerek, Vadiler, bayır aşağı akan sular gibi yarılacek. **5** Bütün bunlar Yakupoğulları'nın isyanı Ve İsrail halkın günahları yüzünden olacak. Yakupoğulları'nın isyanından kim sorumlu? Samiriye değil mi? Yahuda'daki putperestlikten kim sorumlu? Yeruşalim değil mi? **6** Bu yüzden RAB, "Samiriye'yi kirdiği taş yığınına, Bağ dikilecek yere çevireceğim" diyor, "Taşlarını vadide döküp temellerini açacağım. **7** Bütün putları parçaparça edilecek, Tapınaklarındaki fahişelere verilen armağanlar yakılacak. Samiriye'nin bütün putlarını yok edeceğim. Fahişelerin ücretiyle topladığıarmağanlar Yine fahişelere ücret olacak." **8** Ben Mika, bundan ötürü ağılayıp ağıt yakacağım, Çırçiplak, yalınayak dolaşacağım. Çakal gibi uluyup baykuş gibi öteceğim. **9** Çünkü Samiriye'nin yaraları onmaz. Yahuada da aynı sona uğramak üzere. Halkının yaşadığı Yeruşalim'in kaplarına dayandı yıkım. **10** Bunu Gat'a duyurmayın, Ağlamayın sakın! Beytofra'da toz toprak içinde yuvarlanın. **11** Ey Şafir halkı, Çırplak ve utanç içinde geçip git. Saanan'da yaşayanlar kentlerinden çıkmayacaklar, Beytesel halkı yaşı tutacak. Kesecik sizden yardımını. **12** Marott'a yaşayanlar kurtulmayı sabırsızlıkla bekliyor. Çünkü RAB'bin gönderdiği felaket Yeruşalim'in kaplarına dayandı. **13** Ey Lakiş'te oturanlar, atlari koşun arabalara. Siyon Kenti'ni günaha ilk düşüren siz oldunuz. Çünkü İsrail'in isyanını örnek alınız. **14** Bundan ötürü Moreşet-Gat'a veda armağanları vereceksiniz. İsrail kralları Akziv Kenti'nden boşuna yardım bekleyecek. **15** Ey Mareşa'da yaşayanlar, RAB kentinizi ele geçirecek olanı üzərinize gönderecek. İsrail'in yüce önderleri Adullam'daki mağaraya sığınacak. **16** Sevgili çocuklarınız için saçlarınızı yoluñ kazıyan. Akbabalar gibi kafalarınızın keli görünsün. Çünkü çocukların sizden alınıp sürgüne götürülecek.

2 Yatarken fesat ve kötülük tasarlayanların vay haline! Ortalık ağırınca tasarladıklarını yaparlar. Çünkü güçleri buna yeter. **2** Göz diktikleri tarlaları zorla alır, evlere el koyarlar. Birini evinden, bir başkasını mirasından ederler. **3** Bu nedenle RAB bu halka söyle diyor: "Bakin, size öyle bir bela hazırlıyorum ki, Bundan yanınızı kurtaramayacaksınız. Öyle amansız bir zaman gelecek ki, Başınız dik yürüyemeyeceksiniz. **4** O gün sizinle alay edecekler. Sizin için şu acıklı ezgiyi söyleyecekler: 'Büsbüttün mahvolduk! RAB halkımızın varını yoğunu başkalarına bölüşütürüyor, Topraklarımızı hainlere dağıtıyor.'" **5** Bu nedenle, ülkeyi kurayla bölüştürme zamanı gelince RAB'bin topluluğunda sizden kimse bulunmayacak. **6** İnsanlar, "Peygamberlik etmeyein" diyorlar, "Bu konularda peygamberlik etmemeli. Utandırılmayacağız." **7** Ey Yakupoğulları, böyle konuşulsun mu? "RAB'bin sabrı mı tükeindi acaba? O böyle şeyler yapar mı? Benim sözlerim doğru yolda yürüyenin yarına değil mi?" diyor

RAB, **8** "Daha dün halkım düşman gibi ayaklandı. Savaştan dönenlerin, kayısızca öünüüzden geçenlerin sırtından Güzel giysilerini sıyırp alırsınız. **9** Halkımın kadınlarını rahat evlerinden kovar, Çocuklarını yüce huzurumdan yoksun bırakırsınız. **10** Kalkıp gิดin, dinlenme yeriniz değil burası! Murdarlığınız yüzünden bu yer korkunç biçimde yıkılacak. **11** Yalancı, aldatıcı biri gelip, 'Size şarap ve içkiden söz edeyim' dese, Bu halk onu peygamber kabul edecek." **12** "Ey Yakupoğulları, Elbette hepini bir araya getireceğim. İsrail'in geride kalanlarını elbette toplayacağım. Ağıldaki davar gibi, Otlaktaki sürü gibi bir araya getireceğim sizleri. Topraklarınız insanlarla dolacak." **13** Tanrı yolu açıp halkın önünden gidecek. Kent kapılarını kırıp dışarı çıkacaklar. Kralları olan RAB önlerinden gidecek.

3 Dedim ki, "Ey Yakupoğulları'nın önderleri, İsrail halkın yöneticileri, Dinleyin! Adil olmanız gerekmey mi? **2** Siz ki iyiden nefret eder, kötüyü seversiniz. Halkımın derisini yüler, etini kemijinden sıyrırsınız. **3** Halkımın derisini yüler, etini yersiniz. Kemiklerini kırar, Tencerede, kazanda haslanacak et gibi doğrarsınız." **4** Gün gelecek RAB'be yakaracaklar. Ama O yanıtlamayacak, Yüzünü onlardan gizleyecek. Çünkü kötülük yaptılar. **5** RAB diyor ki, "Ey halkımı saptıran peygamberler, Sizi doyuranlara esenlik diler, Doyurmayanlara savaş açarsınız. **6** Bu nedenle üzerinize görüşsüz geceler çökecek. Karanlıktan fal bakamayacaksınız. Ey peygamberler, güneşin batacak, günümüz kararacak. **7** Bilciler utandırılacak. Rezil olacak falcılar. Utançtan yüzlerini örtecekler. Çünkü Tanrı'dan yanıt gelmeyecek." **8** Ama Yakupoğulları'na isyanlarını, İsrail halkına günahlarını bildirmek için Ben RAB'bin Ruhu'yla, güçle, Adalet ve cesaretle donatıldım. **9** Adaletten nefret eden, Doğuları çarpitan ey Yakupoğulları'nın önderleri Ve İsrail halkın yöneticileri, iyi dinleyin: **10** Siyon'u kan dökerek, Yeruşalim'i zorbalıkla bina ediyorsunuz. **11** Önderleri rüşvetle yönetir, Kâhinleri ücretle öğretir, Peygamberleri para için falcılık eder. Sonra da, "RAB bizimle birlikte değil mi? Başımıza bir şey gelmez" diyerek RAB'be dayanmaya kalkışırlar. **12** Siyon tarla gibi sürelecek sizin yüzünüzden. Taş yığınına dönecek Yeruşalim. Tapınağın kurulduğu dağ Çalılarla kaplanacak.

4 RAB'bin Tapınağı'nın kurulduğu dağ, Son günlerde dağların en yucesi, Tepelerin en yükseği olacak. Oraya akın edecek halklar. **2** Birçok ulus gelecek, "Haydi, RAB'bin Dağı'na, Yakup'un Tanrı'sının Tapınağı'na çıkalım" diyecekler, "O bize kendi yolunu öğretsin, Biz de O'nun yolundan gidelim. Çünkü yasa Siyon'dan, RAB'bin sözü Yeruşalim'den çıkacak." **3** RAB halklar arasında yargıçlık edecek, Uzaklardaki güçlü ulusların anlaşmazlıklarını çözecek. İnsanlar kılıçlarını çekile dövüp saban demiri, Mızraklarını bağıcı bıçağı yapacaklar. Ulus ulusa kılıç kaldırımayacak, Savaş eğitimi yapmayacaklar artık. **4** Herkes kendi asmasının, inci ağacının altında oturacak. Kimse kimseyi korkutmayacak. Bunu söyleyen, Her Şeye Egemen RAB'dır. **5** Bütün halklar ilahlarının izinden gitse bile, Biz sonsuza dek Tanrıımız RAB'bin izinden gideceğiz. **6** "Gün gelecek, düşküñü, sürgüne gönderip ezdiğim halkı Bir araya getireceğim" diyor RAB, **7** "Düşküñü yaşatacak, Uzaklara sürülenleri güçlü bir ulus yapacağım. Onları Siyon Dağı'nda bugünden sonsuza dek

ben yöneteceğim.” 8 Ve sen, sürünen gözcü kulesi olan ey Siyon Kenti'nin doruğu, Eski egemenliğine kavuşacaksın. Ey Yeruşalim, krallığını yeniden elde edeceksin. 9 Neden öyle hiçkira hiçkira ağılıyorsun şimdî? Doğuran kadın gibi neden acı çekiyorsun? Kralın olmadığı için mi, Öğütçün öldüğü için mi? 10 Doğuran kadın gibi ağrı çek, acıyla kıvrın, ey Siyon halkı. Şimdi kentten çıkış kırkıda konaklayacaksın. Babil'e gidecek, Orada özgürlüğe kavuşacaksın. RAB seni orada kurtaracak düşmanlarının elinden. 11 Ama şimdî birçok ulus sana karşı birleşti. “Siyon murdar olsun, Başına gelenleri gözlerimizle görelim” diyorlar. 12 Ne var ki, RAB'bin ne düşündüğünü bilmiyorlar, O'nun tasarılarını anlamıyorlar. RAB onları harman yerinde dövülen buğday demetleri gibi Cezalandırmak için topladı. 13 RAB şöyle diyor: “Ey Siyon halkı, kalk ve harmanı döv. Çünkü seni demir boynuzlu, Tunç tınaklı boğalar kadar güçlü kılacağım. Birçok halkı ezip geçecek, Zorbalıkla elde ettikleri serveti, zenginlikleri bana, Yeryüzünün sahibi olan Rab'be adayacaksın.”

5 Ey ordular kenti, şimdî ordularını topla. Çevremizi sardılar, İsrail'i yönetenin yanağına değnekle vuracaklar. 2 Ama sen, ey Beytlehem Efrata, Yahuda boyları arasında öneşimsiz olduğun halde, İsrail'i benim adıma yönetecek olan senden çıkışacak. Onun kökeni önceszîlige, zamanın başlangıcına dayanır. 3 Bu yüzden onu doğuracak olan kadın doğurana dek RAB İsrailileri' duşmanlarına teslim edecek. Sonra öbür soydaşları İsraililer'e katılacak. 4 O gelince, halkın RAB'den aldığı güçle Tanrı RAB'bin görkemli adına yönetecek. Halk güvenlik içinde yaşayacak. Çünkü bütün dünya onun büyülüğünü kabul edecek. 5 Halkına esenlik getirecek. Asurlular ülkemize saldırıp Kalelerimizi ele geçirince, Onlara karşı çok sayıda önder çıkaracağız. 6 Asur topraklarını kılıçla, Nemrut'un topraklarını yalın kılıçla yönetecekler. Ülkemize saldırıp sınırlarımızdan içeri girecek olan Asurlular'dan Bizi bu önderler kurtaracak. 7 Yakup'un soyundan geride kalanlar, Birçok halkın arasında RAB'bin gönderdiği çiy gibi, Kimseye dayanmadan, kimsenin onayını beklemeden Ottarı sulayan sağanak yağmurları gibi olacaklar. 8 Orman hayvanları arasında aslan ne ise, Davar sürülerini paralayıp dağıtan, kurtulma fırsatı vermeyen genç aslan ne ise, Yakup'un soyundan geride kalanlar da uluslararası arasında, Halkların ortasında öyle olacaklar. 9 Ey İsraililer, düşmanlarınızı yeneceksiniz. Karşılılarınızın hepsi ortadan kalkacak. 10 RAB diyor ki, “O gün atlarınızı elinizden alacak, Savaş arabalarınızı yok edeceğim. 11 Ülkenizdeki kentleri yıkacak, Bütün kalelerini yerle bir edeceğim. 12 Büyü yapma gücünü kiracağım, Aranızda falcı kalmayacak. 13 Putlarınızı, dikili taşlarınızı kaldırıp atacağım. Ellerinizle yaptığıınız putlara artık tapmayacaksınız. 14 Aşera putlarınızı söküp atacağım, Yerde bir edeceğim kentlerinizi. 15 Söz dinlemeyen ulusları öfke ve gazapla cezalandıracığım.”

6 RAB'bin söylediğine kulak verin: Kalkın, davanızı dağların önünde dile getirin. Tepeler duysun sesinizi. 2 Ey dağlar ve yeryüzünün sarsılmaz temelleri, RAB'bin suçlamasını dinleyin. Çünkü RAB halkından davacı, İsrail'den şikayetçi. 3 “Ey halkım, sana ne yaptım?” diyor RAB, “Sana nasıl yük oldum,

yanıtla. 4 Seni Mısır'dan ben çıkardım, Ben kurtardım seni kölelik diyarından. Sana öncülük etsinler diye Musa'yı, Harun'u, Miryam'ı ben gönderdim. 5 Ey halkım, Moav Kralı Balak'ın neler öğütlediğini, Beor oğlu Balam'ın onu nasıl yanıtladığını animsası. Şittim'den Gilgal'a dek olup biteni an. Sizleri nasıl kurtardığımı o zaman anlayacaksın.” 6 RAB'bin önüne ne ile çıkıyorum, Yüce Tanrı'ya nasıl tapinayım? O'nun önüne yakmalık sunuya mı, Bir yanında danaya mı çıksam? 7 Binlerce koç sunsam, Zeytinyağından on binlerce dere akıtsam, RAB hoşnut kalır mı? Suçuma karşılık ilk oğlumu, İşlediğim günah için bedenimin ürününü versem olur mu? 8 Ey insanlar, RAB iyi olanı size bildirdi; Adil davranışınızdan, sadakatı sevmenizden Ve alçakgönüllülük yolunda yürümenizden başka Tanrıınız RAB sizden ne istedî? 9 Dinleyin! RAB kente sesleniyor. O'nun adından korkmak bilgeliktir. Diyor ki, “Ey halk ve kent meclisi, dinleyin. 10 Kötü adamların evleri Haksızca kazanılmış servetlerle dolu, Bilmiyor muyum sanyorsunuz? Eksik ölçek lanetlidir. 11 Hileli terazi kullanan, Torbasında eksik ağırlıklar olan adamı nasıl aklayayım? 12 Kentin zenginleri zorba, Halkı da yalancıdır. Dillerinden aldatıcı sözler döküller. 13 Günahlarınızdan ötürü yıkınızı, Mahvınızı hazırladım bile. 14 Yiyecek, ama doymayacaksınız. Açı kalacak karınız, Biriktireceksiniz, ama saklayamayacaksınız. Koruyabildiğinizi kılıçla yok edeceğim. 15 Ekecek, ama biçemeyeceksiniz. Zeytin ezecek, ama yağını sürünmeyeceksiniz. Üzümü sıkacak, ama şarabını içemeyeceksiniz. 16 Kral Omri'nin buyruklarına, Ahav soyunun kötü adetlerine uydugunuz, Onların törelerini izlediğiniz için sizi utanca boğacağım, yıkıma uğratacağım. Halkım olarak aşagılanmaya dayanmak zorunda kalacaksınız.”

7 Vay halime benim! Yazın meye toplandıktan Ve bağbozumundan artakalan üzümler alındıktan sonra Tek bir salkım bulamayan adam gibiyim. Canım turfanda inciri nasıl da çekiyor! 2 Ülkede Tanrı'ya sadık kul kalmadı. İnsanlar arasında dürüst kimse yok. Herkes kan dökmek için pusuda. Kardeş kardeşe tuzak kuruyor. 3 Kötülük yapmakta elleri ne becerikli! Önderler armağan istiyor, yargıçlar rüştü alıyor. Güçlüler her istediklerini zorla yapıyor, Düzen üstüne düzen kuruyorlar. 4 En iyileri çali çırıldan degersiz, En dürüstleri dikenli çitten beterdir. Ama peygamberlerinin uyardığı gibi, Cezalandırıacakları gün geldi çattı. Şaşkınlık içindeler şimdi. 5 İnanmayın komşunuza, Dostunuza güvenmeyin. Koynunuzda yatan karınızı yanında bile Siki tutun ağızınızı. 6 Çünkü oğul babasına saygısızlık ediyor, Kız annesine, gelin kaynanaşına karşı geliyor. İnsanın düşmanı kendi ev halkıdır. 7 Ama ben umutla RAB'be bakıyor, Kurtarıcım olan Tanrı'yi bekliyorum. Duyacak beni Tanrı. 8 Halime sevinme, ey düşmanım! Düşsem de kalkarım. Karanlıkta kalsam bile RAB bana ışık olur. 9 RAB'be karşı günah işlediğim için, O'nun öfkesine dayanmamalıyım. Sonunda davamı savunup hakkımı alacak, Beni işığa çıkaracak, adaletini göreceğim. 10 Düşmanım da görecék ve utanç içinde kalacak. O düşman ki, “Hani Tanrı RAB nerde?” diye soruyordu bana. Onun düşüşünü gözlerimle göreceğim. Sokaktaki çamur gibi ayak altında eğnenecək. 11 Ey Yeruşalim, Surlarının onarılacağı, Sınırlarının genişleteleceği gün gelecek. 12 Halkımızdan olanlar o gün Asur'dan Mısır'a,

Mısırdan Fırat'a kadar uzanan topraklardan, Denizler arasında, dağlar arasında kalan topraklardan sana gelecekler. **13** Ama ülke, içinde yaşayanların yaptığı kötülıklar yüzünden viraneye dönecek. **14** Ya RAB, mirasın olan Ve Karmel'in ortasındaki ormanda ayrı yaşayan sürünen, halkın Değneğinle güt. Geçmişte olduğu gibi, Başan'da ve Gilat'ta beslensinler. **15** Bizi Mısır'dan çıkardığın günlerdeki gibi, Harikalar yarat halkın için. **16** Uluslar bunu görünce Yapıtları bunca zorbalıktan utanacaklar. Elleriyle ağızlarını kapayacak, kulaklarını tikayacaklar. **17** Yılanlar gibi, sürüngenler gibi toprak yalayacak, Titreyerek sığınaklarından kaçacaklar. Ey Tanrıımız RAB, dehşet içinde sana dönecek Ve senden korkacaklar. **18** Senin gibi suçları silen, Kendi halkından geride kalanların isyanlarını bağışlayan başka tanrı var mı? Sonsuza dek öfkeli kalmazsun, Çünkü merhametten hoşlanırsın. **19** Bize yine acıယaksın, Çığneyeceksin suçlarımızı ayak altında. Bütün günahlarımıza denizin dibine atacaksın. **20** Geçmişte atalarımıza ant içtiğin gibi, Yakup'un ve İbrahim'in torunları olan bizlere de Verdiğin sözü tutacak ve sadık kalacaksın.

Nahum

1 Ninova ile ilgili bildiri, Elkoşlu Nahum'un görünümü anlatan kitaptır. **2** RAB kıskanç, öç alıcı bir Tanrı'dır. Öç alır ve gazapla doludur. Hasımlarından öç alır, Düşmanlarına karşı öfkesi sürekli dir. **3** RAB tez öfkelenmez ve çok güçlüdür. Suçlunun suçunu asla yanına koymaz. Geçtiği yerde kasırgalar, firtinalar kopar. O'nun ayaklarının tozudur bulutlar. **4** Bir buyrukla kurutur denizi, Kurutur bütün irmakları. Solar Başan'ın, Karmel Dağı'nın yeşillikleri Ve Lübnan'ın çiçekleri. **5** Dağlar RAB'bin önünde titrer, Erir tepeler. Yer sarsılır önünde. Dünya ve üzerinde yaşayanların tümü titrer. **6** O'nun gazabına kim karşı durabilir, Kim dayanabilir kızgın öfkesine? Ateş gibi dökülür öfkesi, Kayalar parçalıca eder. **7** RAB iyidir, Sığınaktır sıkıntı yanında. Korur kendisine sıçınanları. **8** Ama Ninova'yı azgın sellerle yok edecek, Düşmanlarını kararlılıkla sürecek. **9** RAB'be karşı neler tasarlarsanız, Hepsini yok edecek. İkinci kez kimse karşı koyamayacak. **10** Birbirine dolaşmış dikenler gibi, Kuru anız gibi, Yanıp biteceksiniz, ey ayyaşlar. **11** Ey Ninova, RAB'be karşı kötülük tasarılayan, Şer öğütleyen kişi senden çıktı. **12** RAB diyor ki, "Asurlular güçlü ve çok olsalar bile, yok olup gidecekler. Ey halkım, seni sıkıntıya soktuysam da, bir daha sokmayacağım. **13** Şimdi boyunduruşunu parçalayıp üzerindeki bağları koparacağım." **14** RAB, "Artık soyunu südürecek torunları olmasın" Diye buyurdu, ey Ninova. "Tanrılarının tapınağındaki oyuma ve dökme putları yok edeceğim" diyor. "Mezarını hazırlayacağım. Çünkü sen aşağılkısun." **15** İşte, müjde getirenin ayakları dağları aşip geliyor, Size esenlik haberini getiriyor. Ey Yahudililer, bayramınızı kutlayın, Adak sözünüzü yerine getirin. O kötü ulusun istillasına uğramayacaksınız bir daha. Çünkü o büsbütün yok edildi.

2 Saldırı altındasın, ey Ninova, surlarını koru, Yolu gözle, belini doğrult, topla bütün gücünü. **2** Çünkü RAB Yakup'un soyunu İsrail'in eski görkemine kavuşturacak; Düşmanları onları perişan edip asımlarını harap etmiş olsa bile. **3** Askerlerinin kalkanları kırkırmızı, Yiğitler allar kuşanmış. Savaş arabalarının demirleri hazırlık günü nasıl da parıldıyor! Çam mızrakları sallanıyor havada. **4** Sokaklardan fırtına gibi geçiyor savaş arabaları, Meydanlardan koşuyorlar her yöne, Şimşek gibi seğirtiyorlar. Görünüşleri meşalelerden farksız. **5** Ninova Kralı topluyor seçkin askerlerini, Ama sendeliyorlar yolda. Saldırınlar kent surlarına doğru seğirtiyor, Siperler kuruluyor. **6** Irmakların kapıları açıldı Ve yerle bir oldu saray. **7** Tanrı'nın dediği oldu, soyup götürdüler kenti. Güvercinler gibi inliyor kadın köleler, Göğüslerini döverecek. **8** Kaçıp gidiyor Ninova halkı, Boşalan bir havuzun suyu gibi, "Durun, durun!" diye bağırlıyorlar, Ama geri dönüp bakan yok. **9** Yağmalayan altınını, gümüşünü, Yok servetinin sonu. Her tür değerli eşyaya dolup taşıyor. **10** Yıkıldı, yerle bir oldu, viraneye döndü Ninova. Eriyor yürekler, Büklüyor dizler, titriyor bedenler, Herkesin beti benzi soluyor. **11** Aslanların inine, Yavru aslanların beslendiği yere ne oldu? Aslanla düşisinin ve yavrularının korkusuzca gezindiği yere ne oldu? **12** Aslan, yavrularına yetecek kadarnı avladı, Dişileri için avını boğazladı. Mağarasını avladıklarıyla, İnini kurbanlarıyla doldurdu. **13** Her

Şeye Egemen RAB, "Sana karşıyı"m" diyor, "Yakacağım savaş arabalarını, Dumanları tütecek. Genç aslanlarını kılıç yiyp tüketeceğ. Yeryüzünde av bırakmayacağım sana Ulaklarının sesi işitmeyecek artık."

3 Elleri kanlı kentin vaz haline! Yalanla, talanla dolu. Yağmalamaktan geri kalımyor. **2** Kamçı şaklamaları, tekerlek gürültüleri, Koşan atlar, sarsılan savaş arabaları, **3** Saldırınlar atlılar, çakan kılıçlar, Parıldayan mızraklar, yığın yığın ölüler... Sayısız ceset. Yürüken ayaklar takılıyor ölülere. **4** Her şey o alımlı, büyülü fahişenin sınırsız ahlaksızlığından oldu. Fahişeliğle ulusları, büyüleriyle halkları kendine tutsak etti. **5** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Sana karşıyı, ey Ninova! Savuracağım eteklerini yüzüne. Uluslara çıplaklığını, Halklara ayıp yerlerini göstereceğim. **6** Seni pislikle sıvayıp rezil edeceğim. Dehşetle seyreden herkes seni. **7** Seni kim görse kaçacak. 'Harabeye döndü Ninova' diyecekler, 'Kim dövünecek onun için? Nereden bulalım onu avutacak birilerini?' **8** Sen No-Amon'dan daha mı üstünsün? O kent ki, kanallar arasındaydı, Suya çevrelenmişti, Kalesi Nil Irmağı, surlarıysa sulardı. **9** Kuş ve Misir onun sınırsız gücünün kaynağıydı. Püt ve Luv da yandaşlarıydı. **10** Öyleyken tutsak düştü, halkı sürüldü. Yavruları köşe başlarında parçalıca edildi. Soyluları için kura çekildi, Zincire vuruldu ileri gelenleri. **11** Aacyla kendinden geçecekse, ey Ninova, Düşmanlarından korunacak yer arayacaksın. **12** Senin kalelerin incir ağacının ilk olgunlaşan meyvesi gibidir. Bir silkeleyişte yiyeceklerin ağızına düşecekler. **13** Askerlerine bak! Kadın gibi hepsi. Kapıların ardına kadar düşmana açık. Ateş yiyp bitirmiş kapı sürgülerini. **14** Kuşatma vakti için su biriktir kendine, Savunmayı güçlendir. Tuğla yapmak için kili çiğne, Kalıpları hazırla. **15** Orada ateş seni yiyp bitirecek, Kılıç seni kesip bicecek. Genç çekirgelerin yiyp bitirdiği ekin gibi yok olacaksın. Çekirgeler gibi, genç çekirgeler gibi çoğalmalısun. **16** Tüccarlarının sayısı gökteki yıldızlardan çok. Ama düşmanların genç çekirgeler gibi ülkeyi talan edip gidecekler. **17** Koruyucularına görevlilerin serin günlerde duvarlara konan çekirgeler gibidir, Güneş doğunca uçup kayıplara karışan çekirge sürüsü gibi. **18** Ey Asur Kralı, yöneticilerin öldü, Uyudu sonsuza dek soyluların. Halkın dağlara dağıldı. Onları toplayacak kimse yok. **19** Uğradığın felaketten kurtuluş yok, yaraların ölümcül. Başına gelenleri duyanlar sevinçle el ovuşturuyorlar. Çünkü dimmeye vahşetinden kim kaçabildi ki?

Habakkuk

1 Peygamber Habakkuk'a bir görüşmde verilen bildiridir. **2** Ya RAB, ne zamana dek seni yardıma çağıracağım, Beni duymuyor musun? "Zorbalık var" diye haykırıyorum sana, Ama kurtarmıyorsun! **3** Buncu kötüluğu bana neden gösteriyorsun, Nasıl hoş görürsin bunca haksızlığı? Nereye baksam şiddet ve zorbalık var. Kavgaların, çekişmelerin sonu gelmiyor. **4** Bu yüzden yasa işlemez oldu, Bir türlü yerini bulmuyor hak. Kötüler doğruları kıskacalı alırlar Ve böylece adalet sapırlılar. **5** "Bakin öbür uluslara, Gördüklerinize büsbütün şasacaksınız. Sizin gününüzde öyle işler yapacağım ki, Anıtsaların inanmayacaksınız. **6** Başkalarına ait toprakları ele geçirmek için Dünyanın dört yanına yürüyen o acımasız ve saldırgan ulusu, Kıldaniler'i güçlendireceğim. **7** Dehşetli ve korkunçturlar, Gururlu ve başlarına buyrukurlar. **8** Parstan çevikir atlari, Açı kurttan daha azgın. Atlıları yeri deşerek geliyor uzaklardan, Avına saldırın kartal gibi uçuyorlar, **9** Yağmalamak için geliyor hepsi. Orduları çöl rüzgarı gibi ilerliyor Ve kum gibi tutnak topluyorlar. **10** Küçümüşyorlar kralları, Yöneticilerle alay ediyorlar. Dudak bükyorlar bütün surlu kentlere, Önerilere toprak yiyp onları ele geçiriyorlar. **11** Rüzgar gibi geçip gidiyorlar. Bu suçu adamların ilahları kendi güçleridir." **12** Ya RAB, kutsal Tanrı, Öncesizlikten beri var olan sen değil misin? Sen ölmeyeceksin. Ya RAB, bizi yargılamak için Kıldaniler'i mi seçtin? Ey siğnağımız, onlara mı verdin cezalandırma yetkisini? **13** Kötüye bakamayacak kadar safır gözlerin. Haksızlığı hoş göremezsin. Öyleyse nasıl hoş görürsin Bu hain adamları? Doğrular kötülere yem olurken Neden susuyorsun? **14** İnsanları denizdeki balıklara, Yöneticiden yoksun sürüngenlere çevirdin. **15** Kıldaniler onları olayla, aña, Serpme aña tutar gibi tutuyor Ve sevinç çıplıkları atıyorlar. **16** Kurban kesiyorlar añalarına bu yüzden. Kendilerine lezzetli ve bol yiyecek sağlayan aña için buhur yakıyorlar. **17** Ağlarını durmadan boşaltmaya, Ulusları acımasızca öldürmeye devam edecekler mi?

2 Nöbet yerinde, gözcü kulesinde durayım, Bakayım RAB bana ne diyecek, Yakınlarımıza ne yanıt verecek göreyim. **2** Şöyleden yanıldır RAB: "Göreceklerini taş levhalara oyarak yaz. Öyle ki, herkes bir çırpıda okusun. **3** Bu olayların zamanı gelmedi henüz. Sonun belirtileridir bunlar ve yalan değildir. Geçikiyormuş gibi görünse de bekle olacakları, Kesinlikle olacak, gecikmeyecek. **4** Bakın şu övüngen kişiye, niyeti iyi değildir. Ama doğru kişi sadakatyle yaşayacaktır. **5** Servet aldatıcıdır. Küstahlar kalıcı değildir; Açızählüdürler ölüler diyarı gibi Ve ölüm gibi hiç doymazlar. Ülkeleri ele geçirip halkları tutnak alırlar. (*Sheol h7585*) **6** Tutsak alınanlar onları küçümseyip alay etmeyecekler mi? 'Kendisine ait olmayanı ele geçirinen, Haraç alarak zenginleşenin vay haline! Daha ne kadar sürecek bu?' demeyecekler mi? **7** Haraca kestikleriniz ansızın ayaklanmayacak mı? Uyanıp yakanıza yapışmayacaklar mı? İşte o zaman onlar için çapul mali gibi olacaksınız. **8** Birçok ulusu soyduğunuz, Kan döktüğünüz, Ülkelere, kentlere ve oralarda yaşayan herkese zorbalık ettiğiniz için, Halklardan sağ kalanlar da sizi soyacaklar. **9** Evini haksız kazançla dolduranın, Felaketten kaçmak için yuvasını yüksek

yere kuranın vay haline! **10** Birçok halkı kıyıma uğratmakla Kendi soyunuzu utanca boğdunuz, Kendi yikimınızı hazırladınız. **11** Duvar taşları bile haykıracak bunu Ve yankılanacak ahşap kırılder. **12** Kan dökerek kentler kuranın, Zorbalıkla beldeler yapanın vay haline! **13** Halkların bütün emeklerinin yanması, Ulusların bütün çabalarının boş gitmesi Her Şeye Egemen RAB'bin işi değil mi? **14** Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa, Dünya da RAB'bin yüceliğinin bilgiyle dolacak. **15** Çiplak bedenlerini seyretmek için Komşularına içki içip sarhoş eden, İçkiye zehir bile katan sizlerin vay haline! **16** Onur yerine utanca boğulacaksınız. Şimdi sıra sizde, için de çiplaklığınız görünsün. RAB size sağ elindeki ceza dolu kâseden içirecek. Onurunuz kırılacak, rezil olacaksınız. **17** Lübnan'a ettiğiniz zorbalık kendi başınıza gelecek. Telef ettiğiniz hayvanlar sizi dehşete düşürecek. Çünkü insan kanı döktünüz, Ülkelere, kentlere ve oralarda yaşayan herkese zorbalık ettiniz. **18** İnsanın biçim verdiği oyma ya da dökme putun ne yararı var ki aldatmaktan başka? Putu yapan, yaptığına güvenir, Ama yaptığı ne ki, dilsiz puttan başka. **19** Tahta puta, 'Canlan!' diyenin, Dilsiz taşa, 'Uyan' diyenin Vay haline! Put yol gösterebilir mi? Altınla, gümüşle kaplanmış, Ama içinde yaşam soluğu yok. **20** Oysa RAB kutsal tapınağındadır. Sussun bütün dünya O'nun önünde."

3 Peygamber Habakkuk'un Duası - Şigyonot Makamında **2** Ya RAB, ününü duyдум ve yaptıklarının karşısında ürperdim. Günümüzde de aynı şeyleri yap, ya RAB, Şimdi herkes bilsin neler yapabildiğini. Öfkeliyken merhametini anımsa! **3** Tanrı Teman'dan, Kutsal Tanrı Paran Dağı'ndan geldi. (Sela) Görkemi kapladı gökleri, O'na sunulan övgüler dünyayı doldurdu. **4** Güneş gibi parıldıyor, Elleri ışık saçıyor. Gögünün gizi ellerinde. **5** Yayılıyor salgın hastalıklar önsüra, Ardısırda da ölümcül hastalıklar. **6** Duruşyla dünyayı sarsti, Titretti ulusları bakışıyla, Yaşı dağlar darmadağın oldu, Dünya kurulalı beri var olan tepeler O'na baş eğdi. Tanrı'nın yolları değişmezdir. **7** Kuşan çadırlarını çaresizlik içinde gördüm, Midyan konutları korkudan titriyordu. **8** Ya RAB, nehirlerle mi öfkelenin? Gazabin irmaklara mı? Yoksa denize mi kızdırın da, Atlarına, yenilmez savaş arabalarına bindin? **9** Gerdin yayını, Okların içtiği antlardır. (Sela) Yeryüzüne akarsularla yardım. **10** Sarsıldı dağlar seni görünce, Seller her yanı süpürüp geçti. Engin denizler gürledi, dalgalar yükseldi. **11** Uçusan oklarının pırılıtlısından, Parlayan mızrağının ışlıtlısından, Yerlerinde durakaldı güneş ve ay. **12** Gazap içinde ilerledin yeryüzünde, Ulusları öfkeyle çiğneyip edzin. **13** Kendi halkını, seçtiğin ulusu kurtarmaya geldin. Kötü soyun başını edzin, Soyduñ onu tepeden tırnağa. (Sela) **14** Başını kendi mızrağıyla deldin. Askerleri fırına gibi gelmişti bizi dağıtmaya, Saklanan düşkünlere yok etmiş gibi seviniyorlardı. **15** Sense atlarını çiğneyip geçtin büyük denizler, Sularını köpürterek... **16** Sesini duyunca yüreğim爆裂了, Seğirdi dudakları, Kemiklerim eridi sanki, Çözüldü dizlerimin bağı. Ama bize saldırın halkın felakete uğrayacağı günü Sabırıla bekleyeceğim. **17** Tomurcuklanmasa incir ağaçları, Asmalar üzüm vermese, Boşa gitse de zeytine verilen emek, Tarlalar ürün vermese de, Boşalsa da davar ağılları, Siğır kalmasa

da ahlırlarda, **18** Ben yine RAB sayesinde sevineceğim,
Kurtuluşumun Tanrısı sayesinde sevinçten coşacağım. **19**
Egemen RAB gücündür benim. Ayaklarımı geyik ayağının
çevikliğini verir. Aşırır beni yükseklerden. Müzik şefi için: Tellî
sazlar eşliğinde söylenecek.

Sefanya

1 RAB, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşıya zamanında Hizkiya oğlu Amarya oğlu Gedalya oğlu Kuşı oğlu Sefanya'ya söyle seslendi: **2** "Yeryüzünden her şeyi silip süpureceğim. **3** İnsanları, hayvanları, Gökteki kuşları, Denizdeki balıkları, Kötüleri ve onların günah tuzaklarını silip süpureceğim. Yok edeceğim insanı yeryüzünden." İşte böyle diyor RAB. **4** "Elimi Yahuda ve Yeruşalim'de yaşayanlara karşı uzatacağım. Baal'dan kalan izleri, Putperest din adamlarıyla kâhinlerin adını, Damlardan gök cisimlerine tapınanları, Hem benim adıma, hem de Molek putu adına ant içip tapınanları, Yolumdan dönenleri, Bana yönelmeyenleri, Kılavuzluğunumu istemeyenleri buradan yok edeceğim." **7** Susun Egemen RAB'bin önünde, Çünkü O'nun günü yaklaştı. RAB bir kurban hazırladı, Konuklarını çağırdı. **8** "O kurban günü" diyor RAB, "Önderleri, kral oğullarını, Yabancıların geleneklerine uyantıları Cezalandıracağım. **9** İlahların tapınaklarını zorbalık ve hileyle dolduran putperestleri O gün cezalandıracağım. **10** Diyorum ki, o gün kentin Balık Kapısı'ndan çıkışlıklar, İkinci Mahalle'den feryatlar Ve tepelerden büyük çatıtlar yükselecek." İşte böyle diyor RAB. **11** "Kentin aşağı mahallesinde oturanlar, feryat edin. Bütün tüccarlarınız yok olacak, Gümüş ticareti yapanların hepsi mahvolacak. **12** O gün kandille arayacağım Yeruşalim'in her yanını, içlerinden, 'RAB bir şey yapmaz, Ne iyilik eder ne kötüulk' Diyen o rahatına düşkün aymazları cezalandıracağım. **13** Servetleri yağımlanacak. Viraneye dönecek evleri. Yapıtları evlerde oturamayacak, Diktikleri bağların şarabını içemeyecekler." **14** RAB'bin büyük günü yaklaştı, Yaklaşıti ve çabucak geliyor. Dinleyin, RAB'bin gününde En yiğit asker bile acı acı feryat edecek. **15** Öfke günü o gün! Açı ve sıkıntı, Yıkım ve felaket, Zifiri karanlık bir gün olacak, Bulutlu, koyu karanlık bir gün. **16** Surlu kentlere, köşelerdeki yüksek kulelere karşı Savaş borularının calındığı, Savaş naralarının atıldığı gündür. **17** RAB diyor ki, "İnsanları öyle bir felakete uğratabacağım ki, Körler gibi, nereye gittiklerini göremeyecekler. Çünkü bana karşı günah işlediler. Su gibi akacak kanları, Bedenleri yerde çürüyecek." **18** RAB'bin öfke gününde, Altınları da gümüşleri de Onları kurtaramayacak. RAB'bin kıskançlık ateşi bütün ülkeyi yakıp yok edecek. RAB ülkede yaşayanların hepsini korkunç bir sona uğratacak.

2 Ey utanmaz ulus, toparlın! Hakkında ferman çıkmadan, Gün saman ufağı gibi geçip gitmeden, RAB'bin kızgın öfkesi üzerine dökülmeden, RAB'bin öfke günü gelmeden toparlan. **3** Ey RAB'bin ilkelerini yerine getirenler, Ülkedeki bütün alçakgonullüler, RAB'be yönelik. Doğruluğu ve alçakgonullülüğü amaç edinin. Belki RAB'bin öfke gününde kurtulabilirsiniz. **4** Gazze bomboş kalacak, Viraneye dönecek Aşkelon, Boşaltılacak Aşdot öğle vakti. Ekron temelden yıkılacak. **5** Deniz kıyısında yaşayan Keret ulusunun vay haline! Ey Filist ülkesi Kenan, RAB'bin yargısı sana karışır. Hepiniz yok edecek RAB, Ülkede yaşayan kimse kalmayacak. **6** Deniz kıyısındaki ülkeniz, Çoban barınaklarıyla sürü ağıllarının bulunduğu otlaklığa dönecek; **7** Yahuda oymağından sağ kalanların eline gelecek. Orada otlatacaklar sürülerini, Aşkelon'un evlerinde geceleyecekler.

Cüntü Tanrıları RAB onları kayıracak. Eski gönüncülerine kavuşturacak onları. **8** İsrail'in Tanrısı Her Şeye Egemen RAB söyle diyor: "Moavlıların halkımı nasıl aşağıladıını, Ammon halkın onlara nasıl hakaret ettiğini, Onları nasıl alaya aldığı, Topraklarını nasıl tehdit ettiğini duydum. Varlığım hakkı için, Moav kesinlikle Sodom gibi, Ammon da Gomora gibi olacak. Otlarla, tuz çukurlarıyla dolacak, Sonsuza dek virane kalacak. Mallarını halkından geride kalanlar yağmalayacak. Topraklarını ulusundan sağ kalanlar miras alacak." **10** Gururlanmalarının, Her Şeye Egemen RAB'bin halkını aşağılayıp Alay etmelerinin karşılığı bu olacak. **11** Dehşete düşürecek RAB onları, Yeryüzünün bütün ilahlarını yok edecek. Kiyılardaki bütün uluslar, Bulundukları yerde O'na tapınacaklar. **12** "Ey Küşlular, Siz de benim kılıcımıyla öleceksiniz" diyor RAB. **13** RAB elini kuzeYE doğru uzatıp Asur'u yok edecek. Ninova'yı viraneye, Çöl gibi kurak bir alana çevirecek. **14** Orası sürülerin, her türlü hayvanın yattığı yer olacak. Sütun başlıklarında ishakkuşları, kir baykuşları barınacak. Sesleri pencerelerde yankılanacak, Yıkıntılar dolduracak eşiklerin öünü, Sedir kırışır ortaya çıkacak. **15** İşte budur güvenlikte olduğunu sanan, "Bir ben varım, benden başkası yok" diyen eğlence düşküñü kent. Nasıl da viraneye döndü, Yabanlı hayvanlara barınak oldu! Yanından her geçen gördüğü dehşetten irkiliyor.

3 Başkalıdır, yozlaşan, acımasız kentin vay haline! **2** Söz dinlemedi, ders almadi, RAB'be güvenmedi, Tanrı'na sığınmadı. **3** Yöneticileri kükreyen aslanlar, Önderleri akşam gezen aç kurtlar gibi, Sabaha bir şey bırakmazlar. **4** Peygamberleri sorumsuz ve güvenilmezdir. Kâhinleri kutsal olanı kirletip, Yasayı çarpitırlar. **5** Ama adil RAB hâlâ o kentte; O haksızlık etmez, Aksatmadan dağıtır adaletini her yeni günün sabahında. Ne var ki, bu yetmiyor haksızları utandırmaya. **6** RAB diyor ki, "Ulusları yok ettim, Kalelerini yıktım, sokaklarını harap ettim. O sokaklardan geçen kimse yok artık. Kentleri viraneye döndü, Eser kalmadı insandan. **7** Halkım benden korkar, Ders alır bundan dedim. O zaman konutlarına dokunmaz, Onları tasarladığım cezaya çarptırmazdım. Ama her türlü kötülüğü yapmaya istekli görünyorlar." **8** Bu yüzden, "Bekleyin de görün" diyor RAB, "Uluslararası yargılayacağım günü bekleyin. Ulusları toplamaya, Krallıkları bir araya getirmeye, Gazabımı, kızgın öfkemi Üzerlerine dökmeye karar verdim. Çünkü kıskançlığının ateşi bütün dünyayı yiyp bitirecek. **9** O zaman, hep birlikte beni adımla çağırımları, Omuz omuza bana hizmet etmeleri için, Halkların dudaklarını pak kılacağım. **10** Dağılmış olan, bana tapan halkım, Küş ırmaklarının ötesinden Bana sunular getirecek. **11** Halkım bana yaptığı bunca kötülik yüzünden utandırılmayacak o gün. Çünkü gururlu, küstah olanları uzaklaştıracağım aralarından. Kutsal dağında bir daha böbürlenmeyecekler. **12** Orada sadece benim adıma sığınan ıysal ve alçakgonullüler birakacağım. **13** İsraililere den geride kalanlar haksızlık etmeyecek, Yalan söylemeyecek, Kimseyi aldatmayacak, Tok karna yatacaklar ve onları korkutan olmayacak." **14** Ey Siyon kızı, ezgiler söyle! Ey İsrail, haykır! Yüreken sevin, sevingle coş, Ey Yeruşalim kızı! **15** RAB senin cezani kaldırı, Kovdu düşmanlarını. İsrail'in Kralı RAB seninle.

Korkma artık kötülükten. **16** O gün Yeruşalim'e denecek ki, "Korkma, ey Siyon, gevşemesin ellerin. **17** Tanrı'nın RAB, o güçlü Kurtarıcı seninle. Alabildiğine sevimecek senin için, Sevgisiyle seni yenileyecektir, ezgilerle coşacak." **18** RAB, "Bayramlar için çektiğiniz özlemleri sona erdireceğim" diyor, "Bunlar sizin için ağırlık ve utançtır. Sizi ezenlerin tümünü cezalandıracığım o gün. Düşkünleri kurtaracak, sürgünleri toplayacağım. Utanç içinde kaldıkları bütün ülkelerde Onları yükseltip onurlandıracığım. O zaman sizi toplayıp yurdunuza geri getireceğim. Göreceksiniz, sizi yeniden bayındır kilacak, Dünyanın bütün halkları arasında yükseltip onurlandıracığım."

Hagay

1 Kral Darius'un krallığının ikinci yılında, altıncı ayın birinci günü RAB Peygamber Hagay aracılığıyla Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil ve Yehosadak oğlu Başkâhin Yesû'ya seslendi: **2** "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Bu halk, RAB'bin Tapınağı'nu yeniden kurmak için vakit daha gelmedi diyor.' **3** Sonra RAB, Peygamber Hagay aracılığıyla şöyle seslendi: **4** "Bu tapınak yıkık durumdayken, sizin ağaç kaplamalı evlerinizde oturmanız sırası mı?" **5** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Şimdi tuttuğunuz yolları iyi düşünün!' **6** Çok ektiniz ama az bütçiniz; yiyeceğinizde ama doyamıyorsunuz, içiyorsunuz ama neşelenmemiyorsunuz; giyiniyorsunuz ama ısnamıyorsunuz; ücretinizi alıyorsunuz ama paranızı sanki delik keseve koyuyorsunuz." **7** Her Şeye Egemen RAB, "Tuttuğunuz yolları iyi düşünün!" diyor, "Dağlara çıkışın kütük getirin, tapınağı yeniden kurun. Öyle ki, ondan hoşnut olayım, yüceltileyim. **9** Bol ürün umduğunuz ama az topladınız. Eve ne getirdiğiniz üfleyip dağıttım. Acaba neden?" Böyle soruyor Her Şeye Egemen RAB. "Yıkık duran tapınağımdan ötürü! Oysa hepiniz kendi evinizle uğraşıyorsunuz. **10** İşte bunun içindir ki, gök çiyini, toprak ürününü sizden esirgiyor. **11** Ülkeyi – dağları, tahlili, yeni şarabını, zeytinyağını, toprağın verdiği ürünleri, insanlarını, hayvanlarını, elliñizin bütün emeğiñi kuraklığa cezalandırdım." **12** Şealtiel'in torunu Zerubbabil, Yehosadak oğlu Başkâhin Yesû ve sürgünden dönen halkın tümü Tanrıları RAB'bin sözüne, O'nun tarafından gönderilen Peygamber Hagay'ın sözlerine kulak verdiler. Halk RAB'den korktu. **13** Sonra RAB'bin ulaşı Hagay, RAB'bin şu sözlerini halka bildirdi: "RAB, 'Ben sizinle birlikteyim' diyor." **14** Böylece RAB Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil'i, Yehosadak oğlu Başkâhin Yesû'yu ve sürgünden dönen halkın tümünü bu konuda harekete geçirdi. Darius'un krallığının ikinci yılında, altıncı ayın yirmi dördüncü günü gelip Tanrıları Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nda işe başladılar.

2 Yedinci ayın yirmi birinci günü RAB Peygamber Hagay aracılığıyla şöyle seslendi: **2** "Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil'e, Yehosadak oğlu Başkâhin Yesû'ya ve sürgünden dönen halka de ki, **3** 'Aranızda bu tapınağı önceki görkemiyle gören kaldı mı? Şimdi size nasıl görünüyor? Bir hiç olarak görünmüyör mu?' **4** Şimdi sen, ey Zerubbabil, yüreklen! RAB böyle diyor. 'Ey Yehosadak oğlu Başkâhin Yesû, yüreklen! Ey ülke halkı, yüreklen!' RAB böyle diyor. 'İşti sürdürün. Çünkü ben sizinle birlikteyim.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **5** 'Mısır'dan çıktığınızda, size bu konuda söz verdim. Ruhum aranızdadır. Korkmayın!' **6** "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Kısa zamanda bir kez daha yeri, göğü, denizi, karayı sarsacağım. **7** Bütün ulusları sarsacağım, değerli eşyalarını buraya getirecekler. Ben de bu tapınağı görkemle dolduracağım.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **8** 'Gümüş de, altın da benim' diyor Her Şeye Egemen RAB. **9** 'Yeni tapınağın görkemi, öncekinden daha büyük olacak. Buraya esenlik vereceğim.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB." **10** Darius'un krallığının ikinci yılında, dokuzuncu ayın yirmi dördüncü günü RAB, Peygamber Hagay'a seslendi: **11** "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Kâhinlere yasaya ilgili şu

soruyu sor: **12** Eğer biri giysisinin kıvrımları arasında kutsanmış et taşır ve o kıvrım ekmeğe, yemeğe, şaraba, zeytinyağına ya da başka bir yiyeceğe degerse, o yiyecek kutsal olur mu?" Kâhinler, "Hayır" diye yanıtladılar. **13** Hagay konuşmasını şöyle sürdürdü: "Ölüye dokunduğu için kirli sayılın biri, bu yiyeceklerden birine dokunursa, o yiyecek kirlenmiş olur mu?" Kâhinler, "Evet, kirlenmiş olur" diye karşılık verdiler. **14** Bunun üzerine Hagay şöyle dedi: "RAB, 'Bu halk, bu ulus gözümde böyledir' diyor, 'Her yaptıkları, sunakta her sundukları da kirlidir.'" **15** "Bugüne dek olanları iyi düşünün; RAB'bin Tapınağı'nda taş üstüne taş konulmadan önce, yirmi ölçüklik bir tâhil yiğinina gelen biri, yalnızca on ölçük bulundu; şarap teknesinden elli ölçük çıkarmaya varan biri, yalnızca yirmi ölçük bulundu. **17** Ellerinizin bütün emeğini samiyeyle, kûfle, doluya cezalandırdım. Yine de bana dönmediniz." RAB böyle diyor. **18** 'Bugünden, dokuzuncu ayın yirmi dördüncü gününden, RAB'bin Tapınağı'ının temelinin atıldığı günden başlayarak olacakları iyi düşünün. **19** Ambarda hiç tohum kaldı mı? Asma, incir, nar, zeytin ağaçları bugüne dek ürün verdi mi?" Bugünden başlayarak üzerinize bereket yağdıracağım." **20** Ayın yirmi dördüncü günü RAB Hagay'a ikinci kez seslendi: **21** "Yahuda Valisi Zerubbabil'e de ki, ben yeri, göğü sarsmak üzereyim. **22** Kralların tahtlarını devireceğim, yabancı ulusların gücünü yok edeceğim. Savaş arabalarıyla sürücülerini devireceğim; atlarla binicileri düşecek, hepsi kardeşinin kılıçıyla öldürülerek. **23** "Her Şeye Egemen RAB 'O gün seni alacağım, ey Şealtiel'in torunu kulum Zerubbabil' diyor, 'Ve seni mühür yüzüğü gibi yapacağım. Çünkü ben seni seçtim.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB."

Zekeriya

1 Darius'un krallığının ikinci yılının sekizinci ayında RAB iddo oğlu Berekyा oğlu Peygamber Zekeriya aracılığıyla söyle seslendi: **2** "RAB atalarınıza çok öfkeliyim. **3** Bu nedenle halka de ki, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor: 'Her Şeye Egemen RAB, bana dönün' diyor; 'Ben de size dönerim diyor' Her Şeye Egemen RAB. **4** Atalarınız gibi davranmayın! Önceki peygamberler, Her Şeye Egemen RAB kötü yollarınızdan ve kötü uygulamalarınızdan dönün diyor, diyerek onları uyardılar. Ne var ki, onlar dinlemediler, bana alırdı etmediler. Böyle diyor RAB. **5** Hani atalarınız nerede? Peygamberler de sonsuzu kadar mı yaşar? **6** Peygamber kullarına buyurduğum sözler ve kurallar atalarınıza ulaşmadı mı? "Onlar da dönüp, 'Her Şeye Egemen RAB yollarımıza ve uygulamalarımıza bakarak bizim için ne düşündüyse aynen yaptı' dediler." **7** Darius'un krallığının ikinci yılında, on birinci ay olan Şevat ayının yirmi dördüncü günü RAB iddo oğlu Berekyा oğlu Peygamber Zekeriya'ya görümlerle seslendi. **8** Gece vadideki mersin ağaçlarının arasında kızıl ata binmiş bir adam gördüm. Arkasında kızıl, kula ve beyaz atlar vardı. **9** "Efendim, bunlar ne?" diye sordum. Benimle konuşan melek, "Bunların ne olduğunu sana göstereceğim" diye yanıtlandı. **10** Mersin ağaçları arasında duran adam da, "Bunlar dünyayı dolaşmak için RAB'bin gönderdikleridir" diye açıkladı. **11** Mersin ağaçları arasında duran RAB'bin meleğine, "Dünyayı dolaştık" dediler, "İşte bütün dünya esenlik ve güvenlik içinde!" **12** Bunun üzerine RAB'bin meleği, "Ey Her Şeye Egemen RAB, yetmiş yıldır öfkeliyin Yeruşalim'den ve Yahuda kentlerinden sevecenliğini ne zamana dek esirgeyeceksin?" dedi. **13** RAB benimle konuşan meleği tatlı, avutucu sözlerle yanıtladı. **14** Bunun üzerine benimle konuşan melek, "Şunu duyar!" dedi. "Her Şeye Egemen RAB, 'Yeruşalim ve Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum' diyor, **15** 'Tasasız uluslara ise çok öfkeliyim; çünkü ben biraz öfkelenmiştim, onlarda kötülüğe kötülük battılar.' **16** "Onun için RAB, 'Yeruşalim'e sevecenlikle-doneceğim' diyor, 'Tapınağım orada yeniden kurulacak ve Yeruşalim üzerine ölçü ipi çekilecek!' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **17** "Şunu da duyar: Her Şeye Egemen RAB, 'Kentlerim yine bollukla dolup taşacak' diyor, 'Ben RAB, Siyon'u yine avutacağım, Yeruşalim'i yine sececeğim.'" **18** Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, dört boynuz vardı. **19** Benimle konuşan melek, "Bunlar ne?" diye sordum. Melek, "Bunlar Yahuda, İsrail ve Yeruşalim halkını dağıtmış olan boynuzlardır" diye karşılık verdi. **20** Sonra RAB bana dört usta gösterdi. **21** "Bunlar ne yapmaya geliyor?" diye sordum. Melek, "Şu boynuzlar Yahuda halkını öyle dağıttı ki, kimse başını kaldırıramadı" dedi, "Bu ustalar da Yahuda halkını dağıtmak için boynuz kaldırınan ulusları yıldırip boynuzlarını yere çalmaya geldiler."

2 Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, elinde ölçü ipi tutan bir adam vardı. **2** "Nereye gidiyorsun?" diye sordum. Adam, "Yeruşalim'i ölçmeye, genişliğinin, uzunluğunun ne kadar olduğunu öğrenmeye gidiyorum" diye yanıtlandı. **3** Benimle konuşan melek yanından ayrılmışa bir başka bir melek onu karşılamaya çıktı. **4** Önceki meleğe şöyle dedi: "Koş, o gence de

ki, içinde barınacak sayısız insan ve hayvandan ölü Yeruşalim sursuz bir kent olacak. **5** RAB, 'Ben kendim onun çevresinde ateşten sur ve içindeki görkem olacağım' diyor." **6** RAB, "Haydi! Haydi! Kuzye ülkesinden kaçın!" diyor, "Çünkü sizi göğün dört bucağına dağıttım." Böyle diyor RAB. **7** "Babil'de oturan Siyon halkı, haydi kaçip kurtul!" **8** Çünkü Her Şeye Egemen RAB beni onurlandırdı ve sizi yağmalamış uluslara şu haberle gönderdi: "Size dokunan gözbebeğime dokunmuş olur" diyor, **9** "Elimi onlara karşı kaldırıracam, köleleri onları yaşılmayacak." O zaman siz de beni Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğini anlayacaksınız. **10** RAB, "Ey Siyon kızı, sevinçle bağır! Çünkü aranızda yaşamaya geliyorum" diyor. **11** O gün birçok ulus RAB'be bağlanacak. Onun halkı olacak. O zaman RAB aranızda yaşayacak, siz de beni Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğini anlayacaksınız. **12** RAB kutsal topraklarda Yahuda'yı kendi payı olarak miras edinecek ve Yeruşalim'i yine seçecek. **13** Ey insanlar, RAB'bin önünde sessiz durun! RAB kutsal konutundan kalkmış geliyor!

3 RAB, meleğinin önünde duran Başkâhin Yesu'yu ve onu suçlamak için sağında duran Şeytan'ı bana gösterdi. **2** RAB'bin meleği Şeytan'a, "RAB seni azarlasın, ey Şeytan!" dedi, "Yeruşalim'i seçen RAB seni azarlasın! Bu adam ateşten çıkarılan yarı yanmış odun parçası değil mi?" **3** Yesu meleğin önünde çok kirli giysiler içinde duruyordu. **4** Melek önündeki meleklerle, "Üzerinden kirli giysileri çıkarın" dedi. Sonra Yesu'ya, "Bak, suçuñu kaldırımdım. Sana bayramlık giysiler giydireceğim" dedi. **5** Ben de Yesu'nun başına temiz bir sarık sarmalarını söyledim. Başına temiz bir sarık sarıp onu giydirdiler. RAB'bin meleği de onun yanında duruyordu. **6** Sonra RAB'bin meleği Yesu'yu uyardı: **7** "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Eğer yollarında yürü, verdiğim görevleri yerine getirirsen, tapınağımı sen yöneteceğ, avlularımı sen koruyacaksın. Sana burada duranların arasına katılıp huzuruma çalışma ayrıcalığını vereceğim.' **8** "Ey Başkâhin Yesu, sen ve önünde oturan kâhin arkadaşların, dinleyin! Çünkü onlar gelecek olayların önbilirtisidir. Dal adındaki kulumu ortaya çıkarıyorum. **9** Yesu'nun önüne koyduğum taşı bakın! O tek taşın yedi gözü var; onun üzerine bir yazıt oyacağım" diyor Her Şeye Egemen RAB, 'Bir günde bu ülkenin günahını kaldıracağım. **10** O gün her biriniz komşusunu asmasının, incir ağacının altında oturmaya çağıracak.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB."

4 Benimle konuşan melek yine geldi ve uykudan uyandırı gibи beni uyardı. **2** "Ne görüyorsun?" diye sordu. "Som altın bir kandilliğin görüyorum" diye yanıtladım. "Tepesinde zeytinyağı için bir tas, üzerinde yedi kandil, kandillerde yedişer oluk var. **3** Ayrıca kandilliğin yanında, biri zeytinyağı tasının sağında, öbürü solunda iki zeytin ağacı da var." **4** Benimle konuşan melek, "Bunların anlamı nedir, efendim?" diye sordum. **5** Melek, "Bunların anlamamı bilmiyor musun?" diye karşılık verdi. "Hayır, efendim" dedim. **6** Bunun üzerine şöyle dedi: "RAB Zerubbabil'e, 'Güçle kuvvetle değil, ancak benim Ruhum'la başarácaksın' diyor. Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **7** Sen kim oluyorsun, ey ulu dağ? Zerubbabil'in önünde bir düzülük olacaksın! O tapınağın son taşını çıkarırken, halk da, 'Ne güzel, ne güzel' diye bağıracak." **8** RAB bana yine seslendi: **9** "Bu tapınağın

temelini Zerubbabil'in elleri attı, tapınağı tamamlayacak olan da onun elleridir. O zaman beni size Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğiini anlayacaksınız. 10 "Küçük işleri yapma gününü kim küçümsür? İnsanlar Zerubbabil'in elinde çekülü görünce sevinecekler. –'Bu yedi kandil RAB'bin bütün yeryüzünde dolaşan gözleridir.'– 11 Meleğe, "Kandilliğin sağındaki ve solundaki bu iki zeytin ağaçları nedir?" diye sordum, 12 "Altın gibi yağ akıtan iki altın olgun yanındaki bu iki zeytin dalı nedir?" 13 "Bunların anlamını bilmiyor musun?" diye karşılık verdi. "Hayır, efendim" dedim. 14 Melek, "Bunlar bütün dünyanın Rabbi'ne hizmet eden, zeytinyağıyla kutsanmış iki kişidir" diye açıkladı.

5 Gözlerimi yine kaldırıp bakınca, uçan bir tomar gördüm. 2 Melek, "Ne görüyorsun?" diye sordu. "Uçan bir tomar görüyorum. Uzunluğu yirmi, genişliği on arşin" diye yanıtladım. 3 Melek, "Bütün ülkeye yağacak lanettir bu" dedi, "Tomarın bir yanına yazılanlar uyarınca, hırsızlık eden herkes sökülüp atılacak; öbür yanına yazılanlar uyarınca da yalan yere ant içenler kovulacak. 4 Her Şeye Egemen RAB, 'Laneet yağıdıracağım' diyor, 'Hırsızın ve benim adımla yalan yere ant içenin evi üzerine lanet yağacak. Ve lanet o evin üzerinde kalacak; kerestesiyle, taşlarıyla birlikte evin tümünü yok edecek.'– 5 Sonra benimle konuşan melek yaklaşıp, "Gözlerini kaldır" dedi, "Ortaya çıkan şu nesnenin ne olduğuna bak." 6 "Nedir?" diye sordum. "Bir ölçü kabi" dedi, sonra ekledi: "Bu, bütün ülke halkın suçudur." 7 Derken kurşun kapak kaldırıldı. Kabin içinde bir kadın oturuyordu. 8 Melek, "İşte bu kötüültürü!" dierek kadını gerisingeri ölçü kabına itip kurşun kapağı yerine koydu. 9 Gözlerimi kaldırıp bakınca, rüzgarda uçarak yaklaşan iki kadın gördüm. Leylek kanatlarına benzeyen kanatları vardı. Kabı yerle gök arasına kaldırıldılar. 10 Benimle konuşan meleğe, "Kabı nereye götürüyorsun?" diye sordum. 11 "Kadın için bir ev yapmak üzere Şinar topraklarına" diye yanıtladı, "Ev hazır olunca kap oraya, yerine konulacak."

6 Yine gözlerimi kaldırıp baktım, iki tunç dağın arasından çıkış gelen dört savaş arabası gördüm. 2 Birinci savaş arabasının kızıl, ikincisinin siyah, 3 üçüncüsünün beyaz, dördüncüsünün benekli atları vardı. Atların hepsi güclüdü. 4 Benimle konuşan meleğe, "Bunlar ne, efendim?" diye sordum. 5 Melek şöyle karşılık verdi: "Bunlar bütün dünyanın Rabbi'ne hizmet ettikleri yerden çıkan günün dört ruhudur. 6 Siyah atların çektiği savaş arabası bölgmenin kuzebine, beyaz atlarının batıya, benekli atlarının de gönüne doğru gidiyor." 7 Yola çıktıklarında güçlü atlar yeryüzüne dolaşmak üzere gitmek istiyorlardı. Melek, "Gidin, yeryüzünü dolaşın!" deyince, gidip yeryüzünü dolaştılar. 8 Sonra melek bana seslendi: "Bak, bölgmenin kuzebine gidenler, orada öfkemi yatıştırlar." 9 RAB bana şöyle seslendi: 10 "Armağanları sürgünden dönenlerden –Babil'den gelen Heldorf, Toviya ve Yedaya'dan– al ve aynı gün Sefanya oğlu Yoşa'nın evine git. 11 Aldığın altına gümüşten bir taç yaparak Yehosadak oğlu Başkahin Yeşu'nun başına tak. 12 Ona Her Şeye Egemen RAB söyle diyor de: 'İşte Dal adındaki adam! Bulunduğu yerde filizlenecek ve RAB'bin Tapınağı'ni kuracak. 13 Evet, RAB'bin Tapınağı'ni kuracak olan odur. Görkemle kuşanacak, tahtında oturup egemenlik sürecek. Tahtında oturan kahin

olacak. İki arasında tam bir uyum olacak.' 14 Heldorf'in, Toviya'nın, Yedaya'nın, Sefanya oğlu Yoşa'nın anısına taç RAB'bin Tapınağı'na konulacak. 15 Uzaktakiler de gelip RAB'bin Tapınağı'nın yapımında çalışacak. Böylece beni size Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğiini anlayacaksınız. Tanrısize RAB'bin sözüne özenle uyarınca bütün bunlar gerçekleşecektir."

7 Kral Darius'un krallığının dördüncü yılının dokuzuncu ayı olan Kislev ayının dördüncü günü RAB Zekevi'ye seslendi. 2 Beytel halkı, Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'ndaki kahinlerle peygamberlere, "Yıllardır yaptığımız gibi beşinci ay oruç tutup ağlayalım mı?" diye sormuş ve RAB'be yalvarmaları için Sareser'i, Regem-Melek'i ve adamlarını göndermişti. 4 Her Şeye Egemen RAB bana dedi ki, 5 "Bütün ülke halkına ve kahinlere sor: 'Yetmiş yıldır beşinci ve yedinci aylarda oruç tutup dövündüğünüzde gerçekten benim için mi oruç tuttunuz? 6 Yiyip içeren kendiniz için yiyp içmiyor muydunuz? 7 Yeruşalim'e çevresindeki kentler gönenc içinde yaşarken, Negev ve Şefela insanlarla doluyken, RAB'bin önceki peygamberler aracılığıyla açıkladığı sözler bunlar değil mi?' 8 RAB Zekevi'ye yine seslendi: 9 "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Gerçek adaletle yargılın; birbirinize sevgi ve sevecenlik gösterin. 10 Dul kadına, öksüze, yabancı, yoksula baskı yapmayın. Yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamanın.' 11 "Ama atalarımız dinlemek istemediler; inatla sırtlarını çevirdiler, duymamak için kulaklarını tıkadılar. 12 Kutsal Yasa'yı ve Her Şeye Egemen RAB'bin kendi Ruhu'yla gönderdiği, önceki peygamberler aracılığıyla传递 olduğu sözleri dinlememek için yüreklerini taş gibi sertleştirdiler. Bu yüzden Her Şeye Egemen RAB onlara çok öfkeli. 13 "Madem ben çağrıncı dinlemedi" diyor Her Şeye Egemen RAB, 'Onlar çağrıncı, ben de onları dinlemeyeceğim. 14 Onları tanımadıkları ulusların arasında fırtına gibi dağıttım. Geride bıraktıkları ülke öyle issız kaldı ki, oraya kimse gidip gelemez oldu. Güzellim ülkeyi viraneye çevirdiler."

8 Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi: 2 Her Şeye Egemen RAB, "Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum" diyor, "Evet, onu şiddetle kıskanıyorum. 3 Siyon'a dönecek ve Yeruşalim'de oturacağım. Yeruşalim'e Sadık Kent, Her Şeye Egemen RAB'bin dağına Kutsal Dağ denenecek. 4 "İllerleşi yaşılarından ötürü ellerinde bastonlarıyla yaşı erkeklerle kadınlar yine Yeruşalim meydanlarında oturacaklar. Kentin meydanları orada oynayan erkek ve kız çocukları dolacak." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. 6 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "O günlerde sürgünden dönen halkın gözünde bu olanaksız olsa da, benim gözümde de böyle mi olmalı?" Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. 7 "Halkımı doğudaki, batıdaki ülkelerden kurtarıp geri getireceğim. Yeruşalim'de yaşayacak, halkım olacaklar; ben de onların sadık ve adil Tanrısı olacağım." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. 9 "Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nın kurulması için temel atıldığından orada bulunan peygamberlerin bu günlerde söylediği sözleri duyan sizler yüreklenin!" diyor Her Şeye Egemen RAB, 10 "O günlerden önce insan ya da hayvan için ücret yoktu. Düşman yüzünden hiç kimse güvenlik içinde gidip gelemiyordu. Çünkü herkesi birbirine düşürmüştüm. 11 Ama şimdiki sürgünden dönen bu halka geçmiş günlerde

davrandığım gibi davranışmayacağım." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB, **12** "Ekilen tohum verimli olacak; asma üzüm, toprak ürün, gökler çiy verecek. Bunların tümü sürgünden dönen bu halka mülk olarak vereceğim. **13** Sizi kurtaracağım, ey Yahuda ve İsrail halkı. Siz uluslar arasında nasıl lanet konusu olduysanız, şimdi de bereket kaynağı olacaksınız. Korkmayın, yürekli olun!" **14** Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: "Atalarınız beni öfkelendirdiğinde başınıza felaket getirmeyi tasarladım ve vazgeçmedim" diyor Her Şeye Egemen RAB, **15** "Şimdi de Yeruşalim ve Yahuda halkına yine iyilik yapmayı tasarladım. Korkmayın! **16** Yapmanız gerekenler şunlardır: Birbirinize gerçeği söyleyin, kent kapılarınızda esenliği sağlayan gerçek adaletle yargıllayın, **17** yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamanın, yalan yere ant içmekten tişsinin. Çünkü ben bütün bunlardan nefret ederim." Böyle diyor RAB. **18** Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi: **19** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Dördüncü, beşinci, yedinci ve onuncu ayların oruçları Yahuda halkı için sevinç, coşku dolu mutlu bayramlar olacak. Bu nedenle gerçeği ve esenliği sevin." **20** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Daha birçok halk, birçok kente yaşayanlar gelecek. **21** Bir kentte yaşayanlar başka kente gidip, 'RAB'be yalvarmak, Her Şeye Egemen RAB'be yönelik için hemen yola çıkalım. Ben de giticeğim" diyecekler. **22** Her Şeye Egemen RAB'be yönelik, O'na yalvarmak için çok sayıda halkla birçok ulus Yeruşalim'e gelecek." **23** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "O günlerde her dil ve ulustan on kişi bir Yahudi'nin eteğinden tutup, 'izin verin, sizinle gidelim. Çünkü Tanrı'nın sizinle olduğunu duyduk' diyecekler."

9 Bildiri: RAB'bin sözü Hadra ülkesine ve Şam Kenti'ne yönelik. Çünkü insanların, özellikle bütün İsrail oymaklarının gözü RAB'be çevrilidir. **2** Bu söz Hadra sınırındaki Hama'ya, Çok becerikli olmasına karşın Sur ve Sayda kentlerine de yönelik. **3** Sur kendine bir kale yaptı; Toprak kadar gümüş Ve sokaktaki çamur kadar altın birektirdi. **4** Ama Rab onun mal varlığını alıp götürecek; Denizdeki gücünü yok edecek Ve ateş kenti yiyp bitirecek. **5** Aşkelon bunu görünce korkacak; Gazze acıdan kıvranaçak, Ekon da öyle, çünkü umudu sönecek. Gazze kralını yitirecek, Aşkelon issız kalacak. **6** Aşdo'ta melez bir halk oturacak, Filistililer'in gururunu kıracağım. **7** Ağızlarından kanı alınmamış eti, Dişlerinin arasından yasak yiyecekleri alacağım. Sağ kalanlar Tanrı'mız'a bağlanacak Ve Yahuda oynamışında bir boy sayılıacak. Ekon Yevuslular gibi olacak. **8** Akın eden ordulara karşı Evimin çevresinde ordugah kuracağım. Hiçbir kıcıçı Bir daha halkın üzerinden geçmeyecek, Çünkü artık halkımı ben gözetiyorum. **9** Ey Siyon kızı, sevinçle coş! Sevinç çığlıklar at, ey Yeruşalim kızı! İşte kralın! O adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür. Eşege, evet, sırpaya, Eşek yavrusuna binmiş sana geliyor! **10** Savaş arabalarını Efrayim'den, Atları Yeruşalim'den uzaklaştıracağım. Savaş yolları kırılacak. Kralınız uluslara barışı duyuracak, Onun egemenliği bir denizden bir denize, Fırat'tan yeryüzünün uclarına dek uzanacak. **11** Size gelince, Sizinle yaptığım kurban kanyla yürürlüğe girmiş antlaşma uyarınca, Sürgündeki halkınızı Susuz çukurdan çıkarıp özgürlük kılacağım. **12** Kalenize dönün, Ey siz, umut sürgünleri!

Bugün bildiriyorum ki, Size yitirdiğiniz iki katını vereceğim. **13** Yahuda'yı yayımı gerer gibi gereceğim Ve Efrayim'i ok gibi ona dolduracağım. Oğullarını Grekle'r karşı uyardıracıım, ey Siyon Ve seni bir savaşçının kılıcı gibi yapacağım. **14** O zaman RAB halkın üzerinde görünecek, Oku şimşek gibi çakacak. Egemen RAB boru çalacak Ve güney firtinalarıyla ilerleyecek. **15** Onları Her Şeye Egemen RAB koruyacak. Düşmanlarını yok edecek Ve sapan taşlarıyla yenecekler. Şarap içmiş gibi içip gürleyecek Ve kurban kani serpmekte kullanılan çanaklar gibi sunağın köşelerine dolacaklar. **16** O gün Tanrıları RAB Sürüsü olan halkını kurtaracak. O'nun ülkesinde taç mücevherleri gibi parlayacaklar. **17** Ne yakışıklı ve güzel olacaklar! Delikanlılar tahilla, Genç kızlar yeni şarapla güçlenecek.

10 İlkbaharda RAB'den yağmur dileyin. O'dur yağmur bulutlarını oluşturan. İnsanlara yağmur sağanakları Ve herkese tarlada ot verir. **2** Oysa aile putlarından alınan yanıtlar boştur, Falcılar yalan görümleri görür Ve gerçek yanı olmayan düşler anlatarak Boşuna avuturlar. Bu yüzden halk sürü gibi dağınık, Sıkıntı çekiyor, çünkü çoban yok. **3** RAB şöyle diyor: "Öfkem çobanlara karşı alevlendi, Önderleri cezalandıracağım. Her Şeye Egemen RAB kendi sürüsünü, Yahuda halkını kayıracak. Görkemi savaştı gibi yapacak onları. **4** Köse taşı, Çadır kazığı, Savaş yayı Ve bütün önderler Yahuda'dan çıkacak. **5** Savaşta düşmanlarını sokaklardaki çamurda çığneyen yiğitler gibi olacaklar. RAB onlara olduğu için Savaşacak ve atları utandıracaklar. **6** "Yahuda halkını güçlendiriceğim, Yusuf soyunu kurtarıp Sürgünden geri getireceğim. Çünkü onlara acıyorum. Sanki onları reddetmemiş gibi olacaklar. Çünkü ben onların Tanrısı RAB'ım ve onları yanıtlayacağım. **7** Efrayimliler yiğitler gibi olacaklar, Şarap içmiş gibi yürekleri coşacak. Çocukları bunu görüp neşeleneyecek, Yürekleri RAB'de sevinç bulacak. **8** "İslık çalıp onları toplayacağım, Onları kesinlikle kurtaracağım. Eskiden olduğu gibi Yine çoğalacaklar. **9** Onları halklar arasına dağıtımsa da, Uzak ülkelerde beni anımsayacaklar; Çocuklarıyla birlikte sağ kalacak ve geri dönecekler. **10** Onları Misir'dan geri getirecek, Asur'dan toplayacağım; Gilat'a, Lübnan'a getireceğim. Onlara yeterince yer bulunmayacak. **11** Sıkıntı denizinden geçecekler, Denizin dalgaları yataşacak, Nil'in bütün derinlikleri kuruyacak. Asur'un gururu alaşağı edilecek, Misir'in krallık asası elinden alınacak. **12** Halkımı kendi gücümle güçlendiriceğim, Adıma layık bir yaşam südürecekler." Böyle diyor RAB.

11 Ey Lübnan, kapılarını aç ki, Ateş sedir ağaçlarını yakıp yok etsin! **2** Ey çam ağacı, haykır! Sedir ağacı yıkıldı, Ulu ağaçlar yok oldu! Haykırın, ey Başan meşeleri, Gür ormanın ağaçları devrildi! **3** Çobanların haykırmını duy, Çünkü güzelim otlakları yok oldu! Genç aslanların kükremesini dinle, Çünkü Şeria Irmağı'nın kıyısındaki ağaçlık yok oldu! **4** Tanrı RAB, "Kesime ayrılmış sürüyü sen götür" diyor, **5** "Sürüyü satın alanlar koynuları kesiyor ama cezalarını çekmiyorlar. Koynuları satanlar da, 'Tanrı'ya övgüler olsun, zengin oldum!' diyorlar. Çobanlar kendi sürülerine acımadı. **6** Çünkü ülkede yaşayan halka artık acımayacağım" diyor RAB, "Herkesi kendi komşusunun ve kralının eline teslim edeceğim. Ülkeyi ezecekler, ben de halkı elliinden kurtarmayacağım." **7** Bunun üzerine kesime ayrılmış

sürünün özellikle ezilenlerini güttüm. Elime iki değnek aldım; birine "Lütuf", ötekine "Birlik" adını koydum. Böylece sürüyü gütmeye başladım. **8** Bir ayda üç çobanı başımdan savdım. Çünkü ben sürüden bıkmıştım, sürü de benden tiksintimi. **9** Sürüye, "Artık sizi gütmeyeceğim. Ölen olsun, kesilen kesilsin, geri kalanlar da birbirinin etini yesin" dedim. **10** Sonra "Lütuf" adındaki değneğimi aldım ve bütün uluslararası yapmış olduğum antlaşmayı bozmak için kırdım. **11** Böylece antlaşma o gün bozuldu. Beni gözleyen sürünen ezilenleri RAB'bin sözünün yerine geldiğini anladılar. **12** Onlara, "Uygun görürseniz ücretimi ödeyin, yoksa boş verin" dedim. Onlar da ücret olarak bana otuz gümüş verdiler. **13** RAB bana, "Çömlekçiye at" dedi. Böylece bana bitikleri yüksek değerin karşılığı olan otuz gümüşü alıp RAB'bin Tapınağı'ndaki çömlekçiye attım. **14** Sonra Yahuda ile İsrail arasındaki kardeşliği bozmak için "Birlik" adındaki öteki değneğimi kırdım. **15** RAB bana, "Sen yine akılsız bir çoban gibi donat kendini" dedi, **16** "Ülkeye öyle bir çoban atayacağım ki, yitiklere bakmayacak, dağılmışları aramayacak, yaralıları iyileştirmeyecek, sağlamaları beslemeyecek. Ancak semiz koyunların etini yiyecek, tırnaklarını koparacak. **17** "Sürüyü terk eden degersiz çobanın vay haline! Kılıç kolunu ve sağ gözünü vursun! Kolu tamamen kurusun, Sağ gözü kör olsun!"

12 Bildiri: İşte RAB'bin İsrail'e ilişkin sözleri. Gökleri geren, yeryüzünün temelini atan, insanın içindeki ruha biçim veren RAB şöyle diyor: **2** "Yeruşalim'i çevredeki bütün halkları sersemleten bir kâse yapacağım. Yeruşalim gibi Yahuda da kuşatma altına alınacak. **3** O gün Yeruşalim'i bütün halklar için ağır bir taş yapacağım. Onu kaldırımıya yeltenen herkes ağır yaralanacak. Yeryüzünün bütün ulusları Yeruşalim'e karşı birleşecek. **4** O gün her atı dehşete düşürecek, her atılı çığına döndürecek. Yahuda halkını gözeteceğim, ama öbür halkların bütün atlarını kör edeceğim. **5** O zaman Yahuda önderleri, 'Her Şeye Egemen Tanrı' RAB'be güvenen Yeruşalim halkı güç kaynağımızdır' diye düşünecekler. **6** "O gün Yahuda önderlerini odunların ortasında yanın bir mangal gibi, ekin demetleri arasında alev alev yanın bir meşale gibi yapacağım. Sağda solda, çevredeki bütün halkları yakıp yok edecekler. Yeruşalim ise sapaslaşım yerinde duracak. **7** "Ben RAB önce çadırlarda oturan Yahuda halkını kurtaracağım. Öyle ki, Davut soyuyla Yeruşalim'de oturanlar Yahuda'dan daha çok onura kavuşmasın. **8** Ben RAB o gün Yeruşalim'de oturanları koruyacağım. Böylece aralarındaki en gücsüz kişi Davut gibi, Davut soyu da Tanrı gibi, kendilerine öncülük eden RAB'bin meleği gibi olacak. **9** O gün Yeruşalim'e saldıran bütün ulusları yok etmeye başlayacağım. **10** "Davut soyuyla Yeruşalim'de oturanların üzerine lütif ve yakış ruhunu dökeceğim. Bana, yani deştilerine bakacaklar; biricik oğlu için yas tutan biri gibi yas tutacak, ilk oğlu için acı çeken biri gibi acı çekeceklər. **11** O gün Yeruşalim'de tutulan yas, Megiddo Ovası'nda, Hadat-Rimmon'da tutulan yas gibi büyük olacak. **12** Ülkede her boy kendi içinde yas tutacak: Davut, Natan, Levi, Şimi boyundan ve geri kalan boylardan aileler. Her boyun erkekleri ayrı, kadınları ayrı yas tutacak."

13 "O gün Davut soyunu ve Yeruşalim'de yaşayanları gınahtan ve ruhsal kırılıkten arındırmak için bir pınar

acılacak. **2** O gün ülkeden putların adlarını kaldıracağım, bir daha anılmayacaklar" diyor Her Şeye Egemen RAB, "Sahte peygamberleri de, kirli ruhu da ülkeden uzaklaştıracağım. **3** Bir yine peygamberlik edecek olursa, öz annesiyle babası, 'Öleceksin, çünkü RAB'bin adıyla yalan söyleyorsun' diyecekler. Peygamberlik ettığında de öz annesi babası onun bedenini desecekler. **4** "O gün her peygamber peygamberlik ederken gördüğü görünümden utanacak; insanları aldatmak için çuldan giysi giymeyecek. **5** 'Ben peygamber değilim, çiftçiyim. Gençliğimden beri hep tarlada çalıştım' diyecek. **6** Bir, 'Bağrındakı bu yaralar ne?' diye sorduğunda da, 'Bunlar dostlarının evinde aldığı yaralar' diye yanıtlayacak." **7** "Uyan, ey kılıç! Çobanıma, yakınıma karşı harekete geç" Diyor Her Şeye Egemen RAB. "Çobanı vur da Koyunlar darmadağın olsun. Ben de elimi küçüklere karşı kaldıracağım. **8** Bütün ülkede" diyor RAB, "Halkın üçte ikisi vurulup ölecek, Üçte biri sağ kalacak. **9** Kalan üçte birini ateşten geçiriceğim, Onları gümüş gibi arıtacağım, Altın gibi sınayacağım. Beni adımla çağıracaklar, Ben de onlara karşılık vereceğim, 'Bunlar benim halkım' diyeceğim. Onlar da, 'Tanımız RAB'dır' diyecekler."

14 İşte RAB'bin günü geliyor! Ey Yeruşalim halkı, senden yağmalanan mal gözlerinin önünde paylaşıllacak. **2** Yeruşalim'e karşı savaşmaları için bütün ulusları bir araya getireceğim. Kent ele geçirilecek, evler yağmalanacak, kadınların ırzına geçilecek. Kentte yaşayanların yarısı sığıne gonderilecek, geri kalanlar kente kalacak. **3** Sonra RAB, savaş zamanlarında yaptığı gibi, gidip bu uluslara karşı savaşacak. **4** O gün O'nun ayakları Yeruşalim'in doğusundaki Zeytin Dağı'nın üzerinde duracak. Zeytin Dağı doğuya ve batıya doğru ortadan yarılıp çok büyük bir vadî oluşturacak. Dağın yarısı kuzeye, öbür yarısı güneye çekilecek. **5** Yarılan dağının oluşturduğu vadiden kaçacaksınız, çünkü vadî Asa'l dek uzanacak. Yahuda Krali Uzziya döneminde depremden nasıl kaçtıysanız, öyle kaçacaksınız. O zaman Tanrı RAB bütün kutsallarla birlikte gelecek! **6** O gün ışık olmayacak, ışık veren cisimler kararacak. **7** Özel bir gün, yalnız RAB'bin bildiği bir gün olacak. Gece de gündüz de olmayacağı. Gece aydınlat olacak. **8** O gün Yeruşalim'in içinden diri sular akan. Yaz kış suların yarısı Lut Gölü'ne, öbür yarısı Akdeniz'e akan. **9** RAB bütün dünyanın kralı olacak. O gün yalnız RAB, yalnız O'nun adı kalacak. **10** Bütün ülke Geva'dan Yeruşalim'in güneyindeki Rimmon'a dek Arava Ovası gibi olacak. Ama Yeruşalim yükseltilecek ve Benyamin Kapısı'ndan ilk kapıya, Köse Kapısı'na, Hananel Kulesi'nden kralın üzüm sıkma çukurlarına dek yerli yerinde duracak. **11** İnsanlar oraya yerlesip güvenlik içinde yaşayacak. Yeruşalim bir daha yıkıma uğramayacak. **12** Yeruşalim'e karşı savaşan bütün halkları RAB şu belaya cezalandıracak: Daha sağıken bedenleri, gözleri, dilleri çürüyecek. **13** O gün RAB insanları büyük dehşete düşürecek. Herkes yanındaki elini yakalayacak, birbirlerine saldıracaklar. **14** Yahudalar da Yeruşalim'de savasacak. Çevredeki bütün uluslararası serveti, çok miktarda altın, gümüş, giysi toplanacak. **15** Düşman ordugahlarındaki bütün hayvanları da –at, katır, deve, eşek-benzer bir belaya çarpıtlacak. **16** Yeruşalim'e saldıran uluslardan

sağ kalanların hepsi Her Şeye Egemen RAB olan Kral'a tapınmak ve Çardak Bayramı'nı kutlamak için yıldan yıla Yeruşalim'e gidecekler. **17** Yeryüzü halklarından hangisi Her Şeye Egemen RAB olan Kral'a tapınmak için Yeruşalim'e gitmezse, ülkesine yağmur yağmayaçak. **18** Mısırlılar bunlara katılıp Yeruşalim'e gitmezlerse, RAB onları da Çardak Bayramı'nı kutlamak için Yeruşalim'e gitmeyen bütün ulusların başına getirdiği aynı belayla cezalandıracak. **19** Mısırlılar'a ve Çardak Bayramı'nı kutlamak için Yeruşalim'e gitmeyen bütün ulislara verilecek ceza budur. **20** O gün atların çingirakları üzerine, "RAB'be adanmıştır" diye yazılacak. RAB'bin Tapınağı'ndaki kazanlar da sunağın önündeki çanaklar gibi olacak. **21** Yeruşalim ve Yahuda'da her kazan Her Şeye Egemen RAB'be adanacak. Kurban kesmeye gelenler bu kazanları kurban etini pişirmek için kullanacaklar. O gün Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nda artık tüccar bulunmayacak.

Malaki

1 RAB'bin Malaki aracılığıyla İsrail halkına bildirisi. **2** RAB, "Sizi sevdim" diyor. "Oysa siz, 'Bizi nasıl sevdin?' diye soruyorsunuz." RAB, "Esav Yakup'un ağabeyi değil mi?" diye karşılık veriyor, "Ben Yakup'u sevdim, **3** Esav'dan ise nefret ettim. Dağları viraneye çevirdim, yurdunu kirin çakallarına verdim." **4** Edomlular, "Biz ezildik, ama yıkıntıları yeniden kuracağız" deseler de, Her Şeye Egemen RAB şu karşılığı verecek: "Onlar kurabılırler, ama ben yıkacağım. Ülkeleri kötülük ülkesi, kendileri de RAB'bin her zaman lanetlediği halk olarak tanınacak. **5** Bunu gözlerinizle görünce, 'RAB İsrail sinirinin ötesinde de büyütür!' diyeciksınız." **6** Her Şeye Egemen RAB, adını küçümseyen siz kâhinlere, "Öğül babasına, kul efendisine saygı gösterir" diyor, "Eğer benbabaysam, hani bana saygınız? Eğer efendiysen, hani benden korkunuz?" Oysa siz, 'Adını nasıl küçümsedik?' diye soruyorsunuz. **7** "Hem sunağima murdar yiyecek getiriyor, hem de, 'Yiyeceği nasıl murdar ettik?' diye soruyorsunuz. "RAB'bin sofrası küçümsenir" demenizle. **8** Kör hayvan kurban etmek kötü değil mi? Topal ya da hasta hayvan kurban etmek kötü değil mi? Böyle bir hayvani kendi valine sun bakalım! Senden hoşnut kalır mı, ya da seni kabul eder mi?" Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **9** "Şimdi bize lütfetmesi için Tanrı'ya yalvarın. Siz böyle sunular sunarken hiç sizi kabul eder mi?" Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **10** "Ne olurdu, sunağında boşuna ateş yakmayasınız diye aranızda tapınağın kapılarını kapatmış biri olsaydı! Ben sizden hoşnut değilim" diyor Her Şeye Egemen RAB, "Getireceğiniz sunuları da kabul etmeyeceğim. **11** Doğudan batıya kadar uluslararası adım büyük olacak! Her yerde adıma buhur yakılacak, temiz sunular sunulacak. Çünkü uluslararası adım büyük olacak!" diyor Her Şeye Egemen RAB. **12** "Rab'bin sofrası murdardır, yemeği de küçümsenir" diyerek adımı bayağılaştırırsınız. **13** Üstelik, 'Ne yorucu!' diyerek bana burun kıvırıyzınız." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. "Kurban olarak çalıntı, topalı, hastayı getirdiğinizde, elinizden kabul mu edeyim?" diye soruyor RAB. **14** "Sürüsünden adadığı erkek hayvan yerine Rab'be kusurlu hayvan kurban eden aldaticiya lanet olsun! Çünkü ben büyük bir kralım" diyor Her Şeye Egemen RAB, "Ve uluslararası adımdan korku duyacak."

2 "Şimdi, ey kâhinler, bu buyruk sizin içindir. **2** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, söz dinlemez, adımı onurlandırmaya istekli olmazsanız, üzerinize lanet yağıdırıp hayır dualarınızı lanete çevireceğim. Lanetledim bile. Çünkü beni onurlandırmaya istekli değilsiniz. **3** "Soyonuzu paylayacağım. Bayramlarınızda kurban ettiğiniz hayvanların gübresini yüzünüzü saçacağım. Sizi önumden atacağım. **4** Levi'yle yaptığım antlaşmanın sürmesi için size bu buyruğu gönderdiğim'i bilesiniz." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **5** "Onunla yaşam ve esenlik verecek bir antlaşma yaptım ve bana saygı göstersin diye kendisine bunları verdim. Benden korkup adıma saygı gösterdi. **6** Doğru ölçüt ağızındaydı. Dudaklarında hile yoktu. Benimle esenlik ve doğruluk içinde yürüdü. Birçoklarını da suç yolundan döndürdü. **7** "Kâhinin dedakları bilgiyi korumalı ve insanlar onun ağızından

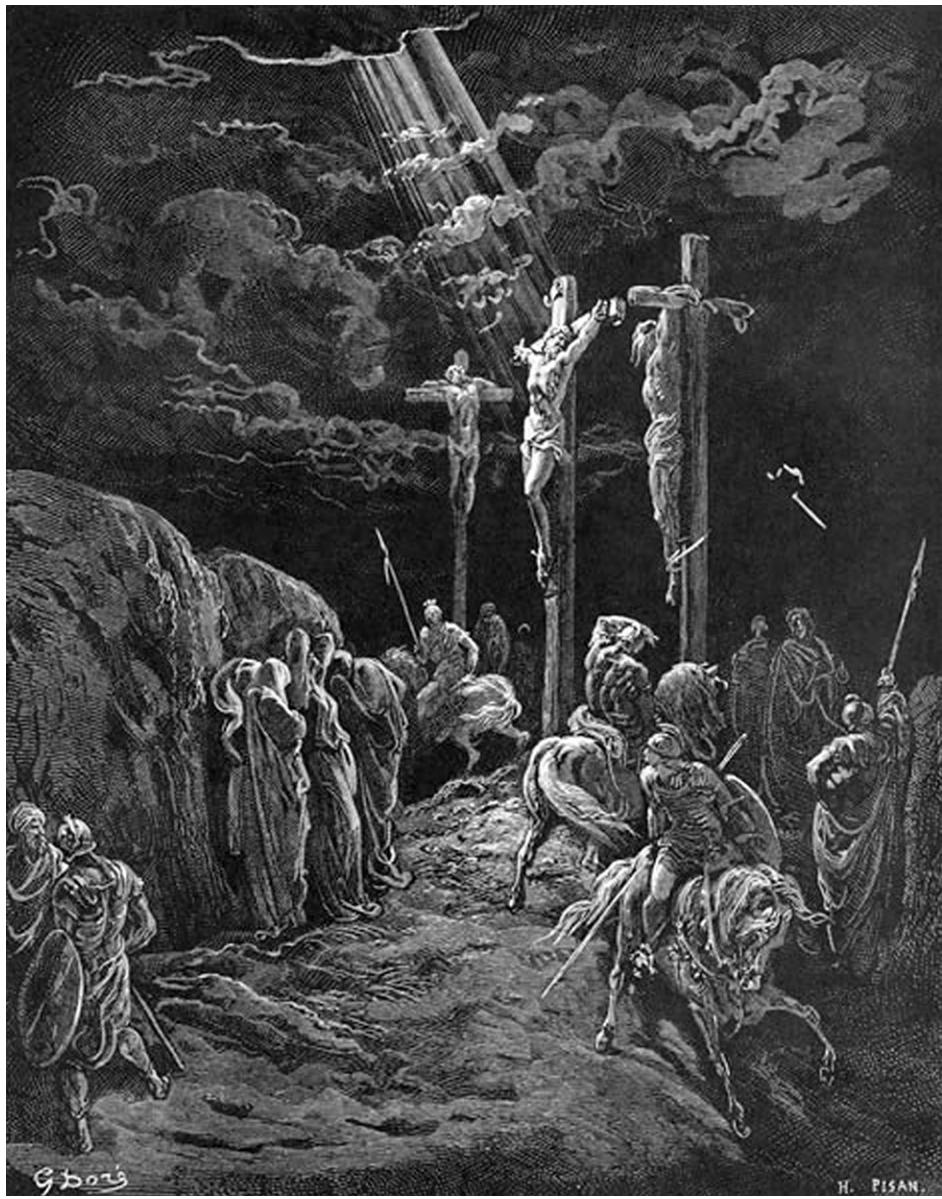
ögüt aramalı. Çünkü o Her Şeye Egemen RAB'bin ulağıdır. **8** Ne var ki, siz yoldan saptinyiz ve öğretiklerinizle birçoklarını suça sürüklüyoruz; Levi'yle yaptığım antlaşmayı bozdunuz." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **9** "Benim yollarımı izlemediiniz, Kutsal Yasa'yla ilgili konularda adam kayırdınız. Bu yüzden ben de bütün halkın önünde sizi aşağılayıp gülünç duruma düşürdüm." **10** Hepimizin babası bir değil mi? Bizi yaratılan aynı Tanrı değil mi? Öyleyse neden atalarımızın yaptığı antlaşmayı bozarak herkes kardeşine ihanet ediyor? **11** Yahuda halkı haince davrandı. İsrail'de ve Yeruşalim'de iğrenç şeyle yapıldı: Yahuda yabancı ilaha tapınan kızla evlenerek RAB'bin sevdığı kutsal yeri kirletti. **12** Bunu yapan kişi, kim olursa olsun, Her Şeye Egemen RAB'be sunular getirse bile RAB onu Yakup'un topluluğundan atsın! **13** Yapılığınız başka bir şey var: RAB'bin sunağı gözyaşı seline boğuyorsunuz. Ağlayıp sizlaniyorsunuz. Çünkü RAB artık getirdiğiniz sunularla ilgi göstermiyor, onları elinizden beğeniyle kabul etmiyor. **14** "Neden?" diye soruyorsunuz. Çünkü RAB seninle gençken evlendiğin karın arasında tanıktr. O yoldaşın ve evlilik antlaşmasıyla karın olduğu halde ona ihanet ettin. **15** Tanrı sizi tek beden ve ruh yapmadı mı? Neden tek? Çünkü O kendisine özgü bir soy arıyordu. Onun için kendinize dikkat edin, hiçbiriniz gençken evlendiği karısına ihanet etmesin. **16** İsrail'in Tanrısı RAB, "Ben boşanmadan nefret ederim" diyor, "Giysisinin üstüne bir de zorbalığı kuşanan kişiden de nefret ederim." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. Bunun için kendinize dikkat edin ve ihanet etmeyin. **17** Sözlerinizle RAB'bi usandırdınız. "O'nu neyle usandırdık?" diye soruyorsunuz. "Kötülük yapan herkes RAB'bin gözünde iyidir, O onlardan hoşnuttur" ya da "Hani, adalet sağlayan Tanrı nerede?" diyerek usandırdınız.

3 "İşte habercimi gönderiyorum. Önümde yolu hazırlayacak. Aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek; görmeyi özlediğiniz antlaşma habercisi gelecek" diyor Her Şeye Egemen RAB. **2** Ama onun geleceği güne kim dayanabilir? O belirince kim durabilir? Çünkü o maden arıcının ateşi, çamaşırının kül suyu gibi olacak; 3 gümüş eritip aritan gibi davranışacak: Levilileri arındırıp altın, gümüş temizler gibi temizleyecek. Böylece RAB'be doğrulukla sunular sunacaklar. **4** Geçmiş günlerde, geçmiş yıllarda olduğu gibi, RAB Yahuda ve Yeruşalim'in sunacağı sunulardan hoşnut kalacak. **5** Her Şeye Egemen RAB, "Yargılamak için size yaklaşacağım" diyor, "Büyükülere, zina edenlere, yalan yere ant içenlere, işçinilen, dulun, öksüzün, yabancıının hakkını çiğnenenlere –benden korkmayanlara– karşı hemen tanık olacağım." **6** "Ben RAB'bim, değişimem. Siz bunun için yok olmadınız, ey Yakup soyu! **7** Atalarınızın günlerinden bu yana kurallarımı çiğnediniz, onlara uymadınız. Bana dönün, ben de size dönerim" diyor Her Şeye Egemen RAB. "Oysa siz, 'Nasıl döneriz?' diye soruyorsunuz. **8** "İnsan Tanrı'dan çalar mı? Oysa siz benden çalışırsınız. "Senden nasıl çalışırsınız?" diye soruyorsunuz. "Ondalıkları, sunuları çalışırsınız. **9** Siz lanete uğradınız. Çünkü bütün ulus benden çalışırsınız. **10** Tapınağında yiyecek bulunması için bütün ondalıklarınızı ambara getirin. Beni bununla sınayın" diyor Her Şeye Egemen RAB. "Göreceksize ki, göklerin kapaklarını size açacağım, üzerinize dolup taşan bereket yağıdıracağım. **11** Çekirgelerin ekinlerinizi yemesini engelleyeceğim. Tarlada

asmanız ürünsüz kalmayacak” diyor Her Şeye Egemen RAB. 12 “Bütün uluslar ne mutlu size diyecekler. Çünkü ülkeniz özlenen bir yer olacak.” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. 13 “Bana karşı sert sözler söylediiniz” diyor RAB. “Oysa siz, ‘Sana karşı ne söyledik?’ diye soruyorsunuz. 14 “Şunu dediniz: ‘Tanrı’ya kulluk etmek yararsızdır. Her Şeye Egemen RAB’bin isteklerini yerine getirmek, O’nun önünde yas tutar gibi davranışmak bize ne kazanç sağlıyor? 15 Şimdi kendini beğenmişlere mutlu diyoruz. Kötülük edenler başarılı oluyor, Tanrı’yı deneyenler cezadan kurtuluyor.’” 16 Bunun üzerine RAB’den korkanlar birbirleriyle konuşlardır. RAB dediklerine kulak verip duydu. RAB’den korkup adını sayanlar için O’nun önünde bir anma kitabı yazıldı. 17 Her Şeye Egemen RAB, “Öz halkımı ortaya çıkardığım gün, benim olacaklar” diyor, “Bir baba kendisine hizmet eden oğlunu nasıl esirgerse ben de onları öyle esirgeyeceğim. 18 O zaman siz doğru kişiyle kötü kişi, Tanrı’ya kulluk edenle etmeyen arasındaki ayrımı yine göreceksiniz.”

4 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İşte o gün geliyor, fırın gibi yanıyor. Kendini beğenmişlerle kötülık yapanlar samandan farksız olacak; o gün hepsini yakacak. Onlarda ne kök, ne dal bırakılacak. 2 Ama siz, adıma saygı gösterenler için işinlarıyla şifa getiren doğruluk gününe doğacak. Ve çıkıştıktan salınmış buzağılar gibi sıçrayacaksınız. 3 Kötüler ezeceksiniz. Çünkü bunları yaptığım gün, ayağınızın altında kül olacaklar.” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. 4 “Kulum Musa’nın yasasını, bütün İsrail’e iletmesi için Horev Dağı’nda ona verdığım kuralları, ilkeleri anımsayın. 5 “RAB’bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce size Peygamber İlyas’ı göndereceğim. 6 O babaların yüreklerini çocuklarına, çocukların yüreklerini babalarına döndürecek. Öyle ki, gelip ülkeyi lanetleyerek yok etmeyeceğim.”

NEW TESTAMENT

İsa, "Baba, onları bağışla" dedi. "Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar."

O'nun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler.

Luka 23:34

Matta

1 İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir: İbrahim İshak'ın babasıydı, İshak Yakup'un babasıydı, Yakup Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı, **3** Yahuda, Tamar'dan doğan Peres ile Zerah'ın babasıydı, Peres Hesron'un babasıydı, Hesron Ram'ın babasıydı, **4** Ram Amminadav'ın babasıydı, Amminadav Nahşon'un babasıydı, Nahşon Salmon'un babasıydı, **5** Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın babasıydı, Boaz, Rut'tan doğan Ovet'in babasıydı, Ovet İsay'ın babasıydı, **6** İsay Kral Davut'un babasıydı, Davut, Uriya'nın karısından doğan Süleyman'ın babasıydı, **7** Süleyman Rehavam'ın babasıydı, Rehavam Aviya'nın babasıydı, Aviya Asa'nın babasıydı, **8** Asa Yehoşafat'ın babasıydı, Yehoşafat Yehoram'ın babasıydı, Yehoram Uzziya'nın babasıydı, **9** Uzziya Yotam'ın babasıydı, Yotam Ahaz'ın babasıydı, Ahaz Hizkiya'nın babasıydı, **10** Hizkiya Manaşse'nin babasıydı, Manaşse Amon'un babasıydı, Amon Yoşa'yı'nın babasıydı, **11** Yoşa, Babil sürgünü sırasında doğan Yehoyakin'le kardeşlerinin babasıydı, **12** Yehoyakin, Babil sürgününden sonra doğan Şealtiel'in babasıydı, Şealtiel Zerubbabil'in babasıydı, **13** Zerubbabil Avihu'tun babasıydı, Avihu Elyakim'in babasıydı, Elyakim Azor'un babasıydı, **14** Azor Sadok'un babasıydı, Sadok Ahim'in babasıydı, Ahim Elihit'un babasıydı, **15** Elihit Elazar'ın babasıydı, Elazar Mattan'ın babasıydı, Mattan Yakup'un babasıydı, **16** Yakup Meryem'in kocası Yusuf'un babasıydı. Meryem'den Mesih diye tanınan İsa doğdu. **17** Buna göre, İbrahim'den Davut'a kadar toplam on dört kuşak, Davut'tan Babil sürgününe kadar on dört kuşak, Babil sürgününden Mesih'e kadar on dört kuşak vardır. **18** İsa Mesih'in doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'la nişanlıydı. Ama birlikte olmalarından önce Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı. **19** Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi. **20** Ama böyle düşünmesi üzerine Rab'bin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: "Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahiminde oluşan, Kutsal Ruh'tandır. **21** Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak." **22** Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: **23** "İste, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmanuel koyacaklar." İmanuel, Tanrı biziimle demektir. **24** Yusuf uyanınca Rab'bin meleğinin buyruğuna uydı ve Meryem'i eş olarak yanına aldı. **25** Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını İsa koydu.

2 İsa'nın Kral Hirodes devrinde Yahudiye'nin Beytlem Kenti'nde doğmasından sonra bazı yıldızbilimciler doğandan Yeruşalim'e gelip şöyle dediler: "Yahudiler'in Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda O'nun yıldızını gördük ve O'na tapınmaya geldik." **3** Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yeruşalim halkı da tedirgin oldu. **4** Bütün başkâhinleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. **5** "Yahudiye'nin Beytlem Kenti'nde" dediler. "Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır: **6** 'Ey sen, Yahuda'daki Beytlem,

Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi degilsin! Çünkü halkım İsrail'i ödeceğim önder Senden çıkacak.'" **7** Bunun üzerine Hirodes yıldızbilimciler gizlice çağırıp onlardan yıldızın göründüğü anı tam olarak öğrendi. **8** "Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip O'na tapınayım" diyerek onları Beytlem'e gönderdi. **9** Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğu'da görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğu bulunduğu yerin üzerine varınca durdu. **10** Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular. **11** Eve girip çocuğu annesi Meryem'le birlikte görünce yere kapanarak O'na tapındılar. Hazinelerini açıp O'na armağan olarak altın, gümüş ve mür sundular. **12** Sonra gördükleri bir düste Hirodes'in yanına dönmemeleri için uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler. **13** Yıldızbilimciler gittikten sonra Rab'bin bir meleği Yusuf'a rüyada görünerek, "Kalk!" dedi, "Çocukla annesini al, Mısıra kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu aratacak." **14** Böylece Yusuf kalktı, aynı gece çocukla annesini alıp Mısıra doğru yola çıktı. **15** Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: "Oğlumu Mısır'dan çağırıdım." **16** Hirodes, yıldızbilimciler tarafından aldatıldığı anlayınca çok öfkelenindi. Onlardan öğrendiği vakti göz önüne alarak Beytlem ve bütün yöreninde bulunan iki ve iki yaşıdan küçük erkek çocukların hepsini öldürdü. **17** Böylelikle Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu: **18** "Rama'da bir ses duyuldu, Ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel Avutulmak istemiyor. Çünkü onlar yok artık!" **19** Hirodes ölüktükten sonra, Rab'bin bir meleği Mısır'da Yusuf'a rüyada görünerek, "Kalk!" dedi, "Çocukla annesini al, İsrail'e dön. Çünkü çocuğu canına kıymak isteyenler öldü." **20** Bunun üzerine Yusuf kalktı, çocukla annesini alıp İsrail'e döndü. **21** Ama Yahudiye'de Hirodes'in yerine oğlu Arhelas'ın kral olduğunu duyunca oraya gitmekten korktu. Rüyada uyarılınca Celile bölgesine gitti. **22** Oraya varınca Nasira denen kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla bildirilen, "O'na Nasırı denecektir" sözü yerine gelsin diye oldu.

3 O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye Çölü'nde ortaya çıktı. Şu çağrı yapıyordu: "Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır." **3** Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi Yahya'dır. Yeşaya şöyle demişti: "Çölde haykiran, 'Rab'bin yolunu hazırlayın, Geçeceği patikaları düzleyin' diye sesleniyor." **4** Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Yediği, çekirge ve yaban balydı. **5** Yeruşalim, bütün Yahudiye ve Şeria yöreninin halkı ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyor. **7** Ne var ki, birçok Ferisiyle Saduki'nin vaftiz olmak için kendisine geldiğini görnen Yahya onlara şöyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için siz kim uyardı? **8** Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin. **9** Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' diye düşünmeyin. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir. **10** Balta ağaçlarının köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. **11** Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O'nun

çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. **12** Yabası elindedir. Harman yerini temizleyecekti, buğdayını toplayıp ambara yiyecekti, samanı ise sönmeye ateşe yakacaktı." **13** Bu sırada İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Şeria Irmağı'na, Yahya'nın yanına geldi. **14** Ne var ki Yahya, "Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?" diyerek O'na engel olmak istedii. **15** İsa ona şu karşılığı verdi: "Şimdilik buna razı o! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gereki." O zaman Yahya O'nun dediğine razı oldu. **16** İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrı'nın Ruhu'nun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. **17** Göklerden gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" dedi.

4 Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla çöle götürüldü. **2** İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra açtı. **3** O zaman Ayartıcı yaklaşıp, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, söyle şu taşlar ekmek olsun" dedi. **4** İsa ona şu karşılığı verdi: "İnsan yalnız eklemekle yaşamaz, Tanrı'nın ağızından çıkan her söze yaşı" diye yazılmıştır." **5** Sonra İblis O'nı kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini aşağı at" dedi. "Çünkü söyle yazılmıştır: 'Tanrı, senin için meleklerine buyruk verecek.' 'Ayağın bir taşa çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.'" **7** İsa İblis'e şu karşılığı verdi: "Tanrı'nın Rab'bi denemeyeceksin" diye de yazılmıştır." **8** İblis bu kez İsa'yı çok yüksek bir dağa çikardı. O'na bütün görkemiyle dünya ülkelерini göstererek, **9** "Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim" dedi. **10** İsa ona söyle karşılık verdi: "Çekil git, Şeytan! 'Tanrı'nın Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin' diye yazılmıştır." **11** Bunun üzerine İblis İsa'yı bırakıp gitti. Melekler gelip İsa'ya hizmet ettiler. **12** İsa, Yahya'nın tutuklandığını duyunca Celile'ye döndü. **13** Nasıra'dan ayrılarak Zevulun ve Naftali yöresinde, Celile Gölü kıyısında bulunan Kefarnahum'a yerleşti. **14** Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: "Zevulun ve Naftali bölgeleri, Şeria Irmağı'nın ötesinde, Deniz Yolu'nda, Ulusların yaşadığı Celile! **16** Karanlıkta yaşayan halk, Büyük bir ışık gördü. Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanlara ışık doğdu." **17** O günden sonra İsa şu çağrıda bulunmaya başladı: "Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı." **18** İsa, Celile Gölü'nün kıyısında yürüken Petrus diye de anılan Simun'la kardeşi Andreas'ı gördü. Balıkçı olan bu iki kardeş göle ağ atıborlardı. **19** Onlara, "Ardımdan gelin" dedi, "Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım." **20** Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler. **21** İsa daha ileri gidince başka iki kardeşi, Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Babaları Zebedi'yle birlikte teknede ağlarını onarıborlardı. Onları da çağrırdı. **22** Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp İsa'nın ardından gittiler. **23** İsa, Celile bölgesindeki her tarafını dolaştı. Buralardaki havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, halk arasında rastlanan her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu. **24** Ünü bütün Suriye'ye yayılmıştı. Türli hastalıklara yakalanmış bütün hastaları, acı çekenleri, cinllileri, saralıları, felçilleri O'na getirdiler; hepsini iyileştirdi. **25** Celile, Dekapolis, Yeruşalim, Yahudiye ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalabalıklar O'nun ardından gidiyordu.

5 İsa kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi. **2** İsa konuşmaya başlayıp onlara şunları öğretti: **3** "Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır. **4** Ne mutlu yaslı olanlara! Çünkü onlar teselli edilecekler. **5** Ne mutlu yumuşak huylu olanlara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar. **6** Ne mutlu doğruluğa acıkip susayanlara! Çünkü onlar doyurulacaklar. **7** Ne mutlu merhametli olanlara! Çünkü onlar merhamet bulacaklar. **8** Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı'yı göreceklər. **9** Ne mutlu barışı sağlayanlara! Çünkü onlara Tanrı oğulları denenecek. **10** Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır. **11** "Benim yüzünden insanlar size sörüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size!" **12** Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödüliniz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler." **13** "Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz. **14** "Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez. **15** Kimse kandil yakıp tahl olçeğinin altına koymaz. Tersine, kandilliğe koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar. **16** Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanız'ı yükseltsinler!" **17** "Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim. **18** Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan ufak bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak. **19** Bu nedenle, bu buyrukların en küçüğünden birini kim çigner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak. **20** Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginleriyle Ferisiler'inkini aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz!" **21** "Atalarımıza, 'Adam öldürmeyeceksin. Öldüren yargılanacak' dediğini duydunuz. **22** Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz söylese, Yüksek Kurul'da yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecektir. (Geenna g1067) **23** Bu yüzden, sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikayıti olduğunu anımsarsan, adağını orada, sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış; sonra gelip adağını sun. **25** Senden davacı olanla daha yoldayken çabucak anlaş. Yoksa o seni yargıca, yargıç da gardiyana teslim edebilir; sonunda da hapse atılabilirsin. **26** Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun son kuruşunu ödemeden oradan asla çıkmazsun." **27** "Zina etmeyeceksin" dediğini duydunuz. **28** Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadına zina etmiş olur. **29** Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir. (Geenna g1067) **30** Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir. (Geenna g1067) **31** "Kim karısını boşarsa ona boşanma belgesi versin" denmiştir. **32** Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan

onu zinaya itmiş olur. Boşanmış bir kadınlı evlenen de zina etmiş olur.” 33 “Yine atalarımıza, ‘Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Rab’bin önünde içtiğin antları yerine getireceksin’ dediğini duydunuz. 34 Oysa ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı’nın tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü orası O’nun ayak taburesidir; ne de Yeruşalim üzerine, çünkü orası Büyük Kral’ın kentidir. 36 Başınızın üzerine de ant içmeyin. Çünkü saçınızın tek telini ak ya da kara edemezsiniz. 37 ‘Evet’iniz evet, ‘hayır’ınız hayır olsun. Bundan fazlası Şeytan’dandır.” 38 “Göze göz, dişe diş” dediğini duydunuz. 39 Ama ben size diyorum ki, kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınızda bir tokat atana öbür yanağınıza da çevirin. 40 Size karşı davacı olup mintanızı almak isteyene abanızı da verin. 41 Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla iki bin adım yürüyen. 42 Sizden bir şey dileyene verin, sizden ödünç isteyeni geri çevirmeyin.” 43 “Komşunu seveceksin, düşmanın nefret edeceksin’ dediğini duydunuz. 44 Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin. 45 Öyle ki, göklerdeki Babanız’ın oğulları olasınız. Çünkü O, güvenini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağıdır. 46 Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevileri de öyle yapmıyor mu? 47 Yalnız kardeşlerinize selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyor mu? 48 Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.”

6 “Doğruluğunuza insanların gözü önünde gösteriş amacıyla sergilemekten kaçının. Yoksa göklerdeki Babanız’dan ödül alamazsınız. 2 “Bu nedenle, birisine sadaka verirken bunu borazan kaldırarak ilan etmeyin. İkiyüzlüler, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır. 3 Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinin ne yaptığıını bilmesin. 4 Öyle ki, verdığınız sadaka gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.” 5 “Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikili dura etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır. 6 Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odaniza çekiliп kapıyı örtün ve gizlide olan Babanız'a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir. 7 Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz kalabalığıyla seslerini duyabileceklerini sanırlar. 8 Siz onlara benzemeyin! Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha O’ndan dilemeden önce bilir. 9 “Bunun için siz söyle dua edin: ‘Gökerdeki Babamız, Adın kutsal kılınsın. 10 Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de Senin istediği olsun. 11 Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver. 12 Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağısla. 13 Ayartılmamıza izin verme. Bizi kötü olandan kurtar. Çünkü egemenlik, güç ve yücelik Sonsuzlara dek senindir! Amin’. 14 “Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar. 15 Ama siz başkalarının suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz.” 16 “Oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın.

Onlar oruç tuttuklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır. 17 Siz oruç tuttuğunuz zaman, başınızda yağı sürüp yüzünüzü yakın. 18 Öyle ki, insanlara değil, gizlide olan Babanız'a oruçlu görünsüniz. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.” 19 “Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin. Burada güve ve pas onları yiyp bitirir, hırsızlar da girip çalarlar. 20 Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas onları yiyp bitirir, ne de hırsızlar girip çalar. 21 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır. 22 “Bedenin işiği gözdür. Gözünüz sağlamسا, bütün bedeniniz aydınlık olur. 23 Gözünüz bozuksa, bütün bedeniniz karanlık olur. Buna göre, içinizdeki ‘ışık’ kararlıksa, ne korkunçtur o karanlık! 24 “Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürüne sever, ya da birine bağlanıp öbürüni hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de paraya kulluk edemezsiniz.” 25 “Bu nedenle size şunu söylüyorum: ‘Ne yiyp ne içeceğiz?’ diye canınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kayıtlanmayın. Can yiyecektan, beden de giyecektan daha önemli değil mi? 26 Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz? 27 Hangi biriniz kayıtlanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir? 28 Giyecik konusunda neden kayıtlanıyorsunuz? Kir zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. 29 Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. 30 Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kir otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey kit imanlılar? 31 “Öyleseye, ‘Ne yiyeceğiz?’ ‘Ne içeceğiz?’ ya da ‘Ne giyeceğiz?’ diyerek kayıtlanmayın. 32 Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. 33 Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir. 34 O halde yarın için kayıtlanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter.”

7 “Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız. 2 Çünkü nasıl yargılarsanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekte verirseniz, aynı ölçekte alacaksınız. 3 Sen neden kardeşin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin? 4 Kendi gözündeki merteği varken kardeşine nasıl, ‘İzin ver, gözündeki çöpü çıkarayım’ dersin? 5 Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün. 6 “Kutsal olanı köpeklerle vermeyin. İncillerini domuzların önüne atmayın. Yoksa bunları ayaklarıyla çığnedikten sonra dönüp sizi parçalayabilirler.” 7 “Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapayı çalın, size açılacaktır. 8 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır. 9 Hangınız kendisinden ekmek isteyen ogluna taş verir? 10 Ya da balık isterse yılan verir? 11 Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanız’ın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi? 12 “İnsanların size nasıl davranışmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranışın. Çünkü

Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediğい budur." 13 "Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur. 14 Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır." 15 "Sahte peygamberlerden sakının! Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama özde yiyici kurtlardır. 16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi? 17 Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meye verir, kötü ağaç ise kötü meye verir. 18 İyi ağaç kötü meye, kötü ağaç da iyi meye vermez. 19 İyi meye vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. 20 Böylece sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyacaksınız. 21 "Bana, 'Ya Rab, ya Rab!' diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne girmeyecek. Ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir. 22 O gün birçokları bana diyecek ki, 'Ya Rab, ya Rab! Biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla cinler kovmadık mı? Senin adınla birçok mucize yapmadık mı?' 23 O zaman ben de onlara açıkça, 'Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötülük yapanlar!' diyeceğim." 24 "İşte bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer. 25 Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldırır; ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur. 26 Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer. 27 Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da korkunç olur." 28 İsa konuşmasını bitirince, halk O'nun öğretisine şaşıp kaldı. 29 Çünkü onlara kendi din bilgileri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

8 İsa dağdan inince büyük bir kalabalık O'nun ardından gitti. 2 Bu sırada căzamlı bir adam yaklaşıp, "Ya Rab, istersen beni temiz kılabırsın" diyerek O'nun ayaklarına kapandı. 3 İsa elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi. Adam yanında căzamdan temizlendi. 4 Sonra İsa adama, "Sakin kimseye bir şey söyleme!" dedi. "Git, kâhine görün ve căzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuyu sun." 5 İsa Kefarnahum'a varınca bir yüzbaşı O'na gelip, "Ya Rab" diye yalvardı, "Uşağım felç oldu, evde yatıyor; korkunç acı çekiyor." 7 İsa, "Gelip onu iyileştireceğim" dedi. 8 Ama yüzbaşı, "Ya Rab, evime girmene layık değilim" dedi, "Yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir. 9 Ben de buyruk altında bir adamım, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, 'Git' derim, gider; ötekine, 'Gel' derim, gelir; köleme, 'Şunu yap' derim, yapar." 10 İsa, duydugu bu sözlerle hayran kaldı. Ardından gelenlere, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Ben İsrail'de böyle imanı olan birini görmedim. 11 Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok insan gelecek, Göklerin Egemenliği'nde İbrahim'le, İshak'la ve Yakup'la birlikte sofraya oturacaklar. 12 Ama bu egemenliğin asıl mirasçıları dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağılayış ve dış gıcırtısı olacak." 13 Sonra İsa yüzbaşıya, "Git, inandığın gibi olsun" dedi. Ve usak o anda iyileşti. 14 İsa Petrus'un evine geldiğinde onun kaynanasının ateşler içinde yattığını gördü. 15 Eline dokununca kadının ateşin düşü. Kadın kalkıp İsa'ya hizmet etmeye başladı. 16 Akşam olunca birçok cinliy kendisine getirdiler. İsa onlardaki kötü ruhları tek söyle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi. 17 Bu, Peygamber Yesaya aracılıyla bildirilen

şu söz yerine gelsin diye oldu: "Zayıflıklarımızı O kaldırıldı, Hastalıkımızı O üstlendi." 18 İsa, çevresindeki kalabalığı görince gölün karşı yakasına geçişmesini buyurdu. 19 O sırada din bilginlerinden biri O'na yaklaşıp, "Öğretmenim" dedi, "Nereye gidersen, senin ardından geleceğim." 20 İsa ona, "Tılkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok" dedi. 21 Başka bir öğrencisi İsa'ya, "Ya Rab, izin ver, önce gidip babamı gömeyim" dedi. 22 İsa ona, "Ardımdan gel" dedi. "Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün." 23 İsa tekneye binince, ardından öğrencileri de bindi. 24 Gölde ansızın büyük bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşıyordu. İsa bu arada uyuyordu. 25 Öğrenciler gidip O'nu uyandırarak, "Ya Rab, kurtar bizi, yoksa öleceğiz!" dediler. 26 İsa, "Neden korkuyorsunuz, ey kit imanlılar?" dedi. Sonra kalkıp rüzgarı ve gölü azarladı. Ortalık sültiman oldu. 27 Hepsi hayret içinde kaldı. "Bu nasıl bir adam ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?" dediler. 28 İsa gölün karşı yakasında Gadaralılar'ın memleketine vardi. Orada O'nu mezarlık mağaralarından çıkan iki cinli karşıladı. Bunlar öyle tehlikeliydi ki, kimse o yoldan geçemiyordu. 29 İsa'ya, "Ey Tanrı'nın Oğlu, bizden ne istiyorsun?" diye bağırdılar. "Buraya, vaktinden önce bize işkence etmek için mi geldin?" 30 Onlardan uzakta olayan büyük bir domuz sürüsü vardi. 31 Cinler İsa'ya, "Bizi kovacağsan, şu domuz sürüsüne gönder" diye yalvardılar. 32 İsa onlara, "Gidin!" dedi. Cinler de adamlardan çıkış domuzlarının içine girdiler. O anda bütün sürü dök yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldı. 33 Domuzları güdenler kaçip kente gittiler. Cinli adamlarla ilgili haberler dahil, olup bitenlerin hepsini anlattılar. 34 Bunun üzerine bütün kent halkı İsa'yı karşılamaya çıktı. O'nun görünce bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.

9 İsa tekneye binip karşı kiyiya geçti ve kendi kentine gitti. 2 Kendisine, yatak üzerinde felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görince felçliye, "Cesur ol, oğlum, günahların bağışlandı" dedi. 3 Bunun üzerine bazı din bilginleri içlerinden, "Bu adam Tanrı'ya küfrediyor!" dediler. 4 Onların ne düşündüklerini bilen İsa dedi ki, "Yüreğinizde neden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz? 5 Hangisi daha kolay? Günahların bağışlandı" demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi? 6 Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesin diye..." Sonra felçliye, "Kalk, yatağını topla, evine git!" dedi. 7 Adam da kalkıp evine gitti. 8 Halk bunu görince korkuya kapıldı. İnsana böyle bir yetki veren Tanrı'yı yüceltiler. 9 İsa oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan birini gördü. Matta adındaki bu adama, "Ardımdan gel" dedi. Adam da kalkıp İsa'nın ardından gitti. 10 Sonra İsa, Matta'nın evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisileyi günahkâr gelip O'nunla ve öğrencileriley birlikte sofraya oturdu. 11 Bunu gören Ferisiler, İsa'nın öğrencilerine, "Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemeğiyor?" diye sordular. 12 İsa bunu duyunca şöyle dedi: "Sağamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. 13 Gidin de, 'Ben kurban değil, merhamet isterim' sözünün anlamını öğrenin. Çünkü ben doğru kişiler değil, günahkârları çağrımaya geldim." 14 Bu arada Yahya'nın öğrencileri gelip İsa'ya, "Neden biz ve Ferisiler oruç tutuyoruz da senin öğrencilerin tutmuyor?"

diye sordular. 15 İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarındayken, davetiler yas tutar mı? Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, o zaman oruç tutacaklar. 16 Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Çünkü yeni kumaş çeker, giysiden kopar, yirtık daha beter olur. 17 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa tulumlar patlar; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara konur, böylece her ikisi de korunmuş olur." 18 İsa onlara bu sözleri söyleken bir havra yöneticiyi gelip O'nun önünde yere kapanarak, "Kızım az önce öldü. Ama sen gelip elini onun üzerine koyarsan, dirilecek" dedi. 19 İsa kalkıp öğrencileriyle birlikte adamın ardından gitti. 20 Tam o sırada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu. 21 İçinden, "Giysisine bir dokunsam kurtulurum" diyordu. 22 İsa arkasına dönüp onu görünce, "Cesur ol, kızım! İmanın seni kurtardı" dedi. Ve kadın o anda iyileşti. 23 İsa, yöneticinin evine varıp kaval çalanlarla gürültülü kalabalığı görünce, "Çekilin!" dedi. "Kız ölmeli, uyuyor." Onlar ise kendisiyle alay ettiler. 25 Kalabalık dışarı çıkarılınca İsa içeri girip kızın elini tuttu, kız ayağa kalktı. 26 Bu haber bütün bölgeye yayıldı. 27 İsa oradan ayrılrken iki kör, "Ey Davut Oğlu, halimize acı!" diye feryat ederek O'nun ardından gittiler. 28 İsa eve girince körler yanına geldi. Onlara, "İstediğinizizi yapabileceğime inanıyor musunuz?" diye sordu. Körler, "Inanıyoruz, ya Rab!" dediler. 29 Bunun üzerine İsa körlerin gözlerine dokunarak, "İmanınızda göre olsun" dedi. 30 Ve adamların gözleri açıldı. İsa, "Sakin kimse bunu bilmesin" diyecek onları sıkı sıkı uyardı. 31 Onlar ise çıkış İsa'yla ilgili haberin bütün bölgeye yayıldılar. 32 Adamlar çıkışkent İsa'ya dilsiz bir cinli getirdiler. 33 Cin kovuluncu adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde, "İsrail'de böylesi hiç görülmemiştir" diyordu. 34 Ferisiler ise, "Cinler, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor" diyorlardı. 35 İsa bütün kent ve köyler dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu. 36 Kalabalıkları görünce onlara acıdı. Çünkü çobansız koyunlar gibi şaşkınlık ve perişanlırlar. 37 O zaman İsa öğrencilerine, "Ürün bol, ama işçi az" dedi, 38 "Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin."

10 İsa on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Böylece kötü ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştireceklerdi. 2 Bu on iki elçinin adları şöyle: Birincisi Petrus adıyla bilinen Simun, onun kardeşi Andreas, Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Filipus ve Bartalmay, Tomas ve vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakup ve Taday, Yurtsever Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot. 5 İsa Onikiler'i şu buyrukla halkın arasına gönderdi: "Öteki uluslararası arasında girmeyin. Samiriyeliler'in kentlerine de uğramayın. 6 Bunun yerine, İsrail halkının yitik koyunlarına gidin. 7 Gittiğiniz her yerde Göklelerin Egemenliği'nin yaklaştığını duyurun. 8 Hastaları iyileştirin, ölüleri diriltin, cüzamlıları temiz kılın, cinleri kovun. Karşılıksız alındınız, karşılıksız verin. 9 Kuşağınızda altın, gümüş, ya da bakır para koymayın. 10 Yolculuk için ne torba, ne yedek mintan, ne çarık, ne de değnek alın. Çünkü işçi yiyeceğini hak eder. 11 Hangi kent ya da köye girerseniz,

orada saygıdeğer birini arayın ve ayrılınca dek onunla kalın. 12 Onun evine girerken, evdeki esenlik dileyen. 13 Eğer evdeki buna layıksa, dileğiniz esenlik üzerinde kalsın; layık değillerse, size geri dönsün. 14 Sizi kabul etmez, sözlerinizi dinlemezlerse o evden ya da kentten ayrılrıken, ayaklarınızın tozunu silkin. 15 Size doğrusunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom'la Gomora bölgesinin halinden beter olacaktır." 16 "İşte, sizi koynular gibi kurtların arasına gönderiyorum. Yılan gibi zeki, güvercin gibi saf olun. 17 İnsanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kamçılayacaklar. 18 Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz. 19 Sizleri mahkemeye verdiklerinde, neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Ne söyleyeceğiniz o anda size bildirilecek. 20 Çünkü konuşan siz değil, aracılığınızla konuşan Babanız'ın Ruhu olacak. 21 "Kardeş kardeşi, baba çocuğu ölümle teslim edecek. Çocuklar anne babaya başkaldırıp onları öldürtecek. 22 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. 23 Bir kentte size zulmettikleri zaman ötekine kaçın. Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu gelinceye dek İsrail'in bütün kentlerini dolaşmış olmayacaksınız. 24 "Öğrenci öğretmeninden, köle efendisinden üstün değildir. 25 Öğrencinin öğretmeni gibi, kölenin de efendisi gibi olması yeterlidir. İnsanlar evin efendisine Baalzebul derlerse, ev halkına neler demezler!" 26 "Bu yüzden onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. 27 Size karanlıkta söylediklerimi, siz gün ışığında söyleyin. Kulağınıza fisıldanın, damlardan duyurun. 28 Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun. (Geenna q1067) 29 İki serçe bir meteliye satılmıyor mu? Ama Babanız'ın izni olmadan bunlardan bir tek bile yere düşmez. 30 Size gelince, başınızdaki bütün saçlar bile sayılır. 31 Onun için korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz. 32 "İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki Babam'ın önünde açıkça kabul edeceğim. 33 İnsanların önünde beni inkâr edeni, ben de göklerdeki Babam'ın önünde inkâr edeceğim." 34 "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim. 35 Çünkü ben babaya oğulun,anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. 36 'İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.' 37 Annesini ya da babasını beni sevdiğimden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğimden çok seven bana layık değildir. 38 Çarmıhını yüklenip ardımızda gelmeyen bana layık değildir. 39 Canımı kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. 40 "Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. 41 Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır. Doğru birini doğru olduğu için kabul eden, doğru kişiye yaraşan bir ödül alacaktır. 42 Bu sıradan kişilerden birine, öğrencim olduğu için bir bardak soğuk su bile veren, size doğrusunu söyleyeyim, ödülsüz kalmayacaktır."

11 İsa, on iki öğrencisine bu buyrukları verdikten sonra onların kentlerinde öğretmek ve Tanrı sözünü duymak

üzere oradan ayrıldı. 2 Tutukevinde bulunan Yahya, Mesih'in yaptığı işleri duyunca, O'na gönderdiği öğrencileri aracılığıyla şunu sordu: "Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?" 4 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Gidin, iştirip gördüklerinizi Yahya'ya bildirin. 5 Körlerin gözleri açılıyor, kötürlümler yürüyor, cüzmüllar temiz kilınıyor, sağırlar iştıyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. 6 Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!" 7 Yahya'nın öğrencileri ayrılırken İsa halka Yahya'dan söz etmeye başladı. "Çöle ne görmeye gittiniz?" dedi. "Rüzgarda sallanan bir kamış mı? 8 Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahali giysiler giymiş bir adam mı? Oysa pahali giysi giyenler, kral saraylarında bulunur. 9 Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstünür. 10 'İste, habercimi senin önünden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak' diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir. 11 Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha üstün biri çıkmamıştır. Bununla birlikte, Göklerin Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstünür. 12 Vaftizci Yahya'nın ortaya çıktıığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor. 13 Yahya'ya dek bütün peygamberlerle Kutsal Yasa, olacakları önceden bildirdiler. 14 Eğer bunu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyas odur. 15 Kulağı olan, işitsin! 16 "Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına, 'Size kaval kaldık, oynamadınız; Ağit yaktık, dövünmediniz' diye seslenen çocuklara benzıyorlar. 18 Yahya geldiği zaman oruç tutup içkiden kaçındı, ona 'cinli' diyorlar. 19 İnsanoğlu geldiği zaman yiyp içti. Bu kez de diyorlar ki, 'Şu obur ve ayaş adama bakın! Vergi görevlileri ve gündeşkârlarla dost oldu!' Ne var ki bilgelik, ortaya koyduğu işlerle doğrulanır." 20 Sonra İsa, mucizelerinin çoğunu yapmış olduğu kentleri, tövbe etmedikleri için söyle azarlamaya başladı: "Vay haline, ey Horazini! Vay haline, ey Beystsadal! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış olsayıdı, çoktan çıl kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı. 22 Size şunu söyleyeyim, yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır! 23 Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölüler diyarına indirileceksin! Çünkü sende yapılan mucizeler Sodom'da yapılmış olsayıdı, bugüne dek ayakta kalındı. (Hadès g86) 24 Sana şunu söyleyeyim, yargı günü senin halin Sodom bölgesinin halinden beter olacaktı!" 25 İsa bundan sonra söyle dedi: "Baba, yerin ve gögün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim. 26 Evet Baba, senin isteğin buydu. 27 "Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'u, Baba'dan başka kimse tanımaz. Baba'yı da Oğul'dan ve Oğul'un O'nun tanıtımını istediği kişilerden başkası tanımaz. 28 "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. 29 Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. 30 Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafifitir."

12 O sıralarda, bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri açıkça başakları koparıp yemeye

başladılar. 2 Bunu gören Ferisiler İsa'ya, "Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı yapıyor" dediler. 3 İsa onlara, "Davut'la yanındakiler açıkça Davut'un ne yaptığıni okumadınız mı?" diye sordu. 4 "Tanrı'nın evine girdi, kendisinin ve yanındakilerin yemesi yasak olan, ancak kâhinlerin yiyebileceği adak ekmeklerini yedi. 5 Ayrıca kâhinlerin her hafta tapınakta Şabat Günüyle ilgili satın alırlar. 6 Size şunu söyleyeyim, burada tapınaktan daha üstün bir şey var. 7 Eğer siz, 'Ben kurban değil, merhamet isterim' sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları yargılamazsınız. 8 Çünkü İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir." 9 İsa oradan ayrılp onların havrasına gitti. 10 Orada eli sakat bir adam vardı. İsa'yı suçlamak amacıyla kendisine, "Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur?" diye sordular. 11 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Hanginizin bir koyunu olur da Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz? 12 İnsan koyundan çok daha değerlidir! Demek ki, Şabat Günü iyilik yapmak Yasa'ya uygundur." 13 Sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı. Eli öteki gibi yine sapasağlam oluverdi. 14 Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için anlaştılar. 15 İsa bunu bildiği için oradan ayrıldı. Birçok kişi ardından gitti. İsa hepşini iyileştirdi. 16 Kim olduğunu açıklamamaları için onları uyardı. 17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: "İste Kulum, O'nu ben seçtim. Gönlümün hoşnut olduğu sevgili Kulum O'dur. Ruhum'u O'nun üzerine koyacağım, O da adaleti uluslara bildirecek. 19 Çekişip bağırmayacak, Sokaklarda kimse O'nun sesini duymayacak. 20 Ezilmiş kamişi kırmayacak, Tüten fitili söndürmeyecek, Ve sonunda adaleti zafere ulaştıracak. 21 Uluslar da O'nun adına umut bağlayacak." 22 Daha sonra İsa'ya kör ve dilsiz bir cinli getirdiler. İsa adamı iyileştirdi. Adam konuşmaya, görmeye başladı. 23 Tüm kalabalık şaşırıp kaldı. "Bu, Davut'un Oğlu olabilir mi?" diye soruyorlardı. 24 Ferisiler bunu duyunca, "Bu adam cinli, ancak cinlerin önderi Baalzebul'un gücüyle kovuyor" dediler. 25 Onların ne düşündüğünü bilen İsa söyle dedi: "Kendi içinde bölünle ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen kent ya da ev ayakta kalamaz. 26 Eğer Şeytan Şeytan'ı kovarsa, kendi içinde bölünmüş demektir. Bu durumda onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? 27 Eğer ben cinleri Baalzebul'un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Bu durumda siz kendi adamlarınız yargılacak. 28 Ama ben cinleri Tanrı'nın Ruhu'yla kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği sizinize gelmiş demektir. 29 "Bir kimse güçlü adının evine girip malını nasıl çalabilir? Ancak onu bağıladıktan sonra evini soyabilir. 30 "Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir. 31 Bunun için size diyorum ki, insanların işlediği her günah, ettiği her kükür bağıslanacak; ama Ruh'a edilen kükür bağıslanmayacaktır. 32 İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen, bağıslanacak; ama Kutsal Ruh'a karşı bir söz söyleyen, ne bu çağda, ne de gelecek çağda bağıslanacaktır. (aīn g165) 33 "Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi söyle; ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü söyle. Çünkü her ağaç meyvesinden tanınır. 34 Sizi engerekler soyu! Kötü olan sizler nasıl iyi sözler söylebilirisiniz? Çünkü ağız yürekten taşırı söyleyin. 35 İyi insan içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. 36 Size şunu

söylediyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler. **37** Kendi sözlerinizle aklanacak, yine kendi sözlerinizle suçu çıkarılacaksunız." **38** Bunun üzerine bazı din bilginleri ve Ferisiler, "Öğretmenimiz, senden doğaüstü bir belirti görmek istiyoruz" dediler. **39** İsa onlara şu karşılığı verdi: "Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Peygamber Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecektir. **40** Yunus, nasıl üç gün üç gece o koca balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağırdı kalacaktır. **41** Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunus'tan daha üstün olan buradadır. **42** Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta obür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır. **43** "Kötü ruh insandan çokINKURNAKA kurak yerlerde dolanıp huzur arar, ama bulamaz. **44** O zaman, 'Çıktığım eve, kendi evime döneyim' der. Eve gelince orayı bomboş, süpürülmüş, düzeltilmiş bulur. **45** Bunun üzerine gider, yanına kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağın başına gelecek olan da budur." **46** İsa daha halka konuşurken, annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durmuş, O'nunla konuşmak istiyorlardı. **47** Birisi İsa'ya, "Bak, annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seninle görüşmek istiyorlar" dedi. **48** İsa, kendisile konuşana, "Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?" karşılığını verdi. **49** Eliyle öğrencilerini göstererek, "İste annem, iste kardeşlerim!" dedi. **50** "Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur."

13 Aynı gün İsa evden çıktı, gidip göl kıyısında oturdu. **2** Çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık kıyıda duruyordu. **3** İsa onlara benzettelerle birçok şey anlattı. "Bakın" dedi, "Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. **4** Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi. **5** Kimi, toprağı az, kayalık yerlere düştü; toprak derin olmadığından hemen filizlendi. **6** Ne var ki, güneş doğunca kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler. **7** Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büydü, filizi boğdu. **8** Kimi ise iyi toprağa düştü. Bazısı yüz, bazısı altmış, bazısı da otuz kat ürün verdi. **9** Kulağı olan işitsin!" **10** Öğrencileri gelip İsa'ya, "Halka neden benzettelerle konuşuyorsun?" diye sordular. **11** İsa şöyle yanıtladı: "Göklerin Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi, ama onlara verilmedi. **12** Çünkü kimde varsa, ona daha çok verecek, bolluğa kavuşturulacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak. **13** Onlara benzettelerle konuşmanın nedeni budur. Çünkü, 'Gördükleri halde görmezler, Duydukları halde duymaz ve anlamazlar.' **14** "Böylece Yesaya'nın peygamberlik sözü onlar için gerçekleşmiş oldu: 'Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz!' **15** Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, Kulakları ağırlaştı. Gözlerini kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın Ve bana dömmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim." **16** "Ama ne mutlu size ki, gözleriniz görüyor, kulaklarınız işitiyor! **17** Size doğrusunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice doğru

kişiler sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler. **18** "Şimdi ekinciyle ilgili benzetmeyi siz dinleyin. **19** Kim göksel egemenlikle ilgili sözü işiti de anlamazsa, kötü olan gelir, onun yüreğine ekileni soker götürür. Yol kenarına ekilen tohum işte budur. **20** Kayalık yerlere ekilen ise işittiği sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadığı için ancak bir süre dayanan kişidir. Böyle biri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşer. **22** Dikenler arasında ekilen de şudur: Sözü işitir, ama dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve ürün vermesini engeller. (aīn g165) **23** İyi toprağa ekilen tohum ise, sözü iştip anlayan birine benzer. Böylece elbette ürün verir, kimi yüz, kimi altmış, kimi de otuz kat." **24** İsa onlara başka bir benzetme anlattı: "Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken adama benzer" dedi. **25** "Herkes uyurken, adamın düşmanı geldi, buğdayın arasına delice ekip gitti. **26** Ekin gelişip başak salınca, deliceler de göründü. **27** "Mal sahibinin köleleri gelip ona şöyle dediler: 'Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler nereden çıktı?' **28** "Mal sahibi, 'Bunu bir düşman yapmıştır' dedi. "Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?" diye sordu köleler. **29** "Hayır" dedi adam. 'Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz. **30** Bırakın biçim vaktine dek birlikte büyüsünler. Biçim vakti orakçılar, önce deliceleri toplayın diyeceğim, yakmak için demet yapın. Buğdayı ise toplayıp ambarına koyun.'" **31** İsa onlara bir benzetme daha anlattı: "Göklerin Egemenliği, bir adının tarlasına ektiği hardal tanesine benzer" dedi. **32** "Hardal tohumlarının en küçüğü olduğu halde, gelişince bahçe bitkilerinin boyunu aşar, ağaç olur. Böylece kuşlar gelip dallarında barınır." **33** İsa onlara başka bir benzetme anlattı: "Göklerin Egemenliği, bir kadının üç ölçük una karıştırıldığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır." **34** İsa bütün bunları halka benzettelerle anlattı. Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. **35** Bu, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: "Ağzımı benzetmeler anlatarak açacağım, Dünyanın kuruluşundan beri Gizli kalmış sırları dile getireceğim." **36** Bundan sonra İsa halktan ayrılp eve gitti. Öğrencileri yanına gelip, "Tarladaki delicelerle ilgili benzetmeyi bize açıkla" dediler. **37** İsa, "İyi tohumu eken, İnsanoğlu'dur" diye karşılık verdi. **38** "Tarla ise dünyadır. İyi tohum, göksel egemenliğin oğulları, deliceler de kötü olanın oğullarıdır. **39** Deliceleri eken düşman, İblis'tir. Biçim vakti, çığın sonu; orakçılar ise meleklerdir. (aīn g165) **40** "Deliceler nasıl toplanıp yakılırsa, çığın sonunda da böyle olacaktır. (aīn g165) **41** İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi O'nun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağılayış ve dış gıcırtısı olacaktır. **43** Doğru kişiler o zaman Babalarının egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin!" **44** "Göklerin Egemenliği, tarlada saklı bir defineye benzer. Onu bulan yeniden sakladı, sevinçle koşup gitti, varını yoğunu satıp tarayı satın aldı. **45** "Yine Göklerin Egemenliği, güzel inciler arayan bir tüccara benzer. **46** Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, varını yoğunu satıp inciyi satın aldı." **47** "Yine Göklerin Egemenliği, denize atılan ve her çeşit balığı toplayan ağa benzer. **48** Ağ dolunca onu kıyuya çekerler. Oturup işe yarayan balıkları kaplara

koyar, yaramayanları atarlar. **49** Çağın sonunda da böyle olacak. Melekler gelecek, kötü kişileri doğruların arasından ayırip kızgın firına atacaklar. Orada ağılayış ve dış gicirtisi olacaktır." (aİN g165) **51** Isa, "Bütün bunları anladınız mı?" diye sordu. "Evet" karşılığını verdiler. **52** O da onlara, "İşte böylece Göklerin Egemenliği için eğitilmiş her din bilgini, hazinesinden hem yeni hem eski değerler çıkarın bir mal sahibine benzer" dedi. **53** Isa bütün bu benzetmeleri anlattıktan sonra oradan ayrıldı. **54** Kendi memleketine gitti ve oradaki havrada halka öğretmeye başladı. Halk şaşırıp kalmıştı. "Adamın bu bilgeliği ve mucizeler yaratana gücü nereden geliyor?" diyorlardı. **55** "Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Meryem değil mi? Yakup, Yusuf, Simun ve Yahuda O'nun kardeşleri değil mi?" **56** Kızkardeşlerinin hepsi aramızda yaşamıyor mu? O halde O'nun bütün bu yaptıkları nereden geliyor?" **57** Ve gücenip O'nu reddettiler. Ama Isa onlara söyle dedi: "Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmek." **58** İmansızlıklar yüzünden Isa orada pek fazla mucize yapmadı.

14 O günlerde İsatıyla ilgili haberleri duyan bölge kralı Hirodes, adamlarına, "Bu, Vaftizci Yahya'dır" dedi. "Ölümden dirildi. Olağanüstü güçlerinonda etkin olmasının nedeni budur." **3** Hirodes, kardeşi Filippus'un karısı Hirodiya yüzünden Yahya'yı tutuklatmış, bağlatıp zindana attırmıştı. **4** Çünkü Yahya Hirodes'e, "O Kadınlara evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır" demiştir. **5** Hirodes Yahya'yı öldürmek istemiş, ama halktan korkmuştu. Çünkü halk Yahya'yı peygamber sayıyordu. **6** Hirodes'in doğum günü şenliği sırasında Hirodiya'nın kızı ortaya çıkıp dans etti. Bu, Hirodes'in öyle hoşuna gitti ki, ant içerek kiza ne dilerse vereceğini söyledi. **8** Kız, annesinin kıskırtmasıyla, "Bana şimdiki bir tepsi üzerinde Vaftizci Yahya'nın başını ver" dedi. **9** Kral buna çok üzüldüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü bu dileğin yerine getirilmesini buyurdu. **10** Adam gönderip zindanda Yahya'nın başını kesti. **11** Kesik baş tepsiyle getirilip kiza verildi, kız da bunu annesine götürdü. **12** Yahya'nın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve gömdüler. Sonra gidip İsa'ya haber verdiler. **13** Isa bunu duyunca, tek başına tenha bir yere çekilmek üzere bir tekneyle oradan ayrıldı. Bunu öğrenen halk, kentlerden çıkış O'nu yaya olarak izledi. **14** Isa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi. **15** Akşama doğru öğrencileri yanına gelip, "Burası issız bir yer" dediler, "Vakit de geç oldu. Halkı saliver de köylere gidip kendilerine yiyecek alınsınlar." **16** Isa, "Gitmelerine gerek yok, onlara siz yiyecek verin" dedi. **17** Öğrenciler, "Burada beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok ki" dediler. **18** Isa, "Onları buraya, bana getirin" dedi. **19** Halka çayırda oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göze kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri bölüp öğrencilerine verdi, onlar da halka dağıttılar. **20** Herkes yiyp doydı. Artakalan parçalarдан on iki sepet dolusu topladılar. **21** Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocukların hariç, yaklaşık beş bin erkekti. **22** Bundan hemen sonra Isa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı kayaya geçmelerini buyurdu. Bu arada halkı evlerine gönderecekti. **23** Halkı gönderdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olurken orada yalnızdı. **24** O sırada tekne kıyından bir hayli uzakta dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgar karşı

yönden esiyordu. **25** Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. **26** Öğrenciler, O'nun gölün üstünde yürüdüğüne görünce dehşete kapıldılar. "Bu bir hayalet!" diyerek korkuya bağırdılar. **27** Ama İsa hemen onlara seslenerek, "Cesur olun, benim, korkmayın!" dedi. **28** Petrus buna karşılık, "Ya Rab" dedi, "Eğer sen isen, buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim." **29** Isa, "Ge!" dedi. Petrus da teknedenindi, suyun üstünden yürüyerek İsa'ya yaklaştı. **30** Ama rüzgarın ne kadar güçlü estiğini görünce korktu, batmaya başladı. "Ya Rab, beni kurtar!" diye bağırdı. **31** Isa hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, "Ey kit imanlı, neden kuşku duydun?" dedi. **32** Onlar tekneye bindikten sonra rüzgar dindi. **33** Teknedekiler, "Sen gerçekten Tanrı'nın Oğlu'sun" diyerek O'na tapındılar. **34** Gölü aşip Gennesar'da karaya çıktılar. **35** Yöre halkı İsa'yi tanıtáncı çevreye haber saldı. Bütün hastaları O'na getirdiler. **36** Giysisinin eteğine bir dokunsak diye yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi iyileşti.

15 Bu sırada Yeruşalim'den bazı Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya gelip, "Öğrencilerin neden atalarımızın töresini çiğniyor?" diye sordular, "Yemekten önce ellerini yıkamıyorlar." **3** Isa onlara şu karşılığı verdi: "Ya siz, neden töreniz uğruna Tanrı buyruğunu çiğniyorsunuz? **4** Çünkü Tanrı söyle buyurdu: 'Annene babana saygı göstereseksin'; Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir.' **5** Ama siz, 'Her kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yardım Tanrı'ya adanmıştır derse, artık babasına saygı göstermek zorunda değildir' diyorsunuz. Böylelikle, töreniz uğruna Tanrı'nın sözünü geçersiz kılmış oluyorsunuz. **7** Ey ikiyüzlüler! Yeşa'nın sizinle ilgili şu peygamberlik sözü ne kadar yerindedir: 'Bu halk dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak. **9** Bana boşuna taparlar. Çünkü öğretikleri, sadece insan buyuktur.' **10** Isa, halkı yanına çağırıp onlara, "Dinleyin ve şunu belleyin" dedi. **11** "Ağızdan giren şey insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan çıkmaz." **12** Bu sırada öğrencileri O'na gelip, "Biliyor musun?" dediler, "Ferisiler bu sözü duyuncu gücündeler." **13** Isa şu karşılığı verdi: "Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir. **14** Birakın onları; onlar körlerin kör kılavuzlarındır. Eğer kör köre kılavuzluk ederse, ikisi de cukura düşer." **15** Petrus, "Bu benzetmeyi bize açıkla" dedi. **16** "Siz de mi hâlâ anlamıyorsunuz?" diye sordu Isa. **17** "Ağza giren her şeyin mideye indiği, oradan da helaya atıldığı bilmiyor musunuz? **18** Ne var ki ağızdan çıkan, yürekten kaynaklanır. İnsanı kirleten de budur. **19** Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhs, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep yürekten kaynaklanır. **20** İnsanı kirleten bunlardır. Yıkanmamış ellerle yemek yemek insanı kirletmez." **21** Isa oradan ayrılp Sur ve Sayda bölgelerine geçti. **22** O yörenen Kenanlı bir kadın İsa'ya gelip, "Ya Rab, ey Davut Oğlu, halime acı! Kızım cine tutuldu, çok kötü durumda" diye ferayat etti. **23** Isa kadına hiçbir karşılık vermedi. Öğrencileri yaklaşıp, "Sal şunu, gitsin!" diye rica ettiler. "Arkamızdan bağırıp duruyor." **24** Isa, "Ben yalnız İsrail halkın kaybolmuş koynularına gönderildim" diye yanıtladı. **25** Kadın ise yaklaşıp, "Ya Rab, bana yardım et!" diyerek O'nun önünde yere kapandı. **26** Isa ona, "Çocukların ekmeğini alıp

köpeklerle atmak doğru değildir" dedi. 27 Kadın, "Haklısun, ya Rab" dedi. "Ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kirintıları yer." 28 O zaman İsa ona şu karşılığı verdi: "Ey kadın, imanın büyük! Dilediğin gibi olsun." Ve kadının kızı o saatte iyileşti. 29 İsa oradan ayrıldı, Celile Gölü'nün kıyısından geçerek dağa çıkıştı. 30 Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürum, kör, çolak, dilsiz ve daha birçok hasta getirdiler. Hastaları O'nun ayaşlarının dibine bırakıldılar. O da onları iyileştirdi. 31 Halk, dilsizlerin konuşmuşunu, çolakların iyileştiğini, körlerin gördüğünü, kötürlülerin yürüdüğünü görünce şaşı ve İsrail'in Tanrısı'ni yüceltti. 32 İsa öğrencilerini yanına çağırıp, "Halka acıyorum" dedi. "Üç gündür yanıldalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç aç evlerine göndermek istemiyorum, yolda bayılabilirler." 33 Öğrenciler kendisine, "Boyle issız bir yerde bu kadar kalabaklı doyuracak ekmeği nereden bulalım?" dediler. 34 İsa, "Kaç ekmeğiniz var?" diye sordu. "Yedi ekmekle birkaç küçük balığımız var" dediler. 35 Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. 36 Yedi ekmekle balıkları aldı, sükdrip bunları böldü, öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar. 37 Herkes yiüp doydu. Artakalan parçalardan yedi küfe dolus topladılar. 38 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocukların hariç, dört bin erkekti. 39 İsa, halkı evlerine gönderdikten sonra tekneye binip Magadan bölgésine geçti.

16 Ferisiler'le Sadukiler İsa'nın yanına geldiler. O'nu denemek amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler. 2 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Akşam, 'Gökyüzü kızıl olduğuna göre hava iyi olacak' dersiniz. 3 Sabah, 'Bugün gök kızıl ve bulutlu, hava bozacak' dersiniz. Gökyüzünün görünümünü yorumlayabiliyorsunuz da, zamanın belirtilerini yorumlayamıyor musunuz? 4 Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek." Sonra İsa onları bırakıp gitti. 5 Öğrenciler gölün karşı yakasına geçerken ekmek almayı unutmuşlardı. 6 İsa onlara, "Dikkatli olun, Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının!" dedi. 7 Onlar ise kendi aralarında tartışarak, "Ekmek almadiğımız için böyle diyor" dediler. 8 Bunun farkında olan İsa söyle dedi: "Ey kit imanlılar! Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz? 9 Hâlâ anlamıyor musunuz? Beş ekmekle beş bin kişinin doyduğunu, kaç sepet dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? Yedi ekmekle dört bin kişinin doyduğunu, kaç küfe dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? 11 Ben size, 'Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının' derken, ekmekten söz etmediğimi nasıl olur da anlamazsınız?" 12 Ekmek mayasından değil de, Ferisiler'le Sadukiler'in öğretisinden kaçının dediğini o zaman anladılar. 13 İsa, Filipus Sezarisi bölgésine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: "Halk, İnsanoğlu'nun kim olduğunu söylüyor?" 14 Öğrencileri şu karşılığı verdiler: "Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden birebir diyor." 15 İsa onlara, "Siz ne dersiniz?" dedi, "Sizce ben kimim?" 16 Simun Petrus, "Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin" yanıtını verdi. 17 İsa ona, "Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!" dedi. "Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babam'dır. 18 Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrus'sun ve ben kilisemi

bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnmeyecek. (Hadis g86) 19 Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözüceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak." 20 Bu sözlerden sonra İsa, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememeleri için öğrencilerini uyardı. 21 Bundan sonra İsa, kendisinin Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhînler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilere anlatmaya başladı. 22 Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. "Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!" dedi. 23 Ama İsa Petrus'a dönüp, "Çekil öňünden, Şeytan!" dedi, "Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür." 24 Sonra İsa, öğrencilere şunları söyledi: "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. 25 Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtarácaktır. 26 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi canına karşılık ne verebilir? 27 İnsanoğlu, Babası'nın görkemi içinde melekleriyle gelecek ve herkese, yaptığına karşılığını verecektir. 28 Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi egemenliği içinde gelişini görmeden ölümü tattırmayacak olanlar var."

17 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. 2 Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladi, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu. 3 O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı. 4 Petrus İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a." 5 Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!" dedi. 6 Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar. 7 İsa gelip onlara dokundu, "Kalkın, korkmayın!" dedi. 8 Başlarını kaldırınca İsa'dan başka kimseyi göremediler. 9 Dağdan inerlerken İsa onlara, "İnsanoğlu ölümden dirilmeden, gördüklerinizi kimseye söylemeyin" diye buyurdu. 10 Öğrencileri O'na şunu sordular: "Peki, din bilgileri neden önce İlyas'in gelmesi gerektiğini söylüyorlar?" 11 İsa, "İlyas gerçekten gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak" diye yanıtladı. 12 "Size şunu söyleyeyim, İlyas zaten geldi, ama onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir." 13 O zaman öğrenciler İsa'nın kendilerine Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar. 14 Kalabalığın yanına vardıklarında bir adam İsa'ya yaklaştı ve onunde diz çöktü. 15 "Ya Rab" dedi, "Oğlumun haline acı! Sarası var, çok acı çekiyor. Sık sık ateşe, suya düşüyor. 16 Onu senin öğrencilerine getirdim, ama iyileştiremediler." 17 İsa, "Ey imansız ve sapmış kuşak!" dedi. "Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu buraya, bana getirin." 18 İsa cini azarlayınca, cin çocuktan çıktı, çocuk o anda iyileşti. 19 Sonra öğrenciler tek başlarına İsa'ya gelip, "Biz cini neden kovmadık?" diye sordular. 20 İsa, "İmanınız kit olduğu için" karşılığını verdi. "Size doğrusunu

söleyeyim, bir hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, "Buradan şuraya göç" derseniz, göçer; sizin için imkânsız bir şey olmayacaktır." 22 Celile'de bir araya geldiklerinde İsa onlara, "İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama üçüncü gün dirilecek" dedi. Öğrenciler buna çok kederlendiler. 24 Kefarnahum'a geldiklerinde, iki dirhemlik tapınak vergisini toplayanlar Petrus'a gelip, "Öğretmeniniz tapınak vergisini ödüyor, değil mi?" diye sordular. 25 Petrus, "Ödüyor" dedi. Petrus eve gelince, daha kendisi bir şey söylemeden İsa ona, "Simun, ne dersin?" dedi. "Dünya kralları gümruk ya da vergiyi kimlerden alır? Kendi oğullarından mı, yabancılardan mı?" 26 Petrus'un, "Yabancılardan" demesi üzerine İsa, "O halde oğullar muaftır" dedi. 27 "Ama vergi toplayanları gücündirmeyelim. Göle gidip oltanı at. Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağını aç, dört dirhemlik bir akçe bulacaksın. Parayı al, ikimizin vergisi olarak onlara ver."

18 Bu sırada öğrencileri İsa'ya yaklaşıp, "Göklerin Egemenliği'nde en büyük kimdir?" diye sordular. 2 İsa, yanına küçük bir çocuk çağrıldı, onu orta yere dikip şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, yolunuzdan dönüp küçük çocukların gibi olmazsanız, Göklerin Egemenliği'ne asla gitmeyeceksiniz. 4 Kim bu çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göklerin Egemenliği'nde en büyük odur. 5 Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. 6 "Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur. 7 İnsanı günaha düşüren tuzaklardan ötürü vay dünyanyan haline! Böyle tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline! 8 "Eğer elin ya da ayağın günah işlemene neden olursa, onu kesip at. Tek el, tek ayakla yaşama kavuşman, iki elle, iki ayakla sönmez ateşe atılmandan iyidir. (aiōnios g166) 9 Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tek gözle yaşama kavuşman, iki gözle gehennem ateşine atılmandan iyidir. (Geenna g1067) 10 "Bu küçüklerden birini bile hor görmekten sakının! Size şunu söyleyeyim, onların göklerdeki melekleri, göklerdeki Babam'ın yüzünü her zaman görürler." 12 "Siz ne dersiniz? Bir adamın yüz koyunu olsa ve bunlardan biri yolunu şaşırsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolunu şaşırı aramaya gitmez mi? 13 Size doğrusunu söyleyeyim, eğer onu bulursa, yolunu şaşırmamış doksan dokuz koyun için sevindiğinden daha çok onun için sevinir. 14 Bunun gibi, göklerdeki Babanız da bu küçüklerden hiçbirinin kaybolmasını istemez." 15 "Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun. 16 Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, söylenen her şey iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulansın. 17 Onları da dinlemezse, durumu inanlılar topluluğuna bildir. Topluluğu da dinlemezse, onu putperest ya da vergi görevlisi say. 18 "Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde bağılayacağınız her şey gökte de bağlanmış olacak. Yeryüzünde çözceğiniz her şey gökte de çözülmüş olacak. 19 Yine size şunu söyleyeyim, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileyecekleri herhangi bir şey için anlaşırlarsa, göklerdeki Babam dileklerini yerine getirir. 20 Nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de

orada, aralarındayım." 21 Bunun üzerine Petrus İsa'ya gelip, "Ya Rab" dedi, "Kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kez mi?" 22 İsa, "Yedi kez değil" dedi. "Yetmiş kere yedi kez derim sana. 23 Şöyledi ki, Göklerin Egemenliği, köleleriyle hesaplaşmak isteyen bir krala benzer. 24 Kral hesap görmeye başladığında kendisine, borcu on bin talantı bulan bir köle getirildi. 25 Kölenin ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısının, çocukların ve bütün malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu. 26 Köle yere kapanıp efendisine, 'Ne olur, sabret! Bütün borcumu ödeyeceğim' dedi. 27 Efendisi köleye acıdı, borcunu bağışlayıp onu salıverdi. 28 "Ama köle çıkıştıktıktan sonra yüz dinar borcu olan başka bir köleye rastladı. Onu yakalayıp, 'Borcunu öde' diyerek boğazına sarıldı. 29 Bu köle yüzüstü yere kapandı, 'Ne olur, sabret! Borcumu ödeyeceğim' diye yalvardı. 30 Ama ilk köle bunu reddetti. Gitti, borcunu ödeyinceye dek adamı zindana kapattı. 31 Öteki köleler, olanları görünce çok üzüldüler. Efendilerine gidip bütün olup bitenleri anlattılar. 32 "Bunun üzerine efendisi köleyi yanına çağırıldı. 'Ey kötü köle!' dedi. 'Bana yalvardığın için bütün borcunu bağışladım. 33 Benim sana acıdım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmeydi mi?' 34 Bu öfkeyle efendisi, bütün borcunu ödeyinceye dek onu iğnecicecilere teslim etti. 35 "Eğer her biriniz kardeşini günden bağışlamazsa, göksel Babam da size öyle davranış olacaktır."

19 İsa konuşmasını bitirdikten sonra Celile'den ayrılop Yahudiye'nin Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. 2 Büyük halk toplulukları da O'nun ardından gitti. Hasta olanları orada iyileştirdi. 3 İsa'nın yanına gelen bazı Ferisiler, O'nu denemek amacıyla şunu sordular: "Bir adamın, herhangi bir nedenle karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?" 4 İsa şu karşılığı verdi: "Kutsal Yazılırları okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan 'İnsanları erkek ve dişi olarak yaratı' ve şöyle dedi: 'Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.' 6 Şöyledi ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birlesirdiğini, insan ayırasın." 7 Ferisiler İsa'ya, "Öyleyse" dediler, "Musa neden erkeğin boşanma belgesi verip karısını boşayabileceğini söyledi?" 8 İsa onlara, "İnatçı olduğunuz için Musa karılarını boşamanıza izin verdi" dedi. "Başlangıçta bu böyle değildi. 9 Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanan kadına evlenen de zina etmiş olur." 10 Öğrenciler İsa'ya, "Eğer erkekle karısı arasındaki ilişki buyusa, hiç evlenmemek daha iyi!" dediler. 11 İsa onlara, "Herkes bu sözü kabul edemez, ancak Tanrı'nın güç verdiği kişiler kabul edebilir" dedi. 12 "Çünkü kimisi doğuştan hadımdır, kimisi insanlar tarafından hadım edilir, kimisi de Göklerin Egemenliği uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen etsin!" 13 O sırada bazıları küçük çocukların İsa'nın yanına getirdiler; ellerini onların üzerine koyup dua etmesini istediler. Öğrenciler onları azarlayınca İsa, "Bırakın çocuklar!" dedi. "Bana gelmelerine engel olmayın! Çünkü Göklerin Egemenliği böylelerinindir." 15 Ellerini onların üzerine koyduktan sonra oradan ayrıldı. 16 Adımın biri İsa'ya gelip, "Öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?" diye sordu. (aiōnios g166) 17 İsa, "Bana neden iyilik hakkında soruyorsun?"

dedi. "İyi olan yalnız biri var. Yaşama kavuşmak istiyorsan, O'nun buyruklarını yerine getir." 18 "Hangi buyrukları?" diye sordu adam. İsa şu karşılığı verdi: "Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin' ve 'Komşunu kendin gibi seveceksin.'" 20 Genç adam, "Bunların hepsini yerine getirdim" dedi, "Daha ne eksiyim var?" 21 Isa ona, "Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, varını yoğunu sat, parasını yoksullara ver; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle" dedi. 22 Genç adam bu sözlerin işitince üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok mali vardı. 23 Isa öğrencilerine, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Zengin kişi Göklerin Egemenliği'ne zor girecek. 24 Yine şunu söyleyeyim ki, devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır." 25 Bunu işten öğrenciler büsbütün şaşırdılar, "Öyleyse kim kurtulabilir?" diye sordular. 26 Isa onlara bakarak, "İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için her şey mümkündür" dedi. 27 Bunun üzerine Petrus O'na, "Bak" dedi, "Biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik, kazancımız ne olacak?" 28 Isa onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Her şey yenilendiğinde, İnsanoğlu görkemli tahtına oturduğunda, siz, evet ardından gelen sizler, on iki tahta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız. 29 Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocukların ya da topraklarını bırakın herkes, bunların yüz katını elde edecek ve sonsuz yaşamı miras alacak. (atōnios g166) 30 Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak."

20 "Göklerin Egemenliği, sabah erkenden başında çalışacak işçi aramaya çıkan toprak sahibine benzer. 2 Adam, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşıp onları başına gönderdi. 3 "Saat dokuya doğru tekrar dışarı çıktı, karşı meydanında boş duran başka adamlar gördü. 4 Onlara, 'Siz de bağa gidip çalışın. Hakkınız neyse, veririm' dedi, onlar da bağa gittiler. "Öğleyin ve saat üçe doğru yine çıkıştı aynı şeyi yaptı. 6 Saat beşe doğru çıkışınca, orada duran başka işçiler gördü. Onlara, 'Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?' diye sordu. 7 "Kimse bize iş vermedi ki' dediler. "Onlara, 'Siz de başa gidin, çalışın' dedi. 8 "Akşam olunca, bağı sahibi kâhyasına, 'İşçileri çağır' dedi. 'Sonundan başlayarak ilkine kadar, hepsine ücretlerini ver.' 9 "Saat beşe doğru işe başlayanlar gelip kâhyadan birer dinar aldılar. 10 İlk başlayanlar gelince daha çok alacaklarını sandılar, ama onlara da birer dinar verildi. 11 Paralarını alınca bağı sahibine söylemeye başladılar. 12 'En son çalışanlar yalnız bir saat çalıştı' dediler. 'Ama onları günün yükünü ve sicağını çeken bizlerle bir tuttun!' 13 'Bağı sahibi onlardan birine söyle karşılık verdi: 'Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum ki! Seminle bir dinara anlaşmadık mı?' 14 Hakkını al, git! Sana verdiğim sonuncuya da vermek istiyorum. 15 Kendi paramla istediğimi yapmaya hakkım yok mu? Yoksa comertliğimi kiskanyor musun?' 16 "İşte böylece sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak." 17 Isa Yeruşalim'e giderken, yolda on iki öğrencisini bir yana çekip onlara özel olarak şunu söyledi: "Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. İnsanoğlu, başkâhinlerin ve din bilgilerinin eline teslim edilecek, onlar da O'nun ölüm cezasına çarptıracaklar. 19 O'nunla alay

etmeleri, kamçılayıp çarmıha germeleri için O'nun öteki uluslara teslim edecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek." 20 O sırada Zebedi oğullarının annesi oğullarıyla birlikte İsa'ya yaklaştı. Önünde yere kapanarak kendisinden bir dileği olduğunu söyledi. 21 İsa kadına, "Ne istiyorsun?" diye sordu. Kadın, "Buyruk ver, senin egemenlığında bu iki oğlumdan biri sağında, biri solunda otursun" dedi. 22 "Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz?" diye karşılık verdi İsa. "Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz?" "Evet, içebiliriz" dediler. 23 İsa onlara, "Elbette benim kâsemden içeceksiniz" dedi, "Ama sağımıda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Babam bu yerleri belirli kişiler için hazırlamıştır." 24 Bunu işten on öğrenci iki kardeşe kıydılar. 25 Ama İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: "Bilirsiniz ki, uluslararası önderleri onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de ağırlıklarını hissettirirler. 26 Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkarı olsun. 27 Aranızda birinci olmak isteyen, ötekilerin kulu olsun. 28 Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi." 29 Eriha'dan ayrırlarken büyük bir kalabalık İsa'nın ardından gitti. 30 Yol kenarında oturan iki kör, İsa'nın oradan geçmekted olduğunu duyunca, "Ya Rab, ey Davut Oğlu, halimize acı!" diye bağırdılar. 31 Kalabalık onları azarlayarak susturmak istediyse de onlar, "Ya Rab, ey Davut Oğlu, halimize acı!" diyerek daha çok bağırdılar. 32 İsa durup onları çağırdı. "Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?" diye sordu. 33 Onlar da, "Ya Rab, gözlerimiz açılsın" dediler. 34 İsa onlara acıdı, gözlerine dokundu. O anda yeniden görmeye başladılar ve O'nun ardından gittiler.

21 Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci Köyü'ne geldiklerinde İsa, iki öğrencisini önde gönderdi. Onlara, "Karşınızdaki köye gidin" dedi, "Hemen orada bağlı bir dişi eşek ve yanında bir sıpa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin. 3 Size bir şey diyen olursa, 'Rab'bin bunlara ihtiyacı var, hemen geri gönderecek' dersiniz." 4 Bu olay, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: 5 "Siyon kızına deyn ki, 'İşte, alçakgönüllü Kralın, Eşeğe, evet sıpayı, Eşek yavrusuna binmiş Sana geliyor.' 6 Öğrenciler gidip İsa'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar. 7 Eşekle sıpayı getirip üzerlerine giysilerini yayıdlar, İsa sıpaya bindi. 8 Halkın büyük bir bölümü giysilerini yolu üzerine serdi. Bazıları da ağaçlarından dal kesip yola seriyordu. 9 Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar söyle bağırlırdı: "Davut Oğlu'na hozana! Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun, En yücelerde hozana!" 10 İsa Yeruşalim'e girdiği zaman bütün kent, "Bu kimdir?" diyerek çalkandı. 11 Kalabalıklar, "Bu, Celile'nin Nasira Kenti'nden Peygamber İsa'dır" diyordu. 12 İsa, tapınağın avlusuna girerek oradaki bütün alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalarını devirdi. 13 Onlara söyle dedi: "Evime dua evi denecek" diye yazılmıştır. Ama siz onu haydot inine çevirdiniz!" 14 İsa tapınaktayken kendisine gelen kör ve kötürumleri iyileştirdi. 15 Ne var ki, başkâhinlerle din bilgileri, O'nun yaratığı harikaları ve tapınakta, "Davut Oğlu'na hozana!" diye bağırılan çocukların görünce öfkelendiler. 16 İsa'ya, "Bunların ne söylediğini duyuyor musun?" diye sordular.

"Duyuyorum" dedi İsa. "Siz şu sözü hiç okumadınız mı? 'Küçük çocukların ve emziktekilerin dudaklarından kendine övgüler döktürdün.'" 17 İsa onları bırakıp kentten çıktı. Beytanya'ya dönüp geceyi orada geçirdi. 18 İsa sabah erkenden kente dönerken açılmıştı. 19 Yol kenarında gördüğü bir incir ağacına yaklaştı. Ağaçta yapraktan başka bir şey bulamayınca ağaca, "Artık sonsuza dek sende meyve yetişmesin!" dedi. Incir ağacı o anda kurudu. (aīn g165) 20 Öğrenciler bunu görünce şaşkına döndüler. "İncir ağacı birdenbire nasıl kurudu?" diye sordular. 21 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur da kuşku duymazsanız, yalnız incir ağacına olanı yapmakla kalmazsınız; şu dağa, 'Kalk, denize atıl' derseniz, dedığınız olacaktır. 22 İmanla dua ederseniz, dileğinizin her şeyi alırsınız." 23 İsa tapınağa girmiş öğretiyordu. Bu sırada başkâhinler ve halkın ileri gelenleri O'nun yanına gelerek, "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bu yetkiye sana kim verdi?" diye sordular. 24 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ben de size bir soru soracağım. Bana yanıt verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söyleyirim. 25 Yahya'nın vaftiz etme yetkisi nereden geldi, Tanrı'dan mı, insanlardan mı?" Bunu aralarında söyle tartışmaya başladilar: "'Tanrı'dan' dersek, bize, 'Öyleyse ona niçin inanmadınız?' diyecek. 26 Yok eğer 'insanlardan' dersek... Halkın tepkisinden korkuyoruz. Çünkü herkes Yahya'yı peygamber sayıyor." 27 İsa'ya, "Bilmiyoruz" diye yanıt verdiler. İsa, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi. 28 "Ama şuna ne dersiniz? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birincisine gidip, 'Oğlum, git bugün bağıda çalış' dedi. 29 "Oğlu, 'Gitmem!' dedi. Ama sonra pişman olup gitti. 30 "Adam ikinci oğluna gidip aynı şeyi söyledi. O, 'Olur, efendim' dedi, ama gitmedi. 31 "İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu?" "Birincisi" diye karşılık verdiler. İsa da onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim, vergi görevlileriyle fahişeler, Tanrı'nın Egemenliği'ne sizden önce giriyorlar" dedi. 32 "Yahya size doğruluk yolunu göstermeye geldi, ona inanmadınız. Oysa vergi görevlileriyle fahişeler ona inandılar. Siz bunu gördükten sonra bile pişman olup ona inanmadınız." 33 "Bir benzette daha dinleyin: Toprak sahibi bir adam, bağ diki, çevresini çitle çevirdi, üzüm sığma çukuru kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağlı bağçılara kiralayıp yolculuğa çıktı. 34 Bağbozumu yaklaştı, üzerinden kendisine düşeni almaları için kölelerini bağçılara yolladı. 35 Bağcılar adamın kölelerini yakaladı, birini dövdü, birini öldürdü, ötekini de taşladı. 36 Bağ sahibi bu kez ilkinden daha çok sayıda köle yolladı. Bağcılar bunlara da aynı şeyi yaptılar. 37 Sonunda bağ sahibi, 'Oğlumu sayarlar' diyerek bağçılara onu yolladı. 38 "Ama bağcılar adamın oğlunu görünce birbirlerine, 'Mirasçı bu; gelin, onu öldürüp mirasına konalım' dediler. 39 Böylece onu yakaladılar, bağdan atıp öldürdüler. 40 Bu durumda bağın sahibi geldiği zaman bağçılara ne yapacak?" 41 İsa'ya şu karşılığı verdiler: "Bu korkunç adamları korkunç bir şekilde yok edecek; bağlı da, ürününü kendisine zamanında verecek olan başka bağçılara kiralayacak." 42 İsa onlara şunu sordu: "Kutsal Yazılırlar'da şu sözleri hiç okumadınız mı? 'Yapıcıların reddettiği taş, işte köşenin baş taşı oldu. Rab'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!' 43 "Bu nedenle size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve bunun

ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek. 44 "Bu taşın üzerine düşen, parçalar olacak; taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek." 45 Başkâhinler ve Ferisiler, İsa'nın anlattığı benzetmeleri duyunca bunları kendileri için söylediğini anladılar. 46 O'nun tutuklamak istedilerse de, halkın tepkisinden korktular. Çünkü halk, O'nun peygamber sayıyordu.

22 İsa söz alıp onlara yine benzetmelerle söyle seslendi:

"Göklerin Egemenliği, oğlu için düğün şöleni hazırlayan bir krala benzer. 3 Kral şölene davet ettiklerini çağrımak üzere kölelerini gönderdi, ama davetileri gelmek istemedi. 4 "Kral yine başka kölelerini gönderirken onlara dedi ki, 'Davetiilere şunu söyleyin: Bakın, ben ziyafetimi hazırladım. Siyârlarım, besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır, buyrun şölene!' 5 "Ama davetiler alındırmışlar. Biri tarlasına, biri ticaretine gitti. 6 Öbürleri de kralın kölelerini yakalayıp hırpaladılar ve öldürdüler. 7 Kral öfkeli. Ordularını gönderip o katilleri yok etti, kentlerini ateşe verdi. 8 "Sonra kölelerine söyle dedi: 'Düğün şöleni hazır, ama çağrıdlarım buna layık değilmiş. 9 Gidin yol kavşaklarına, kimi bulursanız düğüne çağırın.' 10 Böylece köleler yollara döküldü, iyi kötü kimi buldularsa, hepsini topladılar. Düğün yeri konuklarla doldu. 11 "Kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün giysisi giymemiş bir adam gördü. 12 Ona, 'Arkadaş, düğün giysisi giymeden buraya nasıl girdin?' diye sorunca, adamın dili tutuldu. 13 "O zaman kral, uşaklarına, 'Şunun elliğini ayaklarını bağlayın, dışarıya, karanlığa atın!' dedi. 'Orada ağılayış ve dış gıcırtısı olacaktır.' 14 "Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır." 15 Bunun üzerine Ferisiler çıkıştı. İsa'yı, kendi söyleyeceği sözlerle tuzaga düşürmek amacıyla düzen kurdular. 16 Hirodes yanlışlarıyla birlikte gönderdikleri kendi öğrencileri İsa'ya gelip, "Öğretmenimiz" dediler, "Senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü insanlar arasında ayrılmazsun." 17 Peki, söyle bize, sence Sezar'a vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi?" 18 İsa onların kötü niyetlerini bildiğinden, "Ey ikiyüzlüler!" dedi. "Beni neden deniyorsunuz? 19 Vergi öderken kullandığınız parayı gösterin bana!" Ona bir dinar getirdiler. 20 İsa, "Bu resim, bu yazı kimin?" diye sordu. 21 "Sezar'ın" dediler. O zaman İsa, "Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi. 22 Bu sözleri duyunca şaştılar, İsa'yı bırakıp gittiler. 23 Ölümden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler, aynı gün İsa'ya gelip şunu sordular: "Öğretmenimiz, Musa şöyle buyurmuştur: 'Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölüse, kardeşi onun karısını alınsın, soyunu sürdürsün.' 25 Aramızda yedi kardeşim vardı. İlk evlendi ve öldü. Çocuğu olmadığından karısını kardeşine bıraktı. 26 İkincisi, üçüncüsü, yedincişine kadar hepsine aynı şey oldu. 27 Hepsinden sonra kadın da öldü. 28 Buna göre diriliş günü kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi de onunla evlendi." 29 İsa onlara, "Siz Kutsal Yazılırlar'ı ve Tanrı'nın gücünü bilmediğiniz için yanılıyorsunuz" diye karşılık verdi. 30 "Dirilişten sonra insanlar ne evlenir, ne de evlendirilir, gökteki melekler gibidirler. 31 Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Tanrı'nın size bildirdiği şu sözü okumadınız mı? 32 'Ben İbrahim'in Tanrı'sı, İshak'ın Tanrı'sı ve Yakup'un Tanrı'sıym' diyor. Tanrı ölülerin değil, dirilirin

Tanrısı'dır." 33 Bunları işten halk, O'nun öğretişine şaşıp kaldı. 34 Ferisiler, İsa'nın Sadukiler'i susturduğunu duyunca bir araya toplandılar. 35 Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsa'yı denemek amacıyla O'na şunu sordu: "Öğretmemen, Kutsal Yasa'da en önemli buyruk hangisidir?" 37 Isa ona şu karşılığı verdi: "Tanrı Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınlı ve bütün aklınlı seveceksin." 38 İşte ilk ve en önemli buyruk budur. 39 İlkine benzeyen ikinci buyruk da şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' 40 Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır." 41 Ferisiler toplu haldeyken İsa onlara şunu sordu: "Mesih'le ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?" Onlar da, "Davut'un Oğlu" dediler. 43 İsa söyle dedi: "O halde nasıl oluyor da Davut, Ruh'tan esinlenerek O'ndan 'Rab' diye söz ediyor? Şöyledir diyor Davut: 44 'Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağında otur.' 45 Davut O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?" 46 İsa'ya hiç kimse karşılık veremedi. O günden sonra artık kimse de O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.

23 Bundan sonra İsa halka ve öğrencilere söyle seslendi:

"Din bilgileri ve Ferisiler Musa'nın kırsusunda otururlar. 3 Bu nedenle size söylediklerinin tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü söyledikleri şeyler kendileri yapmazlar. 4 Ağır ve taşınması güç yükleri bağılayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileriye bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler. 5 "Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar. Örneğin, hamaillelerini büyük, giysilerinin püsküllerini uzun yaparlar. 6 Şölenlerde başköşeye, havralarda en seçkin yerlere kurulmaya bayılırlar. 7 Meydanlarda selamlanmaktan ve insanların kendilerini 'Rabb' diye çağrımlarından zevk duyarlar. 8 'Kimse sizi 'Rabb' diye çağrımasın. Çünkü sizin tek öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşiniz. 9 Yeryüzünde kimseye 'Baba' demeyin. Çünkü tek Babanız var, O da göksel Baba'dır. 10 Kimse sizi 'Önder' diye çağrımasın. Çünkü tek önderiniz var, O da Mesih'tir. 11 Aranzda en üstün olan, ötekilerin hizmetkâri olsun. 12 Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir. 13 "Vay halinize ey din bilgileri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göklerin Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kapiyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyor, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz! 15 "Vay halinize ey din bilgileri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi dininize döndürmek için denizleri, kitaları dolaşırınız. Dininize döneni de kendinizden iki kat cehennemlik yaparsınız. (Geenna g1067) 16 "Vay halinize kör kılavuzlar! Diyorsunuz ki, 'Tapınak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama tapınaktaki altın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.' 17 Budalarlar, körler! Hangisi daha önemli, altın mı, altını kutsal kılan tapınak mı? 18 Yine diyorsunuz ki, 'Sunak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama sunaktaki adağın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.' 19 Ey körler! Hangisi daha önemli, adak mı, adağı kutsal kılan sunak mı? 20 Öyleyse sunak üzerine ant içen, hem sunağın hem de sunaktaki her şeyin üzerine ant içmiş olur. 21 Tapınak üzerine ant içen de hem tapınak, hem de tapınaktakı yaşayan Tanrı üzerine ant içmiş olur. 22 Gök üzerinde

ant içen, Tanrı'nın tahtı ve tahta oturanın üzerine ant içmiş olur. 23 "Vay halinize ey din bilgileri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz nanenin, dereotonun ve kimyonun ondalığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha önemli konularını –adaleti, merhameti, sadakatı– ihmâl edersiniz. Ondalık vermeyi ihmâl etmeden asıl bunları yerine getirmeniz gerekiirdi. 24 Ey kör kılavuzlar! Küçük sineği süber ayırr, ama deveyi yutarsınız! 25 "Vay halinize ey din bilgileri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlıkla doludur. 26 Ey kör Ferisi! Sen önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dıştan da temiz olsunlar. 27 "Vay halinize ey din bilgileri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlara benzersiniz. 28 Dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve kötülükle dolusunuz. 29 "Vay halinize ey din bilgileri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Peygamberlerin mezarlarını yapar, doğru kişilerin anıtlarını donatırsınız. 30 'Atalarımızın yaşadığı günlerde yaşasaydık, onlara birlikte peygamberlerin kanına girmezdi' diyorsunuz. 31 Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz. 32 Haydi, atalarınızın başlattığı işi bitirin! 33 "Sizi yılanlar, engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız? (Geenna g1067) 34 İşte bunun içi size peygamberler, bilge kişiler ve din bilgileri gönderiyorum. Bunlardan kimini öldürücek, çarmıha gereksiniz. Kimini havralarınızda kamçılayacak, kentten kente kovalayacaksınız. 35 Böylelikle, doğru kişi olan Habil'in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Berekyâ oğlu Zekeriya'hın kanına kadar, yeryüzünde akitilan her doğru kişinin kanından sorumlu tutulacaksınız. 36 Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsinden bu kuşak sorumlu tutulacaktır. 37 "Ey Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşıyan Yeruşalim! Tavuçun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz. 38 Bakın, eviniz issız bırakılacak! 39 Size şunu söyleyeyim: 'Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!' diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz."

24 İsa tapınaktan çıkıştı giderken, öğrencileri, tapınağın

binalarını O'na göstermek için yanına geldiler. 2 İsa onlara, "Bütün bunları görüyor musunuz?" dedi. "Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!" 3 İsa, Zeytin Dağı'nda otururken öğrencileri yalnız olarak yanına geldiler. "Şöyle bize" dediler, "Bu dediklerin ne zaman olacak, senin gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?" (aiòn g165) 4 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Sakin kimse sizi saptırmayın! 5 Birçokları, 'Mesih benim' diyerek benim adıma gelip birçok kişiçiyi aldatacaklar. 6 Savaş gürültülerini, savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir. 7 Ulus ulusla, devlet devlete savaş açacak; yer yer kitleler, depremler olacak. 8 Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır. 9 "O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürerekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslararası nefret edecek. 10 O zaman birçok kişi imandan sapacak, birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler. 11 Birçok sahte peygamber türeyecek ve bunlar birçok kişiyi

saptıracak. 12 Kötülüklerin çoğalmasından ötürü birçoklarının sevgisi soğuyacak. 13 Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. 14 Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir. 15 "Peygamber Daniel'in sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüz zaman –okuyan anlaşın– Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçın. 17 Damda olan, evindeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. 18 Tarlada olan, abasını almak için geri dönmesin. 19 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! 20 Dua edin ki, kaçınız kışa ya da Şabat Günü'ne rastlasın. 21 Çünkü o günlerde öyle korkunç bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacağındır. 22 O günler kısaltılmamış olsayıdı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacak. 23 Eğer o zaman biri size, 'İşte Mesih burada', ya da 'İşte şurada' derse, inanmayın. 24 Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, elliinden gelse, seçilmiş olanları bile saptıracaklar. 25 İşte size önceden söylüyorum. 26 "Bunun için size, 'İşte Mesih çölde' derlerse gitmeyin. 'Bakin, iç odalarda' derlerse inanmayın. 27 Çünkü İnsanoğlu'nun geliş, doğuda çapık batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır. 28 "Leş neredeyse, akbabalar oraya üşüsecek. 29 "O günlerin sıkıntısından hemen sonra, 'Güneş kararacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak.' 30 "O zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. 31 Kendisi güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O'nun seçiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacaklar. 32 "İncir ağacından ders alın! Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız. 33 Aynı şekilde, bütün bunların gerçekleştiğini gördüğünizde bilin ki, İnsanoğlu yakındır, kapıdır. 34 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan kalkmayacak. 35 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır." 36 "O günü ve saatı, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez. 37 Nuh'un günlerinde nasıl olduya, İnsanoğlu'nun gelişinde de öyle olacak. 38 Nuh'un gemiye bindiği güne dek, tufandan önceki günlerde insanlar yiyp içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. 39 Tufan gelinceye, hepsini süpürüp götürürce dek başlarına geleceklerden habersizdiler. İnsanoğlu'nun geliş de öyle olacak. 40 O gün tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, biri bırakılacak. 41 Değirmende buğday öğütlen iki kadından biri alınacak, biri bırakılacak. 42 "Bunun için uyankı kalın. Çünkü Rabbiniz'in geleceği günü bileyemezsiniz. 43 Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın gece hangi saatte geleceğini bilse, uyankı kalır, evinin soyulmasına fırsat vermez. 44 Bunun için siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklemediniz saatte gelecektir. 45 "Efendinin, hizmetkârlarına vaktinde yiyecek vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı köle kimdir? 46 Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu! 47 Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak. 48 Ama o köle kötü olur da içinden,

'Efendim gecikiyor' der ve öteki köleleri dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyp içerse, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp ikiyüzlülerle bir tutacak. Orada ağlayış ve dış gıcırtısı olacaktır."

25 "O zaman Göklerin Egemenliği, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan on kızı benzeyecek. 2 Bunların beşi akıllı, beşi akılsızdı. 3 Akılsızlar yanlarına kandillerini aldılar, ama yağ almadılar. 4 Akıllılar ise, kandilleriyle birlikte kaplar içinde yağ da aldılar. 5 Güvey gecikince hepsini uykı bastı, dalıp uydular. 6 "Gece yarısı bir ses yankıldı: 'İşte güvey geliyor, onu karşılamaya çıkm!' 7 Bunun üzerine kızların hepsi kalkıp kandillerini tazelediler. 8 "Akılsızlar akıllılar, 'Kandillerimiz söniyor, bize yağ verin!' dediler. 9 "Akıllılar, 'Olmas! Hem bize hem size yetmeyebilir. En iyisi satıcılar gidin, kendinizde yağ alın' dediler. 10 "Ne var ki, onlar yağ satın almaya giderlerken güvey geldi. Hazırlıklı olan kızlar, onunla birlikte düğün sölenine girdiler ve kapı kapandı. 11 "Daha sonra gelen öbür kızlar, 'Efendimiz, efendimiz, aç kapıyı bize!' dediler. 12 "Güvey ise, 'Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımiyorum' dedi. 13 "Bu nedenle uyankı kalın. Çünkü o günü ve o saatı bileyemezsiniz." 14 "Göksel egemenlik, yolculuğa çıkan bir adamın kölelerini çığırıp malını onlara emanet etmesine benzer. 15 "Adam, her birinin yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine de bir talant vererek yola çıktı. 16 Beş talant alan, hemen gidip bu parayı İletti ve beş talant daha kazandı. 17 İki talant alan da iki talant daha kazandı. 18 Bir talant alan ise gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı. 19 "Uzun zaman sonra bu kölelerin efendisi döndü, onlarla hesaplaşmaya oturdu. 20 Beş talant alan gelip beş talant daha getirdi, 'Efendimiz' dedi, 'Bana beş talant emanet etmiştin; bak, beş talant daha kazandım.' 21 "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve güvenilir köle!' dedi. 'Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!' 22 "İki talant alan da geldi, 'Efendimiz' dedi, 'Bana iki talant emanet etmiştin; bak, iki talant daha kazandım.' 23 "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve güvenilir köle!' dedi. 'Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!' 24 "Sonra bir talant alan geldi, 'Efendimiz' dedi, 'Senin sert bir adam olduğunu biliyordum. Ekmediğin yerden birer, harman savurmadığın yerden devşirirsİN. 25 Bu nedenle korktum, gidip senin verdiğin talantu toprağa gömdüm. İşte, al paran!' 26 "Efendisi ona şu karşılığı verdi: 'Kötü ve tembel köle! Ekmediğin yerden bliştigi, harman savurmadığın yerden devşiridiğimi bildiğine göre paramı faize vermeliydin. Ben de geldiğimde onu faziyle geri alırdım...' 28 Haydi, elindeki talantu alın, on talantu olana verin! 29 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verecek ve o bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak. 30 Şu yararsız köleyi dışarıya, karanlığa atın. Orada ağlayış ve dış gıcırtısı olacaktır." 31 "İnsanoğlu kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak. 32 Ulusların hepsi O'nun önünde toplanacak, O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, insanları birbirinden ayıracak. 33 Koyunları sağına, keçileri soluna alacak. 34 "O zaman Kral, sağındaki kişilere, 'Sizler, Babam'ın kutsadıkları,

gelin!" diyecek. 'Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egeneliği miras alın! 35 Çünkü acıkmışım, bana yiyecek verdiniz; susamışım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni içeri alındınız. 36 Çiplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, benimle ilgilendiniz; zindandaydım, yanına geldiniz.' 37 'O vakit doğru kişiler O'na şu karşılığı verecek: 'Ya Rab, seni ne zaman aç görüp döyurduk, susuz görüp su verdik?' 38 Ne zaman seni yabancı görüp içeri aldın, ya da çiplak görüp giydirdik? 39 Seni ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanına geldik?' 40 'Kral da onları şöyle yanıtlayacak: 'Size doğrusunu söyleyeyim, bu en basit kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim için yapmış oldunuz.' 41 'Sonra solundakilere söyle diyecek: 'Ey lanetiler, çekilin övmenden! İblis'le melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidi! (aiōnios g166) 42 Çünkü acıkmışım, bana yiyecek vermediniz; susamışım, bana içecek vermediniz; yabancıydım, beni içeri almadınız; çiplaktım, beni giydirmediniz; hastaydım, zindandaydım, benimle ilgilendiniz.' 44 'O vakit onlar da şöyle karşılık verecekler: 'Ya Rab, seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çiplak, hasta ya da zindanda gördük de yardım etmedik?' 45 'Kral da onlara şu yanıtı verecek: 'Size doğrusunu söyleyeyim, mademki bu en basit kardeşlerimden biri için bunu yapmadınız, benim için de yapmamış oldunuz.' 46 'Bunlar sonsuz azaba, doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler.' (aiōnios g166)

26 Isa bütün bunları anlattıktan sonra öğrencilere, "İki gün sonra Fisih Bayramı olduğunu biliyorsunuz" dedi, "İnsanoğlu çarmıha gerilmek üzere ele verilecek." 3 Bu sırada başkâhînlerle halkın ileri gelenleri, Kayafa adındaki başkâhının sarayında toplandılar. 4 Isa'yı hileyle tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular. 5 Ama, "Bayramda olmasın ki, halk arasında kargaşalık çıkmasın" diyorlardı. 6 Isa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evindeyken, yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, güzel kokulu yağ getirmiştir. Isa sofrada otururken, kadın yağı O'nun başına döktü. 8 Öğrenciler bunu görünce kızdılar. "Nedir bu savurganlık?" dediler. 9 "Bu yağ pahaliya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi." 10 Söyledenler farkeden Isa, öğrencilere, "Kadını neden üzüyorsunuz?" dedi. "Benim için güzel bir şey yaptı. 11 Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım. 12 Kadın bu güzel kokulu yağı, beni gömülmeye hazırlamak için bedenimin üzerine boşalttı. 13 Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak." 14 O sırada Onikiler'den biri –adi Yahuda İskariot olanı– başkâhînlere giderek, "O'nu ele verirsem bana ne verirsiniz?" dedi. Otuz gümüş tارتıp ona verdiler. 16 Yahuda o andan itibaren Isa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı. 17 Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrenciler Isa'nın yanına gelerek, "Fisih yemeğini yemen için nerdede hazırlık yapmamızı isterisin?" diye sordular. 18 Isa onlara, "Kente varıp o adamın evine gidin" dedi. "Ona söyle deyin: 'Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Fisih Bayramı'nı, öğrencilerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.'" 19 Öğrenciler, Isa'nın buyruğunu yerine getirerek Fisih yemeği için hazırlık yaptılar. 20 Akşam olunca Isa on iki öğrencisiyle yemeğe oturdu. 21 Yemek yerlerken, "Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri

bana ihanet edecek" dedi. 22 Bu söz onları kedere boğdu. Teker teker, "Ya Rab, beni demek istemedin ya?" diye sormaya başladılar. 23 O da, "Bana ihanet edecek olan" dedi, "Elindeki ekmeği benimle birlikte sahana batırındır. 24 İnsanoğlu, kendisi için yazılmış olduğu gibi gıdyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vaz haline! O adam hiç doğmamış olsayıdı, kendisi için daha iyİ olurdu." 25 O'na ihanet edecek olan Yahuda, "Rabbî, yoksa beni mi demek istedin?" diye sordu. Isa ona, "Söylediğin gibidir" karşılığını verdi. 26 Yemek sırasında Isa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilerine verdi. "Alın, yiyn" dedi, "Bu benim bedenimdir." 27 Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, "Hepiniz bundan için" dedi. 28 'Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akitılan antlaşma kanıdır. 29 Size şunu söyleyeyim, Babam'ın egeneliğinde sizinle birlikte yenisinizi içeceğim o güne dek, asmanın bu ürününden bir daha içmeyeceğim.' 30 İlahı söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler. 31 Bu arada Isa öğrencilere, "Bu gece hepiniz benden örtü sendeleyip düşeceksizeñiz" dedi. 'Çünkü söyle yazılmıştır: 'Çobanı vuracağım, Sürüdeki koynular darmadağın olacak.' 32 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim.' 33 Petrus O'na, "Herkes senden örtü sendeleyip düşse de ben asla düşmem" dedi. 34 "Sana doğrusunu söyleyeyim" dedi Isa, "Bu gece horoz ötmenden beni üç kez inkâr edecekseñ." 35 Petrus, "Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem" dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi. 36 Sonra Isa öğrencileriley birlikte Getsemani denen yere geldi. Öğrencilerine, "Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun" dedi. 37 Petrus ile Zebedi'nin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı. 38 Onlara, "Ölesiye kederliyim" dedi. "Burada kalın, benimle birlikte uyanık durun." 39 Biraz ılerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. "Baba" dedi, "Mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin istediğin olsun." 40 Öğrencilerin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, "Demek ki benimle birlikte bir saat uyanık kalamadınız!" dedi. 41 "Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür." 42 Isa ikinci kez uzaklışla dua etti. "Baba" dedi, "Eğer ben içmeden bu kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, senin istediğin olsun." 43 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. 44 Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, yine aynı sözlerle üçüncü kez dua etti. 45 Sonra öğrencilerin yanına dönerek, "Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?" dedi. "İşte saat yaklaştı, İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. 46 Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!" 47 Isa daha konuşurken, Onikiler'den biri olan Yahuda geldi. Yanında, başkâhînlerle halkın ileri gelenleri tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalar büyük bir kalabalık vardı. 48 Isa'ya ihanet eden Yahuda, "Kimi öpersem, Isa'ndır, O'nun tutuklayın" diye onlara sözleşmişti. 49 Dosdoğru Isa'ya gidip, "Selam, Rabbî!" dierek O'nu öptü. 50 Isa, "Arkadaş, ne yapacaksan yap!" dedi. Bunun üzerine adamlar yaklaştı, Isa'yı yakalayıp tutukladılar. 51 Isa'yla birlikte olanlardan biri, ani bir hareketle kılıçını çekti, başkâhînin kölesine vurup kulağını uçurdu. 52 O zaman Isa ona, "Kılıçını yerine koy!" dedi. "Kılıç çekenlerin

hepsi kılıçla ölecek. 53 Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İtesem, hemen şu an bana on iki tümenden fazla melek gönderir. 54 Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılılar o zaman nasıl yerine gelir?" 55 Bundan sonra İsa kalabalığa dönüp söyle seslendi: "Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğretiyordum, beni tutuklamadınız. 56 Ama bütün bunlar, peygamberlerin yazdıklarına yerine gelsin diye oldu." O zaman öğrencilerin hepsi O'nu bırakıp kaçtı. 57 İsa'yı tutuklayanlar, O'nu Başkâhin Kayafa'ya götürdüler. Din bilginiyle ileri gelenler de orada toplanmışlardı. 58 Petrus, İsa'yı uzaktan, ta başkâhinin avlusuna kadar izledi. Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerin yanına oturdu. 59 Başkâhinlerle Yüksek Kurul'un öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı yalancı tanıklar arıyorlardı. 60 Ortaya birçok yalancı tanık çıktıgı halde, aradıklarını bulamadılar. Sonunda ortaya çıkan iki kişi söyle dedi: "Bu adam, 'Ben Tanrı'nın Tapınağı'nı yıkıp üç günde yeniden kurabilirim' dedi." 62 Başkâhin ayağa kalkıp İsa'ya, "Hiç yanıt vermeyecek misin?" dedi. "Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?" 63 İsa susmaya devam etti. Başkâhin ise O'na, "Yaşayan Tanrı adına ant içmeni buyuruyorum, söyle bize, Tanrı'nın Oğlu Mesih sen misin?" dedi. 64 İsa, "Söylediğin gibidir" karşılığını verdi. "Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu'nun, Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz." 65 Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, "Tanrı'ya küfrettii" dedi. "Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? İşte küfürü işittiniz. 66 Buna ne diyorsunuz?" "Ölümü hak etti!" diye karşılık verdiler. 67 Bunun üzerine İsa'nın yüzüne tükürüp O'nu yumrukladılar. Bazıları da O'nu tokatlayıp, "Ey Mesih, peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?" dediler. 69 Petrus ise dışarıda, avluda oturuyordu. Bir hizmetçi kız yanına gelip, "Sen de Celileli İsa'yla birlikteydin" dedi. 70 Ama Petrus bunu herkesin önünde inkâr ederek, "Neden söz ettığını anlamıyorum" dedi. 71 Sonra avlu kapısının önüne çıktı. Onu gören başka bir hizmetçi kız orada bulunulara, "Bu adam Nasırîlî İsa'yla birlikteydi" dedi. 72 Petrus ant içerek, "Ben o adamı tanımiyorum" diye yine inkâr etti. 73 Orada duranlar az sonra Petrus'a yaklaşıp, "Gerçekten sen de onlardansın. Konuşman seni ele veriyor" dediler. 74 Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, "O adamı tanımiyorum!" dedi. Tam o anda horoz öttü. 75 Petrus, İsa'nın, "Horoz ötmenden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı ve dışarı çıkipaci açı ağıladı.

27 Sabah olunca bütün başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak konusunda anlaştılar. 2 O'nu bağladılar ve götürüp Vali Pilatus'a teslim ettiler. 3 İsa'ya ihanet eden Yahuda, O'nun mahkûm edildiğini görünce yaptığına pişman oldu. Otuz gümüşü başkâhnlere ve ileri gelenlere geri götürdü. 4 "Ben suçsuz birini ele vermekle günah işlemidi" dedi. Onlar ise, "Bundan bize ne? Onu sen düşün" dediler. 5 Yahuda paraları tapınağın içine fırlatarak oradan ayrıldı, gidip kendini astı. 6 Paraları toplayan başkâhinler, "Kan bedeli olan bu paraları tapınağın hazinesine koymak doğru olmaz" dediler. 7 Kendi aralarında anlaşarak bu parayla yabancılardı.

icin mezarlık yapmak üzere Çömlekçi Tarlası'ni satın aldılar. 8 Bunun için bu tarlaya bugüne dek "Kan Tarlası" denilmiştir. 9 Böylece Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu: "İsrailoğulları'ndan kimilerinin O'na bliktikleri degerin karşılığı olan Otuz gümüşü aldılar; Rab'bin bana buyurduğu gibi, Çömlekçi Tarlası'ni satın almak için harcadılar." 11 İsa valinin önüne çıkarıldı. Vali O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı misin?" diye sordu. İsa, "Söylediğin gibidir" dedi. 12 Başkâhinlerle ileri gelenler O'nu suçlayınca hiç karşılık vermedi. 13 Pilatus O'na, "Senin aleyhinde yaptıkları bunca tanıklı duymuyor musun?" dedi. 14 İsa tek konuda bile ona yanıt vermedi. Vali buna çok şaştı. 15 Her Fısh Bayramı'nda vali, halkın istediği bir tutukluyu salivermeyi adet edinmişti. 16 O günlerde Barabba adında ünlü bir tutuklu vardı. 17 Halk bir araya toplandığında, Pilatus onlara, "Sizin için kimi salivermemi istersiniz, Barabba'yı mı, Mesih denen İsa'yı mı?" diye sordu. 18 İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu. 19 Pilatus yargı kurşusunda oturken karısı ona, "O doğru adama dokunma. Dün gece rüyamda O'nun yüzünden çok sıkıntı çektim" diye haber gönderdi. 20 Başkâhinler ve ileri gelenler ise, Barabba'nın saliverilmesini ve İsa'nın öldürülmesini istesinler diye halkı kıskırttılar. 21 Vali onlara şunu sordu: "Sizin için hangisini salivermemi istersiniz?" "Barabba'yı" dediler. 22 Pilatus, "Öyleyse Mesih denen İsa'yı ne yapayım?" diye sordu. Hep bir ağızdan, "Çarmıha gerilsin!" dediler. 23 Pilatus, "O ne kötülük yaptı ki?" diye sordu. Onlar ise daha yüksek sesle, "Çarmıha gerilsin!" diye bağırsız durdular. 24 Pilatus, elinden bir şey gelmediğini, tersine, bir kargaşalıkın başladığını görünce su aldı, kalabalığın önünde ellerini yıkayıp söyle dedi: "Bu adamın kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz bakın!" 25 Bütün halk şu karşılığı verdi: "O'nun kanının sorumluluğu bizim ve çocuklarımızın üzerinde olsun!" 26 Bunun üzerine Pilatus onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılatıldıkları sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti. 27 Sonra valinin askerleri İsa'yı vali konağına götürüp bütün taburu başına topladılar. 28 O'nun soyup üzerinde kırmızı bir kaftan geçirdiler. 29 Dikenlerden bir taç örüp başına koydular, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek O'hunlu alay ettiler. 30 Üzerine tükründüler, kamışı alıp başına vurdular. 31 O'nunla böyle alay ettikten sonra kaftanı üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germeye götürdüler. 32 Dişari çıktıklarında Simûn adında Kireneli bir adama rastladılar. İsa'nın çarmıhını ona zorla taşıttılar. 33 Golgota, yani Kafatası denilen yere vardıklarında içmesi için İsa'ya ödle karışık şarap verdiler. İsa bunu tadınca içmek istemedi. 35 Askerler O'nu çarmıha gerdiğten sonra kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar. 36 Sonra oturup yanında nöbet tuttular. 37 Başının üzerine, BU, YAHUDİLER'İN KRALI İSA'DIR diye yazan bir suç yaftası astılar. 38 İsa'yla birlikte, biri yanında öbürü solunda olmak üzere iki haydut da çarmıha gerildi. 39 Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, "Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini! Tanrı'nın Oğlu'ysan çarmıhtan in!" diyorlardı. 41 Başkâhinler, din bilginiyle ileri gelenler de aynı şekilde O'nunla alay ederek, "Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor" diyorlardı. "İsrail'in Kralı imiş!

Şimdi çarmıhtan aşağı insin de O'na iman edelim. **43** Tanrı'ya güveniyordu; Tanrı O'nu seviyorsa, kurtarsın bakalım! Çünkü, 'Ben Tanrı'nın Oğlu'yum' demişti." **44** İsa'yla birlikte çarmıha gerilen haydutlar da O'na aynı şekilde hakaret ettiler. **45** Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çıktı. **46** Saat üçe doğru İsa yüksek sesle, "Eli, Eli, Iema şevaktan!" yani, "Tanrıım, Tanrıım, beni neden terk ettin?" diye bağırdı. **47** Orada duranlardan bazıları bunu işitince, "Bu adam İlyas'ı çağırıyor" dediler. **48** İçlerinden biri hemen koşup bir sünger getirdi, ekşi şaraba batırıp bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. **49** Öbürleri ise, "Dur bakalım, İlyas gelip O'nu kurtaracak mı?" dediler. **50** İsa, yüksek sesle bir kez daha bağırdı ve ruhunu teslim etti. **51** O anda tapinaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. Yer sarsıldı, kayalar yarıldı. **52** Mezarlar açıldı, ölmüş olan birçok kutsal kişinin cesetleri dirildi. **53** Bunlar mezarlarından çıkış İsa'nın dirilişinden sonra kutsal kente girdiler ve birçok kimseye göründüler. **54** İsa'yı bekleyen yüzbaşı ve beraberindeki askerler, depremi ve öbür olayları görünce dehşete kapıldılar, "Bu gerçekten Tanrı'nın Oğlu'yu!" dediler. **55** Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar, Celile'den İsa'nın ardından gelip O'na hizmet etmişlerdi. **56** Aralarında Mecdelli Meryem, Yakup ile Yusuf'un annesi Meryem ve Zebedi oğullarının annesi de vardı. **57** Akşama doğru Yusuf adında zengin bir Aramatyalı geldi. O da İsa'nın bir öğrencisiydi. **58** Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Pilatus da cesedin ona verilmesini buyurdu. **59** Yusuf cesedi aldı, temiz keten beze sardı, kayaya oyndurduğu kendi yeni mezarına yatırdı. Mezarın girişine büyük bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı. **60** Mecdelli Meryem ile öteki Meryem ise orada, mezarın karşısında oturuyorlardı. **61** Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden sonraki gün, başkâhinlerle Ferisiler Pilatus'un önünde toplanarak, "Efendimiz" dediler, "O aldatıcının, daha yaşarken, 'Ben ölüden üç gün sonra dirileceğim' dediğini hatırlıyoruz. **64** Onun için buyruk ver de üçüncü güne dek mezarı güvenlik altına alsınlar. Yoksa öğrencileri gelir, cesedini çalar ve halka, 'Ölümden dirildi' derler. Son aldatmaca ilkinden beter olur." **65** Pilatus onlara, "Yanımıza asker alın, gidip mezar dilediğiniz gibi güvenlik altına alın" dedi. **66** Onlar da askerlerle birlikte gittiler, taşı mühürleyip mezarı güvenlik altına aldılar.

28 Şabat Günü'nü izleyen haftanın ilk günü, tan yeri ağarırken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı görmeye gittiler. **2** Ansızın büyük bir deprem oldu. Rab'bin bir meleği gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu. **3** Görünüşü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı. **4** Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar. **5** Melek kadınlara şöyle seslendi: "Korkmayın! Çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum. **6** O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, O'nun yattığı yeri görün. **7** Çabuk gidin, öğrencilerine söyle deyin: 'İsa ölümden dirildi. Sizden önce Celile'ye gitdiyor, kendisini orada göreceksiniz.' İşte ben size söylemiş bulunuyorum." **8** Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hemen mezardan uzaklaştılar; koşarak İsa'nın öğrencilerine haber vermeye gittiler. **9** İsa ansızın karşısına çıktı, "Selam!" dedi. Yaklaşık İsa'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar. **10**

O zaman İsa, "Korkmayın!" dedi. "Gidip kardeşlerime haber verin, Celile'ye gitsinler, beni orada görecekler." **11** Kadınlar daha yoldayken nöbetçi askerlerden bazıları kente giderek olup bitenleri başkâhinlere bildirdiler. **12** Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte toplanıp birbirlerine danıştıktan sonra askerlere yükü para vererek dediler ki, "Siz şöyle diyeceksiniz: 'Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken O'nun cesedini çalıp götürdüler.' **14** Eğer bu haber valinin kulağına gidecek olursa biz onu yataştırır, size bir zarar gelmesini öneririz." **15** Böylece askerler parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söyleti Yahudiler arasında bugün de yayındır. **16** On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler. **17** İsa'yı gördükleri zaman O'na tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi. **18** İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. **19** Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirerin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; **20** size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim." (aiôn g165)

Markos

1 Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le ilgili Müjde'nin başlangıcı. **2** Peygamber Yesaya'nın Kitabı'nda şöyle yazılmıştır: "İşte, habercimi senin öňünden gönderiyorum; O senin yolunu hazırlayacak." **3** "Çölde haykiran, 'Rab'bin yolunu hazırlayın, Geçecegi patikaları düzleyin' diye sesleniyor." **4** Böylece Vaftizci Yahya çölde ortaya çıktı. İnsanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağrıyordu. **5** Bütün Yahudiye halkı ve Yeruşalimliler'in hepsi ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu. **6** Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yerdi. **7** Şu haberı yayıyordu: "Benden sonra benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip O'nun çarıklarının bağıını çözmeye bile layık değilim. **8** Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir." **9** O günlerde Celile'nin Nasira Kenti'nden çıkıştı gelen İsa, Yahya tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz edildi. **10** Tam sudan çıkışken, göklerin yanıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü. **11** Göklerden, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu. **12** O an Ruh, İsa'yı çöle gönderdi. **13** İsa çölde kaldığı kırk gün boyunca Şeytan tarafından denendi. Yabanlı hayvanlar arasında daydı, melekler O'na hizmet ediyordu. **14** Yahya'nın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrı'nın Müjdesi'ni duyura duyura Celile'ye gitti. **15** "Zaman doldu" diyordu, "Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!" **16** İsa, Celile Gölü'nün kıyısından geçerken, göle ağ atmakta olan Simun ile kardeşi Andreas'ı gördü. Bu adamlar balıkçılıdı. **17** İsa onlara, "Ardımdan gelin" dedi, "Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım." **18** Onlar da hemen ağılarını bırakıp O'nun ardından gittiler. **19** İsa biraz ileri gidince Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Teknede ağılarını onarıyorlardı. **20** Hemen onları çağırıldı. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp İsa'nın ardından gittiler. **21** Kefarnahum'a girdiler. Şabat Günü İsa havraya gidip öğretmeye başladı. **22** Halk O'nun öğretişine şaşır kaldı. Çünkü onlara din bilgileri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu. **23** Tam o sırada havrada bulunan ve kötü ruha tutulmuş bir adam, "Ey Nasırı İsa, bizden ne istiyorsun?" diye bağırıldı. "Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!" **25** İsa, "Sus, çok adamdan!" diyerek kötü ruhu azarladı. **26** Köyü ruh adamı sarstı ve büyük bir çığlık atarak içinden çıktı. **27** Herkes şaşır kaldı. Birbirlerine, "Bu nasıl şey?" diye sormaya başladılar. "Yepeni bir öğretmen! Köyü ruhlara bile yetkiyle buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor." **28** Böylece İsa'yla ilgili haber, Celile bölgесinin her yerine hızla yayıldı. **29** İsa havradan çıkar çıkmaz, Yakup ve Yuhanna ile birlikte Simun ve Andreas'ın evine gitti. **30** Simun'un kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Durumu hemen İsa'ya bildirdiler. **31** O da hastaya yaklaştı, elinden tutup kaldırdı. Kadının ateşi düştü, onlara hizmet etmeye başladı. **32** Akşam olup güneş batınca, bütün hastaları ve cinilleri İsa'ya getirdiler. **33** Bütün kent halkı kapıya toplanmıştı. **34** İsa, çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi, birçok cini kovdu. Cinlerin konuşmasına izin vermiyorlandı. Çünkü onlar kendisinin kim olduğunu biliyorlardı.

35 Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkış issız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı. **36** Simun ile yanındakiler İsa'yı aramaya çıktılar. **37** O'nu bulunca, "Herkes seni arıyor!" dediler. **38** İsa onlara, "Başka yerlere, yakın kasabalara gidelim" dedi. "Oralarda da Tanrı sözünü duyurayım. Bunun için çıkış geldim." **39** Böylece havralarında Tanrı sözünü duyurarak ve cinleri kovarak bütün Celile bölgesini dolaştı. **40** İsa'ya cüzamlı biri geldi, diz çökerek, "İstersen beni temiz kılabilirsins" diye yalvardı. **41** İsa'nın yüreği sısladı, elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi. **42** Adam anında cüzamdan kurtulup tertemiz oldu. **43** İsa onu sıkıca uyararak hemen yanından uzaklaştı. **44** "Sakin kimseye bir şey söyleme!" dedi. "Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun." **45** Ne var ki, adam çıkıştı, olayla ilgili haberin her tarafına yayıp duyurmaya başladı. Öyle ki, İsa artık hiçbir kente açıkça giremez oldu. Ancak dışarıda, issız yerlerde kalmıyordu. Ve halkın yerden O'na akın ediyordu.

2 Birkaç gün sonra İsa tekrar Kefarnahum'a geldiğinde, evde olduğu duyuldu. **2** O kadar çok insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak yer kalmamıştı. İsa onlara Tanrı sözünü anlatıyordu. **3** Bu arada O'na dört kişinin taşıdığı felçi bir adamı getirdiler. **4** Kalabalıktan O'na yaklaşamadıkları için, bulunduğu yerin üzerindeki damı delip açarak felçiyi üstünde yattığı şilteyle birlikte aşağı indirdiler. **5** İsa onların imanını görünce felçiyi, "Oğlum, günahların bağışlandı" dedi. **6** Orada oturan bazı din bilgileri ise içlerinden şöyle düşündüler: "Bu adam neden böyle konuşuyor? Tanrı'ya küfrediyor! Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?" **8** Akıllarından geçeni hemen ruhunda sezen İsa onlara, "Aklinizden neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?" dedi. **9** "Hangisi daha kolay, felçiyi, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa, 'Kalk, silteni topla, yürü' demek mi?" **10** Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye..." Sonra felçiyi, "Sana söyleyorum, kalk, silteni topla, evine git!" dedi. **12** Adam kalktı, hemen şiltesini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıştı. Herkes şaşakalmıştı. Tanrı'yı övüyorlar, "Böylesini hiç görmemişik" diyorlardı. **13** İsa yine çıkış göl kıyısına gitti. Bütün halk yanına geldi, O da onlara öğretmeye başladı. **14** Yoldan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü. Ona, "Ardımdan gel" dedi. Levi de kalkıp İsa'nın ardından gitti. **15** Sonra İsa, Levi'nin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisileyse günahkâr O'nunla ve öğrencileriley birlikte sofraya oturmuştu. O'nu izleyen böyle birçok kişi vardı. **16** Ferisiler'den bazı din bilgileri, O'nu günahkârlar ve vergi görevlileriyle birlikte yemekte görünce öğrencilerine, "Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" diye sordular. **17** Bunu duyan İsa onlara, "Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var" dedi. "Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırılmaya geldim." **18** Yahya'nın öğrencileriley Ferisiler oruç tutarken, bazı kişiler İsa'ya gelip, "Yahya'nın ve Ferisiler'in öğrencileri oruç tutuyor da senin öğrencilerin neden tutmuyor?" diye sordular. **19** İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarında olduğu sürece davetiler oruç tutar mı? Güvey aralarında oldukça oruç tutmazlar! **20** Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o

gün oruç tutacaklar. 21 Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Yoksa yeni yama çeker, eski giysiden kopar, yırtık daha beter olur. 22 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa şarap tulumlari patlatır, şarap da tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara doldurulur.” 23 Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri yolda giderken başakları koparmaya başladılar. 24 Ferisiler İsa'ya, “Bak, Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorlar?” dediler. 25 İsa onlara, “Davut’la yanındakiler aç ve muhtaç kalınca Davut'un ne yaptığını hiç okumadınız mı?” diye sordu. 26 “Başkâhin Aviyatar’ın zamanında Davut, Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini yedi ve yanındakilere de verdi.” 27 Sonra onlara, “İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı” dedi. 28 “Bu nedenle insanoğlu Şabat Günü'nün de Rabb'i'dir.”

3 İsa yine havraya girdi. Orada eli sakat bir adam vardı. 2 Bazıları İsa'yı suçlamak amacıyla, Şabat Günü hastayı iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyordular. 3 İsa, eli sakat adama, “Kalk, öne çı!” dedi. 4 Sonra havradakilere, “Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, can almak mı?” diye sordu. Onlardan ses çıktı. 5 İsa, çevresindekilere öfkeyle baktı. Yüreklerinin duygusuzluğu O'nu kederlendirmiştir. Adama, “Elini uzat!” dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapaslaşam oluverdi. 6 Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için Hirodes yanılılarıyla hemen görüşmeye başladılar. 7 İsa, öğrencileriyle birlikte göl kıyısında çekildi. Celile'den büyük bir kalabalık O'nun ardından geldi. Ayrıca, bütün yaptıklarını duyan büyük kalabalıklar Yahudiye'den, Yeruşalim'den, İдумeya'dan, Şeria Irmağı'nın karşı yakasından, Sur ve Sayda bölgelerinden kendisine akın etti. 9 İsa, kalabalığın arasında sıkışık kalmamak için öğrencilerine bir kayak hazır bulundurmalarını söyledi. 10 Birçoklarını iyileştirmiş olduğundan, çeşitli hastalıklara yakalananlar O'na dokunmak için üzerine üşüşüyordu. 11 Kötü ruhlar O'nun görünce ayaklarına kapanıyor, “Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!” diye bağırrıyorlardı. 12 Ama İsa, kim olduğunu açıklamamaları için onları sıkı sıkıya uyardı. 13 İsa, dağa çıkararak istediği kişileri yanına çağırıldı. Onlar da yanına gittiler. 14 İsa bunlardan on iki kişiyi yanında bulundurmak, Tanrı sözünü duyurmaya göndermek ve cinleri kovmaya yetkili kılmak üzere seçti. Seçtiği bu on iki kişi şunlardır: Petrus adını verdiği Simun, Beni-Regeş, yanı Gökgürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Taday, Yurtsever Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot. 20 İsa bundan sonra eve gitti. Yine öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, İsa'yla öğrencileri yemek bile yiymediler. 21 Yakınları bunu duyuna, “Aklinı kaçırmış” diyerek O'nu almaya geldiler. 22 Yeruşalim'den gelen din bilginleri ise, “Baalzebul O'nun içine girmiš” ve “Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor” diyorlardı. 23 Bunun üzerine İsa din bilginlerini yanına çağırıp onlara benzetmelerle seslendi. “Şeytan, Şeytan'ı nasıl kovalıbilir?” dedi. 24 “Bir ülke kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz. 25 Bir ev kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz. 26 Şeytan da kendine karşı gelip kendi içinde bölünmüşse, artık ayakta kalamaz; sonu gelmiş demektir. 27

Hiç kimse güçlü adamın evine girip malını çalamaz. Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir. 28 Size doğrusunu söyleyeyim, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak, 29 ama Kutsal Ruh'a küfreden asla bağışlanmayacak. Bunu yapan, asla silinmeyecek bir günah işlemiştir. (aiōn g165, aiōnios g166) 30 İsa bu sözleri, “O'nda kötü ruh var” dedikleri için söyledi. 31 Daha sonra İsa'nın annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durdular, haber gönderip O'nu çağrırdılar. 32 İsa'nın çevresinde oturan kalabalıktan bazıları, “Bak” dediler, “Annenle kardeşlerin dışarıda, seni istiyorlar.” 33 İsa buna karşılık onlara, “Kimdir annem ve kardeşlerim?” dedi. 34 Sonra çevresinde oturanlara bakıp şöyle dedi: “İşte annem, işte kardeşlerim! 35 Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur.”

4 İsa göl kıyısında halka yine öğretmeye başladı. Çevresinde çok büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa göldeki bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık göl kıyısında duruyordu. 2 İsa onlara benzetmelerle birçok şey öğretiyordu. Öğretirken, “Şunu dinleyin” dedi. “Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. 4 Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi. 5 Kimi, toprağı az kayalık yerlere düştü. Toprak derin olmadığından hemen filzlendi. 6 Ne var ki, güneş doğunca kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler. 7 Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büydü, filizleri boğdu ve filizler ürün vermedi. 8 Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüp çoğaldı, ürün verdi. Bazısı otuz, bazısı altmış, bazısı da yüz kat ürün verdi.” 9 Sonra İsa şunu ekledi: “İşitecek kulağı olan işitsin!” 10 Onikilerle öbür izleyicileri İsa'yla yalnız kalınca, kendisinden benzetmelerin anlamını sordular. 11 O da onlara söyle dedi: “Tanrı'nın Egemenliği'nin sırrı sizlere açıkladı, ama dışında olanlara her şey benzetmelerle anlatılır. 12 Öyle ki, ‘Bakıp bakıp görmesinler, Duyup duyup anlasınlar da, Dönüp bağışlanmasınlar.’” 13 İsa sonra onlara, “Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz?” dedi. “Öyleyse bütün benzetmeleri nasıl anlayacaksınız? 14 Ekincinin ektiği, Tanrı sözüdür. 15 Bazı insanlar sözün ekildiği yerde yol kenarına düşen tohumlara benzer. Bunlar sözü iştir işitmez, Şeytan gelir, yüreklerine ekilen sözü alır götürür. 16 Kayalık yerlere ekilenler ise, işittiğleri sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre dayanan kişilerdir. Böyleleri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip döşerler. 18 Yine bazıları dikenler arasında ekilen tohumlara benzerler. Bunlar sözü işitirler, 19 ama dünyasal kaygılar, zenginliğin aldatıcılığı ve daha başka hevesler araya girip sözü boğar ve ürün vermesini engeller. (aiōn g165) 20 İyi toprağa ekilenler ise, sözü işten, onu benimseyen, kimi otuz, kimi altmış, kimi de yüz kat ürün veren kişilerdir.” 21 Onlara, “Kandili, tahlil ölçüğünün ya da yatağın altına koymak için mi getirirler?” dedi. “Kandilliğe koymak için değil mi? 22 Gizli olan ne varsa, açığa çıkarılmak üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa, aydınlığa çıkmak üzere saklanmıştır. 23 İşitecek kulağı olan işitsin!” 24 İsa söyle devam etti: “İşittiğinizeye dikkat edin! Hangi ölçüle verirseniz, aynı ölçüle alacaksınız. Hatta size daha fazla verilecek. 25 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak.” 26

Sonra İsa şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği, toprağa tohum saçan adama benzer. 27 Gece olur, uyur; gündüz olur, kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ama, tohum filizlenir, gelişir. 28 Toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir. 29 Ürün olsa da, adam hemen orağı vurur. Çünkü buşim vakti gelmiştir." 30 İsa sonra şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği'ni neye benzetelim, nasıl bir benzetmeye anlatılam? 31 Tanrı'nın Egemenliği, hardal tanesine benzer. Hardal, yeryüzünde toprağa ekilen tohumların en küçüğü olmakla birlikte, ekildikten sonra gelişir, bütün bahçe bitkilerinin boyunu aşar. Öylesine dal budak salar ki, kuşlar gölgesinde barınabilir." 33 İsa, Tanrı sözünü, buna benzer birçok benzetmeye halkın anlayabildiği ölçüde anlatırdı. 34 Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. Ama kendi öğrencileriyle yalnız kaldığında, onlara her şeyi açıkladı. 35 O gün akşam olunca öğrencilerine, "Karşı yakaya geçelim" dedi. 36 Öğrenciler kalabalığı geride bırakarak İsa'yı, içinde bulunduğu tekneye götürdüler. Yanında başka teknelere de vardı. 37 Bu sırada büyük bir fırtına koptu. Dalgalar tekneye öyle bindirdi ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu. 38 İsa, teknenin içi tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrenciler O'nun uyandırıp, "Öğretmenimiz, oleeçiz! Hiç alırmıyor musun?" dediler. 39 İsa kalkıp rüzgarı azarladı, göle, "Sus, sakın ol!" dedi. Rüzgar dindi, ortalık sütlüman oldu. 40 İsa öğrencilerine, "Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanınız yok mu?" dedi. 41 Onlar ise büyük korku içinde birbirlerine, "Bu adam kim ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?" dediler.

5 Gölün karşı yakasına, Gerasalılar'ın memleketine vardılar. 2 İsa tekneden iner inmez, kötü ruha tutulmuş bir adam mezarlık mağaralarından çıkış O'nun karşısındı. 3 Mezarların içinde yaşayan bu adamı artık kimse zincirle bile bağlı tutamıyordu. 4 Birçok kez zincir ve kösteklerle bağlandıği halde, zincirleri koparmış, köstekleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla başa çıkmayıordu. 5 Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağıriп duruyor, kendini taşlarla yaralıyordu. 6 Uzaktan İsa'yı görүnce koşup geldi, O'nun önünde yere kapandı. 7 Yüksek sesle haykırarak, "Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı hakkı için sana yalvarırmı, bana işkence etme!" dedi. 8 Çünkü İsa, "Ey kötü ruh, adamin içinden çıkl!" demiştir. 9 Sonra İsa adama, "Adın ne?" diye sordu. "Adım Tümen. Çünkü sayımız çok" dedi. 10 Ruhları o bölgeden çıkarmaması için İsa'ya yalvarıp yakardı. 11 Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. 12 Kötü ruhlar İsa'ya, "Bizi şu domuzlara gönder, onlara girelim" diye yalvardılar. 13 İsa'nın izin vermesi üzerine kötü ruhlar adamdan çıkış domuzlarını içine girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu. 14 Domuzları güdenler kaçip kente ve köylerde olayın haberini yaydılar. Halk olup biteni görmeye çıktı. 15 İsa'nın yanına geldiklerinde, önceleri bir tümen cine tutulan adamı giyinmiş, aklı başına gelmiş, oturmuş görünce korktular. 16 Olayı görenler, cinli adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka anıttılar. 17 Bunun üzerine halk, bölgelerinden ayrılması için İsa'ya yalvarmaya başladı. 18 İsa tekneye binerken, önceleri cinli olan adam O'na, "Seninle geleyim" diye yalvardı. 19 Ama

İsa adama izin vermedi. Ona, "Evine, yakınlarının yanına dön" dedi. "Rab'bin senin için neler yaptığı, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat." 20 Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını Dekapolis'te duyurmaya başladı. Anıtlıklarına herkes şaşır kalyordu. 21 İsa tekneyle karşı yakaya dönünce, çevresinde büyük bir kalabalık toplantı. Kendisi gölün kıyısında duruyordu. 22 Bu sırada havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi. İsa'yı görünce ayaklarına kapandı, "Küçük kızım can çekiyor. Gelip ellişerini onun üzerine koy da kurtulsun, yaşasın!" diye yalvardı. 24 İsa adamlı birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor, O'nun sıkıştırıyordu. 25 Orada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı. 26 Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, ama iyileşeceğine daha da kötüleşmişti. 27 Kadın, İsa hakkında anlatılanları duymuştu. Bu nedenle, kalabalıkta O'nun arkasından gelip giysisine dokundu. 28 İçinden, "Giysilerine bile dokunsam kurtulurum" diyordu. 29 O anda kanaması kesiliverdi. Kadın, bedeninin derinliğinde acıdan kurtulduğunu hissetti. 30 İsa ise, kendisinden bir gücün akıp gittiğini hemen anladı. Kalabalığın ortasında dönüp, "Giysilerime kim dokundu?" diye sordu. 31 Öğrenciler O'na, "Seni sıkıştırınan kalabalığı görüyorsun! Nasıl oluyor da, 'Bana kim dokundu' diye soruyorsun?" dediler. 32 İsa kendisine dokunuşu görmek için çevresine bakındı. 33 Kadın da kendisindeki değişikliği biliyordu. Korkuya titreyerek geldi, İsa'nın ayaklarına kapandı ve O'na bütün gerçeği anlattı. 34 İsa ona, "Kızım" dedi, "İmanın seni kurtardı. Esenlikle git. Acıların son bulsun." 35 İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden adamlar geldi. Yöneticiye, "Kızın öldü" dediler. "Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?" 36 İsa bu sözlere alırdımadan havra yöneticisine, "Korkma, yalnız iman et!" dedi. 37 İsa, Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'dan başka hiç kimsenin kendisiyle birlikte gitmesine izin vermedi. 38 Havra yöneticisinin evine vardıklarında İsa, acı acı ağlayıp feryat eden gürültülü bir kalabalıkla karşılaştı. 39 İçeri girerek onlara, "Niye gürültü edip ağlıyorsunuz?" dedi. "Çocuk ölmeli, uyuyor." 40 Onlar ise kendisyle alay ettiler. Ama İsa hepsini dışarı çıkardıktan sonra çocuğun annesini babasını ve kendisiley birlikte olanları alıp çocuğun bulunduğu odaya girdi. 41 Çocuğun elini tutarak ona, "Talita kumi!" dedi. Bu söz, "Kızım, sana söyleyorum, kalk" demektir. 42 On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı, yürümeye başladı. Oradakileri derin bir şaşkınlık aldı. 43 İsa, "Bunu kimse bilmesin" diyecek onları siki sikiya uyardı ve kızı yemek verilmesini buyurdu.

6 İsa oradan ayrılarak kendi memleketine gitti. Öğrencileri de ardından gittiler. 2 Şabat Günü olunca İsa havrada öğretmeye başladı. Söylediklerini işten birçok kişi şaşır kaldı. "Bu adam bunları nereden öğrendi?" diye soruyorlardı. "Kendisine verilen bu bilgelik nedir? Nasıl böyle mucizeler yapabiliyor?" 3 Meryem'in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simur'un kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kızkardeşleri burada, aramızda yaşamıyor mu?" Ve gücenip O'nu reddettiler. 4 İsa da onlara, "Bir peygamber, kendi memleketinden, akraba çevresinden ve kendi evinden başka yerde hor görülmeye" dedi. 5 Orada birkaç hastayı, üzerlerine ellişerini koyarak iyileştirmekten başka hiçbir mucize

yapamadı. **6** Halkın imansızlığına şaşıyordu. İsa çevredekî köyleri dolaşıp öğretiyordu. **7** On iki öğrencisini yanına çağırıldı ve onları ikişer ikişer halk arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. **8** Yolculuk için yanlarına değnekten başka bir şey almamalarını söyledi. Ne ekmek, ne torba, ne de kuşaklarında para götüreceklerdi. **9** Onlara çarık giymelerini söyledi. Ama, "İki mintan giymeyin" dedi. **10** "Bir yere gittiğiniz zaman, oradan ayrılmaya dek hep aynı evde kalın" diye devam etti. **11** "İnsanların sizi kabul etmediğleri, sizi dinlemediğleri bir yerden ayrılrıken, onlara uyarı olsun diye ayağınızın altındaki tozu silkin!" **12** Böylece öğrenciler yola çıkıp insanları tövbeye çağırılmaya başladılar. **13** Birçok cin kovdular; birçok hastayı, üzerlerine yağı sürerek iyileştirdiler. **14** Kral Hirodes de olup bitenleri duydular. Çünkü İsa'nın ünü her tarafa yayılmıştı. Bazıları, "Bu adam, ölümünden dirilen Vaftizci Yahya'dır. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur" diyordu. **15** Başkaları, "O İlyas'tır" diyor, yine başkaları, "Eski peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir" diyordu. **16** Hirodes bunları duyunca, "Başını kestirdiğim Yahya dirildi!" dedi. **17** Hirodes'in kendisi, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya'nın yüzünden adam gönderip Yahya'yı tutuklatmış, zindana attırıp zincire vurdurmuştu. Çünkü Hirodes bu kadına evlenince Yahya ona, "Kardeşinin karısıyla evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır" demiştir. **18** Hirodiya bu yüzden Yahya'ya kin bağlamıştı; onu öldürmek istiyor, ama başaramıyordu. **19** Çünkü Yahya'nın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bilen Hirodes ondan korkuyor ve onu koruyordu. Yahya'yı dinlediği zaman büyük bir şaşkınlık içinde kalmıyor, yine de onu dinlemekten zevk alıyordu. **20** Ne var ki, Hirodes'in kendi doğum gününde saray büyükleri, komutanlar ve Celile'nin ileri gelenleri için verdiği şölene beklenen fırsat doğdu. **21** Hirodiya'nın kızı içeri girip dans etti. Bu, Hirodes'le konuklarının hoşuna gitti. Kral genç kızı, "Dile benden, ne dilersem veririm" dedi. **22** Ant içerek, "Benden ne dilersem, krallığımın yarısı da olsa, veririm" dedi. **23** Kız dışarı çıkıp annesine, "Ne isteyeyim?" diye sordu. "Vaftizci Yahya'nın başını iste" dedi annesi. **24** Kız hemen koşup kralın yanına girdi, "Vaftizci Yahya'nın başını bir tepsî üzerinde hemen bana vermeli istiyorum" diyerek dileğini açıkladı. **25** Kral buna çok üzüldüye de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü kızı reddetmek istemedi. **26** Hemen bir cellat gönderip Yahya'nın başına getirmesini buyurdu. Cellat zindana giderek Yahya'nın başını kesti. **27** Kesik başı bir tepsî üzerinde getirip genç kızı verdi, kız da annesine götürdü. **28** Yahya'nın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedi aldılar ve mezara koydular. **29** Elçiler, İsa'nın yanına dönerek yaptırıkları ve öğretikleri her şeyi O'na anıttılar. **30** İsa onlara, "Gelin, tek başımıza tenha bir yere gidelim de biraz dinlenin" dedi. Gelen giden öyle çoktu ki, yemek yemeye bile vakit bulamıyorlardı. **31** Tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Çobansız koyunlara benzeyen bu insanlara acıdı ve onlara birçok konuda öğretmeye başladı. **32** Vakit ilerlemişti. Öğrenciler İsa'ya gelip, "Burası issız bir yer" dediler, "Vakit de ilerledi. Halkı saliver de çevredekî çiftlik ve

köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar." **33** İsa ise, "Onlara siz yiyecek verin" diye karşılık verdi. Öğrenciler İsa'ya, "Gidip iki yüz dinarlık ekmek alıp onlara yedirelim mi yani?" diye sordular. **34** İsa onlara, "Kaç ekmeğiniz var, gidin bakın" dedi. Öğrenip geldiler, "Beş ekmekle iki baliğimiz var" dediler. **35** İsa herkesi kümeye yeşil çayırda oturtmalarını buyurdu. **36** Halk yüzlerini ellişer kişilik bölküler halinde oturdu. **37** İsa beş ekmeke iki baliği aldı, gözlerini göge kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki baliği da hepsinin arasında paylaştırdı. **38** Herkes yiyp doydular. Artakalan ekmek ve balıktan on iki sepet dolusu topladılar. **39** Yemek yiyan erkeklerin sayısı beş bin kadardı. **40** Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsaya'da geçmelerini buyurdu. Bu arada kendisi halkı evlerine gönderecekti. **41** Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa çıktı. **42** Akşam olduğunda, tekne gölün ortasına varmıştı. Yalnız başına karada kalan İsa, öğrencilerinin kürek çekmeye çok zorlandıklarını gördü. Çünkü rüzgar onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti. **43** Onlar ise, gölün üstünde yürüdüğüne görünce O'nun hayalet sanarak bağıntılar. **44** Hepsи O'nı görmüş ve dehşete kapılmıştı. İsa hemen onlara seslenerek, "Cesur olun, benim, korkmayın!" dedi. **45** Teknede binip onlara katılınca rüzgar dindi. Onlarda büyük bir şaşkınlık içindedeydi. **46** Ekmekle ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; zihinleri körelmişti. **47** İsa'yla öğrencileri gölü astılar, Ginnesar'da karaya çıkıp tekneyi bağladılar. **48** Onlar tekneden inince, halk İsa'yı hemen tanıdı. **49** Bazıları koşarak bütün yöreni dolaştı. İsa'nın bulunduğu yeri öğrenenler, hastaları síteleriley oraya götürmeye başladılar. **50** Köy olsun, kent ya da çiftlik olsun, İsa'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyor, sadece giysisinin eteğine dokunmalarına izin vermesi için yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi de iyileşti.

7 Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı din bilgincileri, İsa'nın çevresinde toplandılar. **8** O'nun öğrencilerinden bazlarının murdar, yani yılanmamış ellerle yemek yediklerini gördüler. **9** Ferisiler, hatta bütün Yahudiler, atalarının töresi uyarınca ellerini iyice yıkamadan yemek yemezler. **10** Çarşından döñünce de, yakanmadan yemek yemezler. Ayrıca kâse, testi ve bakır kapların yakanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar. **11** Ferisiler ve din bilgincileri İsa'ya, "Öğrencilerin neden atalarımızın töresine uymuyorlar, niçin murdar ellerle yemek yiyorlar?" diye sordular. **12** İsa onları söyle yanıtladı: "Yeşaya'nın siz ikiyüzlülerle ilgili peygamberlik sözü ne kadar yerindedir! Yazmış olduğu gibi, 'Bu halk, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak.' **13** Bana boşuna taparlar. Çünkü öğretikleri, sadece insan buyruklardır." **14** Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan töresine uyuyorsunuz." **15** İsa onlara ayrıca şunu söyledi: "Kendi törenizi sürdürmek için Tanrı buyruğunu bir kenara itmemi ne de güzel beceriyorsunuz! **16** Musa, 'Annene babana saygı göstereceksin' ve, 'Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir' diye buyurmuştu. **17** Ama siz, 'Eğer bir adam annesine ya da babasına, benden alacağın bütün yardım kurbانdır, yani Tanrı'ya adanmıştır derse, artık annesi ya da

babası için bir şey yapmasına izin yok' diyorsunuz. **13** Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız törelerle Tanrı'nın sözünü geçersiz kiliyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz." **14** İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, "Hepiniz beni dinleyin ve şunu belleyin" dedi. **15** "İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletmez. İnsanı kirleten, insanın içindeki çikardır." **17** İsa kalabalığı bırakıp eve girince, öğrencileri O'na bu benzetmenin anlamını sordular. **18** O da onlara, "Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?" dedi. "Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletmeyeceğini bilmiyor musunuz? **19** Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da helaya atılır." İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu. **20** İsa şöyle devam etti: "İnsanı kirleten, insanın içindeki çikardır. **21** Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. **23** Bu kötüliklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir." **24** İsa oradan ayrılarak Sur bölgесine gitti. Burada bir eve girdi. Kimsenin bunu bilmemesini istemiyordu, ama gizlenemedi. **25** Küçük kızı kötü ruha tutulmuş bir kadın, İsa'yla ilgili haberin duyar duymaz geldi, ayaklarına kapandı. **26** Yahudi olmayan bu kadın Suriye-Fenike ırkındandı. Kızından cini kovması için İsa'ya rica etti. **27** İsa ona, "Bırak, önce çocukların doysunlar" dedi. "Çocukların ekmeğini alıp köpeklerle atmak doğru değildir." **28** Kadın buna karşılık, "Haklısan, Rab" dedi. "Ama köpekler de sofranın altında çocukların ekmek kirintilerini yer." **29** İsa ona, "Bu sözden ötürü cin kızından çıktı, gidebilirsın" dedi. **30** Kadın evine gittiğinde çocuğunu cinden kurtulmuş, yataktan yatar buldu. **31** Sur bölgесinden ayrılan İsa, Sayda yoluyla Dekapolis bölgесinin ortasından gecerek tekrar Celile Göl'üne geldi. **32** O'na sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler, elini üzerinde koyması için yalvardılar. **33** İsa adamı kalabalıktan ayırip bir yana çekti. Parmaklarını adamın kulaklarına sotku, tükürük onun diline dokundu. **34** Sonra göğe bakarak içini çekti ve adama, "Effata", yani "Açıl!" dedi. **35** Adamın kulakları hemen açıldı, dili çözüldü ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı. **36** İsa orada bulunanları, bunu kimseye söylememeleri için uyardı. Ama onları ne kadar uyardıysa, onlar da haberi o kadar yaydılar. **37** Halk büyük bir hayret içinde kalmıştı. "Yaptığı her şey iyi. Sağırların kulaklarını açıyor, dilsizleri konuşuyor!" diyorlardı.

8 O günlerde yine büyük bir kalabalık toplanmıştı. Yiyecek bir şeylerini olmadığı için İsa öğrencilerini yanına çağırıp, "Halka acıyorum" dedi. "Üç gündür yanıldalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. **3** Onları aç aç evlerine gönderirsem, yolda bayılırlar. Hem bazıları uzak yoldan geliyor." **4** Öğrencileri buna karşılık, "Boyle issız bir yerde bu kadar kişiyi doyuracak ekmeği insan nereden bulabilir?" dediler. **5** İsa, "Kaç ekmeğiniz var?" diye sordu. "Yedi tane" dediler. **6** Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. Sonra yedi ekmeği aldı, sükkedip bunları böldü, dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar. **7** Birkaç küçük balıkları da vardı. İsa sükkedip bunları da dağıtmalarını söyledi. **8** Herkes yiyp doldu. Artakalan parçalardan yedi kufe dolusu topladılar. **9** Orada yaklaşık dört bin kişi vardı. İsa onları evlerine gönderdikten sonra öğrencileriyle birlikte hemen tekneye binip Dalmanuta bölgесine geçti. **11**

Ferisiler gelip İsa'yla tartışmaya başladilar. O'nun denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler. **12** İsa içten bir ah çekerken, "Bu kuşak neden bir belirti istiyor?" dedi. "Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti gösterilmeyecek." **13** Sonra onları orada bırakıp yine tekneye bindi ve karşı yakaya yöneldi. **14** Öğrenciler ekmek almayı unutmuşlardı. Teknede, yanlarında yalnız bir ekmek vardı. **15** İsa onlara şu uyarıda bulundu: "Dikkatli olun, Ferisiler'in mayasından ve Hirodes'in mayasından sakının!" **16** Onlar ise kendi aralarında, "Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor" şeklinde tartıştılar. **17** Bunun farkında olan İsa, "Ekmeğiniz yok diye niçin tartıştıyorsunuz?" dedi. "Hâlâ akıl erdiremiyor, anlamıyor musunuz? Zihniniz köreldi mi?" **18** Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde işitmıyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz, beş ekmeği beş bin kişiye bölüştürdüğümde kaç sepert dolusu yemek fazlası topladınız?" "On iki" dediler. **20** "Yedi ekmeği dört bin kişiye bölüştürdüğümde kaç kufe dolusu yemek fazlası topladınız?" "Yedi" dediler. **21** İsa onlara, "Hâlâ anlamıyor musunuz?" dedi. **22** İsa ile öğrencileri Beytsayda'ya geldiler. Orada bazı kişiler İsa'ya kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar. **23** İsa körün elinden tutarak onu köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koydu ve, "Bir şey görüyor musun?" diye sordu. **24** Adam başını kaldırıp, "İnsanlar görüyorum" dedi. "Ağaçlara benzıyorlar, ama yürüyorlar." **25** Sonra İsa ellerini yeniden adamın gözlerini üzerine koydu. Adam gözlerini açtı, baktı; iyileşmiş ve her şeyi açık seçik görmeye başlamıştı. **26** İsa, "Köye bile girme!" diyerek onu evine gönderdi. **27** İsa, öğrencileriyle birlikte Filippus Sezaryesi'ne bağlı köylere gitti. Yolda öğrencilerine, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu. **28** Öğrencileri O'na şu karşılığı verdiler: "Vâftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de peygamberlerden biri olduğunu söylüyor." **29** O da onlara, "Siz ne dersiniz, sizce ben kimim?" diye sordu. Petrus, "Sen Mesih'sin" yanıtını verdi. **30** Bunun üzerine İsa bu konuda kimseye bir şey söylememeleri için onları uyardı. **31** İsa, İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı. **32** Bunları açıkça söylüyordu. Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. **33** İsa dönüp öteki öğrencilerine baktı; Petrus'u azarlayarak, "Çekil öňündem, Şeytan!" dedi. "Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgürdür." **34** Öğrencileriyle birlikte halkı da yanına çağırıp şöyle konuştu: "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmını yüklenip beni izlesin. **35** Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim ve Müjde'nin uğruna yitiren ise onu kurtaracaktır. **36** İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yarar olur?" **37** İnsan kendi canına karşılık ne verebilir? **38** Bu vefasız ve günahkâr kuşağın ortasında, kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da, Babası'nın görkemi içinde kutsal meleklerle birlikte geldiğinde o kişiden utanacaktır."

9 İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim" diye devam etti, "Burada bulunanlar arasında, Tanrı Egemenliği'nin güçlü biçimde gerçekleştiğini görmeden ölümü tattırmayacak olanlar var." **2** Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yuhanna'yi alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsa'nın görünümü

değisti. 3 Giysileri göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü; yeryüzünde hiçbir çamaşırının erişemeyeceği bir beyazlığı bu. 4 O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı. 5 Petrus İsa'ya, "Rabbî, burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a" dedi. 6 Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı. 7 Bu sırada bir bulut gelip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'nun dinleyin!" dedi. 8 Öğrenciler birden çevrelerine baktılar, ama bu kez yanlarında İsa'dan başka kimseyi göremediler. 9 Dağdan inerlerken İsa, İnsanoğlu ölümden dirilmeden orada gördüklerini hiç kimseye söylememeleri için onları uyardı. 10 Bu uyarıya uymakla birlikte kendi aralarında, "Ölümden dirilmek ne demek?" diye tartışıp durdular. 11 İsa'ya, "Din bilginleri neden önce İlyas'in gelmesi gerektiğini söylüyorlar?" diye sordular. 12 O da onlara şöyle dedi: "Gerçekten de önce İlyas gelir ve her şeyi yeniden düzene koyar. Ama nasıl oluyor da İnsanoğlu'nun çok acı çekeceği ve hiçe sayılacağı yazılmıştır? 13 Size şunu söyleyeyim, İlyas geldi bile, onun hakkında yazılmış olduğu gibi, ona yapmadıklarını bırakmadılar." 14 Öteki öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını, birtakım din bilginlerinin onlara tartıştığını gördüler. 15 Kalabalık İsa'yi görünce büyük bir şaşkınlığa kapıldı ve koşup O'nun selamladı. 16 İsa öğrencilere, "Onlara ne tartışıyorsunuz?" diye sordu. 17 Halktan biri O'na, "Öğretmenim" diye karşılık verdi, "Dilsiz bir ruha tutulan oğlumu sana getirdim. 18 Ruh onu nerede yakalarsa yere çarpıyor. Çocuk ağızından köpükler saçıyor, dişlerini giçirdiyor ve kaskatı kesiliyor. Ruhu kovmaları için öğrencilerine baştırdı, ama başaramadılar." 19 İsa onlara, "Ey imansız kuşak!" dedi. "Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu bana getirin!" 20 Çocuğu kendisine getirdiler. Ruh, İsa'yi görür görmez çocuğu şiddetle sarstı; çocuk yere düştü, ağızından köpükler saçarak yuvarlanmaya başladı. 21 İsa çocuğun babasına, "Bu hal çocuğun başına geleli ne kadar oldu?" diye sordu. "Küçüküğünden beri böyle" dedi babası. 22 "Üstelik ruh onu öldürmek için sık sık ateşe, suya attı. Elinden bir şey gelirse, bize yardım et, halimiz acı!" 23 İsa ona, "Elinden gelirse mi? İman eden biri için her şey mümkün!" dedi. 24 Çocuğun babası hemen, "İman ediyorum, imansızlığımı yenmemeye yardım et!" diye feryat etti. 25 İsa, halkın koşuşup geldiğini görünce kötü ruhu azarlayarak, "Sana buyuruyorum, dilsiz ve sağır ruh, çocuğun içinden çıkış ve ona bir daha girme!" dedi. 26 Bunun üzerine ruh bir çığlık attı ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi hareketsiz kaldı, öyle ki oradakilerin birçoğu, "Öldü!" diyecekti. 27 Ama İsa elinden tutup kaldırınca, çocuk ayağa kalktı. 28 İsa eve girdikten sonra öğrencileri özel olarak O'na, "Biz kötü ruhu neden kovamadık?" diye sordular. 29 İsa onlara, "Bu tür ruhlar ancak duayla kovulabilir" yanıtını verdi. 30 Oradan ayrılmış, Celile bölgesinden geçiyorlardı. İsa hiç kimse bunu bilmemesini istemişti. 31 Öğrencilerine öğretirken şöyle diyeordu: "İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek ve öldürülerek, ama öldürülükten üç gün sonra dirilecek." 32 Onlar bu sözleri anlamıyor, İsa'ya soru sormaktan da korkuyorlardı. 33 Kefarnahum'a vardılar. Eve girdikten sonra İsa onlara, "Yolda neyi tartışıyordunuz?" diye sordu. 34 Hiç birinden ses çıkmadı.

Cünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmışlardı. 35 İsa oturup Onikiler'i yanına çağırdı. Onlara söyle dedi: "Birinci olmak isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkarı olsun." 36 Küçük bir çocuğu alıp orta yere diktı, sonra onu kucağına alarak onlara söyle dedi: "Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur." 38 Yuhanna O'na, "Öğretmenim" dedi, "Senin adıyla cin kovanı birini gördük, ama bizi izleyenlerden olmadığı için ona engel olmaya çalıştık." 39 "Ona engel olmayın!" dedi İsa. "Çünkü benim adımla mucize yapıp da ardından beni kötüleyecek kimse yoktur. 40 Bize karşı olmayan, bizden yanadır. 41 Size doğrusunu söyleyeyim, Mesih'e ait olduğunuz için sizlere bir bardak su veren ödülsüz kalmayacaktır." 42 "Kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı geçirip denize atılması kendisi için daha iyi olur. 43 Eğer elin günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek elle yaşama kavuşman, iki elle sönmez ateşe, cehenneme gitmenden iyidir. (Geenna g1067) 45 Eğer ayağın günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek ayakla yaşama kavuşman, iki ayakla cehenneme atılmandan iyidir. (Geenna g1067) 47 Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tanrı'nın Egemenliği'ne tek gözle girmen, iki gözle cehenneme atılmandan iyidir. (Geenna g1067) 48 'Oradakileri kemiren kurt ölmez, Yakan ateş sönmez.' 49 Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır. 50 Tuz yararlıdır. Ama tuz tuzluluğunu yitirirse, bir daha ona nasıl tat verebilirsiniz? İçinizde tuz olsun ve birbirinizle barış içinde yaşayın!"

10 İsa oradan ayrılp Yahudiye'nin Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. Çevresinde yine kalabalıklar toplamıştı; her zamanki gibi onlara öğretiyordu. 2 Yanına gelen bazı Ferisiler O'nu denemek amacıyla, "Bir erkeğin, karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?" diye sordular. 3 İsa karşılık olarak, "Musa size ne buyurdu?" dedi. 4 Onlar, "Musa, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin vermiştir" dediler. 5 İsa onlara, "İnatçı olduğunuz için Musa bu buyruğu yazdı" dedi. 6 'Tanrı, yaratılışın başlangıcından 'İnsanları erkek ve dişi olarak yaratı.' 7 'Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.' Şöyledi ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. 9 O halde Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmazın.' 10 Öğrencileri evde O'na yine bu konuya ilgili bazı sorular sordular. 11 İsa onlara, "Karısını boşayıp başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur" dedi. 12 "Kocasını boşayıp başkasıyla evlenen kadın da zina etmiş olur." 13 Bu arada bazıları küçük çocuklar İsa'nın yanına getiriyor, onlara dokummasını istiyorlardı. Ne var ki, öğrenciler onları azarlıyorlardı. 14 İsa bunu görünce kızdı. Öğrencilerine, "Bırakın, çocukların bana gelsin" dedi. "Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerindendir. 15 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez." 16 Çocukları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koyp onları kutsadı. 17 İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp O'na, "İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavşmak için ne yapmalıyım?" diye sordu. (αιδίος g166) 18 İsa, "Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız

biri var, O da Tanrı'dır. **19** O'nun buyruklarını biliyorsun: 'Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.' **20** Adam, 'Öğretmenim, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum' dedi. **21** Ona sevgiyle bakan İsa, 'Bir eksiğin var' dedi. 'Git neyin varsa sat, parasını yoksullara ver; böylece gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle.' **22** Bu sözler üzerine adamın yüzü asıldı, üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok mali vardi. **23** İsa çevresine göz gezdirdikten sonra öğrencilere, 'Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne güç olacak!' dedi. **24** Öğrenciler O'nun sözlerine şaştılar. Ama İsa onlara yine, 'Çocuklar' dedi, 'Tanrı'nın Egemenliği'ne girmek ne güçtür! **25** Deveninigne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.' **26** Öğrenciler büsbütün şaşırmışlardı. Birbirlerine, 'Öyleyse kim kurtulabilir?' diyorlardı. **27** İsa onlara bakarak, 'İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için değil. Tanrı için her şey mümkün'dür' dedi. **28** Petrus O'na, 'Bak, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik' demeye başladı. **29** 'Size doğrusunu söyleyeyim' dedi İsa, 'Benim ve Müjde'nin uğruna evini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakıp da şimdiki, **30** bu çağda çekençeli zulümle birlikte yüz kat daha fazla eve, kardeşe,anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur. (aīn g165, aīnios g166) **31** Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak.' **32** Yola çıkışlı Yeruşalim'e gidiyorlardı. İsa önlüğünde yürüyordu. Öğrencileri şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler ise korkuyorlardı. İsa Onikiler'i yine bir yana çekip kendi başına gelecekleri anlatmaya başladı: 'Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz' dedi. 'İnsanoğlu, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek. Onlar O'nu ölüm cezasına çarptıracak ve öteki uluslara teslim edecekler. **34** O'nunla alay edecek, üzerine tükürecek ve O'nu kamçılayıp öldürücekler. Ne var ki O, üç gün sonra dirilecek.' **35** Zebedi'nin oğulları Yakup ile Yuhanna İsa'ya yaklaşıp, 'Öğretmenimiz, bir dileğimiz var, bunu yapmanız istiyoruz' dediler. **36** İsa onlara, 'Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?' diye sordu. **37** 'Sen yetçiliğine kavuşunca birimizle sağında, ötekimize de solunda oturma ayrıcalığını ver' dediler. **38** 'Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz?' dedi İsa. 'Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz? Benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olabilir misiniz?' **39** 'Evet, olabiliriz' dediler. İsa onlara, 'Benim içeceğim kâseden siz de içecksiniz, benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olabilir misiniz?' dedi. 'Ama sağımıda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Bu yerler belirli kişiler için hazırlanmıştır.' **41** Bunu işten on öğrenci Yakup'la Yuhanna'ya kızmaya başladılar. **42** İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: 'Bilirsiniz ki, uluslararası önderleri sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de onlara ağırlıklarını hissettirirler. **43** Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkarı olsun. **44** Aranızda birinci olmak isteyen, hepinizin kulu olsun. **45** Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi.' **46** Sonra Eriha'ya geldiler. İsa, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla birlikte Eriha'dan ayrılrken,

Timay oğlu Bartimay adında kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu. **47** Nasıralı İsa'nın orada olduğunu duyunca, 'Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!' diye bağırmaya başladı. **48** Birçok kimse onu azarlayarak susturmak istediye de o, 'Ey Davut Oğlu, halime acı!' diyerek daha çok bağırdı. **49** İsa durdu, 'Çağırın onu' dedi. Kör adama seslenerek, 'Ne mutlu sana! Kalk, seni çağırıyor!' dediler. **50** Adam abasını üstünden atarak ayaga fırladı ve İsa'nın yanına geldi. **51** İsa, 'Senin için ne yapmamı istiyorsun?' diye sordu. Kör adam, 'Rabbuni, gözlerim görsün' dedi. **52** İsa, 'Gidebilirsin, imanın seni kurtardı' dedi. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve yol boyunca İsa'nın ardından gitti.

11 Yeruşalim'e yaklaşip Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfacı ile Beytanya'ya geldiklerinde İsa iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, 'Karşınızdaki köye gidin' dedi, 'Köye girmez, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sıpa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin. **3** Biri size, 'Bunu niye yapıyorsunuz?' derse, 'Rab'bin ona ihtiyacı var, hemen geri gönderecek' dersiniz.' **4** Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısının yanında bağlı buldukları sıpayı çözdüler. **5** Orada duranlardan bazıları, 'Sipayı ne diye çözüyorsunuz?' dediler. **6** Öğrenciler İsa'nın kendilerine söylediklерini tekrarlayınca, adamlar onları rahat bıraktı. **7** Sipayı İsa'ya getirip üzerine kendi giysilerini yaydilar. İsa sıpayı bindi. **8** Birçokları giysilerini, bazıları da çevredekî ağaçlardan kestikleri dalları yola serdiler. **9** Önden gidenler ve arkadan gelenler söyle bağırıyorlardı: 'Hozana! Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun! **10** Atamız Davut'un yaklaşan egemenliği kutlu olsun! En yücelerde hozana!' **11** İsa Yeruşalim'e varınca tapınağa gitti, her tarafı gözden geçirdi. Sonra vakit ilerlemiş olduğundan Onikiler'le birlikte Beytanya'ya döndü. **12** Ertesi gün Beytanya'dan çıktıklarında İsa açılmıştı. **13** Uzakta, yapraklı bir incir ağacı görünce belki incir bulurum diye konuştu. Ağacın yanına vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı. Çünkü incir mevsimi değildi. **14** İsa ağaçca, 'Artık sonsuza dek senden kimse meyve yiyeşesin!' dedi. Öğrencileri de bunu duydular. (aīn g165) **15** Oradan Yeruşalim'e geldiler. İsa tapınağın avlusuna girerek oradaki alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalarını devirdi. **16** Yük taşıyan hiç kimsenin tapınağın avlusundan geçmesine izin vermedi. **17** Halka öğretirken şunları söyledi: 'Evime, bütün ulusların dua evi denecék' diye yazılmamış mı? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz.' **18** Başkâhinler ve din bilginleri bunu duyunca İsa'yı yok etmek için bir yarışmaya başladılar. O'ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk O'nun öğretisine hayrandı. **19** Akşam olunca İsa'yla öğrencileri kentten ayrıldı. **20** Sabah erkenden incir ağacının yanından gezerlerken, ağacın kökten kurumuş olduğunu gördüler. **21** Olayı hatırlayan Petrus, 'Rabbî, bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!' dedi. **22** İsa onlara şöyle karşılık verdi: 'Tanrı'ya iman edin. **23** Size doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, 'Kalk, denize atıl!' der ve yüreğinde kuşku duymadan dediğinin olacağına inanırsa, dileği yerine gelecektir. **24** Bunun için size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dileğiniz yerine gelecektir. **25** Kalkıp dua ettiniz zaman,

birine karşı bir şikayetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın." 27 Yine Yeruşalim'e geldiler. İsa tapınakta gezinirken başkâhînler, din bilgileri ve ileri gelenler O'nun yanına gelip, "Bunları hangi yetkiye yapıyorsun, bunları yapma yetkisini sana kim verdi?" diye sordular. 29 İsa da onlara, "Size bir soru soracağım" dedi. "Bana yanıt verin, ben de size bunları hangi yetkiye yaptığımı söyleyirim. 30 Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan mıydı, insanlardan mı? Yanıt verin bana." 31 Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: "Tanrı'dan" dersek, "Öyleyse ona niçin inanmadınız?" diyecek. 32 Yok eğer 'insanlardan' dersek..." Halkın tepkisinden korkuyorlardı. Çünkü herkes Yahya'yı gerçekten peygamber sayıyordu. 33 İsa'ya, "Bilmiyoruz" diye yanıt verdiler. İsa da onlara, "Ben de size bunları hangi yetkiye yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

12 İsa onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. "Adamın biri bağı diktı, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkmak için bir çukur kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağçılara kiralayıp yolculuğa çıktı. 2 Mevsimi gelince bağın ürününden payına düşeni almak üzere bağçılara bir köle yolladı. 3 Bağcılar köleyi yakalayıp dövdü ve eli boş gönderdi. 4 Bağı sahibi bu kez onlara başka bir köle yolladı. Onu da başından yaralayıp aşağıladılar. 5 Birini daha yolladı, onu öldürdüler. Daha birçok köle yolladı. Kimini dövüp kimini öldürdüler. 6 "Bağı sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluyu. 'Oğlumu sayarlar' diyerek bağçılara en son onu yolladı. 7 "Ama bağçılardan birbirlerine, 'Mirasçı budur, gelin onu öldürelim, miras bizim olur' dediler. 8 Böylece onu yakaladılar, öldürüp bağdan dışarı attılar. 9 "Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağçılara yok edecek, bağı da başkalarına verecek. 10 Şu Kutsal Yazı'yu okumadınız mı? 'Yapıcıların reddettiği taş, işte köşenin baş taşı oldu. Rab'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!'" 12 İsa'nın bu benzetmede kendilerinden söz ettigiğini anlayan Yahudi önderler O'nı tutuklamak istediler; ama halkın tepkisinden korkutukları için O'nı bırakıp gittiler. 13 Daha sonra İsa'yi söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisiler'den ve Hirodes yanlılarından bazılarını O'na gönderdiler. 14 Bunlar gelip İsa'ya, "Öğretmenimiz" dediler, "Senin dürüst biri olduğunu, kimseyi kayırmadan, insanlar arasında ayrılmadan Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi? Verelim mi, vermeyelim mi?" 15 Onların ikiyüzlülösünü bilen İsa şöyle dedi: "Beni neden deniyorsunuz? Bana bir dinar getirin bakayım." 16 Parayı getirdiler. İsa, "Bu resim, bu yazı kimin?" diye sordu. "Sezar'ın" dediler. 17 İsa da, "Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi. İsa'nın sözlerine şaşakaldılar. 18 Ölümden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler İsa'ya gelip şunu sordular: "Öğretmenimiz, Musa yazılılarında bize söyle buyurmuştur: 'Eğer bir adam ölüür, geride bir dul bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi onun karısını alıp soyunu sürdürsün.' 20 Yedi kardeş vardı. Birincisi evlendi ve çocuk bırakmadan öldü. 21 İkinci aynı kadını aldı, o da çocuk sahibi olmadan öldü. Üçüncüsüne de öyle oldu. 22 Yedisi de çocuklusuz oldu. Hepsinden sonra kadın da öldü. 23 Diriliş günü, ölümden dirildiklerinde kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü

yedisi de onunla evlendi." 24 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Ne Kutsal Yazilar'ı ne de Tanrı'nın gücünü biliyorsunuz. Yanılmamanız nedeni de bu değil mi? 25 İnsanlar ölümden dirilince ne evlenir ne evlendirilir, göklerdeki melekler gibidirler. 26 Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Musa'nın Kitabı'nda, alevlenen çatıyla ilgili bölümde Tanrı'nın Musa'ya söylediğini okumadınız mı? 'Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım' diyor. 27 Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrı'dır. Siz büyük bir yanlışlığınızda bulunuyorsunuz." 28 Onların tartışmalarını dinleyen ve İsa'nın onlara güzel yanıt verdiğilığını gören bir din bilgini yaklaştı O'na, "Buyruklarınız en önemlisi hangisidir?" diye sordu. 29 İsa şöyle karşılık verdi: "En önemlisi şudur: 'Dinle, ey İsrail! Tanrımız Rab tek Rab'dır. 30 Tanrı'nın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canıyla, bütün aklıyla ve bütün gücünle seveceksin.' 31 İkinci de şudur: 'Komşunu kentin gibi seveceksin.' Bunlardan daha büyük buyruk yoktur." 32 Din bilgini İsa'ya, "İyi söyledin, öğretmenim" dedi. "Tanrı tektir ve O'ndan başkası yoktur" demekle doğruyu söyledin. 33 İnsanın Tanrı'yı bütün yüreğigle, bütün anlayışıyla ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendi gibi sevmesi, bütün yakınlık sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir." 34 İsa onun aklılıca yanıt verdiğine görünce, "Sen Tanrı'nın Egemenliği'nden uzak dejilsin" dedi. Bundan sonra kimse O'na soru sormaya cesaret edemedi. 35 İsa tapınakta öğretirken şunu sordu: "Nasıl oluyor da din bilgileri, 'Mesih, Davut'un Oğlu'dur' diyorlar? 36 Davut'un kendisi, Kutsal Ruh'tan esinlenerek şöyle demişti: 'Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağında otur.' 37 Davut'un kendisi O'ndan Rab diye söz ettigine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?" Oradaki büyük kalabalık O'nu zevkle dinliyordu. 38 İsa öğretirken şöyle dedi: "Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan, meydanlarda selamlanmaktan, havralarda en seçkin yerlere ve şölenlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan din bilginlerinden sakının. 40 Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacak!" 41 İsa tapınakta bağış toplanan yerin karşısına oturmuş, kutulara para atan halkı seyrediyordu. Birçok zengin kişi kutuya bol para attı. 42 Yoksul bir dul kadın da geldi, birkaç kuruş değerinde iki bakır para attı. 43 İsa öğrencilerini yanına çağırarak, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Bu yoksul dul kadın kutuya herkesten daha çok para attı. 44 Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksullüğuna karşın, varını yoğunu, geçinmek için elinde ne varsa, tümünü verdi."

13 İsa tapınaktan çıkışken öğrencilerinden biri O'na, "Öğretmenim" dedi, "Şu güzel taşlara, şu görkemli yapılara bak!" 2 İsa ona, "Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!" dedi. 3 İsa, Zeytin Dağı'nda, tapınağın karşısında otururken Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas özel olarak kendisine şunu sordular: "Şoyle bize, bu dediklerin ne zaman olacak, bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?" 5 İsa onlara anlatmaya başladı: "Sakın kimse sizi saptırmassisin" dedi. 6 "Birçokları, 'Ben O'yum' diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi saptıracaklar. 7 Savaş gürültülerini, savaş haberleri duyuncu korkmayın. Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir. 8 Ulus ulusa, devletle savaş açacak;

yer yer depremler, kitliklar olacak. Bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır. 9 "Ama siz kendinize dikkat edin! İnsanlar sizi mahkemelere verecek, havralarda tövecekler. Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara tanıklık edeceksiniz. 10 Ne var ki, önce Müjde'nin bütün uluslara duyurulması gereklidir. 11 Sizi tutuklayıp mahkemeye verdiklerinde, 'Ne söyleyeceğiz?' diye önceden kaygılanmayın. O anda size ne esinlenirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh olacak. 12 Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onları öldürtecek. 13 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. 14 "Yıkıcı iğrenç şeyin, bulunmaması gereken yerde dikildiğini gördüğünüz zaman – okuyan anlasın – Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçın. 15 Damda olan, evinden bir şey almak için aşağı inmesin, içeri girmesin. 16 Tarlada olan, abasını almak için geri dönmesin. 17 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! 18 Dua edin ki, kaçınız kışa rastlamanın. 19 Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı'nın var ettiği yaratılışın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacağındır. 20 Rab o günleri kısaltmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama Rab, seçilmiş olanlar, kendi seçtiği kişiler uğruna o günleri kısaltmıştır. 21 Eğer o zaman biri size, 'İşte Mesih burada', ya da, 'İşte şurada' derse, inanmayın. 22 Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar, belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse seçilmiş olanları sapıracaklar. 23 Ama siz dikkatli olun. İşte size her şeyi önceden söyleyorum." 24 "Ama o günlerde, o sıkıntından sonra, 'Güneş kararacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak.' 25 "O zaman İnsanoğlu'nun bulutlar içinde büyük güç ve görkemle geldiğini göreceklер. 27 İnsanoğlu o zaman meleklerini gönderecek, seçiklerini yeryüzünün bir ucundan gögün örür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacak. 28 "İncir ağacından ders alın. Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlaysınız. 29 Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştigini gördüğünüzde bilin ki Tanrı'nın Egemenliği yakındır, kapadadır. 30 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan kalkmayacak. 31 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır." 32 "O günü ve o saatı, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez. 33 Dikkat edin, uyanık kalın, dua edin. Çünkü o anın ne zaman geleceğini bilemezsiniz. 34 Bu, yolculuğa çıkan bir adamın durumuna benzer. Evinden ayrılrıken kölelerine yetki ve görev verir, kapadaki nöbetçiye de uyanık kalmasını buyurur. 35 Siz de uyanık kalın. Çünkü ev sahibi ne zaman gelecek, akşam mı, gece yarısı mı, horoz öttüğünde mi, sabaha doğru mu, bilemezsiniz. 36 Anısın gelip siz i uyku bulmasın! 37 Size söylediklerimi herkese söyleyorum; uyanık kalın!"

14 Fisih ve Mayasız Ekmek Bayramı'na iki gün kalmıştı. Başkâhinlerle din bilgileri İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmenin bir yolunu arıyorlardı. 2 "Bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşalık çıkar" diyorlardı. 3 İsa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evinde sofrada otururken yanına bir kadın

geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağı getirmiştir. Kabi kirarak yağı O'nun başına döktü. 4 Bazıları buna kızdırır; birbirlerine, "Bu yağ niçin böyle boş yere harcandı? Üç yüz dinardan fazlaya satılabilir, parası yokşullara verilebilirdi" diyerek kadını azarlamaya başlıdilar. 6 "Kadını rahat bırakın" dedi İsa. "Neden üzüyorsunuz onu? Benim için güzel bir şey yaptı. 7 Yoksullar her zaman aranızdadır, dilediğiniz anda onlara yardım edebilirsiniz; ama ben her zaman aranızda olmayağım. 8 Kadın elinden geleni yaptı, beni gömülmeye hazırlamak üzere daha şimdiden bedenimi yağıladı. 9 Size doğrusunu söyleyeyim, Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak." 10 Bu arada Onikiler'den biri olan Yahuda İskariot, İsa'yı ele vermek amacıyla başkâhinlerin yanına gitti. 11 Onlar bunu işitince sevindiler, Yahuda'ya para vermeyi vaat ettiler. O da İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı. 12 Fisih kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrencileri İsa'ya, "Fisih yemeğini yemen için nereye gidip hazırlık yapmamızı isterdin?" diye sordular. 13 O da öğrencilerinden ikisini şu sözlerle önden gönderdi: "Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam çıkacak karşınıza. Onu izleyin. 14 Adamin gideceği evin sahibine söyle deyin: 'Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fisih yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede?' diye soruyor." 15 Ev sahibi size üst katta döşenmiş, hazır büyük bir oda gösterecek. Orada bizim için hazırlık yapın." 16 Öğrenciler yola çıkip kente gittiler. Her şeyi, İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fisih yemeği için hazırlık yapıldılar. 17 Akşam olunca İsa Onikiler'le birlikte geldi. 18 Sofraya oturmuş yemek yerlerken İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi. "Sizden biri, benimle yemek yiyecek biri bana ihanet edecek." 19 Onlar da kederlenerken birer birer kendisine, "Beni demek istemedin ya?" diye sormaya başladılar. 20 İsa onlara, "Onikiler'den biridir, ekmeğini benimle birlikte sahana batırındır" dedi. 21 "Evet, İnsanoğlu kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline!" O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu." 22 İsa yemek sırasında eline ekmek aldı, şükrédip ekmeğiböldü ve, "Alın, bu benim bedenimdir" diyerek öğrencilerine verdi. 23 Sonra bir kâse alıp sükürtti ve bunu öğrencilerine verdi. Hepsi bundan içti. 24 "Bu benim kanım" dedi İsa, "Birçokları uğruna akitılan antlaşma kanıdır. 25 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'nde yenisini içeceğim o güne dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim." 26 İlahi söylemekten sonra dışarı çıkip Zeytin Dağı'na doğru gittiler. 27 Bu arada İsa öğrencilerine, "Hepiniz sendeleyip düşeçesiniz" dedi. "Çünkü söyle yazılmıştır: 'Çobanı vuracağım, Koyunlar darmadağın olacak.' 28 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gitmeyeceğim." 29 Petrus O'na, "Herkes sendeleyip düşe bile ben düşmem" dedi. 30 "Sana doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "Bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin." 31 Ama Petrus üsteleyerek, "Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem" dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi. 32 Sonra Getsemani denilen yere geldiler. İsa öğrencilerine, "Ben dua ederken siz burada oturun" dedi. 33 Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Hüzünlendirmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı. 34 Onlara, "Ölesiye kederliyim" dedi. "Burada kalın, uyanık

durun." 35 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. "Mümkürne o saatı yaşamayam" dedi. 36 "Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır. Ama benim değil, senin istediği olsun." 37 Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uymuş buldu. Petrus'a, "Simun" dedi, "Uyuyor musun? Bir saat uyanık kalamadın mı?" 38 Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür." 39 Yine uzaklaştı, aynı sözleri tekrarlayarak dua etti. 40 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uymuş buldu. Onların göz kapaklılarına ağırlık çökmüşti. İsa'ya ne diyeceklerini bilemediyorlardı. 41 İsa üçüncü kez yanlarına döndü, "Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?" dedi. "Yeter! Saat geldi. İşte İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. 42 Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!" 43 Tam o anda, İsa daha konuşurken, Onikiler'den biri olan Yahuda çıkışgeldi. Yanında başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopali bir kalabalık vardı. 44 İsa'ya ihanet eden Yahuda, "Kimi öpersem, İsa O'dur. O'nun tutuklayın, güvenlik altına alıp götürün" diye onlarla sözleşmişti. 45 Gelir gelmez İsa'ya yaklaştı, "Rabbî" diyerek O'nı öptü. 46 Onlar da İsa'yı yakalayıp tutukladılar. 47 İsa'nın yanında bulunanlardan biri kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu. 48 İsa onlara, "Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz?" dedi. 49 "Her gün tapınakta, yanınızda öğretiyordum, beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılılar yerine gelsin diye oldu." 50 O zaman öğrencilerinin hepsi O'nun bırakıp kaçtı. 51 İsa'nın ardından sadece keten beze sarılmış bir genç gidiyordu. Bu genç de yakalandı. 52 Ama keten bezden sıyrılip çıplak olarak kaçtı. 53 İsa'yı görevli başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve din bilginleri de orada toplandı. 54 Petrus, İsa'yı başkâhinin avlusuna kadar uzaktan izledi. Avluda nöbetçilerle birlikte ateşin başında oturup isınmaya başladı. 55 Başkâhinler ve Yüksek Kurul'un öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı. 56 Birçok kişi O'na karşı yalan yere tanıklık ettiye de, tanıklıkları birbirini tutmadı. 57 Bazıları kalkıp O'na karşı yalan yere söyle tanıklık ettiler: "Biz O'nun, 'Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde, elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım' dediğini işittik." 59 Ama bu noktada bile tanıklıkları birbirini tutmadı. 60 Sonra başkâhin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya, "Hiç yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?" diye sordu. 61 Ne var ki, İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi. Başkâhin O'na yeniden, "Yüce Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?" diye sordu. 62 İsa, "Benim" dedi. "Ve sizler, İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz." 63 Başkâhin giysilerini yırtarak, "Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?" dedi. "Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?" Hepsи İsa'nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler. 65 Bazıları O'nun üzerine tükrmeye, gözlerini bağılayarak O'nu yumruklamaya başladılar. "Haydi, peygamberliğini göster!" diyorlardı. Nöbetçiler de O'nu aralarına alıp tokatlardılar. 66 Petrus aşağıda, avludayken, başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi. Isınmakta olan Petrus'u görünce onu dikkatle süzüp, "Sen de Nasıralı İsa'yla birlikteydin" dedi. 68 Petrus ise bunu inkâr ederek, "Senin neden söz ettiğin

bilmiyorum, anlamıyorum" dedi ve dışarıya, dış kapının önüne çıktı. Bu arada horoz öttü. 69 Hizmetçi kız Petrus'u görünce çevrede duranlara yine, "Bu adam onlardan biri" demeye başladı. 70 Petrus tekrar inkâr etti. Çevrede duranlar az sonra Petrus'a yine, "Gerickekti onlardansın; sen de Celileli'sin" dediler. 71 Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, "Sözünü ettiniz o adamı tanımıyorum" dedi. 72 Tam o anda horoz ikinci kez öttü. Petrus, İsa'nın kendisine, "Horoz iki kez ötmenden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı ve hüngür hüngür ağlamaya başladı.

15 Sabah olunca başkâhinler, ileri gelenler, din bilginleri ve Yüksek Kurul'un öteki üyeleri bir danışma toplantısı yaptıktan sonra İsa'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler. 2 Pilatus O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı misin?" diye sordu. İsa, "Söylediğin gibidir" yanıtını verdi. 3 Başkâhinler O'na karşı birçok suçlamada bulundular. 4 Pilatus O'na yeniden, "Hiç yanıt vermeyecek misin?" diye sordu. "Bak, seni ne çok şeyle suçluyorlar!" 5 Ama İsa artık yanıt vermiyordu. Pilatus buna şaştı. 6 Pilatus, her Fisih Bayramı'nda halkın istediği bir tutukluya saliverirdi. 7 Ayaklanma sırasında adam öldürünen işsancılarla birlikte Barabba altında bir tutuklu da vardı. 8 Halk, Pilatus'a gelip her zamanki gibi kendileri için birini salivermesini istedi. 9 Pilatus onlara, "Sizin için Yahudiler'in Kralı'ni salivermemi ister misiniz?" dedi. 10 Başkâhinlerin İsa'yı kıskançlığından ötürü kendisine teslim ettilerini biliyordu. 11 Ne var ki başkâhinler, İsa'nın değil, Barabba'nın saliverilmesini istemeleri için halkı kıskırttılar. 12 Pilatus onlara tekrar seslenerek, "Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz adamı ne yapayım?" diye sordu. 13 "O'nun çarmıha ger!" diye bağırdılar yine. 14 Pilatus onlara, "O ne kötüülük yaptı ki?" dedi. Onlar ise daha yüksek sesle, "O'nun çarmıha ger!" diye bağırdılar. 15 Halkı memnun etmek isteyen Pilatus, onlar için Barabba'yı saliverdi. İsa'yı ise kamçılatmaktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti. 16 Askerler İsa'yı, Pretorium denilen vali konağına götürüp bütün taburu topladılar. 17 O'na mor bir giysi giydirdiler, dikenlerden bir taç örüp başına geçirildiler. 18 "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek O'nun selamlamaya başladılar. 19 Başına bir kâmîla vuruyor, üzerine tükrüryor, diz çöküp önünde yere kapanıyorlardı. 20 O'nunla böyle alay ettikten sonra mor giysisi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germek üzere O'nun dışarı götürdüler. 21 Kırдан gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adam oradan geçiyordu. İskender ve Rufus'un babası olan bu adama İsa'nın çarmıhını zorla taşıttılar. 22 İsa'yı Golgota, yani Kafatası denilen yere götürdüler. 23 O'na mürle karışık şarap vermek istediler, ama içmedi. 24 Sonra O'nun çarmıha gerdiler. Kim ne alacak diye kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar. 25 İsa'yı çarmıha gerdiklerinde saat dokuzu. 26 Üzerindeki suç yaftasında, YAHUDİLER'İN KRALI diye yazıldı. 27 İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydud da çarmıha gerdiler. 29 Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya söyliyor, "Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktır? Çarmıhtan in de kurtar kendini!" diyorlardı. 31 Aynı şekilde başkâhinler ve din bilginleri de O'nunla alay ederek aralarında, "Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor"

diye konuşuyorlardı. **32** “İsrail'in Kralı Mesih şimdî çarımıtan insin de görüp iman edelim.” İsa'yla birlikte çarımıha gerilenler de O'na hakaret ettiler. **33** Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çıktı. **34** Saat üçte İsa yüksek sesle, “Elohi, Elohi, Iema şevaktan!” yani, “Tanrıım, Tanrıım, beni neden terk ettin?” diye bağırdı. **35** Orada duranlardan bazıları bunu işitince, “Bakin, İlyas'ı çağırıyor” dediler. **36** Aralarından biri koşup bir süngeri ekşi şaraba batırıldı, bir kamişın ucuna takarak İsa'ya içirdi. “Dur bakalım, İlyas gelip O'nu indirecek mi?” dedi. **37** Ama İsa yüksek sesle bağırarak son nefesini verdi. **38** O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. **39** İsa'nın karşısında duran yüzbaşı, O'nun bu şekilde son nefesini verdığını görünce, “Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'yu” dedi. **40** Olup bitenleri uzaktan izleyen bazı kadınlar da vardı. Aralarında Mecdelli Meryem, Küçük Yakup ile Yose'nin annesi Meryem ve Salome bulunuyordu. **41** İsa daha Celile'deyken bu kadınlar O'nun ardından gitmiş, O'na hizmet etmişlerdi. O'nunla birlikte Yeruşalim'e gelmiş olan daha birçok kadın da olup bitenleri izliyordu. **42** O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü'nden önceki gündü. Artık akşam oluyordu. Bu nedenle, Yüksek Kurul'un saygın bir üyesi olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Aramatyalı Yusuf geldi, cesaretiń toplayarak Pilatus'un huzuruna çıktı, İsa'nın cesedini istedı. **44** Pilatus, İsa'nın bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaşıtı. Yüzbaşıyı çağrırip, “Öleli çok oldu mu?” diye sordu. **45** Yüzbaşıdan durumu öğrenince Yusufa, cesedi alması için izin verdi. **46** Yusuf keten bez satın aldı, cesedi çarımıtan indirip beze sardı, kayaya oyulmuş bir mezara yatarak mezarın girişine bir taş yuvarladı. **47** Mecdelli Meryem ile Yose'nin annesi Meryem, İsa'nın nereye konulduğunu gördüler.

16 Şabat Günü geçince, Mecdelli Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salome gidip İsa'nın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar. **2** Haftanın ilk günü sabah çok erkenden, güneşin doğuşıyla birlikte mezara gittiler. **3** Aralarında, “Mezarın girişindeki taşı bizim için kim yana yuvarlayacak?” diye konuşuyorlardı. **4** Başlarını kaldırıp bakınca, o kocaman taşıın yana yuvarlanmış olduğunu gördüler. **5** Mezara girip sağ tarafta, beyaz kaftan giyinmiş genç bir adamın oturduğunu görünce çok şaşırıldılar. **6** Adam onlara, “Şaşırmayın!” dedi. “Çarımıha gerilen Nasıralı İsa'yı ariyorsunuz. O dirildi, burada yok. İşte O'nu yatırıkları yer. **7** Şimdi öğrencilerine ve Petrus'a gidip şöyle deyin: ‘İsa sizden önce Celile'ye gitdiyor. Size bildirdiği gibi, kendisini orada göreceksiniz.’” **8** Kadınlar mezardan çıkıştılar. Onları bir titreme, bir şaşkınlık almıştı. Korkularından kimseye bir şey söylemediler. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) İsa, haftanın ilk günü sabah erkenden dirildiği zaman önce Mecdelli Meryem'e göründü. Ondan yedi cin kovmuştu. **10** Meryem gitti, İsa'yla bulunmuş olan, şimdiiye yas tutup gözüşi döken öğrencilerine haber verdi. **11** Ne var ki onlar, İsa'nın yaşadığını, Meryem'e göründüğünü duyunca inanmadılar. **12** Bundan sonra İsa kirlara doğru yürümekte olan öğrencilerinden ikisine değişik bir biçimde göründü. **13** Bunlar geri dönüp öbürlerine haber verdiler, ama öbürleri bunlara da inanmadılar. **14** İsa daha sonra, sofarda

oturlarken Onbirler'e göründü. Onları imansızlıklarından ve yüreklerinin duygusuzluğundan ötürü azarladı. Çünkü kendisini diri görenlere inanmamışlardı. **15** İsa onlara şöyle buyurdu: “Dünyanın her yanına gidin, Müjdeyi bütün yaratılışa duyurun. **16** İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek. **17** İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: Benim adımla cinleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar, yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, zarar görmeyecekler. Ellerini hastaların üzerine koymaklar ve hastalar iyileşecektir.” **19** Rab İsa, onlara bu sözleri söyledikten sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağında oturdu. **20** Öğrencileri de gidip Tanrı sözünü her yere yaydılar. Rab onlarla birlikte çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu.

Luka

1 Sayın Teofilos, Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini yazmaya gitti. Nitekim başlangıçtan beri bu olayların görgü taniği ve Tanrı sözünün hizmetkâri olanlar bunları bize ilettiler. Ben de bütün bu olayları ta başından özenle araştırmış biri olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm. **4** Öyle ki, sana verilen bilgilerin doğruluğunu bilesin. **5** Yahudiye Kralı Hirodes zamanında, Aviya bölüğünden Zekeriya adında bir kâhin vardi. Harun soyundan gelen karısının adı ise Elizabet'ti. **6** Her ikisi de Tanrı'nın gözünde doğru kişilerdi, Rab'bin bütün buyruk ve kurallarına eksiksizce uyardılar. **7** Elizabet kısr olduğu için çocukları olmuyordu. İkisinin de yaşı ilerlemiştir. **8** Zekeriya, hizmet sırasının kendi bülbülünde olduğu bir gün, Tanrı'nın önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu. **9** Kâhinlik geleneği uyarınca Rab'bin Tapınağı'na girip buhur yakma görevi kurayla ona verilmişti. **10** Buhur yakma saatinde bütün halk topluluğu dışarıda dua ediyordu. **11** Bu sırada, Rab'bin bir meleği buhur sunağının sağında durup Zekeriya'ya göründü. **12** Zekeriya onu görünce şaşırıldı, korkuya kapıldı. **13** Melek, "Korkma, Zekeriya" dedi, "Duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak, adını Yahya koyacaksın. **14** Sevinip cosaçacaksın. Birçoqları da onun doğumuna sevinecek. **15** O, Rab'bin önünde büyük olacak. Hiç şarap ve içki içmeyecek; daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruh'la dolacak. **16** İsrailoğulları'ndan birçoğunu, Tanrıları Rab'be döndürecek. **17** Babaların yüreklerini çocuklarına döndürmek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına yoneltmek ve Rab için hazırlanmış bir halk yetiştirmek üzere, İlyas'in ruhu ve gücüyle Rab'bin önünden gidecektir." **18** Zekeriya meleğe, "Bundan nasıl emin olabilirim?" dedi. "Çünkü ben yaşlandım, karımın da yaşı ilerledi." **19** Melek ona şöyle karşılık verdi: "Ben Tanrı'nın huzurunda duran Cebrai'l'im. Seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim. **20** İşte, belirlenen zamanda yerine gelecek olan sözlerime inanmadığın için dilin tutulacak, bunların gerçekleşeceğii güne dek konuşamayacaksın." **21** Zekeriya'yı bekleyen halk, onun tapınakta bu kadar uzun süre kalmasına şaştı. **22** Zekeriya ise dışarı çıktığında onlara konuşmadı. O zaman tapınakta bir görüş gördüğünü anladılar. Kendisi onlara işaretler yapıyor, ama konuşamıyordu. **23** Görev süresi bitince Zekeriya evine döndü. **24** Bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı. **25** "Bunu benim için yapan Rab'dır" dedi. "Bu günlerde benimle ilgileneerek insanlar arasında utancını giderdi." **26** Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrai'l' Celile'de bulunan Nasira adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamlı nişanlı kızı gönderdi. Kızın adı Meryem'di. **28** Onun yanına giren melek, "Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seminledir" dedi. **29** Söylenenlere çok şaşırın Meryem, bu selamin ne anlamla gelebileceğini düşünmeye başladı. **30** Ama melek ona, "Korkma Meryem" dedi, "Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. **31** Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. **32** O büyük olacak, kendisine 'Yüceler Yücesi'nin Oğlu' denenecek. Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek. **33** O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu

gelmeyecektir." (aīn g165) **34** Meryem meleğe, "Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki" dedi. **35** Melek ona şöyle yanıt verdi: "Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölgé salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek. **36** Bak, senin akrabalarından Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kisır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır. **37** Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur." **38** "Ben Rab'bin kuluyum" dedi Meryem, "Bana dediğin gibi olsun." Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı. **39** O günlerde Meryem kalkıp aceleyle Yahuda'nın dağlık bölgesindeki bir kente gitti. **40** Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı. **41** Elizabet Meryem'in selamını duyanca rahmindeki çocuk hopladı. Kutsal Ruh'la dolan Elizabet yüksek sesle söyleye dedi: "Kadınlar arasında kutsanmış bulunuyorsun, rahminin ürünü de kutsanmıştır! **43** Nasıl oldu da Rabbim'in annesi yanına geldi? **44** Bak, selamın kulaklarına eriği an, çocuk rahmimde sevinçle hopladı. **45** İman eden kadına ne mutlu! Çünkü Rab'bin ona söylediği sözler gerçekleşecektir." **46** Meryem de şöyle dedi: "Canım Rab'bi yüceltir; Ruhum, Kurtarıcım Tanrı sayesinde sevinçle coşar. **48** Çünkü O, sıradan biri olan kulyula ilgiliendi. İşte, bundan böyle bütün kuşaklar beni mutlu sayacak. **49** Çünkü Güçlü Olan, benim için büyük işler yaptı. O'nun adı kutsaldır. **50** Kuşaklar boyunca kendisinden korkanlara merhamet eder. **51** Bileğinde büyük işler yaptı; Gururları yüklerindeki kuruntuları darmadağın etti. **52** Hükümdarları tahtlarından indirdi, Sıradan insanları yükseltti. **53** Açıları iyiliklerle doyurdu, Zenginleri ise elleri boş gevirdi. **55** Atalarımıza söz verdiği gibi, İbrahim'e ve onun soyuna sonsuza dek Merhamet etmemi unutmayarak Kulu İsrail'in yardımına yetişti." (aīn g165) **56** Meryem, üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı, sonra kendi evine döndü. **57** Elizabet'in doğurma vakti geldi ve bir oğul doğurdu. **58** Komşularıyla akrabaları, Rab'bin ona ne büyük merhamet gösterdiğini duyunca, onun sevincine katıldılar. **59** Sekizinci gün çocuğun sünnetine geldiler. Ona babası Zekeriya'nın adını vereceklerdi. **60** Ama annesi, "Hayır, adı Yahya olacak" dedi. **61** Ona, "Akrabaların arasında bu adı taşıyan kimse yok ki" dediler. **62** Bunun üzerine babasına işaretle çocuğun adını ne koymak istediğini sordular. **63** Zekeriya bir yazı levhası istedi ve, "Adı Yahya'dır" diye yazdı. Herkes şaşakaldı. **64** O anda Zekeriya'nın ağızı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı övere konuşturma başlandı. **65** Çevrede oturanların hepsi korkuya kapıldı. Bütün bu olaylar, Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yanında konuşulmuş oldu. **66** Duyan herkes derin derin düşünüyor, "Acaba bu çocuk ne olacak?" diyordu. Çünkü Rab onunla birlikteydi. **67** Çocuğun babası Zekeriya, Kutsal Ruh'la dolarak şu peyamberlikte bulundu: **68** "İsrail'in Tanrısı Rab'be övgüler olsun! Çünkü halkın yardımına gelip onları fidyeyle kurtardı. **70** Eski çağlardan beri Kutsal peyamberlerinin ağızından bildirdiği gibi, Kulu Davut'un soyundan Bizim için güçlü bir kurtarıcı çıkardı; (aīn g165) **71** Düşmanlarımızdan, Bizden nefret edenlerin hepsinin elinden Kurtuluşumuzu sağladı. **72** Böylece atalarımıza merhamet ederek Kutsal antlaşmasını anmış oldu. **73** Nitekim bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına Ve ömrümüz boyunca Kendi önünde kutsallık ve doğruluk içinde, Korkusuzca kendisine tapınmamızı sağlayacağına dair Atamız İbrahim'e ant içerek söz vermişti. **76** Sen de, ey

çocuk, Yüceler Yücesi'nin peygamberi diye anılacak�ın. Rab'bin yollarını hazırlamak üzere önden gidecek Ve O'nun halkına, Günüahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin. **78** Çünkü Tanrı'mızın yüreği merhamet doludur. O'nun merhameti sayesinde, Yücelerden doğan Güneş, Karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak Ve ayaklarımıza esenlik yoluna yöneltmek üzere Yardımımıza gelecektir." **80** Çocuk büyüyor, ruhsal yönden güçleniyordu. İsrail halkına görüneceği güne dek issız yerlerde yaşadı.

2 O günlerde Sezar Avgustus bütün Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılması için buyruk çarkı. **2** Bu ilk sayı, Kirinius'un Suriye valiliği zamanında yapıldı. **3** Herkes yazılmak için kendi kentine gitti. **4** Böylece Yusuf da, Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile'nin Nasira Kenti'nden Yahudiye bölgесine, Davut'un kenti Beytlemem'e gitti. **5** Orada, hamile olan nişانlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı. **6** Onlar oradayken, Meryem'in doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. O'nun kundağa sarıp bir yemliye yatırdı. Çünkü handa yer yoktu. **8** Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırkıda geçiren çobanlar vardı. **9** Rab'bin bir meleği onlara göründü ve Rab'bin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar. **10** Melek onlara, "Korkmayın!" dedi. "Size, bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdelyorum: Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir. **12** İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız." **13** Birdenbire meleğin yanında, göksel orduların oluşan büyük bir topluluk belirdi. Tanrı'yı överecek, "En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, Yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara Esenlik olsun!" dediler. **15** Melekler yanlarından ayrılp göge çekildikten sonra çobanlar birbirlerine, "Haydi, Beytlemem'e gidelim, Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim" dediler. **16** Aceleye gidip Meryem'le Yusuf'u ve yemlikte yatan bebeği buldular. **17** Onları görünce, çocukla ilgili kendilerine anlatılanları bildirdiler. **18** Bunu duyanların hepsi, çobanların söylediklerine şaşır kaldılar. **19** Meryem ise bütün bu sözleri derin düşünerek yüreğinde saklıyordu. **20** Çobanlar, iştip gördüklerinin tümü için Tanrı'yı yüceltip överecek geri döndüler. Her şeyi, kendilerine anlatıldığı gibi bulmuşlardır. **21** Sekizinci gün, çocuğu sünnet etme zamanı gelince, O'na İsa adı verildi. Bu, O'nun anne rahmine düşmesinden önce meleğin kendisine verdiği isimdi. **22** Musa'nın Yasası'na göre arınma günlerinin bitiminde Yusuf'la Meryem çocuğu Rab'be adamak için Yeruşalim'e götürdüler. **23** Nitekim Rab'bin Yasası'nda, "İlk doğan her erkek çocuk Rab'be adanmış sayılacak" diye yazılmıştır. **24** Ayrıca Rab'bin Yasası'nda buyurduğu gibi, kurban olarak "bir çift kumru ya da iki güvercin yavrusu" sunacaklardı. **25** O sırada Yeruşalim'de Şimon adında bir adam vardı. Doğru ve dindar biriydi. İsrail'in avutulmasını özleme bekliyordu. Kutsal Ruh onun üzerindeydi. **26** Rab'bin Mesih'i görmeden olmeyeceği Kutsal Ruh aracılığıyla kendisine bildirilmişti. **27** Böylece Şimon, Ruh'un yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Küçük İsa'nın annesi babası, Kutsal Yasa'nın ilgili kuralını yerine getirmek üzere O'nun içeri getirdiklerinde, Şimon O'nu kucagina aldı, Tanrı'yı överecek söyle dedi: **29** "Ey Rabbim, verdiğin sözü tuttun; Artık ben,

kulun huzur içinde ölebilirim. **30** Çünkü senin sağladığın, Bütün halkların gözü önünde hazırladığın kurtuluşu, Ulusları aydınlatıp Halkın İsrail'e yücelik kazandıracak işiği Gözlerimle gördüm." **33** İsa'nın annesiyle babası, O'nun hakkında söylenenlere şaştılar. **34** Şimon onları kutsayıp çocuğun annesi Meryem'e söyle dedi: "Bu çocuk, İsrail'de birçok kişinin düşmesine ya da yükselmesine yol açmak ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir. **35** Senin kalbine de adeta bir kılıç saplanacak. Bütün bunlar, birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması için olacak." **36** Anna adında çok yaşlı bir kadın peygamber vardi. Aşer oymağından Fanuel'in kızıydı. Genç kız olarak evlenip kocasıyla yedi yıl yaşadıktan sonra dul kalmıştı. Şimdi seksen dört yaşıydı. Tapınaktan ayrılmaz, öruç tutup dua ederek gece gündüz Tanrı'ya tapınırdı. **38** Tam o sırada ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yeruşalim'in kurtuluşunu bekleyen herkese İsa'dan söz etmeye başladı. **39** Yusuf'la Meryem, Rab'bin Yasası'nda öngörülen her şeyi yerine getirdikten sonra Celile'ye, kendi kentleri Nasira'ya döndüler. **40** Çocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi. **41** İsa'nın annesi babası her yıl Fısıl Bayramı'nda Yeruşalim'e giderlerdi. **42** İsa on iki yaşına gelince, bayram geleneğine uyarak yine gittiler. **43** Bayramdan sonra eve dönerlerken küçük İsa Yeruşalim'de kaldı. Bunu farketmeyen annesiyle babası, çocuğun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu sanarak bir günlük yol gittiler. Sonra O'nu akrabalar ve dostlar arasında aramaya başladılar. **45** Bulamayınca O'nu araya araya Yeruşalim'e döndüler. **46** Üç gün sonra O'nu tapınakta buldular. Din öğretmenleri arasında oturmuş, onları dinliyor, sorular soruyordu. **47** O'nu dinleyen herkes, zekâsına ve verdiği yanıtlarına hayran kalyordu. **48** Annesiyle babası O'nu görürse şaşırdılar. Annesi, "Çocuğum, bize bunu niçin yaptın? Bak, babanla ben büyük kaygı içinde seni arayıp durduk" dedi. **49** O da onlara, "Beni niçin arayıp durdunuz?" dedi. "Babam'ın evinde bulunmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?" **50** Ne var ki onlar ne demek istediğini anlamadılar. **51** İsa onlara birlikte yola çıkip Nasira'ya döndü. Onların sözünü dinledi. Annesi bütün bu olup bitenleri yüreğinde sakladı. **52** İsa bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisiini kazanıyordu.

3 Sezar Tiberius'un egemenliğinin on beşinci yılıydı. Yahudiye'de Pontius Pilatus valilik yapıyordu. Celile'yi Hirodes, İtureya ve Trahonitis bölgelerini Hirodes'in kardeşi Filipes, Avilini'yi Lisanias yönetiyordu. **2** Hanan ile Kayafa başkâhinlik ediyorlardı. Bu sırada Tanrı çölde bulunan Zekeriya oğlu Yahya'ya seslendi. **3** O da Şeria Irmağı'nın çevresindeki bütün bölgeyi dolasarak insanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıldı. **4** Nitekim Peygamber Yeşa'nın sözlerini içeren kitapta söyle yazılmıştır: "Çölde haykiran, 'Rab'bin yolunu hazırlayın, Geçeceği patikaları düzleyin' diye sesleniyor. **5** 'Her vadı doldurulacak, Her dağ ve her tepe alçatılacak. Dolambaçlı yollar doğrultulacak, Engebeli yollar düzleştirilecek. **6** Ve bütün insanlar Tanrı'nın sağladığı kurtuluşu görecektir.'" **7** Yahya, vaftiz olmak için kendisine gelen kalabalıklara söyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için siz kim uyardı? **8** Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin! Kendi

kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' demeye kalkmayın. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir. **9** Belta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meye vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır." **10** Halk ona, "Öyleyse biz ne yapalım?" diye sordu. **11** Yahya onlara, "İki mintanı olan birini mintanı olmayana versin; yiyeceği olan yiyeceği olmayanla paylaşın" yanıtını verdi. **12** Bazı vergi görevlileri de vaftiz olmaya gelerek, "Öğretmenimiz, biz ne yapalım?" dediler. **13** Yahya, "Size buyrulandan çok vergi almayın" dedi. **14** Bazı askerler de, "Ya biz ne yapalım?" diye sordular. O da, "Kaba kuvvetle ya da yalan suçlamalarla kimseden para koparmayın" dedi, "Ücretinizle yetinin." **15** Halk umut içinde bekliyordu. Yahya'yla ilgili olarak herkesin aklında, "Acaba Mesih bu mu?" sorusu vardı. **16** Yahya ise hepsine şöyle yanıt verdi: "Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü Olan geliyor. Ben O'nun çarıklarının bağıncı çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'a ve ateşe vaftiz edecek. **17** Harman yerini temizlemek ve bugdayı toplayıp ambarına yiymak için yabası elinde hazır duruyor. Samanı ise sönmeyen ateşe yakacak." **18** Yahya başka birçok konuda halka çağrıda bulunuyor, Müjde'yi duyuruyordu. **19** Ne var ki bölgenin kralı Hirodes, kardeşinin karısı Hirodiya'yla ilgili olayı ve kendi yapmış olduğu bütün kötülükleri yüzüne vuran Yahya'yi hapse attırarak kötüüklerine bir yenisini ekledi. **21** Bütün halk vaftiz olduktan sonra İsa da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı ve Kutsal Ruh, bedensel görünümde, güvercin gibi O'nun üzerine indi. Gökten, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu. **23** Isa görevine başladığı zaman otuz yaşlarındaydı. Yusuf'un oğlu olduğu sanılıyordu. Yusuf da Eli oğlu, **24** Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yusuf oğlu, **25** Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu, **26** Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu, **27** Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu, **28** Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu, **29** Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu, **30** Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu, **31** Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davut oğlu, **32** İsay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu, **33** Amminadav oğlu, Ram oğlu, Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu, **34** Yakup oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahir oğlu, **35** Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu, **36** Kenan oğlu, Arpaksat oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lemek oğlu, **37** Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu, **38** Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı Oğlu'yu.

4 Kutsal Ruh'a dolu olarak Şeria Irmağı'ndan dönen İsa, Ruh'un yönlendirmesiyle çölde dolaştırılarak kırk gün İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi. Dolayısıyla bu süre sonunda açtı. **3** Bunun üzerine İblis O'na, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşa söyle ekmek olsun" dedi. **4** İsa, "İnsan yalnız ekmekle yaşamaz" diye yazılmıştır" karşılığını verdi. **5** Sonra İblis İsa'yı yükseklere çıkararak bir anda O'na dünyanın bütün ülkelerini gösterdi. **6** O'na, "Bütün bunların yönetimi ve zenginliğini sana vereceğim" dedi. "Bunlar bana teslim edildi, ben de dileğim kişiye veririm. **7** Bana taparsan, hepsi senin olacak."

8 İsa ona şu karşılığı verdi: "Tanrı Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeckesin" diye yazılmıştır." **9** İblis O'nu Yeruşalim'e götürüp tapınağın tepesine çickardı. "Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini buradan aşağı at" dedi. **10** "Çünkü söyle yazılmıştır: 'Tanrı, seni korumaları için Meleklerine buyruk verecek.' **11** 'Ayağın bir taşa çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.'" **12** İsa ona söyle karşılık verdi: "Tanrı Rab'bi denemeyeceksin!" diye buyrulmuştur." **13** İblis, İsa'yı her bakımdan denedikten sonra bir süre için O'nun yanından ayrıldı. **14** İsa, Ruh'un gücüyle donanmış olarak Celile'ye döndü. Haber bütün bölgeye yayıldı. **15** Oranın havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu. **16** İsa, büyüğü Nasira Kenti'ne geldiğinde her zamanki gibi Sabat Günü havraya gitti. Kutsal Yazılırlar'ı okumak üzere ayağa kalkınca O'ha Peygamber Yesaya'nın Kitabı verildi. Kitabı açarak şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu: **18** "Rab'bin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletmek için meshatti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, Körlerle gözlerinin açılacağını duyurmak için, Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak Ve Rab'bin lütuf yılını ilan etmek için Beni gönderdi." **20** Sonra kitabı kapattı, göreviyle geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi dikkatle O'na bakıyordu. **21** İsa, "Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir" diye konuşmaya başladı. **22** Herkes İsa'yı övüyor, ağızından çıkan lütfatkâr sözlerle hayran kalyordu. "Yusuf'un oğlu değil mi bu?" diyorlardı. **23** İsa onlara söyle dedi: "Kuşkusuz bana şu deyimi hatırlatacaksınız: 'Ey hekim, önce kendini iyileştir! Kefarnahum'da yaptıklarını duyduk. Aynısını burada, kendi memleketinde de yap.' **24** "Size doğrusunu söyleyeyim" diye devam etti İsa, "Hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez. **25** Yine size gerçeği söyleyeyim, gökyüzünün üç yıl altı ay kapalı kaldığı, bütün ülkede korkunç bir kitliğin baş gösterdiği İlyas zamanında İsrail'de çok sayıda dul kadın vardı. **26** İlyas bunlardan hiçbirine gönderilmemi; yalnız Sayda bölgesinin Sarefat Kenti'nde bulunan dul bir kadına gönderildi. **27** Peygamber Elişâ'nın zamanında İsrail'de çok sayıda czamîl vardı. Bunlardan hiçbirini iyileştirilmedi; yalnız Suriyeli Naaman iyileştirildi." **28** Havradakiler bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular. **29** Ayağa kalkıp İsa'yı kentin dışına kovdular. O'nu uçurumdan aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler. **30** Ama İsa onların arasından geçerek oradan uzaklaştı. **31** Sonra İsa Celile'nin Kefarnahum Kenti'ne gitti. Sabat Günü halka öğretiyordu. **32** Yetkiyle konuştuğu için O'nun öğretişine şaşırıp kaldılar. **33** Havrade cinsi, içinde kötü ruh olan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, "Ey Nasirâlî İsa, bırak bizi! Bizden ne istiyorsun?" diye bağırdı. "Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!" **35** İsa, "Sus, çik adamdan!" diyerek cini azarladı. Cin adamı herkesin önünde yere vurduktan sonra, ona hiç zarar vermeden içinden çıktı. **36** Herkes şaşkına dönmüştü. Birbirlerine, "Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara çıkmalarını buyuruyor, onlar da çıkyor!" diyorlardı. **37** İsa'yla ilgili haber o bölgenin her yanında yankılındı. **38** İsa havradan ayrılarak Simun'un evine gitti. Simun'un kaynanası hastaydı, ateşler içindeydi. Onun için İsa'dan yardım istediler. **39** İsa kadının başucunda durup ateşi azarladı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı. **40** Güneş batarken herkes çeşitli

hastalıkla yakalanmış akrabalarını İsa'ya getirdi. İsa her birinin üzerine ellerini koyarak onları iyileştirdi. **41** Birçoğunuñ içinden cinler de, "Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!" diye bağırrarak çıktırdı. Ne var ki, İsa onları azarladı, konuşmalarına izin vermedi. Çünkü kendisinin Mesih olduğunu biliyorlardı. **42** Sabah olunca İsa dışarı çıkip işsiz bir yere gitti. Halk ise O'nu arıyordu. Bulunduğu yere geldiklerinde O'nu yanlarında alkoymaya çalışılar. **43** Ama İsa, "Öbür kentlerde de Tanrı'nın Egemenliğiyle ilgili Müjde'yı yaymam gerek" dedi. "Çünkü bunun için gönderildim." **44** Böylece Yahudiye'deki havralarda Tanrı sözünü duyurmaya devam etti.

5 Halk, Gennesar Gölü'nün kıyısında duran İsa'nın çevresini sarmış, Tanrı'nın sözünü dinliyordu. **2** İsa, gölün kıyısında iki tekne gördü. Balıkçılар teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı. **3** İki tekneden Simun'a ait olanına binen İsa, ona kıyıdan biraz açılmasını rica etti. Sonra oturdu, teknenin içinden halka öğretmeye devam etti. **4** Konuşmasını bitirince Simun'a, "Derin sulara açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın" dedi. **5** Simun şu karşılığı verdi: "Efendimiz, bütün gece çabaladık, hiçbir şey tutamadık. Yine de senin sözün üzerine ağları atacağım." **6** Bunu yapınca öyle çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılmaya başladı. **7** Öbür teknedeki ortaklarına işaret ederek gelip yardım etmelerini istediler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi balıkla doldurdular; tekneler neredeyse battırdı. **8** Simun Petrus bunu görünce, "Ya Rab, benden uzak dur, ben günahlı bir adamım" diyerek İsa'nın dizlerine kapandı. **9** Kendisi ve yanındakiler, tutmuş oldukları balıkların çokluğuna şaşıp kalmıştı. **10** Simun'un ortakları olan Zebedi oğulları Yakup'la Yuhanna'yı da aynı şaşkınlık almıştı. İsa Simun'a, "Korkma" dedi, "Bundan böyle balık yerine insan tutacaksın." **11** Sonra onlar tekneleri karaya çektiler ve her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gittiler. **12** İsa kentlerden birindeyken, her yanını cüzam kaplamış bir adamlı karşılaştı. Adam İsa'yi görünce yüzüstü yere kapanıp yalvardı: "Ya Rab, istersen beni temiz kılabırsın" dedi. **13** İsa elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi. Adam anında cüzamdan kurtuldu. **14** İsa ona, bundan kimseye söz etmemesini buyurdu. "Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun" dedi. **15** Ne var ki, İsa'yla ilgili haber daha da çok yayıldı. Kalabalık halk toplulukları İsa'yi dinlemek ve hastalıklarından kurtulmak amacıyla akın akın geliyordu. **16** Kendisi ise işsiz yerlere çekiliп dua ediyordu. **17** Bir gün İsa öğretiyordu. Celile'nin ve Yahudiye'nin bütün köylerinden ve Yeruşalim'den gelen Ferisilerle Kutsal Yasa öğretmenleri O'nun çevresinde oturuyorlardı. İsa, Rab'bin gücü sayesinde hastaları iyileştiriyordu. **18** O sıradı birkaç kişi, yataklar üzerinde taşıdıkları felçli bir adamı evden içeri sokup İsa'nın önüne koymaya çalışıyordu. **19** Kalabalıktan ötürü onu içeri sokacak yol bulamayınca dama çıktılar, kiremitleri kaldırıp adamı yataklarla birlikte orta yere, İsa'nın önüne indirdiler. **20** İsa onların imanını görince, "Dostum, günahların bağışlandı" dedi. **21** Din bilginiyle Ferisiler, "Tanrı'ya küfreden bu adam kim? Tanrı'dan başka kim günahları bağıslayabilir?" diye düşünmeye başladılar. **22** Akıllarından geçenleri bilen İsa onlara şöyle seslendi: "Akılınızdan neden böyle şeyler geçtiyorunuz? **23**

Hangisi daha kolay, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi? **24** Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye..." Sonra felçi adama, "Sana söyleyorum, kalk, yatağını toplayip evine git!" dedi. **25** Adam onların gözü önünde hemen ayağa kalktı, üzerinde yattığı yatağı topladı ve Tanrı'yi yücelterek evine gitti. **26** Herkesi bir şaşkınlık almıştı. Tanrı'yi yüceltiyor, büyük korku içinde, "Bugün şanslıacak işler gördük!" diyorlardı. **27** Bu olaydan sonra İsa dışarı çıktı, vergi toplama yerinde oturan Levi adında bir vergi görevlisini gördü. Adama, "Ardımdan gel" dedi. **28** O da kalktı, her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gitti. **29** Sonra Levi, evinde İsa'nın onuruna büyük bir şölen verdi. Vergi görevlileriyle başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlara birlikte yemeğe oturmuştu. **30** Ferisiler'le onların din bilgini söylemeye başladılar. İsa'nın öğrencilerine, "Siz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyp içiyorsunuz?" dediler. **31** İsa onlara şu karşılığı verdi: "Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. **32** Ben doğru kişiler değil, günahkârları tövbeye çağırıyorum geldim." **33** Onlar İsa'ya, "Yahya'nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar, Ferisiler'in öğrencileri de öyle. Seminkiler ise yiyp içiyor" dediler. **34** İsa söyle karşılık verdi: "Güvey aralarında olduğu sürece davetilere oruç tutturabilir misiniz? **35** Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o günler oruç tutacaklar." **36** İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: "Hiç kimse yeni giysiden bir parça yırtıp eski giysiyi yamamaz. Yoksa hem yeni giysi yırtılır, hem de o giysiden koparılan yama eksikine uymaz. **37** Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. **38** Yeni şarabı yeni tulumlara doldurmak gereklidir. **39** Üstelik hiç kimse eski şarabı içtiktan sonra yenisini istemez. 'Eskisi güzel' der."

6 Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri başakları koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı. **2** Ferisiler'den bazıları, "Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorsunuz?" dediler. **3** İsa onlara söyle karşılık verdi: "Davut'la yanındakiler acıçıkça Davut'un ne yaptığıni okumadınız mı? **4** Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini alıp yedi ve yanındakilere de verdi." **5** Sonra İsa onlara, "İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir" dedi. **6** Bir başka Şabat Günü İsa havraya girmiş öğretiyordu. Orada sağ eli sakat bir adam vardı. **7** İsa'yı suçlamak için fırsat kollayan din bilginiyle Ferisiler, Şabat Günü hastaları iyileştirecek mi diye O'nu gözлюдüler. **8** İsa, onların ne düşündüklerini biliyordu. Eli sakat olan adama, "Ayağa kalk, öne çık" dedi. O da kalktı, orta yerde durdu. **9** İsa onlara, "Size sorayım" dedi, "Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülik yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, öldürmek mi?" **10** Gözlerini hepsinin üzerinde gezdirdikten sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapasağlam oluverdi. **11** Onlar ise öfkeden deliye döndüler ve aralarında İsa'ya ne yapabileceklerini tartışmaya başladılar. **12** O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Tanrı'ya dua ederek geçirdi. **13** Gün doğunca öğrencilerini yanına çağırdı ve onların arasından, elçi diye adlandırdığı şu on iki kişiyi seçti: Petrus

adını verdiği Simun, onun kardeşi Andreas, Yakup, Yuhanna, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever diye tanınan Simun, Yakup oğlu Yahuda ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot. 17 İsa bunlarla birlikte aşağı inip düzülük bir yerde durdu. Öğrencilerinden büyük bir kalabalık ve bütün Yahudiye'den, Yeruşalim'den, Sur'l'a Sayda yakınlarındaki kıyı bölgesinden gelen büyük bir halk topluluğu da oradaydı. 18 İsa'yı dinlemek ve hastalıklarına şifa bulmak için gelmişlerdi. Kötü ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de iyileştiriliyordu. 19 Kalabalıkta herkes İsa'ya dokunmak için çabalyordu. Çünkü O'nun içinden akan bir güç herkese şifa veriyordu. 20 İsa, gözlerini öğrencilere çevirerek şöyle dedi: "Ne mutlu size, ey yoksullar! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği sizindir. 21 Ne mutlu size, şimdi açık çekenler! Çünkü doyurulacaksınız. Ne mutlu size, şimdi ağlayanlar! Çünkü güleceksiniz. 22 İnsanoğlu'na bağılılığınız yüzünden insanlar sizden nefret ettikleri, Sizi toplum dışi edip aşağıladıları Ve adınızı kötüleyip sizi reddettikleri zaman Ne mutlu size! 23 O gün sevinin, coşkuyla ziplayın! Çünkü gökteki ödüliniz büyütür. Nitekim onların ataları da Peygamberlere böyle davrandılar. 24 Ama vay halinize, ey zenginler, Çünkü tesellinizi almış bulunuyorsunuz! 25 Vay halinize, şimdi karnı tok olan sizler, Çünkü açlık çekeceksiniz! Vay halinize, ey şimdi gülenler, Çünkü yas tutup ağlayacaksınız! 26 Bütün insanlar sizin için iyi sözler söyledikleri zaman, Vay halinize! Çünkü onların ataları da Sahte peygamberlere böyle davrandılar." 27 "Ama beni dinleyen sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin. 29 Bir yanağınıza vurana öbür yanağınıza da çevirin. Abanızı alandan mintanızı da esirgemeyin. 30 Sizden bir şey dileyen herkese verin, malınızı alandan onu geri istemeyin. 31 İnsanların size nasıl davranışmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. 32 "Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandır? Günahkârlar bile kendilerini sevenleri sever. 33 Size iyilik yapanlara iyilik yaparsanız, bu size ne övgü kazandır? Günahkârlar bile böyle yapar. 34 Geri alacağınızı umduğunuz kişilere ödünc verirseniz, bu size ne övgü kazandır? Günahkârlar bile verdiklerini geri almak koşuluyla günahkârlara ödünc verirler. 35 Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir karşılık beklemeden ödünc verin. Alacağınız ödülbüyük olacak, Yüceler Yücesi'nin ogluları olacaksınız. Çünkü O, nankör ve kötü kişilere karşı iyi yürekliidir. 36 Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhameti olun." 37 "Başkasını yargılamayın, siz de yargılanmazsınız. Suçu çıkarmayın, siz de suçlu çıkarılmazsınız. Başkasını bağışlayın, siz de bağışlanırsınız. 38 Verin, size verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşmış, dolu bir ölçekle kucağınıza boşaltılacak. Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız." 39 İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: "Kör köre kılavuzluk edebilir mi? İkişi de çukura düşmez mi? 40 Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ama eğitimini tamamlayan her öğrenci öğretmeni gibi olacaktır. 41 "Sen neden kardeşinin gözündeki çöpu görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin? 42 Kendi gözündeki merteği görmezken, kardeşine nasıl, 'Kardeş, izin ver, gözündeki çöpu çıkarayım' dersin? Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar,

o zaman kardeşinin gözündeki çöpu çıkarmak için daha iyi görürsun." 43 "İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meye vermez. 44 Her ağaç meyvesinden tanır. Dikenli bitkilerden inci toplanmaz, çalılardan üzüm devşirilmez. 45 İyi insan yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülik hazinesinden kötülik çıkarır. İnsanın ağızı, yüreğinden taşanı söyler. 46 "Niçin beni 'Ya Rab, ya Rab' diye çağrıyorsunuz da söylediklerimi yapmıyorsunuz? 47 Bana gelen ve sözlerimi duyup uygulayan kişinin kime benzediğini size anlatayım. 48 Böyle bir kişi, evini yaparken toprağı kazan, derinlere inip temeli kaya üzerine atan adama benzer. Sel sularıyla kabaran ırmak o eve saldırsa da, onu sarsamaz. Çünkü ev sağlam yapılmıştır. 49 Ama sözlerimi duyup da uygulamayan kişi, evini temel koymaksızın toprağın üzerine kuran adama benzer. Kabaran ırmak saldırınca ev hemen çöker. Evin yıkılışı da korkunç olur."

7 İsa, kendisini dinleyen halka bütün bu sözleri söylediğinden sonra Kefarnahum'a gitti. 2 Orada bir yüzbaşının çok değer verdiği kölesi ölüm döşeğinde hasta yatıyordu. 3 İsa'yla ilgili haberleri duyan yüzbaşı, gelip kölesini iyileştirmesini rica etmek üzere O'na Yahudiler'in bazı ileri gelenlerini gönderdi. 4 Bunlar İsa'nın yanına gelince içten bir yalvarışla O'na şöyle dediler: "Bu adam senin yardımına layıktır. 5 Çünkü ulusumuzu seviyor. Havramızı yaptıran da kendisidir." 6 İsa onlarla birlikte yola çıktı. Eve yaklaştığı sırada, yüzbaşı bazı dostlarını yollayıp O'na şu haberi gönderdi: "Ya Rab, zahmet etme; evime girmene layık değilim. 7 Bu yüzden yanına gelmeye de kendimi layık görmedim. Sen yeter ki bir söz söyle, usağım iyileşir. 8 Ben de buyruk altında bir görevliyim, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, 'Git' derim, gider; ötekine, 'Gel' derim, gelir; köleme, 'Şunu yap' derim, yapar." 9 Bu sözleri duyan İsa yüzbaşıya hayran kaldı. Ardından gelen kalabalığa dönerek, "Size şunu söyleyeyim" dedi, "İsrail'de bile böyle iman görmedim." 10 Gönderilenler eve döndüklerinde köleyi iyileşmiş buldular. 11 Bundan kısa bir süre sonra İsa, Nain denilen bir kente gitti. Öğrencilerle büyük bir kalabalık O'na eşlik ediyordu. 12 İsa kentin kapısına tam yaklaştığı sırada, dul annesinin tek oğlu olan bir adamin cenazesini kaldırıyordu. Kent halkından büyük bir kalabalık da kadınla birlikteydi. 13 Rab kadını görünce ona acıldı. Kadına, "Ağlama" dedi. 14 Yaklaşıp cenaze sedyesine dokunca sedyeyi taşıyanlar durdu. İsa, "Delikanlı" dedi, "Sana söylüyorum, kalk!" 15 Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine geri verdi. 16 Herkesi bir korku almıştı. "Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!" ve "Tanrı, halkın yardımına geldi!" diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladılar. 17 İsa'yla ilgili bu haber bütün Yahudiye'ye ve çevre bölgelere yayıldı. 18 Yahya'nın öğrencileri bütün bu olup bitenleri kendisine bildirdiler. Öğrencilerinden ikisini yanına çağırın Yahya, "Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?" diye sormaları için onları Rab'be gönderdi. 20 Adamlar İsa'nın yanına gelince şöyle dediler: "Bizi sana Vaftizci Yahya gönderdi. 'Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?' diye soruyor." 21 Tam o sırada İsa, çeşitli hastalıklara, illetlere ve kötü ruhlara tutulmuş birçok kişiyi iyileştirdi, birçok körün gözünü açtı. 22 Sonra Yahya'nın öğrencilerine şöyle karşılık verdi: "Gidin, görüp işittiklerinizi

Yahya'ya bildirin. Körlerin gözleri açılıyor, kötürüler yürüyor, cüzamlılar temiz kileniyor, sağırlar iştiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. 23 Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!" 24 Yahya'nın gönderdiği haberciler gittikten sonra İsa, halka Yahya'dan söz etmeye başladı. "Çöle ne görmeye gittiniz?" dedi. "Rüzgarda sallanan bir kamiş mı? 25 Söylediğim, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa sahane giysiler giyip bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında bulunur. 26 Öylese ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür. 27 'İşte, habercimi senin önden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak' diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir. 28 Size şunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Yahya'dan daha üstün olan yoktur. Bununla birlikte, Tanrı'nın Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstünür." 29 Yahya tarafından vaftiz edilen halk, hatta vergi görevlileri bile bunu duyunca Tanrı'nın adil olduğunu doğruladılar. 30 Oysa Yahya tarafından vaftiz edilmeye yanaşmayan Ferisilerle Kutsal Yasa uzmanları, Tanrı'nın kendileriley ilgili tasarısını reddettiler. 31 İsa, "Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Bunlar neye benziyorlar?" dedi. 32 "Çarşı meydanında oturup birbirlerine, 'Size kaval çaldık, oynamadınız; Ağıt yaktık, ağlamadınız' diye seslenen çocuklara benziyorlar. 33 Vaftizci Yahya geldiği zaman oruç tutup şaraptan kaçındı, ona 'cinli' diyorsunuz. 34 İnsanoğlu geldiği zaman yiyp içti. Bu kez de diyorsunuz ki, 'Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla dost oldu!' 35 Ne var ki bilgelik, onu benimseyen herkes tarafından doğrulanır." 36 Ferisiler'den biri İsa'yı yemeğe çağırıldı. O da Ferisi'nin evine gidip sofraya oturdu. 37 O sırada, kente günahkâr olarak tanınan bir kadın, İsa'nın, Ferisi'nin evinde yemek yediğini öğrenince kaymaklarından bir kap içinde güzel kokulu yağı getirdi. İsa'nın arkasında, ayaklarının dibinde durup ağlayarak, gözyaşlarıyla O'nun ayaklarını ıslatmaya başladı. Saçlarıyla ayaklarını sildi, öptü ve yağı üzerlerine sürdü. 39 İsa'yı evine çağrımış olan Ferisi bunu görünce kendi kendine, "Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın olduğunu, günahkâr biri olduğunu anlardı" dedi. 40 Bunun üzerine Isa Ferisi'ye, "Simun" dedi, "Sana bir söyleyeceğim var." O da, "Buyur, öğretmenim" dedi. 41 "Tefecisi borçlu iki kişi vardı. Biri beş yüz, öbürü de elli dinar borçluyu. 42 Borçlarını ödeyecek güçte olmadıklarından, tefeci her ikisinin de borcunu bağıtladı. Buna göre, hangisi onu çok sever?" 43 Simun, "Sanırım, kendisine daha çok bağıtlanan" diye yanıtladı. İsa ona, "Doğru söyledin" dedi. 44 Sonra kadına bakarak Simun'a şunları söyledi: "Bu kadını görür musun? Ben senin evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin. Bu kadın ise ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslatıp saçlarıyla sildi. 45 Sen beni öpmedin, ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor. 46 Sen başıma zeytinyağı sürmedin, ama bu kadın ayaklarına güzel kokulu yağı sürdü. 47 Bu nedenle sana şunu söyleyeyim, kendisinin çok olan günahları bağıtlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Oysa kendisine az bağıtlanan, az sever." 48 Sonra kadına, "Günahları bağıtladı" dedi. 49 İsa'yla birlikte sofrada oturanlar kendi aralarında, "Kim bu adam? Günahları bile bağıtlıyor!" şeklinde konuşmaya

başladılar. 50 İsa ise kadına, "İmanın seni kurtardı, esenlikle git" dedi.

8 Bundan kısa bir süre sonra İsa on iki öğrencisiyle birlikte koy kent dolaşmaya başladı. Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurup müjdelyiyordu. 2 Kötü ruhlardan ve hastalıklardan kurtulan bazı kadınlar, içinden yedi cin çıkışmış olan Meddelli denilen Meryem, Hirodes'in kâhyası Kuza'nın karısı Yohanna, Suzanna ve daha birçokları İsa'yla birlikte dolaşıyordu. Bunlar, kendi olanaklarıyla İsa'ya ve öğrencilere yardım ediyorlardı. 4 Büyük bir kalabalığın toplantı, insanların her kentten kendisine akın akın geldiği bir sırada İsa şu benzetmeyi anlattı: "Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip gökteki kuşlara yem oldu. 6 Kimi kayalık yere düştü, filizlenince susuzluktan kuruyup gitti. 7 Kimi, dikenler arasında düştü. Filizlerle birlikte büyüyen dikenler filizi boğdu. 8 Kimi ise iyi toprağa düştü, büyütünce yüz kat ürün verdi." Bunları söyledikten sonra, "İştecek kulağı olan işitsin!" diye seslendi. 9 İsa, bu benzetmenin anlamını kendisinden soran öğrencilere, "Tanrı Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi" dedi. "Ama başkalarına benzetmelerle sesleniyorum. Öyle ki, 'Gördükleri halde görmesinler, Duydukları halde anlasınlar.' 11 "Benzetmenin anlamı şudur: Tohum Tanrı'nın sözüdür. 12 Yol kenarındaki sözü işten kişilerdir. Ama sonra iblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alır götürür. 13 Kayalık yere düşenler, iştikleri sözü sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre inanan kişilerdir. Böyleleri denendikleri zaman imandan dönerler. 14 Dikenler arasında düşenler, sözü işten ama zamanla yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulan, dolayısıyla olgun ürün vermeyenlerdir. 15 İyi toprağa düşenler ise, sözü iştinince onu iyi ve sağlam bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabırla dayanarak ürün verirler." 16 "Hiç kimse kandil yakıp bunu bir kapla örtmez, ya da yatağın altına koymaz. Tersine, içeri girenler işgi görsünlere diye onu kandilliye koyar. 17 Çünkü açığa çıkarılmayacak gizli hiçbir şey yok; bilinmeyecek, aydınlığa çıkmayacak saklı hiçbir şey yoktur. 18 Bunun için, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde varsa, ona daha çok vereilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde var sandığı bile elinden alınacak." 19 İsa'nın annesiyle kardeşleri O'nun geldiler, ama kalabalıktan ötürü kendisine yaklaşmadılar. 20 İsa'ya, "Annenle kardeşlerin dışında duruyor, seni görmek istiyorlar" diye haber verildi. 21 İsa haberi getirenlere şöyle karşılık verdi: "Annemle kardeşlerim, Tanrı'nın sözünü duyup yerine getirenlere." 22 Bir gün İsa öğrencileriyle birlikte bir tekneye binerek onlara, "Gölün karşı yakasına gelelim" dedi. Böylece kiyidan açıldılar. 23 Teknede giderlerken İsa uykuya daldı. O sırada gölde fırtına koptu. Tekne su almaya başlayınca tehlikeli bir duruma düştüler. 24 Gidip İsa'yı uyandırarak, "Efendimiz, Efendimiz, öleceğiz!" dediler. İsa kalkıp rüzgar ve kabaran dalgaları azarladı. Fırtına dindi ve ortalık sütlüman oldu. 25 İsa öğrencilerine, "Nerede imanınız?" dedi. Onlar korku ve şaşkınlık içindeydiler. Birbirlerine, "Bu adam kim ki, rüzgara, suya bile buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor!" dediler. 26 Celile'nin karşısında bulunan Gerasalılar'ın memleketine vardılar. 27 İsa karaya çıkışınca kentten bir adam O'nun karşısındı.

Cinli ve uzun zamandan beri giysi giymeyen bu adam evde değil, mezarlık mağaralarında yaşıyordu. 28 Adam İsa'yı görürse çığlık atıp önünde yere kapandı. Yüksek sesle, "Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun?" dedi. "Sana yalvarırım, bana işkence etme!" 29 Çünkü İsa, kötü ruha adamın içinden çıkışmasını buyurmuştu. Kötü ruh adamı sık sık etkisi altına alıyordu. Adam zincir ve kösteklerle bağlanıp başına nöbetçi konulduğu halde bağlarını paralıyor ve cin tarafından issız yerlere sürülmüyordu. 30 İsa ona, "Adın ne?" diye sordu. O da, "Tümen" diye yanıtladı. Çünkü onun içine bir sürü cin girmiştir. 31 Cinler, dipsiz derinliklere gitmelerini buyurmasının diye İsa'ya yalvarıp durdular. (Abyssos g12) 32 Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. Cinler, domuzların içine girmelerine izin vermesi için İsa'ya yalvardılar. O da onlara izin verdi. 33 Adamdan çıkan cinler domuzların içine girdiler. Sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldı. 34 Domuzları güdenler olup biteni görüncé kaçtılar, kente ve köylerde olayın haberini yaydılar. 35 Bunun üzerine halk olup biteni görmeye çıktı. İsa'nın yanına geldikleri zaman, cinlerden kurtulan adamı giyimiş ve aklı başına gelmiş olarak İsa'nın ayakları dibinde oturmuş buldular ve korktular. 36 Olayı görenler, cinli adamın nasıl kurtulduğunu halka anlattılar. 37 O zaman Gerasa yöresinden gelen bütün kalabalık büyük bir korkuya kapılıarak İsa'hın yanlarından ayrılmamasını rica ettiler. O da geri dönmek üzere tekneye bindi. 38 Cinlerden kurtulan adam İsa'nın yanında kalmak için O'na yalvardı. Ama İsa, "Evine dön, Tanrı'nın senin için neler yaptığıni anlat" dierek onu salıverdi. Adam da gitti, İsa'hın kendisi için neler yaptığıni bütün kente duyurdu. 40 Karşı yakaya dönen İsa'yi halk karşıladı. Çünkü herkes O'nu bekliyordu. 41 O sıradı, havra yöneticisi olan Yair adında bir adam gelip İsa'nın ayaklarına kapandı, evine gelmesi için yalvardı. 42 Çünkü on iki yaşlarındaki biricik kızı ölmek üzereydi. İsa oraya giderken kalabalık O'nu her yandan sıkıştırıyordu. 43 On iki yıldır kanaması olan bir kadın da oradaydı. Varını yoğunu hekimlere harcamıştı; ama hiçbirini onu iyileştirememiştir. 44 İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu ve o anda kanaması kesildi. 45 İsa, "Bana kim dokundu?" dedi. Herkes inkâr ederken Petrus, "Efendimiz, kalabalık seni cepeçevre sarmış sıkıştırıyor" dedi. 46 Ama İsa, "Birisini bana dokundu" dedi. "İçimden bir gücün akıp gittiğini hissettim." 47 Yaptığını gizleyemeyeceğini anlayan kadın titreyerek geldi, İsa'hın ayaklarına kapandı. Bütün halkın önünde, O'na neden dokunduğunu ve o anda nasıl iyileştiğini anlattı. 48 İsa ona, "Kızım" dedi, "İmanın seni kurtardı. Esenlikle git." 49 İsa daha konuşurken havra yöneticisinin evinden biri geldi. Yöneticiye, "Kızın öldü" dedi, "Artık öğretmeni rahatsız etme." 50 İsa bunu duyuncaya havra yöneticisine şöyle dedi: "Korkma, yalnız iman et, kızın kurtulacak." 51 İsa adamın evine gelince Petrus, Yuhanna, Yakup ve kızın annesi babası dışında hiç kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin vermedi. 52 Herkes kız için ağlıyor, dövünüyor. İsa, "Ağlamayın" dedi, "Kız ölmeli, uyuyor." 53 Kızın olduğunu bildikleri için İsa'yla alay ettiler. 54 O ise kızın elini tutarak, "Kızım, kalk!" diye seslendi. 55 Ruhu yeniden bedenine dönen kız hemen ayağa kalktı. İsa, kızı yemek verilmesini buyurdu. 56 Kızın annesiyle babası

şاشkınlık içindeydi. İsa, olanları hiç kimseye anlatmamaları için onları uyardı.

9 İsa, Onikileri yanına çağırıp onlara bütün cinler üzerindeki hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi. **2** Sonra onları Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurmaya ve hastalara şifa vermeye gönderdi. **3** Onlara şöyle dedi: "Yolculuk için yanınızda hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne para, ne de yedek mintan. **4** Hangi eve girerseniz, kentten ayrılmışa dek orada kalın. **5** Sizi kabul etmeyecekler gelince, kentten ayrılrıldığında onlara uyarı olsun diye ayaklarınının tozunu silkin." **6** Onlar da yola çıktılar, her yerde Müjde'yi yayarak ve hastaları iyileştirerek köy köy dolaştılar. **7** Bölgenin kralı Hirodes bütün bu olanları duyuncu şaşkına döndü. Çünkü bazıları Yahya'nın ölümünden dirildiğini, bazıları İlyas'ın göründüğünü, başkaları ise eski peygamberlerden birinin dirildiğini söylüyordu. **9** Hirodes, "Yahya'nın başına ben kestirdim. Şimdi hakkında böyle haberler duyduğum bu adam kim?" diyor ve İsa'yı görmenin bir yolunu arıyordu. **10** Elçiler geri dönünce, yaptıkları her şeyi İsa'ya anlattılar. Sonra İsa yalnızca onları yanına alıp Beytsayda denilen bir kente çekildi. **11** Bunu öğrenen halk O'nun ardından gitti. İsa onları ilgiyle karşıladı, kendilerine Tanrı'nın Egemenliği'nden söz etti ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi. **12** Günbatımına doğru Onikiler gelip O'na, "Halkı saliver çevredekiler köylere ve çiftliklere gidip kendilerine barınak ve yiyecek bulsunlar. Çünkü issız bir yerdeyiz" dediler. **13** İsa, "Onlara siz yiyecek verin" dedi. "Beş ekmekle iki balıkta başka bir şeyimiz yok" dediler. "Yoksula bunca halk için yiyecek almaya biz mi gidelim?" **14** Orada yaklaşık beş bin erkek vardı. İsa öğrencilere, "Halkı yaklaşıklığı gibi kişilik kümeler halinde yere oturtun" dedi. **15** Öğrenciler öyle yapıp herkesi yere oturtular. **16** İsa, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra bunları böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. **17** Herkes yiyecek doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu toplandı. **18** Bir gün İsa tek başına dua ediyordu, öğrencileri de yanındaydı. İsa onlara, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu. **19** Şöyle yanıtçılar: "Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de eski peygamberlerden biri dirilmiş, diyor." **20** İsa onlara, "Siz ne dersiniz?" dedi, "Sizce ben kimim?" Petrus, "Sen Tanrı'nın Mesih'i sin" yanıtını verdi. **21** İsa, onları uyararak bunu hiç kimseye söylememelerini buyurdu. **22** İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhihînler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini söyledi. **23** Sonra hepsine, "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhının yüklenip beni izlesin" dedi, **24** "Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. **25** İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirirse, canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? **26** Kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendisinin, Babası'nın ve kutsal meleklerin görkemi içinde geldiğinde o kişiden utanacaktır. **27** Size gerçeği söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrı'nın Egemenliği'ni görmeden ölümü tatmayacak olanlar var." **28** Bu sözleri söylediğinden yaklaşık sekiz gün sonra İsa, yanına Petrus, Yuhanna ve Yakup'u alarak dua etmek üzere dağa çıktı. **29** İsa dua ederken yüzünün

görünümü değiştirdi, giysileri şimşek gibi parıldayan bir beyazlığa büründü. 30 O anda görkem içinde beliren iki kişi İsa'yla konuşmaya başladılar. Bunlar Musa ile İlyas'tı. İsa'nın yakında Yeruşalim'de gerçekleşecek olan ayrılışını konuşuyorlardı. 32 Petrus ile yanındakilerin üzerine uykuya çökmüştü. Ama uykuları iyice dağılınca İsa'nın görkemini ve yanında duran iki kişiyi gördüler. 33 Bunlar İsa'nın yanından ayrılrken Petrus İsa'ya, "Efendimiz" dedi, "Burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a." Aslında ne söylediğinin farkında değildi. 34 Petrus daha bunları söylemekten bir bulut gelip onlara gölgé saldı. Bulut onları sarınca korktular. 35 Buluttan gelen bir ses, "Bu benim Oğlum'dur, seçilmiş Olan'dır. O'nun dinleyin!" dedi. 36 Ses kesilince İsa'nın tek başına olduğu görüldü. Öğrenciler bunu gizli tuttular ve o günlerde hiç kimseye gördüklerinden söz etmediler. 37 Ertesi gün dağdan indikleri zaman, İsa'yı büyük bir kalabalık karşıladı. 38 Kalabalığın içinden bir adam, "Öğretmenim" diye seslendi, "Yalvarırmı, oğlumu bir gör, o tek çocuğumdur. 39 Bir ruh onu yakalıyor, o da birdenbire çığlık atıyor. Ruh onu, ağızdan köpükler gelene dek şiddetle sarsıyor. Bedenini yara bere içinde bırakarak güçbela ayrılıyor. 40 Ruhu kovmaları için öğrencilerine yalvardım, ama başaramadılar." 41 İsa şöyle karşılık verdi: "Ey imansız ve sapmış kuşak! Sizinle daha ne kadar kalıp size katlanacağım? Oğlunu buraya getir." 42 Çocuk daha İsa'ya yaklaşırken cin onu yere vurup şiddetle sarstı. Ama İsa kötü ruhu azarladı, çocuğu iyileştirerek babasına geri verdi. 43 Herkes Tanrı'nın büyük gücüne şaşıp kaldı. Herkes İsa'nın bütün yaptıkları karşısında hayret içindeyken, İsa öğrencilere, "Şu sözlerime iyice kulak verin" dedi. "İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek." 45 Onlar bu sözü anlamadılar. Sözü kavramasınlar diye anlamlı kendilerinden gizlenmişti. Üstelik İsa'ya bu söyle ilgili soru sormaktan korkuyorlardı. 46 Öğrenciler, aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmaya başladılar. 47 Akıllarından geçeni bilen İsa, küçük bir çocuğu tutup yanına çekti ve onlara söyle dedi: "Bu çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Aranızda en küçük kim ise, işte en büyük odur." 49 Yuhanna buna karşılık, "Efendimiz" dedi, "Senin adınla cin kovanını gördük, ama bizimle birlikte seni izlemediği için ona engel olmaya çalıştık." 50 İsa, "Ona engel olmayın!" dedi. "Size karşı olmayan, sizden yanadır." 51 Göge alınacağı gün yaklaşınca İsa, kararlı adımlarla Yeruşalim'e doğru yola çıktı. 52 Kendi önden haberçiler gönderdi. Bunlar, kendisi için hazırlık yapmak üzere gidip Samiriyeliler'e ait bir köye girdiler. 53 Ama Samiriyeliler İsa'yı kabul etmediler. Çünkü Yeruşalim'e doğru gidiyordu. 54 Öğrencilerden Yakup'la Yuhanna bunu görünce, "Rab, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağırmamızı ister misin?" dediler. 55 Ama İsa dönüp onları azarladı. 56 Sonra başka bir köye gittiler. 57 Yolda giderlerken bir adam İsa'ya, "Nereye gidersen, senin ardından geleceğim" dedi. 58 İsa ona, "Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok" dedi. 59 Bir başkasına, "Ardımdan gel" dedi. Adam ise, "İzin ver, önce gidip babamı görmeyim" dedi. 60 İsa ona şöyle dedi: "Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen gidip Tanrı'nın Egemenliği'ni duyur." 61 Bir başkası,

"Ya Rab" dedi, "Senin ardından geleceğim ama, izin ver, önce evimdekilerle vedalaşayım." 62 İsa ona, "Sabani tutup da geriye bakan, Tanrı'nın Egemenliği'ne layık değildi" dedi.

10 Bu olaylardan sonra Rab yetmiş kişi daha görevlendirdi. Bunları ikişer ikişer, kendisinin gideceği her kente, her yere kendi önden gönderdi. 2 Onlara, "Ürün bol, ama işçi az" dedi, "Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürünü kaldıracak işçiler göndersin. 3 Haydi gidin! İşte, sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum. 4 Yanınızda ne kese, ne torba, ne de çarık alın. Yolda hiç kimseyle selamlaşmayın. 5 Hangi eve girerseniz, önce, 'Bu eve esenlik olsun!' deyin. 6 Orada esenliksever biri varsa, dileğiniz esenlik onun üzerinde kalacak; yoksa, size dönecektir. 7 Girdiğiniz evde kalın, size ne verirlерse onu yiyp için. Çünkü işçi ücretini hak eder. Evden eve taşınmayın. 8 "Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, öünüze konulanı yiyp. 9 Orada bulunan hastaları iyileştirin ve kendilerine, 'Tanrı'nın Egemenliği size yaklaştı' deyin. 10 Ama bir kente girdiğinizde sizi kabul etmezlerse, o kentin caddelerine çırık söyle deyin: 'Kentinizden ayaklarımıza kalan tozu bile size karşı silkiyoruz. Yine de şunu bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı.' 12 Size şunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom Kenti'nin halinden beter olacaktır. 13 "Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsaydal! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış olsayıdı, çoktan çıl kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı. 14 Ama yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır. 15 Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölüler diyarına indirileceksin! (Hadès g86) 16 "Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur." 17 Yetmişler sevinç içinde döndüler. "Ya Rab" dediler, "Senin adını andığımızda cinler bile bize boyun eğiyor." 18 İsa onlara söyle dedi: "Şeytan'ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm. 19 Ben size, yılanları ve akrepleri ayak altında ezmek ve düşmanın bütün gücünü alt etmek için yetki verdim. Hiçbir şey size zarar vermeyecektir. 20 Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyecek. 21 Sonra onlara şöyle dedi: "Baba, yerin ve gögün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığı için sana şükredirim. Evet Baba, senin isteği buydu. 22 "Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'un kim olduğunu Baba'dan başka kimse bilmez. Baba'nın kim olduğunu da Oğul'dan ve Oğul'un O'nun tanıtım istediği kişilerden başkası bilmez." 23 Sonra öğrencilere dönüp özel olarak söyle dedi: "Sizin gördüklerinizi gören gözlerle ne mutlu! 24 Size şunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice krallar sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin iştiklerinizi istemek istediler, ama isitemediler." 25 Bir Kutsal Yasa uzmanı İsa'yı denemek amacıyla gelip söyle dedi: "Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalyım?" (aiōnios g166) 26 İsa ona, "Kutsal Yasa'da ne yazılmıştır?" diye sordu. "Orada ne okuyorsun?" 27 Adam söyle karşılık verdi: "Tanrı'nın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canıyla, bütün gücünle ve bütün aklıyla seveceksin. Komşunu da kendin gibi seveceksin." 28 İsa ona, "Doğru yanıt verdin" dedi. "Bunu yap ve yaşayacaksın." 29 Oysa

adam kendini haklı çıkarmak isteyerek İsa'ya, "Peki, komşum kim?" dedi. **30** İsa şöyle yanıt verdi: "Adamın biri Yeruşalim'den Eriha'ya inerken haydutların eline düştü. Onu soyup dövdüler, yarı ölü bırakıp gittiler. **31** Bir rastlantı olarak o yoldan bir kâhin geçiyordu. Adamı görünce yoluñ öbür yanından geçip gitti. **32** Bir Levili de oraya varıp adamı görünce aynı şekilde geçip gitti. **33** O yoldan geçen bir Samiriyeli ise adamın bulunduğu yere gelip onu görünce, yüreği sizlendi. **34** Adamın yanına gitti, yaralarının üzerine yağıla şarap dökerek sardı. Sonra adamı kendi hayvanına bindirip hana götürdü, onunla ilgilendi. **35** Ertesi gün iki dinar çıkararak hancıya verdi. 'Ona iyi bak!' dedi, 'Bundan fazla ne harcarsan, dönüşümde sana önerim.' **36** "Sence bu üç kişiden hangisi haydutlar arasına düşen adama komşu gibi davrandı?" **37** Yasa uzmanı, "Ona acıcip yardım eden" dedi. İsa, "Git, sen de öyle yap!" dedi. **38** İsa, öğrencileriley birlikte yola devam edip bir köye girdi. Marta adında bir kadın İsa'yi evinde konuk etti. **39** Marta'nın Meryem adındaki kızkardeşi, Rab'bin ayakları dibine oturmuş O'nun konuşmasını dinliyordu. **40** Marta ise işlerinin çokluğundan ötürü telaş içindeydi. İsa'nın yanına gelerek, "Ya Rab!" dedi, "Kardeşimin beni hizmet işlerinde yalnız bırakmasına aldırmıyor musun? Ona söyle de bana yardım etsin." **41** Rab ona şu karşılığı verdi: "Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp telaşlanıyorsun. **42** Oysa gerekli olan tek bir şey vardır. Meryem iyi olanı seçti ve bu kendisinden alınmayacak."

11 İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri, "Ya Rab!" dedi, "Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret." **2** İsa onlara, "Dua ederken şöyle söyleyin!" dedi: "Baba, adın kutsal kılinsın. Egemenliğin gelisin. **3** Her bize gündelik ekmeğimizi ver. **4** Günahlarımıza bağıشا. Çünkü biz de bize karşı suç işleyen herkesi bağışlıyoruz. Ayartılmamiza izin verme." **5** Sonra şöyle dedi: "Sizlerden birinin bir arkadaşı olur da gece yarısı ona gidip, 'Arkadaş, bana üç ekmek ödünc ver. Bir arkadaşım yoldan geldi, önüne koyacak bir şeyim yok' derse, öbürü içерden, 'Beni rahatsız etme! Kapı kilitli, çocukların da yanındayım yatıyor. Kalkıp sana bir şey veremem' der mi hiç? **8** Size şunu söyleyeyim, arkadaşlık gereği kalkıp ona istedığını vermese bile, adamın yüzszüzlüğünden ötürü kalkar, ihtiyacı neyse ona verir. **9** 'Ben size şunu söyleyeyim: Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. **10** Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalanca açılır. **11** 'Aranızda hangi baba, ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse balık yerine yılan verir? **12** Ya da yumurta isterse ona akrep verir? **13** Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Baba'nın, kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh'u vereceği çok daha kesin değil mi?' **14** İsa adamın birinden dilsiz bir cini kovuyordu. Cin çıkışında adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde kaldı. **15** Ama içlerinden bazıları, "Cinleri, cinlerin önderi Baalzebul'un gücüyle kovuyor" dediler. **16** Bazıları ise O'nun denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler. **17** Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Kendi içinde bölünen ülke yıkılır, kendi içinde bölünen ev çöker. **18** Şeytan da kendi içinde bölünmüşse, onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? Siz, benim Baalzebul'un gücüyle cinleri kovduğumu söyleyorsunuz. **19** Eğer ben cinleri Baalzebul'un gücüyle

kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Sizi bu durumda kendi adamlarınız yargılayacak. **20** Ama ben cinleri Tanrı'nın enliyle kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinde gelmiş demektir. **21** "Tepeden tırnağa silahlansmış güçlü bir adam kendi evini koruduğu sürece, malları güvenlik içinde olur. **22** Ne var ki, ondan daha güçlü biri saldırdı onu alt ettiğinde güvendiği bütün silahları elinden alır ve mallarını yağmalayarak bölüşür. **23** Benden yana olmayan bana karşıdır, benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir. **24** "Kötü ruh insandan çıkışınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar. Bulamayınca da, 'Çıktığım eve, kendi evime döneyim' der. **25** Eve gelince orayı süpürülülmüş, düzeltilmiş bulur. **26** Bunun üzerine gider, kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur." **27** İsa bu sözleri söyleken kalabalığın içinden bir kadın O'na, "Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!" diye seslendi. **28** İsa, "Daha doğrusu, ne mutlu Tanrı'nın sözünü dinleyip uygulayanlara!" dedi. **29** Çevredeki kalabalık büyürken İsa konuşmaya başladı. "Şimdiki kuşak kötü bir kuşaktır" dedi. "Doğaüstü bir belirti istiyor, ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek. **30** Yunus nasıl Ninova halkına bir belirti oldusuya, İnsanlığı da bu kuşak için öyle olacaktır. **31** Güney Kralıçesi, yargı günü bu kuşağın adamlarıyla birlikte kalkıp onları yargılayacak. Çünkü kralıç, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta obür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır. **32** Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısına üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunus'tan daha üstün olan buradadır." **33** "Hiç kimse kandil yakıp onu gizli yere ya da tahıl ölçüğünün altına koymaz. Tersine, içeri girenler işiği görsünler diye onu kandilliğe koyer. **34** Bedenin işiği gözdür. Gözün sağlamsa, bütün bedenin de aydınlık olur. Gözün bozuksa, bedenin de karanlık olur. **35** Öyleye dikkat et, sendeki 'ışık' kararlı olmasın. **36** Eğer bütün bedenin aydınlık olur ve hiçbir yanı kararlı kalmazsa, kandilin seni işinlarıyla aydınlatıldığı zamanki gibi, bedenin tümde aydınlık olur." **37** İsa konuşmasını bitirince bir Ferisi O'nu evine yemeğe çağırdı. O da içeri girerek sofraya oturdu. **38** İsa'nın yemekten önce yikanmadığını gören Ferisi şaştı. **39** Rab ona şöyle dedi: "Siz Ferisiler, bardağın ve tabağın dışını temizlersiniz, ama içiniz açgözülüük ve kötülükle doludur. **40** Ey akılsızlar! Dışi yapanla içi yapan aynı değil mi? **41** Siz kaplarınızın içindekini sadaka olarak verin, o zaman sizin için her şey temiz olur. **42** "Ama vay halinize, ey Ferisiler! Siz nanenin, sedefotunun ve her tür sebzeyi ondalığını verirsiniz de, adaleti ve Tanrı sevgisini ihmali edersiniz. Ondalık vermemi ihmali etmeden esas bunları yerine getirmeniz gerekiyor. **43** Vay halinize, ey Ferisiler! Havralarda en seçkin yerbeler kurulmaya, meydanda selamlanmaya bayılınsanız. **44** Vay halinize! İnsanların, farkında olmadan üzerinde gezindiği belirsiz mezarlara benzeyorsunuz." **45** Kutsal Yasa uzmanlarından biri söz alıp İsa'ya, "Öğretmenim, bunları söylemekle bize de hakaret etmiş oluyorsun" dedi. **46** İsa, "Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları!" dedi. "İnsanlara taşınması güç yükler yüklersiniz, kendiniz ise bu yükleri kaldırmak için parmağınızı bile kıpırdatmazsınız. **47** Vay halinize! Peygamberlerin anıtlarını

yaparsınız, oysa onları sizin atalarınız olduğunu söylemiştir. **48** Böylelikle atalarınızın yaptıklarına tanıklık ederek bunları onaylamış oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri öldürdüler, siz de anıtlarını yapıyorsunuz. **49** İşte bunun için Tanrı'nın Bilgeliği şöyle demiştir: 'Ben onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim, bunlardan kimini öldürecek, kimine zulmedecekler.' **50** Böylece bu kuşak, Habil'in kanından tutun da, sunakla tapınak arasında öldürülen Zekeriya'nın kanına değin, dünyanın kuruluşundan beri akitilan bütün peygamberlerin kanından sorumlu tutulacaktır. Evet, size söylüyorum, bu kuşak sorumlu tutulacaktır. **52** Vay halinize, ey Yasa uzmanları! Bilgi kapısının anahtarını alıp götürünüz. Kendiniz bu kapıdan girmediniz, girmek isteyenlere de engel oldunuz." **53** İsa oradan ayrılma, din bilginleriyle Ferisiler O'nu şiddetle sıkıştırarak birçok konuda ağını aramaya başladılar. **54** Ağızından çıkışacak bir söyle O'nu tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

12 O sırada halktan binlerce kişi birbirlerini ejercesine toplanmıştı. Isa önce kendi öğrencilerine sunuları söylemeye başladı: "Ferisiler'in mayasından –yani, ikiyüzlülükten– kaçının. **2** Örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. **3** Bunun için karanlıkta söylediğiniz her söyle gün ışığında duyulacak, kapalı kapılar arasında kulağa fisıldadıklarınız damlardan duyurulacaktır. **4** "Siz dostlarımıza söylüyorum, bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın. **5** Kimden korkmanız gerektiğini size açıklayayım: Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrı'dan korkun. Evet, size söylüyorum, O'ndan korkun. (*Geenna g1067*) **6** Beş serçe iki meteliye satılmıyor mu? Ama bunlardan bir tek bile Tanrı katında unutulmuş değildir. **7** Nitikem başınızdaki bütün saçlar bile sayılırdır. Korkmayın, siz birçok serdeden daha değerlisiniz. **8** "Size şunu söyleyeyim, insanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, İnsanoğlu da Tanrı'nın melekleri önünde açıkça kabul edecek. **9** Ama kim beni insanlar önünde inkâr ederse, kendisi de Tanrı'nın melekleri önünde inkâr edilecek. **10** İnsanoğlu'na karşı bir söyleyen herkes bağışlanacak. Oysa Kutsal Ruh'a küfreden bağışlanmayacaktır. **11** "Sizi havra topluluklarının, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkardıklarında, 'Kendimizi neyle, nasıl savunacağız?' ya da, 'Ne söyleyeceğiz?' diye kaygılanmayın. **12** Kutsal Ruh o anda size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir." **13** Kalabalığın içinden biri Isa'ya, "Öğretmenim, kardeşime söyle de mirası benimle paylaşın" dedi. **14** Isa ona şöyle dedi: "Ey adam! Kim beni üzerinde yargıç ya da hakem yap?" **15** Sonra onlara, "Dikkat olun!" dedi. "Her türlü açgözlülükten sakının. Çünkü insanın yaşamı, malının çokluğuuna bağlı değildir." **16** Isa onlara şu benzetmeyi anlattı: "Zengin bir adamın toprakları bol ürün verdi. **17** Adam kendi kendine, 'Ne yapacağım? Ürünlerimi koyacak yerim yok' diye düşündü. **18** Sonra, 'Şöylede yapacağım' dedi. 'Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini yapacağım, bütün tahillarımı ve mallarımı oraya yiğyeceğim.' **19** Kendime, ey canım, yıllarca yeteceğ kadar bol malın var. Rahatına bak, ye, iç, yaşamın tadını çıkar diyeceğim." **20** "Ama Tanrı ona, 'Ey aksız!' dedi. 'Bu gece canın senden istenecek. Biriktirdiğin bu şeyler kime kalacak?' **21** "Kendisi için servet biriktirene, ama Tanrı katında zengin olmayan kişinin sonu böyle olur." **22** Isa

öğrencilerine şöyle dedi: "Bu nedenle size şunu söylüyorum: 'Ne yiyeceğiz?' diye canınız için, 'Ne giyeceğiz?' diye bedeniniz için kaygılanmayın. **23** Can yiyecekten, beden de giyecektен daha önemlidir. **24** Kargalara bakın! Ne eker, ne biçerler; ne kilerleri, ne ambarları vardır. Tanrı yine de onları doyurur. Siz kuşlardan çok daha değerlisiniz! **25** Hangi biriniz kaygılmakla ömrünü bir anlık uzatabilir? **26** Bu küçük işe bile gücünüz yetmediğine göre, öbür konularda neden kaygılanıyorsunuz? **27** "Zambakların nasıl büyüdügüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirlər. Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. **28** Ey kit imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kir otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesindir. **29** 'Ne yiyeceğiz, ne içeceğiz?' diye düşünüp tasalamayın. **30** Dünya ulusları hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa Babanız, bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. **31** Siz O'nun egemenliğinin ardından gidin, o zaman size bunlar da verecektir. **32** "Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Babanız, egemenliği size vermeyi uygun gördü. **33** Mallarınızı satın, sadaka olarak verin. Kendinize eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyecek bir hazine edinin. Orada ne hırsız ona yaklaşır, ne de güve onu yer. **34** Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır." **35** "Kuşlarınızın belinizde bağlı ve kandilleriniz yanar durumda hazır olun. **36** Düğün senliğinden dönencek olan efendilerinin gelip kapayı çaldığı an kapayı açmak için hazır bekleyen köleler gibi olun. **37** Efendileri geldiğinde uyanık bulunan kölelere ne mutlu! Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri beline kuşağına bağlayacak, kölelerini sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecek. **38** Efendi gecenin ister ikinci, ister üçüncü nöbetinde gelsin, uyanık bulacağı kölelere ne mutlu! **39** Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın hangi saatte geleceğini bilse, evinin soyulmasına fırsat vermez. **40** Siz de hazır olun. Çünkü İnsanoğlu beklemediginiz saatte gelecektir." **41** Petrus, "Ya Rab" dedi, "Bu benzetmeyi bizim için mi anlatıyorsun, yoksa herkes için mi?" **42** Rab de şöyle dedi: "Efendinin, usaklılarına vaktinde azık vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı kâhya kimdir? **43** Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı oleye ne mutlu! **44** Size gerçi söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacek. **45** Ama o köle içinden, 'Efendim geciciyor' der, kadın ve erkek hizmetkarları dövmeye, yiyp içip sarhoş olmaya başlarsa, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp imansızlarla bir tutacaktır. **47** "Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan, onun isteğini yerine getirmeyen köle çok dayak yiyecek. **48** Oysa bilmeden dayağı hak eden davranışlarda bulunan, az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecek. Kime çok şey emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir. **49** "Ben dünyaya ateş yağıdılmaya geldim. Keşke bu ateş daha şimdiden alevlenmiş olsaydı! **50** Katlanmam gereken bir vaftiz var. Bu vaftiz gerçekleşinceye dek nasıl da sıkıntı çekiyorum! **51** Yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, ayrılık getirmeye geldim. **52** Bundan böyle bir evde beş kişi, ikiye karşı üç, üçe karşı iki bölünmüş olacak. **53** Baba oğluna karşı, oğul babasına karşı, anne kızına karşı, kız annesine karşı, kaynana gelinine karşı, gelin kaynanasına karşı

olacaktır.” 54 İsa halka şunları da söyledi: “Batıda bir bulutun yükseldiğini görünce siz hemen, ‘Sağanak geliyor’ diyorsunuz, ve öyle oluyor. 55 Rüzgarın güneyden estiğini görünce, ‘Çok sıcak olacak’ diyorsunuz, ve öyle oluyor. 56 Sizi ikiyüzlüler! Yeryüzünün ve gökyüzünün görünümünden bir anlam çıkarabiliyorsunuz da, şimdiki zamanın anlamını nasıl oluyor da çıkaramıyorsunuz? 57 “Doğu olana neden kendiniz karar vermiyorsunuz? 58 Sizden davacı olanla birlikte yargıca giderken, yolda onunla anlaşmak için elinizden geleni yapın. Yoksa o sizi yargıcı önüne sürüklüyor, yargıç gardiyanın eline verir, gardıyan da sizi hapse atar. 59 Size şunu söyleyeyim, borcunuzun son kuruşunu ödemedikçe oradan asla çıkmazsınız.”

13 O sırada bazı kişiler gelip İsa'ya bir haber getirdiler.

Platus'un nasıl bazı Celileliler'i öldürüp kanlarını kendi kestikleri kurbanların kanına kattığını anlattılar. 2 İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Böyle acı çeken bu Celileliler'in, bütün öbür Celileliler'den daha günahlı olduğunu mu sanıyorsunuz? 3 Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız. 4 Ya da, Siloah'taki kule üzerlerine yıkılınca ölen o on sekiz kişinin, Yeruşalim'de yaşayan öbür insanların hepsinden daha suçu olduğunu mu sanıyorsunuz? 5 Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız.” 6 İsa şu benzetmeyi anlattı: “Adamin birinin başında dikili bir incir ağacı vardı. Adam gelip ağaçta meye aradı, ama bulamadı. 7 Bağcıya, ‘Bak’ dedi, ‘Ben üç yıldır gelip bu incir ağacında meye arıyorum, bulamıyorum. Onu kes. Toprağın besinini neden boş yere tüketsin?’ 8 ‘Bağcı, ‘Efendim’ diye karşılık verdi, ‘Ağacı bir yıl daha bırak, bu arada ben çevresini kazıp gübreleyeyim.’ 9 Gelecek yıl meye verirse, ne iyi; vermezse, onu kesersin.’” 10 Bir Şabat Günü İsa, havralardan birinde öğretiyordu. 11 On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büklüm olmuş, belini hiç doğrultamıyordu. 12 İsa onu görünce yanına çağrıldı. “Kadın” dedi, “Hastalığından kurtuldun.” 13 Ellerini kadının üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Tanrı'yı yüceltmeye başladı. 14 İsa'nın hastayı Şabat Günü iyileştirmesine kızan havra yöneticisi kalabalıkla seslenerek, “Çalışmak için altı gün vardır” dedi. “O günler gelip iyilesin, Şabat Günü değil.” 15 Rab ona şu karşılığı verdi: “Sizi ikiyüzlüler! Her biriniz Şabat Günü kendi öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez mi? 16 Buna göre, Şeytan'ın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, İbrahim'in bir kızı olan bu kadının da Şabat Günü bu bağdan çözülmesi gerekmek miydi?” 17 İsa'nın bu sözleri, kendisine karşı gelenlerin hepsini utandırdı. Bütün kalabalık ise O'nun yaptığı görkemli işlerin tümünü sevinçle karşıladı. 18 Sonra İsa şunları söyledi: “Tanrı'nın Egemenliği neye benzer, onu neye benzeteyim? 19 Tanrı'nın Egemenliği, bir adamın bahçesine ektiği hardal tanesine benzer. Tane gelişip ağaç olur, kuşlar dallarında barınır.” 20 İsa yine, “Tanrı'nın Egemenliği'ni neye benzeteyim?” dedi. 21 “O, bir kadının üç ölçük una karıştırıldığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır.” 22 İsa köy kent dolaşarak öğretiyor, Yeruşalim'e doğru ilerliyordu. 23 Biri O'na, “Ya Rab” dedi, “Kurtulanların sayısı az mı olacak?” İsa oradakilere şöyle dedi: “Dar kapıdan girmeye gayret edin. Size şunu söyleyeyim, çok kişi içeri girmek isteyecek,

ama giremeyecek. 25 Ev sahibi kalkıp kapıyı kapatıktan sonra dışarıda durup, ‘Ya Rab, kapıyı aç bize!’ diyerek kapıyı vurmaya başlayacaksınız. “O da size, ‘Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum’ diye karşılık verecek. 26 “O zaman, ‘Biz senin önünde iyip iğit, sen de bizim sokaklarımızda öğrettin’ demeye başlayacaksınız. 27 “O da size şöyle diyecek: ‘Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum. Çekilin önumden, ey kötülük yapanlar!’ 28 “İbrahim'i, İshak'i, Yakup'u ve bütün peygamberleri Tanrı'nın Egemenliği'nde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüz zaman, aranızda ağılayış ve dış gircitisi olacaktır. 29 İnsanlar doğudan batıdan, kuzeyden güneyden gelecek ve Tanrı'nın Egemenliği'nde sofraya oturacaklar. 30 Ve işte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak.” 31 Tam o sırada bazı Ferisiler gelip İsa'ya, “Buradan ayrılp başka yere git. Hirodes seni öldürmek istiyor” dediler. 32 İsa onlara şöyle dedi: “Gidin, o tilkiye söyleyin, ‘Bugün ve yarın cinlerikovup hastaları iyileştireceğim ve üçüncü gün hedefime ulaşacağım.’ 33 Yine de bugün, yarın ve öbür gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir peygamberin Yeruşalim'in dışında ölmesi düşünülemez! 34 “Ey Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlayan Yeruşalim! Tavuçun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz. 35 Bakın, eviniz issiz bırakılacak! Size şunu söyleyeyim: ‘Rab’bin adıyla gelene övgüler olsun!” diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.”

14 Bir Şabat Günü İsa Ferisiler'in ileri gelenlerinden birinin evine yemek yemeye gitti. Herkes O'nu dikkatle gözlüyordu. 2 Önünde, vücutu su toplamış bir adam vardı. 3 İsa, Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisiler'e, “Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur, değil midir?” diye sordu. 4 Onlar ses çıkarmadılar. İsa adamı tutup iyileştirdi, sonra eve gönderdi. 5 İsa onlara şöyle dedi: “Hanginiz oğlu ya da öküzu Şabat Günü kuyuya düşer de hemen çıkışmaz?” 6 Onlar buna hiçbir karşılık veremediler. 7 Yemeğe çağrılanların başköşeleri seçtiğini farkeden İsa, onlara şu benzetmeyi anlattı: “Biri seni düzgüne çağırıldığı zaman başköşeye kurulma. Belki senden daha saygın birini de çağırılmıştır. İkinizi de çağırın gelip, ‘Yerini bu adama ver’ diyebilir. O zaman utançla kalkıp en arkaya geçersin. 10 Bir yere çağrıldığın zaman git, en arkada otur. Öyle ki, seni çağırın gelince, ‘Arkadaşım, daha öne buyurmasın?’ desin. O zaman seninle birlikte sofra oturan herkesin önünde onurlandırılmış olursun. 11 Kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.” 12 İsa kendisini yemeğe çağrırmış olana da şöyle dedi: “Bir öğlen ya da akşam yemeği verdiği zaman dostlarını, kardeşlerini, akrabalarını ve zengin komşularını çağırma. Yoksa onlar da seni çağırarak karşılık verirler. 13 Ama ziyafet verdiği zaman yokolları, kötüümleri, sakatları, körleri çağır. 14 Böylece mutlu olursun. Çünkü bunlar sana karşılık verecek durumda değildirler. Karşılıklı sana, doğru kişiler dirildiği zaman verilecektir.” 15 Sofradan oturanlardan biri bunu duyunca İsa'ya, “Tanrı'nın Egemenliği'nde yemek yiyecek olana ne mutlu!” dedi. 16 İsa ona şöyle dedi: “Adamin biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok konuk çağırı. 17 Şölen saatı gelince davetlilere, ‘Buyurun, her şey hazır’ diye

haber vermek üzere kölesini gönderdi. 18 "Ne var ki, hepsi anlaşmışçasına özür dilemeye başladılar. Birincisi, 'Bir tarla satın aldım, gidip görmek zorundayım. Rica ederim, beni hoş gör' dedi. 19 'Bir başkası, 'Beş çift öküz aldım, onları denemeye gitdiyorum. Rica ederim, beni hoş gör' dedi. 20 'Yine bir başkası, 'Yeni evlendim, bu nedenle gelemiyorum' dedi. 21 'Köle geri dönüp durumu efendisine bildirdi. Bunun üzerine ev sahibi öfkelenerek kölesine, 'Koş' dedi, 'Kentin caddelerine, sokaklarına çıkış; yokulları, kötürumleri, körleri, sakatlara buraya getir.' 22 'Köle, 'Efendim, buyruğunu yerine getirilmişdir, ama daha yer var' dedi. 23 'Efendisi köleye, 'Çıkıp yolları ve çit boyalarını dolaş, bulduklarını gelmeye zorla da evim dolsun' dedi. 24 'Size şunu söyleyeyim, ilk çağrılan o adamlardan hiçbiri benim yemeğimden tatmayacaktır.' 25 Kalabalık halk toplulukları İsa'yla birlikte yol alıyordu. İsa dönüp onlara şöyle dedi: 'Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz. 27 Çarmıhını yüklenip ardından gelmeyen, öğrencim olamaz. 28 "Aranızdan biri bir kule yapmak isterse, bunu tamamlayacak kadar parası var mı yok mu diye önce oturup yapacağı masrafi hesap etmez mi? 29 Çünkü temel atıp da işi bitiremezse, durumu gören herkes, 'Bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi' diyerek onunla eğlenmeye başlar. 31 'Ya da hangi kral başka bir kralla savaşa gittiğinde, üzerinde yirmi bin askerle yürüyen düşmana on bin askerle karşı koymabilir miyim diye önce oturup bir değerlendirme yapmaz?' 32 Eğer karşı koymayacaksa, öbürü henüz uzaktayken elçiler gönderip barış koşullarını ister. 33 Aynı şekilde sizden kim varını yoğunu gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz. 34 'Tuz yararlıdır. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha nasıl o tadı kazanabilir? 35 Ne toprağa, ne de göbreye yarar; onu çöpe atarlar. İştecek kulağı olan işitsin."

15 Bütün vergi görevlileriyle günahkârlar İsa'yı dinlemek için O'na akın ediyordu. 2 Ferisilerle din bilgileri ise, "Bu adam günahkârları kabul ediyor, onlarla birlikte yemek yiyo" diye söyleyiliyorlardı. 3 Bunun üzerine İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: "Sizlerden birinin yüz koynunu olsa ve bunlardan bir tanesini kaybetse, doksan dokuzu bozkırda bırakarak kaybolan bulana dek onun ardına düşmez mi? 5 Onu bulunca da sevinç içinde omuzlarına alır, evine döner; arkadaşlarını, komşularını çağırıp onlara, 'Benimle birlikte sevinin, kaybolan koynumu buldum!' der. 7 Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbeyi gereksinmeyen doksan dokuz doğru kişi için duyulandanda daha büyük sevinç duyulacaktır." 8 "Ya da on gümüş parası olan bir kadın bunlardan bir tanesini kaybetse, kandil yakıp evi süpürek parayı bulana dek her tarafı dikkatle aramaz mı? 9 Parayı bulunca da arkadaşlarını, komşularını çağırıp, 'Benimle birlikte sevinin, kaybettığım parayı buldum!' der. 10 Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde Tanrı'nın melekleri de tövbe eden bir tek günahkâr için sevinç duyacaklar." 11 İsa, "Bir adamın iki oğlu vardı" dedi. 12 "Bunlardan küçüğü babasına, 'Baba' dedi, 'Malinden payıma düşeni ver bana.' Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı. 13 "Bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur

etti. 14 Delikanlı her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kitlik baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı. 15 Bunun üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gümtek üzere otlaklarına yolladı. 16 Delikanlı, domuzların yediği keçi boynuzlarıyla karnını doyurmaya can atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi. 17 "Akıl başına gelince şöyle dedi: 'Babamın nice işçisinin fazlasıyla yiyeceği var, bense burada açlıktan ölüyorum. 18 Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, Baba diyeceğim, Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. 19 Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.' 20 'Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü. 21 Oğlu ona, 'Baba' dedi, 'Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.' 22 'Babası ise kölelerine, 'Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!' dedi. 'Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin! 23 Besili danayı getirip kesin, yiyeşim, eğlenelim. 24 Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu.' Böylece eğlenmeye başladılar. 25 "Babanın büyük oğlu ise tarladaydı. Gelip eve yaklaştığında çalgı ve oyun seslerini duydı. 26 Uşaklılardan birini yanına çağırıp, 'Ne oluyor?' diye sordu. 27 "O da, 'Kardeşin geldi, baban da ona sağ salım kavuşturduğ için besili danayı kest' dedi. 28 "Büyük oğul öfkeli, içeri girmek istemedi. Babası dışarı çıkip ona yalvardı. Ama o, babasına söyle yanıt verdi: 'Bak, bunca yıl senin için köle gibi çalıştım, hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki sen bana, arkadaşlarımla eğlenmem için hiçbir zaman bir oglak bile vermedin. 30 Oysa senin malını fahişelerle yiyeşen şu oğlun eve dönünce, onun için besili danayı kestin.' 31 "Babası ona, 'Oğlum, sen her zaman yanıldın, neyim varsa senindir' dedi. 32 'Ama sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!'"

16 İsa öğrencilerine şunları da anlattı: "Zengin bir adamın bir kâhyası vardı. Kâhya, efendisinin mallarını çarçur ediyor diye efendisine ihbar edildi. 2 Efendisi kâhyayı çağırıp ona, 'Nedir bu senin hakkında duyduklarım? Kâhyalığının hesabını ver. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsün' dedi. 3 "Kâhya kendi kendine, 'Ne yapacağım ben?' dedi. 'Efendim kâhyalığı elimden alıyor. Toprak kazmaya gücüm yetmez, dilenmekten utanıyorum. 4 Kâhyalıktan kovulduğum zaman başkaları beni evlerine kabul etsinler diye ne yapacağımı biliyorum.' 5 'Böyleslikle efendisine borcu olanların hepsini tek tek yanına çağırıldı. Birincisine, 'Efendime ne kadar borcum var?' dedi. 6 "Adam, 'Yüz ölçek zeytinyağı' karşılığını verdi. "Kâhya ona, 'Borç senedini al ve hemen otur, elli ölçek diye yaz' dedi. 7 "Sonra bir başkasına, 'Senin borcun ne kadar?' dedi. "Yüz ölçek buğday' dedi öteki. "Ona da, 'Borç senedini al, seksen ölçek diye yaz' dedi. 8 "Efendisi, dürüst olmayan kâhyayı, akılıca davrandığı için övdü. Gerçekten bu çağın insanları, kendilerine benzer kişilerle ilişkilerinde, işsiz yürüyenlerden daha akıllı oluyorlar. (aiōn g165) 9 Size şunu söyleyeyim, dünyanın aldatıcı servetini kendinize dost edinmek için kullanın ki, bu servet yok olunca sizi sonsuza dek kalacak konutlara kabul etsinler." (aiōnios g166) 10 "En küçük

işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz. **11** Dünyanın aldatıcı serveti konusunda güvenilir değilseniz, gerçek serveti size kim emanet eder? **12** Başkasının mali konusunda güvenilir değilseniz, kendi malınız olmak üzere size kim bir şey verir? **13** "Hiçbir.usak iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem paraya kulluk edemezsiniz." **14** Parayı seven Ferisiler bütün bu sözleri duyuncu İsa'yla alay etmeye başladilar. **15** O da onlara şöyle dedi: "Siz insanlar önde kendinizi temize çıkarıyorsunuz, ama Tanrı yüreğinizi biliyor. İnsanların gururlandıkları ne varsa, Tanrı'ya içren gelir. **16** "Kutsal Yasa ve peygamberlerin devri Yahya'nın zamanına dek sürdürdü. O zamandan bu yana Tanrı'nın Egemenliği müjdeleniyor ve herkes oraya zorla girmeye çalışıyor. **17** Yerin ve gögün ortadan kalkması, Kutsal Yasa'nın ufacık bir noktasının yok olmasından daha kolaydır. **18** "Karısını boşayıp başkasıyla evlenen zina etmiş olur. Kocasından boşanmış bir kadınlı evlenen de zina etmiş olur." **19** "Zengin bir adam vardi. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi. **20** Her tarafı yara içinde olan Lazar adında yoksul bir adam bu zenginin kapısının önüne bırakıldı; zenginin sofrasından düşen kirintılarla karnını doyurmaya can atardı. Bir yandan da köpekler gelip onun yaralarını yalardı. **22** "Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp İbrahim'in yanına götürdüler. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü. **23** Ölüler diyarında ıstıraptan zengin adam başına kaldırıp uzakta İbrahim'i ve onun yanında Lazar'ı gördü. (Had̄es g86) **24** "Ey babamız İbrahim, acı bana!" diye seslendi. 'Lazar'ı gönderde parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum.' **25** "İbrahim, 'Oğlum' dedi, 'Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazar'ın da kötüük payını aldığını unutma. Şimdiye o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun. **26** Üstelik, aramiza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir." **27** "Zengin adam şöyle dedi: 'Öyleyse baba, sana rica ederim, Lazar'ı babamın evine gönder. **28** Çünkü beş kardeşim var. Lazar onları uyarsın ki, onlar da bu ıstıraptan yerine düşmesinler.' **29** "İbrahim, 'Onlarda Musa'nın ve peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler' dedi. **30** "Zengin adam, 'Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!' dedi. 'Ancak ölüler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.' **31** "İbrahim ona, 'Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar' dedi."

17 Isa öğrencilerine şöyle dedi: "İnsanı günaha düşüren tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline! **2** Böyle bir kişi bu küçüklerden birini günaha düşüreceğine, boynuna bir değirmen taşı geçirilip denize atılsa, kendisi için daha iyi olur. **3** Yaşantınıza dikkat edin! Kardeşiniz günah işlerse, onu azarlayın; tövbe ederse, bağışlayın. **4** Günde yedi kez size karşı günah işler ve yedi kez size gelip, 'Tövbe ediyorum' derse, onu bağışlayın." **5** Elçiler Rab'be, 'İmanımızı artır!' dediler. **6** Rab şöyle dedi: "Bir hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu dut ağacına, 'Kökünden sökülf ve denizin içine dikil' dersiniz, o da sözünüzü dinler. **7**

"Hanginizin çift süren ya da çobanlık eden bir kölesi olur da, tarladan dönüşünde ona, 'Çabuk gel, sofraya otur' der? **8** Tersine ona, 'Yemeğimi hazırla, kuşağına bağla, ben yiyp içeren bana hizmet et. Sonra sen yiyp içersin' demez mi? **9** Verdiği buyrukları yerine getirdi diye köleye teşekkür eder mi? **10** Siz de böylece, size verilen buyrukların hepsini yerine getirdikten sonra, 'Biz degersiz kollarız; sadece yapmamız gerekeni yaptık' deyin." **11** Yeruşalim'e doğru yoluna devam eden Isa, Samiriye ile Celile arasındaki sınır bölgesinden geçiyordu. **12** Köyün birine girerken O'nun cüzamlı on adam karşıladı. Bunlar uzakta durarak, "İsa, Efendimiz, halimize acı!" diye seslendiler. **14** Isa onları görünce, "Gidin, kâhinlere görünün" dedi. Adamlar yolda giderken cüzamdan temizlendiler. **15** Onlardan biri, iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrı'yı yücelterek geri döndü, yüzüstü Isa'nın ayaklarına kapanıp O'na teşekkür etti. Bu adam Samiriye'yi. **17** Isa, "İyileşenler on kişi değil midir?" diye sordu. "Öbür dokuzu nerede? **18** Tanrı'yı yüceltmek için bu yabancılardan başka geri dönen olmadı mı?" **19** Sonra adama, "Ayağa kalk, git" dedi. "İmanın seni kurtardı." **20** Ferisiler Isa'ya, "Tanrı'nın Egemenliği ne zaman gelecek?" diye sordular. Isa onlara şöyle yanıt verdi: "Tanrı'nın Egemenliği göze görünür bir şekilde gelmez. **21** İnsanlar da, 'İşte burada' demeyecekler. Çünkü Tanrı'nın Egemenliği aranızdadır." **22** Isa öğrencilere söyle dedi: "Öyle günler gelecek ki, İnsanoğlu'nun günlerinden birini görmeyi özleyeceksiniz, ama görmeyeceksiniz. **23** İnsanlar size, 'İşte orada', 'İşte burada' diyecekler. Gitmeyin, onların arkasından koşmayın. **24** Şimşek çapık göğü bir ucundan öbür ucuna dek nasıl aydınlatırsa, İnsanoğlu kendi gününde öyle olacaktır. **25** Ama önce O'nun çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gereklidir. **26** Nuh'un günlerinde nasıl oldusya, İnsanoğlu'nun günlerinde de öyle olacak. **27** Nuh'un gemiye bindiği güne dek insanlar yiyp içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. Sonra tufan gelip hepsini yok etti. **28** Lut'un günlerinde de durum aynıydı. İnsanlar yiyp içiyor, alıp satıyor, tohum ekiliyor, ev yapıyordular. **29** Ama Lut'un Sodom'dan ayrıldığı gün gökten atesle kükürt yağı ve hepsini yok etti. **30** "İnsanoğlu'nun ortaya çıkacağı gün durum aynı olacaktır. **31** O gün damda olan, evdeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönmesin. **32** Lut'un karısına olanları hatırlayın! **33** Canını esirgemek isteyen onu yitirecek. Canını yitiren ise onu yaşatacaktır. **34** Size şunu söyleyeyim, o gece aynı yataktaki iki kişiden biri alınacak, öbürü bırakılacak. **35** Birlikte büğday öğütlen iki kadından biri alınacak, öbürü bırakılacak." **37** Onlar Isa'ya, "Bu olaylar nerede olacak, Rab?" diye sordular. O da onlara, "Leş nerdede, akbabalar da orayaüşüsecek" dedi.

18 Isa öğrencilerine, hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri gerektiğini belirten şu benzetmeyi anlattı: "Kentin birinde Tanrı'dan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardi. **3** Yine o kente bir dul kadın vardi. Yargıca sürekli gidip, 'Davacı olduğum kişiden hakkımı al' diyordu. **4** "Yargıç bir süre ilgisiz kaldı. Ama sonunda kendi kendine, 'Ben her ne kadar Tanrı'dan korkmaz, insana saygı duymazsam da, bu dul kadın beni rahatsız ettiği için hakkını alacağım. Yoksa sürekli gelip beni

canımdan bezdirecek' dedi." 6 Rab şöyle devam etti: "Adaletsiz yargıcı ne söylediğini duydunuz. 7 Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin hakkını almayacak mı? Onları çok bekletecek mi? 8 Size şunu söyleyeyim, onların hakkını tez alacaktır. Ama İnsanoğlu geldiği zaman acaba yeryüzünde iman bulacak mı?" 9 Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişilere Isa şu benzetmeyi anlattı: "Biri Ferisi, öbürü vergi görevlisi iki kişi dua etmek üzere tapınağa çıktı. 11 Ferisi ayakta kendi kendine şöyle dua etti: 'Tanrıım, öbür insanlara –sogunculara, hak yiyenlere, zina edenlere– ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim. 12 Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığını veriyorum.' 13 "Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göge kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, 'Tanrıım, ben günahkâra merhamet et' diyeordu. 14 "Size şunu söyleyeyim, Ferisi değil, bu adam aklanmış olarak evine döndü. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir." 15 Bazıları bebekleri bile Isa'ya getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Bunu gören öğrenciler onları azarlıyorlar. 16 Ama Isa çocukları yanına çağırarak, "Bırakin, çocuklar bana gelsin, onlara engel olmayın!" dedi. "Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerinindir. 17 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla gitremez." 18 İleri gelenlerden biri Isa'ya, "İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşturmak için ne yapmaliyım?" diye sordu. (aiōnios g166) 19 Isa, "Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır. 20 O'nun buyruklarını biliyorsun: 'Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayıacsın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.'" 21 "Bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum" dedi adam. 22 Isa bunu duyunca ona, "Hâlâ bir eksigin var" dedi. "Neyin varsa hepsini sat, parasını yoksullara dağıt; böylece göklerde hazineñ olur. Sonra gel, beni izle." 23 Adam bu sözleri duyunca çok üzüldü. Çünkü son derece zengindi. 24 Onun üzüntüsünü göreñ Isa, "Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne kadar güç!" dedi. 25 "Nitekim devenin işne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır." 26 Bunu iştenler, "Öyleye kim kurtulabilir?" dediler. 27 Isa, "İnsanlar için imkânsız olan, Tanrı için mümkünür" dedi. 28 Petrus, "Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin ardından geldik" dedi. 29 Isa onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği uğruna evini, karısını, kardeşlerini, annesileyébabasını ya da çocuklarını bırakıp, 30 da bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşturmayacak hiç kimse yoktur." (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Isa, Onikileri bir yana çekip onlara söyle dedi: "Şimdi Yeruşalim'e gidiyorum. Peygamberlerin İnsanoğlu'yla ilgili yazdıklarının tümü yerine gelecektir. 32 O, öteki uluslara teslim edilecek. O'nunla alay edecek, O'na hakaret edecekler; üzerine tükürecek ve O'nu kamçılayıp öldürerekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek." 34 Öğrenciler bu sözlerden hiçbir şey anlamadılar. Bu sözlerin anlamı onlardan gizlenmişti, anlatılanları kavrayamıyorlardı. 35 Isa Eriha'ya yaklaşırken kör bir adam yol kenarında oturmuş diliyorlardı. 36 Adam oradan geçen kalabalığı duyunca, "Ne oluyor?" diye sordu. 37 Ona, "Nasırالı Isa geçiyor" dediler.

38 O da, "Ey Davut Oğlu Isa, halime acı!" diye bağırdı. 39 Önden gidenler onu azarlayarak susturmak istedilerse de o, "Ey Davut Oğlu, halime acı!" diyerek daha çok bağırdı. 40 Isa durup adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaştıça Isa, "Senin için ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu. O da, "Ya Rab, gözlerim görşün" dedi. 42 Isa, "Gözlerin görşün" dedi. "İmanın seni kurtardı." 43 Adam o anda yeniden görmeye başladı ve Tanrı'yı yücelterek Isa'nın ardından gitti. Bunu gören bütün halk Tanrı'ya övgüler sundu.

19 Isa Eriha'ya girdi. Kentin içinden geçiyordu. 2 Orada vergi görevlilerinin başı olan, Zakkay adında zengin bir adam vardı. 3 Isa'nın kim olduğunu görmek istiyor, ama boyu kısa olduğu için kalabalıktan ötürü göremiyordu. 4 Isa'yi görebilmek için önden koşup bir yabani incir ağacına tırmandı. Çünkü Isa oradan geçecekti. 5 Isa oraya varınca yukarı bakıp, "Zakkay, çabuk aşağı in!" dedi. "Bugün senin evinde kalmam gerekiyor." 6 Zakkay hızla aşağı indi ve sevinç içinde Isa'yi evine buyur etti. 7 Bunu girenlerin hepsi söylenmeye başladı: "Gidip günahkâr birine konuk oldu!" dediler. 8 Zakkay ayağa kalkıp Rab'be söyle dedi: "Ya Rab, işte malimin yarısını yoksullara veriyorum. Bir kimseden haksızlıkla bir şey almısa, dört katını geri vereceğim." 9 Isa dedi ki, "Bu ev bugün kurtuluşa kavuştu. Çünkü bu adam da İbrahim'in oğludur. 10 Nitekim İnsanoğlu, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi." 11 Oradakiler bu sözleri dinlerken Isa konuşmasını bir benzetmeyle sürdürdü. Çünkü Yeruşalim'e yaklaşımiş ve onlar, Tanrı'nın Egemenliği'nin hemen ortaya çıkacağını sanıyorlardı. 12 Bu nedenle Isa söyle dedi: "Soylu bir adam, kral atanıp dönmek üzere uzak bir ülkeye gitti. 13 Gitmeden önce kölelerinden onunu çağırıp onlara birer mina verdi. 'Ben döndüğünde dek bu paraları işletin!' dedi. 14 'Ne var ki, ülkesinin halkı adamdan nefret ediyordu. Arkasından temsilciler göndererek, 'Bu adamin üzerimize kral olmasını istemiyoruz' diye haber ilettiler. 15 'Adam kral atanmış olarak geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu köleleri çağırıp ne kazandıklarını öğrenmek isted. 16 Birincisi geldi, 'Efendimiz' dedi, 'Senin bir minan on mina daha kazandı!'. 17 'Efendisi ona, 'Aferin, iyi köle!' dedi. 'En küçük işte güvenilir olduğunu gösterdiğim için on kent üzerinde yetkili olacaksın.' 18 'İkinci geldi, 'Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı!' dedi. 19 'Efendisi ona da, 'Sen beş kent üzerinde yetkili olacaksın' dedi. 20 'Başka biri geldi, 'Efendimiz' dedi, 'İşte senin minan! Onu bir mendile sarıp sakladım. 21 Çünkü senden korktum, sert adamsın; kendinden koymadığını alır, ekmediğini biçersin.' 22 'Efendisi ona, 'Ey kötü köle, seni kendi ağızından çıkan söyle yarılıyacağım' dedi. 'Kendinden koymadığını alan, ekmediğini biçen sert bir adam olduğumu bildiğine göre, 23 neden paramı faize vermedim? Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım.' 24 'Sonra çevrede duranlara, 'Elindeki minayı alın, on minası olana verin!' dedi. 25 'Ona, 'Efendimiz' dediler, 'Onun zaten on minası var!' 26 O da, 'Size şunu söyleyeyim, kimde varsa ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak' dedi. 27 'Beni kral olarak istemeyen o düşmanlarımıza gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin!'" 28 Isa, bu sözleri söyledikten sonra önden yürüyerek

Yeruşalim'e doğru ilerledi. **29** Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya yaklaştığında iki öğrencisini önde gönderdi. Onlara, "Karşındaki köye gidin" dedi, "Köye girince, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sipa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin. **31** Biri size, 'Onu niçin çözüyorsunuz?' diye sorarsa, 'Rab'bin ona ihtiyacı var' dersiniz." **32** Gönderilen öğrenciler gittiler, her şeyi Isa'nın kendilerine anlattığı gibi buldular. **33** Sipayı çözerlerken hayvanın sahipleri onlara, "Sipayı niye çözüyorsunuz?" dediler. **34** Onlar da, "Rab'bin ona ihtiyacı var" karşılığını verdiler. **35** Sipayı Isa'ya getirdiler, üzerine kendi giysilerini atarak Isa'yı üstüne bindirdiler. **36** Isa ilerlerken halk, giysilerini yola seriyordu. **37** Isa Zeytin Dağı'ndan aşağı inen yola yaklaştığı sirada, öğrencilerinden oluşan kalabalığın tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden ötürü, sevinç içinde yüksek sesle Tanrı'yı övmeye başladılar. **38** "Rab'bin adıyla gelen Kral'a övgüler olsun! Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!" diyorlardı. **39** Kalabalığın içinden bazı Ferisiler O'na, "Öğretmen, öğrencilerini sustur!" dediler. **40** Isa, "Size şunu söyleyiyim, bunlar susacak olsa, taşlar bağıracaktır!" diye karşılık verdi. **41** Isa Yeruşalim'e yaklaşıp kenti görünce ağladı. **42** "Keşke bugün sen de esenlige giden yolu bilseydin" dedi. "Ama şimdilik bu senin gözlerinden gizlendi. **43** Senin için öyle günler gelecek ki, düşmanların seni setlerle çevirecek, kuşatıp her yandan sıkıştıracaklar. **44** Seni de, bağırdıkçı çocukların da yere çalacaklar. Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Tanrı'nın senin yardımına geldiği zamanı farketmedin." **45** Sonra Isa tapınağın avlusuna girerek satıcıları dışarı kovmaya başladı. **46** Onlara, "Evim dua evi olacak" diye yazılmıştır. Ama siz onu hayut inine çevirdiniz" dedi. **47** Isa her gün tapınakta öğretiyordu. Başkâhinler, din bilginleri ve halkın ileri gelenleri ise O'nu yok etmek istiyor, ama bunu nasıl yapacaklarını bilemiyordular. Çünkü bütün halk O'nu can kulağıyla dinliyordu.

20 O günlerden birinde, Isa tapınakta halka öğretip Müpde'yi duyururken, başkâhinler ve din bilginleri, ileri gelenlerle birlikte çıkışındalar. **2** O'na, "Söyle bize, bunları hangi yetkiye yapıyorsun? Bu yetkiye sana kim verdi?" diye sordular. **3** Isa onlara şu karşılığı verdi: "Ben de size bir soru soracağım. Söyleyin bana, Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan mıydı, insanlardan mı?" **5** Bunu aralarında söyle tartıştılar: "Tanrı'dan" dersek, 'Ona niçin inanmadınız?' diyecek. **6** Yok eğer 'insanlardan' dersek, bütün halk bizi taşa tutacak. Çünkü Yahya'nın peygamber olduğuna inanmışlardır." **7** Sonunda, "Nereden olduğunu bilmiyoruz" yanıtını verdiler. **8** Isa da onlara, "Ben de size bunları hangi yetkiye yaptığımı söylemeyeceğim" dedi. **9** Isa sözüne devam ederek halka şu benzetmeyi anlattı: "Adamın biri bağ diktı, bunu bağıcılara kiralayıp uzun süre yolculuğa çıktı. **10** Mevsimi gelince, bağın ürünlerinden payına düşeni vermeleri için bağıcılara bir köle yolladı. Ama bağıcilar köleyi dövüp eli boş gönderdiler. **11** Bağ sahibi başka bir köle daha yolladı. Bağıcilar onu da dövdüler, aşağılayıp eli boş gönderdiler. **12** Adam bir üçüncüsünü yolladı, bağıcilar onu da yaralayıp kovdular. **13** "Bağın sahibi, 'Ne yapacağım?' dedi. 'Sevgili oğlumu göndereyim. Belki onu sayarlar.' **14** "Ama bağıcilar onu görünce aralarında söyle

konuşular: 'Mirasçı budur; onu öldürelim de miras bize kalsın.' **15** Böylece, onu bağıdan dışarı atıp öldürdüler. "Bu durumda bağıñ sahibi onlara ne yapacak?" **16** Gelip o bağıcılari yok edecek, bağı da başkalarına verecek." Halk bunu duyunca, "Tanrı korusun!" dedi. **17** Isa gözlerinin içine bakarak şöyle dedi: "Öyleyse Kutsal Yazilar'daki şu sözün anlamı nedir? 'Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu.' **18** O taşın üzerine düşen herkes paramparça olacak, taş da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek." **19** Isa'nın bu benzetmeyi kendilerine karşı anlattığını farkeden din bilginleriyle başkâhinler O'nu o anda yakalamak istediler, ama halkın tepkisinden korktular. **20** Isa'yı dikkatle gözlüyordu. O'na, kendilerine dürüst süsü veren muhbîrlar gönderdiler. O'nu, söyleyeceği bir söze tuzağa düşürmek ve böylelikle valinin yetki ve yargısına teslim etmek istiyorlardı. **21** Muhbîrlar O'na, "Öğretmenimiz, senin doğru olanı söyleyip öğrettiğini, insanlar arasında ayrılmak sizin Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a vergi vermemiz Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi?" diye sordular. **23** Onların hilesini anlayan Isa, "Bana bir dinar gösterin" dedi. "Üzerindeki resim ve yazı kimin?" "Sezar'ın" dediler. **25** O da, "Öyleyse Sezar'in hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi. **26** Isa'yı, halkın önünde söylediği sözlerle tuzağa düşüremediler. Verdiği yanıta şaşarak susup kaldılar. **27** Ölümden sonra dirilişi yadsıyan Sadukiler'den bazıları İsa'ya gelip şunu sordular: "Öğretmenimiz, Musa yazlarında bize söyle buyurmuştur: 'Eğer bir adamın evli kardeşi çocukluz ölürsün, adam ölenin karısını alıp soyunu sürdürsün.' **29** Yedi kardeş vardı. Birincisi kendine bir eş aldı, ama çocukusuz oldu. **30** İkinci de, üçüncüsü de kadını aldı; böylece kardeşlerin yedisi de çocuk bırakmadan öldü. **32** Son olarak kadın da öldü. **33** Buna göre, diriliş günü kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi." **34** Isa onlara söyle dedi: "Bu çağın insanları evlenip evlendirilirler. (aiôn g165) **35** Ama gelecek çağ'a ve ölümlerdir dirilişine erişmeye layık görülenler ne evlenir, ne evlendirilir. (aiôn g165) **36** Bir daha ölmeleri de söz konusu değildir. Çünkü meleklerle benzerler ve dirilişin çocukları olarak Tanrı'nın çocuklarıdır. **37** Musa bile alevlenen çalıyla ilgili bölümde Rab içün, 'İbrahim'in Tanrı, İshak'ın Tanrı ve Yakup'un Tanrı' deyimini kullanarak ölülerin dirileceğine işaret etmiştir. **38** Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrı'dır. Çünkü O'na göre bütün insanlar diridir." **39** Artık O'na başka soru sormaya cesaret edemeyen din bilginlerinden bazıları, "Öğretmenimiz, güzel konuşsun" dediler. **41** Isa onlara söyle dedi: "Nasıl oluyor da, 'Mesih Davut'un Oğlu'dur' diyorlar? **42** Çünkü Davut'un kendisi Mezmurlar Kitabı'nda söyle diyor: 'Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Saığında otur.' **44** Davut O'ndan 'Rab' diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?" **45** Bütün halk dinlerken Isa öğrencilerine söyle dedi: "Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, meydanlarda selamlanmaya, havralarda en seçkin yerbelerde, şölenlerde başköşelere kurulmaya bayılan din bilginlerinden sakının. **47** Dul kadınların malını mülkünen sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır."

21 Isa başını kaldırı ve bağış toplanan yerde bağışlarını bırakınca zenginleri gördü. **2** Yoksul bir dul kadın onu oraya

iki bakır para attığını görünce, "Size gerçeği söyleyeyim" dedi, "Bu yoksul dul kadın herkesten daha çok verdi. 4 Çünkü bunların hepsi kutuya, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yokşulluğa karşın, geçinmek için elinde ne varsa hepsini verdi." 5 Bazı kişiler tapınağın nasıl güzel taşlar ve adaklarla süslenmiş olduğunu söz edince İsa, "Burada gördüklerinize gelince, öyle günler gelecek ki, taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!" dedi. 7 Onlar da, "Peki, öğretmenimiz, bu dediklerin ne zaman olacak? Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?" diye sordular. 8 İsa, "Sakın sizi saptırmaların" dedi. 'Birçokları, 'Ben O'yum' ve 'Zaman yaklaştı' diyerek benim adımla gelecekler. Onların ardından gitmeyin. 9 Savaş ve isyan haberleri duyuncu telaşlanmayın. Önce bunların olması gerek, ama son hemen gelmeyecek." 10 Sonra onlara şöyle dedi: "Uluslararası, devlet devlete savaş açacak. 11 Şiddetli depremler, yer yer kitiliklar ve salgın hastalıklar, korkunç olaylar ve gökte olağanüstü belirtiler olacak. 12 Ama bütün bu olaylardan önce sizi yakalayıp zulmedecekler. Sizi havralara teslim edecek, zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü kralların, valilerin önüne çıkarılacaksunuz. 13 Bu size tanıklık etme fırsatı olacak. 14 Buna göre kendinizi nasıl savunacağınızı önceden düşünmemekte kararlı olun. 15 Çünkü ben size öyle bir konuşturma yeteneği, öyle bir bilgelik vereceğim ki, size karşı çıkanların hiçbirini buna karşı direnmeyecek, bir şey diymeyecek. 16 Anne babanız, kardeşleriniz, akraba ve dostlarınız bile siz ele verecek ve bazlarınıza öldürtecekler. 17 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. 18 Ne var ki, başınızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacağı. 19 Dayanmakla canlarınızı kazanacaksınız. 20 'Yeruşalımlı'ın ordular tarafından kuşatıldığını görünce bilin ki, kentin yıkılacağı zaman yaklaşmıştır. 21 O zaman Yahudiye'de bulunanlar dağılara kaçın, kente olanlar dışarı çıksın, kirdakiler kente dönmesin. 22 Çünkü o günler, yazılmış olanların tümünün gerçekleşeceği ceza günleridir. 23 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! Çünkü ülke büyük sıkıntıya düşecek ve bu halk gazaba uğrayacaktır. 24 Kılıtan geçirilecek, tutnak olarak bütün uluslar arasına sürülecekler. Yeruşalımlı, öteki ulusların dönemleri tamamlanıncaya dek onların ayakları altında çığnenecektir. 25 'Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler görülecek. Yeryüzünde uluslar denizin ve dalgaların ughtusundan şaşkına-donecek, dehşete düşecekler. 26 Dünyanın üzerine gelecek felaketleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak. 27 O zaman İnsanlığı'nın bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini göreceklер. 28 Bu olaylar gerçekleşmeye başlayınca doğrulun ve başlarınızı kaldırın. Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir." 29 İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: "İncir ağacına ya da herhangi bir ağaca bakın. 30 Bunların yapraklılığını gördüğünüz zaman yaz mevsiminin yakın olduğunu kendiliğinizden anılsınız. 31 Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yakındır. 32 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan, bu kuşak ortadan kalkmayacak. 33 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır. 34 "Kendinize dikkat edin! Yürekleriniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşmasın. O gün, üzerinize bir

tuzak gibi aniden inmesin. Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir. 36 Her an uyanık kalın, gerçekleşmek üzere olan bütün bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanlığı'nın önünde durabilmek için dua edin." 37 İsa gündüz tapınakta öğretiyor, geceleri ise kentten dışarı çııp Zeytin Dağı'nda sabahlıyordu. 38 Sabah erkenden bütün halk O'nun tapınakta dinlemek için O'na akın ediyordu.

22 Fısh denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşımlı.

Başkahinlerle din bilgileri İsa'yı ortadan kaldırmak için bir yol arıyor, ama halktan korkuyorlardı. 3 Şeytan, Onikiler'den biri olup İskariot diye adlandırılan Yahuda'nın yüreğine girdi. 4 Yahuda gitti, başkahinler ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla İsa'yı nasıl ele verebileceğini görüştü. 5 Onlar buna sevindiler ve kendisine para vermeye razı oldular. 6 Bunu kabul eden Yahuda, kalabalığın olmadığı bir zamanda İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı. 7 Fısh kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi. 8 İsa, Petrus'la Yuhanna'yı, "Gidin, Fısh yemeğini yiyebilmemiz için hazırlık yapın" diyerek önden gönderdi. 9 O'na, "Nerede hazırlık yapmamızı isteris?" diye sordular. 10 İsa onlara, "Bakın" dedi, "Kente girdiğinizde karşınıza su testisi taşıyan bir adam çıkacak. Adamı, gideceği eve kadar izleyin ve evin sahibine şöyle deyin: 'Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede?' diye soruyor." 12 Ev sahibi size üst katta, döşenmiş büyük bir oda gösterecek. Orada hazırlık yapın." 13 Onlar da gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine söylediğ gibi buldular ve Fısh yemeği için hazırlık yaptılar. 14 Yemek saati gelince İsa, elçileriyle birlikte sofra oturdu ve onlara şöyle dedi: "Ben acı çekmeden önce bu Fısh yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok arzulamıştım. 16 Size şunu söyleyeyim, Fısh yemeğini, Tanrı'nın Egemenliği'nde yetkinliğe erişeceğii zamana dek, bir daha yemeyeceğim." 17 Sonra kâseyi alarak şükretti ve, "Bunu alın, aranızda paylaşın" dedi. 18 "Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği gelene dek, aşmanın ürününden bir daha içmeyeceğim." 19 Sonra eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve onlara verdi. "Bu sizin uğrunuzu feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın" dedi. 20 Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse, sizin uğrunuza akitilan kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. 21 Ama bana ihanet edecek kişinin eli şu anda benimkiyle birlikte sofradadır. 22 İnsanlığı, belirlenmiş olan yoldan gidiyor. Ama O'na ihanet eden adamın vay haline!" 23 Elçiler, aralarında bunu kimin yapabileceğini tartışmaya başladılar. 24 Ayrıca aralarında hangisinin en üstün sayılacağı konusunda bir çekişme oldu. 25 İsa onlara, "Ulusalınlı kralları, kendi uluslarına egemen kesilirler. İleri gelenleri de kendilerine iyiilksever unvanını yakıştırırlar" dedi. 26 "Ama siz böyle olmayacaksınız. Aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun. 27 Hangisi daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Oysa ben aranızda hizmet eden biri gibi oldum. 28 Denendiğim zamanlar benimle birlikte dayanmış olanlar sizlersiniz. 29 Babam bana nasıl bir egemenlik verdiyse, ben de size bir egemenlik veriyorum. 30 Öyle ki, egemenliğimde benim soframda yiyp içesiniz ve tahtta oturarak İsrail'in on iki oymağını yargılayasınız.

31 "Simun, Simun, Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek için izin almıştır. 32 Ama ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir." 33 Simun İsa'ya, "Ya Rab, ben seninle birlikte zindana da, ölüme de gitmeye hazırlım" dedi. 34 İsa, "Sana şunu söyleyeyim, Petrus, bu gece horoz ötmeden beni tanığını üç kez inkâr edeceksin" dedi. 35 Sonra İsa onlara, "Ben sizi kesesiz, torbasız ve çariksiz gönderdiğim zaman, herhangi bir eksinizin olduğunu mu?" diye sordu. "Hiçbir eksimiz olmadı" dediler. 36 O da onlara, "Şimdî ise kesesi olan da, torbası olan da yanına alınsın" dedi. "Kılıcı olmayan, abasını satıp bir kılıç alınsın. 37 Size şunu söyleyeyim, yazılmış olan şu sözün yaşamımda yerine gelmesi gerekiyor: 'O, suçlularla bir sayıldı.' Gerçekten de benimle ilgili yazılmış olanlar yerine gelmektemdir." 38 "Ya Rab, işte burada iki kılıç var" dediler. O da onlara, "Yeter!" dedi. 39 İsa dışarı çıktı, her zamanki gibi Zeytin Dağı'na gitti. Öğrenciler de O'nun ardından gittiler. 40 Oraya varınca İsa onlara, "Dua edin ki ayartılmayasınız" dedi. 41 Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı ve diz çökerek şöyle dua etti: "Baba, senin isteğine uygunsa, bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim değil, senin istediğin olsun." 43 Gökten bir melek İsa'ya görünerek O'nun güçlendirdi. 44 Derin bir acı içinde olan İsa daha hararetle dua etti. Teri, toprağa düşen kan damalarını andırıyordu. 45 İsa duadan kalkıp öğrencilerin yanına döñünce onları üzüntüden uymuş buldu. 46 Onlara, "Niçin uyuyorsunuz?" dedi. "Kalkıp dua edin ki ayartılmayasınız." 47 İsa daha konuşurken bir kalabalık çıktı. Onikiler'den biri, Yahuda adındaki kişi, kalabalığa öncülük ediyordu. İsa'yı öpmek üzere yaklaşıncı İsa, "Yahuda" dedi, "İnsanoğlu'na bir öpüçküle mi ihanet ediyorsun?" 49 İsa'nın çevresindekiler olacakları anlayınca, "Ya Rab, kılıçla vuralım mı?" dediler. 50 İçlerinden biri başkâhinin kölesine vurarak sağ kulağını uçurdu. 51 Ama İsa, "Bırakın, yeter!" dedi, sonra kölenin kulağına dokunarak onu iyileştirdi. 52 İsa, üzerinde yürüyen başkâhînlere, tapınak koruyucularının komutanlarına ve ileri gelenlere şöyle dedi: "Niçin bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla geldiniz? 53 Her gün tapınakta sizinle birlikteydim, bana el sürmediniz. Ama bu saat sizindir, karanlığın egemen olduğu saatittir." 54 İsa'yı tutukladılar, alıp başkâhinin evine götürdüler. Petrus onları uzaktan izliyordu. 55 Avlunun ortasında ateş yakıp çevresinde oturuklarında Petrus da gelip onlara birlikte oturdu. 56 Bir hizmetçi kız ateşin işliğinde oturan Petrus'u gördü. Onu dikkatle süzerek, "Bu da O'nunla birlikteydi" dedi. 57 Ama Petrus, "Ben O'nun tanımıyorum, kadın!" diye inkâr etti. 58 Biraz sonra onu gören başka biri, "Sen de onlardansın" dedi. Petrus, "Değilim, arkadaş!" dedi. 59 Yaklaşık bir saat sonra yine bir başkası İsrarla, "Gerçekten bu da O'nunla birlikteydi" dedi. "Çünkü Celîle'lidir." 60 Petrus, "Sen ne diyorsun be adam, anlımiyorum!" dedi. Tam o anda, Petrus daha konuşurken horoz öttü. 61 Rab arkasına dönüp Petrus'a baktı. O zaman Petrus, Rab'bin kendisine, "Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı ve dışarı çıkip acı acı ağladı. 63 İsa'yı göz altında tutan adamlar O'nunla alay ediyor, O'nun dövüyordular. 64 Gözlerini bağlayıp, "Peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?" diye soruyorlardı. 65 Kendisine daha bir sürü küfür yağırdılar. 66 Gün doğunca halkın ileri gelenleri, başkâhînlere ve

din bilginleri toplandılar. İsa, bunlardan oluşan Yüksek Kurul'un önüne çıkarıldı. 67 O'na, "Sen Mesih isen, söyle bize" dediler. İsa onlara şöyle dedi: "Size söylesem, inanmazsınız. 68 Size soru sorsam, yanıt vermezsiniz. 69 Ne var ki, bundan böyle İnsanoğlu, kudretli Tanrı'nın yanında oturacaktır." 70 Onların hepsi, "Yani, sen Tanrı'nın Oğlu musun?" diye sordular. O da onlara, "Söylediğiniz gibi, ben O'yum" dedi. 71 "Artık tanıklığa ne ihtiyacımız var?" dediler. "İşte kendi ağızından duyduk!"

23 Sonra bütün kurul üyeleri kalkıp İsa'yı Pilatus'a götürdüler. 2 O'nu söyle suçlamaya başladılar: "Bu adamin ulusumuzu yoldan saptırdığını gördük. Sezar'a vergi ödenmesine engel oluyor, kendisinin de Mesih, yani bir kral olduğunu söylüyor." 3 Pilatus İsa'ya, "Sen Yahudiler'in Kralı misin?" diye sordu. İsa, "Söylediğin gibidir" yanıtını verdi. 4 Pilatus, başkâhînlere halka, "Bu adama hiçbir suç görmüyorum" dedi. 5 Ama onlar üstelediler: "Yahudiye'nin her tarafında öğretisini yayarak halkı kıskırıyor; Celîle'den başlayıp ta buraya kadar geldi" dediler. 6 Pilatus bunu duyunca, "Bu adam Celîleli mi?" diye sordu. 7 İsa'nın, Hirodes'in yönetimindeki bölgeden geldiğini öğrenince, kendisini o sırada Yeruşalîm'de bulunan Hirodes'e gönderdi. 8 Hirodes İsa'yı görünce çok sevindi. O'na ilişkin haberleri duyduğu için çöktandır O'nu görmek istiyor, gerçekteşireceği bir belirtiye tanık olmayı umuyordu. 9 O'na birçok soru sordu, ama O hiç karşılık vermedi. 10 Orada duran başkâhînlere din bilginleri, İsa'yı ağır bir dille suçladılar. 11 Hirodes de askerleriyle birlikte O'nu aşağılayıp alay etti. O'na gösterişli bir kaftan giydirdip Pilatus'a geri gönderdi. 12 Bu olaydan önce birbirine düşman olan Hirodes'e Pilatus, o gün dost oldular. 13 Pilatus, başkâhînlere, yöneticileri ve halkın toplayarak onlara, "Siz bu adamı bana, halkın sapkınlığından dolayı getirdiniz" dedi. "Oysa ben bu adamı sizin önünüzde sorguya çektim ve kendisinde öne sürdürünüz suçlardan hiçbirini bulmadım. 15 Hirodes de bulmamış olmalı ki, O'nu bize geri gönderdi. Görüyorsunuz, ölüm cezasını gerektiren hiçbir şey yapmadı. 16 Bu nedenle ben O'nu dövdürüp salivereceğim." 18 Ama onlar hep bir ağızdan, "Yok et bu adamı, bize Barabba'yı saliver!" diye bağırdılar. 19 Barabba, kente çıkan bir ayaklanmasıya katılmaktan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı. 20 İsa'yı salivermek isteyen Pilatus onlara yeniden seslendi. 21 Onlar ise, "O'nu çarmıha ger, çarmıha ger!" diye bağırlıp durdular. 22 Pilatus üçüncü kez, "Bu adam ne kötülük yaptı ki?" dedi. "Ölüm cezasını gerektirecek hiçbir suç bulmadım O'nda. Bu nedenle O'nu dövdürüp salivereceğim." 23 Ne var ki onlar, yüksek sesle bağırsarak İsa'nın çarmıha gerilmesi için direttiler. Sonunda bağırlıları baskın çıktı ve Pilatus, onların isteği yerine getirilmesine karar verdi. 25 İstedikleri kişiyi, ayaklanmasıya katılmak ve adam öldürmekten hapse atılan kişiyi saliverdi. İsa'yı ise onların isteğine bıraktı. 26 Askerler İsa'yı götürürken, kırdañ gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adamı yakaladılar, çarmıha sırtına yükleyip İsa'nın arkasından yürüttüler. 27 Büyük bir halk topluluğu da İsa'nın ardından gidiyordu. Aralarında İsa için dövünüp ağıt yakan kadınlar vardı. 28 İsa bu kadınlarla dönerek, "Ey Yeruşalîm kızları, benim için ağlamayın" dedi. "Kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın. 29 Çünkü öyle günler gelecek ki, 'Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere, emzirmemiş memelere ne

mutlu!" diyecekler. 30 O zaman dağlara, 'Üzerimize düşün!' ve tepelere, 'Bizi örtün!' diyecekler. 31 Çünkü yaş ağaca böyle yaparsalar, kuruya neler olacaktır?" 32 İsa'yla birlikte idam edilmek üzere ayrıca iki suçu da götürülüyordu. 33 Kafatası denilen yere vardıklarında İsa'yı, biri yanında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarımıha gerdiler. 34 İsa, "Baba, onları bağışla" dedi. "Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar." O'nun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler. 35 Halk orada durmuş, olanları seyrediyordu. Yöneticiler İsa'yla alay ederek, "Başkalarını kurtardı; eğer Tanrı'nın Mesih'i, Tanrı'nın seçtiği O ise, kendini de kurtarsın" diyorlardı. 36 Askerler de yaklaşıp İsa'yla eğlendiler. O'na ekşi şarap sunarak, "Sen Yahudiler'in Kralı'ysan, kurtar kendini!" dediler. 38 Başının üzerinde şu yafta vardı: YAHUDİLERİN KRALI BUDUR 39 Çarımıha asılan suçlularдан biri, "Sen Mesih değil misin? Haydi, kendini de bizi de kurtar!" diye küfretti. 40 Ne var ki, öbür suçu onu azarladı. "Sende Tanrı korkusu da mı yok?" diye karşılık verdi. "Sen de aynı cezayı çekiyorsun. 41 Nitikim biz haklı olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiçbir kötülük yapmadı." 42 Sonra, "Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an" dedi. 43 İsa ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennete olacağın" dedi. 44 Öğleyin on iki sularında güneş karardı, üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çıktı. Tapınaktaki perde ortasından yırtıldı. 46 İsa yüksek sesle, "Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!" diye seslendi. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi. 47 Olanları görən yüzbaşı, "Bu adam gerçekten doğru biriydi" diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladı. 48 Olayın seyretmek için biriken halkın tümü olup bitenleri görünce göğüslerini döve döve geri döndüler. 49 Ama İsa'nın bütün tanıkları ve Celile'den O'nun ardından gelen kadınlar uzakta durmuş, olanları seyrediyorlardı. 50 Yüksek Kurul üyelerinden Yusuf adında iyi ve doğru bir adam vardı. 51 Bir Yahudi kenti olan Aramatya'dan olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Yusuf, Kurul'un kararını ve eylemini onaylamamıştı. 52 Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. 53 Cesedi çarğıtan indirip keten beze sardı, hiç kimse ni konulmadığı, kayaya oyulmuş bir mezar yattırdı. 54 Hazırlık Günü'yü ve Şabat Günü başlamak üzereydi. 55 İsa'yla birlikte Celile'den gelen kadınlar da Yusuf'un ardından giderek mezarı ve İsa'nın cesedinin oraya nasıl konulduğunu gördüler. 56 Evlerine dönerek baharat ve güzel kokulu yağılar hazırladılar. Ama Şabat Günü, Tanrı'nın buyruğu uyarınca dirlendiler.

24 Kadınlar haftanın ilk günü, sabah çok erkenden, hazırlamış oldukları baharati alıp mezarlaştılar. 2 Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular. 3 Ama içeri girince Rab İsa'nın cesedini bulamadılar. 4 Onlar bu durum karşısında şaşırıp kalmışken, şimşek gibi parıldayan giysilere bürünmüş iki kişi yanlarında belirdi. 5 Korkuya kapılan kadınlar başlarını yere eğdiler. Adamlar ise onlara, "Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?" dediler. 6 "O burada yok, dirildi. Daha Celile'deyken size söylediğini anımsayın. 7 İnsanoğlu'nun günahlı insanların eline verilmesi, çarımıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmiştir." 8 O zaman kadınlar İsa'nın sözlerini anımsadılar. 9 Mezardan dönüp bütün bunları Onbirler'e ve ötekilerin hepsine bildirdiler. 10 Bunları elçilere anlatanlar,

Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakup'un annesi Meryem ve bunlarla birlikte bulunan öbür kadınları. 11 Ne var ki, bu sözler elçilere saçma geldi ve kadınlarla inanmadılar. 12 Yine de, Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olay sırasında şaşkına dönmiş bir halde oradan uzaklaştı. 13 Aynı gün öğrencilerden ikisi, Yeruşalim'den altmış ok atımı uzaklıkta bulunan ve Emmaus denilen bir köye gitmektediler. 14 Bütün bu olup bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı. 15 Bunları konuşup tartışarlarken İsa yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürümeye başladı. 16 Ama onların gözleri O'nu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı. 17 İsa, "Yolda birbirinizle ne tartışıp duruyorsunuz?" dedi. Üzgün bir halde, oldukları yerde durdular. 18 Bunlardan adı Kleopas olan O'na, "Yeruşalim'de bulunup da bu günlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?" diye karşılık verdi. 19 İsa onlara, "Hangi olup bitenleri?" dedi. O'na, "Nasırı İsa'yla ilgili olayları" dediler. "O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde gerek söz, gerek eylemde güçlü bir peygamberdi. 20 Başkahinlerle yöneticilerimiz O'nu, ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ederek çarımıha gerdiler; oysa biz O'nun, İsrail'i kurtaracak kişi olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı üç gün oldu ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gittiklerinde, O'nun cesedini bulamamışlar. Sonra geldiler, bir görümdé, İsa'nın yaşamakta olduğunu bildiren melekler gördüklerini söylediler. 24 Bize birlikte olanlardan bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam kadınların anlatmış olduğu gibi bulmuşlardır. Ama O'nu görmemişler." 25 İsa onlara, "Sizi aklılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağız davranan kişiler! 26 Mesih'in bu acıları çekmesi ve yücelğine kavuşması gereklidir miydi?" dedi. 27 Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazilar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı. 28 Gitmekte oldukları köye yaklaşıklarında sıradı İsa, yoluna devam edecekmiş gibi davrandı. Ama onlar, "Bize kim kal. Neredeyse akşam olacak, gün batmak üzere" diyerek O'nu zorladılar. Böylece İsa onlara birlikte kalmak üzere içeri girdi. 30 Onlarla sofrada otururken İsa ekmeğin aldı, şükretti ve ekmeği bölpüp onlara verdi. 31 O zaman onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdıklarını. İsa ise gözlerinin önden kayboldu. 32 Onlar birbirine, "Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazilar'ı bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu, değil mi?" dediler. 33 Kalkıp hemen Yeruşalim'e döndüler. Onbirleri ve onlara birlikte olanları toplanmış buldular. 34 Bunlar, "Rab gerçekten dirildi, Simun'a göründü!" diyorlardı. 35 Kendileri de yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğü zaman İsa'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar. 36 Bunları anlatıtlarken İsa gelip aralarında durdu. Onlara, "Size esenlik olsun!" dedi. 37 Ürküdü, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuya kapıldılar. 38 İsa onlara, "Neden telaşlanıyorsunuz? Neden kuşkusuz doğuyor içinizde?" dedi. 39 "Ellerime, ayaklarımı bakın; işte benim! Dokunun da görün. Hayaletin eti kemiği olmaz, ama görüyorsunuz, benim var." 40 Bunu söylediğinden sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. 41 Sevinçten hâlî inanamayan, şaşkınlık içindeki öğrencilerine, "Sizde yiyecek bir şey var mı?" diye sordu. 42 Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler. 43 İsa onu alıp gözlerinin önünde yedi. 44 Sonra onlara

şöyledi: "Daha sizlerle birlikteyken, 'Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir' demiştim." 45 Bundan sonra Kutsal Yazılıar'I anlayabilmeleri için zihinlerini açtı. 46 Onlara dedi ki, "Şöyledir yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrıları da Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak. 48 Sizler bu olayların tanıklarısınız. 49 Ben de Babam'ın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama siz, yücelerden gelecek güçle kuşanıncaya dek kentte kalın." 50 İsa onları kentin dışına, Beytanya'nın yakınılarına kadar götürdü. Ellerini kaldırarak onları kutsadı. 51 Ve onları kutsarken yanlarından ayrıldı, göğe alındı. 52 Öğrencileri O'na tapındılar ve büyük sevinç içinde Yeruşalim'e döndüler. 53 Sürekli tapınakta bulunuyor, Tanrı'yi övüyorlardı.

Yuhanna

1 Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. **2** Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi. **3** Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı. **4** Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların işiğiydı. **5** İlk karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi. **6** Tanrı'nın gönderdiği Yahya adlı bir adam ortaya çıktı. **7** Tanıklık amacıyla, işığa tanıklık etsin ve herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi. **8** Kendisi ışık değildi, ama işığa tanıklık etmeye geldi. **9** Dünyaya gelen, her insan aydınlatan gerçek ışık vardı. **10** O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. **11** Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. **12** Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. **13** Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular. **14** Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütfü ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– görüdü. **15** Yahya O'na tanıklık etti. Yüksek sesle söyle dedi: "Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardi" diye sözünü ettiğim kişi budur." **16** Nitekim hepimiz O'nun doluluğundan lütfü üzerine lütf aldık. **17** Kutsal Yasa Musa aracılığıyla verildi, ama lütf ve gerçek Isa Mesih aracılığıyla geldi. **18** Tanrı'yi hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın başında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı. **19** Yahudi yetkililer Yahya'ya, "Sen kimsin?" diye sormak üzere Yeruşalim'den kâhinlerle Levililer'i gönderdikleri zaman Yahya'nın tanıklığı söyle oldu – açıkça konuştu, inkâr etmedi– "Ben Mesih değilim" diye açıkça konuştu. **21** Onlar da kendisine, "Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın?" diye sordular. O da, "Değilim" dedi. "Sen beklediğimiz peygamber misin?" sorusuna, "Hayır" yanıtını verdi. **22** Bu kez, "Kim olduğunu söyle de bizi gönderenlere bir yanıt verelim" dediler. "Kendin için ne diyorsun?" **23** Yahya, "Peygamber Yeşa'nın dediği gibi, 'Rab'bin yolunu düzleyin' diye çölde haykırınan sesiyim ben" dedi. **24** Yahya'ya gönderilen bazı Ferisiler ona, "Sen Mesih, İlyas ya da beklediğimiz peygamber değilsen, niye vaftiz ediyorsun?" diye sordular. **26** Yahya onlara söyle yanıt verdi: "Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor. **27** Benden sonra gelen O'dur. Ben O'nun çarığının bağıncı çözmeye bile layık değilim." **28** Bütün bunlar Şeria Irmağı'nın ötesinde bulunan Beytanya'da, Yahya'nın vaftiz ettiği yerde oldu. **29** Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce söyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldırın Tanrı Kuzusu!" **30** Kendisi için, 'Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardi' dediğim kişi işte budur. **31** Ben O'nu tanımiyordum, ama İsrail'in O'nu tanımı için ben suyla vaftiz ederek geldim." **32** Yahya tanıklığını söyle sürdürdü: "Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm. **33** Ben O'nu tanımiyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur' dedi. **34** Ben de gördüm ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ettim." **35** ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi. **36** Oradan geçen İsa'ya bakarak, "İşte Tanrı

Kuzusu!" dedi. **37** Onun söylediklerini duyan iki öğrenci İsa'nın ardından gitti. **38** İsa arkasına dönüp ardından geldiklerini görünce, "Ne ariyorsunuz?" diye sordu. Onlar da, "Rabbî, nerede oturuyorsun?" dediler. Rabbî, öğretmenim anlamına gelir. **39** İsa, "Gelin, görün" dedi. Gidip O'nun nerede oturduğunu gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. Saat dört sularydı. **40** Yahya'yı iştip İsa'nın ardından giden iki kişiden biri Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı. **41** Andreas önce kendi kardeşi Simun'u bularak ona, "Biz Mesih'i bulduk" dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir. **42** Andreas kardeşini İsa'ya götürdü. İsa ona baktı, "Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Kefas diye çağrılacaksın" dedi. Kefas, kaya anlamına gelir. **43** ertesi gün İsa, Celile'ye gitmeye karar verdi. Filipes'bulup ona, "Ardımdan gel" dedi. **44** Filipes da Andreas ile Petrus'un kenti olan Beysat'da dandı. **45** Filipes, Natanel'i bularak ona, "Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk" dedi. **46** Natanel Filipes'a, "Nasıra'dan iyi bir şey çökmeli mi?" diye sordu. Filipes, "Gel de gör" dedi. **47** İsa, Natanel'in kendisine doğru geldiğini görünce onun için, "İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsrail'i!" dedi. **48** Natanel, "Beni nereden tanıyorsun?" diye sordu. İsa, "Filipes çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm" yanıtını verdi. **49** Natanel, "Rabbî, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın!" dedi. **50** İsa ona dedi ki, "Seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi inanıyorsun? Bnlardan daha büyük şeyler göreceksin." **51** Sonra da, "Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı meleklerinin insanoğlu üzerinde yükselp indiklerini göreceksiniz" dedi.

2 Üçüncü gün Celile'nin Kana Köyü'nde bir düğün vardı. İsa'nın annesi de oradaydı. **2** İsa'yla öğrencileri de düğüne çağrılmışlardı. **3** Şarap tükenince annesi İsa'ya, "Şarapları kalmadı" dedi. **4** İsa, "Anne, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi" dedi. **5** Annesi hizmet edenlere, "Size ne derse onu yapın" dedi. **6** Yahudiler'in geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre alan altı taş küp vardi. **7** İsa hizmet edenlere, "Küpleri suyla doldurun" dedi. Küpler ağızlarına kadar doldurdular. **8** Sonra hizmet edenlere, "Şimdî biraz alıp şolen başkanına götürün" dedi. Onlar da götürdüler. **9** Şolen başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı. Bunun nereden geldiğini bilmiyordu, oysa suyu küpten alan hizmetkarları biliyorlardı. Şolen başkanı güveyi çağırıp, "Herkes önce iyi şarabı, çok içildikten sonra da kötüsünü sunar" dedi, "Ama sen iyi şarabı şimdî dek saklamışsin." **11** İsa bu ilk doğaüstü belirtisini Celile'nin Kana Köyü'nde gerçekleştirdi ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O'na iman ettiler. **12** Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kefarnahum'a gidip orada birkaç gün kaldılar. **13** Yahudiler'in Fisih Bayramı yakındı. İsa da Yeruşalim'e gitti. **14** Tapınağın avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada oturmuş para bozancıları gördü. **15** İpten bir kamçı yaparak hepsini koyunlar ve sığırlarla birlikte tapınaktan kovdu, para bozancıların paralarını döküp masalarını devirdi. **16** Güvercin satanlara, "Bunları buradan kaldırın, Babam'ın evini pazar yerine çevirmeyin!" dedi. **17** Öğrencileri, "Evin için gösterdiğim gayret beni iyiyip bitirecek" diye yazılmış olan sözü hatırladılar. **18**

Yahudi yetkililer İsa'ya, "Bunları yaptığına göre, bize nasıl bir belirti göstereceksin?" diye sordular. **19** İsa şu yanıt verdi: "Bu tapınağı yıklın, üç günde onu yeniden kuracağım." **20** Yahudi yetkililer, "Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?" dediler. **21** Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi. **22** İsa ölümden dirilince öğrencileri bu sözü söylediğini hatırladılar, Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği bu söze iman ettiler. **23** Fısih Bayramı'nda İsa'nın Yeruşalim'de bulunduğu sırada gerçekleştirdiği belirtileri gören birçokları O'nun adına iman ettiler. **24** Ama İsa bütün insanların yüreğini bildiği için onlara güvenmiyordu. **25** İnsan hakkında kimsenin O'na bir şey söylemesine gerek yoktu. Çünkü kendisi insanın içinden geçenleri biliyordu.

3 Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, "Rabbî, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisile olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz" dedi. **3** İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez." **4** Nikodim, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?" diye sordu. **5** İsa şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne gitmez. **6** Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. **7** Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma. **8** Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir." **9** Nikodim İsa'ya, "Bunlar nasıl olabilir?" diye sordu. **10** İsa ona şöyle yanıt verdi: "Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun? **11** Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. **12** Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyler söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyler söylediğimde nasıl inanacaksınız? **13** Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göge çıkmamıştır. **14** Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gereklidir. **15** Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun. (aiōnios g166) **16** "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, birebir Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbir mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. (aiōnios g166) **17** Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. **18** O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın birebir Oğlu'nun adına iman etmemiştir. **19** Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüdü. **20** Kötülük yapan herkes ışıkta nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye işiğa yaklaşmaz. **21** Ama gerçeği uygulayan kişi yaptılarını, Tanrı'ya dayanarak yaptığını göstermek için işiğa gelir." **22** Bundan sonra İsa'yla öğrencileri Yahudiye diyarına gittiler. İsa onlara birlikte orada bir süre kalarak vaftiz etti. **23** Yahya da Salih yakınındaki Aynon'da vaftiz ediyordu. Çünkü orada bol su vardı. İnsanlar gelip vaftiz oluyorlardı. **24** Yahya henüz hapse atılmamıştı. **25** O sıralarda Yahya'nın öğrencileriyle bir Yahudi arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı. **26** Öğrencileri Yahya'ya gelerek, "Rabbî" dediler,

"Şeria Irmağı'nın karşı yakasında birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin adam var ya, işte O vaftiz ediyor, herkes de O'na gidiyor." **27** Yahya şöyle yanıt verdi: "İnsan, kendisine gökten verilmekçe hiçbir şey alamaz. **28** Ben Mesih değilim, ama O'nun öncüsü olarak gönderdim" dediğime siz kendiniz tanıksınız. **29** Gelin kiminse, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir. İşte benim sevincim böylece tamamlandı. **30** O büyümeli, bense küçülmeliyim." **31** Yukarıdan gelen, herkesten üstünür. Dünyadan olan dünyaya aittir ve dünyadan söz eder. Gökten gelen ise, herkesten üstünür. **32** Ne görmüş ne işitmişse ona tanıklık eder, ama tanıklığını kimse kabul etmez. **33** O'nun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır. **34** Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruh'u ölçüyle vermez. **35** Baba Oğlu' sever; her şeyi O'na teslim etmiştir. **36** Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır. (aiōnios g166)

4 Ferisiler, İsa'nın Yahya'dan daha çok öğrenci edinip vaftiz ettiğini duydular –aslında İsa'nın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı– İsa bunu öğrenince Yahudiler'den ayrılp yine Celile'ye gitti. **4** Giderken Samiriye'den geçmesi gerekiyordu. **5** Böylece Samiriye'nin Sıhar denilen kentine geldi. Burası Yakup'un kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı. **6** Yakup'un kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturumuştu. Saat on iki sularydı. **7** Samiriye bir kadın su çekmeye geldi. İsa ona, "Bana su ver, içeyim" dedi. **8** İsa'nın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi. **9** Samiriye bir kadın, "Sen Yahudi'sin, bense Samiriye bir kadınınım" dedi, "Nasıl olur da benden su istersin?" Çünkü Yahudiler'in Samiriye'lere ilişkileri yoktur. **10** İsa kadına şu yanıt verdi: "Eğer sen Tanrı'nınarmağanını ve sana, 'Bana su ver, içeyim' diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi." **11** Kadın, "Efendim" dedi, "Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın? **12** Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davarları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha mı büyüğünsün?" **13** İsa şöyle yanıt verdi: "Bu sudan her içen yine susayacak. **14** Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak." (aiōnios g165, aiōnios g166) **15** Kadın, "Efendim" dedi, "Bu suyu bana ver. Böylece ne susayırım, ne de su çekmek için buraya kadar geleym." **16** İsa, "Git, kocanı çağır ve buraya gel" dedi. **17** Kadın, "Kocam yok" diye yanıtladı. İsa, "Kocam yok demekle doğruyu söyledin" dedi. **18** "Beş kocaya vardin. Şimdi birlikte yaşadığıın adam kocan değil. Doğruyu söyledin." **19** Kadın, "Efendim, anlıyorum, sen bir peygamberinsin" dedi. **20** "Atalarımız bu dağda tapındılar, ama sizler tapılması gereken yerin Yeruşalim'de olduğunu söylüyorsunuz." **21** İsa ona şöyle dedi: "Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda, ne de Yeruşalim'de tapınacaksınız! **22** Siz bilmediğinize taptıyorsunuz, biz bildiğimize taptıyorsunuz. Çünkü kurtuluş Yahudiler'dendir. **23** Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdiddir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor. **24** Tanrı

ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapımlıdırlar." 25 Kadın İsa'ya, "Mesih denilen meshedilmiş Olan'ın geleceğini biliyorum" dedi, "O gelince bize her şeyi bildirecek." 26 İsa, "Seninle konuşan ben, O'yum" dedi. 27 Bu sırada İsa'nın öğrencileri geldiler. O'nun bir kadınıyla konuşmasına şaşırlar. Bununla birlikte hiçbiri, "Ne istiyorsun?" ya da, "O kadına neden konuşuyorsun?" dedemi. 28 Sonra kadın su testisini bırakarak kente gitti ve halka söyleye dedi: "Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?" 30 Halk da kentten çıkış İsa'ya doğru gelmeye başladı. 31 Bu arada öğrencileri O'na, "Rabbî, yemek ye!" diye rica ediyorlardı. 32 Ama İsa, "Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var" dedi. 33 Öğrenciler birbirlerine, "Acaba biri O'na yiyecek mi getirdi?" diye sordular. 34 İsa, "Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır" dedi. 35 "Sizler, 'Ekinleri biçmeye daha dört ay var' demiyor musunuz? İşte, size söyleyorum, başınızı kaldırıp tarlalara bakın. Ekinler sararmış, biçilmeye hazır!" 36 Eken ve biçen birlikte sevinsinler diye, biçen kişi şimdiden ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar. (āionios g166) 37 'Biri eker, başkası biçer' sözü bu durumda doğrudur. 38 Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları emek verdiler, siz ise onların emeğinden yararlandınız." 39 O kentten birçok Samiriyeli, "Yaptığım her şeyi bana söyledi" diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa'ya iman etti. 40 Samiriyeliler O'na gelip yanlarında kalması için rica ettiler. O da orada iki gün kaldı. 41 O'nun sözü üzerine daha birçokları iman etti. 42 Bunlar kadına, "Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil" diyorlardı. "Kendimiz iştik, O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz." 43 Bu iki günden sonra İsa oradan ayrılip Celile'ye gitti. 44 İsa'nın kendisi, bir peygamberin kendi memleketinde saygı görmedigine tanıklık etmişti. 45 Celile'ye geldiği zaman Celileliler O'nu iyi karşıladılar. Çünkü onlar da bayram için gitmişler ve bayramda O'nun Yeruşalim'de yaptığı her şeyi görmüşlerdi. 46 İsa yine, suyu şaraba çevirdiği Celile'nin Kana Köyü'ne geldi. Orada saraya bağlı bir memur vardı. Oğlu Kefarnahum'da hastaydı. 47 Adam, İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye geldiğini işitince yanına gitti, evine gelip ölmek üzere olan oğlunu iyileştirmesi için O'na yalvardı. 48 İsa adama, "Sizler belirtiler ve harikalardan görmedikçe iman etmeyeceksiniz" dedi. 49 Saray memuru İsa'ya, "Efendim, çocuğum ölmenden yetiş" dedi. 50 İsa, "Git, oğlun yaşayacak" dedi. Adam, İsa'nın söylediği söze iman ederek gitti. 51 Daha yoldayken köleleri onu karşılayıp oğlunun yaşadığını bildirdiler. 52 Adam onlara, oğlunun iyileşmeye başladığı saatı sordu. "Dün öğle üstü saat birde ateşi düştü" dediler. 53 Baba bunun, İsa'nın, "Oğlun yaşayacak" dediği saat olduğunu anladı. Kendisi ve bütün ev halkı iman etti. 54 İsa, bu ikinci belirtiyi de Yahudiye'den Celile'ye döndükten sonra gerçekleştirdi.

5 İsa bundan sonra Yahudilerin bir bayramı nedeniyle Yeruşalim'e gitti. 2 Yeruşalim'de Koyun Kapısı yanında, İbranice'de Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardır. 3 Bu eyvanların altında kör, kötürum, felçi hastalardan bir kalabalık yatarı. 5 Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı. 6 İsa hasta yatan bu adamı görünce ve uzun zamandır bu

durumda olduğunu anlayınca, "İyi olmak ister misin?" diye sordu. 7 Hasta şöyle yanıt verdi: "Efendim, su çalkandığı zaman beni havuza indirecek kimsem yok, tam gireceğim an benden önce başkası giriyor." 8 İsa ona, "Kalk, şilteni topla ve yürü" dedi. 9 Adam o anda iyileşti. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı. O gün Şabat Günüydü. 10 Bu yüzden Yahudi yetkililere iyileşen adam, "Bugün Şabat Günü" dediler, "Şilteni toplaman yasaktır." 11 Ama adam onlara şöyle yanıt verdi: "Beni iyileştiren kişi bana, 'Şilteni topla ve yürü' dedi." 12 "Sana, 'Şilteni topla ve yürü' diyen adam kim?" diye sordular. 13 Iyileşen adam ise O'nun kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa da çekiliş gitmişti. 14 İsa daha sonra adamı tapınakta buldu. "Bak, iyi oldun. Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin" dedi. 15 Adam gidip Yahudi yetkililere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu bildirdi. 16 Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsa'ya zulmetmeye başladılar. 17 Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: "Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum." 18 İşte bu nedenle Yahudi yetkililere O'nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'ya eşit kilmiştir. 19 İsa Yahudi yetkililere şöyle karşılık verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar. 20 Çünkü Baba Oğulu sever ve yaptıklarının hepsini O'na gösterir. Şaşasınız diye O'na bunlardan daha büyük işler de gösterecektir. 21 Baba nasıl ölüleri dirilip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dileğdi ki kimselere yaşam verir. 22 Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir. 23 Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandırıldığı gibi Oğul'u onurlandırsın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz. 24 "Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü iştip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir. (āionios g166) 25 Size doğrusunu söyleyeyim, ölümlerin Tanrı Oğlu'nun sesini iştecekleri ve iştenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile. 26 Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğunu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi. 27 O'na yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur. 28 Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin O'nun sesini iştecekleri saat geliyor, 29 Ve onlar mezarlarından çıkaracaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülik yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler." 30 "Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve benim yargı adıldır. Çünkü amacım kendi istedığımı değil, beni gönderenin istediğini yapmaktır. 31 Eğer kendim için ben tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz. 32 Ama benim için tanıklık eden başka biri vardır. O'nun benim için ettiği tanıklığın geçerli olduğunu biliyorum. 33 Siz Yahya'ya adamlar gönderderiz, o da gerçeğe tanıklık etti. 34 İnsanın tanıklığını kabul ettiğim için değil, kurtulmanız için bunları söyleyorum. 35 Yahya, yanın ve ışık saçan bir çırayı. Sizler onun işliğinde bir süre için coşmak istediniz. 36 Ama benim, Yahya'nınkinden daha büyük bir tanıklığım var. Tamamlamam için Baba'nın bana verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Baba'nın gönderdiğine tanıklık ediyor. 37 Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne O'nun sesini işittiniz, ne de suretini gördünüz. 38 O'nun sözü sizde yaşamıyor. Çünkü

O'nun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz. **39** Kutsal Yazilar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılder! (aiōnios g166) **40** Öyleken siz, yaşama kavuşturmak için bana gelmek istemiyorsunuz. **41** "İnsanlardan övgü kabul etmiyorum. **42** Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur. **43** Ben Babam'ın adına geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka birisi kendi adına gelirse, onu kabul edeceksiniz. **44** Birbirinden övgüler kabul ediyor, ama tek olan Tanrı'nın övgüsünü kazanmaya çalışmıyorum. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz? **45** Baba'nın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağıladıınız Musa'dır. **46** Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkında yazmıştır. **47** Ama onun yazılmasına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?"

6 Bundan sonra İsa, Celile –Taberiye– Gölün karşı yakasına geçti. **2** Ardından büyük bir kalabalık giidiyordu. Çünkü hastalar üzerinde yaptığı mucizeleri görmüşlerdi. **3** İsa dağa çıkip orada öğrencileriley birlikte oturdu. **4** Yahudiler'in Fisih Bayramı yakındı. **5** İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filippus'a, "Bunları doyurmak için nereden ekmek alalım?" diye sordu. **6** Bu sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu. **7** Filippus O'na şu yanıt verdi: "Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez." **8** Öğrencilerinden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas, İsa'ya dedi ki, "Burada beş arpa ekmeğe iki baliği olan bir çocuk var. Ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?" **10** İsa, "Halkı yere oturtun" dedi. Orası çayırlıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı. **11** İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri kadar verdi. **12** Herkes doyunca İsa öğrencilerine, "Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın" dedi. **13** Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular. **14** Halk, İsa'nın yaptığı mucizeyi görünce, "Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur" dedi. **15** İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götüreceklerini bildiğinden tek başına yine dağa çekildi. **16** Akşam olunca öğrencileri göle indiler. **17** Bir tekneye binerek gölün karşı yakasındaki Kefarnahum'a doğru yol aldılar. Karanlık basmış, İsa henüz yanlarına gelmemiştir. **18** Güçlü bir rüzgar estiğinden göl kabarmaya başladı. **19** Öğrenciler beş kilometre kadar kürek çektiğten sonra, İsa'nın gölün üstünde yürüerek tekneye yaklaşlığını görünce korktular. **20** Ama İsa, "Korkmayın, benim!" dedi. **21** Bunun üzerine Onu tekneye almak istediler. O anda tekne gidecekleri kıyıya ulaştı. **22** Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece bir tek tekne bulduğunu, İsa'nın kendi öğrencileriley birlikte bu tekneye binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı. **23** Rabbin şükretmesinden sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiye'den başka teknelere geldi. **24** Halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce teknelere binerek Kefarnahum'a, İsa'yı aramaya gitti. **25** O'nun gölün karşı yakasında buldukları zaman, "Rabbî, buraya ne zaman geldin?" diye sordular. **26** İsa şöyle yanıt verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim,

doğuüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyp doyduğunuz için beni ariyorsunuz. **27** Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size insanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir." (aiōnios g166) **28** Onlar da şunu sordular: "Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?" **29** İsa, "Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir" diye yanıt verdi. **30** Bunun üzerine, "Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?" dediler. **31** "Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.'" **32** İsa onlara dedi ki, "Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir. **33** Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir." **34** Onlar da, "Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!" dediler. **35** İsa, "Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz" dedi. **36** "Ama ben size dedim ki, 'Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.' **37** Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam. **38** Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim. **39** Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yiitmemem, son gün hepsini diriltmemdir. **40** Çünkü Babam'ın isteği, Oğul'u görmen ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşturmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim." (aiōnios g166) **41** "Gökten inmiş olan ekmek Ben'im" dediği için Yahudiler O'na karşı söylemeye başladılar. **42** "Yusuf oğlu İsa değil mi bu?" diyorlardı. "Annesinde, babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, 'Gökten indim' diyor?" **43** İsa, "Aranızda söylenmeyin" dedi. **44** "Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilteceğim. **45** Peygamberlerin yazdığı gibi, 'Tanrı onların hepsine kendi yollarını öğreticektir.' Baba'yı işten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir. **46** Bu, bir kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Baba'yı sadece Tanrı'dan gelen görmüştür. **47** Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır. (aiōnios g166) **48** Yaşam ekmeği Ben'im. **49** Atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler. **50** Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyen ölmeyecek. **51** Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir." (aiōnios g165) **52** Bunun üzerine Yahudiler, "Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?" diyerek birbirleriyle çekişmeye başladılar. **53** İsa onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, insanoğlu'nun bedenini yiyp kanını içemedikçe, sizde yaşam olmaz. **54** Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim. (aiōnios g166) **55** Çünkü bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir. **56** Bedenimi yiyp kanımı içen bende yaşar, ben de onda. **57** Yaşayan Baba beni gönderdiği ve ben Baba'nın aracılığıyla yaşadığım gibi, bedenimi yiyen de benim aracılığıyla yaşayacak. **58** İşte gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın yedikleri man gibi değildir. Atalarınız öldüler. Oysa bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar." (aiōnios g165) **59** İsa bu sözleri Kefarnahum'da havrada öğretirken söyledi. **60** Öğrencilerinin birçoğu bunu işitince, "Bu söz çok çetin, kim kabul edebilir?"

dediler. 61 Öğrencilerinin buna karşı söylediğini anlayan İsa, "Bu sizi şaşırtıyor mu?" dedi. 62 "Ya İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...? 63 Yaşam veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır. 64 Yine de aranızda iman etmeyenler var." İsa iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek kişinin kim olduğunu baştan beri biliyordu. 65 "Sızlere, 'Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez' dememin nedeni budur" dedi. 66 Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık O'nunla dolaşmaz oldular. 67 İsa o zaman Onikiler'e, "Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?" diye sordu. 68 Simun Petrus şu yanıt verdi: "Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. (aiōnios g166) 69 İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın." 70 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Siz Onikiler'i seçen ben değil miyim? Buna karşın içinden biri iblistir." 71 Simun İskario'ut oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü Yahuda Onikiler'den biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.

7 Bundan sonra İsa Celile'de dolaşmaya başladı. Yahudi yetkililer O'nu öldürmeye amaçladıkları için Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu. 2 Yahudiler'in Çardak Bayramı yaklaşmıştı. 3 Bu nedenle İsa'nın kardeşleri O'na, "Buradan ayrıl, Yahudiye'ye git" dediler, "Öğrencilerin de yaptığı işleri görsünler. 4 Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen bir kimse yaptıklarını gizlemez. Mademki bu şeyleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster!" 5 Kardeşleri bile O'na iman etmiyorlardı. 6 İsa onlara, "Benim zamanım daha gelmedi" dedi, "Oysa sizin için zaman hep uygundur. 7 Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü yaptıklarının kötü olduğuna tanıklık ediyorum. 8 Siz bu bayramı kutlamaya gidin. Ben şimdilik gitmeyeceğim. Çünkü benim zamanım daha dolmadı." 9 İsa bu sözleri söyleyip Celile'de kaldı. 10 Ne var ki, kardeşleri bayramı kutlamaya gidince, kendisi de gitti. Ancak açıktan açığa değil, gizlice gitti. 11 Yahudi yetkililer O'nu bayram sırasında arıyor, "O nerede?" diye soruyorlardı. 12 Kalabalık arasında O'nunla ilgili bir sürü laf fıstıldanıyordu. Bazıları, "İyi adamdır", bazıları da, "Hayır, tam tersine, halkı sapırıyor" diyorlardı. 13 Bununla birlikte yetkililerden korktukları için, hiç kimse O'ndan açıkça söz etmiyordu. 14 Bayramın yarısı geçmişti. İsa tapınağa gidip öğretmeye başladı. 15 Yahudiler şaşırıldılar. "Bu adam hiç öğrenim görmediği halde, nasıl bu kadar bilgili olabilir?" dediler. 16 İsa onlara, "Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir" diye karşılık verdi. 17 "Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı'dan mi olduğunu, yoksa kendiliğinden mi konuştugumu bileyeciktir. 18 Kendiliğinden konuşan kendini yüceltmek ister, ama kendisini gönderen yüceltmek isteyen doğrudur ve O'nda haksızlık yoktur. 19 Musa size Kutsal Yasa'yı vermedi mi? Yine de hicbiriniz Yasa'yı yerine getirmiyor. Neden beni öldürmek istiyorsunuz?" 20 Kalabalık, "Cin çarpmış seni!" dedi. "Seni öldürmek isteyen kim?" 21 İsa, "Ben bir mucize yaptım, hepiniz şaşkına döndünüz" diye yanıt verdi. 22 "Musa size sünneti buyurduğu için –aslında bu, Musa'dan değil, atalarınızdan kalmadır– Şabat Günü birini sünnet edersiniz. 23 Musa'nın Yasası bozulmasın diye Şabat Günü biri sünnet ediliyor da,

Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdim diye bana neden kıziyorsunuz? 24 Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun." 25 Yeruşalımlıların bazıları, "Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?" diyorlardı. 26 "Bakin, açıkça konuşuyor, O'n'a bir şey demiyorlar. Yoksa önderler O'nun Mesih olduğunu gerçekten kabul ettiler mi? 27 Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiği zaman O'nun nereden geldiğini kimse bilmeyecek." 28 O sıradı tapınakta öğreten İsa yüksek sesle şöyle dedi: "Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden olduğumu biliyorsunuz! Ben kendiliğimden gelmedim. Beni gönderen gerçektir. O'nu siz tanıtmıyorsunuz. 29 Ben O'nu tanırım. Çünkü ben O'ndanım, beni O gönderdi." 30 Bunun üzerine O'nu yakalamak istediler, ama kimse O'na el sürmedi. Çünkü O'nun saati henüz gelmemiştir. 31 Halktan birçok kişi ise O'na iman etti. "Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha mı çok mucize yapacak?" diyorlardı. 32 Ferisiler halkın İsa hakkında böyle fısıldaştığını duydular. Başkâhinler ve Ferisiler O'nu yakalamak için görevliler gönderdiler. 33 İsa, "Kısa bir süre daha sizinleyim" dedi, "Sonra beni gönderene gideceğim. 34 Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğu yere siz gelemezsiniz." 35 Bunun üzerine Yahudiler birbirlerine, "Bu adam nereye gidecek de biz O'nu bulamayacağız?" dediler. "Yoksa Grekler arasında dağılmış olanlara gidip Grekler'e mi öğretecek?" 36 'Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğu yere siz gelemezsiniz' diyor. Ne demek istiyor?" 37 Bayramın son ve en önemli günü İsa ayaga kalktı, yüksek sesle şöyle dedi: "Bir kimse susamışsa bana gelsin, işin. 38 Kutsal Yazı'da dendiği gibi, bana iman edenin 'çinden diri su irmakları akacaktır.'" 39 Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu. Ruh henüz verilmemişti. Çünkü İsa henüz yüceltilmemiştir. 40 Halktan bazıları bu sözleri işitince, "Gerçekten beklediğimiz peygamber budur" dediler. 41 Bazıları da, "Bu Mesih'tir" diyorlardı. Başkaları ise, "Olamaz! Mesih Celile'den mi gelecek?" dediler. 42 "Kutsal Yazı'da, 'Mesih, Davut'un soyundan, Davut'un yaşadığı Beytlehem Kenti'nden gelecek' denmemişi midir?" 43 Böylece İsa'dan dolayı halk arasında ayrılık doğdu. 44 Bazıları O'nu yakalamak istedilerse de, kimse O'na el sürmedi. 45 Görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, "Niçin O'nu getirmediniz?" diye sordular. 46 Görevliler, "Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır" karşılığını verdiler. 47 Ferisiler, "Yoksa siz de mi aldandiniz?" dediler. 48 "Önderlerden ya da Ferisiler'den O'na iman eden oldu mu hiç?" 49 Kutsal Yasa'yı bilmeyen bu halk lanetlidir." 50 içlerinden biri, daha önce İsa'ya gelen Nikodim, onlara şöyle dedi: "Yasamıza göre, bir adamı dinlemeden, ne yaptığıni öğrenmeden onu yargılamak doğru mu?" 52 Ona, "Yoksa sen de mi Celile'densin?" diye karşılık verdiler. "Araştır, bak, Celile'den peygamber çıkmaz." 53 Bundan sonra herkes evine gitti.

8 İsa ise Zeytin Dağı'na gitti. 2 Ertesi sabah erkenden yine tapınağa döndü. Büttün halk O'nun yanına geliyordu. O da oturup onlara öğretmeye başladı. 3 Din bilginleri ve Ferisiler, zina ederken yakalanan bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak İsa'ya, "Öğretmen, bu kadın tam zina ederken

yakalandı" dediler. 5 "Musa, Yasa'da bize böyle kadınların taşlanması buyurdu, sen ne dersin?" 6 Bunları İsa'yı denemek amacıyla söyleyörlardı; O'nun suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı. İsa eğilmiş, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu. 7 Durmadan aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu ve, "İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsın!" dedi. 8 Sonra yine eğildi, toprağa yazmaya başladı. 9 Bunu işittiğleri zaman, başta yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsa'yı yalnız bırakıtlar. Kadın ise orta yerde duruyordu. 10 İsa doğrulup ona, "Kadın, nerede onlar? Hiçbirini seni yargılamadı mı?" diye sordu. 11 Kadın, "Hiçbirini, Efendim" dedi. İsa, "Ben de seni yargılamıyorum" dedi. "Git, artık bundan sonra günah işleme!" 12 İsa yine halka seslenip şöyle dedi: "Ben dünyanın işiğiyim. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yüremez, yaşam işığına sahip olur." 13 Ferisiler, "Sen kendin için tanıklık ediyorsun, tanıklığın geçerli değil" dediler. 14 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Kendim için tanıklık etsem bile tanıklığım geçerlidir. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi biliyorum. Oysa siz nereden geldiğimi, nereye gideceğimi bilmeyorsunuz. 15 Siz insan gözüyle yargılyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam. 16 Yargılasam bile benim yargımı doğrudur. Çünkü ben yalnız değilim, ben ve beni gönderen Baba, birlikte yargılarız. 17 Yasanzıda da, 'iki kişinin tanıklığı geçerlidir' diye yazılmıştır. 18 Kendim için tanıklık eden bir ben varım, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor." 19 O zaman O'na, "Baban nerede?" diye sordular. İsa şu karşılığı verdi: "Siz ne beni tanırsınız, ne de Babam'ı. Beni tanısaydıniz, Babam'ı da tanırdınız." 20 İsa bu sözleri tapınakta öğretirken, bağıt toplanan yerde söyledi. Kimse O'nu yakalamadı. Çünkü saatı henüz gelmemiştir. 21 İsa yine onlara, "Ben gidiyorum. Beni arayacaksınız ve günahınızın içinde öleceksiniz. Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz" dedi. 22 Yahudi yetkililer, "Yoksa kendini mi öldürdü?" dediler. "Çünkü, 'Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz' diyor." 23 İsa onlara, "Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım" dedi. "Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim. 24 İşte bu nedenle size, 'Günahlarınızın içinde öleceksiniz' dedim. Benim O olduğunu iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz." 25 O'na, "Sen kimsin?" diye sordular. İsa, "Başlangıçtan beri size ne söyledimse, O'yum" dedi. 26 "Sizin ilgili söyleyecek ve sizleri yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçekdir. Ben O'ndan işittiğimi dünyaya bildiriyorum." 27 İsa'nın kendilerine Baba'dan söz ettigini anlamadılar. 28 Bu nedenle İsa şöyle dedi: "İnsanoğlu'nu yukarı kaldırıldığınız zaman benim O olduğunu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama tipki Baba'nın bana öğrettiği gibi konuşduğumu anlayacaksınız. 29 Beni gönderen benimledir, O beni yalnız bırakmadı. Çünkü ben her zaman O'nu hoşnut edeni yaparım." 30 Bu sözler üzerine birçokları O'na iman etti. 31 İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e, "Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçekçi bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacek" dedi. 33 "Biz İbrahim'in soyundanız" diye karşılık verdiler, "Hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da sen, 'Özgür olacaksınız' diyorsun?" 34 İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir" dedi. 35 "Köle ev halkın sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir. (aīn g165) 36 Bunun için, Oğul sizi özgür

kılarsa, gerçekten özgür olursunuz. 37 İbrahim'in soyundan olduğunuzu biliyorum. Yine de beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü yürüginizde sözüme yer vermeyorsunuz. 38 Ben Babam'ın yanında gördüklerimi söyleyorum, siz de babanızdan işittiğinizi yapıyorsunuz." 39 "Bizim babamız İbrahim'dir" diye karşılık verdiler. İsa, "İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in yaptıklarını yapardınız" dedi. 40 "Ama şimdî beni –Tanrı'dan işittiği gerçeği sizlere bildireni– öldürmek istiyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı. 41 Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz." "Biz zinadan doğmadık. Bir tek Babamız var, o da Tanrı'dır" dediler. 42 İsa, "Tanrı Babanız olsayı, beni severdiniz" dedi. "Çünkü ben Tanrı'dan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi. 43 Söylediklerimi neden anlayamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da ondan. 44 Siz babanız iblis'tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katıldı. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır. Çünkü o yalancıdır ve yalanınbabasıdır. 45 Ama ben gerçeği söyleyorum. İşte bunun için bana iman etmiyorsunuz. 46 Hangınız bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Gerçeği söyleyorsam, niçin bana iman etmiyorsunuz? 47 Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini dinler. İşte siz Tanrı'dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz." 48 Yahudiler O'na şu karşılığı verdiler: "Sen, cin çarpmış bir Samiriyyeli'sin' demekte haklı değil miyiz?" 49 İsa, "Beni cin çarpmadı" dedi. "Ben Babam'ı onurlandırıyorum, ama siz beni aşağılıyorsunuz. 50 Ben kendimi yükseltmek istemiyorum, ama bunu isteyen ve yargılayan biri vardır. 51 Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla görmeyecektir." (aīn g165) 52 Yahudiler, "Seni cin çarptığını şimdî anlıyoruz" dediler. "İbrahim öldü, peygamberler de öldü. Oysa sen, 'Bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla tatmayacaktır' diyorsun. (aīn g165) 53 Yoksa sen babamız İbrahim'den üstün müsün? O öldü, peygamberler de öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?" 54 İsa şu karşılığı verdi: "Eğer ben kendimi yükseltsem, yüceliğim hıçtır. Beni yücelten, 'Tanrı'mız' diye çağrırdığınız Babam'dır. 55 Siz O'nu tanıtmıyorsunuz, ama ben tanıyorum. O'nu tanımadığımı söylesem, sizin gibi yalancı olurum. Ama ben O'nu tanıyor ve sözüne uyuyorum. 56 Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi." 57 Yahudiler, "Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahim'i de mi gördün?" dediler. 58 İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım" dedi. 59 O zaman İsa'yı taşlamak için yerden taş aldılar, ama O gizlenip tapınaktan çıktı.

9 İsa yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü. 2 Öğrencileri İsa'ya, "Rabbî, kim günah işledi de bu adam kör oldu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?" diye sordular. 3 İsa şu yanıtını verdi: "Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi. Tanrı'nın işleri onun yaşamında görülsün diye kör oldu. 4 Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse çalışmaz. 5 Dünyada olduğum sürece dünyanın işiği Ben'im." 6 Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü, tükürküle çamur yaptı ve çamuru adamın gözlerine sürdü. 7 Adama, "Git, Şiloah Havuzu'nda yıkın" dedi. Şiloah, gönderilmiş anlamına gelir. Adam gitip yıkandı, gözleri açılmış

olarak döndü. 8 Komşuları ve onu daha önce dilenirken görenler, "Oturup dilenen adam değil mi bu?" dediler. 9 Kimi, "Evet, odur" dedi, kimi de "Hayır, ama ona benzıyor" dedi. Kendisi ise, "Ben oyum" dedi. 10 "Öyleyse, gözlerin nasıl açıldı?" diye sordular. 11 O da şöyle yanıt verdi: "İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdürdü ve bana, 'Şiloah'a git, yıkam' dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı." 12 Ona, "Nerede O?" diye sordular. "Bilmiyorum" dedi. 13 Eskiden kör olan adamı Ferisiler'in yanına götürdüler. 14 İsa'nın çamur yapıp adamın gözlerini açtığı gün Şabat Günüydü. 15 Bu nedenle Ferisiler de adama gözlerinin nasıl açıldığını sordular. O da, "İsa gözlerime çamur sürdürdü, yıkandım ve şimdi görüyorum" dedi. 16 Bunun üzerine Ferisiler'in bazları, "Bu adam Tanrı'dan değildir" dediler. "Çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor." Ama başkaları, "Günahkâr bir adam nasıl bu tür belirtiler gerçekleştirebilir?" dediler. Böylece aralarında ayrılık doğdu. 17 Eskiden kör olan adama yine sordular: "Senin gözlerini açtığına göre, O'nun hakkında sen ne diyorsun?" Adam, "O bir peygamberdir" dedi. 18 Yahudi yetkililer, gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırmadan onun daha önce kör olduğunu ve gözlerinin açıldığına inanmadılar. 19 Onlara, "Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, şimdi nasıl görüyor?" diye sordular. 20 Adamın annesiyle babası şu karşılığı verdiler: "Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz. 21 Ama şimdi nasıl gördüğünü, gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz, ona sorun. Ergin yaşıdadır, kendisi için kendisi konuşsun." 22 Yahudi yetkililerden korkutukları için böyle konuştular. Çünkü yetkililer, İsa'nın Mesih olduğunu açıkça söyleyenin havra dışı etmek için aralarında sözbirliği etmişlerdi. 23 Bundan dolayı adamın annesiyle babası, "Ergin yaşıdadır, ona sorun" dediler. 24 Eskiden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, "Tanrı hakkı için doğruyu söyle" dediler, "Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz." 25 O da şöyle yanıt verdi: "O'nun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, körдüm, şimdi görüyorum." 26 O zaman ona, "Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?" dediler. 27 Onlara, "Size demin söylediğim, ama dinlemediğiniz" dedi. "Niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O'nun öğrencileri olsam niyetindesiniz?" 28 Adama sòverek, "O'nun öğrencisi sensin!" dediler. "Biz Musa'ının öğrencileriyiz. 29 Tanrı'nın Musa'yla konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adamin nereden geldiğini bilmiyoruz." 30 Adam onlara şu karşılığı verdi: "Şaşılacak şey! O'nun nereden geldiğini bilmiyorsunuz, ama gözlerimi O açtı. 31 Tanrı'nın, günahkârları dinlemediğini biliriz. Ama Tanrı, kendisine tapan ve isteğini yerine getiren kişiyi dinler. 32 Dünya var olalı, bir kimseyin doğuştan kör olan bîrinin gözlerini açtığı duyulmamıştır. (aiōn g165) 33 Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı." 34 Onlar buna karşılık, "Tamamen günah içinde doğduñ, sen mi bize ders vereceksin?" diyerek onu dışarı attılar. 35 İsa adami kovduklarını duyuñ. Onu bularak, "Sen İnsanoğlu'na iman ediyor musun?" diye sordu. 36 Adam şu yanıt verdi: "Efendim, O kimdir? Söyledi kendisine iman edeyim." 37 İsa, "O'nu gördün. Şimdi seninle konuşan O'dur" dedi. 38 Adam, "Rab, iman ediyorum!" diyerek İsa'ya tapındı. 39 İsa, "Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim" dedi. 40 O'nun yanında bulunan bazı Ferisiler bu sözleri işitince, "Yoksa biz

de mi körüz?" diye sordular. 41 İsa, "Kör olsayınız günahınız olmazdı" dedi, "Ama şimdî, 'Görüyoruz' dediğiniz için günahınız duruyor."

10 "Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağısına kapıdan girmeyip başka yoldan giren kişi hırsız ve hayduttur. 2 Kapıdan giren ise koyunların çobanıdır. 3 Kapıyi bekleyen ona kapıyı açar. Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı götürür. 4 Kendi koyunlarının hepsini dışarı çıkarınca önlereinden gider, koyunlar da onu izler. Çünkü onun sesini tanırlar. 5 Bir yabancının peşinden gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıların sesini tanıtmazlar." 6 İsa onlara bu örneği anlattıysa da, ne demek istediğiini anlamadılar. 7 Bunun için İsa yine, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Ben koyunların kapsayıyım. 8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi. 9 Kapı Ben'im. Bir kimse benim aracılığıyla içeri girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur. 10 Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim. 11 Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir. 12 Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları kapar ve dağıtır. 13 Adam kaçar. Çünkü ücretlidir ve koyunlar için kaygı duymaz. 14 Ben iyi çobanım. Benimkileri tanırım. Baba beni tanıdığı, ben de Baba'yı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanır. Ben koyunlarımın uğruna canımı veririm. 16 Bu ağilden olmayan başka koyunlarım var. Onları da getirmiyim. Benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak. 17 Canımı, tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever. 18 Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım." 19 Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu. 20 Birçoğu, "Onu cin çarpmış, delidir. Niçin O'nu dinliyorsunuz?" diyordu. 21 Başkaları ise, "Bunlar, cin çarpmış bir adamin sözleri değil" dediler. "Cin, körlerin gözlerini açabilir mi?" 22 O sırada Yeruşalim'de Tapınağın Açılışını Anma Bayramı kutlanıyordu. Mevsim kuştu. 23 İsa tapınağın avlusunda, Süleyman'ın Eyvanı'nda yürüyordu. 24 Yahudi yetkililer O'nun çevresini sararak, "Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksan?" dediler. "Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle." 25 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Size söylediğim, ama iman etmiyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor. 26 Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımından değilsiniz. 27 Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler. 28 Onlara sonsuz yaşam veririm, asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Onları bana veren Babam her şeyden üstünür. Onları Baba'nın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez. 30 Ben ve Baba biriz." 31 Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yerden yine taş aldılar. 32 İsa onlara, "Size Baba'dan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim" dedi. "Bu işlerden hangisi için beni taşılıyorsunuz?" 33 Söyledi yanıt verdiler: "Seni iyi işlerden ötürü değil, küfrettigin için taşılıyoruz. İnsan olduğunu halde Tanrı olduğunu ileri sürüyorsun." 34 İsa şu karşılığı verdi: "Yasanızda,

'Siz ilahılarınızın, dedim' diye yazılı değil mi? 35 Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez. 36 Baba beni kendine ayırip dünyaya gönderdi. Öyleyse 'Tanrı'nın Oğlu'yum' dedığım için bana nasıl 'Küfrediyorsun' dersiniz? 37 Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorum, bana iman etmeyin. 38 Ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin. Öyle ki, Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilesiniz ve anlaysınız." 39 O'nun yine yakalamaya çalışıtlarsa da, ellerinden sıyrılıp kurtuldu. 40 Tekrar Şeria Irmağı'nın karşı yakasına, Yahya'nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı. 41 Birçokları, "Yahya hiç mucize yapmadı, ama bu adam için söylediklerinin hepsi doğru çıktı" diyerek İsa'ya geldiler. 42 Ve orada birçokları O'na iman etti.

11 Meryem ile kızkardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar adında bir adam hastalanmıştı. 2 Meryem, Rab'be güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla O'nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem'in kardeşiyydi. 3 İki kızkardeş İsa'ya, "Rab, sevdiğim kişi hasta" diye haber gönderdiler. 4 İsa bunu işittince, "Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı'nın yüceligine, Tanrı Oğlu'nun yükseltilmesine hizmet edecek" dedi. 5 İsa Marta'yı, kızkardeşini ve Lazarı severdi. 6 Bu nedenle, Lazar'ın hasta olduğunu duyuncu bulunduğu yerde iki gün daha kaldıkten sonra öğrencilere, "Yahudiye'ye dönelim" dedi. 8 Öğrenciler, "Rabb'i" dediler, "Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?" 9 İsa şu karşılığı verdi: "Günün on iki saat yok mu? Gündüz yürüyen sendemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. 10 Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur." 11 Bu sözleri söyledikten sonra, "Dostumuz Lazar uyudu" diye ekledi, "Onu uyandırmaya gidiyorum." 12 Öğrenciler, "Ya Rab" dediler, "Uyuduya iyileşecektir." 13 İsa Lazar'ın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz ettigiini sanmışlardı. 14 Bunun üzerine İsa açıkça, "Lazar öldü" dedi. 15 "İman edesiniz diye, orada bulunmadığımı sizin için seviniyorum. Şimdi onun yanına gidelim." 16 "İkiz" diye anılan Tomas öbür öğrencilere, "Biz de gidelim, O'nunla birlikte ölelim!" dedi. 17 İsa Beytanya'ya yaklaştıca Lazar'ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi. 18 Beytanya, Yeruşalim'e on beş ok atımı kadar uzaklıktaydı. 19 Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Marta'yla Meryem'i avutmaya gelmişti. 20 Marta İsa'nın geldiğini duyuncu O'nun karşılaşmaya çıktı, Meryem ise evde kaldı. 21 Marta İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada olsaydım, kardeşim ölmezdi. 22 Şimdi bile, Tanrı'dan ne dilersen Tanrı'nın onu sana sana vereceğini biliyorum." 23 İsa, "Kardeşin dirilecektir" dedi. 24 Marta, "Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum" dedi. 25 İsa ona, "Diriliş ve yaşam Ben'im" dedi. "Bana iman eden kişi olse de yaşayacaktır. 26 Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?" (aiðn g165) 27 Marta, "Evet, ya Rab" dedi. "Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim." 28 Bunu söyledikten sonra gidip kızkardeşi Meryem'i gizlice çağrıldı. "Öğretmen burada, seni çağırıyor" dedi. 29 Meryem bunu işittince hemen kalkıp İsa'nın yanına gitti. 30 İsa henüz köye varmamıştı, hâlâ Marta'nın kendisini karşıladığı yerdeydi. 31 Meryem'le birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini

sanarak onu izlediler. 32 Meryem İsa'nın bulunduğu yere vardi. O'nun görünce ayaklarına kapanarak, "Ya Rab" dedi, "Burada olsaydım, kardeşim ölmezdi." 33 Meryem'in ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını gören İsa'nın içini üzün kapladı, yüreği sızladı. 34 "Onu nereye koydunuz?" diye sordu. O'na, "Ya Rab, gel gör" dediler. 35 İsa ağladı. 36 Yahudiler, "Bakin, onu ne kadar seviyormuş!" dediler. 37 Ama içlerinden bazıları, "Körün gözlerini açan bu kişi, Lazar'ın ölümünü de önlüyor muymi?" dediler. 38 İsa yine derinden üzünlenderek mezara vardi. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş duruyordu. 39 İsa, "Taşı çekin!" dedi. Ölenin kızkardeşi Marta, "Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu" dedi. 40 İsa ona, "Ben sana, 'İman edersen Tanrı'nın yüceligini göreceksin' demedim mi?" dedi. 41 Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: "Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. 42 Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim." 43 Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, "Lazar, dışarı çık!" diye bağırdı. 44 Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, "Onu çözün, bırakın gitsin" dedi. 45 O zaman, Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören Yahudiler'in birçoğu İsa'ya iman etti. 46 Ama içlerinden bazıları Ferisiler'e giderek İsa'nın yaptıklarını onlara bildirdiler. 47 Bunun üzerine başkâhînler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u toplayıp dediler ki, "Ne yapacağız? Bu adam birçok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor. 48 Böyle devam etmesine izin verirsek, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldırıracaklar." 49 İçlerinden biri, o yıl başkâhîn olan Kayafa, "Hiçbir şey bilmiyorsunuz" dedi. 50 "Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ömesi sizin için daha uygun. Bunu anlımiyor musunuz?" 51 Bunu kendiliğinden söyleyordu. O yılın başkâhînî olarak İsa'nın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de olsağının ilişkîn peygamberlikle bulunuyordu. 53 Böylece o günden itibaren İsa'yı öldürmek için düzen kurmaya başladilar. 54 Bu yüzden İsa Artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriley birlikte orada kaldı. 55 Yahudilerin Fisih Bayramı yakındı. Taşradakilerin birçoğu bayramdan önce arınmak için Yeruşalim'e gitti. 56 Orada İsa'yı arayıp durdular. Tapınaktayken birbirlerine, "Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?" diye soruyorlardı. 57 Başkâhînlerle Ferisiler O'nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardır.

12 İsa, Fisih Bayramı'ndan altı gün önce, ölümünden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi. 2 Orada kendisi için bir ziynet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. İsa'yla birlikte sofra oturularından biri de Lazar'dı. 3 Meryem, çok değerli saf hintsümülü yağından yarım litre kadar getirerek İsa'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yanın güzel kokusuyla doldu. 4 Ama öğrencilerinden biri, İsa'ya sonradan ihanet eden Yahuda İskariot, "Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?" dedi. 6 Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söyleyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve kutuya konulandan aşırıyordu. 7 İsa, "Kadını

rahat bırak" dedi. "Bunu benim gömüleceğim gün için saklasın. 8 Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım." 9 Yahudiler'den büyük bir kalabalık İsa'nın Beytanya'da bulunduğu öğrendi ve yalnız İsa için değil, O'nun ölümünden dirilttiği Lazar'ı da görmek için oraya geldi. 10 Başkahınlar ise Lazar'ı da öldürmeye tasarladılar. 11 Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip İsa'ya iman ediyordu. 12 Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük kalabalık İsa'nın Yeruşalâm'e gelmekte olduğunu duydular. 13 Hurma dalları alarak O'nun karşılamaya çıktılar. "Hozana! Rab'bin adıyla gelene, İsrail'in Kralı'na övgüler olsun!" diye bağıriyorlardı. 14 İsa bir sipa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi, "Korkma, ey Siyon kralı! İşte, Kralın sıpayla binmiş geliyor." 16 Öğrencileri ilk bunları anlamadılar. Ama İsa yüceltildikten sonra bu sözlerin O'nun hakkında yazıldığını, halkın bunları O'nun için yaptığıni hatırladılar. 17 Lazar'ı mezardan çağırıp ölümünden dirilttiği sırada İsa'yla birlikte bulunan kalabalık buna tanıklık etti. 18 İsa'nın bu doğaüstü belirtiyi gerçeklestirdiğini duyan halk O'nun karşılamaya çıktı. 19 Ferisiler ise birbirlerine, "Görüyorsunuz, elinizden hiçbir şey gelmiyor. Bütün dünya O'nun peşine takıldı" dediler. 20 Bayramda tapınmak üzere Yeruşalâm'ı gidenler arasında bazı Grekler vardı. 21 Bunlar, Celile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filippus'a gelerek, "Efendimiz, İsa'yı görmek istiyoruz" diye rica ettiler. 22 Filippus gitti, bunu Andreas'a bildirdi. Andreas ve Filippus da gidip İsa'ya haber verdiler. 23 İsa, "Insanoğlu'nun yüceltileceği saat geldi" diye karşılık verdi. 24 "Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmekçe yalnız kalır. Ama ölüse çok ürün verir. 25 Canını seven onu yitirir. Ama bu dünyada canını gözden çıkaran onu sonsuz yaşam için koruyacaktır." (aiōnios g166) 26 Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem bana hizmet eden de orada olacak. Baba, bana hizmet edeni onurlandıracaktır. 27 Şimdi yüreğim sıkılıyor, ne diyeyim? 'Baba, beni bu saatten kurtar' mı diyeyim? Ama ben bu amaç için bu saatte geldim. 28 Baba, adını yücelti! Bunun üzerine gökten bir ses geldi: "Adımı yücelt ve yine yücelteceğim." 29 Orada duran ve bunu işten katabalık, "Gök gürledi" dedi. Başkaları, "Bir melek O'nunla konuştu" dedi. 30 İsa, "Bu ses benim için değil, sizin içindir" dedi. 31 "Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak. 32 Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim." 33 İsa bunu, nasıl ölçeğini belirtmek için söylüyordu. 34 Kalabalık O'na söyle karşılık verdi: "Kutsal Yasa'dan öğrendiğimize göre Mesih sonsuza dek kalacaktır. Nasıl oluyor da sen, 'Insanoğlu yukarı kaldırılmalıdır' diyorsun? Kimdir bu Insanoğlu?" (aiōn g165) 35 İsa, "İşik kısa bir süre daha aranızdadır" dedi. "Karanlıkta kalmamak için işliğiniz varken yürüyün. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez. 36 Sizde işik varken işığa iman edin ki, işik oğulları olasınız." İsa bu sözleri söyledikten sonra uzaklaşıp onlardan gizlendi. 37 Gözleri önünde bunca doğaüstü belirti gerçeklestirdiği halde O'na iman etmediler. 38 Bütün bunlar Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu: "Rab, verdiğimiz habere kim inandi? Rab'bin gücü kime açıklandı?" 39 İşte bu yüzden iman edemiyorlardı. Nitekim Yeşaya başka bir yerde de söyle demişti: "Tanrı onları gözlerini kör etti Ve yüreklerini nasılaştırdı. Öyle

ki, gözleri görmesin, Yürekleri anamasın Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim." 41 Bunları söyleyen Yeşaya, İsa'nın yücelliğini görmüş ve O'nun hakkında konuşmuştu. 42 Bununla birlikte, önderlerin bile birçoğu İsa'ya iman etti. Ama Ferisiler yüzünden, havra dışı edilmemek için iman ettiklerini açıkça söylemediler. 43 Çünkü insandan gelen övgüyü, Tanrı'dan gelen övgüden daha çok seviyorlardı. 44 İsa yüksek sesle, "Bana iman eden bana değil, beni gönderen iman etmiş olur" dedi. 45 "Beni gören beni gönderen de görür. 46 Bana iman eden hiç kimse karanlıktaki kalmasına diye, dünyaya ışık olarak geldim. 47 Sözlerimi işitip de onlara uymayanı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil, dünyayı kurtarmaya geldim. 48 Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişiyi yargılayacak biri var. O kişiyi son günde yargılayacak olan, söylediğim sözdür. 49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu. 50 O'nun buyruğunu sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bunun için ne söylüyorsam, Baba'nın bana söylediğgi gibi söylüyorum." (aiōnios g166)

13 Fisih Bayramı'ndan önceydi. İsa, bu dünyadan ayrılp Baba'ya gitceği saatin geldiğini biliyordu. Dünyada kendisine ait olanları hep sevmişi; sonuna kadar da sevdi. 2 Akşam yemeği sırasında İblis, Simun İskario'ut oğlu Yahuda'nın yüreğine İsa'ya ihanet etme isteğini koymuştu bile. 3 İsa, Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrı'dan çıkışın geldiğini ve Tanrı'ya doneceğini biliyordu. 4 Yemekten kalktı, üstüğünü bir yana koydu, bir havlu alıp beline doladı. 5 Sonra bir lejene su doldurup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı. 6 İsa, Simun Petrus'a geldi. Simun, "Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın, ama sonra anlayacağsın." 8 Petrus, "Benim ayaklarımı asla yıkamayacağsın!" dedi. İsa, "Yıkamazsam yanında yerin olmaz" diye yanıtladı. (aiōn g165) 9 Simun Petrus, "Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!" dedi. 10 İsa ona dedi ki, "Yıkamış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkamasından başka şeye ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, ama hepiniz değil." 11 İsa, kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. Bu nedenle, "Hepiniz temiz değilsiniz" demişti. 12 Onların ayaklarını yıkadıktan sonra giyinip yine sofra oturdu. "Size ne yaptığımı anlıyor musunuz?" dedi. 13 "Siz beni Öğretmen ve Rab diye çağrıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim. 14 Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamaisınız. 15 Size yaptığımın ayınızı yapmanız için bir örnek gösterdim. 16 Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi de kendisini gönderden üstün değildir. 17 Bildiğiniz bu şeylerin yaparsanız, ne mutlu size!" 18 "Hepiniz için söylememiyorum, ben seçtiklerimi bilirim. Ama, 'Ekmekimi yiyen bana ihanet etti' diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için böyle olacak. 19 Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim O olduğuma inanınız. 20 Size doğrusunu söyleyeyim, benim gönderdiğim herhangi bir kimseyi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni gönderen kabul etmiş olur." 21 İsa

bunları söylediğten sonra ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Açıkça konuşarak, "Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek" dedi. 22 Öğrenciler, kimden söz ettiğini merak ederek birbirlerine baktılar. 23 Öğrencilerinden biri İsa'nın göğsüne yaslanmıştı. İsa onu severdi. 24 Simun Petrus bu öğrenciye, kimden söz ettiğini İsa'ya sorması için işaret etti. 25 O da İsa'nın göğsüne yaslanmış durumda, "Ya Rab, kimdir o?" diye sordu. 26 İsa, "Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur" diye yanıldırı. Sonra lokmayı batırıp Simun İskariot'un oğlu Yahuda'ya verdi. 27 Yahuda lokmayı alır almadır Şeytan onun içine girdi. İsa da ona, "Yapacağını tez yap!" dedi. 28 Sofrada oturanların hiçbiri, İsa'nın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı. 29 Para kutusu Yahuda'da olduğundan, bazıları İsa'nın ona, "Bayram için bize gerekli şeyleri al" ya da, "Yoksullara bir şey ver" demek istedığını sandılar. 30 Yahuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı çıktı. Gece olmuştu. 31 Yahuda dışarı çıkışında İsa, "İnsanoğlu şimdi yüceltildi" dedi. "Tanrı da O'nda yüceltildi. 32 Tanrı O'nda yüceltilidine göre, Tanrı da O'nu kendinde yüceltecek. Hem de hemen yüceltecektir. 33 Çocuklar! Kısa bir süre daha sizinleyim. Beni arayacaksınız, ama Yahudilere söylediğim gibi, şimdi size de söyleyorum, benim gideceğim yere siz gelemezsiniz. 34 Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdığım gibi siz de birbirinizi sevin. 35 Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunu anlayacaktır." 36 Simun Petrus O'na, "Ya Rab, nereye gidiyorsun?" diye sordu. İsa, "Gideceğim yere şimdi ardımdan gelemezsin, ama sonra geleceksin" diye yanıldırı. 37 Petrus, "Ya Rab, neden şimdi senin ardından gelemeyeceyim? Senin için canımı veririm!" dedi. 38 İsa şöyle yanıldırı: "Benim için canını mı vereceksin? Sana doğrusunu söyleyim, horoz ötmenden beni üç kez inkâr edeceksin."

14 "Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin. 2 Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söyleydim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum. 3 Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi yanına alacağım. 4 Benim gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz." 5 Tomas, "Ya Rab, senin nereye gideceğini bilmiyorum, yolu nasıl bilebiliriz?" dedi. 6 İsa, "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" dedi. "Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemez. 7 Beni tanışmadınız, Babam'ı da tanırdınız. Artık O'nu tanıyorsunuz, O'nu gördünüz." 8 Filipus, "Ya Rab, bize Baba'yı göster, bu bize yeter" dedi. 9 İsa, "Filipus" dedi, "Bunca zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı? Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, 'Bize Baba'yı göster' diyorsun? 10 Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyorum musun? Size söylediğim sözleri kendiliğinden söylememiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor. 11 Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin. 12 Size doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri, bana iman eden de yapacak; hatta daha büyüklerini yapacaktır. Çünkü ben Baba'ya gidiyorum. 13 Baba Oğl'da yüceltsin diye, benim adımla dilediğiniz her şeyi yapacağım. 14 Benim adımla benden ne dilerseniz yapacağım." 15 "Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirsiniz. 16 Ben de Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun

diye size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhu'nu verecek. (aiön 9165) 17 Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O'nu ne görür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinizde olacaktır. 18 Sizi öksüz bırakmayacağım, size geri döneceğim. 19 Az sonra dünya artık beni görmeyecek, ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız. 20 O gün anlayacaksınız ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim. 21 Kim buyrukları bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim." 22 Yahuda -İskariot değil- O'na, "Ya Rab, nasıl olur da kendini dünyaya göstermeye bize göstereceksin?" diye sordu. 23 İsa ona şu karşılığı verdi: "Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız. 24 Beni sevmeyen, sözlerime uymaz. İşittığınız söz benim değil, beni gönderen Baba'hıdır. 25 "Ben daha aranızdayken size bunları söyledim. 26 Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün söylediğimleri size hatırlatacak. 27 Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın. 28 Size, 'Gidiyorum, ama yanınızda-doneceğim' dediğimi iştiniz. Beni sevseydiniz, Baba'ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstünür. 29 Bunları size şimdiden, her şey olup bitmeden söyledim. Öyle ki, bunlar olunca inanınız. 30 Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın egemeni geliyor. Onun benim üzerinde hiçbir yetkisi yoktur. 31 Ama dünyanın, Baba'yı sevdığımı ve Baba'nın bana buyurduğu her şeyi yerine getirdiğimi anlamasını istiyorum. Haydi kalkın, buradan gidelim."

15 "Ben gerçek asmayım ve Babam bağıcıdır. 2 Bende meyve vermeyen her çubuğu kesip atar, meyve veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye budayıp temizler. 3 Size söylediğim sözle siz şimdiden temizsiniz. 4 Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremez. Bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsınız. 5 Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız. 6 Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Böylelerini toplar, ateşe atıp yakarlar. 7 Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verelecektir. 8 Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz. 9 "Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de siz sevdim. Benim sevgimde kalın. 10 Eğer buyruklarımı yerine getirseniz sevgimde kalırsınız, tipki benim de Babam'ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi..." 11 Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim. 12 Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin. 13 Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. 14 Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz. 15 Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığıni bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babam'dan bütün iştiklerimi size bildirdim. 16 Siz beni seçmediniz, ben siz'i seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye siz'i ben atadım. Öyle ki, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz size versin. 17

Size şu buyruğu veriyorum: Birbirinizi sevin!" 18 "Dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin. 19 Dünyadan olsaydınız, dünya kendisine ait olanı severdi. Ne var ki, dünyanın değilsiniz; ben sizi dünyadan seçtim. Bunun için dünya sizden nefret ediyor. 20 Size söylediğim sözü hatırlayın: 'Köle efendisinden üstün değildir.' Bana zulmettilerse, size de zulmedecekler. Benim sözüme uydularsa, sizinkine de uycaklar. 21 Bütün bunları size benim adımdan ötürü yapacaklar. Çünkü beni gönderenin tanımadılar. 22 Eğer gelmemiş ve onlara söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yoktur. 23 Benden nefret eden, Babam'dan da nefret eder. 24 Başka hiç kimseyi yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Şimdiye yaptıklarımı gördükleri halde hem benden hem de Babam'dan nefret ettiler. 25 Bu, yasalarında yazılı, 'Yok yere benden nefret ettiler' sözü yerine gelsin diye oldu. 26 "Baba'dan size göndereceğim Yardımcı, yani Baba'dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek. 27 Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

16 "Bunları size, sendeleyip düşmeyeiniz diye söylediğim. 2 Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı'ya hizmet ettiğini sanacak. 3 Bunları, Baba'yu ve beni tanımadıkları için yapacaklar. 4 Bunları size şimdiden bildiriyorum. Öyle ki, saatte bunları size söylediğim hatırlayacınız. Başlangıçta bunları size söylemedim. Çünkü sizin birlikteydim." 5 "Şimdkiye beni gönderenin yanına gidiyorum. Ne var ki, içinden hiçbir bana, 'Nereye gitiyorsun?' diye sormuyor. 6 Ama bunları söylediğim için yüreğiniz kederle doldu. 7 Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızdır. Gitmezsem, Yardımcı size gelmez. Ama gidersem, O'nu size gönderirim. 8 O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir. 9 Günah konusunda, çünkü bana iman etmezler; 10 doğruluk konusunda, çünkü Baba'ya gitiyorum, artık beni görmeyeceksiniz; 11 yargı konusunda, çünkü bu dünyanın egemeni yargılanmış bulunuyor. 12 "Size daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız. 13 Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yoletecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek. 14 O beni yüceltecek. Çünkü benim olandan alıp size bildirecek. 15 Baba'nın nesi varsa benimdir. 'Benim olandan alıp size bildirecek' dememin nedeni budur. 16 "Kısa süre sonra beni artık görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz." 17 Öğrencilerinden bazıları birbirlerine, "Ne demek istiyor?" diye sordular. "Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz" diyor. Ayrıca, 'Çünkü Baba'ya gitiyorum' diyor." 18 Onun için, "Bu 'kısa süre' dediği nedir? Söylediklerini anlamıyoruz" deyip durdular. 19 İsa kendisine soru sormak istediklerini anladı. Onlara dedi ki, "Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz" dememi mi tartıştıysınız? 20 Size doğrusunu söyleyeyim, siz aylayıp yas tutacaksınız, dünya ise sevinecektir. Kederleneceksiniz, ama kederiniz sevincе dönüshecek. 21 Kadın doğum yapacağı zaman ağrı çeker. Çünkü

saati gelmiştir. Ama doğurunca, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektiği acıyi unutur. 22 Bunun gibi, siz de şimdi kederlenenizsünüz, ama sizi yine göreceğim. O zaman yürekten sevineceksiniz. Sevinciniz kimse sizden alamaz. 23 O gün bana hiçbir şey sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Baba'dan ne dilseniz, size verecektir. 24 Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediğiniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun. 25 "Size bunları örneklerle anlattım. Öyle bir saat geliyor ki, artık örneklerle konuşmayıcağım; Baba'yi size açıkça tanıtacağım. 26 O gün dileyeceğinizi benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba'dan istekte bulunacağımı söylemiyorum. 27 Çünkü beni sevdığınız ve Baba'dan çok geldiğime iman ettiğiniz için Baba'nın kendisi siz seviyor. 28 Ben Baba'dan çok dünyaya geldim. Şimdi dünyayı bırakıp Baba'ya dönüyorum." 29 Öğrencileri, "İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, hiç örnek kullanmıyorum" dediler. 30 "Şimdi senin her şeyi bildiğini anlıyoruz. Kimsenin sana soru sormasına gerek yok. Tanrı'dan geldiğine bunun için iman ediyoruz." 31 İsa onlara, "Şimdi iman ediyor musunuz?" diye karşılık verdi. 32 "İşte, hepinizin evlerinize gitmek üzere dağılağınız ve beni yalnız bırakacağınız saat geliyor, geldi bile. Ama ben yalnız değilim, Baba benimle birliktedir. 33 Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söylediğim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!"

17 İsa bunları söyledikten sonra, gözlerini gökyüzüne kaldırıp şöyle dedi: "Baba, saat geldi. Oğlun'u yükselt ki, Oğul da seni yükseltsin. 2 Çünkü sen O'na bütün insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O'na verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin. (αιօνιος g166) 3 Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğiniz Isa Mesih'i tanımalarıdır. (αιօνιος g166) 4 Yapmam için bana verdığın işi tamamlamakla seni yeryüzünde yükselttim. 5 Baba, dünya var olmadan önce ben senin yanındayken sahip olduğum yükselikle şimdi beni yanında yükselt. 6 "Dünyadan bana verdığın insanlara senin adını açıkladım. Onlar senindiler, bana verdin ve senin sözüne uydular. 7 Bana verdığın her şeyin senden olduğunu şimdi biliyorlar. 8 Çünkü bana ilettığın sözleri onlara ilettim, onlar da kabul ettiler. Senden çok geldiğimi gerçekten anladılar, beni senin gönderdigine iman ettiler. 9 Onlar için istekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdığın kimseler için istekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir. 10 Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben onlarda yükseldim. 11 Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadalar. Ben sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdığın kendi adıyla koru ki, bizim gibi bir olsunlar. 12 Kendileriyle birlikte olduğum sürece, bana verdığın kendi adıyla onları esirgeyip korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahva giden adamdan başka içlerinden hiçbir mahvolmadı. 13 "İşte şimdi sana geliyorum. Sevincimin onlarda tamamlanması için bunları ben dünyadayken söylüyorum. 14 Ben onlara senin sözünü ilettim, dünya ise onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. 15 Onları dünyadan uzaklaştırmamı değil, kötü olandan korumamı istiyorum. 16 Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. 17 Onları gerçekle kutsal kil. Senin sözün gerçekdir. 18 Sen beni dünyaya gönderdiğim gibi, ben de onları dünyaya gönderdim. 19 Onlar da gerçekle kutsal

kılınsınlar diye kendimi onların uğruna adıyorum. 20 "Yalnız onlar için değil, onların sözüle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin. 22 Bana verdığın yüceliği onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar. 23 Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdığın gibi onları da sevdığını anlasın. 24 Baba, bana verdiklerinin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını ve benim yüceliğimi, bana verdığın yüceliği görmelerini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce sen beni sevdi. 25 Adil Baba, dünya seni tanımıyor, ama ben seni tanıyorum. Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar. 26 Bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım diye senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim."

18 İsa bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriley birlikte dışarı çıcip Kidron Vadisi'nin ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı. İsa'yla öğrencileri bu bahçeye girdiler. 2 O'na ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü İsa, öğrencileriley orada sık sık buluşurdu. 3 Böylece Yahuda yanına bir bölük askerle başkâhînlerin ve Ferisîler'in gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Onların ellerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı. 4 İsa, başına geleceklerin hepsini biliyordu. Öne çıcip onlara, "Kimi ariyorsunuz?" diye sordu. 5 "Nasırîlî İsa'yı" diye karşılık verdiler. İsa onlara, "Benim" dedi. O'na ihanet eden Yahuda da onlara birlikte duruyordu. 6 İsa, "Benim" deyince gerileyip yere düştüler. 7 Bunun üzerine İsa onlara yine, "Kimi ariyorsunuz?" diye sordu. "Nasırîlî İsa'yı" dediler. 8 İsa, "Size söyledim, benim" dedi. "Eğer beni ariyorsanız, bunları bırakın gitsinler." 9 Kendisinin daha önce söylediği, "Senin bana verdiklerinden hiçbirini yitirmedim" şeklindeki sözü yerine gelsin diye böyle konuştu. 10 Simun Petrus yanında taşıldığı kılıcı çekti, başkâhînin Malkus adındaki kölesine vurup sağ kulağını kopardı. 11 İsa Petrus'a, "Kılıcını kinina koy! Baba'nın bana verdiği kâseden içmeyeym mi?" dedi. 12 Bunun üzerine komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler İsa'yı tutup bağladılar. 13 O'nun önce, o yıl başkâhî olan Kayafa'nın kayınbabası Hanan'a götürdüler. 14 Halkın uğruna bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını Yahudi yetkililere telkin eden Kayafa idi. 15 Simun Petrus'la başka bir öğrenci İsa'nın ardından gidiyorlardı. O öğrenci başkâhînin tanıdığı olduğu için İsa'yla birlikte başkâhînin avlusuna girdi. 16 Petrus ise dışında, kapının yanında duruyordu. Başkâhînin tanıdığı öğrenci dışarı çıcip kapıcı kızla konuştu ve Petrus'u içeri getirdi. 17 Kapıcı kız Petrus'a, "Sen de bu adamin öğrencilerinden değil misin?" diye sordu. Petrus, "Hayır, değilim" dedi. 18 Hava soğuk olduğu için köleler ve nöbetçiler yaktıkları kömür ateşinin çevresinde durmuş isındırlardı. Petrus da onlara birlikte ayakta isındıryordu. 19 Başkâhîn İsa'ya, öğrencileri ve öğretisiyle ilgili sorular sordu. 20 İsa onu söyle yanıtladı: "Ben söylediklerimi dünyaya açıkça söyledim. Her zaman bütün Yahudiler'in toplantıları havralarda ve tapınakta öğrettim. Gizli hiçbir şey söylemedim. 21 Beni neden sorguya çekiyorsun? Konuştuğumu iştenlerden sor. Onlar ne söylediğimi biliyorlar."

22 İsa bunları söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, "Başkâhîne nasıl böyle karşılık verirsin?" dierek O'na bir tokat attı. 23 İsa ona, "Eğer yanlış bir şey söylediğimse, yanlışımı göster!" diye yanıtladı. "Ama söylediğim doğruya, niçin bana vuruyorsun?" 24 Bunun üzerine Hanan, O'nu bağlı olarak Başkâhîn Kayafa'ya gönderdi. 25 Simun Petrus hâlâ ateşin yanında durmuş isındıryordu. O'na, "Sen de O'nun öğrencilerinden değil misin?" dediler. "Hayır, değilim" dierek inkâr etti. 26 Başkâhînin kölelerinden biri, Petrus'un, kulağını kestiği adamın akrabasıydı. Bu köle Petrus'a, "Bahçede, seni O'nunla birlikte görmedim mi?" diye sordu. 27 Petrus yine inkâr etti ve tam o anda horoz öttü. 28 Sabah erkenden Yahudi yetkililer İsa'yı Kayafa'nın yanından alarak vali konağına götürdüler. Dinsel kuralları bozmamak ve Fisih yemeğini yiyebilmek için kendileri vali konağına girmediler. 29 Bunun üzerine Pilatus dışarı çıkış yaplarına geldi. "Bu adamı neyle suçluysunuz?" diye sordu. 30 Ona şu karşılığı verdiler: "Bu adam kötülek eden biri olmasaydı, O'nu sana getirmezdim." 31 Pilatus, "O'nu siz alın, kendi yasanıza göre yargılın" dedi. Yahudi yetkililer, "Bizim hiç kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz yok" dediler. 32 Bu, İsa'nın nasıl olacağına belirtmek için söylediği sözler yerine gelsin diye oldu. 33 Pilatus yine vali konağına girdi. İsa'yı çırçıplı O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı misin?" diye sordu. 34 İsa şöyle karşılık verdi: "Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana söyledi?" 35 Pilatus, "Ben Yahudi miyim?" dedi. "Seni bana kendi ulusun ve başkâhînlerin teslim ettiler. Ne yaptın?" 36 İsa, "Benim krallığım bu dünyadan değildir" diye karşılık verdi. "Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşırlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir." 37 Pilatus, "Demek sen bir kralın, öyle mi?" dedi. İsa, "Kral olduğumu sen söylüyorsun" karşılığını verdi. "Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğдум, bunun için dünyaya geldim. Gerçekteken yana olan herkes benim sesimi işitter." 38 Pilatus O'na, "Gerçek nedir?" diye sordu. Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudiler'in yanına çıktı. Onlara, "Ben O'nda hiçbir suç görmüyorum" dedi. 39 "Ama sizin bir geleneğiniz var, her Fisih Bayramı'nda sizin için birini saliveriyorum. Yahudiler'in Kral'ını sizin için salivermemi ister misiniz?" 40 Onlar yine, "Bu adamı değil, Barabba'yı isteriz!" diye bağırtılar. Oysa Barabba bir hayduttu.

19 O zaman Pilatus İsa'yı tutup kamçıladı. 2 Askerler de dikenlerden bir taç örüp O'nun başına geçirildiler. Sonra O'na mor bir kaftan giydirdiler. 3 Önüne geliyor, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyor, yüzüne tokat atıyorlardı. 4 Pilatus yine dışarı çıktı. Yahudiler'e, "İşte, O'nun dışarıya, size getiriyorum. O'nda hiçbir suç bulmadığımı bilesiniz" dedi. 5 Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarı çıktı. Pilatus onlara, "İşte o adam!" dedi. 6 Başkâhînler ve görevliler İsa'yı görünce, "Çarmıha ger, çarmıha ger!" diye bağırtılar. Pilatus, "O'nu siz alıp çarmıha gerin!" dedi. "Ben O'nda bir suç bulamıyorum!" 7 Yahudiler şu karşılığı verdiler: "Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre O'nun ömesi gereklidir. Çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyor." 8 Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu. 9 Yine vali konağına girip İsa'ya, "Sen nereden geliyorsun?" diye sordu. İsa ona yanıt

vermedi. 10 Pilatus, "Benimle konuşmayacak mısın?" dedi. "Seni salivermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?" 11 İsa, "Sana gökten silinmeseydi, benim üzerinde hiçbir yetkin olmazdı" diye karşılık verdi. "Bu nedenle beni sana teslim edenin günahı daha büyütür." 12 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı salivermek istedİ. Ama Yahudiler, "Bu adamı saliverirsen, Sezar'ın dostu değilsin!" diye bağırtılar. "Kral olduğunu ileri süren herkes Sezar'a karşı gelmiş olur." 13 Pilatus bu sözleri işitince İsa'yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme –İbranice'de Gabbata– denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu. 14 Fısh Bayramı'na Hazırlık Günü'ydü. Saat on iki sularydı. Pilatus Yahudiler'e, "İşte, sizin Kralınız!" dedi. 15 Onlar, "Yok et O'nı! Yok et, çarmıha ger!" diye bağırtılar. Pilatus, "Kralınızı mı çarmıha gereymış?" diye sordu. Başkâhînler, "Sezar'dan başka kralımız yok!" karşılığını verdiler. 16 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti. 17 Askerler İsa'yı alıp götürdüler. İsa çarmıhını kendisi taşııp Kafatası –İbranice'de Golgota– denilen yere çıktı. 18 Orada O'nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü öteki yanda, İsa ise ortadaydı. 19 Pilatus bir de yafta yapıp çarmıhın üzerine astırdı. Yaftada şöyle yazıldı: NASIRALI İSA - YAHUDİLERİN KRALI 20 İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. Böylece İbranice, Latince ve Grekçe yazılan bu yaftayı Yahudiler'in birçoğu okudu. 21 Bu yüzden Yahudi başkâhînler Pilatus'a, "Yahudiler'in Kralı" diye yazma" dediler. "Kendisi, 'Ben Yahudiler'in Kralıym dedi' diye yaz." 22 Pilatus, "Ne yazdım" karsılığını verdi. 23 Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar. Mintan boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı. 24 Birbirlerine, "Bunu yırtmayalım" dediler. "Kime düşecek diye kura çekelim." Bu olay, şu Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu: "Giysilerimi aralarında paylaştılar, Elbisem üzerinde kura çektiler." Bunları askerler yaptı. 25 İsa'nın çarmıhının yanında ise annesi, teyzesi, Klopas'ın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu. 26 İsa, annesiyle sevdiği öğrencisinin yakınından durduğunu görünce annesine, "Anne, işte oğlun!" dedi. 27 Sonra öğrenciye, "İşte, annen!" dedi. O andan itibaren bu öğrenci İsa'nın annesini kendi evine aldı. 28 Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı yerine gelsin diye, "Susadım!" dedi. 29 Orada ekşi şarap dolu bir kap vardı. Şaraba batırılmış bir sünger mercancıkş dalına takarak O'nun ağızına uzattılar. 30 İsa şarabı tadıca, "Tamamlandı!" dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti. 31 Yahudi yetkililer Pilatus'tan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. Hazırlık Günü olduğundan, cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyordular. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı. 32 Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsa'yla birlikte çarmıha gerilen öteki adamın bacaklarını kırdılar. 33 İsa'ya gelince O'nun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacaklarını kırmadılar. 34 Ama askerlerden biri O'nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı. 35 Bunu gören adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Doğruyu söylediğini bilir. Siz de iman edesiniz diye tanıklık etmiştir. 36 Bunlar, "O'nun bir tek kemiği kırlımayacak" diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için oldu. 37 Yine başka bir Yazı'da, "Bedenini

deşteklerine bakacaklar" deniyor. 38 Bundan sonra Aramatyalı Yusuf, İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'a başvurdu. Yusuf, İsa'nın öğrencisiydi, ama Yahudi yetkililerden korktuğundan bunu gizli tutuyordu. Pilatus izin verince, Yusuf gelip İsa'nın cesedini kaldırdı. 39 Daha önce geceleyin İsa'nın yanına gelen Nikodim de otuz litre kadar karışık mür ve sarı sabır özü alarak geldi. 40 İkişi, İsa'nın cesedini alıp Yahudiler'in gömmeye geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere sardılar. 41 İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bu bahçenin içinde de henüz hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı. 42 O gün Yahudiler'in Hazırlık Günü'ydü. Mezar da yakın olduğundan İsa'yı oraya koydular.

20 Haftanın ilk günü erkenden, ortalık daha karanlıkken

Mecdelli Meryem mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü. 2 Koşarak Simun Petrus'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye geldi. "Rab'bi mezardan almışlar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz" dedi. 3 Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci dışarı çıpmez mezaraya yöneldiler. 4 İkişi birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrus'tan daha hızlı koşarak mezaraya önce vardi. 5 Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri girmedи. 6 Ardından Simun Petrus geldi ve mezaraya girdi. Orada serili duran bezleri ve İsa'nın başına sarılmış olan peşkiri gördü. Peşkiri keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu. 8 O zaman mezaraya ilk varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti. 9 İsa'nın ölümünden dirilmesi gerektiğini belirten Kutsal Yazı'yi henüz anlamamışlardı. 10 Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler. 11 Meryem ise mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. 12 Beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu. 13 Meryem'e, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" diye sordular. Meryem, "Rabbim'i almışlar" dedi. "O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum." 14 Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O'nun İsa olduğunu anlamadı. 15 İsa, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" dedi. "Kimi arıyorsun?" Meryem O'nu bahçevan sanarak, "Efendim" dedi, "Eğer O'nu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O'nu alayım." 16 İsa ona, "Meryem!" dedi. O da döndü, İsa'ya İbranice, "Rabbuni!" dedi. Rabbuni, öğretmemen demektir. 17 İsa, "Bana dokunma!" dedi. "Çünkü daha Baba'nın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrı'ım ve sizin Tanrı'nız'ın yanına çıkyorum." 18 Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, "Rab'bi gördüm!" dedi. Sonra Rab'bin kendisine söylediklerini onlara anlattı. 19 Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle bulundukları yerin kapıları kapalıken İsa geldi, ortalarında durup, "Size esenlik olsun!" dedi. 20 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrüni gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler. 21 İsa yine onlara, "Size esenlik olsun!" dedi. "Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum." 22 Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, "Kutsal Ruh'u alın!" dedi. 23 "Kimin günahlarını bağışlaysanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır." 24 Onikiler'den biri, "İkiz"

diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi. 25 Öbür öğrenciler ona, "Biz Rab'bi gördük!" dediler. Tomas ise, "O'nun ellerinde çiğlerin izini görmedikçe, çiğlerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam" dedi. 26 Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, "Size esenlik olsun!" dedi. 27 Sonra Tomas'a, "Parmağını uzat" dedi, "Ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!" 28 Tomas O'nun, "Rabbim ve Tanrıım!" diye yanıtladı. 29 İsa, "Beni gördüğün için mi iman ettin?" dedi. "Görmenden iman edenlere ne mutlu!" 30 İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gerçekleştirdi. 31 Ne var ki yazılmışlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

21 Bundan sonra İsa Taberiye Gölü'nün kenarında öğrencilerine yine göründü. Bu da şöyle oldu: Simun Petrus, "İkiz" diye anılan Tomas, Celile'nin Kana Köyü'nden Natanel, Zebedi'nin öğrencileri ve İsa'nın öğrencilerinden iki kişi daha birlikte bulunuyorlardı. 3 Simun Petrus ötekilere, "Ben balık tutmaya gitiyorum" dedi. Onlar, "Biz de seninle gelyyoruz" dediler. Dışarı çıkip tekneye bindiler. Ama o gece bir şey tutamadılar. 4 Sabah olurken İsa kıyıda duruyordu. Ne var ki öğrenciler, O'nun İsa olduğunu anlamadılar. 5 İsa, "Çocuklar, baliğiniz yok mu?" diye sordu. "Yok" dediler. 6 İsa, "Ağı teknenin sağ yanına atın, tutarsınız" dedi. Bunun üzerine ağı attılar. O kadar çok balık tuttular ki, artık ağı çekemez olmuşlardı. 7 İsa'nın sevdiği öğrenci, Petrus'a, "Bu Rab'dır!" dedi. Simun Petrus O'nun Rab olduğunu işitince üzerinden çıkarmış olduğu üstlüğü giyip göle atladi. 8 Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneye geldiler. Çünkü karadan ancak iki yüz arşın kadar uzaktaydılar. 9 Karaya çıkışınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmek gördüler. 10 İsa onlara, "Şimdı tuttuğunuz balıklardan getirin" dedi. 11 Simun Petrus tekneye atladi ve tam yüz elli üç iri balıkla yüklü ağı karaya çekti. Bu kadar çok balık olduğu halde ağı yırtılmamıştı. 12 İsa onlara, "Gelin, yemek yiyan" dedi. Öğrencilerden hiçbir O'na, "Sen kimsin?" diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O'nun Rab olduğunu biliyorlardı. 13 İsa gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi. 14 İşte bu, İsa'nın ölümünden dirildikten sonra öğrencilere üçüncü görünüşüydü. 15 Yemekten sonra İsa, Simun Petrus'a, "Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?" diye sordu. Petrus, "Evet, ya Rab" dedi, "Seni sevdığımı bilirsin." İsa ona, "Kuzularımı otlat" dedi. 16 İkinci kez yine ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu. O da, "Evet, ya Rab, seni sevdığımı bilirsin" dedi. İsa ona, "Koyunlarımı götür" dedi. 17 Üçüncü kez ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu. Petrus kendisine üçüncü kez, "Beni seviyor musun?" diye sormasına üzüldü. "Ya Rab, sen her şeyi bilirsin, seni sevdığımı bilirsin" dedi. İsa ona, "Koyunlarımı otlat" dedi. 18 "Sana doğrusunu söyleyeyim, gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istedigin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecek." 19 Bunu, Tanrı'yı ne tür bir ölümle yükselteceğini

belirtmek için söyledi. Sonra ona, "Ardımdan gel" dedi. 20 Petrus arkasına döndü, İsa'nın sevdiği öğrencinin kendilerini izlediğini gördü. Bu öğrenci, akşam yemeğinde İsa'nın göğsüne yaslanan ve, "Ya Rab, sana kim ihanet edecek?" diye soran öğrencidir. 21 Petrus onu görünce İsa'ya, "Ya Rab, ya bu ne olacak?" diye sordu. 22 İsa, "Ben gelinceye dek onun yaşamamasını istiyorsam, bundan sana ne?" dedi. "Sen ardımdan gel!" 23 Bu yüzden kardeşler arasında o öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söyleti çıktı. Ama İsa Petrus'a, "O ölmeyecek" dememişti. Sadece, "Ben gelinceye dek onun yaşamamasını istiyorsam, bundan sana ne?" demişti. 24 Bütün bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz. 25 İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır. Bunlar tek tek yazılsaydı, sanırım yazılmış kitaplar dünyaya siğmazdı.

Elçilerin İşleri

1 Ey Teofilos, ilk kitabımda İsa'nın yapıp öğretmeye başladığı her şeyi, seçmiş olduğu elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruklar verip yukarı alındığı güne dek olanları yazmıştım. **3** İsa, ölüm acısını çektiğinden sonra birçok inandırıcı kanıtlarla elçilere dirilmiş olduğunu gösterdi. Kırk gün süreyle onlara görünerek Tanrı'nın Egemenliği hakkında konuştu. **4** Kendileriley birlikteyken onlara şu buyruğu vermişti: "Yeruşalim'den ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin. **5** Söyle ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz." **6** Elçiler bir araya geldiklerinde İsa'ya şunu sordular: "Ya Rab, İsrail'e egemenliği şimdi mi geri vereceksin?" **7** İsa onlara, "Baba'nın kendi yetkisiyle belirlemiş olduğu zamanları ve tarihleri bilmenize gerek yok" karşılığını verdi. **8** "Ama Kutsal Ruh üzerinde inince güç alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucakında benim tanıklarım olacaksınız." **9** İsa bunları söyledikten sonra, onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut O'nun alıp gözlerinin öňünden uzaklılaştırıldı. **10** İsa giderken onlar gözlerini göge dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. **11** "Ey Celilelier, neden göge bakıp duruyorsunuz?" diye sordular. "Aranızdan göge alınan İsa, göge çıktıığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir." **12** Bundan sonra elçiler, Yeruşalim'den yaklaşık bir kilometre uzaklıktaki Zeytin Dağı'ndan Yeruşalim'e döndüler. **13** Kente girince kaldıkları evin üst katındaki odaya çıktılar. Petrus, Yuhanna, Yakup, Andreas, Filipus, Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever Simun ve Yakup oğlu Yahuda oradaydı. **14** Bunlar İsa'nın annesi Meryem, öbür kadınlar ve İsa'nın kardeşleriyle tam bir birlik içinde sürekli dua ediyorlardı. **15** O günlerde Petrus, yaklaşık yüz yirmi kardeşten oluşan bir topluluğun ortasında ayağa kalkıp şöyle konuştu: "Kardeşler, Kutsal Ruh'un, İsa'yı tutuklayanlara kılavuzluk eden Yahuda ile ilgili olarak Davut'un ağızıyla önceden bildirdiği Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi gerekiyordu. **17** Yahuda bizden biri sayılmış ve bu hizmette yerini almıştı." **18** Bu adam, yaptığı kötüluğun karşılığında aldığı ücretle bir tarla satın aldı. Sonra baş aşağı düştü, bedeni yarıldı ve bütün bağırsakları dışarı dökündü. **19** Yeruşalim'de yaşayan herkes olayı duydur. Tarlaya kendi dillerinde Kan Tarası anlamına gelen Hakeldema adını verdiler. **20** "Nitekim Mezmurlar Kitabı'nda söyle yazılmıştır" dedi Petrus. "Onun konutu issız kalsın, içinde oturan olmasın.' Ve, 'Onun görevini bir başkası üstlensin.' **21** "Buna göre, Yahya'nın vaftiz döneminden başlayarak Rab İsa'nın aramızdan yukarı alındığı güne deşin bizimle birlikte geçirdiği bütün süre boyunca yanımızda bulunan adamlardan birinin, İsa'nın dirilişine tanıklık etmek üzere bize katılması gerekir." **23** Böylece iki kişi, Barsabba denilen ve Yustus diye de bilinen Yusuf ile Mattiya'yı önerdiler. **24** Sonra şöyle dua ettiler: "Ya Rab, sen herkesin yüreğini bilirsın. Yahuda'nın, ait olduğu yere gitmek için bıraktığı bu hizmeti ve elçilik görevini üstlenmek üzere bize iki kişiden hangisini seçtiğini göster bize." **26** Ardından bu iki kişiye kura

çektirdiler; kura Mattiya'ya düştü. Böylelikle Mattiya on bir elçiye katıldı.

2 Pentikost Günü geldiğinde bütün imanlılar bir arada bulunuyordu. **2** Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esisini andıran bir ses geldi ve bulundukları evi tümüyle doldurdu. **3** Ateşten dillere benzer bir şeylerin dağılıp her birinin üzerine indiğini gördüler. **4** İmanlıların hepsi Kutsal Ruh'la doldular, Ruh'un onları konuşturduğu başka dillerle konuşmaya başladılar. **5** O sırada Yeruşalim'de, dünyanın her ülkesinden gelmiş dindar Yahudiler bulunuyordu. **6** Sesin duyulması üzerine büyük bir kalabalık toplandı. Herkes kendi dilinin konuşulduğunu duyunca şaşakaldı. **7** Hayret ve şaşkınlık içinde, "Bakin, bu konuşanların hepsi Celileli değil mi?" diye sordular. **8** "Nasıl oluyor da her birimiz kendi ana dilini işitiyor?" **9** Aramızda Partlar, Medler, Elamlılar var. Mezopotamyada, Yahudiye ve Kapadokya'da, Pontus ve Asya İli'nde, Frikya ve Pamfilya'da, Mısır ve Libya'nın Kirene'ye yakın bölgelerinde yaşayanlar var. Hem Yahudi hem de Yahudilige dönen Romali konuklar, Giritiller ve Araplar var aramızda. Ama her birimiz Tanrı'nın büyük işlerinin kendi dilimizde konuşulduğunu işitiyoruz." **12** Hepsini hayret ve şaşkınlık içinde birbirlerine, "Bunun anlamı ne?" diye sordular. **13** Başkalarıysa, "Bunlar taze şarabı fazla kaçırmış" diye alay ettiler. **14** Bunun üzerine Onbirlerle birlikte öne çıkan Petrus yüksek sesle kalabalığa söyle seslendi: "Ey Yahudiler ve Yeruşalim'de bulunan herkes, bu durumu size açıklayayım. Sözlerime kulak verin. Bu adamlar, sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat daha sabahın dokuzu!" **16** Bu gördüğünüz, Peygamber Yoel aracılığıyla önceden bildirilen olaydır: 'Son günlerde, diyor Tanrı, Bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Gençleriniz görümler, Yaşlılarınız düşler görecek. **18** O günler kadın erkek Kullarımın üzerine Ruhum'u dökeceğim, Onlar da peygamberlik edecekler. **19** Yukarıda, gökyüzünde harikalar yaratacağım. Aşağıda, yeryüzünde belirtiler, Kan, ateş ve duman bulutları görülecek. **20** Rab'bin büyük ve görkemli günü gelmeden önce Güneş kararacak, Ay kan rengine dönecek. **21** O zaman Rab'bi adıyla çağırın herkes kurtulacak." **22** "Ey İsraililər, şu sözleri dinleyin: Bildiğiniz gibi Nasırılı İsa, Tanrı'nın, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı mucizeler, harikalar ve belirtilerle kimliği kanıtlanmış bir kişidir. **23** Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve öngörüsü uyarınca elinize teslim edilen bu adamı, yasa tanımız kişilerin eliyle çarmıha civileyiip öldürdünüz. **24** Tanrı ise, ölüm acılarına son vererek O'nun diriltilti. Çünkü O'nun ölüme tatsak kalması olanaksızdı. **25** O'nunla ilgili olarak Davut şöyle der: 'Rab'bi her zaman önmde gördüm, Sağında darduğu için sarsılmam. **26** Bu nedenle yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir. Dahası, bedenim de umut içinde yaşayacak. **27** Çünkü sen canımı ölüler diyarına terk etmeyeceksin, Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin. (Hadis g86) **28** Yaşam yollarını bana bildirin; Varlığınla beni sevinçle dolduracağın." **29** "Kardeşler, size açıkça söyleyebilirim ki, büyük atamız Davut öldü, gömüldü, mezarı da bugüne dek yanımızda duruyor. **30** Davut bir peygamberdi ve soyundan birini tahtuna oturtacağına dair Tanrı'nın kendisine ant içerek söz verdiği biliyordu. **31** Geleceği görerek Mesih'in

ölümden dirilişine ilişkin şunları söyledi: 'O, ölüler diyarına terk edilmedi, bedeni çürümedi.' (Hadîs g86) 32 Tanrı, İsa'yı ölümden diritti ve biz hepimiz bunun tanıklarız. 33 O, Tanrı'nın sağına yükseltilmiş, vaat edilen Kutsal Ruh'u Baba'dan almış ve şimdi gördüğünüz ve iştığınız gibi, bu Ruh'u üzerimize dökmüştür. 34 Davut, kendisi göklere çıkmadığı halde söyle der: 'Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek, Sağında otur.' 36 "Böylelikle bütün İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin: Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz İsa'yı hem Rab hem Mesih yapmıştır." 37 Bu sözleri duyanlar, yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular. Petrus ve öbür elçilere, "Kardeşler, ne yapmalyız?" diye sordular. 38 Petrus onlara şu karşılığı verdi: "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. 39 Bu vaat sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrı'mız Rab'bin çağıracağı herkes için geçerlidir." 40 Petrus daha birçok sözlerle onları uyardı. "Kendinizi bu sapık kuşaktan kurtarın!" diye yalvardı. 41 Onun sözünü benimseyenler vaftiz oldu. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı. 42 Bunlar kendilerini elçilerin öğretisine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar. 43 Herkesi bir korku sarımıtı. Elçilerin aracılığıyla birçok belirtiler ve harikalar yapılyordu. 44 İmanlıların tümü bir arada bulunuyor, her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı. 45 Mallarını mülklerini satıyor ve bunun parasını herkese ihtiyaçına göre dağıtıyorlardı. 46 Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu.

3 Bir gün Petrus'la Yuhanna, saat üçte, dua vaktinde tapınağa çıktıktı. 2 O sıradı, doğuştan kötüüm olan bir adam, tapınağın Güzel Kapı diye adlandırılın kapısına getiriliyordu. Tapınağa girenlerden para dilemenesi için onu her gün getirip oraya bırakırlardı. 3 Tapınağa girmek üzere olan Petrus'la Yuhanna'yı gören adam, kendilerinden sadaka isted. 4 Petrus'la Yuhanna ona dikkatle baktılar. Sonra Petrus, "Bize bak" dedi. 5 Adam, onlardan bir şey alacağını umarak gözlerini onların üzerine diki. 6 Petrus, "Bende altın ve gümüş yok, ama bende olanı sana veriyorum" dedi. "Nasırı İsa Mesih'in adıyla, yürü!" 7 Sonra onu sağ elinden kavrayıp kaldırdı. Adamın ayakları ve bilekleri o anda sapasağlam oldu. 8 Sıçrayıp ayağa kalktı, yürümeye başladı. Yürüyüp sıçrayarak, Tanrı'yı överecek onlara birlikte tapınağa girdi. 9 Bütün halk, onun yürüyüp Tanrı'yı övdüğünü gördü. 10 Onun, tapınağın Güzel Kapısı'nda oturup para dilemen kişi olduğunu anlayınca ondaki değişiklik karşısında büyük bir hayret ve şaşkınlığa düştüler. 11 Adam, Petrus'la Yuhanna'yı bir türlü bırakamıyordu. Bütün halk hayret içinde Süleyman'ın Eyvanı denilen yerde onlara doğru koştu. 12 Bunu gören Petrus halka söyle seslendi: "Ey İsraililer, buna neden şaşınız? Neden gözlerinizi dikmiş bize bakıyorsunuz? Kendi gücümüz ya da dindarlığımızla bu adamin yürümesini sağlamışız gibi..." 13 İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Kulu İsa'yı yükseltti. Siz O'nu ele verdiniz. Pilatus O'nu serbest bırakmaya karar verdiği halde, siz O'nu Pilatus'un önünde reddettiniz. 14 Kutsal ve adil

Olanı reddedip bir katilin saliverilmesini istediniz. 15 Siz Yaşam Önder'i ni öldürdünüz, ama Tanrı O'nu ölümden diritti. Biz bunun tanıklarız. 16 Gördüğünüz ve tanıdığınız bu adam, İsa'nın adı sayesinde, O'nun adına olan imanla sapasağlam oldu. Hepinizin gözü önünde onu tam sağlığa kavuştururan, İsa'nın aracılığıyla etkin olan imandır. 17 "Şimdî ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü böyle davranışınızı biliyorum. 18 Ama bütün peygamberlerin ağızından Mesih'in acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine getirmiştir. 19 Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden belirlenen Mesih'i, yani İsa'yı göndersin. 21 Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağızından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek İsa'nın gökte kalması gerekiyor. (aiōn g165) 22 Musa şöyle demişti: 'Tanrı'nız Rab size, kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. O'nun size söyleyeceği her sözü dinleyin. 23 O peygamberi dinlemeyen herkes Tanrı'nın halkından koparılıp yok edilecektir.' 24 "Samuel ve ondan sonra konuşan peygamberlerin hepsi bu günleri duyurdu. 25 Sizler peygamberlerin mirasçıları, Tanrı'nın atalarınızla yaptığı antlaşmaının mirasçılarınızın. Nitekim Tanrı İbrahim'e şöyle demişti: 'Senin soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün halklar kutsanacak.' 26 Tanrı, sizleri kötü yollarınızdan döndürüp kutsamak için Kulu'nu ortaya çıkarıp önce size gönderdi."

4 Kâhinler, tapınak koruyucularının komutanı ve Sadukiler, halka seslenmekte olan Petrus'la Yuhanna'nın üzerine yürüdüler. 2 Çünkü onların halka öğretmelerine ve İsa'yi örnek göstererek öülerin dirileceğini söylemelerine çok kızmışlardı. 3 Onları yakaladılar, akşam olduğu için ertesi güne dek hapiste tuttular. 4 Ne var ki, konuşmayı dinlemedi olanların birçoğu iman etti. Böylece imanlı erkeklerin sayısı aşağı yukarı beş bine ulaştı. 5 Ertesi gün Yahudiler'in yöneticileri, ileri gelenleri ve din bilgileri Yeruşalîm'de toplandılar. 6 Başkâhin Hanan'ın yanısına, Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhin soyundan gelen herkes oradaydı. 7 Petrus'la Yuhanna'yı huzurlarına getirip onlara, "Siz bunu hangi güçle ya da kimin adına dayanarak yaptınız?" diye sordular. 8 O zaman Kutsal Ruh'la dolan Petrus onlara şöyle dedi: "Halkın yöneticileri ve ileri gelenler! 9 Eğer bugün bir hastaya yapılan iyilik nedeniyle bizden hesap soruluyor ve bu adamin nasıl iyileştiği soruşturuluyorsa, hepiniz ve bütün İsrail halkı şunu bilin: Bu adam, sizin çarmıha gerdiğiniz, ama Tanrı'nın ölümden dirittiği Nasırı İsa Mesih'in adı sayesinde öncünüzde sapasağlam duruyor. 11 İsa, 'Siz yapıcilar tarafından hiç sayılan, Ama köşenin baş taşı durumuna gelen taş'tır. 12 Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu günü altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur.' 13 Kurul üyeleri, Petrus'la Yuhanna'nın yürekliliğini görüp de bunların eğitim görmemiş, sıradan kişiler olduğunu anlayınca şaşırlar ve onların İsa'yla birlikte bulunduklarını farkettiler. 14 İyileştirilen adam, Petrus ve Yuhanna'yla birlikte gözleri önünde duruyordu; bunun için hiçbir karşılık veremediler. 15 Kurul üyeleri onlara dışarı çıkmalarını buyurduktan sonra durumu kendi aralarında tartışmaya başladılar. 16 "Bu adamları ne

yapacağımız?" dediler. "Yeruşalim'de yaşayan herkes, bunların eliyle olağanüstü bir belirti gerçekleştirildiğini biliyor. Biz bunu inkâr edemeyiz. 17 Ama bu haberin halk arasında daha çok yayılmasını önlemek için onları tehdit edelim ki, bundan böyle İsa'nın adından kimseye söz etmesinler." 18 Böylece onları çağırıldılar, İsa'nın adını hiç anmamalarını, o adı kullanarak hiçbir şey öğretmemelerini buyurdular. 19 Ama Petrus'la Yuhanna söyleşiklik verdiler: "Tanrı'nın önünde, Tanrı'nın sözünü değil de sizin sözünüzü dinlemek doğru mudur, kendiniz karar verin. 20 Biz gördüklerimizi ve işittiğimizi anlatmadan edemeyiz." 21 Kurul üyeleri onları bir daha tehdit ettikten sonra serbest bırakıtlardı; onları cezalandırmak için hiçbir gerekçe bulamamışlardı. Çünkü bütün halk, olup bitenler için Tanrı'yı yüceltiyordu. 22 Nitekim bu mucize sonucu iyileşen adamın yaşı kırk geçmişti. 23 Serbest bırakılan Petrus'la Yuhanna, arkadaşlarının yanına dönerek başkâhinlerle ileri gelenlerin kendilerine söylediğiyi her şeyi bildirdiler. 24 Arkadaşları bunu duyuncu hep birlikte Tanrı'ya söyle seslendiler: "Ey Efendimiz! Yeri göğü, denizi ve onların içindekilerin tümünü yaratan sensin. 25 Kutsal Ruh aracılığıyla kulun atamız Davut'un ağızından söyle dedin: 'Uluslar neden hiddetlendi, Halklar neden boş düzenler kurdu? 26 Dünyanın kralları saf bağıladı, Hükümdarlar birleşti Rab'be ve Mesih'i'ne karşı.' 27 'Gerçekten de Hirodes ile Pontius Pilatus, bu kentte İsrail halkı ve öteki uluslarla birlikte senin meshettiğin kutsal Kulun İsa'ya karşı bir araya geldiler. Senin kendi gücün ve isteğinle önceden kararlaştırıldığı her şeyi gerçekleştirdiler. 29 Ve şimdi ya Rab, onların savurduğu tehditlere bak! Senin sözünü tam bir yüreklikle duymak için biz kollarına güç ver. 30 Kutsal Kulun İsa'nın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve harikalar yapmak için elini uzat.' 31 Duaları bitince toplantıları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler. 32 İnananlar topluluğun yüreği ve düşüncesi birdi. Hiç kimse sahip olduğu herhangi bir şey için "Bu benimdir" demiyor, her şeylerini ortak kabul ediyorlardı. 33 Elçiler, Rab İsa'nın ölümünden dirildiğine çok etkili bir biçimde tanıklık ediyorlardı. Tanrı'nın büyük lütfü hepsinin üzerindeydi. 34 Aralarında yoksul olan yoktu. Çünkü toprak ya da ev sahibi olanlar bunları satar, sattıklarının bedelini getirip elçilerin buyruğuna verirlerdi; bu da herkese ihtiyacına göre dağıtıldı. 36 Örneğin, Kıbrıs doğumlu bir Levîli olan ve elçilerin Barnaba, yani Cesaret Verici diye adlandırdıkları Yusuf, sahip olduğu bir tarlayı sattı, parasını getirip elçilerin buyruğuna verdi.

5 Hananya adında bir adam, karısı Safira'nın onayıyla bir mülk sattı, paranın bir kısmını kendine saklayarak gerisini getirip elçilerin buyruğuna verdi. Karısının da olup bitenlerden haberı vardı. 3 Petrus ona, "Hananya, nasıl oldu da Şeytan'a uydun, Kutsal Ruh'a yalan söyleyip mülkün parاسının bir kısmını kendine sakladın?" dedi. 4 "Mülk satınmadan önce sana ait değil miydi? Sen onu sattıktan sonra da parayı dileğin gibi kullanamaz mıydın? Neden yüreğinde böyle bir düzen kurdun? Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söylemiş oldun." 5 Hananya bu sözlerini işitince yere yıkılıp can verdi. Olanları duyan herkesi büyük bir korku sardı. 6 Gençler kalkıp Hananya'nın ölüsünü kefenlediler ve dışarı taşıyıp gömdüler. 7 Bundan yaklaşık üç saat sonra Hananya'nın karısı, olanlardan habersiz içeri girdi. 8

Petrus, "Söyle bana, mülkü bu fiyatta mı sattınız?" diye sordu. "Evet, bu fiyatta" dedi Safira. 9 Petrus ona söyle dedi: "Rab'bin Ruhu'nu sinamak için nasıl oldu da sözbirliği ettiniz? İşte, kocanı gömenlerin ayak sesleri kapıda, seni de dışarı taşıyacaklar." 10 Kadın o anda Petrus'un ayakları dibine yıkılıp can verdi. İçeri giren gençler onu olmuş buldular, onu da dışarı taşıyarak kocasının yanına gömdüler. 11 Inanlılar topluluğunun tümünü ve olayı duyanların hepsini büyük bir korku sardı. 12 Elçilerin aracılığıyla halk arasında birçok belirtiler ve harikalar yapılyordu. İmanlıların hepsi Süleyman'ın Eyvanı'nda toplanıyordu. 13 Halk onlara büyük saygı duyduğu halde, dışarıdan hiç kimse onlara katılmayı göze alamıyordu. 14 Buna karşın, Rab'be inanıp topluluğa katılan erkek ve kadınların sayısı giderek arttı. 15 Büttün bunların sonucu, yoldan geçen Petrus'un hiç degilse gölgesi bazlarının üzerine düşsün diye halk, hasta olanları caddelere çıkartıp şılteler ve döşekler üzerine yatırır oldu. 16 Yeruşalim'in çevresindeki kasabalardan da kalabalıklar geliyor, hastaları ve kötü ruhlardan acı çekenleri getiriyorlardı. Bunların hepsi iyileştirildi. 17 Bunun üzerine, kıskançlıkla dolan başkâhin ve yanındakilerin hepsi, yani Saduki mezhebinden olanlar, elçileri yakalatıp devlet tutukevine attırdılar. 19 Ama geceleyin Rab'bin bir meleği zindanın kapılarını açıp onları dışarı çıkardı. "Gidin! Tapınağa girip bu yeni yaşamla ilgili sözlerin hepsini halka duyurun" dedi. 21 Elçiler bu buyruğa uyarak gün doğarken tapınağa girip öğretmeye başladılar. Başkâhin ve yanındakiler gelince Yüksek Kurul'u, İsrail halkının bütün ileri gelenlerini toplantıya çağırıldılar. Sonra elçileri getirmek için tutukevine adam yolladılar. 22 Ne var ki, görevliler zindana vardıklarında elçileri bulamadılar. Geri dönenek şu haberini ilettiler: "Tutukevini kilitli ve tam bir güvenlik altında, nöbetçileri de kapılarda durur bulduk. Ama kapıları açtığımızda içerde kimseyi bulamadık!" 24 Bu sözleri işten tapınak koruyucularının komutanıyla başkâhinler şaşkına döndüler, bu işin sonunun nereye varacağını merak etmeye başladılar. 25 O sırada yanlarına gelen biri, "Bakin, hapse attığınız adamlar tapınakta dikilmiş, halka öğretiyor" diye haber getirdi. 26 Bunun üzerine komutanla görevliler gidip elçileri getirdiler. Halkın kendilerini taşlaşmasından korktukları için zor kullanmadılar. 27 Elçileri getirip Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar. Başkâhin onları sorguya çekti: "Bu adı kullanarak öğretmeyin diye size kesin buyruk vermişik" dedi. "Ama siz öğretinizi Yeruşalim Kenti'nin her tarafına yayınız. Ille de bizi bu adamin kanını dökmekten sorumlu göstermek istiyorsunuz." 29 Petrus ve öbür elçiler söyle karşılık verdiler: "İnsanlardan çok, Tanrı'nın sözünü dinlemek gereklidir. 30 Atalarımızın Tanrısı, sizin çarmıha gererek öldürdügünüz İsa'yı diritti. 31 İsrail'e, günahlarından tövbe etme ve bağışlanma fırsatını vermek için Tanrı O'nun Önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti. 32 Biz, Tanrı'nın kendi sözünü dinleyenlere verdiği Kutsal Ruh'la birlikte bu olayların tanıklarıyız." 33 Kurul üyeleri bu sözleri işitince çok öfkelendiler ve elçileri yok etmek istediler. 34 Ama bütün halkın sayısını kazanmış bir Kutsal Yasa öğretmeni olan Gamaliel adlı bir Ferisi, Yüksek Kurul'da ayağa kalktı, elçilerin kısa bir süre için dışarı çıkartılmasını buyurarak kurul üyelerine sunuları söyledi: "Ey İsailliler, bu adamlara yapacağınızı iyi düşünün! 36 Bir süre önce Tevdas da kendi kendisiyle ilgili

büyük iddialarda bulunarak başkaldırdı. Dört yüz kadar kişi de ona katıldı. Ama adam öldürdü, izleyicilerinin hepsi dağıtıldı, hareket yok oldu. **37** Ondan sonra, sayımla yapıldığı günlerde ortaya çıkan Celileli Yahuda, pek çok insanı ayartıp peşine takti. Ama o da öldürdü ve izleyicilerinin hepsi darmadağın oldu. **38** Şimdi size şunu söyleyeyim: Bu adamlarla uğraşmayın, onları rahat bırakın! Çünkü bu girişim, bu hareket insan işiyse, yok olup gidecektir. **39** Yok eğer Tanrı'nın işiyse, bu adamları yok edemezsınız. Hatta kendinizi Tanrı'ya karşı savaşı durumda bulabilirsiniz." Kurul üyeleri Gamaliel'in bu öğündünü kabul ettiler.

40 Elçileri içeri çağırıp kamçıtlılar ve İsa'nın adından söz etmemelerini buyurduktan sonra salıverdiler. **41** Elçiler İsa'nın adı uğruna hakarete layık görüldükleri için Yüksek Kurul'un huzurundan sevinç içinde ayrıldılar. **42** Her gün tapınakta ve evlerde öğretmekten ve Mesih İsa'yla ilgili Müjde'yi yaymaktan geri kalmadılar.

6 İsa'nın öğrencilerinin sayıca çoğalduğu o günlerde, Grekçe konuşan Yahudiler, günlük yardım dağıtımında kendi dularına gereken ilginin gösterilmemiğini ileri sürerek İbranice konuşan Yahudiler'den yakınımaya başladılar. **2** Bunun üzerine Onikiler, bütün öğrencileri bir araya toplayıp şöyle dediler: "Tanrı'nın sözünü yasma işini bırakıp maddi işlerle uğraşmamız doğru olmaz. **3** Bu nedenle, kardeşler, aranzdan Ruh'la ve bilgelikle dolu, yedi saygın kişi seçin. Onları bu iş için görevlendirelim. **4** Biz ise kendimizi duaya ve Tanrı sözünü yasmaya adayalım." **5** Bu öneri bütün topluluğu hoşnut etti. Böylece, iman ve Kutsal Ruh'la dolu biri olan İstefanos'un yanısıra Filipus, Prohoros, Nikanor, Timon, Parmenas ve Yahudiliğe dönen Antakyali Nikolasi' seçip elçilerin önüne çıkardılar. Elçiler de dua edip ellerini onların üzerine koydular. **7** Böylece Tanrı'nın sözü yayılıyor, Yeruşalim'deki öğrencilerin sayısı arttıkça artıyor, kâhinlerden birçoğu da iman çağrısına uyuyordu. **8** Tanrı'nın lütfıyla ve kudretle dolu olan İstefanos, halk arasında büyük belirtiler ve harikalar yapıyordu. **9** Ne var ki, Azatlılar Havrası diye bilinen havranın bazı üyeleri ve Kirene'den, İskenderiye'den, Kılıkya'dan ve Asya İl'i'nden bazı kişiler İstefanos'a çekismeye başladılar. **10** Ama İstefanos'un konuşmasındaki bilgelige ve Ruh'a karşı koyamadılar. **11** Bunun üzerine birkaç kişiyi el altından ayırtarak onlara, "Bu adamın Musa'ya ve Tanrı'ya karşı küfür dolu sözler söylediğini duyduk" dedirtiler. **12** Böylelikle halkı, ileri gelenleri ve din bilginlerini kıskırttılar. Gidip İstefanos'u yakaladılar ve Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar. **13** Getirdikleri yalancı tanıklar, "Bu adam durmadan bu kutsal yere ve Yasa'ya karşı konuşuyor" dediler. **14** "Nasırالı İsa burayı yıkacak, Musa'nın bize emanet ettiği töreleri de değiştirecek" dediğini duyduk." **15** Kurul'da oturanların hepsi, İstefanos'a baktıklarında yüzünün bir melek yüzüne benzediğini gördüler.

7 Başkahin, "Bu iddialar doğru mu?" diye sordu. **2** İstefanos şöyle karşılık verdi: "Karşesler ve babalar, beni dinleyin. Atamız İbrahim daha Mezopotamya'dayken, Harran'a yerleşmeden önce, yüce Tanrı ona görünüp şöyle dedi: 'Ülkeni, akrabalarını bırak, sana göstereceğim ülkeye git.' **4** 'Bunun üzerine İbrahim Kildaniler'in ülkesini bırakıp Harran'a yerlesdi. Babasının ölümünden sonra da Tanrı onu oradan alıp şimdi

sizin yaşadığınız bu ülkeye getirdi. **5** Burada ona herhangi bir miras, bir karış toprak bile vermemiştir. Ama İbrahim'in o sırada hiç çocuğu olmadığı halde, Tanrı bu ülkeyi mülk olarak ona ve ondan sonra gelecek torunlarına vereceğini vaat etti. **6** Tanrı şöyle dedi: 'Senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl köle olarak çalıştırılacak, baskı görecek. **7** Ama ben kölelik edecekleri ulusu cezalandıracağım. Bundan sonra oradan çıkacak ve bana bu yerde tapınacakları.' **8** Sonra Tanrı onunla, sünnete dayalı antlaşmayı yaptı. Böylelikle İbrahim, İshak'ın babası oldu ve onu sekiz günlüğün sünnet etti. Ve İshak Yakup'un, Yakup da on iki büyük atamızın babası oldu. **9** "Yusuf'u kıskanan atalarımız, onu köle olarak Mısır'a sattılar. Ama Tanrı onunlaydı ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı. Ona bilgelik vererek Mısır Firavunu'nun gözüne girmesini sağladı. Firavun da onu Mısır ve bütün saray halkı üzerine yönetici atadi. **11** "Sonra bütün Mısır ve Kenan ülkesini kitlik vurdı, büyük sıkıntılar başladı. Atalarımız yiyecek bulamadılar. **12** Mısır'da tahıl bulunduğu duyan Yakup, atalarımızı oraya ilk yolculuklarına gönderdi. **13** Mısır'a ikinci gelişlerinde Yusuf kardeşlerine kimliğini açıkladı. Firavun böylece Yusuf'un ailesini tanmış oldu. **14** Yusuf haber yollayıpbabası Yakup'u ve bütün akrabalarını, toplam yetmiş beş kişiyi çağırttı. **15** Böylece Yakup Mısır'a gitti. Kendisi de atalarımız da orada öldüler. **16** Kemikleri sonra Şekem'e getirilerek İbrahim'in Şekem'de Hamor oğullarından bir miktar gümüş karşılığında satın almış olduğu mezara konuldu. **17** "Tanrı'nın İbrahim'e verdiği sözün gerçekleşeceği zaman yaklaştığında, Mısır'daki halkın nüfusu bir hayli çoğalmıştı. **18** Sonunda Yusuf hakkında bilgiyi olmayan yeni bir kral Mısır'da tahta çıktı. **19** Bu adam, halkımıza karşı haince davranıştı, atalarımıza kötüük etti. Onları, yeni doğan çocukların açıkta bırakıp ölüme terk etmeye zorladı. **20** "O sırada, son derece güzel bir çocuk olan Musa doğdu. Musa, üç ay babasının evinde beslendikten sonra açıkta bırakıldı. Firavunun kızı onu bulup evlat edindi ve kendi oğlu olarak yetiştirdi. **22** Musa, Mısırlılar'ın bütün bilim dallarında eğitildi. Gerek sözde, gerek eylemde güçlü biri oldu. **23** "Kırk yaşındı doldurunca Musa'nın yüreğinde öz kardeşleri İsrailoğulları'nın durumunu yakından görme arzusu doğdu. **24** Onlardan birine haksızlık edildiğini gören Musa, onu savundu. Haksızlığı yapan Mısırlı'yı öldürerek ezilenin öcünü aldı. **25** 'Karşeslerim Tanrı'nın benim aracılığıyla kendilerini kurtaracağımı anıllar' diye düşünüyordu. Ama onlar bunu anlamadılar. **26** Ertesi gün Musa, kavga eden iki İbraniyle karşılaşınca onları barıştmak istedi. 'Efendiler' dedi, 'Siz kardeşiniz. Niye birbirinize haksızlık ediyorsunuz?' **27** "Ne var ki, soydaşına haksızlık eden kişi Musa'yi yana iterek, 'Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atı?' dedi. **28** 'Yoksa dün Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?' **29** Bu söz üzerine Musa Midyan ülkesine kaçtı. Orada gurbette yaşadı ve iki oğul babası oldu. **30** "Kırk yıl geçtikten sonra Musa'ya, Sina Dağı'nın yakınlarındaki çölde, yanan bir çalının alevleri içinde bir melek göründü. **31** Musa gördüklerine şaştı. Daha yakından bakmak için yaklaşlığında, Rab ona şöyle seslendi: 'Senin atalarının Tanrısı, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı benim.' Korkuya titreyen Musa bakmaya cesaret edemedi. **33** "Sonra Rab, 'Çarıklarını çıkar! Çünkü bastığın yer kutsal

topraktır' dedi. 34 'Mısır'da halkıma yapılan baskıyı yakından gördüm, initilerini duydum ve onları kurtarmaya geldim. Şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.' 35 'Bu Musa, 'Kim seni yönetici ve yargıcı atadı?' diye reddettikleri Musa'ydı. Tanrı onu, calıda kendisine görünen meleğin aracılığıyla yönetici ve kurtarıcı olarak gönderdi. 36 Halkı Mısır'dan çıkarın, orada, Kamiş Denizi'nde ve kirk yıl boyunca çölde belirtiler ve harikalar yapan oydu. 37 İsrailoğulları'na, 'Tanrı size kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak' diyen Musa odur. 38 Çöldeki topluluğun arasında yaşamış, Sina Dağı'nda kendisiyle konuşan melekle ve atalarımızla birlikte bulunmuş olan odur. Bize iletmek üzere yaşam dolu sözler aldı. 39 "Ne var ki, atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddettikler, Mısır'a dönmemi özler oldular. 40 Harun'a, 'Bize öncülük edecek ilahlar yap' dediler. 'Çünkü bizi Mısır'dan çıkarın o Musa'ya ne oldu bilmiyorum!' 41 Ve o günlerde buzağı biçiminde bir put yapıp ona kurban sundular. Kendi elleriyle yaptıkları bu put için bir şenlik düzenleder. 42 Bu yüzden Tanrı onlardan yüz çevirip onları göksel cisimlere kulluk etmeye terk etti. Peygamberlerin kitabında yazılmış olduğu gibi: 'Ey İsrail halkı, Çölde kirk yıl boyunca Bana mı sunular, kurbanlar sundunuz? 43 Siz Molek'in çadırını Ve ilahınız Refan'ın yıldızını taşıdınız. Tapınmak için yaptığınız putlardı bunlar. Bu yüzden sizi Babil'in ötesine süreceğim.' 44 'Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı vardi. Musa bunu, kendisiyle konuşan Tanrı'nın buyurduğu gibi, gördüğü örneğe göre yapmıştır. 45 Tanıklık Çadırı'ni önceki kuşaktan teslim alan atalarımız, Yesu'nun önderliğinde öteki ulusların topraklarını ele geçirdikleri zaman, çadırı yanlarında getirdiler. Ulusları atalarımızın ömürden kovan, Tanrı'nın kendisiydi. Çadır Davut'un zamanına dek kaldı. 46 Tanrı'nın beğenisini kazanmış olan Davut, Yakup'un Tanrısı için bir konut yapmaya izin istedi. 47 Oysa Tanrı için bir ev yapan Süleyman oldu. 48 "Ne var ki, en yüce Olan, elle yapılmış konutlarda oturmaz. Peygamberin belirtiği gibi, 'Gök tahtım, Yeryüzü ayaklarımın taburesidir. Benim için nasıl bir ev yapacaksınız? Ya da, neresi dinleneceğim yer? Bütün bunları yapan elim değil mi?" diyor Rab.' 51 "Ey dik kafalılar, yürekleri ve kulakları sünnet edilmemiş olanlar! Siz tipki atalarınıza benziyorsunuz, her zaman Kutsal Ruh'a karşı direniyorsunuz. 52 Atalarınız peygamberlerin hangisine zulmetmediler ki? Adil Olan'ın geleceğini önceden bildirenlere de öldürdüller. Melekler aracılığıyla buyrulan Yasa'yı alıp da buna uymayan sizler, şimdi de Adil Olan'a ihanet edip O'nun katlettiniz!" 54 Kurul üyeleri bu sözler duyunca öfkeden kudurdular, İstefanos'a karşı düşlerini gicirdattılar. 55 Kutsal Ruh'la dolu olan İstefanos ise, gözlerini göze dikip Tanrı'nın görkemini ve Tanrı'nın sağında duran Isa'yı gördü. 56 "Bakın" dedi, "Göklerin açıldığını ve İnsanoğlu'nun Tanrı'nın sağında durmakta olduğunu görüyorum." 57 Bunun üzerine kulaklarını tikayıp çıplıklar atarak hep birlikte İstefanos'a saldırdılar. 58 Onu kentten dışarı atıp taşa tuttular. İstefanos'a karşı tanıklık etmiş olanlar, kaftanlarını Saul adlı bir gencin ayaklarının dibine bırakıltılar. 59 İstefanos taş yağmuru altında, "Rab Isa, ruhumu al!" diye yakarıyordu. 60 Sonra diz çökerek yüksek sesle şöyle dedi: "Ya Rab, bu günahı onlara yükleme!" Bunu söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı.

8 İstefanos'un öldürülmesini Saul da onaylamıştı. O gün Yeruşalim'deki kiliseye karşı korkunç bir baskı dönemi başladı. Elçiler hariç bütün imanlılar Yahudiye ve Samiriye'nin her yanına dağıldılar. 2 Bazı dindar kişiler, İstefanos'u gömdükten sonra onun için büyük yas tuttular. 3 Saul ise inanlılar topluluğunu kirip geçirmeye başladı. Ev ev dolaşarak, kadın erkek demeden imanlıları dışarı sürüklüyor, hapse atıyordu. 4 Bunun sonucu dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü müjdeliyorlardı. 5 Filipus, Samiriye Kenti'ne gidip oradakilere Mesih'i tanıtmaya başladı. 6 Filipus'u dinleyen ve gerçeklestirdiği belirtileri gören kalabalıklar, hep birlikte onun söylemeklerine kulak verdiler. 7 Bir çoklarının içinden kötü ruhlar yüksek sesle haykırarak çıktı; birçok felçli ve kötürum iyileştirildi. 8 Ve o kente büyük sevinç oldu. 9 Ne var ki, kente bir süreden beri büyülüklük yapan ve Samiriye halkını şaşkına çeviren Simun adlı biri vardı. Simun, büyük adam olduğunu iddia ediyordu. 10 Küçük büyük, herkes onu dikkatle dinler, "Büyük Güç dedikleri Tanrı gücü işte budur" derlerdi. 11 Uzun zamandan beri onları büyülüklüğe şaşkına çevirdiği için onu dikkatle dinlerdi. 12 Ama Tanrı'nın Egemeliği ve İsa Mesih adıyla ilgili Müjdeyi duyuran Filipus'un söylemeklerine inandıkları zaman, erkekler de kadınlar da vaftiz oldular. 13 Simun'un kendisi de inanıp vaftiz oldu. Ondan sonra sürekli olarak Filipus'un yanında kaldı. Doğaüstü belirtileri ve yapılan büyük mucizeleri görünce şaşkına döndü. 14 Yeruşalim'deki elçiler, Samiriye halkın, Tanrı'nın sözünü benimsediğini duyunca Petrus'a Yuhanna'yı onlara gönderdiler. 15 Petrus'a Yuhanna oraya varınca, Samiriye imanlılarının Kutsal Ruh'u almaları için dua ettiler. 16 Çünkü Ruh daha hiçbirinin üzerine inmemiştir. Rab Isa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı, o kadar. 17 Petrus'a Yuhanna onların üzerine ellerini koynuya, onlar da Kutsal Ruh'u aldılar. 18 Elçilerin bu el koyma hareketiyle Kutsal Ruh'un verildiğini gören Simun onlara para teklif ederek, "Bana da bu yetkiye verin, kimin üzerine ellerimi koysam Kutsal Ruh'u alınsın" dedi. 20 Petrus, "Paran da yok olsun, sen de!" dedi, "Çünkü Tanrı'nın armağanını paraya elde edebileceğini sandın. 21 Senin bu işte bir payın, bir hakkın yok. Yüreğin, Tanrı'nın gözünde doğru değildir. 22 Bu kötülüğünden tövbe et ve Rab'be yalvar, yüreğindeki bu düşünce belki bağışlanır. 23 Senin kin dolu, kötülüğe tutnak biri olduğunu görüyorum." 24 Simun, "Benim için Rab'be yalvarın da söylemeklerinizden hiçbir başıma gelmesin" diye karşılık verdi. 25 Petrus'a Yuhanna tanıklık edip Rab'bin sözünü bildirdikten sonra, Samiriye'nin birçok köyünde de Müjdeyi duyura Yeruşalim'e döndüler. 26 Bu arada Rab'bin bir meleği Filipus'a söyle seslendi: "Kalk, güneşe doğru, Yeruşalim'den Gazze'ye inen yola, çöl yoluna git." 27 Filipus da kalkıp gitti. Giderken Etiyopyalı bir hadim gördü. Bu adam Etiyopya Kralıçesi Kandaki'nın vezirlerinden biriydi. Kralıçenin bütün hazinelerinden sorumluydu. Yeruşalim'e, tapınmaya gelmişti. 28 Geri dönerken arabasında oturmuş, Peygamber Yeşaya'nın Kitabı'ni okuyordu. 29 Ruh Filipus'a, "Git" dedi, "Şu arabaya yetiş." 30 Filipus koşup arabanın yanına geldi ve hadimin Peygamber Yeşaya'yı okumakta olduğunu işitti. "Acaba okuduklarını anlıyor musun?" diye sordu. 31 Hadim, "Biri bana yol göstermedikçe nasıl anlayabilirim ki?" diyerek Filipus'un arabaya binip yanına oturmasını rica etti. 32 Kutsal

Yazilar'dan okuduğu bölüm şuydu: "Koyun gibi kesime götürüldü; Kırkıçının önünde kuzu nasıl ses çıkarmazsa, O da öylece ağızını açmadı. **33** Aşağılandığında adalet O'dan esirgendi. O'nun soyunu kim anacak? Çünkü yeryüzündeki yaşamına son verildi." **34** Hadim Filipus'a, "Lütfen açıklar misin, peygamber kimden söz ediyor, kendisinden mi, bir başkasından mı?" diye sordu. **35** Bunun üzerine Filipus anlatmaya koyuldu. Kutsal Yazilar'ın bu bölümünden başlayarak ona İsa'yla ilgili Müjde'yi bildirdi. **36** Yolda giderlerken su bulunan bir yere geldiler. Hadim, "Bak, burada su var" dedi. "Vaftiz olmama ne engel var?" **38** Sonra arabanın durmasını buyurdu. Filipus'la hadim birlikte suya girdiler ve Filipus hadimi vaftiz etti. **39** Sudan çıktıktarı zaman Rab'bin Ruhu Filipus'u hemen oradan uzaklaştırdı. Filipus'u bir daha görmeyen hadim sevinç içinde yoluna devam etti. **40** Filipus ise kendini Aşdot Kenti'nde buldu. Sezariye'ye varıncaya dek bütün kentleri dolaşarak Müjde'yi duyurdu.

9 Saul ise Rab'bin öğrencilerine karşı hâlâ tehdit ve ölüm söyledi. Başkahine gitti, Şam'daki havralara verilmek üzere mektuplar yazmasını istedi. Orada İsa'nın yolunda yürüyen kadın erkek, kim bulsa tutuklayıp Yeruşalim'e getirmek niyetindeydi. **3** Yol alıp Şam'a yaklaştığı sırada, birdenbire gökten gelen bir ışık çevresini aydınlattı. **4** Yere yıkılan Saul, bir sesin kendisine, "Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?" dediğini işitti. **5** Saul, "Ey Efendim, sen kimsin?" dedi. "Ben senin zulmettiğin İsa'yım" diye yanıt geldi. **6** "Haydi kalk ve kente gir, ne yapman gerektiği sana bildirecek." **7** Saul'a birlikte yolculuk eden adamların dilleri tutuldu, oldukları yerde kalakaldılar. Sesi duydułarsa da, kimseyi göremediler. **8** Saul yerden kalktı, ama gözlerini açlığında hiçbir şey göremiyordu. Sonra kendisini elinden tutup Şam'a götürdüller. **9** Üç gün boyunca gözleri görmeyen Saul hiçbir şey yiye içmedi. **10** Şam'da Hananya adında bir İsa öğrencisi vardı. Bir görümde Rab ona, "Hananya!" diye seslendi. "Buradayım, ya Rab" dedi Hananya. **11** Rab ona, "Kalk" dedi, "Doğru Sokak denilen sokağa git ve Yahuda'nın evinde Saul adında Tarsuslu birini sor. Şu anda orada dua ediyor. **12** Görümünde yanına Hananya adlı birinin geldiğini ve gözlerini açmak için ellerini kendisinin üzerine koyduğunu görmüştür." **13** Hananya söyle karşılık verdi: "Ya Rab, birçoklarının bu adam hakkında neler anıtlıklarını duydum. Yeruşalim'de senin kutsallarına nice kötülük yapmış! **14** Burada da senin adını anan herkesi tutuklamak için başkahinlerden yetki almıştır." **15** Rab ona, "Git!" dedi. "Bu adam, benim adımı öteki uluslara, krallara ve İsrailoğulları'na duyurmak üzere seçilmiş bir aracımızdır. **16** Benim adım uğruna ne kadar sıkıntı çekmesi gerekeceğini ona göstereceğim." **17** Bunun üzerine Hananya gitti, eve girdi ve ellerini Saul'un üzerine koydu. "Saul kardeş" dedi, "Sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa, gözlerin açılsın ve Kutsal Ruh'la dolasın diye beni yolladı." **18** O anda Saul'un gözlerinden balık pulunu andıran şeyler düştü. Saul yeniden görmeye başladı. Kalkıp vaftiz oldu. **19** Sonra yemek yiye kuvvet buldu. Saul birkaç gün Şam'daki öğrencilerin yanında kaldı. **20** Havralarda İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu hemen duyurmaya başladı. **21** Onu duyanların hepsi şaşkına döndü. "Yeruşalim'de bu adı ananları kırıp geçiren adam bu değil mi? Buraya da, öylelerini tutuklayıp başkahinlere götürmek amacıyla gelmedi mi?" diyorlardı. **22**

Saul ise günden güne güçleniyordu. İsa'nın Mesih olduğuna dair kanıtlar göstererek Şam'da yaşayan Yahudiler'i şaşkına çeviriyordu. **23** Aradan günler geçti. Yahudiler Saul'u öldürmek için bir düzen kurdular. **24** Ne var ki, kurdukları düzende ilgilii haber Saul'a ulaştı. Yahudiler onu öldürmek için gece gündüz kentin kapılarını gözlüyorlardı. **25** Ama Saul'un öğrencileri geceleyin kendisini aldılar, kentin surlarından sarkıtları bir küfe içinde aşağı indirdiler. **26** Saul Yeruşalim'e varınca oradaki öğrencilere katılmaya çalıştı. Ama hepsi ondan korkuyor, İsa'nın öğrencisi olduğuna inanamıyorlardı. **27** O zaman Barnaba onu alıp elçilere götürdü. Onlara, Saul'un Şam yolunda Rab'bi nasıl gördüğünü, Rab'bin de onunla konuştuşunu, Şam'da ise onun İsa adını nasıl korkusuzca duyduğunu anlattı. **28** Böylelikle Saul, Yeruşalim'de girip çıktıktarı her yerde öğrencilerle birlikte bulunarak Rab'bin adını korkusuzca duyurmaya başladı. **29** Dili Grekçe olan Yahudiler'le konuşup tartışıyordu. Ama onlar onu öldürmeye tasarlıyorlardı. **30** Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariye'ye götürüp oradan Tarsus'a yolladılar. **31** Bütün Yahudiye, Celile ve Samiriye'deki inanlılar topluluğu esenlige kavuştu. Gelişen ve Rab korkusu içinde yaşayan topluluk Kutsal Ruh'un yardımıyla sayıca büyüyordu. **32** Bu arada her tarafı dolaşan Petrus, Lidda'da yaşayan kutsallara da uğradı. **33** Orada Eneas adında birine rastladı. Eneas felçiydi. Sekiz yıldan beri yatalaktı. **34** Petrus ona, "Eneas, İsa Mesih seni iyileştiriyor" dedi. "Kalk, yatağını topla." Eneas hemen ayağa kalktı. **35** Lidda ve Sharon'da yaşayan herkes onu gördü ve Rab'be döndü. **36** Yafa'da, İsa öğrencisi olan Tabita adında bir kadın vardı. Tabita, ceylan anlamına gelir. Bu kadın her zaman iyilik yapıp yoksullara yardım ederdi. **37** O günlerde hastalanıp öldü. Ölüsünü yakıp üst kattaki odaya koydular. **38** Lidda Yafa'ya yakın olduğundan, Petrus'un Lidda'da bulunduğu duyan öğrenciler ona iki kişi yollayıp, "Vakit kaybetmeden yanımıza gel" diye yalvardılar. **39** Petrus kalkıp onlara birlikte gitti. Eve varınca onu üst kattaki odaya çıkardılar. Bütün dul kadınlar ağılayarak Petrus'un çevresinde toplandılar. Ona, Ceylan'ın kendileriley birlikteyken diktüğü entarilerle üstlükleri gösterdiler. **40** Petrus, herkesi dışarı çıkarttı, diz çöküp dua etti. Sonra ölüye doğru dönerek, "Tabita, kalk" dedi. Kadın gözlerini açtı, Petrus'u görünce doğrulup oturdu. **41** Petrus elini uzatarak onu ayağa kaldırıldı. Sonra kutsallara dul kadınları çağırıldı, Ceylan'ı dırı olarak onlara teslim etti. **42** Bu olayın haberi bütün Yafa'ya yayıldı ve birçokları Rab'be inandı. **43** Petrus uzunca bir süre Yafa'da, Simun adında bir dericinin evinde kaldı.

10 Sezariye'de Kornelius adında bir adam vardı. "Italian" taburunda yüzbaşıydı. **2** Dindar bir adamdı. Hem kendisi hem de bütün ev halkı Tanrı'dan korkardı. Halka çok yardımda bulunur, Tanrı'ya sürekli dua ederdi. **3** Bir gün saat üç sularında, bir görümde Tanrı'nın bir meleğinin kendisine geldiğini açıkça gördü. Melek ona, "Kornelius" diye seslendi. **4** Kornelius korku içinde gözlerini ona diktı, "Ne var, efendim?" dedi. Melek ona söyle dedi: "Duaların ve sadakaların anılmak üzere Tanrı katına ulaştı. **5** Şimdi Yafa'ya adam yolla, Petrus olarak da tanınan Simun'u çağır. **6** Petrus, evi deniz kıyısında bulunan Simun adlı bir dericinin yanında kalyor." **7** Kendisiyle konuşan melek

uzaklaştıktan sonra Kornelius, iki usağıyla özel yardımcılarından dindar bir askeri çağırdı. 8 Kendilerine her şeyi anlattıktan sonra onları Yafa'ya gönderdi. 9 Ertesi gün onlar yol alıp kente yaklaşırlarken, saat on iki sularında Petrus dua etmek için dama çıktı. 10 Acıçıkında da yemek istedi. Yemek hazırlarından Petrus kendinden geçti. 11 Göğün açıldığı ve büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtlarak yeryüzüne indirdiğini gördü. 12 Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan her türden dört ayaklı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar vardı. 13 Bir ses ona, "Kalk Petrus, kes ve ye!" dedi. 14 "Asla olmaz, ya Rab!" dedi Petrus. "Hiçbir zaman bayağı ya da murdar herhangi bir şey yemedim." 15 Ses tekrar, ikinci kez duyuldu; Petrus'a, "Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen bayağı deme" dedi. 16 Bu, üç kez tekrarlandı. Sonra çarşafı andıran nesne hemen göğe alındı. 17 Petrus şaşkınlık içindeydi. Gördüğü görümün ne anlama gelebileceğini düşünürken, Kornelius'un gönderdiği adamlar sora sora Simun'un evinin kapısına kadar geldiler. 18 Evdekilere seslenerek, "Petrus diye tanınan Simun burada mı kalıyor?" diye sordular. 19 Petrus hâlâ görümün anlamını düşünürken Ruh ona, "Bak, üç kişi seni aryor" dedi. 20 "Haydi kalk, aşağı in. Hiç çekinmeden onlara git. Çünkü onları ben gönderdim." 21 Petrus aşağı inip adamlara, "Aradığınız kişi benim" dedi. "Gelişinizin sebebi ne acaba?" 22 "Doğu ve Tanrı'dan korkan, bütün Yahudi ulusunda ilisiyle tanınan, Kornelius adına bir yüzbaşı var" dediler. "Kutsal bir melek ona, seni evine çağırıp senin söyleyeceklerini dinlemesini buyurdu." 23 Bunun üzerine Petrus onları içeri alıp konuk etti. Ertesi gün Petrus kalktı, onları birlikte yola çıktı. Yafa'daki kardeşlerden bazıları da ona katıldı. 24 İkinci gün Sezariye'ye vardılar. Bu arada Kornelius, akraba ve yakın dostlarını toplamış onları bekliyordu. 25 Eve giren Petrus'u karşıladı, tapınircasına ayaklarına kapandı. 26 Petrus ise onu ayağa kaldırarak, "Kalk, ben de insanım" dedi. 27 Petrus Kornelius'la konuşa konuşa içeri girdiğinde birçok insanın toplanmış olduğunu gördü. 28 Onlara şöyle dedi: "Bir Yahudi'nin başka ulustan birleşi ilişki kurmasının, onu ziyaret etmesinin töremize aykırı olduğunu bilirisiniz. Oysa Tanrı bana, hiç kimseye bayağı ya da murdar dememem gerektiğini gösterdi. 29 Bunu nedenle, çağrıldığım zaman hiç itiraz etmeden geldim. Şimdi, beni ne amaçla çağırıldığınızı sorabilir miyim?" 30 Kornelius, "Üç gün önce bu sıralarda, saat üçte evimde dua ediyordum" dedi. "Birdenbire, parlak giysili bir adam önume çıktı ve. 31 'Kornelius' dedi, 'Tanrı senin duanı istitti, verdiğin sadakaları andı. 32 Yafa'ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simun'u çağır. O, deniz kıyısında oturan derici Simun'un evinde kalıyor.' 33 Bunun üzerine sana hemen adam yolladım. Sen de lütfedip geldin. İşte şimdi biz hepimiz, Rab'bin sana buyurduğu her şeyi dinlemek üzere Tanrı'nın önünde toplanmış bulunuyoruz." 34 O zaman Petrus söz alıp şöyle dedi: "Tanrı'nın insanlar arasında ayrılmadığını, ama kendisinden korkan ve doğru olanı yapan kişiyi, ulusuna bakmaksızın kabul ettiğini gerçekten anlıyorum. 35 Tanrı'nın, herkesin Rabbi olan Isa Mesih aracılığıyla esenliği müjdeleyerek İsrailoğulları'na ilettiği bildiriden haberiniz vardır. 37 Yahya'nın vaftiz çağrısından sonra Celile'den başlayarak bütün Yahudiye'de meydana gelen olayları, Tanrı'nın, Nasırı Isa'yı nasıl Kutsal Ruh'la ve kudretle meshettiğini biliyorsunuz. Isa her

yanı dolaşarak iyiilik yapıyor, İblis'in baskısı altında olanların hepsini iyileştiriyordu. Çünkü Tanrı O'nunla birlikteydi. 39 "Biz İsa'nın, Yahudiler'in ülkesinde ve Yeruşalim'de yaptıklarının hepsine tanık olduk. O'nu çarmıha gerip öldürdüler. 40 Ama Tanrı O'nun üçüncü gün diritti ve açıkça görünmesini sağladı. 41 İsa halkın tümüne değil de, Tanrı'nın önceden seçtiği tanıklara -ölümden dirilmesinden sonra kendisiyle birlikte yiip içen bizlere- göründü. 42 Tanrı tarafından ölülerle dirilerin Yargıcı olarak atanın kişinin kendisi olduğunu halka duyurmamızı, buna tanıklık etmemizi buyurdu. 43 Peygamberlerin hepsi O'nunla ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyledi ki, O'na inanan herkesin günahları O'nun adıyla bağışlanır." 44 Petrus daha bu sözleri söyleken Kutsal Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi. 45 Petrus'la birlikte gelen Yahudi imanlılar, Kutsal Ruh armağanının öteki uluslardan olanların da üzerinde dokülmesini şaşkınlıkla karşıladılar. 46 Çünkü onların, bilmediğleri dillerde konuşup Tanrı'yı yüceltiliklerini duyuylorlardı. O zaman Petrus, "Bunlar, tipki bizim gibi Kutsal Ruh'u almışlar. Suya vaftiz olmalarına kim engel olabilir?" dedi. 48 Böylelikle onların İsa Mesih adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. Sonra onlar Petrus'a, birkaç gün yanlarında kalması için ricada bulundular.

11 Elçilerle bütün Yahudiye'deki kardeşler, öteki ulusları da Tanrı'nın sözünü kabul ettiklerini duydular. 2 Ama Petrus Yeruşalim'e gittiği zaman sünnet yanlısı onu eleştirdiler. 3 "Sünnetsiz kişilerin evine gidip yemek yemişsin!" dediler. 4 Petrus baştan başlayarak onları tek tek onlara anlattı. 5 "Ben Yafa Kenti'nde dua ediyordum" dedi. "Kendimden gereken bir görüş gördüm. Büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtıldığını, bunun gökten inip benim bulunduğu yere kadar geldiğini gördüm. 6 Gözlerimi çarşafa dikip dikkatle baktım. Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan dört ayaklılar, yabanlı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar gördüm. 7 Sonra bir sesin bana, 'Kalk, Petrus, kes ve ye!' dediğini işittim. 8 "Asla olmaz, ya Rab!" dedim. "Ağzıma hiçbir zaman bayağı ya da murdar bir şey girmedи." 9 "Ses ikinci kez gökten geldi: 'Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen bayağı deme' dedi. 10 Bu, üç kez tekrarlandı; sonra her şey yeniden göğe alındı. 11 "Tam o sırada Sezariye'den bana gönderilen üç kişi, bulduğumuz evin önünde durdular. 12 Ruh bana, ayrı gözetmeden onlara birlikte gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de benimle geldiler, varıp adamın evine girdik. 13 Adam bize, evinde beliren meleği nasıl gördüğünü anlattı. Melek ona şöyle demiş: 'Yafa'ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simon'u çağır. 14 O sana, senin ve bütün ev halkın kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek." 15 "Ben konuşmaya başlayınca Kutsal Ruh, başlangıçta bizim üzerimize indiği gibi, onları da üzerinde indi. 16 O zaman Rab'bin söylediğü şu sözü anımsadım: 'Yahya suyla vaftiz etti, sizler ise Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.' 17 Böylelikle Tanrı, Rab Isa Mesih'e inanmış olan bizlere verdiği armağanın aynısını onlara verdiyse, ben kimim ki Tanrı'ya karşı koyayım?" 18 Bunları dinledikten sonra yattılar. Tanrı'yı yücelterek şöyle dediler: "Demek ki Tanrı, tövbe etme ve yaşama kavuşma fırsatını öteki uluslara da vermiştir." 19 İstefanos'un öldürülmesiyle başlayan baskı sonucu dağılan imanlılar, Fenike, Kıbrıs ve Antakya'ya kadar gittiler. Tanrı sözünü sadece Yahudiler'e duyuruyordu. 20 Ama

iclerinden Kibrıslı ve Kireneli olan bazı adamlar Antakya'ya gitip Greklerle de konuşmaya başladilar. Onlara Rab İsa'yla ilgili Müjdeyi bildirdiler. 21 Onların arasında etkin olan Rab'bin gücü sayesinde çok sayıda kişi inanıp Rab'be döndü. 22 Oluş bitenlerin haberi, Yeruşalim'deki kiliseye ulaştı. Bunun üzerine imanlılar Barnaba'yı Antakya'ya gönderdiler. 23 Kutsal Ruh'la ve imanla dolu, iyi bir adam olan Barnaba, Antakya'ya varıp Tanrı lütfunun meyvelerini görünce sevindi. Herkesi, candan ve yürekten Rab'be bağlı kalmaya özendirdi. Sonuç olarak Rab'be daha birçok kişi kazandı. 25 Sonra Barnaba, Saul'u aramak için Tarsus'a gitti. Onu bulunca da Antakya'ya getirdi. Böylece Barnaba'yla Saul bir yıl boyunca oradaki inanlılar topluluğuyla bir araya gelerek büyük bir kitleyi eğitti. Öğrencilere ilk kez Antakya'da Mesihçiler adı verildi. 27 O günlerde Yeruşalim'den Antakya'ya bazı peygamberler geldi. 28 Bunlardan Hagavos adlı biri ortaya çıkıp bütün dünyada şiddetli bir kitlik olacağını Ruh aracılığıyla bildirdi. Bu kitlik, Klavdius'un imparatorluğu sırasında oldu. 29 Öğrenciler, her biri kendi gücü oranında, Yahudiye'de yaşayan kardeşlere gönderilmek üzere yardım toplamayı kararlaştırdılar. 30 Bu kararı yerine getirip bağışlarını Barnaba ve Saul'un eliyle kilisenin ihtiyarlarına gönderdiler.

12 O sırada kral Hirodes, kiliseden bazı kişilere eziyet etmeye başladı. 2 Yuhanna'nın kardeşi Yakup'u kılıçla öldürdü. 3 Yahudiler'in bundan memnun kaldığını görünce ardından Petrus'u da yakalattı. Bunu, Mayasız Ekmek Bayramı sırasında yaptı. 4 Petrus'u tutuklatıp hapse attırdı ve dörder kişilik dört takım askerin gözetimine teslim etti. Fisih Bayramı'ndan sonra onu halkın önünde yargılamak niyetindeydi. 5 Bu nedenle Petrus hapiste tutuldu. Ama inanlılar topluluğu onun için Tanrı'ya hararetle dua ediyordu. 6 Petrus, Hirodes'in kendisini yargılaysacağı günden önceki gece, çift zincirle bağlı olarak iki askerin arasında uyuyordu. Kapıda duran nöbetçiler de zindanın güvenliğini sağlıyordu. 7 Birdenbire Rab'bin bir meleği göründü ve hücrede bir ışık parladı. Melek, Petrus'un böğrüne dokunup onu uyardırdı. "Çabuk, kalk!" dedi. O anda zincirler Petrus'un bileklerinden düştü. 8 Melek ona, "Kuşağını bağla, çarıklarını giy" dedi. Petrus da söyleneni yaptı. "Abanı giy, beni izle" dedi melek. 9 Petrus onu izleyerek dışarı çıktı. Ama meleğin yaptığıının gerçek olduğunu anlamıyor, bir görüş gördüğünü sanıyordu. 10 Birinci ve ikinci nöbetçiye geçerek kente açılan demir kapıya geldiler. Kapı, önlerinde kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokak boyunca yürüdüler, sonra melek ansızın Petrus'un yanından ayrıldı. 11 O zaman kendine gelen Petrus, "Rab'bin bana meleğini gönderdiğimini şimdi gerçekten anlıyorum" dedi. "O beni Hirodes'in elinden ve Yahudi halkınin uğrayacağımı umduğum bütün belalardan kurtardı." 12 Petrus olanların farkına varınca Markos diye tanınan Yuhanna'nın annesi Meryem'in evine gitti. Orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu. 13 Petrus'un dış kapıyı çalması üzerine Roda adlı bir hizmetçi kız kapıya bakmaya gitti. 14 Petrus'un sesini tanıyan kız, sevincinden kapıyı açmadan tekrar içeri koşarak, "Petrus kapıda duruyor!" diye haber verdi. 15 "Çıldırılmışın sen!" dediler ona. Ama kız üsteyince, "Onun meleği olmalı" dediler. 16 Petrus ise kapıyı çalışmaya devam etti. Kapıyi açıp onu görünce şaşırıp kaldılar. 17 Petrus, eliyle susmalarını işaret

ederek Rab'bin onu zindandan nasıl çıkardığını anlattı. Sonra, "Bu haberleri Yakup'la öbür kardeşlere iletin" diyerek oradan ayrılp başka bir yere gitti. 18 Askerler sabahleyin büyük bir telaşa kapıldılar. Birbirlerine, "Petrus'a ne oldu?" diye sordular. 19 Hirodes onu arattı, bulamayınca da nöbetçileri sorguya çekti ve idam edilmeleri için buyruk verdi. Bundan sonra Hirodes, Yahudiye'den Sezariye'ye gidip bir süre orada kaldı. 20 Bu arada Sur ve Sayda halklarına ateş püskürüyordu. Bunlar birleşip kendisiyle görüşmeye geldiler. Önce kralın başdanışmanı Vlastus'u kendi taraflarına çekerek barış isteğinde bulundular. Çünkü kendi ülkelerinin gereksindiği yiyecekler kralın ülkesinden sağlanıyordu. 21 Belirlenen günde krallık giysilerini giyen Hirodes tahtına oturarak halka bir konuşma yaptı. 22 Halk, "Bu bir insanın sesi değil, bir ilahın sesidir!" diye bağıriyordu. 23 O anda Rab'bin bir meleği Hirodes'i vurdu. Çünkü Tanrı'ya ait olan yüceliği kendine mal etmişti. İçi kurtlarca kemirilerek can verdi. 24 Tanrı'nın sözü ise yayılıyor, etkisini artıryordu. 25 Görevlerini tamamlayan Barnaba'yla Saul, Markos diye tanınan Yuhanna'yı yanlarına alarak Yeruşalim'den döndüler.

13 Antakya'daki kilisede peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnaba, Niger denilen Simon, Kireneli Lukius, bölge kralı Hirodes'le birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul. 2 Bunlar Rab'be tapınıp oruç tutarlarken Kutsal Ruh kendilerine şöyle dedi: "Barnaba'yla Saul'u, kendilerini çağrımış olduğum görev için bana ayırın." 3 Böylece oruç tutup dua ettikten sonra, Barnaba'yla Saul'un üzerine ellerini koyup onları yolcu ettiler. 4 Kutsal Ruh'un buyruğuyla yola çıkan Barnaba'yla Saul, Selefskiye'ye gittiler, oradan da gemiyle Kıbrıs'a geçtiler. 5 Salamis'e varınca Yahudiler'in havralarında Tanrı'nın sözünü duyurmaya başladılar. Yuhanna'yı da yardımcı olarak yanlarına almışlardı. 6 Adayı baştan başa gecerek Ba'a geldiler. Orada büyüğü ve sahte peygamber Baryeş adında bir Yahudiyle karşılaştılar. 7 Baryeş, Vali Sergius Pavlus'a yakın biriydi. Akıllı bir kişi olan vali, Barnaba'yla Saul'u çağırıp Tanrı'nın sözünü dinlemek istedi. Ne var ki Baryeş –büyükü anlamına gelen öbür adıyla Elimas– onlara karşı koyarak valiyi iman etmekten caydırılmaya çalıştı. 9 Ama Kutsal Ruh'a dolan Saul, yani Pavlus, gözlerini Elimas'a dikerek, "Ey İblis'in oğlu!" dedi. "Yüreğin her türlü hile ve sahtekârlıka dolu; doğru olan her şeyin düşmanısın. Rab'bin düz yollarını çarptırmaktan vazgeçmeyecek misin? 11 İşte şimdi Rab'bin eli sana karşı kalktı. Kör olacaksın, bir süre gün ışığını görmeyeceksin." O anda adamın üzerine bir sis, bir karanlık çöktü. Dört dönerek, elinden tutup kendisine yol gösterecek birilerini aramaya başladı. 12 Olanları gören vali, Rab'le ilgili öğretişi hayranlıkla karşıladı ve iman etti. 13 Pavlus'la beraberindekiler Baftan denize açılıp Pamfilya bölgesinin Perge Kenti'ne gittiler. Yuhanna ise onları bırakıp Yeruşalim'e döndü. 14 Onlar Perge'den yollarına devam ederek Pisidiya sınırlarındaki Antakya'ya geçtiler. Şabat Günü havraya girip oturdular. 15 Kutsal Yasa ve peygamberlerin yazıları okunduktan sonra, havranın yöneticileri onlara, "Kardeşler, halka verecek bir ödülüñüz varsa buyurun, konuşun" diye haber yolladılar. 16 Pavlus ayağa kalktı, eliyle bir işaret yaparak, "Ey İsraililer ve Tanrı'dan korkan yabancılar, dinleyin" dedi. 17 "Bu halkın,

yani İsrail'in Tanrısı, bizim atalarımızı seçti ve Mısır'da gurbette yaşadıkları süre içinde onları büyük bir ulus yaptı. Sonra güçlü eliyle onları oradan çıkardı, çölde yaklaşık kırk yıl onlara katlandı. **19** Kenan ülkesinde yenilgiye uğradığı yedi ulusun topraklarını İsrail halkına miras olarak verdi. Bütün bunlar aşağı yukarı dört yüz elli yıl sürdü. "Sonra Tanrı, Peygamber Samuel'in zamanına kadar onlar için hâkimler yetiştirdi. **21** Halk bir kral isteyince, Tanrı onlar için Benyamin oymağından Kiş oğlu Saul'u yetiştirdi. Saul kırk yıl krallık yaptı. **22** Tanrı, onu tahttan indirdikten sonra onlara kral olarak Davut'u başa geçirdi. Onunla ilgili şu tanıklıkta bulundu: 'İşay oğlu Davut'u gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istedığımı yapar.' **23** Tanrı, verdiği sözü tutarak bu adamın soyundan İsrail'e bir Kurtarıcı, İsa'yı gönderdi. **24** İsa'nın gelişinden önce Yahya, bütün İsrail halkını, tövbe edip vaftiz olmaya çağırıldı. **25** Yahya görevini tamamlarken söyle diyordu: 'Beni kim sanıyorsunuz? Ben Mesih değilim. Ama O benden sonra geliyor. Ben O'nun ayaklısı olanı bağıncı çözmeye bile layık değilim.' **26** Kardeşler, İbrahim'in soyundan gelenler ve Tanrı'dan korkan yabancılardır, bu kurtuluş bildirisini bize gönderildi. **27** Çünkü Yeruşalim'de yaşayanlar ve onların yöneticileri İsa'yı reddettiler. O'nu mahkûm etmekle her Şabat Günü okunan peygamberlerin sözlerini yerine getirmiş oldular. **28** O'nda ölüm cezasını gerektiren herhangi bir suç bulmadıkları halde, Pilatus'tan O'nun idamını istediler. **29** O'nunla ilgili yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra O'nun çarımıtan indirip mezara koydular. **30** Ama Tanrı O'nu ölümden diritti. **31** İsa, daha önce kendisiyle birlikte Celile'den Yeruşalim'e gelenlere günlerce göründü. Bu kişiler şimdi halka O'nun tanıklığını yapıyor. **32** "Biz de size Müjde'yi duyuyoruz: Tanrı İsa'yı diriltmekle, atalarımıza verdiği sözü, onların çocukları olan bizler için yerine getirmiştir. İkinci Mezmur'da da yazıldığı gibi: 'Sen benim Oğlum'sun, Bugün ben sana Baba oldum.' **34** Tanrı, O'nu asla çürümemek üzere ölümden dirilttiğini şu sözlerle belirtmiştir: 'Size, Davut'a söz verdığım Kutsal ve güvenilir nimetleri vereceğim.' **35** "Bunun için başka bir yerde de söyle der: 'Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.' **36** "Davut, kendi kuşağında Tanrı'nın amacı uyarınca hizmet ettikten sonra gözlerini yaşama kapadı, ataları gibi gömüldü ve bedeni çürüyüp gitti. **37** Oysa Tanrı'nın dirittiği Kişi'nin bedeni çürümedi. **38** Dolayısıyla kardeşler, şunu bilin ki, günahların bu Kişi aracılığıyla bağıslanacağı size duyurulmuş bulunuyor. Şöyleden ki, iman eden herkes, Musa'nın Yasasıyla aklanmadığınız her suçtan O'nun aracılığıyla aksanır. **40** Dikkat edin, peygamberlerin sözünü ettiği şu durum sizin başınıza gelmesin: 'Bakin, siz alay edenler, Şaşkına dönüp yok olnı! Sizin gününüzde bir iş yapıyorum, Öyle bir iş ki, biri size anlatsa inanmazsınız.' **42** Pavlus'la Barnaba havradan çıkışken halk onları, bir sonraki Şabat Günü aynı konular üzerinde konuşmaya çağırıldı. **43** Havradaki topluluk dağınıca, Yahudiler ve Yahudiliğe dönüp Tanrı'ya tapan yabancılardan birçoğu onların ardından gitti. Pavlus'la Barnaba onlara konuşarak onları devamlı Tanrı'nın lütfunda yaşamaya özendirdiler. **44** Ertesi Şabat Günü kent halkınin hemen hemen tümü Rab'bin sözünü dinlemek için toplanmıştı. **45** Kalabalığı gören Yahudiler büyük bir kıskançlık içinde, küfürlerle Pavlus'un söyleşidekilerine karşı çıktılar. **46** Pavlus'la Barnaba ise cesaretle karşılık verdiler:

"Tanrı'nın sözünü ilk önce size bildirmemiz gerekiyordu. Siz onu reddettiğiniz ve kendinizi sonsuz yaşama layık görmediğinizde, biz şimdi öteki uluslara gidiyoruz. (aiōnios g166) **47** Çünkü Rab bize şöyle buyurmuştur: 'Yeryüzünün dört bucağına kurtuluş götürmen için Seni uluslara ışık yaptim.' **48** Öteki uluslardan olanlar bunu işitince sevindiler ve Rab'bin sözünü yüceltiler. Sonsuz yaşam için belirlenmiş olanların hepsi iman etti. (aiōnios g166) **49** Böylece Rab'bin sözü bütün yörende yayıldı. **50** Ne var ki Yahudiler, Tanrı'ya tapan saygınlı kadınlarla kentin ileri gelen erkeklerini kıskırttılar, Pavlus'la Barnaba'ya karşı bir baskın hareketi başlatıp onları bölge sınırlarının dışına attılar. **51** Bunun üzerine Pavlus'la Barnaba, onlara bir uyarı olsun diye ayaklarının tozunu silkerek Konya'ya gittiler. **52** Öğrenciler ise sevinç ve Kutsal Ruh'la doluydu.

14 Aynı şekilde Konya'da da Yahudiler'in havrasına giren Pavlus'la Barnaba öyle etkili konuşular ki, hem Yahudiler'den hem de Grekler'den çok kişi iman etti. **2** Ama inanmayan Yahudiler, öteki uluslardan olanları kardeşlere karşı kıskırtarak zihinlerini bulandırdılar. **3** Orada uzunca bir süre kalan Pavlus'la Barnaba, Rab hakkında cesaretle konuşuyorlardı. Rab de onlara belirtiler ve harikalar yapma gücü vererek kendi lütfunu açıklayan bildiriyi doğruladı. **4** Kent halkı ikiye bölündü. Bazıları Yahudiler'in, bazıları da elçilerin tarafını tuttu. **5** Yahudiler'le öteki uluslardan olanlar ve bunların yöneticileri, elçileri hırpalayıp taşa tutmak için düzen kurdular. **6** Bunu öğrenen Pavlus'la Barnaba, Likanya'nın Listra ve Derbe kentlerine ve çevre bölgeye kaçarak oralarda da Müjde'yi yaydılar. **8** Listra'da, ayakları tutmayan bir adam vardı. Doğustan kötürümdü, hiç yürüyemiyordu. **9** Pavlus'un söyleşidekilerini dinledi. Onu dikkatle süzen Pavlus, iyileştirileceğine imanı olduğunu görerek yüksek sesle ona, "Kalk, ayaklarının üzerinde dur!" dedi. Adam yerinden fırlayıp yürümeye başladı. **11** Pavlus'un ne yaptığıni gören halk Likanya diliinde, "Tanrılar insan kılığına girip yanımıza inmiş!" diye haykırdı. **12** Barnaba'ya Zeus, Pavlus'a da konuşmada öncülük ettiği için Hermes adını taktılar. **13** Kentin hemen dışında bulunan Zeus Tapınağı'nın kâhini kent kapılarına boğalar ve çelenkler getirdi, halkla birlikte elçilere kurban sunmak istedi. **14** Ne var ki elçiler, Barnaba'yla Pavlus, bunu duyuncu giysilerini yırtarak kalabalığın içine daldılar. **15** "Efendiler, neden böyle şeyler yapıyorsunuz?" diye bağırdılar. "Biz de sizin gibi insanız, aynı yaradılışa sahibiz. Size müjde getiriyoruz. Sizi bu boş şeylelerden vazgeçmeye, yeri, göğü, denizi ve bunların içindekilerin hepsini yaratayan, yaşayan Tanrı'ya dönmeye çağırıyoruz. **16** Geçmiş çağlarda Tanrı, bütün ulusların kendi yollarından gitmelerine izin verdi. **17** Yine de kendini taniksız bırakmadı. Size iyilik ediyor. Gökten yağmur yağdırıyor, çeşitli ürünlereyle mevsimleri düzenliyor, sizi yiyecekle doyurup yüreklerinizi sevinçle dolduruyor." **18** Bu sözlerle bile halkın kendilerine kurban sunmasını güçlükle engelleyebildiler. **19** Ne var ki, Antakya ve Konya'dan gelen bazı Yahudiler, halkı kendi taraflarına çekerek Pavlus'u taşıdlardı; onu ölmüş sanarak kentin dışına sürüklédiler. **20** Ama öğrenciler çevresinde toplanınca Pavlus ayağa kalkıp kente döndü. Ertesi gün Barnaba'yla birlikte Derbe'ye gitti. **21** O kente de Müjde'yi duyurup birçok

öğrenci edindiler. Pavlus'la Barnaba daha sonra Listra, Konya ve Antalya'ya dönerek öğrencileri ruhça pekiştirdiler, imana bağlı kalımları için onlara cesaret verdiler. "Tanrı'nın Egemenliği'ne, birçok sıkıntından geçerek girmemiz gereklidir" diyorlardı. 23 İmanlılar için her kilisede ihtiyaçlar sejtler. Dua ve oruçla onları, inandıkları Rab'be emanet ettiler. 24 Pisidyā bölgесinden geçerek Pamfilya'ya geldiler. 25 Perge'de Tanrı sözünü bildirdikten sonra Antalya'ya gittiler. 26 Oradan gemiyle, artık tamamlamış bulundukları görev için Tanrı'nın lütfuna emanet edildikleri yer olan Antalya'ya döndüler. 27 Oraya vardıklarında inanlılar topluluğunu bir araya getirip Tanrı'nın kendileri aracılığıyla neler yaptığı, öteki uluslara iman kapısını nasıl açtığını anlattılar. 28 Oradaki öğrencilerin yanında uzun bir süre kaldılar.

15 Yahudiye'den gelen bazı kişiler Antalya'daki kardeşlere, "Siz Musa'nın töresi uyarınca sünnet olmadıkça kurtulamazsınız" diye öğretiyorlardı. 2 Pavlus'la Barnaba bu adamlarla bir hayli çeküşpertarıştılar. Sonunda Pavlus'la Barnaba'nın, başka birkaç kardeşle birlikte Yeruşalim'e gidip bu sorunu elçiler ve ihtiyaçlarla görüşmesi kararlaştırıldı. 3 Böylece kilise tarafından gönderilenler, öteki uluslardan olanların Tanrı'ya nasıl döndüğünü anlata anlata Fenike ve Samiriye bölgelerinden geçerek bütün kardeşlere büyük sevinç verdiler. 4 Yeruşalim'e geldiklerinde inanlılar topluluğu, elçiler ve ihtiyaçlarla iyi karşılandılar. Tanrı'nın kendileri aracılığıyla yapmış olduğu her şeyi anlattılar. 5 Ne var ki, Ferisi mezhebinden bazı imanlılar kalkıp şöyle dediler: "Öteki uluslardan olanları sünnet etmek ve onlara Musa'nın Yasası'na uymalarını buyurmak gereklidir." 6 Elçilerle ihtiyaçlar bu konuyu görüşmek için toplantılar. 7 Uzunca bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara, "Kardeşler" dedi, "Öteki uluslar Müjde'nin bildirisini benim ağızımdan duyup inansınlar diye Tanrı'nın uzun zaman önce aranızdan beni seçtiğini biliyorsunuz. 8 İnsanın yüreğini bilen Tanrı, Kutsal Ruh'u tipki bize verdiği gibi onlara da vermekle, onları kabul ettiğini gösterdi. 9 Onlarla bizim aramızda hiçbir ayrıp yapmadı, iman etmeleri üzerine yüreklerini arındırdı. 10 Öyleyse, ne bizim ne de atalarımızın taşıyamadığı bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna geçirerek şimdi neden Tanrı'yı deniyorsunuz? 11 Bizler, Rab Isa'nın lütfuya kurtulduğumuza inanıyoruz; onlar da öyle." 12 Bunun üzerine bütün topluluk sustu ve Barnaba'yla Pavlus'u dinlemeye başladı. Barnaba'yla Pavlus, Tanrı'nın kendileri aracılığıyla öteki uluslar arasında yaptığı harikalarla belirtileri tek tek anlattılar. 13 Onlar konuşmalarını bitirince Yakup söz aldı: "Kardeşler, beni dinleyin!" dedi. 14 "Simun, Tanrı'nın öteki uluslardan kendine ait olacak bir halk çıkarmak amacıyla onlara ilk kez nasıl yaklaşlığını anlatmıştır. 15 Peygamberlerin sözleri de bunu doğrulamaktadır. Yazılmış olduğu gibi: 16 'Bundan sonra ben geri dönüp, Davut'un yıkık konutunu yeniden kuracağım. Onun yıkıntılarını yeniden kurup Onu tekrar ayağa kaldıracağım. 17 Öyle ki, geriye kalan insanlar, Bana ait olan bütün uluslar Rab'bi ararsınlar. 18 Bunları ta başlangıçtan bildiren Rab, İşte böyle diyor.' (aiôn g165) 19 'Bu nedenle, kanımcı öteki uluslardan Tanrı'ya dönenlere güçlük çıkarmamalıyız. 20 Ancak putlara sunulup murdar hale gelen etlerden, fuhuştan, boğularak öldürülün hayvanların etinden ve kandan sakınmaları gerektiğini onlara yazmamalıyız. 21 Çünkü çok eski zamanlardan

beri Musa'nın sözleri her kentte duyurulmakta, her Şabat Günü havralarda okunmaktadır." 22 Bunun üzerine bütün inanlılar topluluğuyla elçiler ve ihtiyaçlar, kendi aralarından seçikleri adamları Pavlus ve Barnaba'yla birlikte Antalya'ya göndermeye karar verdiler. Kardeşlerin onde gelenlerinden Barsabba denilen Yahuda ile Silas'ı seçtiler. 23 Onların eliyle şu mektubu yolladılar: "Kardeşleriniz olan biz elçilerle ihtiyaçlardan, öteki uluslardan olup Antalya, Suriye ve Kilikya'da bulunan siz kardeşlere selam! 24 Bizden bazı kişilerin yanınızda geldiğini, sözleriyle sizi tedirgin edip aklınızı karıştırıldığını duyduk. Oysa onları biz göndermedik. 25 Bu nedenle aramızdan seçtiğimiz bazı kişileri, sevgili kardeşlerimiz Barnaba ve Pavlus'la birlikte size göndermeye oybirliğiyle karar verdik. 26 Bu ikisi, Rabbimiz Isa Mesih'in adı uğruna canlarını gözden çıkarmış kişilerdir. 27 Kararımız uyarınca size Yahuda ile Silas'ı gönderiyoruz. Onlar aynı şeyleri sözlü olarak da aktaracaklar. 28 Kutsal Ruh ve bizler, gereklili olan şu kuralların dışında size herhangi bir şey yüklememeyi uygun gördük: Putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülün hayvanların etinden ve fuhuştan sakınmalısınız. Bunlardan kaçınırsanız, iyi edersiniz. Esen kalın." 30 Adamlar böylece yola koyulup Antalya'ya gittiler. Topluluğu bir araya getirerek onlara mektubu verdiler. 31 İmanlılar, mektuptaki yüreklenici sözleri okuyunca sevindiler. 32 Kendileri peygamber olan Yahuda ile Silas, birçok konuşmalar yaparak kardeşleri yüreklendirip ruhça pekiştirdiler. 33 Bir süre orada kaldıktan sonra, kendilerini göndermiş olanların yanına dönmek üzere kardeşler tarafından esenlikle yolcu edildiler. 35 Pavlus'la Barnaba ise Antalya'da kaldılar, birçoklarıyla birlikte öğretip Rab'bin sözünü müjdelediler. 36 Bundan bir süre sonra Pavlus Barnaba'ya, "Rab'bin sözünü duyurdumuz bütün kentlere dönüp kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim" dedi. 37 Barnaba, Markos denilen Yuhanna'yı da yanlarında götürmek istiyordu. 38 Ama Pavlus, Pamfilya'da kendilerini yüzüstü bırakıp birlikte görevde devam etmeyen Markos'u yanlarında götürmemi uygun görmedi. 39 Aralarında öylesine keskin bir anlaşmazlık çıktı ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnaba Markos'u alıp Kıbrıs'a doğru yelken açtı. 40 Silas'ı seçen Pavlus ise, kardeşlerce Rab'bin lütfuna emanet edildikten sonra yola çıktı. 41 Suriye ve Kilikya bölgelerini dolaşarak inanlı topluluklarını pekiştirdi.

16 Pavlus, Derbe ve Listra'ya da uğradı. Listra'da Timoteos adında bir Isa öğrencisi vardı. Annesi imanlı bir Yahudi, babası ise Grek'ti. 2 Listra ve Konya'daki kardeşler ondan övgüyle söz ediyorlardı. 3 Timoteos'u kendisiyle birlikte götürmek isteyen Pavlus, oralarda bulunan Yahudiler yüzünden onu sünnet etti. Çünkü hepsi, babasının Grek olduğunu biliyordu. 4 Kent kent dolaşarak Yeruşalim'deki elçilerle ihtiyaçların aldığı kararları imanlılara iletiyor, bunlara uymalarını istiyorlardı. 5 Böylelikle toplulukların imanı güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu. 6 Kutsal Ruh'un, Tanrı sözünü Asya İll'inde yaymalarını engellemesi üzerine Pavlus'la arkadaşları Frिकya ve Galatya bölgесinden geçtiler. 7 Misya sınırlarına geldiklerinde Bitinya bölgесine geçmek istediler. Ama Isa'nın Ruhu onlara izin vermedi. 8 Bunun üzerine Misya'dan geçip Troas Kenti'ne gittiler. 9 O gece Pavlus bir görüm gördü. Önünde Makedonyalı bir adam

durmüş, ona yalvarıyordu: "Makedonya'ya geçip bize yardım et" diyordu. **10** Pavlus'un gördüğü bu görünmeden sonra hemen Makedonya'ya gitmenin bir yolunu aradık. Çünkü Tanrı'nın bizi, Müjde'yi oradakilere duyurmaya çağırıldığı sonucuna varmıştık. **11** Troas'tan denize açılıp doğru Semadirek Adası'na, ertesi gün de Neapolis'e gittik. **12** Oradan da Filipi'ye geçtik. Burası bir Roma yerleşim merkezi ve Makedonya'nın o bölgesinde önemli bir kentti. Birkaç gün bu kente kaldık. **13** Şabat Günü kent kapısından çıkışırıkmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşünüyorduk. Oturduk, orada toplanmış kadınlarla konuşmaya başladık. **14** Bizi dinleyenler arasında Tiyatira Kenti'nden Lidya adında bir kadın vardı. Mor kumaş ticareti yapan Lidya, Tanrı'ya tapan biriydi. Pavlus'un söylemeklerine kulak vermesi için Rab onun yüregini açtı. **15** Lidya, ev halkıyla birlikte vaftiz olduktan sonra bizi evine çağırdı. "Beni Rab'bin bir inanlısı kabul ediyorsanız, gelin, evimde kalın" dedi ve bizi razı etti. **16** Bir gün biz dua yerine giderken, karşımıza, falcılık ruhuna tutulmuş köle bir kız çıktı. Bu kız, gelecekteki haber vererek efendilerine bir hayli kazanç sağlıyordu. **17** Pavlus'u ve bizleri izleyerek, "Bu adamlar yüce Tanrı'nın kollarıdır, size kurtuluş yolunu bildiriyorlar!" diye bağırıp durdu. **18** Ve günlerce sürdürdü bunu. Sonunda, bundan çok rahatsız olan Pavlus arkasına dönerek ruha, "İsa Mesih'in adıyla, bu kızın içinden çıkışını buyuruyorum" dedi. Ruh hemen kızın içinden çıktı. **19** Kızın efendileri, kazanç umutlarının yok olduğunu görünce Pavlus'a Silas'ı yakalayıp çarşı meydanına, yetkililerin önüne sürüklediler. **20** Onları yargıların karşısına çıkartarak, "Bu adamlar Yahudi'dir" dediler, "Kentimizi altüst ettiler. Biz Romalılar için benimsenmesi ve uygulanması yasak birtakım töreler yapıyorlar." **21** Halk da Pavlus'a Silas'a yapılan saldırıyla katıldı. Yargıclar onların giysilerini yırtıp sıyrarak deşnekle dövülmeleri için buyruk verdi. **22** Onları iyice dövdürdükten sonra hapse attılar. Zindancıya, onları siki güvenlik altında tutmasını buyurdular. **23** Bu buyruğu alan zindancı onları hapishanenin iç bölmesine atarak ayaklarını tomroğa vurdu. **24** Gece yarısına doğru Pavlus'a Silas dua ediyor, Tanrı'yi ilahilerle yüceltiyorlardı. Öbür tutuklular da onları dinliyorlardı. **25** Birdenbire öyle şiddetli bir deprem oldu ki, tutuklu temelden sarsıldı. Bir anda bütün kapılar açıldı, herkesin zincirleri çözüldü. **26** Zindancı uyandı. Zindan kapılarını açık görünce kilicini çıkışırıkmak canına kıymak istediler. Çünkü tutukluların kaçtığını sanmıştı. **27** Ama Pavlus yüksek sesle, "Canına kıyma, hepimiz buradayız!" diye seslendi. **28** Zindancı ışık getirip içeri daldı. Titreyerek Pavlus'a Silas'ın önünde yere kapandı. **29** Onları dışarı çıkararak, "Efendiler, kurtulmak için ne yapmam gereklidir?" diye sordu. **30** Onlar, "Rab İsa'ya iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz" dediler. **31** Sonra kendisine ve ev halkının hepsine Rab'bin sözünü bildirdiler. **32** Gecenin o saatinde zindancı onları götürüp yaralarını yıkadı. Sonra hem kendisi hem ev halkı hemen vaftiz oldu. **33** Pavlus'a Silas'ı evine götürerek sofra kurdu. Tanrı'ya inanmak, onu ve evindekilerin hepsini sevince boğmuştu. **34** Gün doğumuna yargıçlar görevlileri göndererek, "O adamları serbest bırak" dediler. **35** Zindancı bu sözleri Pavlus'a ilettii. "Yargıclar serbest bırakılmanız için haber gönderdi. Şimdi çıkışabilirsiniz, esenlikle gidin" dedi. **36** Ama Pavlus görevlilere söyle dedi: "Roma vatandaşı olduğumuzu

halde, bizi yargılanmadan herkesin önünde dövüp hapse attılar. Şimdi bizi gizlice mi kovacaklar? Olmaz böyle şey! Kendileri gelsinler, bizi alıp çakarsınlar!" **38** Görevliller bu sözleri yargıçlara ilettili. Yargıçlar, Pavlus'a Silas'ın Roma vatandaşı olduğunu duyuncaya korktular. **39** Gelip özür dileydiler. Sonra onları dışarı çıkararak kentten ayrılmalarını rica ettiler. **40** Pavlus'a Silas zindandan çıkışınca Lidya'nın evine gitti. Kardeşlerle görüşüp onları yüreklenirdikten sonra oradan ayrıldılar.

17 Amfipolis ve Apollonya'dan geçerek Selanik'e geldiler.

Burada Yahudiler'in bir havrası vardı. **2** Pavlus, her zamanki gibi Yahudiler'e giderek art arda üç Şabat Günü onlarla Kutsal Yazilar üzerinde tartıştı. **3** Mesih'in acı çıkış ölümünden dirilmesi gerektiğini dair açıklamalarda bulunuyor, kanıtlar gösteriyordu. "Size duyurmakta olduğum bu İsa, Mesih'tir" diyordu. **4** Onlardan bazıları, Tanrı'ya tapan Grekler'den büyük bir topluluk ve ileri gelen kadınların da birçoğu ikna olup Pavlus'a Silas'a katıldılar. **5** Yahudiler bunu kiskandı. Çarşı pazardan topladıkları bazı kötü insanlardan bir kalabalık oluşturup kente kargaşalık çıkarttılar. Pavlus'a Silas'ı bulmak ve halkın önünde yargılanmak amacıyla Yason'un evine saldırdılar. **6** Onları bulamayınca, Yason ile bazı kardeşleri kent yetkililerinin önüne sürüklüyorlardı. "Dünyayı altüst eden o adamlar buraya da geldiler" diye bağıryorlardı. **7** "Yason onları evine aldı. Onların hepsi, İsa adında başka bir kral olduğunu söyleyerek Sezar'ın buyruklarına karşı geliyorlar." **8** Bu sözleri işten kalabalık ve kentin yetkilileri telaşa kapıldı. **9** Sonunda yetkililer Yason ve öbürlerini kefaletle serbest bıraktılar. **10** Kardeşler hemen o gece Pavlus'a Silas'ı Veriya Kenti'ne gönderdiler. Onlar oraya varınca Yahudiler'in havrasına gitti. **11** Veriya'daki Yahudiler Selanik'tekilerden daha açık fikirliydi. Tanrı sözünü büyük ilgiyle karşılayarak her gün Kutsal Yazilar'ı inceliyor, öğretilemenin doğru olup olmadığını araştırıyorlardı. **12** Böylelikle içlerinden birçokları ve çok sayıda saygın Grek kadın ve erkek iman etti. **13** Selanik'teki Yahudiler Pavlus'un Veriya'da da Tanrı'nın sözünü duyduğunu öğrenince oraya gitti, halkın kıskırıp ayağa kaldırdılar. **14** Bunun üzerine kardeşler Pavlus'u hemen deniz kıyısına yolladılar. Silas ile Timoteos ise Veriya'da kaldılar. **15** Pavlus'a birlikte gidenler onu Atina'ya kadar götürdüler. Sonra Pavlus'tan, Silas'la Timoteos'un bir an önce kendisine yetişmeleri yolunda buyruk alarak geri döndüler. **16** Onları Atina'da bekleyen Pavlus, kenti putlarla dolu görünce yüreğinde derin bir acı duydu. **17** Bu nedenle, gerek havrada Yahudiler'le ve Tanrı'ya tapan yabancılarla, gerek her gün çarşı meydanında karşılaştığı kişilerle tartışıp durdu. **18** Epikürçü ve Stoacı bazı filozoflar onunla anlaşmaya başladılar. Kimi, "Bu lafebesi ne demek istiyor?" derken, kimi de, "Galiba yabancı ilahların haberciliğini yapıyor" diyordu. Çünkü Pavlus, İsa'yla ve dirilişle ilgili Müjde'yi duyuruyordu. **19** Onlar Pavlus'u alıp Ares Tepesi Kurulu'na götürdüler. Ona, "Yayığın bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz?" dediler. **20** "Kulağıımıza yabancı gelen bazı konulardan söz ediyorsun. Bunların anlamını öğrenmek isteriz." **21** Tüm Atinalılar ve kente bulunan yabancılar, vakitlerini hep yeni düşünceleri anlatarak ve dinleyerek geçirirlerdi. **22** Pavlus, Ares Tepesi Kurulu'nun önüne çıkışınca şunları söyledi: "Ey Atinalılar, sizin her bakımdan çok dindar olduğunuzu görüyorum. **23** Ben

çevrede dolaşırken, tapındığınız yerleri incelerken üzerinde, BİLİNMEYEN TANRI'YA diye yazılmış bir sunağa bile rastladım. Sizin bilmeden tapındığınız bu Tanrı'yı ben size tanıtayım. **24** "Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. **25** Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi O'na insan eliyle hizmet edilmez. Tanrı, bütün ulusları tek insandan türetti ve onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi. **26** Ulusların sürelerini ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı. **27** Bunu, kendisini arasınlar ve el yordamıyla da olsa bulabilsinler diye yaptı. Aslında Tanrı hicbirimizden uzak değildir. **28** Nitekim, 'O'nda yaşıyor ve hareket ediyoruz; O'nda varız.' Bazı ozanlarınızın belirttiği gibi, 'Biz de O'nun soyundanız.' **29** "Tanrı'nın soyundan olduğumuza göre, tanrısal özün, insan düşüncesi ve becerisiyle biçimlendirilmiş altın, gümüş ya da taştan bir nesneye benzediğini düşünmemeliyiz. **30** Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi; ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuyor. **31** Çünkü dünyayı, atadığı Kişi aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptamıştır. Bu Kişi'yi ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir." **32** Ölümler dirilmesiyle ilgili sözleri duyunca kimi alay etti, kimi de, "Seni bu konuda bir daha dinlemek isteriz" dedi. **33** Bunun üzerine Pavlus aralarından çıkıp gitti. **34** Birkaç kişi ona katıldı inandı. Bunların arasında kurul üyesi Dionisos, Damaris adlı bir kadın ve birkaç kişi daha vardı.

18 Bundan sonra Pavlus Atina'dan ayrılp Korint'e gitti. **2** Orada Pontus doğumlu, Akvila adında bir Yahudi ile karısı Priskilla'yı buldu. Bunlar, Klavdius'un bütün Yahudiler'in Roma'ya terk etmesi yolundaki büyüğüne üzerine, kısa süre önce İtalya'dan gelmişlerdi. Akvila ile Priskilla'nın yanına giden Pavlus, aynı meslekten olduğundan onlarla kalıp çalıştı. Çünkü meslekleri çadcıcılıktı. **4** Pavlus, her Şabat Günü havrada tartışarak hem Yahudiler'i hem Grekler'i ikna etmeye çalışıyordu. **5** Silas'la Timoteos Makedonya'dan gelince, Pavlus kendini tümüyle Tanrı sözünü yaymaya verdi. Yahudiler'e, İsa'nın Mesih olduğuna dair tanıklık ediyordu. **6** Ama Yahudiler karşı gelip ona söymeye başlayınca Pavlus, giysilerini silkerek, "Başımıza geleceklerin sorumlusu sizsiniz!" dedi. "Sorumluluk benden gitti. Bundan böyle öteki uluslara gideceğim." **7** Pavlus oradan çıktı, Tanrı'ya tapan Titius Yustus adlı birinin evine gitti. Yustus'un evi havranın bitişindeydi. **8** Havranın yöneticisi Krispus bütün ev halkıyla birlikte Rab'be inandı. Pavlus'u dinleyen Korintiler'den birçoğu da inanıp vaftiz oldu. **9** Bir gece Rab bir göründeme Pavlus'a, "Korkma" dedi, "Konuş, susma! **10** Ben seninle birlikteyim; hiç kimse sana dokunmayacak, kötülük yapmayacak. Çünkü bu kente benim halkım çoktur." **11** Pavlus, orada bir buçuk yıl kaldı ve halka sürekli Tanrı'nın sözünü öğretti. **12** Galilio'nun Ahaya Valisi olduğu sıralarda, hep birlikte Pavlus'a karşı gelen Yahudiler onu mahkemeye çıkardılar. **13** "Bu adam Yasa'ya aykırı biçimde Tanrı'ya tapınmaları için insanları kandırıyor" dediler. **14** Pavlus tam söyle başlayacakken Galilio Yahudiler'e şöyle dedi: "Ey Yahudiler, davanzı bir haksızlık ya da ciddi bir suçla ilgili olsaydı, sizleri sabırla dinlemem gerekirdi. **15** Ama sorun bir öğreti, bazı adlar ve kendi yasanızla ilgili olduğuna göre, bu davaya kendiniz

bakin. Ben böyle şeylere yargıçlık etmek istemem." **16** Sonra Gallio onları mahkemeden kovdu. **17** Hep birlikte, havranın yönetici Sostenis'i yakalayıp mahkemenin önünde dövdüler. Gallio ise olup bitenlere hiç aldırmadı. **18** Pavlus Korint'teki kardeşlerin yanında bir süre daha kaldı. Sonra onlara vedalaştı, Priskilla ve Akvila ile birlikte Suriye'ye gitmek üzere gemiyle yola çıktı. Adakta bulunmuş olduğu için Kenhere'de saçlarını kestirmiştir. **19** Efes'e vardıkları zaman Priskilla ve Akvila'yı orada bırakıktı. Kendisi havraya giderek Yahudiler'le tartışmaya başladı. **20** Bunlar daha uzun bir süre kalmasını istedilerse de, Pavlus kabul etmedi. **21** Ama onlara veda ederken, "Tanrı dilerse yanınızda yine döneceğim" dedi. Sonra Efes'ten denize açıldı. **22** Sezاريye'ye vardıktan sonra Yeruşalim'e gidip oradaki kiliseyi ziyaret etti, oradan da Antalya'ya geçti. **23** Bir süre orada kaldıkten sonra yola çıktı; Galatya bölgesini ve Frिकya'yı dolaşarak bütün öğrencileri ruhça pekiştirdi. **24** Bu arada İskenderiye doğumlu Apollos adında bir Yahudi Efes'e geldi. Üstün bir konuşma yeteneği olan Apollos, Kutsal Yazilar'ı çok iyi biliyordu. **25** Rab'bin yolunda eğitilmiş bir kişiydi. Ateşli bir ruhla konuşuyor ve sadece Yahya'nın vaftizini bildiği halde İsa'yla ilgili gerçekleri doğru öğretiyordu. **26** Havrada cesaretle konuşmaya başladı. Kendisini dinleyen Priskilla ile Akvila, onu yanlarına alarak Tanrı yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar. **27** Apollos Ahaya'ya gitmek isteyince kardeşler onu cesaretlendirdiler. Onu iyi karşılamaları için oradaki öğrencilere mektup yazdılar. Apollos Ahaya'ya varınca Tanrı'nın lütfıyla iman etmiş olanlara çok yardım etti. **28** Şöyle ki Kutsal Yazilar'dan, İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlayarak Yahudiler'in iddialarını açıkça ve güçlü bir şekilde çürüttü.

19 Apollos Korint'teyken Pavlus, iç bölgelerden geçerek Efes'e geldi. Orada bazı öğrencileri bularak onlara, "İman ettiğiniz zaman Kutsal Ruh'u aldınız mı?" diye sordu. "Kutsal Ruh'un varlığından habériz yok ki!" dediler. **3** "Öyleyse neye dayanarak vaftiz oldunuz?" diye sordu. "Yahya'nın öğretisine dayanarak vaftiz olduk" dediler. **4** Pavlus, "Yahya'nın yaptığı vaftiz, tövbeyle ilgili bir vaftizdi" dedi. "Halka, kendisinden sonra gelecek Olan'a, yani İsa'ya inanmalarını söyledi." **5** Onlar bunu duyunca, Rab İsa'nın adıyla vaftiz oldular. **6** Pavlus elliğini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi ve bilmedikleri dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar. **7** Aşağı yukarı on iki kişiydiler. **8** Havraya giren Pavlus cesaretle konuşmaya başladı. Üç ay boyunca oradakilerle tartıştı. **9** Ne var ki, bazıları sert bir tutum takınıp ikna olmamakta direndiler ve İsa'nın yolunu halkın önünde kötülémeye başladılar. Bunun üzerine Pavlus onlardan ayrıldı. Öğrencilerini de alıp götürdü ve Tiranus'un dershanesinde her gün tartışmalarını sürdürdü. **10** Bu durum iki yıl sürdü. Sonunda Yahudi olsun Grek olsun, Asya İllî'nde yaşayan herkes Rab'bin sözünü işitti. **11** Tanrı, Pavlus'un eliyle olağanüstü mucizeler yaratıyordu. **12** Şöyle ki, Pavlus'un bedenine degen peşkir ve peştamallar hasta olanlara götürüldüğünde, hastalıkları yok oluyor, kötü ruhlar içlerinden çıkyordu. **13** Çevrede dolaşip kötü ruhlara tutsak olanları Rab İsa'nın adını anarak kurtarmaya kalkıştılar. "Pavlus'un tanıttığı İsa'nın adıyla

size emrediyoruz!" diyorlardı. 14 Bunu yapanlar arasında Skeva adlı bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu da vardı. 15 Kötü ruh ise onlara şöyle karşılık verdi: "İsa'yı biliyor, Pavlus'u da tanıyorum, ama siz kimsiniz?" 16 İçinde kötü ruh bulunan adam onlara saldırdı, hepsini alt ederek bozguna uğrattı. Öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar. 17 Bu haber, Efes'te yaşayan bütün Yahudiler'le Grekler'e ulaştı. Hepsini bir korku aldı ve Rab İsa'nın adı büyük bir saygınlık kazandı. 18 İman edenlerin birçoğu geliyor, yaptıkları kötütlükleri itiraf edip anlatıyordu. 19 Büyücülükle uğraşmış bir sürü kişi de kitaplarını toplayıp herkesin önünde yaktılar. Kitapların değerini hesapladıklarında toplam elli bin gümüş tuttuğunu gördüler. 20 Böylelikle Rab'bin sözü güclü biçimde yayılıp etkinlik kazanıyordu. 21 Pavlus, bu olup bitenlerden sonra Makedonya ve Ahaya'dan geçip Yeruşalim'e gitmeye karar verdi. "Oraya gittikten sonra Roma'yı da görmem gereki" diyordu. 22 Yardımcılarından ikisini, Timoteos ile Erastus'u Makedonya'ya göndererek kendisi bir süre daha Asya İli'nde kaldı. 23 O sırada İsa'hın yoluna iliskin büyük bir kargaşalık çıktı. 24 Artemis Tapınağı'nın gümüşten makteplerini yapan Dimitrios adlı bir kuyumcu, el sanatçlarına bir hayli iş sağlıyordu. 25 Sanatçıları ve benzer işlerle uğraşanları bir araya toplayarak onlara söyle dedi: "Efendiler, bu işten büyük kazanç sağladığımızı biliyorsunuz. 26 Ama Pavlus denen bu adamın, elle yapılan tanrıların gerçek tanrılar olmadığını söyleyerek yalnız Efes'te değil, nerdedeyse bütün Asya İli'nde çok sayıda kişiyi kandırıp saptırdığını görüyor ve duyuysunuz. 27 Hem bu sanatımız saygınlığını yitirmek tehlikesiyle karşı karşıyadır, hem de ulu tanrıça Artemis'in Tapınağı'nın hiçe sayılması ve bütün Asya İli'yle bütün dünyanın tapındığı tanrıçanın, ululuğundan yoksun kalması tehlikesi vardır." 28 Oradakiler bunu duyuncaya öfkeyle doldular. "Efesiler'in Artemis uludur!" diye bağırmaya başladilar. 29 Kent büsbütün karıştı. Halk, Pavlus'un yol arkadaşlarından Makedonyalı Gayus ve Aristarthus'u yakalayıp sürükleyerek birlikte tiyatroya koşmuştu. 30 Pavlus halkın arasına girmek istediyse de, öğrenciler onu bırakmadı. 31 Hatta, Pavlus'un dostu olan bazı Asya İli yöneticileri ona haber yollayarak tiyatrodan görünmemesi için yalvardılar. 32 Tiyatrodaki topluluk karışıklık içindeydi. Her kafadan bir ses çıkyordu. Çoğu ne için toplandığını bile bilmiyordu. 33 Yahudiler İskender'i öne çıkarınca kalabalıktan bazıları olayı ona bağladı. Eliyle bir işaret yapan İskender, halka savunmasını yapmak istedi. 34 Ama halk kendisinin Yahudi olduğunu anlayınca hep bir ağızdan yaklaşık iki saat boyunca, "Efesiler'in Artemisi uludur!" diye bağırıptı. 35 Kalabalık yataşтан belediye yazmanı, "Ey Efesiler" dedi, "Efes Kenti'nin, ulu Artemis Tapınağı'nın ve gökten düşen kutsal taşın bekçisi olduğunu bilmeyen var mı?" 36 Bunları hiç kimse inkâr edemez. Bunun için sakin olmanız ve düşünsüz bir şey yapmamanız gereklidir. 37 Buraya getirdiğiniz bu adamlar, ne tapınakları yağma ettiler, ne de tanrıçamıza sövdüler. 38 Dimitrios ve sanatçı arkadaşlarının herhangi birinden şikayetçi varsa, mahkemeler açık, yargıçlar da var. Karşılıklı suçlamalarını orada yapısınlar. 39 Soruşturacağınız başka bir durum varsa, bunun yasal bir toplantıda çözümlenmesi gereklidir. 40 Bugünkü olaylardan ötürü ayaklanma suçundan yargılanmak tehlikesindeyiz. Hiçbir gereğisi olmayan bu

kargaşanın hesabını veremeyeceğiz." 41 Bunları söyledikten sonra topluluğu dağıttı.

20 Pavlus, kargaşalık yataştıktan sonra öğrencileri çağırıp onları yüreklendirdi. Sonra kendilerine veda ederek Makedonya'ya gitmek üzere yola çıktı. 2 O yöreleri dolaşarak imanlıları yüreklendiren birçok konuşmalar yaptıktan sonra Yunanistan'a gitti. 3 Orada üç ay kaldı. Suriye'ye deniz yoluyla gitmek üzereken Yahudiler'in kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle dönüşü Makedonya üzerinden yapmaya karar verdi. 4 Piros oğlu Veriyali Sopater, Selanikliler'den Aristarthus ile Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos ve Asya İli'nden Tihikos ile Trofimos onunla birlikte gitti. 5 Bunlar önden gidip bizi Troas'ta beklediler. 6 Biz de Mayasız Ekmek Bayramı'ndan sonra Filippi'den denize açılıp beş günde Troas'a gelerek onlara buluştuk. Orada yedi gün kaldıktı. 7 Haftanın ilk günü ekmek bölmek için bir araya toplandığımızda Pavlus imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün oradan ayrılarası için konuşmasını gece yarısına dek sürdürdü. 8 Toplanmış olduğumuz üst kattaki odada birçok kandil yanıyordu. 9 Eftihos adlı bir delikanlı pencerede oturuyordu. Pavlus konuşmasını uzattıkça Eftihos'u uykuya bastı. Uykuya dalınca da ikinci kattan aşağı düştü ve yerden ölüsü kaldırıldı. 10 Aşağı inen Pavlus delikanının üzerine kapanıp onu kucaklıdı. "Telaşlanmayın, yaşıyor!" dedi. 11 Sonra yukarı çıkıp ekmekböldü ve yemek yedi. Gün doğuncaya dek onlarla uzun uzun konuştu, sonra oradan ayrıldı. 12 Çocuğu diri olarak evine götürüren imanlılar bu olaydan büyük cesaret aldılar. 13 Biz önden giderek gemiye bindik ve Assos'a hareket ettik. Pavlus'u oradan alacaktık. Kendisi karadan gitmek istediği için bunu böyle düzenlemiştir. 14 Bizi Assos'ta karşılaşınca onu gemiye alıp Midilli'ye geçtik. 15 Oradan denize açılıp ertesi gün Sakız Adası'nın karşısına geldik. Üçüncü gün Sisam'a uğradık ve bir gün sonra Milet'e vardık. 16 Pavlus, Asya İli'nde vakit kaybetmemek için Efes'e uğramamaya karar vermişti. Pentikost Günü Yeruşalim'de olabilmek umuduyla acele ediyordu. 17 Pavlus, Milet'ten Efes'e haber yollayarak kilisenin ihtiyanlarını yanına çağırıldı. 18 Yanına geldikleri zaman onlara söyle dedi: "Asya İli'ne ayak bastığım ilk günden beri, sizinle bulduğum bütün süre boyunca, nasıl davrandığımı biliyorsunuz. 19 Yahudiler'in kurduğu деревnelerden çektiğim sıkıntılardan ortasında Rab'be tam bir alçakgönüllülükle, gözyaşları içinde kulkuttim. 20 Yararlı olan herhangi bir şeyi size duyurmaktan, gerek açıkta gerek evde dolaşarak size öğretmekten çekinmedim. 21 Hem Yahudiler'i hem de Grekler'i, tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve Rabbimiz İsa'ya inanmaya çağırıldım. 22 "Şimdi de Ruh'a boyun eğerek Yeruşalim'e gidiyorum. Orada başıma neler geleceğini bilmiyorum. 23 Ancak Kutsal Ruh, beni zincirler ve sıkıntıların bekleyeceğini dair her kente beni uyarıyor. 24 Canımı hiç önemsemiyorum, ona değer vermiyorum. Yeter ki yarışı bitireyim ve Rab İsa'dan aldığım görevi, Tanrı'nın lütfunu bildiren Müjde'ye tanıklık etme görevini tamamlayayım. 25 "Şimdi aralarında dolaşıp Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurduğum sizlerden hiçbirinin yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum. 26 Bu yüzden bugün size şunu açıkça söyleyeyim: Ben kimseňin uğrayacağı cezadan sorumlu değilim. 27 Tanrı'nın isteğini

size tam olarak bildirmekten çekinmedim. 28 Kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak görevlendirdiği bütün sürüye göz kulak olun. Rab'bin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseyi gümek üzere atandınız. 29 Ben gitmekten sonra sürüyü esrigemeyen yürücü kurtların aranızı gireceğini biliyorum. 30 Hatta öğrencileri kendi peşerinden sürüklemek için sizin aranızdan da sapık sözler söyleyen kişiler çıkacak. 31 Bunun için uyanık durun. Üç yıl boyunca, aralıksız, gece gündüz demeden, gözyaşı dökerek her birinizi nasıl uyardığımı hatırlayın. 32 "Şimdi sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunu bildiren söyle emanet ediyorum. Bu söz, sizi ruhça geliştirecek ve kutsal kilinmiş olan bütün insanlar arasında mirasa kavuşturacak güçtedir. 33 Ben hiç kimseňin altınına, gümüşüne ya da giysisine göz dikmedim. 34 Siz de bilirsiniz ki, bu eller hem benim, hem de benimle birlikte olanların gereksinmelerini karşılamak için hizmet etmiştir. 35 Yaptığım her işte sizlere, böyle emek vererek güçsüzlere yardım etmemiz ve Rab İsa'nın, "Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur" diyen sözünü unutmamamız gerektiğini gösterdim." 36 Pavlus bu sözleri söylediğten sonra diz çöküp onlara birlikte dua etti. 37 Sonra hepsi acı acı ağlayarak Pavlus'un boynuna sarıldılar, onu öptüler. 38 Onları en çok üzün, "Yüzümüz bir daha görmeyeceksiniz" demesi oldu. Sonra onu gemiye kadar geçirdiler.

21 Onlardan ayrılıncı denize açılıp doğru İstanköy'e gittik. Ertesi gün Rodos'a, oradan da Patara'ya geçtik. 2 Fenike'ye gidecek bir gemi bulduk, buna binip denize açıldı. 3 Kıbrıs'ı görünce güneyinden gerçek Suriye'ye yöneldik ve Sur Kenti'nde karaya çıktıktı. Gemi, yükünü orada boşaltacaktı. 4 İsa'nın oradaki öğrencilerini arayıp bulduk ve yanlarında bir hafta kaldık. Öğrenciler Ruh'un yönlendirmesiyle Pavlus'u Yeruşalim'e gitmemesi için uyardılar. 5 Günümüz dolunca kentten ayrılp yolumuza devam ettiğimizde imanlıların hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi kentin dışına kadar geçirdiler. Deniz kıyısında diz çöküp dua ettiğimizde. 6 Birbirimizle vedalaştıktan sonra biz gemiye bindik, onlar da evlerine döndüler. 7 Sur'dan deniz yolculuğumuza devam ederek Batlamya Kenti'ne geldik. Oradaki kardeşleri ziyaret edip bir gün yanlarında kaldık. 8 Ertesi gün ayrılp Sezariye'ye geldik. Yediler'den biri olan müjdeci Filippus'un evine giderek onun yanında kaldık. 9 Bu adamın peygamberlik eden, evlenmemiş dört kızı vardı. 10 Oraya varışımızdan birkaç gün sonra Yahudiye'den Hagavos adlı bir peygamber geldi. 11 Bu adam bize yaklaşıp Pavlus'un kuşağıını aldı, bununla kendi ellerini ayaklarını bağlayarak dedi ki, "Kutsal Ruh şöyle diyor: 'Yahudiler, bu kuşağın sahibini Yeruşalim'de böyle bağlayıp öteki uluslara teslim edeceklər.'" 12 Bu sözleri duyuncu hem bizler hem de orallar Yeruşalim'e gitmemesi için Pavlus'a yalvardık. 13 Bunun üzerine Pavlus söyle karşılık verdi: "Ne yapıyorsunuz, ne diye ağlayıp yüreğimi sıslatıyorsunuz? Ben Rab İsa'nın adı uğruna Yeruşalim'de yalnız bağlanmaya değil, ölmeye de hazırlım." 14 Pavlus'u ikna edemeyince, "Rab'bin istediği olsun" diyerek sustuk. 15 Bir süre sonra hazırlığımızı yapıp Yeruşalim'e doğru yola çıktık. 16 Sezariye'deki öğrencilerden bazıları da bizimle birlikte geldiler. Bizi, evinde kalacağımız adama, eski öğrencilerden Kıbrıslı Minason'a götürdüler. 17 Yeruşalim'e

vardığımız zaman kardeşler bizi sevinçle karşıladılar. 18 Ertesi gün Pavlus'la birlikte Yakup'u görmeye gittik. İhtiyacların hepsi orada toplanmıştı. 19 Pavlus, onların hal hatırını sorduktan sonra, hizmetinin aracılığıyla Tanrı'nın öteki uluslar arasında yaptıklarını teker teker anlattı. 20 Bunları işitince Tanrı'yı yüceltiler. Pavlus'a, "Görüyorsun kardeş, Yahudiler arasında binlerce imanlı var ve hepsi Kutsal Yasa'nın candan savunucusudur" dediler. 21 "Ne var ki, duyduklarına göre sen öteki uluslar arasında yaşayan bütün Yahudiler'e, çocukların sünnet etmemelerini, törelerimize uymamalarını söylüyor, Musa'nın Yasası'na sırt çevirmeleri gereğini öğretiyormuşsun. 22 Şimdi ne yapmalı? Senin buraya geldiğini mutlaka duyacaklar. 23 Bunun için sana dediğimizi yap. Aramızda adak adamış dört kişi var. 24 Bunları yanına al, kendileriyle birlikte arınma törenine katıl. Başlarını tıraş edebilmeleri için kurban masraflarını sen öde. Böylelikle herkes, seninle ilgili duyduklarının asılsız olduğunu, senin de Kutsal Yasa'ya uygun olarak yaşadığını anlasın. 25 Öteki uluslararası olan imanlılara gelince, biz onlara, putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanlardan ve fuhuştan sakınmalarını öngören kararımızı yazmıştık." 26 Bunun üzerine Pavlus o dört kişiyi yanına aldı, ertesi gün onlara birlikte arınma törenine katıldı. Sonra tapınağa girerek arınma günlerinin ne zaman tamamlanacağını, her birinin adına ne zaman kurban sunulacağını bildirdi. 27 Yedi günlük süre bitmek üzereydi. Asya İli'nden bazı Yahudiler Pavlus'u tapınakta görünce bütün kalabalığı kuşkırtarak onu yakaladılar. 28 "Ey İsraililer, yardım edin!" diye bağırdılar. "Her yerde herkese, halkımıza, Kutsal Yasa'ya ve bu kutsal yere karşı öğretüler yayan adam budur. Üstelik tapınağa bazı Grekler'i sokarak bu kutsal yeri kirletti." 29 Bu Yahudiler, daha önce kente Pavlus'un yanında gördükleri Efesli Trofimos'un, Pavlus tarafından tapınağa sokulduğunu sanıyorlardı. 30 Bütün kent ayağa kalkmıştı. Her tarafdan koşuşup gelen halk Pavlus'u tutup tapınaktan dışarı sürükledi. Arkasından tapınağın kapıları hemen kapatıldı. 31 Onlar Pavlus'u öldürmeye çalışırken, bütün Yeruşalim'in karıştığı haberı Roma taburunun komutanına ulaştı. 32 Komutan hemen yüzbaşılarla askerleri yanına alarak kalabalığın olduğu yere koştu. Komutanla askerleri görnen halk Pavlus'u dövmeyi bıraktı. 33 O zaman komutan yaklaşıp Pavlus'u yakaladı, çift zincirle bağlanması için buyruk verdi. Sonra, "Kimdir bu adam, ne yaptı?" diye sordu. 34 Kalabalıktakilerin her biri ayrı bir şey bağıryordu. Kargaşalıktan ötürü kesin bilgi edinemeyen komutan, Pavlus'un kaleye götürülmemesini buyurdu. 35 Pavlus merdivenlere geldiğinde kalabalık öylesine azlığıntı ki, askerler onu taşımak zorunda kaldılar. 36 Kalabalık, "Öldürün onu!" diye bağıräarak onları izliyordu. 37 Kaleden içeri girmek üzereyken Pavlus komutana, "Sana bir şey söyleyebilir miyim?" dedi. Komutan, "Greke biliyor musun?" dedi. 38 "Sen bundan bir süre önce bir ayaklıasma başlatıp dört bin tedhiçiyi çöle götürün Mısırlı değil misin?" 39 Pavlus, "Ben Kilikya'dan Tarsuslu bir Yahudi, hiç de önelsiz olmayan bir kentin vatandaşlığım" dedi. "Rica ederim, halka birkaç söz söylemeye izin ver." 40 Komutanın izin vermesi üzerine Pavlus merdivende dikili eliyle halka bir işaret yaptı. Derin bir sessizlik olunca, İbrani dilinde konuşmaya başladı.

22 "Karşesler ve babalar, size şimdî yapacağım savunmayı dinleyin" dedi. **2** Pavlus'un kendilerine İbrani dilinde seslendîğini duyuklarında daha derin bir sessizlik oldu. Pavlus şöyleden devam etti: "Ben Yahudi'ym. Kilika'nın Tarsus Kenti'nde doğdum ve burada, Yeruşalîm'de Gamaliel'in dizinin dibinde büyümüştüm. Atalarımızın yasasıyla ilgili sıkı bir eğitimden geçtim. Bugün hepinizin yaptığı gibi, ben de Tanrı için gayretle çalışan biriydim. **4** İsa'nın yolundan gidenlere ödüresiye zulmeder, kadın erkek demeden onları bağlayıp hapse atardım. **5** Başkâhin ile bütün kurul üyeleri söylediklerimi doğrulayabilirler. Onlardan Yahudi kardeşlere yazılmış mektuplar alarak Şam'a doğru yola çıkmıştim. Amacım, oradaki İsa inanlılarını da cezalandırmak üzere bağlayıp Yeruşalîm'e getirmekti. **6** "Ben ögleye doğru yol alıp Şam'a yaklaşırsın, birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlatı. **7** Yere yıkıldım. Bir sesin bana, 'Saul, Saul! Neden bana zulmediyorsun?' dediğini işittim. **8** "Ey Efendim, sen kimsin?" diye sordum. "Ses bana, 'Ben senin zulmettiğin Nasırîl İsa'yım' dedi. **9** Yanımdakiler işi gördülerse de, benimle konuşanın söylediklerini anlamadılar. **10** "Rab, ne yapmalıyım?" diye sordum. "Rab bana, 'Kalk, Şam'a git' dedi, 'Yapmanı tasarladığım her şey orada sana bildirilecek.' **11** Parlayan ışığın görkeminden gözlerim görmez olduğundan, yanımdakiler elimden tutup beni Şam'a götürdüler. **12** "Orada Hananya adında dindar, Kutsal Yasa'ya bağlı biri vardı. Kentte yaşayan bütün Yahudiler'in kendisinden övgüyle söz ettiği bu adam gelip yanımıda durdu ve, 'Saul kardeş, gözlerin görüsün!' dedi. Ve ben o anda onu gördüm. **14** "Hananya, 'Atalarımızın Tanrısı, kendisinin isteğini bilmen ve Adil Olan'ı görüp Onun ağızından bir ses işitmen için seni seçmişir' dedi. **15** "Görüp iştiktiklerini bütün insanlara duyurarak Onun tanıklığını yapacak�ın. **16** Haydi, ne bekliyorsun? Kalk, Onun adını anarak vaftiz ol ve günahlarından arın!" **17** "Ben Yeruşalîm'e döndükten sonra, tapınakta dua ettigim bir sıradı, kendimden gereklî Rab'bi gördüm. Bana, 'Çabuk ol' dedi, 'Yeruşalîm'den hemen ayrı. Çünkü benimle ilgili tanıklığını kabul etmeyecekler.' **19** "Ya Rab" dedim, 'Benim havradan havraya giderek sana inananları tutuklayıp dövdüğüm biliyorlar. **20** Üstelik sana tanıklık eden İstefanos'un kani döküldüğü zaman, ben de oradaydım. Onu öldürenlerin kaftanlarına bekçilik ederek yapılanları onayladım.' **21** "Rab bana, 'Git' dedi, 'Seni uzaktaki uluslara göndereceğim.' **22** Pavlus'u buraya kadar dinleyenler, bu söz üzerine, "Böylesini yeryüzünden temizlemeli, yaşaması uygun değil!" diye seslerini yükselttiler. **23** Onlar böyle bağırrı, üstüklülerini sallayıp havaya toz savururken komutan, Pavlus'un kalenin içine götürülmesini buyurdu. Halkın neden Pavlus'un aleyhine böyle bağırdığını öğrenmek için onun kamçılanarak sorguya çekilmesini istedi. **25** Kendisini sırmırlarla bağlayıp kollarını geriyorlardı ki, Pavlus orada duran yüzbaşıya, "Mahkemesi yapılmamış bir Roma vatandaşını kamçılamamanız yasaya uygun mudur?" dedi. **26** Yüzbaşı bunu duyunca gidip komutana haber verdi. "Ne yapıyorsun?" dedi. "Bu adam Roma vatandaşlığım." **27** Komutan Pavlus'un yanına geldi, "Söyle bakayım, sen Romalı misin?" diye sordu. Pavlus da, "Evet" dedi. **28** Komutan, "Ben bu vatandaşlığı yüklü bir para ödeyerek elde ettim" diye karşılık verdi. Pavlus, "Ben ise doğuştan Roma vatandaşlığım" dedi. **29** Onu sorguya çekerken

olanlar hemen yanından çekiliп gitti. Kendisini bağlayan komutan da, onun Roma vatandaşlığı olduğunu anlayınca korktu. **30** Komutan ertesi gün, Yahudiler'in Pavlus'u tam olarak neyle suçladıklarını öğrenmek için onu hapisten getirtti, başkâhınlerle bütün Yüksek Kurul'un toplanması için buyruk verdi ve onu aşağı indirip Kurul'un önüne çıkardı.

23 Yüksek Kurul'u dikkatle süzen Pavlus, "Karşesler" dedi, "Ben bugüne dek Tanrı'nın önünde tertemiz bir vicdanla yaşadım." **2** Başkâhin Hananya, Pavlus'un yanında duranlara onun ağızına vurmaları için buyruk verdi. **3** Bunun üzerine Pavlus ona, "Seni badanalı duvar, Tanrı sana vuracaktır!" dedi. "Hem oturmuş Kutsal Yasa'ya göre beni yargılıyorsun, hem de Yasa'yı çiğnayarak beni dövdürüyorsun." **4** Çevrede duranlar, "Tanrı'nın başkâhînine hakaret mi ediyorsun?" dediler. **5** Pavlus, "Karşesler, başkâhin olduğunu bilmiyordum" dedi. "Nitekim, 'Halkını yönetenleri kötüleme' diye yazılmıştır." **6** Oradakilerden bir bölümünün Saduki, öbürlerinin de Ferisi mezhebinden olduğunu anlayan Pavlus, Yüksek Kurul'a şöyle seslendi: "Karşesler, ben özbeöz Ferisi'ym. Ölülerin dirileceği umudunu beslediğim için yargılanmaktaım." **7** Pavlus'un bu sözü üzerine Ferisilerle Sadukiler çekişmeye başladılar, Kurul ikiye bölündü. **8** Sadukiler, ölümden diriliş, melek ve ruh yoktur derler; Ferisiler ise bunların hepsine inanırlar. **9** Kurul'da büyük bir kargaşalık çıktı. Ferisi mezhebinden bazı din bilgini kalkıp ateşli bir şekilde, "Bu adamda hiçbir suç görmüyoruz" diye bağırdılar. "Bir ruh ya da bir melek kendisiyle konuşmuşsa, ne olmuş?" **10** Çekişme öyle şiddetlendi ki komutan, Pavlus'u parçalayacaklar diye korktu. Askerlerin aşağı inip onu zorla aralarından alarak kaleye götürmelerini buyurdu. **11** O gece Rab Pavlus'a görünüp, "Cesur ol" dedi, "Yeruşalîm'de benimle ilgili nasıl tanıklık ettinse, Roma'da da öyle tanıklık etmen gereklidir." **12** Ertesi sabah Yahudiler aralarında gizli bir anlaşma yaptılar. "Pavlus'u öldürmeden bir şey yiyp içersen, bize lanet olsun!" diye ant içtiler. **13** Bu anlaşmaya katılanların sayısı kırkı aşırıldı. **14** Bunlar başkâhınlerle ileri gelenlerin yanına gidip şöyle dediler: "Biz, 'Pavlus'u öldürmeden ağızımıza bir şey koysak, bize lanet olsun!' diye ant içti. **15** Şimdi siz Yüksek Kurul'la birlikte, Pavlus'a ilişkin durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştıracakmış gibi, komutanın onu size getirmesini rica edin. Biz de, Pavlus daha Kurul'a gelmeden onu öldürmeye hazır olacağız." **16** Ne var ki, Pavlus'un kızkardeşinin oğlu onların pusu kurduğuunu duydular. Varıp kaleye girdi ve haberi Pavlus'a ilettiler. **17** Yüzbaşılardan birini yanına çağırın Pavlus, "Bu genci komutana götür, kendisine iletecegi bir haber var" dedi. **18** Yüzbaşı, genci alıp komutana götürdü. "Tutuklu Pavlus beni çağırıp bu genci sana getirmemi rica etti. Sana bir söyleyeceği varmış" dedi. **19** Komutan, genci elinden tutup bir yana çekti. "Bana bildirmek istedigin nedir?" diye sordu. **20** "Yahudiler sözbirliği ettiler" dedi, "Pavlus'la ilgili durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştırmak istiyorlar gibi, yarın onu Yüksek Kurul'a götürmeni rica edecekler. **21** Ama sen onlara kanma! Aralarından kırktan fazla kişi ona pusu kurmuş bekliyor. 'Onu ortadan kaldırmadan bir şey yiyp içersen, bize lanet olsun!' diye ant içtiler. Şimdi hazırlar, senden olumlu bir yanıt gelmesini bekliyorlar." **22** Komutan, "Bunları bana

açıkladığını hiç kimseye söyleme" diye uyardıktan sonra genci salverdi. 23 Komutan, yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp şöyle dedi: "Akşam saat dokuzda Sezariye'ye hareket etmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırlayın. 24 Ayrıca Pavlus'u bindirip Vali Feliks'in yanına sağ salim ulaşımak için hayvan sağlayın." 25 Sonra şöyle bir mektup yazdı: "Klavdius Lisiyas'tan, Sayın Vali Feliks'e selam. 27 Bu adamı Yahudiler yakalamiş öldürmek üzereydim. Ne var ki, kendisinin Roma vatandaşlığı olduğunu öğrenince askerlerle yetişip onu kurtardım. 28 Kendisini neyle suçladıklarını bilmek istedigim için onu Yahudilerin Yüksek Kurulu'nun önüne çıkarttım. 29 Suçlamanın, Yahudiler'in yasasına ilişkin bazı sorunlarla ilgili olduğunu öğrendim. Ölüm ya da hapis cezasını gerektiren herhangi bir suçlama yoktu. 30 Bana bu adama karşı bir tuzak kurulduğu bildirilince onu hemen sana gönderdim. Onu suçlayanlara da kendisile ilgili şikayetlerini sana bildirmelerini buyurdum." 31 Askerler, kendilerine verilen buyruk uyarınca Pavlus'u alıp geceleyin Antipatris'e götürdüler. 32 Ertesi gün, atılları Pavlus'a birlikte yola devam etmek üzere bırakarak kaleye döndüler. 33 Atıllar Sezariye'ye varınca mektubu valiye verip Pavlus'u teslim ettiler. 34 Vali mektubu okuduktan sonra Pavlus'un hangi ilden olduğunu sordu. Kılıkçı olduğunu öğrenince, "Seni suçlayanlar da gelsin, o zaman seni dinlerim" dedi. Sonra Pavlus'un, Hirodes'in sarayında gözaltında tutulması için buyruk verdi.

24 Bundan beş gün sonra Başkâhin Hananya, bazı ileri gelenler ve Tertullus adlı bir hatip Sezariye'ye gelip Pavlus'a ilgili şikayetlerini valiye ilettiler. 2 Pavlus çağrırlıncı Tertullus suçlamalarına başladı. "Ey erdemli Feliks!" dedi. "Senin sayende uzun süredir esenlik içinde yaşamaktayız. Aldığın önlemlerle de bu ulusun yararına olumlu gelişmeler kaydedilmiştir. Yaptıklarını, her zaman ve her yerde büyük bir şükranla anıyoruz. 4 Seni fazla yormak istemiyorum; söyleyeceğimiz birkaç sözü hoşgörüyle dinlemeni rica ediyorum. 5 "Biz şunu anladık ki, bu adam dünyanın her yanında bütün Yahudiler arasında kargaşalık çıkarır bir fesatçı ve Nasrani tarikatının elebaşılarından biridir. 6 Tapınağı bile kırletmeye kalktı. Ama biz onu yakaladık. Onu sorguya çekersen, onunla ilgili bütün suçlamalarımızın doğruluğunu kendisinden öğrenebilirsin." 9 Oradaki Yahudiler de anıtlarınların doğru olduğunu söyleyerek bu suçlamalara katıldılar. 10 Valinin bir işaretü üzerine Pavlus söyle karşılık verdi: "Senin yıllardan beri bu ulusa yargıçlık ettiğini bildiğim için, kendi savunmamı sevinçle yapıyorum. 11 Sen kendin de öğrenebilirsin, tapınmak amacıyla Yeruşalim'e gidişimden bu yana sadece on iki gün geçti. 12 Beni ne tapınakta, ne havralarda, ne de kentin başka bir yerinde herhangi biryle tartışırken ya da halkı ayaklandırmaya çalışırken görmüşlerdir. 13 Şu anda bana yönelikleri suçlamaları da sana kanıtlayamazlar. 14 Bununla birlikte, sana şunu itiraf edeyim ki, kendilerinin tarikat dedikleri Yol'un bir izleyicisi olarak atalarımızın Tanrı'sına kulluk ediyorum. Kutsal Yasa'da ve peygamberlerin kitaplarında yazılı her şeye inanıyorum. 15 Aynı ben adamların kabul ettiği gibi, hem doğru kişilerin hem doğru olmayanların ölümünden dirileceğine dair Tanrı'ya umut bağladım. 16 Bu nedenle ben gerek Tanrı, gerek

insanlar önünde vicdanımı temiz tutmaya her zaman özen gösteriyorum. 17 "Uzun yıllar sonra, ulusuma bağışlar getirmek ve adaklar sunmak için Yeruşalim'e geldim. 18 Beni tapınakta adaklar sunarken buldukları zaman arınmış durumdaydım. Çevremde ne bir kalabalık ne de karışıklık vardı. Ancak orada Asya İli'nden bazı Yahudiler bulunuyordu. 19 Onların bana karşı bir diyecekleri varsa, senin önüne çokip suçlamalarını belirtmeleri gereklidir. 20 Buradakiler de, Yüksek Kurul'un önündeki duruşmam sırasında bende ne suç bulduklarını açıklasınlar. 21 Önlerine çıkarıldığında, 'Bugün, ölülerin dirilişi konusunda tarafınızdan yargılanmaktayım' diye seslenmiştim. Olsa olsa beni bu konuda suçlayabilirler." 22 İsa'nın yoluna ilişkin derin bilgisi olan Feliks duruşmayı başka bir güne erteleden, "Davanızla ilgili kararımı komutan Lisiyas gelince veririm" dedi. 23 Oradaki yüzbaşısı da Pavlus'u gözaltında tutmasını, ama kendisine biraz serbestlik tanımaması, ona yardımدا bulunmak isteyen dostlarından hiçbirine engel olmamasını buyurdu. 24 Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi, Pavlus'ı çağırarak Mesih İsa'ya olan inancı konusunda onu dinledi. 25 Pavlus doğruluk, özdenetim ve gelecek olan yargı gününden söz edince Feliks korkuya kapıldı. "Şimdilik gidebilirsin" dedi, "Fırsat bulunca seni yine çağırırırmı." 26 Bir yandan da Pavlus'un kendisine rüşvet vereceğini umuyordu. Bu nedenle onu sık sık çağırır, onunla sohbet ederdi. 27 İki yıl dolunca görevini Porkius Festus'a devreden Feliks, Yahudiler'in gönlünü kazanmak amacıyla Pavlus'u hapse bıraktı.

25 Eyalete vardıktan üç gün sonra Festus, Sezariye'den Yeruşalim'e gitti. 2 Başkâhînlerle Yahudiler'in ileri gelenleri, Pavlus'a ilgili şikayetlerini ona açıkladılar. Festus'tan kendilerine bir iyilikte bulunmasını isteyerek Pavlus'u Yeruşalim'e getirtmesi için yalvardılar. Bu arada pusu kurup Pavlus'u yolda öldürmeleri gereklidir. 4 Festus ise Pavlus'un Sezariye'de tutuklu bulunduğu, kendisinin de yakında oraya gideceğini söyleyerek, "Aranızda yetkili olanlar benimle gelsinler; bu adam yanlış bir şey yapmışsa, ona karşı suç duyurusunda bulunulsunlar" dedi. 6 Festus, onların arasında sadece sekiz gün kadar kaldı; sonra Sezariye'ye döndü. Ertesi gün yargı kürsüsüne oturarak Pavlus'un getirilmesini buyurdu. 7 Pavlus içeri girince, Yeruşalim'den gelen Yahudiler çevresini sardılar ve kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamada bulundular. 8 Pavlus, "Ne Yahudiler'in yasasına, ne tapınağa, ne de Sezar'a karşı hiçbir günah işlemedi" diyerek kendini savundu. 9 Yahudiler'in gönlünü kazanmak isteyen Festus, Pavlus'a söyle karşılık verdi: "Yeruşalim'e gidip orada benim önümde bu konularda yargılanmak ister misin?" 10 Pavlus, "Ben Sezar'ın yargı kürsüsü önünde durmaktayım" dedi, "Burada yargılanmam gereklidir. Sen de çok iyi biliyorsun ki, Yahudiler'e karşı hiçbir suç işlemedi. 11 Şayet suçum varsa, ölüm cezasını gerektirecek bir şey yapmışsam, ölmekten çekinmem. Yok eğer bunların bana karşı yaptığı suçlamalar asılsız ise, hiç kimse beni onların eline teslim edemez. Davamın Sezar'a ilettilmesini istiyorum." 12 Festus, danışma kuruluyla görüşütken sonra şu yanıtını verdi: "Davanı Sezar'a ilettein, Sezar'a gideceksin." 13 Birkaç gün sonra Kral Agrippa ile Berniki, Festus'a bir nezaket ziyaretinde bulunmak üzere Sezariye'ye geldiler. 14 Bir süre orada kaldılar.

Bu arada Festus, Pavlus'a ilgili durumu krala anlattı. "Feliks'in tutuklu olarak bırakıldığı bir adam var" dedi. 15 "Yeruşalim'de bulunduğum sırada Yahudiler'in başkâhinleriyle ileri gelenleri, onunla ilgili şikayetlerini açıkladılar, onu cezalandırmamı istediler. 16 "Ben onlara, 'Herhangi bir sanığı, kendisini suçlayanlarla yüzleştiğinden, kendisine yöneltilen ithamlarla ilgili olarak savunma fırsatı vermeden, onu suçlayanların eline teslim etmek Romalılar'ın geleneğine aykırıdır' dedim. 17 Onlar benimle buraya gelince, hiç vakit kaybetmeden, ertesi gün yargı kürsüsüne oturup adamin getirilmesini buyurdum. 18 Ne var ki, kalkıp konuşan davacılar ona, beklediğim türden kötülkülerle ilgili hiçbir suçlama yöneltmediler. 19 Ancak onunla çeküşükleri bazı sorunlar vardı. Bunlar, kendi dinlerine ve ölmüş de Pavlus'un iddiasına göre yaşamakta olan İsa adındaki birine ilişkin konulardı. 20 Bunları nasıl soruşturacağımı bilemediğim için Pavlus'a, Yeruşalim'e gidip orada bu konularda yargılanmaya razı olup olmayacağı sordum. 21 Ama kendisi davasını İmparator'a iletti, İmparator'un kararına dek tutuklu kalmak istediler. Ben de onu İmparator'a göndereceğim zamana kadar tutuklu kalmasını buyurdum." 22 Agrippa Festus'a, "Ben de bu adamı dinlemek isterdim" dedi. Festus da, "Yarın onu dinlersin" dedi. 23 ertesi gün Agrippa ile Berniki büyük bir tantanayla gelip komutanlar ve kentin ileri gelenleriyle birlikte toplantı salonuna girdiler. Festus'un buyruğu üzerine Pavlus içeri getirildi. 24 Festus, "Kral Agrippa ve burada bizimle bulunan bütün efendiler" dedi, "Yeruşalim'de olsun, burada olsun, bütün Yahudi halkın bana şikayet ettiği bu adamı görüyorsunuz. 'Onu artık yaşatmamalı!' diye haykırıyorlardı. 25 Oysa ben, ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlemeydiğini anladım. Yine de, kendisi davasının İmparator'a iletilemesini istediğiinden, onu göndermeye karar verdim. 26 Ama Efendimiz'e bu adamlı ilgili yazacak kesin bir şeyim yok. Bu yüzden onu sizin önüne ve özellikle, Kral Agrippa, senin önüne çikartmış bulunuyorum. Amacım, bu soruşturmanın sonucunda yazacak bir şey bulabilmektir. 27 Bir tutukluyu İmparator'a gönderirken, kendisine yöneltilen suçlamaları belirtmemek bence anlamsız."

26 Agrippa Pavlus'a, "Kendini savunabilirsin" dedi. Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak savunmasına şöyle başladı: "Kral Agrippa! Yahudiler'in bana yönelikliği bütün suçlamalarla ilgili olarak savunmamı bugün senin önünde yapacağım için kendimi mutlu sayıyorum. 3 Özellikle şuna seviniyorum ki, sen Yahudiler'in bütün törelerini ve sorunlarını yakından bilen birisin. Bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum. 4 "Bütün Yahudiler, gerek başlangıçta kendi memleketicimde, gerek Yeruşalim'de, gençliğimden beri nasıl yaşadığımı biliyorlar. 5 Beni eskiden beri tanırlar ve isteseler, geçmişte diniminiz en titiz mezhebi olan Ferisiliğe bağlı yaşadığıma tanıklık edebilirler. 6 Şimdi ise, Tanrı'nın atalarımıza olan vaadine umut bağladığım için burada bulunmakta ve yargılanmaktayım. 7 Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Tanrı'ya canla başla kulluk ederek erişmemi umdukları vaattir. Ey kralım, Yahudiler'in bana yönelikleri suçlamalar bu umutla ilgilidir. 8 Sizler, Tanrı'nın ölüleri diriltmesini neden 'inanılmaz' görüyorsunuz? 9 "Doğrusu ben de, Nasırı Isa adına karşı elimden geleni

yapmam gereği düşüncesindeydim. 10 Ve Yeruşalim'de bunu yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiye kutsallardan birçoğunu hapse attırdım; ölüm cezasına çarptırıldıkları zaman oymu onların aleyhinde kullandım. 11 Bütün havraları dolaşır sık sık onları cezalandırır, inandıklarına küfretmeye zorlardım. Öylesine kudurmuşum ki, onlara zulmetmek için bulundukları yabancı kentlere bile giderdim. 12 "Bir keresinde başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle Şam'a doğru yola çıkmıştım. 13 Ey kralım, öğlende yolda giderken, göktен gelip benim ve yol arkadaşlarımın çevresini aydınlatan, güneşten daha parlak bir ışık gördüm. 14 Hepimiz yere yıkılmıştık. Bir sesin bana İbrani dilinde seslendiğini duydum. 'Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?' dedi. 'Üvendireye karşı tepmekle kendine zarar veriyorsun.' 15 "Ben de, 'Ey Efendim, sen kimsin?' dedim. "Ben senin zulmettiğin İsa'yım" diye yanıt verdi Rab. 16 'Haydi, ayağa kalk. Seni hizmetimde görevlendirmek için sana göründüm. Hem gördüklerine, hem de kendimle ilgili sana göstereceklerime tanıklık edeceksin. 17 Seni kendi halkın ve öteki ulusların elinden kurtaracağım. Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan işığa, Şeytan'ın hükümlerinden Tanrı'ya dönüştürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana iman ederek günahlarının affina kavuştunlar ve kutsal kılınanların arasında yer alınsınlar.' 19 "Bunun için, ey Kral Agrippa, bu göksel görüme uymazlık etmedim. 20 Önce Şam ve Yeruşalim halkını, sonra bütün Yahudiye bölgesini ve öteki ulusları, tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve bu tövbeye yaraşır işler yapmaya çağırdım. 21 Yahudiler'in beni tapınakta yakalayıp öldürmeye kalkmalarının nedeni buydu. 22 Ama bugüne dek Tanrı yardımıcım oldu. Bu sayede burada duruyor, büyük küçük herkese tanıklık ediyorum. Benim söylemeklerim, peygamberlerin ve Musa'nın önceden haber verdiği olaylardan başka bir şey değildir. 23 Onlar, Mesih'in acı çekeceğini ve ölümden dirilenlerin ilki olarak gerek kendi halkına, gerek öteki uluslara işığın doğusunu ilan edeceğini bildirmiştir." 24 Pavlus bu şekilde savunmasını sürdürürken Festus yüksek sesle, "Pavlus, çıldırımsın sen! Çok okumak seni deliriyor!" dedi. 25 Pavlus, "Sayın Festus" dedi, "Ben çıldırmış değilim. Gerçek ve akla uygun sözler söylüyorum. 26 Kral bu konularda bilgili olduğu için kendisiyle çekinmeden konuşuyorum. Bu olaylardan hiçbirinin onun dikkatinden kaçmadığı kanısındayım. Çünkü bunlar ücra bir köşede yapılmış işler değildir. 27 Kral Agrippa, sen peygamberlerin sözlerine inanıyor musun? inandığını biliyorum." 28 Agrippa Pavlus'a şöyle dedi: "Bu kadar kısa bir sürede beni ikna edip Mesihçi mi yapacaksın?" 29 "İster kısa ister uzun sürede olsun" dedi Pavlus, "Tanrı'dan dilerim ki yalnız sen değil, bugün beni dinleyen herkes, bu zincirler dışında benim gibi olsun!" 30 Kral, vali, Berniki ve onlarla birlikte oturanlar kalkıp dışarı çıktıktan sonra arasında şöyle konuştu: "Bu adamin, ölüm ya da hapis cezasını gerektiren bir şey yaptığı yok." 32 Agrippa da Festus'a, "Bu adam davasını Sezar'a iletmeseydi, serbest bırakılabilirdi" dedi.

27 İtalya'ya doğru yelken açmamıza karar verilince, Pavlus'a öteki bazı tutukluları Avgustus taburundan Julius adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler. 2 Asya İl'nin kıyılardaki limanlara uğrayacak olan bir Edremît gemisine binerek denize açıldı. Selanik'ten Makedonyalı Aristarthus da yanımızdaydı. 3 ertesi

gün Sayda'ya uğradık. Pavlus'a dostça davranan Yulius, ihtiyaçlarını karşılamaları için dostlarının yanına gitmesine izin verdi. **4** Oradan yine denize açıldı. Rüzgar ters yönden estiği için Kıbrıs'ın rüzgar altından geçti. **5** Kilikya ve Pamfilya açıklarından geçerek Likya'nın Mira Kenti'ne geldik. **6** Orada, İtalya'ya gidecek bir İskenderiye gemisi bulan yüzbaşı, bizi o gemiye bindirdi. **7** Günlerce ağır ağır yol alarak Knidos Kenti'nin açıklarına güçlükle gelebildik. Rüzgar bize engel olduğundan Salmone burnundan dolanarak Girit'in rüzgar altından geçti. **8** Kıyı boyunca güçlükle ilerleyerek Laseya Kenti'nin yakınından bulunan ve Güzel Limanlar denilen bir yere geldik. **9** Epey vakit kaybetmişti; oruç günü bile geçmişti. O mevsimde deniz yolculuğu tehlikeli olacaktı. Bu nedenle Pavlus onları uyardı: "Efendiler" dedi, "Bu yolculüğün yalnız yük ve gemiye değil, canımıza da çok zarar ve ziyan getireceğini görüyorum." **11** Ama yüzbaşı, Pavlus'un söylediklerini dinleyeceğine, kaptanla gemi sahibinin sözüne uydı. **12** Liman kışlamaya elverişli olmadığından gemidekilerin çoğu, oradan tekrar denize açılmaya, mümkünse Feniks'e ulaşıp kişi orada geçirmeye karar verdiler. Feniks, Girit'in lodos ve karayele kapalı bir limanıdır. **13** Güneyden hafif bir rüzgar esmeye başlayınca, bekledikleri anın geldiğini sanarak demir aldılar; Girit kıyısını yakından izleyerek ilerlemeye başladılar. **14** Ne var ki, çok geçmeden karadan Evrakilon denen bir kasırga koptu. **15** Kasırgaya tutulan gemi rüzgara karşı gidermeyince, kendimizi sürüklennmeye bırakıktı. **16** Gavdos denen küçük bir adanın rüzgar altına sığınarak geminin filikasını güçlükle sağlamaya alabildik. **17** Filikayı yukarı çektiğten sonra halatlar kullanarak gemiyi alttan kuşattılar. Sırte Körfezi'nin sığıklarında karaya oturmaktan korktukları için yelen takımlarını indirip kendilerini sürüklennmeye bırakıktılar. **18** Fırtına bizi bir hayli hırpaladığı için ertesi gün gemiden yük atmaya başladılar. **19** Üçüncü gün geminin takımlarını kendi ellerileyle denize attılar. **20** Günlerce ne güneş ne de yıldızlar göründü. Fırtına da olanca şiddetle sürdüğünden, artık kurtuluş umudu tümden yitirmiştir. **21** Adamlar uzun zaman yemek yiymeyince Pavlus ortaya çıķıp şöyle dedi: "Efendiler, beni dinleyip Girit'ten ayrılmamanız, bu zarar ve ziyana uğramamanız gerekiyor. **22** Şimdi size öğütüm şu: Cesur olun! Gemi mahvolacak, ama aranızda hiçbir can kaybı olmayacak. **23** Çünkü kendisine ait olduğum, kendisine kulluk ettigim Tanrı'nın bir meleği bu gece yanına gelip dedi ki, 'Korkma Pavlus, Sezar'ın önüne çıkmam gerekiyor. Dahası Tanrı, seninle birlikte yolculuk edenlerin hepsini sana bağışlamıştır.' **25** Bunun için efendiler, cesur olun! Tanrı'ya inanıyorum ki, her şey tipki bana bildirildiği gibi olacak. **26** Ancak bir adada karaya oturmamız gerekiyor." **27** On dördüncü gece İyon Denizi'nde sürüklendiyorduk. Gece yarısına doğru gemiciler karaya yaklaştıklarını sezindiler. **28** Denizin derinliğini ölçtürlər ve yirmi kulaç olduğunu gördüler. Biraz ilerledikten sonra bir daha ölçtürlər, on beş kulaç olduğunu gördüler. **29** Kayaklılara bindirmekten korkarak kaçtan dört demir attılar ve günün tez doğması için dua ettiler. **30** Bu sırada gemiciler gemiden kaçma girişiminde bulundular. Baş taraftan demir atacakları gibi yapıp filikayı denize indirdiler. **31** Ama Pavlus yüzbaşıyla askerlere, "Bunlar gemide kalmazsa, siz kurtulamazsınız" dedi. **32** Bunun üzerine askerler ipleri kesip

filikayı denize düşürdüler. **33** Gün doğmak üzereyken Pavlus herkesi yemek yemeye çağrırdı. "Bugün on dört gündür kaygılı bir bekleyiş içindesiniz, hiçbir şey yemeyip aç kaldınız" dedi. **34** "Bunun için size rica ediyorum, yemek yiycin. Kurtuluşunuz için bu gereklidir. Hiçbirinizin başından tek kıl bile eksilmeyecektir." **35** Pavlus bunları söyledikten sonra ekmek aldı, hepsinin önünde Tanrı'ya şükretti, ekmeği bölüp yemeye başladı. **36** Hepsi bundan cesaret alarak yemek yedi. **37** Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydi. **38** Herkes doyduktan sonra, buğdayı denize boşaltarak gemiyi hafiflettiler. **39** Gündüz olunca gördükleri karayı tanıymadılar. Ama kumsalı olan bir körfez farkederek, mümkünse gemiyi orada karaya oturtmaya karar verdiler. **40** Demirleri kesip denizde bırakıktılar. Aynı anda dümenlerin iplerini çözüp ön yelkeni rüzgara vererek kumsala yöneldiler. **41** Gemi bir kum yükseltisine çarpıp karaya oturdu. Geminin başı kuma saplanıp kimildamaz oldu, kıcı tarafı ise dalgaların şiddetiyle dağılmaya başladı. **42** Askerler, tutulkulardan hiçbiri yüzerek kaçmasın diye onları öldürmek niyetindeydi. **43** Ama Pavlus'u kurtarmak isteyen yüzbaşı askerleri bu düşünceden vazgeçti. Önce yüzme bilenlerin denize atlayıp karaya çıkmalarını, sonra geriye kalanların, kiminin tahtalara kiminin de geminin öbür döküntülerine tutunarak onları izlemesini buyurdu. Böylelikle herkes sağ salım karaya çıktı.

28 Kurtulduktan sonra adanın Malta adını taşıdığını öğrendik.

2 Yerliler bize olağanüstü bir yakınlık gösterdiler. Hava yağışlı ve soğuk olduğu için ateş yakıp hepimizi dostça karşıladılar. **3** Pavlus bir yığın çalı çırı toplayıp ateşin üzerine attı. O anda isidan kaçan bir engerek onun eline yapıştı. **4** Yerliler Pavlus'un eline asılan yılanı görünce birbirlerine, "Bu adam kuşkusuz bir katil" dediler. "Denizden kurtuldu, ama adalet onu yaşatmadı." **5** Ne var ki, elini silkip yılanı ateşin içine fırlatan Pavlus hiçbir zarar görmemişti. **6** Halk, Pavlus'un bedeninin şişmesini ya da birdenbire düşüp ölmesini bekliyordu. Ama uzun süre bekleyip de ona bir şey olmadığını görünce fikirlerini değiştirdiler. "Bu bir ilahtar!" dediler. **7** Bulunduğumuz yerin yakınında adanın baş yetkilisi olan Publius adlı birinin toprakları vardı. Bu adam bizi evine kabul ederek üç gün dostça ağırladı. **8** O sırada Publius'un babası kanlı ishale yakalanmış ateşler içinde yatıyordu. Hastanın yanına giren Pavlus dua etti, ellerini üzerine koyup onu iyileştirdi. **9** Bu olay üzerine adadaki öbür hastalar da gelip iyileştirildiler. **10** Bizi bir sürüarmağanla onurlandırdılar; denize açılacağımız zaman gereksindiğimiz malzemeleri gemiye yüklediler. **11** Üç ay sonra, kişi adada geçiren ve ikiz tanrılar simgesini taşıyan bir İskenderiye gemisiyle denize açıldı. **12** Sirakuza Kenti'ne uğrayıp üç gün kaldıktı. **13** Oradan da yolumuza devam ederek Regium'a geldik. Ertesi gün gününyen esmeye başlayan rüzgarın yardımıyla iki günde Puteoli'ye vardık. **14** Orada bulduğumuz kardeşler, bizi yanlarında bir hafta kalmaya çağırıldılar. Sonunda Roma'ya vardık. **15** Haberimizi alan Roma'daki kardeşler, bizi karşılaşmak için Appius Çarşısı'na ve Üç Hanlar'a kadar geldiler. Pavlus onları görünce Tanrı'ya şükretti, yüreklendi. **16** Roma'ya girdiğimizde Pavlus'un, bir asker gözetiminde yalnız başına kalmasına izin verildi. **17** Üç gün sonra Pavlus, Yahudiler'in ileri

gelenlerini bir araya çağırıldı. Bunlar toplandıkları zaman Pavlus kendilerine şöyle dedi: "Kardeşler, halkımıza ya da atalarımızın törelerine karşı hiçbir şey yapmadığım halde, Yeruşalim'de tutuklanıp Romalılar'ın eline teslim edildim. **18** Onlar beni sorguya çekiktikten sonra serbest bırakmak istediler. Çünkü ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlememiştim. **19** Ama Yahudiler buna karşı çıkışınca, davamı Sezar'a iletmek zorunda kaldım. Bunu, kendi ulusundan herhangi bir şikayetim olduğu için yapmadım. **20** Ben İsrail'in umudu uğruna bu zincire vurulmuş bulunuyorum. Sizi buraya, işte bu konuyu görüşmek ve konuşmak için çağirdim." **21** Onlar Pavlus'a, "Yahudiye'den seninle ilgili mektup almadık, oradan gelen kardeşlerden hiçbirini de senin hakkında kötü bir haber getirmedи, kötü bir şey söylemedi" dediler. **22** "Biz senin fikirlerini senden duymak isteriz. Çünkü her yerde bu mezhebe karşı çıktıığını biliyoruz." **23** Pavlus'la bir gün kararlaştırdılar ve o gün, daha büyük bir kalabalıkla onun kaldığı yere geldiler. Pavlus sabahtan akşamada dek onlara Tanrı'nın Egemenliği'ne ilişkin açıklamalarda bulundu ve bu konuda tanıklık etti. Gerek Musa'nın Yasası'na, gerek peygamberlerin yazlarına dayanarak onları İsa hakkında ikna etmeye çalıştı. **24** Bazıları onun sözlerine inandi, bazıları ise inanmadı. **25** Birbirleriyle anlaşamayınca, Pavlus'un şu son sözünden sonra ayrıldılar: "Peygamber Yesaya aracılığıyla atalarınıza seslenen Kutsal Ruh doğru söyledi. **26** Ruh dedi ki, 'Bu halka gidip şunu söyle: Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz.' **27** Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, Kulakları ağırlaştı. Gözlerini kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlasın, Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim." **28** "Şunu bilin ki, Tanrı'nın sağladığı bu kurtuluşun haberi öteki uluslara gönderilmiştir. Ve onlar buna kulak vereceklerdir." **29** Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı ve ziyaretine gelen herkesi kabul etti. **30** Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Egemenliği'ni tam bir cesaretle duyuruyor, Rab İsa Mesih'le ilgili gerçekleri öğretiyordu.

Romalilar

1 İsa Mesih'in kulu, Tanrı'nın Müjdesi'ni yaymak üzere seçiliş elçi olmaya çağrılan ben Pavlus'tan selam! **2** Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le ilgili bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazilar'da önceden vaat etti. Rabbimiz İsa Mesih beden açısından Davut'un soyundandır; kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi. **5** Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih aracılığıyla ve O'nun adı uğranya Tanrı lütfuna ve elçiliğine görevine sahip olduk. **6** İsa Mesih'in çağrılmışları olan sizler de bu uluslardanınız. **7** Tanrı'nın Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılan bütün sevdiklerine, Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütf ve esenlik olsun. **8** İlkin hepiniz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'm'a şükrediyorum. Çünkü imanınız bütün dünyada duyuruluyor. **9** Oğlu'nun Müjdesi'ni yamakta bütün varlığımı kulluk ettiğim Tanrı, sizi durmadan, her zaman dualarında andığımı tanıklar. Tanrı'nın isteğiyle sonunda bir yol bulup yanınıza gelmek için dua ediyorum. **11** Çünkü ruhça pekişmeniz için size ruhsal bir armağan ulaştırmak üzere sizi görmeyi çok istiyorum. **12** Yani, ben aranızdayken karşılıklı olarak birbirimizin imanıyla cesaret buluruz demek istiyorum. **13** Kardeşler, öteki uluslar arasında olduğu gibi, çalışmalarımın sizin aranızda da ürün vermesi için yanınıza gelmeyi birçok kez amaçladığımı, ama şimdiden dek hep engellendığımı bilmenizi istiyorum. **14** Grekler'e ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı sorumluluğum var. **15** Bu nedenle Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince bildirmek için sabırsızlanıyorum. **16** Çünkü Müjde'den utanıyorum. Müjde iman eden herkesin –önce Yahudiler'in, sonra Yahudi olmayanların– kurtuluşu için Tanrı gücüdür. **17** Tanrı'nın insanı akladığı, Müjde'de açıklanır. Aklanma yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, "imanla aklanın yaşayacaktır." **18** Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığını ve haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıkça gösterilmektedir. **19** Çünkü Tanrı'ya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir; Tanrı hepsini gözlerinin önüne sermiştir. **20** Tanrı'nın görünmeyecek nitelikleri –sonsuz gücü ve Tanrılığı– dünya yaratıtları beri O'nun yaptıklarıyla anlaşılmakta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur. (aiddos g126) **21** Tanrı'yi bildikleri halde O'nun Tanrı olarak yüceltmeleri, O'na sükkretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız yüreklerini karanlık bürüdü. **22** Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız olup çıktılar. **23** Ölümsüz Tanrı'nın yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklılara, sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler. **24** Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, onları yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim etti. **25** Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tâtip kulluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin. (aïnos g165) **26** İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler. **27** Aynı şekilde erkekler de kadınlara doğal ilişkilerini bırakıp birbirlerini için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan

karşılığı aldılar. **28** Tanrı'yi tanıtmakta yarar görmediği için Tanrı onları yararsız düşüncelere, yakkıksız davranışlara teslim etti. **29** Her türlü haksızlık, kötülük, açoğzlilik ve kirle doldular. Kışkançlık, öldürme hırsı, çekişme, hile, kötü niyetle doludurlar. **30** Dedi koducu, yerici, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övüğen, kötülik üreten, anne baba sözü dinlemeyen, anlaysız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun, acımasız insanlardır. **32** Böyle davranışanların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri halde, bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.

2 Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özürün yoktur. Başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü ey yargılayan sen, aynı şeyleri yapıyorsun. **2** Böyle davranışanları Tanrı'nın haklı olarak yargıladığını biliriz. **3** Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynısını yapan ey insan, Tanrı'nın yargısından kaçabileceğini misanıyorsun? **4** Tanrı'nın sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını hor mu görüyorsun? O'nun iyiliğinin seni tövbeye yönlöttüğünü bilmiyor musun? **5** İnatçılığın ve tövbesiz yureğin yüzünden Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun. **6** Tanrı "herkesе, yaptıklarının karşılığını verecektir." **7** Sürekli iyilik ederek yûcelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecek. (aïnios g166) **8** Bencillerin, gerçeğe uymayıp haksızlık peşinden gidenlerin üzerindeyse gazap ve öfke yağıdıracak. **9** Kötülük eden herkese –önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana– sıkıntı ve elem verecek; iyilik eden herkese –yine önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana– yûcelik, saygınlık, esenlik verecektir. **11** Çünkü Tanrı insanlar arasında ayrim yapmaz. **12** Kutsal Yasa'yı bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan da mahvolacaklar. Yasa'yı bildikleri halde günah işleyenlerse Yasa'yla yargılanacaklar. **13** Çünkü Tanrı katında aklanacak olanlar Yasa'yı iştenler değil, yerine getirenlerdir. **14** Kutsal Yasa'dan yoksun uluslararası Yasa'nın gereklerini kendiliklerinden yaptıka, Yasa'dan habersiz olsalar bile kendi yasalarını koymuş olurlar. **15** Böylelikle Kutsal Yasa'nın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleriye onları ya suçlar ya da savunur. **16** Yaydığını Müjde'ye göre Tanrı'nın, insanları gizlice yaptıkları şeylerden ötürü İsa Mesih aracılığıyla yargılayacağı gün böyle olacaktır. **17** Ya sen? Kendine Yahudi diyor, Kutsal Yasa'ya dayanıp Tanrı'yla övünüyorsun. **18** Tanrı'nın isteğini biliyorsun. En üstün değerleri ayırt etmemi Yasa'dan öğrenmişsin. **19** Kutsal Yasa'da bilginin ve gerçeğin özüne kavuşmuş olarak körlerin kılavuzu, karanlıkta kalanların ışığı, aksısların eğiticisi, çocukların öğretmeni olduğuna inanmışsin. **21** Öyleyse başkasına öğretirken, kendine de öğretmez misin? Çalmamayı öğretirken, çalar misin? **22** "Zina etmeyin" derken, zina eder misin? Putlardan tiksirken, tapınakları yağımalar misin? **23** Kutsal Yasa'yla övünürken, Yasa'ya karşı gelerek Tanrı'ya aşağılar misin? **24** Nitekim şöyle yazılmıştır: "Sizin yüzünüzden uluslararası arasında Tanrı'nın adına kufrediliyor." **25** Kutsal Yasa'yı yerine getirirsen, sünnetin elbet yararı vardır. Ama Yasa'ya karşı gelirsen, sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz. **26** Bu nedenle, sünnetsizler Yasa'nın buyruklarına

uyarsa, sünnetli sayılmayacak mı? 27 Sen Kutsal Yazilar'a ve sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çığnerson, bedence sünnetli olmayan ama Yasa'ya uyan kişi seni yargılamayacak mı? 28 Çünkü ne dıştan Yahudi olan gerçek Yahudi'dir, ne de görünüşte, bedensel olan sünnet gerçek sünnettir. 29 Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürekle ilgilidir; yazılı yasanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahudi olan kişi, insanların değil, Tanrı'nın övgüsünü kazanır.

3 Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Sünnetin yararı nedir? 2 Her yönden çoktur. İlk olarak, Tanrı'nın sözleri Yahudiler'e emanet edilmiştir. 3 Peki, kimi Yahudiler güvenilmez çıkmışsa ne olur? Onların güvenilmezliği Tanrı'nın güvenilirliğini ortadan kaldırır mı? 4 Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrı'nın doğruyu söylediğii bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi: "Öyle ki, sözlerinde doğru çıkışın Ve yargılandığında davayı kazanasın." 5 Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adil olduğunu ortaya çıkarıyorsa, ne diyelim? İnsanların diliyle konuşuyorum: Gazapla cezalandırın Tanrı haksız mı? 6 Kesinlikle hayır! Öyle olsa Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak? 7 Ama Tanrı'nın her zaman doğruyu söylediğii benim yanımıyla yüceliği için daha açık şekilde ortaya çıkmışsa, ben niçin yine bir günahkâr olarak yargılanıyorum? 8 Bazılarının bizi kötüleyerek, söylediğimizi iieri sürdürdü gibi niçin, "Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın" demeyelim? Böylelerinin yargılanması yerindedir. 9 Şimdi ne diyelim? Biz Yahudiler öteki uluslardan üstün müyüz? Elbette değiliz. İster Yahudi ister Grek olsun, daha önce herkesi günahın denetiminde olmakla suçladık. 10 Yazılmış olduğu gibi: "Doğru kimse yok, tek kişi bile yok. 11 Anlayan kimse yok, Tanrı'yi arayan yok. 12 Hepsı saptı, Tümü yararsız oldu. İyilik eden yok, tek kişi bile!" 13 "Ağzları açık birer mezardır. Dilleriyle aldatırlar." "Engerek zehiri var dediklerinin altında." 14 "Ağzları lanet ve acı söyle doludur." 15 "Ayakları kan dökmeye seğırtır. 16 Yıkım ve dert var yollarında. 17 Esenlik yolunu da bilmezler." 18 "Tanrı korkusu yoktur onlarda." 19 Kutsal Yasa'da söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya Tanrı'ya hesap versin diye Yasa'nın yönetimi altındakilere söyleindiğini biliyoruz. 20 Bu nedenle Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahının bilincine varılır. 21 Ama şimdi Yasa'dan bağımsız olarak Tanrı'nın insanı nasıl aklayacağı açıklanmıştır. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor. 22 Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayrırm yoktur. 23 Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. 24 İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla, Tanrı'nın lütfıyla, karşılıksız olarak aklanırlar. 25 Tanrı Mesih'i, kaniyla günahları bağışlatan ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı. 27 Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak? Yasa'yı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine. 28 Çünkü insanın, Yasa'nın gereklerini yaparak değil, iman ederek akladığı kanıstdayız. 29 Yoksa Tanrı yalnız Yahudiler'in Tanrısı mı? Öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Elbet öteki ulusların da Tanrısı'dır. 30 Çünkü sünnetlileri imanları

sayesinde, sünnetsizleri de aynı imanla aklayacak olan Tanrı tektir. 31 Öyleyse biz iman aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır, tam tersine, Yasa'yı doğruluyoruz.

4 Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim? 2 Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklanıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrı'nın önünde değil. 3 Kutsal Yazı ne diyor? "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı." 4 Çalışana verilen ücret lütf değil, hak sayılır. 5 Ancak çalışmayan, ama tanrısızı aklayan iman eden kişi imanı sayesinde aklanmış sayılır. 6 Nitikim, iyi işlerine bakmaksızın Tanrı'nın aklanmış saydığı kişinin mutluluğunu Davut da şöyle anlatır: 7 "Ne mutlu suçları bağışlanmış, Günahları örtülmüş olanlara! 8 Günahı Rab tarafından sayılmasına ne mutlu!" 9 Bu mutluluk yalnız sünnetliler için mi, yoksa aynı zamanda sünnetsizler için midir? Diyoruz ki, "İbrahim, imanı sayesinde aklanmış sayıldı." 10 Hangi durumda aklanmış sayıldı? Sünnet olduktan sonra mı, sünnetsizken mi? Sünnetiyken değil, sünnetsizken... 11 İbrahim daha sünnetsizken imanla aklanığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz oldukları halde iman edenlerin hepsininbabası olsun, böylece onlar da aklanmış sayılsın. 12 Böylelikle atamız İbrahim, yalnız sünnetli olmakla kalmayan, ama kendisi sünnetsizken sahip olduğu imanın izinden yürüyen sünnetlilerin de babası oldu. 13 Çünkü İbrahim'e ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi Kutsal Yasa yoluyla değil, imandan gelen aklanma yoluyla verildi. 14 Eğer Yasa'ya bağlı olanlar mirasçı olursa, iman boş ve vaat geçersizdir. 15 Yasa, Tanrı'nın gazabına yol açar. Ama yasanın olmadığı yerde yasaya karşı gelmek de söz konusu değildir. 16 Bu nedenle vaat, Tanrı'nın lütfuna dayanmak ve İbrahim'in bütün soyu için güvence altına alınmak üzere imana bağlı kılınmıştır. İbrahim'in soyu yalnız Kutsal Yasa'ya bağlı olanlar değil, aynı zamanda İbrahim'in imanına sahip olanlardır. "Seni birçok ulusun babası yaptım" diye yazılmış olduğu gibi İbrahim, iman ettiği Tanrı'nın -ölülere yaşam veren, var olmayı buyruğuyla var eden Tanrı'nın- gözünde hepimizinbabasıdır. 18 İbrahim umutsuz bir durumdayken birçok ulusun babası olacağına umutla iman etti. "Senin soyون böyle olacak" sözüne güveniyordu. 19 Yüz yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve Sara'nın ölü rahmini düşündüğünde imanı zayıflamadı. 20 İmansızlık edip Tanrı'nın vaadinden kuşkulanmadı; tersine, iman güçlendi ve Tanrı'yı yücelti. 21 Tanrı'nın vaadini yerine getirecek güçte olduğunu tümüyle güvündür. 22 Bunun için de aklanmış sayıldı. 23 "Aklanmış sayıldı" sözü, yalnız onun için değil, aklanmış sayılacak olan bizler -Rabbimiz İsa'yı ölümünden dirilten Tanrı'ya iman eden bizler- için de yazıldı. 25 İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.

5 Böylece imanla aklanlığımıza göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz. 2 İçinde bulunduğumuz bu lütfə Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuğ ve Tanrı'nın yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz. 3 Yalnız bununla değil, sıkıntılarda da övünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, sıkıntı dayanma gücünü, dayanma gücü Tanrı'nınbegenisini, Tanrı'nın begenisini de umudu yaratır. 5 Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize

verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür. **6** Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrıslar için öldü. **7** Bir kimse doğru insan için güç olur, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. **8** Tanrı ise bizi sevdiğiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkárken, Mesih bizim için öldü. **9** Böylece şimdi O'nun kaniyla aklağımıza göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir. **10** Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyla Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barışıkça, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir. **11** Yalnız bu kadar da değil, bizi şimdi Tanrı'yla barışmış olan Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla, Tanrı'nın kendisiyle de övünüyoruz. **12** Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi. **13** Kutsal Yasa'dan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı tutulmaz. **14** Oysa ölüm Adem'den Musa'ya dek, gelecek Kişi'nin örneği olan Adem'in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi. **15** Ne var ki, Tanrı'nınarmağanı Adem'in suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuya verilen bağıt birçokları yararına daha da çoğaldı. **16** Tanrı'nın bağıt o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı. **17** Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdürdüye, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma bağıtını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir. **18** İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı. **19** Çünkü bir adamın sözdinlemezliği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır. **20** Kutsal Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı. **21** Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdürdüye, Tanrı'nın lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla egemenlik süsürün. (aiōnios g166)

6 Öyleye ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim? **2** Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölümlü olan bizler nasıl günah içinde yaşarız? **3** Mesih İsa'ya vafiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vafiz edildiğimizi bilmez misiniz? **4** Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam üzere vafiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük. **5** Eğer O'nunkine benzer bir ölümde O'nunla birleştiysek, O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz. **6** Artık günaha kölelik etmeyeşim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesih'le birlikte çarmıha gerildiğini biliyoruz. **7** Çünkü ölmüş kişi günahın özgürlüğünü kırılmıştır. **8** Mesih'le birlikte ölmüşsek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz. **9** Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini, ölümün artık O'nun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliyoruz. **10** O'nun ölümü günaha karşılık ilk ve son ölüm olmuştur. Sürmekte

olduğu yaşamı ise Tanrı için sürdürmektedir. **11** Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsa'da Tanrı karşısında dırı sayın. **12** Bu nedenle bedenin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürdürmesine izin vermeyin. **13** Bedeninizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha sunmayın. Ölümde dirilenler gibi kendinizi Tanrı'ya adayan; bedeninizin üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun. **14** Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa'nın yönetimi altında değil, Tanrı'nın lütfu altındasınız. **15** Öyleye ne diyelim? Yasa'nın yönetimi altında değil de, Tanrı'nın lütfu altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle hayır! **16** Söz dinleyen köleler gibi kendinizi kime teslim ederseniz, sözünü dinlediğiniz kişinin köleleri olduğunuzu bilmek misiniz? Ya ölüme götürren günahın ya da doğruluğa götürren sözdinlerliğin kölelerisiniz. **17** Ama hükümler olsun Tanrı'ya! Eskiden günahın köleleri olan sizler, adandığınız öğretinin özüne yükten bağlandınız. **18** Gunahta özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz. **19** Doğanızın güçlüğü yüzünden insan ölçülerine göre konuşuyorum. Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi kutsal olmak üzere doğruluğa köle olarak sunun. **20** Sizler günahın kölesiyyen doğruluktan özgürdünüz. **21** Şimdi utandığınız şeyleden o dönemde ne kazancınız oldu? Onların sonucu ölümdür. **22** Ama şimdi günahdan özgür kılınıp Tanrı'nın kulları olduğunuzu göre, kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır. (aiōnios g166) **23** Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nınarmağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır. (aiōnios g166)

7 Bilmez misiniz ki, ey kardeşler –Kutsal Yasa'yı bilenlere söyleyorum– Yasa insana ancak yaşadığı sürece egemendir? **2** Örneğin, evli kadın, kocası yaşadıkça yasaya ona bağlıdır; kocası ölse, onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur. **3** Buna göre kadın, kocası yaşarken başka bir erkekle ilişki kurarsa, zina etmiş sayılır. Ama kocası ölse, kadın yasadan özgür olur. Şöyledi ki, başka bir erkeğe varırsa, zina etmiş olmaz. **4** Aynı şekilde kardeşlerim, siz de bir başkasına –ölümde dirilmiş olan Mesih'e– varmak üzere Mesih'in bedeni aracılığıyla Kutsal Yasa karşısında öldünüz. Bu da Tanrı'nın hizmetinde verimli olmamız içindir. **5** Çünkü biz benliğin denetimindeyken, Yasa'nın kıskırttığı günah tutkuları bedenimizin üyelerinde etkindi. Bunun sonucu olarak ölüme götürren meyveler verdik. **6** Şimdiyse biz, daha önce tutsağı olduğumuz Yasa karşısında olduğumuz için Yasa'dan özgür kıldık. Sonuç olarak, yazılı yasanın eski yolunda değil, Ruh'un yeni yolunda kulluk ediyoruz. **7** Öyleye ne diyelim? Kutsal Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ama Yasa olmasayı, günahın ne olduğunu bilemediim. Yasa, "Göz dikmeyeceksin" demeseydi, başkasının malına göz dikmenin ne olduğunu bilemediim. **8** Ne var ki günah, bu buyruğın verdiği fırsatla içinde her türlü açgözlülüğü üretti. Çünkü Kutsal Yasa olmadıkça günah öldürür. **9** Bir zamanlar, Yasa'nın bilincinde dehilken diriydim. Ama buyruğın bilincine vardığında günah dirildi, bense öldüm. Buyruk da bana yaşam getireceğine, ölüm getirdi. **11** Çünkü günah buyruğın verdiği fırsatla beni aldattı, buyruk aracılığıyla beni öldürdü. **12** İşte böyle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir. **13** Öyleye, iyı olan

bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır! Ama günah, günah olarak tanınsın diye, iyi olanın aracılığıyla bana ölüm getiriyordu. Öyle ki, buyruk aracılığıyla günahın ne denli günahlı olduğu anlaşılsın. **14** Yasa'nın ruhsal olduğunu biliriz. Bense benliğin denetimindeyim, köle gibi günaha satılmışım. **15** Ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü istedığımı yapmıyorum; nefret ettiğim ne ise, onu yapıyorum. **16** Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi olduğunu kabul etmiş olurum. **17** Öyleyse bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah yapıyor. **18** İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum. İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yok. **19** İstedığım iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi yapıyorum. **20** İstemediğimi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde yaşayan günahtır. **21** Bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyi olanı yapmak isterken, karşında hep kötülük vardır. **22** İç varlığında Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum. **23** Ama bedenimin üyelerinde bambaşka bir yasa görüyorum. Bu da aklımın onayladığı yasaya karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor. **24** Ne zavallı insanım! Ölümü götürün bu bedenden beni kim kurtaracak? **25** Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! Sonuç olarak ben aklımla Tanrı'nın Yasası'na, ama benliğimle günahın yasasına kulluk ediyorum.

8 Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur. **2** Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kırdı. **3** İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nun günahlı insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı. **4** Öyle ki, Yasa'nın gereği, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin. **5** Benliğe uyandılar benlikle ilgili, Ruh'a uyanılsa Ruh'la ilgili işleri düşünürler. **6** Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceye yaşam ve esenlikdir. **7** Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de... **8** Benliğin denetiminde olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler. **9** Ne var ki, Tanrı'nın Ruhu içinde yaşıyorsa, benliğin değil, Ruh'un denetimindesiniz. Ama içinde Mesih'in Ruhu olmayan kişi Mesih'in değildir. **10** Eğer Mesih sizinseyse, bedeniniz günah yüzünden ölü olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir. **11** Mesih İsa'yı ölümden dirilen Tanrı'nın Ruhu içinde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden dirilen Tanrı, içinde yaşayan Ruhuyla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir. **12** Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama, benlige göre yaşamak için benlige borçlu değiliz. **13** Çünkü benlige göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenin kötü işlerini Ruh'la öldürürseniz yaşayacaksınız. **14** Tanrı'nın Ruhuyla yönetilenlerin hepsi Tanrı'nın oğullarıdır. **15** Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almazsınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, "Abba, Baba!" diye sesleniriz. **16** Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder. **17** Eğer Tanrı'nın çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçıyız. Mesih'le birlikte yüceltilmek üzere Mesih'le birlikte acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçılıyız, Mesih'le ortak mirasçızız. **18** Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaşılmasına değermez. **19** Yaratılış,

Tanrı çocukların ortaya çıkışmasını büyük özlemle bekliyor. **20** Çünkü yaratılış amaçsızlığa teslim edildi. Bu da yaratılışın isteğiyle değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrı'nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılp Tanrı çocukların yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı. **22** Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz. **23** Yalnız yaratılış değil, biz de –evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler de– evlatlığı alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özleme bekleyerek içimden inliyoruz. **24** Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama görülen umut, umut değildir. Gördüğü şeyi kim umut eder? **25** Oysa görmemiğimize umut bağlarsak, sabırla bekleyebiliriz. **26** Bunun gibi, Ruh da güçlüslüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, söyle anlatılamaz iniltilerle bizim için aracılık eder. **27** Yürekleri araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder. **28** Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliyoruz. **29** Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun. **30** Tanrı önceden belirlediği kişileri çağrırdı, çağrıdıkları aklı ve akladıklarını yüceltti. **31** Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir? **32** Öz Oğlu'nu bile esrigemeyip O'nun hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı? **33** Tanrı'nın seçiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrı'dır. **34** Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir. **35** Mesih'in sevgisinden bizi kim ayıracıbilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çiplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? **36** Yazılmış olduğu gibi: "Senin uğruna bütün gün öldürülüyorum, Kasaplık koyun sayılıyorum." **37** Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünkiz. **38** Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetmiler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklilik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir.

9 Mesih'e ait biri olarak gerçeği söyleyorum, yalan söylemiyorum. Vicdanım da söylediğim Kutsal Ruh aracılığıyla doğruluyor. **2** Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var. **3** Kardeşlerimin, soydaşlarım olan İsraililer'in yerine ben kendim lanetlenip Mesih'ten uzaklaştırılmayı dilerdim. Evlatlığı kabul edilenler, Tanrı'nın yüceliğini görenler onlardır. Antlaşmalar, buyrulan Kutsal Yasa, tapınma düzeni, vaatler onlarındır. **5** Büyük atalar onların atalandır. Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin üzerinde hüküm süren, sonsuza dek övülecek Tanrı'dır! Amin. (aiōn g165) **6** Tanrı'nın sözü boşça çıktı demek istemiyorum. Çünkü İsrail soyundan gelenlerin hepsi İsraili sayılmalıdır. **7** İbrahim'in soyundan olsalar bile, hepsi onun çocukları değildir. Ama, "Senin soyun İshak'la sürecek" diye yazılmıştır. **8** Demek ki Tanrı'nın çocukları olağan yoldan doğan çocuklar değildir; İbrahim'in soyu sayılanlar Tanrı'nın vaadi uyarınca doğan çocuklardır. **9** Çünkü vaat şöyledir: "Gelecek yıl bu zamanda geleceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak." **10** Ayrıca Rebeka bir erkeken, atamız İshak'tan ikizlere gebe kalmıştı. **11**

Çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı Rebeka'ya, "Büyükü küçüğüne kulluk edecek" dedi. Öyle ki, Tanrı'nın seçim yapmaktaki amacı yapılan işlere değil, kendi çağrısına dayanarak sürsün. 13 Yazılmış olduğu gibi, "Yakup'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim." 14 Öylese ne diyelim? Tanrı adaletsizlik mi ediyor? Kesinlikle hayır! 15 Çünkü Musa'ya şöyle diyor: "Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, Aciğımı acıyaçağım." 16 Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına değil, Tanrı'nın merhametine bağlıdır. 17 Tanrı Kutsal Yazı'da firavuna söyle diyor: "Güçümü senin aracılığını göstermek Ve adımı bütün dünyada duyurmak için Seni yükselttim." 18 Demek ki Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğinin yüreğini nasırlaştırır. 19 Şimdi bana, "Öylese Tanrı insanı neden hâlâ suçu buluyor? O'nun isteğine kim karşı durabilir?" diyeceksin. 20 Ama, ey insan, sen kimsin ki Tanrı'ya karşılık veriyorsun? "Kendisine biçim verilen, biçim verene, 'Beni niçin böyle yaptın' der mi?" 21 Ya da cömlekçinin aynı kil yiğininden bir kabı onurlu iş için, ötekini bayağı iş için yapmaya hakkı yok mu? 22 Eğer Tanrı gazabını göstermek ve gücünü tanıtım isterken, gazabına hedef olup mahvolmaya hazırlananlara büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim? 23 Yücelmek üzere önceden hazırlayıp merhamet ettiklerine yüceliğinin zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim? 24 Yalnız Yahudiler arasından değil, öteki uluslar arasından da çağrırdığı bu insanlar biziz. 25 Tanrı Hoşa Kitabı'nda söyle diyor: "Halkım olmayana halkım, Sevgili olmayana sevgili diyeceğim." 26 "Kendilerine, 'Siz halkım değilisiniz' denilen yerde, Yaşayan Tanrı'nın çocukları diye adlandırılacaklar." 27 Yeşaya, İsrail için söyle sesleniyor: "İsrailoğulları'nın sayısı Denizin kumu kadar çok olsa da, Ancak pek azı kurtulacak. 28 Çünkü Rab yeryüzündeki yargılama işini Tez yapıp bitirecek." 29 Yeşaya'nın önceden dediği gibi: "Her Şeye Egemen Rab Soyumuzu südürecek birkaç kişiyi Sağ bırakmadı olsaydı, Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdir." 30 Öylese ne diyelim? Aklama peşinde olmayan uluslar aklanmayı, imandan gelen aklanmaya kavuştular. 31 Aklanmak için Yasa'nın ardından giden İsrail ise Yasa'yı yerine getiremedi. 32 Neden? Çünkü imanla değil, iyi işlerle olurmuş gibi aklanmaya çalışıtlar ve "sürçme taşı"nda sürüttüler. 33 Yazılmış olduğu gibi: "İşte, Siyon'a bir sürçme taşı, Bir tökezleme kayası koyuyorum. O'na iman eden utandırılmayacak."

10 Kardeşler! İsraililer'in kurtulmasını yürekten özlüyor, bunun için Tanrı'ya yalvarıyorum. 2 Onlara ilişkin tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler; ama bu bilinçli bir gayret değildir. 3 Tanrı'nın öngördüğü doğruluğu anlamadıkları ve kendi doğruluklarını yerleştirmeye çalışıtları için Tanrı'nın öngördüğü doğruluğa boyun eğmediler. 4 Oysa her iman edenin aklanması için Mesih, Kutsal Yasa'nın sonundur. 5 Musa, Kutsal Yasa'ya dayanan doğrulukla ilgili söyle yazıyor: "Yasa'nın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır." 6 İmana dayanan doğruluk ise söyle diyor: "Yüreğinde, 'Göge –yani Mesih'i indirmeye– kim çıkacak?' 7 ya da, 'Dipsiz derinliklere –yani Mesih'i ölüler arasından çıkarmaya– kim inecek?' deme." (Abysos g12) 8 Ne deniyor? "Tanrı sözü sana yakındır, Ağızında ve yüreğindedir." İşte duyurduğumuz iman sözü budur. 9 İsa'nın Rab olduğunu ağızıyla açıkça söyle ve Tanrı'nın O'nu ölümden

dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın. 10 Çünkü insan yürekten iman ederek akınır, imanını ağızıyla açıklayarak kurtulur. 11 Kutsal Yazı, "O'na iman eden utandırılmayacak" diyor. 12 Çünkü Yahudi Grek ayrimı yoktur, aynı Rab hepsinin Rabbi'dir. Kendisini çağırılanların tümüne eliaçktır. 13 "Rab'bi adıyla çağırın herkes kurtulacak." 14 Ama iman etmedikleri kişi nasıl çağırılacaklar? Duymadıkları kişiye nasıl iman edecekler? Tanrı sözünü yayan olmazsa, nasıl duyacaklar? 15 Sözü yaymaya gönderilmelerse, sözü nasıl yayacaklar? Yazılmış olduğu gibi: "İyi haber müjdeleyenlerin ayakları ne güzeldir!" 16 Ne var ki, herkes Müjde'ye uymadı. Yeşaya'nın dediği gibi: "Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı?" 17 Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur. 18 Ama soruyorum: Onlar duymadılar mı? Elbet duydular. "Sesleri bütün yeryüzüne, Sözleri dünyanın dört bucağına ulaştı." 19 Yine soruyorum: İsrail anlamadı mı? Önce Musa, "Ben sizi ulus olmayanla kışkırdıracım, Anlayışız bir ulusla sizi öfkelendireceğim" diyor. 20 Sonra Yeşaya cesaretle, "Aramayanlar beni buldu, Sormayanlara kendimi gösterdim" diyor. 21 Öte yandan İsrail için söyle diyor: "Söz dinlemeyen, aşı bir halka Bütün gün ellerimi uzatıp durdum."

11 Öylese soruyorum: Tanrı kendi halkından yüz mü çevirdi? Kesinlikle hayır! Ben de İbrahim soyundan, Benyamin oymağından bir İsrailiyyim. 2 Tanrı önceden bildiği kendi halkından yüz çevirmedi. Yoksa İlyas'la ilgili bölümde Kutsal Yazı'nın ne dediğini, İlyas'ın Tanrı'ya nasıl İsrail'den yakındığını bilmez misiniz? 3 "Ya Rab, senin peygamberlerini öldürdüler, senin sunaklarını yıktılar. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar." 4 Tanrı'nın ona verdiği yanıt nedir? "Baal'ın önünde diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime ayırdım." 5 Aynı şekilde, şimdiki dönemde de Tanrı'nın lütfuyla seçilmiş küçük bir topluluk vardır. 6 Eğer bu, lütfuyla olmuşsa, iyi işlerle olmamış demektir. Yoksa lütfu artık lütfu olmaktan çıkar! 7 Sonuç ne? İsrail aradığına kavuşamadı, seçilmiş olanlar ise kavuştular. Geriye kalanlarında yürekleri nasırlaştırıldı. 8 Yazılmış olduğu gibi: "Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi; Bugüne dek görmeyen gözler, duymayan kulaklar verdi." 9 Davut da söyle diyor: "Sofraları onlara tuzak, Kapan, tökez ve ceza olsun. 10 Gözleri kararsın, göremesinler. Bellerini hep iki büklüm et!" 11 Öylese soruyorum: İsraililer, bir daha kalkmamak üzere mi sendeleyip düstüler? Kesinlikle hayır! Ama onların suçu yüzünden öteki uluslara kurtuluş verildi; öyle ki, İsraililer onlara imrensin. 12 Eğer İsraililer'in suçu dünyaya zenginlik, bozgunu uluslara zenginlik getirdiye, bütünlüğü çok daha büyük bir zenginlik getirecektir! 13 Öteki uluslararası olan sizlere söyleyorum: Uluslara elçi olarak gönderdiğim için görevimi yüce sayarım. 14 Böylelikle belki soydaşlarımı imrendirip bazlarını kurtarırmı. 15 Çünkü onların reddedilmesi dünyanın Tanrı'yla barışmasını sağlıdıysa, kabul edilmeleri ölümden yaşama geçiş değil de nedir? 16 Hamurun ilk parçası kutsalsa, tümü kutsaldır; kök kutsalsa, dallar da kutsaldır. 17 Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiye ve sen yabanlı bir zeytin filiziylek onların yerine aşılanıp ağacın semiz köküne ortak oldunsa, o dallara karşı övüne. Eğer övünüyorsan, unutma ki, sen kökü taşımadıysorsun, kök seni taşıyor. 19 O zaman, "Ben aşılanayı diye dallar kesildi" diyeceksin. 20 Doğru,

onlar imansızlık yüzünden kesildiler. Sense imanla yerinde duruyorsun. Böbürlenme, kork! **21** Çünkü Tanrı asıl dalları esirgemediye, seni de esirgemeyecektir. **22** Onun için Tanrı'nın iyiliğini de sertliğini de gör. O, düşenlere karşı serttir; ama O'nun iyiliğine bağlı kalırsan, sana iyi davranışır. Yoksa sen de kesilip atılırsın! **23** İmansızlıkta direnmezlerse, İsailliler de öz ağaca asılanacakları. Çünkü Tanrı'nın onları eski yerlerine asılamaya gücü vardır. **24** Eğer sen doğal yapısı yabanlı zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak cins zeytin ağacına aşılındınsa, asıl dalların öz zeytin ağacına asılanacakları çok daha kesindir! **25** Kardeşler, bilgiçlige kapılmamanız için şu sırdan habersiz kalmanızı istemem: İsailliler'den bir bölümünün yüreği, öteki uluslardan kurtulacakların sayısı tamamlanıncaya dek duyarsız kalacaktır. **26** Sonunda bütün İsrail kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi: "Kurtarıcı Siyon'dan gelecek, Yakup'un soyundan tanrıslılığı uzaklaştıracak. **27** Onların günahlarını kaldıracağı zaman Kendileriyle yapacağım antlaşma budur." **28** İsailliler Müjde'yi reddederek sizin uğrunuzu Tanrı'ya düşman oldular; ama Tanrı'nın seçimine göre, ataları sayesinde sevilmektedirler. **29** Çünkü Tanrı'nınarmağanları ve çağrıları geri alınamaz. **30** Bir zamanlar Tanrı'nın sözünü dinlemeden sizler şimdi İsailliler'in sözdinlemezliğinin sonucu merhamete kavuşunuz. **31** Bunun gibi, İsailliler de, sizin kavuştuğunuz merhametle merhamete erişmek için şimdi söz dinlemez oldular. **32** Çünkü Tanrı, merhametini herkese göstermek için herkesi sözdinlemezliğin tutsağı kaldı. **33** Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmazdır! **34** "Rab'bin düşüncesini kim bileybildi? Ya da kim O'nun öğretüsü olabildi?" **35** "Kim Tanrı'ya bir şey verdi ki, Karşılığını O'ndan isteyebilsin?" **36** Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin. (aiōn g165)

12 Öyleyse kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına size yalvarırmı: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yi hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur. **2** Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin. (aiōn g165) **3** Tanrı'nın bana bağışladığı lütfuyla hepiniz söyleyorum: Kimse kendisine gereğinden çok değer vermesin. Herkes Tanrı'nın kendisine verdiği iman ölçüsüne göre düşüncelerinde sağduyulu olsun. **4** Bir bedende ayrı ayrı işlevleri olan çok sayıda üyemiz olduğu gibi, çok sayıda olan bizler de Mesih'te tek bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz. **6** Tanrı'nın bize bağışıldığı lütfü göre, ayrı ayrı ruhsal armağanlarımız vardır. Birinin armağanı peygamberlikse, imanı oranında peygamberlik etsin. **7** Hizmetse, hizmet etsin. Öğretmekte, öğretsin. **8** Öğüt veren, öğütte bulunsun. Bağısta bulunan, bunu cömertçe yapsın. Yöneten, gayrette yönetsin. Merhamet eden, bunu güler yüze yapsın. **9** Sevginiz ikiyüzlü olmasın. Kötülükle tıksının, iyiliğe bağlanın. **10** Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermeyecektir. **11** Gayretiniz eksilmesin. Ruhta ateşli olun. Rab'be kulluk edin. **12** Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya dayanın. Kendinizi duaya verin. **13** İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olmayı amaç edinin. **14** Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik

dileyin, lanet etmeyin. **15** Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın. **16** Birbirinize aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin; tersine, hor görülenlerle arkadaşlık edin. Bilgiçlik taslamayın. **17** Kötülüğe kötüülkle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin. **18** Mümkinse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın. **19** Sevgili kardeşler, kimseden öç almayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Rab diyor ki, 'Öç benimdir, ben karşılık vereceğim.'" **20** Ama, "Düşmanın açıklmışa doyur, Susamışa su ver. Bunu yapmakla onu utanca boğarsın." **21** Kötülüğe yenilme, kötüülüğü iyileşle yen.

13 Herkes, baştaki yönetimle bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur. **2** Bu nedenle, yönetimle karşı direnen, Tanrı buyruğuna karşı gelmiş olur. Karşı gelenler yargılanır. **3** İyilik edenler değil, kötüük edenler yöneticilerden korkmalıdır. Yönetimden korkmamak ister misin, öyleyse iyi olanı yap, yönetimin övgüsünü kazanırsın. **4** Çünkü yönetim, senin iyiliğin için Tanrı'ya hizmet etmektedir. Ama kötü olanı yaparsan, kork! Yönetim, kılıç boş yere taşımıyor; kötüük yapanın üzerine Tanrı'nın gazabını salan öç alıcı olarak Tanrı'ya hizmet ediyor. **5** Bunun için, yalnız Tanrı'nın gazabı nedeniyle değil, vicdan nedeniyle de yönetimle bağlı olmak gereklidir. **6** Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü yöneticiler Tanrı'nın bu amaç için gayrette çalışan hizmetkarlardır. **7** Herkese hakkını verin: Vergi hakkı olana vergi, gümruk hakkı olana gümruk, saygı hakkı olana saygı, onur hakkı olana onur verin. **8** Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü başkalarını seven, Kutsal Yasa'yı yerine getirmiş olur. **9** "Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, başkasının malına göz dikmeyeceksin" buyrukları ve bundan başka ne buyruk varsa, şu sözde özeltenmiştir: "Komşunu kendin gibi seveceksin." **10** Seven kişi komşusuna kötüülük etmez. Bu nedenle sevmek Kutsal Yasa'yı yerine getirmektir. **11** Bunu, yaşıdığınız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uykudan uyanma saatı gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır. **12** Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. Bunun için karanlığın işlerini üzerimizden atıp ışığın silahlarını kuşanalım. **13** Kendimizi çalışmada eğlenceye ve sarhoşluğa, ahlaksızlığa ve sefahate, çekişmeye ve kıskançlığa kaptırmayalım. Gün ışığında olduğu gibi, saygın bir yaşam sürelim. **14** Rab İsa Mesih'i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin.

14 İmanı zayıf olanı aranızda kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin. **2** Biri her şeyi yiyebileceğine inanır; imanı zayıf olansa yalnız sebze yer. **3** Her şeyi yiyen, yemeyeni hor görmesin. Her şeyi yemeyen, yiyeği yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir. **4** Sen kimsin ki, başkasının kulunu yargılıyorsun? Kulu haklı çikaran da haksız çikaran da efendisidir. Kul haklı çıkacaktır. Çünkü Rab'bin onu haklı çıkarmaya gücü vardır. **5** Kimi bir günü başka bir günden üstün sayar, kimi her günü bir sayar. Herkesin kendi görüşüne tam güveni olsun. **6** Belli bir günü kutlayan, Rab için kutlar. Her şeyi yiyen, Tanrı'ya şükrederek Rab için yer. Bazı şeyler yemeyen de Rab için yemez

ve Tanrı'ya şükreder. 7 Hiçbirimiz kendimiz için yaşayamız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz. 8 Yaşarsak Rab için yaşarız; ölüsek Rab için ölüruz. Öyleyse, yaşasak da öлek de Rab'be aitiz. 9 Mesih hem ölülerin hem yaşayanların Rabbi olmak üzere öлüp dirildi. 10 Sen neden kardeşini yargılıyorsun? Ya sen, kardeşini neden küçümsüyorsun? Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağiz. 11 Yazılmış olduğu gibi: "Rab söyle diyor: 'Varlığım hakkı için her diz öнümde çökecek, Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek.'" 12 Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir. 13 Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, hiçbir kardeşin yoluna sürçme ya da tökezleme taşı koymamaya kararlı olun. 14 Rab Isa'ya ait biri olarak kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden murdar değildir. Ama bir şeyi murdar sayan için o şey murdardır. 15 Yediğin bir şey yüzünden kardeşin incinmişse, artık sevgi yolunda yürümüyorsun demektir. Mesih'in, uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme! 16 Size göre iyi olanın kötülenmesine fırsat vermeyin. 17 Çünkü Tanrı'nın Egemenliği, yiyecek içeceğin sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir. 18 Mesih'e bu yolda hizmet eden, Tanrı'yi hoşnut eder, insanların da beğenisini kazanır. 19 Öyleyse kendimizi esenlik getiren ve karşılıklı gelişmemizi sağlayan işlere verelim. 20 Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini bozma! Her yiyecek temizdir, ama yedikleriyle başkasının sürçmesine yol açan kişi kötülük etmiş olur. 21 Et yememen, şarap içmemen, kardeşinin sürçmesine yol açacak bir şey yapmaman iyidir. 22 Bu konulardaki inancını Tanrı'nın önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamañan kişi ne mutludur! 23 Ama bir yiyecekin kuşkulanan kişi onu yerse yargılanır; çünkü imanla yemiyor. İmana dayanmayan her şey günahtr.

15 İmanı güçlü olan bizler, kendimizi hoşnut etmeye değil, güçsüzlerin zayıflıklarını yüklemeye borçluyuz. 2 Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek için komşusunun iyiğini gözeterek onu hoşnut etsin. 3 Çünkü Mesih bile kendini hoşnut etmeye çalışmadi. Yazılmış olduğu gibi: "Sana edilen hakaretlere ben uğradım." 4 Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabır ve Kutsal Yazilar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı. 5 Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrı'nın, sizleri Mesih Isa'nın isteğine uygun olarak aynı düşüncede birleştirmesini dilerim. 6 Öyle ki, Rabbimiz Isa Mesih'in Tanris'ini ve Babası'nı birlik içinde hep bir ağızdan yüceltesiniz. 7 Bu nedenle, Mesih sizi kabul ettiği gibi, Tanrı'nın yüceliği için birbirinizi kabul edin. 8 Çünkü diyorum ki Mesih, Tanrı'nın güvenilir olduğunu göstermek için Yahudiler'in hizmetkâri oldu. Öyle ki, atalarımıza verilen sözler doğrulansın ve öteki uluslar merhameti için Tanrı'yı yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi: "Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, Adını ilahilerle öveceğim." 10 Yine deniyor ki, "Ey uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin!" Ve, "Ey bütün uluslar, Rab'be övgüler sunun! Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!" 12 Yesaya da şöyle diyor: "İşay'ın Kökü ortaya çıkacak, Uluslara egemen olmak üzere yükselecek. Uluslar O'na umut bağlayacak." 13 Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle umutla dolup taşmanız için iman yaşamınızda sizleri tam bir sevinç ve esenlikle doldursun. 14 Size gelince, kardeşlerim,

iyilikle dolu, her bilgiyle donanmış olduğunuzdan ben eminim. Ayrıca, birbirinize öğüt verebilecek durumdasınız. 15 Yine de Tanrı'nın bana bağısladığı lütfuyla bazı noktaları yeniden animsatmak için size yazma cesaretini gösterdim. 16 Ben Tanrı'nın lütfıyla uluslar yararına Mesih Isa'nın hizmetkâri oldum. Tanrı'nın Müjdesi'ni bir kâhin olarak yarmaktayım. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruh'la kutsal kılinarak Tanrı'yı hoşnut eden bir sunu olsun. 17 Bunun için Mesih Isa'ya ait biri olarak Tanrı'ya verdiğim hizmetle övünebilirim. 18 Ulusların söz dinlemesi için Mesih'in benim aracılığıyla, sözle ve eylemle, mucizeler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruh'un gücüyle yaptıklarından başka şeyden söz etmeye cesaret edemem. Yeruşalim'den başlayıp İllirikum bölgесine kadar dolaşarak Mesih'in Müjdesi'ni eksiksiz duyurdum. 20 Bir başkasının attığı temel üzerine inşa etmemek için Müjde'yi Mesih'in adının duyulmadığı yerlerde yaymayı amaç edindim. 21 Yazılmış olduğu gibi: "O'ndan habersiz olanlar göreceler. Duymamış olanlar anlayacaklar." 22 İşte bu yüzden yanıtınız gelmem kaç kez engellendi. 23 Şimdiye bu yörelerde artık yapacağım bir şey kalmadığından, yıllardır da yanıtınız gelmeyi arzuladığımdan, İspanya'ya giderken size uğrarım. Yol üzerinde sizi görüp bir süre arkadaşlığınızda doyukturken sonra beni oraya uğurlayacağınızı umarım. 25 Ama şimdi kutsallara bir hizmet için Yeruşalim'e gidiyorum. 26 Çünkü Makedonya ve Ahaya'da bulunanlar, Yeruşalim'deki kutsallar arasında yoklu olanlar için yardım toplamayı uygun gördüler. 27 Evet, uygun gördüler. Gerçekte onlara yardım borçlular. Uluslar, onların ruhsal bereketlerine ortak olduklarına göre, maddesel bereketlerle onlara hizmet etmeye borçlular. 28 Bu işi bitirip sağlanan yardım onlara ulaştırdıktan sonra size uğrayacağım, sonra da İspanya'ya gitceceğim. 29 Yanınızda geldiğimde, Mesih'in bereketinin doluluğu geleceğimi biliyorum. 30 Kardeşler, Rabbimiz Isa Mesih ve Ruh'un sevgisi adına size yalvarıyorum, benim için Tanrı'ya dua ederek uğraşıma katılın. 31 Yahudiye'deki imansızlardan kurtulmam için ve Yeruşalim'e olan hizmetimin kutsallarca kabul edilmesi için dua edin. 32 Öyle ki, Tanrı'nın isteğiyle sevinçle yanıtınız gelip sizlerle gönlümü ferahlatayım. 33 Esenlik veren Tanrı hepinizle birlikte olsun! Amin.

16 Kenhere'deki kilisenin görevlisi olan kızkardeşim Fib'iyi size salık veririm. 2 Kutsallara yaraşır biçimde onu Rab'bin adına kabul edin. Herhangi bir ihtiyacı olursa, kendisine yardım edin. Çünkü o, ben dahil, birçoklarına destek sağlamıştır. 3 Mesih Isa yolunda emektaşlarım olan Priska ve Akyila'ya selam edin. 4 Onlar benim uğurma yaşamalarını tehlrikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki ulusların bütün kılıseleri de onlara minnettardır. 5 Onların evindeki inanlılar topluluğuna da selam söyleyin. Asya ili'nden Mesih'e ilk iman eden sevgili kardeşim Epenetus'a selam edin. 6 Sizin için çok çalışmış olan Meryem'e selam söyleyin. 7 Mesih'in elçileri arasında tanınmış ve benden önce Mesih'e inanmış olan soydaşlarım ve hapisane arkadaşları Andronikus'a selam edin. 8 Rab'be ait olan sevgili kardeşim Ampliatus'a selam söyleyin. 9 Mesih yolunda emektaşımız olan Urbanus'a ve sevgili kardeşim Stakis'e selam edin. 10 Mesih'in beğenisini kazanmış olan Apellis'e selam söyleyin. Aristobulus'un ev halkından olanlara selam edin. 11 Soydaşım Herodion'a selam söyleyin. Narkis'in

ev halkından Rab'be ait olanlara selam söyleyin. **12** Rab'bin hizmetinde çalışan Trifena'yla Trifosa'ya selam edin. Rab'bin hizmetinde çok çalışmış olan sevgili Persis'e selam söyleyin. **13** Rab'bin seçkin kulu olan Rufus'a ve bana da annelik etmiş olan annesine selam edin. **14** Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarındaki kardeşlere selam edin. **15** Filologus'la Yulya'ya, Nereus'la kızkardeşine, Olimpas'la yanlarındaki bütün kutsallara selam edin. **16** Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in bütün kiliseleri size selam ederler. **17** Kardeşler, size yalvarırım, aldiğiniz öğretkiye karşı gelerek ayrıılıklara ve sapmalara neden olanlara dikkat edin, onlardan sakının. **18** Böyle kişiler Rabbimiz Mesih'e değil, kendi midelerine kulluk ediyorlar. Saf kişilerin yüreklerini kulağı okşayan tatlı sözlerle aldatıyorlar. **19** Sözdinlerinizi herkes duyu, bu nedenle sizin adınıza seviniyorum. İyilik konusunda bilge, kötülük konusunda deneyimsiz olmanızı isterim. **20** Esenlik veren Tanrı çok geçmeden Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecektir. Rabbimiz İsa'nın lütfü sizinle birlikte olsun. **21** Emektaşım Timoteos, soydaşlarından Lukius, Yason ve Sosipater size selam ederler. **22** Mektubu yazıya geçiren ben Tertius, Rab'be ait biri olarak size selamlarımı gönderirim. **23** Ben Pavlus'a ve bütün inanlılar topluluğuna konukseverlik eden Gayus size selam eder. Kent haznedarı Erastus'un ve Kuartus kardeşin size selamları var. **25** Tanrı, duyurdugum Müjde ve İsa Mesih'le ilgili bildiri uyarınca, sonsuz çağrılarından beri saklı tutulan sırrı açıklayan vahiy uyarınca siz ruhça pekiştirecek güçtedir. (aiōnios g166) **26** O sıra şimdî aydınlığa çıkarılmış ve öncesiz Tanrı'nın buyruğuna göre peygamberlerin yazıları aracıyla bütün ulusların iman ederek söz dinlemesi için bildirilmiştir. (aiōnios g166) **27** Bilge olan tek Tanrı'ya Isa Mesih aracılığıyla sonsuza dek yükselik olsun! Amin. (aiōn g165)

1.Korintliler

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus ve kardeşim Sostenis'ten Tanrı'nın Korint'teki kilisesine selam! Mesih İsa'da kutsal kilinmiş, kutsal olmay çağrılmış olan sizlere ve hepimizin Rabbi İsa Mesih'in adını her yerde anan herkese Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten lütf ve esenlik olsun. **4** Tanrı'nın Mesih İsa'da size bağışladığı lütfutan ötürü sizin için her zaman Tanrı'ma şükrediyorum. **5** Mesih'le ilgili tanıklığımız sizde pekiştiği gibi Mesih'te her bakımdan –her tür söz ve bilgi bakımdan– zenginleştiriniz. **7** Şöyledi ki, Rabbimiz İsa Mesih'in görünmesini beklerken hiçbir ruhsalarmağandan yoksun dejilsiniz. **8** Rabbimiz İsa Mesih kendi gündünde kusursuz olmanız için sizi sonuna dek pekiştirecektir. **9** Sizleri Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le paydaşlığa çağırın Tanrı güvenilirdir. **10** Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla yalvarıyorum: Hepiniz uyum içinde olun, aranızda bölmünmeler olmadan aynı düşünsünce ve görüşte birleşin. **11** Kardeşlerim, Kloï'nin ev halkından aranızda çekimseler olduğunu öğrendim. **12** Şunu demek istiyorum: Her biriniz, "Ben Pavlus yanlısıım", "Ben Apollos yanlısıım", "Ben Kefas yanlısıım" ya da "Ben Mesih yanlısıım" diyecekmiş. **13** Mesih bölündü mü? Sizin için çarmıha gerilen Pavlus modydu? Pavlus'un adıyla mı vafız edildiniz? **14** Hiç kimse benim adımla vafız edildiğini söylemesin diye Krispus'a Gayus'tan başka hiçbirini vafız etmediğim için Tanrı'ya şükrediyorum. **16** Evet, bir de İstefanas'ın ev halkını vafız ettim; bunun dışında kimseyi vafız ettiğimi anımsamıyorum. **17** Çünkü Mesih beni vafız etmeye değil, Mesih'in çarmıhtaki ölümü boşça gitmesin diye, bilgece sözlerle dayanmaksızın Müjde'yi yaymaya gönderdi. **18** Çarmıhla ilgili bildiri mahva gidenler için saçmalık, biz kurtulmakta olanlar içinse Tanrı gücüdür. **19** Nitekim şöyle yazılmıştır: "Bulgelerin bilgeliğini yok edeceğim, Akıllıların aklını boşça çıkaracağım." **20** Hani nerede bilge kişi? Din bilgini nerede? Nerede bu çağın hünerli tartışmacısı? Tanrı dünya bilgeliğinin saçma olduğunu göstermedi mi? (aiōn g165) **21** Mademki dünya Tanrı'nın bilgeliği uyarınca Tanrı'yı kendi bilgeliğle tanımadı, Tanrı iman edenleri saçma sayılan bildiriyle kurtarmaya razı oldu. **22** Yahudiler doğaüstü belirtiler ister, Grekler'se bilgelik arar. **23** Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Yahudiler bunu yüzkarası, öteki uluslar da saçmalık sayarlar. **24** Oysa Mesih, çağrılmış olanlar için –ister Yahudi ister Grek olsun– Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliğidir. **25** Çünkü Tanrı'nın "saçmalı" insan bilgeliğinden daha üstün, Tanrı'nın "zayıflığı" insan gücünden daha güçlündür. **26** Kardeşlerim, alduğunuz çağrıyı düşünün. Birçoklarınız insan ölçülerine göre bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz. **27** Ne var ki, Tanrı bulgeleri utandırmak için dünyanın saçma saylıklarını, güçlülerini utandırmak için de dünyanın zayıf saylıklarını seçti. **28** Dünüyanın önemli gördüklerini hiçe indirmek için dünyanının önesiz, soysuz, degersiz gördüklerini seçti. **29** Öyle ki, Tanrı'nın önünde hiç kimse övünemesin. **30** Ama siz Tanrı sayesinde Mesih İsa'dasınız. O bizim için tanrisal bilgelik, doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu. **31** Bunun için yazılımış olduğu gibi, "Övünen, Rab'le övünsün."

2 Kardeşler, Tanrı'yla ilgili bildiriyi duyurmak için size geldiğimde, söz ustalığıyla ya da üstün bilgelikle gelmedim. **2** Aranızdayken, İsa Mesih'ten ve O'nun çarmıha gerilişinden başka hiçbir şey bilmemeye kararlıydım. **3** Size zayıflık ve korku içinde geldim, tir tir titriyordum! **4** Sözüm ve bildirim, insan bilgelığının ikna edici sözlerine değil, Ruh'un kanıtlayıcı gücüne dayanıyordu. **5** Öyle ki, imanınız insan bilgelliğine değil, Tanrı gücüne dayansın. **6** Gerçi olgun kişiler arasında bilgece sözler söylüyor; ama bu bilgelik ne şimdiki çağın, ne de bu çağın gelip geçici önderlerinin bilgeligidir. (aiōn g165) **7** Tanrı'nın saklı bilgeliğinden gizemli biçimde söz ediyoruz. Zamanın başlangıcından önce Tanrı'nın bizim yüceliğimiz için belirlediği bu, (aiōn g165) **8** bilgeligi bu çağın önderlerinden hiçbirini anlamadı. Anlasalarды yüce Rab'bi çarmıha germezlerdi. (aiōn g165) **9** Yazılmış olduğu gibi, "Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladıklarını Hiçbir göz görmedi, Hiçbir kulak duymadı, Hiçbir insan yüreği kavramadı." **10** Oysa Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi, Tanrı'nın derin düşüncelerini bile araştırır. **11** İnsanın düşüncelerini, insanın içindeki ruhundan başka kim bilebilir? Bunun gibi, Tanrı'nın düşüncelerini de Tanrı'nın Ruhu'ndan başkası bilemez. **12** Tanrı'nın bize lütfettiklerini bilelim diye, bu dünyadan ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruh'u alındı. **13** Ruhsal kişilere ruhsal gerçekleri açıklarken, Tanrı'nın lütfettiklerini insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Ruh'un öğrettiği sözlerle bildiririz. **14** Doğal kişi, Tanrı'nın Ruhu'yla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları anlayamaz. **15** Ruhsal kişi her konuda yargı yürütebilir, ama kimse onun hakkında yargı yürütemez. **16** "Rab'bin düşüncesini kim bili ki, O'na öğüt verebilisin?" Oysa biz Mesih'in düşüncesine sahibiz.

3 Kardeşler, ben sizinle ruhsal kişilere konuşur gibi konuşmadım. Benliğe uyanılarla, Mesih'te henüz bebeklik çağında olanlarla konuşur gibi konuştım. **2** Size süt verdim, katı yiyecek değil. Çünkü katı yiyeceği henüz yiyemiyordunuz. Şimdi bile yiyemezsiniz. **3** Çünkü hâlâ benlige uyyorsunuz. Aranızda kıskançlık ve çekisme olması, benlige uyuğunuza, öbür insanlar gibi yaşadığınızı göstermiyor mu? **4** Biriniz, "Ben Pavlus yanlısıım", ötekiniz, "Ben Apollos yanlısıım" diyorsa, öbür insanlardan ne farkınız kalır? **5** Apollos kim, Pavlus kim? İman etmenize aracı olmuş hizmetkârlardır. Rab her birimize bir görev vermiştir. **6** Tohumu ben ektilim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyütüdü. **7** Önemli olan, eken ya da sulayan değil, ekileni büyütlen Tanrı'dır. **8** Ekenle sulayınan değerini birdir. Her biri kendi emeğiñin karşılığını alacaktır. **9** Biz Tanrı'nın emektaşlarıyız. Sizler de Tanrı'nın tarası, Tanrı'nın binasısınız. **10** Tanrı'nın bana lütfettiği görev uyarınca bilge bir mimar gibi temel attım, başkaları da bu temel üzerine inşa ediyor. Herkes nasıl inşa ettiğine dikkat etsin. **11** Çünkü hiç kimse atılan temelden, yani İsa Mesih'ten başka bir temel atamaz. **12** Bu temel üzerine kimi altın, gümüş ya da değerli taşlarla, kimi de tahta, ot ya da kamişla inşa edecek. **13** Herkesin yaptığı iş belli olacak, yargı günü ortaya çıkacak. Herkesin işi ateşe açığa vurulacak. Ateş her işin niteliğini sinayacak. **14** Bir kimsenin inşa ettikleri

ateşe dayanırsa, o kimse ödülüneni alacak. 15 Yaptıkları yanarsa, zarar edecek. Kendisi kurtulacak, ama ateşten geçmiş gibi olacaktır. 16 Tanrı'nın tapınağı olduğunu, Tanrı'nın Ruhu'nun sizde yaşadığını bilmiyor musunuz? 17 Kim Tanrı'nın tapınağını yıkarsa, Tanrı da onu yıkacak. Çünkü Tanrı'nın tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz. 18 Kimse kendini aldatmasın. Aranızdan biri bu çağın ölçülerine göre kendini bilge sanıyorsa, bilge olmak için "akılsız" olsun! (aİN g165) 19 Çünkü bu dünyadan bilgeliği Tanrı'nın gözünde akılsızlıklar. Yazılmış olduğu gibi, "O, bilgeleri kurnazlıklarında yakalar." 20 Yine, "Rab bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir" diye yazılmıştır. 21 Bu nedenle hiç kimse insanlarla övünmesin. Çünkü her şey sizindir. 22 Pavlus, Apollos, Kefas, dünya, yaşam ve ölüm, şimdiki ve gelecek zaman, her şey sizindir. 23 Siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'ndır.

4 Böylece insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Tanrı'nın sırlarının kâhyaları sayısın. 2 Kâhyada aranan başlıca nitelik güvenilir olmasıdır. 3 Sizin tarafınızdan ya da olağan bir mahkeme tarafından yargılanırsam hiç alırdırmam. Kendi kendimi de yargılıyorum. 4 Kendimde bir kusur görmüyorum. Ama bu beni aklamaz. Beni yargılayan Rab'dır. 5 Bu nedenle, belirlenen zamandan önce hiçbir şeyi yargılamayın. Rab'bin gelişini bekleyin. O, karanlığın gizlediklerini aydınlığa çıkaracak, yüreklerdeki amaçları açığa vuracaktır. O zaman herkes Tanrı'dan payına düşen övgüyü alacaktır. 6 Kardeşler, bizden örnek alarak, "Yazılmış olanın dışına çıkmayan" sözünün anlamını öğrenmeniz için bu ilkeleri sizin yararınıza kendime ve Apollos'a uyguladım. Öyle ki, hiç kimse biriyle övünüp bir başkasını hor görmesin. 7 Seni başkasından üstün kılan kim? Tanrı'dan almadiğın neyin var ki? Madem aldın, niçin almamış gibi övünüyorsun? 8 Zaten tok ve zenginsiniz! Biz olmadan krallar olmuşsunuz! Keşke gerçekten krallar olsaydınız da, biz de sizinle birlikte krallık etseydi! 9 Kanımcı Tanrı biz elçileri, en geriden gelen ölüm hükümlüleri gibi gözler önüne serdi. Hem melekler hem insanlar için, bütün evren için seyirlik oyun olduk. 10 Biz Mesih uğruna akılsız, ama siz Mesih'te akıllısınız! Biz zayıfız, siz güçlüsunuz! Siz saygideğer kişileriniz, bizse degersiz! 11 Şu ana dek aç, susuz, çiplaklı. Dövüliyoruz, barınacak yerimiz yok. 12 Kendi ellerimizle çalışıp emek veriyoruz. Bize söylenlere iyilik diliyoruz, zulmedilince sabrediyoruz. 13 İftiraya uğrayınca tatlılıkla karşılık veriyoruz. Şu ana dek adeta dünyanın süprüntüsü, her şeyin döküntüsü olduk. 14 Bunları sizi utandırmak için değil, siz sevgili çocuklarını uyarmak için yazıyorum. 15 Çünkü Mesih'in yolunda sayısız eğiticiniz olsa da çok sayıda babanız yoktur. Size Müjde'yi ullaştırmakla Mesih Isa'da manevi babanız oldum. 16 Bu nedenle beni örnek almaya çağrıryorum sizi. 17 Rab'be sadık olan sevgili çocuğu Timoteos'u bu amaçla size gönderiyorum. Her yerde, her kilisede öğrettiğim ve Mesih'te izlediğim yolları o size anımsatacaktır. 18 Bazılarınız yanınızda gelmeyeceğimi sanarak küstahlaşıyor. 19 Ama Rab dilerse yakında yanınızda geleceğim. O zaman bu küstahların söylediğlerini değil, güçlerinin ne olduğunu öğreneceğim. 20 Çünkü Tanrı'nın Egemenliği lafta değil, güçtedir. 21 Ne istiyorsunuz? Size sopayla mı geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir ruhla mı?

5 Aranızda fuhuş olduğu söyleniyor, üstelik putperestler arasında bile rastlanmayan türden bir fuhuş! Biri babasının karısını almış. 2 Siz hâlâ böbürleniyorsunuz! Oysa ya tutup bu işi yapanı aranızdan atmanız gerekmeydi? 3 Bedence olmasa da ruhça aranızdayım. Bu suçu işleyeni, aranızdaydım gibi Rabbimiz Isa'nın adıyla zaten yargılamp bulunuşuyor. Ben ruhça aranızdayken Rabbimiz Isa'nın gücüyle toplantıınız zaman, bedeninin yok olması için bu adamı Şeytan'a teslim edin ki, Rab Isa'nın gününde ruhu kurtulabsın. 6 Övünmeniz yersizdir. Azıcık mayanın bütün hamuru kabarttığını bilmiyor musunuz? 7 Yeni bir hamur olabilmek için eski mayadan arınıp temizlenin. Zaten mayasızsınız. Çünkü Fısh kuzumuz Mesih kurban edildi. 8 Bunun için eski mayaya –kin ve kötüük mayasıyla– değil, içtenliğin ve dürüstüğün mayasız ekmeğle bayram edelim. 9 Mektubumda size fuhuş yapanlarla arkadaşlık etmemenizi yazdım. 10 Kuşkusuz dünyadaki ahlaksızları, ağaozları, soyguncuları ya da putperestleri demek istemedim. Öyle olsaydı, dünyadan ayrılmak zorunda kalardınız! 11 Ama şimdi size şunu yazıyorum: Kardeş diye bilinirken fuhuş yapan, ağaozlu, putperest, sövücü, ayyaş ya da soyguncu olanla arkadaşlık etmeyin, böyle biriyle yemek bile yemeyin. 12 İnanlılar topluluğunun dışındakileri yargılamaya benim ne hakkım var? Sizin de yargılamız gereken kişiler topluluğun içindekiler değil mi? 13 Topluluğun dışında kalanları Tanrı yargılar. "Kötü adamı aranızdan kovun!"

6 Sizden birinin öbürüne karşı bir davası varsa kutsallar önünde değil de, imansızlar önünde yargılanmaya cesaret eder mi? 2 Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Madem dünyayı yargılayacaksınız, böyle ömensiz davaları görmeye yeterli değil misiniz? 3 Bu yaşamla ilgili davalar bir yana, melekleri bile yargılayacağımızı bilmiyor musunuz? 4 Bu yaşamla ilgili davalarınız olduğunda, inanlılar topluluğunda en ömensiz sayılanları mı yargıç atıryorsunuz? 5 Sizi utandırmak için söylüyorum bunu. Kardeşler arasındaki davalarda yargıç edecek kadar bilge biri yok mu aranızda? 6 Kardeş kardeşçe karşı dava açıyor, üstelik imansızlar önünde! 7 Aslında birbirinden davacı olmanız bile sizin için düpedüz yenilgidir. Haksızlığa uğrasanız daha iyi olmaz mı? Dolandırısanız daha iyi olmaz mı? 8 Bunun yerine, siz kendiniz haksızlık edip başkasını dolandırıyorsunuz. Üstelik bunu kardeşlerinize yapıyorsunuz. 9 Günahkarların, Tanrı Egemenliği'ni miras almayıağını bilmiyor musunuz? Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alacaktır, ne puta tapanlar, ne zina edenler, ne oğlanlar, ne oğlancılar, ne hırsızlar, ne ağaozları, ne ayyaşlar, ne sövüçüler, ne de soyguncular. 11 Bazılarınız böylediniz; ama yatkınız, kutsal kilindiniz, Rab Isa Mesih adıyla ve Tanrı'mızın Ruhu aracılığıyla aklandınız. 12 "Bana her şey serbest" diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. "Bana her şey serbest" diyorsunuz, ama hiçbir şeyin tutsağı olmayacağı. 13 "Yemek mide için, mide de yemek içindir" diyorsunuz, ama Tanrı hem mideyi hem de yemeği ortadan kaldıracaktır. Beden fuhuş için değil, Rab içindir. Rab de beden içindir. 14 Rab'bi dirilten Tanrı, kudretiyle bizi de diriltecek. 15 Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesih'in üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri

mi yapayım? Asla! 16 Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek beden olduğunu bilmiyor musunuz? Çünkü "İkisi tek beden olacak" deniyor. 17 Rab'le birleşen kişiye O'nunla tek ruh olur. 18 Fuhuştan kaçının. İnsanın işlediği bütün öbür günahlar bedenin dışındadır; ama fuhuş yapan, kendi bedenine karşı günah işler. 19 Bedeninizin, Tanrı'dan aldığıınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz. 20 Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin.

7 Şimdi bana yazdığınız konulara gelelim: "Erkeğin kadına dokunmaması iyidir" diyorsunuz. 2 Ama fuhuştan ötürü her erkek karısıyla, her kadın da kocasıyla yaşasın. 3 Erkek karısına, kadın da kocasına hakkını versin. 4 Kadının bedeni kendisine değil, kocasına aittir. Bunun gibi, erkeğin bedeni de kendisine değil, karısına aittir. 5 Geçici bir süre için anlaşıp kendınızı duaya vermekten başka bir nedenle birbirinizi mahrum etmeyin. Sonra yine birleşin ki, kendinizi denetleyemediğiniz için Şeytan siz ayartmasın. 6 Bunu bir buyruk olarak değil, bir uzlaşma yolu olarak söylüyorum. 7 Herkesin benim gibi olmasını dilerdim. Ama herkesin Tanrı'dan aldığı ruhsal bir armağanı vardır; kiminin söyle, kiminin böyle. 8 Yine de evli olmayanlarla dul kadınlara şunu söyleyeyim: Benim gibi kalsalar kendileri için iyi olur. 9 Ama kendilerini denetleyemiyorsa, evlensinler. Çünkü için için yanmaktansa evlenmek daha iyidir. 10 Evlilereye şunu buyuruyorum, daha doğrusu Rab buyuruyor: Kadın kocasından ayrımasın. 11 Ayrılırsa evlenmesin, ya da kocasıyla barışın. Erkek de karısını boşamasın. 12 Geri kalanlara Rab değil, ben söylüyorum: Eğer bir kardeşin karısı iman etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, onu boşamasın. 13 Bir kadının kocası iman etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, kadın onu boşamasın. 14 Çünkü iman etmemiş koca karısı aracılığıyla, iman etmemiş kadın da imanlı kocası aracılığıyla kutsanır. Yoksa çocukların murdar olurdu. Ama şimdi kutsaldırlar. 15 İman etmeyen ayrılsa ayrılsın. Kardeş ya da kızkardeş böyle durumlarda özgürdür. Tanrı sizi barış içinde yaşamaya çağırdı. 16 Ey kadın, kocanı kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? Ey erkek, karını kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? 17 Ancak herkes Rab'bin kendisi için belirlediği duruma uygun biçimde, Tanrı'dan aldığı çağrıya göre yaşasın. Bunu bütün kılıslere buyuruyorum. 18 Biri sünnetlikten mi çağrıldı, sünnetsiz olmasın. Bir başkası sünnetsizken mi çağrıldı, sünnet olmasın. 19 Sünneti olup olmamak önemli değildir. Önemli olan, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirmektir. 20 Herkes ne durumda çağrıldıysa, o durumda kalsın. 21 Köleyken mi çağrıldın, üzülme. Ama özgür olabilirsen, fırsatı kaçırm别! 22 Çünkü Rab'bin çağrısını aldığı zaman köle olan kimse, şimdi Rab'bin özgürdür. Özgürken çağrılan kişi de Mesih'in kölesidir. 23 Bir bedel karşılığı satın alındınız, insanlara köle olmayın. 24 Kardeşler, herkes ne durumda çağrıldıysa, Tanrı önünde o durumda kalsın. 25 Kızlara gelince, Rab'den onlarla ilgili bir buyruk almış değilim. Ama Rab'bin merhameti sayesinde güvenilir biri olarak düşündüklerimi söylüyorum. 26 Öyle sanıyorum ki, şimdiki sıkıntılar nedeniyle insanların olduğu gibi kalması iyidir. 27 Karın varsa, boşanmayı isteme. Karın

yoksa, kendine eş arama. 28 Ama evlenirsen günah işlemiştir olmazsun. Bir kız da evlenirse günah işlemiştir olmaz. Ne var ki, evlenenler bu yaşamda sıkıntılarla karşılaşacak. Ben sizi bu sıkıntılarından esirgemek istiyorum. 29 Kardeşler, şunu demek istiyorum: Zaman daralmıştır. Bundan böyle, karısı olanlar karları yokmuş gibi, yas tutanlar yas tutmuymuş gibi, sevinenler sevinmemiştir gibi, mal alanlar malları yokmuş gibi, dünyadan yararlananlar alabildiğine yararlanmamış gibi olsun. Çünkü dünyanın şimdiki hali geçcidir. 32 Kaygısız olmanızı istiyorum. Evli olmayan erkek, Rab'bi nasıl hoşnut edeceğini düşünerek Rab'bin işleri için kaygılanır. 33 Evli erkekse karısını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır. 34 Böylece ilgisi bölünür. Evli olmayan kadın ya da kız hem bedence hem ruhça kutsal olmak amacıyla Rab'bin işleri için kaygılanır. Evli kadınsa kocasını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır. 35 Bunu sizin iyiliğiniz için söylüyorum, özgürlüğünüzü kısıtlamak için değil. İlginizi dağıtmadan, Rab'be adamış olarak, O'na yaraşır biçimde yaşamanızı istiyorum. 36 Bir kimse nişanlı olduğu kızı yakıksız davrandığını düşünüyorsa, aşırı tutukları varsa ve evlenmesi gerekiyorsa, istedğini yapsın, günah işlemiştir olmaz; evlensinler. 37 Ama zorunluluk altında bulunmayan, yüreği kararlı, istedğini yapabilecek durumda kişi, nişanlısıyla evlenmemeye yüreğinde karar vermişse, iyı eder. 38 Kızcası nişanlısıyla evlenen iyı eder, evlenmeyeense daha iyı eder. 39 Kadın, kocası yaşadıkça kocasına bağlıdır. Kocası ölüse dilediği kimseyle evlenmeye özgürdü; yeter ki, o kişi Rab'be ait biri olsun. 40 Ama dul kadın, olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Ben böyle düşünüyorum ve sanırım bende de Tanrı'nın Ruhu vardır.

8 Şimdi putlara sunulan kurbanların etine gelelim. "Hepimizin bilgisi var" diyorsunuz, bunu biliyoruz. Bilgi insanı böbürlenir, sevgiye geliştirir. 2 Bir şey bildiğini sanan, henüz bilmesi gerekiği gibi bilmiyordur. 3 Ama Tanrı'yi seveni Tanrı bilir. 4 Putlara sunulan kurban etinin yenmesine gelince, biliyoruz ki, "Dünyada put bir hiçtir" ve "Birden fazla Tanrı yoktur". 5 Yerde ya da gökte ilah diye adlandırılanlar varsa da –nitedikim pek çok "ilah", pek çok "rab" vardır– bizim için tek bir Tanrı Baba vardır. O her şeyin kaynağıdır, bizler O'nun için yaşıyoruz. Tek bir Rab var, O da İsa Mesih'tir. Her şey O'nun aracılığıyla yaratıldı, biz de O'nun aracılığıyla yaşıyoruz. 7 Ne var ki, herkes bu bilgilere sahip değildir. Hâlâ putperest alışkanlıklarının etkisinde kalan bazılıları, yedikleri etin puta sunulduğunu düşünüyorlar. Vicdanları zayıf olduğu için lekeleniyor. 8 Yiyecek bizi Tanrı'ya yaklaştırmaz. Yemezsek bir kaybımız olmaz, yersek de bir kazancımız olmaz. 9 Yalnız dikkat edin, bu özgürlüğünüz vicdanı zayıf olanların sürçmesine neden olmasın. 10 Eğer zayıf vicdanlı biri, bilgili olan seni bir put tapınağında sofraya oturmuş görürse, puta sunulan kurbanın etini yemek için cesaret almaz mı? 11 Sonuçta bu zayıf vicdanlı kişi, Mesih'in uğruna öldüğü bu kardeş, senin bilgin yüzünden mahvolur! 12 Bu şekilde kardeşlere karşı günah işleyip onların zayıf vicdanlarını yaralayarak Mesih'e karşı günah işlemiştir olursunuz. 13 Bu nedenle, yediğim şey kardeşimin sendeleyip düşmesine yol açacaksa, kardeşimin düşmemesi için bir daha et yemeyeceğim. (aiōn g165)

9 Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Rabbimiz İsa'yi görmedim mi? Sizler Rab yolunda verdiği emeğin ürünü değil misiniz? **2** Başkaları için elçi değilsem bile, sizler için elçiyim ya! Rab yolunda elçiliğimin kanıtı sizsiniz. **3** Beni sorguya çekenlere karşı kendimi böyle savunurum. **4** Yiyip içmeye hakkımız yok mu bizim? **5** Öbür elçiler gibi, Rab'bin kardeşleri ve Kefas gibi, yanınızda imanlı bir eş gezdirmeye hakkımız yok mu? **6** Geçimi için çalışması gereken yalnız Barnaba'yla ben miyim? **7** Kim kendi parasıyla askerlik yapar? Kim bağı diker de ürününü yemez? Kim sürüyü güder de sütünden içmez? **8** İnsansal açıdan mı söyleyorum bunları? Kutsal Yasa da aynı şeyleri söylemiyor mu? **9** Musa'nın Yasası'nda, "Harman döven öküzün ağını bağlamayacaksın" diye yazılmıştır. Tanrı'nın kaygısı öküzler mi, yoksa bunu özellikle bizim için mi söylüyor? Kuşkusuz, bizim için yazılmıştır bu. Çünkü çift sürenin umutla sürmesi, harman dövenin de harmana ortak olma umuduyla dövmesi gereklidir. **11** Aranızda ruhsal tohumlar ektiysek, sizden maddesel bir harman biçimemiz çok mu? **12** Başkalarının sizden yardım almaya hakları varsa, bizim daha çok hakkımız yok mu? Ama biz bu hakkımızı kullanmadık. Mesih Müjdesi'nin yayılmasına engel olmayalım diye her şeye katlanıyoruz. **13** Tapınakta çalışanların tapınaktan beslendiklerini, sunakta görevli olanların da sunakta adanan adaklardan pay alındıklarını bilmiyor musunuz? **14** Bunun gibi, Rab Müjde'yi yayanların da geçimlerini Müjde'den sağlamasını buyurdu. **15** Ama ben bu haklardan hiçbirini kullanmış değilim. Bunlar bana sağlanıns diye de yazmadım. Bunu yapmaktansa ölmeyi yeğlerim. Kimse beni bu övünçten yoksun bırakmayıcaktır! **16** Müjde'yi yayıyorum diye övünmeye hakkım yok. Çünkü bunu yapmakla yükümlüyüm. Müjde'yi yaymazsam vay halime! **17** Eğer Müjde'yi gönülden yalarsam, ödülmüş olur; gönülsüzce yalarsam, yalnızca bana emanet edilen görevi yapmış olurum. **18** Peki, ödülmüş nedir? Müjde'yi karşısıksız yapmak ve böylece Müjde'yi yarmaktan doğan hakkımı kullanmamaktır. **19** Ben özgürum, kimsenin kölesi değilim. Ama daha çok kişi kazanıym diye herkesin kölesi oldum. **20** Yahudiler'i kazanmak için Yahudiler'e Yahudi gibi davrandım. Kendim Kutsal Yasa'nın denetimi altında olmadığım halde, Yasa altında olanları kazanmak için onlara Yasa altındaydım gibi davrandım. **21** Tanrı'nın Yasası'na sahip olmayan biri değilim, Mesih'in Yasası altındayım. Buna karşın, Yasa'ya sahip olmayanları kazanmak için Yasa'ya sahip değildiğimi gibi davrandım. **22** Güçsüzleri kazanmak için onlara güçsüz oldum. Ne yapıp yapıp bazlarını kurtarmak için herkesle her şey oldum. **23** Bunların hepsini Müjde'de payım olsun diye, Müjde uğruna yapıyorum. **24** Koşu alanında yarışanların hepsi koştugu halde ödülli bir kişinin kazandığını bilmiyor musunuz? Öyle koşun ki ödülli kazanasınız. **25** Yarışa katılan herkes kendini her yönden denetler. Böyleleri bunu çürüterüp gidecek bir defne tacı kazanmak için yaparlar. Bizse hiç çürümeyecek bir taç için yapıyorum. **26** Bunun içindir ki, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Yumuşumu havayı döver gibi boşatmıyorum. **27** Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim reddedilmemek için bedenime ezivet çekтир onu köle ediyorum.

10 Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında korunduğuunu ve hepsinin denizden geçtiğini bilmenizi istiyorum. **2**

Musa'ya bağlanmak üzere hepsi bulutta ve denizde vaftiz edildi. **3** Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yedi; **4** hepsi aynı ruhsal içecegi içti. Artlarındandan gelen ruhsal kayadan içtiler; o kaya Mesih'ti. **5** Ne var ki, Tanrı onların coğundan hoşnut değildi; nitikem cesetleri çöle serildi. **6** Bu olaylar, onlar gibi kötü şeylere özlem duymamamız için bize ders olsun diye oldu. **7** Onlardan bazıları gibi puta tapanlar olmayın. Nitikem şöyle yazılmıştır: "Halk iyiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çığınca eğlendi." **8** Onlardan bazıları gibi fuhuş yapmayalım. Fuhuş yapanların yirmi üç bini bir günde yok oldu. **9** Yine bazıları gibi Rab'bi denemeyelim. Böyle yapanları yılanlar öldürdü. **10** Kimileri gibi de söylenilip durmayın. Söyledenleri ölüm meleği öldürdü. **11** Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağlarının sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi. (aīon g165) **12** Onun için, ayakta sağlam durduğunu sanan dikkat etsin, düşmesin! **13** Herkesin karşılaşacağı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız. Tanrı güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denenmenize izin vermez. Dayanabilmeniz için denemeye birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır. **14** Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçının. **15** Akı başında insanların konuşur gibi konuşuyorum. Söylediklerimi kendiniz tartın. **16** Tanrı'ya şükrettiğimiz şükran kâsesiyle Mesih'in kanına paydaş olmuyor muyuz? Bölüp yediğimiz ekmekle Mesih'in bedenine paydaş olmuyor muyuz? **17** Ekmek bir olduğu gibi, biz de çok olduğumuz halde bir bedeniz. Çünkü hepimiz bir ekmeği paylaşıyoruz. **18** İsrail halkına bakın; kurban etini yiyecek sunağa paydaş değil midir? **19** Öyleyse ne demek istiyorum? Puta sunulan kurban etinin bir özelliği mi var? Ya da putun bir önemi mi var? **20** Hayır, yok! Dediğim şu: Putperestler kurbanlarını Tanrı'ya değil, cinlere sunuyorlar. Cinlerle paydaş olmanız istemem. **21** Hem Rab'bin, hem cinlerin kâsesinden içemezsınız; hem Rab'bin, hem cinlerin sofrasına ortak olamazsınız. **22** Yoksa Rab'bi kiskandırmaya mı çalışıyoruz? Biz O'ndan daha mı güçlüyüz? **23** "Her şey serbest" diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. "Her şey serbest" diyorsunuz, ama her şey yapıcı değildir. **24** Herkes kendi yararını değil, başkalarının yararını gözetsin. **25** Kasaplar arasında satılan her eti vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsız yiyin. **26** Çünkü "Yeryüzü ve içindeki her şey Rab'bindir." **27** İman etmemiş biri sizi yemeğe çağırir, siz de gitmek isterseniz, önnüze konulan her şeyi vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsız yiyin. **28** Ama biri size, "Bu kurban etidir" dersse, hem bunu söyleyen için, hem de vicdan huzuru için yemeyin. **29** Senin değil, öbür adamın vicdan huzuru için demek istiyorum. Benim özgürlüğümü neden başkasının vicdanı yargılasın? **30** Şükrederek yemeğe katılırsam, şükrettiğim yiyeceken ötürü neden kınanıyorum? **31** Sonuç olarak, ne yer ne içerseniz, ne yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın. **32** Yahudiler'in, Grekler'in ya da Tanrı topluluğunun tökezleyip düşmesine neden olmayın. **33** Ben de kendi yararımı değil, kurtulsunlar diye birçoklarının yararını gözterek herkesi her yönden hoşnut etmeye çalışıyorum.

11 Mesih'i örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın. **2** Her durumda beni anımsadığınız ve size iletişim öğreteleri olduğu gibi koruduğunuz için sizi övüyorum. **3** Ama şunu da

bilmenizi isterim: Her erkeğin başı Mesih, kadının başı erkek, Mesih'in başı da Tanrı'dır. 4 Başına bir şey takip dua ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçük düşürür. 5 Ama başı açık dua ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük düşürür. Böyleisinin, başı tıraş edilmiş bir kadından farkı yoktur. 6 Kadın başını açarsa, saçını kestirsin. Ama kadının saçını kestirmesi ya da tıraş etmesi ayıpsa, başını örtüsün. 7 Erkek başını örtmemeli; o, Tanrı'nın benzeri ve yüceligidir. Kadın da erkeğin yüceligidir. 8 Çünkü erkek kadından değil, kadın erkeken yaratıldı. 9 Erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratıldı. 10 Bu nedenle ve melekler uğruna kadının başı üzerinde yetkisi olmalıdır. 11 Ne var ki, Rab'de ne kadın erkeken ne de erkek kadından bağımsızdır. 12 Çünkü kadın erkeken yaratıldığı gibi, erkek de kadından doğar. Ama her şey Tanrı'dandır. 13 Siz kendiniz karar verin: Kadının açık başla Tanrı'ya dua etmesi uygun mu? 14 Doğanın kendisi bile size erkeğin uzun saçı olmasının kendisini küçük düşürdüğünü, kadının uzun saçı olmasının ise kendisini yüceltiğini öğretmiyor mu? Çünkü saç kadına örtü olarak verilmiştir. 16 Bu konuda çekmek isteyen varsa, şunu bilsin ki, bizim ya da Tanrı'nın kılıselerinin böyle bir alışkanlığı yoktur. 17 Toplantılarınız yarardan çok zarar getirdiği için aşağıdaki uyarıları yaparken siz övemem. 18 Birincisi, toplulukça bir araya geldiğinizde aranızda ayrılıklar olduğunu duyuyorum. Buna biraz da inanıyorum. 19 Çünkü Tanrı'nın beğenisini kazananların belli olması için aranızda bölünmeler olması gerekiyor! 20 Toplandığınızda Rab'bin Sofrası'na katılmak için toplanmayıorsunuz. 21 Her biriniz ötekini beklemeden kendi yemeğini yiyor. Kimi aç kiyor, kimi sarhoş oluyor. 22 Yiyip içmek için evleriniz yok mu? Tanrı'nın topluluğunu hor mu görüyorsunuz, yiyeceği olmayanları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne diyelim? Sizi öveyim mi? Bu konuda övemem! 23 Size ilettigimi ben Rab'den öğrendim. Ele verildiği gece Rab İsa eline ekmek aldı, şükrüp ekmeki böldü ve şöyle dedi: "Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın." 25 Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse kanımla gerçleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın." 26 Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz. 27 Bu nedenle kim uygun olmayan biçimde ekmeği yer ya da Rab'bin kâsesinden içersen, Rab'bin bedenine ve kanına karşı suç işlemış olur. 28 Kişi önce kendini sinasın, sonra ekmekten yiyp kâseden içsin. 29 Çünkü bedeni farketmeden yiyp içen, böyle yiyp içmekle kendi kendini mahkûm eder. 30 İşte bu yüzden birliğiniz zayıf ve hastadır, bazlarınız da ölmüştür. 31 Kendimizi doğrulukla yargılasaydık, yargılamazdık. 32 Dünyaya birlikte mahkûm olmayağım diye Rab bizi yargılayıp terbiye ediyor. 33 Öyleyse kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde birbirinizi bekleyin. 34 Açı olan karnını evde doyursun. Öyle ki, toplanmanız yargılanmanıza yol açmasın. Öbür sorunları ise geldiğimde çözerim.

12 Rhusal armağnlara gelince, kardeşlerim, bu konuda bilgisiz kalmanızı istemem. 2 Biliyorsunuz, putperestken söyle ya da böyle sapıtırlıp dilsiz putlara tapmaya yönettilmişiniz. 3 Bunun için bilmenizi isterim ki: Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla konuşan hiç kimse, "İsa'ya lanet olsun!" demez. Kutsal Ruh'un

aracılığı olmaksızın da kimse, "İsa Rab'dır" diyemez. 4 Çeşitli ruhsalarmağanlar vardır, ama Ruh birdir. 5 Çeşitli görevler vardır, ama Rab birdir. 6 Çeşitli etkinlikler vardır, ama herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrı'dır. 7 Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor. 8 Ruh aracılığıyla birine bilgece konuşma yeteneği, ötekine aynı Ruh'tan bilgi iletme yeteneği, birine aynı Ruh aracılığıyla iman, ötekine aynı Ruh aracılığıyla hastaları iyileştirmearmağanları, birine mucize yapma olanakları, birine peygamberlikte bulunma, birine ruhları ayırt etme, birine çeşitli dillerle konuşma, bir başkasına da bu dilleri çevirmearmağanı veriliyor. 11 Bunların tümünü etkin kılan tek ve aynı Ruh'tur. Ruh bunları herkese dilediği gibi, ayrı ayrı dağıtır. 12 Beden bir olmakla birlikte birçok üyeden oluşur ve çok sayıdaki bu üyelerin hepsi tek bir beden oluşturur. Mesih de böyledir. 13 İster Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruh'ta vaftiz edildik ve hepimizin aynı Ruh'tan içmesi sağlandı. 14 İşte beden tek üyeden değil, birçok üyeden oluşur. 15 Ayak, "El olmadığım için bedene ait değilim" derse, bu onu bedenden ayırmaz. 16 Kulak, "Göz olmadığım için bedene ait değilim" derse, bu onu bedenden ayırmaz. 17 Bütün beden göz olsaydı, nasıl duydardık? Bütün beden kulak olsaydı, nasıl koklardık? 18 Gerçek şu ki, Tanrı bedenin her üyesini dilediği biçimde bedene yerleştirmiştir. 19 Eğer hepsi bir tek üye olsaydı, beden olur muyu? 20 Gerçek şu ki, çok sayıda üye, ama tek beden vardır. 21 Göz ele, "Sana ihtiyacım yok!" ya da baş ayakkala, "Size ihtiyacım yok!" diyemez. 22 Tam tersine, bedenin daha zayıf görünen üyeleri vazgeçilmzedir. 23 Bedenin daha az değerli saydığımız üyelerine daha çok değer veririz. Böylece gösterisiz üyelerimiz daha gösterişli olur. 24 Gösterişli üyelerimiz özene ihtiyacı yoktur. Ama Tanrı, değeri az olana daha çok değer vererek bedende birliği sağladı. 25 Öyle ki, bedende ayrılık olmasın, üyeleri birbirini eşit biçimde gözetsin. 26 Bir üye acı çekerse, bütün üyeleri birlikte acı çeker; bir üye yüceltilirse, bütün üyeleri birlikte sevinir. 27 Sizler Mesih'in bedeninizin, bu bedenin ayrı ayrı üyeleriniz. 28 Tanrı kılıseden ilkin elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak öğretmenleri, sonra mucize yapanları, hastaları iyileştirmearmağanlarına sahip olanları, başkalarına yardım edenleri, yönetme yeteneği olanları ve çeşitli dillerle konuşanları atadi. 29 Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize yapar mı? 30 Hepsinin hastaları iyileştirmearmağanları var mı? Hepsi bilmediği dilleri konuşabilir mi? Hepsi bu dilleri çevirebilir mi? 31 Ama siz daha üstün armağanları gayrette isteyin. Şimdi size en iyi yolu göstereyim.

13 İnsanların ve meleklerin diliyle konuşsam, ama sevgim olmasa, ses çıkarın bakırdan ya da çınlayan zilden farkım kalmaz. 2 Peygamberlikte bulunabilesem, bütün sırları bilsem, her bilgiye sahip olsam, dağları yerinden oynatacak kadar büyük imanım olsa, ama sevgim olmasa, bir hiçim. 3 Varımı yoğunu sadaka olarak dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz. 4 Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez. 5 Sevgi kaba davranışmaz, kendi çıkarını aramaz, kolay kolay öfkelenmez, kötüluğun hesabını tutmaz.

6 Sevgi haksızlığa sevinmez, gerçek olanla sevinir. **7** Sevgi her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder, her şeye dayanır. **8** Sevgi asla son bulmaz. Ama peygamberlikler ortadan kalkacak, diller sona erecek, bilgi ortadan kalkacaktır. **9** Çünkü bilgimiz de peygamberliğimiz de sınırlıdır. **10** Ne var ki, yetkin olan geldiğinde sınırlı olan ortadan kalkacaktır. **11** Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi anlar, çocuk gibi düşünürdüm. Yetişkin biri olunca çocukça davranışları bırakıyorum. **12** Şimdi her şeyi aynadaki silik görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüzে görüşeceğiz. Şimdi bilgim sınırlıdır, ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim. **13** İşte kalıcı olan üç şey vardır: İman, umut, sevgi. Bunların en üstünü de sevgidir.

14 Sevginin ardında koşun ve ruhsal armağanları, özellikle peygamberlik yeteneğini gayretle isteyin. **2** Bilmediği dilde konuşan, insanlarla değil, Tanrı'yla konuşur. Kimse onu anlamaz. O, ruhuyla sırlar söyleyin. **3** Peygamberlikte bulunansa insanların ruhça gelişmesi, cesaret ve teselli bulması için insanlara seslenir. **4** Bilmediği dilde konuşan kendi kendini geliştirir; ama peygamberlikte bulunan, inanlılar topluluğunu geliştirir. **5** Hepinizin dillerle konuşmasını isterim, ama peygamberlikte bulunmanızı yeğlerim. Diller inanlılar topluluğunun gelişmesi için çevrilmekçe peygamberlikte bulunan, dillerle konuşandan üstünür. **6** Şimdi kardeşlerim, yanınızda gelip dillerle konuşsam, ama size bir vahiy, bir bilgi, bir peygamberlik sözü ya da bir öğreti getirmesem, size ne yararım olur? **7** Kaval ya da lir gibi ses veren cansız nesneler bile değişik sesler çıkarmasa, kaval mı, lir mi çalındığını kim anlar? **8** Borazan belirgin bir ses çıkarmasa, kim savaşa hazırlanır? **9** Bunun gibi, siz de anlaşılır bir dil konuşmazsanız, söyledikleriniz nasıl anlaşılır? Hayava konuşmuş olursunuz! **10** Kuşkusuz dünyada çeşit çeşit diller vardır, hiçbirini de anlamsız değildir. **11** Ne var ki, konuşulan dili anlamazsam, ben konuşana yabancı olurum, konuşan da bana yabancı olur. **12** Bu nedenle, siz de ruhsal armağanlara heveslendiginize göre, inanlılar topluluğunu geliştiren ruhsal armağanlar bakımından zenginleşmeye bakın. **13** Bunun için, bilmediği dili konuşan, kendi söylediklerini çevirebilmek için dua etsin. **14** Bilmediğim dille dua edersem ruhum dua eder, ama zihnimin buna katkısı olmaz. **15** Öyleye ne yapmalıyım? Ruhumla da zihnimle de dua edeceğim. Ruhumla da zihnimle de ilahi söyleyeceğim. **16** Tanrı'yi yalnız ruhunla översen, yeni katılanlar senin ne söylediğini bilmediğinden, ettığın şükran duasına nasıl "Amin!" desin? **17** Uygun biçimde şükrediyor olabilirsin, ama bu başkasını geliştirmez. **18** Dillerle hepinizden çok konuştuğum için Tanrı'ya şükrediyorum. **19** Ama inanlılar topluluğunda dillerle on bin söz söylemekten, başkalarını eğitmek için zihnimdeki beş söz söylemeye yeğlerim. **20** Kardeşler, çocuk gibi düşünmeyin. Kötülük konusunda çocuklar gibi, ama düşünmekte yetişkinler gibi olun. **21** Kutsal Yasa'da şöyle yazılmıştır: "Rab, 'Yabancı diller konuşanları aracılığıyla, Yabancıların dudaklarıyla bu halka sesleneceğim; Yine de beni dinlemeyecekler!' diyor." **22** Görülüyorki, bilinmeyen diller imanlılar için değil, imansızlar için bir belirtidir. Peygamberlikse imansızlar için değil, imanlılar için bir belirtidir. **23** Şimdi bütün inanlılar topluluğu bir araya gelip hep birlikte bilmedikleri dillerle konuşurlarken yeni katılanlar ya-

da iman etmeyenler içeri girerse, "Siz çıldırmissınız!" demezler mi? **24** Ama herkes peygamberlikte bulunurken iman etmeyen ya da yeni katılan biri içeri girerse, söyleyen her söyleyişi olduğuna ikna edilecek, her söyleyişi yargılanacak. **25** Yüreğindeki gizli düşünceler açığa çıkacak ve, "Tanrı gerçekten aranızdadır!" diyerek yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınacaktır. **26** Öyleye ne diyelim, kardeşler? Toplandığınızda her birinizin bir ilahisi, öğretecek bir konusu, bir vahyi, bilmediği dilde söyleyecek bir sözü ya da bir çevirisi vardır. Her şey topluluğun gelişmesi için olsun. **27** Eğer bilinmeyen dillerle konuşulacaksa, iki ya da en çok üç kişi sırayla konuşsun, biri de söylenenleri çevirsin. **28** Çeviri yapacak biri yoksa, bilmediği dilde konuşan, toplulukta sessiz kalsın, içinden Tanrı'yla konuşsun. **29** İki ya da üç peygamber konuşsun, öbürleri söylenenleri iyice düşünüp tatsın. **30** Toplantıda oturanlardan birine vahiy gelirse, konuşmakta olan sussun. **31** Herkesin öğrenmesi ve cesaret bulması için hepiniz teker teker peygamberlikte bulunabilirsiniz. **32** Peygamberlerin ruhları peygamberlerin denetimi altındadır. **33** Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrı'sıdır. Kutsalların bütün topluluklarında böyledir. **34** Kadınlar toplantılarında sessiz kalsın. Konuşmalarına izin yoktur. Kutsal Yasa'nın da belirttiği gibi, uysal olsunlar. **35** Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, evde kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının toplantı sırasında konuşması ayıptır. **36** Tanrı'nın sözü sizden mi kaynaklandı, ya da yalnız size mi ulaştı? **37** Kendini peygamber ya da ruhça olgun sayan varsa, bilsin ki, size yazdıklarım Rab'bin buyruğudur. **38** Bunları önemsemeyen kendisi de önemsenmemesin. **39** Özettir, kardeşlerim, peygamberlikte bulunmayı gayretle isteyin, bilinmeyen dillerle konuşmasına engel olmayın. Ancak her şey uygun ve düzenli biçimde yapılın.

15 Şimdi, kardeşler, size bildirdiğim, sizin de kabul edip bağlı kaldığınız Müjde'yi anımsatmak istiyorum. **2** Size müjdelediğim söze siksiksarılırsanız, onun aracılığıyla kurtulursunuz. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz. **3** Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim: Kutsal Yazilar uyarınca Mesih günahlarımıza karşılık oldu, gömüldü ve Kutsal Yazilar uyarınca üçüncü gün ölümünden dirildi. **5** Kefas'a, sonra Onikiler'e göründü. **6** Daha sonra da beş yüzden çok kardeşe aynı anda göründü. Bunların çoğu hâlâ yaşıyor, bazılırlaşıya öldüler. **7** Bundan sonra Yakup'a, sonra bütün elçilere, son olarak zamansız doğmuş bir çocuğa benzeyen bana da göründü. **9** Ben elçilere en önemsiziyim. Tanrı'nın kilisesine zulmettiğim için elçi olarak anılmaya bile layık değilim. **10** Ama şimdi neysem, Tanrı'nın lütfıyla öyleyim. O'nun bana olan lütfü boşça gitmedi. Elçilerin hepsinden çok emek verdim. Aslında ben değil, Tanrı'nın bende olan lütfu emek verdi. **11** İşte, gerek benim yayıldığım, gerek öbür elçilerin yayıldığı ve sizin de iman ettığınız bildiri budur. **12** Eğer Mesih'in ölümünden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da aranızda bazıları ölüler dirilmez diyor? **13** Ölüler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir. **14** Mesih dirilmemişse, bildirimiz de imanınız da boştur. **15** Bu durumda Tanrı'yla ilgili tanıklığımız da yalan demektir. Çünkü Tanrı'nın, Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettil. Ama ölüler gerçekten dirilmezse, Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir. **16** Ölüler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir. **17** Mesih dirilmemişse

imanınız yararsızdır, siz de hâlâ günahlarınızın içindesiniz. 18 Buna göre Mesih'e ait olarak ölmüş olanlar da mahvolmuşlardır. 19 Eğer yalnız bu yaşam için Mesih'e umut bağılmışsa, herkesten çok acıdacak durumdayız. 20 Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmişdir. 21 Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir. 22 Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak. 23 Her biri sırası gelince dirilecek: ilk örnek olarak Mesih, sonra Mesih'in gelişinde Mesih'e ait olanlar. 24 Bundan sonra Mesih her yönetimi, her hükümrانlığı, her gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak. 25 Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına serinceye dek O'nun egemenlik sürmesi gereklidir. 26 Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür. 27 Çünkü, "Tanrı her şeyi Mesih'in ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı." "Her şey O'na bağımlı kıldı" sözünün, her şeyi Mesih'e bağımlı kılan Tanrı'yi içermediği açıklıdır. 28 Her şey Oğlu'a bağımlı kılınca, Oğul da her şeyi kendisine bağımlı kılan Tanrı'ya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeye her şey olsun. 29 Diriliş yoksa, ölüler için vafız edilenler ne olacak? Ölüler gerçekten dirilmeyecekse, insanlar neden ölüler için vafız ediliyorlar? 30 Biz de neden her saat kendimizi tehlkiye atıyoruz? 31 Kardeşler, sizinle ilgili olarak Rabbimiz Mesih Isa'da sahip olduğum övüncün hakkı için her gün ölüyorum. 32 Eğer insansal nedenlerle Efes'te canavarlarla dövüştümse, bunun bana yararı ne? Eğer ölüler dirilmeyecekse, "Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz." 33 Aldanmayın, "Kötü arkadaşlıklar iyİ huyu bozar." 34 Ustanıپ kendinize gelin, artık günah işlemeyin. Bazılarınız Tanrı'yi hiç tanıtmıyor. Utanasınız diye söyleyorum bunları. 35 Ama biri çıkıp, "Ölüler nasıl dirilecek? Nasıl bir bedene gelecekler?" diye sorabilir. 36 Ne akılsızca bir soru! Ektiğin tohum ölmektede yaşama kavușmaz ki! 37 Ekerken, oluşacak bitkinin kendisini değil, yalnızca tohumunu –buğday ya da başka bir bitkinin tohumunu– ekersin. 38 Tanrı tohumu dilediği bedeni –her birine kendine özgü bedeni– verir. 39 Her canının eti aynı değildir. İnsan eti başka, hayvan eti başka, kuş eti, balık eti başka başkadır. 40 Göksel bedenler vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların görkemi başka, dünyasal olanlarının başkadır. 41 Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkem bakımından yıldız yıldızdan farklıdır. 42 Ölülerin dirilişi de böyledir. Beden çürümeye mahkûm olarak gömüller, çürümez olarak diriltilir. 43 Düşkünlük olarak gömüller, göremeli olarak diriltilir. Zayıf olarak gömüller, güçlü olarak diriltilir. 44 Doğal beden olarak gömüller, ruhsal beden olarak diriltilir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır. 45 Nitikim şöyle yazılmıştır: "İlk insan Adem yaşayan can oldu." Son Adem'se yaşam veren ruh oldu. 46 Önce ruhsal olan değil, doğal olan geldi. Ruhsal olan sonra geldi. 47 İlk insan yerden, yani topraktandır. İkinci insan göktendir. 48 Topraktan olan insan nasılsa, topraktan olanlar da öyledir. Göksel insan nasılsa, göksel olanlar da öyledir. 49 Bizler topraktan olana nasıl benzediysek, göksel olana da benzeyeceğiz. 50 Kardeşler, şunu demek istiyorum, et ve kan Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alamaz. Çürüyen de çürümezliği miras alamaz. 51 İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan çalınınca

hepimiz bir anda, göz açıp kapayana dek değiştirileceğiz. Evet, borazan çalınacak, ölüler çürümez olarak dirilecek, ve biz de değiştirileceğiz. 53 Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir. 54 Çürüyen ve ölümlü beden çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyinince, "Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!" diye yazılmış olan söz yerine gelecektir. 55 "Ey ölüm, zaferin nerede? Ey ölüm, dikenin nerede?" (Hadès g86) 56 Ölümün dikeni günahdır. Günah ise gücünü Kutsal Yasa'dan alır. 57 Rabbimiz Isa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrı'ya şükürler olsun! 58 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Rab yolunda verdığınız emeğin boş gitmeyeceğini bilerek dayanın, sarsılmayın, Rab'bin içinde her zaman gayretli olun.

16 Kutsallara yapılacak para yardımına gelince: Galatya kiliselerine ne buyurduysam, siz de öyle yapın. 2 Haftanın ilk günü herkes kazancına göre bir miktar para ayırıp biriktirsin. Öyle ki, yanınıza geldiğimde para toplamaya gerek kalmasın. 3 Oraya vardığında, bağışlarınızı götürmek üzere uygun gördüğünüz kişileri tanıtıcı mektuplarla Yeruşalim'e göndereceğim. 4 Benim de gitmemे değerse, onları yanına alıp gideceğim. 5 Makedonya'dan geçtikten sonra yanınıza geleceğim. Çünkü Makedonya'dan geçmek niyetindeyim. 6 Belki bir süre yanınızda kalırmı, hatta kişi da sizinle geçirebilirim. Öyle ki, sonra nereye gidecek olsam, bana yardım edebilesiniz. 7 Sizi öyle kısaca görüp geçmek istemiyorum. Rab'bin izniyle uzunca bir süre yanınızda kalmayı umut ediyorum. 8 Ama Pentikost Günü'ne dek Efes'te kalacağım. 9 Çünkü büyük ve etkili işler yapmam için burada bana bir kapı açıldı. Ne var ki, bana karşı çıkışlar çoktur. 10 Timoteos yanınıza gelirse, bir şeyden korkmamasına dikkat edin. Çünkü o da benim gibi Rab'bin işini yapıyor. 11 Kimse onu hor görmesin. Yanına gelmesi için onu esenlikle uğurlayın. Kardeşlerle birlikte onun da gelmesini bekliyorum. 12 Kardeşimiz Apollos'a gelince, kardeşlerle birlikte size gelmesi için ona çok ricada bulundum, ama şimdilik gelmeye hiç de istekli değil. Fırsat bulunca gelecek. 13 Uyanık kalın, imanda dimdik durun, mert ve güçlü olun. 14 Her şeyi sevgiyle yapın. 15 Ahaya'da ilk iman eden ve kendilerini kutsalların hizmetine adayan İstefanas'ın ev halkını bilirisiniz. Kardeşler, size yalvarırmı, bu gibilere ve onlara birlikte çalışıp emek verenlerin hepsine bağımlı olun. 17 İstefanas, Fortunatus ve Ahaykos'un gelisine sevindim. Yokluğunuzu bana unutturdular. 18 Sizin ruhunuzu da benim ruhumu da ferahlattılar. Böylelerinin değerini bilin. 19 Asya İli'ndeki kiliseler size selam eder. Akvila ve Priska, evlerinde buluşan toplulukla birlikte Rab'de size çok selam ederler. 20 Buradaki bütün kardeşlerin size selamı var. Birbirini kutsal öpüşle selamlayın. 21 Ben Pavlus, bu selamı kendi elime yazıyorum. 22 Rab'bi sevmeyene lanet olsun. Maranata! 23 Rab Isa'nın lütfu sizinle birlikte olsun. 24 Hepinize Mesih Isa'da sevgiler! Amin.

2.Korintliler

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanın ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan Ahaya'nın her yanındaki bütün kutsallara ve Tanrı'nın Korint'teki kilisesine selam! **2** Babamız Tanrı'dan ve Rab Isa Mesih'ten sizlere lütfü ve esenlik olsun. **3** Her türlü teselliinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametli Baba'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısi ve Babası'na övgüler olsun! **4** Kendisinden aldığımız teselliyle her türlü sıkıntında olanları teselli edebilmemiz için bizi bütün sıkıntılarımızda teselli ediyor. **5** Çünkü Mesih'in acılarını nasıl büyük ölçüde çekiyorsak, Mesih sayesinde büyük teselli de buluyoruz. **6** Sıkıntı çekiyorsak, bu sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir. Teselli buluyorsak bu, bizim çektiğimiz acıların aynısına dayanmanızda etkin olan bir teselli bulmanız içindir. **7** Size ilişkin umudumuz sarsılmaz. Çünkü acılarımıza olduğu gibi, tesellimize de ortak olduğunuzu biliyoruz. **8** Kardeşlerim, Asya İli'nde çektiğimiz sıkıntılardan habersiz kalmanızı istemiyoruz. Dayanabileceğimizden çok ağır bir yük altındaydık. Öyle ki, yaşamaktan bile umudumuzu kesmişik. **9** Ölümle mahkûm olduğumuzu içimizde hissettik. Ama bu, kendimize değil, ölüleri dirilen Tanrı'ya güvenmemiz için oldu. **10** Tanrı bizi böylesine büyük bir ölüm tehlikesinden kurtardı; daha da kurtaracaktır. Umutumuzu O'na bağıladık. Siz de dualarınızla bize yardım ettikçe, bizi yine kurtaracaktır. Öyle ki, birçok kişinin dualarıyla bize sağlanan lütuftan ötürü birçoklarının ağzından bizim için şükranlar sunulsun. **12** Dünyaya ve özellikle size, insan bilgeligiyle değil, Tanrı'nın lütfıyla, Tanrı'dan gelen saflık ve içtenlikle davrandığımıza vicdanımız tanıklır. Ve biz bununla övünüyoruz. **13** Okuyup anlayabileceğinizden başka bir şey yazmıyoruz. Bizi bir ölçüde anladığınız gibi, tümüyle anlayacağınızı umarım. Rabbimiz İsa'nın gününde bizim övünümüz siz olacağınız gibi, sizin övünçünüz de biz olalım. **15** Bu güvenle, sizleri iki kez sevindirmek için önce size uğramak, sonra Makedonya'ya geçmek, Makedonya'dan yine size geri gelerek tarafınızdan Yahudiye'ye uğurlanmak niyetindeydim. **17** Bunu isterken acaba kararsız mıydım? Ya da isteklerim benlikten mi doğuyor ki, önce "Evet, evet", sonra "Hayır, hayır" diyeşim? **18** Tanrı'nın güvenilirliği hakkı için diyorum ki, size ilettilğimiz söz hem "evet" hem "hayır" değildir. **19** Silvanus ve Timoteos'la birlikte size tanittığımız Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih hem "evet" hem "hayır" değildi. Onda yalnız "evet" vardır. **20** Çünkü Tanrı'nın bütün vaatleri Mesih'te "evet" tir. Bu nedenle Tanrı'nın yüceliği için Mesih aracılığıyla Tanrı'ya "Amin" deriz. **21** Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştirene ve meshetmiş olan Tanrı'dır. **22** O bizi mühürledi, güvence olarak da yüreklerimize Kutsal Ruh'u yerleştirdi. **23** Tanrı'yı tanık tutarım ki, Korint'e dönmemişimin nedeni sizi esirgemekti. **24** İmanınıza egemen olmak istemiyoruz, sevinmeniz için sizinle birlikte çalışıyoruz. Çünkü imanda dimdik duruyorsunuz.

2 Size tekrar keder dolu bir ziyaret yapmamaya karar verdim. **2** Çünkü sizi kederlendirirsem, keder verdiğim sizlerden başka beni kim sevindirecek? **3** Bunu yazdım ki, geldiğimde beni sevindirmesi gerekenler beni kederlendirmesin. Sevincimin hepinizin sevinci olduğuna ilişkin hepинize güvenim

var. **4** Kederleneniz diye değil, size beslediğim derin sevgiyi anlayasınız diye büyük bir sıkıntı ve yürek acısıyla gözyaşları içinde size yazdım. **5** Eğer biri bir başkasını kederlendirdiyse, beni değil –abartmadan söyleyeyim– bir dereceye kadar hepini kederlendirmış olur. **6** Böyle birine çoğunuğun verdiği bu ceza yeterlidir. **7** Aşırı kedere boğulmasın diye o kişiyi daha fazla cezalandırmayıp bağışlamalı ve teselli etmelisiniz. **8** Bunun için ona duyduğunuz sevgiyi yenilemenizi rica ederim. **9** Sizi sınamak ve her durumda söz dinleyenler olup olmadığını anlamak için yazdım size. **10** Kimi başıslarsanız, ben de onu başısları. Eğer bir şeyi bağışladımsa, bunu sizin için Mesih'in önünde bağışladım. **11** Öyle ki, Şeytan'ın oyununa gelmeyeelim. Çünkü onun düzenlerini bilmez değiliz. **12** Mesih'in Müjdesi'ni yaymak amacıyla Troas'a geldiğimde Rab'bin işi için bana bir kapı açıldığı halde, kardeşim Titus'u orada bulamadığım için iç huzurum yoktu. Bu nedenle oradakilere veda ederek Makedonya'ya gittim. **14** Bizi her zaman Mesih'in zafer alanında yürüten, Onu tanımınan güzel kokusunu aracılığımızla her yerde yayan Tanrı'ya şükürler olsun! **15** Çünkü biz hem kurtulanlar hem de mahvolanlar arasında Tanrı için Mesih'in güzel kokusuyuz. **16** Mahvolanlar için ölümü götürten ölüm kokusu, kurtulanlar içinse yaşama götürten yaşam kokusuyuz. Böyle bir işe kim yeterlidir? **17** Birçokları gibi, Tanrı'nın sözünü ticaret aracı yapanlar değiliz. Tanrı tarafından gönderilen ve Mesih'e ait olan kişiler olarak Tanrı'nın önünde içtenlikle konuşuyoruz.

3 Kendimizi yine tavsiye etmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazıları gibi size ya da sizden tavsiye mektuplarına ihtiyacımız mı var? **2** Bütün insanlarca bilinen ve okunan, yüreklerimize yazılmış mektubumuz sizsiniz. **3** Hizmetimizin sonucu olup mürekkep değil, yaşayan Tanrı'nın Ruhu'yla, taş levhalara değil, insan yüreğinin levhalarına yazılmış Mesih'in mektubu olduğunuz aksıktır. **4** Mesih sayesinde Tanrı'ya böyle bir güvenimiz vardır. **5** Herhangi bir şeyi kendi başarımız olarak saymaya yeterliyiz demek istemiyorum; bizi yeterli kılan Tanrı'dır. **6** O bizi yazılı yasaya değil, Ruh'a dayalı yeni bir antlaşmanın hizmetkarları olmaya yeterli kıldı. Yazılı yasa öldürür, Ruh ise yaşatır. **7** Ölümle sonuçlanan hizmet, yanı taş üzerine harf harf kazılan yasa yücelik içinde geldiye –öyle ki, İsrailoğulları geçici olan parlaklıından ötürü Musa'nın yüzüne bakamadılar– Ruh'a dayalı hizmetin yücelik içinde olacağının kesin değil mi? **9** İnsanı suçu çıkarın hizmetin yüceliği varsa, aklanmayı sağlayan hizmetin yüceliği çok daha aşkindır. **10** Çünkü eskiden yüceltilmiş olanın, şimdi yücelikte aşkin olana göre yüceliği yoktur. **11** Geçici olan, yücelik içinde geldiyse, kalıcı olanın yüceliği çok daha büyütür. **12** Böyle bir umuda sahip olduğumuz için büyük cesaretle konuşabiliriz. **13** Yüzündeki parlaklığın giderek sonduğu İsrailoğulları görmesin diye yüzünü peçeye örten Musa gibi değiliz. **14** İsrailoğulları'nın zihinleri körelmiştir. Bugün bile Eski Antlaşma okunurken zihinleri aynı peçeye örtülü kalıyor. Çünkü bu peçe ancak Mesih aracılığıyla kalkar. **15** Ne var ki, bugün bile Musa'nın yazıları okunduğunda yüreklerini bir peçe örtüyor. **16** Oysa ne zaman biri Rab'be dönerse, o peçe kaldırılır. **17** Rab Ruh'tur, Rab'bin Ruhu nerdedeyse orada özgürlük vardır. **18** Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin

yüceliğini görerek yükselik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor.

4 Bu hizmeti Tanrı'nın merhametyle üstlendiğimiz için cesaretimizi yitirmeyiz. **2** Utanç verici gizli yolları reddettik. Hileyi başvurmayız, Tanrı'nın sözünü de çarpıtmayız. Gerçeği ortaya koyarak kendimizi Tanrı'nın önünde her insanın vicdanına tavsие ederiz. **3** Yayıdığımız Müjde örtülüyse de, mahvolanlar için örtülüdür. **4** Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, bu çağın ilahi onları zihinlerini kör etmiştir. (*aiōn g165*) **5** Biz kendimizi ilan etmiyoruz; ama Mesih İsa'yı Rab, kendimizi de İsa uğruna kullarınız ilan ediyoruz. **6** Çünkü, "İşik karanlıktan parlayacak" diyen Tanrı, İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımadızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı. **7** Üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan kaynaklandığı bilinsin diye bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz. **8** Her yönden sıkıştırılmışız, ama ezilmiş değiliz. Şaşırımız, ama çaresiz degiliz. **9** Kovalanıyoruz, ama terk edilmiş degiliz. Yere yıkılmış, ama yok olmuş değiliz. **10** İsa'nın yaşamı bedenimizde açıkça görülsün diye İsa'nın ölümünü her an bedenimizde taşıyoruz. **11** Çünkü İsa'nın yaşamı ölümlü bedenimizde açıkça görülsün diye, biz yaşayanlar İsa uğruna sürekli olarak ölüme teslim ediliyoruz. **12** Böylece ölüm bizde, yaşamsa sizde etkin olmaktadır. **13** "İman ettim, bu nedenle konuştum" diye yazılmıştır. Aynı iman ruhuna sahip olarak biz de iman ediyor ve bu nedenle konuşuyoruz. **14** Çünkü Rab İsa'yı diriltlen Tanrı'nın, bizi de İsa'yla diriltip sizinle birlikte kendi önüne çıkaracağıını biliyoruz. **15** Bütün bunlar sizin yararınızdır. Böylelikle Tanrı'nın lütfu çoğalıp daha çok insana ulaştıkça, Tanrı'nın yüceliği için şükran da artsın. **16** Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız günden güne yenileniyor. **17** Çünkü geçici, hafif sıkıntılarımız bize, ağırlıkta hiçbir söyle karşılaşırılamayacak kadar büyük, sonsuz bir yükselik kazandırmaktadır. (*aiōnios g166*) **18** Gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyenlere çeviriyoruz. Çünkü görünenler geçicidir, görünmeyenlerse sonsuza dek kalıcıdır. (*aiōnios g166*)

5 Biliyoruz ki, barındığımız bu dünyasal çadır yıkılırsa, göklerde Tanrı'nın bize sağladığı bir konut –elle yapılmamış, sonsuza dek kalacak bir evimiz– vardır. (*aiōnios g166*) **2** Şimdiye göksel evimizi giymeyi özleyerek inliyoruz. **3** Onu giyinirseç çıplak kalmayız. **4** Dünyasal çadırda yaşayan bizler ağır bir yük altında inliyoruz. Asıl istediğimiz soyunmak değil, giynimektir. Öyle ki, ölümlü olan, yaşam tarafından yutulsun. **5** Bizleri tam bu amaç için hazırlamış ve güvence olarak bize Ruh'u vermiş olan Tanrı'dır. **6** Bu nedenle her zaman cesaretimiz vardır. Şunu biliyoruz ki, bu bedende yaşadıkça Rab'den uzaktayız. **7** Gözle görülene değil, imana dayanarak yaşıyoruz. **8** Cesaretimiz vardır diyorum ve bedenden uzakta, Rab'bin yanında olmayı yeğleriz. **9** Bunun için, ister bedende yaşayalım ister bedenden uzak olalım, amacımız Rab'bi hoşnut etmektir. **10** Çünkü bedende yaşarken gerek iyi gerek kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmak zorundayız. **11** Rab'den korkmanın ne demek olduğunu bildiğimizden insanları ikna

etmeye çalışıyoruz. Ne olduğumuzu Tanrı biliyor; umarım siz de vicdanınızda biliyorsunuz. **12** Kendimizi yine size tavsие etmeye çalışmıyoruz. Ama yürekle değil, dış görünüşle övünmeni yanıtlayabilmeniz için bizimle övünmenize fırsat veriyoruz. **13** Eğer kendimizde değilsek, bu Tanrı içindir. Akılmız başımızdaysa, bu sizin içindir. **14** Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şu: Biri herkes için öldü; öyleyse hepsi öldü. **15** Evet, Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşıyorlar. **16** Bu nedenle, biz artık kimseyi insan ölçülerine göre tanımıyoruz. Mesih'i bu ölçülere göre tanıdıksa da, artık öyle tanımıyoruz. **17** Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur. **18** Bunların hepsi Tanrı'dandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle bariştırdı ve bize barıştırma görevini verdi. **19** Söyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle bariştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti. **20** Böylece, Tanrı aracılığımızla çağrıda bulunuyormuş gibi Mesih'in adına elçilik ediyor, O'nun adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın. **21** Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım.

6 Tanrı'yla birlikte çalışan bizler, O'nun lütfunu boş yere kabul etmemenizi ayrıca rica ediyoruz. **2** Çünkü Tanrı diyor ki, "Uygun zamanda seni duydum, Kurtuluş günü sana yardım ettim." Uygun zaman işte şimdidir, kurtuluş günü işte şimdidir. **3** Hizmetimizin kötülenmemesi için hiçbir konuda hiç kimseńin sürmesine neden olmadık. **4** Tersine Tanrı'nın hizmetkârları olarak olağanüstü dayanmada, sıkıntı, güçlük ve elemelerde, dayak, hapis, karıskılık, emek, uykusuzluk ve açılıktı; pak yaşıyışta, bilgi, sabır, iyilik, Kutsal Ruh ve içten sevgide; gerçeğin ilanında ve Tanrı'nın gücünde; sağ ve sol ellerimizde doğruluğun silahlarıyla, yücelikte ve onursuzlukta, iyi içinde ve kötü içinde, kendimizi her durumda örnek gösteriyoruz. Aldatanlar sayılıyorsak da dürüst kişileriz. **9** Tanınmıyoruz gibiyiz, ama iyi tanınıyoruz. Ölümün ağızındayız, ama işte yaşıyoruz. Dövülyorsak bile öldürülümiş değiliz. **10** Kederliyiz ama her zaman seviniyoruz. Yoksuluz ama birçoklarını zengin ediyoruz. Hiçbir şeyim yok ama her şeye sahibiz. **11** Ey Korintililer, sizinle açıkça konuştu, size yüreğimizi açtık. **12** Sizden sevgimizi esirgemedik, ama siz bizden sevginizi esirgediniz. **13** Bize aynı karşılığı verebilmek için –çocuklarımıza söyle gibi söylüyorum– siz de yüreğinizi açın. **14** imansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla fesadın ne ortaklısı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir? **15** Mesih'le Beliyal uyum içinde olabilir mi? İman edenle iman etmemenin ortak yanı olabilir mi? **16** Tanrı'nın tapınağıyla putlar uyuşabilir mi? Çünkü biz yaşayan Tanrı'nın tapınağıyız. Nitekim Tanrı şöyle diyor: "Aralarında yaşayacak, Aralarında yürüyeceğim. Onların Tanrisı olacağım, Onlar da benim halkım olacak." **17** Bu nedenle, "imansızların arasından çok ayrılm" diyor Rab. "Murdara dokunmayın, Ben de sizى kabul edeceğim." **18** Her Şeye Gücü Yeten Rab diyor ki, "Size Baba olacağım, Siz de oğullarım, kızlarınız olacaksınız."

7 Sevgili kardeşler, bu vaatlere sahip olduğumuzu göre, bedeni ve ruhu lekeleyen her şeyden kendimizi arındırıyalım; Tanrı korkusuya kutsallıkta yetkinleşelim. **2** Yüreklerinizde bize yer

verin. Kimseye haksızlık etmedik, kimseyi yoldan saptımadık, kimseyi sömürmedik. **3** Bunu siz yargılamak için söylemiyorum. Daha önce de söylediğim gibi, yüreğimde öyle bir yeriniz var ki, sizinle ölüruz de yaşarız da. **4** Size çok güveniyor, sizin çok övünüyorum. Teselliyle doluyum. Bütün sıkıntılar arasında sevincim sonsuzdur. **5** Makedonya'ya geldiğimizde de hiç rahat yüzü görmedik. Her bakımdan sıkıntı çekiyorduk. Dışarıda kavgalar, yüreğimde korkular vardı. **6** Ama yüreği ezik olanları teselli eden Tanrı, Titus'un yanımıza gelişyle – yalnız gelişyle değil, sizden aldığı teselliyle de – bizi teselli etti. Titus beni özledığınızı, benim için üzülüp gayret ettiğinizi bize anlatınca sevincim bir kat daha arttı. **8** Mektubumla size acı verdiysem bile pişman değilim. Aslında pişman olmuşustum – kısa bir süre için de olsa, o mektubun size acı verdienenini görüyorum – ama şimdi seviniyorum; acı duymanızı değil, bu acınızın siz tövbeye yönelikmesine seviniyorum. Tanrı'nın isteğiyle uygun olarak acı çektiniz. Böylece hiçbir şekilde bizden zarar görmediniz. **10** Tanrı'nın isteğiyle çekilen acı, kişiyi kurtuluşa sonuçanan ve pişmanlık doğurmayan tövbeye götürür. Dünyanın acılarıysa ölüm getirir. **11** Bakın bu acılar, Tanrı'nın isteğiyle çektiğiniz bu acılar sizde ne büyük ciddiyet, paklanmak için ne büyük istek yarattı! Sizde ne büyük öfke, korku, özlem, gayret ve suçluyu cezalandırma arzusu uyandırdı! Bu konuda her bakımdan masum olduğunuzu kanıtladınız. **12** Size o mektubu yazdım da, haksızlık edeni ya da haksızlık göreni düşünerek yazmadım; bize ne denli adanmış olduğunuzu Tanrı önünde açıkça görmenizi istiyordum. **13** Bütün bunlarla teselli buluyoruz. Tesellimize ek olarak Titus'un sevinci bizi daha da çok sevindirdi. Çünkü hepiniz onun yüreğini ferahlattnız. **14** Sizler ona övdüm, beni utandırmadınız. Size söylediğimiz her şey nasıl doğru idiyse, siz Titus'a övmemiz de öylece doğru çıktı. **15** Hepinizin nasıl söz dinlediğini, kendisini nasıl saygı ve korkuya kabul ettiğinizi animsadıkça size olan sevgisi daha da artıyor. **16** Size her bakımdan güvenebildiğim için seviniyorum.

8 Kardeşler, sizlere Tanrı'nın Makedonya'daki kiliselerine sağladığı lütfüftan söz etmek istiyoruz: Büyük sıkıntılarla denendiklerinde, coşkun sevinçleri ve aşırı yoksullukları tam bir cömertliğe dönüştü. **3** Ellerinden geldiği kadarını, hatta daha fazlasını kendi istekleriyle verdiklerine tanıklık ederim. **4** Kutsallara yapılan yardıma katkıda bulunma ayıracılığının kendilerine verilmesi için bize yalvarıp yakardılar. **5** Umdugumuzdan da öte, kendilerini önce Rab'be, sonra Tanrı'nın isteğiyle bize adadılar. **6** Bu nedenle, aranızda daha önce başladığı bu hayatı işi tamamlaması için Titus'u isteklendirdik. **7** İmanda, söz söylemeye, bilgiye, her türayette, bize beslediğiniz sevgide, her şeye üstün olduğunuz gibi, bu hayatı işte de üstün olmaya bakın. **8** Bunu buyruk olarak söylemiyorum, yalnızca sevginizin içtenliğini ötekilerin gayretiyle karşılaştırarak sinamak istiyorum. **9** Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu bilirsiniz. O'nun yoksulluğuyla siz zengin olasınız diye, zengin olduğunu halde sizin uğrunuza yoksul oldu. **10** Bu konuda size yararları olanı salık veriyorum. Geçen yıl bağış toplamaya ilk girişi, hatta buna ilk hevesiniz siz oldunuz. **11** Şimdi bu işi tamamlayın; bunu candan arzuladığınız gibi, elinizden geldiğince tamamlamaya bakın. **12** Çünkü istek varsa, insanın elinde olmayana göre değil,

elindekine göre yardımda bulunması uygundur. **13** Amacımız sizin sıkıntıya sokup başkalarını rahatlatakmak değildir. Ama eşitlik olsun diye, şimdi elinizdeki fazlalık onların eksikini tamamladığı gibi, başka zaman onların elindeki fazlalık sizin eksikınızı tamamlasın. Öyle ki, "Çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksiği yoktu" diye yazılmış olduğu gibi, eşitlik olsun. **16** Titus'un yüreğinde sizin için aynı ilgiyi uyandıran Tanrı'ya şükürler olsun! **17** Çünkü Titus yalnız ricamızı kabul etmekle kalmadı, size derin ilgi duyduğu için kendi isteğiyle yanınıza geliyor. **18** Müjdeyi yama çabalarından ötürü bütün kiliselerce övülen bir kardeşi de onunla birlikte gönderiyoruz. **19** Üstelik bu kardeş, Rab'bi yüceltmek ve yardıma hazır olduğumuzu göstermek için yürüttüğümüz bu hayırlı hizmette yol arkadaşımız olmak üzere kiliseler tarafından seçildi. **20** Bu büyük bağırsa ilgili hizmetimizde kimsenin eleştirisine hedef olmamaya özen gösteriyoruz. **21** Çünkü yalnız Rab'bin gözünde değil, insanların gözünde de doğru olanı yapmaya dikkat ediyoruz. **22** Birçok konuda defalarca deneyip gayretli bulduğumuz, şimdi size duyduğun büyük güvenle çok daha gayretli olan kardeşimizi de bu iki kişiyle birlikte gönderiyoruz. **23** Titus'a gelince, o benim paydaşım ve aranızdaki emektaşımdır. Öbür kardeşlerimizse kiliselerin elçileri, Mesih'in kıvancıdır. **24** Bunun için onlara sevginizi kanıtlayın, kiliselerin önünde sizinle övünmemizin nedenini gösterin.

9 Kutsallara yapılacak bu yardımla ilgili olarak size yazmama gereklidir. **2** Çünkü yardıma hazır olduğunuzu biliyorum. Ahaya'daki sizlerin geçen yıldan beri hazırlıklı olduğunu söyleyerek Makedonyalılar karşısında sizinle övünmeksteyim. Gayretiniz onların çoğunu harekete geçirdi. **3** Bu konuda sizinle övünmemiz boşça çıkmaz; dediğim gibi, hazırlıklı olasınız diye kardeşleri yanınızda gönderiyorum. **4** Öyle ki, bazı Makedonyalılar benimle birlikte gelir ve sizi hazırlıksız bulurlarsa, sizler bir yana, bizler duyduğumuz güvenden ötürü utanmayalım. **5** Bu nedenle önce yanınızda gelmeleri ve cömertçe vermeyi vaat ettiğiniz armağanları hazırlamaları için kardeşlere ricada bulunmayı gereklidir. Öyle ki, armağanınız cimrilik değil, cömertlik örneği olarak hazır olsun. **6** Şuunu unutmayın: Az eken az biçer, çok eken çok biçer. **7** Herkes yüreğinde niyet ettiği gibi versin; isteksizce ya da zorlanmış gibi değil. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever. **8** Her zaman, her yönden, her şeye yeterli ölçüde sahip olarak her iyi işe cömertçe katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her nimeti size bol bol sağlayacak güçtedir. **9** Nitekim şöyle yazılmıştır: "Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi; Doğruluğu sonda dek kalıcıdır." (açn g165) **10** Ekinciye tohum ve yiyecek ekmeğin sağlayıcı Tanrı, sizin de ekeceğinizi sağlayıp çoğaltacak, doğruluğunuzun ürünlerini artıracaktır. **11** Her durumda cömert olmanız için her bakımdan zenginleştiriliyorsunuz. Cömertliğiniz bizim aracılığımızla Tanrı'ya şükran nedeni oluyor. **12** Yaptığınız bu hizmet yalnız kutsalların eksiklerini gidermekle kalmıyor, birçoğularının Tanrı'ya şükretmesiyle de zenginleşiyor. **13** Onlar, içtenliğinizi kanıtlayan bu hizmetten ötürü, açıkça benimsediğiniz Mesih Müjdesine uyarak kendilerileyi ve herkesle malınızı cömertçe paylaştığınız için Tanrı'yi yüceltiyorlar. **14** Tanrı'nın size bağışadığı olağanüstü lütfüftan dolayı sizler için dua ediyor,

sizi özlüyorlar. **15** Sözle anlatılamayan armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!

10 Sizin birlikteyken ürkük, ama aranızda dejilken yiğit kesilen ben Pavlus, Mesih'teki alçakgönüllülük ve yumuşaklıyla size rica ediyor, yalvarıyorum: Yanınıza geldiğim zaman, bizi olağan insanlar gibi yaşayanlardan sayan bazılara karşı güvenle takınmak niyetinde olduğum tavrı aynı cesaretle size karşı takılmaya zorlamayın beni. **3** Olağan insanlar gibi yaşayorsak da, insansal güce dayanarak savasmışyoruz. **4** Çünkü savaşımızın silahları insansal silahlardır, kaleleri yikan tanrısal güce sahip silahlardır. **5** Safsatları, Tanrı bilgisine karşı diklenen her engeli yıkıyor, her düşünceyi tutsak edip Mesih'e bağımlı kılıyoruz. **6** Mesih'e tümüyle bağımlı olduğunuz zaman, O'na bağımlı olmayan her eylemi cezalandırmaya hazır olacağız. **7** Gözünüzün önündekine bakın. Bir kimse Mesih'e ait olduğuna güveniyorsa, yine düşünüsün: Kendisi kadar biz de Mesih'e aitz. **8** Sizi yutmak için değil, geliştirmek için Rab'bin bize verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem de utanmam. **9** Mektuplarımıza siz korkutmaya çalışıyorum gibи görünmek istemiyorum. **10** Çünkü bazıları, "Mektupları ağır ve etkilidir, ama kişisel varlığı etkisiz, konuşma yeteneği de sıfır" diyormuş. **11** Böyle diyenler şunu bilsin ki, uzaktayken mektuplarımızda ne diyorsak, aranızdayken de öyle davranışıyoruz. **12** Kendilerini tavsiye eden bazılariyla kendimizi bir tutmaya ya da karşılaştmaya elbette cesaret edemeyiz! Onlar kendilerini kendileryle ölçüp karşılaştmakla akılsızlık ediyorlar. **13** Ama biz haddimizi aşip fazla övünmeyez; övünmemiz, Tanrı'nın bizim için belirlediği, sizlere kadar da uzanan alanın sınırları içinde kalır. **14** Etkinlik alanımız size kadar uzanmasaydı, sizinle ilgilenmekle sınırlarımızın dışına çıkmış sayılabilirdik. Oysa Mesih'in Müjdesi'ni size kadar ilk ulaştıran biz olduk. **15** Başkalarının emeğiyle övünüp haddimizi aşmayız. Umudumuz odur ki, sizin imanınız büyündükçe sayenizde etkinlik alanımız alabildiğine genişleyeceğiz. **16** Böylelikle Müjde'yi sizlerden daha ötelere yayabileceğiz. Çünkü başkasının etkinlik alanında başarılı işlerle övünmek istemiyoruz. **17** "Övünen, Rab'le övünsün." **18** Kabule değer kişi kendi kendini tavsiye eden değil, Rab'bin tavsiye ettiği kişidir.

11 Umarım yapacağım küçük bir akılsızlığı hoş görürsünüz. Ne olur, beni hoş görün! **2** Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri el değimemiş kız gibi tek ere, Mesih'e sunmak üzere nişanladım. **3** Ne var ki, yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldatması gibi, düşüncelerinizin Mesih'e olan içten ve pak adanmışlıktan sapıtılmamasından korkuyorum. **4** Çünkü size gelen ve bizim tanıttığımızdan değişik bir İsa'yı tanıtanları pekâlâ hoş görüyorsunuz. Ayrıca, aldığınız ruhtan farklı bir ruhu ve kabul ettiğinizden farklı bir müjdeyi kabul ederek bunları hoş görüyorsunuz. **5** Sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı olduğunu sanmıyorum! **6** Acemi bir konuşmacı olabilirim, ama bilgiden yana acemi değilim. Bunu size her durumda, her bakımdan açıkça gösterdik. **7** Yücelmeniz için kendimi alçaltarak Tanrı'nın Müjdesi'ni size karşılkızsız bildirmekle günah mı işledim? **8** Size hizmet etmek için yardım aldığım başka kılıseleri adeta soydum. **9** Aranızdayken ihtiyacım olduğu halde hiçbirinize yük olmadım. Çünkü Makedonya'dan gelen kardeşler eksiklerimi

tamamladılar. Size yük olmamaya hep özen gösterdim, bundan böyle de özen göstereceğim. **10** Mesih'in gerçeğine sahip olarak kesinlikle diyebilirim ki, Ahaya İİ'nde hiç kimse beni böyle övünmekten alıkoyamaz. **11** Neden mi? Sizi sevmediğimden mi? Tanrı biliyor ki, sizi seviyorum. **12** Övdündükleri konuda bize eşit sayılmak isteyen fırsatçılar fırsat vermemeğ için, yaptığı yapmaya devam edeceğim. **13** Bu tür adamlar sahte elçiler, düzenbaz işçiler, kendilerine Mesih'in elçi süsü verenlerdir. **14** Buna şahşıtmalı. Şeytan da kendisine ışık meleği süsü verir. **15** Ona hizmet edenlerin de kendilerine doğruluğun hizmetkârları süsü vermesi şartı değil. Onların sonu yaptıklarına göre olacaktır. **16** Yine söyleyorum, kimse beni akılsız sanmasın. Öyle saniyorsanız, akılsız birini kabul eder gibi de olsa beni kabul edin ki, ben de biraz övüneyim! **17** Söylediklerimi Rab'bin söyleyeceği gibi değil, akılsız biri gibi, bu övüngen tavırla söyleyorum. **18** Mademki birçokları ne olduklarıyla övünüyorlar, ben de övüneceğim. **19** Sizler akıllı olduğunuz için akılsızlara seve seve katlanıyorsunuz! **20** Aslında sizi köle edenlere, sömürenlere, sizden yararlananlara, büyülüksüz taslayanlara ya da sizi tokatlayanlara katlanıyorsunuz. **21** Utanarak kabul ediyorum ki, biz bunu yapacak güçte değil! Ama birinin övünmeye cesaret ettiği konuda –akılsız biri gibi konuşuyorum– ben de övünmeye cesaret ediyorum. **22** Onlar İbrani mi? Ben de İbraniyim. İsraili mi? Ben de İsrail'i yim. İbrahim'in soyundan midirlar? Ben de onun soyundanım. **23** Mesih'in hizmetkârları midirlar? Akılli kaçırmış gibi konuşuyorum. Ben O'nun daha üstün bir hizmetkâriyim. Ben daha çok emek verdim, hapse daha çok girdim, sayılış dayak yedim, çok kez ölümle burun buruna geldim. **24** Beş kez Yahudiler'den otuz dokuzar kirbaç yedim. **25** Üç kez değnekle dövüldüm, bir kez taşlandı, üç kez deniz kazasına uğradım. Bir gün bir gece açık denizde kaldım. **26** Sık sık yolculuk ettim. İrmaklarda, haydutlar arasında, gerek soydaşlarım gereksiz öteki uluslararası arasında tehlikelere uğradım. Kentte, kırda, denizde, sahte kardeşler arasında tehlikelere düştüm. **27** Emek verdim, sıkıntı çektim, çok kez uyuksuz kaldım. Açılığı, susuzluğu tattım. Çok kez yiyecek sıkıntısı çektim, soğukta çıplak kaldım. **28** Öbür sorunların yanı sıra, bütün kılıseler için her gün çektiğim kaygının baskısı var üzerimde. **29** Kim gücsüz olur da ben gücsüz olmam? Kim günaha düşürülr de ben onun için yanmam? **30** Övünmem gerekiyorsa, güçlüslüğümü gösteren şeylerle övüneceğim. **31** Rab İsa'nın sonsuza dek övülecek olan Tanrı ve Babası biliyor ki, yalan söylemiyorum. (aiōn g165) **32** Şam'da Kral Aretas'ın valisi beni yakalatmak için kenti denetim altına almıştı. **33** Ama beni küfe içinde surdaki bir pencereden sarkıttılar; böylece onun elinden sıyrılp kaçtım.

12 Yararlı olmasa da övünmek gereklidir. Şimdi görümlere ve Rab'bin vahiylerine gelelim. **2** On dört yıl önce alınıp üçüncü göğe götürülmüş bir Mesih izleyicisi tanıyorum. Bu, bedensel olarak mı, yoksa beden dışında mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir. **3** Evet, bu adamın cennete götürüldüğünü biliyorum; bu, bedensel olarak mı, yoksa bedenden ayrı mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir. Orada, dille anlatılamaz, insanların söylemesi yasak olan sözler iştii. **5** Böyle biriyle övüneceğim. Ama kendimle ilgili

olarak, gücsüzlüklerimden başka bir şeyle övünmeyeceğim. **6** Övünmek istesem bile akılsız olmayacağımdır. Çünkü gerçeği söylemiş olacağım. Ama kimse beni gördüğünden ya da işittiğinden daha üstün görmesin diye övünmekten kaçınıyorum. **7** Aldığım vahiylerin üstünlüğüyle gururlanmayayım diye bana bedende bir diken, beni yumruklamak için Şeytan'ın bir meleği verildi, gururlanmayayım diye. **8** Bundan kurtulmak için Rab'be üç kez yalvardım. **9** Ama O bana, "Lütfüm sana yeter. Çünkü gücüm, gücsüzlükte tamamlanır" dedi. İşte, Mesih'in gücü içimde bulunsun diye gücsüzlüklerimle sevinerek daha çok övüneceğim. **10** Bu nedenle Mesih uğruna gücsüzlükleri, hakaretleri, zorlukları, zulümleri ve darlıklar sevincle karşılıyorum. Çünkü ne zaman gücsüzsem, o zaman güçlüyüm. **11** Akılsız biri gibi davrandım, ama beni buna siz zorladınız. Aslında beni siz tavsiye etmeliydiniz. Çünkü bir hiç isem de, sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı değilim. **12** Elçiliğimin kanıtları aranızda büyük bir sabırla, belirtiler, harikalar ve mucizeler gösterildi. **13** Size yük olmayışından başka öbür kiliselerden ne eksini var ki? Bu haksızlığımı bağışlayın! **14** İşte, üçüncü kez yanınıza gelmeye hazırlım ve size yük olmayacağımdır. Çünkü sizde olanı değil, siz istiyorum. Çocukların anne babaları için değil, anne babaların çocukları için para biriktirmesi gereklidir. **15** Ben de canlarınız uğruna malımı da kendimi de seve seve harcayacağım. Sizi daha çok seversem, daha az mı sevileceğim? **16** Öyle olsun, ben size yük olmadım. Ama kurnaz biri olduğumdan sizi hileyle elde etmişim! **17** Size gönderdiğim adamlardan biri aracılığıyla sizi sömürdüm mü? **18** Titus'u size gelmeye isteklendirdim ve öbür kardeşi de onunla birlikte gönderdim. Titus sizin sömürmedi, değil mi? Aynı ruhla davranışmadık mı, aynı yolu izlemedik mi? **19** Bunca zamandır önünüzde kendimizi savunduğumuzu mu düşünüyorsunuz? Tanrı'nın önünde, Mesih'e ait kişiler olarak konuşuyoruz. Sevgili kardeşler, yaptığımız her şey sizin gelişmeniz içindir. **20** Çünkü geldiğimde sizin istediğim durumda bulamayacağımından korkuyorum. Sizler de beni istediğiniz durumda bulamayabilirsiniz. Aranızda çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, iftira, dedikodu, böbürlenme, kargaşa olmasından korkuyorum. **21** Korkarım size tekrar geldiğimde Tanrım beni önünüzde utandıracak; daha önce günah işleyip de kapıldıkları pisliklerden, fuhuş ve sefahatten tövbe etmeyen birçokları için yas tutacağım.

13 Bu, yanınıza üçüncü gelişim olacak. Her suçlama iki ya da üç tanığın tanıklığıyla doğrulanmalıdır. **2** Daha önce, aranızda ikinci kez bulunduğumda, geçmişte günah işlemiş olanlarla onların dışında kalanların hepsine söylemiştim, şimdi sizden uzaktayken de yineliyorum: Tekrar yanınıza gelirsem, hiç kimseyi esirgemeyeceğim! **3** Mesih'in benim aracılığıyla konuştuğuna ilişkin kanıt istiyorsunuz. Mesih size karşı gücsüz değildir; O'nun gücü sizde etkindir. **4** Gücsüzlük içinde çarmıha gerildiği halde, şimdi Tanrı'nın gücüyle yaşıyor. Biz de O'nda gücsüz olduğumuz halde, Tanrı'nın gücü sayesinde O'nunla birlikte sizin yararınıza yaşayacağız. **5** İman yolunda olup olmadığını anlamak için kendinizi sınayıp yoklayın. İsa Mesih'in içinde olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa sınavdan başarısız çıkarsınız. **6** Umarım bizim başarısızlığa uğramadığımızı anlayacaksınız. **7** Kötü bir şey yapmamanız için Tanrı'ya dua

ediyoruz. Dileğimiz, bizim sınavi geçmiş görünmemiz değil, biz sınava başarısız görünsek bile sizin iyi olanı yapmanızdır. **8** Çünkü gerçeğe karşı değil, ancak gerçek uğruna bir şey yapabiliriz. **9** Biz gücsüz, sizse güclüyken seviniyoruz. Yetkin olmanız için de dua ediyoruz. **10** Rab'bin yıkmak değil, geliştirmek için bana verdiği yetkiyi yanınaza geldiğimde sert biçimde kullanmak zarında kalmayım diye, bunları aranızda dejilken yazıyorum. **11** Son olarak hoşça kalın, kardeşlerim. Yaşantınızı düzeltin, çağrıma kulak verin, düşüncelerinizde birlik olun, esenlik içinde yaşayın. Sevgi ve esenlik kaynağı olan Tanrı sizinle birlikte olacaktır. **12** Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. **13** Bütün kutsallar size selam eder. **14** Rab İsa Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşı hepinizle birlikte olsun.

Galatyalilar

1 İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, İsa Mesih ve O'nun ölümünden dirilen Baba Tanrı aracılığıyla elçi atanın ben Pavlus'tan ve benimle birlikte olan bütün kardeşlerden Galatya'daki kiliseler selam! **3** Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütf ve esenlik olsun. **4** Mesih, Babamız Tanrı'nın isteğiyle uyarık bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için günahlarımıza karşılık kendini feda etti. (aiôn g165) **5** Tanrı'ya sonsuzlara dek yüce olısun! Amin. (aiôn g165) **6** Sizi Mesih'in lütfıyla çağrıları bırakıp değişik bir müjdeye böylesine çarçabuk dönenmenize şaşıyorum. **7** Gerçekte başka bir müjde yoktur. Ancak aklınızı karıştırıp Mesih'in Müjdesi'ni çarpıtmak isteyenler vardır. **8** İster biz, ister gökten bir melek size bildirdiğimize ters düşen bir müjde bildirirse, lanet olsun ona! **9** Daha önce söylediğimizi şimdî yine söylüyorum: Bir kimse size kabul ettiğinize ters düşen bir müjde bildirirse, ona lanet olsun! **10** Şimdi ben insanların onayını mı, Tanrı'ın onayını mı arıyorum? Yoksa insanların mı hoşnut etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları hoşnut etmek isteseydim, Mesih'in kulu olmazdım. **11** Kardeşlerim, yaydığım Müjde'nin insandan kaynaklanmadığını bilmenizi istiyorum. **12** Çünkü ben onu insandan almadım, kimseden de öğrenmedim. Bunu bana İsa Mesih vahiy yoluyla açıkladı. **13** Yahudi dinine bağlı olduğum zaman nasıl bir yaşam sürdürdüğümü duyduñuz. Tanrı'nın kilisesine alabildiğine zulmediyor, onu kirip geçip yordum. **14** Yahudi dininde yaşıtmış olan soydaşlarının birçoðundan daha ilerideydim, atalarımın geleneklerini savunmakta çok daha gayretiydim. **15** Ama beni daha annemin rahmindedeyken seçip lütfıyla çağırın Tanrı, uluslara müjdelemem için Oðlu'nu bana göstermeye razı olunca hemen insanlara danişmadım; **17** Yeruşalim'e, benden önce elçi olanların yanına da gitmedim; Arabistan'a gittim, sonra yine Şam'a döndüm. **18** Bundan üç yıl sonra Kefas'la tanışmak üzere Yeruşalim'e gittim, on beþ gün onun yanında kaldım. **19** Öðür elçilerden hiçbirini görmedim, yalnız Rab İsa'nın kardeþi Yakup'u gördüm. **20** Bakın, size yazdıklarımın yalan olmadığı Tanrı'nın önünde belirtiyorum. **21** Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine gittim. **22** Yahudiye'nin Mesih'e ait kiliseleri beni şahsen tanımadılar. **23** Yalnız, "Bir zamanlar bize zulmeden adam, önceleri yıkma çalıþlığı imanı şimdî yayıyor" dediğini duymuþlardı. **24** Böylece benden ötürü Tanrı'yı yüceltiyorlardı.

2 On dört yıl aradan sonra Titus'u da yanına alıp Barnaba'yla birlikte yine Yeruşalim'e gittim. **2** Vahiy uyarınca gittim. Boþ yere koþmayıyorum ya da koþmuş olmayı diye, öteki uluslar arasında yaydığını Müjde'yi özel olarak ileri gelenlere sundum. **3** Benimle birlikte olan Titus bile Grek olmasına karþın sünnet edilmeye zorlanmadı. **4** Ne var ki, İsa Mesih'te sahip olduğumuz özgürlüğü el altından ögrenmek ve böylece bizi köleleştirmek için gizlice aramıza sızan sahte kardeşler vardı. **5** Müjde gerçeði sürekli sizinle kalsın diye bir an bile onlara boyun eğip teslim olmadık. **6** Ama ileri gelenler -ne oldukları bence önemli değil, Tanrı insanlar arasında ayrim yapmaz- evet, bu ileri gelenler söylediklerime bir şey katmadılar. **7** Tam tersine, Müjde'yi sünnetlilere bildirme işi nasıl Petrus'a verildiyse,

sünnetsizlere bildirme işinin de bana verildiğini gördüler. **8** Çünkü sünnetlilere elçilik etmesi için Petrus'ta etkin olan Tanrı, öteki uluslara elçilik etmem için bende de etkin oldum. **9** Topluluðun direkleri sayılan Yakup, Kefas ve Yuhanna bana baþışanın lütfu sezinde paydaþlığımızın işaretü olarak bana ve Barnaba'ya sağ ellerini uzattılar. Öteki uluslara bizlerin, Yahudiler'e kendilerinin gitmesini uygun gördüler. **10** Ancak yoksulları anımsamamızı istediler. Zaten ben de bunu yapmaya gayret ediyordum. **11** Ne var ki, Kefas Antakya'ya geldiği zaman, suçlu olduğu için ona açıkça karşı geldim. **12** Çünkü Yakup'un yanından bazı adamlar gelmeden önce Kefas öteki uluslardan olanlarla birlikte yemek yerdı. Ama o adamlar gelince sünnet yanlılarından korkarak sünnetsizlerden uzaklaþtı, onlara yemek yemez oldu. **13** Öðür Yahudiler de onun gibi ikiyüzlülük ettiler. Sonunda Barnaba bile onları ikiyüzlülüğüne kapıldı. **14** Müjde gerçeðine uygun davranışlarındıklarını görünce hepsinin önünde Kefas'a söyle dedim: "Yahudi olduğun halde Yahudi gibi değil, öteki uluslardan biri gibi yaşıyorsun, nasıl olur da ulusları Yahudi gibi yaşamaya zorlarsın? **15** Doðuþtan Yahudi olan bizler öteki uluslardan olan 'günahlılar' değiliz. **16** Yine de insanın Kutsal Yasa'nın gereklerini yaparak değil, İsa Mesih'e iman ederek aklanðığını biliyoruz. Bunun için biz de Yasa'nın gereklerini yaparak değil, Mesih'e iman ederek aklanalım diye Mesih İsa'ya iman ettik. Çünkü hiç kimse Yasa'nın gereklerini yaparak aklanmaz. **17** Mesih'te aklanmak isterken kendimiz günahlı çikarsak, Mesih günahın yardımçısı mı olur? Kesinlikle hayır! **18** Yıktığımı yeniden kurarsam, yasayı çiðnedeðimi kanıtlamış olurum. **19** Çünkü ben Tanrı için yaşamak üzere Yasa aracılığıyla Yasa karşısında oldum. **20** Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaþıyoð. Simdi bedene sürdürdüğüm yaþamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oðlu'ha imanla sürdürüyorum. **21** Tanrı'nın lütfunu geçersiz saymış değilim. Çünkü aklanma Yasa aracılığıyla sağlanabileseydi, o zaman Mesih boþ yere ölmüş olurdu."

3 Ey akılsız Galatyalilar! Sizi kim büyüledi? İsa Mesih çarmıha gerilmiş olarak gözlerinizin önünde tasvir edilmedi mi? **2** Sizden yalnız şunu öðrenmek istiyorum: Kutsal Ruh'u, Yasa'nın gereklerini yaparak mı, yoksa duyduklarınıza iman ederek mi aldınız? **3** Bu kadar akılsız misiniz? Ruh'la başladıkta sonra şimdî insan çabasıyla mı bitirmeye çalışıorsunuz? **4** Boþ yere mi bu kadar acı çektiniz? Gerçekte boþuna mıydı? **5** Size Kutsal Ruh'u veren ve aranızda mucizeler yaratınan Tanrı, bunu Yasa'nın gereklerini yaptığınız için mi, yoksa duyduklarınıza iman ettiðiniz için mi yapıyor? **6** Örneðin, "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayılı." **7** Öyleyse şunu bilin ki, İbrahim'in gerçek oðulları iman edenlerdir. **8** Kutsal Yazı, Tanrı'nın öteki ulusları imanlarına göre aklayacaðını önceden görekerebik, "Bütün uluslar senin aracılıðıyla kutsanacak" müjdesini önceden verdi. **9** Böylece iman edenler, iman etmiş olan İbrahim'le birlikte kutsanırlar. **10** Yasa'nın gereklerini yapmış olmaya güvenenlerin hepsi lanet altındadır. Çünkü söyle yazılmıştır: "Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir." **11** Tanrı katında hiç kimsenin Yasa'yla aklanmadığı açıktır. Çünkü "imanla aklanın yaşayacaktır." **12** Yasa imana dayalı değildir. Tersine, "Yasa'nın gereklerini yapan,

onlar sayesinde yaşayacaktır." 13 İbrahim'e sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlanmış ve bizler vaat edilen Ruh'u imanla alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı. Çünkü, "Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir" diye yazılmıştır. 15 Kardeşler, insan yaşamından bir örnek vereyim. İnsanlar arasında yapılmış bile olsa, onaylanmış bir antlaşmayı kimse geçersiz saymaz, ona bir şey eklemez. 16 Vaatler İbrahim'e ve soyundan olana verildi. Tanrı birçok kişiden söz ediyormuş gibi, "Ve soyundan olanlara" demiyor; "Soyundan olana" demekle tek bir kişiden, yani Mesih'ten söz ediyor. 17 Şunu demek istiyorum: Dört yüz otuz yıl sonra gelen Yasa, Tanrı'nın önceden onayladığı antlaşmayı geçersiz kılmaz, vaadi ortadan kaldırılmaz. 18 Çünkü miras Yasa'ya bağlıysa, artık vaade bağlı değildir. Ama Tanrı mirası İbrahim'e vaatle başıslamıştır. 19 Öyleyse Yasa'nın amacı neydi? Yasa suçları ortaya çıkarmak için antlaşmaya eklendi. Vaadi alan ve İbrahim'in soyundan olan Kişi gelene dek yürürlükte kalacaktı. Melekler yoluyla, bir aracı eliyle düzenlendi. 20 Aracı tek bir tarafa ait değildir; Tanrı ise birdir. 21 Öyleyse Kutsal Yasa Tanrı'nın vaatlerine aykırı mıdır? Kesinlikle hayır! Çünkü yaşam sağlayabilen bir yasa verilseydi, elbette insanlar yasyla aklanırdı. 22 Oysa İsa Mesih'e olan imana dayanan vaat iman edenlere verilsin diye, Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor. 23 Bu iman gelmeden önce Yasa altında hapsedilmişтик, gelecek iman açıklanıncaya dek Yasa'nın tutuklusuydu. 24 Yani imanla aklanalım diye Mesih'in gelişine dek Yasa eğitemenimiz oldu. 25 Ama iman gelmiş olduğundan, artık Yasa'nın denetiminde değiliz. 26 Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın oğullarınız. 27 Vaftizde Mesih'le birleşenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi. 28 Artık ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek ne dişi ayrılmış var. Hepiniz Mesih İsa'da bırsınız. 29 Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in soyundanınız, vaade göre de mirasçısınız.

4 Şunu demek istiyorum: Mirasçı her şeyin sahibiye de, çocuk olduğu sürece köleden farksızdır. 2 Babasının belirlediği zamana dek vasilerin, vekillerin gözetimi altındadır. 3 Bunun gibi, biz de ruhsal yönden çocukken, dünyanın temel ilkelerine bağlı yaşayan kölelerdir. 4 Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım. 6 Oğullar olduğunuz için Tanrı öz Oğlu'nun "Abba! Baba!" diye seslenen Ruhu'nu yüreklerinize gönderdi. 7 Bu nedenle artık köle değil, oğullarınız. Oğullar olduğunuz için de Tanrı sizi aynı zamanda mirasçı yaptı. 8 Ne var ki, eskiden Tanrı'yı tanımadığınız zamanlarda, gerçek olmayan tanrılarla kölelik ettiniz. 9 Simdiye Tanrı'yi tanıdiniz, daha doğrusu Tanrı tarafından tanindiniz. Öyleyse nasıl oluyor da bu degersiz, etkisiz ilkelere dönüyorsunuz? Yeniden onların kölesi mi olmak istiyorsunuz? 10 Özel günler, aylar, mevsimler, yıllar kutluyorsunuz! 11 Sizin için korkuyorum. Yoksa uğrunuza boş yere mi emek verdim? 12 Kardeşler, size yalvarıyorum, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana hiç haksızlık etmediğiniz. 13 Bildiğiniz gibi, Müjde'yi size ilk kez bedensel hastalığım nedeniyle bildirmiştüm. 14 Bedensel durumum sizin için çetin bir deneme olduğu halde beni ne hor gördünüz ne de reddettiniz. Tanrı'nın bir meleğini, hatta Mesih İsa'yı kabul

eder gibi kabul ettiniz beni. 15 Şimdi o sevincinize ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, elinizden gelse gözlerinizi oyar bana verirdiniz. 16 Peki, size gerçeği söylediğim için düşmanınız mı oldum? 17 Başkaları sizi kazanmaya gayret ediyor, ama niyetleri iyi değil. Kendileri için gayret edesiniz diye sizi bizden ayırmak istiyorlar. 18 Niyet iyiyse, yalnız aranızda olduğum zaman değil, her zaman gayretli olmak iyidir. 19 Çocuklarım! Mesih sizde biçimleninceye dek sizin için yine doğum ağrısı çekiyorum. 20 Şimdi yanınızda bulunmayı ve sesimin tonunu değiştirmeyi isterdim. Bu halinize şaşıyorum! 21 Kutsal Yasa altında yaşamak isteyen sizler, söyleyin bana, Yasa'nın ne dediğini bilmiyor musunuz? 22 İbrahim'in biri köle, biri de özgür kadından iki oğlu olduğu yazılıdır. 23 Köle kadından olan olağan yoldan, özgür kadından olansa vaat sonucu doğu. 24 Burada bir benzetme vardır. Bu kadınlar iki antlaşmayı simgelemektedir. Biri Sina Dağı'ndandır, köle olacak çocukların doğurur. Bu Hacer'dir. 25 Hacer, Arabistan'daki Sina Dağı'ni simgeler. Simdiki Yeruşalim'in karşılığıdır. Çünkü çocuklarınıyla birlikte kölelik etmektedir. 26 Oysa göksel Yeruşalim özgürdür, annemiz odur. 27 Nitekim şöyle yazılmıştır: "Sevin, çocuk doğurmayan ey kısrın kadın! Doğum ağrısı nedir bilmeyen sen, Yükselt sesini, haykır! Çünkü terk edilmiş kadının, Kocası olandan daha çok çocuğu var." 28 Kardeşler, İshak gibi sizler de vaat çocuklarınızı. 29 Olağan yoldan doğan, Kutsal Ruh'a göre doğana o zaman nasıl zulmettiyse, şimdi de öyle oluyor. 30 Ama Kutsal Yazı ne diyor? "Köle kadına oğlunu kov. Çünkü köle kadının oğlu Özgür kadının oğluyla birlikte Asla mirasa ortak olmayacağı." 31 İşte böyle, kardeşler, bizler köle kadının değil, özgür kadının çocuklarıyız.

5 Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı. Bunun için dayanın. Bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin. 2 Bakın, ben Pavlus size diyorum ki, sünnet olursanız Mesih'in size hiç yararı olmaz. 3 Sünnet edilen her adamı bir daha uyarıyorum: Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmek zorundadır. 4 Yasa aracılığıyla aklanmaya çalışan sizler Mesih'ten ayrıldınız, Tanrı'nın lütfundan uzak düştünüz. 5 Ama biz aklanmanın verdiği umudun gerçekleşmesini Ruh'a dayanarak, imanla bekliyoruz. 6 Mesih İsa'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin yararı vardır; yararlı olan, sevgiyle etkisini gösteren imandır. 7 İyi koşuyordunuz. Sizi gerçeğe uymaktan kim alıkoydur? 8 Buna kanmanız sizi çağırmanın isteği değildir. 9 "Azıcık maya bütün hamuru kabartır." 10 Başka türlü düşünmeyeceğinize ilişkin Rab'de size güvenim var. Ama aklınızı karıştıran kim olursa olsun, cezasını çekecektir. 11 Bana gelince, kardeşler, eğer hâlâ sünneti savunuyor olsaydım, bugüne dek baskı görür müydüm? Öyle olsayıdı, çarmıh engeli ortadan kalkardı. 12 Aklınızı çelenler keşke kendilerini hadim etseler! 13 Kardeşler, siz özgür olmaya çağrıldınız. Ancak özgürlük benlik için fırsat olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin. 14 Bütün Kutsal Yasa tek bir sözde özetlenmiştir: "Komşunu kendin gibi seveceksin." 15 Ama birbirinizi ısırp yiyorsanız, dikkat edin, birbirinizi yok etmemeyiniz! 16 Şunu demek istiyorum: Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşayın. O zaman benliğin tutkularını asla yerine getirmezsiniz. 17 Çünkü benlik Ruh'a, Ruh da benliğe aykırı olanı arzular. Bunlar birbirine karıştırır; sonuç olarak, istedığınızı yapamayorsunuz. 18 Ruh'un

yönetimindeyseñiz, Yasa'ya bañimli deñilsiniz. **19** Benliğin işleri bellidir. Bunlar fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik, büyüçülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgin eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davranışları Tanrı Egemenliği'ni miras alamayacaklar. **22** Ruh'un ürünüseye sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur. **24** Mesih İsa'ya ait olanlar, benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha germişlerdir. **25** Ruh sayesinde yaşıyorsak, Ruh'un izinde yürüyelim. **26** Boş yere övünen, birbirine meydan okuyan, birbirini kıskanan kişiler olmayalım.

6 Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle birini yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kollayın. **2** Birbirinizin ağır yükünü taşıyın, böylece Mesih'in Yasası'ni yerine getirirsınız. **3** Kişi bir hiçken kendini bir şey sanyorsa, kendini aldatmış olur. **4** Herkes kendi yaptıklarını denetlesin. O zaman başkasının yaptıklarıyla değil, yalnız kendi yaptıklarıyla övünebilir. **5** Herkes kendine düşen yükü taşımı. **6** Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle bütün nimetleri paylaşın. **7** Aldanmayın, Tanrı alaya alınmaz. İnsan ne ekerse onu biçer. **8** Kendi benliğine eken, benlikten ölüm biçimectir. Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz yaşam biçimectir. (aiōnios g166) **9** İyilik yapmaktan usanmayalım. Gevşemezsek mevsiminde biçeriz. **10** Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik yapalım. **11** Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum! **12** Bedende gösterişe önem verenler, yalnız Mesih'in çarmıhi uğruna zulüm görememek için sizi sünnet olmaya zorluyorlar. **13** Oysa sünnetlerin kendileri bile Kutsal Yasa'yı yerine getirmiyor, sizin bedenlerinizle övünebilmek için sünnet olmanızı istiyorlar. **14** Bana gelince, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle asla övünmem. O'nun çarmıhi aracıyla dünya benim için ölüdür, ben de dünya için. **15** Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur, önemli olan yeni yaratılmıştır. **16** Bu kurala uyan herkese ve Tanrı'nın İsraili'ne esenlik ve merhamet olsun. **17** Bundan böyle kimse bana sorun çıkarmasın. Çünkü ben İsa'nın yara izlerini bedenimde taşıyorum. **18** Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

Efesliler

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih Isa'nın elçisi atanen ben Pavlus'tan Efes'te bulunan kutsallara, Mesih Isa'ya ait olan sadıkla selam! **2** Babamız Tanrı'dan ve Rab Isa Mesih'ten sizlere lütfü ve esenlik olsun. **3** Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamaya göksel yerlerde kutsamış olan Rabbimiz Isa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler olsun. **4** O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. **5** Kendi isteği ve iyi amaci uyarınca Isa Mesih aracılığıyla kendisine öğrenciler olalım diye bizi önceden belirledi. **6** Öyle ki, sevgili Oğlu'nda bize bağışıldığı yüce lütfu övülsün. **7** Tam bir bilgelik ve anlayışla üzerimize yağırdırdığı lütfunun zenginliğini sayesinde Mesih'in kani aracılığıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağıtsızlaşmasına kavuştuk. **9** Tanrı sır olan isteğini, Mesih'te edindiği iyi amaç uyarınca bize açıkladı. **10** Zaman dolunca gerçeklestireceğimiz tasarıya göre, yerdeki ve gökteki her şeyi Mesih'te birileştiricek. **11** Her şeyi kendi isteği doğrultusunda düzenleyen Tanrı'nın amacı uyarınca önceden belirlenip Mesih'te seçildik. **12** Öyle ki, Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, O'nun yüceliğinin övülmesi için yaşayalım. **13** Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni duyup O'na iman ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruh'a O'nda mühürlendiniz. **14** Ruh, Tanrı'nın yüceliğinin övülmesi için Tanrı'ya ait olanların kurtuluşuna dek mirasımızın güvencesidir. **15** Bunun için, Rab Isa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdığınızı duyduğumdan beri ben de sizin için sürekli şükrediyorum, sizi dualarımda hep anıyorum. **17** Rabbimiz Isa Mesih'in Tanrı, yüce Baba, kendisini tanımanız için size bilgelik ve vahiy ruhunu versin diye dua ediyorum. **18** O'nun çağrısından doğan umudu, kutsallara verdiği mirasın yüce zenginliğini ve iman eden bizler için etkin olan kudretinin aşık büyüğünü anlamanız için, yüreklerinizin gözleri aydınlanınsın diye dua ediyorum. Bu kudret, Tanrı'nın, Mesih'i ölümden diriltirken ve göksel yerlerde sağında oturturken O'nda sergilediği üstün güçle aynı etkinliktedir. **21** Tanrı O'nun bütün yönetimlerin, hükümdarlıkların, güç ve egemenliklerin, yalnız bu çağda değil, gelecek çağda da anılacak bütün adaların çok üstüne çıktı. (aīon g165) **22** Her şeyi ayakları altına sererek O'na bağımlı kaldı. O'nun her şeyin üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi. **23** Kilise O'nun bedenidir, her yönden her şeyi dolduranın doluluğudur.

2 Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz. **2** Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümrانlığın egemenine, yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız. (aīon g165) **3** Bir zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk. Doğal olarak ötekiler gibi biz de gazap çocuklarınydı. **4** Ama merhamet bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, **5** suçlarınızdan ötürü ölü olduğumuz halde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuya kurtuldunuz. **6** Tanrı bizi Mesih Isa'da, Mesih'le birlikte diriltip göksel yerlerde oturttu. **7** Bunu, Mesih Isa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini gelecek çağlarda sergilemek için yaptı. (aīon g165)

8 İman yoluyla, lütfuyla kurtuldunuz. Bu sizin başınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. **9** Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödüllü değildir. **10** Çünkü biz Tanrı'nın yapımı, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih Isa'da yaratıldı. **11** Bunun için, öteki uluslardan doğan sizler bir zamanlar ne olduğunuzu anımsayın: Bedende elle yapılmış sünnete sahip olup "sünnetli" diye anılanların "sünnetsiz" dedikleri sizler, **12** o zaman Mesihsz, İsrail'de vatandaşlıktan yoksun, vaade dayanan antlaşmalara yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısızınızdır. **13** Ama bir zamanlar uzak olan sizler, şimdi Mesih Isa'da Mesih'in kanı sayesinde yakın kılındınız. **14** Çünkü Mesih'in kendisi barışımızdır. Kutsal Yasa'yı, buyrukları ve kurallarıyla birlikte etkisiz kılarak iki topluluğu birleştirdi, aradaki engel duvarını, yani düşmanlığı kendi bedeninde yıktı. Amacı bu iki topluluktan kendisinde yeni bir insan yaratarak esenliği sağlamak, düşmanlığı çarmıhta öldürmek ve çarmıhı aracılığıyla bir bedende iki topluluğu Tanrı'yla barıştırmaktı. **17** O gelip hem uzakta olan sizlere hem de yakındakilere esenliği müjdeledi. **18** O'nun aracılığıyla hepimiz tek Ruh'ta Baba'nın huzuruna çababiliriz. **19** Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurtaş ve Tanrı'nın ev halkınız. **20** Elçilerle peygamberlerden oluşan temel üzerine inşa edildiniz. Köse taşı Mesih Isa'nın kendisidir. **21** Bütün yapı Rab'be ait kutsal bir tapınak olmak üzere O'nda kenetlenip yükseliyor. **22** Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te inşa ediliyorsunuz.

3 Bu nedenledir ki, ben Pavlus siz uluslar uğruna Mesih Isa'nın tutuklusu oldum. **2** Tanrı'nın bana bağışladığı lütfü size ulaştırmakla görevlendirdiğimi duymuşsunuzdur. **3** Yukarıda kısaca dejindigim gibi Tanrı, sır olan tasarısını bana vahiy yoluyla bildirdi. **4** Bu mektubu okuduğunuzda Mesih sırrını nasıl kavrıldığımı anlayabilirsiniz. **5** Bu sır önceki kuşaklara açıkça bildirilmemişti. Şimdiye Mesih'in kutsal elçilerine ve peygamberlerine Ruh aracılığıyla açıklanmış bulunuyor. **6** Şöyledi ki, öteki uluslar da mirasa ortaktır, aynı bedenin üyeleriider ve Müjde aracılığıyla Mesih Isa'da vaade ortaktır. **7** Tanrı'nın etkin gücüyle bana verilen lütfu armağanı uyarınca bu Müjde'yi yaymakla görevlendirildim. **8** Bütün kutsalların en değerliydim. Yine de Mesih'in akıl ermez zenginliğini uluslara müjdeleme, **9** ve her şeyi yaratan Tanrı'da öncesizlikten beri gizli tutulan sırrın nasıl düzenlendiğini bütün insanlara açıklama ayrıcalığı bana verildi. (aīon g165) **10** Öyle ki, Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği, kilise aracılığıyla göksel yerlerdeki yönetimlere ve hükümdarlıklara şimdiki dönemde bildirilsin. **11** Bu, Tanrı'nın başlangıçtan beri tasarladığı ve Rabbimiz Mesih Isa'da yerine getirdiği amaca uygundu. (aīon g165) **12** Mesih'te ve Mesih'e olan imanımızla Tanrı'ya cesaret ve güvenle yaklaşabiliz. **13** Bu nedenle, uğrunuza çektiğim sıkıntılar karşısında yılmamanızı rica ediyorum. Bunlar size yüceli kazandırır. **14** Bunun için, yerde ve gökte her ailenin adını kendisinden aldığı Baba'nın önünde diz çökerim. **16** Baba'nın kendi yüceliğinin zenginliğini uyarınca Ruhu'yla sizi iç varlığınızda kudretle güçlendirmesini ve Mesih'in iman yoluyla yüreklerinizde yaşamamasını dilerim. Öyle ki, Tanrı'nın bütün doluluğuyla dolmanız için, sevgide köklenmiş ve temellenmiş olarak bütün kutsallarla birlikte Mesih'in sevgisinin

ne denli geniş ve uzun, yüksek ve derin olduğunu anlamaya, bilgiyi çok aşan bu sevgiyi kavramaya gücünüz yetsin. 20 Tanrı, bizde etkin olan kudretiyle, dileğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir. 21 Kilisede ve Mesih İsa'da bütün kuşaklar boyunca sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin. (aiōn g165)

4 Bu nedenle, Rab'bin uğruna tutuklu olan ben, aldiğinizın çağrıya yaraşır biçimde yaşamamızı rica ederim. 2 Her bakımdan alçakgönüllü, yumuşak huylu, sabırlı olun. Birbirinize sevgiyle, hoşgörüyle davranışın. 3 Ruh'un birligini esenlik bağıyla korumaya gayret edin. 4 Çağrınızdan doğan tek bir umuda çağrılarınız gibidir, beden bir, Ruh bir, Rab bir, iman bir, vafiz bir, her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyle olan herkesin Tanrısi ve Babası bırdır. 7 Ama lütfü her birimizle Mesih'in armağanı ölçüsünde bağışlandı. 8 Bunun için Kutsal Yazı şöyle der: "Yükseğe çıktı ve tutusları peşine taktı, İnsanlaraarmağanlar verdi." 9 Şimdi bu "çıktı" sözcüğü, Mesih önce aşağılara, yeryüzüne indi demek değil de nedir? 10 İnen de O'dur, her şeyi doldurmak üzere bütün göklerin çok üstüne çıkan da O'dur. 11 Kendisi kimini elçi, kimini peygamber, kimini müjdeci, kimini önder ve öğretmen atadı. 12 Öyle ki, kutsallar hizmet görevini yapmak ve Mesih'in bedenini geliştirmek üzere donatılsın. 13 Sonunda hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu'nutanımda birtül, yetkinlige, Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine erişeceğiz. 14 Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki becerileriyle, her öğretinin rüzgarıyla çalkalanıp öteye beriye sürüklenen çocukların olmayacağı. 15 Tersine, sevgiyle gerçeğe uyararak bedenin başı olan Mesih'e doğru her yönden büyüyeceğiz. 16 O'nun önderliğinde bütün beden, her eklemin yardımıyla kenetlenip kaynaşmış olarak her üyesinin düzenli işleyişle büyüp sevgide gelişiyor. 17 Bunun için şunu söyleyorum ve Rab adına sizi uyardı: Artık öteki uluslar gibi boş düşünelerle yaşamayın. 18 Onların zihinleri karardı. Bilgisizlikleri ve yüreklerinin duygusuzluğu yüzünden Tanrı'nın yaşamına yabancılarda. 19 Bütün duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pisliği yapmak üzere kendilerini sefahate verdiler. 20 Ama siz Mesih'i böyle öğrenmediniz. 21 Kuşkusuz İsa'nın sesini duyduınız, O'ndaki gerçeğe uygun olarak O'nun yolunda eğitildiniz. 22 Önceki yaşayışınızda ait olup aldatıcı tutuklarla yozlaşan eski yaradılışı sizinizden sıyrıp atmayı, düşündede ve ruhta yenilenmeyi, 24 gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı'ya benzer yaratılan yeni yaradılışı giymeyi öğrendiniz. 25 Bunun için yalanı sizinizden sıyrıp atarak her biriniz komşusuna gerçeği söyleşin. Çünkü hepimiz aynı bedenin üyeleriyiz. 26 Öfkelenin, ama günah işlemeyin. Öfkeminiz üzerinde güneş batmasın. 27 İblis'e de fırsat vermeyin. 28 Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin. Tersine, kendi elleriyle iyi olanı yaparak emek versin; böylece ihtiyacı olanla paylaşacak bir şeyi olsun. 29 Ağızınızdan hiç kötü söz çıkmaması. İştenler yaralarlaşın diye, ihtiyaca göre, başkalarının gelişmesine yarayacak olanı söyleyin. 30 Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nu kederlendirmeyin. Kurtuluş günü için o Ruh'a mühürlendirin. 31 Her kötü niyetle birlikte her türlü kin, öfke, kızgınlık, bağışma ve iftira sizden uzak olsun.

32 Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı siz Mesih'te bağışladığınız gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

5 Bunun için, sevgili çocukları olarak Tanrı'yı örnek alın. 2 Mesih bizi nasıl sevdiye ve bizim için kendisini güzel kokulu bir sunu ve kurban olarak nasıl Tanrı'ya sunduysa, siz de öylece sevgi yolunda yürüyün. 3 Aranızda fuhuş, ahlaksızlık ya da açgözlülük anılmazı bile. Kutsallara yaramaz bu. 4 Aranızda açık saçılık, budalaca konuşmalar, bayağı şakalar da olmasın. Bunlar size yakışmaz. Bunun yerine şükredin. 5 Şunu kesinlikle bilin ki, fuhuş yapanın, pisliği düşkün olanın ya da putperest demek olan açgözlü kişisinin, Mesih'in ve Tanrı'nın Egemenliği'nde mirası yoktur. 6 Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın. Bu şeyleden ötürü Tanrı'nın gazabası söz dinlemeyenlerin üzerine gelir. 7 Onun için böyleleriyle oturup kalkmayın. 8 Bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdî Rab'de işiksınız. İlk çocukları olarak yaşayın. 9 Çünkü ışığın meyesi her iyilikte, doğrulukta ve gerçekte görülür. 10 Rab'bi neyin hoşnut ettiğini ayırt edin. 11 Karanlığın meyesiz işlerine katılmayın. Tersine, onları açığa çıkarın. 12 Karanlıktakilerin gizlice yaptıklarından söz etmek bile ayıptır. 13 Işığın açığa vurduğu her şey görünür. 14 Çünkü görünen her şey ışıktr. Bunun için söyle deniyor: "Uyan, ey uyuyan! Ölümden diril! Mesih sana ışık saçacak." 15 Öyleseye nasıl yaşadığınızda çok dikkat edin. Bilgelikten yoksun olanlar gibi değil, bilgeler gibi yaşayın. 16 Fırsatı değerlendirin. Çünkü yaşadığımız günler kötüdür. 17 Bunun için akılsız olmayın, Rab'bin isteğiñin ne olduğunu anlayın. 18 Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi sefahate götürür. Bunun yerine Ruh'la dolun: 19 Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyin; yürektен Rab'be ezgiler, mezmurlar okuyun; 20 durmadan, her şey için Rabbimiz Isa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükredin; 21 Mesih'e duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize bağımlı olun. 22 Ey kadınlar, Rab'be bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun. 23 Çünkü Mesih bedenin kurtarıcı olarak kilişenin başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır. 24 Kilise Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar. 25 Ey kocalar, Mesih kiliseyi nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karlarınıza öyle sevin. 26 Mesih kiliseyi suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti. 27 Öyle ki, kiliseyi üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli biçimde kendine sunabilisin. Amacı kilişenin kutsal ve kusursuz olmasıdır. 28 Aynı biçimde kocalar da karlarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Karısını seven kendini sever. 29 Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmemiştir. Tersine, onu besler ve kayırr; tipki Mesih'in kiliseyi besleyip kayırdığı gibi. 30 Çünkü bizler O'nun bedeninin üyeleriyiz. 31 "Bunun için adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak." 32 Bu sırbüyüktür; ben bunu Mesih ve kiliseyle ilgili olarak söyleyorum. 33 Size gelince, her biriniz karınızı kendisi gibi sevsin. Kadın da kocasına saygı göstersin.

6 Ey çocuklar, Rab yolunda anne babanızın sözünü dinleyin. Çünkü doğrusu budur. 2 "İyilik bulmak, yeryüzünde uzun ömürlü olmak için annene babana saygı göstereceksin." Vaat içeren ilk buyruk budur. 4 Ey babalar, siz de çocuklarınizin

öfkesini uyandırmayın. Onları Rab'bin terbiye ve öğdüyle büyütün. **5** Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin sözünü Mesih'in sözünü dinler gibi saygı ve korkuya, saf yürekle dinleyin. **6** Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için yapmayın. Mesih'in kulları olarak Tanrı'nın isteğini candan yerine getirin. **7** İnsanlara değil, Rab'be hizmet eder gibi gönülden hizmet edin. **8** Çünkü ister köle ister özgür olsun, herkesin yaptığı her iyiliğin karşılığını Rab'den alacağını biliyorsunuz. **9** Ey efendiler, siz de kölelerinize aynı biçimde davranışın. Artık onları tehdit etmeyin. Onların da sizin de Efendiniz'in göklerde olduğunu ve insanlar arasında ayrılm yapmadığını biliyorsunuz. **10** Son olarak Rab'de, O'nun üstün gücüyle güçlenin. **11** İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın sağladığı bütün silahları kuşanın. **12** Çünkü savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümrانlıklara, bu karanlık dünyyanın güçlerine, kötüluğun göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır. (aiōn g165) **13** Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek, gerekli her şeyi yaptıktan sonra yerinizde durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın. **14** Böylece, belinizi gerçekle kuşatmış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış ve ayaklarını esenlik Müjdesi'ni yagma hazırlığını giymiş olarak yerinizde durun. **15** Bunların hepsine ek olarak, Şeytan'ın bütün ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını alın. **17** Kurtuluş mijferini ve Ruh'un kılıçını, yani Tanrı sözünü alın. **18** Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruh'un yönetiminde dua edin. Bu amaçla, bütün kutsallar için yalvarişa bulunarak tam bir adanmışılıkla uyanık durun. **19** Ağızımı her açtığında bana gerekli söz verilsin diye benim için de dua edin; öyle ki, Müjde'nin sırrını cesaretle bildirebileyim. **20** Uğruna zincirle vurulmuş durumda elçilik ettiğim Müjde'yi gerektiği gibi cesaretle duyurabilmem için dua edin. **21** Nasıl olduğumu, ne yaptığımı sizin de bilmeniz için sevgili kardeşimiz, Rab'bin güvenilir hizmetkarı Tihikos size her şeyi bildirecektir. **22** Kendisini bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için size gönderiyorum. **23** Baba Tanrı'dan ve Rab Isa Mesih'ten kardeşlere imanla birlikte esenlik ve sevgi diliyorum. **24** Tanrı'nın lütfu Rabbimiz Isa Mesih'i ölümsüz sevgiyle sevenlerin hepsiyle birlikte olsun.

Filipililer

1 Mesih İsa'nın kulları ben Pavlus ve Timoteos'tan Filipi'deki gözetmenler ve görevlilerle birlikte Mesih İsa'ya ait bütün kutsallara selam! **2** Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütf ve esenlik olsun. **3** Sizi hatırladıkça Tanrı'm'a şükrediyorum. **4** İlk günden şimdidiye dek Müjde'nin yayılmasındaki işbirliğinizden dolayı her duamda hepiniz için her zaman sevinçle dilekte bulunuyorum. **6** Sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı'nın bunu Mesih İsa'nın gününe dek tamamlayacağına güvenim var. **7** Hepiniz için böyle düşünmekte haklıyım. Her an yüreğimdesiniz. İster zincire vurulmuş, ister Müjde'yı savunup doğrulamakta olayım, hepiniz benimle birlikte Tanrı'nın lütfuna ortaksınız. **8** Hepiniz Mesih İsa'nın sevgisiyle nasıl özlediğime Tanrı tanıkтур. **9** Duam şu ki, sevginiz, bilgi ve her tür sezgiyle durmadan artsin. **10** Öyle ki, üstün değerleri ayırt edebilmesiniz ve böylece Tanrı'nın yüceltilip övülmesi için İsa Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle dolarak Mesih'in gününde saf ve kusursuz olasınız. **12** Kardeşler, şunu bilmenizi isterim: Başına gelenler daha çok Müjde'nin yayılmasına yaramıştır. **13** Sonuç olarak bütün saray muhafizleri dahil, herkes Mesih uğruna zincire vurulduğumu öğrendi. **14** Kardeşlerin çoğu da zincire vurulduğumdan ötürü Rab'be güvenerek Tanrı'nın sözünü korkusuzca söylemeyecektir daha da cesur davranışları olacaklardır. **15** Gerçi kimi Mesih'i kıskançlık ve rekabetle, kimiye iyi niyetle duyuruyor. **16** Sonuncular, Müjde'yı savunmaya atandığımı bilerek bunu sevgiyle yapıyorlar. **17** Ötekilerse Mesih'i temiz yürekle değil, bencil tutkularla duyuruyorlar. Böylece tutuklulığumda bana sıkıntı vereceklerini sanıyorlar. **18** Ama ne önemi var? İster art niyetle ister içtenlikle olsun, her durumda Mesih duyurulmuş oluyor. Buna seviniyorum, sevineceğim de. **19** Çünkü dualarınızla ve İsa Mesih'in Ruhu yardımıyla bunun bana kurtuluş getireceğini biliyorum. **20** Hiçbir şekilde utandırılmayacağımı, yaşamam da ölse de Mesih'in her zamanki gibi şimdi de bedenimde yüceltilmesi için tam bir cesaret gösterebileceğimi bekliyor ve umut ediyorum. **21** Çünkü benim için, yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır. **22** Hayatta kalırsam yararlı işler yapacağım. Ama hangisini seçeceğimi bilemiyorum. **23** İki seçenek arasında kaldım. Dünyadan ayrıılıp Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum; bu çok daha iyi. **24** Ama hayatı kalmam sizin için daha gereklidir. **25** Bundan emin olarak kalacağımı biliyorum. İmanda gelişip sevinmeniz için hepinizle birlikte olmaya devam edeceğim. **26** Öyle ki, tekrar yanınıza geldiğimde, Mesih İsa'da benimle daha çok övünebilisiniz. **27** Ancak yaşayışınız Mesih'in Müjdesine layık olsun. Öyle ki, gelip sizi görsem de gelmesem de sizinle ilgili haberleri, tek bir ruhta dimdik durduğunuzu, Müjde'de açıklanan inanç uğruna tek can halinde birlikte mücadele ettiğinizi, size karşı olanlardan hiçbir şekilde yılmadığınızı duyuyam. Böyle davranışınız onlara bir belirtidir – kendilerinin mahvolacağını, sizlerin ise kurtulacağını gösteren bir belirti. Bu da Tanrı'nın işidir. **29** Çünkü Mesih uğruna size yalnız Mesih'e iman etmek değil, daha önce bende gördüğünüz ve hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz zorlu çabanın aynısını göstererek Mesih uğruna acı çekmek ayrıcalığı da verildi.

2 Böylece Mesih'ten gelen bir cesareti, sevgiden doğan bir teselli ve Ruh'la bir paydaşlık varsa, yüreken bir sevgi ve sevecenlik varsa, aynı düşüncede, sevgide, ruhta ve amaçta birleşerek sevincimi tamamlayın. **3** Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övmeyle yapmayın. Her biriniz alçakgönlülükle öbürünü kendinden üstün sayın. **4** Yalnız kendi yararını değil, başkalarının yararını da gözetsin. **5** Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun. **6** Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşliği simsiki sarılacak bir hak saymadı. **7** Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı. **9** Bunun için de Tanrı O'nun pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı bağışladı. **10** Öyle ki, İsa'nın adı anıldığında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrı'nın yükseltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin. **12** Öyleyse sevgili kardeşlerim, her zaman söz dinlediğiniz gibi, yalnız ben aranızdayken değil, ama şimdi yokluğunmda, kurtuluşunu saygı ve korkuya sonuca götürmek için daha çok gayret edin. **13** Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır. **14** Her şeyi söylemeden ve çekimseden yapın ki, yaşam sözüne simsiki sarilarak aralarında evrendeki yıldızlar gibi parladığınız bu eğri ve sapık kuşağın ortasında kusursuz ve saf, Tanrı'nın lekesiz çocukları olasınız. Öyle ki, boşuna koşmadığımı, boşuna emek vermediğimi görek Mesih'in gününde övünecek bir nedenim olsun. **17** Kanim imanınızın sunusu ve hizmeti üzerine adak şarabı gibi dökülecek olsa da seviniyor, hepinizin sevincine katılıyorum. **18** Aynı şekilde siz de sevinin ve benim sevincime katılın. **19** Durumunuzu öğrenmek, böylece içimi rahatlatacak yakında Timoteos'u yanınızda gönderebileceğime ilişkin Rab İsa'da umudum var. **20** Timoteos gibi düşünen, durumunuzla içtenlikle ilgilenecek başka kimsem yok. **21** Herkes kendi işini düşünüyor, Mesih İsa'ninkini değil. **22** Ama Timoteos'un, değerini kanıtlamış biri olduğunu, babasının yanında hizmet eden çocuk gibi, Müjde'nin yayılması için benim yanında hizmet ettiğini biliyorsunuz. **23** Durumum belli olur olmaz onu size göndermemi umuyorum. **24** Ben de yakında geleceğim, bu konuda Rab'be güveniyorum. **25** Ama muhtaç animda bana yardım etmek üzere gönderdiğiniz elçiyi, omuz omuza mücadele verdiğim kardeşim ve emektaşım Epafroditus'u size geri yollamayı gerekli gördüm. **26** Çünkü hepiniz özlüyor, hasta olduğunu öğrendiğiniz için çok üzülüyordu. **27** Gerçekten de ölecek kadar hastaydı. Ama Tanrı ona acıdı; yalnız ona değil, acı üstüne acı duymayayı diye bana da acıdı. **28** İşte bu nedenle, onu tekrar görüp sevineniz diye kendisini daha büyük bir istekle yanınızda gönderiyorum. Böylelikle benim de kaygılarım hafifleyecek. **29** Onu Rab'de tam bir sevinçle kabul edin, onun gibi kişileri onurlandırın. **30** Çünkü sizin bana yapamadığınız yardımı yapmak için canınızı tehlikeye atarak Mesih'in işi uğruna neredeyse ölüyordu.

3 Sonuç olarak, kardeşlerim, Rab'de sevinin. Size aynı şeyleri yazmak bana usanç vermez; hem bu sizin için bir güvenedir. **2** Kötülükle yapan o adamlardan, o köpeklerden sakın; o sünnet bağnazlarından sakın! **3** Çünkü gerçek sünnetliler Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla tapınan, Mesih İsa'yla övünen,

insansal özelliklere güvenmeyen bizleriz. **4** Ben aslında bunlara da güvenebilirdim. Eğer başka biri bunlara güvenebileceğini sanıyorsa, ben daha çok güvenebilirim. **5** Sekiz günlükken sünnet oldum. İsrail soyundan, Benyamin oymağından, özbeöz İbrani'ym. Kutsal Yasa'ya bağlılık derseniz, Ferisi'ydim. **6** Gayret derseniz, kiliseye zulmeden biriydim. Yasa'ya dayanan doğruluk derseniz, kusursuzdum. **7** Ama benim için kazanç olan her şeyi Mesih uğruna zarar saydım. **8** Dahası var, uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim Isa Mesih'i tanımın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum. Öyle ki, Mesih'i kazanayıp ve Kutsal Yasa'ya dayanan kişisel doğruluğa değil, Mesih'e iman etmekle kazanılan, iman sonucu Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'te bulunayım. **10** Ölümünde O'nunla özeleşerek O'nu tanımak, dirilişinin gücünü ve acılarına ortak olmanın ne demek olduğunu bilmek ve böylece ne yapıp yapıp ölümden dirilişe erişmek istiyorum. **12** Bunlara şimdiden kavuşduğumu ya da yetkinliğe eriştiğimi söylemiyorum. Ama Mesih Isa'nın beni kazanmakla benim için öngördüğü ödülü kazanmak için koşuyorum. **13** Kardeşler, kendimi bunu kazanmış sayımıyorum. Ancak şunu yapıyorum: Geride kalan her şeyi unutup ileride olanlara uzanarak, Tanrı'nın Mesih Isa aracılığıyla yaptığı göksel çağrıda öngörülen ödülü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum. **15** Bunun için olgun olanlarınızın hepsi bu düşüncede olsun. Herhangi bir konuda farklı bir düşünceniz varsa, Tanrı bunu da size açıkça gösterecek. **16** Ancak, eriştiğimiz düzeye uygun bir yaşam sürelim. **17** Kardeşler, hepiniz beni örnek alın. Size verdığımız örnek uyarınca yaşayanlara dikkatle bakın. **18** Size defalarca söylediğim gibi, şimdi gözüşleri içinde tekrar söylüyorum: Birçok kişi Mesih'in çarmıhına düşman olarak yaşıyor. **19** Onların sonu yıkımdır; tanrıları mideleridir. Ayıplarıyla övünür, yalnız bu dünyayı düşünürler. **20** Oysa bizim vatanımız göklerdedir. Oradan Kurtarıcı'yı, Rab Isa Mesih'i bekliyoruz. **21** O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliğiyle zavallı bedenlerimizi değiştirdip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

4 Bu nedenle, ey sevgililer, sevincim, başımın tacı, içten özlediğim sevgili kardeşlerim, böylece Rab'de dimdik durun. **2** Evodiya'ya rica ediyorum, Sintihi'ye rica ediyorum, Rab yolunda aynı düşüncede olun. **3** Evet, gerçek yoldaşım, sana da yalvarırmı, bu kadınlara yardım et. Çünkü onlar benimle, Klement'le ve adları yaşam kitabında bulunan öbür emektaşlarımla birlikte Müjde'yi yaymak için mücadele ettiler. **4** Rab'de her zaman sevinin; yine söylüyorum, sevinin! **5** Uysallığınız bütün insanlara bilinsin. Rab'bin gelişî yakındır. **6** Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükranla bildirin. **7** O zaman Tanrı'nın her kavrayışı aşan esenliği Mesih Isa aracılığıla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır. **8** Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün. **9** Benden öğrendiğiniz, kabul ettiğiniz, iştittiniz, bende gördüğünüz ne varsa, onu yapın. O zaman esenlik veren Tanrı sizinle olacaktır. **10** Bana duyduğunuz ilgiyi sonunda tazelediğiniz için Rab'de çok sevindim. Aslında ilgi duyuyordunuz, ama bunu göstermeye

fırsatınız olmadı. **11** Bunu ihtiyacım olduğu için söylemiyorum. Çünkü ben her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrencim. **12** Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bolluk içinde yaşamayı da. ister tok ister aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde olayım, her durumda, her koşulda yaşamın sırrını öğrencim. **13** Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi yapabilirim. **14** Yine de sıkıntılarımı ortak olmakla iyi ettiniz. **15** Siz de bilirsiz, ey Filipililer, Müjde yayılmaya başladığında, Makedonya'dan ayrılmışdan sonra sizden başka hiçbir topluluk karşılıklı yardımlaşma konusunda benimle işbirliği yapmadı. **16** Ben Selanik'teyken de, ihtiyacım olduğunda birkaç kez bana yardımda bulundunuz. **17** Armağan peşinde değilim, ama ruhsal kazancın hesabınızda birikmesini istiyorum. **18** Benim her şeyim var, bolluk içindeyim. Epafroditus'un eliyle gönderdiğiniz armağanları alınca bir eksikim kalmadı. Bunlar güzel kokulu sunular, Tanrı'nın beğenisini kazanan, O'nu hoşnut eden kurbanlardır. **19** Tanrı' da her ihtiyacınızı kendi zenginliğiyle Mesih Isa'da görkemli bir biçimde karşılayacaktır. **20** Babamız Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin. (aiōn g165) **21** Mesih Isa'ya ait bütün kutsallara selam söyleyen. Yanındaki kardeşler size selam ederler. **22** Büttün kutsallar, özellikle Sezar'ın ev halkından olanlar size selam ederler. **23** Rab Isa Mesih'in lütfü ruhunuzla birlikte olsun.

Koloseliler

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanın ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan, Kolose'de bulunan, Mesih'e ait kutsal ve güvenilir kardeşlere selam! Babamız Tanrı'dan sizlere lütfü ve esenlik olsun. **3** Sizler için dua ederken Tanrı'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Babası'na her zaman şükrediyoruz. **4** Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdığınızı duyduk. **5** İmanınız ve sevginiz göklerde sizin için saklı bulunan umuttan kaynaklanıyor. Bu umudun haberini gerçekin bildirisinden, size daha önce ulaşan Müjde'den aldınız. Müjde, onu iştittiniz ve Tanrı'nın lütfunu gerkenen anladığınız günden beri aranızda olduğu gibi, bütün dünyada da meyve vermekte, yayılmaktadır. **7** Müjde'yi bizim admıza Mesih'in güvenilir hizmetkârı olan sevgili emektaşımız Epafras'tan öğrendiniz. **8** Ruh'tan kaynaklanan sevginizi de bize o bildirdi. **9** Bunu iştittiğiniz günden beri biz de sizler için dua etmekten, tam bir bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrı'nın isteğini bütünüyle bilmenizi sağلامasını dilemekten geri kalmadık. **10** Rab'be yaraşır biçimde yaşamamız, O'nu her yönden hoşnut etmeniz, her iyi işte meyve vererek Tanrı'yı tanımakta ilerlemeniz için dua ediyoruz. **11** Her şeye sevinçle katılan sabredebilmeniz için O'nun yüce gücüne dayanarak bütün kudretle güçlenmenizi diliyoruz. **12** Bizi kutsalların ıskıktaki mirasına ortak olmaya yeterli kılan Baba'ya şükretmeniz için dua ediyoruz. **13** O bizi karanlığın hükümlerinden kurtarıp sevgili Oğlu'nun egemenliğine aktardı. **14** Onda kurtuluşa, günahlarımızın bağışına sahibiz. **15** Görünmez Tanrı'nın görünümü, bütün yaratılışın ilk doğanı O'dur. **16** Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyecek her şey –tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümler– O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı. **17** Her şeyden önce var olan O'dur ve her şey varlığını O'nda sürdürmektedir. **18** Bedenin, yani kilisenin başı O'dur. Her şeye ilk yeri alısın diye başlangıç olan ve ölüler arasından ilk doğan O'dur. **19** Çünkü Tanrı bütün doluluğunun Onda bulunmasını uygun gördü. **20** Mesih'in çarmıhta akitılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisiyle barıştırmaya razı oldu. **21** Yaptığınız kötülükler yüzünden bir zamanlar düşüncelerinizde Tanrı'ya yabancı ve düşmandınız. **22** Şimdiye Mesih sizi Tanrı'nın önüne kutsal, lekesiz ve kusursuz olarak çıkarmak için öz bedeninin ölümü sayesinde sizi Tanrı'yla barıştırdı. **23** Yeter ki, duyduğunuz Müjde'nin verdiği umuttan kopmadan, imanda temellenip yerleşmiş olarak kalın. Ben Pavlus, göğün altındaki bütün yaratılışa duyurulan bu Müjde'nin hizmetkârı oldum. **24** Sizin için acı çektiğime şimdi seviniyorum. Mesih'in, kendi bedeni, yani kilise uğruna çektiği sıkıntılarından eksik kalanlarını kendi bedenimde tamamlıyorum. **25** Tanrı'nın sizin yararınıza bana verdiği görevle kilisenin hizmetkârı oldum. Görevim, Tanrı'nın sözünü, **26** yani geçmiş çağlardan ve kuşaklılardan gizlenmiş, ama şimdi O'nun kutsallarına açıklanmış olan sırrı eksiksiz duyurmaktır. (aiōn g165) **27** Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin olduğunu bildirmek istedim. Bu sırrın özü şudur: Mesih içinizdedir. Bu da size yüceliğine özü şudur: Mesih içinizdedir.

kavuşma umudu veriyor. **28** Her insanı Mesih'te yetkinleşmiş olarak Tanrı'ya sunmak için herkesi uyararak ve herkesi tam bir bilgelikle eğiterek Mesih'i tanıtmıştır. **29** O'nun kudretle bende etkin olan gücüne dayanarak uğraşıp emek vermemin amacı da budur.

2 Gerek sizler, gerek Laodikya'dakiler, gerekse sizler gibi yüzümü hiç görmemiş olanlar için ne denli büyük bir uğraş verdiğimizi bilmenizi isterim. **2** Yüreklerinin cesaret bulmasını, sevgide birleşmelerini dilerim. Öyle ki, anlaysın verdiği tam güvenliğin bütün zenginliğine kavuşsunlar ve Tanrı'hın sırrını, yani bilginin ve bilgeligin bütün hazinelerinin saklı olduğu Mesih'i tanışınlar. **4** Kimse sizi kulağı okşayan sözlerle aldatmasın diye söylüyorum bunu. **5** Çünkü her ne kadar bedence aranızda değilsem de, ruhça sizinle birlikteyim. Düzenliliğinizi, Mesih'e imanınızın sağlamlığını görüp seviniyorum. **6** Bu nedenle Rab Mesih İsa'yı nasıl kabul ettinizse, O'nda oylece yaşayın. **7** Şükranla dolup taşarak Onda köklenin ve gelişin, size öğretildiği gibi imanda güçlenin. **8** Dikkatli olun! Mesih'e değil de, insanların geleneğine, dünyanın temel ilkelerine dayanan felsefeye, boş ve aldatıcı sözlerle kimse sizi tatsak etmesin. **9** Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor. **10** Siz de her yönetim ve hükümlerinin başı olan Mesih'te doluluğa kavuşunuz. **11** Ayrıca Mesih'in gerçeklestirdiği sünnet sayesinde bedenin benliğinden soyunarak elle yapılmayan sünnetle Onda sünnet edildiniz. **12** Vaftizde O'nunla birlikte gömülüdünüz, O'nu ölümden dıriltan Tanrı'nın gücüne iman ederek O'nunla birlikte dırıldınız. **13** Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarınızı O bağıladı. **14** Kurallarıyla bize karşı ve alehimizde olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı. **15** Yönetimlerin ve hükümlerinin elindeki silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi. **16** Bu nedenle kimse yiyecek içecek, bayram, Yeni Ay ya da Şabat Günü konusunda sizi yargılamasın. **17** Bunlar gelecek şeylerin gölgeleridir, aslı ise Mesih'tedir. **18** Sözde alçakgönlülükte ve meleklerle tapınmakta direnen, gördüğü düşlerin üzerinde durarak benliğin düşünceleriyle boş yere böbürlenen, Başa tutunmayan hiç kimse sizi ödüllünüzden yoksun bırakmasın. Bütün beden eklemeler ve bağlar yardımıyla bu Baş'tan beslenip bütilenmekte, Tanrı'nın sağladığı büyümeye gelişmektedir. **20** Mesih'le birlikte ölüp dünyanın temel ilkelerinden kurtulduğunuza göre, niçin dünyada yaşayanlar gibi, "Şunu elleme", "Bunu tatma", "Şuna dokunma" gibi kurallara uyuyorsunuz? **22** Bu kuralların hepsi, kullanıldığıca yok olacak nesnelerle ilgilidir; insanların buyruklarına, öğretülerine dayanır. **23** Kuşkusuz bu kuralların uyduruk dindarlık, sözde alçakgönlülük, bedene eziyet açısından bilgece bir görünüşü vardır; ama benliğin tutkularını denetlemekte hiçbir yararları yoktur.

3 Mesih'le birlikte dırıldığınıze göre, gökteki değerlerin ardından gidin. Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturuyor. **2** Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün. **3** Çünkü siz öldünüz, yaşamınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır. **4** Yaşamınız olan Mesih göründüğü zaman, siz de O'nunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz. **5** Bu nedenle bedenin dünyasal eğilimlerini –

fuhuş, pisliği, şehveti, kötü arzuları ve putperestlikle eş olan açgözlülüğü– öldürün. 6 Bunlar yüzünden Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor. 7 Geçmişte bunlarla iç içe yaşadığınız zaman siz de bu yollarda yürüdünüz. 8 Ama şimdi öfke, kızgınlık, kötü niyet dahil, hepsini üzerinden sıyırp atın. Ağızınızdan hiçbir iftira ya da edepsiz söz çekmasın. 9 Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski yaradılışı kötü alışkanlıklarıyla birlikte üzerrinden çıkarıp attınız; 10 eksiksiz bilgiye erişmek için Yaratıcısı'na benzer olmak üzere yenilenen yeni yaradılışı giyindiniz. 11 Bu yenilikte Grek ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, barbar, İskit, köle ve özgür ayrımı yoktur. Mesih her şeydir ve her şeyedir. 12 Öyleyse, Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekten sevecenliği, iyiliği, alçakgönüllülüğü, sabrı, yumuşaklığını giyinin. 13 Birbirinize hoşgörülü davranışın. Birinizin ötekinden bir şikayetisi varsa, Rab'bin sizi bağıışladığı gibi, siz de birbirinizi bağıışlayın. 14 Bunların hepsinin üzerine yetkin birliğin bağı olan sevgiyi giyinin. 15 Mesih'in esenliği yüreklerinizde hakem olsun. Tek bir bedenin üyeleri olarak bu esenliğe çağrıldınız. Şükredici olun! 16 Mesih'in sözü bütün zenginliğiyle içinde yaşısan. Tam bir bilgelikle birbirinize öğretin, öğüt verin, mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyerek yüreklerinizde şükranla Tanrı'ya nağmeler yükseltin. 17 Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab Isa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın. 18 Ey kadınlar, Rab'be ait olanlara yaraşır biçimde kocalarınıza bağımlı olun. 19 Ey kocalar, karılarını sevin. Onlara sert davranışmayın. 20 Ey çocuklar, her konuda anne babalarınızın sözünü dinleyin. Çünkü bu Rab'bi hoşnut eder. 21 Ey babalar, çocuklarınızı incitmeyin, yoksa cesaretle kırılır. 22 Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin her sözünü dinleyin. Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünen hizmetle değil, saf yürekle, Rab korkusuyla yapın. 23 Rab'den miras ödülünü alacağınızı bilerek, her ne yaparsanız, insanlar için değil, Rab için yapar gibi candan yapın. Rab Mesih'e kulluk ediyorsunuz. 25 Haksızlık eden ettiği haksızlığın karşılığını alacak, hiçbir ayrılmayacaktır.

4 Ey efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek kölelerinize adalet ve eşitlikle davranışın. 2 Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın, şükredin. 3 Aynı zamanda bizim için de dua edin ki Tanrı, sözünü yaymamız ve uğruna hapsedildiğim Mesih sırrını açıklamamız için bize bir kapı açın. 4 Bu sırrı gerektiği gibi açıklıkla bildirebilmem için dua edin. 5 Sizden olmayanlara karşı bilgece davranışın. Fırsatı değerlendirin. 6 Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütfüfla dolu olsun. Böylece herkese nasıl karşılık vermek gerektiğini bileceksiniz. 7 Rab yolda emektaşım ve güvenilir bir hizmetkar olan sevgili kardeşimiz Tihikos, benimle ilgili her şeyi size bildirecektir. 8 İşte bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için kendisini size gönderiyorum. 9 Onunla birlikte, sizden biri olan, güvenilir ve sevgili kardeş Onisimos'u da gönderiyorum. Burada olup biten her şeyi size bildirecekler. 10 Hapishane arkadaşım Aristarthus ve Barnaba'nın yeğeni Markos size selam ederler. Markos'la ilgili buyrukler aldınız; yanınıza gelirse kendisini kabul edin. 11 Yustus diye tanınan Yesu da size selam eder. Tanrı'nın Egemenliği için çalışan emektaşım

Yahudiler yalnız bunlardır. Bunlar bana teselli oldular. 12 Sizden biri ve Mesih Isa'nın kulu olan Epafras size selam eder. Tanrı'nın her isteğinden emin, yetkin kişiler olarak ayakta kalasınız diye sizin için her zaman duayla mücadele ediyor. 13 Gerek sizin gerekse Laodikya ve Hierapolis'tekiler için çok emek verdiğine tanıklık ederim. 14 Sevgili hekim Luka'yla Dimas da size selam ederler. 15 Laodikya'daki kardeşlere, Nimfa'ya ve evindeki topluluğa selam edin. 16 Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya kilisesine de okutun. Siz de Laodikya'dan gelecek mektubu okuyun. 17 Arhippus'a, "Rab yolunda üstlendiğin görevi tamamlamaya dikkat et!" deyin. 18 Ben Pavlus bu selamı elimle yazıyorum. Zincire vurulduğumu unutmayın. Tanrı'nın lütfü sizinle birlikte olsun.

1.Selanikliler

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Baba Tanrı'ya ve Rab Isa Mesih'e ait olan Selanik kilisesine selam! Sizlere lütf ve esenlik olsun. **2** Dualarımızda sizleri anıyoruz, her zaman hepiniz için Tanrı'ya şükrediyoruz. İmanın ürünü olan etkinliğınızı, sevgiye dayanan emeğİNizi ve Rabbimiz Isa Mesih'e bağladığınız umuttan kaynaklanan dayanıklılığınızı Babamız Tanrı'nın önünde durmadan anıyoruz. **4** Tanrı'nın sevdığı kardeşlerim, sizleri O'nun seçtiğini biliyoruz. **5** Çünkü yayduğumuz Müjde size yalnız söyle değil, kudretle, Kutsal Ruh'la ve büyük güvenle ulaştı. Nitekim aranızdayken sizin yararına nasıl yaşadığımızı bilirsiniz. **6** Siz de büyük sıkıntılarla karşın, Kutsal Ruh'un verdiği sevinçle Tanrı sözünü kabul ederek bizi ve Rab'bi örnek aldınız. **7** Böylece Makedonya ve Ahaya'daki bütün imanlılara örnek oldunuz. **8** Rab'bin sözü sizden yıldı. Tanrı'ya imanınızın haberi yalnız Makedonya ve Ahaya'ya değil, her yere ulaştı. Artık bizim bir şey söylememize gerek kalmadı. **9** Çünkü herkes bizi ne kadar iyi karşıladılarını anlatıp duruyor. Yaşayan gerçek Tanrı'ya kulluk etmek, O'nun ölümünden diriltiği ve bizleri gelecek gazaptan kurtaran Oğlu Isa'nın göklerden gelişini beklemek üzere putlardan Tanrı'ya nasıl döndüğünüzü anlatıyorlar.

2 Kardeşler, size yaptığımız ziyaretin boş gitmediğini siz de biliyorsunuz. **2** Bildiğiniz gibi, daha önce Filipi'de eziyet görmüş, aşağılanmıştır. Ama şiddetli karşı koymalarla rağmen, tanrısal Müjde'yi size duyurmak için Tanrı'mız'dan cesaret aldık. **3** Çağımız yalana ya da kırı bir amaca dayanmıyor; bunun hileli bir yönü de yoktur. **4** Tersine, Tanrı tarafından Müjde'yi emanet almaya layık görüldüğümüz için, insanları değil, yüreklerimizi sınayan Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde konuşuyoruz. **5** Bildiğiniz gibi, hiçbir zaman pohpholayıcı sözlerle ya da açgözlülüği örtten bir maskeyle gelmedi. Tanrı buna tanıktır. **6** İnsanlardan –ne sizden ne başkalarından– gelecek övgünün peşinde de değildik. **7** Mesih'in elçileri olarak size ağırlığımızı hissettirebilirdik. Ama çocuklarını bağına basan bir anne gibi size şefkatle davrandık. **8** Sizlere öylesine gönüllü bağlanılmıştık ki, sizinle yalnız Tanrı'nın Müjdesi'ni değil, kendi canlarımızla da paylaşmaya razıydık. Çünkü sizi o denli çok sevdik! **9** Evet, kardeşler, nasıl uğraşıp didindiğimizi anımsarsınız. Hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz çalıştık, Tanrı'nın Müjdesi'ni size duyurduk. **10** İman eden sizlere karşı davranışımızın ne denli kutsal, adil, kusursuz olduğunu siz tanıksınız; Tanrı da buna tanıktır. **11** Bildiğiniz gibi, bir baba çocuklarına nasıl davranışır, her birinize öyle davranışık. **12** Sizi yüreklandırdık, teselli ettik; sizleri egemenliğine ve yüceligine çağırın Tanrı'ya yaraşır biçimde yaşamaya özendirdik. **13** Tanrı'ya sürekli şükrememiz için bir neden daha var: Tanrı sözünü bizden duyup kabul ettiğiniz zaman bunu insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Tanrı sözü olarak benimsediniz. Siz imanlılarda etkin olan da bu sözdür. **14** Çünkü kardeşler, siz Tanrı'nın Yahudiye'de bulunan ve Mesih Isa'ya bağlı olan kiliselerini örnek aldınız. Onların Yahudiler'den çektiği sıkıntıların aynısını siz de kendi yurtaşlarınızdan çektiniz. **15** Rab Isa'yı ve peygamberleri öldüren, bize de zulmeden Yahudilerdir. Öteki uluslararası olanlarla konuşmamızı ve böylece

onların kurtulmasını engellemekle Tanrı'nın hoşnutsuzluğuna yol açıyor ve bütün insanlara karşı geliyorlar. Böylece durmadan günahlarına günah katıyoılar. Sonunda Tanrı'nın gazabına uğradılar. **17** Kardeşler, kısa bir süre için düşüncede olmasa da bedende sizden Irak düştük. Ama büyük bir özlemle yüzünüzü yeniden görmek için çok çaba gösterdik. **18** Evet, yanınıza gelmek istiyorduk. Hele ben Pavlus, bunu birkaç kez istedim. Ama Şeytan bize engel oldu. **19** Umutumuz, sevincimiz kimdir? Rabbimiz Isa geldiğinde O'nun önünde övüneceğimiz zafer tacı nedir? Siz değil misiniz? **20** Evet, övüncümüz ve sevincimiz sizsiniz.

3 İşte bu özleme daha fazla dayanacak halimiz kalmayınca Atina'da yalnız bırakılmaya razı olduk ve Mesih'in Müjdesi'ni yayan Tanrı emekası kardeşim Timoteos'u yanımıza gönderdik. Bu sıkıntılarından ötürü kimse sarsılmamasın diye sizi imanda güçlendirip yüreklenirmesini istedik. Sıkıntılarından geçmek için belirlediğimizi siz de biliyorsunuz. **4** Çünkü sıkıntı çekerkenimizi size önceden, daha yanınızdayken söylemiştim. Bildiğiniz gibi, öyle oldu. **5** Bu nedenle ben de daha fazla dayanamadım; acaba Ayartıcı bir yolunu bulup sizi ayarttı mı, emeğimiz boş mı gitti diye iman durumunu öğrenmek için Timoteos'u gönderdim. **6** Ama yanınızdan henüz dönen Timoteos, imanınız, sevginiz ile işin bize güzel haberler getirdi. Bizi her zaman iyi anılarla hatırladığımızı, sizi görmeyi özlediğimiz kadar sizin de bizi özlediğinizi söyledi. **7** Bu nedenle kardeşler, bütün çile ve sıkıntılarınız arasında, imanınızdan ötürü sizinle teselli bulduk. **8** Çünkü siz Rab'be bağlı kalırsanız, biz asıl o zaman yaşarız. **9** Tanrı'mız'ın önünde sizden ötürü büyük sevinç duymaktayız. Buna karşılık Tanrı'ma sizin için yeterince nasıl şükredebiliriz? **10** Sizinle yüz yüze görüşmek, iman konusundaki eksiklerinizi tamamlamak için gece gündüz var gücümüzle dua ediyoruz. **11** Babamız Tanrı'nın kendisi ve Rabbimiz Isa size kavuşmanız için yolumuzu açın! **12** Rab birbirinize ve bütün insanlara beslediğiniz sevgiyi, bizim size beslediğimiz sevgi ölçüsünde çoğaltıp artırsın! **13** Öyle ki, Rabbimiz Isa bütün kutsallarıyla geldiğinde, Babamız Tanrı'nın önünde kutsallıkta kusursuz olmanız için yüreklerinizi pekiştirsün.

4 Kardeşler, nasıl yaşamanız, Tanrı'yi nasıl hoşnut etmeniz gerektiğini bizden öğrendiniz. Nitekim öyle yaşıyorsunuz. Son olarak bu konuda daha da ilerlemeniz için Rab Isa adına size rica ediyor, yalvarıyor. **2** Rab Isa'nın yetkisiyle size hangi buyrukları ilettiğimizi biliyorsunuz. **3** Tanrı'nın isteği şudur: Kutsal olmanız, fuhuştan kaçınmanız, **4** her birinizin, Tanrı'yi tanımayan uluslar gibi şehvet tutkusuya değil, kutsallık ve saygılılıkla kendine bir eş alması **6** ve bu konuda haksızlık edip kardeşini aldatmamasıdır. Daha önce de size söylediğimiz, sizi uyardığımız gibi, Rab bütün bu suçlardan ötürü insanları cezalandıracaktır. **7** Çünkü Tanrı bizi ahlaksızlığa değil, kutsallık bir yaşam sürmeye çağırdı. **8** Dolayısıyla bu çağrıyu reddeden kişi insanı değil, size Kutsal Ruhu'nu veren Tanrı'yi reddetmiş olur. **9** Kardeşlik sevgisi konusunda kimseňin size bir şey yazmasına gerek yoktur. Çünkü Tanrı size birbirinizi sevmeyi öğretti. **10** Gerçekte bütün Makedonya'daki kardeşlerin hepsini seviyorsunuz. Kardeşler, size rica ediyoruz, bu konuda daha da

ilerleyin. **11** Size buyurduğumuz gibi, sakin bir yaşam sürdürmeyi, kendi işinize bakmayı, ellerinizle çalışmayı amaç edinin. **12** Öyle ki, kimseye muhtaç olmadan öbür insanların önünde saygın bir yaşam süresiniz. **13** Kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için, gözlerini yaşama kapamış olanlar konusunda bilgisiz kalmanız istemiyoruz. **14** Isa'nın ölü dirildiğine inanıyoruz. Aynı şekilde Tanrı, Isa'ya bağlı olarak gözlerini yaşama kapamış olanları da O'nunla birlikte geri getirecektir. **15** Rab'bin sözüne dayanarak size diyoruz ki, biz yaşamakta olanlar, Rab'bin gelişinde hayatı olanlar, gözlerini yaşama kapayanların önüne asla geçmeyeceğiz. **16** Rab'bin kendisi, bir emir çağrısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrı'nın borazanıyla gökten inecektir. Önce Mesih'e ait ölüler dirilecek. **17** Sonra biz yaşamakta olanlar, hayatı olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılaşmak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rab'le birlikte olacağız. **18** İşte birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

5 Kardeşler, bu olayların zamanı ve tarihi konusunda size yazmaya gerek yoktur. **2** Çünkü siz de çok iyi biliyoruz ki, Rab'bin günü gece hırsız nasıl gelirse öyle gelecektir. **3** İnsanlar, "Her şey esenlik ve güvenlik içinde" dedikleri bir anda, gebe kadının birden sancılanması gibi, ansızın yıkımı uğrayacak ve asla kaçamayacaklar. **4** Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün siz hırsız gibi yakalasın. **5** Hepiniz ışık çocukları, gündüz çocuklarınız. Geceye ya da karanlığa ait değiliz. **6** Öyleyse başkaları gibi uyumyalım, ayık ve uyanık olalım. **7** Çünkü uyuyanlar gece uyur, sarhoş olanlar da gece sarhoş olurlar. **8** Gündüze ait olan bizlerse, iman ve sevgi zırhını kuşanıp başımıza miğfer olarak kurtuluş umudunu giyerek ayık duralım. **9** Çünkü Tanrı bizi gazaba uğrayalım diye değil, Rabbimiz Isa Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşalım diye belirledi. **10** Mesih bizler için öldü; öyle ki, ister uyanık ister uykuda olalım, O'nunla birlikte yaşayalım. **11** Bunun için şimdi yaptığınız gibi, birbirinizi yüreklendirip ruhça geliştirin. **12** Kardeşler, aranızda çalışanların, Rab yolunda size önderlik edip öğüt verenlerin değerini bilmenizi rica ederiz. **13** Yaptıkları işten ötürü onlara fazlasıyla saygı, sevgi gösterin. Birbirinize barış içinde yaşayın. **14** Size yalvarırız, kardeşler, boş gezenleri uyarın, yüreksizleri cesaretlendirin, güçsüzlere destek olun, herkese karşı sabırlı olun. **15** Sakın kimse kötülüğe kötüülükle karşılık vermesin. Birbirinize ve bütün insanlar için her zaman iyiliği amaç edinin. **16** Her zaman sevinin. **17** Sürekli dua edin. **18** Her durumda şükredin. Çünkü Tanrı'nın Mesih Isa'da sizin için istediği budur. **19** Ruh'u söndürmeyin. **20** Peygamberlik sözlerini küfürmeyin. **21** Her şeyi sınayın, iyi olana simsiki tutunun. **22** Her çeşit kötüülükten kaçının. **23** Esenlik kaynağı olan Tanrı'nın kendisi sizи tümüyle kutsal kılın. Ruhunuz, canınız ve bedeniniz Rabbimiz Isa Mesih'in gelişinde eksiksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun. **24** Sizi çağırın Tanrı güvenilirdir; bunu yapacaktır. **25** Kardeşler, bizim için dua edin. **26** Bütün kardeşleri kutsal öpüşle selamlayın. **27** Rab adına size buyuruyorum, bu mektup bütün kardeşlere okunsun. **28** Rabbimiz Isa Mesih'in lütfu sizinle birlikte olsun.

2.Selanikliler

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Babamız Tanrı'ya ve Rab Isa Mesih'e ait Selanik kilisesine selam! **2** Baba Tanrı'dan ve Rab Isa Mesih'ten sizlere lütf ve esenlik olsun. **3** Kardeşler, sizin için her zaman Tanrı'ya şükran borçluyuz. Böyle yapmamız da yerindedir. Çünkü imanınız büyükçe büyüyor, her birinizin öbürüne olan sevgisi artıyor. **4** Bu nedenle bizler, katlandığınız bütün zulüm ve sıkıntılar karşısındaki sabır ve imanınızdan ötürü Tanrı'nın kiliseleri arasında sizinle övünüyoruz. **5** Bütün bunlar Tanrı'nın adil yargısının belirtisidir. Sonuç olarak, uğrunda acı çektiğiniz Tanrı Egemenliği'ne layık sayılıcaksınız. **6** Tanrı adil olanı yapacak: Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık verecek, **7** sıkıntı çeken sizlerise bizimle birlikte rahata kavuşturacaktır. Bütün bunlar Rab Isa alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten gelip göründüğü zaman olacak. **8** Rabbimiz Isa, Tanrı'yi tanımayanları ve kendisile ilgili Müjde'ye uymayanları cezalandıracak. **9** Böyleleri Rab'bin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. (aiōnios g166) **10** Bütün bunlar Rab'bin kendi kutsalları arasında yükseltilmek ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Sizler ise iman edenlerdensiniz. Çünkü size ettiğimiz tanıklığa inandınız. **11** İşte bu nedenle Tanımız sizin çağrısına layık görsün, iyiliğe yönelik her dileğinizi, imana dayanan her uğraşınızı kendi gücüyle sonuçlandırsın diye sizin için her zaman dua ediyoruz. **12** Öyle ki, Tanımız'ın ve Rab Isa Mesih'in lütfıyla Rabbimiz Isa'nın adı sizde yüceltsilsin, siz de O'nda yüceltesiniz.

2 Rabbimiz Isa Mesih'in gelisine ve O'nunla birlikte olmak üzere toplanmamıza gelince: Kardeşler, size rica ediyoruz, Rab'bin gününün geldiğini ileri süren herhangi bir esin, bir söz ya da bizden gelmiş gibi gösterilen bir mektup hemen akımıza karıştırmasın, sizi telaşlandırmasın. **3** Hiç kimse hiçbir şekilde sizi aldatmasın. Çünkü imandan dönüş başlamadıkça, mahvolacak olan o yasa tanımaz adam ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecektir. **4** Bu adam, tanrı diye anılan ya da yapılan her şeye karşı gerek kendini hepsinden yüce gösterecek, hatta kendisini Tanrı ilan ederek Tanrı'nın Tapınağı'nda oturacaktır. **5** Daha yanınızdayken bunları size söylediğimi hatırlamıyor musunuz? **6** Zamanı gelince ortaya çıkarılacak olan bu adamı şimdilik neyin engellediğini biliyorsunuz. **7** Evet, yasa tanımazlığın gizli gücü şu anda bile etkindir; ama bu gücü şimdilik engelleyen ortadan kaldırılıncaya dek görevini sürdürrecek. **8** Sonra yasa tanımaz adam ortaya çıkacak. Rab Isa onu ağızının soluğuyla öldürerek, gelişinin görkemiyle yok edecek. **9** Yasa tanımaz adam, her türlü mucizede, yanlıltıcı belirtilerle harikalarda ve mahvolanları aldatan her türlü kötülüğe sergilenen Şeytan'ın etkinliğiyle gelecek. Mahvolanlar, gerçeği sevmeye ve böylece kurtulmaya yanaşmadıklarından mahvoluyorlar. **11** İşte bu nedenle Tanrı yalana kanmları için onların üzerine yanlıltıcı bir güç gönderiyor. **12** Öyle ki, gerçeğe inanmayan ve kötülükten hoşlananların hepsi yargılansın. **13** Ama biz, ey Rab'bin sevdığı kardeşler, sizler için her zaman Tanrı'ya şükran borçluyuz. Çünkü Tanrı, Ruh aracılığıyla kutsal kılınıp gerçeğe inanarak kurtulmanız için

sizi ta başlangıçtan seçti. **14** Rabbimiz Isa Mesih'in yücelgene kavuşmanız için, bildirdiğimiz Müjde'yle sizin bu kurtuluşa çağırıldı. **15** Öyleye dayanın, kardeşlerim! İster söyle ister mektupla, size ilettilğimiz öğretileme sımsıkı tutunun. **16** Rabbimiz Isa Mesih'in kendisi ve bizi sevüp lütfıyla bize sonsuz cesaret ve sağlam bir umut veren Babamız Tanrı sizin yüreklendirsin, her iyi eylem ve sözde pekiştirsün. (aiōnios g166)

3 Son olarak, kardeşler, Rab'bin sözü aranızda olduğu gibi hızla yayılıp yüceltsin diye bizim için dua edin. **2** Ahlaksız, kötü insanlardan kurtulmamız için de dua edin. Çünkü herkes iman etmiş değildir. **3** Ama Rab güvenilirdir. O sizin pekiştirecek, kötü olandan koruyacaktır. **4** Buyurdularımızı yaptığına ve yapacağına dair Rab'de size güveniyoruz. **5** Rab yüreklerinizi Tanrı'nın sevgisine, Mesih'in sabrına yöneltsin. **6** Kardeşler, bizden aldıkları öğretilere uymayıp boş gezen bütün kardeşlerden uzak durmanızı Rab Isa Mesih'in adıyla buyuruyoruz. **7** Bizleri nasıl örnek almanız gerektiğini kendiniz biliyorsunuz. Çünkü biz aranızdayken boş gezenler değiliz. **8** Kimsenin ekmeğini karşısız yemedik. Herhangi birinize yük olmamak için uğraşip didindik, gece gündüz çalıştık. **9** Yardımlarınızı hak etmediğimiz için değil, izleyebileceğiniz bir örnek bırakmak için böyle yaptık. **10** Hatta sizinle birlikteyken şu buyruğu vermişik: "Çalışmak istemeyen yemek de yemesin!" **11** Çünkü aranızda bazlarının boş gedidiğini duyuyoruz. Bunlar hiçbir iş yapmıyor, başkalarının işine karışıp duruyorlar. **12** Böylelerine Rab Isa Mesih adına yalvarıyor, şunu buyuruyoruz: Sakın bir şekilde çalışıp kendi kazançlarından yesinler. **13** Sizlerse kardeşler, iyilik yapmaktan usanmayın. **14** Eğer bu mektuptaki sözlerimize uymayan olursa onu mimleyin. Yaptıklarından utanması için onunla ilişkini kesin. **15** Yine de onu düşman saymayın, bir kardeş olarak uyarın. **16** Esenlik kaynağı olan Rab'bin kendisi size her zaman, her durumda esenlik versin. Rab hepinizle birlikte olsun. **17** Ben Pavlus bu selamı kendi elimle yazıyorum. Her mektubumun özel işaretidir bu; böyle yazarım. **18** Rabbimiz Isa Mesih'in lütfu hepinizle birlikte olsun.

1.Timoteos

1 Kurtarıcımız Tanrı'nın ve umudumuz Mesih İsa'nın buyruğuyla Mesih İsa'nın elçisi atanın ben Pavlus'tan imanda öz oğlum Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve Rabbimiz Mesih İsa'dan sana lütf, merhamet ve esenlik olsun. 3 Makedonya'ya giderken sana rica ettiğim gibi, Efes'te kal ve bazı kişilerin farklı öğretüler yaymamasını, masallarla ve sonu gelmeyen soyağaçlarıyla uğraşmamasını öğütle. Bu şeyler, imana dayanan tanrısal düzene hizmet etmekten çok, tartışmalara yol açar. 5 Bu buyruğun amacı, pak yürek, temiz vicdandan, içten imandan doğan sevgiyi uyandırmaktır. 6 Bazı kişiler bunlardan saparak boş konuşmalara daldılar. 7 Kutsal Yasa öğretmeni olmak istiyorlar, ama ne söyledikleri sözleri ne de iddiyat oldukları konuları anlıyorlar. 8 Yasa'yı özüne uygun biçimde kullanan için Yasa'nın iyi olduğunu biliyoruz. 9 Çünkü biliyoruz ki, Yasa doğrular için değil, yasa tanımlayanlarla asiler, tanrıslarla günahkârlar, kutsallıkta yoksunlarla kutsala karşı saygısız olanlar, anne ya da babasını öldürenler, katiller, fuhuş yapanlar, oglancılar, köle tüccarları, yalancılar, yalan yere ant içenler ve sağlam öğretime karşı olan başka ne varsa onlar için konmuştur. 11 Mübarek Tanrı'nın bana emanet edilen yüce Müjdesi'ne göre bu böyledir. 12 Beni güçlendiren Rabbimiz Mesih İsa'ya şükredirim. Çünkü beni güvenilir sayarak hizmetine aldı. 13 Bir zamanlar O'na küfreden, zalm ve küstah biri olduğum halde bana merhamet edildi. Çünkü ne yaptığım bilgisizlikten ve imansızlıktan yaptım. 14 Ama Rabbimiz'in lütfu, imanla ve Mesih İsa'da olan sevgiyle birlikte bol bol üzerinde dökündü. 15 "Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi" sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. Günahkârların en kötüsü benim. 16 Ama Mesih İsa, kendisine iman edip sonsuz yaşama kavuşturacak olanlara örnek olayım diye sınırsız sabrını öncelikle bende sergilemek için bana merhamet etti. (aiōnios g166) 17 Onur ve yükselik sonsuzlara dek bütün çağların Kralı, ölümsüz ve görünmez tek Tanrı'nın olsun! Amin. (aiōn g165) 18 Oğlum Timoteos, senin hakkında önceden söylenen peygamberlik sözleri uyarınca, bu buyruğu sana emanet ediyorum. Öyle ki, bu sözlere dayanarak iyi savaşa südüresin. 19 İmana ve temiz vicdana sarıl. Bazıları temiz vicdanı bir yana iterek iman konusunda battılar. 20 Himeneos ve İskender bunlardandır. Küfretmemeyi ögrensinler diye onları Şeytan'a teslim ettim.

2 Her şeyden önce şunu öğütlerim: Tanrı yoluna tam bir bağlılık ve ağırlaşılık içinde sakin ve huzurlu bir yaşam süreliim diye, krallarla bütün üst yöneticiler dahil, bütün insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler sunulsun. 3 Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrı'yı hoşnut eder. 4 O bütün insanların kurtuluş gerçeğin bilincine erişmesini ister. 5 Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. Uygun zamanda verilen tanıklık budur. 7 Ben bunun habercisi ve elçisi atandım –gerçi söylüyorum, yalan söylemiyorum– uluslara imanı ve gerçiğini öğretmeye atandım. 8 Buna göre, erkeklerin öfkelenip çekişmeden, her yerde pak eller yükselterek dua etmelerini isterim. 9 Kadınların da saç

örgülerileyle, altınlarla, incilerle ya da pahalı giysilerle değil, sade giyimle, edepli ve ölçülü tutumla, Tanrı yolunda yürüdüklərini ileri süren kadınlar yaraşır biçimde, iyi işlerle süslənməlerini isterim. 11 Kadın sükûnet ve tam bir ıysallık içinde ögrensin. 12 Kadının öğretmesine, erkeğe egemen olmasına izin vermeyorum; sakın olsun. 13 Çünkü önce Adem, sonra Havva yaratıldı; aldatılan da Adem değildi, kadın aldatılmış suç işledi. 15 Ama doğum yapıp kurtulacaktır; yeter ki, sağduyuyla iman, sevgi ve kutsallıkta yaşasın.

3 İşte güvenilir söz: Bir kimse gözetmen olmayı günden istiyorsa, iyi bir görev arzu etmiş olur. 2 Ancak gözetmen ayıplanacak bir yani olmayan, tek karılı, ölçülü, sağduyulu, saygınlıksever, öğretmeye yetenekli biri olmalı. 3 Şarap düşküñ, zorba olmamalı; ıysal, kavgadan ve para sevgisinden uzak olmalı. 4 Evin iyi yönetmeli, çocuklarına söz dinletmeli, her yönden saygılı olmalarını sağlamalı. 5 Kendi evini yönetmesini bilmeyen, Tanrı'nın topluluşunu nasıl kayırabilir? 6 Gözetmen yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura kapılıp İblis'in uğradığı yargıya ugrayabilir. 7 Topluluğun dışındakiler tarafından da iyi bir insan olarak tanınmalıdır. Öyle ki, ayıplanacak duruma ve İblis'in tuzağına düşmesin. 8 Aynı şekilde kilise görevlileri, özü sözü ayı, şarap tutkunu, haksız kazanç peşinde koşan kişiler değil, ağırlaşılı kişiler olmalı. 9 Temiz vicdanla imanın sırrına sarılmalıdır. 10 Bunlar da önce denensin; eleştirilecek bir yönleri yoksa görev alınsın. 11 Aynı şekilde kadınlar ağırlaşılı olmalı; iftiracı değil, ama ölçülü ve her bakımdan güvenilir olmalı. 12 Görevliler tek karılı, çocuklarını ve evlerini iyi yöneten kişiler olsun. 13 Görevlerini iyi yapanlar, kendileri için iyi bir yer edinir, Mesih İsa'ya imanda büyük cesaret kazanırlar. 14 Yakında yanına gelmeyi umuyorum. Ama gecikirsem, gerçeğin direği ve dayanağı olan Tanrı'nın ev halkı arasında, yani yaşayan Tanrı'nın topluluğunda nasıl davranışmak gerektiğini bilesin diye sana bunları yazıyorum. 16 Kuşkusuz Tanrı yolunun sırrı büyuktur. O, bedende göründü, Ruh'ça doğrulandı, Meleklerce görüldü, Uluslara tanıtıldı, Dünyada O'na iman edildi, Yücelik içinde yukarı alındı.

4 Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları yalancıların ikiyüzlülüğü nedeniyle aldatıcı ruhlara ve cinlerin öğretelere kulak vererek imandan-donecek. Vicdanları adeta kızgın bir demirle dağlanmış bu yalancılar evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi için Tanrı'nın yarattığı yiyeceklerden çekinmek gerektiğini buyuracaklar. 4 Oysa Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir, hiçbir şey reddedilmemeli; yeter ki, şükranla kabul edilsin. 5 Çünkü her şey Tanrı'nın sözüyle ve duayla kutsal kılınır. 6 Bunları kardeşlere öğretlersen, imanın ve izlediğin iyi öğretinin sözleriyle beslenmiş olarak Mesih İsa'nın iyi bir görevlisi olursun. 7 Kutsallıkta yoksun kocakarı masallarını reddet. Kendini Tanrı yolunda eğit. 8 Bedeni eğitmenin biraz yararı var; ama şimdiki ve gelecek yaşamın vaadini içeren Tanrı yolunda yürümek her yönden yararlıdır. 9 Bu güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. 10 Bunun için emek veriyor, mücadele ediyoruz. Çünkü umudumuzu bütün insanların, özellikle iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrı'ya bağladık. 11 Bunları buyur ve öğret. 12 Gençsin diye kimse

seni küçümsemesin. Konuşmada, davranışta, sevgide, imanda, paklıkta imanlılara örnek ol. 13 Ben yanına gelinceye dek kendini topluluğa Kutsal Yazilar'ı okumaya, öğüt vermeye, öğretmeye ada. 14 Peygamberlik sözüyle, ihtiyaçlar kurulunun ellerini senin üzerine koymasıyla sana verilen ve hâlâ sende olan ruhsal armağanı ihmäl etme. 15 Bu konuların üzerinde dur, kendini bunlara ver ki, ilerlediğini herkes görsün. 16 Kendine ve öğretine dikkat et, bu yolda yürümeye devam et. Çünkü bunu yapmakla hem kendini hem seni dinleyenleri kurtaracaksın.

5 Yaşlı adama çıkışma, babanmış gibi yol göster. Genç erkeklerle kardeşinmiş gibi, yaşlı kadınlara annenmiş gibi, genç kadınlara tam bir yürek temizliğiyle kızkardeşinmiş gibi yol göster. 3 Gerçekten kimsesiz dul kadınlara saygı göster. 4 Ama dul kadının çocukları ya da torunları varsa, bunlar öncelikle kendi ev halkına yardım ederek Tanrı yolunda yüremeyi ve büyüklerine iyilik borcunu ödemeyi öğrensinler. Çünkü bu Tanrı'yı hoşnut eder. 5 Gerçekten kimsesiz, yalnız kalmış dul kadın umudunu Tanrı'ya bağlamıştır; gece gündüz O'na dilekte bulunmaya ve dua etmeye devam eder. 6 Kendini zevke veren dul kadınsa daha yaşarken ölmüştür. 7 Ayıplanacak duruma düşmemeleri için onları bu konularda uyar. 8 Kendi yakınlarına, özellikle de ev halkına bakmayan kişi imanı inkâr etmiş, imansızdan beter olmuştur. 9 Yapıtı iyiliklerle tanımlı, tek erkekle evlenmiş, en az altmış yaşında olan dul kadın, eğer çocuk büyümüş, konuk ağırlamış, kutsalların ayaklarını yıkamış, sıkıntında olanlara yardım etmiş, kendini her tür iyi işe adamışsa, adı dullar listesine yazılsın. 11 Daha genç dulları listeye alma. Çünkü bedensel arzuları Mesih'e bağıllılıklarına baskın çıkışınca evlenmek isterler. 12 Böylece verdikleri ilk sözü çiğnayerek hüküm giveler. 13 Aynı zamanda ev ev gezerek tembelliğe alışırlar. Yalnız tembelliğe alısmakla kalmazlar, üzerlerine düşmeyen sözler söyleyerek başkalarının işine karışan boşboğazlar olurlar. 14 Bu nedenle, daha genç dulların evlenmelerini, çocuk yapmalarını, evlerini yönetmelerini, düşmana hiçbir iftira fırsatı vermemelerini isterim. 15 Kimisi zaten sapmış, Şeytan'ın ardına düşmüştür. 16 İmanlı bir kadının dul yakınları varsa onlara yardım etsin. İnanlılar topluluğu yük altına girmesin ki, gerçekten kimsesiz olan dullara yardım edebilsin. 17 Topluluğu iyi yöneten ihtiyaçlar, özellikle Tanrı sözünü duyurup öğretmeye emek verenler iki kat saygıya layık görülsün. 18 Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle deniyor: "Harman döven öküzün ağını bağlama" ve "İşçi ücretini hak eder." 19 İki ya da üç tanık olmadıkça, bir ihtiyacı yönlentilen suçlamayı kabul etme. 20 Günah işleyenleri herkesin önünde azarla ki, öbürleri de korksun. 21 Bu söylediklerimi yan tutmadan, kimseyi kayırmadan yerine getirmen için seni Tanrı'nın, Mesih Isa'nın ve seçilmiş meleklerin önünde uyarıyorum. 22 Birinin üzerine ellerini koymakta aceleci davranış, başkalarının günahlarına ortak olma. Kendini temiz tut. 23 Artık yalnız su içmekten vazgeç; miden ve sık sık gösteren rahatsızlıkların için biraz da şarap iç. 24 Bazı kişilerin günahları bellidir, kendilerinden önce yargı kürsüsüne ulaşır. Bazlarının günahlarıysa sonrasında ortaya çıkar. 25 Bunun gibi, iyi işler de bellidir; belli olmayanlar bile gizli kalamaz.

6 Kölelik boyunduruğu altında olanların hepsi kendi efendilerini tam bir saygıya layık görsünler ki, Tanrı'nın adı ve öğretisi kötülenmesin. 2 Efendileri iman etmiş olanlara, nasıl olsa kardeşiz deyip efendilerine saygısızlık etmesinler. Tersine, daha iyi hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten yararlananlar, sevdikleri imanlılardır. Bu ilkeleri öğret ve öğütle. 3 Eğer biri farklı öğretüler yayar, doğru sözleri, yani Rabbimiz Isa Mesih'in sözlerini ve Tanrı yoluna dayanan öğretiyi onaylamazsa, kendini beğenmiş, bilgisiz bir kişidir. Böyle biri tartışmaları ve kelime kavgalarını hastalık derecesinde sever. Bu şeyler kışkınlığa, çekişmeye, iftiraya, kötü kuşkulara, düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişilerin durmadan sürtüşmesine yol açar. Onlar Tanrı yolunu kazanç yolu sanıyorlar. 6 Oysa eldekiyle yetinerek Tanrı yolunda yüremek büyük kazançtır. 7 Çünkü dünyaya ne bir şey getirdik, ne de ondan bir şey götürülebiliriz. 8 Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz. 9 Zengin olmak isteyenler ayartılıp tuzağa düşerler, insanı çöküse ve yıkıma götüren birçok saçma ve zararlı arzulara kapılırlar. 10 Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü de para sevgisidir. Kimileri zengin olma hevesiyle imandan sapıtlar, kendi kendilerine çok acı çektirdiler. 11 Ama sen, ey Tanrı adımı, bu şeylerden kaç! Doğruluğun, Tanrı yolunun, imanın, sevginin, sabrın, ıysallığın ardından koş. 12 İman uğrunda yüce mücadeleyi sürdür. Sonsuz yaşama sımsıkı sarıl. Bunun için çağrıldın ve birçok tanık önünde yüce inancı açıkça benimsedin. (aiōnios g166) 13 Her şeye yaşam veren Tanrı'nın ve Pontius Pilatus önünde yüce inanca tanıklık etmiş olan Mesih Isa'nın huzurunda sana buyuruyorum: 14 Rabbimiz Isa Mesih'in gelişine dek Tanrı buyruğunu lekesiz ve kusursuz olarak koru. 15 Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, rablerin Rabbi, 16 ölümsüzluğun tek sahibi, yaklaşılmaz ışıkta yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesih'i belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır. Onur ve kudret sonsuza dek O'nun olsun! Amin. (aiōnios g166) 17 Şimdiği çağda zengin olanlara gururlanmamalarını, gelip geçici zenginliğe umut bağlamamalarını buyur. Zevk almamız için bize her şeyi bol bol veren Tanrı'ya umut bağlaşınlar. (aiōn g165) 18 İyilik yapmalarını, iyiliğten yana zengin, eliaçık ve paylaşmaya istekli olmalarını buyur. 19 Böylelikle gerçek yaşama kavuşturmak üzere gelecek için kendilerine sağlam temel olacak bir hazine biriktirmiş olurlar. (aiōnios g166) 20 Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Kutsallıkta yoksun, boş sözlerden, yalan yere "bilgi" denen düşüncelerin celişkilerinden sakın. 21 Kimileri bu sözde bilgiye sahip olduklarıını ileri sürerek imandan sapıtlar. Tanrı'nın lütfu sizlerle birlikte olsun.

2.Timoteos

1 Mesih Isa'daki yaşam vaadi uyarınca Tanrı'nın isteğiyle Mesih Isa'nın elçisi atanın ben Pavlus'tan sevgili oğlum Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve Rabbimiz Mesih Isa'dan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun. **3** Durmadan, gece gündüz dualarında seni anarak atalarım gibi temiz vicdanla kulluk ettiğim Tanrı'ya şükrediyorum. **4** Gözyaşlarını anımsıyor, sevinçle dolmak için seni görmeyi özlemle bekliyorum. **5** Sendeki içten imanı anımsıyorum. Önce büyükannen Lois'in ve annen Evniki'nin sahip olduğu imana şimdî senin de sahip olduğuna eminim. **6** Bu nedenle, ellerimi senin üzerine koymamla Tanrı'nın sana verdiği armağanı alevlendirmen gerektiğini hatırlatıyorum. **7** Çünkü Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu vermiştir. **8** Bunun için Rabbimiz'e tanıklık etmekten de O'nun uğruna tutuklu bulunan benden de utanma. Tanrı'nın gücüyle Müjde uğruna benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger. **9** Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna göre kurtarıp kutsal bir yaşama çağırıldı. Bu lütfu bize zamanın başlangıcından önce Mesih Isa'da bağıışlanmış, (aiōnios g166) **10** şimdî de O'nun gelişileyle açığa çıkarılmıştır. Kurtarıcımız Mesih Isa ölümü etkisiz kılımış, yaşamı ve ölümsüzlüğü Müjde aracılığıyla işığa çıkarmıştır. **11** Ben Müjde'nin habercisi, elçisi ve öğretmeni atandım. **12** Bu acıları çekmemin nedeni de budur. Ama bundan utanmıyorum. Çünkü kime inandığımı biliyorum. O'nun bana emanet ettiğini o güne dek koruyacak güçte olduğuna eminim. **13** Benden iştymiş olduğun doğru sözleri örnek alarak imanla ve Mesih Isa'da olan sevgiyle bunlara bağlı kal. **14** Sana emanet edilen iyi öğretmeleri içimizde yaşayan Kutsal Ruh aracılığıyla koru. **15** Biliyorsun, Asya İli'ndekilerin hepsi beni terk edip gittiler. Figelos'la Hermogenis de bunlardandır. **16** Rab, Onisiforos'un ev halkına merhamet etsin. Çünkü o çok kez içimi ferahlattı ve zincire vurulmuş olmadan utanmadı. **17** Tersine, Roma'ya geldiğinde beni gayretle arayıp buldu. **18** O gün Rab'den merhamet bulmasını dilerim. Efes'te onun bana ne kadar hizmet ettiğini sen de çok iyi bilirsin.

2 Oğlum, Mesih Isa'da olan lütfu güçlen. **2** Birçok tanık üzerinde benden iştittiğin sözleri, başkalarına da öğretmeye yeterli olacak güvenilir kişilere emanet et. **3** Mesih Isa'nın iyi bir askeri olarak benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger. **4** Askerlik yapan kişi günlük yaşamla ilgili işlere karışmaz; kendisini askerlige çağırılanı hoşnut etmeye çalışır. **5** Bunun gibi, spor yarışmasına katılan kişi de kurallar uyarınca yarışmazsa zafer tacını giyemez. **6** Emek veren çitçi ürününden ilk payı alan kişi olmalıdır. **7** Dediklerimi iyi düşün. Rab sana her konuda anlayış verecektir. **8** Yaydım Müjde'de açıkladığı gibi, Davut'un soyundan olup ölümden dirilmiş olan Isa Mesih'i anımsa. **9** Bu Müjde uğruna bir suçu gibi zincire vurulmaya kadar varan sıkıntılarla kattanıyorum. Ama Tanrı'nın sözü zincire vurulmuş değildir. **10** Bunun içindir ki, seçilmişler uğruna her şeye dayanıyorum. Öyle ki, onlar da sonsuz yüceliğin yanısına Mesih Isa'da olan kurtuluşa kavuşsunlar. (aiōnios g166) **11** Şu güvenilir bir sözdür: "O'nunla birlikte ölüysek, O'nunla birlikte yaşayacağız. **12** Dayanırsak, O'nunla birlikte egemenlik süreceğiz. O'nu inkâr

edersek, O da bizi inkâr edecek. **13** Biz sadık kalmasak da, O sadık kalacak. Çünkü kendi özüne aykırı davranışamaz." **14** Bu konuları imanlıllara anımsat. Dinleyenleri felakete sürüklemekten başka yararı olmayan kelime kavgaları çıkarmamaları için onları Tanrı'nın önünde uyar. **15** Kendini Tanrı'ya makbul, gerçeğin bildirisini doğru kullanan, alnı ak bir işçi olarak sunmaya gayret et. **16** Bayağı, boş sözlerden sakın. Çünkü bunlara dalanlar tanrısızlıkta daha da ileri gidecekler. **17** Sözleri kangren gibi yayılacak. Himeneos'la Filitos bunlardandır. **18** Diriliş olup bitti diyerek gerçek yoldan saptılar. Şimdi de bazlarının imanını altüst ediyorlar. **19** Ne var ki, Tanrı'nın attığı sağlam temel, "Rab kendine ait olanları bilir" ve "Rab'bin adını anan herkes kötülükten uzak dursun" sözleriyle mühürlenmiş olarak duruyor. **20** Büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar bulunmaz; tahta ve toprak kaplar da vardır. Kimi onurlu, kimi bayağı iş için kullanılır. **21** Bunun gibi, kişi de kendini bayağı işlerden arırsa, onurlu amaçlara uygun, kutsal kilinmiş, efendisine yararlı, her iyi işe hazır bir kap olur. **22** Gençlik arzularından kaç. Temiz yürekle Rab'be yakaranlarla birlikte doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş. **23** Saçma, cahilce tartışmalara girmeyi reddet. Bunların kavga doğurduğunu bilirsin. **24** Rab'bin kulu kavgacı olmamalı. Tersine, herkese şefkatle davranışmalı, öğretme yeteneği olmalı, haksızlıklara sabırla dayamalıdır. **25** Kendisine karşı olanları yumuşak huyla yola getirmeli. Gerçeği anımlamaları için Tanrı belki onlara bir tövbe yolu açar. **26** Böylelikle aylabilir, isteğini yerine getirmeleri için kendilerini tatsak eden iblis'in tuzağından kurtulabilirler.

3 Şunu bil ki, son günlerde çetin anılar olacaktır. **2** İnsanlar kendilerini seven, para düşküñü, övüngen, kibiri, küfürbaz, anne baba sözü dinlemez, nankör, kutsallıktan ve sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı, özünü denetleyemeyen, azgın, iyilik düşmanı olacaklar. **4** Hain, aceleci, kendini beğenmiş, Tanrı'dan çok eğlenceyi seven, Tanrı yolundaymış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr edenler olacaklar. Böylelerinden uzak dur. **6** Bunların arasında evlerin içine sokulup günahla yükü, çeşitli arzularla sürüklenen, her zaman öğrenen, ama gerçeğin bilgisine bir türlü erişemeyen zayıf iradeli kadınları adeta tatsak eden adamlar var. **8** Yannis'le Yambris nasıl Musa'ya karşı geldilerse, bunlar da gerçeğe karşı gelirler. Düşünceleri yozlaşmış, iman konusunda reddedilmiş insanlardır. **9** Ama daha ileri gidemeyecekler. Çünkü Yannis'le Yambris örneğindeki gibi, bunların da akılsızlığını herkes açıkça görecektir. **10** Sense benim öğretimi, davranışımı, amacımı, imanımı, sabırımı, sevgimi, dayanma gücüm, çektığım zulüm ve acıları, örneğin Antalya'da, Konya'da ve Listra'da başıma gelenleri yakından izledin. Ne zulümlere katıldım! Ama Rab beni hepsinden kurtardı. **12** Mesih Isa'ya ait olup Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürdürmek isteyenlerin hepsi zulüm görecek. **13** Ama kötüler ve sahtekârlar, aldatarak ve aldanarak gitmekle daha beter olacaklar. **14** Sense öğrendiğin ve güvendiğin ilkelere bağlı kal. Çünkü bunları kimlerden öğrendiğini biliyorsun. Mesih Isa'ya iman aracılığıyla seni bilge kilip kurtuluşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazilar'ı da çocukluğundan beri biliyorsun. **16** Kutsal Yazilar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azınlamak,

yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır. 17 Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur.

4 Tanrı'nın ve dirilerle ölüleri yargılayacak olan Mesih İsa'nın önünde, O'nun gelişî ve egemenliği hakkı için sana buyuruyorum: Tanrı sözünü duyur. Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür. İnsanları tam bir sabırla eğiterek ikna et, uyar, isteklendir. 3 Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretive katlanamayacaklar. Kulaklarını okşayan sözler duymak için çevrelerine kendi arzularına uygun öğretmenler toplayacaklar. 4 Kulaklarını gerçeğe tıkayıp masallara sapacaklar. 5 Ama sen her durumda ayık ol, sıkıntıya göğüs ger, müjdeci olarak işini yap, görevini tamamla. 6 Çünkü kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere. Benim için ayrılma zamanı geldi. 7 Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum. 8 Bundan böyle doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıcı olan Rab o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, O'nun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir. 9 Yanıma tez gelmeye gayret et. 10 Çünkü Dimas bu dünyayı sevdiği için beni terk edip Selanik'e gitti. Kriskis Galatyâ'ya, Titus Dalmâcya'ya gitti. (aiōn g165) 11 Yanımda yalnız Luka var. Markos'u alıp beraberinde getir, yapacağım hizmette bana yardım eder. 12 Tihikos'u Efes'e gönderdim. 13 Troas'ta Karp'in yanında bıraktığım abayı, kitapları, özellikle yazı derilerini gelirken beraberinde getir. 14 Bakıcı İskender bana çok kötülük etti. Rab ona yaptıklarının karşılığını verecektir. 15 Sen de ondan sakın. Çünkü söylediğlerimize şiddetle karşı koydu. 16 İlk savunmamda benden yana çıkan olmadı, hepsi beni terk etti. Bunun hesabı onlardan sorulması. 17 Ama Tanrı bildirisi aracılığıyla tam olarak açıklansın, bütün uluslar bunu duysun diye Rab yardımına gelip beni güçlendirdi. Aslanın ağızından böyle kurtuldum! 18 Rab beni her kötülükten kurtarıp güvenlik içinde göksel egemenliğine ulaştıracak. Sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin. (aiōn g165) 19 Priska, Akvila ve Onisiforos'un ev halkına selam söyle. 20 Erastus, Korint'te kaldı. Trofimos'u da Milet'te hasta bıraktım. 21 Kış bastırmadan gelmeye gayret et. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve bütün kardeşler sana selam ederler. 22 Rab ruhunla birlikte olsun. Tanrı'nın lütfu sizlerle olsun.

Titus

1 Tanrı'nın seçtiği kişilerin iman etmeleri, Tanrı yoluna uygun gerçeği anlamaları için Tanrı'nın kulu ve İsa Mesih'in elçisi atanen ben Pavlus'tan selam! **2** Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanmaktadır. (aiōnios g166) **3** Kurtarıcıımız Tanrı'nın buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı, kendi sözünü uygun zamanda açıklamıştır. **4** Ortak imanımıza göre öz oğlum olan Titus'a Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcıımız Mesih İsa'dan lütf ve esenlik olsun. **5** Geri kalan işleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kente ihtiyarlar ataman için seni Giritte bırakıtm. **6** İhtiyar seçilecek kişi eleştirilecek yönü olmayan, tek karlı biri olsun. Çocukları imanlı olmalı, sefahate suçlanan ya da asi çocuklar olmamalı. **7** Gözetenmen, Tanrı evinin kâhyası olduğuna göre, eleştirilecek yönü olmamalı. Dikbaşlı, tez öfkelenen, şarap düşkünlü, zorba, haksız kazanç peşinde koşan biri olmamalı. **8** Tersine, konuksever, iyiliksever, sağıduyu, adil, pak, kendini denetleyebilen biri olmalı. **9** Hem başkalarını sağlam öğretiyle yüreklemek, hem de karşı çıkanları ikna edebilmek için imanlılara öğretilen güvenilir söze simsiki sarılmalı. **10** Çünkü aşı, boşboğaz, aldatıcı birçok kişi vardır. Özellikle sünnet yanılıları bunlardandır. **11** Onların ażınızı kapamak gereklidir. Haksız kazanç uğruna, öğretmemeleri gerekeni öğreterek bazı aileleri tümüyle yıkıyorlar. **12** Kendilerinden biri, öz peygamberlerinden biri şöyle demiştir: "Giritiler hep yalancıdır, azgın canavarlar, tembel oburlardır." **13** Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçeği reddedenlerin buyruklarına kulak vermeyip sağlam imana sahip olmaları için onları sert bir şekilde uyar. **15** Yüreği temiz olanlar için her şey temizdir, ama yüreği kirli olanlar ve imansızlar için hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların zihinleri de vicdanları da kirlenmiştir. **16** Tanrı'yı tanıklarını ileri sürer, ama yaptıklarıyla O'nu yadsırlar. Söz dinlemez, hiçbir iyi işe yaramaz içeren kişilerdir.

2 Sana gelince, sağlam öğretiye uygun olanı öğret. **2** Yaşı erkeklerde ölçülü, ağırlaşılı, sağıduyu olmalarını buyur. İmanda, sevgide ve sabırda sağlam olsunlar. **3** Aynı şekilde yaşlı kadınlar saygın bir yaşam sürdürmeli. İftiracı, şaraba tutnak olmamalı; iyi olanı öğretmeli. **4** Öyle ki genç kadınları, kocalarını ve çocukların seven, sağıduyu, temiz yürekli, iyi birer ev kadını ve kocalarına bağımlı olmak üzere eğitebilsinler. O zaman Tanrı'nın sözü kötülükmez. **6** Genç erkekleri de sağıduyu olmaya özendir. **7** İyi olanı yaparak her konuda onlara örnek ol. Öğretişinde dürüst ve ağırlaşılı ol, kimsenin kınayamayacağı doğru sözler söyle. Öyle ki bize karşı gelen, hakkımızda söyleyebilecek kötü bir söz bulamayıp utansın. **9** Köleleri, her konuda efendilerine bağımlı olmaya özendir. Efendilerini hoşnut etsinler. Ters yanıt vermeden, **10** hırsızlık yapmadan, tümüyle güvenilir olduklarını göstersinler. Böylece Kurtarıcıımız Tanrı'yla ilgili öğretiyi her yönden çekici kılsınlar. **11** Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya çıkmıştır. **12** Bu lütf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağıduyu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor. (aiōn g165) **13** Bu arada, mübarek umudumuzun

gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcıımız İsa Mesih'in yükselik içinde gelmesini bekliyoruz. **14** Mesih bizi her suçtan kurtarmak, anıtip kendisine ait, iyilik etmeye gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti. **15** Bunları tam bir yetkiyle bildir, dinleyenleri isteklendir, günahlı olanları ikna et. Hiç kimse seni küçümsemesin.

3 Yöneticilerle yönetimlere bağlı olmaları, söz dinlemeleri ve iyi olan her şeyi yapmaya hazır olmaları gerektiğini imanlılara anımsat. **2** Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar. Herkese her zaman yumuşak davranışları. **3** Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik. **4** Ama Kurtarıcıımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametyle, yeniden doğuş yatkısıyla ve Kurtarıcıımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı. **7** Öyle ki, O'nun lütfuya aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım. (aiōnios g166) **8** Bu güvenilir bir sözdür. Tanrı'ya iman etmiş olanların, kendilerini iyi işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı olmamı istiyorum. Bunlar insan için iyi ve yararlıdır. **9** Akılsız tartışmalardan, soyağacı didişmelerinden, Kutsal Yasa'yla ilgili çekişme ve kavgalardan sakın. Bunlar yarasız ve boş şeylerdir. **10** Birinci ve ikinci uyaridan sonra bölücü kişiyle ilişkini kes. **11** Böyle birinin sapmış olduğundan ve günah işlediğinden emin olabilirsin; o kendi kendini mahkûm etmiştir. **12** Ben Artemas'ı ya da Tihikos'u sana gönderir göndermez, Nikopolis'e, yanına gelmeye gayret et. Çünkü kişi orada geçirmeye karar verdim. **13** Hukukçu Zenas'la Apollos'u yolcu ederken bir eksikleri olmamasına dikkat et. **14** Bizimkiler de kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler. Böylelikle temel ihtiyaçları karşılamış ve verimsiz bir yaşam sürdürmemiş olurlar. **15** Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. Bizi seven imanlılara selam söyle. Tanrı'nın lütfu hepiniz birlikte olsun.

Filimon

1 Sevgili emektaşımız Filimon, Mesih İsa uğruna tutuklu olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan sana, kızkardeşimiz Afifa'ya, birlikte mücadele verdiğimiz Arhippus'a ve senin evindeki inanlılar topluluğuna selam! **3** Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütf ve esenlik olsun. **4** Rab İsa'ya olan imanını ve bütün kutsallara beslediğin sevgiyi duydukça dualarımızda seni anyor, Tanrı'm'a sürekli şükrediyorum. **6** Mesih'te sahip olduğumuz her iyiliğin bilincine vararak imana dayanan paydaşlıkta etkin olman için dua ediyorum. **7** Sevgin benim için büyük sevinç ve teselli kaynağı oldu. Çünkü kutsalların yürekleri senin sayende ferahladı, kardeşim. **8** Bu nedenle, gerekeni sana buyurmaya Mesih'te büyük cesaretim olduğu halde, şimdi Mesih İsa uğruna tutuklu bulunan ben yaşlı Pavlus sana sevgiyle rica etmeyi yeğliyorum. **10** Tutukluluğum sırasında kendisine ruhsal baba olduğum oğlum Onisimos'la ilgili bir ricam var. Bir zamanlar sana yararsızdı; ama şimdi hem sana hem de bana yararlıdır. **12** Kendisini, yani can ciğerimi sana geri gönderiyorum. **13** Müjde'nin uğruna tutuklu kaldığım sürece senin yerine bana hizmet etmesi için onu yanımıda alıkoymak istedim; ama senin onayın olmadan bir şey yapmak istemedim. Öyle ki, yapacağın iyilik zorunluluktanmış gibi görünmesin, gönülden olsun. **15** Onisimos'un bir süre senden ayrılması belki de onu temelli geri almanın içindedi. (aiōnios g166) **16** Onu artık köle değil, köleden üstün, sevgili bir kardeş olarak geri alacaksın. O, özellikle benim için çok değerlidir. Ama hem bir insan, hem de Rab'be ait biri olarak senin için daha da çok sevilecek bir kardeşir. **17** Bu nedenle, eğer beni yoldaşın sayıyorsan, kendisini beni kabul eder gibi kabul et. **18** Sana herhangi bir haksızlık etmişse ya da bir borcu varsa, bunu benim hesabına say. **19** Ben Pavlus bunu kendi elimle yazıyorum, bedelini ben öderim. Senin kendi yaşamını bile bana borçlu olduğunu söylememeye gerek yok. **20** Evet, kardeş, Rab yolunda bana bir yardımın olsun. Mesih'te yüreğimi ferahlat. **21** Sözümü dinleyeceğinden emin olarak ve istedığımmdan fazlasını da yapacağımı bilerek sana yazıyorum. **22** Bu arada bana kalabileceğim bir yer hazırla. Çünkü dualarınız aracılığıyla sizlere bağışlanacağımı umuyorum. **23** Mesih İsa uğruna kendisiyle birlikte tutuklu bulduğum Epafras, emektaşlarım Markos, Aristarhus, Dimas ve Luka sana selam ederler. **25** Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

İbraniler

1 Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. **2** Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldıği ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize seslenmiştir. (aİN g165) **3** Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözüyle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıkten sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu. **4** Meleklerden ne denli üstün bir adı miras aldıysa, onlardan o denli üstün oldu. **5** Çünkü Tanrı meleklerin herhangi birine, "Sen benim Oğlum'sun, Bugün ben sana Baba oldum" Ya da, "Ben O'ha Baba olacağım, O da bana Oğul olacak" demiş midir? **6** Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken diyor ki, "Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapinsin." **7** Melekler için, "Kendi meleklerini rüzgar, Hizmetkârlarını ateş alevi yapar" diyor. **8** Ama Oğul için şöyle diyor: "Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır, Egemenliğinin asası adalet asasıdır. (aİN g165) **9** Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin. Bunun için Tanrı, senin Tanrıın, Seni sevinç yağıyla Arkadaşlarından daha çok meshetti." **10** Yine diyor ki, "Ya Rab, başlangıçta Dünyanın temellerini sen attın. Gökler de senin ellerinin yapıtlıdır. **11** Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek. **12** Bir kaftan gibi dürecksin onları, Bir giysi gibi değiştirilecekler. Ama sen hep aynısın, Yılların tükenmeyecek." **13** Tanrı meleklerin herhangi birine, "Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek, Sağında otur" demiş midir? **14** Bütün melekler kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?

2 Bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklənmemek için iştiklerimizi daha çok önemsemeliyiz. **2** Çünkü melekler aracılığıyla bildirilen söz geçerli oldussa, her suç ve her sözdinlemezlik hak ettiği karşılığı aldıysa, bu denli büyük kurtuluş görmezlikten gelirse nasıl kurtulabiliriz? Başlangıçta Rab tarafından bildirilen bu kurtuluş, Rab'bi dinlemiş olanlarca bize doğrulandı. **4** Tanrı da belirtiler, harikalar, çeşitli mucizeler ve kendi isteği uyarınca dağıttığı Kutsal Ruharmağanlarıyla buna tanıklık etti. **5** Tanrı, sözünü ettigimiz gelecek dünyayı meleklerle bağlı kılmadı. **6** Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir: "Ya Rab, insan ne ki, onu anasın, Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin? **7** Onu meleklerden biraz aşağı kıldın, Başına yücelik ve onur tacını koydun, Ellerinin yaptırıları üzerine onu görevlendirdin. **8** Her şeyi ayakları altına sererek Ona bağımlı kıldın." Tanrı her şeyi insana bağımlı kılmakla insana bağımlı olmayan hiçbir şey bırakmadı. Ne var ki, her şeyin insana bağımlı kılındığını henüz görmüyoruz. **9** Ama meleklerden biraz aşağı kılınmış olan İsa'yı, Tanrı'nın lütfıyla herkes için ölümü tatsın diye çektiği ölüm acısı sonucunda yücelik ve onur tacı giydirilmiş olarak görüyoruz. **10** Birçok oğlu yüceliğe erişirirken onların kurtuluş öncüsünü acılarla yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendi aracılığıyla var eden Tanrı'ya uygun düşüyordu. **11** Çünkü hepsi –kutsal kılan da kutsal kılanınlar da– aynı Baba'dandır. Bunun içindir ki, İsa onlara "kardeşlerim" demekten utanıyor. **12** "Adını kardeşlerime duyuracağım, Topluluğun ortasında Seni ilahilerle öveceğim" diyor. **13** Yine, "Ben O'na güveneceğim" ve

yne, "İşte ben ve Tanrı'nın bana verdiği çocuklar" diyor. **14** Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlara aynı insan yapısını aldı. **15** Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini özgür kılmak için yaptı. **16** Kuşkusuz O, meleklerde değil, İbrahim'in soyundan olanlara yardım ediyor. **17** Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkâhin olup halkın günahlarını bağışlatıbsın. **18** Çünkü kendisi denenip acı çektiği için denenenlere yardım edebilir.

3 Bunun için, göksel çağrıya ortak olan kutsal kardeşlerim, dikkatinizi açıkça benimsediğimiz inancın elçisi ve başkâhını İsa'ya çevirin. **2** Musa Tanrı'nın bütün evinde Tanrı'ya nasıl sadık kaldıysa, İsa da kendisini görevlendirene sadıktır. **3** Evi yapan nasıl evden daha çok saygı görürse, İsa da Musa'dan daha büyük yüceliğe layık sayıldı. **4** Her evin bir yapıcısı vardır, her şeyin yapıcısı ise Tanrı'dır. **5** Musa, gelecekte söylenecek sözlere tanıklık etmek için Tanrı'nın bütün evinde bir hizmetkâr olarak sadık kaldı. **6** Oysa Mesih, O'nun evi üzerinde yetkili oğul olarak sadıktır. Eğer cesaretimizi ve övdündüğümüz umudu gevşemeden sonuna dek sürdürürsek, O'nun evi biziz. **7** Bu nedenle, Kutsal Ruh'un dediği gibi, "Bugün O'nun sesini duyarsanız, Atalarınızın başkaldırığı, Çölde O'nun sınadığı günü gibi Yüreklerinizi nasırlaştırmayın. **9** Atalarınız beni orada sınayıp denediler Ve kirk yıl boyunca yaptıklarımı gördüler. **10** Bu nedenle o kuşağa darıldım Ve dedim ki, "Yürekleri hep kötüye sapar, Yollarımı öğrenmediler. **11** Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi, Onlar huzur diyarına asla girmeyecekler." **12** Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrı'yi terk eden kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin. **13** "Gün bugündür" denildikçe birbirinizi her gün yürekleştirin. Öyle ki, hiçbirinizin yüreği günahın aldatıcılığıyla karşılaşmasın. **14** Çünkü Mesih'e ortak olduk. Yalnız başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna dek sürdürmeliyiz. **15** Yukarıda belirtildiği gibi, "Bugün O'nun sesini duyarsanız, Atalarınızın başkaldırığı günü gibi Yüreklerinizi nasırlaştırmayın." **16** O'nun sesini iştip başkaldıran kimlerdi? Musa önderliğinde Mısırdan çıkanların hepsi değil mi? **17** Tanrı kimlere kirk yıl dargın kaldı? Günah işleyip cesetleri çöle serilenlere değil mi? **18** Sözünü dinlemediyenler dışında kendi huzur diyarına kimlerin girmeyeceğine ant içti? **19** Görüyoruz ki, imansızlıklarından ötürü oraya giremediler.

4 Bu nedenle Tanrı'nın huzur diyarına girme vaadi hâlâ geçerliken, herhangi birinin buna erişmemiş sayılmasından korkalmam. **2** Çünkü onlar gibi biz de iyi haberi aldık. Ama onlar duyduları sözü imanla birlaştırmadıkları için bunun kendilerine bir yararı olmadı. **3** Biz inanmış olanlar huzur diyarına gireriz. Nitekim Tanrı söyle demiştir: "Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi, Onlar huzur diyarına asla girmeyecekler." Oysa Tanrı dünyanın kuruluşundan beri işlerini tamamlamıştır. **4** Çünkü bir yerde yedinci günle ilgili şunu demiştir: "Tanrı bütün işlerinden yedinci gün dirlendi." **5** Bu konuda yine diyor ki, "Onlar huzur diyarına asla girmeyecekler." **6** Demek ki, bazlarının huzur diyarına gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi almış olanlar söz

dinlemediği için o diyara giremediler. 7 Bu yüzden Tanrı, uzun zaman sonra Davut'un aracılığıyla, "bugün" diyerek yine bir gün belirliyor. Daha önce denildiği gibi, "Bugün O'nun sesini duyarsanız, Yüreklerinizi nasılaştırmayın." 8 Eğer Yesu onları huzura kavuştursayıdı, Tanrı daha sonra bir başka günden söz etmezdi. 9 Böylece Tanrı halkı için bir Şabat Günü rahatı kalyor. 10 Tanrı işlerinden nasıl dinlendiye, O'nun huzur diyarına giren de kendi işlerinden öylece dinlenir. 11 Bu nedenle o huzur diyarına girmeye gayret edelim; öyle ki, hiçbirimiz aynı tür sözdinlemeziğten ötürü düşmesin. 12 Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemeleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar. 13 Tanrı'nın görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözü önünde her şey çıplak ve açıktır. 14 Tanrı Oğlu İsa gökleri aşan büyük başkâhimiz olduğu için açıkça benimsediğimiz inanca siksiksiz sarılalım. 15 Çünkü başkâhimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir. 16 Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindigimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım.

5 İnsanlar arasından seçilen her başkâhin, günahlara karşılık sunular ve kurbanlar sunmak üzere Tanrı'yla ilgili konularda insanları temsil etmek için atanır. 2 Bilgisizlere, yoldan sapanlara yumuşak davranıştır. Çünkü kendisi de zayıflıklarla kuşatılmıştır. 3 Bundan ötürü, halkın içi olduğu gibi, kendisi için de halkın sunusu sunmak zorundadır. 4 Kimse başkâhin olma onurunu kendi kendine alamaz; ancak Harun gibi, Tanrı tarafından çağrırlırsa alır. 5 Nitekim Mesih de başkâhin olmak için kendi kendini yüceltmedi. O'na, "Sen benim Oğlum'sun, Bugün ben sana Baba oldum" diyen Tanrı O'nu yüceltti. 6 Başka bir yerde de diyor ki, "Melkisedek düzeni uyarınca Sen sonsuza dek kâhînsin." (aiōn g165) 7 Mesih, yeryüzünde olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dua etti, yakardı ve Tanrı korkusu nedeniyle işitti. 8 Oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi. 9 Yetkin kılınca, sözünü dinleyen herkes için sonsuz kurtuluş kaynağı oldu. (aiōnios g166) 10 Çünkü Tanrı tarafından Melkisedek düzeni uyarınca başkâhin atanmıştır. 11 Bu konuda söyleyecek çok sözümüz var, ama kulaklarınız uyuştuğu için anlatmak zor. 12 Shimdiye dek öğretmen olmanız gerekiyor, Tanrı sözlerinin temel ilkelerini size yeni baştan öğretecek birine ihtiyacınız var. Size yine süt gereklî, kati yiyecek değil! 13 Sütle beslenen herkes bebektir ve doğruluk sözünde deneyimsizdir. 14 Kati yiyecek, yetişkinler içindir; onlar duyularını iyi ile kötüyü ayırt etmek üzere alıştırmaya eğitmiş kişilerdir.

6 Bunun için, ölü işlerden tövbe etmenin ve Tanrı'ya inanmanın temelini, 2 vaftizler, elle kutsama, ölümlerin dirilişi ve sonsuz yargıyla ilgili öğretimin temelini yeni baştan atmadan Mesih'le ilgili ilk öğretileri aşarak yetkinliğe doğru ilerleyelim. (aiōnios g166) 3 Tanrı izin verirse, bunu yapacağız. 4 Bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tattı ve Kutsal Ruh'a ortak edilmiş, 5 Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tattı olduları (aiōn g165) 6 halde yoldan sapanları yeniden tövbe edecek

duruma getirmeye olanak yoktur. Çünkü onlar Tanrı'nın Oğlu'nu adeta yeniden çarmıha geriyor, herkesin önünde aşağılıyorlar. 7 Üzerine sık sık yağan yağmuru emen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı bitkiler üreten toprağı Tanrı bereketli kılar. 8 Ama dikenli bitki, devedikeni üreten toprak yararsızdır; lanetlenmeye yakındır, sonu yanmaktadır. 9 Size gelince, sevgili kardeşler, böyle konuşduğumuz halde, durumunuzun daha iyi olduğuna, kurtuluşa uygun düşüğünememiniz. 10 Tanrı adaletsiz değildir; emeğinizi ve kutsallara hizmet etmiş olarak ve etmeye devam ederek O'nun adına gösterdiğiniz sevgiyi unutmaz. 11 Umutunuzdan doğan tam güvenceye kavuşturmanız için her birinizin sona dek aynı gayreti göstermesini diliyoruz. 12 Tembel olmamanızı, vaat edilenleri iman ve sabır aracılığıyla miras alanların örneğine uymanız istiyoruz. 13 Tanrı İbrahim'e vaatte bulunduğu zaman, üzerine ant içecek daha üstün biri olmadığı için kendi üzerine ant içerek söyle dedi: 14 "Seni kutsadıkça kutsayacağım, Soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım." 15 Böylece İbrahim sabırla dayanarak vaade eristi. 16 İnsanlar kendilerinden üstün biri üzerine ant içeler. Onlar için ant, söyleneni doğrular ve her tartışmayı sona erdirir. 17 Tanrı da amacının değişmezliğini vaadin mirasçılara daha açıkça belirtmek istediği için vaadini antla pekiştirdi. 18 Öyle ki, önmüze konan umuda tutunmak için Tanrı'ya siğınan bizler, Tanrı'nın yalan söylemesi olanaksız olan bu iki değişmez şey aracılığıyla büyük cesaret bulalım. 19 Canlarımız için gemi demiri gibi sağlam ve güvenilir olan bu umut, perdenin arkasındaki iç bölümeye geçer. 20 Melkisedek düzeni uyarınca sonsuza dek başkâhin olan İsa oraya uğrumuza öncü olarak girdi. (aiōn g165)

7 Bu Melkisedek, Şalem Kralı ve yüce Tanrı'nın kâhiniydi. Kralları bozguna uğratmaktan dönen İbrahim'i karşılamış ve onu kutsamıştı. 2 İbrahim de ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının anlamına göre, önce "Doğruluk Kralı"dır; sonra da "Şalem Kralı", yani "Esenlik Kralı"dır. 3 Babasız, annesizdir; soyağacı yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne yaşamının sonu vardır. Tanrı'nın Oğlu gibi sonsuza dek kâhin kalacaktır. 4 Bakın, büyük ata İbrahim'in ganimetten ondalık verdiği bu adam ne kadar büyütür! 5 Levioğulları'ndan olup kâhînlük görevini üstlenenlere Kutsal Yasa uyarınca halktan, yani İbrahim'in soyundan oldukları halde, kardeşlerinden ondalık almaları buyrumuştur. 6 Melkisedek ise Levili kâhinlerin soyundan olmadığı halde, vaatleri alan İbrahim'den ondalık kabul etmiş ve onu kutsamıştır. 7 Hiç kuşkusuz, kutsayan kutsanandan üstünür. 8 Birinde ölümlü insanlar ondalık alıyor, ötekinde yaşadığına tanıklık edilen biri alıyor. 9 Ondalık alan Levi bile İbrahim aracılığıyla ondalık vermiştir denebilir. 10 Çünkü Melkisedek İbrahim'i karşıladığı zaman, Levi hâlâ atasının bedenindeydi. 11 Eğer Levililer'in kâhînligi aracılığıyla yetkinlige erişilebilseydi –nitekim Kutsal Yasa bu kâhînligi öngörerek halka verildi– Harun düzeneğine göre değil de, Melkisedek düzeneğine göre başka bir kâhînin gelmesinden söz etmeye ne gerek kalıdır? 12 Çünkü kâhînlilik deşince, Yasa da zorunlu olarak değişir. 13 Kendisinden böyle söz edilen kişi başka bir oymaktandır. Bu oymaktan hiç kimse sunakta hizmet etmemiştir. 14 Rabbimiz'in Yahuda oymağından geldiği açıktır. Musa bu oymaktan söz

ederken kâhinlere ilişkin bir şey söylemedi. 15 Melkisedek benzeri başka bir kâhin ortaya çıktıktan, bu söylediğimiz artık daha da açıktır. 16 O, Yasa'nın soyla ilgili önkoşuluna göre değil, yok edilemez bir yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur. 17 Çünkü, "Melkisedek düzeni uyarınca Sen sonsuza dek kâhinsin" diye tanıklık ediliyor. (aiōn g165) 18 Önceki buyruk, zayıflığı ve yararsızlığı nedeniyle geçersiz kılındı. 19 Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinleştiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla Tanrı'ya yaklaştığımız daha sağlam bir umut verildi. 20 Bu da antsız olmadı. Öbürleri ant içilmeden kâhin olmuşlardı. 21 Ama O kendisine, "Rab ant içti, kararından dönmez, Sen sonsuza dek kâhinsin" diyen Tanrı'nın andıyla kâhin oldu. (aiōn g165) 22 Böylece İsa daha iyi bir antlaşmanın kefili olmuştur. 23 Önceki düzende çok sayıda kâhin görev aldı. Çünkü ölüm, görevlerini sürdürmelerini engelliyordu. 24 Ama İsa sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği süreklidir. (aiōn g165) 25 Bu nedenle O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır. 26 Böyle bir başkâhinimiz –kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış, göklerden daha yücelere çıkarılmış bir başkâhinimiz– olması uygundur. 27 O, öbür başkâhinler gibi her gün önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için kurbanlar sunmak zorunda değildir. Çünkü kendini sunmakla bunu ilk ve son kez yaptı. 28 Kutsal Yasa, zayıflıkları olan insanları başkâhin atamaktadır. Ama Yasa'dan sonra gelen ant sözü, sonsuza dek yetkin kılınmış olan Oğul'u başkâhin atamıştır. (aiōn g165)

8 Söylediklerimizin özü şudur: Göklerde, Yüce Olan'ın tahtının sağında oturan, kutsal yerde, insanın değil, Rab'bin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapan böyle bir başkâhinimiz vardır. 3 Her başkâhin sunular, kurbanlar sunmak için atanır. Bu nedenle bizim başkâhinimizin de sunacak bir şeyi olması gereklidir. 4 Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, kâhin olamazdı. Çünkü Kutsal Yasa uyarınca sunuları sunanlar var. 5 Bunlar göktekinin örneği ve gölgesi olan tapınakta hizmet ediyorlar. Nitekim Musa tapınma çadırını kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: "Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et." 6 Şimdiyse, İsa daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracı olduğu kadar, daha üstün bir görevde de sahip olmuştur. 7 Eğer o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek duyulmazdı. 8 Oysa halkın kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor: "'İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor' Diyor Rab. 9 'Atalarını Mısır'dan çıkarmak için Ellerinden tuttuğum gün Onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek. Çünkü onlar antlaşmama bağlı kalmadılar, Ben de onlardan yüz çevirdim' Diyor Rab. 10 'O günlerden sonra İsrail halkıyla Yapacağım antlaşma şudur' diyor Rab, 'Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim, Yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak. 11 Hiç kimse yurttasını, kardeşini, Rab'bi tanrı diye eğitmeyecek. Çünkü küçük büyük hepsi tanıyor beni. 12 Çünkü suçlarını bağışlayacağım, Günahlarını artık anmayacağım.' 13 Tanrı, "Yeni bir antlaşma" demekle ilkini eskimiş saymıştır. Eskiyip köhneleşense çok geçmeden yok olur.

9 İlk antlaşmanın tapınma kuralları ve dünyasal tapınağı vardı. 2 Bir çadır kurulmuştu. Kutsal Yer denen birinci bölümde kandillilik, masa ve adak ekmekleri bulunurdu. 3 İkinci perdenin arkasında En Kutsal Yer denen bir bölme vardı. 4 Altın buhur sunağıyla her yanı altına kaplanmış Antlaşma Sandığı buradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış man testisi, Harun'un filizlenmiş değneği ve antlaşma levhaları vardı. 5 Sandığın üstünde Bağışlanma Kapağı'nı gölgeleyen yüce Keruvlar durdu. Ama şimdi bunların ayrıntılarına girememiz. 6 Her şey böyle düzenlenendikten sonra kâhinler her zaman çadırın ilk bölmesine girer, tapınma görevlerini yerine getirirler. 7 Ama iç bölmeye yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. Üstelik kendisi için ve halkın bilmeden işlediği suçlar için sunacağı kurban kanı olmaksızın giremez. 8 Kutsal Ruh bununla çadırın ilk bölmesi durdukaça, kutsal yere giden yolun henüz açıkça gösterilmemiğini belirtiyor. 9 Bu, şimdiki çağ için bir örnektir; sunulan kurbanlarla sunuların tapınan kişinin vicdanını yetkinleştiremediğini gösteriyor. 10 Bunlar yalnız yiyecek, içecek, çeşitli dinsel yılanmalarla ilgilidir; yeni dönemin başlangıcına kadar geçerli olan bedensel kurallardır. 11 Ama Mesih, gelecek iyi şeylerin başkâhini olarak ortaya çıktı. İnsan eliyle yapılmamış, yanı bu yaratılmış olmayan daha büyük, daha yetkin çadırдан geçti. 12 Tekelerle danaların kanyla değil, sonsuz kurtuluşu sağlayarak kendi kanyla kutsal yere ilk ve son kez girdi. (aiōnios g166) 13 Tekelerle boğaların kani ve serpilen duve külü murdar olanları kutsal kılıyor, bedensel açıdan temizliyor. 14 Öyleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya kulluk edebilmemiz için vicdanımızı ölü işlerden temizleyeceğine ne kadar daha kesindir! (aiōnios g166) 15 Bu nedenle, çağrılmış olanların vaat edilen sonsuz mirası almaları için Mesih yeni antlaşmanın aracı oldu. Kendisi onları ilk antlaşma zamanında işledikleri suçlardan kurtarmak için fidye olarak öldü. (aiōnios g166) 16 Ortada bir vasiyet varsa, vasiyet edenin ölümünün kanıtlanması gereklidir. 17 Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra geçerli olur. Vasiyet eden yaşadıkça, vasiyetin hiçbir etkinliği yoktur. 18 Bu nedenle ilk antlaşma bile kan akitilmadan yürürlüğe girmedü. 19 Musa, Kutsal Yasa'nın her buyruğunu bütün halka bildirdikten sonra su, al yapağı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti. 20 "Tanrı'nın uymanızı buyurduğum antlaşmanın kani budur" dedi. 21 Aynı biçimde çadırın ve tapınmada kullanılan bütün eşyaların üzerine kan serpti. 22 Nitekim Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz. 23 Böylelikle aslı göklerde olan örneklerin bu kurbanlarla, ama gökteki asıllarının bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekti. 24 Çünkü Mesih, asıl kutsal yerin örneği olup insan eliyle yapılan kutsal yere değil, ama şimdî bizim için Tanrı'nın önünde görünmek üzere asıl göğe girdi. 25 Başkâhin her yıl kendisinin olmayan kanla En Kutsal Yer'e girer; oysa Mesih kendisini tekrar tekrar sunmak için göğe girmeden. 26 Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekiirdi. Oysa Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağlarının sonunda ortaya çıkmıştır. (aiōn g165) 27 İnsanın bir kez ölmesi, sonra da yargılanması kaçınılmaz olduğu

gibi, Mesih de birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.

10 Kutsal Yasa'da gelecek iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır. Bu nedenle Yasa, her yıl sürekli aynı kurbanları sunarak Tanrı'ya yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez. **2** Erdirebilseydi, kurban sunmaya son verilmez miydi? Çünkü tapınanlar bir kez günahlarından arındıktan sonra artık günahlilik duygusu kalmazdı. **3** Ancak o kurbanlar insanlara yıldan yıldı günahlarını anımsatıyor. **4** Çünkü boğalarla tekelerin kanı günahları ortadan kaldırıramaz. **5** Bunun için Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor: "Kurban ve sunu istemedin, Ama bana bir beden hazırladın. **6** Yakmalık sunudan ve günah sunusundan Hoşnut olmadın. **7** O zaman şöyle dedim: 'Kutsal Yazı tomarında Benim için yazıldıgı gibi, Senin isteğini yapmak üzere, Ey Tanrı, işte geldim.' **8** Mesih ilkin, "Kurban, sunu, yakmalık sunu, günah sunusu istemedin ve bunlardan hoşnut olmadın" dedi. Oysa bunlar Yasa'nın bir gereği olarak sunulur. **9** Sonra, "Senin isteğini yapmak üzere işte geldim" dedi. Yani ikinciye geçerli kılmak için birinciyi ortadan kaldırıyor. **10** Tanrı'nın bu isteği uyarınca, İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son kez sunulmasıyla kutsal kılındı. **11** Her kâhîn her gün ayakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldırımayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. **12** Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu. **13** O zamandan beri düşmanlarının, kendi ayaklarının altına serilmesini bekliyor. **14** Çünkü kutsal kılananları tek bir sunuya sonsuza dek yetkinlige erdirmiştir. **15** Kutsal Ruh da bu konuda bize tanıklık ediyor. Önce diyor ki, **16** "Rab, 'O günlerden sonra Onlarla yapacağım antlaşma şudur: Yasalarımı yükrelere koyacağım, Zihinlerine yazacağım' diyor." **17** Sonra şunu ekliyor: "Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayıacağım." **18** Bunların bağışlanması durumunda artık günah için sunuya gerek yoktur. **19** Bu nedenle, ey kardeşler, İsa'nın kanı sayesinde perdede, yani kendi bedeninde bize aştığı yeni ve diri yoldan kutsal yere girmeye cesaretimiz vardır. **21** Tanrı'nın evinden sorumlu büyük bir kâhînimiz bulunmaktadır. **22** Öyleye yüreklerimiz serpmeye kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz temiz suyla yıkanmış olarak, imanın verdiği tam güvenceyle, yürekten bir içtenlikle Tanrı'ya yaklaşalım. **23** Açıktı benimsediğimiz umuda simsiği tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı güvenilirdir. **24** Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim. **25** Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmemelim; o günün yaklaşlığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim. **26** Gerçeki öğrenip benimsedikten sonra, bile bile günah işlemeye devam edersek, günahlar için artık kurban kalmaz; geriye sadece yargının dehşeti beklenisi ve düşmanları yiyp bitirecek kızgın ateş kalır. **28** Musa'nın Yasası'nı hiçe sayan, iki ya da üç tâniğin sözüyle acımasızca öldürülür. **29** Eğer bir kimse Tanrı Oğlu'nu ayaklar altına alır, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayar ve lütufkâr Ruh'a hakaret ederse, bundan ne kadar daha ağır bir cezaya layık görülecek sanırsınız? **30** Çünkü, "Öç benimdir, karşılığımı ben vereceğim" ve yine, "Rab halkın

yargılacak" diyeni tanıyoruz. **31** Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir. **32** Sizlerse aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye dayandığınız o ilk günleri anımsayın. **33** Bazen sitemlere, sıkıntılara uğrayıp seyirlik oldunuz, bazen de aynı durumda olanlarla dayanışma içine girdiniz. **34** Hem hapistekilerin dertlerine ortak oldunuz, hem de daha iyi ve kalıcı bir malınız olduğunu bilerek mallarınızın yaşama edilmesini sevinçle karşıladınız. **35** Onun için cesaretinizi yitirmeyin; bu cesaretin ödülli büyütür. **36** Çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirmek ve vaat edilene kavuşmak için dayanma gücüne ihtiyacınız vardır. **37** Artık, "Gelecek olan pek yakında gelecek Ve gecikmeyecek. **38** Doğru adamım, imanla yaşayacaktır. Ama geri çekilirse, ondan hoşnut olmayacağımdım." **39** Bizler geri çekiliş mahvolanlardan değiliz; iman edip canlarının kurtuluşuna kavuşanlardanız.

11 İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır. **2** Atalarımız bununla Tanrı'nın begenisini kazandılar. **3** Evrenin Tanrı'nın buyruğuyla yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden oluştuğunu iman sayesinde anlıyoruz. (aiōn g165) **4** Habil'in Tanrı'ya Kayın'den daha iyi bir kurban sunması iman sayesinde oldu. İmanı sayesinde doğru biri olarak Tanrı'nın begenisini kazandı. Çünkü Tanrı onun sunduğu adakları kabul etti. Nitekim Habil ölmüş olduğu halde, iman sayesinde hâlâ konuşmaktadır. **5** İman sayesinde Hanok ölümü tattamak üzere yukarı alındı. Kimse onu bulamadı, çünkü Tanrı onu yukarı almıştı. Yukarı alınmadan önce Tanrı'yı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık edildi. **6** İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrı'ya yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir. **7** İman sayesinde Nuh, henüz olmamış olaylarla ilgili olarak Tanrı tarafından uyarılınca, Tanrı korkusuya ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana dayanan doğruluğun mirasçısı oldu. **8** İman sayesinde İbrahim miras alacağı yere gitmesi için çağrınlıca, Tanrı'nın sözünü dinledi ve nereye gideceğini bilmeden yola çıktı. **9** İman sayesinde bir yabancı olarak vaat edilen ülkeye yerlesti. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la birlikte çadırlarda yaşadı. **10** Çünkü mimarı ve kurucusu Tanrı olan temelli kenti bekliyordu. **11** İbrahim, yaşı geçmiş ve karısı Sara kısır olduğu halde, imanı sayesinde vaat edeni güvenilir sayıdığından çocuk sahibi olmak için güç buldu. **12** Böylece tek bir adamdan, üstelik ölüden farksız birinden gökteki yıldızlar, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız torun meydana geldi. **13** Bu kişilerin hepsi imanlı olarak öldüler. Vaat edilenlere kavuşmadırlarla da bunları uzaktan görüp selamladılar, yeryüzünde yabancı ve konuk oldukları açıkça kabul ettiler. **14** Böyle konuşanlar bir vatan aradıklarını gösteriyorlar. **15** Ayrıldıkları ülkeyi düşünserdi, geri dönmeye fırsatları olurdu. **16** Ama onlar daha iyisini, yani göksel olanı arzu ediyorlardı. Bunun içindir ki, Tanrı onları Tanrı'sı olarak anılmaktan utanıyor. Çünkü onlara bir kent hazırladı. **17** İbrahim sinanlığı zamanı imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi. **18** Oysa Tanrı ona, "Senin soyun İshak'la sürecek" demişti. **19** İbrahim Tanrı'nın ölüleri bile diriltebileceğini düşündü; nitekim

İshak'ı simgesel şekilde ölümden geri aldı. 20 İman sayesinde İshak gelecek olaylarla ilgili olarak Yakup'la Esav'ı kutsadı. 21 Yakup örükten iman sayesinde Yusuf'un iki oğlunu da kutsadı, değneğinin ucuna yaslanarak Tanrı'ya tapındı. 22 Yusuf örükten iman sayesinde İsrailoğulları'nın Misir'dan çıkışacığını anımsattı ve kemiklerine ilişkin buyruk verdi. 23 Musa doğduğunda annesiyle babası onu imanla üç ay gizlediler. Çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın fermanından korkmadılar. 24 Musa büyüğünde iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak tanınmayı reddetti. 25 Bir süre için günahın sefasını sürdürkentense, Tanrı'nın halkıyla birlikte baskı görmeyi yeğledi. 26 Mesih uğruna aşağılanmayı Misir hazinelarından daha büyük zenginlik saidi. Çünkü alacağı ödüllü düşünüyordu. 27 Kralın öfkesinden korkmadan imanla Misir'dan ayrıldı. Görünmez Olan'ı görür gibi dayandı. 28 İlk doğanları öldüren melek İsraililer'e dokunmasın diye Musa imanla, Fisih kurbanının kesilmesini ve kanının kapılara sürülmemesini sağladı. 29 İman sayesinde İsraililer karadan geçer gibi Kâmid Denizi'nden geçtiler. Misirlilər bunu deneyince boğuldular. 30 İsraililer yedi gün boyunca Eriha surları çevresinde dolandılar; sonunda imanları sayesinde surlar yıkıldı. 31 Fahîe Rahav casusları dostaşka karşılaşduğu için imanı sayesinde söz dinlemeyenlerle birlikte öldürülmedi. 32 Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, Davut, Samuel ve peygamberlerle ilgili olanları anlatsam, zaman yetmeyecek. 33 Bunlar iman sayesinde ülkeler ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere kavuştular, aslanların ağını kapadılar. 34 Kızgın ateşi söndürdüler, kılıçın ağızından kaçip kurtuldular. Güçsüzlük kuvvet buldular, savaşta güçlendiler, yabancı orduları bozguna uğrattılar. 35 Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar. Başkalarıysa salverilmemi reddederek dirilip daha iyi bir yaşama kavuşma umuduyla işkencelere katıldılar. 36 Daha başkaları alaya alınıp kamçılandı, hatta zincire vurulup hapsedildi. 37 Taşlandılar, testereyle biçildiler, kılıçtan geçirilip öldürülüler. Koyn postu, keçi derisi içinde dolaştılar, yoksulluk çektiler, sıkıntılarla uğradılar, baskı gördüler. 38 Dünya onlara layık değildi. Çölde, dağlarda, mağaralarda, yeraltı oyuklarında dolanıp durdular. 39 İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrı'nın beğenisi kazandıkları halde, hiçbirini vaat edilene kavuşmadı. 40 Bizden ayrı olarak yetkinlige ermeseñler diye, Tanrı bizim için daha iyi bir şey hazırlamıştı.

12 İşte çevremizi bu denli büyük bir tanıklar bulutu sardığında göre, biz de her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerinden siyirip atalım ve önmüze konan yarışı sabırı koşalım. 2 Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhta ölüme katlandı ve şimdi Tanrı'nın tahtının sağında oturuyor. 3 Yorulup cesaretinizi yitirmemek için, günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış Olan'ı düşünün. 4 Günaha karşı verdiğiiniz mücadelede henüz kanınızı akitacak kadar direnmış değilsiniz. 5 Size oğullar diye seslenen şu öğüdü de unuttunuz: "Oğlum, Rab'bin terbiye edişini hafife alma, Rab seni azarlayınca cesareti yitirme. 6 Çünkü Rab sevdığını terbiye eder, Oğulluğa kabul ettiği herkesi cezalandırır." 7 Terbiye edilmek uğruna acılarla katlanmalısınız. Tanrı size oğullarına davranışır gibi davranıyor. Hangi oğul babası tarafından

terbiye edilmez? 8 Herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, oğullar değil, yasadışı evlatlarınız. 9 Kaldi ki, bizi terbiye eden dünyasal babalarımızvardı ve onlara saygı duydık. Öylese Ruhlar Babası'na bağımlı olup yaşamamız çok daha önemli değil mi? 10 Babalarımız bizi kısa bir süre için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Ama Tanrı, kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor. 11 Terbiye edilmek başlangıçta hiç tatlı gelmez, acı gelir. Ne var ki, böyle eğitilenler için bu sonradan esenlik veren doğruluğu üretir. 12 Bunun için sarkık ellerinizi kaldırın, bükük dizlerinizi doğrultun, ayaklarınızı düz yollar yapın. Öyle ki, kötürum olan parça eklenmeden çıkışın, tersine şifa bulsun. 14 Herkesle barış içinde yaşamaya, kutsal olmaya gayret edin. Kutsallığa sahip olmadan kimse Rab'bi göremeyecek. 15 Dikkat edin, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde siz rahatsız edecek ve birçoğuları zehirleyecek acı bir kök filizlenmesin. 16 Kimse fuş yapmasın ya da ilk oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi kutsal değerlere saygısızlık etmesin. 17 Biliyorsunuz, Esav daha sonra kutsanma hakkını miras almak istediyse de geri çevrildi. Kutsanmak için gözyaşı döküp yalvarmasına karşın, vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi. 18 Sizler dokunulabilen, alev alev yanın dağa, karanlığa, koyu karanlık ve kasırgaya, gürleyen çağrı borusuna, tanrısal sözleri ileten sese yaklaşmış değilsiniz. O sesi iştenler, kendilerine bir sözcük daha söylememesin diye yalvardılar. 20 "Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak" buyruğuna dayanamadılar. 21 Görünüm oyle korkunçtu ki, Musa, "Çok korkuyorum, titriyorum" dedi. 22 Oysa sizler Siyon Dağı'na, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksel Yeruşalâm'ı, bir bayram şenliği içindeki on binlerce meleğe, adları göllerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaşınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracı olan İsa'ya ve Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelek kana yaklaşınız. 25 Bunları söyleyenin reddetmemeye dikkat edin. Çünkü yeryüzünde kendilerini uyararı reddedenler kurtulamadılar, göllerden bizi uyarandan yüz çevirirsek, bizim de kurtulamayacağımız çok daha kesindir. 26 O zaman O'nun sesi yeri sarılmıştı. Ama şimdi, "Bir kez daha yalnız yeri değil, göğü de sarsacağım" diye söz vermiştir. 27 "Bir kez daha" sözü, sarsılanların, yanı yaratılmış olan şeylerin ortadan kaldırılacağını, böyleslikle sarsılmayanların kalacağını anlatıyor. 28 Böylece sarsılmaz bir egemenliğe kavuştuğumuz için minnettar olalım. Öyle ki, Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuya tapınalım. 29 Çünkü Tanrı'mız yakap yok eden bir atester.

13 Kardeş sevgisi sürekli olsun. 2 Konuksever olmaktan geri kalmayın. Çünkü bu sayede bazıları bilmeden melekleri konuk ettiler. 3 Hapiste olanları, onlara birlikte hapsedilmiş gibi anımsayın. Sizin de bir bedeniniz olduğunu düşünerek baskı görevleri hatırlayın. 4 Herkes evliliğe saygı gösterin. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin. Çünkü Tanrı fuş yapanları, zina edenleri yargılayacak. 5 Yaşayınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduğunuzla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi: "Seni asla terk etmeyeceğim, Seni asla yüzüstü bırakmayacağım." 6 Böylece cesaretle diyoruz ki, "Rab benim yardımcımdır,

korkmam; İnsan bana ne yapabilir?" 7 Tanrı'nın sözünü size iletmiş olan önderlerinizi anımsayın. Yaşayışlarının sonucuna bakarak onların imanını örnek alın. 8 İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. (aīōn g165) 9 Çeşitli garip öğretmenlerin etkisine kapılıp sürüklenecekin. Yüreğin yiyeceklerle değil, Tanrı lütfıyla güçlenmesi iyidir. Yiyeceklerle güvenenler hiçbir yarar görmediler. 10 Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye hakları yoktur. 11 Başkâhin günah sunusu olarak hayvanların kanını kutsal yere taşır, ama bu hayvanların cesetleri ordugahın dışında yakılır. 12 Bunun gibi, İsa da kendi kanyla halkı kutsal kılmak için kent kapısının dışında acı çekti. 13 Öyleyse biz de O'nun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugahtan dışarıya çıkıp yanına gidelim. 14 Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yoktur, biz gelecekteki kenti özlüyoruz. 15 Bu nedenle, İsa aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanları, yani O'nun adını açıkça anan dudakların meyvesini sunalım. 16 İyilik yapmayı, sizde olanı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur. 17 Önderlerinizi sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlar. Onların sözünü dinleyin ki, görevlerini inleyerek değil –bunun size yararı olmaz– sevinçle yapsınlar. 18 Bizim için dua edin. Vicdanımızı temiz tuttuğumuza, her bakımdan olumlu bir yaşam sürdürmek istediğimize eminiz. 19 Yanınızda tez zamanda dönebilmem için dua etmenizi özellikle rica ediyorum. 20 Esenlik veren Tanrı, koyunların büyük Çoban'ı, Rabbimiz İsa'yı sonsuza dek sürecek antlaşmanın kanyla ölümden diritti. (aīōnios g166) 21 Tanrı, isteğini yerine getirebilmeniz için sizi her iyilikle donatsın; kendisini hoşnut eden şeyi İsa Mesih aracılığıyla bizlerde gerçekleştirsin. Mesih'e sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin. (aīōn g165) 22 Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca yazdım. 23 Kardeşimiz Timoteos'un salıverildiğini bilmenizi istiyorum. Yakında yanuma gelirse, onunla birlikte sizi görmeye geleceğim. 24 Önderlerinizin hepsine ve bütün kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar size selam ederler. 25 Tanrı'nın lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin.

Yakup

1 Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu ben Yakup, dağılış olan on iki oymağın selam ederim. **2** Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılaşın. **3** Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sinanması dayanma gücünü yaratır. **4** Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin. **5** İçinden birinin bilgilikte eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrı'dan istesin; kendisine verilecektir. **6** Yalnız hiç kuşku duymadan, imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgarın sürükleşip savurduğu deniz dalgasına benzer. **7** Her bakımdan değişken, kararsız olan kişi Rab'den bir şey alacağini ummasın. **9** Düşkün olan kardeş kendi yükselişyle, zengin olansa kendi düşkünlüğüyle övünsün. Çünkü zengin kişi kir çiçeği gibi solup gidecektir. **11** Güneş yakıcı sıcağıyla doğar ve otu kurutur. Otun çiçeği düşer, görünüşünün güzelliği yok olur. Zengin de bunun gibi kendi uğraşları içinde kaybolup gidecektir. **12** Ne mutlu denemeye dayanan kişiye! Denemeden başarıyla çıktıığı zaman Rab'bin kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır. **13** Ayırtılan kişi, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayırtlamadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz. **14** Herkes kendi arzularıyla sürükleşip aldanarak ayartılır. **15** Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir. **16** Sevgili kardeşlerim, aldanmayın! **17** Her nimet, her mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde değişkenlik ya da dönenlik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir. **18** O, yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisyle yaşama kavuşturdu. **19** Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakte yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun. **20** Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın istediği doğruluğu sağlamaz. **21** Bunun için, her türlü pisliği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyrıp atarak, içينize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin. **22** Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz. **23** Çünkü sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer. **24** Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unutur. **25** Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır. **26** Dindar olduğunu sanıp da dilini dizginlemeyen kişi kendini aldatır. Büylesinin dindarlığı boştur. **27** Baba Tanrı'nın gözünde temiz ve kusursuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini dünyadan lekelemesinden korumasıdır.

2 Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesih'e iman edenler olarak insanlar arasında ayrılmayın. **2** Toplandığınız yere altın yüzlüklü, sık giyimli bir adamlı kirli giysiler içinde yoksul bir adam geldiğinde, sık giyimli gibi, "Sen şuraya, iyi yere otur", yoksula da, "Sen orada dur" ya da "Ayaklarının dibine otur" derseniz, aranızda ayrılmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi davranmış olmuyor musunuz? **5** Dinleyin, sevgili kardeşlerim: Tanrı, bu dünyada yoksul olanları imanda zenginleşmek ve

kendisini sevenlere vaat ettiği egemenliğin mirasçıları olmak üzere seçmedi mi? **6** Ama siz yoksulun onurunu kirdiniz. Sizi sömüren zenginler değil mi? Sizi mahkemelere sürükleyen onlar değil mi? **7** Ait olduğunuz Kişi'nin yüce adına küfreden onlar değil mi? **8** "Komşunu kendin gibi seveceksin" diyen Kutsal Yazı'ya uyarak Kralımız Tanrı'nın Yasası'ni gerçekten yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz. **9** Ama insanlar arasında ayrılm yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekten suçlu bulunursunuz. **10** Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur. **11** Nitekim "Zina etmeyeceksin" diyen, aynı zamanda "Adam öldürmeyeceksin" demiştir. Zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı yine de çiğnemiş olursun. **12** Özgürlik Yasası'yla yargılanacak olanlar gibi konuşup davranışın. **13** Çünkü yargı merhamet göstermeye karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya galip gelir. **14** Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yokken imanı olduğunu söylese, bu neye yarar? Böyle bir iman onu kurtarabilir mi? **15** Bir erkek ya da kız kardeş çiplak ve günlük yiyecektenden yoksunken, içinden biri ona, "Esenlikle git, işinmanı, doymanı dilerim" der, ama bedenin gereksindiklerini vermezse, bu neye yarar? **17** Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür. **18** Ama biri şöyle diyebilir: "Senin imanın var, benimse eylemlerim." Eylemlerin olmadan sen bana imanını göster, ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim. **19** Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar! **20** Ey akılsız adam, eylem olmadan imanın yarasız olduğuna kanıt mı istiyorsun? **21** Atamız İbrahim, oğlu İshak'ı sunağın üzerinde Tanrı'ya adama eylemiyle aklanmadı mı? **22** Görüyorsun, onun imanı eylemleriley birlikte etkindi; imanı eylemleriley tamamlandı. **23** Böylelikle, "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayılı" diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. İbrahim'e de Tanrı'nın dostu dendi. **24** Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, eyleme de aklanır. **25** Aynı biçimde, ulakları konuk edip değişik bir yoldan geri gönderen fahişe Rahav da bu eyleme aklanmadı mı? **26** Ruhşuz beden nasıl ölüyse, eylemsiz iman da ölüdür.

3 Kardeşlerim, biz öğretmenlerin daha titiz bir yargılamanın geleceğini biliyorsunuz; bu nedenle çoğunuza öğretmen olmayın. **2** Çünkü hepimiz çok hata yaparız. Sözleriyle hata yapmayan kimse, bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir. **3** Bize boyun eğmeleri için atların ağızına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz. **4** Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güclü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümencinin gönlü nereye isterse küçük bir dümelenle o yöne çevirirler. **5** Bunun gibi, dil de bedenin küçük bir üyesidir, ama büyük işlerle övünür. Düşünün, küçük bir kırılcım koca bir ormanı tutuşturabilir. **6** Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında bir kötülük dünyasıdır. Bütin varlığımızı kırletir. Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir. ([Geenna g1067](#)) **7** İnsan soyu, her tür yabanıl hayvanı, kuşu, sürüngen ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir. **8** Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dimmeye bir kötülüktür. **9** Dilimizle Rab'bi, Baba'yı överiz. Yine dilimizle Tanrı'ya benzer yaratılmış insana

söveriz. 10 Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı. 11 Bir pinar aynı gözden tatlı ve acı su akıtar mı? 12 Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez. 13 Aranızda bilge ve anlayışlı olan kim? Olumlu yaşayışla, bilgelikten doğan alçakgönüllülükle iyi eylemlerini göstersin. 14 Ama yüreğinizde kin, kıskançlık, bencillik varsa övünmeyin, gerçeği yadsımayın. 15 Böylese "bilgelik" gökten inen değil, dünyadan, insan doğasından, cinlerden gelen bilgeliktir. 16 Çünkü nerede kıskançlık, bencillik varsa, orada karışıklık ve her tür kötülük vardır. 17 Ama gökten inen bilgelik her şeyden önce paktır, sonra barışçıdır, yumuşaktır, ıysaldır. Merhamet ve iyi meyvelerle doludur. Kayırıcılığı, ikiyüzlülüğü yoktur. 18 Barış içinde eken barış yapıcısı doğruluk ürününü碧erler.

4 Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşan tutkularınız değil mi? 2 Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kiskanıyorsunuz, isteğinizin erişemeyince çekip kavga ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz. 3 Dilediğiniz zaman da dileğinize kavuşamıyorsunuz. Çünkü kötü amaçla, tutkularınız uğruna kullanmak için diliyorsunuz. 4 Ey vefazislar, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder. 5 Sizce Kutsal Yazı boş yere mi söyle diyor: "Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özler." 6 Yine de bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı söyle diyor: "Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllilere lütfeder." 7 Bunun için Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı direnen, sizden kaçacaktır. 8 Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günahdan temizleyin. Ey kararsızlar, yüreklerinizi paklayın. 9 Kederlenen, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün. 10 Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yükseltecektir. 11 Kardeşlerim, birbirinizi yermeyin. Kardeşinini yeren ya da yargılanan kişi, Yasa'yı yermiș ve yargılanmış olur. Yasa'yı yargılsan, Yasa'nın uygulayıcısı değil, yargılayıcısı olursun. 12 Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O'dur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim oluyorsun? 13 Dinleyin şimdi, "Bugün ya da yarın filan kente gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacak, para kazanacağız" diyen sizler, yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa süre görünen, sonra yitip giden buğu gibisiniz. 15 Bunun yerine, "Rab dilerse yaşayacak, şunu şunu yapacağım" demelisiniz. 16 Ne var ki, şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür. 17 Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiştir.

5 Dinleyin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek felaketlerden ötürü feryat edip ağlayın. 2 Servetiniz çürümuş, giysisini güve yemiştir. 3 Altınlarınız, gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklık edecek, etinizi ateş gibi yiyecek. Bu son çağda servetinize servet kattınız. 4 İşte, ekinlerinizi biçen işçilerin haksızca alkoğoduğunuz ücretleri size karşı haykırıyor. Orakçıların feryadı Her Şeye Egemen Rab'bin kulağına eritti. 5

Yeryüzünde zevk ve bolluk içinde yaşadınız. Boğazlanacağınız gün için kendinizi besibe çektiniz. 6 Size karşı koymayan doğru kişiyi yargılayıp öldürdündür. 7 Öyleyse kardeşler, Rab'bin gelişine dek sabredin. Bakın, çiftçi ilk ve son yağmurları alıncaya dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor! 8 Siz de sabredin. Yüreklerinizi güçlendirin. Çünkü Rab'bin gelişî yakındır. 9 Kardeşler, yargılanmamak için birbirinize karşı homurdanmayın. İşte, Yargıç kapının önünde duruyor. 10 Kardeşler, Rab'bin adıyla konuşmuş olan peygamberleri sıkıntılarda sabır örneği olarak alın. 11 Sıkıntıya dayanmış olanları mutlu sayarız. Eyüp'ün nasıl dayandığını duydunuz. Rab'bin en sonunda onun içen neler yaptığıni biliyoruz. Rab çok şefkatli ve merhametlidir. 12 Kardeşlerim, öncelikle şunu söyleyeyim: Ne gök üzerine, ne yer üzerine, ne de başka bir şey üzerine ant için. "Evet"iniz evet, "hayır"ınız hayır olsun ki, yargıya ugramayasınız. 13 İçinizden biri sıkıntında mı, dua etsin. Sevinçli mi, ilahi söylesin. 14 İçinizden biri hasta mı, kilisenin ihtiyarlarını çağırıtsın; Rab'bin adıyla üzerine yağ sürüp onun içen dua etsinler. 15 İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek ve Rab onu ayağa kaldıracaktır. Eğer hasta günah işlemiştir, günahları bağışlanacaktır. 16 Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir. 17 İlyas da tipki bizim gibi insandı. Yağmur yağmaması için gayrette dua etti; üç yıl altı ay ülkeye yağmur yağmadı. 18 Yeniden dua etti; gök yağmurunu, toprak da ürününü verdi. 19 Kardeşlerim, içinizden biri gerçeğin yolundan sapar da başka biri onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin ki, günahkâri sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış, bir sürü günahı örtmüştür olur.

1.Petrus

1 Mesih İsa'nın elçisi ben Petrus'tan Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya İli ve Bitinya'ya dağlımış ve buralardayabancı olarak yaşayan seçilmişlere selam! 2 Isa Mesih'in sözünü dinlemeniz ve O'nun kanının üzərinize serpilmesi için, Baba Tanrı'nın öngörüsü uyarınca Ruh tarafından kutsal kılınarak seçildiniz. Lütfü ve esenlik artan ölçüde sizin olsun. 3 Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyile yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diritmekte bizi yaşayan bir umuda, cărumez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır. 5 Zaman sona erken açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşsunız diye iman sayesinde Tanrı'hın gücüyle korunuyorsunuz. 6 Bu nedenle şimdî kisa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız. 7 Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih gördüğünden size övgü, yükseliç, onur kazandıracak. İmanınız, ateşe artıldıgi halde yok olup giden altından daha değerlidir. 8 Mesih'i görmemiş olsanız da O'nu seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz halde O'na iman ediyor, sözle anlatılmaz yüce bir sevinçle coşuyorsunuz. 9 Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna erişiyorsunuz. 10 Size bağışlanacak lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşa ilgili dikkatli incelemeler, araştırmalar yaptılar. 11 İçeride olan Mesih Ruhu, Mesih'in çekenceği acılarla ve bu acıların ardından gelecek yüksiliklere tanıklık ettiğinde, Ruh'un hangi zamanı ya da nasıl bir dönemi belirttiğini araştırdılar. 12 Şimdî size de bildirilen gerçeklerle kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu gerçekler gökten gönderilen Kutsal Ruh'un gücüyle size Mühr'e'yi ileteler bildirdi. Melekler bu gerçekleri yakından görmeye büyük özlem duyarlar. 13 Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayıp ayık kalarak umudunuza tümüyle İsa Mesih'in görünmesiyle size sağlanacak olan lütfə bağlayın. 14 Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın. 15 Sizi çağırın Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun. 16 Nitekim söyle yazılmıştır: "Kutsal olun, çünkü ben kutsalım." 17 Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptıklarına bakarak yargılayan Tanrı'yı Baba diye çağrıǵınızına göre, gurbeti andiran bu dünyadaki zamanınızı Tanrı korkusuyla geçirin. 18 Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşıyinizden altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andiran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz. 20 Dünüyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yanarına ortaya çıktı. 21 O'nun ölümünden diriltip yükselten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman ediyorsunuz. Böylece imanınız ve umudunuz Tanrı'dadır. 22 Gerçeğe uymakla kendinizi arıtınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekten sevin. 23 Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz. (aiôn g165) 24 Nitekim, "İnsan soyu ota benzer, Bütün yükseliç kir içegeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar, 25 Ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır." İşte size müjdelenmiş olan söz budur. (aiôn g165)

2 Bu nedenle her kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve bütün iftiraları üzerinizden sıyrıp atın. 2 Yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz süüt andıran Tanrı sözünü özleyin ki, bununla beslenip büyüp kurtuluşa erişesiniz. 3 Çünkü Rab'bin iyiliğini tattınız. 4 İnsanlarca reddedilmiş, ama Tanrı'ya göre seçkin ve değerli olan diri taşa, Rab'be gelin. 5 O sizi diri taşlar olarak ruhsal bir tapınağın yapımında kullansın. Böylelikle, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın beğenisini kazanan ruhsal kurbanlar sunmak üzere kutsal bir kähinler topluluğu olursunuz. 6 Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle deniyor: "İste, Siyon'a bir taş, Seçkin, değerli bir köşe taşı koyuyorum. O'na iman eden hiç utandırılmayacak." 7 İman eden sizler için bu taş değerlidir. Ama imansızlar için, "Yapıcıların reddettiği taş Köşenin baş taşı," "Sürçme taşı ve tökezleme kayası oldu." İmansızlar Tanrı'nın sözünü dinlemedikleri için sürçerler. Zaten sürçmek üzere belirlenmişlerdir. 9 Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kähinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkınız. Sizi karanlıktan şaşılışı ışığına çağırın Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz. 10 Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdî Tanrı'nın halkınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdîse merhamete eriştiniz. 11 Sevgili kardeşler, size yalvarırm, cana karşı savaşan benliğin tutkularından kaçının. Çünkü bu dünyada yabancı ve konuksunuz. 12 İnanmayanlar arasında olumlu bir yaşam sürüن. Öyle ki, kötüük yapanlarınız gibi size iftira etseler de, iyi işlerinizi görerek Tanrı'yı, kendilerine yaklaşığı gün yükseltsinler. 13 İnsanlar arasında yetkilî kılınmış her kuruma –gerek her şeyin üstünde olan krala gerekse kötüük yapanların cezalandırılması, iyilik edenlerin onurlandırılması için kral tarafından gönderilen valilere– Rab adına bağımlı olun. 15 Çünkü Tanrı'nın isteği, iyilik yaparak akılsızların bilgisizliğini susturmanızdır. 16 Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötüük yapmak için bahane etmeyin. Tanrı'nın kulları olarak yaşayın. 17 Herkese saygı gösterin. İmanlı kardeşlerinizi sevin, Tanrı'dan korkun, krala saygı gösterin. 18 Ey hizmetkarlar, efendilerinizi yalnız iyi ve yumuşak huylu olanlarına değil, ters huylu olanlarına da tam bir saygıyla bağımlı olun. 19 Haksız yere acı çeken kişi, Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, Tanrı'yı hoşnut eder. 20 Çünkü günah işleyip dövüldüğündede dayanırsanız, bunda övülecek ne var? Ama iyilik edip acı çektiğinizde dayanırsanız, Tanrı'yı hoşnut edersiniz. 21 Nitekim bunun için çağrırdınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğruna acı çekerek size örnek oldu. 22 "O günah işledi, ağızından hileli söz çıkmadı." 23 Kendisine sövüldüğünde sövgüyle karşılık vermedi, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi; davasını, adaletle yargılayan Tanrı'ya bıraktı. 24 Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yükledi. O'nun yaralarıyla şifa buldukuz. 25 Çünkü yolumu şâşırılmış koyunlar gibiydiniz, şimdîse canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne döndünüz.

3 Bunun gibi, ey kadınlar, siz de kocalarınıza bağımlı olun. Öyle ki, kimileri Tanrı sözüne inanmama bile, Tanrı korkusuna dayanan temiz yaşayışınızı görerek söyle gerek kalmadan karlarınıň yaşayışıyla kazanılsınlar. 3 Süsünüz örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi dışla ilgili olmasın. 4 Gizli olan iç

varlığınız, sakin ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliğiyle süsünüz olsun. Bu, Tanrı'nın gözünde çok değerlidir. 5 Çünkü geçmişte umudunu Tanrı'ya bağlamış olan kutsal kadınlar da kocalarına bağımlı olarak böyle süslenirlerdi. 6 Örneğin Sara İbrahim'i "Efendim" diye çağırır, sözünü dinlerdi. İyilik eder, hiçbir tehditten yılmazsanız, siz de Saranın çocukları olursunuz. 7 Bunun gibi, ey kocalar, siz de daha zayıf varlıklar olan karılarınıza anlayış içinde yaşayın. Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin. Öyle ki, dualarınıza bir engel çekmasın. 8 Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Başkalarının duygularını paylaşın. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun. 9 Kötülüğe kötüülükle, sövgüye sövgüyle değil, tersine, kutsamaya karşılık verin. Çünkü kutsanmayı miras almak içi çağrırdınız. 10 Şöyledi ki, "Yaşamdan zevk almak, iyi günler görmek isteyen, Dilini kötüülükten, Dudaklarını yalandan uzak tutsun. 11 Kötülükten sakınip iyilik yapın. Esenliği amaçlasın, ardında gitsin. 12 Çünkü Rab'bin gözleri Doğru kişilerin üzerindedir. Kulakları onların yakarışına açıktır. Ama Rab kötüülük yapanlara karşıdır." 13 İyilik yapmakta gayretli olursanız, size kim kötüülük edecek? 14 Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! İnsanların "korkağundan korkmayın, ürkmevin." 15 Mesih'i Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun. 16 Yalnız bunu yumuşak huyla, saygıyla yapın. Vicdanınızı temiz tutun. Öyle ki, Mesih'e ait olarak sürdürdüğünüz olumlu yaşamı kınayanlar size ettileri iftiradan utansınlar. 17 İyilik edip acı çekmek –eğer Tanrı'nın isteği buyسا– kötüülük yapıp acı çekmekten daha iyidir. 18 Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaşımak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve son kez öldürdü, ama ruhça diriltildi. 19 Ruhta gidip bunları zindanda olan ruhlara da duyurdu. 20 Bir zamanlar, Nuh'un günlerinde gemi yapılmırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın bu ruhlar söz dinlememişlerdi. O gemide birkaç kişi, daha doğrusu sekiz kişi suyla kurtuldu. 21 Bu olay vaftizi simgeliyor. Bedenin kirden arınması değil, Tanrı'ya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, Isa Mesih'in dirilişyle şimdi siz de kurtarıyor. 22 Güże çıkışmış olan Mesih, Tanrı'nın sağındadır. Bütün melekler, yetkiler ve güçler O'na bağlı kılınmıştır.

4 Mesih bedence acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle silahlanın. Çünkü bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir. 2 Sonuç olarak, dünyadaki yaşamının geri kalan bölümünü artık insan tutkularına göre değil, Tanrı'nın isteğine göre sürdürür. 3 İhanmayanların hoşlandıklarını yaparak sefahat, şehvet, sarhoşluk, çığın eğlenceler, içki alemleri ve ilke tanımayan putperestlik içinde yaşayarak geçmişte harcadığınız günler yeter! 4 İnanmayanlar, kendinizi onlara birlikte aynı sefahat seline atmamanızı yadırgıyor, size sövüyorlar. 5 Onlar, ölüleri de dirileri de yargılama hazır olan Tanrı'ya hesap verecekler. 6 Çünkü ölüler bedence öbür insanlar gibi yargılansın, ama ruhça Tanrı gibi yaşasın diye Müjde onlara da bildirildi. 7 Her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle, sağıduyu olun ve dua etmek için ayık durun. 8 Her şeyden önce birbirinizi candan sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter. 9 Söylenmeksizin

birbirinize konukseverlik gösterin. 10 Her biriniz hangi ruhsalarmağını aldıysanız, bunu Tanrı'nın çok yönlü lütfunun iyi kâhyaları olarak birbirinize hizmet etmeyeceğin. 11 Konuşan, Tanrı'nın sözlerini iletir gibi konuşsun. Başkalarına hizmet eden, Tanrı'nın verdiği güçle hizmet etsin. Öyle ki, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı her şeye yüceltsin. Yücelik ve kudret sonsuzlara dek Mesih'indir! Amin. (aiōn g165) 12 Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için size giydirilen ateşten gömleği, size garip bir şey oluyormuş gibi yadırgamayın. 13 Tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz oranda sevinin ki, Mesih'in görkemi göründüğünde de sevinçle coşasınız. 14 Mesih'in adından ötürü hakarete uğrarsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrı'nın yüce Ruhu üzerinde bulunuyor. 15 Hiçbiriniz katil, hırsız, kötüük yapan ya da başkalarının işine karışan biri olarak acı çekmesin. 16 Ama Mesih inanlılığı olduğu için acı çeken, bundan utanç duymasın. Taşıdığı bu adla Tanrı'yı yükseltsin. 17 Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı an gelmiştir. Eğer yargılama önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne kulak asmayanların sonu ne olacak? 18 "Doğru kişi güclükle kurtuluyorsa, Tanrısız ve günahlı kişiye ne olacak?" 19 Bunun için, Tanrı'nın isteği uyarınca acı çekenler, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler.

5 Bu nedenle aranızdaki ihtiyarlarla, onlar gibi bir ihtiyar,

Mesih'in çektiği acıları tanıdı, açığa çıkacak olan yüceliğin paydaşı olarak rica ediyorum: Tanrı'nın size verdiği sürüyü güdü. Zorunluymuş gibi değil, Tanrı'nın istediği gibi gönüllü göztemenlik yapın. Para hırsıyla değil, gönül rızasıyla, size emanet edilenlere egemenlik taslamadan, sürüye örnek olarak görevinizi yapın. 4 Baş Çoban göründüğü zaman yüceliğin solmaz tacına kavuşacsınız. 5 Ey gençler, siz de ihtiyarlarla bağımlı olun. Hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü, "Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllülere lütfedir."

6 Uygun zamanda sizi yüceltesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi alçaltın. 7 Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayrir. 8 Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşıyor. 9 Dünyanın her yerindeki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek imanda sarsılmadan İblis'e karşı direnen. 10 Sizler Mesih'te sonsuz yüceliğine çağırın ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrı'nın kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizin yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir. (aiōnos g166)

11 Kudret sonsuzlara dek O'nun olsun! Amin. (aiōn g165)

12 Kendisini güvenilir bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla size kısaca yazmış bulunuyorum. Sizi yüreklendiriyor ve sözünü ettigim lütfun Tanrı'nın gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. Buna bağlı kalın. 13 Sizler gibi seçilmiş olan Babil'deki kilise ve ölüm Markos size selam ederler. 14 Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın. Sizlere, Mesih'e ait olan herkese esenlik olsun.

2.Petrus

1 İsa Mesih'in kulu ve elçisi ben Simun Petrus'tan Tanrımız ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in doğruluğu sayesinde bizimkiyle esdeğer bir imana kavuşmuş olanlara selam! **2** Tanrı'yı ve Rabbimiz İsa'yı tanıtmakla lütf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun. **3** Kendi yüceliği ve erdemile bizi çağırınan tanrısal gücün, kendisini tanıtmamız sonucunda yaşamamız ve Tanrı yolunda yürümemiz için gereken her şeyi bize verdi. **4** O'nun yüceliği ve erdemini sayesinde bize çok büyük ve değerli vaatler verildi. Öyle ki, dünyada kötü arzuların yol açtığı yozlaşmadan kurtulmuş olarak, bu vaatler aracılıyla tanrısal özyapıya ortak olasınız. **5** İşte bu nedenle her türlü gayreti göstererek imanınıza erdem, erdemini bilgiyi, bilginize özdenetimi, özdenetiminize dayanma gücünü, dayanma gücünüzü Tanrı yoluna bağlılığı, bağlılığınızda kardeşseverliği, kardeşseverliğinizin sevgiyi katın. **8** Çünkü bu niteliklere artan ölçüde sahip olursanız, Rabbimiz İsa Mesih'i tanıtmakta etkisiz ve verimsiz olmazsınız. **9** Bu niteliklere sahip olmayan uzağı göremez, ködür. Eski günahlarından temizlendiğini unutmuştur. **10** Bunun için, ey kardeşler, çağrılmışlığını ve seçilmişliğini kökleştirmeye daha çok gayret edin. Bunları yaparsanız, hiçbir zaman tökezlemesinzin. **11** Böylece Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in sonsuz egemenliğine girme hakkı size cömertçe sağlanacaktır. (αιօνιος g166) **12** Onun için, her ne kadar bunları biliyorsanız ve sahip olduğunuz gerçekle pekiştirilmişseniz de, bunları size her zaman animsatacağım. **13** Bu bedende yaşadığım sürece bunları animsatarak sizi gayrete getirmeyi doğru buluyorum. **14** Rabbimiz İsa Mesih'in bana bildirdiği gibi, bedenden ayrılışının yakın olduğunu biliyorum. **15** Ben bu dünyadan göçükten sonra da bunları sürekli animsayabilmeniz için şimdi her gayreti göstereceğim. **16** Rabbimiz İsa Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken uydurma masallara başvurmadık. O'nun görkemini gözlerimizle gördük. **17** Mesih, yüce ve görkemli Olan'dan kendisine ulaşan sesle, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" diyen sesle Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı. **18** Kutsal dağda O'nunla birlikte bulunduğuuzum için gökten gelen bu sesi biz de iştik. **19** Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yükelerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak verirseniz, iyi edersiniz. **20** Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazilar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. **21** Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yönetilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler.

2 Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler vardı; tipki sizin de aranızda yanlış öğreti yayanlar olacağı gibi. Bunlar kendilerini satın alan Efendi'yi bile yadsıyrarak gizlice aranızda yıkıcı öğretiler sokacaklar. Böyleleri kendi başına anı bir yıkım getirecek. **2** Birçokları da onların sefahatine kapılacak. Onların yüzünden gerçegin yoluna söylecek. **3** Ağçözlüklerinden ötürü uydurma sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için çoktan beri verilmiş olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz. **4** Tanrı günah işleyen melekleri esirgemedi; onları

cehenneme atıp karanlıkta zincire vurdu. Yargılanıncaya dek orada tutulacaklar. (Tartaroō g5020) **5** Tanrı eski dünyayı da esirgemedi. Ama tanrısların dünyasına tufanı gönderdiğinde, doğruluk yolunu bildiren Nuh'u ve yedi kişiyi daha korudu. **6** Sodom ve Gomora kentlerini yakıp yıkarak yargıladı. Böylece tanrısların başına geleceklere bir örnek verdi. **7** Ama ilke tanımayan kişilerin sefih yaşıyışından azap duyan doğru adam Lut'u kurtardı. **8** Çünkü onların arasında yaşayan bu doğru adam, görüp iştığı yasa tanımaz davranışlar yüzünden doğru yüreğinde her gün istirap çekeredi. **9** Görülüyör ki Rab kendi yolunda yürüyenleri karşılaşıkları denemelerden nasıl kurtaracağını bilir. Doğru olmayanları, özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri cezalandırarak yargı gününe dek nasıl alıkoyacağını da bilir. Bu küstah, dikbaşlı kişiler yüce varlıklara sövmekten korkmazlar. **11** Oysa melekler bile, güç ve kudrette daha üstün oldukları halde bu varlıklar Rab'bin önünde söverek yargılamaazlar. **12** Ama anladamadıkları konularda sövüp atan bu kişiler, içgüdüleriyle yaşayan, yakalanıp boğazlanmak üzere doğan, akıdan yoksun hayvanlar gibidir. Hayvanlar gibi onlar da yıkıma uğrayacaklar. **13** Ettikleri haksızlığa karşılık zarar göreceklər. Gündüzün zevk alemlerine dalmayı eğlence sayarlar. Birer leke ve yüzkarasıdırular. Sizinle yiyp içeren kendi hilelerinden zevk alırlar. **14** Gözleri zinayla doludur, günaha doymazlar. Kararsız kişileri ayartırlar. Yüreği ağçözlülüğe alıştırılmış lanetti insanlardır. **15** Haksızlıkla elde ettiği kazancı seven Beor oğlu Balam'ın yolunu tutarak doğru yolu bırakıp saptılar. **16** Balam işlediği suçtan ötürü azarlandı. Konuşamayan eşek, insan diliyle konuşarak bu peygamberin çığlığını engel oldu. **17** Bu kişiler, susuz pınarlar, fırtınanın dağıtıığı sis gibidirler. Onları koyu karanlık bekliyor. **18** Çünkü yanlış yolda yürüyenlerden hemüz kurtulanları, boş ve kurumlu sözler söyleyerek benliğin tutkularıyla, sefahatle ayartırlar. **19** Onlara özgürlük vaat ederler, oysa kendileri yozlaşmışlığın kölesidirler. Çünkü insan neye yenilirse onun kolesi olur. **20** Rab ve Kurtarıcı İsa Mesih'i tanıtmakla dünyanın çirkefligidenden kurtulduktan sonra yine aynı işlere karışıp yenilirlerse, son durumları ilk durumlarından beter olur. **21** Çünkü doğruluk yolunu bilip de kendilerine emanet edilen kutsal buyrukta geri dönmektense, bu yolu hiç bilmemiş olmak onlar için daha iyi olurdu. **22** Şu gerçek özdeyiş onların durumunu anlatıyor: "Köpek kendi kusmuşuna döner", "Domuz da yıkandıktan sonra çamurda yuvarlanmaya döner."

3 Sevgili kardeşler, şimdi bu benim size yazdım ikinci mektuptur. Her iki mektubumda da bu konuları animsatarak temiz düşüncelerinizi uyandırmaya çalıştım. **2** Öyle ki, kutsal peygamberlerin çok önceden söylediğim sözleri ve Kurtarıcımız Rab'bin elçileriniz aracılığıyla verdiği buyruğu animsayınız. **3** Öncelikle şunu bilmelisiniz: Dünüyanın son günlerinde kendi tutkularının ardından giden alayçı kişiler türeyecek. Bunlar, "Rab'bin gelişile ilgili vaat ne oldu? Atalarımızın ölümünden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor" diyerek alay edecekler. **5** Ne var ki, göklerin çok önceden Tanrı'nın sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve su aracılığıyla şekillendiğini bile bile unutuyorlar. **6** O zamanki dünya yine suyuyla, tufanla mahvolmuştu. **7** Şimdiki yer ve göklerse ateşe

verilmek üzere aynı söze saklanıyor, tanrısların yargılanarak mahvolacağı güne dek korunuyorlar. 8 Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rab'bin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir. 9 Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor. 10 Ama Rab'bin günü hırsız gibi gelecek. O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak, yer ve yeryüzünde yapılmış olan her şey yanıp tükenecak. 11 Her şey böylece yok olacağına göre, sizin nasıl kişiler olmanız gereklidir? Tanrı'nın gününü bekleyip o günün gelişini çabuklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşe eriyip gidecek. 13 Ama biz Tanrı'nın vaadi uyarınca doğruluğun barınacağı yeni gökleri, yeni yeryüzünü bekliyoruz. 14 Bunun için, sevgili kardeşlerim, mademki bunları bekliyorsunuz, Tanrı'nın önünde lekesiz, kusursuz ve barış içinde olmaya gayret edin. 15 Sevgili kardeşimiz Pavlus'un da kendisine verilen bilgelikle size yazdığı gibi, Rabbimiz'in sabrını kurtuluş fırsatı sayın. 16 Pavlus bütün mektuplarında bu konulardan böyle söz eder. Mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, öbür Kutsal Yazılıar'ı olduğu gibi bunları da çapitarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar. 17 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, ilke tanımayan kişilerin aldatmasıyla sürükle尼n ip kararlılığınızdan sapmamak için bunları önceden bilerek sakının.

18 Öte yandan Rabbimiz ve Kurtarıcımız Isa Mesih'in lütfunda ve O'nu tanıtmakta ilerleyin. Şimdi ve sonsuza dek O'na yükselik olsun! Amin. (aiōn g165)

1.Yuhanna

1 Yaşam Sözü'yle ilgili olarak başlangıçtan beri var olanı, iştigimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, seyredip ellerimizle dokunduğumuzu duyuyoruz. **2** Yaşam açıkça göründü, O'nun göründük ve O'na tanıklık ediyoruz. Baba'yla birlikte olup bize görünmüştür olan sonsuz Yaşam'ı size duyuruyoruz. (aiōnios g166) **3** Evet, sizin de bizlerle paydaşlığınız olsun diye gördüğümüzü, iştigimizi size duyuyoruz. Bizim paydaşlığımız da Baba'yla ve Oğlu Isa Mesih'ledi. **4** Bunları size, sevincimiz tam olsun diye yazıyorum. **5** Mesih'ten iştigimiz ve şimdî size ilettigimiz bildiri şudur: Tanrı Işıktır, Onda hiç karanlık yoktur. **6** O'nunla paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürütsek, yalan söylemiş, gerçeğe uyamış oluruz. **7** Ama O ışıkta olduğu gibi biz de ışıkta yürütsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu Isa'nın kani bizi her günahdan arındırır. **8** Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz. **9** Ama günahlarımıza itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımıza bağıslayıp bizi her kötülükten arındıracaktır. **10** Günah işlemek dersek, O'nun yalancı durumuna düşürmüştür oluruz; O'nun sözü içimizde olmaz.

2 Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan Isa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur. **2** O günahlarımıza, yalnız bizim günahlarımıza değil, bütün dünyanın günahlarını da bağıslayan kurbandır. **3** Buyruklarını yerine getirirsek, O'nun tanıdigimizden emin olabiliriz. **4** "O'nun tanıyorum" deyip de buyruklarını yerine getirmeyen yalancıdır, kendisinde gerçek yoktur. **5** Ama O'nun sözüne uyan kişinin Tanrı'ya olan sevgisi gerçekten yetkinleşmiştir. Tanrı'da olduğumuzu bununla anlarız. **6** "Tanrı'da yaşıyorum" diyen, Mesih'in yürüdüğü yolda yürümelidir. **7** Sevgili kardeşlerim, size yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğiniz eski buyruğu yazıyorum. Eski buyruk, iştimiş olduğunuz Tanrı sözdür. **8** Yine de size yeni bir buyruk yazıyorum. Bunun gerçek olduğu, Mesih'te ve sizde görülmüyor. Çünkü karanlık geçiyor, gerçek ışık şimdiden parlıyor. **9** ışıkta olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır. **10** Kardeşini seven ışıkta yaşıvar ve başkasının tökezlemesine neden olmaz. **11** Ama kardeşinden nefret eden karanlıktadır, karanlıkta yürüt ve nereye gittiğini bilmez. Çünkü karanlık gözlerini kör etmiştir. **12** Yavrularım, size yazıyorum, Çünkü Mesih'in adı uğruna günahlarınız bağıslanıldı. **13** Babalar, size yazıyorum, Çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıyorsunuz. Gençler, size yazıyorum, Çünkü kötü olanı yendiniz. Çocuklar, size yazdım, Çünkü Baba'yı tanıyorsunuz. **14** Babalar, size yazdım, Çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıyorsunuz. Gençler, size yazdım, Çünkü güclüsünüz, Tanrı'nın sözü içinde yaşıyor, Kötü olanı yendiniz. **15** Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin. Dünyayı sevenin Baba'ya sevgisi yoktur. **16** Çünkü dünyaya ait olan her şey –benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur– Baba'dan değil, dünyadandır. **17** Dünya da dünyasal tutkular da geçer, ama Tanrı'nın isteğini yerine getiren sonsuza dek yaşar. (aiōn g165) **18** Çocuklar, bu son saatir. Mesih Karşıtı'nın geleceğini duydunuz. Nitekim şimdiden çok sayıda

Mesih karşıtı türemiş bulunuyor. Son saat olduğunu bundan biliyoruz. **19** Bunlar aramızdan çıktılar, ama bizden degilidiler. Bizden olsaları, bizimle kalırlardı. Ayırmaları hiçbirinin bizden olmadığını ortaya çıkardı. **20** Sizlerse Kutsal Olan tarafından meshedildiniz; hepiniz bilgilişimiz. **21** Gerçeği bilmediğiniz için değil, gerçeği ve hiçbir yalanın gerçekle ilgisi olmadığını bildiğiniz için size yazıyorum. **22** İsa'nın Mesih olduğunu yadsıyan yalancı değilse, kim yalancıdır? Baba'yı ve Oğlu'yı yadsıyan Mesih karıştırır. **23** Oğlu'yı yadsıyananda Baba da yoktur; Oğlu'u açıkça kabul edende Baba da vardır. **24** Başlangıçtan beri iştiginiz söz içinizde yaşasın. Başlangıçtan beri iştiginiz söz içinizde yaşarsa, siz de Oğlu'da ve Baba'da yaşarsınız. **25** Mesih'in bize vaat ettiği budur, yani sonsuz yaşamadır. (aiōnios g166) **26** Bunları sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazıyorum. **27** Size gelince, O'ndan aldığınız mesh sizde kalır. Kimsenin size bir şey öğretmesine gerek yoktur. O'nun size her şeyi öğreten meshi gerçektir, sahte değildir. Size öğrettiği gibi, Mesih'te yaşayın. **28** Evet, yavrularım, şimdî Mesih'te yaşayın ki, O göründüğünde cesaretimiz olsun, geldiğinde O'nun önünde utanmayalım. **29** O'nun doğru olduğunu bilseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsınız.

3 Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize "Tanrı'nın çocukları" deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba'yi tanımadığı için bizi de tanımiyor. **2** Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih göründüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nun olduğu gibi göreceğiz. **3** Mesih'te bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kilar. **4** Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir. **5** Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilseniz. **6** Mesih'te yaşayan, günah işlemez. Günah işleyen O'nu ne görmüştür, ne de tanımlıstır. **7** Yavrularım, kimse sizi aldatmasın. Mesih doğru olduğunu gibi, doğru olanı yapan da doğru kişidir. **8** Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı. **9** Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda yaşar. Tanrı'dan doğmuş olduğu için günah işleyemez. **10** Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi Tanrı'dan değildir. İşte Tanrı'nın çocuklarıyla İblis'in çocukları böyle ayırt edilir. **11** Başlangıçtan beri iştiginiz buyruk şudur: Birbirimizi sevelim. **12** Şeytan'a ait olup kardeşini öldüren Kayın gibi olmayalım. Kayın kardeşini neden öldürdü? Kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için öldürdü. **13** Kardeşler, dünya sizden nefret ederse şaşmayın. **14** Biz kardeşleri sevdigimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. Sevmeyen ölümde kalır. **15** Kardeşinden nefret eden katıldır. Hiçbir katılın sonsuz yaşama sahip olmadığını bilseniz. (aiōnios g166) **16** Sevginin ne olduğunu Mesih'in bizim için canını vermesinden anlıyoruz. Bizim de kardeşlerimiz için canımızı vermemiz gereklidir. **17** Dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü halde ondan şefkatini esirgeyen kişide Tanrı'nın sevgisi olabilir mi? **18** Yavrularım, sözle ve dille değil, eylemle ve içtenlikle sevelim. **19** Böylelikle gerçeğe ait olduğumuzu bileyeciz ve yüreğimiz

bizi ne zaman suçlarsa, Tanrı'nın önünde onu yatiştıracagız. Çünkü Tanrı yüreğimizden daha büyütür ve her şeyi bilir. **21** Sevgili kardeşlerim, yüreğimiz bizi suçlamazsa, Tanrı'nın önünde cesaretimiz olur, O'ndan ne dilersek alırız. Çünkü O'nun buyruklarını yerine getiriyor, O'nun hoşnut eden şeyler yapılıyor. **23** O'nun buyruğu Oğlu İsa Mesih'in adına inanmamız ve İsa'nın buyurduğu gibi birbirimizi sevmemizdir. **24** Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren Tanrı'da yaşar, Tanrı da o kişide yaşar. İçimizde yaşadığıni bize verdiği Ruh sayesinde biliriz.

4 Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın. Tanrı'dan olup olmadıklarını anlamak için ruhları sınayın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyanın her yanına yayılmış bulunuyor. **2** İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul eden her ruh Tanrı'dandır. Tanrı'nın Ruhu'nu bununla tanıyacaksınız. **3** İsa'yı kabul etmeyen hiçbir ruh Tanrı'dan değildir. Böyleşı, Mesih Karşılı'nın ruhudur. Onun geleceğini duydunuz. Zaten o şimdiden dünyadadir. **4** Yavrularım, siz Tanrı'dansınız ve sahte peygamberleri yendiniz. Çünkü sizde olan, dünyadakinden üstünür. **5** Sahte peygamberler dünyadandır. Bu nedenle söyledikleri sözler de dünyadandır ve dünya onları dinler. **6** Bizse Tanrı'danız; Tanrı'yı tanıyan bizi dinler, Tanrı'dan olmayan dinlemez. Gerçekin Ruhu'yla yalan ruhunu böyle ayırt ederiz. **7** Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır. **8** Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanıtmaz. Çünkü Tanrı sevgidir. **9** Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla yaşayalım diye O'nun dünyaya gönderdi, böylece bizi sevdigini gösterdi. **10** Tanrı'yı biz sevmış değiliz, ama O bizi sevi ve Oğlu'nu günahlarımıza bağıtlayan kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur. **11** Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz. **12** Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmüş değildir. Ama birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur. **13** Tanrı'da yaşadığımızı ve O'nun bizde yaşadığını bize kendi Ruhu'ndan vermiş olmasından anlıyoruz. **14** Baba'nın Oğlu'nu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğiğini gördük, şimdi buna tanıklık ediyoruz. **15** Kim İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar, o da Tanrı'da yaşar. **16** Tanrı'nın bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık. Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar. **17** Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle içimizde yetkin kilinmiştir. Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz. **18** Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi korkuyu siler atar. Çünkü korku işkencedir. Korkan kişi sevgide yetkin kilinmamıştır. **19** Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevi. **20** "Tanrı'yı seviyorum" deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevemez. **21** "Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin" diyen buyruğu Mesih'ten aldık.

5 İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven O'ndan doğmuş olanı da sever. **2** Tanrı'yı sevip buyruklarını yerine getirmekle, Tanrı'nın çocuklarını sevdigimizi anlıyoruz. **3** Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir. **4** Çünkü Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer

kazandıran imanımızdır. **5** İsa'nın Tanrı Oğlu olduğuna inan edenden başka dünyayı yenen kim? **6** Suya ve kanla gelen İsa Mesih'tir. O yalnız suyla değil, suyla ve kanla gelmiştir. Buna tanıklık eden Ruh'tur. Çünkü Ruh gerçektir. **7** Şöyled ki, tanıklık edenler üçtür: Ruh, su ve kan. Bunların üçü de uyum içindedir. **9** İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı'nın tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu, Tanrı'nın tanıklığıdır, kendi Oğlu'yla ilgili olarak yaptığı tanıkluktur. **10** Tanrı'nın Oğlu'na inanan, yüreğinde Tanrı'nın tanıklığına sahiptir. Tanrı'ya inanmayansa O'nun yalancı durumuna düşmüş olur. Çünkü Tanrı'nın Oğlu'yla ilgili tanıklığını inanmamıştır. **11** Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. (aiōnios g166) **12** Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur. **13** Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım. (aiōnios g166) **14** Tanrı'nın önünde güvenimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi iştir. **15** Her ne dilersek bizi istiğtimizi bildiğimize göre, O'ndan dileklerimizi aldığımizi da biliriz. **16** Kardeşinin ölümcül olmayan bir günah işlediğini gören, onun için dua etsin. Duasıyla kardeşine yaşam verecektir. Bu, ölümcül olmayan günah işleyenler için geçerlidir. Ölümcül günah da vardır, bunun için dua etsin demiyorum. **17** Her kötülük günahı, ama ölümcül olmayan günah da vardır. **18** Tanrı'dan doğmuş olanın günah işlemeyi biliriz. Tanrı'dan doğmuş olan İsa Mesih onu korur ve kötü olan ona dokunamaz. **19** Biliyoruz ki, biz Tanrı'danız, bütün dünya ise kötü olanın denetimindedir. **20** Yine biliyoruz ki, Tanrı'nın Oğlu gelmiş ve gerçek Olan'ı tanıtmamız için bize anlama gücü vermiştir. Biz gerçek Olan'dayız, O'nun Oğlu İsa Mesih'teyiz. O gerçek Tanrı ve sonsuz yaşamıdır. (aiōnios g166) **21** Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.

2.Yuhanna

1 Ben ihtiyardan, Tanrı'nın seçtiği, gerçekten sevdigim hanımfendiye ve çocuklarına selamlar! Yalnız ben değil, gerçeği bilenlerin hepsi de sizleri seviyor. **2** Çünkü gerçek içimizde yaşıyor ve sonsuza dek bizimle olacak. (atōn g165) **3** Baba Tanrı'dan ve Baba'nın Oğlu İsa Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve esenlik de gerçekte ve sevgide bizimle olacaktır. **4** Senin çocuklarından bazlarının Baba'dan aldığımiz buyruğa uyarak gerçeğin izinden yürüdüğünü görünce çok sevindim. **5** Şimdi sana rica ediyorum, hanımfendi, birbirimizi sevelim. Bu sana yazdığım yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğimiz buyruktur. **6** Sevgi Tanrı'nın buyruklarına uygun yaşamamız demektir. Başlangıçtan beri işittığınız gibi, O'nun buyruğu sevgi yolunda yüremenizdir. **7** Ne var ki, İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul etmeyeen birçok aldatıcı dünyانın her yanına yayıldı. Aldatıcı, Mesih karşıtı olan bunlardır. **8** Başardıklarınızı ytirmemek ve ödüllünüzü eksiksiz almak için kendinize dikkat edin. **9** Haddini aşip Mesih'in öğretisine bağlı kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur. Bu öğretiye bağlı kalanda ise hem Baba, hem de Oğul vardır. **10** Size gelip de bu öğretiyi getirmeyeni evinize almayın, ona selam bile vermeyin. **11** Çünkü böyle birine selam veren, kötü işlerine ortak olur. **12** Size yazacak çok şeyim var, ama bunları kâğıtla, mürekkeple iletmek istemedim. Sevincimiz tam olsun diye yanınıza gelmek ve sizinle yüz yüze konuşmak umudundayım. **13** Tanrı'nın seçtiği kızkardeşinin çocukları sana selam ederler.

3.Yuhanna

1 Ben ihtiyardan, gerçekten sevdiğim sevgili Gayus'a selam!
2 Sevgili kardeşim, canın gönenc içinde olduğu gibi, her bakımdan sağlıklı ve gönenc içinde olman için dua ediyorum. **3** Bazı kardeşler gelip senin gerçeğe bağlı kaldığına, gerçeğin izinden yürüdüğüne tanıklık edince çok sevindim. **4** Benim için, çocukların gerçeğin izinden yürüdüklerini duymaktan daha büyük bir sevinç olamaz! **5** Sevgili kardeşim, sana yabancı oldukları halde, kardeşler için yaptığı her şeyi içten bir bağlılıkla yapıyorsun. **6** Onlar kilise önünde sevgine tanıklık ettiler. Onları Tanrı'ya yaraşır biçimde yardımılarda birlikte uğurlarsan iyi edersin. **7** Çünkü inanmayanlardan hiçbir yardım almadan, Mesih'in adı uğruna yola çıktılar. **8** Bu nedenle, gerçek uğruna emektaşlar olmak için böylelerini desteklemeliyiz. **9** Kiliseye bazı şeyler yazdım, ama aralarında en üstün olma sevdasında olan Diotrevis bizi kabul etmiyor. **10** Bunun için, eğer gelirsem, bize yönelik haksız suçlamalarla yaptığı kötülükleri anımsatacağım. Bununla yetinmeyerek kardeşleri de kabul etmiyor, kabul etmek isteyenlere de engel olup onları kiliseden dışarı atıyor. **11** Sevgili kardeşim, kötüyü değil, iyiyi örnek al. İyilik yapan kişi Tanrı'dandır. Kötülük yapansa Tanrı'yi görmemiştir. **12** Herkesle birlikte gerçeğin kendisi, Dimitrios'un değerli biri olduğuna tanıklık ediyor. Biz de tanıklık ederiz. Tanıklığımızın doğru olduğunu biliyorsun. **13** Sana yazacak çok şeyim var, ama murekkeple, kalemlle yazmak istemiyorum. **14** Yakında seni görmek umudundayım, o zaman yüz yüze konuşuruz. Esen kal! Arkadaşlar sana selam ederler. Sen de oradaki arkadaşlara adlı adınca selam söyle.

Yahuda

1 İsa Mesih'in kulu, Yakup'un kardeşi ben Yahuda'dan, Baba Tanrı tarafından sevilip İsa Mesih için korunmuş olan çağrılmışlara selam! **2** Merhamet, esenlik ve sevgi artan ölçüde sizin olsun. **3** Sevgili kardeşlerim, size ortak kurtuluşumuzla ilgili yazmaya çok gayret ettim. Bu arada siz kutsallara ilk ve son kez emanet edilen iman uğrunda mücadeleye özendirmek için yazma gereğini duydum. **4** Çünkü Tanrı'mızın lütfunu sefahate araç eden, tek Efendimiz ve Rabbimiz İsa Mesih'i yadsıyan bazı tanrıslar gizlice aranızı sızdırırlar. Onların yargılanacakları çoktan beri yazılmıştır. **5** Bütün bunları bildiğiniz halde, size anımsatmak isterim ki, ilk ve son kez halkı Mısır'dan kurtaran Rab iman etmeyenleri daha sonra yok etti. **6** Yetkilerinin sınıri içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk etmiş olan melekleri, büyük yargı günü için çözülmез bağlarla bağlayarak karanlığa hapsetti. (aïðios g126) **7** Sodom, Gomora ve çevrelerindeki kentler de benzer biçimde kendilerini fuhuş ve sapıklığa teslim ettiler. Sonsuza dek ateşe yanma cezasını çeken bu kentler ders alınacak birer örnektir. (aïðios g166) **8** Aranızı sızan bu kişiler de onlar gibi gördükleri düslere dayanarak öz bedenlerini kirletiyor, Rab'bin yetkisini hiçe sayıyor, yüce varlıklara sövüyorlar. **9** Oysa Başmelek Mikail bile Musa'nın cesedi konusunda İblis'le çekiciş tartışırken, söverek onu yargılamaya kalkışmadı. Ancak, "Seni Rab azarlasın" dedi. **10** Ama bu kişiler anlamadıkları her şeye sövüyorlar. Öte yandan, akıdan yoksun hayvanlar gibi içgüdüleriyle anladıkları ne varsa, onları yıkıma götürüyor. **11** Vay onların haline! Çünkü Kayın'in yolundan gittiler. Kazanç için kendilerini Balam'ınkine benzer bir yanılığa kaptırdılar. Korah'ınkine benzer bir işyanda mahvoldular. **12** Sevgi şölenlerinizde sizinle birlikte pervasızca yiyp içen bu kişiler birer kara lekeidir. Yalnız kendilerini besleyen çobanlardır. Rüzgarın sürüklediği yağmursuz bulutlara, iki kez ölmüş, kökünden sökülmüş, sonbaharın meyvesiz ağaçlarına benzerler. **13** Köpüğünü savuran denizin azgın dalgaları gibi ayılarını çevreye savururlar. Serseri yıldızlar gibidirler. Onları sonsuza dek sürecek koyu karanlık bekliyor. (aïðon g165) **14** Adem'den sonraki altıncı kuşaktan olan Hanok, bu adamlara ilişkin şu peygamberlikte bulundu: "İşte Rab herkesi yargılamak üzere on binlerce kutsalıyla geliyor. Tanrı yoluna aykırı, tanrıslıca yapılan bütün işlerden ve tanrıslı günahkârların kendisine karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü Rab, bütün insanlara suçluluklarını gösterecektir." **16** Bunlar hep yakınıp söyleşir, kendi tutkularının peşinden giderler. Ağızlarından kurumlu sözler çıkar, kendi çıkışları için başkalarını pohpholarlar. **17** Ama siz, sevgili kardeşlerim, Rabbimiz İsa Mesih'in elçileri tarafından önceden söylenen sözleri anımsayın. **18** Size demişlerdi ki, "Dünyanın son günlerinde alay edenler, tanrıslığa yönelip kendi tutkularına göre yaşayanlar olacaktır." **19** Bunlar bölücü, insan doğasıyla sınırlı, Kutsal Ruh'tan yoksun kişilerdir. **20** Ama siz, sevgili kardeşlerim, kendinizi tümden kutsal olan imanınızın temeli üzerinde geliştirin. Kutsal Ruh'un yönetiminde dua edin. **21** Rabbimiz İsa Mesih'in sizi sonsuz yaşama kavuşturacak olan merhametini beklerken kendinizi Tanrı'nın sevgisinde koruyun.

(aïðios g166) **22** Kimi kararsızlara merhamet edin. **23** Kimini ateşten çekip kurtarın. Kimine de korkuya merhamet edin. Ama günahlı bir bedenin lekelediği giysisinden bile titsin. **24** Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güptedir. **25** Yücelik, ululuk, güç ve yetki Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bütün çağlardan önce, şimdi ve bütün çağlar boyunca Tanrı'nın olsun! Amin. (aïðon g165)

Vahiy

1 İsa Mesih'in vahyidir. Tanrı yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermesi için O'na bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği aracılığıyla bunu kulu Yuhanna'ya iletti. **2** Yuhanna, Tanrı'nın sözüne ve İsa Mesih'in tanıklığına –gördüğü her şeye– tanıklık etmektedir. **3** Bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu! Çünkü beklenen zaman yakındır. **4** Ben Yuhanna'dan, Asya İlî'ndeki yedi kiliseye selam! Var olan, var olmuş ve gelecek olanın, O'nun tahtının önünde bulunan yedi ruhtan **5** ve ölüler arasından ilk doğan, dünya krallarına egemen olan güvenilir tanık İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. **6** Yücelik ve güç sonsuzlara dek, bizi seven, kanyila bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi bir krallık haline getirip Babası Tanrı'nın hizmetinde kâhinler yapmış olan Mesih'in olsun! Amin. (aïon g165) **7** İşte bulutlarla geliyor! Her göz O'nu görecek, O'nun bedenini deşmiş olanlar bile. O'nun içi dövünecek yeryüzünün bütün halkları. Evet, böyle olacak! Amin. **8** Var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, "Alfa ve Omega Ben'im" diyor. **9** İsa'ya ait biri olarak sıkıntında, tannışal egemenlikte ve sabırda ortağınız ve kardeşiniz olan ben Yuhanna, Tanrı'nın sözü ve İsa'ya tanıklık uğruna Patmos denilen adada bulunuyordum. **10** Rab'bin gündünde Ruh'un etkisinde kalarak arkamda borazan sesine benzer yüksek bir ses işittim. **11** Ses, "Gördüklerini kitaba yaz ve yedi kiliseye, yani Efes, Izmir, Bergama, Tiyatira, Sart, Filadelfya ve Laodikya'ya gönder" dedi. **12** Bana sesleneni görmek için arkama döndüm. Döndüğümde yedi altın kandilliğin ve bunların ortasında, giysileri ayağına kadar uzanan, göğsüne altın kuşak sarılmış, insanoğluna benzer birini gördüm. **14** Başı, saçı ak yapağı gibi beyaz, kar gibi bembeyazdı. Gözleri alev alev yanın ateşi sanki. **15** Ayakları, ocakta kor haline gelmiş parlak tunca benzıyordu. Sesi, gürül gürül akan suların sesi gibiydi. **16** Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağızından iki ağızlı keskin bir kılıç uzanıyordu. Yüzü bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi. **17** O'nun görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım. O ise sağ elini üzerime koyup şöyle dedi: "Korkma! İlk ve son Ben'im. **18** Diri Olan Ben'im. Ölmüşüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölüler diyarının anahtarları bendedir. (aïon g165, Hadès g86) **19** Bunun için gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz. **20** Sağ elimde gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandilliğin sırrına gelince, yedi yıldız yedi kilisenin melekleri, yedi kandilliğin yedi kilişedir."

2 "Efes'teki kilisenin meleğine yaz. Yedi yıldızı sağ elinde tutan, yedi altın kandilliğin ortasında yürüyen söyle diyor: **2** 'Yaptıklarını, çalışkanlığını, sabrını biliyorum. Kötü kişilere katlanamadığını da biliyorum. Elçi olmadıkları halde kendilerini elçi diye tanıtanları sinadin ve onları yalancı buldun. **3** Evet, sabırısın, adım uğruna acılaraya dayandın ve yılmadın. **4** Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Başlangıçtaki sevginden uzaklaşın. **5** Bunun için, nereden düştüğünü anımsa! Tövbe et ve başlangıçta yaptıklarını sürdür. Tövbe etmezsen, gelip kandilliğini yerinden kaldırırırm. **6** Yine de olumlu bir yanın var: Nikolas yanlılarının yaptıklarından nefret ediyorsun; ben de

nefret ederim. **7** Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene Tanrı'nın cennetinde bulunan yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim." **8** "İzmir'deki kilisenin meleğine yaz. Ölmüş ve yaşama dönmüş, ilk ve son olan söyle diyor: **9** 'Sıkıntılarını, yokşulluğunu biliyorum. Oysa zenginsin! Yahudi olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de Şeytan'ın havrası durumunda olanların iftiralarını biliyorum. **10** Çekmek üzere olduğun sıkıntılarından korkma! Bak, denenesiniz diye iblis içinizden bazılarını yakında zindana atacak. On gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim. **11** Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen, ikinci ölümden hiçbir zarar görmeyecek." **12** "Bergama'daki kilisenin meleğine yaz. İki ağızlı keskin kılıç sahibi olan söyle diyor: **13** 'Nerede yaşadığını biliyorum; Şeytan'ın tahtı oradadır. Yine de adıma simsiki bağılsın. Aranızda, Şeytan'ın yaşadığı yerde öldürülen sadık tanığım Antipa'nın günlerinde bile bana olan imanımı yadsımadın. **14** Ne var ki, birkaç konuda sana karşıyım: Aranızda Balam'ın öğretisine bağlı olanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemeleri, fuhuş yapmaları için İsrailoğulları'ni ayartmayı Balak'a öğreten Balam'dı. **15** Bunun gibi, sizin aranızda da Nikolas yanlılarının öğretisine bağlı olanlar var. **16** Bunun için tövbe et! Yoksa yanına tez gelir, ağızındaki kılıçla onlara karşı savaşırırm. **17** Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene saklı mandan vereceğim. Ayrıca, ona beyaz bir taş ve bu taşın üzerinde yazılı olan yeni bir ad, alandan başka kimse bilmediği bir ad vereceğim." **18** "Tiyatira'daki kilisenin meleğine yaz. Gözleri alev alev yanan ateşe, ayakları parlak tunca benzeyen Tanrı'nın Oğlu söyle diyor: **19** 'Yaptıklarını, sevgini, imanını, hizmetini, sabrını biliyorum. Son yaptıklarının ilk yaptıklarını aştığını da biliyorum. **20** Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Kendini peygamber diye tanıtan İzebel adındaki kadını hoşgörüyle karşılıyorsun. Bu kadın öğretisiyle kullarımı saptırap fuhuş yapmaya, putlara sunulan kurbanların etini yemeye yönlüyor. **21** Tövbe etmesi için ona bir süre tanıdım, ama fuhuş yapmaktan tövbe etmek istemiyor. **22** Bak, onu yatağa düşürecekim; onun yaptıklarından tövbe etmezlerse, onunla zina edenleri de büyük sıkıntıları içine atacağım. **23** Onun çocuklarını salgın hastalıklla öldürüceğim. O zaman bütün kilişeler, gönülleri ve yürekleri denetleyenin ben olduğunu bileycekler. Her birinize yaptıklarınızın karşısını vereceğim. **24** "Ama size, yani Tiyatira'da bulunan öbürlerine, bu öğretimi benimsememiş, Şeytan'ın sözde derin sırlarını öğrenmemiş olanların hepsine şunu söylüyorum: Ben gelinceye dek sizde olana simsiki sarılın. Üzerinize bundan başka bir yük koymuyorum. **26** Ben Babam'dan nasıl yetki aldımsa, galip gelene, yaptığım işleri sonuna dek sürdürmeye uluslararası üzerinde yetki vereceğim. Demir çomaklı güdecek onları, Çömlek gibi kırıp parçalayacaktır. Galip gelene sabah yıldızını da vereceğim. **29** Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin."

3 "Sart'taki kilisenin meleğine yaz. Tanrı'nın yedi ruhuna ve yedi yıldızla sahip olan söyle diyor: 'Yaptıklarını biliyorum. Yaşıyorsun diye ad yapmışsin, ama ölüsun. **2** Uyan! Geriye kalan ve ölmek üzere olan ne varsa güçlendir. Çünkü yaptıklarının Tanrı'mın önünde tamamlanmamış olduğunu gördüm. **3** Bu

nedenle neler aldığı, neler işittiğini anımsa. Bunları yerine getir, tövbe et! Eğer uyanmazsan, hırsız gibi geleceğim. Hangi saatte geleceğimi hiç bilemeyeceksin. **4** Ama Sart'ta, aranızda giysilerini lekelememiş birkaç kişi var ki, beyazlar içinde benimle birlikte yüryücekler. Çünkü buna layıktır. **5** Galip gelen böylece beyaz giysiler giyecek. Onun adını yaşam kitabından hiç silmeyeceğim. Babam'ın ve meleklerinin önünde o kişinin adını açıkça anacağım. **6** Kulağı olan, Ruh'un kılıselere ne dediğini işitsin." **7** "Filadelfya'daki kilisenin meleğine yaz. Kutsal ve gerçek olan, Davut'un anahtarına sahip olan, açığını kimsenin kapayamadığı, kapadığını kimsenin açamadığı kişi şöyle diyor: **8** "Yaptıklarını biliyorum. İşte önüne kimsenin kapayamayacağı açık bir kapı koydum. Gürçün az olduğunu biliyorum; yine de sözüme uydu, adımı yadsımadın. **9** Bak, Şeytan'ın havrasından olanları, Yahudi olmadıkları halde Yahudi olduklarıını ileri süren yalancıları öyle edeceğim ki, gelip ayağlarına kapanacak, benim seni sevdigimi anlayacaklar. **10** Sözüme uyarak sabırla dayandın. Ben de yeryüzünde yaşayanları denemek için bütün dünyanan üzerine gelecek olan denenme saatinden seni esirgeyeceğim. **11** Tez geliyorum. Tacını kimse elinden almasın diye sahip olduğuna simsiki sarıl. **12** Galip geleni Tanrı'mın Tapınağı'nda sütun yapacağım. Böyle biri artık oradan hiç ayrılmayacak. Onun üzerine Tanrı'mın adını, Tanrı'm'a ait kentin –göktenden Tanrı'm'ın yanından inen yeni Yeruşalim'in– adını ve benim yeni adımı yazacağım. **13** Kulağı olan, Ruh'un kılıselere ne dediğini işitsin." **14** "Laodikya'daki kilisenin meleğine yaz. Amin, sadık ve gerçek tanık, Tanrı yaratılışının kaynağı şöyle diyor: **15** "Yaptıklarını biliyorum. Ne soğuksun, ne sıcak. Keşke ya soğuk ya sıcak olsaydım! **16** Oysa ne sıcak ne soğuksun, iliksins. Bu yüzden seni ağızından kusacağım. **17** Zenginim, zenginleştir, hiçbir şeye gereksinmem yok diyorsun; ama zavallı, acıdacak durumda, yoksul, kör ve çiplak olduğunu bilmiyorsun. **18** Zengin olmak için benden ateşe arıtılmış altın, giyinip çiplaklığını ayırbını örtmek için beyaz giysiler, görmek için gözlerine sürmek üzere merhem satın almanın salık veriyorum. **19** Ben sevdiklerimi azarlayıp terbiye ederim. Onun için gayrete gel, tövbe et. **20** İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıya açarsa, onun yanına gireceğim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz. **21** Ben nasıl galip gelerek Babam'la birlikte Babam'ın tahtına oturdumsa, galip gelene de benimle birlikte tahtıma oturma hakkını vereceğim. **22** Kulağı olan, Ruh'un kılıselere ne dediğini işitsin."

4 Bundan sonra gökte açık duran bir kapı gördüm. Benimle konuştugunu işittiğim, borazan sesine benzeyen ilk ses şöyle dedi: "Buraya çıktı! Bundan sonra olması gereken olayları sana göstereyim." **2** O anda Ruh'un etkisinde kalarak gökte bir taht ve tahta oturan birini gördüm. **3** Tahta oturanın, yeşim ve kırmızı ağık taşına benzer bir görünüşü vardı. Zümrüdü andiran bir gökkusağı tahtı çevreliyordu. **4** Tahtın çevresinde yirmi dört ayrı taht vardı. Bu tahtlara başlarında altın taçlar olan, beyaz giysilere bürünmüş yirmi dört ihtiyar oturmuştu. **5** Tahttan şimşekler çakıyor, uğultular, gök gürlemeleri iştiliyordu. Tahtın önünde alev alev yanın yedi meşale vardı. Bunlar Tanrı'nın yedi ruhudur. **6** Tahtın önünde billur gibi, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın ortasında ve çevresinde, önü ve arkası

gözlerle kaplı dört yaratık duruyordu. **7** Birinci yaratık aslana, ikinci danaya benzıyordu. Üçüncü yaratığın yüzü insan yüzü gibiydi. Dördüncü yaratık uçan bir kartalı andırıyordu. **8** Dört yaratığın her birinin altışar kanadı vardı. Yaratıkların her yanı, kanatlarının alt tarafı bile gözlerle kaplıydı. Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar: "Kutsal, kutsal, kutsalı, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Var olmuş, var olan ve gelecek olan." **9** Yaratıklar tahta oturani, sonsuzluklar boyunca yaşayani yüceltip ona saygı ve şükran sundukça, (*aiōn g165*) **10** yirmi dört ihtiyar tahta oturanın, sonsuzluklar boyunca yaşayani önünde yere kapanarak O'na tapınıyorlar. Taçlarını tahtin önüne koyarak şöyle diyorlar: (*aiōn g165*) **11** "Rabbimiz ve Tanrıımız! Yüceliği, saygı, gücü almaya layıksın. Çünkü her şeyi sen yarattın; Hepsi senin isteğinle yaratılıp var oldu."

5 Tahta oturanın sağ elinde iki yanı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir tomar gördüm. **2** Yüksek sesle, "Tomarı açmaya, mühürlerini çözmeye kim layıktır?" diye seslenen güçlü bir melek de gördüm. **3** Ama ne gökte, ne yeryüzünde, ne de yer altında tomari açıp içine bakabilecek kimse yoktu. **4** Açı açı ağlamaya başladım. Çünkü tomarı açıp içine bakmaya layık kimse bulunamadı. **5** Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana, "Ağlama!" dedi. "İşte, Yahuda oymağından gelen Aslan, Davut'un Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mührünü O açacak." **6** Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların arasında, boğazlanmış gibi duran bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu, yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı'nın bütün dünyaya gönderilmiş yedi ruhudur. **7** Kuzu galip tahta oturanın sağ elinden tomarı aldı. **8** Tomarı alınca, dört yaratıkla yirmi dört ihtiyar O'nun önünde yere kapandılar. Her birinin elinde birer lir ve kutsalların duaları olan buhur dolu altın taslar vardı. **9** Yeni bir ezgi söylüyorlardı: "Tomarı almaya, Mührülerini açmaya layıksın! Çünkü boğazlandı Ve kanınlı her oymaktan, her dilden, Her halktan, her ulustan insanları Tanrı'ya satın alındın. **10** Onları Tanrıımız'ın hizmetinde Bir krallık haline getirdin, Kâhinler yaptı. Dünya üzerinde egemenlik süreceklər." **11** Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi. **12** Yüksek sesle şöyle diyorlardı: "Boğazlanmış Kuzu GÜCÜ, zenginliği, bilgeligi, kudreti, Saygıyi, yüceliği, övgüyü Almaya layıktır." **13** Ardından gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki bütün yaratıkların, bunlardaki bütün varlıkların söyle dediğini işittim: "Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek Tahta oturanın ve Kuzu'nun olsun!" (*aiōn g165*) **14** Dört yaratık, "Amin" dediler. İhtiyarlar da yere kapanıp tapındılar.

6 Sonra Kuzu'nun yedi mühründen birini açtığını gördüm. O anda dört yaratıktan birinin, gök gürültüsüne benzer bir sesle, "Gel!" dediğini işittim. **2** Bakınca beyaz bir at gördüm. Binicisinin yayı vardı. Kendisine bir taç verildi ve galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı. **3** Kuzu ikinci mührü açınca, ikinci yaratığın "Gel!" dediğini işittim. **4** O zaman kızıl renkte başka bir at çıktı ortaya. Binicisine dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Bunun sonucu olarak insanlar birbirlerini boğazlayacaklar. Atıyla ayrıca büyük bir kılıç verildi. **5** Kuzu üçüncü mührü açınca, üçüncü yaratığın "Gel!" dediğini işittim. Bakınca siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazi vardı. **6** Dört yaratığın

ortasında sanki bir sesin söyle dediğini isittim: "Bir ölcək buğday bir dinara, üç ölcək arpa bir dinara. Ama zeytinyağına, şaraba zarar vermel!" 7 Kuzu dördüncü mührü açınca, "Gel!" diyen dördüncü yaratığın sesini isittim. 8 Bakınca soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölüm'dü. Ölüler diyarı onun ardına geliyor. Bunlara kılıçla, kılıtkla, salgın hastalıklak, yeryüzünün yabanlı hayvanlarıyla ölüm saçmak için yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi. (Hadès 986) 9 Kuzu beşinci mührü açınca, sunağın altında, Tanrı'nın sözü ve sürdürdükleri tanıklık nedeniyle öldürülenlerin canlarını gördüm. 10 Yüksek sesle feryat ederek söyle diyorlardı: "Kutsal ve gerçek olan Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar bekleyeceksin?" 11 Onların her birine beyaz birer kaftan verildi. Kendileri gibi öldürülecek olan öbür Tanrı kullarının ve kardeşlerinin sayısı tamamlanıncaya dek kısa bir süre daha beklemeleri istendi. 12 Kuzu altıncı mührü açınca, büyük bir deprem olduğunu gördüm. Güneş keçi kılından yapılmış siyah bir çul gibi karardı. Ay baştan aşağı kan rengine döndü. 13 İncir ağacı, güçlü bir rüzgarla sarsıldığında nasıl ham incirlerini dökerse, gökteki yıldızlar da öylece yeryüzüne düştü. 14 Gökyüzü dürülen bir tomar gibi ortadan kalktı. Her dağ, her ada yerinden sökülp alındı. 15 Dünya kralları, büyükleri, komutanları, zenginleri, güçleri, özgürü kölesi herkes mağaralara, dağlardaki kayaların arasına gizlendiler. 16 Dağlara, kayalara, "Üzerimize düşün!" dediler, "Tahta oturanın yüzünden ve Kuzu'nun gazabından saklayın bizi! 17 Çünkü onların gazabının büyük günü geldi. Buna kim dayanabilir?"

7 Bundan sonra yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bunlar karaya, denize ya da herhangi bir ağaç üzerine esmesin diye, yeryüzünün dört rüzgarını tutuyorlardı. 2 Sonra gündoğusundan yükselen başka bir melek gördüm. Yaşayan Tanrı'nın mührünü taşıyordu. Karaya, denize zarar vermek için yetki verilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı: 3 "Biz Tanrımız'ın kullanı alınlardan mühürleyene dek karaya, denize ya da ağaçlara zarar vermeyin!" 4 Mühürlenmiş olanların sayısını isittim. İsrailoğulları'nın bütün oymaklarından 144 000 kişi mühürlenmişti: 5 Yahuda oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti. Ruben oymağından 12 000, Gad oymağından 12 000, 6 Aşer oymağından 12 000, Naftali oymağından 12 000, Manaşse oymağından 12 000, 7 Şimon oymağından 12 000, Levi oymağından 12 000, İssakar oymağından 12 000, 8 Zevulun oymağından 12 000, Yusuf oymağından 12 000, Benyamin oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti. 9 Bundan sonra gördüm ki, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu. Hepside birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde hurma dalları vardı. 10 Yüksek sesle bağırlıyorlardı: "Kurtarış, tahta oturan Tanrımız'a Ve Kuzu'ya özgüdür!" 11 Bütün melekler tahtın, ihtiyanların ve dört yaratığın çevresinde duruyordu. Tahtın önünde yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınarak söyle diyorlardı: 12 "Amin! Övgü, yücelik, bilgelik, Şükran, saygı, güç, kudret, Sonsuzlara dek Tanrımız'ın olsun! Amin!" (aiôn 9165) 13 Bu sırada ihtiyanlardan biri bana

sordu: "Beyaz kaftan giymiş olan bu kişiler kim, nereden geldiler?" 14 "Sen bunu biliyorsun, efendim" dedim. Bana dedi ki, "Bunlar o büyük sıkıktan geçip gelenlerdir. Kaftanlarını Kuzu'nun kanyla yıkamış, bembeyaz etmişlerdir. 15 Bunun için, "Tanrı'nın tahtı önünde duruyor, Tapınağında gece gündüz O'na tapınıyorlar. Tahta oturan, çadırını onların üzerine gerek. 16 Artık açıkmayacak, Artık susamayacaklar. Ne güneş ne kavurucu sıcak Çarpacak onları. 17 Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek Ve yaşam sularının pınarlarına götürürecek. Tanrı gözlerinden bütün yaşları silecek."

8 Kuzu yedinci mührü açınca, gökte yarı saat kadar sessizlik oldu. 2 Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm. Onlara yedi borazan verildi. 3 Altın bir buhurdan taşıyan başka bir melek gelip sunağın önünde durdu. Tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunmak üzere kendisine çok miktarda buhur verildi. 4 Kutsalların dualarıyla buhur dumanı, Tanrı'nın önünde meleğin elinden yükseldi. 5 Melek buhurdan aldı, sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne attı. Gök gürlemeleri, uğultular işitti, şimşekler çıktı, yer sarsıldı. 6 Yedi melek ellerindeki yedi borazanı çalmaya hazırlandı. 7 Birinci melek borazanını çaldı. Karla karışık dolu ve ateş oluştu, yeryüzüne yağdı. Yerin üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı. 8 ikinci melek borazanını çaldı. Alev alev yanın, dağ gibi büyük bir kütle denize atıldı. Denizin üçte biri kana dönüştü. 9 Denizdeki yaratıkların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri yok oldu. 10 Üçüncü melek borazanını çaldı. Gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız irmakların üçte biri üzerine ve su pınarlarının üzerine düştü. 11 Bu yıldızın adı Pelin'dir. Suların üçte biri pelin gibi açıldı. Açılaşan sulardan içen birçok insan öldü. 12 Dördüncü melek borazanını çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri, yıldızların üçte biri vuruldu. Sonuç olarak ışıklarının üçte biri söndü, gündüzün ve gecenin üçte biri ışıksız kaldı. 13 Sonra günün ortasında uçan bir kartal gördüm. Yüksek sesle söyle bağırdığını isittim: "Borazanlarını çalacak olan öbür üç meleğin borazan seslerinden yeryüzünde yaşayanların vay, vay, vay haline!"

9 Beşinci melek borazanını çaldı. Gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm. Dipsiz derinliklere açılan kuyunun anahtarını ona verildi. (Abyssos 912) 2 Dipsiz derinliklerin kuyusunu açınca, kuyudan büyük bir ocağın dumanı gibi bir duman çıktı. Kuyunun dumanından güneş ve hava karardı. (Abyssos 912) 3 Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler yağdı. Bunlara yeryüzündeki akreplerin gücüne benzer bir güç verilmişti. 4 Çekirgelerle yeryüzündeki otlara, herhangi bir bitki ya da ağaç da değil de, yalnız alınlardan Tanrı'nın mührü bulunmayan insanlara zarar vermemeleri söylendi. 5 Bu insanları öldürmelerine değil, beş ay süreyle işkence etmelerine izin verildi. Yapıtları işkence akrebin insanı soktuğu zaman verdiği acıya benzıyordu. 6 O günlerde insanlar ölümü arayacak, ama bulamayacaklar. Ölümü özyecekler, ama ölüm onlardan kaçacak. 7 Çekirgelerin görünümü, savaşa hazırlanmış atlara benzıyordu. Başlarında altın taçlara benzer başlıklar vardı. Yüzleri insan yüzleri gibiydi. 8 Saçları kadın saçına, dişleri aslan dişine benzıyordu. 9 Demir zırhlara benzer göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi

savaşa koşan çok sayıda atlı arabanın sesine benziyordu. 10 Akrebinke benzer kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında, insanlara beş ay zarar verecek güç sahiptiler. 11 Başlarında kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. Bu meleğin İranice adı Avaddon, Grekçe adıysa Apolyon'dur. (*Abyssos g12*) 12 Birinci "vay" geçti, işte bundan sonra iki "vay" daha geliyor. 13 Altıncı melek borazanını çaldı. Tanrı'nın önündeki altın sunağın dört boynuzundan gelen bir ses iştittim. 14 Ses, elinde borazan olan altıncı meleğe, "Büyük Fırat Irmağı'nın yanında bağlı duran dört meleği çöz" dedi. 15 Tam o saat, o gün, o ay, o yıl için hazır tutulan dört melek, insanların üçte birini öldürmek üzere çözüldü. 16 Atlı ordularının sayısı iki yüz milyondu, sayılarını duyдум. 17 Görümümde atları ve binicilerini gördüm. Ateş, gökyakut ve kükürt renginde göğüs zırhları kuşanmışlardır. Atların başları aslan başına benzıyordu. Ağızlarından ateş, duman, kükürt fişkıriyordu. 18 İnsanların üçte biri bunların ağızından fişkiran ateş, duman ve kükürten, bu üç beladan öldü. 19 Atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Yılanı andıran kuyruklarının başıyla zarar verirler. 20 Geriye kalan insanlar, yani bu belalardan ölmemiş olanlar, kendi elleriyle yaptıkları putlardan dönüp tövbe etmediler. Cinlere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın, gümüş, tunç, taş, tahta putlara tapmaktan vazgeçmediler. 21 Adam öldürmekten, büyü, fuhuş, hırsızlık yapmaktan da tövbe etmediler.

10 Sonra gökten inen güçlü başka bir melek gördüm.

Buluta sarılmıştı, başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe, ayakları ateşten sütunlara benzıyordu. 2 Elinde açılmış küçük bir tomar vardı. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koyarak aslanın küremesini andıran yüksek sesle bağırdı. O bağırınca, yedi gök gürlemesi dile gelip seslendiler. 4 Yedi gök gürlemesi seslendiğinde yazmak üzereydim ki, gökten, "Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle, yazmal!" diyen bir ses iştittim. 5 Denizle karanın üzerinde durduğunu gördüğüm melek, sağ elini göğe kaldırdı. 6 Gözü ve göktekileri, yeri ve yerdekileri, denizi ve denizdekileri yaratmanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için ant içip dedi ki, "Artık gecikme olmayacak. (*aion g165*) 7 Yedinci melek borazanını çaldığı zaman, Tanrı'nın sir olan tasarısı tamamlanacak. Nitekim Tanrı bunu, kulları peygamberlere müjdelemiştir." 8 Gökten iştittiğim ses benimle yine konuşmaya başladı: "Git, denizle karanın üzerinde duran meleğin elindeki açık tomarı al!" dedi. 9 Meleğin yanına gidip küçük tomarı bana vermesini istedim. "Al, bunu ye!" dedi. "Midende bir acılık yapacak, ama ağızına bal gibi tatlı gelecek." 10 Küçük tomarı meleğin elinden alıp yedim, ağızında bal gibi tatlıydı. Ama yutunca midem açıldı. 11 Sonra bana şöyle dendi: "Yine birçok halk, ulus, dil ve kralla ilgili olarak peygamberlikte bulunmalısın."

11 Bana değneğe benzer bir ölçü kamışı verilip şöyle dendi:

"Git, Tanrı'nın Tapınağı'nı ve sunağı ölç, orada tapınanları say! 2 Tapınağın dış avlusunu bırak, orayı ölçme. Çünkü orası, kutsal kenti kirk iki ay ayakklarıyla çiğneyecek olan uluslara verildi. 3 İki tanığımıza güç vereceğim; çul giysiler içinde bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler." 4 Bunlar yeryüzünün Rabbi önündे duran iki zeytin ağacıyla iki kandilliktir. 5 Biri

onlara zarar vermeye kalkırsa, ağızlarından ateş fişkırıacak ve düşmanlarını yiyp bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin böyle öldürülmesi gereklidir. 6 Peygamberlik ettileri sürece yağmur yağmasının diye göğü kapamaya yetkileri vardır. Suları kana dönüştürme ve yeryüzünü, kaç kez isterlerse, her türlü belaya vurma yetkisine sahiptiler. 7 Tanıklık görevleri sona erince dipsiz derinliklerden çıkan canavar onlarla savaşacak, onları yenip öldürmeyecek. (*Abyssos g12*) 8 Cesetleri, simgesel olarak Sodom ve Mısır diye adlandırılan büyük kentin anayoluna serilecek. Onların Rabbi de orada çarmıha gerilmiştir. 9 Her halktan, oymaktan, dilden, ulustan insan üç büyük gün cesetlerini seyredecek, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler. 10 Yeryüzünde yaşayanlar onların bu durumuna sevinip bayram edecek, birbirlerinearmağanlar gönderecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara çok eziyet etmiştir. 11 Üç büyük gün sonra iki peygamber, Tanrı'dan gelen yaşam soluğuńu alınca ayağa kalktılar. Onları görenler dehşete kapıldı. 12 İki peygamber gökten gelen yüksek bir sesin, "Buraya çıkin!" dediğini iştittiler. Sonra düşmanlarının gözü önünde bir bulut içinde göge yükseldiler. 13 Tam o saatte şiddetli bir deprem oldu, kentin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi can verdi. Geriye kalanlar dehşete kapılıp gökteki Tanrı'yı yüceltiler. 14 ikinci "vay" geçti. İşte, üçüncü "vay" tez geliyor. 15 Yedinci melek borazanını çaldı. Gökte yüksek sesler duyuldu: "Dünyanın egemenliği Rabbimiz'in ve Mesih'in oldu. O sonsuzlara dek egemenlik sürecek." (*aion g165*) 16 Tanrı'nın önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapandı. Tanrı'ya tapınarak şöyle dediler: "Her Şeye Gücü Yeten, Var olan, var olmuş olan Rab Tanrı! Sana şükrediyoruz. Çünkü büyük gücünü kuşanıp Egemenlik sürmeye başladın. 18 Uluslar gazaba gelmişlerdi. Şimdiye senin gazabın üzerine geldi. Ölüleri yargılamak, Kulların olan peygamberleri, kutsalları, Küçük olsun büyük olsun, Senin adından korkanları öldürdündür. Ve yeryüzünü mahvedenleri mahvetmek zamanı da geldi." 19 Ardından Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı, tapınakta O'nun Antlaşma Sandığı göründü. O anda şimşekler çıktı, uğultular, gök gürlemeleri iştitti. Yer sarsıldı, şiddetli bir dolu fırtınası koptu.

12 Gökte olağanüstü bir belirti, güneşe sarılmış bir kadın göründü. Ay ayaklarının altındaydı, başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı. 2 Kadın gebeydi. Doğum sancıları içinde kıvranyor, feryat ediyordu. 3 Ardından gökte başka bir belirti göründü: Yedi başlı, on boynuzlu, kızıl renkli büyük bir ejderhaydı. Yedi başında yedi taç vardı. 4 Kuyruğuyla gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne attı. Sonra doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu; kadın doğurur doğurmaz ejderha çocuğu yutacaktı. 5 Kadın bir oğul, bütün ulusları demir çomakla güdecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuk hemen alınıp Tanrı'ya, Tanrı'nın tahtına götürüldü. 6 Kadınsa çöle kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün beslenmesi için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardı. 7 Gökte savaş oldu. Mikail'le melekleri ejderhaya savaştılar. Ejderha kendi melekleriyle birlikte karşı koydu, ama gücü yetmedi. Bu yüzden gökteki yerlerini yitirdiler. 9 Büyük ejderha -İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran o

eski yılın – melekleriyle birlikte yeryüzüne atıldı. 10 Bundan sonra gökte yüksek bir sesin söyle dediğini duydum: "Tanrı'ızın kurtarışı, gücü, egemenliği Ve Mesih'in yetkisi şimdî gerçekleşti. Çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı, Onları Tanrı'ızın üzerinde gece gündüz suçlayan Aşağı atıldı. 11 Kardeşlerimiz Kuzu'nun kanyla Ve etikleri tanıklık bildirisiyle Onu yendiler. Ölümü göze alacak kadar Vazgeçmişlerdi can sevgisinden. 12 Bunun için, ey göklер ve orada yaşayanlar, Sevin! Vay halinize, yer ve deniz! Çünkü İblis zamanının az olduğunu bilerek Büyük bir öfkeyle üzərinize indi." 13 Ejderha yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadını kovalamaya başladı. 14 Yılanın önünden çöle, üç buçuk yıl besleneceği yere uçup kaçabilmesi için kadına büyük kartal kanatları verildi. 15 Yılan ağızından, kadını selle süpürüp görmek için onun ardından irmak gibi su akitti. 16 Ama yeryüzü, ağını açıp ejderhanın ağızından akıttığı ırmağı yutarak kadına yardım etti. 17 Bunun üzerine ejderha kadına öfkeliendi. Kadının soyundan geriye kalanlarla, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirip İsa'ya tanıklıklarını sürdürülerle savaşmaya gitti.

13 Denizin kıyısında dikili dardı. Sonra on boynuzlu, yedi başlı bir canavarın denizden çıktığını gördüm. Boynuzlarının üzerinde on taç vardı, başlarının üzerinde küfür niteliğinde adlar yazıyordu. 2 Gördüğüm canavar parsa benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağızı aslan ağızı gibiydi. Ejderha canavara kendi gücü ve tahtıyla birlikte büyük yetki verdi. 3 Canavarın başlarından biri ölümcül bir yara almıştı benziyordu. Ne var ki, bu ölümcül yara iyileşmişti. Bütün dünya şaşkınlık içinde canavarın ardından gitti. 4 İnsanlar canavara yetki veren ejderhaya taptilar. "Canavar gibisi var mı? Onunla kim savaşabilir?" diyerek canavara da taptilar. 5 Canavara, kurumlu sözler söyleyen, küfürler savuran bir ağız ve kırk iki ay süreyle kullanabileceği bir yetki verildi. 6 Tanrı'ya küfretmek, O'nun adına ve konutuna, yani gökte yaşayanlara küfretmek için ağını açtı. 7 Kutsallarla savaşıp onları yenmesine izin verildi. Canavar her oymak, her halk, her dil, her ulus üzerinde yetkili kılındı. 8 Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri boğazlanmış Kuzu'nun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes ona tapacak. 9 Kulağı olan işitsin! 10 Tutsak düşecek olan Tutsak düşecek. Kılıçla öldürülerek olan Kılıçla öldürülerek. Bu, kutsalların sabrını ve imanını gerektirir. 11 Bundan sonra başka bir canavar gördüm. Yerden çıkan bu canavarın kuzu gibi iki boynuzu vardı, ama ejderha gibi ses çıkardı. 12 İlk canavarın bütün yetkisini onun adına kullanıyor, yeryüzünü ve orada yaşayanları ölümcül yarası iyileşen ilk canavara taptmaya zorluyordu. 13 İnsanların gözü önünde, gökten yere ateş yağıracak kadar büyük belirtiler gerçekleştiriyor. 14 İlk canavarın adına gerçeklestirmesine izin verilen belirtiler sayesinde, yeryüzünde yaşayanları saptırdı. Onlara kılıçla yaralanan, ama sağ kalan canavarın onuruna bir heykel yapmalarını buyurdu. 15 Canavarın heykeline yaşam soluğu vermesi için kendisine güç verildi. Öyle ki, heykel konuşabsın ve kendisine tapmayan herkesi ölütrebilisin. 16 Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağı eline ya da aynına bir işaret vurduruyordu. 17 Öyle ki, bu işaret, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayıne

bir şey satın alabilsin, ne de satabsins. 18 Bu konu bilgelik gerektirir. Anlayabilen, canavara ait sayıyı hesaplaşın. Çünkü bu sayı insanı simgeler. Sayısı 666'dır.

14 Sonra Kuzu'nun Siyon Dağı'nda durduğunu gördüm.

O'nunla birlikte 144 000 kişi vardı. Alınlarında kendisinin ve Babası'nın adları yazıyordu. 2 Gökten, gürül gürül akan suların sesini, güçlü gök gürlemesini andıran bir ses işittim. İşittiğim ses, lir çalanların çıktıığı sese benzıyordu. 3 Bu 144 000 kişi, tahtın önünde, dört yaratığın ve ihtiyanların önünde yeni bir ezgi söyleyordu. Yeryüzünden satın alınmış olan bu kişilerden başka kimse o ezgiyi öğrenemedi. 4 Kendilerini kadınlarla lekelememiş olanlar bunlardır. Pak kişilerdir. Kuzu nereye giderse ardısına giderler. Tanrı'ya ve Kuzu'ya ait olacakların ilk bölümü olmak üzere insanlar arasından satın alınmışlardır. 5 Ağzlarından hiç yalan çıkmamıştır. Kusursuzdurlar. 6 Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara –her ulusa, her oymağa, her dile, her halka– iletmem üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde'yi getiriyordu. (aiōnios g166) 7 Yüksek sesle şöyle diyor: "Tanrı'dan korkun! O'nun yüceltin! Çünkü O'nun yargılama saatı geldi. Göğü, yeri, denizi, su pinarlarını yaratana tapının!" 8 Ardından gelen ikinci bir melek, "Yıkıldı! Kendi azgın fuhuş şarabını bütün uluslara içiren büyük Babil yıkıldı!" diyor. 9 Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyor: "Bir kimse canavara ve heykeline taparsa, aynına ya da eline canavarın işaretini koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından içecektir. Böylelerine kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kürtürle işkence edilecek. 11 Çekitleri işkencenin dumani sonsuzlara dek tütecek. Canavara ve heykeline tapıp onun adının işaretini alanlar gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler. (aiōn g165) 12 Bu da, Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren, İsa'ya imanlarını sürdürün kutsalların sabrını gerektirir." 13 Gökten bir ses işittim. "Yaz! Bundan böyle Rab'be ait olarak ölenlere ne mutlu!" diyor. Ruh, "Evet" diyor, "Uğraşlarından dînlenecekler. Çünkü yaptıkları onları izleyecek." 14 Sonra beyaz bir bulut gördüm. Bulutun üzerinde "İnsanoğluna benzer biri" oturuyordu. Başında altın bir taç, elinde keskin bir orak vardı. 15 Tapınaktan çıkan başka bir melek bulutun üzerinde oturana yüksek sesle bağırdı: "Orağını uzat ve biç! Biçme saatı geldi. Çünkü yerin ekini olgunlaşmış bulunuyor." 16 Bulutun üzerinde oturan, orağını yerin üzerine salladı, yerin ekini biçildi. 17 Gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onu da keskin bir orağı vardı. 18 Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek de sunaktan çırıp geldi. Keskin orağı olana yüksük sesle, "Keskin orağını uzat!" dedi. "Yerin aşmasının salkımlarını topla. Çünkü üzümleri olgunlaştı." 19 Bunun üzerine melek orağını yerin üzerine salladı. Yerin aşmasının ürününü toplayıp Tanrı öfkesinin büyük masarasına attı. 20 Kentin dışında çiğnenen masaradan kan aktı. Kan, 1 600 ok atımı kadar yayılıp atların gemlerine dek yükseldi.

15 Gökte büyük ve şaşılışı başka bir belirti gördüm: Son yedi belliği taşıyan yedi melekti. Çünkü Tanrı'nın öfkesi bu belalarla son buluyordu. 2 Ateşle karışık camdan deniz gibi bir şey gördüm. Canavara, heykeline ve adını simgeleyen sayıya karşı zafer kazananlar, ellerinde Tanrı'nın verdiği lirlerle cam

denizin üzerinde durmuşlardı. 3 Tanrı kulu Musa'nın ve Kuzu'nun egisini söylüyorlardı: "Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Senin işlerin büyük ve şâslası işlerdir. Ey ulusların kralı, Senin yolların doğru ve adildir. Ya Rab, senden kim korkmaz, Adını kim yükseltmez? Çünkü kutsal olan yalnız sensin. Bütün uluslar gelip sana tapınacaklar. Çünkü adil işlerin açıkça görüldü." 5 Bundan sonra gökteki tapınağın, yani Tanıklık Cadırının açıldığını gördüm. 6 Yedi belayı taşıyan yedi melek temiz, parlak keten giysiler giymiş, göğüslerine altın kuşaklar sarılmış olarak tapınaktan çıktı. 7 Dört yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan Tanrı'nın öfkesiyle dolu yedi altın tas verdi. (aiōn g165) 8 Tapınak Tanrı'nın yüceliğinden ve gücünden ötürü dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belası sona erinceye dek kimse tapınağa giremedi.

16 Sonra tapınaktan yükselen gür bir sesin yedi meleğe, "Gidin, Tanrı'nın öfkesiyle dolu yedi taşı yeryüzüne boşaltın!" dediğini isittim. 2 Birinci melek gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın işaretini taşıyip heykeline tapınanların üzerinde acı veren iğrenç yaralar oluştu. 3 İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü kanına benzer kana dönüştü, içindeki bütün canlılar öldü. 4 Üçüncü melek tasını ırmaklara, su pinarlarına boşalttı; bunlar da kana dönüştü. 5 Sulardan sorumlu meleğin şöyle dediğini isittim: "Var olan, var olmuş olan kutsal Tanrı! Bu yargılarda adilsin. 6 Kutsalların ve peygamberlerin kanını döktükleri için, içecek olarak sen de onlara kan verdin. Bunu hak ettiler." 7 Sunaktan gelen bir sesin, "Evet, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Yargıların doğru ve adildir" dediğini isittim. 8 Dördüncü melek tasını güneşe boşalttı. Bununla güneşe insanları yakma gücü verildi. 9 İnsanlar korkunç bir ışıyla kavruldular. Tövbe edip bu belalara egemen olan Tanrı'yı yükselteceklerine, O'nun adına küfrettiler. 10 Beşinci melek tasını canavarın tahtına boşalttı. Canavarın egemenliği kararlığa gömüldü. İnsanlar istiraptan dillerini isirdiler. 11 İstirap ve yaralarından ötürü Göğün Tanrı'sına küfrettiler. Yapıtlarından tövbe etmediler. 12 Altıncı melek tasını büyük Fırat Irmağı'na boşalttı. Gündoğusundan gelen kralların yolu açılsın diye Irmağın suları kurudu. 13 Bundan sonra ejderhanın ağızından, canavarın ağızından ve sahte peygamberin ağızından kurbağaya benzer üç kötü ruhun çıktığını gördüm. 14 Bunlar doğaüstü belitiler gerçekleştiren cinlerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük gününde olacak savaş için bütün dünyadan krallarını toplamaya gidiyorlar. 15 "İşte hırsız gibi geliyorum! Çıplak dolaşmamak ve utanç içinde kalmamak için uyankı durup giysilerini üstünde bulundurana ne mutlu!" 16 Üç kötü ruh, kralları İbranice Armagedon denilen yere topladılar. 17 Yedinci melek tasını havaya boşalttı. Tapınaktaki tahttan yükselen gür bir ses, "Tamam!" dedi. 18 O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitti. Öyle büyük bir deprem oldu ki, yeryüzünde insan oldu olalu bu kadar büyük bir deprem olmamıştı. 19 Büyük kent üye bölgündü. Ulusların kentleri yerle bir oldu. Tanrı büyük Babil'i anımsadı, ona ateşli gazabının şarabını içeren kâseyi verdi. 20 Bütün adalar ortadan kalktı, dağlar yok oldu. 21 İnsanların üzerine gökten tanesi yaklaşık kırk kilo ağırlığında iri dolu yağdı. Dolu belası öyle korkunçtu ki, insanlar bu yüzden Tanrı'ya küfrettiler.

17 Yedi taşı alan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: "Gel!" dedi. "Sana engin suların kenarında oturan büyük fahişenin çarptırılacağı cezayı göstereyim. 2 Dünya kralları onunla fuş yapılırlar. Yeryüzünde yaşayanlar onun fuşunun şarabıyla sarhoş oldular." 3 Bundan sonra melek beni Ruh'un yönetiminde çole götürdü. Orada yedi başlı, on boynuzlu, üzeri kükür niteliğinde adalarla kaplı kırmızı bir canavarın üstüne oturmuş bir kadın gördüm. 4 Kadın, mor ve kırmızı giysilere bürünmüş, altınlar, değerli taşlar, incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle, fuşunun çirkeflikleriyle dolu altın bir kâse vardı. 5 Alnına şu gizemli ad yazılmıştı: BÜYÜK BABİL, DÜNYA FAHİSELERİNİN VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI 6 Kadının, kutsalların ve İsa'ya tanıklık etmiş olanların kanyla sarhoş olduğunu gördüm. Onu görünce büyük bir şaşkınlığa düştüm. 7 Melek bana, "Neden şaşın?" diye sordu. "Kadının ve onu taşıyan yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını ben sana açıklayayım. 8 Gördüğün canavar bir zamanlar vardı, ama şimdi yok. Biraz sonra dipsiz derinliklerden çıkacak ve yıkıma gidecek. Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri adları yaşam kitabına yazılmamış olanlar canavar göründe şaşacaklar. Çünkü o bir zamanlar vardı, şimdi yok, ama yine gelecek. (Abbyssos g12) 9 "Bunu anlamak için bilgelik gereklidir. Yedi başlı, kadın üzerinde oturduğu yedi tepedir; aynı zamanda yedi kralıdır. 10 Bunların beşi düştü, biri duruyor, ötekiye henüz gelmedi. Gelince kısa süre kalması gereklidir. 11 Yaşamış, ama şimdi yok olan canavarın kendisi sekizinci kraldır. O da yedilerden biridir ve yıkıma gitmektedir. 12 Gördüğün on boynuz henüz egemenlik sürdürmemiş on kralıdır; canavarla birlikte bir saat egemenlik sürdür üzere yetki alacaklar. 13 Düşünce birliği içinde olan bu krallar güçlerini ve yetkililerini canavara verecekler. 14 Kuzu'ya karşı savaşacaklar, ama Kuzu onları yenecek. Çünkü Kuzu, rablerin Rabbi, kralların Kralı'dır. O'nunla birlikte olanlar, çağrılmış, seçilmiş ve O'na sadık kalmış olanlardır." 15 Bundan sonra melek bana, "Şu gördüğün sular –fahişenin kenarında oturduğu sular– halklar, toplumlar, uluslar ve dillerdir" dedi. 16 "Gördüğün canavarla on boynuz fahişeden nefret edecek, onu perişan edip çıplak bırakacaklar. Etiyi yiye kendisini ateşe yakacaklar. 17 Çünkü Tanrı, amacını gerçekleştirmeyi isteyen onların yüreğine koymuştur. Öyle ki, Tanrı'nın sözleri yerine gelinceye dek krallıklarını canavara devretmeyecektir. 18 Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde egemenlik süren büyük kenttir."

18 Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. 2 Melek gür bir sesle bağırdı: "Yıldız! Büyük Babil yıldızı! Cinlerin barınağı, Her kötü ruhun ugrağı, Her murdar ve iğrenç kuşun siğnağı oldu. 3 Çünkü bütün uluslar Azgin fuşunun şarabından içtiler. Dünya kralları da Onunla fuş yapılırlar. Dünya tüccarları Onun aşırı sefahatıyla zenginleştiler." 4 Gökten başka bir ses isittim: "Ey halkın!" diyordu. "Onun günahlarına ortak olmamak, Uğradığı belalara uğramamak için çok oradan! 5 Çünkü üst üste yılilan günahları göğe eriştii, Ve Tanrı onun suçlarını anımsadı. 6 Babil nasıl davrandıysa, karşılığını ona aynen verin, Yapıtlarının iki katını ödeyin. Hazırladığı kâsedeki iki katını hazırlayıp ona içirin. 7

Kendini yüceltiği, sefahate verdiği oranda İstirap ve keder verin ona. Çünkü içinden diyor ki, 'Tahtında oturan bir kralıçeyim, dul değilim. Asla yas tutmayacağım!' 8 Bu nedenle başına gelecek belalar –Ölüm, yas ve kitlik– Bir gün içinde gelecek. Ateş onu yiyp bitirecek. Çünkü onu yargılayan Rab Tanrı güçlündür. 9 "Kendisiyle fuhuş yapan ve sefahatte yaşayan dünya kralları onu yakan ateşin dumanını görünce onun içen ağlayıp dövünecekler. 10 Çektiği istiraptan dehşete düşecek, uzakta durup, 'Vay başına koca kent, Vay başına güçlü kent Babil! Bir saat içinde cezani buldun' diyecekler. 11 "Dünya tüccarları onun içen ağlayıp yas tutuyor. Çünkü mallarını satın alacak kimse yok artık. 12 Altını, gümüşü, değerli taşları, incileri, ince keteni, ipeği, mor ve kırmızı kumaşları, her çeşit kokulu ağacı, fildisinden yapılmış her çeşit eşyayı, en pahali ağaçlardan, tunç, demir ve mermerden yapılmış her çeşit mali, tarçın ve kakule, buhur, güzel kokulu yağı, günde, şarap, zeytinyağı, ince un ve buğdayı, kızıları, koynuları, atları, arabaları ve köleleri, insanların canını satın alacak kimse yok artık. 14 "Diecekler ki, 'Canının çektiği meyveler elinden gitti, Bütün değerli ve göz alıcı malların yok oldu. İnsanlar bunları bir daha göremeyecek.' 15 Babil'de bu malları satarak zenginleşen tüccarlar, kentin çektiği istiraptan dehşete düşecekler. Uzakta durup ağlayacak, yas tutacaklar. 16 "Vay başına, vay!" diyecekler. 'İnce keten, mor ve kırmızı kumaş kuşanmış, Altın, değerli taş ve incilerle süslenmiş Koca kent! 17 Onca büyük zenginlik Bir saat içinde yok oldu.' "Gemi kaptanları, yolcular, tayfalar, denizde çalışanların hepsi, onu yakan ateşin dumanını görünce uzakta durup, 'Koca kent gibisi var mı?' diye feryat ettiler. 19 Başlarına toprak döktüler, yas tutup ağlayarak feryat ettiler: 'Vay başına koca kent, vay! Denizde gemileri olanların hepsi Onun sayesinde, onun değerli mallarıyla Zengin olmuşlardır. Kent bir saat içinde viraneye döndü.' 20 Ey gök, kutsallar, elçiler, peygamberler! Onun başına gelenlere sevinin! Çünkü Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı." 21 Sonra güçlü bir melek değirmen taşına benzer büyük bir taşı kaldırıp denize atarak şöyle dedi: "Koca kent Babil de işte böyle siddetle atılacak Ve bir daha görülmeyecek. 22 Artık sende lir çalanların, ezgi okuyanların, Kaval ve borazan çalanların sesi Hiç işitilmeyecek. Artık sende hiçbir el sanatının ustası bulunmayacak. Sende artık değirmen sesi duyulmayacak. 23 Artık sende hiç kandil ışığı parlamayacak. Sende artık gelin güvey sesi duyulmayacak. Senin tüccarların dünyanın büyülüleri. Bütün uluslar senin büyüğünüyle yoldan sapmıştır. 24 Peygamberlerin, kutsalların Ve yeryüzünde boğazlanan herkesin kanı Sende bulundu."

19 Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın sesini andıran yüksek bir ses işitti. "Haleluya!" diyorlardı. "Kurtarış, yükselik ve güç Tanrı'mız'a özgüdür. 2 Çünkü O'nun yargıları doğru ve adildir. Yeryüzünü fuhuşla yozlaşdırın Büyük fahişeyi yargılayıp Kendi kullarının kanının öcünü aldı." 3 İkinci kez, "Haleluya! Onun dumanı sonsuzlara dek tütecek" dediler. (aion g165) 4 Yirmi dört ihtiyarla dört yaratık yere kapanıp, "Amin! Haleluya!" diyerek tahta oturan Tanrı'ya tapındılar. 5 Sonra tahttan bir ses yükseldi: "Ey Tanrı'mızın bütün kolları! Küçük büyük, O'ndan korkan hepiniz, O'nu övün!" 6 Ardından büyük bir kalabalığın, gürül gürül akan suların, güçlü gök gürlemelerinin

sesine benzer sesler işitti. "Haleluya!" diyorlardı. "Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı'mız Egemenlik sürüyor. 7 Sevinelim, coşalım! O'nun yüceltelim! Çünkü Kuzu'nun düğünü başlıyor, Gelini hazırlandı. 8 Giymesi için ona temiz ve parlak ince keten giysiler verildi." İnce keten kutsalların adil işlerini simgeler. 9 Sonra melek bana, "Yaz!" dedi. "Ne mutlu Kuzu'nun düğün şölenine çağrılmış olanlara!" Ardından ekledi: "Bunlar gerçek sözlerdir, Tanrı'nın sözleridir." 10 Ona tapınmak üzere ayaklarına kapandım. Ama o, "Sakın yapma!" dedi. "Ben de senin ve Isa'ya tanıklığını sürdürmen kardeşlerin gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap! Çünkü Isa'ya tanıklık, peygamberlik ruhunun özüdür." 11 Bundan sonra gögün açılmış olduğunu, beyaz bir atın orada durduğunu gördüm. Binicisinin adı Sadık ve Gerçek'tir. Adaletle yargılanır, savaşır. 12 Gözleri alev alev yanın ateş gibidir. Başında çok sayıda taç var. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır. 13 Kana batırılmış bir kaftan giymişti. Tanrı'nın Sözü adıyla anılır. 14 Beyaz, temiz, ince ketene bürünmüş olan gökteki ordular, beyaz atlara binmiş O'nun izliyorlardı. 15 Aşzından ulusları vuracak keskin bir kılıç uzanıyor. Onları demir çomakla güdecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın ateşli gazabının şarabını üreten masarayı kendisi çiğneyecek. 16 Kaftanının ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıydı: KRALLARIN KRALI VE RABLERIN RABBİ 17 Bundan sonra güneşe duran bir melek gördüm. Gögün ortasında uçan bütün kuşları yüksek sesle çağırıldı: "Kralların, komutanlarının, güçlü adamların, atalarla binicilerinin, özgür köle, küçük büyük, hepsinin etini yemek için toplanın, Tanrı'nın büyük şölenine gelin!" 19 Sonra canavarı, dünya krallarını ve onların ordularını, ata binmiş Olan'la O'nun ordusuna karşı savaşmak üzere toplanmış gördüm. 20 Canavarla onun önünde doğaüstü belirtiler gerçekleştirilen sahte peygamber yakalandı. Sahte peygamber, canavarın işaretini alıp heykeline tapanları bu belirtilerle saptırmıştı. Her ikisi de kükürte yanan ateş golüne diri diri atıldı. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 Geriye kalanlar, ata binmiş Olan'ın ağızından uzanan kılıçla öldürdü. Bütün kuşlar bunların etiyle doydu.

20 Sonra bir meleğin gökten indiğini gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarları ve büyük bir zincir vardı. (Abysos g12) 2 Melek ejderhayı –İblis ya da Şeytan denen o eski yılanyakalayıp bin yıl için bağladı. 3 Bin yıl tamamlanıncaya dek ulusları bir daha saptırmaması diye onu dipsiz derinliklere attı, oraya kapayıp girişini mühürledi. Bin yıl geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor. (Abysos g12) 4 Bazı tahtlar ve bunlara oturanları gördüm. Onlara yargılama yetkisi verilmişti. Isa'ya tanıklık ve Tanrı'nın sözü uğruna başı kesilenlerin canlarını da gördüm. Bunlar, canavarla ve heykeline tapmamış, alınlara ve ellerine onun işaretini almamış olanlardı. Hepsi diriliş Mesih'le birlikte bin yıl egemenlik sürdürdü. 5 İlk diriliş budur. Ölülerin geri kalanı bin yıl tamamlanmadan dirilmedi. 6 İlk dirilişde dahil olanlar mutlu ve kutsaldır. İkinci ölümün bunların üzerinde yetkisi yoktur. Onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacak, O'nunla birlikte bin yıl egemenlik sürecekler. 7 Bin yıl tamamlanıncaya Şeytan atıldığı zindandan serbest bırakılacak. 8 Yeryüzünün dört bucakındaki ulusları –Gog'la Magog'u– saptırmak, savaş için bir araya toplamak

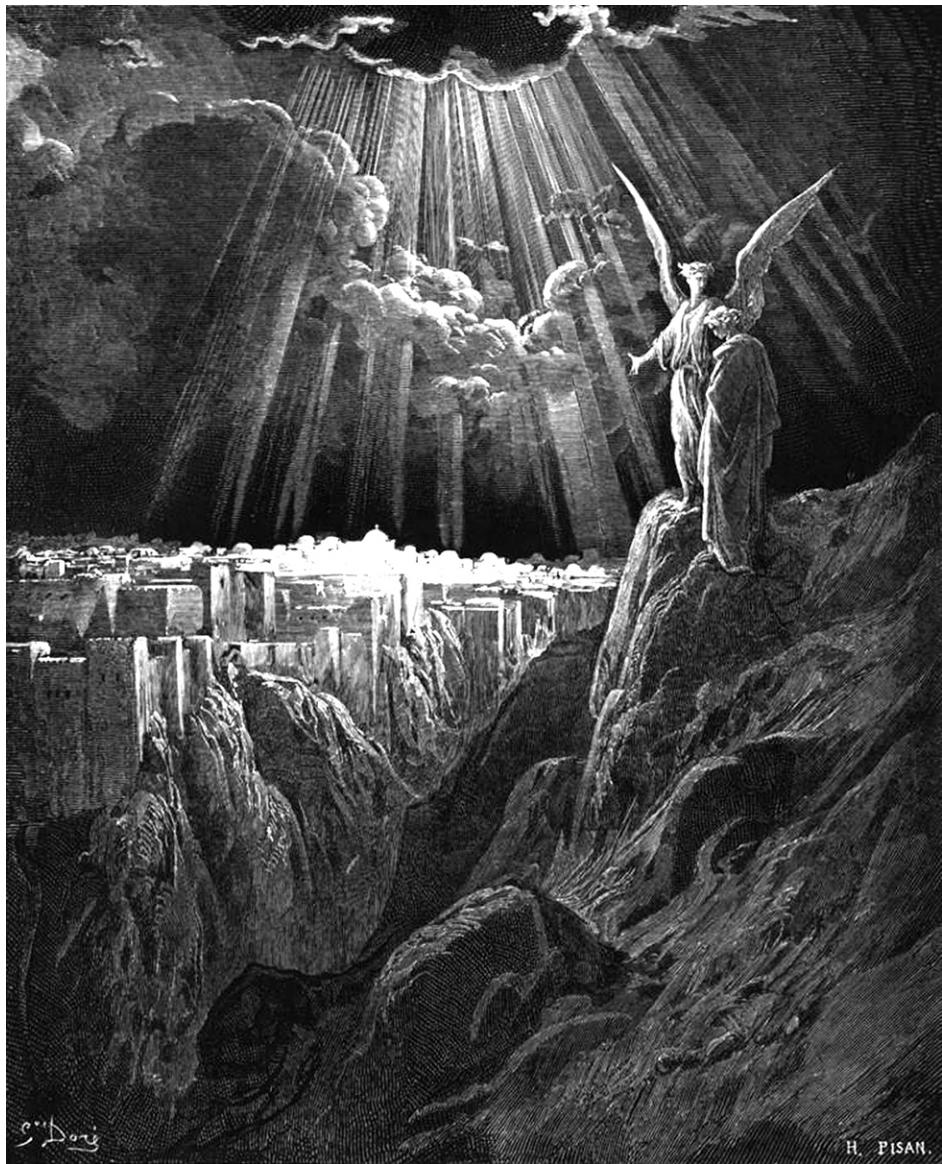
üzere zindandan çıkacak. Toplananların sayısı deniz kumu kadar çoktur. **9** Yeryüzünün dört bir yanından gelerek kutsalların ordugahını ve sevilen kenti kuşattılar. Ama gökten ateş yağıdı, onları yakıp yok etti. **10** Onları saptıran iblis ise canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz, sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** Sonra büyük, beyaz bir taht ve tahta oturanı gördüm. Yerle gök önden kaçtılar, yok olup gittiler. **12** Tahtın önünde duran küçük büyük, ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılınlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı. **13** Deniz kendisinde olan ölüleri, ölüm ve ölüleri diye da kendilerinde olan ölüleri teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı. (Hadēs g86) **14** Ölüm ve ölüler diye ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık. **2** Kutsal kentin, yeni Yeruşalim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. Güveyi için hazırlamış süslü bir gelin gibiydi. **3** Tahttan yükselen gür bir sesin söyle dediğini iştittim: "İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak. **4** Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de istirap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı." **5** Tahta oturan, "İşte her şeyi yeniliyorum" dedi. Sonra, "Yaz!" diye ekledi, "Çünkü bu sözler güvenilir ve gerçektir." **6** Bana, "Tamam!" dedi, "Alfa ve Omega, başlangıç ve son Ben'im. Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız su vereceğim. **7** Galip gelen bunları miras alacak. Ben onun Tanrisı olacağım, o da bana oğul olacak. **8** Ama korkak, imansız, içrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyüğü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, kükürtle yanın ateş gölüdür. İkinci ölüm budur." (Limnē Pyr g3041 g4442) **9** Son yedi belseyala dolu yedi taşı taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu. "Gel!" dedi, "Kuzu'ya eş olacak gelini sana göstereyim." **10** Sonra melek beni Ruh'un yönetiminde büyük, yüksek bir dağa götürdü. Oradan bana gökten, Tanrı'nın yanından inen ve O'nun görkemiyle ışıldayan kutsal kenti, Yeruşalim'i gösterdi. Kentin ışlılığı çok değerli bir taşın, billur gibi parıldayan yesim taşıının ışlısına benzıyordu. **12** Büyük ve yüksek surları ve on iki kapısı vardı. Kapıları on iki melek bekliyordu. Kapıların üzerine İsrailoğulları'nın on iki oymağının adları yazılmıştı. **13** Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı, batıda üç kapı vardı. **14** Kenti çevreleyen surların on iki temel taşı bulunuyordu. Bunların üzerinde Kuzu'nun on iki elçisinin adları yazılıydı. **15** Benimle konuşan meleğin elinde kenti ve kent kapılarıyla surları ölçmek için altın bir ölçü kamışı vardı. **16** Kent kare biçimindeydi, uzunluğu enine eşitti. Melek kenti kamışla ölçtü, her bir yanı 12 000 ok atımı geldi. Uzunluğu, eni ve yüksekliği birbirine eşitti. **17** Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre 144 arşindi. **18** Surlar yesimden yapılmıştı.

Kent ise, cam duruluğunda saf altındandı. **19** Kent surlarının temelleri her tür değerli taşıla bezenmişti. Birinci temel taşı yesim, ikincisi laciverttaş, üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt, beşinci damarlı akik, altıncısı kırmızı akik, yedincisı sarı yakut, sekizinci beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarıca zümrüt, on birinci gökyakut, on ikinci ametistti. **21** On iki kapı on iki inciydi; kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin anayolu cam saydamlığında saf altındandı. **22** Kentte tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu, kentin tapınağıdır. **23** Aydınlanması için kentin güneş ya da aya gereksinimi yoktur. Çünkü Tanrı'nın görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çarasıdır. **24** Uluslar kentin işliğinde yürüyecekler. Dünya kralları servetlerini oraya getirecekler. **25** Kentin kapıları gündüz hiç kapanmayacak, orada gece olmayacak. **26** Ulusların görkemi ve zenginliği oraya taşınacak. **27** Oraya murdar hiçbir şey, içrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek; yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.

22 Melek bana Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan billur gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi. **2** Kentin anayolunun ortasında akan ırmağın iki yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren yaşam ağaçları bulunuyordu. Ağacın yaprakları uluslara şifa vermek içindir. **3** Artık hiçbir lanet kalmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahti kentin içinde olacak, kolları O'na tapınacak. **4** O'nun yüzünü görecek, alınlarında O'nun adını taşıyacaklar. **5** Artık gece olmayacağı. Çira ışığına da güneşi ışığına da gereksinmeleri olmayacağı. Çünkü Rab Tanrı onlara ışık verecek ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler. (aiōn g165) **6** Melek bana, "Bu sözler güvenilir ve gerçektir" dedi. "Peygamberlerin ruhlarının Tanrisı olan Rab, yakın zamanda olması gereken olayları kollarına göstermek için melegini gönderdi." **7** "İşte tez geliyorum! Bu kitaptaki peygamberlik sözlerine uyana ne mutlu!" **8** Bunları işten ve gören ben Yuhanna'yım. İştirip gördüğümde bunları bana gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım. **9** Ama o bana, "Sakin yapma!" dedi, "Ben senin, peygamber kardeşlerin ve bu kitabın sözlerine uyanlar gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap!" **10** Sonra bana, "Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme" dedi, "Çünkü beklenen zaman yakındır. **11** Kötülük yapan, yine kötülük yapsın. Kirli olan, kirli işlerini sürdürün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın. Kutsal olan kutsal kalsın." **12** "İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanmadadır. Herkese yaptığından karşılığını vereceğim. **13** Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son Ben'im. **14** "Kaftanlarını yıkayan, böylelikle yaşam ağaçından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere ne mutlu! **15** Köpekler, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalani sevip hile yapanların hepsi dışarıda kalacaklar. **16** "Ben İsa, kılıscelerle ilgili bu tanıklığı sizlere iletsem diye meleğimi gönderdim. Davut'un kökü ve soyu Ben'im, parlak sabah yıldızı Ben'im." **17** Ruh ve Gelin, "Gel!" diyorlar. İşten, "Gel!" desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın. **18** Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. **19** Her kim bu peygamberlik kitabından sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı

da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır. **20** Bunlara tanıklık eden, "Evet, tez geliyorum!" diyor. Amin! Gel, ya Rab İsa! **21** Rab İsa'nın lütfu kutsallarla birlikte olsun! Amin.

Kutsal kentin, yeni Yeruşalim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. Güveyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi. Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: "İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak."

Vahiy 21:2-3

Reader's Guide

Türkçe at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Türkçe at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Strong's: g12

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Strong's: g126

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek

Speech: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Strong's: g165

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Strong's: g166

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Strong's: g1067

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Strong's: g86

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Strong's: g3041 g4442

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol

Language: Hebrew

Speech: proper noun, place

Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses

Strong's: h7585

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Strong's: g5020

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Turkish---Turkish-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Romalilar 10:7
Vahiy 9:1
Vahiy 9:2
Vahiy 9:11
Vahiy 11:7
Vahiy 17:8
Vahiy 20:1
Vahiy 20:3

Elçilerin İşleri 3:21
Elçilerin İşleri 15:18
Romalilar 1:25
Romalilar 9:5
Romalilar 11:36
Romalilar 12:2
Romalilar 16:27
1.Korintiller 1:20
1.Korintiller 2:6
1.Korintiller 2:7
1.Korintiller 2:8
1.Korintiller 3:18
1.Korintiller 8:13
1.Korintiller 10:11
2.Korintiller 4:4
2.Korintiller 9:9
2.Korintiller 11:31
Galatyalilar 1:4
Galatyalilar 1:5
Efesliler 1:21
Efesliler 2:2
Efesliler 2:7
Efesliler 3:9
Efesliler 3:11
Efesliler 3:21
Efesliler 6:12
Filipiiler 4:20
Koloseliler 1:26
1.Timoteos 1:17
1.Timoteos 6:17
2.Timoteos 4:10
2.Timoteos 4:18
Titus 2:12
İbraniler 1:2
İbraniler 1:8
İbraniler 5:6
İbraniler 6:5
İbraniler 6:20
İbraniler 7:17
İbraniler 7:21
İbraniler 7:24
İbraniler 7:28
İbraniler 9:26
İbraniler 11:3
İbraniler 13:8
İbraniler 13:21
1.Petrus 1:23

1.Petrus 1:25
1.Petrus 4:11
1.Petrus 5:11
2.Petrus 3:18
1.Yuhanna 2:17
2.Yuhanna 1:2
Yahuda 1:13
Yahuda 1:25
Vahiy 1:6
Vahiy 1:18
Vahiy 4:9
Vahiy 4:10
Vahiy 5:13
Vahiy 7:12
Vahiy 10:6
Vahiy 11:15
Vahiy 14:11
Vahiy 15:7
Vahiy 19:3
Vahiy 20:10
Vahiy 22:5

aïdos

Romalilar 1:20
Yahuda 1:6

aiōn

Matta 12:32
Matta 13:22
Matta 13:39
Matta 13:40
Matta 13:49
Matta 21:19
Matta 24:3
Matta 28:20
Markos 3:29
Markos 4:19
Markos 10:30
Markos 11:14
Luka 1:33
Luka 1:55
Luka 1:70
Luka 16:8
Luka 18:30
Luka 20:34
Luka 20:35
Yuhanna 4:14

Yuhanna 6:51
Yuhanna 6:58
Yuhanna 8:35
Yuhanna 8:51
Yuhanna 8:52
Yuhanna 9:32
Yuhanna 10:28
Yuhanna 11:26
Yuhanna 12:34
Yuhanna 13:8
Yuhanna 14:16

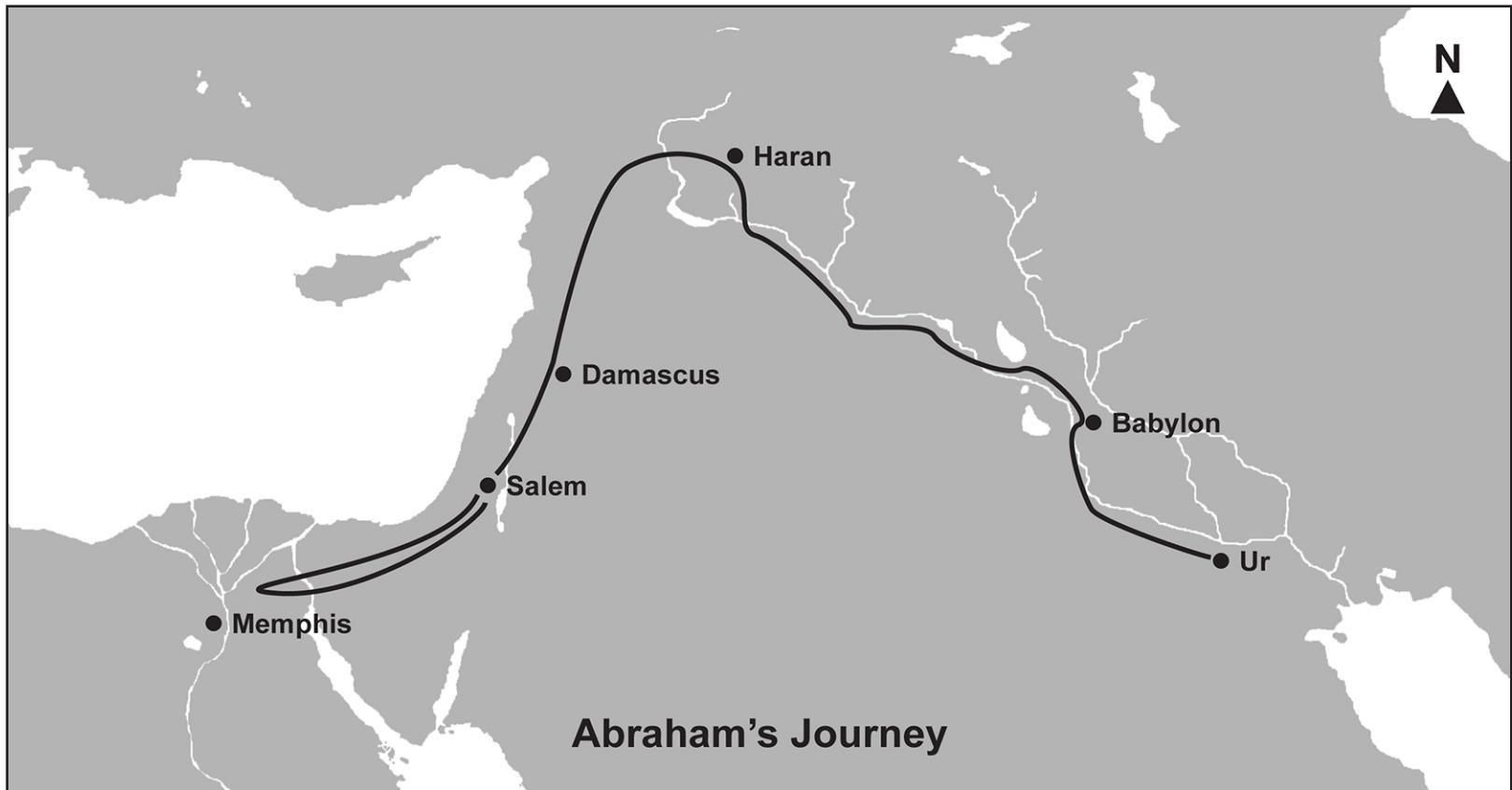
aiōnios

Matta 18:8
Matta 19:16
Matta 19:29
Matta 25:41
Matta 25:46
Markos 3:29
Markos 10:17
Markos 10:30
Luka 10:25
Luka 16:9
Luka 18:18
Luka 18:30
Yuhanna 3:15
Yuhanna 3:16
Yuhanna 3:36
Yuhanna 4:14
Yuhanna 4:36
Yuhanna 5:24
Yuhanna 5:39
Yuhanna 6:27
Yuhanna 6:40
Yuhanna 6:47
Yuhanna 6:54
Yuhanna 6:68

Yuhanna 10:28
Yuhanna 12:25
Yuhanna 12:50
Yuhanna 17:2
Yuhanna 17:3
Elçilerin İşleri 13:46
Elçilerin İşleri 13:48
Romalilar 2:7
Romalilar 5:21
Romalilar 6:22
Romalilar 6:23
Romalilar 16:25
Romalilar 16:26
2.Korintililer 4:17
2.Korintililer 4:18
2.Korintililer 5:1
Galatyalilar 6:8
2.Selanikliler 1:9
2.Selanikliler 2:16
1.Timoteos 1:16
1.Timoteos 6:12
1.Timoteos 6:16
1.Timoteos 6:19
2.Timoteos 1:9
2.Timoteos 2:10
Titus 1:2
Titus 3:7
Filimon 1:15
ibraniler 5:9
ibraniler 6:2
ibraniler 9:12
ibraniler 9:14
ibraniler 9:15
ibraniler 13:20
1.Petrus 5:10
2.Petrus 1:11
1.Yuhanna 1:2
1.Yuhanna 2:25
1.Yuhanna 3:15
1.Yuhanna 5:11
1.Yuhanna 5:13
1.Yuhanna 5:20
Yahuda 1:7
Yahuda 1:21
Vahiy 14:6

Geenna
Matta 5:22
Matta 5:29
Matta 5:30
Matta 10:28
Matta 18:9
Matta 23:15
Matta 23:33
Markos 9:43
Markos 9:45
Markos 9:47

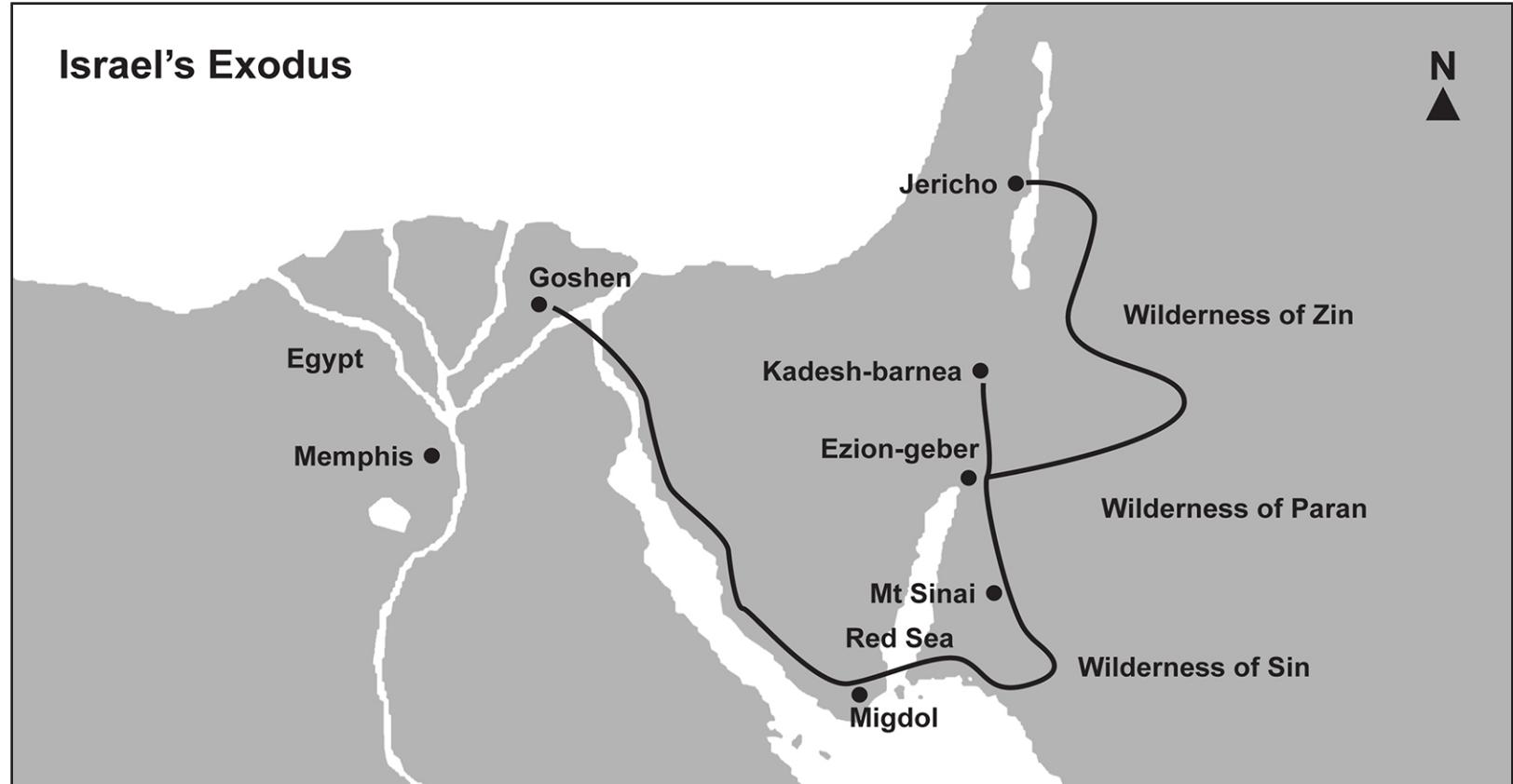
Luka 12:5
Yakup 3:6
Hadēs
Matta 11:23
Matta 16:18
Luka 10:15
Luka 16:23
Elçilerin İşleri 2:27
Elçilerin İşleri 2:31
1.Korintililer 15:55
Vahiy 1:18
Vahiy 6:8
Vahiy 20:13
Vahiy 20:14
Limnē Pyr
Vahiy 19:20
Vahiy 20:10
Vahiy 20:14
Vahiy 20:15
Vahiy 21:8
Sheol
Yaratılış 37:35
Yaratılış 42:38
Yaratılış 44:29
Yaratılış 44:31
Çölde Sayım 16:30
Çölde Sayım 16:33
Yasa'Nın Tekrarı 32:22
1.Samuel 2:6
2.Samuel 22:6
1.Krallar 2:6
1.Krallar 2:9
Eyüp 7:9
Eyüp 11:8
Eyüp 14:13
Eyüp 17:13
Eyüp 17:16
Eyüp 21:13
Eyüp 24:19
Eyüp 26:6
Mezmurlar 6:5
Mezmurlar 9:17
Mezmurlar 16:10
Mezmurlar 18:5
Mezmurlar 30:3
Mezmurlar 31:17
Mezmurlar 49:14
Mezmurlar 49:15
Mezmurlar 55:15
Mezmurlar 86:13
Mezmurlar 88:3
Mezmurlar 89:48
Mezmurlar 116:3
Mezmurlar 139:8
Mezmurlar 141:7
Süleyman'In Özdeyişleri 1:12
Süleyman'In Özdeyişleri 5:5
Süleyman'In Özdeyişleri 7:27
Süleyman'In Özdeyişleri 9:18
Süleyman'In Özdeyişleri 15:11
Süleyman'In Özdeyişleri 15:24
Süleyman'In Özdeyişleri 23:14
Süleyman'In Özdeyişleri 27:20
Süleyman'In Özdeyişleri 30:16
Vaiz 9:10
Ezgiler Ezgisi 8:6
Yeşaya 5:14
Yeşaya 14:9
Yeşaya 14:11
Yeşaya 14:15
Yeşaya 28:15
Yeşaya 28:18
Yeşaya 38:10
Yeşaya 38:18
Yeşaya 57:9
Hezekiel 31:15
Hezekiel 31:16
Hezekiel 31:17
Hezekiel 32:21
Hezekiel 32:27
Hoşa 13:14
Amos 9:2
Yunus 2:2
Habakkuk 2:5
Tartaroō
2.Petrus 2:4
Questioned
None yet noted

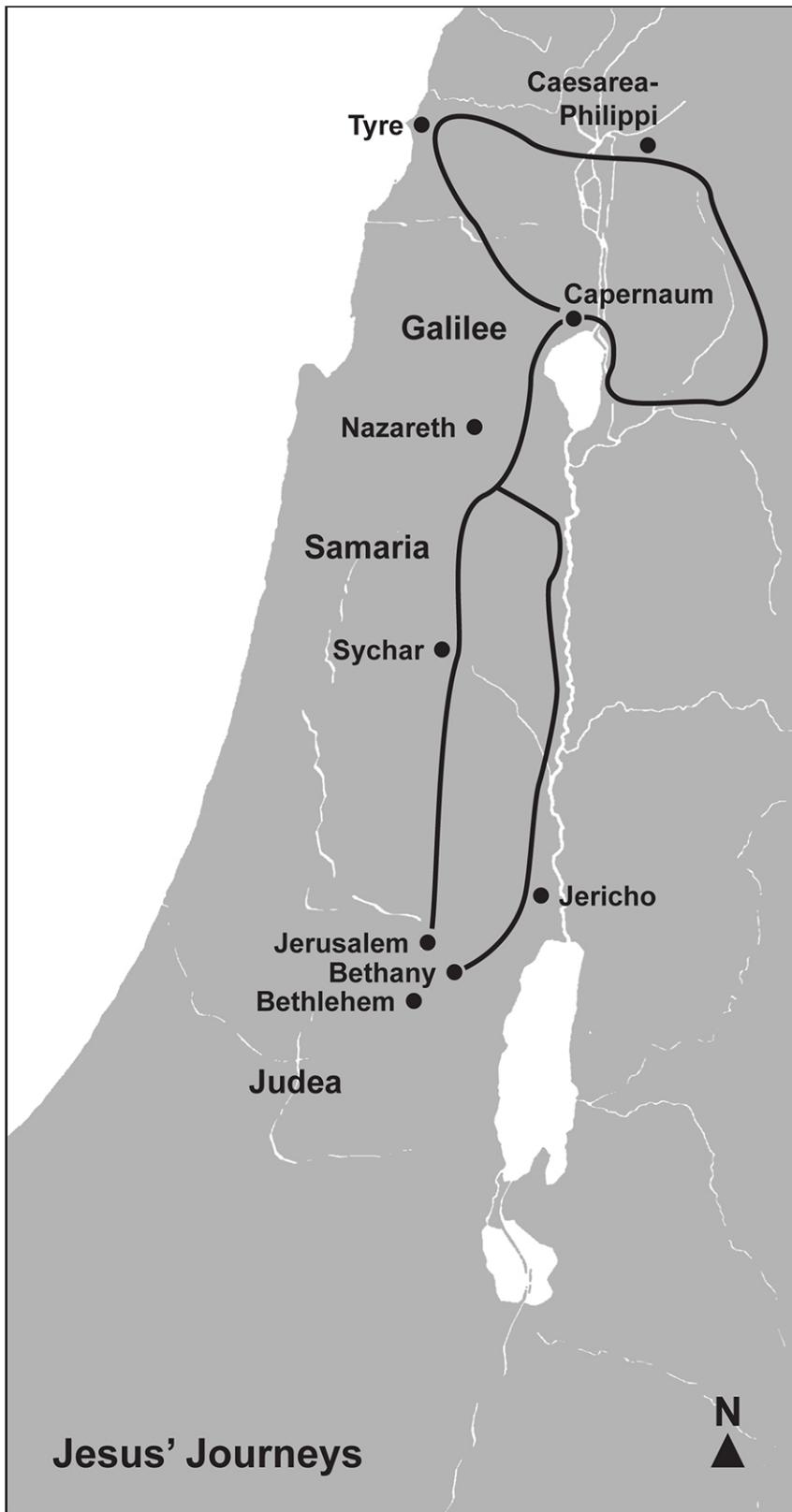
İman sayesinde İbrahim miras alacağı yere gitmesi için çağrılinca, Tanrı'nın sözünü dinledi ve nereye gideceğini bilmeden yola çıktı. - İbraniler 11:8

Israel's Exodus

N

Firavun İsraililer'i salıverdiğinde, Filist yoresi yakın olmasına karşın, Tanrı onları oradan götürmedi. Çünkü, "Halk savaşla karşılaşınca, düşüncelerini değiştirip Mısır'a geri dönebilir" diye düşündü. - Mısır'Dan Çıkış 13:17

Çünkü insan oğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi. - Markos 10:45

Jesus' Journeys

İsa Mesih'in kulu, Tanrı'nın Müjdesi'ni yaymak üzere seçilip elçi olmaya çağrılan ben Pavlus'tan selam! - Romalilar 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

Prepared for the Devil and his Angels

Türkçe at AionianBible.org/Lake-of-Fire

The Aionian Bible shows the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The most significant observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to mean separating believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels at the final judgment alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Certainly, unbelievers are punished for their selfishness as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

We should find hope that Jesus tells us, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And there is even greater hope because after the prison of Hades is evacuated, it is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you,*" John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels.

Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; - Matta 28:19